

40

A. g. a. 666

Lycophron

KL
O

<36621117920017

S

<36621117920017

Bayer. Staatsbibliothek

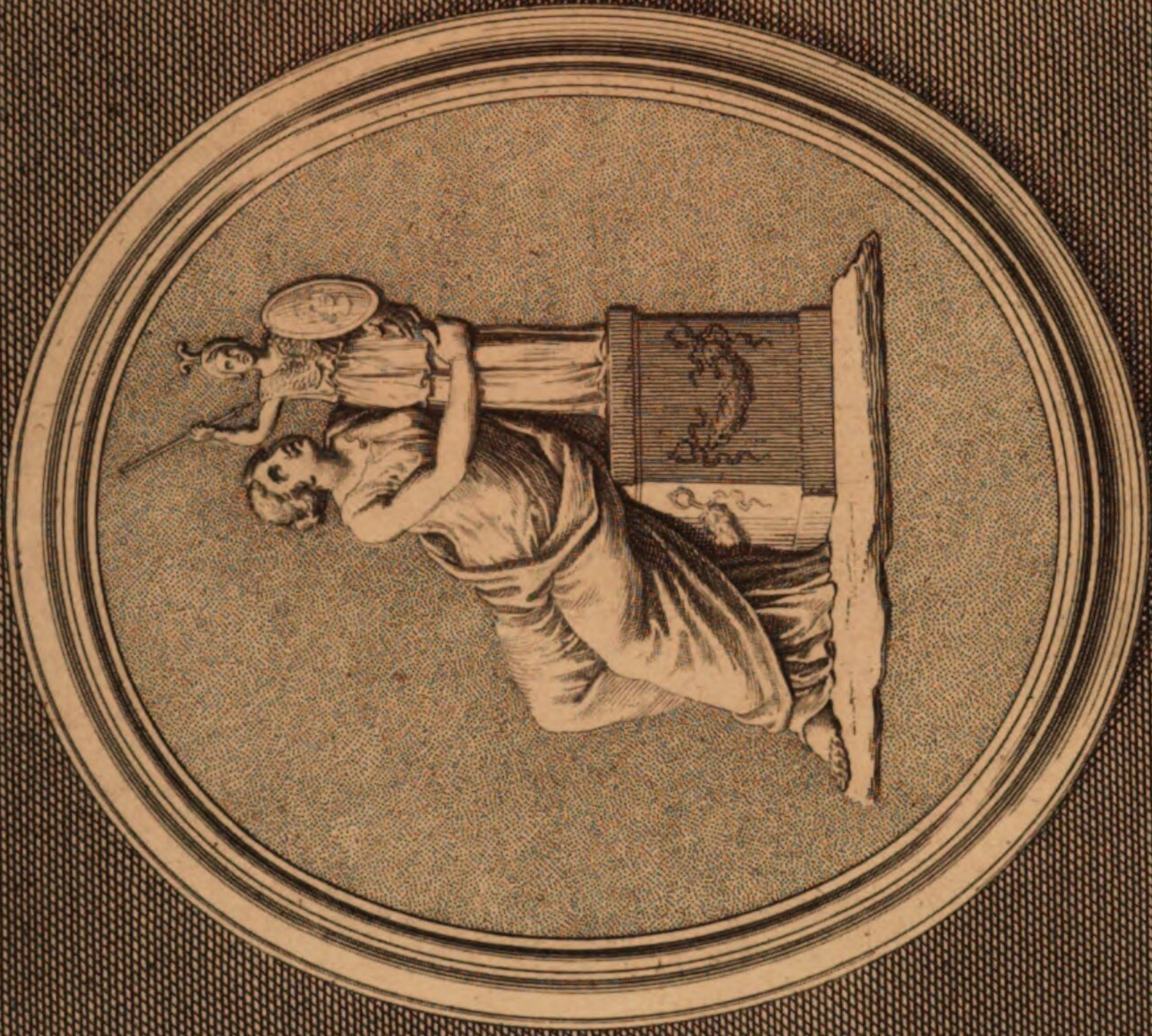
Ant. Gr. Vet. 110.

(547)
p. 548.

*Insculptum Sardae
ex Museo Mediceo*

I. Dom. Campiglia del.

*Ex Gemma Antiqua
Musei Victorii*

Vin. Franceschini Sculp.

ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ ΤῚ ΧΑΛΚΙΔΕΩΣ
ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ

Τὸ σκοτεινὸν Ποίημα • Καὶ εἰς αὐτὸ τέτο

ΙΣΑΑΚΙΟΥ

μᾶλλον δὲ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤῚ ΤΖΕΤΖΟΥ

ΕΞΗΓΗΜΑ.

*Ecce trahebatur passis Priameia virgo
Crinibus a templo Cassandra adytisque Minervae.
Virg. Aeneid. II.*

ΕΝ ΡΩΜΗ

Ἔπει τῆς Θεογονίας αὐγ'.

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS.

LYCOPHRONIS CHALCIDENSIS
CASSANDRA

OBSCURUM POEMA , OPE XVI. CODICUM MSS. SANIORIBUS SUBINDE
LECTIONIBUS RESTITUTUM , FIDELIORI INTERPRETATIONE
EXORNATUM , ET ACCURATA PARAPHRASI EXPLICATUM :

CUM

ISAACII

VEL POTIUS

JOHANNIS TZETZAE
COMMENTARIO

Ex postrema Oxoniensi Editione ad Fidem XIII. Exemplarium bis mille ferme
in locis emendato , notabiliter aucto , Latine reddito , et illustrato.

Accedunt Fragmenta undique collecta , Variantes Lectiones ,
Emendationes , et Indices necessarii ,

STUDIO ET IMPENSIS
LEOPOLDI SEBASTIANI.

جميع الناس الذين نقص معرفة الله حاضراً فيهم باطلون بالحقيقة
Sap. cap. 13. -

ROMAE , MDCCCIII.
APUD ANTONIUM FULGONIUM.

SUPERIORUM PERMISSU.

1743

I I C A A 2 I

COMMEMORATIO

STUDIO ET IMPRESSIS

LEOPOLDI SEBASTIANI.

فَيَقُولُ رُبَّمَا هِيَ زَيْبَةُ آلِ هَارَانَ

250, 251, 252

ROMA, MDCCCLIII

ANTONIUS RUGONUM.

246101 M D J M 1227

EMINENTISSIMO AC REVERENDISSIMO DOMINO

STEPHANO BORGIAE

S. R. E. PRESBYTERO

CARDINALI AMPLISSIMO

ET S. C. DE PROPAG. FIDE, NECNON ROMANI ATHENAEI
PRAEFECTO MERITISSIMO.

LEOPOLDUS SEBASTIANI

FELICITATEM.

Humana indole, consensu Gentium, ordine ipso
Societatis postulante, constitutum jam est a remo-
tis usque temporibus, EMINENTISSIME AC REVERENDIS-
SIME DOMINE, ut minores majorum patrocinio se com-

VI.

mittant, atque ipsis opera sua dicent ac consecrent, non tantum in publicum debitae venerationis argumentum, sed etiam ut a furore humanae pestis, hoc est invidiae, tutentur labores suos. At quum nihilo tamen deplorando experimento constet, non paucos, nec ignobilis quidem ingenii, viros hujus virtutum exitii victimas cadere, non alia ex causa id plerumque evenire existimo, nisi quod infelices illi, aut turpi assentatione, fatali illo blandimento, veritatisque occulta insidiatrice, obcaecati, aut spe inani lusi, in Patronorum delectu decipiantur. Non enim una omnibus animi propensio, nec unum studium; sed utique unus simili similis amor: unde est, quod indoctus literis propense delectari non potest, nec literatis hominibus sincere favere.

Quod quum ita sit, sciens apprime, quale hominum genus alat nostra haec aetas morosissima, et quos in mores inciderimus luctuosissimos, in eo Patrono seligendo mihi summopere satagendum fuit, qui posset non solum auctoritatis suae praesidio me in publicum literarum theatrum ac proscenium nunc denuo prodeuntem tegere, sustinere, et confirmare; verum etiam exquisita eruditione sua, doctrinaeque splendore legitimus esse laboris mei aestimator ac iudex. Sed felix faustaque mihi fuit cura, faventibus auspiciis gloriae Tuae. Tu enim maximus ille es, sapientia, ingenio, prudentia, auctoritate, virtute insigni, cujus nomen colitur in Urbe, et fama celebratur per Orbem: Musarum receptaculum, ipsarumque culto-

VII.

rum gloriosus Praeses : literas enim et literatos homines ita complecteris , ac veluti in gremium recipis Tuum , ut quamvis assiduis curis , negotiisque innumeris , atque gravissimis distentus , non aliud tamen velle videaris , quam cum literis agere , et cum literatis hominibus versari . Tu inquam ille es , in quem fixos oculos atque ora tenebam : qui animum rapuisti meum , imo totum me Tibi indissolubili plane amoris vinculo jam tum devinxisti , quum a Persicis finibus Romam veniens , Te identidem ratione muneris convenire necesse habui . O quantum , Deus bone ! tunc delectabar comitate illa Tua , afficiebar hilaritate , admirabar prudentia , stupebam efficacia , qua intricata negotia solertissime expedire consueveras , ita ut tanquam incomparabilem , ac pene divinum hominem Te publice praedicare debuerim .

Quapropter non alio , quam Nomine Tuo frontem opellae hujusce meae , felicitis propterea ac fortunatae nimis , ornare habui aut potui , eo potissimum , quod idoneus sis ad aequum judicium de ea ferendum , potens ad eam ab sciorum detractionibus , invidorumque calumniis vindicandam , paratus demum ad me eandem Tibi devotissime offerentem , qua soles , vel fortasse majori , benignitate atque humanitate excipiendum . Accipe igitur , EMINENTISSIME AC REVERENDISSIME DOMINE , hoc obsequii in Te mei sincerum argumentum , amoris et observantiae meae pignus fidissimum , benevole complectere , ac benigno favore prosequere . Tenuitatem meam , quaeso , ne respicias ,

VIII.

verum bonam benignamque voluntatem , ac plenum
 studii animum. Pretiosa cimelia , sublimitate Tua di-
 gna , non offero , quia egenus et pauper ego sum :
 attamen alacri animo , hilarique vultu ad magnitudi-
 nem accedens Tuam , parvum hoc donarium , ceu ta-
 bulam χαριστήριον , tholis fidenter suspendo Tuis , quia
 e Musarum scrinio eductum , quia foeda assentatio-
 ne vacuum , quia aeternum grati animi monumentum ,
 nec ferro , nec igne , neque edaci vetustate abolendum .
 Unum precibus omnibus oro , obsecro , atque obte-
 stor , ut si quid maculae lynceis illis Tuis oculis in
 eo forte perspicias , non in ipsius donarii naturam
 conferre velis , sed potius in mei offerentis squalorem ,
 imo in humanitatem meam , ratione cujus non ego so-
 lum , sed omnis homo vivens eo immunis esse non
 potest . Quod si boni vero ac decori aliquid Te repe-
 rire cognoverim , ego quidem abunde satis operae
 meae consecutus mihi pretium videbor ; eritque , cur
 non omnino eam me luisse putem : a Te autem non
 aliud postulabo , nisi quod mei benevole memineris ,
 atque in Clientum Tuorum numerum benigne adscribas ,
 pro certo habens , me vel in extremis terrae aeternum
 Tibi addictissimum futurum . Vale igitur , iterum va-
 le , et Tuum gloriosum cursum perge perficere : ea
 enim certa ac vera via est , qua in coelum et ad astra
 post hanc vitam itur . Ego interim omnia Tibi fausta
 ominor , oroque summis precibus praepotentem Deum ,
 Te ut Ecclesiae et literis quam diutissime incolumem
 sospitemque servet ac tueatur .

IX.
PRAEFATIO

AD LECTOREM BENEVOLUM.

Quod in humanis mortalium mentes mire afficit, atque ad se unum veluti praecipuum studia hominum mira nescio qua occultaque vi, magnetis instar, indiscriminatim attrahit, sacra illa est, erudite ac benevole Lector, semperque * laudabilis clarescendi libido. Id, quod *Splendorem Mundi* non male nec inficete quidem dixeris, quantum ipsam hactenus humanitatem juverit, quamque humanae societati adjumenti allaturum sit, cum memoria temporum plane docet, tum hodierna potissimum experientia palam arguit, ita ut parergon omnino sit, verbis vel le probare.

Inter illustres, et, in poëtica praesertim facultate, magni nominis viros, qui aurea illa, quam effecerunt, Ptolemaeorum Lagidae Philadelphi et Evergetae aetate florere, non vulgarem locum tenet insignis Grammaticus simul et Tragicus poëta ex Chalcide Euboeae Lycophron, Soclei, et per adoptionem Lyci Rhegini, filius. Is circa Olimpiadem centesimam decimam nonam in lucem editus, diligentique institutione primo apud parentem non ex ignobili rudique vulgo, mox apud Lycum eximium virum et historicum clarissimum (qui adolescentis egregiam indolem miratus, in familiam suam adoptarat) educatus, posteaquam non parvum eruditionis suae dederit argumentum, Alexandriam, Musarum tunc temporis domicilium (Rex enim literarum amantissimus, literatos omnes qua erat comitate, munificentia, humanitate, benigne excipiebat, liberaliter fovebat, suaviter excitabat, magna cum regni sui utilitate et splendore. Et sane, quid in rege aut principe pulchrius videri potest, quam ornamenta illa conspiciere, quae ad perpetuandam celebrem nominis memoriam faciunt, quaeque subditos veluti manu ad omne honestatis exemplar conducunt, quales Plato in republica bene constituta desiderat. Et unde, sodes, major populorum felicitas, ni-

(*) *Laudabilis* quidem, modo ponatur finis rectus, hoc est, Dei gloria juvandaque voluntas: secus execrabilis.

si ex literis, quae a barbaris, a feris nos discernunt? O quantum Principum interesse deberet, hae Bonarum Artium legiones ne opprimerentur, mundi, dum florent, robur et decus!) Alexandriam igitur se contulit annos natus supra triginta, Philadelpho Aegyptum felicissime moderante. Haud mora fuit, quin poëta noster civitati innotesceret, complures, nec humiles illas aut inficetas, fabulas docendo; atque immortalis regis favorem sibi pareret, composito in illum, praeter alia in Optimates ipsamque reginam Arsinoën, anagrammate, quo Ptolemaeum ἀπὸ μέλιτος, id est, mellitum et suavem, eleganter appellabat.

Gratus jam regi, atque in consortio conviviiisque saepissime et ipse adhibitus; quin etiam inter septem Tragicos aevi sui praestantissimos (quibus propter numeri aequalitatem Plejadum nomen fuit inditum) omnium calculis relatus, consilium inire coepit, qua potissimum ratione posset se vel supra aemulos insignire, qui quotidie qua sermonibus qua scriptis alterna aemulatione se evehere, et regis gratiam sibi studiosiorem conciliare, enitebantur. Hinc Callimachi exemplo motus, qui, quod poëma illud de Caussis variarum fabularum, rituum, et antiquitatum recens edidisset obscurissimum, passim celebrabatur; ad tale opus concinnandum intensissimum animum adhibere optimum duxit, quod vulgus, procures, regem, ipsosque apprime aemulos percelleret. Sumpto igitur de Priameiae virginis Cassandrae vaticinio super patrias clades praesentissimo argumento, monodiam quamdam tragicam, fabulis, historiis, documentis nobilissimis permixtam, qua potuit obscuritate jambico carmine contexit, numine afflatam vatem, atque in tenebricosae carceris repagulis pene furem per omnia tum novitate rerum, tum verborum de industria selectorum insolentia, tum tortuosis demum locutionibus licentiorique syntaxi, felicissime imitatus. Dum enim Cassandram calamitosum Trojae excidium vaticinantem inducit, permulta immiscet, quae non minus utilia, quam jucunda sunt. Pulcherrima sane Graeciae Italiaeque, Asiae Libyaeque monumenta ostendit. Promit multarum gentium originem et familias praeclaras. Docet nomina regionibus, urbibus, privatis locis, fluminibus indita: frequentes colonorum mutationes, regnorum et urbium conditores, strages ingentes, privatas caedes, multorum

XI.

heroum egregia gesta, et sceleratorum horrenda facinora: bella, navales apparatus, incendia, rapinas, multiplices Deorum cultus, funesta pariter ac laeta illorum oracula. Historias demum fabulasque frustra alibi quaerendas profert; idque eo tum verborum et simplicium et compositorum saepe nimis obsoletorum, nec raro extraneorum; formarumque, quae inveniri poterant monstruossimarum: tum magis tropicae orationis difficiliumque imaginum, usu, ut obscurissimus destinato consilio redderetur sensus, totumque poëma sic maximis a capite ad calcem difficultatibus obstructum, quasi crassis quibusdam, ac plusquam Cimmeriis circumfusum tenebris videretur. Hoc scilicet est tenebricosum illud * *μονοπρόσωπων* Drama, quod (mirum!) per viginti et amplius saecula studiosos hactenus fatigavit, et Grammaticos mire torsit. Et sane, prae ceteris, Dection quidam, Theon, Tiberii Claudiique temporibus insignis; et Orus, illustres Grammatici, sua in Lycophronem ingenia exercuisse feruntur: sed quo eventu, incertum est: edax quippe vetustas, imperitia, barbaries, sicut aliorum plurimorum, ita et illorum nobis labores inviderunt. Unicum, idque prolixum et eruditum, ex editis in nostrum poëtam Commentariis, quod foedissimas tempestates elapsum, incolume ad nos pervenit, Isaacio Tzetzae vulgo tribuitur: verus tamen, si per invicta paene argumenta quid licet asserere, Johannes frater, qui variam historiam circa A. C. MCLXX. doctissime conscripsit, auctor sine controversia est. Quid enim, si stylus, ratio, reconditaque ex omnifariâ disciplinâ doctrina Chiliadum historicarum, nec non interdum scholiorum in Homerum, Hesiodum, Pindarum, cum hisce Commentariis conferantur? An non una plane eademque dictio methodusque tum in historiis referendis, tum in fabulis enarrandis, tum in allegoriis venustissimis excolendis, tum denique in verbis explicandis; idque nimia

(*) Consuetudo fabulae *μονοπρόσωπος* docendi diu quidem ante Lycophronem fuit; sed hanc unicum personam vaticinantem inducendi, princeps ille. Quamobrem erudito auctori apolog. dissert. super Daniele secundum LXX. haud gravate assentior, qui pag. 401-02. censet, Lycophronem sacros Vates, nuper (Olymp. 126. an. I. ut probabilius putatur) e sacris Codicibus in Graecum conversos, imitatum esse. An vero Jonae historiam Herculi Perseoque aptarit, et in vers. 825-26 ad historiam de Lothi uxore prope Asphaltitem lacum respexerit, haud facile dixerim: quum utraque fabula jam diu ante ipsum conficta esset.

XII.

cum jactantia, aliorum contemptu, sui demum *δοξολογία*, nominisque iterata ad fastidium usque appellatione? Porro ipsemet, etiamsi prolegomenis ad Hesiodum aperte illi tribuat hisce verbis: *Καὶ τῷ ἐμῷ δὲ ἀδελφῷ ἐκπεπόνηται λίαν κάλλιστα καὶ φιλοτιμώτατα περὶ τῆς ἐν τῇ τῷ Λυκόφρονος ἐξηγήσει. Et super hac re quam optime studiosissimeque a fratre meo in Lycophronis Commentario actum est: se tamen auctorem esse pronunciat et Chil. 9. hist. 298.*

Ἐν δὲ τοῖς εἰς Λυκόφρονα ἐμοὶ

ἐξηγηθεῖσι,

Καὶ περὶ τῆς ἐγγραφῆς τότε τῷ

ζωῦλλίᾳ.

In his autem, quae in Lycophro-

nem a me sunt enarrata,

Vel de hac tunc (v.83.) bestio-

la scripsi.

et Scholiis ad Pind. Olymp. 4. pag. 156. col. 1. edit. Oxon. ubi posteaquam Jasonis fabulam explicavit, statim subjungit: *Εἰρήκαμεν δὲ τὴν ἱστορίαν πλατύτερον ἐν τῇ τῷ Λυκόφρονος παραφράσει. Historians autem latius in Enarratione ad Lycophronem (v.174.) sumus prosecuti.* Praeterea singulari epistola ad regium Protonotarium Achridenum palam profitetur, se quidem Commentariorum in Lycophronem auctorem esse, hunc vero ingenii sui foetum Isaacio fratri ex singulari erga ipsum amore donasse, ejusque illis nomen inscripsisse; idque Phidiae, celeberrimi illius statuarii, imitatione, qui ut amico Agoracrito gratificaretur, statuae Jovis Rhamnusii ab se elaboratae nomen ejus inscripserit. Quam epistolam a Ludolpho Kustero in Suidam ex Cod. Ms. Bibl. Reg. Paris. 2565. primum erutam, et a Johanne Pottero initio sui in Lycophronem Commentarii denuo Graece editam, quod magno veritatis argumento sit; immo rem fere extra dubitationem ponat (neque enim credibile est, eum adeo gloriae cupidum fuisse, ut vel per ruinam fraterni nominis ad famam grassari voluerit, praesertim cum ipse scribat, fratrem sibi eximie charum fuisse) etiam Latine reditam iterare existimo.

Τῷ Πατριαρχικῷ Πρωτονοταρίῳ Κυρῷ Βασιλείῳ τῷ Ἀχρίδηνῳ.

Ἐν τῇ εἰς τὸν Λυκόφρονα Ἰωάννης τῷ Τζέτζε ἐπιγραφῇ εὐρόντι Ἰσαακίᾳ τῷ Τζέτζε.

Φιδίας, ἐκεῖνος ὁ πλάστης, Ἀγορακρίτῳ ποτὲ χαριζόμενος φιλίας Θεσμῷ, ἀνθρώπῳ γραφικῷ μὲν τὴν τέχνην, ἀλλ' ἐκ εὐχέρως γράφειν εἰδότε. αὐτὸς ἔν μάλα πρὸς πλαστικὴν εὐτεχνίαν ἀγαλματώσας τὸ ἐν Ῥαμνῶντι Διὸς καὶ Νεμέσεως ἀγαλμα, τέτῳ ἀνέθηκεν, ἐπιγεγραφὼς τῷ ἀγάλματι.

XIII.

τι· Ἀγορακρίτης Παρίσι· καὶ τὸ τῆς τέχνης ἐνδεὲς δι' ἐπιγράμματος ἐκείνῳ χαρίζεται· Εἴπερ Φειδίας ξενίας θεσμῷ ἀνδρὶ δυσπαλάμῳ περὶ τὴν τέχνην χάρισσασθαι περὶ τὰ μέγιστα ἔκατόκνησεν, ἔδ' ἡμεῖς περὶ τὸν ἀδελφὸν Φειδίῃς φανεύμεθα δεύτεροι, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἔταυτὸ τέτῳ Φειδίῃ ποιήσαιομεν, εὐπαλάμων τε ὕμνων τελέντι, κατὰ Πίνδαρον, τέκτονι, καὶ ἡμῖν σεργομένῳ ἀσύγκριτα, ἥπερ Φειδίῃ ὁ Ἀγοράκριτος, καθ' ὅσον ἄρα καὶ ἀδελφότης πρὸς θέλγντρα ξενίας ἐφελκτικώτερον· ἔτω καὶ γὰρ καὶ Φειδίας ἐκείνος τὰς ἐπιγραφὰς ἐπεγράψαμεν· ἀλλ' ἔτε Φειδίας ποτὲ, ἔτε ὁ Τζέτζης νερόσηκον παραπληξίαν ἢ λήθαργον, ὡς εἰς τοσούτον ἐλάσας τῶν μανιῶν, ὡς καὶ τὴν οἰκίαν λεληῆσθαι ὀνόματος, κατὰ τινες ὑπετόπασαν·

Patriarchali Protonotario Regio Domno Achrideno

Johannes Tzetzes,

Cur sua in Lycophronem Commentaria Isaacii Tzetzae inscripta ferantur.

Phidias, nobilis ille statuarius, certum amicitiae atque amoris sui argumentum Agoracrito, nullius in plastica arte momenti viro, dare aliquando cum voluisset, celeberrima illa in Rhamnunte Jovis ac Nemesis statua artificiosissime elaborata, illi attribuit ea epigraphe: Agoracriti Parii; sicque amici imperitiae per epigramma consuluit. Si igitur sacro amicitiae vinculo non piguit Phidiam infelici in arte viro in magni momenti rebus gratificari, ne nos quidem de fratre nostro, nobis longe, quam Phidiae Agoracritus, charissimo (quoniam fraternitas magis sane, quam amoris amicitiaeque illecebrae, alliciens est) licet aliter, atque excellentissimus ille, pulchrorumque hymnorum, ut Pindarus loquitur, artifex, propter ipsum agentes; Phidiae tamen videbimur secundi: qui eadem de causa, hoc est amore, adducti, proprios ambo labores alienae gloriae attribuere non dubitavimus. At neque Phidiam olim, neque hodie Tzetzem amentia lethargusve cepit; nec eo insaniae uterque venit, ut vel proprii nominis sit oblitus, prout quidam existimarunt.*

Ut ut vero sit, ratum est, hunc unum tot inter eruditos Tzetzem, in omni scientiarum genere bene excultum, et arte praesertim Grammatica Criticaque praestantem virum, atri, quod Statius meritissimo vocat, Lycophronis latebris ejus enarrationis faces adhibuisse, sicque asperrimas illas salebras, quae omnia omnium aetatum ingenia plus minus remorarunt, inde submovis-

(*) Immo Aristoph. Equit. 527.

XIV.

se, ut quivis jam, qui plane non caecutiat, adire eas lustrareque facile possit. At modo non ita loquor, quasi velim tibi Tzetzem eximiae virtutis commendare, ac veluti omnibus suis numeris absolutum probare, quod nemini hactenus, ne divinis quidem hominibus, concessum est, quum omnino necesse sit, naturam suam, defectum scilicet ac vitium, aliquatenus saltem prodat lapsa humanitas. Neque is sum, qui in omnibus illum sequi velim, quum futilia interdum pronunciet, nec raro a communi opinione abhorrentia in medium proferat, idque vel magna cum ἀλαζονείᾳ. Varias variorum auctorum aliqua de re, mythologica praesertim, sententias sine delectu saepe ingerat, adeo ut minus cautis sagacibusque pugnancia loqui videatur; et sane quorundam nasutulorum licet iniquam criminationem non evasit. Haud igitur is mihi animus, sed vero debitam merenti laudem asserere: nisi enim (dicam cum Peraxylo) operam suam Tzetzes in Lycophronem contulisset, facile potuisset quispiam nostri poëtae eruditissimum carmen adeo tenebris involutum, tamquam inutile reicere; et labores fortasse suos lusissent illi iidem, qui ipsum postquam impune compilarunt, alieno pallio tumentes, ceteris crudelius prosciderunt. Procedat huc clarissimus Canterus, *qui qualibet arrepta occasione in Tzetzem sine modo convicia fundit* (verba sunt aequissimi Potteri) *et virum doctissimum immerito saepe lacerat*; procedat, inquam, et, alienis redditis, illo nimirum fere inexhausto, ut Reichardus loquitur, doctrinae Graecae, antiquitatis, et mythologiae apparatu; foetum prodat ingenii sui. Quisquillas sane, et contemnendas annotatiunculas. Praeterea in solidum argumentum ducat quod asserit (ut et Holstenius in Stephanum Byz. voc. Αἰνεία. aliique) Tzetzem Theonis vel aliorum in hunc poëtam Commentarios expilasse, tuncque condignam plagiarii notam illi inurat. At, bone Deus, quam fluxa humana indoles! Dum Tzetzem dente invido mordet, dum foedissime lapsum clamat, dum plagii incusat, laudes interim ex illius laboribus suo nomini libat, sinceroque optat voto (quod Pottero maxime omnium bilem commovit) extarent antiqua illa in Lycophronem Scholia, ex quibus tamen sua Tzetzem concinnasse affirmat, ut se possent magna laboris parte levare. Dic, quaeso te, bone Cantere, si Scholia ista in Lycophronem Tetzianis antiquiora non

XV.

vidisti, dum ais, ea facilius optari posse, quam contingere; quid id vales asserere? qua fronte plagium Tzetzae obiicere? Num pro te aliquis illi contemporaneus vel suppar est, qui testimonium perhibeat? Putasne, adeo rudem fuisse aetatem illam, ut tam nobile poema, tam praeclaris enarrationibus illustratum atque excultum negligeret? aut contra tantae stultitiae homines aluisse, ut esset vel ex praeceptoribus, qui palam sibi arrogaret, quod jamdudum publico jure alienum esse sciebatur? ac si quis ludi magister, Homero- aut Virgilio-centones sibi tribuens, publice auditoribus suis recitaret: quod tamen a quodam praeceptore in suis Commentariis factum queritur ipse Tzetzes Chil. 8. hist. 204. Sentio equidem, quid Cantero aliisque persuaserit, Tzetzem praecedentium Enarratorum scrinia compilasse: loca nimirum in Lycophronem, quae ex Dectione, Oro, et ὑπομνήμασιν ab Etymologo, et ex Theone a Stephano Byzantino, proferuntur, quae haud absimilia in Tetzianis Scholiis occurrunt: sed, eorum pace dixerim, tam praecipiti judicio non est opus. Ergo Platonis plagiarium ideo dicemus Ciceronem, Homeri Virgilium, Plutarchi Dionem, Dioscoridis Plinium, aliorumque alios, quod, quum neminem αὐτοδίδακτον natura patiatur, priores auctores pro suo quisque argumento aut duces aut magistros sibi praeposuerint, et illorum bene multa assumpserint? Quid plura? Decretorio tamen stilo juvat rem diluere, insperatissimaque sententia decernere.

Tres tantummodo nominatim, ut notavimus, feruntur antiqui Lycophronei Dramatis enarratores. Laudantur quidem passim ὑπομνήματα in Lycophronem, et Eustathio plus simplici vice Lycophronis ὑπομνηματισαί. verum illi iidem eademve, quae praefati auctores conscripserunt, an alii aliave significantur, incertum plane est. Ea quotquot fuerint Scholia, omnia, praeter recentiora Tetziana, temporis, cuncta dente suo conficientis et consumentis, pabulum fuisse, uno jam ore pronunciatum. Attamen in Bibliotheca Vaticana membraneus extat Codex in 4. majori, n. 1307. insignitus, ex libris Fulvii Ursini, constans foliis scriptis 112 iisque per incuriam luxatis. Solebant olim librarii inopes, quibus deerant membranae ad libros exscribendos, antiqua exemplaria dissuere, et scripturae alienae seu spongia seu vetustate

XVI.

deletae, suam superlinire. Ejusmodi est sane liber, de quo agimus, continetque Lycophronis Alexandram et Arati Phaenomena, utrumque poëma suis Scholiis ornatum, utrumque pari modo manique sub exitum saeculi noni, aut decimi exordium, quantum conjicere licet, minio exaratum. Priorem libri partem Lycophron occupat cum Scholiis, Tzetziis, ut ipsa jam Codicis aetate arguimus, antiquioribus, quae cui ascribere debeam, ob initii jacturam nescio: si tamen per quae apud Etymologistam ex antiquis in Lycophronem Scholiis extant fragmenta quid iudicii ferre mihi liceret, Orum certe auctorem pronunciarem. Caeterum prologum esse quod desideratur, facile ex * alterius folii initio deprehenditur, quod situ obductum blattisque exesum, ut et in toto pene Codice cum suprema ora tum margo, extrema haec verba exhibet: - ὁ τῆς Πριάμης ὑπογραφεὺς, ὅς παρὰ τῆς Πριάμης ἐπιτακτεῖς, ἤκεε τῆς Κασσάνδρης μαντικῆς. θυγάτηρ γὰρ Πριάμης ἡ Κασσάνδρα. Μαντευομένην τὴν Κασσάνδραν τάλιθῃ, καὶ διὰ μῆνιν Ἀπόλλωνος ἀπισυμένην, καθεῖρξεν ὁ πατήρ. . . . ἀκέειν τῶν χρησμῶν, καὶ ἀπαγγέλλειν αὐτῷ. Περιέχει δὲ χρησμοὺς τὸ ποίημα, καὶ τὴν ἀφ' Ἡρακλέους ἱστορίαν μέχρι τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς, ἔξωθεν παρεμπλεκομένης καὶ ἄλλης ποικίλης ἱστορίας. Νοτιέον δὲ κατὰ τὴν ἐκτὸς ὑπόθεσιν τὸν Πρίαμον ἠρωτικένας τὸν ἀγγελὸν περὶ ὧν ἀπεφθέγγετο ἡ Κασσάνδρα. τὸν δὲ ἀνωθεν διηγούμενον ἀπάντα. Deinde statim poëma exorditur, majori caractere in medio ex accurato aliquo vetustoque exemplari haud perfunctorie quidem exscriptum, atque hinc inde ad marginem, vel, ut melius dicam, circumcirca conjecta sunt Scholia ejusmodi, minori characteris schemate rarius, sententiisque fastigiatim subinde desinentibus, exarata.

Vers. 1. Λέξω τὰ πάντα.) τῆτο τρικῶς ἀποδίδοται. λέξω σοι ἀληθῶς ὡς Πρίαμε, ἃ ἀλλ' ἰσόρρι. ἢ, ἃ μ' ἰσορεῖς, ὡς τῆς Πριάμης πρότερον πυνθανομένης, κατὰ τὸ ὡς Ἀριστοφάνης. εἰ μὴ Προμηθεὺς εἰμὶ, τὰλλα ψεύδομαι. Θεράπων ἐστὶν ὁ προλογίζων πρὸς Πρίαμον. ἐκβάλλει.

(*) Prius folium quasi ad defectum supplendum ab imperita manu aliunde ibi astructum est, antiquius sane, pertritum, deteriorique manu scriptorio atramento exaratum, alia de re, nempe de ratione metrica, agens praevis hisce verbis: Γνώμη προτρεπτικὴ ἀπὸ τῶν προγυμνασμάτων τῆς Ῥητορικῆς, atque in fine paginae ex alia antiqua pariter manu de Ecclesiae catholicae puritate assertio legitur hisce verbis concepta. Τῶν ἀπάντων αἱρέσεων, ὥπερ τινῶν βόθρων, ἡ ἀγία καὶ καθολικὴ ἐκκλησία ἐκφέυγσα, καὶ ὑπὸ τῆς ἀγίας Τριάδος σοφισζομένη καὶ ἐκδιδασκομένη ἐκβαλεῖ.

XVII.

τα δὲ τὸ προοίμιον παρά τισιν· ἔ γάρ φαίνεται ἐρωτᾶν ὁ Πρίαμος.

Vers. 3. Οὐ γὰρ ἡσυχὸς κόρη.) ἡ ἡσυχασάτη, &c. ut est apud Tzetzem.

Vers. 7. Σφιγγὸς κελαινῆς.) αὕτη ἡ Σφίγξ θυγάτηρ γέγονε Λαίη, ἔμπροσθε μὲν εἶδος ἔχουσα λέοντος, ὀπίσθεν ἀνθρώπου. φανείσα δὲ τοῖς ἐν- τοπίοις, εἶπε τοιοῦτο αἰνίγμα. quo relato, parvula aliquot adjiciuntur ab initio paginae a tergo, plane incomprehensibilia, post quae.

Vers. 24. Πελαργοχρῶτες.) διὰ τὸ λευκόχροον. Φαλακραῖαι δὲ, ἀν- τί τῃ Ἰδαίᾳ. ὁ δὲ περὶ τὴν Φάλακραν τόπος, ὑψιλὸς καὶ ἀδενδρὸς· διὸ καὶ ταύτην ἔσχε τὴν προσηγορίαν.

Vers. 29. Ἄτης ἀπ' ἀκρων.) Ἄτης λόφος ἐκαλεῖτο τοῦρότερον ἢ Ἰλιος. et reliquum, quod paucis agit de consultatione et responso Pri- pisei Apollinis, ut apud Tzetzem videre est.

Βεπλανοκτίσων.) Λέσσης ὁ Λαμφάκειός φησιν, &c. quae totidem verbis apud Tzetzem leguntur.

Vers. 34. Τρίτωνος ἡμάλαφε.) Τρίτωνος κύνα λέγει τὸ κῆτος. ὁ δὲ Τρίτων, υἱὸς Ποσειδῶνος καὶ Ἀμφιτρίτης. ἡμάλαφεν, ἀντὶ τῆς ἡφάνισεν.

Vers. 37. Σμήριγγας ἐσάλαξε.) φασὶ δὲ, αὐτὸν καταποθέντα ὑπὸ τῇ κήτῃ διὰ τὴν Ἡσιόνην. Et sic deinceps eodem tenore prosequeun- tur rariores annotatiunculae, quae pene omneis in Tzetzae Com- mentario aut summatim aut totidem verbis reperiuntur: comple- tentes una cum textu paginas membraneas octoginta sex et dimi- diam, quae finem continet hujusmodi. Vers. 1466. Ἐλικτὰ.) τὰ συνεστραμμένα. Vers. 1467. Λοξὸν.) τὸν αἰνιγματώδη καὶ μυσικὸν· ὅθεν καὶ Λοξίας ὁ Ἀπόλλων. Vers. 1471. Τρόχιν.) τὸν ἀγγελον. οἱ δὲ τὸ ὄνομα τῆς λέγοντος ἀγγέλου. Auctores paucissimi laudantur, qui pa- riter cum sua quisque sententia utcumque relata apud Tzetzem fere omneis occurrunt. Plerumque, ubi de herois alicujus na- talibus summatim agitur, genealogicum specimen exhibetur, ut, verbi gratia, in versum 344. Ulyssis genealogia exprimitur ad hunc modum.

Ἀυτόλυκος καὶ Ἀμφίθεα.

Αἰσιμος — Ἀντίκλεια, ἧς καὶ Σισύφε' Ὀδυσσεύς.

Σίνων — Ὀδυσσεύς

Λαοκόων

XVIII.

Praeterea minima, si marginales aliquot atque interlineares glos-
sas excipias, verborum Lycophroneorum ratio habetur: nihil, quod
ad rem Grammaticam pertineat, legitur: nulla denique periodus
construitur; idque de industria factum videtur: adjecta quippe
ad calcem poëmatis non contemnenda enarratio est, scholastico
more per duodecim folia uno tenore percurrrens hoc modo: Λέ-
ξω τὰ πάντα νητρεκῶς, ἃ μ' ἰσορεῖς, ἀρχῆς ἀπ' ἀκρης, καὶ τὰ ἐξῆς.
Εἰπὼ καὶ φράσω τὰ πάντα, ἃ μ' ἐπερωτᾷς, ἀληθῶς ἀπὸ τῆς πρώτης ἀρ-
χῆς. εἰάν δ' ἐπεκτανθῇ ὁ λόγος, συγγνώμην παρέχε, ὦ βασιλεῦ. εἰ γὰρ
καθάπερ τὸ πρότερον ἡσυχος εἶσα ἢ κόρη, τοῖς χηισμοῖς τὸ ποικίλον εἶμα
διέλυσεν. ἀλλ' ἀπειρον καὶ πολλὴν ἐκχέσασα πάμμικτον φωνὴν, ἐκ τῶν
δαφνηφάγων λαιμῶν ἐμαντεύετο φωνὴν, τῆς ποικίλης Σφίγγος τὴν φωνὴν
ἐναπομαζαμένη καὶ ἐκμιμνήμενη. τέτων ὅσα τῇ ψυχῇ καὶ διὰ μνήμης ἔχω,
ἀκέρειας ἂν, ὦ βασιλεῦ, καὶ ἀναλογιζόμενος καὶ ἀναψηφίζόμενος τῇ συ-
νετῇ διανοίᾳ, διέρχε τες δυσφράσας τῶν αἰνιγμάτων ὁδὸς, ἐρευνῶν, ὅπως
σε ἄγει ἢ ἀληθῆς καὶ σαφὴ ὁδὸς τῇ ὀρθῇ τρίβῳ, καὶ ἐν τῷ σκότει ὁδη-
γεῖ καὶ προάγει. ἐγὼ δ' ἐκ τῆς ἀρχῆς τῆς βαλβίδος σχοινίᾳ διαρρήξας, πρό-
εμι ἐπὶ τὰς τῶν ἀσαφῶν λόγων ἀφηγήσεις, πρώτην κρέσας ἀφετηρίαν, ὡς
ταχὺς δρομεὺς. Ἡ ἡμέρα τὸ ὑψηλὸν τῆς Φηγίης ὄρεος ἀκρωτήριον τοῖς τα-
χέσι πτερῶσι τῆς Πηγᾶς ὑπερεπέτατο, τὸν Τιθωνὸν ἐν ταῖς κοίταις πλη-
σίον τῆς Κέρνης, τὸν τῆς σῆς μητρὸς ἀδελφὸν, καταλιπεῖσα. οἱ δ' ἐναῦ-
ται τὰ εὐμάλακτα σχοινία τῆς τετριμμένης πέτρας ἔλυον καὶ ἐχώριζον, καὶ
ἀπὸ τῆς γῆς τὰς ἀγκύρας ἀπέσπαζον. αἱ δ' ἐπολύποδες καὶ λευκοχρώ-
ματοι καὶ ψυλαὶ καὶ λείαι καὶ εὐόφθαλμοι νῆες ταῖς κώπαις τὴν περὶ τὸν
Ἑλλήσποντον παρθενοκτόνον θάλασσαν ἔτυπτον, ὑπεράνω τῶν Καλυδωνῶν νή-
σων τὰ λευκὰ ἄρμενα ἀφαίνεσσι, τὰ ἀκροσόλια, καὶ τὰ ἰσία ἐκτεταμέναι,
ταῖς ἀπὸ τῆς ἀρκτε θερμῆς ἀνέμῃ πνοαῖς. ἡ δ' Ἀλεξάνδρα τὸ μαντικὸν καὶ
μανικὸν εἶμα ἀνοίξασα ἐκ τῶν ἀκρων τῆς βλάβης τῶν ἐκ τῆς βοῆς κτισθέν-
των πύργων, τοιάτων ἀπ' ἀρχῆς ἤρξατο λόγων. Φεῦ, Φεῦ ταλαίπωρε τρο-
φὴ ἐμπεπρησμένη, &c.

Hanc certe paraphrasin, quam illam eandem a veteri Pin-
dari Scholiasta appellatam existimo, in lucem protrahere consi-
lium erat; sed rem diligentius pensanti mihi non fuit grave de
sententia discedere. Quid inde enim utilitatis futurum fuisset,
quum totam Tzetzes interpolavit, auxerit, suisque apud se locis
distribuerit? Accedebat ad hoc, non sine compluribus lacunis ob
frequentium literarum jam exiliter exaratarum, moxque situ carie-

XIX.

que deletarum, jacturam edi potuisse: id, quod multo magis de Scholiis sentias velim, nullius plane momenti illis, in quibus si quid boni est, in Tzetziis non desideratur. Itaque meliori consilio sumpto, specimen tantum utriusque ad fidem conciliandam, et ad afflictam per magnam impudentiam Tzetzae famam reparandam, edere contentus fui. Addivincent nunc furiosi isti critici et iniqui iudices, unde tot fabulas, historias, elegantissimas potissimum allegorias, puta de Pegaso, Bellerophonte, Perseo, Gorgone, Minerva, Chimaera, Typhone, Proteo, Scylla, Pelope, Tantalo, Neptuno, Philoctete, Jasone, Medea; Tzetzes hauserit, quarum vix aliquid, aut ne vix quidem in antiquis illis Scholiis occurrit: ac tum vero non modo compilationis, verum etiam mendacii merito eum incusent, qui tam magnifice gloriatur in vers. 177. scire se per seipsum et allegorias fuse venusteque tractare, et historias ample exacteque prosequi.

Caeterum hoc unicum superstes Lycophronis poema, foetus ille cultioris atque elegantioris Sphingis parenti suae quam simillimus, licet in nostrae Reipublicae theatrum terdecies hactenus (quinquies interprete suo comitatum) cum Graeco tum Romano pallio amictum variorum cura sit prolatum, non plus tamen, quam semel, aut bis, amice Lector, si certe non eximie excultum, et, quale parens concepit comesque erudivit, ingenuum; prae ceteris saltem tuo conspectu dignius, et scenae splendori non omnino impar, doctissimi viri Johannis Potteri Britannici opera proscenium subiit Oxonii An. 1697. et 1702. Primus quidem Paulus Manutius (cujus suorumque eruditioni ac typographiae res literaria mirum! quantum debet) Lycophronem cum Pindaro, Callimacho, et Dionysii Periegesi Graece edidit Venetiis An. 1513. in 8. Triginta autem post annis circiter Arnoldus Arlenius Peraxylus ad exemplar M. Antonii Antimachi ita recognovisse emendasseque ait, ut inde studiosos magnam factam accessionem agnituros, et beneficium illud suum quaecumque plenius jam et cumulatus ad ipsos redundasse gratos professuros esse, confideret; sed longe sua eum opinio fefellit. Castigavit igitur, et cum Graeco Tzetzae Commentario, e Bononiensi Collegii S. Salvatoris Bibliotheca eruto, publici juris fecit typis Basileensibus an. 1542. fol. Quam mutilum, indigestum, ac nae-

vis plane innumerabilibus deformem fuisse hunc Tzetianum Codicem (de contextu non memoro) quem nulla habita ratione Peraxylus temere edidit , et ex quo ad Potterum usque omnes editiones fluxere , Stephanina praesertim An. 1601. in 8. Potteri diligentia abunde arguit . Is enim singulari modestia atque eruditione juvenis , ope duorum MSS. quos ei Bibl. Seldeniana et Barrocciana suppeditarunt , accedentibus praeterea Gerbelianis et Graevianis emendationibus , sic geminis curis Tzetzae Commentarium expurgavit et auxit , ut nativae puritati restituisset speraret . Et sane (fateri juvat) magnam in illum operam contulit , atque ad Lycophronem suo cum Enarratore emendandum illustrandumque non infirmo mehercule ingenio vulgarique iudicio accessit . Quod si res non ex voto aut opinione cessit , in librorum , quibus fuit usus , MSS. defectum major culpa conjicienda . Fecit quantum potuit , ideoque merita laude non est privandus . Neque vero stultus adeo sum , qui , quod alii non perspexerint , acerbius velim reprehendere , cum et ipse , ut sunt humana , posterorum additamentis locum fecerim . Laboramus in commune , addimus parvum parvo singuli ; nec praestantes doctrina et ingenio viri , qui ante nos scripserunt , proscindendi sunt conviciis , quod nec omnia , nec feliciter juxta perfecerint .

Postquam juvenilem animum acerbissima injuria fractum levare , et literarum dulcedini totum adjicere , coepi , consilium fuit , provinciam ab Alexandro Polito Florentino non ita pridem depositam haud desultoria varietate assumere , et doctissimum Eustathium , per tot vices quam inique jactatum , Latinis auribus totum tradere . Et revera , post varios labores tres Iliadis libros , ζ. η. θ. quinque illis prioribus a Polito Florentiae editis subsequentes , praelo paravi , fortasse , nisi cum cl. aliquot viris fallor , non contemnendos . Nam , praeterquam quod probum laudati interpretis institutum religiose tenui , omnia in Homerum Scholia , quae ad Eustathium illustrandum faciebant , insuper adjeci cum universis Homericis variantibus lectionibus suo loco dispositis . Sed quum typographicum onus , quod sustinere me posse impetiosa mihi fortuna negavit , bibliopolas ob diras temporum calamitates detrectare viderem ; nec tantillum a Proceribus subsidii (bone Deus quam pudet dicere !) possem extorquere , decre-

XXI.

tum fuit, dum spes aliqua affulgeret Eustathii edendi, ad alium auctorem convertere studia mea, qui Eustathio fortunatior, me in se operam ludere non pateretur. Itaque nemo alius nostro Lycophrone opportunior visus, quum haud multa essent in Oxoniensibus editionibus (ceterae ad piper amandari tuto possunt) quae bene placerent, contextu minus sanis subinde lectionibus patente, Canteriana versione, quam omnes hactenus improvide sunt secuti, a poëtae mente saepissime abhorrente, Commentario incondite digesto, et nonnullis (quis enim credidisset, tam mutilum, deforme, densisque naevis obsitum fore, adeo ut solae emendationes ad duo circiter millia ascendere videantur?) nonnullis, inquam, adhuc naevis adperso. Opportunior igitur visus, statim ad MSS. auxilium ea sedulitate confugi, ut quotquot in Romanis Bibliothecis asservantur Lycophroneos Codices diligenti collatione versaverim. Quamobrem, poëmate cum suis Scholiis ex altera Oxoniensi editione accurate descripto, Vaticana primum, deinde Casanatensia, * Barberina denique exemplaria pertinaci diligentia contuli. Mirum profecto, quam immensam tum discrepantium verborum et sententiarum, tum sphalmatum, tum vocum et locorum deficientium, sylvam inde super Commentaria congesserim. Quibus universis pro tantillo meo ingenio perpensis, haec restitui, ista digessi, illa delevi, haec demum addidi (de orthographia aliisque levioribus mendis non loquor) asteriscis distincta, prout ordo sententiaeque requirebant, habita semper MSS. eorumque praesertim, qui accuratiores videbantur, praecipua ratione, quemadmodum in emendationibus (in quibus autem indicandis Codices MSS. promiscue ad confusionem evitandam allegavi) videre est: adeo ut nativae Tzetzem puritati revocasse non immerito sperare possim. Sphalmata vero et discrepantia verba locaque significare omisi, ne re minime gentium necessaria perturbationem parerem. Quid enim, si ad tot emendationes tam magnam mendorum et variantium vim aggesissem? Ut igitur expeditae lectioni consulerem, selectis iis, quae

(*) In hac Bibliotheca, praeter quem in catalogo notavimus, alius extat Codex mutilus, nec alicujus momenti, incipiens a vers. 6. deficiensque corruptis hisce verbis in vers. 1146. Βοάγριος, πόλις Λοκρίδος, παράκειται τῇ Θεσσαλίᾳ. Θεσσαλία γὰρ ἡ Λοκρίς.

XXII.

ad sententiam restituendam conferebant, reliqua missa facere existimavi. Quod tamen in contextu facere religiosum duxi. Itaque erutis ex cunctis Codicibus (quorum accuratam recensionem exhibeo) quotquot a vulgato textu discrepabant, lectionibus, additisque insuper iis, quas aliorum diligentia collegerat, carmen magis et ad poëtae mentem accedens, et rei traditae consentaneum, restitui: ceteras, quae quidem admitti posse videbantur, aut sententiae varietatem efficiebant, sub ipsum contextum: quae vero librariorum incuriam arguebant, ad calcem, excudendas curavi.

Canteriana poëmatis versio, (Scaligerianam metricam nescio sane, quibus verbis efferam) quam pene omneis hactenus nimia facilitate amplexi sunt; immo, quod magis miror, Reichardus tamquam satis accuratam, multisque in locis intellectu facillimam commendavit; quam indigesta sit, et a vatis mente subinde abhorreat, tua, bone Lector, patientia videre facile potest. Quapropter ex integro eam diligentissime recensui, emendavi, et singulis versiculis, imo vocibus religiose disposui, quod Canterum nimia licentia neglexisse justa omnium querela est. Ut autem dramatis perspicuitati, cui nonnihil haec mea alioqui commendabilissima accuratio officere posse videbatur, consulerem; paraphrasin, non qualem Reichardus texuit mutilam, angustam, infidam, sed absolutam, liberalem, fidelem concinnavi, quae et enarrationis vicem quodammodo gereret.

Integrum Tzetzae Commentarium Latine quidem fideliter reddere consilium fuit, ut iis, qui Graecam linguam aut ignorant, aut mediocriter sciunt, consulerem ac placerem; sed interpretationem hanc seorsum excudendam curavi, ut Graece doctis, hac opera minime indigentibus, obsecundarem. Quae a Tzetza allegantur testimonia, si duo triave suspecta excipias, omnia recognita indicavi. De Bertrandi autem versione non memoro: Is enim Regiensis Gallus Lycophronem cum Scholiasta ex Basileensi editione in Latinum primus vertere aggressus, quo successu vulgaverit Basileae pariter an. 1558. in 8. non ignorant eruditi. Caeterum in Poetam ejusque Interpretem garrire aversatus sum, primum quia in utroque tantum emaculando sedulam conferre operam proposui, deinde ne, ut in calamitosissimis temporibus est

XXIII.

metus, grandior Lycophron in publicum prodiens, parum comiter exciperetur; ideoque ne Canteriana quidem alienis illa opibus luxuriantia Commentaria, nec Meursiana, nec Potteriana recipere volui. Verum praeter fragmenta universa undique diligentissime collecta, quatuor indices adjeci, primum, Potteriano illo longe accuratiorem, omnium, quotquot Lycophron est usus, verborum cum ipsius Scholiastae aliorumque veterum Grammaticorum expositione, alterum Geographicum, tertium auctorum, qui a Tzetzâ passim laudantur, quartum denique rerum omnium absolutissimum.

En tibi breviter, amice Lector, rationem de iis, quae praestiti in hoc opere, quod intra paucos menses ab octo jam annis absolveram, sed praelo committere non potueram. Dum enim Mecoenatem aliquem frustra quaerebam, dolenterque de cultorum Musarum infelicitate mecum conquerebar, ad sacras per Orientem Missiones exercendas fui appellatus: quod dulcissimum munus obeundum, quum propensissimum ex Dei vocatione haberem animum, nihil prorsus haesitavi, quin amplecterer, sed statim Roma Liburnum abiens, conscensa navi in Syriam navigante, ad insulam Cyprum appuli, ex qua post quadraginta dies in Ciliam transmeavi, deinde in Cappadociam transii, ac Caesareâ Tarsum petiens, Tripolim ac Berytum enavigavi: unde ad Libanum ascendi, in quo quatrimestre versatus sum: postea Damascum descendi, ubi septem circiter menses laboriosissime transegi. Eo in tempore Heliopolim, et Palmyram, variaque loca olim non vulgares civitates diligenter lustravi usque ad Haran. Tandem Damasco profectus, Apameam ingressus sum, ex qua Hierapolim abii, celebre Syriae emporium. Tempore, quo ibi manere necesse habui, Antiochiam inveni, et alia ei propinqua oppida. Hierapoli Amidam petii, unde ad Tigridis primum, mox et Euphratis fontes me contuli. Per Armeniam remeans, Marden, celebrem Mesopotamiae arcem, adii, ex qua primo Niniven, postea per fluvium Tigrim Babylonem et Teredon abii: deinde in Persidem ingressus, Schirasium et Aspahamum per Persepolim inveni: tandem Babyloniam reversus, bimestre in ea praedivite civitate consedi. Sed interea dum Romam propter negotia illarum Ecclesiarum regredi me accingebam, ecce, quod duo nobiles juvenes Angli Babylonem perveniunt ex India, in patriam

XXIV.

quisque suam abituri . Quamobrem humanissimus Anglicae Nationis Consul Bagdati residens comitem me illis atque interpretem adjunxit . Itaque uno ex tabellariis Tauricis conducto , veredos conscendimus , et pernici menstruo cursu per Chaldaeam , Assyriam , Mesopotamiam , Armeniam , et Anatoliam Byzantium pervenimus . Post biduum ad regium Magnae Britanniae apud Turcarum Imperatorem legatum , Comitem Thomam Elgin , salutandum admissus fui , qui me pluries ita perhumaniter excepit , ut Anglicae Nationi indissolubili plane amoris vinculo totum me devinxerit atque aggregaverit : quamobrem publico hocce testimonio immortales illi inclytaeque Genti persolvo grates , paratum me declarans ad omne bonum officium sive in Europa , sive in Asia fidelissime persolvendum .

Byzantio Liburnum navigavi , ad Lemnon , Melon , Zacynthon obiter appulsus . Liburno Romam perveni , ex qua post quadrimestre Anconam petii , Constantinopolim reversurus . Itaque in vectorium navigium , ut Venetias ac Tergeste pervenirem , conscendens cum pluribus sociis hiemali tempore , post navigationis diem foedissima tempestate aggressi ac per biduum jactati , tandem ad ostium Ariminense miserrimum naufragium fecimus , triginta tribus ex sociis lugubriter amissis . Sed mox alio navigio instructi , susceptum iter perfecimus , ac Tergeste appulimus . Post viginti dierum moram , data occasione , Illyricam navim , quae per varia Graeciae loca conducta erat , conscendi , ac contrariis plerumque spirantibus ventis , pene omnia Istriae , et Dalmatiae , et Albaniae maritima loca lustravi : Corcyram autem , Cephalenen , Zacynthon denuo , Leucadiam , Pheras , Naupliam , Corinthum , Athenas , Ceam ex Cycladibus , Syron , Tinum , Andron , et varia Euboeae loca Thessalonicam usque pervidi , ex qua olim celeberrima civitate per Sestum et Abydum Gallipolim et Perinthum , tandem Byzantium quatrimestri navigatione perveni .

Byzantio post aliquot menses ad Tenedum Smyrnamque enavigavi , unde opportune in Galatiam pervasi ; atque in regressu nacta navi , quae Turcas ad Meccanam peregrinationem proficiscentes Berytum asportabat , in illam conscendi , et ad Rhodum , deinde ad Cyprum , tandem Berytum secundo appuli : mox Si-

XXV.

donem adii, atque ad monasterium ss. Salvatoris Monachorum Melchitarum ascendi, ex quo Damascum iterum petii, ubi decem circiter menses in assiduis laboribus transegi: plura enim Arabice conscripsi, et e Latino in Arabum translavi ad illarum gentium utilitatem. Sed dum Babyloniam per Arabiae desertum eram profecturus, Romam regredi necesse habui. Quamobrem Damasco discedens, Berytum tertio abii, unde Sidonem iterum, deinde Tyrum, mox Ptolemaidem navigavi. Ptolemaide profectus, Ioppen appuli, et post aliquot dies in Aegyptum pervasi: tandem per Nili alveum ad Pelusiacum ostium Anglicam conscendi navim, et ad Cretam enavigavi; sed contrariis postea spirantibus ventis, ad varia Africae loca appellere necesse fuit: tandem Tunete recto cursu Liburnum perveni, ac Romam denique ingressus sum tot post itinera Religionis causa terra marique per mille pericula, per immensos plane labores, ingentibus sumptibus suscepta, ac Deo mirabiliter adjuvante consumpta. Non enim memoro, quot vices ad certum mortis discrimen perductum me viderim, ita ut ter de salute mea omnino desperaverim: Semel BIRTHAE ab iniquo gubernatore horrendum in carcerem sine causa conjectus, non antea dimissus fui, quam quinquaginta aureos persolverim. Bis a latronibus aggressus, aegre incolumis evasi, sociis strenue mecum ad sanguinem usque reluctantibus. Quantam pecuniae vim necessario impenderim, Deus scit, qui solus divina plane liberalitate donavit; meque in medica, quam exercebam, arte mirabiliter direxit inter tot barbaras gentes. Quo fructu autem, quoque animi candore in sacro ministerio obeundo me gesserim, testem pro me Orientem habeo, nec Romani Praesules ignorant. Nullam omisi opportunitatem, ut devios ad salutis viam revocarem, ut in umbra mortis ambulantes divinae lucis claritatem ostenderem, ut Turcarum infantes in extremis positos coelo per salutare lavacrum, sub medicamenti specie adhibitum, assererem; ut odii facem ubi ardebat extinguerem, pacemque inter inimicitarum livore laborantes conciliarem: uno verbo nihil quicquam mihi conscius sum, quod meum animum angat, aut conscientiam sollicitet meam. Faxit Deus, quem testor, ut eodem intentiorive ardore susceptum lubentissimo animo, et ad tempus praetermissum Aposto-

XXVI.

licum ministerium citius resumere valeam, conceptumque animo consilium perficere.

Tu interim, benevole Lector, propitius et clemens esto mihi, qui ultra modum te sum moratus. Fruere amice hisce meis qualibuscumque laboribus intra paucos, ut dixi, menses exantlatis, et memini me, ut te, hominem esse, erratis scilicet obnoxium. Adde iniquitatem fortunae, quae me semper usquequaque persecuta est, coegitque ad libitum suum mentem ab intensioribus studiis alienare. Attamen quantiscumque conatibus saeva pulsaverit constantiam meam, ne expugnavit quidem; sed quo crudelius in me exercebat potentiam suam, eo fortior evadens, nunquam passus sum a dulci literarum cursu revocari. Supple igitur defectibus, vitia corrige, deficientia restaura ea ipsa, quam erga temet adhibitam cuperes, caritate atque humanitate; nec illos imitari velis, qui alienorum laborum detractio clarescere posse putantes, summa cum libertate, quin etiam impudentia, iniqui licet atque impares censores, cuncta notare et carpere videntur. Vale, et studia mea benignus respice, non immemor,

ان الانسان ولو تبين انه امر عظيم فانه مع ذلك محل النسيان
وصورة الضعف ونهبة الزمان ولعبة النصيب وشبه لا يثبت لانه في
حال مولده يبتدى هذه الحياة باكياً وفي مدا ايام حياته يضنيه
البرد ويعذبه الحرقه النار ويغرقه الماء وتتعبه الارض وتضعفه الامراض
وتألمه الاوجاع ويكرهه الفقر ويهمله الغنى وقد قصرت ايام حياته
ولا يزال الموت ممكناً له وممكناً ان يفاجيه في كل دقيقة فالانسان
اذا ليس هو بالحقيقة امر عظيم بل انها هو صورة الحياة وظلال الموت.

XXVII.

DE LYCOPHRONE

EJUSQUE POEMATE

Veterum et Recentiorum judicia ac testimonia .

EX CLEMENTE ALEXANDRINO

Strom. lib. 5. pag. 676. Edit. Ven.

Καὶ μυρία ἐπὶ μυρίοις εὐροιμεν ἂν ὑπὸ
τε φιλοσόφων, ὑπὸ τε ποιητῶν ἀνιγμάτων-
δῶς εἰρημένα· ὅπερ γὰρ καὶ ὅλα βιβλία ἐ-
πιεκρυμμένην τὴν τῆς συγγραφῆς βέλυσιν
ἐπιδείκνυνται, ὡς καὶ τὸ Ἡρακλείδης Περὶ
φύσεως, ὃς καὶ δι' αὐτὸ τῆτο σκοτεινὸς
προσηγόρευται. ὁμοία τέτῳ τῷ βιβλίῳ καὶ
ὁ Φερεκύδης Θεολογία τῆς Συρίας· Εὐφροῖων
γὰρ ὁ ποιητὴς, καὶ τὰ Καλλιμάχου Αἴτια,
καὶ ἡ Λυκόφρονος Ἀλεξάνδρα, καὶ τὰ τέττοις
παραπλήσια, γυμνάσιον εἰς ἐξήγησιν Γραμ-
ματικῶν ἐγκείται ἅπασιν.

Et innumerabilia inveniemus tam apud
philosophos, quam apud poëtas dicta æ-
nigmatice; cum etiam toti libri indicent ab-
ditam scriptoris voluntatem: cujusmodi est
liber Heracliti *De natura*, qui etiam prop-
terea appellatus est *obscurus*. Huic libro est
similis Pherecidis quoque Syri *Theologia*.
Euphorion enim poëta, et Callimachi *Caus-
sæ*, et Lycophronis *Alexandra*, et quæ
sunt his similia, sunt instar exercitiî pro-
posita ad explicandum omnibus Grammati-
cis.

EX SUIDA. tom. 2. pag. 472. Ed. Kust.

Λυκόφρων, Χαλκιδεὺς ἀπὸ Εὐβοίας, υἱὸς
Σωκλέους, θέσει δὲ Λύκος τῆς Ρηγίνης· γραμ-
ματικὸς καὶ ποιητὴς Τραγωδιῶν. ἔστι γὰρ
εἰς τῶν ἑπτὰ, οἵτινες Πλειὰς ὠνομάσθη-
σαν. εἰσὶ δὲ καὶ Τραγωδίαὶ αὐτῆς, Ἀιό-
λος, Ἀνδρομέδα, Ἀλήτης, Αἰολίδης, Ἐ-
λεφένωρ, Ἡρακλῆς, Ἰκέται, Ἰππόλυτος,
Κασσανδρεῖς, Λαῖος, Μαραθώνιοι, Ναύ-
πλιος, Οἰδίπυς, α', β'. Ὀρφανὸς, Πεν-
θεὺς, Πελοπίδαι, Σύμμαχοι, Τηλέγονος,
Χρύσιππος. διασκευὴ δ' ἐστὶν ἐκ τέττων ὁ
Ναύπλιος. ἔγραψε καὶ τὴν καλεσμένην Ἀλε-
ξάνδραν, τὸ σκοτεινὸν ποίημα.

Lycophron, Chalcidensis ex Euboea, filius
Soclei; adoptione vero, Lyci Rhegini: gram-
maticus et poeta Tragicus, unus de septem,
qui *Plejas* appellantur. Ejus Tragoediae sunt
et hae: *Aeolus*, *Andromeda*, *Aletes*, *Aeo-
lides*, *Elephenor*, *Hercules*, *Supplices*, *Hip-
polytus*, *Cassandrenses*, *Lajus*, *Marathonii*,
Nauplius, *Oedipus prior et posterior*, *Or-
phanus*, *Pentheus*, *Pelopidae*, *Symmachi*,
Telegonus, *Chrysippus*. Ex his *Nauplius* est
drama, quod poëta post priorem editionem
ad incudem revocavit, et in *Scena* iterum
exhibuit. Scripsit et *Alexandram*, poëma
obscurum.

EX ARTEMIDORO lib. 4. pag. 65.

Εἰσὶ καὶ παρὰ Λυκόφρονι ἐν τῇ Ἀλεξάν-
δρᾳ, καὶ παρὰ Ἡρακλείδῃ τῷ Ποντικῷ ἐν
ταῖς Λέσχαις, καὶ Παρθενίῳ ἐν Ἐλεγείαις,
καὶ παρ' ἄλλοις πολλοῖς ἱστορίαι ξέναί καὶ
ἀτριπτοί.

Sunt et apud Lycophronem in *Alexandra*,
et apud Heraclidem Ponticum in *Fabula-
mentis*, et apud Parthenium in *Elegiis*, et apud
alios multos historiae peregrinae et non
vulgares.

XXVIII.

EX ALEXANDRO APHRODISIENSI

In lib. 6. Topic. Aristot. pag. 209. Edit. Ald.

Καὶ ὅτος ὁ τόπος τῶ ἀνωθεν κατὰ πα-
ράχρησιν ἔχεται . κείμενα ἔν ὀνόματα λέ-
γει , τὰς συνήθεις καὶ κατατετριμμένας λέ-
ξεις . καὶ μὴ οἷαις ὁ Λυκόφρων χρῆται , σκλη-
ραῖς τε καὶ τροπικαῖς . πεφναίαν λέγων τὴν
φονικὴν , καὶ κύνα τὴν γυναῖκα , διὰ τὸ
ἀναιδέες .

Etiam hic locus cum superiori per abusio-
nem cohaeret . Posita igitur nomina vocat
consuetas et triviales dictiones ; nec eas ta-
men , quibus Lycophron utitur , duris et me-
taphoricis , πεφναίαν , morte dignam , di-
cens mortiferam , et canem mulierem , prop-
ter inverecundiam .

EX HEPHAESTIONIS SCHOLIASTA .

Ἑπτὰ λέγεται εἶναι Τραγωδοί , διὸ καὶ
Πλειὰς ὠνομάσθησαν . ἐπὶ Πτολεμαῖς γε-
γόνασιν ὅτοι ἄριστοι Τραγικοί . εἰσὶ δὲ ὅ-
τοι . Ὁμηρος νεώτερος , Σωσίθεος , Λυκό-
φρων , Ἀλέξανδρος , Φίλικος , Διονυσιάδης ,
Αἰαντίδης .

Septem Tragici fuisse praedicantur , ideo-
que Plejas appellati sunt . Regnante Pto-
lemaeo praestantissimi hi vates floruerunt ,
quorum nomina , haec : *Homerus junior* , *Sos-
sitheus* , *Lycophron* , *Alexander* , *Philicus* ,
Dionysiades , et *Aeantides* .

R U R S U M .

Ἐπὶ τῶν χρόνων Πτολεμαῖς τῶ Φιλα-
δέλφῳ ἑπτὰ ἄριστοι γεγόνασι Τραγικοί ,
ὧς Πλειάδα ἐκάλεσαν , διὰ τὸ λαμπρὰς
εἶναι ἐν τῇ Τραγικῇ , ὥσπερ ἄστρα τὰ ἐν
τῇ Πλειάδι . εἰσὶ δὲ ὅτοι . Ὁμηρος ὅχ
ὁ Ποιητής , ἀλλ' ὁ Μυρὸς τῆς Βυζαντίας
ποιητρίδος υἱός , καὶ Σωσίθεος , καὶ Λυκόφρων ,
καὶ Ἀλέξανδρος , καὶ Αἰαντίδης , καὶ Σωσιφά-
νης , καὶ Φίλικος .

Temporibus Ptolemaei Philadelphi septem
insignes poëtae Tragici floruerunt , quos *Pleja-
da* , propter claritatem in fabulis docendis ,
velut in Plejade astra , vocarunt . Sunt au-
tem hi : *Homerus* , non princeps ille poëta-
rum , sed Myrus Bizantiae poëtriae filius ,
Sositheus , *Lycophron* , *Alexander* , *Aeanti-
des* , *Sosiphanes* , et *Philicus* .

EX IOHANNES TZETZA .

In Proleg. ad Hesiodi Opera et Dies .

Τῶν ποιητῶν οἱ μὲν εἰσὶ Λυρικοί , οἱ
δὲ Μονωδοί , οἱ δὲ Κωμικοί , καὶ ἕτεροι Τρα-
γικοί Μονωδῶν δὲ γνωρίσματα ,
τὸ μονοπροσώπως ὑπόθεσιν ἐφηγεῖσθαι τὴν
οἶαν δὴ ποτε , οἷός ἐστιν ἐν τῇ Ἀλεξάν-
δρῳ Λυκόφρων .

Poëtarum alii Lyrici sunt , alii Monodi ,
alii Comici , alii demum Tragici Mo-
nodorum indicia , argumentum quaecumque
sub una tantum persona enarrare , qualis
est in *Alexandra* Lycophron .

EX EUSTATHIO

In Iliad. ξ. pag. 988. lin. 61. Edit. Rom.

Ἰστέον δὲ καὶ , ὅτι Κατάλογόν τινα ἡρώϊ-
δων ἐνταῦθα , ὡς καὶ ἐν τῇ Ὀδυσσεΐα ,
ποιεῖ Ὁμηρος . καὶ ταῖς περὶ αὐτῶν ἱστορίαις
συντομώτατα ἐπιτρέχει . ὁ δὲ ὁ Λυκόφρων
ἐκ τούτου ἐκέρδανεν .

Sciendum , quod quemdam heroinarum
Catalogum hic loci , quemadmodum et in
Odyssea , conficit Homerus : atque illarum
historias perquam breviter perstringit : un-
de Lycophron sua quidem lucratus est .

XXIX.

EX EODEM in lib. λ. *Odys.* pag. 1680. lin. 32.

Τῷ σκοτεινῷ, καὶ στενῷ τὴν ἱστορίαν Λυ-
κόφρωνι.

Obscuro, et historiam coarctanti Lycophroni.

EX STATIO, *Sylv.* lib. 5. in *Epiced. Patris*.

Carmina Battiadae, latebrasque Lycophronis atri.

EX LILIO GREGORIO GYRALDO

De Poët. Hist. Dial. 3. pag. 149. f. Edit. Lugd. Bat.

.... Lycophron, qui tenebras, et eas quidem Cimmerias habere videtur: ea est enim sententiarum et verborum plerumque obscuritate offusus, ut etiam Tzetzæ Isaacio, insigni Grammatico, lumen praeferente, vix conspici possit.

Et paullo post, pag. 157-58.

Jam vero de Lycophrone agamus, qui Soclei filius, Chalcidensis ex Euboea fuit, poeta, ut Laertius scribit, Tragicus. Sunt, qui a Lyco Rhegino historico, qui et *Butheras* dictus est, illum adoptatum fuisse tradant, habitus et inter Grammaticos quoque insignis. Scripsit vero imprimis jambico carmine *Alexandram*, id est, *Cassandram*, poema valde obscurum, quod et hodie legitur cum Isaaci, viri docti, commentariis, varia eruditione refertis. Fuit igitur, ut ad nostras tabulas redeam, Lycophron poeta Tragicus, qui a Scriptoribus in hujus poetarum Plejadis numero est connumeratus, ea ratione, ut puto, quod obscuriori stellae Plejadis conferatur: unde et Statius Papinius in *Sylvis*, in patris, ut puto, epicedio, *Lycophronis tenebras*, ad hoc videlicet alludens, dixisse videri potest. Obscurissimus omnino scriptor est. Fabulas vero multas docuit, quas recenset Suidas. Inter eas autem hae feruntur: Aeolus, Andromeda, Alethes, Aeolides, Elpenor, Hercules, Icetae, hoc est, Supplices: Hippotus, Lajus, Marathonii, Nauplius, Oedipus primus, et item secundus: Orphanus, Pentheus, Pelopidae, Symmachi, Thelegonus, Chrysippus. In his dubia Nauplius censetur. Lycophronis praeterea Satyras Laertius Diogenes celebrat, atque ex iis etiam versus quosdam attulit. Ipsum vero Lycophronem sagitta occubuisse, significare videtur Ovidius, cum ita canit:

*Utque cothurnatum periisse Lycophrona narrant,
Haereat in fibris fixa sagitta tuis.*

EX VITIS POETARUM GRAECORUM TANAQUILLI FABRI.

De tenebris haud bene quis diceret, nisi initium desumeret ex illis *Aegypti*, quae manu olim palpari poterant, quod sane in caligine et obscuritate permultum est. Debuerunt eadem hac ratione crassitie ad minimum adaequare aquam; et si quis Concionator, qui circa hanc materiam me longe audentior foret, ulterius ire vellet, jureret in verba cujusdam *Rabbini*, illas ex coeno macerato fuisse. Sint autem quodcumque volueris, nihilominus historiam ipsam aequè singularem ac veram credo. Loquuntur adhuc de certis quibusdam tenebris siccis et suffocantibus, quae aliquando *Siciliam* operuere ex eruptione ignis, cinerum, et pulveris e monte *Aetna*, quae tenebrae (verba sunt Ciceronis) adeo crassae per totam regionem, ut alter alterum difficulter discernere potuerit. Quin audiverit quoque de Cimmeriis tenebris, nullus dubito; pariter etiam

XXX.

procul dubio novisti, cur mare, alias dictum *Pontus Euxinus*, appellatum fuit *Mare Nigrum*. Sed quidquid sit tenebrarum, nebularum, obscuritatum, et nigredinis, hoc omne tamen clarum ac dilucidum, si cum *Lycophronis Poemate Tenebroso* conferantur (nam *Lycophronem Tenebrosam* appellat Latinus quidam Poeta, et Graeci quoddam ejus carmen, hodie adhuc superstes, *σποταίνον ποίημα*, hoc est, *poema tenebricosum*, nominarunt) et fatendum est, nomina suis nunquam melius convenisse rebus; nec epitheton ullum rei alicujus naturam atque substantiam melius expressisse. Est enim hoc Poema ipsa obscuritas, ipsaeque tenebrae; est sane ingens Opus, quod a capite ad calcem penitus nigrum, non illud ebeni referens; sed fuliginis et carbonis instar. Suficerent vero haec, nec ulterius progredi necessum foret; sed ne in amoeno ejusmodi itinere moremur, dicamus noctes hic a principio ad finem perpetuas esse, quod regio sit, quae et diluculum et crepusculum nescit, ubi lumen non magis observatur, quam in intimis terrae penetralibus. Si hisce aliquid ulterius adjiciendum, rogarem, quare hoc Poema non nominaverint crucem rotamque Grammaticorum? quare non habitum fuerit Noctis filius? et cur non dixerint Veteres, animum Poetae huic fuisse atrio-rem cute Nigritarum Abyssinorumque? Quae omnia procul dubio in ipsum quadrarent. Quod vero mihi in manuscripto quodam publicando quidem, quamprimum illud mihi tempus suppetet describere, obvenit, res est minime praetermittenda. Dicitur in eodem, nonnullos viros probos audivisse *Lycophronem* dicere solitum, illum semetipsum suspensurum statim, ac quis inventurus esset, cui satis ingenii acuminisque ad poema suum intelligendum, et objectionibus, quas urgeret, respondendum. Quantum ad me, ea, qua par est, ratione hoc considerans Scriptum, opinor Poetam hic haud magnum incurrere periculum. Vix sane quispiam ejus arrogantiae esset, ut in se susciperet enodationem Mysteriorum Cereris, Caeremoniarum Orphei, & interpretationem *Merlini* atque *Nostradami*; et haud multo facilius esset poema, de quo loquor, a capite ad calcem explanare:

Quicumque le fera, sera mon Apollon.

Quicumque illud praestabit, meus erit Apollo.

Quicquid horum sit, forsitan Poetae non omnis excusatio praecisa (mortuis enim suum tribuendum, et primi homines pro ignaris non habendi) non certe, quis enim ejus nomine posset respondere, *Cassandram* ibi loqui, et obscurum se sistendo, nihil praeter morem arti familiarem admisisse, cum prophetarum dicta ambiguitate nunquam non laborent. Hac etiam ratione, veniam merebitur Rhapsodia ejus tot fabularum, totque historiarum, quas unam post alteram contexuit, suumque congegit in Poema. Exemplis aliorum se insuper tueri posset; et quid demum nobis non diceret Vir, qui celebris adeo habebatur, et revera erat Grammaticus, cunctorumque ante ipsum scriptorum notitia instructus? Ad minimum nobis diceret, se non solum *Tenebrosam* esse, sed quod *Heraclitus* eodem insignitus fuerit cognomine CLX. annos, antequam ille induxisset divinantem suam *Cassandram*. Ab altera parte argumentari ne quis potest satis vero similiter, quod contexendo hoc Opus unicum hoc propositum ipsi fuerit, ut scilicet eis molestiam crearet, qui credunt se cuncta, quae scribuntur, intelligere, nec non fabulas omnes, mythologias, linguas corruptas incognitasque, atque sermones inconditos et confusos expedire? Credamus demum (hoc enim fieri potest) illum irridere voluisse lectores illos morosos tetricosque, qui sola ea, quae non percipiunt, admirantur, quique, quod non intricatum et difficile, flocci faciunt, ac non nisi prodigia et monstrosa diligunt. Dicamus insuper, illum voluisse animum torquere sudoremque movere quibusdam, qui suo sane abutuntur otio, qui gustu praediti sunt depravato, et qui non nisi cibos segnis difficilisque digestionis in deliciis habent. Quo in casu laudandum ne ipsius propositum? At *Luciano Lexiphane* edenti alium putasne fuisse scopum, quod scriptum adhuc in numerum *Tenebrosorum* referendum? Verum contemplationi huic diutius ne inhaereamus, relinquamus dictionem futilis narratoris, ut alia aggrediamur.

XXXI.

Vixit hic Scriptor imperante *Ptolemaeo Philadelpho*, de quo *Theocriti* causa ante dictum. Erat ex *Euboea*, quae hodie nuncupatur *Negropontus*, *Chalcidensis*. Praeter Poema, quod ingenia Doctorum adeo torsit, Tragoedias XII. vel XIII. composuerat, a *Suida* recensitas. Colophonem vero antequam addamus, verbo saltem te certiore faciam inter septem *Plejadum* coelestium stellas unam reliquis sex aut longe minorem aut obscuriorem esse, quam *Lycophron* opportune inter *Plejades* poeticas refert.

EX GERARDO IOANNE VOSSIO

De Histor. Graecis lib. 1. cap. 12.

Lycophron fuit unus ex septem poetis, qui sub *Lago* et *Philadelpho* crediti floruisse; unde et *Plejas* dicebantur. Sunt autem isti; *Theocritus*, *Nicander*, *Callimachus*, *Apollonius*, *Homerus Tragicus*, *Aratus*, et *Lycophron*; ut scribit *Isaaci* *Tzetzes*, *Lycophronis* interpretes. A quo de nominibus non parum quidem dissentit *Hephaestion*: sed *Lycophronem* tamen et ipse inter eos reponit. Qua de re plura diximus volumine de Poetis Graecis. Est autem hic *Lycophron* iste, ex cuius poematis tam multis, quorum nomina apud *Suidam* leguntur, sola hodie extat *Alexandra*, sive *Cassandra*, poema obscurum; ut etiam *Suidas* appellat.

EX EODEM de Poetis Graecis lib. 1. cap. 2.

Etiam sub *Philadelpho* claruit *Lycophron*. Sed varios fuisse ejus nomine dicet *Tzetzes* *Chil. 2. Hist. CCIV.* Is, de quo nunc sermo nobis, fuit *Chalcidensis*, idem *Grammaticus*, ac *Poeta Tragicus*; sed, ut ex *Alexandra* ejus, sive *Cassandra* liquet, valde obscurus: unde *Papinius* *lib. V. Sylv. in Epicedio Patris*:

Carmina Battiadae, tenebrasque Lycophronis atri.

Sane et in eum commentatus olim *Dection*, cuius meminit *Etymologici* magni auctor in voce *Ἡπιος*. Item *Orus*, et *Theon*. Sed periire pariter. Ex iis sua conguessit, sed subinde nugis suis admistis, *Isaaci* *Tzetzes*. Quae praeterea *Lycophron* scripserit, dicet *Suidas*. Porro et hic *Lycophron*, et quinque isti antea memorati, *Theocritus*, *Nicander*, *Callimachus*, *Apollonius*, et *Aratus*, ac praeterea *Homerus junior*, *Tragicus Poeta*, *Myrus Byzantiae poetriae filius*, constituent celebrem illam Poetarum *Πλειάδα*, ita dictam, quia sic in *Poesi* reluxerint *Ptolemaei Philadelphi* temporibus, uti stellae septem in sidere *Plejados*. Septem vero illos memoravimus, ut facili *Isaaci* *Tzetzes* suo in *Lycophronis* *Cassandram* *Commentario*. Sed aliter *Scholastes Theocriti*, qui ex septem memoratis omittit *Nicandrum*, ac *Callimachum*; proque iis reponit *Aeantidem*, et *Philicon*. At *Hephaestionis* *Scholastae* sic vocantur, *Homerus junior*, *Sositheus*, *Lycophron*, *Alexander*, *Philicus*, *Dionysiades*, et *Aeantides*.

EX IOANNE ALBERTO FABRICIO

Biblioth. Graeca lib. 3. cap. 16. pag. 416.

Lycophron ex *Chalcide* (*Euboeae*, quae hodie *Nigropontus*) (1) *Soclis* filius, a *Lyco Rhegino* historico (2) adoptatus, a quo fortassis etiam nomen retulit. *Grammaticus* et *Tragicus Poeta* fuit, unus e *Plejade*, de qua dixi supra *lib. 2. cap. 19.* clarus temporibus *Ptolemaei Philadelphi*, cui gratus fuisse dicitur, composito in illum et *Ar-sinoen* anagrammate, (3) ut *Ptolemaeus* esset, mutato literarum ordine, ἀπὸ μέλιτος,

(1) *Tzetz. Chil. 2. hist. 204.* Hunc *Soclem* nescio quo auctore *Grammaticum* appellat *Guil. Canterus*. (2) *Suid. in Λυκοφρ.* (3) *Tzetzes* de genere *Lycophronis*.

quasi totus mellitus ac jucundissimus. *Arsinoe* ἰὸν Ἥρας, viola, sive flos Junonis. Neque tamen inde mihi persuaserim, quod nescio, quo in loco legisse se testatur Blancus Albiensis, nec improbat in Delphis Phoenicizantibus acutissimus Edmundus Dickinson, Lycophronem literas Hebraicas percalluisse, et inde anagrammata conficiendi modum didicisse. Non enim video, cur solis Hebraeis in mentem venire potuerit, non etiam Graecis illa litterarum ἀναστροφὴ, lususque evisceratis verba quaerentium in verbis. Periisse fertur Lycophron sagitta percussus ab adversario, cum de antiquorum poetarum principatu certaret, ut annotatum reperio ad haec Ovidii in Ibin, v. 431.

Utque cothurnatum periisse Lycophrona narrant,

Haereat in fibris fixa sagitta tuis.

Apud Theodorum VIII. Therapeut. pag. 115. ubi Lycophronis monumentum memorat interpres Latinus, Graeca habent Λυκοφρόνῃν, et Sylburgius e Clemente Alexandrino jam observavit legendum esse Λευκοφρόνῃν. Adde, si placet, quae e Dionysio Selvagnio Boessio pag. 107. commentarii ad Ovidii Ibin notavit Clariss. Baelius in Lexico, ubi de Lycophrone nostro agit.

II. Extat sola ejus ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ, sive ἈΛΕΞΑΝΔΡΑ, Drama (1) obscurum, et μονοπρόσωπον, in quo unica persona inducitur Cassandra, sive Alexandra, perpetuo carmine jambico vaticinans de clade Trojanorum, et variis malis eam secuturis. Ac primo quidem ea recenset, quae ex Helenae raptu ipsi, parentibus, fratribus, sororibus, toti denique regiae familiae sint eventura. Secundo, quae Graeci propter Ajacis libidinem sint perpessuri, idque partim in reditu, ut Ajax, Diomedes, Ulysses, Menelaus, alii multi: partim domum reversi, ut Agamemnon et Idomeneus. Postremo Cassandra repetitam altius caussam exponit, de qua perpetuis inter se bellis Europa et Asia longo tempore conflictatam sunt. In qua quidem explicatione ab Ionis usque et Europae raptu per Argonautarum, Amazonum, Trojanorum historiam, Midae quoque et Xerxis imperia ad monarchiam usque Alexandri Magni, qualemcumque historiae seriem deducit. Quo facto, cogitans, nullam sibi apud homines fidem vel auctoritatem fore, postquam falsos de ipsa rumores Apollo sparsisset, tandem conquiescit. Aliae etiam historiae fabulaeque permultae per varias digressiones inseruntur: in his labores Herculis, Deucalionis diluvium, Dioscurorum et Apharidarum pugna, Aeneae peregrinatio et in Latium deducta colonia, aliarumque gentium migrationes aliquot et coloniae. Quomobrem affirmare ausim (inquit Guil. Canterus) quicumque hoc poema, licet parvum, (versuum tamen 1474.) diligenter perlegerint (adde, et intellectum perspectumque habuerint) eos et historiarum et poeticarum fabularum partem non exiguam probe perfecteque esse cognituros. Qui poema hoc de levibus caussis alteri nescio cui Lycophroni olim adjudicaverunt, exploduntur a Tzetzza ad v. 1226.

III. Clemens Alex. V. Strom. pag. 571. testatur, Cassandram Lycophronis uberem

(1) Hinc atrum Lycophronem vocat Statius V. Sylvar. 3. 157. non tenebrosus, ut interpres Latinus Tan. Fabri de Poëtis T. 10. thesauri Gronov. p. 761. Haud absurde idem Faber, vir ingeniosissimus, et ante Fabrum Arnoldus Arlenius Peraxylus (praefat. ad Lycophronem) Poëtam hunc, propter tenebras hujus dramatis Cimmeria caligine obscuriores, ait respondere stellae in Plejade obscurae ac nebulosae. Vide etiam sis Novellas Reipublicae Literariae A. 1705. sub initium, ubi non ab re improbat auctor Clarissimus institutum Poëtae nostri, tam prolixo carmine crucem figentis Lectoribus et Grammaticis, tamquam fixurus esset se ipsum Cruci (ut in MSS. quodam codice legisse se ait, vel potius ipse lepide confinxit, Tan. Faber) si a quoquam intelligi drama suum contingeret. Vignerius in libro de Zifris Gallice scripto pag. 13. refert, Lycophronis poema a quodam obscuritatem indignante medium fuisse conscissum. *pour voir ce qu'il ya voit au dedans, puisqu' on n' y pouvoit rien discerner par le dehors.* Colomes. Opusc. pag. 241. seq.

XXXIII.

materiam praeuisse Grammaticis ingenii sui exercendi : et sane e veteribus in illud olim scripserunt *Decton* laudatus Etymol. M. in ἥπιος, *Theon* teste Stephano Byz. in Αἴνεσις et Κύτινα, et *Orus*, quem ἐν ὑπομνήματι Λυκόφρονος laudat Etymol. in Εἰλενία, et videtur respicere in ἄμαντες, ἄτλας, βάτεια. Mirum est, neque hos neque alios Lycophronis interpretes nomine tenus citari in commentario prolixo et erudito Graeco in hunc poetam, quem hodie habemus auctore Tzetzæ, licet aliquando allegat et reprehendit antiquiora scholia his verbis : οἱ τὰ τῷ Λυκόφρονος πρὸ ἡμῶν σχολιάσαντες ad vers. 1446. vel οἱ σχολιάσαι σφάλλοντα ad vers. 1017. &c. Eustathio etiam ad Homerum plus simplici vice laudantur Lycophronis ὑπομνηματισαί, et a Scholiaste Pindari, Λυκόφρονος παράφρασις. Vulgo quidem creditur *Isaacium Tzetzem* (Johannis Tzetzae, qui circa A. C. 1170. Chiliades scripsit, fratrem) auctorem esse commentarii in Lycophronem editi : et sane ei tribuitur a Johanne fratre his verbis prolegom. ad Hesiodum : καὶ τῷ ἐμῷ δὲ ἀδελφῷ ἐκπεπόνηται λίαν κάλλιστα καὶ φιλοτιμώτατα περὶ τῆς ἐν τῇ τῷ Λυκόφρονος ἐξηγήσει, i. e. Et hac de re quam optime ac studiosissime a fratre meo in Lycophronis enarratione observatum est. Adde Chil. VIII, hist. 204. vers. 486. Sed Clariss. Potterus in editione altera Lycophronis A. 1702. edita in notis pag. 111. ostendit verum auctorem esse Johannem Tzetzam ; sed qui sub Isaaci nomine hoc opus vulgaverit, et honori fratris sui illud tribuerit. Primo inquit, si stylum et ingenium Scholiastæ nostri consideremus, ea cum scriptore Chiliadum historicarum in omnibus conveniunt. Uterque nimis est in suis laudibus, uterque nomen suum toties inserit, ut ejus amore quodam captus esse videatur. Denique tum in enarratione fabularum, tum in explicatione vocum magna inter eos consensio est. Confer Chil. 1. hist. 14. cum scholiis ad v. 721. seq. Chil. 4. hist. 16. cum scholiis ad v. 139. Chil. 11. hist. 380. cum scholiis ad v. 310. &c. Secundo, quamvis tanta inter fratres morum et opinionum consensio alia ex causa proficisci posset, tamen Joh. Tzetzes se commentarium hunc scripsisse aperte fatetur Chil. 9. hist. 298. quem locum a nemine hactenus observatum miror :

Φάλλαινα τίς ἰχθύς ἐστὶ θαλάσσιος κητώδης. &c.

Ἐν δὲ τοῖς εἰς Λυκόφρονα ἐμοὶ ἐξηγηθεῖσι. &c.

Phallaena quidem piscis est marinus cetaeus.

In his autem, quae in Lycophronem a me sunt enarrata.

Quae conferenda sunt cum scholiis ad vers. 83. His denique addam Epistolam Johannis Tzetzae XXI. in Cod. 1565. Biblioth. Reg. Paris. quam mecum, pro singulari sua humanitate, communicavit vir doctissimus Ludolfus Neocorus, quaeque hanc rem paene extra dubitationem posuit. Conqueritur etiam alibi Joh. Tzetzes, Grammaticum nescio quem per plagium eadem in Lycophronem Commentaria sibi vindicasse, et a discipulis suis furti manifestum deprehensum, Chil. VIII. Hist. 204.

Λυκόφρων ὁ καὶ σύγχρονος ὑπάρχων Πτολεμαίῳ,

Πολλὰ μὲν συνεγράφατο δράματα τραγωδίας,

Καὶ βιβλον, ἣν ἐπέγραψεν τὴν κλήσιν, Ἀλεξάνδραν,

Εἰς ἣν ὁ Τζέτζης ἐγράψεν ἐξηγήσιν, καὶ ἄλλας.

Ταύτην δὲ τὴν ἐξηγήσιν ἐσφετερίζετο τις.

Οὐχὶ τὴν βιβλον παρ' αὐτῷ λέγων ἐξηγήθηναί. &c.

Lycophron, qui contemporaneus fuit Ptolemaeo,

Multa quidem conscripsit fabulas Tragoediae,

Et librum, quem inscripsit nomine Alexandram,

In quem Tzetzes scripsit enarrationem, et alias.

Hanc enarrationem sibi vindicavit quispiam,

Non librum a se dicens expositum esse &c.

XXXIV.

EX OVIDIO IN IBIN vers. 531.

De mortis genere Lycophronis .

*Utque cothurnatum periisse Lycophrona narrant ,
Haereat in febris fixa sagitta tuis .*

Ejus Epitaphium :

Obscura tegitur humo ,

Qui obscura Poemata scripsit .

Occisus jacet sagitta ,

Quem Poetarum sagittantem ignorantiam

Musa vidit .

Infaustae Phoebus ejus neci annuit .

Ut Poeta discat ,

Illas Poeses laudibus esse dignas , quae sunt clarae ,

In suo genere tamen non humiles ;

Ni devovendas igni .

Qui cernis , ab igni cave .

Quod de Lycophrone habet Gesnerus in Bibl. pag. 488. utpote ex Tzetzae prolegomenis desumptum omittere existimavimus .

LYCOPHRONIS FRAGMENTA

Quaecumque apud antiquos Auctores passim occurrunt .

DI O G E N E S L A E R T I U S

In Menedemo , lib. 2. seg. 140.

Ἄπαντα φησὶν ὁ Λυκόφρων ἐν τοῖς πεποιημένοις σατύροις αὐτῷ , ὅς Μενέδημον ἐπέγραψεν , ἐγκώμιον τῷ Φιλοσόφῳ ποιήσας τὸ δρᾶμα . ὧν καὶ τινὰ ἐστὶ τοιαυτὴ .

Ὡς ἐκ βραχείας δακτύλῳ ἢ βασιλῆϊ κύλιξ
αὐτοῖς κυκλεῖται πρὸς μέτρον , τράχημα δὲ

ὁ σωφρονιστὴς τοῖς φιληκούσις λόγος .

Eosdem versus refert ex Lycophrone Hesychius Milesius in Menedemi vita .

Ea omnia memorat Lycophron in satyra , quam inscripsit *Menedemum* , Philosophi conscribens laudes : quarum quaedam hujusmodi quoque sunt :

Ut ex pusillo poculum convivio

Versatur illis ad mensuram , sed mera

Sermo eruditus studiosis sunt bellaria .

ATHENAEUS DEIPNOSOPH. lib. 2. pag. 55.

Λυκόφρων δ' ὁ Χαλκιδεὺς ἐν σατυρικῷ δράματι , ὃ ἐπὶ καταμωκῆσει ἐγράψεν εἰς Μενέδημον τὸν φιλόσοφον , ἀφ' ἧ τῶν Ἐρετρίκων ὠνομάσθη αἵρεσις , διασκώπτων τὰν φιλοσόφων τὰ δειπνά , φησι .

Καὶ Δημόκριτος ἐπεχόρευσε δαφιλῆς
Θέρμος πενήτων καὶ τρικλίνων συμπότης .

Lycophron Chalcidensis in satyrica fabula , quam irridens scripsit adversus Menedemum philosophum , a quo Eretriensium sectam nuncuparunt , jocosis dicteriis illudens philosophorum coenis , ait ;

Et Democritus saltavit insuper copiosus ,

Tricliniorum ac pauperum convivia luptinus .

I D E M lib. 7. pag. 278.

Ὁ δὲ ὀψοδαίδαλος Ἀρχέστρατος ἐν τῇ Γαστρολογίᾳ . ὅπως γὰρ ἐπιγράφεσθαι φησι Λυκόφρων ἐν τοῖς Περὶ Κωμωδίας , ὡς τὴν Κλεοστράτου τῆς Τενεδίης Γαστρολογίαν .

Archestratus opsodaedalus in sua Gastrologia : sic enim inscribi Lycophron ait libris De Comoedia , veluti et Cleostrati Tenedii Gastrologiam .

XXXV.

I D E M lib. 10. pag. 420.

Μαρτυρεῖ δὲ καὶ περὶ τῶν Λυκόφρων
ὁ Χαλκιδεὺς, γράψας Σατύρους, Μενέδη-
μον, ἐν οἷς φησὶν ὁ Σειληνὸς πρὸς τὰς
Σατύρους.

Παῖδες κρατίστου πατρὸς ἐξωλέσασθαι,
Ἐγὼ μὲν ὑμῖν, ὡς ὁρᾶτε, σπηνῶ.
Δείπνον γὰρ ἔτ' ἐν Καρίᾳ, μὰ τὰς
Θεάς,

Ἦν δ' ἐν Ῥόδῳ τοιῦτον, ἔτ' ἐν Λη-
δίᾳ,

Κατέχω δεδαιπνηκώς, Ἄλλολλον, ὡς
καλόν.

Καὶ προσελθὼν,

... Ἀλλὰ κυλίκιον ὕδαρες

Ὁ παῖς περιῆγε τῷ πεντωβόλῳ

Ἀτρέμα παρεξέστηκεν, ὅτ' ἀλιθῆριος,

Καὶ Δημόκριτος ἐπεχόρευε δαφνίης,

Θέρμος πενήτων καὶ τρικλίνων σύμπό-
της.

Ἐξῆς δὲ φησὶν, ὅτι ζητήσεις ἦσαν παρὰ
τότον.

... Τράγημα γὰρ

Ὁ σωφρονιστὴς τοῖς φιλικόσις λόγος.

Idem testatur Lycophron Chalcidensis, quā
Satyros suos Menedemum inscripsit: quo lo-
co Silenus ad hunc modum Satyros compel-
lat:

Optimi patris filii scelestissimi,
Ego, ut videtis, hic vobiscum lascivio:
Nec enim, per Deos, unquam coenam
ejusmodi

Acceptus sum in Caria, nec in Rhodo,
nec in Lydia.

Apollo, quam lauta fuit!

Deinde progressus ait:

... Pucillum aqua plenum

Puer circumducebat, emptum obolis quinque.

Placide convivis adstans: execrandus verā

Democritus etiam saltabat copiosus,

Tricliniorum ac pauperum conviva lu-
pinus.

Deinceps vero inter potandum quaestiones
ait fuisse propositas:

... Bellaria siquidem

Sunt eruditionis studiosis eruditus sermo.

I D E M lib. 11. pag. 487.

Λυκόφρων δ' ἐν τῷ ἐνάτῳ Περὶ Κωμω-
δίας, παραθέμενος τὰ Φερεκράτους, καὶ αὐ-
τὸς εἰναι φησὶ γένος κύλικος τὴν λεπασὴν.

Lycophron libro nono De Comoedia, citato
ex Pherecrate loco, poculi genus esse pariter
scribit τὴν λεπασὴν.

I D E M lib. 13. pag. 555.

Ἀντιφάνης ὁ Κωμωδοποιὸς... ὡς ἀ-
νεγίνωσκε τινα τῷ βασιλεῖ Ἀλεξάνδρῳ τῶν
ἑαυτῷ Κωμωδιῶν (ὁ δὲ δῆλος ἦν ὁ πάν-
τι ἀποδεχόμενος) „ Δεῖ γὰρ, ἔφησεν, ὦ
„ βασιλεῦ, τὸν ταῦτα ἀποδεχόμενον, ἀ-
„ ποδεχόμενον τε πολλάκις δεδαιπνηκέ-
„ ναι, καὶ περὶ ἐταίρας πλεονάκις καὶ εἰλη-
„ φέναι καὶ δεδωκέναι πληγὰς „ ὡς φησὶ Λυ-
κόφρων ὁ Χαλκιδεὺς ἐν τοῖς Περὶ Κωμωδίας.

Antiphanes Comicus... cum suarum Co-
moediarum Alexandro regi quamdam reci-
tasset, nec admodum acceptam sibi rex fuis-
se prae se ferret, Oportet, inquit, o rex,
has qui probaturus sit, e symbolis crebro
coenasse, et id saepius apud scortum, pla-
gasque multas et accepisse et intulisse, ut
ait Lycophron Chalcidensis in libris de Co-
moedia.

EX STOBAEO in Sermones 118. De vitae laude.

Ἀλλ' ἡνίκα μὲν ἡ πρόσω τὸ κατθανεῖν,
Αἰδῆς ποθεῖται τοῖς δεδυσυχηκόσιν.

Ὅταν δ' ἐφάρπη κύμα λισσθίων βίᾳ,
Τὸ ζῆν ποθεῖται. καὶ γὰρ ἔς' αὐτῶν κό-
ρος.

At donec est remota dira mors procul,
Desideratur Orcus infelicibus:

Sed unda cum postrema subrepat animi,
Vivere cupimus: nulla enim vivendi sa-
turitas est.

STEPHANUS in Γαλάδραι.

Γαλάδραι, πόλις Μακεδονίας ἐν Πιερίᾳ
... ὁ πολίτης, Γαλαδραῖος. Λυκόφρων,
... καὶ Γαλαδραῖον πέδον.

Galadrae, urbs Macedoniae in Pieria...
Civis, Galadraeus. Lycophron:
... et Galadraeum campum.

XXXVI.

EUSEBIUS Praep. Evang. lib. 10. pag. 467. Ed. Paris.

Ὁ δὲ Ἀντίμαχος, τὰ Ὀμήρου κλέπτων,
παραδιορθοῖ. Ὀμήρου γὰρ εἰπόντος·

Ἰδεὼ θ', εἷς κάρτιστος ἐπιχθονίων γέ-
νετ' ἀνδρῶν.

Ἀντίμαχος λέγει·

Ἰδεὼ θ', εἷς κάρτιστος ἐπιχθονίων ἦν
ἀνδρῶν.

Καὶ Λυκόφρων ἐπαινεῖ τὴν μετάθεσιν, ὡς
δι' αὐτῆς ἐσηριγμένε τῷ σίχῃ.

Antimachus, in quibus Homeri plagiarium
est, in iis correctorem agit. Nam illum
Homeri versum:

*Idaeque, qui fortissimus fuit mortalium
hominum.*

Vocis unius mutatione, ponendo scilicet
ἦν pro γένετο, usurpat Antimachus; atque
ejus mutationem Lycophron approbat, quod
ea versum fulcire videatur.

MICHAEL APOSTOLIUS

Cent. 17. Prov. 34.

Λυκόφρων δ' ἀπέδωκε τὸ σελλίζεσθαι
ἀντὶ τῷ ψελλίζεσθαι.

Lycophron autem reddidit vocem σελλίζε-
σθαι pro ψελλίζεσθαι, hoc est, balbutire.

ARISTOPHANIS SCHOLIASTES

In Plutum, vers. 1195.

Ὅτι δ' Λυκόφρων, ὡς ὁ Ἐρατοσθένης
φησὶν, ὠήθη πρῶτον τῷτον δᾶδας ἡττικέ-
ναι.

Lycophron, auctore Eratosthene, existi-
mavit, principem hunc (Aristophanem) fa-
ces petuisse.

IDEM in Ranas, vers. 1392.

Οὐ μόνον ἐν Τροίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν Κρήτῃ,
Ἰδὴ ἐστὶν, ὡς καὶ ὁ Λυκόφρων φησὶν.

Non Trojae tantum, sed et in Creta est Ida,
ut Lycophron scribit.

IDEM in Vespas, vers. 91.

Τὸ εἰδὲ πασπάλην, ἀντὶ τῷ, εἰδὲ βρα-
χὺ. πρὸς Λυκόφωνα δέ, ὅτι ἀδιορίστως
ἀπέδωκεν ἐλάχιστόν τι.

Tὸ ne paspalam quidem, est idem, ac
ne aliquantulum quidem: juxta Lycophronem
vero, indefinite minimum quid exprimit.

IDEM ibidem in vers. 103.

Ἀπὸ δόρπισς, Λυκόφρων, ἀπὸ ἀρίσς.
οἱ δὲ ἄλλοι, δόρπα, τὰ δεῖπνα.

Illud: ἀπὸ δόρπισς, ex Lycophronis ex-
positione est hora prandii; sed reliqui om-
nes δόρπα exponunt coenas.

IDEM Ibidem in vers. 702.

Λυκόφρων, καὶ οἱ περὶ Ἐρατοσθένη, τὸ
ἐπαφέναι τὰς κύνας, ἐπισίζειν φασὶν.

Lycophron et Eratosthenes, canes insti-
gare, atque in feram immittere exponunt
τὸ ἐπισίζειν.

IDEM in Pacem vers. 701

Λυκόφρων δὲ τὸ ὠρακιᾶν, ἀντὶ τῷ
ὠχριᾶν.

Lycophron τὸ ὠρακιᾶν, expallescere scri-
bit significare.

SUIDAS in voce ἐκποικῶ.

Ποκάδες, ἐπὶ γυναικείων τριχῶν, ὡς
τὸ πολὺ.... Λυκόφρων δὲ ἀπλῶς τὰς
τρίχας.

Ποκάδες de muliebribus capillis plerumque
dicitur.... Lycophron vero simpliciter ita
vocat capillos.

XXXVII.

IDEM in voce

Τευτάζειν, πραγματεύεσθαι, ἢ σκευ-
ρεῖσθαι, ἢ σφαγέυεσθαι, καὶ πολὺ διατρί-
βειν ἐν τῇ αὐτῇ. Λυκόφρων ἔτως . . .
Ἡρακλείων δὲ καταμεμφάμενος Λυκό-
φρονά, φησιν, εἶναι τὸ ἐπισφραγῆς τὴν πράτ-
τειν.

Τευτάζειν est, juxta Lycophronem, ali-
quid moliri, vel machinari et apparare, vel
cunctari, et in eadem re diu immorari . . .
Heracleon vero, Lycophronem reprehendens,
ait, τὸ τευτάζειν esse, accurate et magna
cum diligentia aliquid facere.

Idem dicit Etymologus in voce, et Apostolius in Cent. 18. prov. 40.

IDEM in voce

Νέδων, ποταμὸς καὶ τόπος Λακωνικὸς.
κλίνεται Νέδωνος· ὅθεν Νεδυσία Ἀθηνᾶ,
ὡς καὶ παρὰ Λυκόφρονι.

Nedon, fluvius et locus Laconiae. decli-
natur Νέδωνος· unde Nedusia Minerva dicta
est, ut, puta, apud Lycophronem.

HESYCHIUS in voce

Κατειλυσπωμένην. ὁ μὲν Λυκόφρων,
καταρτωμένην.

Τὸ κατειλυσπωμένην, Lycophron quidem
aptatum, restitutum, exponit.

IDEM in voce Πύππαξ.

Τὸ νῦν βόμβαξ λεγόμενον, πύππαξ
ἔλεγον, ὡς Λυκόφρων ᾤθη.

Quod hodie bombax dicimus, pyppax ve-
teres dicebant, ut Lycophron existimavit.

ETYMOLOGI MAGNI AUCTOR

Ex quodam opere Grammatico, in voce Σαπέρδης.

Σαπέρδας, πέντε καὶ τέσσαρας πέρκας
Λυκόφρων.

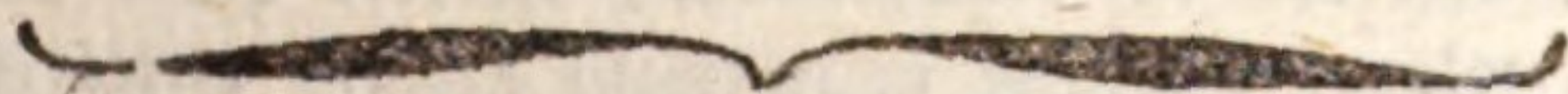
Saperdas quinque et quatuor percas Ly-
cophron dixit.

Haec et reliqua Etymologi verba transtulit Gesnerus de Aquatilibus lib. 3. pag. 297.

MELETIUS DE NATURA HOMINIS

Pag. 81. Ed. Venet. 1552.

Haec autem pars et guttur, quod ab illis φάρυγξ dicitur, a φέρω, ex eo quod
inde spiritus feratur nomen capiens, ut Lycophron et Callimachus Poetae testantur.

XXXVIII.

NOTITIA CODICUM MSS.

IN HAC EDITIONE CURANDA COLLATORUM.

VATICANORUM.

CXVII. Codex bombycinus in 4. olim Fulvii Ursini, constans foliis scriptis 113. trigesima cujus priora Dionysii Afri Periegesis cum antiquis tantum scholiis occupat; cum paraphrasi perpetua, nec alia, ac quae in libro 1307. occurrit, singulis versibus apposita; et Tzetzae Commentario ad marginem infraque coniecto. Ejusdem prolegomena cum aliquot ex praecedentibus foliis aevo dilapsis desiderantur. Is, qui inter libros melioris saltem notae habendus est, saeculo decimo tertio ineunte, minuto et compendiario caractere exaratus videtur.

CMXV. Codex bombycinus in 4. cum ceteris poetis miscellaneus, habet interlineares, easque rariores, expositiones, Isaacii Tzetzae scholia, integraque ejusdem prolegomena in principio; et a fronte, ut et in ceteris, exhibet tetrastichon in Lycophronis librum ab ipso Tzetza explicatum, quod incipit: *Βιβλος μὲν*, &c. Is, qui inter probatos haberi potest, saeculo duodecimo exeunte adeo exiliter implicateque exaratus videtur, ut subinde in scholiis, vetustate usuque accedentibus, oculos caecutire compellat.

CMXVI. Codex chartaceus in 4. majori, constans paginis 472. olim Cardinalis Gulielmi Sirleti, Bibl. Vatic. die 30. Octob. 1579. illatus: cum Isaacii scholiis subinde mutilis, notulis quibusdam, sed nullius momenti, marginalibus recentioris manus, et glossis inter lineas passim miniatis. Praefixus quoque rerum index. Demum saeculo decimo sexto ineunte tremebunda manu rare ac majusculo caractere exaratus videtur.

CMLXXII. Codex chartaceus in fol. maximo, constans foliis scriptis 178. cum Tzetzae Commentariis, versibus per alphabeti literas constructis, jugibusque ad marginem notulis: omnium sine controversia ut recentissimus (nam ad saeculum sextum decimum exiens commode referri potest) optime servatus, et scripturae elegantia commendabilis; ita probatissimus, ut pro certo habeamus, nisi ex ipso autographo, ex apographo certe accuratissimo fuisse descriptum. Huic uni (minime aestimanda quaedam levia sphalmata, quae, etiamsi diligentius excubas, plerumque tamen, in proluxa potissimum scriptura, irrepere te invito solent) tum saniores lectiones, tum emendationes, tum aucta loca praecipue debemus. Praemittuntur, ut in integris libris, ejusdem Scholiastae prologus, Poetae vita, et Poematis argumentum; quin et Latinus index rerum et verborum absolutissimus, e summariis perpetuis ad marginem adscriptis concinnatus. A fronte exhibet duo epigrammata, alterum in Cassandram, alterum quod vulgo fertur, incipiens: *Βιβλος μὲν*, &c. Ad calcem denique calligraphi egestas observatur, ab eodem hisce verbis expressa: *Καὶ τὸ πέντε συζῶν ἐξέγραψα*.

MCCCVI. Codex membranaceus in 4. olim Fulvii Ursini, constans paginis scriptis 218. cum expositionibus et glossis interlinearibus, atque alphabeti literis constructus. Is, qui, licet alicubi et ipse mutilus, ita ut non semel ab recentiori manu suppleatur; inter probatos tamen aestimari potest, saeculo duodecimo exeunte, rubro, compendiario, et obliquo caractere exaratus videtur.

MCCCVII. Codex membranaceus in 4. majori cum Arati Phaenomenis et suis Scholiis, a Fulvio Ursino Biblioth. Vatic. donatus, constans foliis scriptis 112. iisque inversis interdum et transpositis. Habet scholia marginalia et subiecta incerti auctoris, et ad poematis calcem ejusdem paraphrasin uno jugique tenore percurrentem. Desideratur prologus jam aevo dilapsus, cujus extrema verba situ carieque paene consumpta, quoad fieri potuit, ad fidem conciliandam excerpimus. Prius folium membraceum aliunde avul-

XXXIX.

sum eique adglutinatum , tum altera manu antiquiore ac minutiore exaratum est , tum alia de re , nempe de ratione metrica , agit . Margines , ac praesertim superiores , ita sunt vetustate male adfecti , tineaesque corrosi , ut ex scholiis non pauca interierint . Is demum , de quo fusius et accuratius in praefatione , ad saeculum nonum exiens , vel decimum iniens , commode referri potest .

MCDXXI. Codex bombycinus in 4. cum Hesiodo , Pindaro , atque Euripide miscellaneus : omnium , quibus usi sumus , omnino depravatissimus ; ut qui , praeter complura in paucis illis , quae habet , Isaacii Commentariis (pertingunt enim usque ad versum 275. exclusive) mutila loca , cum innumeris scatet manifestis mendis , lectionibusque depravatis ; tum maxime versu 501. inclusive , non alia , quam amanuensis , causa , deficit prorsus . Habet tamen expositiones non contemnendas , glossasque , inter singulos poematis versiculos ab recentiori manu jugiter interjectas . Tandem saeculo quarto decimo exeunte exaratus videtur .

MCDLXXI. Codex chartaceus in fol. constans paginis scriptis 258. cum Tzetzae scholiis , et interlineari versiculorum expositione . Desiderantur integra prolegomena de industria ommissa . Is , qui licet suis mendis non careat , et interdum sit mutilus ; ex accurato tamen aliquo vetustoque exemplari manu calligraphi Aristobuli Apostolii hierodiaconi Cretensis , nitide saeculo decimo quinto exeunte videtur exaratus .

PALATINORUM.

XL. Codex chartaceus in 4. minori , miscellaneus , cum Tzetzae Commentario , et interlinearibus expositionibus glossisque . Accurate ipse quidem exaratus , sed ex mutilo quodam exemplari expressus videtur ; ut qui complura , nec ea interdum parvi momenti , loca non agnoscat . Caetero ad saeculum quintum decimum exiens referri potest .

CXXXIX. Codex chartaceus in 4. minori , cum Orpheo , Nicandro , Sophocle , Theognide , Dionysio Periegete , et Aeschylo miscellaneus ; sine prorsus Commentariis : praemittuntur tamen Isaacii prologus , Poëtae vita , et Poëmatis argumentum , quod , ut et in Barberino , secus atque in ceteris libris desinit . Nam post redditam Lycophronis etymologiam , praecipueque illa verba : Καὶ γὰρ οἱ λύκοι πανέργοι . ab alio initio sic explicit : Ὁ ἄγγελος , ὃν ἀπέστειλεν ὁ Πρίαμος , ἀκέρσας τῆς Κασσάνδρας , φησὶ πρὸς τὸν Πρίαμον ἃ ἤκεσε παρ' αὐτῆς , λέγων : Λέξω τὰ πάντα νητρενῶς , ἃ μὲν ἴσσορεῖς , καὶ τὰ ἐξῆς . In fronte poëmatis haec leguntur : Λυκοφρονικῆς μονοπροσώπης βίβλος . Is eleganter quidem , sed parum accurate , aut ex parum accurato libro , saeculo decimo sexto ineunte exaratus videtur .

CXLII. Codex chartaceus in 4. minori , miscellaneus cum Demosthene , Hesiodo , Theocrito , Marciano , Scylace , et Dicaearcho : sine prorsus prolegomenis et Commentariis : ab initio tantum passim inter lineas visuntur glossae miniatae . Caeterum labenti manu saeculo quinto decimo ineunte videtur exaratus .

CLVIII. Codex chartaceus in 4. minori , cum Cornuto de natura Deorum , Calistrato , Maximi Rhetoris scholiis in Theocriti Syringem , et historia de purpura et Polluce miscellaneus . Habet Isaacii Commentarium cum integro prologo , glossas interlineares , et summaria passim in margine rubricata . A fronte exhibet notum tetrastichon in Lycophronis librum . Denique saeculo decimo quinto exeunte parum castigate exaratus videtur .

CASANATENSIIUM.

Codex membranaceus in 8. majori , I. 2. II. in Catal. notatus , constans paginis scriptis 217. cum Isaacii Commentario , versibus per alphabeti literas passim constructis ,

XL.

et notulis quibusdam ad marginem ab recentiori manu conjectis . Praemittitur ejusdem prologus tum de variis poëseos et poëtarum generibus , tum de vita et scriptis Lycophronis ; nec non poëmatis argumentum , in fine cujus haec leguntur : Πᾶσα ποίησις τρεῖς ἔχει χαρακτῆρας , διηγηματικὸν , δραματικὸν , καὶ μικτὸν , i. e. *Universa Poesis trios characteres habet , narrativum , dramaticum , et temperatum* . A fronte occurrit epigramma 'Οὐκ ἄν , &c. et ad calcem stichurgia αὐθόδ' . 1474. Caeterum is liber optime servatus , saeculo decimo sexto ineunte , minuto quidem , sed perspicuo charactera nitidissime exaratus videtur cum initiali litera aurea graphiceque depicta : ex parum accurato autem exemplari expressus , ut qui compluribus in locis mutilus sit ; non ita tamen spernendus , quasi nihil servierit : nam si nihil novi suppeditavit , nonnulla certe , neque ea parvi momenti , quae ex uno , aut duobus tantum libris emendaveramus , subscribere visi sumus .

Codex chartaceus in fol. parvo , I. 2. 5. in Catal. insignitus , simul cum Dionysii Afri Periegesi per Eustathium exposita ; constans paginis scriptis ad Lycophronem et Tzetzae scholia attinentibus 482. sine ullis nec interlinearibus nec marginalibus expositionibus . Praemittuntur integra ejusdem Isaacii prolegomena , et ad calcem haec , quae et in Barberino libro, leguntur : Λυκοφρονικῆς μονοπροσώπου βίβλος εἰληφε τέλος τῇ συνάρσει τῶ λόγῳ , i. e. *Lycophroneum monoproson poemata explicit orationis cohaerentia* . Is , qui licet suis et ipse mendis non careat , nec omnibus sit numeris absolutus : saltem inter accurata antigrapha recenseri potest ; saeculo quinto decimo ineunte haud inscite exaratus videtur .

EX APPENDICE

Bibliothecae Alexandrinae , sive Christinae Reginae .

XVII. Codex chartaceus in fol. constans paginis scriptis 226. cum Tzetzae Commentariis , et glossis perpetuis inter versiculorum lineas interjectis . Accedunt brevia scholia , sed illa quidem parvi momenti , marginibus sparsim illita . Caeterum duplici manu haud oscitanter ex accurato aliquo exemplari exscriptus videtur , altera nempe ab initio ad pag. 49. vers. 197. altera ad finem usque Antonii Mediolanensis , aliàs Cretensis , qui ad calcem significavit , absolvisse die 27. mensis Maji . An. Christi 1479. Hunc eundem amanuensem et Barberinum librum binis post annis in Creta pariter exarasse mox videbimus .

EX BIBLIOTHECA BARBERINA .

Codex chartaceus in fol. olim Leonis Allatii , constans paginis 254. cum Tzetzae scholiis sine ullis aut glossis interlinearibus , aut notulis marginalibus . Praemittitur ejusdem Scholiastae prologus cum poëtae vita , et poëmatis argumento , quod perinde , ut in Palatino 139. claudit . Incipit cum noto tetrasticho , βίβλος μὲν , &c. explicitque illis verbis : Λυκοφρονικῆς μονοπροσώπου βίβλος εἰληφε τέλος τῇ συνάρσει τῶ λόγῳ . Postremo amanuensis nomen , patria , ac tempus , quo exscriptus sit , apparent hoc modo : Ἀντώνιος Μεδιολανεύς , Κρής τὸ γένος , καὶ ταύτην τὴν βίβλον ἐν Κρήτῃ ἐξέγραψα . ἔτει ἀπὸ τῆς Κυριακῆς ἐνανθρωπήσεως αὐτὰ , μηνὸς Μηνυχιῶνος ια' . i. e. *Ego Antonius Damilas Mediolanensis , genere Cretensis , vel hunc librum in Creta exscripsi , Anno a Dominica incarnatione 1481. mensis Martii 11.* Is , quamvis mutilus subinde sit , et depravatis locis lectionibusque infectus , nonnihil tamen et ipse juvit , atque inter libros prorsus non contemnendos haberi potest .

ΙΣΑΑΚΙΟΥ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

Εἰς τὰς ποιητάς.

Τοῖς τῶν ποιητικῶν βίβλων κατάρχεσθαι μέλλουσι, δεόν εἶδέναι πρῶτον τὰς τῶν ποιητῶν διαφοράς, εἴθ' ὕτως ταῖς βίβλοις ἐκείνων εἰσβάλλειν, ἵν' εἰδοῖεν, ὁποῖα εἶδος τῶν ποιητῶν μετέρχονται βίβλος. τὸ ποιητὴς γὰρ ἀπροσδιορίσως λεγόμενον, (α) γενικόν ἐστὶν ὄνομα καὶ ὁμώνυμον, εἰς εἶδη διαιρέμενον πλείονα· εἰς τὸν κατ' ἐξοχὴν καὶ ἀπροσδιορίσως λεγόμενον Ποιητὴν, εἰς Λυρικόν ποιητὴν, εἰς Διθυραμβικόν, εἰς Ἰαμβογράφον, Τραγικόν, Σατυρικόν, Κωμικόν, εἰς Ἑλεγειογράφον, εἰς Ἐπιγραμματογράφον, τὸν καὶ Ἀναθηματικόν, εἰς Ὑμνογράφον, εἰς Ἀισματογράφον, τὸν καὶ Ἀοιδόν, εἰς Ἐπιθαλαμιογράφον, εἰς Μονωδόν, καὶ εἰς μυρία ἕτερα εἶδη, ἅπερ μακρόν ἐστι λέγειν καὶ ὀχληρόν, καίπερ ἀκριβῶς ἐπισημαίνον.

Λεκτέον δέ μοι τὰ τῶν ρηθέντων ποιητῶν γνωρίσματα καὶ χαρακτηρίσματα. τῶν μὲν ἔν' ἀπροσδιορίσως καὶ κατ' ἐξοχὴν ποιητῶν καλεσμένων, τέσσαρα ταῦτα τυγχάνει (b) τὰ γνωρίσματα· μέτρον ἡρωϊκόν, μῦθος ἀλληγορικὸς, ἱστορία, καὶ ποιά λέξεις, ὧν χωρὶς, ἐποποιοὶ λέγονται. Γερόνασι δὲ ὀνομαστοὶ ποιηταὶ πέντε· Ὀμηρος, Ἡσίοδος, Πανύασις, Ἀντίμαχος, καὶ Πείσανδρος. νέοι δὲ (c) μυριοί, ὅσα τε φύλλα καὶ ἀνθεα γίνονται ἄρῃ. καὶ ταῦτα μὲν τὰ γνωρίσματα τῶν καλεσμένων κατ' ἐξοχὴν ποιητῶν. Λυρικῶν δὲ γνωρίσματα, τὸ πρὸς λύραν τὰ τέτων ἀδῆσθαι μέλη, καὶ χορὸς ἐς ὧς

κυκλικῶς, ἄνδρας ἔχων πεντήκοντα, οἵπερ καὶ δῶρον ταῦρον ἐλάμβανον. καὶ Διθυραμβικοὶ δὲ τῷ κοινόν. οἱ Διθυραμβικοὶ δὲ τῶν Λυρικῶν εἶχόν τι πλέον, τὸ πρὸς Διόνυσον πολυστρόφος πλέκειν τὰς ὕμνους, καὶ τρίποδα ἐλάμβανον· διὸ καὶ Διθυραμβοὶ ἀπὸ τῆς Διονύσεως ἐλέγοντο, τῇ διὰ δύο θυρῶν βάντος, τῆς τε γαστροῦ τῆς Σεμέλης, καὶ τῇ μηρῇ τῆς Διός. Λυρικοὶ δὲ ὀνομαστοί, δέκα, Στησίχορος, Βακχυλίδης, Ἴβυκος, Ἀνακρέων, Πίνδαρος, Σιμωνίδης, Αἰσχύλος, Ἀλκαῖος, Σαπφώ, καὶ Κρίννα. Διθυραμβικοὶ δὲ, Διάσημος ποιητὴς, Φιλόξενος ὁ Κυθῆριος. (Διθυραμβὸν δὲ, ἥτοι κυκλικὸν χορὸν, ἐν Κορίνθῳ πρῶτον ἔστησεν Ἀρίων ὁ Μιθυμναῖος.) δεύτεροι δὲ, Λάσσης, Λαβρίνης, Ἐρμιονεύς. Ἰαμβογράφων δὲ ποιητῶν γνωρίσμα, λοιδορία δι' ἰάμβων· καταχρηστικῶς δὲ καὶ δι' ἑτέρων οἷον δή τινας μέτρων. ἀριπρεπεῖς δὲ Ἰαμβογράφοι, τρεῖς· Ἀνάνιας, Ἀρχίλοχος, Ἰππώναξ. Τραγικῶν δὲ, καὶ Σατυρικῶν, καὶ Κωμικῶν ποιητῶν κοινόν μὲν, τὸ τετραγώνως ἔχειν ἰσάμενον τὸν χορὸν, καὶ τὸ λαμβάνειν τράγον, ἢ τρύγα, τστέσι νέον οἶνον, καὶ μιμητικῶς ἐν τῇ θυμέλῃ τὰ τέτων δράματα λέγεσθαι τε καὶ δρᾶσθαι· διάφορον δὲ αὐτοῖς, τὸ τὴν Κωμωδίαν γέλωτα ἔχειν καὶ σκώμματα, καὶ (d) ἰς χορευτάς· τὴν δὲ Τραγωδίαν καὶ τὰς Σατύρους, ἐπίσης μὲν ἔχειν χορευτάς ἰά· διαφέρειν δὲ πρὸς ἄλ-

EMENDATIONES.

(a) Sic lego, omnium paene MSS. auctoritate nixus, pro, γενικόν ἐστὶν ὁμώνυμον ὄνομα. (b) Praeposui ex omnibus fere MSS. (c) Supplevi duorum exemplarium ope ad Homerī imitationem Iliad. β. 468. (d) ἰς lego ex omnibus Cod. pro καὶ. teste etiam Pottero.

ἀλλήλῃς, ὅτι ἡ μὲν Τραγωδία θρήνην
μόνον ἔχει καὶ οἰμωγὰς· ἡ δὲ Σατυρι-
κή (a) ποίησις συγκρινᾷ ταῖς ἐλοφύρ-
σεσιν ἰλαρότητα, καὶ ἀπὸ δακρύων εἰς χα-
ρὰν καταντᾷ εἰσθε. διαφέρει δὲ καὶ κα-
τὰ τὸ Τραγωδία καὶ Κωμωδία, ὅτι ἡ
μὲν Τραγωδία λύει τὸν βίον· ἡ δὲ Κωμω-
δία σπνίσησι. Κωμωδία δὲ ἐκλήθη, (b)
ἢ ὅτι κατὰ τὸν καιρὸν τῆς κάματος, ἦτοι
τῆς ὑπνῆ, εὐρέθη· ἢ ὅτι ἐν ταῖς κάμαις,
τρετέσιν ἐν ταῖς σενωπαῖς· ἢ ἐν ταῖς κώ-
μαις, τρετέσιν ἐν τοῖς μεγίστοις χωρίοις·
ἢ ὅτι ἐν τοῖς κάμοις καὶ πότοις τῆς Διονύ-
σια, εὐρέθη. ἡ δὲ Τραγωδία, ἀπὸ τῆς τρά-
γον, ἢ τρύγα, τρετέσι νέον οἶνον, λαμβά-
νειν· ἢ ἀπὸ τῆς τρυγῆ χρίσασθαι τὰ πρό-
σωπα κατάρχας· ἢ ὅτι τιτραγώνως ἴσαν-
το, (c) τετραγωδία καὶ Τραγωδία· ἢ ἀπὸ
τῆς τραχείας ᾠδᾶς ἔχειν τὰς θρήνην, τρα-
χωδία καὶ Τραγωδία, (d) ἐκλήθη. ἡ Σατυ-
ρικὴ (e) δὲ, ἀπὸ τῶν Σατύρων ἐκλήθη, τῶν
εὐρόντων αὐτήν, ἦτοι γεωργῶν καὶ εὐτελῶν
ἀνθρώπων. Τραγωδοὶ δὲ ποιηταί, Αἰσχύ-
λος, Σοφοκλῆς, Ευριπίδης, Ἀρίων, Θεόστις,
Φρήνιχος, Ἴων, Ἀχαιοὶ, καὶ ἕτεροι μύ-
ριοι (f) νέοι. Κωμικοὶ πραττόμενοι,
Ἀριστοφάνης, Κρατῖνος, Πλάτων, Εὐπο-
λις, Φερεκράτης, καὶ ἕτεροι. καὶ νέοι, Μέ-
γανδρος, Φιλήμων, Φιλιζίων, καὶ πλῆθος
πολὺ. (g) Σατυρικὸς δὲ, Πραττίνας. καὶ
ταῦτα μὲν περὶ Τραγικῶν, (h) καὶ Σατυρι-
κῶν, καὶ Κωμικῶν ποιητῶν.

Ἐλεγιογράφων δὲ γνωρίσματα ποιητῶν,
τὸ πρὸς τὰς τεθνηκότας οἰκτιρὰς γεγραφεῖναι
καὶ ὀλοφύρσεις ἐν ἐλεγείῳ τῷ μέτρῳ κυρίως·
καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἑτέρῳ. Ἐλεγείων δὲ
ποιητῶν, Καλλίμαχος, Μίμνερμος, καὶ Φι-
λιππῆς. Ἐπιγραμματογράφων δὲ, τῶν καὶ
Ἀναθεματικῶν, γνωρίσματα, τὸ γεγραφεῖ-
ναι εἰς ἀνδριάντας ἐπιγράμματα, καὶ εἰς
τὰ ἐν ναοῖς ἀναθήματα, καὶ εἰς ἕτερα τοιαῦ-

τά τινα, ὡς Ὁμηρος ἐποίησεν ἐπὶ τῇ δο-
θείσῃ τέτῳ φιάλῃ παρὰ τῶν Μήδων υἱῶν,
ἣν ἀνέθετο τῷ ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνι, ἐπι-
γράφας ἕτως·

Φοῖβε ἀναξ, δᾶρόν τοι ἑλών, τόδ'
Ὁμηρος ἔδωχα,

(i) Σῆσιν ἐπιφροσύναις· σύ δέ μοι κλέος
ἐσθλὸν ὑπάζεις.

Ἐπιγραμματογράφοι δὲ ποιηταί, Σιμωνίδης
ὁ παλαιός, καὶ Ἡρόδοτος μέμνηται, Ἀλ-
καῖος ὁ νέος, ὅς ἦν ἐπὶ Οὐεσπασιανῶν τῶν
Ῥωμαίων καὶ Τίτῳ, Ἀθήναιος, Πρόκλος, Παλ-
λαδάς, Ἀγαθίας, καὶ ἕτεροι μύριοι. Ὑμνογρά-
φοι δὲ ποιηταί, οἱ εἰς Θεοὺς γράφοντες ὕμνους,
ὥσπερ ὁ παλαιὸς ἐκεῖνος Ὀρφεύς, Ὁμηρος,
Ἡσίοδος, (l) Ἀσκληπιάδης, καὶ ἕτεροι· (m)
ἔγραψε γὰρ ὁ Ὀρφεύς, χωρὶς τῶν ἀστρο-
λογικῶν, καὶ ἐπωδικῶν, καὶ μαγικῶν, καὶ τῶν
ἐτέρων, καὶ ὕμνους εἰς Δία, καὶ τὰς λοιπὰς, ἕτως·

Ζεὺς πρῶτος γένετο, Ζεὺς ὕστατος,
ἀργικέραυνος,

Ζεὺς κεφαλὴ, Ζεὺς μέσσα· Διὸς δ' ἐκ
πάντα τέτυκται.

καὶ Ὁμηρος.

Μνήσομαι, καὶ δὲ λάθωμαι Ἀπόλλωνος
ἐκστόιο.

καὶ οἱ λοιποὶ ὁμοίως, ἵνα μὴ μακρο-
λογῶ. καὶ γὰρ ἀγνοῶ τὰ τέτων καὶ ἐτέρων
πλειόνων. Αἰσματογράφων δὲ, τῶν καὶ Ἀοι-
δῶν, γνωρίσματα, τὸ ᾄσματα καὶ ᾠδὰς
γράφειν πρὸς μουσικὴν, καὶ φόρμιγγα, καὶ βάρ-
βιτον, καὶ κιθάραν, καὶ πᾶν ὄργανον μου-
σικῶς ἀδόμενον· οἷοιπερ ἦσαν ποιηταί, ὡς ὁ
Φαληρεὺς Δημήτριος γράφει, Ἀυτομήδης,
καὶ Δημόδοκος, καὶ (n) Λαῖρις οἱ Κερκυραῖοι,
καὶ ὁ Ἰθακήσιος Φήμιος, καὶ οἱ λοιποὶ, ὡς ὁ
Φαληρεὺς Δημήτριος γράφει· καὶ γὰρ αὐ-
τὸς (o) ἔγνω· Ἐπιθαλαμιογράφοι δὲ ποιη-
ταί, ὅσοι πρὸς τὰς νυμφίους ἐν γάμοις
ἐγκώμια ἔγραφον, οἷος ἦν ὁ Ἀγαμέμνων ὁ
Φαρσάλιος, καὶ ἕτεροι· καὶ Ἡσίοδος αὐτὸς,

EMENDATIONES.

(a) Adjeci ex quinque MSS. (b) Adjeci jussu quinque MSS. (c) Erui ex septem
exempl. (d) Supplevi ope quatuor MSS. (e) Et hanc particulam ex quatuor exempl.
erui. (f) Addidi quatuor Cod. auctoritate. (g) σατυρικὸς pro σατυρικοί, et Πρατ-
τίνας pro Πρατίνας ex sex exempl. (h) Addidi, jussus omnibus MSS. (i) σῆσιν,
pro ἦσιν, ex omnib. Cod. tum MSS. tum impressis. (l) Conjunctionem καὶ, quae
nomini praeibat, semovi auctoritate MSS. (m) ἔγραψε pro γράφει ex octo MSS.
(n) Λαῖρις pro Χαῖρις ex omnibus exempl. (o) ἔγνω ex duobus MSS. pro ἀγνοῶ,
ut pessime hactenus, et quam insulse.

γράφας ἐπιθαλάμια εἰς Πηλέα καὶ Θέτιν·
Τρίς μάκαρ Αἰακίδη, καὶ τετράκις ὄλβιε
Πηλεῦ,

Ὅς τοῖσδ' ἐν μεγάροις ἱερὸν λέχος εἰσά-
ναβαίνεις.

Μονῶδοι δὲ ποιητὰ λέγονται οἱ μονο-
προσώπως γεγραφότες ἐπιταφίαις ᾠδαῖς·
καταχρηστικῶς δὲ καὶ οἱ μονοπροσώπως ὅλην
τὴν ὑπόθεσιν ἀφηγέμενοι, ὥσπερ νῦν ἐν

τῇδε τῇ Ἀλεξάνδρῃ ὁ Λυκόφρων (a)
ποιεῖ· περισσῇ γὰρ τὸν θεράποντα μόνον,
ὅλην τὴν ὑπόθεσιν ἀφηγέμενον· Ἀλλαχῇ (b)
δὲ ἔτος ὁ Λυκόφρων Τραγικός ἐστὶ, ξδ',
ἢ μς', Τραγωδιῶν δράματα γεγραφώς.
Ἄλλ' ἐπειδὴ τὴν περὶ τῆς ποιητῆς διωρ-
θώσαμεν τε καὶ ἠκριβώσαμεν (c) διαίρεσιν,
λέγειν ἐστὶν ἀρμόδιον καὶ περὶ τῆς μονῶδου
τέττε Λυκόφρονος.

ΠΕΡΙ ΓΕΝΟΥΣ, ΚΑΙ ΒΙΟΥ, ΚΑΙ ΤΩΝ ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩΝ

Λ Υ Κ Ο Φ Ρ Ο Ν Ο Σ

Ὁ Λυκόφρων ἔτοςι, τῷ μὲν γένει ἦν
Χαλκιδεὺς, υἱὸς Σωκλέους, ἢ Λύκου τῆς ἰσο-
ριογράφου, κατὰ τινες. ἦν δὲ εἷς τῶν
ἐπτὰ ποιητῶν, οἵτινες, διὰ τὸ ἐπτὰ
εἶναι, τῆς Πλειάδος ἐλέγοντο, ὧν τὰ ὀνό-
ματα, (d) ταῦτα. Θεόκριτος, ὁ τὰ Βε-
κολικὰ (e) ποιήσας, Ἀρατος, ὁ τὰ Φαινό-
μενα γράψας καὶ ἕτερα, Νικάνδρος, Αἰαν-
τίδης, ἢ Ἀπολλώνιος ὁ τὰ Ἀργοναυτικά,
Φίλικος, Ὁμηρος ὁ νέος, Τραγικός (ἐστὶ
γὰρ καὶ ἕτερος Ὁμηρος, ὅπερ ἐγὼ τὸν Ἡσίο-
δον νομίζω ἰσόχρονον, καὶ περὶ τὰ τῆς πα-
λαιᾶς Ὀμήρου μετατρέπωσίν τινες εἰς αὐτὸν.)
ὁ Ἀνδρομάχης, Βυζάντιος, δράματα ποιή-
σας νζ', καὶ ἔτος ὁ Λυκόφρων, καὶ ἕτε-
ροι, μὴ εἰδότες, ἄλλας φασὶν εἶναι τῆς
Πλειάδος. Ἦσαν δὲ ἔτσι ἐν χρόνοις Πτο-
λεμαῖς τῆς Φιλαδέλφου καὶ Βερενίκης, οἱ παῖ-

δες ἦσαν ἀμφοτέρω Πτολεμαῖς τῆς Λαγῶς,
καὶ Βερενίκης τῆς Ἀντιγόνου θυγατρὸς. Εὐ-
δοκίμει δὲ τότε Λυκόφρων, (f) καὶ τοσῆτον
διὰ τὴν Ποίησιν, ὅσον διὰ τὸ λέγειν ἀνα-
γραμματισμῶς, οἷον, ὅτι Πτολεμαῖος, ἀπὸ
μέλιτος λέγει μεταγραμματιζόμενον· Ἀρ-
σινόη δὲ, ἰὸν Ἡρας, καὶ ὁμοία τοιαῦτα.
Οὗτος ὁ Λυκόφρων τοῖς φιλαναγνωστῶσι τῶν
νέων χαρίζομενος, τὸ παρὸν βιβλίον ἐξέ-
θετο, ἰσοριῶν τυγχάνον ἀνάμεσον· τὰ γὰρ
ἀφ' Ἡρακλέους καὶ τῶν Τρωϊκῶν μέχρι Ἀλε-
ξάνδρου τῆς Μακεδόνης καὶ κατωτέρω, συν-
τεμνὼν, πάντα γράφει· καὶ περὶ τὸ τέλος
τῆς βιβλίου ἀνατρέχει, καὶ κατ' ἐπιδρομὴν
λέγει καὶ τὴν ἀρπαγὴν τῆς Γῆς, τὴν παρὰ
τῶν Φοινίκων, ὅθεν ὁ πόλεμος ἀνερράγη
Βαρβαρίσι καὶ Ἑλλήσιν.

EMENDATIONES.

(a) Erui ex quinque exempl. (b) δὲ pro γὰρ ex octo MSS. (c) Adjeci ex
tribus MSS. cum suo articulo, pro τὰ indefinite. (d) Supplevi ope MSS. (e) Sup-
plevi omnium ope MSS. (f) καὶ pro καί.

(a) ΥΠΟΘΕΣΙΣ
ΤΟΥΤ ΠΟΙΗΜΑΤΟΣ.

Πρίαμος, ὁ Λευκίππης καὶ Λαομέδοντος, ἐξ Ἑκίβης τῆς Δύμαντος, ἢ τῆς Κίσσεως, θυγατρὸς, διδύμους παῖδας γεννᾷ, Κασσάνδραν, τὴν καὶ Ἀλεξάνδραν, καὶ Ἑλένον, ἧς ἐν τῷ τῷ Θυμβραΐς ναυῷ Ἡλῖς Ἀπόλλωνος ἐκόμεσαν, καὶ τὰ τέττων ἐτέλεον γενέθλια. Συμποσιάσαντες δὲ καὶ κωμάσαντες πανημερίως ἐν τῷ ναυῷ, περὶ ἐσπέραν πρὸς τὴν πόλιν, * καὶ εἰς τὰς βασιλικὰς θαλάμους *, καὶ τὰ ἀνάκτορα ὑπερώχοντο, λήθη, κατὰ τινὰς, ἐάσαντες τὰς παῖδας ἐν τῷ ναυῷ. κατ' ἐμὲ δὲ, οἰκεία γνώμη τέτο ἐξ ἔθους κρατῶντος ἐποίησαν. ἐκ τινῶν γὰρ συμβαινόντων ἐπεγίνωσκον, ὅποιοί τινες ἀποβαίεν οἱ παῖδες. Οὕτω γὰρ καὶ οἱ περὶ Πρίαμον περὶ τὰς εἰρημένους ἐποίησαν. τῇ ἐπαύριον δὲ τῷ ναυῷ προσελθόντες, ὅφεις ἐσπειρημένους τοῖς παισὶν εὖρον, καὶ τὰ αἰσθητήρια τέτων καθαίροντας. μηδὲν δὲ λυμαινομένους αὐτὰς. Ἀπόλλων δὲ τις, χρησμοδόγος καὶ μάντις ὑπάρχων ἐν τῷ ῥηθέντι ἱερῷ τῷ Ἡλῖς, μαντικῶς εἶπε γενέσθαι τὰς παῖδας, ἧς καὶ αὐξὴν λαβόντας ἐδίδασκε τὴν μαντικὴν. Ὑπισχνεῖτο δὲ τῇ Κασσάνδρᾳ, εἰ συγγένοιτο αὐτῇ, ἀρίστην αὐτὴν μάντιν ποιῆσαι. μὴ πειθομένης δ' ἐκείνης τέτο ποιῆσαι, ἐκήρυξεν ὁ χρησμοδόγος ἐκεῖνος Ἀπόλλων, ὡς καὶ μάντις ἐστὶν ἡ Κασσάνδρα, μαινόμενα δὲ καὶ παράφρονα φθέργεται. ὅθεν ὁ πατὴρ ἐς πετρῶροφον οἶκημα καθεύδων αὐτὴν, ἵνα μὴ δοκῇ τοῖς Τρωσὶ μαίνεσθαι καὶ διαπαίζεσθαι, προσέταξε τινὰ τρόχιν, ἥτοι ἀγγελον, ἐς ὧτα, καὶ ἀκροάμενον ταύτης αὐτῷ ἀπαγγέλλειν. ὃς ἀγγελος μονοῶς καὶ μονοπροσώπως τῷ Πριάμῳ κατὰ λεπτόν τοῖς λαλήθεν τῇ Κασσάνδρᾳ πᾶν ἀφηγεῖται, λέγων αὐτῷ. Λέξω σοι, ὦ Πρίαμε, ἀληθῶς περὶ πάντων τῶν λαλήθεντων τῇ Κασσάν-

δρᾳ, ὅσων τε αὐτὸς μνημονεύω, καὶ ἔκ ἀποδεδράκασί μου τὴν μνήμην. ἢ ἔτι. Τὰ πάντα, ὦ Πρίαμε, περὶ ὧν ἐρωτᾷς, ἵνα σοι εἴπω, λέξω ἐξ αὐτῆς πρώτης λόγῃ, ἀφ' ἧς ἤρξατο ἡ Κασσάνδρα λέγειν, μέχρι τέλους. εἰ δ' εἰς μῆκος ὁ λόγος ἔλθῃ, ἥτοι, ἐὰν μακρὸς γένηται ὁ λόγος μου, μὴ ἀποκνήσῃς ἀκείνῃ, καὶ διὰ τέτο ὀργισθῇς. ἀλλὰ συγγνωμόναι, ἥτοι, μακρόθυμος ἔσο πολυλογεῖντί μοι. διότι ἔχῃς ἡνοίγε πρῶτον ἡ Κασσάνδρα τὸ εἶδος αὐτῆς ἡσύχως, ἔτι καὶ νῦν ἡνοίξε τὸ ἄρτι γεγονὸς ποιήλον. ἀλλὰ (b) πολλὴν κραυγὴν ἐκ τῆς εἰματίας ἐξενεγκῶσα σύμμικτον περὶ τῶν προγεγονότων καὶ μελλόντων γενέσθαι, ἐκ τῶν λαιμῶν αὐτῆς τῶν μαντικῶν (c) ἐξήνεγκεν. ἐκ τέτων πάντων, ὧν εἶπεν ἡ Κασσάνδρα, αὐτὴν ἐν τῇ ψυχῇ μου ἔχω καὶ ἀπομνημονεύσω, ἀκίσσον. ἀναδιδάχθητι, ὦ βασιλεῦ. ἀνασρέφων δὲ ταῦτα ἐν τῷ λογισμῷ σου, μετέρχε τὰς δυσνοήτους λόγους τῶν μαντευμάτων τῆς Κασσάνδρας, ἀνερευνῶν, ὅπως σε ἄγει κατ' ἴχνοσ ἢ ἀληθῆς καὶ φανερά οὐδὲς. εἰ δὲ εἰς μῆκος ὁ λόγος ἔλθοι, συγγνωμόναι. πολλὰ γὰρ εἶπε μὴ ἡσυχάζεσθαι. Καὶ δὴ σὺ μὲν ἄκουε. ἐγὼ δ' ἀπάρχομαι λέγειν.

Ἡ μὲν ἡμέρα ἦδη ὑπνύαζεν, ἐξ Ὠκεανῆς ἀνατέλλουσα. οἱ ναῦται δὲ, οἱ μετ' Ἀλεξάνδρου, λύσαντες τὰ ἀπὸ γαῖας, καὶ ἀνασπᾶσαντες τὰς ἀγκύρας, καὶ πετάσαντες τὰ ἱστία, κώπαις τὴν θάλασσαν ἐπληττον. ἐφέροντο δὲ πλέοντες, ἀρκτικῆς πνέοντος ἀνέμου, ἐκείθεν τῶν Καλυδνῶν, ὥστε εἰς τὴν Τρωϊκὰ νησὺδρια. ἡ δὲ Κασσάνδρα ἐκ τῆς ὑψηλῆς πετρῶροφῆς αὐτῆς θαλάμῃς τὰ κατὰ Τροίαν ἀπάρχεται θρηνῶδεῖν ἔτι. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἀρκούντως ἐρρέθη. λέξωμεν δὲ καὶ περὶ τῆς ἐπιγραφῆς.

EMENDATIONES.

(a) Probam trium exemplarium divisionem sum secutus. * Adieci ex duobus Cod. (b) Addidi ex quatuor MSS. (c) ἐξήνεγκεν ex probatoribus Cod. rescripsi, pro ἐξήνεγεν.

Διατὶ Λυκόφρονος Ἀλεξάνδρα ἐπεγράφη τὸ παρὸν ποίημα; πρὸς ἀντιδιαβολὴν τῶν λοιπῶν τῶν Λυκόφρονος συγγραμμάτων· εἰπον γάρ, ὅτι ξδ'. ἡ μὲν Τραγωδιῶν ἐποίησε δράματα. Κασσάνδρα λέγεται, παρὰ τὸ κᾶσιν ἀνδρείον ἔχειν τὸν Ἑκτορα· Ἀιολίκῳ δὲ γράφεται διὰ δύο σσ. Ἀλεξάνδρα δὲ, παρὰ τὸ ἀλύξαι καὶ ἐκφυγεῖν τὴν ἀνδρῶν συνσίαν· ἢ παρὰ τὸ ἀλεξεῖν καὶ βοηθεῖν τοῖς ἀνδράσιν, ἥτοι τοῖς ἀνθρώποις, διὰ τῶν χρησμῶν. Ταῦτα δὲ καὶ ψυγρά εἰσιν, ὅμως διὰ τινὰς τῶν μωρῶν, τῶν τὰ τοιαῦτα λῆρα ἀπαιτύντων, γραπτέον καὶ ταῦτα. ὡς καὶ τὸ, (α) διατὶ λέγεται Λυκόφρων; διὰ τὸ αἰνιγματωδῶς καὶ πανέργως λέγειν· καὶ γὰρ οἱ λύκοι, πανέργοι.

Περιέχει τόδε τὸ ποίημα χρησμός, καὶ τὴν ἀφ' Ἡρακλέος ἱστορίαν, μέχρι τῆς τῶν

Ῥωμαίων ἀρχῆς, ἔξωθεν παρεμπλεκομένην καὶ ἄλλας ποικίλας ἱστορίας. Νομτέον κατὰ τὴν ἐκτὸς ὑπόθεσιν, τὸν Πρίαμον ἠροτηκέναι τὸν ἄγγελον περὶ ᾧ ἡ Κασσάνδρα ἀπεφθέγγετο, τὸν δὲ ἄνωθεν διηγέμενον ἅπαντα· (b) ἀλλ' ἐκβάλλεται παρὰ τισι τὸ προοίμιον, (c) ὅτι εἰ φαίνεται ἐξ αὐτῶν ὁ Πρίαμος. Ἡ δὲ ἱστορία, τοιαύτη.

Ἀπόλλων, ἐρασθεὶς Κασσάνδραν, ἐδίωκεν αὐτήν. αὕτη δὲ, ὑπ' αὐτῆς καταλαμβανομένη, ἠτήσατο, ἵνα δῶ αὐτῇ τὴν μαντικὴν, ὑποσχομένη καὶ τὸν γάμον. Τῷ δὲ Θεῷ παρασχόντος, τὰς γάμους αὐτῷ ἀνεύευστο· ὅθεν ὀργισθεὶς ὁ Θεός, τὴν (d) μὲν μαντικὴν, ὡς θεῖον ἔσαν δῶρον, ἀπ' αὐτῆς ἐκ ἀφείλετο· ἀπιστεῖσθαι δὲ αὐτὴν ἐποίησε μαντευομένην τὰ ἀληθῆ, καὶ ὡς μαινομένην ἠγεῖσθαι.

ΩΣ ΑΠΟ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ.

Ἀδηλον.

Ὅτε ἂν ἐν ἡμετέροις πολυγνάμπτους λαβυρίνθοις
Ῥηϊδίως προμόλῃς ἐς φάος αἴκε τύχης·
Τοῖς γὰρ Πριαμὶς Κασσάνδρῃ φοίβασε μύθους,
Ἄγγελος εἰς βασιλεῖ ἔφρασε λοξοτρόχους.
Εἰ δέ σε φίλατο Καλλιόπῃ, λάβε μ' ἐς χέρας· ἥνδ' ἐ
Νῆϊς ἔφους Μισέων, χερσὶ βάρους φορέεις.

(1) Εἰς ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΝ

Κασσάνδραν δ' ἐνόησα θεοπρόπον· ἀλλ' ἐνὶ σιγῇ
Μεμφομένη γενετῆρα, σοφῆς ἀνεπίμλατο λύσσης,
Οἶά τε θεσπίζουσα πανύστατα πῆματα πάτρης.

EMENDATIONES.

(a) Διατὶ pro διότι ex quinque lib. (b) Haec verba: προλογίζεσθαι δὲ ὁ Πρίαμος ἐμφαίνεται, quae praecedebant, nullo MSS. agnoscente, tamquam molesta, atque inutilia sustuli. (c) Sic lego, pro: εἰ δὲ γὰρ φαίνεται, &c. ex accuratior libris. (d) Necessariam conjunct. μὲν adieci ex omnibus MSS.

(1) Erui ex Cod. Vatic. 972.

Λέξω τὰ πάντα νητρεκῶς, ἃ μ' ἰσορεῖς,
 Ἀρχῆς ἀπ' ἀκρης. ἦν δὲ μηκυνη λόγος,
 Σύγγνωθι, δέσποτ'· ἔγάρ ἡσυχος κόρη
 Ἐλυσε χρησμῶν, ὡς πρὶν, αἰόλον σόμα.
 5 Ἀλλ' ἄσπετον χέασα παμμιγῇ βοήν,
 Δαφνηφάγων φοίβαζεν ἐκ λαιμῶν ὄπα,

V A R I A N T E S L E C T I O N E S.

Vers. 1. ἃ μὴ ἰσορεῖς aliqui. ἀλλ' ἰσορεῖ alii, Tzetzâ referente. Vers. 3. ἡσυχως
 Vatic. 972. Membran. autem Casanat. ea post κόρη interpunctione legit, ut di-
 cat: Neque enim tacita est virgo. Vers. 4. αἰόλων Vatic. 117. et Seldenianus Cod.
 Vers. 6. δαφνηφάγων Vatic. 1306. Sic pariter legunt et Vatic. 117. et Palat. 158.
 Sed eadem in utroque manus, ut videtur, ὡ ἰστί ὁ superscripsit contra, atque in
 Selden. fit. Sic et Tzetzâ legisse videtur ex Commentario, quamvis alterutram
 lectionem pariter admittat. Ego tamen alteram, quae est in textu, huic longe prae-
 fero. δάφνην φάγων Coel.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Vers. 1. Λέξω.) τῆτο τὸ σχῆμα, καὶ
 ὁ ποιητικὸς τρόπος, παρεπιγραφὴ καλεῖται,
 ὅτι ὁ ἄνωθεν ἐκ ἐμφαίνεται, δεικνύται παρε-
 πιγραφόμενον ἐκ τῆς κειμένης γραφῆς. οἶον,
 ὁ Πρίαμος ἐνταῦθα μὲν ἔ φαίνεται ἐρω-
 τῶν. ἐκ δὲ τῆ λέξω (a) σοι, δηλῆται λοι-
 πόν, ὅτι προηρώτησεν. Οὗτος ὁ τρόπος,
 ὡς ἔφην, καὶ τὸ σχῆμα, παρεπιγραφὴ λέ-
 γεται. Οἱ δὲ τὸ προοίμιον ὀβελίζουσιν πει-
 ρώμενοι, δοκῶσί μοι, καὶ τὰς ποιητικὰς
 τρόπους ἡγνοκέναι.

Τα πάντα.) (b) ποῖα πάντα; ταῦτα, ἃ
 ἀκῆσας ἐκ τῆς Κασσάνδρας, ἐν μνήμῃ
 φέρω.

Νητρεκῶς.) ὠληθῶς. * καὶ γίνεται * πα-
 ρὰ τὸ νη σερπητικὸν μόριον, καὶ τὸ (c) τρέμω,
 τὸ φοβεῖμαι. οἱ γὰρ τὰληθῆ λέγοντες, ἔ
 δειχιάσι κατὰ γνώσιν, ὡς οἱ ψευδόμενοι.

Ἀ' μ' ἰσορεῖς.) τρισσῶς λέγεται (d) τὸ,

ἃ μ' ἰσορεῖς. τὸ δὲ μὲ, ἀντίπτωσις ἀντὶ
 τῆ μοί. καὶ τὰ φωνήεντα δὲ μακρὰ κσιζέ-
 σιν οἱ ποιηταί, καὶ ἱ. καὶ ῥ. καὶ ὤ. καὶ ἕτερα
 τοιαῦτα γράμματα, ὡς τὸ ποσσ' ἀπα-
 λοῖσιν, ἀντὶ τῆ ποσίν. Συντάσσεται γὰρ,
 ὡς ἔφην, τρισσῶς. ἃ μ' ἰσορεῖς, ἦτοι, ἃ
 ἀνερωτῆς. ἢ μὴ ἰσορεῖς, κατὰ συνα-
 λοιφῆν. ἢ δεῖ σίζειν εἰς τὸ νητρεκῶς, καὶ
 ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς λέγειν τὸ. ἀλλ' ἰσορεῖ,
 ἦτοι, ἰσορῶν καὶ ἀκῆων, μάνθανε.

Ἀ' μ' ἰσορεῖς.) τρία μὲν εἶδη συναλοιφῆς
 ἀπλᾶ, καὶ δ' σύνθετα. ἀπλᾶ μὲν, ἐκθλιψις,
 κράσις, καὶ συναίρεσις. σύνθετα δὲ, ἐκθλι-
 ψις καὶ κράσις, ἐκθλιψις καὶ συναίρεσις, κρά-
 σις καὶ συναίρεσις, καὶ ἐκθλιψις κράσις καὶ
 συναίρεσις. Ἀπλᾶ μὲν ἐκθλιψις, ὡς τὸ
 ἐχὶ ἔτως, ἐχ' ἔτως. κράσις, ὡς τὸ
 ἐποίησας ἐποίησα. καὶ συναίρεσις, ὡς τὸ
 παῖς παῖς. Σύνθετα δὲ, οἶον ἐκθλιψις καὶ

E M E N D A T I O N E S.

(a) Sensui haud ingratum pronomē apposui ex quinque MSS. (b) Sic ope duo-
 rum exempl. emendavi, quum ante legebatur: ποῖα ταῦτα; * Praeposui ex duo-
 bus MSS. (c) τρέμω reposui, pro τρέσω, ex omnibus MSS. teste etiam Pottero.
 (d) Necessarium articulum praeposui ex omnibus Cod.

Dicam omnia sincere, quae a me requiris,
Initio ab alto. Si autem producetur oratio,
Ignoscas, here: Non enim placida virgo
Resolvit oraculis, sicut antea, varium os;
5 Sed immensum fundens confusaneum clamorem,
Laurivoris fatidicam-emisit ex faucibus vocem,

P A R A P H R A S I S .

Obsequens, o Priame, imperio tuo, omnia, de quibus me famulum tuum sciscitaris, sincere tibi dicam a summo initio. Quod si longa nimis fuerit oratio mea, ignoscas, obsecro, o Rex, prolixius loquenti atque enarranti: Neque enim virgo Cassandra filia tua modeste placideque, sicut antea consuevit, varia edidit oracula; sed immane nescio quod murmur ciens, inconditumque, bacchantum more, clamorem fundens, fatidico est ore suo ita obscure implicateque vaticinata,

κράσις, ὡς τὸ· κἀγὼ, καὶ ἐγὼ. ἐκθλίψις καὶ συναίρεσις, ὡς τὸ· ἐμὴ ἐπ' ὀδύνη. κράσις δὲ καὶ συναίρεσις, ὡς τὸ ὀπόλος, ἀντὶ τῆς, ὃ αἰπόλος. ἐκθλίψις δὲ καὶ κράσις, ὡς τὸ· κἀτα, καὶ εἶτα. καὶ ὀπόλοι ἀντὶ τῆς, αἱ αἰπόλοι.

2. Μηκυνθῆ.) μακρὸς μακρυνοῦν, καὶ ἰω-
νικῶς, μακρυνοῦν, καὶ ἐκθλίψει τῶν Αἰολι-
κῶς, μακρυνοῦν.

3. Ἡσυχος κόρη.) ἡ ἡσυχαστρία. (a) ἄρ-
μοδία γὰρ καὶ γυναιξὶν ἡ σιωπὴ, (b) μήτιγε
μόνον παρθένῳ, ὡς καὶ ὁ Σοφοκλῆς ἠοῖ.

Γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει.

"Αλλως· διχῶς τῆτο· ἡ γὰρ ἔτις· ἡ γὰρ
ἡσυχος ὑπάρχει ἡ κόρη, καὶ εἰς ἐνταῦθα.
ἡ ἔτις· ἡ γὰρ ἡσυχος κόρη ἔλυσεν καὶ κατέ-
παυσεν ἀπὸ τῶν χρησμῶν, ὡς πρὶν, αἰόλον
ζόμα.

4. Αἰόλον.) τὸ ποικίλον, ἀπὸ τῆς πα-

λαιῶ Αἰόλου, πολυτρόπος ὄντος· ὡς καὶ τὸ
δαίδαλον, ἀπὸ τῆς ἀνδριαντοποιῆς Δαιδά-
λου. Αἰόλον δὲ ζόμα εἶπε, διὰ τὴν ποικι-
λίαν καὶ σφοδρὴν τῶν αὐτῆς χρησμῶν.

Στόμα.) παρὰ τὸ τέμνειν τὰ σιτία.

5. "Ασπετον.) πολλὴν, ἀπαρακολυβη-
τον, ἐκ τῆς σπῶ, τὸ ἀκολυβῶ, ἢ (c) κα-
ταλαμβάνω, ἢ δυναταί τις λαβεῖν καὶ
νοῆσαι, ἢ ἥτινι ἔδυναται τις παρακολυβῆ-
σαι, διὰ τὸ πλῆθος τῶν λεγομένων.

Χέασα.) τροπικὴ (d) ἡ λέξις καὶ μετα-
φορικὴ ἀπὸ τῶν χερομένων ὑδάτων.

6. Δαφνησάγον.) (e) μαντικὴν ὅπα·
ἡ δαφνησάγον, ἡτοι μαντικῶν, ἐκ λαι-
μῶν. Ληρῶσι δὲ, ὅτι οἱ μάντιες, δάφνας
ἐσθίουσιν, ἐμαντεύοντο, ἵνα καὶ τῇ ὀπωπῇ
καὶ τῇ ὁσφρήσει γανύμενος ὁ Θεὸς, ἀντιδίδω-
σιν αὐτοῖς τὰς θεοπρεπίας, χαίρων. ἄτινα ἡ
ἱστορία ἡμῶν δηλώσει.

E M E N D A T I O N E S .

(a) Inutile adverbium ὡς, quod praecedebat, nullo Cod. agnoscente, semovi.
(b) Μήτιγε reposui, pro: μέλις γε, ex omnibus Cod. (c) καταλαμβάνω pro με-
ταλαμβάνω ex sept. lib. (d) Necessarium articulum praemisi, ab omnibus exem-
plaribus edoctus. (e) Sic lectionem restitui trium MSS auctoritate, quum inficente
antea legeretur: μαντικὴν, ἢ μάντιων, ἢ μαντικῶν ἐκ λαιμῶν.

Σφιγγὸς κελαινῆς γῆρυν ἐκμιμνήμενη.
 Τῶν, ἄσσα θυμῷ καὶ διὰ μνήμης ἔχω,
 Κλύοις ἄν, ὧ νᾶξ, κἄναπεμπάζων φρενὶ
 10 Πυκνῇ, διοίχνει δυσφάτης αἰνιγμάτων
 Οἶμας τυλίσσων, ἥπερ εὐμαθὲς τρίβος

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 9. ὠναξ Palat. 139. Alexand. seu Christinae Reginae. Casan. chart. et Baroccianus. ὦ ἄναξ Vatic. 1421. ὠναξ Selden. Vers. 10. διοίχνει Theod. Beza ad D. Lucae Evang. cap. 1. vers. 3. et sane eam lectionem vulgari praeferimus, reluctantibus licet omnibus MSS. δυσφάτων Vat. 1421. Vers. 11. οἶμας Vatic. 916. 972. 1421. Palat. 142. et Casan. memb.

Λάδων, ὃ ἐν Ἀρκαδίᾳ ποταμὸς, τῇ Γῇ συγγενόμενος, ἐγέννησε παῖδα, ὀνόματι Δάφνην, πάνυ ὠραίαν τῷ εἶδει. ταύτης ἐρασθεὶς ὁ Ἀπόλλων, ἐδίωκεν αὐτήν. ἡ δὲ, συλλαμβάνεσθαι μέλλουσα, ἤυξατο τῇ μητρὶ αὐτῆς Γῇ. ἡ δὲ χανῶσα, ὑπέδρατο αὐτήν. ἡ Γῆ δὲ, τὸν Ἀπόλλω παρὰ μυσθμένη, ὁμάνυμον τῇ κόρῃ φυτὸν ἀνέδωκεν, ὃ καὶ δάφνη καλεῖται. ἐστὶ δὲ ἀειθαλὲς, καὶ μηδέποτε μαραινόμενον, ἐπειδὴ καὶ ἡ κόρη ἀφθαρτος ἐκ τῆς Ἀπόλλωνος ἐμεινεν. Ἀπόλλων δὲ, συνείρας σέφανον ἐκ τῶν τῆς φυτῆς φύλλων, ἐξεφανώσατο, διὰ τὸν τῆς ὁμωνύμου κόρης ἔρωτα. ὅθεν καὶ τὰ ἐν τῷ νᾶξ τῆς Ἀπόλλωνος σέμματα ἀπὸ δάφνης ἦσαν κατεσκευασμένα. ὅθεν ληρῶσιν, ὅτι καὶ οἱ μάντις, δι' εὐφροσύνην Ἀπόλλωνος, δάφνην ἡσθιον.

Καὶ ταῦτα μὲν τὰ ληρῶδη καὶ μυθικὰ. τὸ δ' ἀληθὲς ἔτι εἰς. Οἱ χρησμολόγοι καὶ μάντις, σεφάνους δάφνης φορῶντες, ὡς ἀειθαλὲς ὄντος τῆς φυτῆς καὶ ἀλεξικάκῃ, καὶ ἔτι τοῖς χρήζουσι τὰς χρησμούς λέγοντες, καὶ λαμβάνοντες τι ἐξ αὐτῶν, καὶ ἔτι διατρεφόμενοι, εἰς μῦθον ἐτέθησαν, ὅτι δραφνηφάγοι εἰσιν. ἥτοι, ἐκ τῆς σεφανῶσθαι δάφνης, καὶ λέγειν χρησμούς, ἔχουσι τὰς τροφάς.

Φοίβαζεν.) ἐμαντεύετο, ἀπὸ τῆς Φοίβης

Ἀπόλλωνος. τὰ γὰρ θεῖα, καθαρὰ καὶ ἀληθῆ. φοῖβον γὰρ, τὸ καθαρὸν καὶ λευκόν.

7. Σφιγγὸς κελαινῆς.) σκοτεινῆς, διὰ τὰς φόνους, ἢ τὰ αἰνιγμάτα. τὴν δὲ Σφίγγα λέγουσιν ἔχειν εἶδος ἐμπροσθεν μὲν λέοντος, ὀπισθεν δὲ ἀνθρώπου, γρυπὸς ὄνυχας, πτέρυγας αἰετῆς, καὶ τοιαῦτα τεράσια. τὸ δ' ἀληθὲς, ἔτι εἰς. Αὕτη ληρῶς ἦν παρὰ τὴν Μωάβην, χωρίον Θεβῶν, καὶ τὸ Φίκιον ὄρος, καὶ ἀνῆρει τὰς παριόντας. ὅς δ' ἂν (a) εἶποι τὸ ταύτης αἰνίγμα, τῆτον ἡλευθέρῃ. Πάρεργον δὲ ἐστὶ καὶ περισσὸν λέγειν καὶ τὸ αἰνίγμα, ὡς πᾶσι δῆλον. εἰ δὲ καὶ τῆτο θέλει τις μαθεῖν μὴ γινώσκων, ἐστὶ τόδε.

Ἐστὶ δὴ πέντε ἐπὶ γῆς καὶ τετράπουν, (b) ἓ μία φωνή,

Καὶ (c) τρίπουν. ἀλλάσσει δὲ (d) φωνὴν μόνον, ὅσος ἐπὶ γαῖαν

Ἐρπετά (e) κινεῖται, ἀνά τ' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον

Ἀλλ' ὅποταν πλείστοισιν ἐπειγόμενον ποσὶ βαίνει

Ἐνθα τάχος γυίοισιν ἀφαιρότατον πέλει αὐτῆς.

Ἐμυθεύσαντο γὰρ αὐτὴν λέαιναν, διὰ τὸ φονικόν. ὄνυχας γρυπὸς ἔχειν, διὰ τὸ ἀρπακτικόν. πτέρυγας αἰετῆς διὰ τὰς σὺν αὐτῇ λησέουσας, πανταχῶς περιτρέχειν

EMENDATIONES.

(a) Εἶποι rescipsi, pro εἶπεν, ex novem MSS. (b) Sic lego, pro: ἓ μία μορφή, probatioribus libris secutus. (c) Τρίπουν, pro τρίπον, ex accuratioribus libris. (d) Φωνὴν rescipsi, pro βων, eosdem libris secutus. (e) κινεῖται pro γίνηται ut supra.

CASSANDRA

9

Sphingis nigrae sermonem imitata.
Haec, quaecumque animo et memoria teneo,
Audias, o rex; et reputans animo
10 Prudenti, prosequere nefandas aenigmatum
Cantilenas scrutabundus, qua facilis via

PARAPHRASIS.

ut tenebricosae verba Sphingis aemulata videatur. Horum igitur vaticiniorum quotquot memor mens mihi nunc suggerit, favens accipias, Domine, singulaque provido animo reputans tuo, percurrere scrutans infandas perplexasque cantiones,

συντόμως, καὶ ἀναρρεῖν τὰς ὁδέουοντας. Τυχὴν ὁ Οἰδίπῃς ἀνείλεν, ἀνελθὼν μεθ' ἐτέρων, ὡς δῆθεν χρήζων συλλησέμεν αὐτῇ. καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ὄνῳ θεῖς, κατήγαγεν εἰς Θήβας, καὶ εἰδείξε τοῖς Θηβαίοις, καὶ δῶρον (a) εἰλήφει τὴν βασιλείαν, καὶ τὴν μητέρα, γυναικα, (b) ἀγνοῶν.

8. Ἄσσα.) καὶ ἅττα, ἀντὶ τῆς, ἅτινα, δύο μέρη λόγῳ, δασύνεται. ἅττα δέ, ἀντὶ τῆς τινὰ, λέγουσιν, ὅτι ψιλᾶται. ἐμοὶ δὲ καὶ τὸ δασύνειν δοκεῖ. τὸ δὲ ἅττα, ἀντὶ τῆς τροφῆς, λέγω ψιλᾶσθαι.

(c) Θυμῶ.) παρὰ τὸ θύειν τὸ αἷμα, θυάμμος καὶ θυμὸς.

9. Κλύοις.) ἀντὶ τῆς, κλύθι, Ἀττικῶς. τὸ εὐκτικὸν ἀντὶ προσакτικῶς.

Ἔναξ.) ἀναξ, Δωρικῶς, (d) καὶ ὀξύνεται. τὸ γὰρ αὐτοὶ Δωριεῖς εἰς ὦ (e) μέγα τρέπεται, τὸν ἄνθρωπον ἄνθρωπον λέγοντες, καὶ τὰ ὅμοια. ἔτω καὶ τὸ ἀναξ, ὦναξ. Εἰ δὲ εἰσιν Ἀττικὴ συναλοισφὴ ἀντὶ τῆς, ὦ ἀναξ, περὶ πᾶται, διὰ τὸ ὦ τῆς κλητικῆς. ἔχει δὲ καὶ (f) μικρὰν ὀξεῖαν τὸ ἀναξ καὶ εἰς τὸ

ν ψιλὸν τῆς ἐκβληθέντος α.

(g) Ἀναπεμπάζων.) πεμπάζειν κυρίως τὸ κατὰ πέντε, πέντε μετρεῖν. (h) νῦν δὲ ἀντὶ τῆς ἀναλογίζεσθαι κεῖται, καὶ εἰσιν ἡ φωνὴ Ἀιολικὴ.

9-10. Φρενὶ πυκνῇ.) φρονιμωτάτῃ.

Διείχνης.) πορεύς, (i) διέρχης. τροπικὴ δὲ ἡ λέξις. εἴσι γὰρ ἀντὶ τῆς, νόει. Δυσφάτης.) δυσλέκτης, δεινὰς.

Αἰνιγμάτων.) αἰνίγματα καλεῖ τὰ χρησμοδοτήματα τῆς Κασσάνδρας.

11. Οἶμας τυλίσσων.) ὁδὸς ἀνερευνῶν. καὶ νταῦθα τροπικῶς οἶμας καὶ ὁδὸς λέγει τὴν ὁρμὴν τῶν λόγων τῶν τῆς Κασσάνδρας. ἡ οἶμας, τὰς ὁδὰς. οἶμος γὰρ, ἡ ὁδός. οἶμη δὲ, ἡ ὁδὴ.

Ἡπὲρ εὐμαθὲς τρίβος.) ῥητορικῶς πάνυ τὴν τροπὴν ἐφύλαξε, (l) καὶ ὡς ἐπὶ ὁδῷ λέγει πόρευσιν, τρίβον καὶ ποδηγίαν, τὴν ἀνερεύνησιν καὶ μάθησιν τῶν λόγων τῆς Κασσάνδρας. αὕτη γὰρ, φησιν, ἡ ὁδός, καὶ τὰ ἐν σκοτεινῇ, καὶ ἀφανῇ ὄντα, εὐρίσκει. (m).

EMENDATIONES.

(a) εἰλήφει pro εἰλήφει ex emendatione lib. (b) τὸ ὡς, quod praeibat, sustuli ut sup. (c) Θυμῶ reposui, pro θυμὸς, MSS. ipsumque contextum respiciens. (d) Necessary conjunctionem apposui ex omnibus pene exempl. (e) Vocem non inutea ad hunc modum infectam: μακρῷ ὀξεῖαν τῆς ἀναξ. (g) Ἀναπεμπάζων rescripti, pro πεμπάζειν, quod sequitur, ex ipso contextu, omnibusque exempl. (h) Sic locum emendavi ope fere omnium MSS. ubi antea legebatur: νῦν δὲ τὸ πεμπάζων ἀντὶ τῆς ἀναλογιζέμενος. (i) Erui ex tribus Cod. (l) Sic lectionem restitui sex Cod. auctoritate, quae inficere erat: καὶ ὡς μὲν ὁδῷ λέγω πόρευσιν, τρίβον, &c. (m) Quaedam sequebantur extra ordinem, quae sublata ad suam sedem revocavi.

Ὁρθῇ κελεύθῳ τὰν σκότῳ ποδηγετῇ.

Ἐγὼ δ' ἄκραν βαλβίδα μηρίνθ' σχάσας,

Ἄνειμι λοξῶν ἐς διεξόδους ἐπῶν,

15 Πρώτην ἀράξας νύσσαν, ὡς πτηνὸς δρομεύς.

Ἡὼς μὲν αἶπὺν ἄρτι Φηγίῃ πάγον

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 12. σκότῳ Seld. tamquam a σκότος, εὐς. ποδηγέται alii imper. teste Tzetza.
Vers. 15. ἀράξας Bar. νύσαν Palat. 158. Caeterum apud aliquos versus iste praelatus videtur antecedenti, sed nihil ad sensum. Vers. 16. αἶπὺν non agnoscit Barocc. Φηγίῃ alii.

Εὐμαθὴς τρίβος.) πασίγνωστος ὁδός.

12. Ὁρθῇ κελεύθῳ.) ἀπλανεῖ* τρίβῳ
καὶ πορεία.

Τὰν σκότῳ ποδηγετῇ.) φανεροῖ καὶ σαφηνίζει τὰ δεινὰ καὶ δυσνόητα. (a) Τὸ δὲ ποδηγετῇ, ἀπὸ τῶν κυνῶν μετνηχθῇ. ἔπονται γὰρ οἱ κύνες τοῖς τῶν θηρίων ἵχνεσιν ἐν τοῖς κυνηγίοις. τινὲς δὲ προσακτικῶς ἀναγινώσκουσιν. Ὁ δὲ νῆς* ὅπως τις εὐμαθὴς τρίβος, ἢ ὁδός, ἐπὶ τὰ σαφῶς ἔχοντα ἄγει.

13. Ἐγὼ δ' ἄκραν βαλβίδα.) Ἐπ' (b) ἄλλην τροπὴν μεταβέβηκε θεωρικῶν καὶ ἱππικῶν ἀγώνων, καὶ φησιν. Ἐγὼ δὲ τὴν ἄκραν, ἥτοι τὴν πρώτην, βαλβίδα (c) καὶ τὴν ἀφετηρίαν καὶ τὸ κάγγελλον σχάσας καὶ ἀνοίξας διὰ τῆς μηρίνθ', ἥτοι τῆς σχοινίῃς, ἀνέρχομαι εἰς τὰς διεξόδους καὶ ὁδούς τῶν λοξῶν λογίων τῆς Κασσάνδρας.

14. (d) Ἄνειμι λοξῶν.) τετέστιν, ἀνέρχομαι καὶ ἀπάρχομαι λέγειν τὰ λοξὰ ταύτης χρησιμοδοτήματα. Τῷτο δὲ τὸ σχῆμα ῥητορικόν ἐστι. καλεῖται δὲ προα-

ναφώνημα, καὶ ὑπόσχεσις, καὶ προκατασκευὴ, καὶ προκατάσας, καὶ προσοχή, καὶ προδιήγησις. προαναφωνεῖ γὰρ, καὶ ὑπισχνεῖται, καὶ προκατασκευάζει, ὅτι λοξῶς, καὶ αἰνιγματωδῶς, καὶ δυσκόλως μέλλει γράφειν τὰ τῆς διηγήσεως τῆς ποιήματος. διατὶ δὲ τῷτο μέλλει ποιεῖν; κατὰ (e) μίμησιν τῆς Κασσάνδρας, ὥσπερ ἐκείνη λοξῶς ἐλάλει καὶ σκολιῶς, δεῖ γὰρ τὸν ῥήτορα καὶ ποιητὴν ἀπομιμεῖσθαι τὰ ἥθη τῶν προκειμένων προσώπων, καὶ μὴ ἀνηθίκευτον εἶναι, καθάπερ ὁ Εὐριπίδης, φιλοσοφῆσας ἐπάγων ἐνίοτε βαρβάρους γυναικας, καὶ δόλους δεισπότας (f) τραχύτητι ἀντιλέγοντας, καὶ βασιλεῖς προσητύντας μετὰ σπυρίδων, ἢ πῆρας, ὅπερ ἐκ αὐτοῦ γένοιτο. τίς γὰρ ἐκ αἰδέσεται βασιλεὺς καὶ μετὰ βασιλείας καθάρεσιν, σπυρίδα κατέχειν, καὶ ἄτρας ζητεῖν; ἢ τίς αὐτὸν ἐκ αὐτοῦ καὶ ἔτιος ἐκσάντα, πάλιν ἐτίμησε, τὴν προτέραν ἐκείνη τύχην σκοπῶν; Τοιαῦτα γὰρ πολλά φησιν Εὐριπίδης. διὸ καὶ μεμπτός ἐστιν ἐν τέτοις, ὡς μὴ τηρῶν ἠθῶν τὴν κατάσασιν.

EMENDATIONES.

* Adjeci, a tribus Cod. edoctus. (a) Haec sunt, quae in locum suum reduxi, et distinxī: post verbum enim ἀναγινώσκουσι sequebatur ὅπως &c. promiscue. Ego vero accuratiorum MSS. ductu interposui, ὁ δὲ νῆς. (b) Pristinam lectionem ex omnibus exempl. restitui, quam Potterus mutaverat in, ἄλλον τρόπον. (c) Καὶ τὴν ἀφετηρίαν καὶ τὸ κάγγελλον explicative lego cum omnibus MSS. pro τὴν ἀφετηρίαν, τὸ κάγγελλον, alias male elatum cum gemino γγ. (d) Totam hanc versus 14. expositionem in suam sedem revocavi. (e) Μίμησιν lego cum duobus MSS. pro μίμημα. (f) Pristinam lectionem ex omnibus exempl. restitui, quamvis Potteriana, τραχύτατα, non displiceat.

CASSANDRA

11

Recto tramite quae in tenebris deducit.
Ego autem extremos carceres funiculo solvens,
Accingor obliquorum ad cursus verborum,
15 Primum pulsans repagulum, quasi velox cursor.
Aurora quidem excelsum jam Fagii jugum

PARAPHRASIS.

qua facilis via recto mentis itinere te ad obscura filiae aenigmata intelligenda ducit.
Ego autem, tamquam celer cursor e carceribus emissus, flexuosum eorum aenigmatum enarrandorum cursum obire aggrediar.

Jam quidem Aurora, pernici invecta Pegaso, summum Fagii montis cacu-

τὸ δὲ μείζον, ὅτι καὶ ἐναντία πολλάκις
ἑαυτῷ λέγει.

15. Πρώτην ἀράξας νύσσαν.) τὴν πρώ-
την νύσσαν, καὶ ἐκβασιν, καὶ ἀπαρχὴν, καὶ
τὸ προοίμιον ἀράξας, ἐπιπροσέτις, κτυπή-
σας· τῆς δὲ, ῥητορικῇ μεγαλοφωνίᾳ ἀπαρ-
ξάμενος λέγειν καὶ τρέχειν τοῖς λόγοις, ὡς
πτέρωτός καὶ ταχύς δρομεύς. Νύσσα (α) δὲ
λέγεται καὶ ἡ ἀφετηρία, καὶ ἡ ἀπαρχὴ τῆς
δρόμου, παρὰ τὸ νύσσω, τὸ διεγείρω καὶ
τιτρώσκω· ἐν γὰρ τῇ ἀφετηρίᾳ τῶν ἵππι-
κῶν, τῆς μὲν ἵππου κεντῶσιν οἱ παρεσῶν-
τες σιδηροῖς κέντροις, ὡς ἂν ἐξυτέρως
ἐκπηδήσωσι τῇ πληγῇ· τῆς δὲ πεζῆς,
λόγοις νύττωσι καὶ παραίνεσι· καὶ αὐτοὶ δὲ
μόνοι ἑαυτὰς νύττωσιν εἰς δρόμον. Καὶ
ἔτι μὲν ἡ ἀφετηρία νύσσα καλεῖται· ὁ
δὲ γε καμπτήρ, νύσσα λέγεται, παρὰ τὸ
νεύω νεύσω, νεύσα καὶ νύσσα· νεύσει γὰρ
παρὰ τὸν καμπτήρα, καὶ κάμπτεσιν.

16. * Ὡς μὲν αἰπὺν ἄρτι.) Ἄρτι
μὲν καὶ τότε ἢ ὥς καὶ ἡ ἡμέρα, λιπῶσα καὶ
καταλείψασα τὸν Τιθωνόν, τὸν σὸν, ἦτοι
τῆς Πριάμης, καὶ αἰσιν καὶ ἀδελφόν, τὸν ἀμφι-
μήτριον καὶ ὁμοπάτριον, ἐν ταῖς κοίταις
καὶ ἐν ταῖς σφραγμαῖς, πέλας καὶ πλησίον
τῆς Κέρνης νύσσω. Τί ἐποιεῖτο; ὑπερπο-

ταῦτο καὶ ἐπέλετο ἐν τοῖς κραιπνοῖς καὶ τα-
χείσι πτεροῖς τῆς Πηγᾶς ἵππου ὑπὲρ τὸν
αἰπὺν πάγον καὶ ἀκρότατον τῆς Φηγίης ὄρος
ἐκείνης.*

Ἡ δὲ μὲν.) Ἐντεῦθεν ἀπάρχεται τῆς
διηγήσεως, καὶ φησιν· Ἡ ἡμέρα μὲν ἦδη
τὸ Φήγιον, ὄρος τῆς Ὀκεανῆς, ὑπερεπέτετο
ἐποχασμένη τῷ Πηγᾶς ἵππῳ, τὸν σὸν
ἀδελφὸν Τιθωνόν καταλιπῶσα παρὰ τὴν
Κέρνην, ἣτις ἐστὶ νῆσος Ὀκεανίτις.

(b) Ὡς δὲ σημαίνει τέτταρα, τὸν ἀπὸ
πρωῆς μέχρι τῆς γέφυρας καιρὸν, τὸ ἀπὸ
ἀνατολῶν μέχρι μεσημβρίας τῆς ἡλίου διά-
σημα, ὡς τὸ.

Ὅφρα μὲν ἡὼς ἦν, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἡμαρ.
τὴν ὅλην ἡμέραν, καὶ τὸ νυκτήμερον, ὡς
ἐν τῷ.

... ἡὼς δὲ μοι ἐστίν

Ἡ δὲ δωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλυσθα.
Καὶ καθολικώτερος αὐτὸ τὸ λέγειν ὄνομα
ἡὼς καὶ ἡμέρας, ὅπερ οἱ μυθογράφοι σωμα-
τοειδῆ θεῶν εἶπον, ὡς ἐπὶ τῆς (c) παρ'
Ὀμήρῳ

Ἡ δὲ δ' ἐκ λεχέων.

(d) Φηγίης.) Φήγιον, ὄρος παρὰ τὸν
Ὀκεανόν, φηγῆς, ἦτοι δρυῖς, ἔχον· τὸ δὲ φη-
γὸς, ἢ δρυῖς, παρὰ τὸ φάγω· πρὸ γὰρ εὐρέσεως

EMENDATIONES.

(a) Disjunctivam particulam adjeci ex omnibus MSS. * Erui ex praestantissimo
MS. Vaticano 972. (b) Sic totum locum perinfectum emendavi et distinxī,
ductu quatuor exempl. (c) Adjeci ex tribus MSS. (d) Praeposui et emendavi
ex tribus MSS. et ipso textu, quum antea legeretur: Φήγιον.) ὄρος &c.

Κραιπνοῖς ὑπερποτᾶτο Πηγάσῃ πτεροῖς,

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 17. ὑπὲρ ποτᾶτο nonnulli.

ἄρτε, βαλάνες καὶ ἀκρόδρυα, τρεῖς οὖν ὁπώ-
ρας, ἥσθιον οἱ ἄνθρωποι.

Πάγον.) τὸ ἀκρωτήριον.

17. (a) Κραιπνοῖς.) κραιπνὸν, τὸ
ταχύ, παρὰ τὸ ἐφ' ὕψους, καὶ εἰς κάραν
πνέειν.

ὑπερποτᾶτο.) ὑπερεπέτετο, (b) ὑπερε-
φέρετο.

Πηγάσῃ πτεροῖς.) περιφραστικῶς, τῷ
Πηγάσῃ. Ὅμηρος (c) μὲν πανσόφως καὶ ἀλ-
ληγορικῶς φυσικώτερον γράφων, ἵππους Ἡμέ-
ρας φησὶ Λάμπον καὶ Φαέθοντα. οἱ δὲ νέοι,
τῷ Πηγάσῃ ἐπιχρυσμένην αὐτὴν εἰσάγει
μυθικῶς, ὥσπερ καὶ ὁ Λυκόφρων. ἔχεται δὲ
καὶ τῷτο ἀλληγορίας, ἣν μετὰ τὴν μυθικὴν
ἱστορίαν ἔρω.

Ὁ Πήγασος ἕτος, ὁ μυθεύμενος ἵππος,
λέγεται γεννηθῆναι τοιῶσδε. Σταλεῖς ὁ
Περσεύς ἐπὶ τὰς Γοργόνας, προσάξει τῆς
Ἀθηνᾶς, τὴν Σθενᾶ μὲν καὶ τὴν Εὐρυάλειαν,
ἀθανάτους ἥσας, παρέδραμε. κατατομαῖ
δὲ τὴν Μέδυσαν. ἐκ τῆς τραχήλης δὲ ταύ-
της, ὅ, τε Πήγασος ἕτος ἵππος ἀνέθρεν,
ὑπόπτερος ὢν, καὶ ὁ Χρυσάωρ ἄνθρωπος,
χρυσὴν ἄορ κρατῶν. Βελλεροφόντης δὲ ὁ
Κορίνθιος, ὁ καὶ Ἰππόλυτος καλεόμενος, ἀνὴρ
ὑπάρχων Φρυγίας, ἄκων ἀνελὼν τινα Κο-
ρίνθιον Βέλλερον, ἢ τὸν ἴδιον ἀδελφὸν Δη-
λιάδην, ἢ Πειρήνα, ἢ Ἀλκιμένην, ἐλθὼν
εἰς Ἄργος πρὸς Προῖτον, καθαίρεται. Ἀν-
τειὰ δὲ, ἢ καὶ Σθενέβοια, γυνὴ Προῖτε,
ἔρωτικῶς ἐπεμάνη Βελλεροφόντη. ὥς δ' ἐκ
ἐπίσθης συγγενέσθαι αὐτῇ, διαβάλλεται
παρ' αὐτῆς Προίτῳ, ὥς πειράζων αὐτήν.
Προῖτες δὲ αὐτοχειρίᾳ τῷτον ἀνελεῖν ἐκ
ἠθέλησε, κατὰ τι παλαιὸν ἔθος ἐπικρα-
τῆν, τὸ μὴ τὰς συμφορὰς ἀλλήλοις
πτετε, παρ' ἀλλήλων θυήσκειν, εἰ μὴ πε-
τῷτο ἀκασίως συμβῇ. διὰ τῷτο καὶ Προῖτος

Βελλεροφόντην ἀνελεῖν ἐκ ἠθέλησε. πέμπει
δὲ αὐτὸν εἰς Λυκίαν πρὸς Ἰοβάτην τὸν
πενθερὸν, γράμματα δὲς αὐτῷ κατ' αὐτῶ,
περιέχοντα τὴν τῆς Ἀντείας διαβολὴν. Καὶ
ὁ Ἰοβάτης δὲ ὁμοίως ἐννέα ἡμέρας αὐτῷ
συνεσιώμενος, ἐν τῇ δεκάτῃ δὲ τὸ γράμ-
μα δεξάμενος, ἐπεὶ μὴδ' αὐτὸς εἶχεν αὐ-
τὸν ἀνελεῖν, διὰ τὸ συμφαγεῖν μετ' αὐτοῦ,
κελεύει τῷτον ἀπελθεῖν, καὶ πελεμῆσαι (d)
τῇ Χιμαίρᾳ, εἴτα Σολύμοις, (e) εἴτ' Ἀμα-
ζόσιν. Οἱ δὲ Θεοὶ τῷτον ἐπτερωμένον ἵπ-
πον, ὃν φασὶ Πήγασον, ἀπεσάλασιν, ὥς
ἐποχηθεῖς, τὴν Χιμαίραν ἀνείλε, μόλιβδον
τῷ αὐτῷ δόρατι ἐπιθεῖς, καὶ ἐμβαλὼν τῷ
ἐκείνης πυρπνέοντι στόματι, ὑφ' ἧς πυρὸς
ὁ μόλιβδος συντακεῖς, ἐκείνην ἀπέκτει-
νεν. ἦν γὰρ προϊδόντα τινα τὸ πῦρ τῆς
Χιμαίρας φυλάξασθαι, καθά φησι Λυσίας
ὁ ῥήτωρ μυθικῶς. Οὕτω γὰρ ἐκείνην
ἀνείλε. τὰς δὲ Σολύμους, καὶ τὰς Ἀμαζό-
νας, πολέμῳ. Ὑποσφύροντα δὲ ἐνέδρα
Λυκίων ἐμελλεν αὐτὸν ἀνελεῖν, ὥς δὲ καὶ
τὰς τῆς ἐνέδρας ἀνείλεν, Ἰοβάτης αὐτοῦ
γάμθρον ἔσχεν ἐπὶ Φιλονόῃ τῇ θυγατρὶ,
καὶ τελευτῶν, αὐτῷ καὶ τὴν βασιλείαν κα-
ταλιμπάνει. Βελλεροφόντης δὲ, ὥς φασὶ,
ἐπαρθεῖς τοῖς κατορθώμασιν, ἐθέλησε καὶ
τὸν ἔρανόν σὺν τῷ Πηγάσῃ περιπολεῖσαι.
Ζεὺς δὲ, οἷσρον τῷ ἵππῳ τῷτο βαλὼν,
ἐπίσειε τὸν Βελλεροφόντην ἀποσφαιρίσαι τῷ
αὐτῷ νότῳ, καὶ καταβαλεῖν αὐτὸν εἰς τὴν
γῆν. καὶ δὴ παρὰ τὸ Ἀλκίον πεδίον κατε-
νεχθέντος Βελλεροφόντε, καὶ περιπορευομένῳ
τυφλῶ ἀπὸ τῆς πτώσεως, ὁ Πήγασος ἀνω-
περιπολεῖτο καὶ κάτω. ἢ γὰρ Ἡμέρα παρὰ
Διὸς τῷτον αἰτεῖται, ὥς ἂν, ἐποχημένη
αὐτῷ, τὴν ἡμερήσιον κύκλον βαδίῃ. Ταῦ-
τά εἰσι τὰ ληρώδη, καὶ μυθουργήματα. Ὅμη-
ρος δὲ, (f) ὥς ἔφην, ἵππους Ἡμέρας φησὶ

E M E N D A T I O N E S.

(a) Praeposui, &c. ut supra: prius enim erat: Κραιπνὸν.) τὸ ταχύ, &c. et con-
junct. adjeci necessariam ex quatuor exempl. (b) Addidi ex tribus MSS. (c) Addidi
ex quatuor MSS. (d) Articulum erui ex omnibus fere MSS. (e) Eit' pro εἴτα.
(f) Interposui, duos Cod. secutus.

Celeribus supervolabat Pegasi alis,

PARAPHRASIS.

men superabat,

Λάμπον κ' Φαέθοντα. ἵππος δέ ἐστι τῆς Ἡμέρας ἢ περιφέρουσα αὐτὴν ἐξεία τῶ ἔραν' κίνησις, ἐφ' ἧς λάμπει κ' φαίνει. Καὶ ταῦτα μὲν τὰ Ὀμηρικὰ· περὶ δὲ Περσεύς, κ' Γοργόνων, κ' Πηγάσος λεκτέον.

Περσεύς ὁ ἥλιος ἐστίν, κ' ἡ ὀξυκίνητος τῶ ἔραν' κίνησις. Ἀθηνᾶ δέ, ὁ αἶψ, κ' ἡ ἀναθυμίασις, ἡ κινῶσα τὸν ἔρανόν· ἐξ ἀναθυμιάσεων γὰρ κινεῖται, κατὰ τινας. Περσεύς δὲ λέγεται παρὰ τὸ περισσῶς σέυσθαι κ' ὀρμᾶν. τῆτον ἡ ἀερώδης ἀναθυμίασις αὐτὴ πέμπει ἐπὶ τὰς Γοργόνας, ἥτοι τὴν θάλασσαν κ' τὸ σύστημα τῶν ὕδρων, Γοργόνα λεγομένην, διὰ τὴν ταύτης κατάπληξιν (a) (γοργὸν γὰρ, τὸ καταπληκτικόν.) πέμπει δὲ τῆτον ἀνελεῖν τὴν Μέδυσαν, ἥγυν τὴν λεπτομερεστέραν ἔσταν, ὡς ἐξισομένην αὐτῇ· κ' γὰρ ἡ πᾶσα θάλασσα ἀερωειδὴς ἐστίν· τὸ δὲ λεπτότερον αὐτῆς εἰς αἶρα (b) μεταβάλλεται. Ὁ γὰρ (c) Περσεύς ἥλιος, ἔτω κινούμενος τῇ ἔρανιῳ φορᾷ, τὴν μὲν Σθενᾶ κ' τὴν Ἐυρυάλειαν, ἥτοι τὸ δυνατόν κ' κατὰ μήκην πέλαγος τῆς θαλάσσης ἐκτεταμένον, ἐκ ἀναιρεῖ, ἥγυν ἔ μετατρέπει, ἔδ' ἀνιμάται, ὡς (d) ἀθανάτης, ἥτοι μὴ μετατραπῆναι δυνάμενον· τὴν δὲ Μέδυσαν μόνην, ὡς θνητὴν, ἀναιρεῖ, πλήττων τῷ ξίφει· ἥτοι τὸ βασιλικώτατον κ' λεπτὸν, τῇ ἰξείᾳ κινήσει μεταποιεῖ κ' ἀνιμάται. τῇ δὲ καρατομία ἐκείνης, ἐκ τῶ τραχίλῃς ἑρμᾶ Χρυσάωρ κ' Πύγασος· ἀνιμωμένους γὰρ τῶ ἥλιος, κ' τῶ αἶρος τὸ κεφαλαιῶδες, ὅς ἐστιν, κ' τὸ λεπτότερον, κ' ἀτμῶδες, συμβαίνει, τὸ βαρύτερον ἀναφερόμενον πάλιν κάτω πηγάζειν κ'

χεῖσθαι, ὃ κ' Πήγασον ὀνομάκασιν, διὰ τὸ κατωφερές ((e) κατωφερὴ γὰρ τὰ ἄλογα) τὸ δὲ λεπτομερές· εἰς τὸ αἰθερωδέσσερον, κ' ἔτι εἰς τὸ πυρῶδες, (f) μεταβάλλεσθαι, ὅπερ κ' Χρυσάωρα κεκλήκασιν. Τῆτω γὰρ τῷ ἐξ ὕδατος Πηγάσῳ ἀναφερομένῳ τῇ κινήσει τῶ ἔραν', κ' τῇ ἡλιακῇ ἀνιμήσει ἐποχασμένη συναναφέρεται ἡ ἡμέρα· σφαιροειδὴς γὰρ ἐστὶν ὁ ἔρανός, κ' κινεῖται ἀπὸ ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμᾶς, συμπεριφέρον αὐτῷ τὸν ἥλιον, ὅπερ ἡλίος περιδινθέντος εἰς τὸ ὑπὸ γῆν ἡμισφαίριον, γίνεται νύξ· ἀπὸ δὲ τῶ ὑπὸ θάλασσαν κ' γῆν εἰς τὸ ἄνω ἀναδραμόντος ἡμισφαίριον, ὅθεν κ' τὰς λεχθέντας πηγὰς ἀτμῆς ἀνασπᾷ, ἡμέραν ἐργάζεται. Οὕτως ἡμῖν δοκεῖ τοῖς Τζετζίοις ἔχειν ταῦτα τὰ μυθουργήματα, (g) κ' τῆτω τῷ Πηγάσῳ τὴν ἡμέραν ὀχεῖσθαι, ὃ τῷ Βελ-λεροφόντῃ· καὶ κείνος δὲ ἐκ ἧν ἵππος· ἔ γὰρ ἐστὶν, ὅπως τὶς ἐπτερωμένον ἵππον εὐρήσειεν, ἀλλὰ πλοῖον ἐμβὰς, ἔ πτερὰ τυγχάνει τὰ λαίψη, Πήγασος δὲ ἡ κλήσις, ὡς διὰ τῶν πηγαζόντων ὕδατων (h) νηχόμενον· τὴν Χίμαιραν ἀναιρεῖ, τὴν τρικέφαλον κ' πυρίπνυν, ὅπερ ἀλληγορεῖται ῥητορικῶς· ἡ Χίμαιρα γὰρ ἦν γυνή, θυγάτηρ Ἀμισσοδάρε, περὶ τόπον Λυκίας τοπαρχῶντος. αὐτὴ ἀδελφὸς ἐσχίκε δύο, Λέοντα κ' Δράκοντα, οἱ κ' τὰς τῆς Λυκίας εἰσβολὰς κατέχοντες, μετὰ κ' τῶν ὑπ' αὐτὰς ἀνῆκεν τὰς παριόντας· διὰ γὰρ τὴν ὁμόνοιαν αὐτῶν, τρικέφαλον θηρίον τέτρε ἐκάλεσαν· διὰ δὲ τὸ πολεμικὸν κ' δραστήριον, πυρίπνυν. Τέτρε γὰρ Βελ-λεροφόντης ἠττήσας, μόλιβδον ἐμβάλλει

E M E N D A T I O N E S.

(a) Haec uncis inclusi. (b) Μεταβάλλεται lego, pro μεταβάλλει, septem exempl. secutus. (c) Potterianam lectionem: Περσεύς, ὁ ἥλιος ἔτω παλόμενος, κινόμενος, &c. nullum plane exemplar comprobatur: quare quam constanter MSS. omnes exhibent, sequi necesse habui. (d) Ἀθανάτης lego, pro ἀθάνατον, ex omnibus Cod. ad Gorgonas enim pertinet, ut sequens explicatio ad maris vastitatem. (e) Haec uncis inclusi. (f) Μεταβάλλεσθαι, pro μεταβάλλειν, septem exempl. secutus, lego. (g) Conjunctionem κ' praeponui ex omnibus Cod. (h) νηχόμενον, nempe τὸ πλοῖον, reposui pro νηχομένων, ex omnibus pene MSS.

Τιθωνὸν ἐν κοίτησι τῆς Κέρνης πέλας
 Λιπῆσα, τὸν σὸν ἀμφιμήτριον κάσιν·
 20 Οἱ δ' ἔσα γρώνης εὐγάληνα χερμάδος
 Ναῦται λιάζον, καὶ πό γῆς ἐσχάζουσιν
 Ὑσπληγας· αἱ δὲ παρθενοκτόνον Θέτιν

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 22. Ὑσπληγας, pro Ὑσπληγας, ex Vatic. 916. 972. utroque Casan. aliisque.
 Ὑσπληγ Pal. 40.

τοῖς αὐτῶν σόμασι, τετέσι, χαλινὸν δα-
 λείας. πρόσθεν δὲ ὁ λέων ἐπολέμει, ἐκ
 τῆς ὀπισθίης ὁ δράκων, κατὰ μέσον δὲ
 ἦν ἡ χίμαιρα, ὡς ἐκείνων ἀσθενεστέρα. ἢ
 καὶ (a) ἄλλως ἀπλῶς τὴν Χίμαιραν νοητέον,
 ὡς Ὅμηρος ὑπεμφαίνει μικρὸν, τῆς Σολίμης,
 ἔθνος μάχιμον, ἔς ἐικάζει καὶ λέοντι, διὰ
 τὸ κατὰ πρόσωπον γενναϊότατα μάχεσθαι.
 τὰς (b) δὲ Ἀμαζόνας, ἃς εἰκάζει χιμαί-
 ρα, ἥτοι αἰγί, διὰ τὸ κρημνοβατεῖν αὐ-
 τὰς δίκην αἰγῶν, καὶ ἐν κρημνοῖς κατοι-
 κεῖν. τὴν δὲ ἐνέδραν τῶν Λυκίων, τὴν
 κατ' αὐτῆς, διὰ τὸ λαθραῖον, ὅφιν ἐκά-
 λεσε.

Πηγᾶς πτεροῖς.) ἀντὶ τῆς εἰπεῖν, ὅτι
 ἐκ τῆς ὑπὸ γῆν καὶ ὕδωρ ἡμισφαίρις σὺν
 τῷ ἡλίῳ ἀνῆλθεν ἡ ἡμέρα ἐκ τῶν μερῶν
 τῆς εἰσῆς Ὠκεανῆς, Πηγᾶς πτεροῖς εἶπεν.
 Ἡ δὲ τῆς Βελλεροφόντης ἔβανόθεν ἐκ τῆς
 Πηγᾶς ἀποσφαίρησις, τῆτό ἐστιν. Ἐπαρ-
 θεῖς τοῖς ἀνδραγαθήμασιν, οἷς τῷ πλοίῳ
 ἐκείνῳ εἰργάσατο, ἐδύκει τις ἡμίθεος εἰ-
 ναι, καὶ (c) ὑψηλότατα τῆς αἰθέρος ἐφρόνει.
 ἀντιπνευσάσης δὲ τῆς εἰμαρμένης αὐτῷ
 (ἦν Ὅμηρος Δία φησὶν) αἰφνης ὁ εὐτυχὴς
 ἐκείνος ὁ τροπαιῆχος, δυσυχέστατος κα-
 τεφαίνετο. ἀποβαλὼν γὰρ τῆς παιδᾶς,
 καὶ (d) τυφλὸς γεγονὼς, πενθᾶν περὶ τὴν
 ἐρημίαν τῆς Λυκίας διῆγεν, ἥτις Ἀλκίον
 ἀπὸ τῆς ἐκείνης ἄλης, ἥτοι πλάνης, ἐκλή-

θη. ἢ καὶ, τὰς φρένας ἀποβαλὼν, καὶ τὸν
 νῆν τυφλωθεὶς, ἔτω διῆγε πλανώμενος·
 κατὰ γὰρ Ἐπίχαρμον, Νῆς ὄρα, καὶ νῆς
 ἀκῆει· τὰ δ' ἄλλα πάντα τυφλὰ καὶ κωφὰ.

18. Τιθωνὸν ἐν κοίτησι.) κατὰ τὸ
 μυθικὸν καὶ τὴν ἱστορίαν ὁ Τιθωνὸς ἀδελ-
 φὸς ἦν Πριάμῃ ἀμφιμήτρις· ὁ μὲν γὰρ
 Πριάμος ἦν Λευκίππης· ὁ δὲ Τιθωνὸς ἦν
 Στρυμῆς, ἢ Ροιῆς τῆς Σκαμάνδρου θυγα-
 τρός, υἱὸς. ἀμφότεροι δὲ πατρὸς Λασμέ-
 δοντος. φασὶ γὰρ, ὅτι τὸν Τιθωνὸν τῆ-
 τον σύννευον ἔσχεν ἡ Ἡμέρα, ἐξ ἧς γεν-
 νᾷ Μέμνονα καὶ Ἡμαθίωνα. ἀθάνατον δὲ
 τὸν Τιθωνὸν πειήσασα, ἐπελάθετο ποιῆσαι
 καὶ ἀγῆρω. (e) γηράσαντα δὲ τοσῶτον, ὡς
 ἐν ταλάρῳ καὶ λίκνῳ, ἥτοι κενίῳ, αὐτὸν
 περιστρεφόμενον δίκην βρεφυλλίων καθεύ-
 δειν, εἰς τέττιγα μετέβαλε. διὰ τῆτο
 γὰρ καὶ ἔτις φησιν ἐν τῇ κοίτῃ καταλεῖψαι
 αὐτὸν τὴν Ἡμέραν.

Ταῦτα μὲν μυθικωτέρως λέλεκται· ρη-
 τορικῶς δὲ πρότερον λεκτέον καὶ ἀλληγορη-
 τέον. Ὁ Τιθωνὸς ἔτος περὶ τὴν ἡμέραν καὶ
 τὰ εἴωα ἐπιγαμβρεύσας, παῖδας μὲν ἔσχε
 προῤῥηθέντας. πολυχρονιάτατος (f) δὲ
 ἐγγόνει, ὡς ὑπὸ γῆρας τῆτον τρύχεσθαι
 ταλάρῳ καθήμενον. ἐμυθεύσαντο γὰρ, ὅτι
 ἡ Ἡμέρα, τετέστιν ἡ εὐκрасία τῶν εἰώων
 μερῶν, καὶ σύννευον τῆτον ἔσχε, καὶ ἀθά-
 νατον ἐποίησεν. ἢ (g) ἡ ἡμέρα καὶ τὸ φῶς

EMENDATIONES.

(a) Adverbium adjunxi ex fide quatuor exempl. (b) Disjunctivam particulam
 adjeci ex duobus MSS. (c) ὑψηλότατα pro ὑψηλότερα ex sept. MSS. (d) Com-
 parationem ὥσπερ, quae praecedebat, ex fide omnium exempl. sustuli. (e) γη-
 ράσαντα habent pene omnes libri pro, γηράσαντος (f) Δε, pro τε, reposui ex om-
 nibus Cod. et ipsa dictione Graeca. (g) Articulum praeposui ex Cod. Barberino.

Tithono in cubilibus Cernen prope
 Relicto, tuo paterno fratre :
 20 Funes autem foraminosa placidos caute
 Nautae solvebant, et a terra revellebant
 Anchoras; ac virgicidam Thetin

PARAPHRASIS.

sene marito Tithono, tuo paterno fratre, proxime Cernen, Oceani insulam, relicto toro; ac nautae, tenacibus a tonsilla funibus solutis, anchorisque revulsis,

(a) τῷτον (b) ἠγάπησε, διὰ τὸ (c) ὑπέργνη-
 ρως, ὡς ἔφην, αὐτὸν γεγονέναι. ὅθεν καὶ
 εἰς τέττιγά φασιν αὐτὸν μεταβληθῆναι. οἱ
 γὰρ τέττιγες, ὥσπερ καὶ οἱ ὄφεις, γενηρα-
 κότες ἀποβάλλουσι τὸ γῆρας. Καὶ ταῦτα
 μὲν ἠλληγορήθη ῥητορικῶς. φυσικῶς δὲ ἥδη
 λεκτέον. Ἡὼς (d) μὲν, τὸ πρωῒνόν κα-
 τάσημα. Τιθωνός δὲ, τὸ τῆς ἡμέρας κα-
 τάσημα, ὅτε τιθέασι τὰ ὦνια, καὶ ἐπὶ τὰ
 ἔργα χωρῶσιν οἱ ἐργαζόμενοι. ὅθεν καὶ Ἡμέ-
 ρας ἀνὴρ, ὅτι τὰ ἀνδρώδη καὶ ἐργατικά
 ἐν αὐτῇ γίνονται, καὶ καὶ, ὥσπερ ἐν τῇ
 νυκτὶ, τὰ βηλυπρεπῆ καὶ ἀνέσιμα. Οὕτω
 μὲν ἔν, ὡς ἔφην, Τιθωνός ἐστιν ἡ ἡμέ-
 ρα. μᾶλλον δὲ ἐκεῖνο τὸ τῆς ἡμέρας κα-
 τάσημα, ὅποτε τὰ ὦνια προτίθεται, καὶ
 αἱ ἀγοραὶ ἴσανται. Οὗτος δὲ μυθικῶς εἶ-
 πε τὸν Τιθωνόν, Πριάμω καλῶν αὐτὸν
 ἀδελφόν. ἱστορίαις γὰρ καὶ μύθοις μόνον
 φροντίζει, βέλγειν τὰς νέας βεβλόμενος.

Κοίτησι.) κοίταις. Ἰωνικῶς δὲ ἐτράπη
 τὸ αἰεὶς ἢ, καὶ μένει τὸ ἰῶτα προσγεγραμ-
 μένον.

(e) Κέρνῃς.) Κέρνῃ, νῆσος Ὠκεανίτις,
 ὅποθεν ὁ ἥλιος δοκεῖ ἀνατέλλειν.

19. (f) Ἀμφιμήτριον.) περὶ τῆς ἐρ-
 ρέθῃ.

20. Οὔσα.) τὰ σχοινία, παρὰ τὸ οἶω,
 τὸ κομίζω, εἶσα, καὶ Ἰωνικῶς εἶσα. ἢ τὰ
 ἀπὸ τῆς οἰσύας φυτῆς, ἥτοι λύγυς. τρότε-
 ρον γὰρ ἀπὸ λύγυς σχοίνους ἐποίησεν, πρὸ
 εὐρέσεως τῆς καννάβεως.

Γρώνῃς.) (g) τετρυπημένης, κοίλης, ἐκ
 τῆς γρῶ, τὸ ξέω καὶ ἐσθίω.

Ευγάλῃνα.) τὰ γαλνιᾶν (h) ποιῶντα
 τὴν ναῦν κλυδωνιζομένην, ὅποτε δεῖν καὶ
 σπριχέῃ ταῖς ἀγκύραις.

(i) Χερμάδος.) χερμαὶς κυρίως ἡ μικρὰ
 πέτρα, ἣν δύναται τις τῇ χειρὶ μάσασθαι
 καὶ ἐπιλαβέσθαι. νῦν δὲ καταχρηστικῶς τὴν
 παραθαλασσίαν μεγάλην πέτραν ἐκάλεσε
 τῆς λιμένος, πρὸς ἣν ἀποδέσσει τὰς τῶν
 ὀλκάδων σχοίνους.

21-22. * Ναῦται λιάζον.) Οἱ ναῦται,
 φησὶ, τὰ σχοινία, τὰ παρέχοντα γαλύ-
 νην, ἀπὸ τῆς τετρυπημένης πέτρας ἐ-
 λυον. * (l) Λιάζον δὲ ἀντὶ πᾶ ἔλυον,
 τρεπῇ τῆς διχρόνους εἰς δίχρονον, ὥς τὸ βί-
 βλος βύβλος, Ἀφροδίτη Ἀφροδύτη, τετρά-
 διον τετράδυν, καὶ τὰ ὅμοια.

EMENDATIONES.

(a) Τῷτον, pro τῷτο, ex omnibus MSS. (b) ἠγάπησε, pro ἐγάπησεν, ex omni-
 bus itidem Cod. (c) ὑπέργνηρως lego ex omnib. fere exempl. pro ὑπεργήρεον.
 (d) Supplevi ex omnibus MSS. (e) Sic lego ex duobus Cod. et ipso contextu :
 prius enim legebatur : Κέρνῃ νῆσος &c. (f) Sic emendavi, ope accuratiorum MSS.
 quum antea legebatur : Τὸ ἀμφιμήτριον ἐρρέθῃ. (g) Locum hac lectione infectum :
 Γρώνῃς.) κοίλης πέτρας, ἐκ τῆς γρῶ, τὸ ξέω καὶ σείω, γράντης καὶ γρώνῃς. emendavi
 trium MSS. auctoritate. (h) Ποιῶντα, pro ἐμποιῶντα, ex omnibus Cod. (i) Di-
 στιπχι ex accuratio. MSS. prius enim legebatur : Χερμαὶς.) κυρίως, &c. * Erui ex
 duobus MSS. (l) Sic lego pro : Λιάζον.) ἔλυον, &c. cum duobus exemplar,

Ἰσλόπεζοι θεῖνον εὐώπες σπάθαις,

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 23. εὐώπαις Palat. 142.

Καὶ πὸ γῆς ἐσχάζουσιν ὑσπληγας.) (a) καὶ ἀπὸ γῆς ἀνέσπασαν τὰς ἀγκύρας· ὅτε γὰρ μέλλουσι πλεῖν, ἀπὸ τῆς γῆς ἀνασπῶσι ταύτας. Τὸ δὲ ἐσχάζουσιν, Χαλκιδικὸν, ἢ τοι τῆς Ἀττικῆς διαλέκτου. Ὑσπληξ δὲ, (b) ἢ καὶ ὑσπριχίς, κυρίως μάστιξ ἦν, ἐκ χοιριῶν τριχῶν συμπεπλεγμένη· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶσα μάστιξ, καὶ τὸ βέκκεντρον. νῦν δὲ τὰς ἀγκύρας ἕτος λέγει.

Αἱ δὲ παρθενοκτόνον.) μέχρι τῆς, αἱ Φαλακραῖαι κόραι, συντάσσεται ἔτω, καθ' ἣν διαγράψω τάξιν τῆς α, καὶ β, καὶ τῶν λοιπῶν σοιχείων.

Παρθενοκτόνον.) Ἀθάμας, ὁ Αἰόλης τῆς Ἑλληνος παῖς, βασιλεὺς δὲ Θηβῶν, ἐκ Νεφέλης γεννᾷ Ἑλλήν καὶ Φρίξον· εἶτα Ἰνώ γῆμας, γεννᾷ Κλέαρχον· τὸν παρά τισι Λέαρχον, καὶ Παλαίμονα, τὸν καὶ Μελικέρτην. Ἰνὴς δὲ φρυγίσσης τὸν πυρὸν, διὰ τὸ μὴ ἀναφύεσθαι, καὶ ὑποθεμένης τοῖς μάντεσι λέγειν Ἀθάμαντι, διὰ τῆτο σίτον μὴ φύεσθαι, μηδὲ τὰ λοιπὰ τῶν σπορίμων, ὅτι τῶν τῆς Νεφέλης παίδων χρεῖα τοῖς Θεοῖς ἔνα τυθῆναι· ἀναγκασθεὶς ὁ Ἀθάμας, Φρίξον παρέσχε τῷ βαμῶ, σφαγιασάμενος. Νεφέλη δὲ καὶ Φρίξον καὶ τὴν Ἑλλήν ἀρπάζει, καὶ παρ' Ἑρμῆ λαβῶσα χρυσόμαλλον κριν, ἔδωκε τῷ Φρίξῳ· ἀφ' ὧ φερομένων διὰ τῆς αἰέρος αὐτῆς τε καὶ τῆς ἑαυτῆς ἀδελφῆς τῆς Ἑλλήνης, συνέβη, τὴν Ἑλλήν εἰς τὸ ὑποκείμενον καταπεσεῖν πέλαγος, καὶ ἀποπνιγῆναι, καὶ ἀπὸ ταύτης κληθῆναι Ἑλλήσποντον· ὅθεν καὶ παρθενοκτόνον Θετίν καὶ θάλασσαν ἕτος τὸ Ἑλλήσποντιον ἐκάλεσε πέλαγος.

Φρίξος δὲ ἦκεν εἰς Κόλχας, καὶ θύει ἐκεῖ τὸν κριν Φυξίῳ Διὶ· τὸ δὲ δέρος Αἰήτης ἐν Ἄρεος ἄλσει καθήλωσε περὶ τινὰ δρυῖν, ὃ μυθέεται φυλάττειν τὸν Ἀράκοντα.

Φρίξος δὲ, λαβὼν Χαλκιώπην τὴν Αἰήτης γεννᾷ Ἄργον, Μελίαν, Κάτιν, Φρόντιν, Σῶρον, καὶ Ἑλλήν. Ὑσπερον δὲ Ἀθάμας, μῆνιδι Ἦρας, ὅπρι τὸν Διόνυσον ὡς κόρην ἀνέτρεφε, λαβὼν παρ' Ἑρμῆ, καὶ τῶν ἐξ Ἰνῆς ἐσέρητο παίδων· αὐτὸς γὰρ μανεῖς, Λέαρχον τοξεύει· Ἰνώ δὲ σὺν Παλαίμονι, τῷ καὶ Μελικέρτῃ, ἦλατο εἰς θάλασσαν· Ἀθάμας δ' ἐκπεσὼν Βοιωτίας, χρησμῶν ἔλαβεν, ἐκεῖ κατοικεῖν, ὅπρι ζώοις ἀγρίοις ξενισθῇ· λύκοι δὲ περὶ τὴν αὐτῆς κληθεῖσαν Ἀθαμανίαν ἰδόντες αὐτὸν, ἐφυγον, καταλιπόντες τὰ κρέα τῶν προβάτων, ἅπερ κατήσθιον· Ἐκεῖ δὲ γῆμας Θεμισῶ, τὴν Ὑψέως, γεννᾷ Λεύκωνα, Ἐρυθρον, Σχοινέα, (c) καὶ Τρίτωνον· Καὶ τὰ μὲν λοιπὰ πάντα τῆς ἱστορίας ἀληθεύουσι· τὰ δὲ περὶ τῆς κριῆς μεμυθολογῆται· ὁ γὰρ Κρινὸς, ἄνθρωπος ὢν, φίλος τῇ Ἑλλήν καὶ Φρίξῳ, γνῶς τὴν ἐπιβελὴν τὴν κατ' αὐτῶν, ἐμβὰς εἰς πλοῖον, μετὰ τῶν ἑτέρων ἐφέρετο· καὶ ἡ μὲν Ἑλλήν περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, ἢ νόσφ, ἢ πεσῶσα τῶν πλοῖν, τελευτᾷ· ἔτοι δὲ ἀφίκοντο περὶ Κολχίδα, καὶ χρυσώσαντες κριν δέρμα, τοῦ μὲν κρινὸς θύσει Διὶ· τὸ δὲ δέρμα τὸς ἀνθρώπων Δράκων ἐφύλαττε· Καὶ ἄλλως.

Ἀθάμας, ὁ Αἰόλης τῆς Ἑλληνος παῖς, βασιλεὺς δὲ Θηβῶν, γῆμας Ἰνώ τὴν Κάδμω, παῖδας ἔσχε δύο, Κλέαρχον, τὸν παρά τισι Λέαρχον, καὶ Παλαίμονα, τὸν καὶ Μελικέρτην· κατὰ Ἦρας δὲ πρόσαγμα ἀποπεμφάμενος τὴν Ἰνώ, καὶ ἐπιγῆμας Νεφέλην, ἔσχεν ἐξ αὐτῆς δύο παῖδας, Ἑλλήν τε καὶ Φρίξον· μινύμενον δὲ αὐτὸν λάθρα τῇ Ἰνοῖ, κατοπτεύσασα ἡ Νεφέλη, ὥχετο· πάλιν δὲ τῆς οἰκίας ἐπικρατήσασα ἡ Ἰνώ, ἐπεβέβλευσε τοῖς τῆς Νεφέλης παισίν· εὗρεσα ἔν τινὰ μηχανὴν, ἐφρυξε

EMENDATIONES.

(a) Necessariam conjunctionem praemisi, MSS. omnes secutus. (b) Infectam lectionem: Ὑσπληξ δὲ, καὶ ὑσπριχίς· κυρίως δὲ μάστιξ ἦν, &c. ope quinque MSS. sanavi. (c) Sic lego ex probatoribus MSS. pro Τίτωνα.

Julipedes agitabant pulchrae remis,

PARAPHRASIS.

secundā navigatione provehebantur, extra Hellespontum Phalacraeas naves remis

τὸν πυρὸν διὰ τὸ μὴ ἀναφύεσθαι. καὶ δὴ πολλῆς ἔσσης ἀκαρπίας ἐν τῇ χώρᾳ, ἐπεμψαν (a) οἱ Θηβαῖοι θεοπρόπας εἰς Πυθῶ. ἡ δὲ Ἰνώ ὑπέθετο τοῖς μάντεσι, τοιῦτόν τινα χρησμὸν κατὰ τῆς Φρίξης λέγειν Ἀθάμαντι, ὡς διὰ τῆτο σῖτον μὴ φύεσθαι, μηδὲ τὰ λοιπὰ τῶν σπορίμων, ὅτι τῶν τῆς Νεφέλης παίδων χρεῖα τοῖς θεοῖς εἶνα τυθῆναι. Πυθόμενος δὲν παρὰ τῶν θεοπρόπων ὁ Ἀθάμας τὸ λόγιον, καὶ ἀναγκασθεὶς, μεταπέμπεται ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸν Φρίξον, σφαγιασάμενος βεβλόμενος. προφάσεως δὲ χάριν ἐκέλευσεν αὐτὸν ἄγειν ὅ, τι κάλλιπον πρόβατον ἐν τοῖς θρέμμασιν εἰς ἱερουργίας ὑπάρχει. μυθολογεῖται δὲ, ὅτι παραγενομένου τῷ Φρίξῳ μετὰ τῆς ἀδελφῆς, κατὰ τινα δαίμονος ἐπιφάνειαν ἀνθρωπίνῃ βοῇ λαλῆσαι τὸν κριὸν, καὶ πᾶσαν αὐτῷ τὴν ἐπιβελὴν ἀναγγεῖλαι, κελεύσασί τε, αὐτὸν μετὰ τῆς ἀδελφῆς περικαθίσαι τὰ νῶτα, ὅπως τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον ἐκφυγεῖν δυνήσασιν. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι Νεφέλη Φρίξον καὶ τὴν Ἑλλην ἀρπάξει, καὶ παρ' Ἑρμῆ λαβῶσα χρυσομάλλον κριὸν, ἐδώκεν (b) αὐτοῖς. ἀφ' ὧν φερομένων διὰ τῆς αἰέρος μετὰ πολλῆς τῆς βίας, συνέβη, τὴν Ἑλλην, μὴ δυναμένην, ἀντέχειν. καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ἱστορίας ταύτης ζήτησι εἰς τὴν ἑτέραν ἱστορίαν, τὴν ὁμοίαν αὐτῇ, ὡς ὁπισθεν εἶρη.

(c) Θέτιν. τὴν θάλασσαν, ὡς εὐθεσίας αἰτίαν. (d) συναχθέντος γὰρ κατ' ἀρχὰς τῆς ὕδατος, ἐφάνη ἡ ξηρὰ, καὶ γέγονε τῆς παντός ἡ εὐκοσμία.

23. * Ἰελοπέζοι.) αἱ πολλάς κώπας ἔχουσαι, ἐκ μεταφορᾶς τινὸς σκώληκος, ἰσλὸς ὀνομαζόμενος, πολλὰς πόδας ἔχοντος. ἰελος δὲ, σκώληξ πολὺ πᾶς μικρὸς, περὶ τοίχας ἀνερχόμενος, ᾧ παρεικάζει τὰς Ἀλεξάνδρου ναῦς, διὰ τὰς κώπας. ἐγὼ δὲ μίαν λέγω ναῦν Ἀλεξάνδρου, καὶ βαρβαρικὸν πλοῖον εἶναι. ἑκατὸν γὰρ μόνας σφραγίστας ἔχων, ἐπλευσεν εἰς Ἑλλάδα. Ἰελος δὲ σημαίνει τέσσαρα, τὸν σκώληκα τέττον, τὴν ἐξάνθησιν τῶν γενείων, τὴν συστροφὴν τῶν τριχῶν, καὶ τὸν ὕμνον, ὡς φησὶν Ἑρατοσθένης ἐν Ἑρμῇ.

Ἡ χερνήτης ἔριθος ἐφ' ὑψηλῆς πυλεῶνος Δανδαίτις σείχασα, καλὰς (e) ἡεῖδ' ἰσλῆς.

(f) Ἰελος δὲ ζῶον ἐστὶν ἐν τῇ θαλάσσῃ πολὺ πᾶς, (g) καὶ ἐξ αὐτῆς αἱ νῆες ἰελοπέζοι λέγονται. πέζα γὰρ, ὁ πῆξ, παρὰ τὸ πέδον, τὸ ὁμαλόν. τέττον δὲ παρὰ τὸ ἔζω, τὸ κάθημι. πόδες δὲ τῆς νηὸς, κυρίως (h) οἱ οἶακες, ἢ καὶ αἱ κώπαι. (i) Εὐώπες.) εὐόφθαλμοι, διὰ τὰς ὀπάς, ὅθεν ἐν τῷ πλεῖν κινῶσι (l) τὰς κώπας. Σπάθαις.) κώπαις.

EMENDATIONES.

(a) Οἱ Θηβαῖοι reposui, pro οἱ Ἀθηναῖοι, a quatuor Cod. edoctus. Caeterum insulsissimam priorem lectionem non pauci hactenus temere sunt secuti. (b) Supplevi ex tribus MSS. (c) Sic emendavi, MSS. accuratior. et ipsum textum secutus, quum per rectum antea locus efferebatur. (d) Praepostera interpunctione non vulgarem hactenus jacturam sententia passa est. legebatur enim: συναχθέντος γὰρ τῆς ὕδατος, κατ' ἀρχὰς ἐφάνη ἡ ξηρὰ, &c. Ope igitur omnium paene MSS. priorum editorum incuriae consulimus. * Erui ex praest. Cod. Vatic. 972. (e) ἡεῖδ', pro ἡεῖδεν, ex omnibus paene libris. (f) Sic lego cum accuratior. MSS. pro: Ἡ ἰελος. (g) Sic lego cum septem Cod. pro, ἐξ αὐτῆς δὲ. (h) Coniunct. μὲν, quae sequebatur, nullo agnoscente MS. nec sensu poscente, sustuli. (i) Inutilem tautologiam: Πέζα.) πῆξ, παρὰ τὸ πέδον. semovi jussu accuratiorum exempl. (l) Necessarium articulum ex quinque MSS. praeposui.

Πελαργοχρῶτες, αἱ Φαλακραῖαι κόραι,
 25 Ὑπὲρ Καλυδνῶν λευκὰ φαίνεσθαι πτίλα,
 Ἄφλασα, καὶ φώσσωνας ὠργυιωμένους
 Ἀπαρκτίαις πρησῆρος αἰθωνος πνοαῖς.
 Ἡ δ' ἐνθεον σχάσασα βακχεῖον σόμα
 Ἀτῆς ἀπ' ἀκρῶν βεβλανοκτίσων λόφων,
 30 Τοιῶνδ' ἀπ' ἀρχῆς ἦρχ' Ἀλεξάνδρα λόγων.

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 26. ὠργυιωμένους Vat. 117. Casan. chart. et Potteriani MSS. Vers. 27. hunc versum sic profert Vatic. 1421. Ἀπαρκτίαις πνοαῖς πρησῆρος αἰθωνος. Vers. 30. ἦρχε Κασάνδρα Palat. 139.

24. Πελαργοχρῶτες.) λευκόχροοι, διὰ τὰ λαίφη.

Φαλακραῖαι (a) κόραι.) Ἰδαῖαι, ἀπὸ τῆς περιέχοντος τὸ περιεχόμενον. τέσσαρα γὰρ Ἰδῆς ἀκρωτήρια, Φαλάκρα, Λεκτόν, Γάργαρον, καὶ Πέργαμον. Τινὲς δὲ ἐκεῖθεν, ἤγουν ἐκ τῆς Φαλάκρας, λέγουν τμηθῆναι τὰ ξύλα, τὰ εἰς τὴν ναυπηγίαν τῶν Ἀλεξάνδρου πλοίων. ἐκτοτε δὲ τῆς τοῦ ὅρος ψιλωθέν, Φαλάκραν κληθῆναι, διὰ τὸ φαλακρωθῆναι αὐτὸ ὑπὸ τῆς Φερέκλῃς εἰς τὴν τῶν νεῶν κατασκευὴν. Κόρας δὲ Φαλάκρας εἶπε τὰ πλοῖα, ὥς ἐκ τῶν τῆς Φαλάκρας ξύλων ναυπηγηθέντα.

25. (b) Καλυδνῶν.) Καλύδναι, νῆσοι δύο Τροίας, ἀπὸ τίνος Καλυδνῆς λεγόμεναι.

Λευκὰ πτίλα.) τὰς κώπας, ὅτι ὑπ' αὐτῶν λευκαίνεται τὸ ὕδωρ πληττόμενον. Πτίλα δὲ, τὰ πτερὰ, παρὰ τὸ ἐν τῷ πέτεσθαι τίλλειν καὶ κόπτειν τὸν αἶρα.

26. Ἄφλασα.) ἀσύνδετον, ἀντὶ τῆς

εἰπεῖν, καὶ ἄφλασα. Ἄφλασα δὲ λέγονται (c) αἱ πρύμναι, * παρὰ τὸ εὐφλασα καὶ εὐκασα εἶναι, κατ' εὐφημισμὸν, ἢ παρὰ τὸ ἄφλασα καὶ ἄκαυσα*, ὅτι αἱ πρύμναι (d) τῶν νηῶν βασιλικῶν καὶ στρατιωτικῶν, Θεὸς γεγραμμένους εἶχον, ὥς δὲ εὐσέβειαν ἐκ αὐτῶν τίς ἐκαυσε. τὰ δὲ (e) λοιπὰ τῶν πλοίων ἄφλασά τις εἶποι, οἷον εὐφλασα καὶ (f) εὐκασα. εἰ γὰρ τις πῦρ αὐτοῖς ἐπιβάλλει, συντόμως καυθήσεται, διὰ τὸ εἶναι (g) πεπισσωμένα.

Φώσσωνας.) τὰ λαίφη, τὰ ἄρμενα, παρὰ τὸ φῶ, τὸ λαμπρύνω. λευκὰ γὰρ. ἢ παρὰ τὸ φυσσᾶσθαι ὑπ' ἀνέμου, φύσσωνες καὶ φώσσωνες.

Ὀργυιωμένους.) ἐκτεταμένους, ἠπλωμένους. ἢ ἀπὸ τῆς ὀργῆς, ἢ τοι τῆς ἐκτάσεως τῶν χειρῶν. ἢ καὶ ἀπὸ τῆς ὀργῆς, τὸ ὀρμῶ. ὀργᾶν δὲ, τὸ ἐκ γῆς συντόμως ὀρέειν τι τῶν φυτῶν, ἢ τῶν βοτανῶν. Ὀργυιωμένους δὲ, καὶ μετὰ προσγραφῆς, καὶ δίχα προσγραφῆς τῆς ἰ δεῖ γράφειν. τὰ γὰρ διὰ

EMENDATIONES.

(a) Addidi ex prob. Cod. ad accuratorem conciliandam. (b) Sic emendavi et supplevi ex duobus MSS. cum prius tantum legeretur: Καλύδναι.) νῆσοι Τροίας, ἀπὸ τίνος Καλυδνῆς. (c) Necessarium articulum apposui ex quatuor Cod. * Adjeci ex duobus praestantioribus MSS. Vatic. (d) Sic lego cum praef. Cod. pro: τῶν πλοίων τῶν βασιλικῶν, &c. (e) Λοιπὰ τῶν πλοίων ex quinque MSS. pro, τῶν λοιπῶν. (f) Εὐκασα pro εὐκαυτα, ex praef. MSS. (g) Πεπισσωμένα ex omnibus MSS. pro πεπισσωμένας.

- Ciconipelles, Phalacraeae puellae,
 25 Ultra Calydnas albas ostendentes alas,
 Aplustra, et vela expansa
 Septentrionalibus ardentis turbinis flatibus:
 Ipsa autem fatidicum resolvens baccheum os
 Ates è summis vaccivagis collibus,
 30 Tales exorsa est Alexandra sermones:

PARAPHRASIS.

impellentes, quae spumeas suis e columbariis palmulas, puppes, passimque vehementis Aquilonis explicata flabris carbasa ultra Calydnas, Trojanas insulas, ostentabant: quum Alexandra, filia tua, fatidicum reserans os baccheum ex altis Trojae vaccivagae jugis, ubi eam in carcerem inclusisti, sic fari occepit:

τῷ ἡμῶν θηλυκὰ, τῷ ἰ παραλήγεται, μῦθα, ἀρπυγὰ, μητρυὰ. τὸ δὲ ἀγυὰ, καὶ ὀργυὰ, διαφορεῖται.

27. Ἀπαρκτίαις πνοαῖς.) ταῖς ἀπ' ἀρκτε πνεύσαις. τοῖς γὰρ ἀπὸ Τροίας πλέουσιν εἰς Ἑλλάδα, φορὸς καὶ ἔριος ἄνεμος ὁ ἀπαρκτίας βορρᾶς.

Πρηστῆρος αἰθωνος.) καυστικὸς ὀξέος.

28. Ἐνθεον.) θεῖον, μαντικόν.

Σχάσασα.) ἀνοίξασα.

Βακχεῖον.) τὸ δίκην τῶν Διονύσου Βακχῶν ξένα φεγγόμενον.

29. Ἄτης.) ἥρην βλάβης, * ἢ ὄνομα ἔρως *. Λόφον ἄτης, καὶ βεπλανόκτισον τὴν Τροίαν (a) λέγει. Ἡλέκτρας γάρ, τῆς Ἀτλαντος, καὶ Διὸς Ἰασίων καὶ Δάρδανος. καὶ Ἰασίων μὲν, Δῆμητρος ἐρασθεῖς, κεραυνῶται. Δάρδανος δὲ, κατακλυσμῷ γεγονότος, ἐκ Σαμοθράκης εἰς τὴν ἀντίπεραν γῆν περαιῶται, καὶ τὴν νῦν Τροίαν ἐμελλε κτίζειν. Χρησμός δὲ τῆτον κωλύει κτίζειν τὸν λόφον τῆτον, εἰπὼν, βλάβην γενέσθαι (b) τῆτον τοῖς αὐτὸν κατοικήσασιν. Κωλυθεῖς (c) δὲ, κτίζει τὴν Δαρδανίαν,

πρότερον Σκαμάνδρην λόφον καλεμένην, βασιλεύοντος τότε τῶν Τρωϊκῶν μερῶν Τεύκεα, τῷ Σκαμάνδρῃ καὶ Ἰδαίας νύμφῃ. ἢ Σκαμάνδρῃ τὴν (d) θυγατέρα Βάτειαν λαβὼν ὁ Δάρδανος, ἣν καὶ ὁ Λυκέφρων Ἀρίσβην λέγει, γεννᾷ Ἴλιον καὶ Ἐριχθόνιον. αὐτὸν Ἴλος ἀπαιεῖ τελευτᾷ. Ἐριχθόνιος δὲ ἐξ Ἀσυόχης, τῆς Σιμόντος, γεννᾷ Τρῶα. Τρῶες καὶ Καλλιρόης, τῆς Σκαμάνδρῃ, Ἴος καὶ ἑτεροί. ὃς Ἴλος, εἰς Φρυγίαν ἐλθὼν, ἐν Πριήπῳ ἐμαντεύσατο. ἔχρησε δὲ αὐτῷ ὁ Πριηπισαῖος Ἀπόλλων, μὴ κτίζειν τὸν λόφον τῆτον. ἄτης γὰρ αὐτὸν ἔφη. διὸ καὶ Δάρδανος αὐτὸν ἐκ ἔκτισεν, ἀλλὰ καὶ τὴν ὑπὸ τὴν Ἰδὴν Δαρδανίαν, πρότερον Σκαμάνδρην λόφον καλεμένην. Ἐν Φρυγίᾳ γὰρ ἀγῶνα ὑπὸ τῷ βασιλέως τεθειμένον ὁ Ἴλος εὖρῳ, νικᾷ (e) πάλῃ καὶ λαβὼν ἐκ τῷ βασιλέως ἄθλον ν' κόρας, καὶ ν' κόρας, ἐκ τῷ χρησμῷ εἶπετο βοῖ πλανηθείση ἐκ Μυσίας, ἥτις ἀφικομένη ἐπὶ τὸν λεγόμενον τῆς Φρυγίας (f) Ἄτης λόφον κατακλίνεται, ἐνθα πόλιν κτίσας ὁ Ἴλος, Ἴλιον ἐκάλεσε. Βεπλανόκτιστος δὲ

EMENDATIONES.

* Erui ex duobus MSS. (a) λέγει, pro λέγεται, ex omnibus Cod. (b) Adjeci ex quatuor MSS. (c) Addidi ex omnibus MSS. (d) Θυγατέρα reposui, pro ἀδελφὴν, ductu omnium Cod. (e) Anteposui dativum, sive ablativum, duorum MSS. ad Thucyd. imitationem. (f) Ἄτης λόφον, pro ἀκτῆς τόπον, ex duob. MSS.

Αἶ, αἶ, τάλαινα θηλαμῶν κεκαυμένη,
 Καὶ πρόσθε μὲν πεύκησιν ἐλαμηφόροις
 Τριεσπέρῃς λέοντος, ὃν ποτε γνάθοις
 Τρίτωνος ἡμάλαψε κάρχαρος κύων.

V A R I A N T E S L E C T I O N E S.

Vets. 31. αἶ αἶ Palat. 40. et 158. Vers. 32. πρόσθεν Barberinus. Vers. 33. ἐκπον-
 τίς, pro τριεσπέρῃς, Varinus in suis collectaneis. Vers. 34. ἡμάλαψε cum aspero
 Varinus et Canterus.

λέγεται, διὰ τὴν πλανηθεῖσαν, ἣν εἶπε-
 μεν, βῆν. Λήσσης ὁ (a) Λαμφακηνός φη-
 σιν, ὅτι τῷ Ἴλῳ ἐν τῇ Μυσίᾳ νέμοντος
 βῆς, ἔχρησεν αὐτῷ Ἀπόλλων, ἐκεῖ κτί-
 ζειν πόλιν, ἐνθα ἂν ἴδῃ μίαν τῶν βοῶν
 αὐτῷ πεσῶσαν. μία ἔν τῶν βοῶν αὐτῷ ἀπο-
 σκιρτήσασα * τῆς ἀγέλης, * ταύτην ἐδίωκεν.
 ἡ δὲ οὐκλάσασα, κατέπεσεν ἐνθα νῦν ἐστὶν ἡ
 Ἰλίου. ὁ δὲ Ἴλος, τῷ χρησμῷ μνησθεὶς, ἐκεῖ
 πόλιν ἐκτίσας, καὶ ἀφ' ἐαυτοῦ Ἰλίον ὠνόμασεν.

Ἄκρων λόφων.) τῶν ὑψηλῶν. ἐν γὰρ
 ἐκείνοις τοῖς μέρεσιν ἦν (b) ὁ πύργος τῆς
 Κασσάνδρας.

31. Αἶ, αἶ.) (c) αἶ, ἐπὶ ῥῆμα θρηνη-
 τικόν, ὃ πάντες οἱ νῦν βαρύνουσι. Στέ-
 φανος δὲ καὶ Μελάμπρος περισπᾶν ἀξιοῖ,
 λέγοντες τῆτονι τὸν κανόνα. Τὰ εἰς αἶ
 δίφθογγον λήγοντα ἐπὶ ῥήματα, ἂν ἐπὶ
 τέλῃς ἔχῃσι τὸν τόνον, περισπῶνται.
 ἱατταταῖ, παπαῖ, αἶ, καὶ τὰ ὅμοια, πλὴν
 τῷ βαβαῖ, καὶ τῷ ναῖ. ἐγὼ δὲ φημι καὶ
 τῷ (d) αἶ.

Θηλαμῶν.) (e) τροφέ. ἐκ τῷ θηλή, * ὁ
 μαστὴς *, θηλαμῶν. Τροφὸν δὲ αὐτῆς τὴν
 Τροίαν καλεῖ.

32. Πρόσθε.) σημείωσαι ἐκ τῆς, ὅτι
 καὶ τὰ εἰς θεῶν ἐπὶ ῥήματα, φωνήεντες ἐπι-
 φερόμενοι, τὸ ν̄ ἐφέλκεται. συμφώνῃς δὲ,
 ἔκ ἐτι.

Πεύκησιν.) πέυκαις, Ἰωνικῶς, τροπῇ
 τῷ ᾱ τῆς αἶ δίφθογγος εἰς η̄, μένοντος καὶ
 τῷ ἰῶτα προσγεγραμμένῃ. Πεύκη δὲ ἐστὶ
 ξύλον, πρὸς πλοίων κατασκευὴν ἐπιτή-
 δειον. ἀπὸ δὲ τῷ ποιῶντος τὸ ποιηθέν
 εἶπεν, ἢ ἀπὸ τῷ περιέχοντος τὸ περιε-
 χόμενον.

Ἰουλαμηφόροις.) ταῖς ὀλεθρίαις, ἢ ταῖς
 ἐλαμὸν καὶ πόλεμον φερύσαις.

33. Τριεσπέρῃς λέοντος.) Ὅτε Ἀμφι-
 τρύων ἐπὶ Τηλεβόας ἐστράτευσεν, ἐκδική-
 σαι θέλων τὸν φόνον τῶν ἀδελφῶν Ἀλκμή-
 νης, καὶ τῷ ταύτης πατρὸς, Ζεὺς τρεῖς ἐσ-
 πέρας εἰς μίαν μεταβαλὼν, συνεκάθευδε τῇ
 Ἀλκμήνῃ. κατὰ δὲ τὴν αὐτὴν ἐσπέραν καὶ
 Ἀμφιτρυῶν παλινοσήσας, συνεκάθευδε τῇ
 γυναικὶ. ἡ δὲ διδύμους παῖδας γεννᾷ,
 ἐκ (f) μὲν Διὸς, Ἡρακλέα. ἐκ δὲ Ἀμ-
 φιτρυῶνος, Ἰφικλῆ. διὰ τῆς τριεσπέρου
 αὐτὸν λέγει. Τὰς δὲ ἀλληγορίας, εἰ μὴ
 πρὸς τινὰς ἀναγκαίας, διὰ τὸ πλῆθος τῶν
 ἱστοριῶν ἐατέον, ὅτι ἐδὲ πρέπον ἐστὶν
 ἀλληγορεῖν ἐνταυθαῖ. ἔτος γὰρ μυθικῶς
 πάντα γράφει. Τὸ μὲν ἔν περὶ τῶν τριῶν
 ἐσπερῶν ἔτιω τινὲς φάσκουσιν. ἐγὼ δὲ τριε-
 σπερον τὸν Ἡρακλέα λέγω καλεῖν τὸν
 Λυκόφρονα, διὰ τὸ ἐν τῷ κῆτει τρεῖς
 ἡμέρας ποιῆσαι, ὥς ἐσπέρας καλεῖ, διὰ
 τὸ ἀφώτιστον καὶ σκοτεινὴν εἶναι τὴν γαστέρα.

E M E N D A T I O N E S.

(a) Λαμφακηνός pro Λαμφάκῃ ex duobus Cod. * Adjeci ex quatuor MSS.
 (b) Necessarium articulum praeposui ex omnibus fere libris. (c) Erui ex qua-
 tuor MSS. (d) Αἶ ex tribus exempl. pro αἶ. Caeterum ab hac emendatione tota
 pendet loci annotatio, et Scholiastae sententia de adverbii tono patefit. (e) Τρο-
 φῆ pro τροφεῖ ex duobus libris. * Adjeci ex duobus MSS. (f) Interposui ex
 tribus MSS. ad Graecam dictionem absolvendam.

Heu ! heu ! misera Nutrix incensa ;
 Ac prius quidem navibus turmiferis
 Trinoctis Leonis ; quem olim maxillis
 Tritonis deglutivit asper canis .

PARAPHRASIS.

Heu ! heu ! miseranda patria , jam pridem Herculis classe ferro et incendiis vastata . Herculis , inquam , qui quondam a ceto , Neptuni cane , sponte deglutitus , τῷ θηρίῳ . τὸ δὲ περὶ τῷ Διὶ ἔτω νοητέον , ὅτι τις βασιλεὺς τρεῖς ἡμέρας συνέχαιρε καὶ συνεκάβευδεν Ἀλκμήνῃ , ἀποδημῶντος Ἀμφιτρυῶνος . ἐπεὶ δὲ τὸ καβέυδειν μετὰ γυναικῶν νυκτὸς ἔργον ἐστίν , ἐμυθεύσαντο , ὅτι τρεῖς ἡμέρας μίαν ἐσπέραν ἐποίησεν .

Λέοντος .) λέοντα τῷτον καλεῖ , διὰ τὴν ἀλκὴν , καὶ ὅτι τὸν ἀτρώτον λέοντα τῆς Νεμέας συνθλάσας οἰκείαις χερσίν , ὅπλῳ καὶ σκεπασιρίῳ ἐχρήτο τῷ δέρματι τέτυκ , ὡς ὄντι ἀτρώτῳ .

34. (a) Τρίτωνος .) Τρίτων κυρίως υἱὸς Ποσειδῶνος καὶ Ἀμφιτρίτης , τὰ μὲν ἄνω μέχρι καὶ ὀμφαλῆ , ἄνθρωπος . τὰ δὲ ἐξ ὀμφαλῆ καὶ ἔρως , δελφίς , καὶ , οἷον εἰπεῖν , ὥσπερ ἰχθυοκένταυρος . νῦν δὲ Τρίτωνα τὸν Ποσειδῶνα καλεῖ , (b) Τρίτωνος δὲ κύνα , τὸ κῆτος . Ἡ δὲ ἰσορία , αὕτη .

Τῶν Θεῶν βελομένων δῆσαι τὸν Δία , γνῶς τῷτο ὁ Ζεὺς ἐκ τῆς Θετίδος , * καὶ ὀργισθεῖς * , τὰς μὲν ἄλλας Θεὰς ἔτισε . Ποσειδῶνα δὲ σὺν Ἀπόλλωνι (c) θηπεύσαι τῷ Λαομέδοντι , καὶ πυργῶσαι τὴν Ἰλίον ἀπέσειλεν . Ὁ (d) γὰρ Λαομέδων , τὸν μὲν Ἀπόλλωνα ἱερείοις ἐτίμησε . Ποσειδῶν δὲ , ἐπεὶ μετὰ τὸν τεταγμένον χρόνον τὸν τῆς λατρείας μισθὸν οὐκ ἐδέξατο , ἀγανακτῶν κατὰ Λαομέδοντος , ἐπεμψε κῆτος δεινότατον , ὅπερ καὶ τὴν χώραν κατέκλυσε , ἀποπτόν τὴν θάλασσαν . Ἐκ

χρησμεῖ δὲ Λαομέδων ἀναγκασθεὶς , Ἡσιόνην τὴν θυγατέρα κοσμήσας βασιλικῶς , ὡς πρὸς εὐωχίαν , τῷ κῆτει ἐξέθετο . Διερχόμενος δὲ Ἡρακλῆς μετὰ τῷ Ἰάσονος , μέλλοντος πλεῖν ἐπὶ τὴν Κολχίδα γῆν , λαβεῖν τὸ χρυσόμαλλον δέρας , ὃ ὁ δράκων ἐκούλαζε , προσωρμίσθησαν τῇ Ἰλίῳ . ἰδόντες δὲ τὴν Ἡσιόνην ἐν τῷ αἰγιαλῷ δεδεμένην , καὶ μαθόντες τὴν αἰτίαν , ὃ Ἡρακλῆς εἶπε , δυνατῶς ἔχειν ῥύσασθαι ταυτην , καὶ ὑποσχεθεὶς παρὰ Λαομέδοντος , ἀθανάτης ἵππας λαβεῖν , οἱ ἐδόθησαν αὐτῷ ἀντίποινον παρὰ τῷ Διὶ , τὸν Γανυμήδην ἀρπάσαντος , ἀδελφὸν ὄντα τῷ Λαομέδοντος , χωστὸν τεῖχος ποιήσας , καὶ σῶς ὥπλισμένους περὶ τὸ σόμιον , ὡς κεχηνὸς ἐποίησε τὸ κῆτος , ἀθρόως τῷ τέτυκ ἐμπεπήδηκε σώματι . τρισὶ δὲ ἡμέραις ἐνδοθεν κατακόπτων αὐτὸ , ἐξήλθεν ἀποβεβληκῶς καὶ τὴν τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς τρίχωσιν . Μὴ δεξάμενος δὲ παρὰ Λαομέδοντος τὰ (e) ὑποσχεθέντα , ἐξ νῆας ἀνδρῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος πληρώσας , παραγεγονῶς πάλιν , πορθεῖ τὴν Ἰλίον , Τελαμῶνος πράττει τὸ τεῖχος ῥήξαντος , καὶ εἰσβάντος . καὶ Λαομέδοντα μετὰ τῶν ἐκείνῃ υἱῶν ἀνελὼν Ἡρακλῆς , πλὴν Ποδάρκου , τῷ καὶ Πριάμῳ καλεσμένῳ , καὶ Ἡσιόνης , τὴν πόλιν πιμπρᾷ . Ἡσιόνην δὲ γέρας δίδωσι Τελαμῶνι , ὃς ἀριστεύσαντι , ἐξ ἧς ὕστερον Τελαμῶν τὸν Τεῦκρον γεννᾷ . Τότε δὲ Ἡρα-

EMENDATIONES.

- (a) Sic emendavi ex prob. libris , quum antea legebatur : Τρίτων .) κυρίως , &c.
 (b) Sic ex tribus MSS. restitui luxatam sententiam : Τρίτωνος δὲ τὸ κῆτος κύνα .
 * Addidi ex praef. tribus MSS. (c) Vocem ὀργῇ , quae ad turbationem parientiam intererat , sustuli , jussus laud. prob. libris . (d) Γᾶν lego δὲ εὐφωρίαν , pro ᾧ . (e) Ὑποσχεθέντα , pro ὑπεσχημένα , ex prob. MSS.

- 35 Ἐμπνυς δὲ δαιτερὸς ἡπάτων φλοιδέμενος,
 Τινθῶ λέβητος, ἀφλόγοις ἔπ' ἐσχάrais,
 Σμήριγγας ἐσάλαξε κωδείας πέδῳ
 Ὅ τεκνοραΐσης, λυμεῶν ἐμῆς πάτρας.
 Ὅ δευτέραν τεκῆσαν ἀτρωτον βαρεῖ
 40 Τύψας ἀτράκτω σέρνον, ἐν τ' αὐλῶ μέσῳ

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 35. ἐγκάτοις, pro ἡπάτων, Selden. Vers. 38. τεκνοραΐσης, ὁ λυμεῶν Stephanus. Barberinus autem artic. non agnoscit.

κλῆς καὶ τῇ Ἡσιόνη χαρίζεται, ὃν ἂν θέ-
 λῃ τῶν αἰχμαλώτων ὠνήσασθαι. ἡ δὲ
 τὴν ἑαυτῆς δῶσα καλύπτραν, τὸν ἀδελ-
 φὸν ἑαυτῆς Ποδάρκην ἐπρίατο, ὃθεν ἐκλή-
 θη Πρίαμος.

Ἡμάλαψεν.) ἐκρυψε. κυρίως δὲ τὸ
 ἐθέρισεν. ἀμάλη γὰρ λέγεται τὸ χερρόβο-
 λον τῶν σαχύων. ἀμαλάπτω, ἐξ ἧς καὶ
 ἡμάλαψε.

Κάρχαρος.) ὁ ὀξύδους κύων. νῦν δὲ
 τὸ κῆτος. Κάρχαρος, ὁ κεχαραγμένος ἔχων
 τὰς ὀδόντας, ἦτοι κεκηνότας.

35. Φλοιδέμενος.) φλογιζόμενος. γί-
 νεται δὲ ἀπὸ τῆς φλογὶ οἰδέμενος, φλο-
 γοιδέμενος καὶ φλοιδέμενος.

36. Τινθῶ.) τῷ κύτει καὶ χωρήματι,
 παρὰ τὸ τίνω, τὸ ἀποδίδωμι, καὶ τὸ θῶ,
 τὸ τίθημι, τινωθὲς καὶ τινθὸς, (a) ὅς καὶ
 πᾶν χάρημα, καὶ ἡ γαστήρ, πρὸς ἣν τίνο-
 μεν καὶ ἀποτιθέμεθα.

(b) Λέβητος.) λέβητα τὸ κῆτος λέγει,
 καὶ ἀφλόγους ἐσχάρας, τὴν ἐν (c) σπλάγχνοις
 ἐμφυτον τῇ κήτει θέρμην.

37. Σμήριγγας.) τρίχας. παρὰ τὸ μεῖρω,
 τὸ μερίζω, (d) μερῶ, μερίζω καὶ μῆριγγος (e)

εἰς πολλὰ γὰρ καὶ λεπτὰ ἐμερίσθησαν αἱ τρί-
 χες) καὶ πλεονασμῶ τῆς σ, σμήριγγος.

(f) Κωδείας.) κώδεια, ἡ κεφαλὴ, πα-
 ρὰ τὸ κεῖσθαι ἐν αὐτῇ τὰ δέοντα. τὸ
 γὰρ λογιστικὸν ἐν αὐτῇ, καὶ ἄλλοι περὶ
 τὴν καρδίαν φασίν. ἕτω λέγεται κώδεια.
 ἡ ἀπὸ ὁμοιότητος τῆς κωδείας βοτάνης,
 ἣτις κώδεια λέγεται, ὅτι κώματι καὶ ὑπ-
 νῳ (g) δείει τὰς ταύτην φαρόντας. ὑπνω-
 τικὸν γὰρ τὸ φυτὸν.

Πέδῳ.) νῦν ἐν τῇ γαστρὶ τῆς κήτης.

38. * Ὁ τεκνοραΐσης.) Ὁ τεκνοραΐσης
 καὶ τὰ τέκνα φθείρων, ὁ λυμεῶν καὶ ὁ φθο-
 ρεὺς τῆς ἐμῆς πάτρας, ὁ τύψας ἐν βα-
 ρεῖ καὶ δεινῷ ἀτράκτῳ καὶ βέλει τὴν δευτέ-
 ραν τεκῆσαν, ἤγαν τὴν Ἥραν, εἰς τὸ
 ἀτρωτον καὶ ἀθάνατον σέρνον. καὶ ἐν μέσῳ
 τῷ αὐλῷ παρὰ τὸν αἰπὺν καὶ ὑψηλὸν ὄχ-
 θον καὶ λόφον τῆς Κρόνης, ἤγαν τὴν Ὀλυμ-
 πίαν, τί ἐποίησεν; ὀχμάσας καὶ κινήσας ἐν
 ταῖς χερσὶ τὸ δέμας τῆς πατρὸς τῆς παλαι-
 σῆς, ἤγαν τῆς Διὸς, ἐνθα καὶ ὅπως ἐστὶν ὁ
 τάφος τῆς Ἰσχένης τῆς γηγενῆς, ὁ ταρακτὴς
 τῶν ἵππων.*

Ὁ τεκνοραΐσης.) Ἡρακλῆς. Μετὰ τὴν

E M E N D A T I O N E S .

(a) Relativum praemisi ex quatuor Cod. sine quo sententia vacillat. (b) Sic
 lego ex accuratioribus libris, ipsoque textu, pro : Λέβητα.) τὸ κῆτος, &c. (c) Ty-
 pographicum errorem, σπλάγχχοις, emendavi. (d) Μερῶ rescripsi, pro μερίσω,
 ex omnib. Cod. ipsaque ratione. (e) Haec uncis inclusi. (f) Sic lego cum
 accuratior. MSS. pro : Κώδεια.) ἡ κεφαλὴ, &c. (g) Δείει, pro δείη, ex prob. Cod.
 * Erui ex accuratissimo libro Vatic. 972.

- 35 Vivus autem dissector viscerum inflammatus,
In ventre lebetis, ignis-expertes super focos,
 Crines distillavit capitis *in* campo
 Infanticida, vastator meae patriae:
 Qui alteri matri invulnerabili acerba
 40 Sauciavit sagitta pectus, inque stadio medio

PARAPHRASIS.

tres dies totidemque noctes in immanis belluae ventre transegit, dissecando illi viscera: unde, confecta tandem fera, exiit, coma tantum sua ab interaneo illius calore amissa. Herculis, peremptoris illius prolis suae, ac patriae meae vastatoris, qui novercam perinde et nutricem Junonem, invulnerabilem utpote Deam, gravi ad dextrum, quod suxerat, uber Neleo opitulante saucitavit telo: qui corpus

Κερβέρῃ ἀναγωγὴν εἰς Θήβας ἔλθῃν * ὃς Ἡρακλῆς, * Λύκον Θηβῶν βασιλεύοντα, καὶ βιαζόμενον Μεγάραν, τὴν Κρέοντος θυγατέρα, (a) γυναῖκα δὲ αὐτῆς, τοξεύσας ἀνείλεν. μανία δὲ διὰ (b) τῆτο συσχεθεὶς τῆς Ἡρας ὀργῇ, καὶ τὴν ἰδίαν γυναῖκα ταύτην Μεγάραν, καὶ τὰς τέσσαρας παῖδας αὐτῆς τοξεύσας ἀνείλεν, Ὀνίτην, Θυρίμαχον, Δημοκδόντα, καὶ Κρεοντιάδην. Ὁ δὲ Πίνδαρος οὕτως λέγει παῖδας Μεγάρας καὶ Ἡρακλέος, τὰς ἀναιρεθέντας αὐτῷ. Ἕτεροι καὶ δύο ὑπὲρ Ἰφικλέος τὰ ἀδελφεῶν σὺν τοῖς τῆς Μεγάρας παισὶ λέγουσιν ἀνελεῖν.

Λυμειῶν.) ἦτοι, Φθορεὺς καὶ παρθνῆς.

(c) Πάτρας.) Ἰωνικῶς ἐρρέθη ἀντὶ τῆς πατρίδος.

39-40. Δευτέραν τεκῆσαν.) τὴν Ἡραν, ἢ ὡς μητρὶν αὐτῆς. γυνὴ γὰρ ἦν τῆς Διός. ἢ ὅτι αὐτὸν ἐθήλασεν, ὅντα παιδίον, διὰ τῆς κόλπης ἐνέγκαμένη, πεισθεῖσα τῇ Ἀθηνᾷ. Ἄλλως. δευτέραν τεκῆσαν τὴν Ἡραν λέγει, ἢ ὅτι αὐτὸν διὰ τῆς κόλπης ἤνεγκεν, ὡς τίκτησα καὶ τεκνοποιεμένη. (d) ἢ καὶ,

ὅτε αὐτὸν ἐθήλασε, πεισθεῖσα τῇ Ἀθηνᾷ, ἐλύπησεν αὐτὴν. ἢ ὡς μητρὶν αὐτῷ. γυνὴ γὰρ ἦν τῆς Διός. ὅθεν αὐτῷ ὀνειδίζει, ὡς (e) μηδὲ τῆς θηλαμόνος φεισαμένῳ. καὶ Ὀμηρος.

Τλῆ δ' Ἡρῇ, ὅτε μιν κρατερὸς παῖς Ἀμφιτρύωνος,

Δεξιτέρῳ κατὰ μαζὴν οἷσ' ἑλπίσιν ἀνιῶνι
 (f) Βεβλήκει. τότε κεν μιν ἀνήκεσον λάβεν ἄλγος.

Ἀτρωτον.) τὴν Ἡραν, ὡς Θεάν, μὴ τιτρωσκομένην. ὅτε γὰρ Ἡρακλῆς ἐπολέμει τῇ Πύλῳ καὶ τῷ πατρὶ Νέστορος Νηλεΐ, διὰ τὸ μὴ καθάρα αὐτὸν τῆς φόνος Ἰφίτης, συμμαχεῖσαν καὶ τὴν Ἡραν Νηλεΐ κατὰ τὸν δεξιὸν τοξεύει μαστὸν οἷσ' ἑλπίσιν ἀνιῶνι, καθά φησιν Ὀμηρος. Τῆτο δ' ἐν μὲν Ὀμήρῳ καλλίστως ἀλληγορούμενον πέφυκε. νῦν δὲ παιδιαδὲς κεῖται καὶ μυθικόν.

Βαρεῖ ἀτράκτω.) δεινῶ βέλει.

Στέρνον.) τὸ στήθος, παρὰ τὸ σερρόν τῆς νῆς εἶναι ἐνταῦθα. ἐκεῖ γὰρ ἡ καρδία

EMENDATIONES.

* Addidi ex quatuor MSS. (a) Sic quatuor exempl. ope sententiae tenorem expurgavi, quum antea esset: γυναῖκα δὲ Ἡρακλέος, ὃς Ἡρακλῆς τοξεύσας τὸν βασιλέα ἀνείλεν. (b) Τῆτο pro τῆτον, ex quatuor praef. MSS. (c) Sic distingo et lego cum duobus Cod. pro: ἐρρέθη δὲ πάτρας Ἰωνικῶς. (d) Adjeci ex quatuor libris, sine quo sententia vacillat. (e) Μηδὲ, pro μὴ, ex duobus MSS. (f) Βεβλήκει, pro βέβληκεν, ex duobus Cod. et probatior. Homeri libris.

Πατρός παλαιστ' χερσὶν ὀχμάσας δέμας,
 Κρόνῃ παρ' αἰπὺν ὄχθον, ἔνθα γηγενῆς
 Ἴππων ταρακτῆς ἐστὶν Ἰσχένε τάφος.
 Ὁ τὴν θαλάσσης Αὔσονίτιδος μυχῆς
 45 Στενῆς ὀπιπτεύσαν ἀγρίαν κύνα

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 43. Ἰσχαίνε Vatic. 915. Quosdam Ὀλένε malle legere testatur Canterus.
 Vers. 44. τῆς Vatic. 1471. Palat. 139. Alexand. Barber. Barocc. alii. θαλάσσης
 Pal. 158. θαλάττης alii.

καὶ τὸ ζωτικόν, ὅθεν ὁ νῆς τὰς δυνάμεις
 ἀρύεται.

Ἐν τ' αὐτῷ μέσῳ.) ἐν μέσῳ τε τῷ διαύ-
 λῳ καὶ τῷ σάδιῳ.

41. Πατρός παλαιστ'.) Ἡρακλῆς, κα-
 ταπολεμήσας Αὐγείαν, τὸν βασιλέα τῆς
 Ἡλίδος, Ἡλὶς δὲ παῖδα καὶ Ἰφιβόης, διὰ
 τὸ μὴ λαβεῖν τὸν μισθόν, τὸν ὑπὲρ κα-
 θάρσεως τῆς κόπρης τῶν βοῶν, καὶ τὴν Ἡλιν
 πορθήσας, ἐκ τῶν λαφύρων ἐκείσε ἀγῶνα
 τῷ Ὀλυμπίῳ Διὶ συνεσήσατο, καὶ Ὀλύμ-
 πιον τῆτον ἐκάλεσεν. Ἐτελείτο δὲ ὁ ἀγὼν
 κατὰ πενταετηρίδα, ἢ, τὸ σαφέστερον φα-
 ναι, κατὰ μῆνας πεντήκοντα. ἡγωνίζοντο
 δὲ οἱ ἀθληταὶ πένταθλον, καὶ ἑτέρως ἀθ-
 λῆς. ὁ δὲ πένταθλος ἦν. πυγμὴ, δρόμος,
 δίαλμα, δίσκος, καὶ πάλη. Ἐν τῇ καταρ-
 χῇ δὲ καὶ τῷ τεθέντι πρώτῳ ἀγῶνι Ἡρα-
 κλῆς προεκαλεῖτο εἰς πάλιν τὸν βεβλόμε-
 νον. ἔδενός δὲ τολμῶντος, ὁ Ζεὺς, πα-
 λαιστῇ εἰκασθεὶς, συνέμιξεν Ἡρακλεῖ, καὶ
 μέχρι πολλῆς τῆς πάλης ἰσοπαλῆς γενομέ-
 νης, ὁ Ζεὺς φανεροῖ ἐαυτὸν τῷ παιδί.
 Τὰ δὲ Ὀλύμπια πέντε ἡμέρας ἐτελείτο,
 ἀπὸ ἰά τῆς σελήνης, μέχρι ἑλῆς 16. προε-
 γυμνάζοντο δὲ πρώην ἡμέρας 17.

Ὀχμάσας.) ἐπιπτεσάν, κρατήσας, * καὶ

γίνεται * ἐκ τῆς ὄχθος, καὶ πλεονασμῷ τῆς μ,
 ὄχμος, καὶ ἐξ αὐτῆς ὀχμάζω, τὸ ἐπικεῖμαι.

Δέμας.) τὸ ζῶν σῶμα, παρὰ τὸ δέ-
 δέσθαι καὶ συνεσηκέναι. δέμας τὸ τεθνη-
 κός, παρὰ τὸ (α) δμῶ, τὸ δαμάζω, τὸ
 δαμασθέν καὶ λιθέν. Καὶ σῶμα τὸ ζῶν,
 παρὰ τὸ σῶν εἶναι. σῶμα τὸ τεθνηκός,
 παρὰ τὸ σημεῖον εἶναι τῆς ποτὲ ζῶντος.
 Οἱ δὲ λέγοντες διαφέρειν σῶμα καὶ δέμας,
 ληρῶσιν.

42-43. Κρόνῃ (b) ὄχθον.) τὴν Ὀλυμ-
 πίαν. πρῶτον γὰρ Κρόνιος λόφος ἐλέγετο.
 Γηγενῆς.) τῆς Γίγαντος. Ἑρμῆς καὶ Ἱερείας
 υἱὸς Γίγας. Γίγαντος δὲ υἱὸς Ἰσχενοῦ. Λι-
 μῆς δὲ γεγονότος, ἐδόθη χρησμὸς, μὴ αὖ
 ἄλλως λυθῆναι τὸν λιμὸν, εἰ μὴ τῶν ἐυ-
 γενῶν τυθῇ τίς. πάντων τοίνυν ἀπορ-
 μένων, ἐθέλησεν ὁ Ἰσχενοῦ τυθῆναι, καὶ
 καὶ τυθέντος ὁ τάφος δεικνύται περὶ τὸν κα-
 λόμενον Κρόνιον λόφον, πλησίον τῆς καμ-
 πτήρος τῆς Ὀλυμπίας. καὶ τιμαῖς πλεί-
 σταις αὐτὸν ἐτίμων, καθ' ἣν ἡμέραν ἐτύθη,
 καὶ ἀγῶνας συνίστων. λέγεται δὲ αὐτὸν Τα-
 ράξιππον, ἐπειδὴ ἐστὶ ταρασσών καὶ θορυ-
 βῶν τὰς ἵππους ἀγωνιζομένους. ἢ ἀρρήτω
 τινὶ καὶ (c) αἰλόγῳ δυνάμει. ἢ δάφνης ἐσώ-
 σης περὶ τὸν τάφον, καὶ (d) σειομένης αὐ-

EMENDATIONES.

* Supplevi ex tribus Cod. (a) Δμῶ rescripsi, pro δαμῶ, trium probat. libro-
 rum ductu, ipsiusque etymolog. ratione. (b) ὄχθον, pro ὄχθος, ex septem MSS.
 ipsoque textu, sicque τὴν Ὀλυμπίαν rescripsi pro, ἢ Ὀλυμπία, eorumdem aucto-
 ritate. (c) Ἀλόγῳ, pro αἰλόγῳ, ope quatuor exempl. - (d) Pristinam potiore
 lectionem restitui auctoritate quinque exempl. quam Potterus mutaverat in: σειο-
 μένων τῶν φύλλων αὐτῆς.

Patris luctatoris manibus sustulit corpus,
Saturni apud editum collem, ubi terrigenae
Equorum turbator est Ischeni sepulcrum:
Qui maris Italici specus

45 Angustos observantem trucem canem

PARAPHRASIS.

corpus parentis Jovis, in palaestritam conversi, manibus correptum in stádio sustulit apud Olympiam, ubi terrigenae Ischeni bustum visitur, formido equorum: qui semifeminam canem Scyllam, angustos maris Siculi specus in piscium pernici-

της, ταρασσεσθαι τὰς ἵππους τῇ σκιᾷ τῶν φύλλων. καλῶσι δὲ αὐτὸν Ταραξίππον, ἐπεὶ οἱ ἀγωνιζόμενοι ἵπποι, ὅταν γέ- νωνται ἐκείσε, ταρασσονται.

44. (a) Ἀυσονίτιδος.) Ἀυσονίτις, ἡ Ἰταλική, ἀπὸ Ἀυσονος τῆς Ὀδυσσεύος καὶ Κίρκης παιδός. ἄλλοι δὲ ἀφ' ἐτέρου Ἀυσονος εἶπον. Αὐσονία δὲ κυρίως, ὡς Δίων γράφει (b) ὁ Κοκκειανός, ἡ τῶν Αὐρεῶν γῆ μόνη λέγεται, μέσῳ Καμπανῶν καὶ Οὐολκῶν παρὰ θάλασσαν κειμένη. Συχνοὶ δὲ καὶ μέχρι τῆς Λατίας Ἀυσονίαν εἶναι ἐνόμισαν, ὥς καὶ πᾶσαν Ἰταλίαν ἀπ' αὐτῆς Ἀυσονίαν κληθῆναι*. Οἱ δὲ Τραγικῶν ἡμᾶς τὰς Γραικὰς, Ἑλλήνας Ἀυσονας λέγοντες, αὐθεντικῇ ἀδείᾳ, καὶ ἡ ποιητικῇ, τῷ τοιοῦτον ποιεῖσιν.

Μυχὴς.) παρὰ τὸ μύω, τὸ κρύπτω.

45. Ὀπιπτεύσαν.) ἐπιτηρῶσαν, βλέψαν. ἐκ τῆς ὀπτω, τὸ βλέπω, παραγώγως ὀπτέω, καὶ Ἀττικῇ αὐξήσαι, ὀπιπτεύω.

Ἀγρίαν κύνα.) τὴν Σκύλλαν (c) φησί, θυγατέρα Φόρκυος θηριομιγῆ, κατεσθίσαν τινὰς τῶν παραπλεόντων τὸ Σικελικὸν πέλαγος. Καὶ δὲ καὶ Ἡρακλῆς τὰς Γηρυονεῖας βῆς ἐλαύνων ἐξ Ἐρυθρίας, ὡς ἐγένετο κατὰ τὸν περὶ τὸν, τὸν μεταξὺ

Ἰταλίας καὶ Σικελίας, ἀρπάσασα τῶν ταύρων τινὰς ἢ ῥηθεῖσα Σκύλλα, καὶ ἀνελθῶσα, καὶ αὐτὴ ὑφ' Ἡρακλέος ἀναιρεῖται. ὕστερον δὲ καὶ πάλιν ὁ ταύτης πατήρ Φόρκυς, καύσας καὶ ἀφεψήσας λαμπάσιν, ἐζωοποίησεν. Ἦν δὲ, ὡς φασί, πρῶτον ἡ Σκύλλα γυνὴ εὐπρεπὴς. Ποσειδῶνι δὲ συνῶσα, Ἀμφιτρίτης ζηλοτυπησάσης, καὶ φάρμακα ἐμβάλεσης τῇ πηγῇ, ἐφ' ἣ ἐιώθει λῆεσθαι, ἀπεθνήσκουσα. (d)

Ταῦτα μὲν τὰ μυθώδη. τὸ δ' ἀληθὲς ἕτως ἔχει. Ἡ Σκύλλα περὶ τὸ Ῥήγιον τῆς Σικελίας ἐστὶν ἀκρωτήριον, ἐξέχον εἰς θάλασσαν, ὅπου κάτωθεν πέτραι πολλὰ καὶ μεγάλα, ἔχουσαι κοίλας τόπους καὶ σπήλαια, ἐν αἷς καταμένονσι θηρία θαλάσσια. τῶν δὲ πλοίων ἐν ταῖς πέτραις ἀκοντιζομένων ἐκ τῆς τῆς Χαρίβδεως ὕδατος, καὶ συγκλωμένων, τὰς ἀνδράς ἐσθίουσιν. Ἡ Χάρυβδις δὲ καὶ ἡ Σκύλλα, πλησίον εἰσὶν. ἡ μὲν γὰρ Χάρυβδις περὶ Μεσήνην ἐστὶν. ἡ δὲ Σκύλλα περὶ τὸ Ῥήγιον, ὡς ἔφην. τὸ δὲ Ῥήγιον Ἰόκατος ἐκτίσεν, ὁ Αἰόλης, ὡς φησι Καλλιμάχος.

Ῥήγιον ἀπὸ λιπᾶν Ἰοκάστου Αἰολίδαο. Ἡρακλῆς ἔν, σοφώτατος ὢν καὶ στρατηγικός, ὡς (e) παραπλέων τὰς τόπους τέττας μετὰ τῶν Γηρυόνων βοῶν, ἀπώλεσεν αὐ-

EMENDATIONES.

(a) Sic lego cum accuratior. libris pro: Ἀυσονίτις.) Ἰταλική, &c. (b) Necess. articulum praeposui ex omnib. fere MSS. * Addidi ex duob. Cod. (c) Adjeci ex accur. MSS. (d) Quod extra ordinem sequebatur: Λέαιναν δὲ αὐτὴν εἶπε, διὰ τὸ φοβερόν. nullo probatior. librorum agnoscente, sustuli: supplevi tamen ad locum suum sub v. 47. eosdem MSS. secutus. (e) Παραπλέων lego, pro περιπλέων, cum quatuor Cod.

Κτανών, ὑπὲρ σπήλυγος ἰχθυωμένην
 Ταυροσφάγον λέαιναν, ἣν αὖθις πατὴρ,
 Σάρκας καταίθων λοφνίσιν, δομήσατο
 Λέπτυνιν ἔτρεμσαν, ἔδαίαν Θεόν.
 50 Ἐξηνάριξεν ὃν ποτ' ἀξίφω δόλω
 Νέκυς, τὸν Αἶδην δεξιόμενον πάλαι.

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 47. ταυροσφάγον Vat. 972. et Casan. memb. ταυροσφάγ Pal. 158. ταυροσφά-
 γην alii. Vers. 48. λοφνίσι sine ν finali Vatic. 1471. Pal. 142. 158. Alexand. Bar-
 ber. Casan. chart. alii que. δομήσατο Vat. 916. 1306. Pal. 158. et Seld. Parvo ο Va-
 ticanī 117. et Baroc. eadem manus superscripsit magnum ω. Vers. 49. θεάν Va-
 tic. 916. 972. alii que: reliqui omnes θεόν. Selden. versum hunc non agnoscit.
 Vers. 50. ἀξίφω Vat. 1471. Vers. 51. δεξιόμενος Barber. et Barocc. vide scholia.
 πάλας Palat. 158. πάλιν alii.

τόθι τινὰς ἐξ αὐτῶν, (a) ἀνακαθαίρει
 τὸν τόπον τισὶ μηχαναῖς. ὅθεν ἐμυθεύ-
 σαντο, τὴν Σκύλλαν αὐτὸν ἀνελεῖν.
 Φόρκυς δὲ, ἦτοι ἡ θάλασσα, ὃ ταύτης
 πατὴρ (ἡ γὰρ θάλασσα δυσχερῆ ταύτην
 ἐποίει) λαμπάσι πάλιν αὐτὴν ἀνεζώω-
 σεν, ἦεν, ἡλίς κινήσει (b) καὶ χρόνοις
 πάλιν τὴν ὑφ' Ἡρακλέος ἀνακάθαρσιν καὶ
 τὸ μηχανήμα ἡ θάλασσα χέασα, μετέσρε-
 ψε ταύτην εἰς τὴν ἀρχαίαν δυσχέρειαν.

46. (c) Σπήλυγος.) σπηλαιῖς. ἐτυ-
 μολογεῖται δὲ σπήλαιον, παρὰ τὸ (d) ἐσ-
 πασμένην λάαν εἶναι. καὶ (e) ὑποκοριστι-
 κῶς σπήλυξ, ἡ ἐσπασμένη λαίξ, ἦτοι
 λιθὶς. ὅθεν καὶ ἀμεινον γράφεσθαι διὰ τῆς
 τροπῆς δὲ τῆς διχρόνης εἰς δίχρονον,
 διὰ τῆς ὑ (f) ψιλῆς σπήλυξ γράφεται.

Ἰχθυωμένην.) ἰχθύας κρατῶσαν καὶ ἀ-
 γρεύσαν, ἢ δίκην ἰχθύος πλέσαν. μυ-
 θικῶς γὰρ τὰ Λυκίφρονος νοεῖται.

47. Ταυροσφάγον (g) λέαιναν.) ὡς
 φατῶσαν ἐκ τῶν Ἱερουσιμαίων ταύρων αὐτὴν
 εἶπε. (h) λέαιναν δὲ, διὰ τὸ φοβερὸν καὶ
 φονικόν. ταυροσφάγον δὲ, καὶ ἔταυροσφά-
 γον διὰ τὸ μέτρον (i) εἶπεν, ἢ Ἰωνικῶς.
 οἱ γὰρ Ἴωνες ἔτῳ μετὰ τῆς σ λέγουσι,
 θεόσδοτος, καὶ θεόσδοτος, καὶ τὰ ὀμεια. οἱ
 δὲ Ἀττικοὶ ἀποβάλλουσι τὸ σ. κοινῶς δὲ
 ταυροσφάγος λέγεται, ὃ σφάττων ταύρος.
 ταυροσφάγος δὲ, ὃ τρώων ταύρος.

48. Σάρκας καταίθων.) ἐρρέθη.

(l) Λοφνίσιν.) λοφνίς, ἡ μεγάλη λαμ-
 πὰς, (m) λιοφανής τις ἔσα, ἡ λίαν, τὰ
 τέσι μεγάλα, φαίνεσα, καὶ Αἰολικῇ συγκα-

EMENDATIONES.

(a) Inutilem conjunctionem καὶ, quae praecedebat, quinque exempl. auctori-
 tate sustuli. (b) Καὶ reposui, pro καὶ, ope fere omnium MSS. (c) Sic lego
 cum duobus exempl. pro, Σπήλυξ.) σπήλαιον. (d) ἐσπασμένην λάαν, pro
 ἐσπασμένης τῆς λάας ex duobus exempl. (e) ὑποκοριστικῶς ex omnibus libris,
 pro ὑποκοριστικόν. (f) Addidi ex duobus MSS. (g) Adjeci ex quatuor exempl.
 (h) Sic cum laud. Cod. lego, pro λέαιναν, διὰ τὸ φοβερὸν. (i) Supplevi ex
 duobus MSS. (l) Sic lego cum probat. Cod. pro: Λοφνίς.) ἡ μεγάλη, &c.
 (m) Sic locum emendavi ope quatuor MSS. pristina etiam lectione restituta,
 quam Potterus ex Graev. et Phavorino mutaverat in λιοφνίς, nihil ad etymolog.
 quam Scholiastes vult innuere, facientem.

Interfecit, supra scopulum piscantem
 Tauricidam leaenam, quam rursus pater,
 Corpus comburens facibus, resuscitavit
 Proserpinam non paventem, infernam Deam:
 50 Sustulit quem quondam inermi dolo
 Mortuus, Orco excepto dudum.

PARAPHRASIS.

ciem obsidentem, quum aliquot de Geryoneis, quos abigebat, bobus raptos saeva quasi leaena devorasset, interemit: quam vero ejus pater Phorcys cum decoxisset, ad vitam revocavit, haud exinde timentem Proserpinam, infernam reginam. Herculis denique, percussoris illius Orco, quem aliquando tandem Nessus Centaurus, cruore suo, Hydrae veneno infecto, per deceptam Dejaniram extinxit.

πῇ καὶ τροπῇ, λοφανῆς καὶ λοφνῆς.

Δομήσατο.) τροπικὴ ἢ λέξις ἀπὸ τῶν τεκτόνων καὶ δομητόρων, ἀντὶ τῆς ἀνεζώσεν, ἀνήγειρε. Τὸ δὲ δομήσατο, ἐμὲ μικρὸν ἀρέσκει γράφεται. τὸ γὰρ μὲν ἐκτείνει αὐτὸ, ὡς τὸ φιλομηδὲς Ἀφροδίτῃ. καὶ κακεῖ τινὲς ἐδιπλασίασαν τὸ μὲν, διὰ τὸ μὴ ἀκριβῶς εἰδέναι τὰ μέτρα. εἰ δὲ μέγα τις τῆτο γράφει, καὶ ἀγνοῇ, μανθανέτω, ὅτι Ἀττικῇ ἐκτάσει (α) γράφεται μέγα, ὡς τὸ δάτης, πώτης, καὶ τὰ ὁμοία.

49. Λέπτυνιν * καὶ τρέμασαν.) ἦσαν, οἷον μὴ δεδοικῆσαν τὴν Περσεφόνην, παρόσον ἀποθανάτισθαι. ἢ ἄλλως Λέπτυνιν, οἱ μὲν τὸν Αἰδὸν. οἱ δὲ τὴν Περσεφόνην φασίν, οἷον τὴν λεπτύνουσαν τὰ σώματα τῶν ἀποθανόντων. ἢ Λέπτυνιν, τὴν ψυχὴν, παρὰ τὸ λελεπτυσμένην καὶ ἀεράδῃ εἶναι. (b) λέγει δὲ τὴν Σκύλλαν αὐτὴν, ἀπὸ μέγας τὸ πᾶν.) ἢ Λέπτυνιν, τὴν Περσεφόνην, ἥτοι τὴν μοῖραν καὶ τὸν θάνατον, παρὰ τὸ λεπτύνειν καὶ κόβειν ποιεῖν τὰ σώματα τῶν ἀποθνησκόντων. Ἀνέστησε

δὲ Φόρκυς τὴν μὴ φοβημένην ἐκτοτε τὴν Περσεφόνην.

Οὐδαίαν Θεὸν.) τὴν Περσεφόνην.

50-51. * Ἐξηνάρειξεν ὃν ποτ' *.) Ὀν ποτε ἐξηνάρειξεν (c) Ἡρακλέα (d) ὁ Νέκυς Νέσος, ὁ δεξιέμενος καὶ φιλοποιησάμενος πάλιν τὸν Αἰδὸν, διὰ τὸν θάνατον δῆθεν τῆς Ἡρακλέος. ἢ δεξιέμενον, ἵν' ἢ ἀνείλεν ὁ νεκρὸς Νέσος τὸν Ἡρακλέα, τὸν δεξιέμενον καὶ φίλονσχόντα πάλαι τὸν Αἰδὸν, ὅτε κατήλθεν ἀνάξαι τὸν Κέρβερον. Ἡ δὲ περὶ τῆς Νέσου ἱστορία, τοιαύτη.

Πρακλῆς, Ἀχελῶν καταπαλαίσας ἐν Καλυδῶνι, καὶ τὸ δεξιὸν αὐτῆς βράυσας κέρας, καὶ δὲς πάλιν τῆτο αὐτῷ, ἔλαβε παρ' αὐτῆς τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας, τῆς (e) Αἰμονείας θυγατρὸς, καὶ Διϊάνειραν, τὴν Οἰνέως, ἀντ' Ἀχελῶος λαμβάνει γυναῖκα. Τελεμένων δὲ τῶν γάμων, ἕνα τῶν συγγενῶν Οἰνέως Ἐννομον, τὸν Ἀρχιτέλῃς, πλήξας κονδύλῳ, ἀναιρεῖ παραινίσας, κατὰ χεῖρὸς αὐτὸν φιλικῶς πλήξαντα. φυγεῖν δὲ εἴλετο εἰς Τραχίνα πρὸς Κηῦκα. διαπορευόμενος δὲ περὶ τὸν Ἐννον ποτα-

EMENDATIONES.

(a) γράφεται, pro γράφει, ex omnibus paene MSS. * Erui ex uno Cod. Barberino. (b) λέγει, pro λέγω, ex omnibus fere exempl. * Praemisi trium exempl. ductu. (c) Ἡρακλέα, pro Ἡρακλέος, ex quatuor MSS. (d) Sic cum quatuor laud. libris lego pro, ὁ Νέκυς, ὁ Νέσος, δεξιέμενος, &c. (e) Αἰμονείας, pro Ἀρμονείας, ex tribus accur. MSS. consentientibus apud Potterum et Barocciano, et Graevio.

Λεύσω σε, τλήμον, δεύτερον πυρκαμένην
Ταῖς τ' Αἰακείαις χερσὶ, τοῖς τε Ταντάλῃς

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 52. λεύσω reposui, pro λεύσσω, ex Vat. 117. 915. 1421. Pal. 139. Alexand. utroque Casan. Barocc. aliisq. Vers. 53. Αἰακείαις, pro Αἰακείοις, tuentur Vat. 915. 972. 1471. Pal. 139. Barber. Casan. chart. Barocc. et Selden.

μόν, τῷ Νέσῳ κενταύρῳ πρῶτος αὐτὸς διαπορθμέυεται. ὥς δὲ ἐν τῷ διαπορθμέ-
υειν ὁ Νέσος καὶ τὴν Διάνειραν, ἐπεχεί-
ρει βιάζειν αὐτὴν, τοξέυεται ὑπὸ τῷ Ἡρα-
κλέος. εἰδὼς δὲ, ὅτι τελευτᾷ (ἀφικτα
γὰρ τὰ βέλη τῷ Ἡρακλέος, ὥς κεχρισ-
μένα τῷ τῆς Ὑδρας ἰῶ) βαλὼν εἰς ἀγ-
γείον τὸ καταρρέον ἐκ τῆς τρώματος αἵμα,
δέδωκε τῇ Διάνειρῃ, ἀπατήσας αὐτὴν,
καὶ εἰπὼν. Ὅτι ἐγὼ μὲν διὰ σε τελευτῶ.
τῆτο δέ σοι χαρίζομαι, φιλίαν ἐπισπᾶσ-
θαι δυνάμενον. εἴπερ γὰρ Ἡρακλέα νοή-
σεις ἐτέρας πόθῳ κατασχεθέντα, (a) ἐ-
πίχρισον τέτῳ αὐτῷ τὰ ἱμάτια, καὶ πρὸς
σε πάλιν ἀντισφύσει τὸν πύθον. Τῆτο
δὲ ἄγχιος ἡ Διάνειρα ἔχουσα, ὥς ὕστερον
ἤκουσεν, Ἡρακλέα τὴν Οἰχαλίαν πορθέ-
σαντα, καὶ τὴν Εὐρύτη θυγατέρα Ἰόλην, κα-
λὴν ἔσαν, ἄγοντα, καὶ αὐτῆς κρατεῖσθαι τῷ
ἔρωτι, ἐπιχρίσασα τέτῳ τῷ αἵματι τὰ τῷ
Ἡρακλέος ἱμάτια, μετὰ τῷ θεράποντος Λί-
χας ταῦτα ἀπέσπειρε. Περὶ δὲ τὸ Κήναιον,
Ἐυβοίας ὃν ἀκρωτήριον, θύων ὁ Ἡρακλῆς
Διὶ χαριστήρια, σολίζεσθαι τὸν πεφαρμαγ-
μένον τέτον χιτῶνα, ὑφ' ἧ καὶ κνησμῶ
κρατηθεὶς πυρώδει καὶ δρασηρίῳ, τελευ-
τᾷ (b) παρὰ τῷ πλησίον ποταμῶ, (c)

πρῶτον ἀπὸ τῆς πέτρας τὸν Λίχαν ῥίψας
καὶ ἀνελών (d). Τὰ δὲ τόξα αὐτῷ Ἡρα-
κλῆς τῷ Φιλοκτῆτι καταλιμπάνει, ὥς
τῷ πατρὸς Φιλοκτῆτος Ποϊάντος, τῇ τε-
λευτῇ αὐτῷ ὑπεργήσαντος. Τὰ δὲ τόξα
ταῦτα, ὥς ὁ Λυκόφρων ἔτος φησι, παρὰ
Τευτάρη Σκύθη, τῷ βασιλεὺς τῷ Ἀμφιτρύω-
νος, ἔσχηκεν Ἡρακλῆς, ὅστις Τεύταρος καὶ
τοξέυειν τέτον ἐδίδασκεν. ἄλλοι δὲ Εὐ-
ρυτόν φησι τέτον διδάσσει τὴν τοξικὴν.
οἱ δὲ Ῥαδάμανθυς τὸν Κρήτα, πατρῶον
ἐκείνου γενόμενον. μετὰ γὰρ θάνατον Ἀμ-
φιτρύωνος Ῥαδάμανθυς ἀνελών ἰδίον ἀδελ-
φόν, φυγὼν ἐκ Κρήτης, καὶ ἐν Ὠκελίῳ
τῆς Βοιωτίας ἐλθὼν, γαμέει τὴν Ἀλκμή-
νην, καὶ Ἡρακλέα διδάσκει τὴν τοξι-
κὴν. (e) Φησὶ γὰρ, ὅτι ἀξίῳ δόλῳ, ἥτοι
τῷ φαρμάκῳ τῆς Ὑδρας, ἀνείλεν ὁ Νέσος
τὸν Ἡρακλῆ, τὸν πάλαι χειρωσάμενον τὸν
Αἶδην, ὥς καὶ Ὅμηρος.

Τλή δ' Αἶδης ἐν τοῖσι πελώριοις ἄκυν
οἷσόν

* Εὐτέ μιν αὐτὸς ἀνὴρ, ὑὸς Διὸς αἰ-
γιόχοιο,

Ἐν Πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν, ὁδύ-
νησιν ἔδωκεν. *

EMENDATIONES.

(a) Ἐπίχρισον, pro ἐπιχρίσεις, ex duobus praestant. libris. (b) Interpunctio-
nem sustuli, et παρὰ, pro ἐν, rescripsi ex praestantissimo Cod. Vat. 972. ut
sententia constaret. Caeterum locus, quem omnes Potteriani libri non agnoscunt,
apud nostros paene omnes occurrit, vulgari licet et infecta lectione. (c) Quod
hic intererat: ἐξ ἧς γέγονασιν αἱ Θερμοπόλεις. omnes constanter MSS. tuentur,
si duos excipias, quos tamen sequi satius duximus, suspecta nobis verba sustol-
lentes. (d) Quod sequebatur: ἐν τῷ πλησίον ποταμῶ, sustuli, auctoritate nixus
laud. Cod. Vat. 972. (e) Haec, quae paullo post legebantur, ad suam sedem
revocavi, accuratior. MSS. secutus. * Nostro arbitratu adjecimus ex Homero ad
sententiae absolutionem.

Video te , infelix , secundo comburendam
Aeacidinisque manibus , Tantalique

PARAPHRASIS.

Heu iterum miseranda ! te-ne , te-ne rursus contueor , tum ossium Tantalidae Pelopis adventu , quae Laetrina , Elidis urbe , ubi condita jacent , ad tua

Τὸν Ἄιδην δεξιέμενον πάλαι .) ὁ Ἄδμητος ἔσχε γυναῖκα (a) Ἀλκην , ἣν καὶ συνέβη τελευτῆσαι . (b) κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τῆς τελευτῆς ἐξονοδοχήθη (c) ὁ Ἡρακλῆς παρὰ τῇ Ἀδμήτῃ . μὴ μαθὼν (d) δὲ τὴν τελευτὴν τῆς εἰρημένης , καὶ παιανίζειν ἀρχάμενος , μία τῶν δαλῶν προσῆλθεν αὐτῷ , καὶ εἶπεν , (e) εἰ δέ τι παιανίζειν . τῇ δὲ εἰπόντος , πῶς τέβαπται ; καὶ (f) μαθόντος , ἐκάθισεν ἐπὶ τῇ μνήματι , καὶ ἐξελθόντος τῇ Αἰδῇ ἀψασθαι θυσιῶν , ἐκράτησεν αὐτὸν σφοδρῶς , μέχρις ἂν τὴν γυναῖκα ἀπέδωκεν . (g)

52. Λεύσω σε , τλήμον , δεύτερον πυρκαμένην .) * Θεάσομαί σε , ὦ Τροία , τὸ δεύτερον πορθημένην ὑπὸ τῶν χειρῶν τῆς Νεοπτολέμης , τῇ ἐκγόνης τῆς Αἰακῆ . ἢ τῇ Ἐπειῷ , ὅς τὸν δῶρειον ἵππον κατεσκέυασε * . Πρῶτον μὲν γὰρ ὑφ' Ἡρακλέους πορθηθεῖσα , πυρὶ παρεδόθη , καὶ νῦν μέλλεις καυθῆναι ταῖς (h) Αἰακείαις χερσίν , ἥτοι τῇ Ἐπειῷ , ἢ Νεοπτολέμῃ . Αἰακῆ γὰρ (i) δευτερογόνου οἱ ἀμφότεροι ὁ , τῇ Νεοπτό-

λεμος καὶ ὁ Ἐπειὸς , ὡς μαθήσῃ . Τῷτοίς δὲ , φησὶ , μέλλεις καυθῆναι , καὶ τοῖς ὀφείοις τῇ Πέλοπος , τοῖς κειμένοις περὶ τὴν Λαίτριναν , πόλιν Ἡλίδος , (l) ἥς ἐβασίλευσεν ὁ Πέλοψ , υἱὸς Ταντάλης καὶ Ἐυρυανάσσης , τῆς Πακτωλῆς . Τὰς δὲ συντάξεις εἰ δεῖ γράφειν , ἀλλὰ διὰ (m) γραμμάτων ἄλφα , καὶ βῆτα , καὶ (n) λοιπῶν , ταύτας διαγράψω . μάλλον δὲ μόνας ἐκείνας τὰς περινενομημένας , καὶ δεινάς .

53. (o) Αἰακείαις χερσίν .) Αἰακῆ καὶ Ἐνδρίδος , Πηλεὺς καὶ Τελαμῶν . ἐκ Φαμάκης δὲ , τῆς Νηρηίδος , Φῶκος . ἐκ Πηλέως δὲ καὶ Θέτιδος , Ἀχιλλεὺς . Ἀχιλλεὺς δὲ καὶ Διὶδαμείας , τῆς Λυκομήδους θυγατρὸς , Πύρρος , ὁ καὶ Νεοπτόλεμος . Τελαμῶνος δὲ καὶ (p) Ἐριβοίας , Αἴας . ἐκ δ' Ἡσιόνης , Τεῦκρος . Αἴαντος καὶ Λυσιδίης , τῆς Κορώνης , Φίλιος . ἐκ Τεκμήσης δὲ , τῆς αἰχμαλωτίδος , Ἐυρυσάκης . Φῶκος (q) δὲ πάλιν καὶ Ἀσπρίας , Κρίστος καὶ Πανοπεύς . Πανοπέως δὲ (r) Ἐπειὸς , ὁ τὸν δῶρειον ἵππον κατασκευάσας , δι' ἧς

EMENDATIONES.

(a) Ἀλκην reposui , pro Ἐριβοίαν . meliores Cod. Homerum . Euripid. ipsam demum historiam secutus . (b) Sic cum quat. exempl. lego pro : καὶ κατὰ τὸν , &c. (c) Articulum , quem habent duo Cod. praeposui . (d) Disjunct. conjunct. interposui , probat. exempl. auctoritate . (e) Οὐ δέ τι παιανίζειν reposui ex duobus MSS. pro : τὸ γεγονὸς . (f) Μαθόντος rescripsi ex melioribus libris , pro μαθὼν . (g) Huc sequebantur , quae paullo supra significavi , in loco suo collocasse . * Erui ex duobus MSS. (h) Αἰακείαις , pro Αἰακείοις , ex accurat. Cod. ad textus lectionem conciliandam . (i) Loci emendationem debemus exemplari Barber. prius autem legeb. δεύτεροι ἐκγονοὶ καὶ ἀμφότεροι , ὡς μαθήσῃ . (l) Sublata interpunctione sic lego cum tribus Cod. quum antea esset : ὁ δὲ Πέλοψ υἱὸς Ταντάλης καὶ , &c. (m) Γραμμάτων , pro γράμματα , ex omnibus pene libris (n) Λοιπῶν , pro λοιπὰ , ut supra . (o) Αἰακείαις , pro Αἰακείοις , ut antea . (p) Ἐριβοίας reposui , pro Περινοίας , ex quatuor MSS. Vide tamen Potteri notam . (q) Conjunctionem apposui , quat. exempl. auctoritate , quod et supra praestiti . (r) Articulum ὁ , qui minus eleganter heic praecerat , sustuli auctoritate accurat. Cod.

- Λαίτριναν οἰκηρῶσι λειψάνοις πυρὸς
 55 Παιδὸς, καταβρωθέντος αἰθάλῳ δέμας,
 Τοῖς Τευταρείοις βυκόλῃς πτερώμασι.
 Τὰ πάντα πρὸς φῶς ἢ βαρύζηλος δάμαρ,
 Στείλασα κῆρον τὸν κατήγορον χθονὸς,
 Ἄξει, πατρὸς μομφαῖσιν ἠγριωμένη,
 60 Λέκτρων θ' ἑκατι, τῶν τ' ἐπεισάκτων γάμων.
 Ἀυτὴ δὲ φαρμακουργὸς, ἔκ' ἰάσιμον
 Ἐλκος δεακῶσα τῷ ξυνευνέτῃ λυγρὸν,

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 54. Λαίτριναν Palat. 139. et Baroc. Λέτριναν Selden. Vers. 55. καταβρωθέντος, pro καταβρωχθέντος, ex Vat. 916. 972. 1471. Pal. 139. et Barocc. καταβρωθέντος Barber. καταβρωσθέντος alii. Αἰθάλη Pal. 40. Vers. 56. βυκόλῃς Vatic. 915. Barber. et Barocc. Vers. 59. μομφαῖσιν Vat. 1307. Vers. 60. ἐπισάκτων Pal. 142. Vers. 62. ξυνευνέτῃ Pal. 158.

τὸ (a) Ἴλιον ἐπορθήθη. Ἄλλ' εἴπερ ὁ Τζέ-
 τζης (b) θέλω γράφειν τὰς ἱστορίας (c) εἰς
 πλάτος, καὶ τὰς ἀπροατὰς ἀντὶ σαφηνείας
 μᾶλλον θολώσω, καὶ βιβλιοθήκης ἂν Πη-
 λεμαίῃς ἐν χρεῖα γανοίμεθ', ὡς ἐναποθεῖ-
 ναι τὰ γραφισόμενα. καὶ τὸ μείζον καὶ
 δυσχερέστερον πάντων, καὶ τὸ ἡμέτερον
 πόνημα, ἔχ' ὡς ἡμέτερον δόξει, ἀλλ' ὡς
 Λυκόφρονος σχόλια. ἐνθεν (d) κατὰ τὸ δυ-
 νατὸν συντέμνοντες, τὰ λοιπὰ διεξελεῖν.

(e) Αἰακείαις χερσὶ. ταῖς τῷ Νεοπτο-
 λέμῃ χερσὶ, καὶ τῷ Ἐπειῷ διὰ τὸν δό-
 ρειον ἵππον. Κατάγει δὲ τὸ γένος Ἐπειὸς
 ἀπὸ Αἰακῶ.

Ταντάλῃ παιδὸς. τῷ ἡδὲ τῷ Ταντά-
 λῃ, Πέλοπος.

54. Λαίτριναν οἰκηρῶσι.) τοῖς κειμέ-
 νοις ὅσοις περὶ τὴν Λαίτριναν. ἔστι δὲ
 ἡ Λαίτρινα, πόλις Ἡλίδος· ἐγχεῖται δ' ἐν
 ταύτῃ τὰ τῷ Πέλοπος ὅσα, ἃ ἐδύλετο
 χρησμός ἀποκομίσαι. * χρησμόν γὰρ ἔλα-
 βον οἱ Ἕλληνες, μὴ πρότερον τὴν Ἴλιον
 πορθηθῆναι, εἰ μὴ τὰ τῷ Πέλοπος ὅσα
 μετενεχθῶσιν ἀπὸ τῆς Ἡλίδος εἰς τὴν
 Τρωάδα. καὶ Νεοπτόλεμον, τὸν Ἀχιλλέως
 υἱόν*. καὶ τὰ τόξα τῷ Ἡρακλέει, ἅπερ
 εἶχεν (f) ὁ Φιλοκτήτης εἰς τὴν Ἑλλάδα.
 εἰ μὴ γὰρ ἔτῳ γέννηται, ἔκ' ἂν πορθηθῇ
 τὸ Ἴλιον.

Λειψάνοις πυρὸς.) ἅπερ κατέλειψε τὸ
 πῦρ ὅσα * Ταντάλῃ παιδὸς*, λείψανα (g)
 λέγει πυρὸς.

EMENDATIONES.

- (a) Idem, ac proxime superius, fecimus in conjunct. καὶ, quae praecedebat.
 (b) Θέλω, pro θελήσω, ex quinque MSS. qui soli hanc Scholiastae ostentationem
 agnoscunt. (c) Εἰς πλάτος, pro πλατέως, ex iisdem MSS. (d) Articulum τῷ,
 qui adverbium sequebatur, etsi ferri posset, sustuli tamen, quinque praef. exempl.
 auctoritate. (e) Αἰακείαις, pro Αἰακείοις, ut supra. * Supplevi, unius Cod.
 Barb. ope. (f) Praeposui articulum: locum tandem luxatum et aliquantum con-
 fusum, distinxi ac digessi, trium exempl. ope. * Addidi ex duob. MSS. (g) Λέ-
 γει, pro λέγεται, ex omnibus pene libris.

- Laetrinae servatis reliquiis ignis
 55 Filii, consumti favilla corpus,
Et Teutareis Bubulci telis:
 Quae omnia in lucem invida uxor,
 Mittens juvenem illum indicem terrae,
 Proferet, patris querimoniis exasperata,
 60 Cubiliumque caussa, adscititiarumque nuptiarum.
 Ipsa autem medica, insanabile
 Vulnus intuita mariti grave

PARAPHRASIS.

moenia, decenni jam obsidione pressa, oraculi jussu deferentur, expugnandam: tum Herculis sagittis, quas ille a Teutaro Scythia, vitrici Amphitryonis bubulco, cum jaculandi arte accepit, per haeredem Philoctetem devastandam: tum demum Pyrrhi, Aeaci pronepotis, manibus concremandam. Mala, quae omnia producet zelotypa illa Cebrenis filia Oenone, prior Alexandri uxor, mittendo juvenem, quem ex illo sustulit, Corythum, Graecorum ad patriam, o proditionem! oppugnandam ductorem, quum patriis querimoniis, exprobrationibus, contumeliis propter Paridis repudium, tum maxime peregrino toro, novis Helenae nuptiis, exasperata. Zelotypa quidem, inquam; sed tamen tetrum atque insanabile infidi mariti vulnus, ab inimico Philoctete Herculeo telo infligendum, conspicata, pe-

55. (a) Καταβρωθέντος.) (b) κατα-
 καυθέντος, καταποθέντος (c) (δηλονότι
 τῆ Πέλσπος) ἐν τῇ αἰθάλῃ καὶ τῇ σπο-
 διαῖ, ὁπότε πρὸς εὐωχίαν τῶν Θεῶν
 ἐψήθη.

56. Τοῖς Τευταρείοις.) λείπει τὸ τε,
 ἢ καὶ τοῖς Τευτάρσ πτεράμασιν, ἥτοι
 τοῖς βέλεσι, τῶ βεκόλῳ. Τίς δ' ὁ Τευ-
 τάρως, προεῖπον.

57-60. Τὰ πάντα πρὸς φῶς ἄξει.)
 ἤγαν φανερώσει ἡ βαρύμηνις γυνὴ τῆ
 Ἀλεξάνδρως, ἡ Οἰνώνη, ἥτις ἦν θυγάτηρ
 Κεβρήνης, ἡ Οἰνεως. ταύτην γὰρ πρὸ Ἑλέ-
 νης εἶχεν Ἀλέξανδρος, ἐξ ἧς καὶ υἱὸς αὐ-

τῶ Κόρυθος. ὃν Κόρυθον, ὀνειδίζουμένη
 παρὰ τῆ πατρὸς αὐτῆς διὰ τὸν φόρον καὶ
 τὴν μομφὴν τῶ ἀνδρὸς αὐτῆς, καὶ διὰ τῆς
 Ἑλένης γάμους ἐπεισάκτας ἀγριωθεῖσα,
 ἐπεμψεν ἠησόμενον τοῖς Ἕλλησι τῶ ἐπὶ
 Τροίαν πλῆ.

* Κῆρον.) κόρον λέγει τὸν Οἰνώνης καὶ
 Ἀλεξάνδρως υἱὸν Κόρυθεν. *

61-62. Αὐτὴ δὲ φαρμακευγδὲ.) * Φα-
 σὶν, ὅτι * τετρωμένον τὸν Ἀλέξανδρον
 * παρὰ τῆ τοξότης Φιλοκτῆτος * θεραπεύσαι
 βελομένη ἡ Οἰνώνη, ἐκωλύθη παρὰ τῆ
 πατρὸς αὐτῆς. τελευτήσαντος δὲ ἐκείνης,
 ἐπειδὴ ὑπερον προσενεγκῆσα τὰ φάρμακα,

EMENDATIONES.

(a) Καταβρωθέντος reposui, pro καταβρωθέντος, ex iis exempl. quorum lectio-
 nem in textu secuti sumus, ut in var. lect. videre est. (b) Erui ex quat. MSS.
 (c) Haec uncis inclusi. * Erui ex uno Cod. Barb. * Praeposui et emendavi,
 sublata conjunct. δέ, quae post partic. sequebatur, ope quatuor MSS. * Appo-
 sui ex laud. exempl.

- Γιγαντοραΐσιν ἄρδισι τετρωμένῃς
 Πρὸς ἀνθοπλίτῃς, ξυνὸν ὀγχήσει μόνον,
 65 Πύργων ἀπ' ἄκρων πρὸς νεόδμητον νέκυν
 Ῥοιζηδὸν ἐκβράσασα κύμβαχον δέμας·
 Πόθῳ δὲ τῷ θανόντος ἠγκιστρωμένη,
 Ψυχὴν περισπαίροντι φουθήσει νεκρῷ.
 Στένω, σένω σε δισσὰ καὶ τριπλᾷ δορὸς
 70 Αὐθις πρὸς ἀλκήν, καὶ διαρπαγὰς δόμων,
 Καὶ πῦρ ἐναυγάζουσιν αἰσωτήριον.

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 63. ἄρδεις alii. τετρωμένον Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. 158. Alexand. Barber. Casan. chart. et Barocc. Tzetza etiam innuente: Vatic. autem 117. lectionis varietatem innuit. Vers. 64. ὀχλήσει Pal. 40. et Barber. ὀχμήσει alii, alique ὀκμήσει. οἰχήσει Barocc. ubi haec Potterus „ Quid, si legas ὀκλήσει; id certe valet βασιάζει, qua voce utuntur scholia, lineis Barocc. Cod. interpolata, ad explicandam suam οἰχήσει, eodemque modo ὀχλήσει vers. 97. sequente: ἐχέω autem et ὀκχέω idem sunt „. Vers. 68. φουθήσει Vat. 915. alique. φουσίσει Pal. 142. Vers. 69. τὸ σε alii non agnoscunt. διπλᾷ, pro δισσὰ, Barocc.

ἔυρεν ἥδη ἐκπεπνευκέντα, καὶ ἑαυτὴν συνα-
 ναιρεῖ· ἢ, κατὰ Κόϊντον, ἑαυτὴν ἐμβα-
 λῆσα εἰς τὴν Ἀλεξάνδρου πυρὰν· ἢ, κα-
 τὰ τὸν Δίκτυν, (a) βρόχῳ ἀπαρχθεῖσα·
 ἢ, κατὰ τὸνδε τὸν Λυκόφωνα, καταπε-
 σῆσα τῷ πύργῳ.

(b) Ὅσον ἰάσιμον·) ἐκ ἰάσιμον λέγει
 τὸ ἔλκος, ἢ ὅτι τεθνηκὼς ἦν ὁ Ἀλέξαν-
 δρος, καὶ ἰαθῆναι ἐκ ἐδύνατο· ἢ ὅτι κεχρίσ-
 μένα ἦν τὰ βέλη (c) τῷ Φιλοκτήτῃ, οἷς
 Ἀλέξανδρος ἐτοξεύθη, τῷ ἰῶ τῆς Ἰδρας·
 ἢ ὅτι, προληφθέντος τῷ τραύματος, ὑ-
 πέθηκε τὰ φάρμακα· ἢ γὰρ Οἰνώνη, ἰα-
 τρικὴν καὶ μεσικὴν ἥσκει.

(d) Λυγρὸν·) τὸ χαλεπὸν, παρὰ τὸ

λίαν ὑγρὸν εἶναι, τρεῖς, ὀλέθριον. ἐκ
 γὰρ τῶν ὑγρῶν ἐπιγίνονται τὰ δεινότερα
 τῶν νοσημάτων, ὥσπερ αὐθις ἀπὸ τῶν
 θερμῶν τὰ καλὰ.

63. Γιγαντοραΐσιν·) Ἡ Γῆ, (e) τὰ
 κατὰ Τιτάνων ἀγανακτῆσα, ἐν Φλέγραις
 τῆς Πελλήνης γεννᾷ δρακοντόπαιδας, καὶ
 βαθυγενεῖς, καὶ βαθυχαίτας Γίγαντας, οἱ
 πέτρας καὶ δρυὲς πεπυρακτωμένους ἠκούτι-
 ζον πρὸς ἔρανδον· ὧν πρῶτοι, Πορφυρίων
 καὶ Ἀλκιονεὺς, οἱ καὶ ἀθάνατοι ἦσαν ἐς
 ἂν ἐν τῇ Γῇ, ἣ ἐγεννήθησαν, ἐμάχοντο·
 συμμαχούντος δὲ Ἡρακλέους Διὶ, καὶ τῆς
 κατατοξεύσαντος, ἀνιέρθησαν· πρῶτον
 μὲν ἔν τοξέει Ἀλκιονέα, ὅς πίπτων

E M E N D A T I O N E S .

(a) Βρόχῳ, pro βρόχαις, ex iisdem MSS. (b) Sic distinxi et supplevi ope duo-
 rum Cod. quum antea incondito tenore legeretur: Ὅσον ἰάσιμον δὲ τὸ ἔλκος, ἢ
 ὅτε τεθνηκὼς, &c. (c) Articulum praeponi trium exempl. auctoritate. (d) To-
 tam notationem, quae in fine vers. 63. extra ordinem legebatur, ad hanc suam
 sedem reduxi. (e) Neut. articulum, cujus absentia maximam jacturam sententia
 patiebatur, duobus accur. exempl. debeo.

Gigantiperdeis sagittis vulnerati
 Ab adversario, commune obibit fatum,
 65 Turribus ab altis ad juvene cadaver
 Impetuose projiciens cernuum corpus:
 Desiderio autem mortui capta,
 Animam *in* palpitans expirabit cadaver.
 Deploro, deploro te bis et ter hastae
 70 Rursus vim, et direptiones aedium,
 Et ignem spectantem vastatorem.

PARAPHRASIS.

ritam illi medicam manum veniet admotura. Verum, quod sero frustraue, compar fatum obibit, sese summa ex arce ruina cernuam deturbans; sicque prae antiquo conjugali affectu animum in palpitans perfidi conjugis cadaver efflabit.

Defleo te, ac tecum conqueror, quod bis jam armis aggressa, populata, diruta, tertio rursus vim belli, rapinas aedium, tui demum incendii voracem flammam sis miserandum in modum contuitura.

ἐπὶ γῆν, μᾶλλον ἀνεβάλπετο. Ἀθηνᾶς δὲ βελῇ Πελλήνης ἐξαγαγὼν, τῷτον ἀνείλε. Πορφυρίωνι δὲ Ζεὺς Ἡρας ἐπιθυμίαν ἐμβάλλει, καὶ τῷτον Ἡρακλῆς ἐν τῷ καταρρηγνύειν Ἡρας τὰς πέπλους τοξεύσας, καὶ τῷ Διὶ κεραυνῷ πλήξαντες, ἀναιρεῖ. καὶ τὰς ἐτέρας δὲ ἐμοίως, πλὴν ὀλίγων, σὺν Διὶ ἀναιρεῖ.

(a) Ἀρδίσι.) ἀρδίς, τὸ βέλος, παρὰ τὸ ἀρὰς καὶ βλάβας διδόναι.

Τετρωμένους.) καταχρηστικῶς εἶπεν, ἀντὶ τῷ βεβλημένους. Καὶ τετρωμένον καλῶς ἔχει. τετρωμένους μὲν τῷ Ἀλέξανδρῳ, τετρωμένον δὲ τὸ ἔλκος.

64. Ἀνθοπλίτης.) ἀντὶ τῷ, τοξότης. λέγει δὲ τὸν Φιλοκτῆτην, παρ' ὅσον ἀμφοτέροι τοξέται οἱ, τε Ἀλέξανδρος, καὶ ὁ Φιλοκτῆτης. ἀχθέντος γὰρ ἐκ Λήμνης τῷ Φιλοκτῆτῃ, τοξικῇ ἐμονομάχησαν αὐτός τε καὶ ὁ Ἀλέξανδρος. καὶ πρῶτος μὲν ἀφίει

Ἀλέξανδρος, ἡμαρτε Φιλοκτῆτης. δεύτερον δὲ, τοξεύσας ὁ Φιλοκτῆτης, βάλλει κατὰ χεῖρα λαϊὰν τὸν Ἀλέξανδρον. εὐθύς (b) δὲ ἕτερον οἷσόν αἰεὶς, ἐκκόπτει τῆς καὶ τὸν δεξιὸν ὀφθαλμόν. καὶ τρίτῳ βέλει κατὰ τὸ σφυρὸν πείρας αὐτόν, ἀναιρεῖ.

69-71. Δισσὰ καὶ τριπλᾶ.) παρ' ὅσον ἡ Ἰλίου τρίτον ἐπορβήθη. πρῶτον μὲν γὰρ, ὡς εἶπομεν, ὑπὸ Ἡρακλέους διὰ τὰς ἵππους ἐπορβήθη τῷ Λαομέδοντος, καὶ τὴν Ἡσιόνην. δεύτερον δὲ κατέδραμον ταύτην αἱ Ἀμαζόνες, ὡς παρὰ καὶ ἐν τῷ γάμμα φησὶν Ὀμηρος, ὡς ἀπὸ Πριάμου,

... ὅτε ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι. τρίτον δὲ, διὰ τὴν πολυεὶς ἑλκυστήν Ἑλένην, ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων πορβηθεῖσα καὶ καυθεῖσα, τελέως ἠφανίσθη. Ἡ (c) δὲ ἐρμηνεία. Στενάζω σε, ὦ πόλις, δισσω, καὶ τριπλῶς πάλιν πρὸς δόρατα, μάχην,

EMENDATIONES.

(a) Sic lego cum tribus exempl. ipsoque contextu, pro: Ἀρδίσι.) τὸ βέλος, &c.
 (b) Δὲ ἕτερον lego cum omnibus fere libris, pro δεύτερον. (c) Necessariam conjunct. adjeci ex omnibus Cod.

Στένω σε, πάτρα, καὶ τάφους Ἀτλαντίδος
 Δύπτει κέλωρος, ὅς ποτ' ἐν ῥαπτῷ σκύτει,
 Ὅποῖα πόρκος Ἰσριεύς τετρασκελὴς,
 75 Ἀσκῶ μονήρης ἀμφελυτρώσας δέμας,
 Ρειθυμνιάτης κέπφος ὡς, ἐνήξατο,
 Ζήρινθον ἄντρον τῆς κυνοσφαγῆς Θεᾶς
 Λιπῶν, ἐρυμνὸν κτίσμα Κυρβάντων, Σάον.

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 72. δόμους, pro τάφους, Vat. 915. Vers. 73. κύτει Vat. 117. 972. 1306. 1421. Casan. memb. quamvis recentior manus praefixerit σ Selden. alii. Vers. 76. Ρειθυμνιάτης Vat. 117. 1306. 1421. 1471. Pal. 142. 158. et Alexand. Ρειθυμνιάτης alii. κέμφος Vat. 916. 1306. Pal. 142. Vers. 77. κυνοσφαγῆς Vatic. 1421. Alexand. et Casan. chart. κυνοσφάγης alii. κυνοσφάγης Seld. κυνοσφάνγης impressi, alii. Θεᾶ alii.

καὶ αἰχμαλωσίαν οἴκων ἐρχομένην, καὶ πῦρ
 ἀπτεσαν ἀφανιστικόν.

72-73. * Στένω σε, πάτρα, καὶ τάφους
 Ἀτλαντίδος. *) Στένω σε, ὦ πόλις, καὶ
 τῆς ἐν σοι τάφους τῶν προγόνων ἡμῶν,
 τῆς τε θυγατρὸς Ἀτλαντος Ἠλέκτρας, καὶ
 τῆς ἡδὲ αὐτῆς Δαδράνης, ὅς ποτε ἐπὶ τῇ
 κατακλυσμῷ ἐρράμενθ δέρματι σκεπάσας
 τὸ σῶμα αὐτῆς, καθάπερ τὸ περὶ τὸν
 Ἰσριον τετράπην ζῶον εἴωθε ποιεῖν, ὅτε
 τὸ εἶαυτῆς δέσμα (a) ἀναφυσᾷ, καὶ περᾷ
 τὸν Δάννυβιν πιταμόν· διαπεράσας ἐπὶ
 τὴν Ἰλίον, καταλείψας τὸ κατσκευηθῆναι
 τῶν Κορυβάντων. τῆτο δὲ ἐποίησε πότε;
 ὅτε κατέκλυσε (b) τὴν γῆν ὁ Ζεὺς ἐπὶ
 τῇ Δευκαλίῳ, καὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι
 ἐπλεον ἐν τοῖς ὕδασι, καὶ τὰ τεῖχη κατέ-
 πιπτον· τῶν δένδρων δὲ καὶ ἀμπέλων τῆς
 καρπῆς τὰ θαλάσσια ζῶα ἐνέμοντο, οἱ
 δελφίνες, καὶ αἱ φῶκαι, αἱ αἰετὶς τῆς συν-
 νίας τῶν ἀνδρῶν ἐρῶσαι.

Καὶ τάφους.) ἀντὶ τῆς, τάφον τῆς δὴ-
 πτε καὶ κολυμβητῆς κέλωρος καὶ ἡδὲ τῆς Ἀτ-
 λαντος θυγατρὸς Ἠλέκτρας, ὅς ποτε
 ἐν τῷ ῥαπτῷ σκύτει καὶ δέρματι, ἢ κύ-
 τει καὶ χωρήματι, ἐνήξατο καὶ ἐπλευσεν,
 ὡς περ κέπφος Κρητικὸς. ἐπλευσε δὲ μονή-
 ρης, (c) ἥτοι μονόκωπος, ἢ μόνος, ἀμ-
 φελυτρώσας καὶ καλύψας τὸ σῶμα ἐν τῷ
 ἀσκῷ, ὅποια καὶ ὡς περ πόρκος, ζῶον Ἰ-
 σριον τετρασκελὲς. Δάρδανος, ὁ Διὸς καὶ
 Ἠλέκτρας, τῆς Ἀτλαντος θυγατρὸς, κα-
 ταλιπὼν τὴν Σαμοθράκην ἐν τῷ κατακλυσ-
 μῷ, σχεδίαν κατασκευάσας, καὶ εἰς τὰ
 κατὰ τὴν Τροίαν μέρη ἐλθὼν, κτίζει τὴν
 Δαρδανίαν, καλεῖ τελευτᾷ, καὶ ὁ τάφος
 αὐτῆς κεῖται παρὰ τὴν Τροίαν ἐν τῷ μέ-
 ρει τῆς Δαρδανίας. ὕστερον γὰρ καὶ ἡ Δαρ-
 δανία, καὶ ἡ Ἰλίου, καὶ ἡ Τροία, μία πό-
 λιν γέγοναν. Νυκτίμην δὲ (d) τὴν βασι-
 λείαν λαβόντος, ὁ κατακλυσμὸς, ὡς λη-
 ρῆσι, γέγονε διὰ τὴν Πέλοπος κρεσργίαν.

EMENDATIONES.

* Praemisi ex duobus MSS. (a) Ἀναφυσᾷ emendavi ex omnibus libris, pro ἀ-
 ναφυσᾷ. (b) Adjectivum πᾶσαν, quod praecedebat, tamquam absurdum hic lo-
 ci, auctoritate sustuli accurat. MSS. Cataclysmus enim Deucalionaeus non totam
 terram, sed partem, hoc est, Thessaliam, dicitur obruisse. (c) Praemisi ex qua-
 tuor MSS. (d) Τὴν βασιλείαν λαβόντος rescripsi ex quinque libris, pro: τῇ βα-
 σιλείᾳ ἀρχόντος.

Lugeo te, patria, et sepulcra Atlantidis
 Natatoris filii, qui olim in consuto utre
 Qualis aper Istrius quadrupes,
 75 Utri solus involvens corpus,
 Rhithymnia quasi fulica enatavit,
 Zerinthum antrum canivorae Deae (Saum:
 Relinquens, munitum aedificium Corybantum,

PARAPHRASIS.

Te, inquam, te lugeo, infelix patria, lacrumis macerata meis; tuamque ac busti ex Atlantide Electra Joveque prognati Dardani impendentem perniciem lamentor. Dardani, audacis illius urinatoris, qui olim Deucalionis tempore consutum atque inflatum super utrem, itaut aprum Istrium referret, solus e Samothracia, Zerintho, Hecates antro, cui canes immolari solitum; Saoque proximo promontorio, ubi Rheae fanum, Corybantibus cultum, visitur, relictis, in Phrygiam tam-

πέμπτον δὲ τὸν Πέλοπα ἐγὼγε γινώσκω ἀπὸ Δαρδάνου. διὰ (a) τῆτον γὰρ ληρῶσι γενέσθαι τὸν κατακλυσμὸν, ἢ δὲ (b) Ἀξάονα τὸν Λυκάονος, καὶ τὸ τῶν Λυκάονος παίδων ἀσέβημα, ὅτι τὸν Νύκτιμον κατατεμὼν, ἔθυσεν τῷ Διὶ. Γέγονε δὲ καὶ ἑτέρας (c) ἱστορικῶς ὁ κατακλυσμὸς ἕτως. Περὶ τὴν Ἑλίην καὶ Βῆραν, τὰς πόλεις, ἀνέμων πνευσάντων ἐναντίων, συνέστη νέφος πολὺ, καὶ ἐρρύη υἱὸς, καὶ (d) γέγονεν ὁ κατακλυσμὸς.

(e) Δύπτει.) εἶπε τὸ συνεχῶς δύνοντος ἐν τῇ σχεδίᾳ, διὰ τὸ χεῖμάζεσθαι. ἢ τὸ κολυμβητὴ, διὰ τὸ εἰς δύο ξύλα (f) πῆξαντος τὰς σχεδίας ἀπὸ Σάμοθράκης πλεῦσαι, (g) φεύγοντος τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμὸν.

74-75. Πόρκος (h) Ἰσριεύς.) ζῶον ἐστὶ (i) περὶ τὸν Ἰσρον ποταμὸν, τὸν καὶ

Δάυνεβιν καλέμενον, τετρασκελὲς, λεπτῷ περιεχόμενον δέρματι, ὃ (l) φυσώμενον, γίνεται ὡς ἄσκος, καὶ νήχεται ἕως (m) αὖν λεπτυνθῇ. ἐξέρχεται δ' ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ νέμεται, καὶ εὐθέως ψυχόμενον ἀποβήσκει. Μονήρη δὲ εἶπε τὸν Δάρδανον, διὰ τὸ μίᾳ κώπῃ αὐτὸν κεχρησθαι ἐν τῇ σχεδίᾳ. Τὸ δὲ ἐξῆς, ἕτως. Ὡς πόρκος τῷ ἰδίῳ δέρματι, καθάπερ ἄσκι, ἐπισκεπάσας τὸ σῶμα νήχεται, ἕτω καὶ ὁ Δάρδανος ἐπὶ τῆς σχεδίας ἐπλευσε, τεσσάρων λίθων ἔχων, καὶ σκεπάζων αὐτὸ τὸ σῶμα, καθάπερ πόρκος.

76. (n) Ρεῖθυμνιάτης.) Ρεῖθυμνα, πόλις Κρήτης.

Κέπφος.) θαλάσσιον ὄρνεον λαροειδὲς, ὅπερ ἀφρῶ θηρῶσιν οἱ παῖδες τῶν ἀλίων.

77-78. Ζήρινθον ἀντρον.) Θρακικὸν

EMENDATIONES.

(a) Τῆτον, pro τῆτο, ex quinque itidem libris. (b) Ἀξάονα rescipsi, pro Ἀξάνα, ex omnibus fere exempl. ipsaque hist. (c) Supplevi trium MSS. ope. (d) Γέγονε, pro ἐγένετο, rescribere malui ex probat. Cod. (e) Sic distinxi et emendavi ex duobus MSS. quum antea absurdo tenore legeretur. (f) Πῆξαντος emendavi ad concordiam conciliandam, pro πῆξαντα, ex omnibus fere libris. (g) Φεύγοντος eadem ratione rescipsi, pro φεύγοντα, ex iisdem libris, (h) Adjeci ex quat. Cod. (i) Περὶ, pro παρὰ, ex omnibus pene exempl. (l) Φυσώμενον, pro φυσάμενον, ex omnibus lib. (m) Adjeci ope trium MSS. (n) Sic lego cum quatuor libris ipsoque textu, pro: Ρεῖθυμνα.) πόλις, &c.

“Οτ’ ἤμαθ’ οὐνε παῖσαν ὀμβρήσας χθόνα
 80 Ζηνὸς καχλάζων νασμός· οἱ δὲ πρὸς πέδῳ
 Πύργοι κατηρεῖποντο· τοὶ δὲ λισσάσαν
 Νήχοντο μοῖραν πρῆμάτων δεδορκότες·
 Φηγὸν δὲ, καὶ δρύκαρπα, καὶ γλυκὺν βότρυον
 Φάλαγ τε, καὶ δελφίνες, αἳ τ’ ἐπ’ ἀρσένων
 85 Φέρβοντο φῶκαί τε λέκτρα θερῶσαι βροτῶν.
 Λεύσω θεόντα γρῦνόν ἐπτερωμένον

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 79. ὀμβρήσας Palat. 139. et Barocc. Vers. 81. κατερεῖποντο Pal. 40. κατηρίποντο Vat. 117. 916. 1307. Pal. 142. 158. et Casan. memb. Vers. 82. πρῆμάτων Vat. 972. et Palat. 139. Vers. 84. φάλλαγ Vat. 1307. 1471. Pal. 40. 139. Alexand. Casan. chart. aliique. Vers. 85. θερῶσαι Vat. 915. Vers. 86. λεύσω Vat. 916. 972. 1306. 1307. Pal. 40. 142. 158. Casan. memb. et Barber. γρῦνόν Vat. 117. 915. 1307. 1421. Pal. 139. 142. 158. Alexand. Casan. memb. Baroc. et Seld. Nonnulli autem γρῦνον.

σπήλαιον, (a) παρὰ τὸ ἀνατετρηῆσθαι, ἢ γυν τετρυπημένον εἶναι. Τὸ Θρακικὸν καταλιπὼν σπήλαιον τῆς Ῥέας, ἢ τῆς Ἑκάτης, ὁ Δάρδανος. καὶ γὰρ καὶ ἡ Ῥέα, λέγεται, ἐποχασμένη, καὶ ἡ Ἑκάτη ξενοφύης ἔσα, φοβερά. θύσει δὲ αὐταῖς κύνας, ὡς φησι Σώφρων ἐν Μίμοις· ὁ γὰρ κύων βαύξας, λύει τὰ φάσματα, ὡς καὶ χαλκὸς κροτηθεὶς, εἴτε τι τοιοῦτον. (b)

Κτίσμα Κυρβάντων.) (c) τὸ Σάον, σπήλαιον Θρακικὸν (d) τῆς Ῥέας, ἢ τῆς Ἑκάτης, τῆς δεχομένης εἰς θυσίαν τῆς κύνας, (e) Κύρβαντες, ἥτοι οἱ Κορύβαντες, οἵτινες εἰσὶ δαίμονες περὶ τὴν Ῥέαν, ἰδρύσαντο. Ἀλλ’ οἱ μὲν Κέρντες, Δαναΐδος νύμφης Κρήσσης, καὶ Ἀπόλλωνος παῖ-

δες· οἱ δὲ Κορύβαντες, Θαλείας καὶ Ἀπόλλωνος.

Σάον.) ὄνομα ὄρεος Θρακικῆς, ἧ μέμνηται Νικάνδρος, ἔγω πῶς λέγων ἐν Θηριακοῖς.

Ἡ Σάα, ἢ Μοσύχλας

79. Ἠμάθ’ οὐνε.) ἄμμον ἐποίησε, κατέκλυσε. ἄμαθος δὲ, δι’ ἐνὸς μὴ γράφεται, ἐκ τῆς ἀμαθῆς καὶ ἀμέτρητος εἶναι ἐτυμολογημένη. καὶ τὸ ἄμος, κατὰ συγκοπὴν (f) γενόμενον, δι’ ἐνὸς μὴ γράφεται. μόνοι δὲ τῷ το οἱ Αἰολεῖς διπλασιάζουσιν, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ.

80. Καχλάζων.) ἡχὼ φερόμενος.

Νασμός.) κατακλυσμός, ἐκ τῆς νᾶα ῥήματος, ὅθεν καὶ νάυτης.

E M E N D A T I O N E S .

(a) Inutilem tautologiam, quae intererat: “Αντρον.) σπήλαιον. sustuli, accurat. exempl. auctoritate nixus. (b) Annotationem: Σάον.) ὄνομα, &c. quae extra ordinem uno tenore sequebatur, ad suum locum reduxi. (c) Haec, quae incondito tenore post Nicandri verba legebantur, huc ad suam sedem revocavi, praemissis contextus verbis, quae Cod. Vat. 972. suppeditavit. (d) Τὸ σπήλαιον, quod molesta tautologia intererat, sustuli, auctoritate fultus duorum MSS. (e) Punctum deleui, ut sententia constaret; τὸ que: Κύρβαντες, ἥτοι, adjeci ex duobus laud. Cod. (f) Γενόμενον malui cum tribus exempl. pro γινόμενον.

Quando vastabat cunctam pluens terram
 80 Jovis strepens imber: ad solum autem
 Turres ruebant, hominesque extremum,
 Natabant, fatum ante oculos conspicientes:
 Glandem autem, et fructus, et dulcem vuam
 Ceteque, et delphines, quaeque in marum,
 85 Depascebant, phocae toros irruunt mortalium.
 Video currentem gryphum alatum

PARAPHRASIS.

quam Cretica fulica enatavit, quum cataclysmus universam Thessaliam vastaret, aedificiis funditus corruentibus, hominibus extremo ante oculos fato nantibus, cetis denique, delphinibus, et quae in masculorum hominum toros ingruunt, phocis tum glandes, tum fructus, tum musteas denique uvas depascentibus.

Cerno jam fratrem Alexandrum ad Helenae, canis illius necandae, raptum,

81. Τοὶ δὲ.) ἑλλειπτικῶς ἀντὶ τῆς, οἱ ἄνθρωποι.

83. Φηγόν.) τὴν βάλανον, παρὰ τὸ φάγω, φαγόν κ' φηγόν λεγομένην. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι πρὸ τῆς τὸν σῖτον εὐρεῖν, βαλάνας ἡσθιον κ' ὀπώρας.

Δρύκαρπα.) πᾶσαν ὀπώραν, ὡς πῆ φησιν ἐν ταῖς Δωδεκατηρίσιν Ὀρφεύς.

Βάλλειν ἔρνεα τε πάντα, τὰ τε δρυὸς ἄκρα. (a)

84-85. (b) Φάλαι.) φάλαινα ζωύφιόν ἐστι, ταῖς λυχνίαις ἐπιπετόμενον, ὃ κ' πυραυσέμορος, κ' ψυχὴ, κ' ψῶρα καλεῖται. λέγεται δὲ φάλαινα, παρὰ τὸ εἰς φῶς ἀλλεσθαι. μακρὸν δὲ ἔχει τὸ ᾱ κ' προσγραφόμενον, κ' δι' ἐνὸς λ̄ δεῖ γράφεσθαι. τὰ γὰρ ὀνόματα τῶν ῥημάτων,

βραχύτερα, ὡς τὸ θάλλω θαλός, ἀγγέλλω ἄγγελος. Καὶ περὶ μὲν τῆς φαλάνης, τῆς χερσαίας ζωῆς, ὃ κ' (c) κανδηλοσβέσσαν ιδιωτικῶς φασίν, εἵπομεν. ἐστὶ δὲ κ' φάλαινα κητώδης ἰχθύς. κατ' ἀποκοπὴν γὰρ φάλαι εἶπεν.

Αἱ τ' ἐπ' ἀρσένων.) αἱ φῶκαι τε, αἱ θερῶσαι κ' ἐρωτικῶς ὁρμῶσαι ἐπὶ τὰ λέκτρα τῶν ἀρρένων βροτῶν. Ἡ (d) δὲ φῶκη θαλάσσιον (e) ζῶον ἐστὶ, χερσαίῳ βοῖ, ἢ μᾶλλον βεβάλῳ, παρόμοιον. ἐρᾷ δὲ συνουσίας ἀνδρῶν. ἐστὶ δὲ κ' πρὸς μαγείαν ἐπιτήδειον.

86. (f) Λεύσω θέοντα γρυνόν.) Τὸν λόγον περὶ Ἀλεξάνδρου ποιεῖται. λέγει γὰρ, ὅτι σπεσδάζοντα τὸν Ἀλέξανδρον θεωρῶ περὶ τὴν ἀρπαγὴν τῆς Ἑλένης. Γρε-

EMENDATIONES.

(a) Το' λέγεται, quod inutiliter sequebatur, eo sustuli, quia tres Cod. non agnoscunt. Quod si sincera est lectio, necesse est, ut referatur ad quae praecedenter narrat Orpheus. (b) Sic lego cum duobus exempl. pro: Φάλαινα.) ζωύφιον, &c. (c) Κανδηλοσβέσσαν, pro κανδηλοσβέσσαν ex quatuor MSS. Vide Du Fresne in suo Gloss. (d) Conjunct. adjeci, ope trium exempl. ut superius pluries. (e) Ζῶον reposui ex duobus MSS. pro κητός, quo manente, inutile foret adjectivum. (f) Λεύσω: pro λεύσσω. vide var. lect.

Τρήρωνος εἰς ἄρπαγμα, πεφναίας κυνός·

Ἦν τόργος ὑγρόφοιτος ἐκλοχέυεται,

Κελυφάνω σρόβιλον ὠσρακωμένην.

90 Καὶ δὴ σε ναύτην Ἀχερυσία τρίβος

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 89. ὠσρακωμένην Vat. 915. 1307. 1471. Pal. 40. 142. 158. Alexand. aliique.
Vers. 90. ἡ Ἀχερυσία aliqui.

κυνός δὲ λέγεται καὶ ὁ κορμός· καὶ Ὅμηρος·

Τρεχόν μὲν δαίοντο· μέγας δ' Ἥφα-
ιστος ἀνέστη·

νῦν δὲ τρεχόν λέγει, ἢ τὸ πλοῖον τῷ
Ἀλέξανδρῳ, διὰ τὸ ἐκ (a) ξύλων πεποη-
σθαι· ἐπτερωμένον δὲ, διὰ τὰ ἄρμενα,
παρ' ὅσον τὴν πορείαν δι' αὐτῶν ποιεῖται,
κατὰ μετωνυμίαν· ἢ (b) αὐτὸν τὸν Ἀλέ-
ξανδρον, διὰ τὸ ὄναρ, ὃ εἶδεν Ἐκάβη,
ὅτι δαλὸν ἔτεκε δαϊόμενον, ὅστις κατέ-
φλεξε πᾶσαν τὴν πόλιν, καὶ τὴν ἐν Ἰδῇ
ὑλὴν· τῷτο τὸ ἐνύπνιον ἀκῶσαντες οἱ
μάντιες, καὶ οἱ περὶ τῆς ὀνείρου δεινοί,
εἶπον, τὸ τεχθισόμενον παιδίον εὐθέως
ρίφθῃναι· τεχθέντα δὲ τὸν Ἀλέξανδρον
ἐξέθεντο ἐν τῇ Ἰδῇ, ὃν ποιμὴν ἐωρακὼς
σφόδρα ἐνεδέξατο, ἀνελόμενος ἀνέθρε-
ψεν· Ἐπτερωμένον δὲ, διὰ τὸ μετὰ πλοῖον
πρέπυσθαι.

87. Τρήρωνος εἰς ἄρπαγμα.) εἰς τὴν
ἄρπαγὴν τῆς λαγνισάτης τρήρωνος, ἥτοι
περισερᾶς, τῆς ἀξίας φονεῦσθαι κυνός,
ἢ ἀπὸ τόπου τῆς Λακωνικῆς, ἢ τῆς δει-
λῆς καὶ ταχείας καὶ καταφερέας (οἰκίον γὰρ
Ἀφροδίτῃ τὸ ζῶον) ἢ τῆς αἰτίας φύου
πολλοῖς. Λέγει δὲ τὴν Ἑλένην, ἐπεὶ καὶ
τὸν Ἀλέξανδρον αἰτῶ εἶκασεν, ἐπὶ τὴν

ἄρπαγὴν ἐπειγόμενον· τρήρωνα δὲ αὐτὴν,
διὰ τὸ λάρνον, καλεῖ· καὶ γὰρ ἡ περισερᾶ
μόνη τῶν πτηνῶν δι' ὅλα ἔτρε (c) ὀχεύε-
ται, καὶ νεοττᾶς ποιεῖ· ὅθεν Αἰσχύλος φησὶ,
(d) Πάντροφος πελειάς.

καὶ κύνα, διὰ τὸ ἀναιδὲς, κατὰ τὸν
Ὅμηρον·

Εἶνεκ' ἐμεῖο κυνός (e)

88. Τόργος.) ὁ (f) γυψὺς κυρίως, νῦν
δὲ τὸν κύκνον λέγει· ἔλαβε δὲ ζῶον ἀν-
τὶ ζωῆς· Ζεὺς γὰρ ὁμοιωθεὶς κύκνῳ, μί-
γνυται Νεμέσει, τῇ Ὠκεανῶ θυγατρὶ, εἰς
χῆνα, ὡς ληρᾷσι, (g) μεταβαλῶν· ἢ
δὲ τεκῶσα ὦδον, ἐν τῷ ἔλει τῷτο κατέ-
λειπε· ποιμὴν δὲ (h) τὶς εὐρών, τῇ Λή-
δῃ κομίζει· ἢ δὲ λάρνακι θεμένῃ, ἐφύ-
λαττε· χρόνῳ δὲ τῷ καθήκοντι, Ἑλέ-
νη γεννᾶται ἐκ τῆς αἰῆς, ἥν ὡς ἰδίαν
παῖδα ἡ Λύδα ἀνέτρεφε· Τινὲς δὲ καὶ Κά-
σορα καὶ Πολυδεύκην ἐκ τῆς αὐτῆς φασὶν
ὡς γεννηθῆναι· Ἄλλοις δὲ τισὶν εὐρον
ἰσορικοῖς, ὅτι ὁ Ζεὺς ἀστὲρ εἰκασθεὶς, καὶ
μυθεὶς Λήδῃ, Κάσορα καὶ Πολυδεύκην γεν-
νᾶ· ὕστερον δὲ ἔτρε, ὡς ἔφημεν, τὴν
Ἑλένην· Ἐτεροι δὲ πάλιν φασὶν, ὅτι
κύκνῳ ὁμοιωθεὶς, τῇ Λήδῃ ἐμίγη, κατὰ
τὴν αὐτὴν νύκτα καὶ ὁ Τυνδάρεως· ἢ δὲ

E M E N D A T I O N E S .

(a) Ξύλων, pro ξύλας, ex quatuor MSS. (b) Τὸ τρεχόν, quod iteratum inte-
rerat, tamquam inutile delevi, auctoritate duorum exempl. (c) ὀχεύεται, pro
ὀχεῖται, ex omnibus fere libris. (d) Sic lego et dispono ex duobus exempl.
cunctisque Aeschyli libris, pro: παντρόφος πελειάδος. (e) Τὸ κατομνηχάνης, jussu
accurat. exemplar. delevi; et sane nusquam apud Homerum illis verbis copu-
latum occurrit. (f) Γυψὺς rescripsi, pro γυψ, ex omnibus MSS. (g) Μεταβα-
λῶν ex omnibus pene libris, pro αὐτῆς μεταβαλῶν. (h) Addidi ex duob. MSS.

Columbae ad rapinam, morte-dignae canis :
Quam olor aquatilis genuit,
Putamine-ovi rotunde obtectam .

90 Te quoque nautam Acherusia semita

PARAPHRASIS.

quasi aliquem gryphum ad columbae rapinam, properantem . Helenae, quam Jupiter, palustrem in olorem conversus, rotundae fornice testae convolutam ex Leda genuit .

Te vero, lascive Paris, Lacedaemon excipiet non jam bubulcum,

ἐκ μὲν Διὸς Πολυδεύκην καὶ Ἑλένην γεν-
νᾶ . ἐκ δὲ Τυνδάρειω Κασσopa . ὅθεν καὶ θνη-
τὸς ἦν ὁ Κασσop, ὁ δὲ (a) Πολυδεύκης,
ἀθάνατος . (b) ἀλλὰ τῇ τῷ ἀδελφῷ πα-
ρακλήσει καὶ αὐτὸς ἀθάνατος ἐγγόνει, κα-
θὰ φησι καὶ ὁ Πίνδαρος . Τὰς δ' ἀλληγορίας
ἐατέον, ὡς ἔφην . ἐπεὶ δὲ ποθεῖτε καὶ ταύ-
τας μαθεῖν, ἀκέετε .

Δίας οἱ παλαιοὶ πάντας ἐκάλεον τὰς
Βασιλεῖς . τίς γὰρ βασιλεὺς, * Κύων κα-
λέμενος, υἱὸς Ἑδερῖωνος βασιλέως Ἀχα-
ΐας*, τῇ Λήδᾳ ἐμίγη μοιχικῶς περὶ τὸν
Ἑυρώταν ποταμὸν, ἥτις ἐξ αὐτῷ ἐγγυος
γενομένη, μιᾷ γαστρὶ τρεῖς παῖδας γεν-
νᾶ, Κασσopa, Πολυδεύκην, καὶ Ἑλένην .
Ὡς (c) δὲ παρεικάζει τὴν γαστέρα αὐ-
τῆς, ὅτι ἐν ἐξ αὐτῆς σύνδεσμον ἐγεννή-
θη, ὁ δῆρμα καὶ φυλακτήριον αὐτοῖς ἐ-
ποίησαν . Εἰς κύκνον δὲ λέγει τὸν Δία με-
ταβαλεῖν, ὅτι ὁ βασιλικῶς ἐμίγη αὐτῇ,
ἀλλ' ἐν (d) καλύγροις τόποις, καθάπερ
οἱ κύκνοι .

89. Κελυφάνω .) (e) νῦν ὡς λέπει .
πάντα γὰρ τὰ λέπει, κελύφανα λέγεται .

κυρίως δὲ κελύφανον λέγεται τὸ ἔσωθεν
τῷ ὀσφράκῃ τῷ ὡς λεπτότατον δῆρμα .

Στρόβιλον .) στρογγύλως, στρογγυλο-
ειδῶς .

Ὡσρακωμένην .) τῷ ὀσφράκῃ τῷ ὡς
ἐσκεπασμένην . λέγει δὲ τὸ ὦν, ὅπερ ἡ
Νέμεσις τῷ Τυνδάρειω δέδωκεν . ὁ δὲ τῇ
Λήδᾳ, ἐξ ἧς ἡ Ἑλένη (f) ἐγεννήθη .

90. Καὶ δὴ σε ναύτην .) Ἀποστροφὴ
τὸ σχῆμα . νῦν γὰρ πρὸς Ἀλέξανδρον (g)
ἀποστρέφει τὸν λόγον, καὶ φησι . Καὶ δὴ
σε (h) ναύτην, ὃν Ἀλέξανδρε, ἡ Ἀχερ-
σία καταβράτις τρίβος, δεξιῶσεται . Ἀχε-
ρσία δὲ τρίβος, ἡ ὁ Αἰδης, ὅτι διὰ τὴν
Ἑλένην μέλλεις ἀποθανεῖν . ἡ τὸ Ταῖναρ
τῆς Λακωνικῆς, ἀντὶ τῷ εἰπεῖν, ὅτι εἰς
Λακεδαιμόνα (i) ἀφίξης, ἐν ᾗ ἐστὶν ἡ Ἀχε-
ρσία τρίβος . Δείκνυσιν δὲ διὰ τῆς, ὅτι
ἐκ ταύτης τῆς προσάσεως ἀφίξης, ὃν Ἀλέ-
ξανδρε, εἰς Αἶδαν . ἐστὶ γὰρ τὸ Ταῖναρ τῆς
Λακωνικῆς σόμα, ὅθεν καὶ Αἶδαν κάθοδον
αὐτὸ λέγουσιν, ὡς καὶ Μένανδρός φησι .

Πύλη τίς ἐστὶ Ταῖνάρων πρὸς (l) ἑσχατα .

EMENDATIONES.

(a) Πολυδεύκης malui ex duobus Cod. pro ἑτερος . (b) Ἀλλὰ τῇ et heic ma-
lui ex laud. exempl. pro : τῇ δὲ, &c. * Adjeci ex uno Cod. Vatic. 972. (c) Δὲ
rescripsi, pro γὰρ, accurat. exempl. secutus . (d) Καλύγροις malui, ut usitatus,
reponere, pro παρύγροις, laudatum exemplar Vatic. secutus . (e) Supplevi ex
duobus MSS. (f) Addidi ex duobus MSS. (g) Ἀποστρέφει lego, cum quatuor
exempl. pro ἀπέστρεψε . (h) Addidi ex binis Cod. (i) Ἀφίξης, hic et inferius,
pro ἀφίξη, ex cunctis fere libris, ipsoque sensu . (l) ἑσχατα, pro ἑσχαταῖς,
ex quatuor MSS.

Καταιβάτις πύγαργον, ὃ πατρὸς κόπρης
 Στείβοντα ῥακτῶν βεσάθμων, ξενώσεται,
 Ὡς πρόσθε, κάλλες τὸν θυωρίτην τριπλαῖς.
 Ἄλλ' Ὀσρίμων μὲν ἀντι Γαμφηλὰς ὄνῃ
 95 Καὶ Λᾶν περήσεις· ἀντί δ' εὐχείλῃς κάρης,
 Καὶ μηλιαθμῶν, ἠδὲ χερσαίας πλάτης,
 Τράμπις σ' ὀχήσει καὶ Φερέκλειοι πόδες
 Δισσὰς σαλάμβας, καὶ πὶ Γυθίῃς πλάκας.
 Ἐν αἴσι πρὸς κύνερα καμπύλῃς σχάσας

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 91. καταιβάτις Vat. 1421. Pal. 40. et Casan. memb. Vers. 92. ξενώσεται
 Vat. 916. 972. 1471. Pal. 139. Alexand. Casan. chart. et Barocc. Alii autem χει-
 ρώσεται. Vers. 93. πρόσθεν Vat. 1307. τριπλῶν Vat. 1306. Vers. 95. εὐχίλῃς Vat.
 117. 915. 1306. 1421. 1471. Pal. 40. 139. Alexand. Barber. et Casan. memb.
 Vers. 96. μηλιαθμῶν Vat. 915. alii quē. Vers. 97. pro σ', γ' legit Barocc. Alii
 autem δ'. Vers. 98. Γυθίῃς alii. Γυθίῃ Pal. 40.

91. Καταιβάτις.) κάτω φέρσας.

Πύγαργον.) δειλὸν, ἢ αἰσχρὸν, ἢ ἀρ-
 παγα. εἰσὶ γὰρ (a) μελάμπυρος καὶ πύ-
 γαργος, εἶδη αἰτῶν, κατὰ Ἀρχίλοχον,
 ἀφ' ὧν ὁ ἀρπαξ, πύγαργος. ὁ δὲ αἰσχρὸς
 καὶ συνουσιαστικὸς, πύγαργος λέγεται κατ'
 ἀντίφρασιν, ὁ μὴ ἀργὴν ἔχων τὴν πυγὴν,
 ἀλλὰ κινῶν αὐτὴν ἐν τῷ συνουσιάζειν. ὁ
 δὲ δειλὸς πάλιν πύγαργος λέγεται, ὡς λευ-
 κὴν ἔχων τὴν πυγὴν, ἐκ τῆς ἐναντίας τῇ πα-
 ροιμίας, τῇ λεγέσῃ· Ὀυπῶ μελαμπύρῳ τε-
 τύχηκας. ἐὰν γὰρ οἱ μελάμπυροι γενναῖοι,
 καθάπερ ὁ Ἡρακλῆς, οἱ λευκόπυγοι πάν-
 τως ἀσθενεῖς, καὶ δειλοὶ, καὶ ἀνανδροί.
 Θεία δὲ, ἢ Ὀκεανῶ, τοῖς ἰδίοις τῆτο παι-
 σὶν εἶπε περὶ Ἡρακλέους· Ὀυπῶ μελαμ-
 πύρῳ ἐντετυχήκατε.

Πατρὸς κόπρης.) ἐπάυλεις, μάνδρας.

92. ῥακτῶν βεσάθμων.) τραχειῶν

βεσάσεων.

93. Κάλλες θυωρίτην.) τραπέζιτην,
 ἀργυρογνώμονα. νῦν δὲ κριτὴν Ἡρας, καὶ
 Ἀθηνᾶς, καὶ Ἀφροδίτης· ἐκρίνε γὰρ αὐτὰς
 Ἀλέξανδρος ἐνεκα τῆς μήλῃς. Ἐν γὰρ τῷ
 τῆς Θέτιδος γάμῳ, τῆς Ἐριδὸς μῆλον
 χρυσὸν ἀνὰ μέσον τῶν Θεῶν ῥιψάσης, ἐ-
 πιγεγραμμένον ἔτῳς. ΤΗΙ ΚΑΛΗΙ ΤΟ
 ΜΗΛΟΝ, Ἡρα, Ἀθηνᾶ τε, καὶ Ἀφροδίτη
 πρὸς ἀλλήλας ἤριζον ἐπὶ τῷ λαβεῖν τῆ-
 το. Ὁ δὲ Ζεὺς, Ἑρμῇ παραδὲς αὐτὰς,
 πέμπει πρὸς Ἀλέξανδρον, ὥς ἐκρίναι αὐ-
 τὰς. ὃς λαβὼν τὸ μῆλον, τὴν Ἀφροδί-
 την προέκρινε. Ταύτης δὲ ἐπιταγῇ ναυ-
 πηγήσαντος αὐτῷ ναῦς Ἀρμονίδης, κατὰ
 δέ τινος Φερέκλῃς, ἦλθεν εἰς Λακεδαιμό-
 να, ἐνθα τὴν Ἑλένην ὀφθαλμοβολήσας,
 βληθεῖσαν καὶ αὐτὴν ὑπὸ τῆς ἔρωτος, ἀρ-
 πάζει (b). Θυωρὸς, ἢ τράπεζα, ἢ τὰ θύη

EMENDATIONES.

(a) Μελάμπυρος καὶ πύγαργος lego cum septem Cod. pro: μελάμπυρον, πύγαργον.
 (b) Quae sequebantur Δεύτερον δὲ ὁ Ἀλέξανδρος ἐντυχὼν αὐτῇ περὶ τὸν αἰγιαλὸν θυῶσθαι
 νειωσὶ ταῖς βάνχαις καὶ τῇ Ἰνοῖ, ἀρπάξας αὐτὴν, εἰς Ἀιγυπτὸν παρεγένετο, καὶ αὐτὴ
 συνεγένετο. tamquam inutilia, ac temere extra propositum ex vers. 103. iterata, su-

Declivis timidum, non patris fimos
 Calcantem asperorum bubilium, excipiet,
 Sicut antea, pulchritudinis judicem tribus;
 Sed pro Ostrimis quidem Maxillas asini
 95 Et Lan transies, pro pabuloso autem praesepe,
 Et caulis, et terrestri remo,
 Navis te vehet et Phereclei pedes
 Ad gemina ostia et ad Gythii aequora:
 Ubi ad cautes aduncos ejiciens

PARAPHRASIS.

atque in scrupulis genitoris bubilibus fimum prementem, ut quando treis illas divas, Junonem, Minervam, Venerem, de pulchritudine contendentes judicasti; sed timidum, ignavum, imperitum nautam. Maleam enimvero, Laconiae illud asini maxillas referens promontorium, Lanque, Lacedaemonis urbem, pro Ostrimis Trojanis collibus trajicies; et pro pabuloso praesepe, ovilibus, ac rustico pedo, in navi a Phereclo constructa versabere, clavumque tractabis: qua ad gemina illa Laconiae ostia juxta Taenarum, Gythiumque, Spartae promontorium ac navale, vehere: ubi ad scabrosa saxa anchors, tenaces navium dentes, flu-

καὶ θυμιάματα ὠρεῖσα καὶ φυλάττεσθαι, ἐξ
 καὶ θυωρίτης, ὃ τραπεζίτης εἴρηται.

94. Ἀλλ' Ὀστρίμων.) Ὁρῶ εἰσὶ Τροίας.
 Γαμφηλὰς ὄνυξ.) τὰς σιαγόνας τῶν ὄνυξ.

(a) λέγει δὲ τὸν Μαλέαν ἀκρωτήριον Πε-
 λοποννήσου, διὰ τὸ εἰκέναι σιαγόναν ὄνυξ.

95. Λάν.) πόλιν Λακεδαιμόνος, ἣν
 Ὀμηρος Λάαν φησὶν.

Ἐυχείλας κάπης.) τῆς εὐτρόφου φάτνης,
 ἢ τῆς καλὰ χεῖλη, * ἥτοι καλὰς τροφὰς, *
 ἐχέουσης. ὡς κρείττονος ὄντος τῶν ποιμενι-
 κῶν βίβ, τῶν ἀρπακτικῶν καὶ μαχίμων.

96. Μηλιαθμῶν.) μανδρῶν τῶν προ-
 βάτων, Ἀττικῶς.

Χερσαίας πλάτης.) πτύξ, ἢ τῆς κα-
 λαύροπος. ἢ δὲ καλαύρωψ, ῥάβδος ἐστὶ
 ποιμενικὴ, μικρὸν ἐκατέρωθεν ὑπόσκαμ-
 βος, ἣν ἀφιάσιν ἐπὶ τὰ τῆς ἀγέλης ἀπο-
 σκιρτῶντα. (b) πλάτη δὲ κυρίως τὸ πλά-

τος τῆς κάπης.

97. Τράμπις.) Βαρβαρικὸν πλοῖον.
 Ὀχήσει.) βασιάζει, κομίζει, ἀπὸ με-
 ταφορᾶς τῶν ἵππων.

Φερέκλειοι πόδες.) ὁ Φέρεκλος, περι-
 φραστικῶς. ἢ αἱ νῆες, αἷς ὁ Φέρεκλος εἰρ-
 γάσατο. ἔτος γὰρ κατεσκευάσθη τῷ Ἀλεξάν-
 δρῳ ναῦν πρὸς τὸν Ἑλλάδος κατάπλυν.

98. Δισσὰς σαλάμβας.) δύο εἰσὶν
 ἄκρα ἐν Λακωνικῇ, Θυρίδες λεγόμεναι. Σα-
 λάμβαι δὲ, αἱ θύραι λέγονται, παρὰ τὸ
 ἐν σάλῳ βαίνειν, ἢ παρὰ τὸ σείειν καὶ λαμ-
 βάνειν τὰς βαίνοντας. Σαλάμβαι δὲ, αἱ
 φανέπται, ἥτοι οἱ φεγγῆται ἰδιωτικῶς,
 παρὰ τὸ σέλας δι' αὐτῶν βαίνειν,

(c) Γυθίς.) Γύθιον, ἀκρωτήριον Λα-
 κωνικῆς.

Πλάκας.) τόπος νῦν.

99. Ἐν αἵσι.) πλαξίν, ἥτοι τόποις.

EMENDATIONES.

stuli, auctoritate fultus trium MSS. (a) Λέγει rescipsi, pro λέγῃσι, ex quinque
 libris. * Addidi ex duobus MSS. (b) Sic lego cum omnibus fere Cod. pro:
 Πλάτη.) κυρίως, &c. (c) Sic lego cum duobus exempl. pro: Γύθιον.) ἀκρωτήριον, &c.

- 100 Πεύκης ὀδόντας, ἔκτορας πλημμυρίδος,
 Σκαρθμῶν ἰαύσεις εἰναφώσσωνα σόλον.
 Καὶ τὴν ἄνυμφον πόρτιν ἄρπάσας λύκος,
 Δυοῖν πελειαῖν ὠρφανισμένην γονῆς,
 Καὶ δευτέραν εἰς ἄρκυν ὀθνείων βρόχων
 105 Ληϊτὶν ἐμπεσῶσαν ἰξευτῶ πτερῶ,
 Θύσῃσιν ἄρμοι μηλάτων ἀπάργματα
 Φλέγυσαν ἐν κρόκησι, καὶ Βύνη Θεᾶ,

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 101. ἰαύσης Casan. chart. εἰναφώσσωνα Alexand. Casan. chart. Barber. et Barrocc. εἰναφώσσωνα Vat. 915. et Pal. 139. εἰναφώσσωνα alii. θῖνα φώσσωνα aliqui, referente Tzetza. Vers. 102. ὡς λύκος Pal. 158. Vers. 103. δυεῖν Pal. 158. et sane potius reliquis. γοναῖν Vat. 117. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Alexand. Barber. Casan. chart. Barocc. alii. γοναῖς Vat. 1421. Pal. 40. 142. Casan. memb. Stephan. et edit. Basil. Vers. 105. ληϊτὶν Vat. 1306. et Barocc. ἐμπεσῶσαν pro ἐμπαίσασαν ex Vat. 1306. Pal. 158. et Cas. memb. ἐμπέσασαν Vat. 916. Alexand. Palat. 139. Casan. chart. Barber. et Barocc. ἐμπαίσασαν Vat. 117. 972. 1307. 1471. Pal. 40. 142. alii. Vers. 106. θύσῃσιν Pal. 142. Casan. memb. alii. Vers. 107. Δύνη alii, Tzetza testante.

Πρὸς κύνηρα.) παρὰ τὰς τραχεῖας τὴν πολυάνδρον δάμαλιν.
 πέτρας. (a) Λύκος.) ἦτοι ἄρπαξ.

Σχάσας.) καταβαλὼν.

100. Πεύκης ὀδόντας.) τὰς ἀγκύρας.
 αὐταὶ γὰρ ἔκτορες καὶ φύλακες εἰσι τῆς
 θάλασσης σάλας, καὶ τῆς πλημμυρίδος.

Ἐκτορας πλημμυρίδος.) κωλύτας τῶν
 κυμάτων.

101. Σκαρθμῶν ἰαύσεις.) τῶν κινή-
 σεων πάυσεις.

Εἰναφώσσωνα σόλον.) τὸν ἐννεάρμε-
 νον, ἢ τὸν μονάρμενον. ἢ, θῖνα φώσσω-
 να σόλον, τετέστιν, ἀπὸ τῶν κινήσεων
 ἰαύσεις καὶ παύσεις εἰς τὸν αἰγιαλὸν τὸν
 σόλον καὶ τὴν περὶ αὐτὸν τὴν φώσσωνα,
 ἦτοι τὴν δι' ἁρμένων.

102. Καὶ τὴν ἄνυμφον πόρτιν.) καὶ

103. Δυοῖν πελειαῖν (b) ὠρφανισμέ-
 νην γονῆς) ὀρφανὴν καὶ ἔρημον ἔσαν τῆς
 γονῆς τῶν δύο περισερῶν, ἦτοι Ἰφιγενείας,
 ἣν ἔσχεν ἐκ Θησέως, ὡς φησι Δῆρις ὁ
 Σάμιος, καὶ Ἑρμιόνης, ἢ ἐκ Μενελάου γεν-
 νᾶ. ἑπταετὴ γὰρ ταύτην Θησεὺς πρῶτον
 ἄρπάσας, μετὰ τὸ τεκεῖν ἐξ αὐτῆς Ἰφι-
 γένειαν, ἀφῆρέθη αὐτὴν. δευτέρον (c)
 δὲ ὁ Ἀλέξανδρος, ἐντυχὼν αὐτῇ περὶ
 τὸν αἰγιαλὸν θυσιάζει νεωστὶ ταῖς Βακχαῖς
 καὶ τῇ Ἰνῶ, ἄρπάσας αὐτὴν, εἰς Αἴγυπτον
 ὤχετο, καὶ αὐτὴ συνεγένετο.

104. Δευτέραν ἄρκυν.) εἰς δεύτερον
 δίκτυον. ἄρκυς (d) γὰρ κυρίως, δίκτυον
 πρὸς ἄρκτων θήραν ἁρμόδιον.

EMENDATIONES.

(a) Τὸ ἄρπάσας, quod, juxta expositionem, supervacuo praecedebat, auctori-
 tate sustuli duorum exempl. (b) Supplevi ex duobus pariter MSS. (c) Necessa-
 riam conjunctionem adjeci ex quinque libris. (d) Γὰρ rescripsi, pro δέ, ex
 quatuor exempl.

100 Navis dentes, prohibitores aestus,
 Jactationibus liberabis univalem navem;
 Ac multiviram juvenecam rapiens lupus,
 Duarum columbarum orbatam foetu, rum
 Et secundam in indaginem extraneorum laqueo-
 105 Praedam impingentem aucupis penna,
 Bacchis recens ovium primitias
 Adolentem in litoribus, ac Bynae Deae,

PARAPHRASIS.

ctuumque propulsatores, appulsus ejiciens, jactationibus liberabis unicum navigium tuum. Mox virosam illam duplici prole, Iphigenia et Hermione, altera ex Theseo, altera ex Menelao suscepta, orbam Helenam, sacra in litore facientem, victimasque ovium marinis Nymphis, divaeque Leucotheae recens adolentem, nactus, et, quasi avidus aucups columbam in peregrinae cassis indaginem jam denovo incidentem, quasi lupus juvenecam, rapiens, ultra Scandeam, Cytheream ur-

Ὀθνείων βρόχων.) ξένων ἀγρευμάτων. τροπικαί εἰσιν αὐταὶ αἱ λέξεις, ἄρκυς μὲν, ὅθεν ἔφην λεγόμενον· βρόχος δὲ, ἀπὸ τῶν βρόχων, οἷς θηρέουσι πέρδικας, καὶ ὄρνεις ἑτέρας.

105. Ληϊτίν (a) ἐμπεσῶσαν.) αἰχμάλωτον ἐγκράσασαν.

Ἰξευτῆ πτερῶ.) τῇ ταχύτητι τῇ Ἀλεξάνδρου, ἢ τῷ πλοίῳ.

106. Θύσῃσιν.) ταῖς Βάκχαις, παρὰ τὸ θύω, τὸ ὀρμῶ, Θύσαις λεγομέναις.

Ἀρμοῖ.) νεωστὶ, ταχέως, ἀπὸ τῆς ἄρμα, ἄρμοι. καὶ Αἰσχύλος ἐν Προμηθεΐ.

Ἀρμοῖ πέπαυμαί τας ἐμὰς θρηνῶν πόνας.

Μηλάτων ἀπάργματα.) ἀπαρχὰς καὶ θυσίας προβάτων. (b) Μῆλα δὲ, τὰ πρόβατα Αἰολικῶς, παρὰ τὸ μέλω, τὸ φροντίζω, λεγόμενα· ποιμενικὸν γὰρ καὶ γεωργικὸν ἔζων

βίον οἱ παλαιοὶ.

107. Κρόκησι.) κρόκαις, αἰγιαλοῖς. Κρόκη δὲ λέγεται ὁ αἰγιαλὸς, ἀπὸ τῆς (c) κείρω, τὸ κόπτω, (d) κειρόκη καὶ κρόκη, πρὸς ἣν θράυνονται καὶ κλῶνται τὰ κύματα.

Βύνη.) τῇ δύνῃ Λευκοθέα, τῇ Ἰνοῖ, παρὰ τὸ δύω, τὸ κολυμβῶ, ὡς ἑτέροι φασιν· ἐγὼ δὲ παρὰ τὸ βύω, τὸ κρίπτω, ὅθεν καὶ βυθός, καὶ Βύνη. Ἡ δὲ τῆς Ἰνῆς ἱστορία, τοιαύτη· Πεσῶσα μετὰ τῆς παιδὸς αὐτῆς Παλαίμονος εἰς θάλασσαν, διὰ τὸ διώκεσθαι ὑπὸ Ἀθάμαντος, ἀπεπνίγη. ἐξήχθη δὲ περὶ Κόρινθον, παρὰ Σχοινεντίαν, ὑπὸ δελφίνος. Ἀμφίμαχος δὲ καὶ Δονακῆνος, ἀνελόμενοι τὰ σώματα, ἄρυσιν εἰς Κόρινθον. Σίσυφος δὲ ἀδελφὸς αὐτῶν Ἀθάμαντος, βασιλεύων (e) Κορίνθου, ἀγῶνα καὶ θυσίαν ἐπὶ (f) αὐτοῖς ἐτησίως ἐκέλευσε γενέσθαι, ὅθεν καὶ θεὰς αὐτὰς κεκλήκασι, καὶ Λευκοθέαν ἀπὸ τῆς θα-

EMENDATIONES.

(a) Ἐμπεσῶσαν, pro ἐμπταίσασαν, ex iis libris, quos in textu emendando sum secutus: quare var. lect. videas. (b) Μῆλα, &c. rescripsi, pro μῆλον, &c. ex quatuor MSS. (c) Κείρω, pro κέρω, ex omnibus fere libris, ipsisque Gloss. (d) Κειρόκη, pro κερόκη, ut supra. (e) Κορίνθου malui, quam Κορινθίων, duos Cod. secutus. (f) Ἀυτοῖς rescripsi, pro αὐτῶν, ex accurat. libris.

Θρέξεις ὑπὲρ Σκάνδειαν, Αἰγίλῃς τ' ἄκραν,
Αἰθῶν ἐπακτὴρ καρχαλῶν ἀγρεύματι.

110 Νήσω δ' ἐνὶ Δράκοντος ἐκχέας πόθον
Ἀκτῆς, διμόρφῃς γηγενῆς σκηπτῆρχίας,
Τὴν δευτέραν ἑώλον ἐκ ὧψι Κύπριν,

λάσσης ἀφρῆ, τὴν Ἰνώ. Ἦν δὲ Ἰνῆς θυ-
γάτηρ Εὐρύκλεια.

108. Θρέξεις.) κυρίως θρέξαι, τὸ
συμπῆξαι γάλα πρὸς τὸ τυροποιῆσαι λέ-
γεται. νῦν δὲ, ἀντὶ τῆς πηδήσεως, ἢ
ἄξεως.

(a) Σκάνδειαν.) Σκάνδεια, πόλις Κυ-
θέρων.

Ἀιγίλῃς (b) τ' ἄκραν.) καὶ Πελοποννή-
σος ἀκρωτήριον.

109. Αἰθῶν ἐπακτὴρ.) διάπυρος, ὁ-
ξὺς κυνηγός.

Καρχαλῶν ἀγρεύματι.) τῇ θήρᾳ χαί-
ρων. λέγει δὲ ἀγρεύμα, τὴν Ἑλένην.

110. Νήσω δ' ἐνὶ Δράκοντος.) Νῆσον
Δράκοντος τὴν Σαλαμῖνα λέγει. τὴν γὰρ
Σαλαμῖνα πρῶτον Δράκων κατεῖχεν, ἢ θη-
ρίον, ἢ κύριον ὄνομα βασιλέως, ἢ Ἀσω-
πός, κατὰ τινὰς, ἐκ Θηβῶν ἐλθὼν.
Κυχεύς δὲ, ὁ Ποσειδῶνος καὶ Σαλαμῖνος
υἱός, ὡς φησὶν Εὐφορίων, ἀνείλε τὸν Δρά-
κοντα, καὶ τὴν Σαλαμῖνος βασιλείαν κα-
τέσχεν. Οὕτω γὰρ τὴν Σαλαμῖνα Δρά-
κοντος εἰρήκει νῆσον, ἐν ᾗ, φησὶν, ἦτοι
ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἐκχέας τὸν πόθον, ἦτοι
μιγείς μετὰ τῆς Ἑλένης, τὴν ἑώλον καὶ
χθελσινὴν Κύπριν καὶ συνῆσαν ἐκ ὧψι δει-
υτέραν. ἀπαξ γὰρ αὐτῇ ἐν τῇ Ἀττικῇ συ-
νεγένετο. ἀρπάσας δὲ αὐτήν, ἐκ εὐθύς
εἰς τὴν Τροίαν ἀπέπλευσεν, ἀλλὰ (c) δο-

κῶν ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων διώκισθαι, (d)
ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον ἐπλευσεν, ἐνθα ὑπὸ
Πρωτέως αὐτὴν ἀνῆρέθη. ὁ δὲ Ἀλέξαν-
δρος λαβὼν αὐτῆς εἰδῶλον, ἐπὶ τὴν Τρο-
ίαν εἰσήλθε. τὴν δὲ σύνταξιν βλέπε εἰς
τὸ διάγραμμα.

111. Ἀκτῆς.) τῆς Ἀττικῆς τῶν Ἀθη-
νῶν. (e) Ἀκταὶ δὲ λέγονται αἱ Ἀθῆναι,
ὅτι Ἀκτεὺς (f) αὐτῶν ἐβασίλευσεν, ἢ
ὅτι ἀκτὴ ἐστὶν ἡ (g) Ἀττικὴ, τετέστι προ-
βεβλημένη καὶ κειμένη τὸ πλεῖον μέρος εἰς
θάλασσαν. Ἀττικῆς δὲ νῆσος ἡ Σαλαμῖς.

Διμόρφῃς γηγενῆς σκηπτῆρχίας.) ἡ Ἀτ-
τικὴ γὰρ βασιλεία ἦν τῆς Κέρκροπος. ἐλθὼν
γὰρ ἀπὸ Σάεως, πόλεως Αἰγύπτου, τὰς
Ἀθῆνας συνώκησε. Σαίς δὲ, κατ' Αἰγυ-
πτίους, ἡ Ἀθηνᾶ λέγεται, ὡς φησὶ Χάραξ.

Διμόρφον δὲ λέγουσι καὶ διφυῆ τὸν Κέ-
κροπα, ἢ διὰ τὸ ἐκ τῶν τῶν Δράκοντος
ὁδόντων ἐξελθεῖν (ἕτος δὲ ἦν βασιλεὺς
Ἀθηναίων) ἢ διὰ τὸ δύο ἀνδρῶν φύην καὶ
μέγεθος ἔχειν, ἢ διὰ τὸ δύο φωνὰς ἐπι-
σασθαι, Αἰγυπτίαν καὶ Ἑλληνίδα. ἢ, ὡς
ληρῶσιν, ὅτι τὰ ἄνω ἀνθρώπου, τὰ δὲ κα-
τω δράκοντος, εἶχεν. ὅπερ ἀλληγορῶν ὁ
Δημοσθένης, φησὶν, ὅτι τὴν ἀλκὴν (h)
ὁμοιώθη τῷ δράκοντι, ἀνθρώπῳ δὲ γετὴν
φρόνησιν. ἐγὼ δὲ ἕτως ἀλληγορῶ, ὅτι
ἀγαθὸς βασιλεὺς γεγονώς, πᾶσαν θηριω-
δίαν ἐθνῶν ἕτως ὑπέταξεν, ὡς μίαν σύμπ-

EMENDATIONES.

(a) Sic lego cum duobus Cod. pro: Σκάνδεια.) πόλις, &c. (b) Interposui ex
duobus itidem libris, ipsoque textu. (c) Δοκῶν, pro δοκεῖ, ex omnibus fere li-
bris. (d) Conjunct. καὶ, quae supervacuo praecedebat, deleui, ut supra. (e) Ἀ-
κταί, pro ἀκτὴ, et λέγονται, pro λέγεται, ex tribus Cod. (f) Αὐτῶν, pro αὐ-
τῆς, ut supra. (g) Addidi ex laud. tribus MSS. (h) Ὁμοιώθη, pro ὁμοιος, ex
quatuor MSS. ipsoque Demosthene.

Curres ultra Scandeam, Aegilique promontorium,
Acer venator exultans praeda.
110 In insula autem Draconis effundens cupidinem,
Atticae, biformis Terrigenae regni,
Alteram vanam non videbit Venerem,

PARAPHRASIS.

bem, Aegilumque, Peloponnesi promontorium, celeri cursu in Aegyptum enavigabis, gestiens rapina, quasi aliquis fervidus praeda opima venator. Effusis autem amoribus, expletaque semel libidine in Salamini, Atticae, terrigenae illius, et conjugalis in suos juris institutoris Cecropis regni, insula, alterum vanum concubitum non experire. Verum inane ulnis amplexabere in somnis simulacrum,

νοίαν πάντας ἔχειν αὐτόν, καὶ ἀγαθὸν ἡγεμόνα καὶ αὐτοκράτορα. διὰ ταῦτα γὰρ αὐτὸν λέγουσι Διφυῆ. ἢ, ὡς εὖρον ἐν Ἰωάννῃ Ἀντιοχεῖ, ὅτι πρότερον αἱ καθ' Ἑλλάδα γυναῖκες θηριωδῶς, ὥσπερ τὰ ἄλογα, καὶ ὁ κατὰ συζυγίαν, ἐμίγνυντο. οἱ (a) γὰρ παῖδες τότε μονοφυεῖς ἦσαν. μητέρα γὰρ μόνην, πατέρα δ' ὅκον ἐπερίνωσκον. Βασιλεύσας δὲ ὁ Κέκροψ τῆς Ἀττικῆς, κατέπαυσε τὸ θηριωδὲς τῆς μίξεως, καὶ ἀνδράσι νομίμως ἐποίησε τὰς γυναῖκας συνάπτεσθαι. ἐπεὶ γὰρ ἐκ τέττα οἱ παῖδες πατέρα καὶ μητέρα ἐγνώρισαν τὰς αἰτίους αὐτῶν τῆς γεννήσεως, δύο τυγχάνοντας φύσεων, διφυεῖς καὶ ὁ Κέκροψ ἐκλήθη, ὡς τέττο ποιήσας αὐτοῖς.

Γηγενῆς.) ὅτι ὁ Ἐριχθόνιος ἐκ τῆς Γῆς, ὡς φασιν, ἀνεδόθη. Ἀθηναῖαν γὰρ ἐλθούσαν πρὸς Ἥφαιστον, ἔνεκεν ὅπλων κατασκευῆς, ἐρασθεὶς Ἥφαιστος ἐδίωκε. καταλαβὼν δὲ, ὡς ἀντέπιπτεν αὐτῇ (b) ἢ Ἀθηναῖαν, περὶ τὰς μηρὸς αὐτῆς ἀπεσπέρμηνεν. ἢ δὲ μυσσασθεῖσα, ἐρίω εἰς γῆν τὸν γόνον ἀπέρριψεν. ἀνεδόθη δὲ ὁ Ἐριχθόνιος, ἀπὸ τῆς ἐρίως κληθεὶς καὶ τῆς χθονὸς, ὅθεν πάντας

Ἀθηναίους γηγενεῖς φάσκουσιν ἀπὸ τέττα. Ἄλλοι δὲ φασιν, ὅτι λυπρόγελος ἢ Ἀττικὴ, καὶ εὐδέποτε ὑφ' ἐτέρων ἐθνῶν ἐξηλλάθησαν οἱ ἐν αὐτῇ, διὰ τὸ ἀζήλον τῆς αὐτῶν χώρας. ὅθεν αὐτὰς αὐτόχθονας καὶ γηγενεῖς ἔφασαν. (c) Τὸ δὲ περὶ Ἀθηναῖας καὶ Ἥφαιστον εἴτως εἰσὶν. Ἀθηναῖαν τινὶ βασιλίδι, τῇ καὶ Βελονίῃ λεγομένῃ, θυγατρὶ δὲ Βροντέως ὑπαρχούσῃ, Ἥφαιστος γάμφυμιγείς, γενναῖον Ἐριχθόνιον, ὅς ἐβασίλευσεν Ἀττικῆς. πολλὰ γὰρ ἦσαν καὶ Ἀθηναῖαι, καὶ Ἀφροδίται, καὶ ὁ μία, (d) εὐδὲ μυθικῶς, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ὀνομάτων.

(e) Γηγενῆς σκηπτειχίας.) Γηγενεῖς λέγει τὰς Ἀθηναίους, ἐπειδὴ ἐκ τῶν Ἐρεχθοιδῶν ἔχουσι τὸ γένος. τὸν γὰρ Κάδμον φασὶ σπεῖραι ἐν τῇ γῇ δρακοντίως ὀδόντας, καὶ ἀναφῦναι τὰς Ἐρεχθείδας.

112. * Τὴν δευτέραν ἐῶλον.) φασὶν εἶναι, ὅτι τὴν χθονίαν Ἀφροδίτην καὶ ὅφει. ἀπαξ γὰρ αὐτῇ συνεγένετο ἐν τῇ Ἀττικῇ, καὶ πλεύσας εἰς Αἴγυπτον, ἀφῆρέθη αὐτὴν ὑπὸ Πρωτέως. ὁ δὲ ποιήσας εἰδῶλον αὐτῆς, ἀπῆρεν εἰς Τροίαν. *

EMENDATIONES.

(a) Addidi ex tribus exempl. (b) Addidi ex quat. MSS. (c) Τὸ δὲ lego cum omnibus paene libris, pro, καὶ τὸ. (d) Sic lego ex accurat. exempl. pro: τέττο δὲ μυθικόν, &c. (e) Hanc aliam adnotatiunculam, quae superiori praecedebat, huc ad maiorem accuratorem collocaui. * Erui ex duobus exempl.

Ψυχρὸν παραγκάλισμα, καὶ ὄνειράτων
Κεναῖς ἀφάσσω ὠλέναισι δέμνια.

115 Ὅ γάρ σε συλλέκτροιο Φλεγραίας πόσις
Στυγνὸς Τορώνης, ὧ γέλως ἀπέχθεται
Καὶ δάκρυ, νῆϊς δ' ἐσὶ καὶ τητώμενος
Ἀμφοῖν· ὁ Θρήκης ἐκ ποτ' εἰς ἐπακτίαν
Τρίτωνος ἐκβολαῖσιν ἠλοκισμένην

120 Χέρσον περσάσας ἐχὶ ναυβάτη σόλῳ,
Ἀλλ' ἀσίβητον οἶμον, οἷά τις σιφνεὺς
Κευθμῶνος ἐν σήραγγι τετρήνας μυχῆς,
Νέρθε θαλάσσης ἀτραπῆς διήνυσε,

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 113. ψυχρῆς, pro ψυχρὸν, Pal. 142. καὶ pro καὶ ex omnibus MSS. Vers. 115. Hunc versum non agnoscit Vat. 1471. Vers. 116. In Seld. post στυγνὸς distinctio- nis nota ponitur. Vers. 120. ναυβάτη reposui, pro ναυάτη, ex Vat. 972. et 1306. Casan. chart. Barber. et Baroc. Vers. 123. νέρθεν Vat. 915. 972. 1307. 1471. Pal. 139. 142. 158. Alexand. Barber. Casan. chart. et Seld. in quo, ut et in Baroc. post θαλάσσης distinguitur. διήνυσε pro διηνύσας ex utroque lib. Casan. Seld. et Baroc.

113-14. Ψυχρὸν παραγκάλισμα.) διὰ ψυχρὰν περιπλοκὴν καὶ ὄνειράδην, ματαίαις ὠλέναις ἀφάσσω καὶ ψηλαφῶν τὴν κοίτην. λέγεται γὰρ, ὅτι διερχομένῳ Ἀλεξάνδρῳ δι' Αἰγύπτου ὁ Πρωτεύς, Ἑλένην ἀφελόμενος, εἰδῶλον Ἑλένης αὐτῷ δέδωκε, καὶ ὥτως ἐπλευσεν εἰς Τροίαν, ὥς φησι Στήσιχορος.

Τρῶες, οἱ τότε ἔσαν, Ἑλένης εἰδῶ-
λον ἔχοντες.

115-17. Φλεγραίας.) Θρακιῆς, ὅτι ἐκεῖσε οἱ Γίγαντες ἐφλέχθησαν.

Πόσις στυγνὸς Τορώνης.) ἀνὴρ κατηφὴς καὶ ἀγέλαστος τῆς Τορώνης. ἡ Τορώνη δὲ, θυγὴ Πρωτέως. Ἡ δὲ σύνταξις καθ' ὑπερβατον ἀπὸ τῆς. Ὅ γάρ σε συλλέκτροιο, μέχρι τῆς. Λίπτοντα κάσσης ἐκβαλὼν πε-

λειάδος. συνταχθήσεται δὲ τῷ διαγράμ-
ματι.

Ὡς γέλως ἀπέχθεται καὶ δάκρυ.) ὥ-
τινι Πρωτῆ καὶ ὁ γέλως μισεῖται, καὶ τὸ δάκρυον.

Νῆϊς.) ἀπειρός ἐστὶ, καὶ τητώμενος καὶ σερισκόμενος ἀμφοῖν, ἥτοι γέλωτος καὶ δακρύου.

118. Ὁ Θρήκης ἐκ ποτε.) ὁ ἐκ τῆς Θράκης περσάσας ποτὲ εἰς τὴν ἐπακτίαν, καὶ αὐξανομένην χέρσον. Λέγει δὲ τὴν Αἰγύπτου. αὐξεται γὰρ ὑπὸ τῆς κατασυρομένης ἰλῦος τῆς Νείλου.

119. Τρίτωνος ἐκβολαῖσιν.) τῆς Νεί-
λου ταῖς ἐκχύσεσι, καὶ ταῖς ἀναβάσεσι. Τρίτων (a) δὲ, ὁ Νεῖλος, ὅτι τρεῖς με-
τωνομάσθη· πρότερον γὰρ Ὠκεανὸς ἀν' ἐκα-
λείτο· δεύτερον Ἀετὸς, ὅτι ὁξέως ἐπέρ-

EMENDATIONES.

(a) Conjunctionem necessariam adjeci ex quatuor MSS.

Frigidum amplexum, atque in somnis
Vacuis palpans ulnis stragula.

- 115 Nam te conjugis Phlegraeae maritus
Tristis Toronae, cui risus invisus est
Et lacrymae: inscius namque est et carens
Utroque: qui è Thracia quondam in litoralem
Tritonis effusionibus sulcatam
120 Terram transiens haud navali cursu,
Sed non-trita via, quasi aliqua talpa
Latebrae in hiatu perforans recessus,
Subter mare semitas peregit,

PARAPHRASIS.

vacua manu cubile palpans. Te namque Aegypti rex Proteus, tetricus ille Thres-
sae Toronae conjux, risus et lacrymarum aequae osor (nescit enim et caret utro-
que:) qui olim e Thracia in Aegyptiam terram, annalibus Nili excursionibus sa-
ginatam ac foecundatam, devenit non navali cursu; sed insolito prorsus itinere,
sed invia plane via: per profundos quippe recessus, perforatis Neptuni parentis
ope, quasi aliqua talpa, maris sinubus, iter fecit, liberos Tmolum et Telego-

ῥευσε· τρίτον Αἴγυπτος· τὸ δὲ Νεῖλος, νέον ἐστίν, ἐτυμολογούμενον ἀπὸ τῆς νέαν κατάρχειν ἰλὺν, καὶ χερσὲν τὸ πέλαγος, γέγονε Νεῖλος, (α) καὶ κατὰ συναίρεσιν Νεῖλος· ἢ ὥσπερ ἀπὸ τῆς πένθος γίνεται πένθιλος, καὶ ἀπὸ τῆς Τρώος, Τρώϊλος, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἀπὸ τῆς νέος, Νεῖλος καὶ Νεῖλος· ἢ ἐπειδὴ οἱ Δωριεῖς γράφουσι διὰ τῆς ἡ· τὰ γὰρ εἰς δίφθογγοι οἱ Δωριεῖς εἰς ἡ τρέπουσιν, οἷον πλειῶν πληῶν, μειῶν μηῶν· ἢ πρὸς ἀναλογίαν ἡμερῶν τῆς ἐνιαυτοῦ· οἱ γὰρ περὶ Νεῖλον οἰκῶντες ἐφευρόν, φασί, τὴν ψῆφον τῶν ἡμερῶν τῆς ἐνιαυτοῦ.

Ἠλοκισμένην.) Οἱ μὲν λοιποὶ ἀρδευο-
μένην εἶπον· ἐγὼ δὲ γαισμένην καὶ χερ-
σμένην, ὡς εἶπον, ὑπὸ τῆς κατασυρο-
μένης ἰλῦος· ἢ γὰρ Αἴγυπτος, ὡς φησι

Διόδωρος, καὶ Ἡρόδοτος, καὶ πάντες, πέ-
λαγος ἦν· ἔτι δὲ ἐχερσώθη καὶ χερσῆται
ταῖς ἐκβολαῖς τῆς ἰλῦος· Οὕτως ἐγὼ τὸ
ἠλοκισμένην λέγω, ἀντὶ τῆς, γαισμένην
* καὶ κεχερσωμένην *· ἄλλοξ γὰρ, ἢ αὐλαξ,
ἦτοί ἢ γῆ.

120. Ὅυχὶ ναυβάτη σόλω.) καὶ τῇ (b)
μετὰ πλοίων πορεία.

121. Ἀλλ' ἀσίβητον οἶμον.) ἀλλ' ὅστις
διήνυσεν καὶ ἐπορεύθη ἀτραπὸς καὶ ἰσθμὸς.

122. Κευθμῶνες ἐν σήραγγι τέτρηνας
μυχῆς.) ἐν τῷ τῆς κρυπτῆς καὶ κατωτάτης
τόπῳ σήραγγι καὶ κοίλῳ τόπῳ τρυπήσας
σπήλαια.

123. Νέρθε θαλάσσης.) ἦτοι ὑποκά-
τωθεν, εἴτα θαυμαστικόν, ἀσίβητον οἶ-
μον, οἷά τις σιφνεὺς (c) καὶ ὥσπερ τίς ἀσ-

EMENDATIONES.

(a) Supplevi ex omnibus libris, * Addidi ex duobus MSS. (b) Adjeci ex quin-
que libris. (c) Conjunct. heic explicativ. interposui ex omnibus fere exempl.

- Τέκνων ἀλύξας τὰς ξενοκτόνας πάλας ·
 125 Καὶ πατρὶ πέμψας τὰς ἐπηκόους λιτὰς,
 Στῆσαι παλίμπεν εἰς πάτραν, ὅθεν πλάνης
 Παλληνίαν ἐπῆλθε, γηγενῶν τροφόν.
 Κεῖνός σε, Γενεὺς ὥσπερ ἐργάτης δίκης,
 Τῆς θ' Ἡλίας θυγατρὸς Ἰχναίας βραβεὺς,
 130 Ἐπεσβολήσας λυγρὰ, νοσφιῖ γάμων,
 Λίπτοντα κάσσης ἐκβαλὼν πελειάδος ·
 Ὃς τὰς Λύκας τε καὶ Χιμαιρέως τάφους
 Χρησμοῖσι κυδαίνοντας ἐκ αἰδέμενος,
 Ὃδ' Ἀνθέως ἔρωτας, ἔδ' ἐ τὸν ξένοισι

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 130. Vat. 1471. Pal. 139. Barber. Casan. chart. et Barocc. post ἐπεσβολή-
 σας incisum ponunt, et λυγρῶν νοσφιῖ γάμων legunt. Vers. 131. λίποντα Vat. 972.
 Vers. 132. τὰ legunt, pro τὰς, Vat. 117. 1421. Pal. 142. 158. Seld. aliique.
 Vers. 134. ἐκ, pro ἐδ', Pal. 142.

πάλαξ, ὅπερ ἐστὶ ζῶον ὅμοιον μυῖ. ἀνο-
 ρύσσει δὲ τὴν γῆν, καὶ κοιλαίνει αὐτήν.
 Τὸ δὲ νέμει, χωρὶς τὰς ν' δεῖ γράφειν,
 κατὰ τὸν κανόνα, ἐν πρώην ἐδίδαξα.
 ἐστὶ δὲ κοινὴ συλλαβή, καὶ δέχεται μα-
 κρόν.

124. Ἀλύξας.) ἐκφυγὼν τὰς ξενο-
 κτόνας * πάλας, ἥτοι * παλαίστρας, τῶν
 αὐτῶν τέκνων. Ἡ δὲ ἱστορία ἐστὶν αὕτη·
 Πρωτεύς, Ποσειδῶνος υἱός, τῷ γένει Αἰ-
 γύπτιος, εἰς Φλέγραν τῆς Παλλήνης καὶ
 Θράκης ἐλθὼν ἐξ Αἰγύπτου, Τορώνην γα-
 μεῖ, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες Τρωῖλος καὶ Τηλέ-
 γονος, οἱ καταπαλαίσαντες τὰς ξένους,
 ἀνῆλθον· ὧν τὴν ξενοκτονίαν μὴ φέρων Πρω-
 τεύς, ἤυξατο τῷ αὐτῷ πατρὶ Ποσειδῶνι,
 πάλιν καταστῆσαι αὐτὸν εἰς τὴν Αἰγύπ-
 τον. Ὁ δὲ ὑπακῶσας αὐτῷ, σπῆλαια ἐκ
 τῶν χάσματος τῆς Παλλήνης ποιησάμενος
 ὑποκάτω τῆς θαλάσσης, ἔτῳς διήγαγεν

αὐτὸν ἀβρόχως μέχρις Αἰγύπτου. Ἡρα-
 κλῆς δὲ περὶ Θράκην διερχόμενος, καὶ κα-
 ταπαλαίσας, ἀνείλε τὸν Τρωῖλον καὶ τὸν
 Τηλέγονον. ὅπερ μαθὼν Πρωτεύς, ὁ τῶ-
 των πατὴρ, καὶ γελᾷ μὲν, ὅτι παῖδες ἦ-
 σαν αὐτῷ· ὅτι δὲ ξενοκτόνοι, ἔδ' ἐ δα-
 κρύει. τὸ δ' ἀληθές ἔτῳς ἔχει. Μὴ φέ-
 ρων ὁ Πρωτεύς τὰς ξενοκτονίας αὐτῶν,
 ἐῤῥιψεν αὐτὸν κατὰ τι χάσμα τῆς Παλ-
 λήνης, καὶ ἀναιρεθεὶς, ἔτε δακρύει, ἔτε
 γελᾷ. τὰ δὲ λοιπὰ εἰς μῦθον ἐσχεδιά-
 σθησαν.

125-27. Πατρὶ πέμψας τὰς ἐπηκόους
 λιτὰς.) τῷ Ποσειδῶνι πέμψας τὰς εὐχὰς,
 ἃς (a) ἐπήκασε, τὸ σῆσαι αὐτὸν πα-
 λίμπεν καὶ ὀπισθόρμητον εἰς πάτραν, ἥτοι
 τὴν Αἰγύπτον, ὅθεν, ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου,
 πρώην πλάνης καὶ πλανώμενος ἐπῆλθεν εἰς
 τὴν Παλληνίαν καὶ εἰς τὴν (b) Παλλήνην,
 τὴν τροφὸν τῶν Γηγέντων, ὡς εἶπον.

EMENDATIONES.

- * Supplevi ex quatuor Cod. (a) Ἐπήκασε, pro ἐπήκεν, ex duobus exempl.
 (b) Παλλήνην rescripsi, pro Πελλήνην, ex omnibus fere libris.

Natorum vitans hospicidas luctas;
 125 Ac patri fundens exaudibiles preces,
 Ut se sisteret reducem in patriam, unde erro
 In Palleniam venerat, Gigantum nutricem.
 Ille te, tamquam Guneus cultor justitiae,
 Solisque filiae Ichnaeae arbiter,
 130 Conviciatus acerbe, privabit nuptiis,
 Prurientem a proseda depellens columba:
 Qui Lycique et Chimaerei sepulcra
 Ex oraculis venerantes non veritus,
 Neque Anthei amores, neque hospitibus

PARAPHRASIS.

num, hospitem perduelles, cavens; ideoque justas fundens patri preces, ut se in patriam reduceret, unde vagus Pallenem, Gigantum altricem, adierat. Ille, ille te, tamquam justitiae vindex, Themidisque, Solis filiae, praeses Guneus, asperrime conviciatus, incestis hisce nuptiis privabit, salacem scortatorem ab impudenti meretrice depellens. Te, te, inquam, perfide, qui nec Lacones, consanguineorum nostrorum Lyci Chimaereique, Prometheo Celaenoque Atlantide natorum, sepulcra oraculi monitu venerantes: nec Anthei Antenoridae illecebras, dum illum interficies: nec purum denique salem, cujus et mensae consortio jus

128. Κεῖνός σε, Γενεύς (a) ὥσπερ.) Τὸ ἐξῆς ἔτιω· ἐκεῖνος ὁ Πρωτεύς, ὥσπερ ὁ τῆς δίκης ἐργάτης Γενεύς, σερήσει σε τῶν γάμων τῆς συλλέκτρας Ἑλένης. Ὁ δὲ Γενεύς ἕτος, Ἄραψ ἢ τῶ γένει, πάνυ δικαστῆς δικαιοτάτος, καὶ τὰς ἀρπακτῆρας μισῶν καὶ τιμωρῶν, ὅστις διὰ δικαιοσύνην, σασιάζοντας ποτε τὰς Βαβυλωνίους καὶ Φοίνικας, ἐλθὼν, κατήλλαξεν αὐτὰς, σαλεῖς ὑπὸ Σεμιράμιδος. Τὴν γὰρ τῶ Γενεῖ εἰκότερον παρεικάζει τὸν Πρωτέα, ὡς δικαίως τὴν Ἑλένην ἀφελόμενον ἀπὸ Ἀλεξάνδρου.

129. Ἰχναίης.) (b) Ἰχναῖα, ἡ Θέμις, Ἡλίας θυγατὴρ, διότι καὶ αὐτὸς πάντας ἐφορᾷ, καὶ πάντων ἐπακτῆς. ἢ διὰ τὸ λαμπρύνειν τὰς αὐτὴν κεκτημένους. (c) ὅθεν Ἰχναῖα, διὰ τὸ κατ' ἵχνος καὶ κατὰ πόδας τῶν Γιγάντων ἐπεσθαί, καὶ λάμπειν δίκην ἡλίου.

131. Λίπτοντα.) ἐπιθυμῶντα. Κάσσης ἐκβαλὼν πελειάδος.) τῆς πόρνης χωρίσας σε περιστρᾶς. λέγει δὲ (d) τῆς Ἑλένης.

132-34. * Ὅς τὰς Λύκας τε καὶ Χιμαίρῳς τάφους. *) εἰπὼν ἄνω, ὅτι δικαίως

EMENDATIONES.

(a) Adjeci, tamquam necessarium. (b) Praemisi ex probat. exempl. (c) Haec quae post ἐπακτῆς perperam legebantur, ad commodiorem sedem reduxi, ope quatuor MSS. Caeterum verba ista: διότι εἰς γῆν ἀνεδόθησαν, quae post τὸ κεκτημένους occurrebant, tamquam inutilia delevi auctoritate laud. exempl. (d) Genitivum duorum accur. MSS. praeposui vulgari accusativo. * Praemisi ex uno Cod. Vat. 972.

135 Σύνδορπον Ἀιγαίῳνος ἀγνίτην πάγον,
 Ἔτλης Θεῶν ἀλοιτὸς ἐκβῆναι δίκην,
 Λάξας τράπεζαν, κἄνακυπῶσας θέμιν,
 Ἀριτὴ τιθήνης ἐκμεμαγμένος τρόπος.

VARIANTES LECTIONES.

Vets. 135. Ἀιγαίῳνος, pro Ἀιγαίῳνος, ex Vat. 916. et 1471. Vers. 136. δίκη ve-
 tustus Cod. 1307. Vide Tzetzem. Ver. 137. κἄνακυπῶσας Vat. 972. alique; nec
 spernenda quidem lectio. Vers. 138. ἐκμεμαγμένος Vat. 916. et Palat. 40.

ἀφείλετο τὴν Ἑλένην ὁ Πρωτεύς (a) Ἀλε-
 ξάνδρῳ, νῦν λέγει τὴν τῆς Ἀλεξάνδρῳ ἀ-
 δικίαν, καὶ φησιν, ὅτι ἐκ αἰδέμενος τῆς
 Λάκωνας, τῆς τιμήσαντας κατὰ χρησμὸν
 τῆς τάφῃς τῶν συγγενῶν ἡμῶν, Λύκος τε
 καὶ Χιμαιρέως, εἰδὲ τῆς Ἀνθέως τῆς ἐρω-
 τας, (b) ὄντινα ἀνελῶν, (c) διεσώθης ὑπὸ
 τῆς Μενελάου. εἰδὲ τὸν Αἰγαίῳνος πάγον,
 * ἦρχεν τὸν ἄλλα*, τὸν ξένους σύνδειπνον,
 ἐκαρτέρησας ἐν τῇ δίκῃ τῶν Θεῶν ἀμαρ-
 τεῖν, καὶ τὴν Ἑλένην αἰρετίσασθαι. Λέγει
 δὲ δίκην τῶν μυθευομένων Θεῶν, Ἡρας,
 Ἀθηνᾶς, Ἀφροδίτης, διὰ τὸ μῆλον. Ἡ
 δὲ ἱστορία ἐστὶν ἔτιω.

(d) Λύκος καὶ Χιμαιρεὺς παῖδες ἦσαν τῆς
 Ἀτλαντος θυγατρὸς Κελαινῆς, καὶ Προμη-
 θέως. ἐκείντο δὲ ἐν τῇ Τροίᾳ. Λοιμὸς δὲ
 κατασχόντος Λακεδαιμονίης, καὶ μαντευο-
 μένων αὐτῶν, ἐχρησεν ὁ Θεὸς Ἀπόλλων,
 μὴ παυθῆναι τὸν λοιμὸν, εἰ μὴ εὐγενὴς
 Λακεδαιμονίων ἀπελθὼν ἐν τῇ Τροίᾳ, θύ-
 σαι ἐν τοῖς τάφοις αὐτῶν. οἱ δὲ ἀπέσει-
 λαν Μενέλαον ἐκτελέσαι τὰ τῆς χρησ-
 μῆς. (e) ἀπελθὼν δὲ, καὶ θύων ὁ Μενέ-
 λαος, ἐξενώθη Ἀλεξάνδρῳ. ἀκισίως δὲ

Ἀλέξανδρος πλήξας παιγνίῳ, καὶ ἀνελῶν
 Ἀνθέα, ἣν ὠραῖον Ἀντήνορος, εἰ ἦν
 ἐρῶν Ἀλέξανδρος αὐτὸς καὶ Διίφοβος, καὶ
 φοβηθεὶς, ἀπαίρει μετὰ Μενελάου εἰς τὴν
 Σπάρτην, καὶ συμφαγὼν αὐτῷ τὸν νενομισ-
 μένον ἄλλα παρατίθεσθαι ταῖς ξενίαις τρα-
 πέζαις, ἀρπάσας τὴν Ἑλένην μετὰ καὶ τριῶν
 ταλάντων χρημάτων, καὶ πέντε θαλαμηπολι-
 σῶν γυναικῶν (ᾧν μία ἦν Αἴθρα, ἡ μήτηρ
 Θεσέως) διὰ Σιδῶνος καὶ Αἰγύπτου ποιησά-
 μενος τὸν (f) ἀνάπλεον, ὁλοκλήρῳ τῷ
 χρόνῳ εἰς τὴν Τροίαν ἀπῆρεν. Ὀνειδίζει
 ἔν τῳ Ἀλεξάνδρῳ, ὡς ἀντὶ τῆς εὐεργεσίας
 κακὰ διαπραξάμενον τῷ Μενελάῳ. Ἀλλὰ
 δὲ ἐτίθεν οἱ παλαιοὶ ἐν ταῖς τῶν ξενιῶν
 καταρχαῖς, συμβολικῶς ἐπευχόμενοι, ὥσ-
 περ (g) ὁ ἄλλος ἐκ δύο φύσεων, τῆς ὑδα-
 τώδους καὶ γερᾶς, εἰς μίαν φύσιν ἐπάγει
 τὴν τῆς ἀλός, ἔτιω παρῆναι καὶ τέτρες εἰς
 μίαν ὁμόνοιαν καὶ φιλίαν.

135. Αἰγαίῳνος.) τῆς Ποσειδῶνος, ἀπὸ
 τῆς ἐν Αἰγαίᾳ, πόλεως τῆς Ἀχαΐας, καὶ ἐν
 τῷ Αἰγαίῳ πελάγει τιμασθαι. Αἰγαῖον δὲ
 τὸ πέλαγος ἐκλήθη, ὅτι δίκην αἰγὸς (h)
 ἄλλεται (i) καὶ κυματᾷται.

EMENDATIONES.

(a) Praepositionem παρὰ, quae praecedebat, sustuli auctoritate duorum accura-
 tior. exempl. (b) Sic lego cum quatuor MSS. pro: ὄν τε νῦν ἀνελῶν, &c. (c) Διε-
 σώθης, pro διεσώθη, ex laud. Cod. * Adjeci, ut supra. (d) Sic lego cum tri-
 bus exempl. prius enim pausa fiebat, et ab alio initio legebatur: Τῆς Λύκος τε καὶ
 Χιμαιρέως.) ἔτιω παῖδες, &c. perquam insulse. (e) Rectum quatuor exemplarium
 vulgari patrio anteposui. (f) Ἀνάπλεον rescripsi, pro ἀπόπλεον, ex duobus li-
 bris. (g) Articulum praeposui ex quatuor Cod. (h) Ἄλλεται, pro ἀλμάτων.
 rescripsi ex cunctis fere libris. (i) Adjeci, ut supra.

135 Convivalem Aegaeonis purum salem,
Ausus es Deorum, sceleste, transgredi jus,
Calcans mensam, et subvertens justitiam,
Ursae nutricis exprimendo modos.

PARAPHRASIS.

hospitii contrahi solitum, reveritus, audebis, sceleste, divina decreta temnere, jus mensae calcare, fas gentium evertere, rudem asperumque agrestium, inter quos es educatus, modum secutus. Frustra igitur orabis et obsecrabis Proteum,

Ἀγνίτην πάγον.) τὸν ἄλα, διὰ τὸ τί-
θεσθαι ἐν (a) καταρχαῖς τῶν ξενιῶν, καὶ
ἀγνίζειν καὶ καθαίρειν τὰς φιλιζμένους. ἢ
ὅτι τὸ ἀλυκὸν καὶ θαλάσσιον ὕδωρ καθαρ-
τικώτερον (b) φύσει τῶν γλυκέων, κα-
θάπερ ἄλλοις δοκεῖ, καὶ ἐκ ἐμοίγε. ἢ διὰ
τὸ ἀφανίζειν καὶ παροιμία,

Θάλασσα κλύζει πάντα τ' ἀνθρώπων
κακὰ.

Πάγον δὲ, διὰ τὸ ἐξ ὕδατος πεπηχθαι.
ὁ γὰρ Ποσειδῶν ἐστὶ τῆς θαλάσσης ἑφο-
ρος, ἥς πηγνυμένης οἱ ἄλεις γίνονται, ὅθεν
ὁ πάγος.

136. Ἐτλης Θεῶν.) ἐγὼ μὲν ἔτω φη-
μί. ὅσις σὺ ἐκ αἰδεσθεῖς τὰς τιμήσαντας
τὰς τάφους Λύκας καὶ Χιμαιρέως (λέγει δὲ
Μενέλαον, καὶ τὰς μετ' αὐτῷ Λάκωνας)
ἔτε τὰς Ἀνθέως ἑρώτας, καὶ τόδε καὶ τό-
δε ἔτλης, ὑπέμεινας ὁ ἀλοιοτὸς καὶ ἀμαρ-
τωλὸς, ἐκβῆναι καὶ πατήσασθαι τὴν δίκην τῶν
Θεῶν, ἥγαν ἠδίκησας τὸν Μενέλαον, τὸν
καθάραντά σε τῷ φόβῳ, καὶ ξενίσαντα,
ἀφελόμενος τὴν ἐκείνης γυναῖκα. Οἱ δὲ
λοιποὶ, δίκη, χωρὶς τῷ ὕψους, λέ-
γοντες ἔτω. ὅς τόδε καὶ τόδε ποιήσας,
ἔτλης ἐκβῆναι ἀλοιοτὸς καὶ ἀμαρτωλὸς, ἥτοι
παρακρίνων γενέσθαι ἐν τῇ δίκῃ τῶν Θεῶν,
Ἦρας δῆθεν, Ἀφροδίτης, καὶ Ἀθηνᾶς. Τῷ

το δὲ ἀνοίας ἀνάμεσον. μετὰ γὰρ τὸ φα-
γεῖν ἐν τοῖς οἴκοις Μενελάου, ἐκ ἐκρίνευ
Ἀλέξανδρος τὰς Θεάς, ἀλλὰ πρότερον.

137. Λάξας τράπεζαν.) λακτίσας ὡς
ὄνος τὴν πρᾶπεζαν τῷ Μενελάῳ, τετέστι,
καταφρονήσας τῶν νόμων τῶν κειμένων,
καὶ ἐθῶν, τῶν δηλόντων μὴ κακουργεῖν
τὰς ὁμοτραπέζους καὶ συνεσίους. σὺ γὰρ ξε-
νισθεῖς καὶ συμφαγὼν αὐτῷ, ἀφείλκας καὶ τὴν
γυναῖκα.

Κἀνακυπῶσας θέμιν.) καὶ ἀνατρέψας τὸ
δίκαλον. κατὰ δὲ τὸ μυθικὸν ἡ Θέμις,
Θεὰ δικαιοσύνης ἑφορος.

138. Ἄρκτε τιθίνης.) τρόπος ἄρκτε
θηλαζέσης ἀναμαζάμενος, ἥτοι λαβὼν.
ὅτε γὰρ θηλάζει ταῖς θηρίαις, φυλακὴ τῶν
τέκνων ἀγριώτερα γίνονται. ἢ ἔτω. τῆς
ἄρκτε τῆς θηλασάσης σε λαβὼν τὰς τρό-
πους, τετέστι θηριώδης καὶ ἀδίκος φανείας πε-
ρὶ τὸν Μενέλαον. φασι γὰρ, ὅτι μετὰ
τὸν φανέντα ὄνειρον τῇ Ἑκάβῃ περὶ Ἀλε-
ξάνδρου, Ἀρχελάῳ οἰκέτῃ Πρίαμος δίδω-
σιν ἐκθεῖναι τὸν Ἀλέξανδρον ἐν Ἰδῇ.
πέντε δὲ ἡμέρας τῷτον ἄρκτος (c) ἐθήλα-
σεν ἐκκείμενον. εἴτα πάλιν ὁ Ἀρχέλαος
τῷτον ἀνελόμενος ἀπὸ τῶν χωρίων, ὡς
ἴδιον ἔτρεφε, Πάριν κατονομάσας. ὕψε-
ρον δὲ, ποιμνίοις ἀλεξίσας ἀπὸ λησῶν,
Ἀλέξανδρος ἐκλήθη.

EMENDATIONES.

(a) καταρχαῖς pro ἀρχαῖς ex accurat. libris. (b) φύσει pro φύσιν ut supra.
(c) Ἐθήλασεν rescripsi, pro ἐθήλαζεν, ex omnibus libris.

- Τοιγὰρ ψαλάξεις εἰς κενὸν νευρᾶς κτύπον,
 140 Ἄσιτα καδῶρητα φορμίζων μέλη.
 Κλαίων δέ, πάτραν τὴν πρὶν ἠθαλωμένην
 Ἴξη, χεροῖν εἶδωλον ἠγκαλισμένος
 Τῆς πενταλέκτρῃ Θυάδος Πλευρωνίας.
 Γυιαὶ γὰρ εὐναςῆρας ἄμναμοι τριπλαῖς
 145 Πήναις κατεκλώσαντο δηναιᾶς Ἄλως,
 Νυμφεῖα πεντάγαμβρα δαίσασθαι γάμων.
 Δοιῶ μὲν ἀρπакτῆρας αὐγάσαι λύκας,

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 139. τοιγὰρ pene omnes Cod. τοὶ γὰρ Cas. chart. et Barocc. ἐς pro εἰς
 Vatic. 117. Vers. 143. Πλευρωνίας Palat. 158. Vers. 144. Versus ab hocce inclu-
 sive, ad 200. usque exclusive, cum folio ob vetustatem amisit Vatic. 915.

139. Τοιγὰρ ψαλάξεις.) διὰ τῆτο, τοιγαρῶν, διὰ τὸ ἄδικον γενέσθαι σε, εἰς κενὸν ψαλάξεις καὶ κινήσεις.

Νευρᾶς κτύπον.) τῆτεςι τὸ μόριον. ἔστι δὲ τὸ σχῆμα, (a) σεμνότης. λέγεται δὲ ἀπὸ παροιμίας (b) τῶν κιθαριστῶν, ἀσίτως καὶ ἀδῶως κιθαρίζοντων, ἥτις ἐστὶν αὕτη. Εἰς κενὸν κρέεις τὰς χορδὰς. (c) Ἔθος εἶχον οἱ παλαιοὶ, ὡς καὶ Καλλιμάχος ἰσορεῖ, μετὰ κιθάρας περὶ τῆς ἄλας ἰέναι, καὶ ἀνυμνεῖν, καὶ ἐγκωμιάζειν.

141. Κλαίων δέ, πάτραν.) κλαίων δὲ Ἴξη καὶ παραγενήσῃ εἰς τὴν πατρίδα σε Τροίαν, τὴν πρὶν ὑφ' Ἡρακλέους καυθεῖσαν ἐνεκεν τῆς ὑπεσχέσεως καὶ τῆς ἀπάτης τῶν ἵππων τῷ Λαομέδοντος.

142. Χεροῖν εἶδωλον ἠγκαλισμένος.) ἐν ταῖς χερσὶ κατέχων τὸ εἶδωλον τῆς Ἑλένης, ὃ ὁ Πρωτεύς σοι δῆς, τὴν Ἑλένην κατὰσχῃ.

143. * Τῆς πενταλέκτρῃ Θυάδος *.) πεντάλεκτρον Θυάδα, ἥτοι Βάκχην, τὴν Ἑλένην καλεῖ. πέντε γὰρ ταύτην ἐγῆμαν ἄνδρες. πρῶτος Θησεύς ἐπταετῇ ταύτην ἀρπάσας, καθά φησι Δῆρις ὁ Σάμιος. ἀφαιρεθεὶς δὲ αὐτὴν ἐν τῷ ἠττηθῆναι ὑπὸ Πολυδεύκους καὶ Κάτορος, τῶν αὐτῆς ἀδελφῶν, ἐν Ἀφιδναίς, πολυχνίῳ τῶν Ἀθηναίων, γεννήσασαν Ἰφιγένειαν, ἣν Ἰφιγένειαν καὶ θετὴν παῖδα ἡ Κλυταιμνήστρα ποιεῖται. εἰς μὲν ἐν Ἑλένης νυμφίος, ὡς ἐφημεν, ὁ Θησεύς. δεύτερος (d) δὲ Μενέλαος, νομίμως ἐκ κλήρης ταύτην λαβὼν. τρίτος Ἀλέξανδρος, ἀρπάσας αὐτὴν. τέταρτος μετὰ θάνατον Ἀλεξάνδρου, Διήφορος, ὁ αὐτῷ ἀδελφός, ἀριστεύσας κατὰ πόλεμον, καὶ ταύτην ὡς ἀριστεῖον, κατὰ τινος, λαβὼν, ἢ βία, κατ' Εὐριπίδην. πέμπτος Ἀχιλλεὺς, πρὸ Διηφόρου ὀνείρων ταύτην μιγείς, ὡς ληρῶσιν. (e)

EMENDATIONES.

(a) Σεμνότης, pro σεμνότερον, ex duobus accur. libris. (b) Articulum prae-
 posui necessarium ex tribus MSS. (c) Haec, quae sub vers. 143. male sita erant,
 huc ad suam sedem transtuli. * Praeposui ex duobus libris, quorum ope et se-
 quens emendavi, quum prius legeretur: Πεντάλεκτρον τὴν Θυάδα, ἥτοι τὴν Βά-
 κχην, &c. (d) Adjeci ex quatuor MSS. (e) Huc sequebantur, quae sub v. 139.
 repositi.

- Igitur ciebis frustra fidium strepitum,
 140 Jejuna et irremunerata modulans carmina;
 Sed lacrymans, *in* patriam ante combustam
 Redibis, manibus imaginem gestans
 Quinquenuptae Thyados Pleuroniae.
 Noxiae enim, *ut* mariti, filiae triplicibus
 145 Fuis fataliter-nevere longaevi Maris, rum:
 Sponsalia quinque-convivia celebrent nuptia-
 Duos nempe raptores videat lupos,

PARAPHRASIS.

ut Helenam tibi reddat; sed flens ploransque, in patriam jam semel incensam, bisque populatam redibis, inanem quinquenuptae illius Argivae Helenae imaginem bajulans ulnis tuis. Claudae enim Parcae, antiqui filiae maris, trinis jam nevere staminibus: uno verbo, in fatis est, ut ipsa quinque viris nubat: duobus

Θυάδος.) Βάκχης, παρὰ τὸ θύω, τὸ ὀρμῶ. Αἱ δὲ Βάκχαι γυναικες ἦσαν ἱεραί, (a) πρόσπολοι Διονύσου, αἵτινες περὶ τὰ ὄρη σὺν αὐτῷ ἀναστρεφόμεναι, περιήγον οἰκείαις χερσὶ λέοντας, καὶ ἕτερα θηρία, καὶ ὅσα ταῦτα ἔσθιον, καὶ νάρθηξι τὴν γῆν καὶ τὰς πέτρας παίξαι, ὅποτε διψῶν, γάλα καὶ μέλι καὶ οἶνον ἐποίουν ἀναβλύζειν. δράκοντας δὲ περὶ τὰς κόμας εἶχον ἐσπειρημένους.

Πλευρωνίας.) (b) τοπικῶς ἀντὶ τῆς Ἀργείας. Πλευρῶν γὰρ, πόλις Πελοποννήσου, καὶ Θεράπνη ὁμοίως. ὅθεν Ὀρφεὺς καὶ Τρυφιδάωρος Θεραπναίαν καλεῖσι τὴν Ἑλένην, ὅτος δὲ ὁ Λυκόφρων Πλευρωνίαν, ὁ δὲ Ὀμηρος Ἀργείαν.

144. Γυαὶ γὰρ.) αἱ χολαί, ἢ, κατ' ἐμὲ, αἱ χολοποιοὶ καὶ βλαπτικαὶ Μοῖραι, αἱ ἄμναμοι καὶ ἀπόγονοι τῆς Τηθύος, ἥτοι τῆς θαλάσσης, ἐν τοῖς τρισὶν ἀτράκτοις κατέκλωσαν καὶ ἐπεμοίρασαν τὰς εὐνασῆρας τῶν τῆς Ἑλένης γάμων, πεντάγαμ-

βρα νυμφεύματα μερίσασθαι. Ἄμναμοι δὲ, αἱ ἀπόγονοι, Κυρηναικῶς. κυρίως δὲ ἄμναμοι, οἱ τῶν ἄμνων ἀπόγονοι. Θαλάσσης δὲ κόρας τὰς Μοῖρας λέγει, διὰ τὸ ἄγριον καὶ ἀμετάτρεπτον. Νυκτὸς δὲ παῖδες αὗται, κατ' Ἡσίοδον. καὶ τὸτο δὲ ὁμοιον, διὰ τὸ ἀοράτως ἐπέρχεσθαι (c) τὴν εἰμαρμένην. Τρεῖς δὲ εἰσιν αἱ Μοῖραι, Κλωθῶ, Λάχαις, καὶ Ἀτροπος. καὶ ταῦτα δὲ τὰ ὀνόματα πέπλασαι ἀπὸ τῆς ὥσαντι ἐπικεκλωσμένον εἶναι, τὸ λαχεῖν ἐξ εἰμαρμένης μέλλον τινὶ, καὶ ἀπὸ τῆς ἀτροπον καὶ ἀμετάτρεπτον εἶναι.

145. Πήναις.) ἀτράκτοις, νήμασι, παρὰ τὸ πένω, τὸ ἐνεργῶ. πίννα δὲ τὸ ζῶον, παρὰ τὸ πίνος, ὃ σημαίνει τὸν ῥύπον.

(d) Δηναιᾶς.) δηναιὸν, τὸ πολυχρόνιον, καὶ ἐξ αὐτῆς δηναιὸς καὶ δηναιὰ. πολυχρόνιον δὲ καὶ παλαιὰν τὴν θάλασσαν λέγει, διὰ τὸ πρῶτον εἶναι σοιχεῖον, κατὰ Φερεκύδην καὶ Θαλῆν.

147. (e) Δοίῳ μὲν ἀρπακτῆρας αὐγά-

EMENDATIONES.

(a) Πρόσπολοι, pro πρόσπολοι, ex quinque exempl. ut et Seld. Bar. et Phavor. legere testatur Potterus. (b) Sic lego cum tribus Cod. pro: ἀντὶ τοπικῆς, τῆς Ἀργείας. (c) Τὴν εἰμαρμένην lego cum quatuor MSS. pro: τὰ εἰμαρμένα. (d) Sic lego ex duobus exempl. pro: Δηναιὸν.) τὸ πολυχρόνιον, &c. (e) Sic ope trium

Πτηνὲς τριόρχας αἰετὲς ὀφθαλμίας ·
 Τὸν δ' ἐκ Πλυνῆ τε καὶ ποτῶν Καρικῶν
 150 Βλασόντα ῥίζης, ἡμικεῖντα βάρβαρον,
 Ἐπειὸν, ἔκ' Ἀργεῖον ἀχραιφνῇ γοναῖς ·

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 148. πτηνὲς pro πτηνὲς Alexand. nec male. Vers. 149. τὸ δ' non agnoscunt Vat. 916. 972. 1306. et Palat. 40. Palat. autem 139. 142. uterque Casan. et Baroc. in τ' convertunt. Vers. 150. βλασόντα, Vat. 1421. et Casan. memb. Vers. 151. ἐπεὶ, pro Ἐπειὸν, Barocc. et in scholiis etiam Seld. Ἐλειὸν alii. Caeterum Alexandr. et Palat. 139. incisum ponunt post Ἀργεῖον.

σαι λύκας.) ἀπὸ κοινῆς τὸ κατεκλάσαντο. λέγει δὲ Θησέα καὶ Ἀλέξανδρον, (a) ἄρπαγας λύκας, καὶ πτερωτὰς αἰετὲς, τριόρχας ὀφθαλμίας καὶ ὀξυωπεσάτους (b). μιγνύει δὲ τὰ ἄμικτα, λύκας, αἰετὲς πτερωτὰς λέγων, κατὰ μίμησιν τῆς μαινομένης Κασσάνδρας. * αὐγάζει δὲ, τὸ ἰδεῖν. *

148. Πτηνὲς.) ὅτι μετὰ πλοίων αὐτὴν ἄρπασαντες, ἔφυγον. πτερὰ δὲ τῶν πλοίων, τὰ λαίφη.

(c) Τριόρχας.) τριόρχος καὶ τριόρχης, καὶ μορφνός, καὶ μελανόσης. ἢ μέλας, καὶ αἰχμαῖτος, καὶ περκνός, εἶδη αἰετῶν.

Ὀφθαλμίας.) (d) ἢ αἰετὲς ὀφθαλμίας καὶ ὀξυωπεῖς. μόνοι γὰρ τῶν ἄλλων ὀρνέων οἱ αἰετοὶ πρὸς τὰς ἡλίας ἀκτῖνας ἀντιβλέπουσιν. ἢ ἄρπαγας τῆς ὀφθαλμίας, ἢ τοὶ εὐοφθάλμοι Ἑλένης. εἰ μὲν ἐπὶ τῶν αἰετῶν λέγοιτο τὸ ὀφθαλμίας, δηλοῖ τὴν ὀξυδορκίαν αὐτῶν (e) λέγεται γὰρ, τὰς

νεοσσὲς αὐτῶν ἔτι δὲ δοκιμάζειν. εἰ μὲν (f) πρὸς τὸν ἥλιον ἀφορῶσιν ὀξυδορκῶντες, τὰς (g) οἰκείας κρίναντες, φιλοῦσιν. εἰ δ' ἐκ ὀξυδορκῶσι, τὰς τὰ χειρὶ ῥίπτουσιν, ὡς ἀλλοτρίους) εἰ δὲ ἐπὶ τῆς Ἑλένης λέγοιτο, λέγει τὴν ὀξυδορκῶσαν, καὶ πρὸς λαγνεῖαν ἀφορῶσαν. Πρῶτος δὲ τῶν νομίμων τὰς ἄρπαγας εἶπεν, καὶ προκρίνων αὐτὰς, ἀλλὰ κατὰ (h) ῥητορικὴν δεινότητα καὶ μέθοδον, ὡς μέλλων τὰ τέτων παραδραμεῖν. ἐμβραδύναι δὲ τῇ τῶν νομίμων νυμφίων ὑποθέσει. ὥσπερ καὶ Ἐφορος ὁ ἱστορικός, καὶ ὁ Διόδωρος ποιεῖ, ἀπὸ τῶν βαρβαρικῶν πρῶτον κατὰ παραδρομὴν ἀρξάμενοι γράφειν, ἐν δὲ τοῖς Ἑλληνικοῖς ὕστερον τὴν ἱστορίαν πλατύνοντες.

149. Τὸν δ' ἐκ Πλυνῆ * τε καὶ ποτῶν Καρικῶν ποτῶν *) τὸν Μενέλεων (i) δὲ, τὸν γεννηθέντα ἐκ τῆς ῥίζης τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἵτινες ὑπῆρχον ἀπὸ Πλυνῆ,

EMENDATIONES.

Cod. distinxi, quum prius incondito tenore legeretur: Δοιὼ μὲν ἄρπτακτῆρας αὐγάζει καὶ ἰδεῖν λύκας, ἀπὸ κοινῆς δὲ τὸ κατεκλάσαντο, λέγει Θησέα, &c. (a) Punctum et conjunct. δὲ, laudat. auctoritate exempl. sustuli. (b) Sustuli etiam τὸ τὰς αὐτὰς λέγει, quod sequebatur. * Addidi ex commem. libris. (c) Praefeci ex duobus exempl. (d) H reposui, pro τῶν αἰετῶν, ex accurat. MSS. ad concordiam cum sequent. conciliandam. (e) Haec uncis inclusi. (f) Τὸ γὰρ, quod supervacuo intererat, auctoritate sustuli paene omnium exempl. (g) Idem praestiti et in conjunct. δὲ, quae sequebatur. (h) Sic malui legere cum duobus MSS. quam vulgo: κατὰ ῥητορικῆς δεινότητος μέθοδον. * Addidi ex duobus MSS. (i) Δὲ, pro τῷ, ex omnibus libris.

Volatiles triorchas aquilas acuti-visus:
Tertium ex Plynoque et ex Caricis aquis
150 Ducentem originem, semicretensem barbarum,
Eleum, non Argivum sincerum natalibus:

PARAPHRASIS.

nempe praedonibus, veluti lupis praepetibusque vulturibus, Theseo et Paridi. Tertio, partim ex Africa, partim e Lacedaemone, partim e Creta barbaram originem trahenti, Eleo, ideoque haud sincere Argivo, Menelao: cujus avi Pelo-

πόλεως Λιβύης, καὶ οἵτινες ὑπῆρχον ἀπὸ τῶν Καρικῶν ποτῶν, τετέσι τῆς Λακεδαιμονίας. Καρικὸς γὰρ, ποταμὸς καὶ τόπος (a) τῆς Λακωνικῆς. Μενέλαος δὲ, καὶ Λίβυς καὶ Λάκων ἦν ἔτι. Πλυνὸς, πόλις Λιβύας, ὅθεν ἦν Ἀτλας. Πληϊόνης καὶ Ἀτλαντος ἑπτὰ θυγατέρες, ὧν μία καὶ ἡ Στερόπη. Στερόπης (b) δὲ (c) καὶ ὑπερόχης, ἡ Ἀρπίνης τῆς Ἀσωπὸς θυγατρὸς, καὶ Ἀρεος, Οἰνομάος. Οἰνομάης δὲ, Ἰπποδάμεια, ἥς καὶ Πέλσπος, Ἀτρεὺς, ὅς ἐν Λακωνικῇ κατέκειτο. Ἀτρέως καὶ Ἀερόπης, Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος. Ἡ δὲ Ἀερόπη θυγάτηρ ἦν (d) Ἀτρέως τῆς Κριτὸς, ὅθεν τὸν Μενέλαον ἡμικρῆτα εἶπεν.

150. Βάρβαρον.) ὅτι ὁ Πέλοψ, κατὰ τινὰς μὲν, Λυδοῦς. κατὰ τινὰς δὲ, Παφλαγῶν. Βάρβαροι δὲ, οἱ τε Λυδοὶ καὶ οἱ Παφλαγῶνες.

151. Ἐπειὸν, καὶ Ἀργεῖον.) ἐγὼ μὲν ἔτι φημι τὸν Ἐπειὸν, ἦτοι τὸν Ἠλεῖον, τὸν καὶ ἀκραιφνῆ καὶ καθαρὸν Ἀργεῖον. Ἐπειοὶ γὰρ οἱ Ἠλεῖοι, ἀπὸ τίνος Ἐπειὸς παλαιοτάτης. ἄλλοι δὲ ἔτι φασὶ τὸν

Ἐπειὸν, ἦτοι (e) τὸν Ἠλεῖον, τὸν καὶ Ἀργεῖον ἀκραιφνῆ ἐν ταῖς γοναῖς ἐγγέλῃσαι δὲ καὶ τὸ σχῆμα τῆτο ἀπὸ κοινῆς. καὶ ἔστι δὲ ἀπὸ κοινῆς, ἀλλὰ συνεκδοχῇ. τὸ γὰρ ἀπὸ κοινῆς σχῆμα ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ ἔχει τὴν ἀπόδοσιν, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ἀπὸ κοινῆς * τὸ πᾶν * λαμβάνεται, οἷον φιλοῦσε, ἐπεὶ καὶ σὺ ἐμὲ, νοεῖται ἀπὸ κοινῆς τὸ φιλεῖς. ἡ δὲ συνεκδοχῇ ἐναντία ἐστὶ τῷ ἀπὸ κοινῆς. ἐν γὰρ τῷ δευτέρῳ ἔχει τὴν ἀπόδοσιν, ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ μὴ ἔχουσα μᾶλλον, ὡς τὸ. Ἐπειὸν, καὶ Ἀργεῖον ἀκραιφνῆ. ἰδὲ τὸ καὶ Ἀργεῖον ἀκραιφνῆ, δεύτερον ἐν τῇ Ἐπειῶν, ἔχει τὴν ἀπόδοσιν. συνεκδεχόμεθα (f) δὲ ταύτην καὶ ἐν τῷ Ἐπειῶν, λέγοντες, (g) καὶ Ἐπειὸν, καὶ Ἀργεῖον ἀκραιφνῆ, ὥσπερ ἔχει καὶ τὸ. ὃ εἶπον ῥητόν. ἐν γὰρ τῷ δευτέρῳ ἔχει τὴν ἀπόδοσιν, ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ μὴ ἔχουσα μᾶλλον, ἰδὲ ἐν τῷ δευτέρῳ ἔχει προσκείμενον τὸ. ὃ λέγω. ἀλλ' ὅμως συνεκδεχόμεθα αὐτὸ καὶ ἐν τῷ πρώτῳ.

(h) Ἀκραιφνῆ.) ἀκραιφνῆς, ὃ ἀκραιοφανῆς τις ὢν.

EMENDATIONES.

(a) Praeposui ex tribus libris. (b) Adjeci ex omnibus fere libris. (c) Καὶ rescripsi, pro τῆς, ut adjacens viri, nec patris, nomen esset; idque auctoritate trium accurat. exempl. (d) Ἀτρέως, pro Κάτρεως, ex laud. MSS. (e) Praeposui ex quatuor Cod. * Interposui ex tribus Cod. (f) Adjeci ex laud. exempl. praevia interpunctione. (g) Necessariam negat. praemisi ex omnibus pene libris. (h) Sic emendavi et distinxi, ope duorum MSS. quum prius uno tenore legeretur: Ἀκραιφνῆς δὲ, ὃ ἀκραιοφανῆς τις ὢν.

Οὐ πάππον ἐν γαμφαῖσιν Ἐνναία ποτὲ,
 Ἐρκυνν', Ἐριννύς, Θερία, Ξιφηφόρος,
 Ἀσαρκα μισύλλασ', ἐτύμβευσε τάφῳ,
 155 Τὸν ὠλενίτην χόνδρον ἐνδατμεμένη·
 Ὃν δὴ δις ἠβήσαντα, καὶ βαρὺν πόθον
 Φυγόντα Ναυμέδοντος ἀρπακτῆριον,

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 152. Ἐνναία cum circumfl. Barber. Vers. 153. Ἐρκυν' uterque Casan. Vers. 154. μισύλλασ' Vatic. 117. 1421. Palat. 158. alii que. μισύλλασα Palat. 40. μισύλλασα τύμβευσε Seld. ἐτύμβευσεν Vatic. 1307. φάρῳ, pro τάφῳ, Etymolog. exponitque φάραγγι. Vers. 155. ἐνδατμεμένη alii. Vers. 156. ὃν δις Seld. ἠβήσαντα, pro ἠβάσαντα, ex Vatic. 972. 1306. 1471. Pal. 139. 158. Barber. Selden. et Barocc.

152-153. Οὐ πάππον.) Τάνταλος καλέσας τὰς Θεὰς εἰς εὐωχίαν, παρέθηκε τὸν υἱὸν αὐτῆς Πέλοπα θύσας, ἵνα φάγῃσι, τὸ φιλόξενον αὐτῆς ἐνδεικνύμενος. οἱ δὲ γνόντες, ἀπέσχοντο· μόνη δὲ Δήμητρα ἐκ ἔγνω, διὰ τὸ μεμνημένη αὐτὴν, διὰ τὴν ἀρπαγὴν τῆς Κόρης· ὅθεν λαβῆσα τὴν ὠμοπλάτην, ἔφαγεν. οἱ δὲ Θεοὶ κατοικτεῖραντες τῆτον, ἀφεψῶσιν, ἐν λέβητι βαλόντες, καὶ ὕμῃ καὶ ἀκέρατον ἀποκαθίσῳσιν· ἀντὶ δὲ τῆς βρωθείσης ὠμοπλάτης ἐλεφάντινον ὅσῳν ἔθεντο, ὃ κατὰ γένος τοῖς Πελοπίδασι ἐτύγχανε γνώρισμα, καθάπερ καὶ τοῖς Σπαρτοῖς (a) ἢ λόγχῃ. Ἀλλὰ τὸ μὲν μυθῶδες τῆς λόγῃς, τοῖς τὸν δ' ἀληθὲς ἔτις ἡμεῖς ἐπιλύομεν.

Ὁ Τάνταλος εὐσεβὴς καὶ θεοσέπτωρ ἦν ἱερεὺς, καὶ φιλανθρωπία τὰ τῶν Θεῶν μυστήρια τοῖς ἀμύητοις ὕψερων εἰπὼν, ἐξεβλήθη τῆς ἱερᾶ καταλόγῃ. τέττε τὸν παῖδα (b) Πέλοπα, (c) κατὰ παντὸς σώματος νοσήσαντα, πάρεσι, καὶ τομαῖς, καὶ καυτῆρσι, καὶ ἰατρῶν χειρουργήμασι παντοίοις

τμηθέντα, καὶ μόλις ὄγμῳ γεγονότα, ὥς καὶ λεῖφανον τῶν καυτῆρων ἔχειν, καὶ τῶν τομῶν τὴν ὠμοπλάτην (d) ἡμίτμητον, καὶ πολὺν καὶ ὑπολευκαίνουσαν, διὰ τὴν τῆς σαρκὸς ἀσθενείαν, ἔφασαν, ὥς ὁ πατὴρ τοῖς Θεοῖς ἀποξενωθείσι τῆτον κατέτεμεν, ἥτοι τῆς εἰμαρμένης τοιαύτης νοσώδους ἐλθούσης αὐτῷ (Θεὸς γὰρ καὶ ἡ εἰμαρμένη) κατέτεμεν αὐτὸν ὁ πατὴρ ταῖς τῶν ἰατρῶν τομαῖς, εἰτα * καὶ τοῖς * καυτῆρσιν, οἷς καὶ ἰάθη. ἐπεὶ δὲ σαπὲν τι τῆς ὠμοπλάτης γέγονε γῆ, καὶ ἐτάφη, ὅθεν καὶ πολλὰ ἦν καὶ ὑπολευκαίνουσα, ἐμυθεύσαντο, ὥς ἡ Δήμητρα βέβρωκε ταύτην.

Γαμφαῖσιν.) γαμφιλαῖς, σιαγρόσιν. Ἐνναία, καὶ Ἐρκυννα, καὶ Ἐριννύς, ἐπώνυμα Δημητρός. Καὶ Καλλίμαχος Ἐριννῦν καλεῖ τὴν Δήμητραν, λέγων.

* Τὴν μὲν ὄγμ' ἐσπέρμηνεν * Ἐριννύϊ (e) Τελφωσσαίῃ.

(f) Καὶ Ἐριννύς μὲν λέγεται, ἡ παρὰ τὸ τὰς ἀράς ἀνύειν καὶ πληρῆν, ἡ παρὰ τὸ ἐν τῇ ἔρῃ καὶ ἐν τῇ γῇ ναίειν, ὥς καὶ

EMENDATIONES.

(a) Necessarium articulum praeposui ex quatuor MSS. (b) Inutilem articulum τὸν, qui intererat, sustuli auctoritate accurat. exempl. (c) Sic lego cum tribus MSS. pro: παντὸς σώματος νοσήσαντος. (d) Inutilem articulum τὴν, qui praeced. delevi, probat. Cod. secutus. * Interposui ex quatuor MSS. * Supplevi ex duobus libris, ipsoque Callimachi fragmento apud Bentl. (e) Τελφωσσαίῃ, pro Τελφωσειῇ, ex laudat. libris, (f) Necess. conjunct. praemisi ex quatuor. exempl.

Cujus avum maxillis Ennaea olim ,
 Hercynna , Erinnyes , Furibunda , Ensifera ,
 Fartim in-frusta-dissecans , indidit sepulcro ,
 155 Humeralem cartilaginem epulata : dinem
 Quem quidem bis pubescentem , et gravem cupi-
 Fugientem Naumedontis rapacem ,

PARAPHRASIS.

pis , dissecti olim a patre Tantalo , Diisque convivio exceptis propositi , furibun-
 da ac fere amens propter filiae Proserpinae amissionem Ceres , quae Erinnyos no-
 mine ab Arcadibus , Ensiferae a Boeotis , colitur , humeri cartilaginem avide man-
 dens epulata est . Pelopis , quem inde ad vitam Deorum opera revocatum , et
 gravem Neptuni cupidinem , a quo eum depereunte fuit raptus , caventem , mi-

τὸ Ἐνναία . ἢ ὅτι Ἐριννυῖ ὁμοιωθεῖσα μί-
 γνυται Ποσειδῶνι , καὶ γεννᾷ τὸν Ἀρείονα
 ἵππον . (a) λέγεται γὰρ , ὅτι Ποσειδῶνος
 ἐρασθέντος (b) τῆς Δήμητρος , αὐτὴ εἰς
 ἵππον μεταβληθεῖσα , καὶ μεταξὺ ἀγέλης
 ἵππων εἰσφρήσασα , τὰς ἵππους ἐτάραξε ,
 διὰ τὸ ἀθρόον ξένον ἵππον ἐπιστῆναι . ἔφη
 δὲ ὁ ἵπποφορβός , πόθεν αὐτὴ ἡ Ἐριννυς ;
 ἀλλὰ καὶ Ἀρκάδες ἔτι αὐτὴν τιμῶσιν . (c)
 Ἐρκυννα δὲ , ἡ τροφὴς θυγάτηρ , ἐν Λε-
 βάδῃ τῆς Βοιωτίας ἰδρύσατο τὴν Θεὸν , καὶ
 ἀπὸ ἐαυτῆς ὠνόμασεν Ἐρκυνναν .

Θυρία .) ἡ ὀρμητικὴ καὶ ἐνθεος , διὰ τὴν
 τῆς Κόρης ἀρπαγὴν , ὡς ληρᾷ . τὸ δὲ
 ἀληθές , ὅτι πᾶσιν ἀνθρώποις (d) πολέ-
 μιος , καὶ ὥσπερ ξιφῆρος ἀναιρεῖ ἡμᾶς . καὶ
 καὶ ξιφηφόρον αὐτὴν φασὶ καλεῖν , ὅτι ἐν
 τῇ Βοιωτίᾳ ἰδρύται ἡ Δήμητρα ἔχουσα ξί-
 φος .

154. Ἀσακρά .) πολύσαρκα .

Μισύλλασα .) κατακόψασα εἰς μι-

κρά , ἐκ τῆς μεῖον , ὡς φασὶ , καὶ τῆς τίλ-
 λω , τὸ κόπτω , (e) κατὰ τροπὴν τῆς διχρό-
 νος εἰς δίχρονον .

Ἐτύμβευσε τάφῳ .) ἔθαψεν ἐν τῷ τά-
 φῳ , συμβολικῶς ἀντὶ τῆς εἰπεῖν , ἔφαγε .
 τάφον δὲ καλεῖ νῦν τὴν ἐκείνης γαστέρα .
 τὸ ἐτύμβευσε , δίχα τῆς ν , καὶ ἐστὶ μα-
 κρόν , ὡς λήγον εἰς μέρος λόγῳ . κοινὴ γὰρ
 ἐστὶ συλλαβή .

155. Τὸν ὠλενίτην (f) χόνδρον .)
 τὸν τῆς ὠμοπλάτης χόνδρον . (g) χόνδρος
 δὲ ἐστὶν ὅσος μὲν νευρωδέσσειον . νευρὰ
 δὲ ὀσωδέσσειον . ὅσων , νεῦρον , χόνδρος ,
 διαφέρει . τὸ μὲν γὰρ ὅσων ἐστὶ σκληρό-
 τερον τῆς χόνδρος . ὁ δὲ χόνδρος πάλιν
 σκληρότερος τῆς νευρᾶς .

Ἐνδατμεμένη .) ἦτοι φαγεῖσα .

156-57. Ὅν * δὴ δὲς ἠβήσαντα * .) ὄν-
 τινα Πέλοπα , δὲς ἀκμάσαντα , καὶ φυζόν-
 τα τὸν ἀρπαντικὸν πόθεν τῆς Ναυμέδον-
 τος , ἦτοι τῆς Ποσειδῶνος , τῆς τῶν νεῶν

EMENDATIONES.

(a) Τὸ : ἢ ἔτι , quod extra propositum praeerat , sustuli , auctoritate nixus ac-
 curat . MSS . Sic et illa : Ἐρκυννα δὲ , &c . quae post Ἀρείονα ἵππον , extra ordi-
 nem legebantur , in fin . hujus adnot . reposui , laud . Cod . secutus . (b) Τῆς Δή-
 μητρος rescripsi , pro αὐτῆς , ex quatuor exempl . (c) Haec , quae supra male
 intererant , huc ad suam sedem restitui , accurat . Cod . secutus . (d) Πολέμιος
 malui , quam πολεμεῖ , duos Cod . secutus . (e) κατὰ τροπὴν lego pro καὶ τροπῇ ,
 ex quatuor MSS . accur . (f) Supplevi ex laud . duobus exempl . (g) Hic male
 intererat τὸ : Ἐνδατμεμένη .) ἦτοι φαγεῖσα , quod inferius ad suum locum reduxi .
 * Addidi , ope trium MSS .

Ἐσειλ' Ἐρεχθεὺς ἐς Λαιτρυναίας γύας,
 Λευρὰν ἀλετρεύσοντα Μόλπιδος πέτραν,
 160 Τῷ Ζηνὶ δαιτρευθέντος Ὀμβρίῳ δέμας,

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 158. εἰς, pro ἐς, Alexand. et Barocc. Λαιτρυναίας Vatic. 916. 972. 1306. 1307. Pal. 158. Alexand. Casan. chart. Barber. et Potter. Vers. 159. ἀλετρεύσαντα Vatic. 1421. Palat. 139. Barocc. alii. ἀλετρεύσαντος alii. Vers. 160. ἄγριον pro ὀμβρίῳ Vatic. 1471. Alexand. Barber. Casan. chart. Barocc. alii. Vatic. 117. folii jacturam fecit, 16. versus complectentis ab 160. inclusive, ad 176. exclusive.

μέδοντος (καὶ τινες μεταγραφικὸν πταῖσ-
 μα, Λαυμέδοντος ἔχουσιν) ἔσειλεν ὁ Ἐ-
 ρεχθεὺς, ὁ Ζεὺς, ἢ ὁ Ποσειδῶν, παρὰ τὸ
 ἐρέχθω, τὸ κινᾶ, λεγόμενος. ἔσειλε γὰρ;
 ἐς τὰς Λαιτρυναίας, ἢ τὰς Λαιτρυναίας
 γύας, ἥτοι τὰς τέρας καὶ τὰ χωράφια,
 ὥστε πολεμῆσαι, καὶ νικῆσαι, καὶ φθεῖραι τὸν
 γαμβροκτόνον Ὀινόμαον. Δις δὲ ἠβῆσαι
 φησὶ τὸν Πέλοπα, ἐπεὶ πρῶτον ἠκμασε
 τὴν φυσικὴν ἡλικίαν. δεύτερον δὲ κατα-
 κοπεῖς, καὶ τυθεῖς, ὡς φασὶ, τοῖς Θεοῖς,
 ἀφελήθη, καὶ ἠκμασεν. ἠράσθη δὲ τότε με-
 τὰ τὴν ἀφελήσιν ὁ Ποσειδῶν, παρ' οὗ ὁ
 Πέλοψ ἵππους πτερωτὰς λαβὼν σὺν τῷ
 ὀχήματι, ἀπελθὼν εἰς Ἥλιν, νικᾷ τὸν
 μνηστροκτόνον Ὀινόμαον, καὶ ἀναίρει τὸν
 δυνάδεα πρότερον νυμφίους ἀνηρηκότα. Οὕ-
 τω δὲ τῷτον ἀναίρει.

Ἴπποδάμεια, ἢ Ὀινόμαος θυγάτηρ καὶ
 Ἐυρυόης, τῆς Δαναῶ θυγατρὸς. ἢ καὶ πα-
 ρὰ τῷ ἰδίῳ πατρὶ ἐρωμένη, καὶ διὰ τὸτο
 μὴ ἐκδιδόμενη πρὸς γάμον, καθὼς οἱ ἀκρι-
 βέστεροι τῶν ἱστορικῶν γράφουσιν, ἠράτο καὶ
 παρὰ Μυρτίλῃ, (α) τῷ ἠνιόχῃ τῇ ταύτης
 πατρὶ, ἢ δὲ τυγχάνοντος Ἑρμῆ καὶ Κλεο-
 βέλῃς, τῆς Ἀιόλῃς, ἢ (β) Ἀιοπόλῃς θυ-
 γατρὸς. αὕτη τὸν Πέλοπα ὥραϊον ἰδῆσα
 μετὰ τὴν τῶν ἰβ' νυμφίων ἀναίρεσιν, ἐ-
 ρωτῇ τότε κατέσχετο, καὶ τῷ Μυρτίλῳ φησὶ
 συνεργῆσαι τῷ νεανίᾳ εἰς τὴν κατὰ πατὸς
 νίκην. ὁ δὲ ταῖς χοινικίαι τῶν τροχῶν
 τὰς ἡλῆς καὶ ἐμβαλὼν, ἐποίησε τὸν Ὀι-
 νόμαον ἐν τῷ τρέχειν ἡττηθῆναι, καὶ ἀναί-

ρεθῆναι παρὰ τῷ Πέλοπῳ, ἐκπεσόντων
 τῶν τροχῶν. ἢ, ὡς τινες λέγουσιν, ἀντὶ
 σιδηρείων ἡλῶν ἐμβαλὼν τῷ ἄξονι τῷ ἄρ-
 ματος κηρίνῃς, καὶ ὥτως ἡττησε Πέλοψ Ὀι-
 νόμαον. ἐδίδε γὰρ ὁ Ὀινόμαος τοῖς μνη-
 σῆρσι τὴν Ἴπποδάμειαν ἐπὶ τῶν οἰκείων
 ἔχειν ἁρμάτων, τοὺς πέρας τῷ δρόμῳ, καὶ
 ἐπαθλὸν τῷ γάμῳ, τὸν Κορίνθιον Ἰσθμόν,
 εἰ δυνηθεῖεν ἀφικέσθαι μέχρι τῆς. αὐ-
 τὸς δὲ ὀπίσθεν ἐλαύνων μετὰ δέρας, κα-
 καταλαμβάνων αὐτὰς, ἀνῆρει. τότε δὲ
 ὥτω νικηθεὶς δόλοισι, καὶ ἀναίρετός, κα-
 τηράσατο τῷ Μυρτίλῳ, γυνὴς τὴν ἐπιβῆ-
 λην, ἵνα ὑπὸ Πέλοπῳ ἀπόληται, ὃ καὶ
 γέγονεν ὕστερον. λαβὼν γὰρ Πέλοψ Ἴπ-
 ποδάμειαν, καὶ διερχόμενος, ἐν τόπῳ τινὶ,
 διψῶσης αὐτῆς, ἀνεχώρησεν, ἵνα ὕδωρ
 αὐτῇ κομίσῃ. ἀναχωρήσαντος δὲ τῷ Πέ-
 λοπῳ, Μυρτίλος ἐπεχείρει βιάζεσθαι Ἴππο-
 δάμειαν. ἐλθόντος δὲ Πέλοπος, καὶ δια-
 βληθεὶς παρ' Ἴπποδαμείας, ὡς βιάζων
 αὐτήν, ἢ, ὡς οἱ πολλοὶ φασὶ, πειράζων
 αὐτήν, ῥίπτεται παρὰ Πέλοπον περὶ Γε-
 ραιζὸν ἀκρωτήριον. ὁ δὲ τελευταῖον, ἀρὰς
 ἀρᾶται τοῖς Πελοπίδαις δεινὰς, αἱ καὶ πε-
 πλήρωνται ὕστερον, γεννηθείσης τῆς μαλ-
 λὸν χρυσῆς ἀρνός, Ἑρμῆ βεβλαῖς, τῷ Μυρ-
 τίλῳ πατρὶ, ἐν τοῖς Ἀτρείω ποιμνίοις,
 ὅθεν τὰ δεινὰ τῆς Τραυφίδας ἐπὶ. ἢ δὲ
 Γεραιζὸς, ἀποθανόντος ἐκεῖ τῷ Μυρτίλῳ,
 Μυρτῶν πάλαρος ὀνομάσθη.

Ὁ δὲ Πέλοψ εἰς Ὀκεανὸν ἐλθὼν, καὶ
 Ἠφαίστῳ ἀγνισθεὶς, λαβὼν Πίσσαν, τὴν

EMENDATIONES.

- (a) Sic lego cum duobus prob. MSS. pro : τῷ ἠνιόχῳ τῷ ταύτης πατρί.
 (b) Ἀιοπόλῃς, pro Ἀιπόλῃς, ex accuratior. exempli.

Misit Erechtheus in Laetrinaeas terras,
Levem tritutum Molpidis lapidem,
160 Jovi immolati Imbrico corpus,

PARAPHRASIS.

sit e Paphlagonia in Elidem, quam olim siccitate laborantem Molpis, nobilis Eleus, ultronea sui immolatione servavit; amasius ille, Erechthei nomine ab Athenien-

Ἰονομάχῃ βασιλείᾳ, καὶ τὴν Ἀπῖαν, Πε-
λασγίαν λεγομένην, Πελοπόννησον ὠνόμα-
σε. Περὶ δὲ τῆς, ὅτι ὁ Ποσειδῶν ἠράσθη
Πέλοπος μετὰ τὴν ἀφελήσιν, εἶτω μυθι-
κῶς καὶ ὁ Πίνδαρος φησὶ.

* Λάμπει

Δέ οἱ κλέος παρ' εὐάνορι Λυδῷ
Πέλοπος ἀποικία*. τῆ μεγασθενῆς
Ἐράσσατο γαῖόχορος Ποσειδῶν,
Ἐπεὶ νιν καθαρῷ λέβητος ἐξέλε
Κλωθῶ, ἐλέφαντι φαίδιμον
Ὠμον κεκαδμένον.

Καὶ πάλιν ὡς ἀπὸ τῆς Πέλοπος λέγει.

Ἐμέ δ' ἐπὶ ταχυτά- (a)
των πόρευσον ἄρμάτων
Ἐς Ἄλιν, κράτει δὲ πέλασον.
Ἐπεὶ τρεῖς γὰρ καὶ δέκα ἄνδρας ὀλέσας
Ἐρῶντας, ἀναβάλλεταί γάμον
Θυγατρὸς.

Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Πίνδαρος περὶ τῆς, ὅτι
ὁ Ποσειδῶν Πέλοπος ἠράσθη, φησὶ μυθι-
κῶς. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Ῥόδιος καὶ περὶ τῆς
τρόπης τῆς δρόμου φησὶ, γράφων.

Ἐν δὲ δύο δῖφοι πεπονήατο διηιό-
ντες.

Καὶ τὸν μὲν προπάροιθε Πέλοψ ἴθυ-
νε τινάσσων

Ἡνία· σὺν δὲ οἱ ἔσκε παραιβάτης
Ἱπποδάμεια.

Τὸν δὲ μεταδρεμάδην ἐπὶ Μυρτίλος
ἤλασεν ἵππας.

Σὺν τῷ δ' Ἰονομάχῳ, προτενέες δόρυ
χειρὶ μεμαρπῶς,

Ἀξονος ἐν πλήμνῃσι παρακλιδὸν
ἀγνυμένονιο

Πίπτεν, ἐπεσσύμενος Πελοπῆϊα νῶτα
δαίξαι.

Τὸ δὲ, ὅτι ὁ Ποσειδῶν μετὰ τὴν ἀφελή-
σιν ἠράσθη Πέλοπος, ὑπόνοια, ἥτοι ἀλ-
ληγορία ἐστίν. ὁ γὰρ Πέλοψ, ὡς πρῶτον
ἐφημεν, πολύνοςος καὶ πάρετος ἦν. ἐπεὶ δὲ
ἀφελήθη, τετέστιν ἀνήθησε καὶ ἰάθη, ὡς
ἐφημεν, ἠράσθη τετὶς ὁ Ποσειδῶν, τετέστι
θυμικὸς καὶ ἀνδρείος ἐγένετο. τὰς γὰρ θυμι-
κὰς καὶ ἀνδρείας, Ποσειδῶνος καλεῖται παῖδας
καὶ ἐραστὰς, καὶ εἴτι τοῖστον. Τὸ δὲ δοθέν αὐτῷ
παρὰ Ποσειδῶνος ἄρμα, πλοῖον ἦν, πτερὰ
ἔχον τὰ λαίθη, μεθ' ἧς ἀπελθὼν, ἔχων
ἐν αὐτῷ τῷ πλοίῳ καὶ τὸ ἴδιον ἄρμα, ἐ-
ξελθὼν νικᾷ τὸν Ἰονομάχον. Ἀλλ', ὡς φί-
λε, μὴ Τζέτζε κίνει φρένας, λέγων, τὰ
πάντα σοι πλατυτέρως γράφειν. ἀντὶ σα-
φηνείας γὰρ τῷ πλήθει ἀσάφειαν ποιήσει,
λεπτολογῶν πᾶσαν ἱστορίαν, καὶ ἀλληγο-
ρίαν ἐπ' αὐτῶν ἐν ἑκ ἀλληγορημένοις μύθοις
Λυκόφρονος.

Πόθον ἄρπακτῆριον.) ἐπεὶ, ὡς φασὶ
μυθικῶς, ἐρασθεὶς ὁ Ποσειδῶν, ἥρπασεν
αὐτόν.

158. Ἐρεχθεύς.) ὁ Ποσειδῶν, ἢ ὁ
Ζεὺς (παρὰ τὸ ἐρέχθω τὸ κινῶ) ἐπεμψεν
αὐτόν εἰς τὴν Λαίτριναν, ἥτις ἐστὶ χωρίον
τῆς Ἠλίδος. ἐπεμψε δὲ αὐτόν ὁ Ἐρεχ-
θεύς, ἥτοι ἡ εἰμαρμένη, ἢ ἡ θάλασσα,
ὁ καὶ Ποσειδῶν, πολεμήσας Ἰονομάχῳ. ἐπεμ-
ψε δὲ αὐτόν ἀπὸ Λυδίας, ἢ ἀπὸ Παφλα-
γονίας, κατὰ τινος.

Γύας.) τὸ γῆ, καὶ ἡ (b) προσγεγραμ-
μένον ἔχει, ὅμως βραχὺ ἐστὶ, διὰ τὴν
σύγκρισιν τῶν φωνέντων (c) καὶ χασμω-
δίαν. τὰ γὰρ τοιαῦτα πάντα κοιναὶ εἰσε
συλλαβαί.

159-60. Λευρὰν.) λείαν, εὐρείαν, καὶ
πλατείαν.

EMENDATIONES.

* Erui ex duobus exempl. et quidem ad faciliorem sensus intelligentiam. (a) Per-
peram versus sequens uno tenore legebatur. (b) Προσγεγραμμένον, pro προσγε-
γραμμένην, ex quinque MSS. (c) Καὶ rescripsi, pro κατὰ, ex omnibus fere libris.

- Γαμβροκτόνον ραίσοντα πενθεροφθόβοις
 Βελαῖς ἀνάγνοις, ἄς ὁ Καδμίλῃς γόνος
 Ἦρτυσε· τὸν δὲ λοῖσθον ἐκπιῶν σκύφον,
 Φερωνύμῃς ἔδυψε Νηρέως τάφῃς,
 165 Πανώλεθρον κηλῖδα θωύξας γένει,
 Ὅ τὴν πόδαρχον Ψύλλαν ἡνιοστροφῶν,
 Καὶ τὴν ὀπλαῖς Ἀρπινναν Ἀρπύαις ἴσῃν.
 Τὸν δ' αὖ τέταρτον αὐθόμαιμον ὄψεται
 Κίρκῃ καταρράκτῃρος, ὃν τε συγγόνων
 170 Τὰ δευτερεῖα τῆς δαῖσφάλτῃς πάλης

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 161. ραίσοντα Vatic. 1421. 1471. Palat. 139. Casan. chart. Barocc. Selden. aliique. Vers. 162. ἀνάγνοις Vat. 1306. Vers. 163. ἤρτυσε Barocc. Seld. aliique. τὸ δὲ non agnoscit Barocc. Vers. 165. θωίξας Vat. 1471. Ver. 167. ταῖς, pro τὴν, Palat. 158. ὀπλαῖς Eustath. ad Iliad. χ. Ἀρπινναν Vatic. 972. 1306. in scholiis. Casan. memb. aliique. Vers. 168. αὐθόμαιμον Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Casan. chart. aliique. Vers. 169. καταρράκτῃρος alii. συγγόνῃς alii.

Ἀλατρεύοντα.) δραμεῖν μέλλοντα.
 Μόλπιδος πέτραν.) τὴν Ἥλιν. Μόλπις γάρ τις Ἡλείος εὐγενὴς, αὐχμῷ κατασχόντος τὴν Ἥλιν, ἐκ χρησμῷ ἀκηκοὺς παυσθῆναι τὸν αὐχμὸν, εὐγενὴς νέῃ σφαγιασθέντος Διὶ, αὐτὸς ἑαυτὸν ἔδωκεν εἰς τὴν σφαγὴν, καὶ εὐβέως σφαγιασθέντος, ἐρρύη ὑέτος. Ἡλείοι δὲ ἱερὸν Ὀμφρίδῃ Διὸς ἐποίησαν, ἐν ᾧ ἴσταται καὶ ἀνδριάς Μόλπιδος. Μόλπιδος δ' ἐν πέτρῃ, ὡς ἔφην, τὴν Ἥλιν λέγει, ὅπως ὁ Οἰνόμαος μετὰ τῶν μνηστῆρων τῆς θυγατρὸς αὐτῆς Ἰπποδαμείας ἡγωνίζετο, καὶ νικᾶν αὐτὰς, καὶ ἀναιρῶν, ἐκ τῶν κρανίων ἐκείνων ναὸν ἐμελλε κατασκευάσειν, ὥσπερ καὶ Ἀνταῖος, καὶ Ἑυενοῦς, καὶ Φόρβας, καὶ Διομήδης ὁ Θράξ, καὶ Κύκνος, ὁ ὑφ' Ἡρακλέους ἀναιρεθεὶς.

161. Γαμβροκτόνον ραίσοντα.) τὸν Οἰνόμαον φθερόντα. Γαμβροκτόνον δὲ λέγει τὸν Οἰνόμαον, διὰ τὸ ἀναιρεῖν τὰς

μνηστῆρας τῆς θυγατρὸς. καὶ γαμβροκτόνος μὲν, ὁ κτείνων τὰς γαμβρὰς· γαμβρόκτονος (a) δὲ, ὁ κτανθεὶς ὑπὸ γαμβρῶν. καὶ τὸ πενθεροκτόνος καὶ πενθερόκτονος, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως· τὰ γὰρ τοιαῦτα πάντα δύο τόνους ἐπιδέχονται, τὰ μὲν ἐνεργητικὰ, τὸν παροξύτονον, οἷον τὸ γαμβροκτόνος, ὁ κτείνων τὰς γαμβρὰς· τὰ δὲ παθητικὰ, τὸν προπαροξύτονον, οἷον τὸ γαμβρόκτονος, ὁ κτανθεὶς ὑπὸ γαμβρῶν.

162. (b) Καδμίλῃς.) Καδμίλος ὁ Ἑρμῆς Βοιωτικῶς, καὶ Κλεοβέλης υἱὸς, ὁ Μυρτίλος, ὁ Οἰνομάχῃς ἡνίοχος.

163-64. Ἦρτυσε.) κατεσκέυασε. τὴν ἱστορίαν ὀπισθεν εἰς πλάτος εἶπον.

* Τὸν δὲ λοῖσθον.* τὸν δὲ λοῖσθον ἐκπιῶν σκύφον καὶ τὸ ποτήριον τῆς Νηρέως. ἢ τὸν δὲ λοῖσθον ἐκπιῶν σκύφον, ἔδυψε καὶ ἐκολύμβησεν εἰς τὰς τάφους τῆς Νηρέως, τὰς φερωνύμῃς, ἥτοι εἰς τὸ ἀπ' αὐτῆς Μυρ-

EMENDATIONES.

- (a) Respondentem conjunctionem, quae deerat, adjeci ex omnibus exemplis.
 (b) Sic lego cum duobus MSS. pro: Καδμίλος.) ὁ Ἑρμῆς, &c. * Praemisi et distinxi, eisdem duos Cod. sequutus, quum prius inconsulto tenore legeretur.

Et genericidam perditurum soceriperdis
 Consiliis impiis, quae Cadmili filius
 Paravit: ultimum autem hauriens poculum,
 Cognomina subiit Nerei sepulcra,
 165 Exitiales diras imprecatus generi,
 Pernicis Psyllae moderator,
 Et ungulis Harpinnae Harpyiis aequalis.
 Quartum porro fratrem videbit
 Circi exitiosi, quemque *inter* fratres
 170 Secundam-palmam lubricae luctae

PARAPHRASIS.

sibus cultus, cum curru et alatis equis antagonistam Oenomaum, proci natae Hippodamiae victorem atque interemptorem, stadio superatum dolosa Myrtili, Mercurii filii, ope: qui tamen, velocium Oenomai equarum, Psyllae Harpinnaeque, ungularum velocitate aequalis Harpyiis, moderator, a Pelope, quem ad Oenomaum ipsum superandum, filiamque Hippodamiam potiundam adjuverat, ex hujus criminatione peremptus, et in mare, cui nomen a se dedit, ut Myrtoum vocaretur, projectus, diras Hippodamiae generi imprecatus est. Quarto, alterius raptoris, circum rapina sua referentis, Paridis fratri, Deiphobo, quem inter fratres

τῶν πέλαγος, ὡς καὶ ἔφην. τὸ δ' ἐσχῆμα χαριεντισμός ἐστι καὶ ἀσεϊσμός. Ὁ δὲ Νηρεὺς, μυθικῶς μὲν δαίμων ἐστὶ θαλάσσιος, καὶ Δωρίδος, τῆς Ὠκεανῆς θυγατρὸς, αἱ Νηρηίδες. ἀλληγορικῶς δὲ (a) ἡ θάλασσα, παρὰ τὸ νήχω, τὸ κλυμβῶ.

165. Πανώλεθρον κηλῖδα.) καὶ τῷτο ἔρρεθη, ὅτι ῥιπτόμενος εἰς τὸ πέλαγος, κατατράσατο τῷ γένει τῆς Ἱπποδαμείας.

Θωύξας.) κυρίως συρίζας, νῦν δὲ (b) καταρυσάμενος.

166-67. * Ψύλλαν ἡνιοσροφῶν.*) Ψύλλα καὶ Ἀρπιννα, ἵπποι Οἰνομάχου, ὧν ἦν Μυρτίλος ἡνίοχος.

* Τὴν ὄπλαις Ἀρπινναν Ἀρπύαις ἴσθην.*) ταῖς ὀνυξίν ἴσθην Ἀρπύαις. κακῶς δὲ εἶπε τὸ ἀπὸ μέγας σχῆμα. ποσὶ γὰρ ὀφείλων εἰπεῖν ἴσθην Ἀρπύαις, ὀπλαῖς εἶπεν.

Ἀρπυιαι δὲ μυθικῶς, δαίμονες τινες. τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν, Ἀελλῶ, καὶ Ὠκυπέτη, καὶ Κελαινώ, Ἰσίδος ἀδελφαί, (c) καὶ θυγατέρες Θάυμαντος καὶ Ἠλέκτρας, τῆς Ὠκεανῆς θυγατρὸς. Ἀρπυιαι δὲ λέγονται καὶ ὄρνεά τινα ἀρπακτικά, ὅθεν ἐμυθέυσαντο, καὶ τὰς τῆς Φινέως θυγατέρας, Ἐράσειαν καὶ Ἀρπύρειαν, ὄρνεα εἶναι, ἀφαρπάζοντα τὴν τροφήν ἀπὸ τῆς σόματος τῆς γέροντος. Ἀρπυιαι δὲ ἀλληγορικῶς οἱ ἄνεμοι, ὡς καὶ νῦν, παρὰ τὸ ἐν τῷ αἱρὶ πέτεσθαι. Ἰσθὴν δὲ τὸ ἰῶτα, ἀλλαχῶς μὲν μακρόν. νυνὶ δὲ βραχὺ ἐστίν. εἰ δὲ καὶ μακρόν δεχθῇ, καὶ ἐστὶν ἐπταισμένος ὁ σίχος, ἀλλ' ἔχει πάθος, τὸ λεγόμενον χωλίαμβον. τῆς γὰρ ἰαμβικῆς μέτρως, ὡς καὶ τῆς ἡρωϊκῆς, πάθη εἰσὶ διάφορα.

168-70. Τὸν δ' αὖ τέταρτον.) Τὸν δὲ

EMENDATIONES.

(a) Iteratum nomen Νηρεὺς, veluti supervacaneum sustuli auctoritate accuratior. exempl. (b) Καταρυσάμενος, pro καταρυσάμενος, ex omnibus exempl. * Praeposui ex duobus Cod. * Supplevi ex iisdem duobus MSS. antea enim τὸ Ὀπλαις tantum praeponebatur. (c) Conjunctionem praemisi ope omnium paene librorum.

Λαβόντα κηρύξουσιν. Ἐν δὲ δεμνίοις
 Τὸν ἐξ ὀνείρων πέμπτον ἐσροβημένον,
 Ἐιδωλοπλάσῳ προσκαταξανεῖ ρέθει,
 Τὸν μελλόνυμφον εὐνέτην Κυταϊκῆς,

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 172. ἐσροβημένον Vatic. 1421. Vers. 173. πρὸς καταξανεῖ Palat. 158.

τέταρτον νυμφίον ὄψεται τὸν αὐθόμαιμον
 καὶ ἀδελφὸν τῷ κίρκῃ καὶ ἰέρακος, τῷ κα-
 ταρράκτῃ καὶ ἀναιρετικῷ Ἐκτορος. λέγει
 δὲ τὸν Διήφοβον, ὅτινα κηρύξουσιν καὶ ὕμ-
 νήσονται λαβόντα τὰ δευτερεῖα τῆς δαΐσ-
 φάλτε * πάλῃ καὶ * παλαίστρας. καὶ οἱ μὲν
 δαΐσφαλτον πάλῃ τὴν Ἑλένην λέγουσιν,
 ἀντὶ τῷ, ἥς ἐνεκα πολλοῖς σφάλμασι καὶ
 ἀτυχήμασι περιέπεσον. ἐγὰρ δὲ τὰ σφαλ-
 λόμενα καὶ μεταπίπτοντα παλαισμάτα τῷ
 πολέμῳ, οἷον ἀντὶ τῷ. Ὅντινα (a) Διή-
 φοβον κηρύξουσιν τὰ δευτερεῖα ἔχειν τῶν
 πολεμικῶν παλαισμάτων μετὰ τὸν Ἐκτο-
 ρα. καὶ τῷτο δὲ ψεῦσμα τῷ ποιητῷ. με-
 τὰ γὰρ τὸν Ἐκτορα Τρωῖλος, ὁ Ἐκτορος
 ἀδελφός, καὶ ἔχῃ ὁ Διήφοβος, ἐν τοῖς πο-
 λεμικοῖς ἐδευτέρειεν. ἢ ἔτως, ἦσαν δεύ-
 τερος αὐτὸς γαμῆν τὴν Ἑλένην μετὰ τὸν
 Ἀλέξανδρον. ἢ ἴσως καὶ δαΐσφαλτον πάλῃ
 καλῶς ἔχει λέγειν τὴν Ἑλένην. κίρ-
 κῳ δὲ καταρράκτῃ καὶ ἀρπαγῇ, τὸν Ἀ-
 λέξανδρον. μετὰ γὰρ τὸ ἀχθῆναι Φιλο-
 κτήτην ἀπὸ Λήμνης, καὶ τοξευθῆναι τὸν Ἀλέ-
 ξανδρον ὑπ' αὐτῆς, καὶ ἀναιρεθῆναι, Διή-
 φοβος τὴν Ἑλένην ἔζημεν, ἢ (b) τῷ Πριά-
 μῳ αὐτὴν ἐπαβλεν θεμένῳ τῷ ἀριστεύσαν-
 τι κατὰ πόλεμον, καὶ λαβὼν ταύτην αὐ-

τὸς, ὡς ἀριστεύσας. ἢ, καθάπερ ἄλλοι
 φασί, (c) μόνος αὐτὸς αὐτὴν ἀφελόμε-
 νος, ὡς καὶ Ἑυριπίδης ἐν Τρωάσι φησὶν.
 Βία δ' ὁ καινός μ' ἔτος ἀρπάσας πόσις
 Διήφοβος, ἄλοχον εἶχεν ἀκόντων Φρυ-
 γῶν.

171-73. Ἐν δὲ δεμνίοις.) τὸν πέμ-
 πτον εἰδωλοπλάσῳ προσκαταξανεῖ ρέθει
 καὶ σώματι, ἐξ ὀνείρων ἐσροβημένον, τῷ-
 τέσι, ποιήσει αὐτὸν, ἐν ὀνείροις φάσμα
 αὐτῆς βλέποντα, κινεῖσθαι καὶ ταλαιπω-
 ρεῖσθαι, ὥσπερ συνεισάζοντα αὐτῇ. (d)
 λέγει δὲ τὸν Ἀχιλλεῦσα. Τῷτο δὲ δισ-
 σῶς ἰσορεῖται. οἱ μὲν γὰρ φασιν, ὅτι κατ'
 ὄναρ ὁ Ἀχιλλεὺς μιγείῃ τῇ Ἑλένῃ, ἰδεῖν
 αὐτὴν ἐπεθύμησεν, ἐρωτικῶς ἔχων ἀπὸ τῷ
 ὀνείρῳ, καὶ ἠξίωσεν ἐλθεῖν ἐπὶ (e) τὸ τεῖ-
 χος. ὁ δὲ ἰδὼν αὐτὴν, ἐπὶ (f) πλείον
 ἔρωτος διετέθη. οἱ δὲ ἔτως, ὅτι ἰδὼν αὐ-
 τὴν πρῶτον ἐπὶ τῷ τείχῳ, καὶ ἐρωτῇ (g)
 συσχεθεῖς, ἠξίωσε τὴν μητέρα αὐτῆς συμ-
 πράξαι αὐτῷ εἰς τὸ συμμιχθῆναι αὐτῇ. ἢ
 δὲ κατ' ὄναρ ἐποίησεν, ὡς δοκεῖν αὐτὸν
 αὐτῇ συνέρχεσθαι, καὶ ἔτω παρεμυθήθη.
 Ἐιδωλοπλάσῳ.) (h) τῷ δι' ὀνείρων ἐρω-
 τι, καὶ τῷ εἰδωλοπλάσῳ κάλλει αὐτῆς (i)
 προσεκπυρώσει αὐτὸν.

EMENDATIONES.

* Supplevi ex quatuor exempl. (a) Articulus τὸν, qui supervacuo heic nomini praeibat, sustuli, auctoritate nixus paene omnium Cod. (b) Conjunct. καὶ, quae abunde intererat, deleui ex omnibus MSS. (c) Τὸ ἦν, quod praecedebat, sustuli jussus accurat. exempl. (d) Haec uncis inclusa erant, quod quaedam, quasi cum praecedentibus cohaerentia, incondito tenore sequerentur. Ego vero illis solutis, his autem in sua sede repositis, quae in fin. vers. 174. Τῷτο δὲ (conjunct. copulat. adjeci) δισῶς ἰσορεῖται, &c. extra propositum legebantur, in ipsorum locum suffeci, duos MSS. secutus. (e) Τὸ τεῖχος reposui pro, τῷ τείχῳ, ex duobus laud. Cod. (f) Sic lego pro: ἐπὶ πλείῳ ἔρωτι, ut supra. (g) Sic pariter lego, pro συνεσχέθη, καὶ ἠξίωσε. (h) Haec sunt, quae supra monuimus in locum suum restituisse, praevia textus voce. (i) Προσεκπυρώσει, pro προσεκπυρώσαι, ex duobus MSS.

Adeptum praedicabunt. In stragulis denique
In somniis quintum libidine-motum,
In imaginis agitabit ejus corpus,
Sponsum-futurum conjugem Cytaicae

PARAPHRASIS.

secundam ab Hectore palman, ipsam Helenam, tulisse praedicabunt. Quinto denique Achilli per imaginem in somnis suam, futuro illi in Fortunatis Insulis fu-

ῥέθει.) νῦν μὲν τῷ ὅλῳ σώματι· κυ-
ρίως δὲ, μόνῳ τῷ προσώπῳ, παρὰ τὸ
ῥᾶον τὰ ἦδη (a) τῆς ψυχῆς δι' αὐτῆς φαί-
νεσθαι.

174. Τὸν μελλοντοῦτον.) τὸν Ἀχιλ-
λέα, τὸν ἐν Αἰδῇ γῆμαι μέλλοντα τὴν
Μήδειαν. Μυθεύονται γὰρ, ὅτι ἐν Μακά-
ρων Νήσοις αὐτὴν ἐγῆμε, θυγατέρα ἔσαν
Ἀιήτης καὶ Εἰδυίας, τῆς Ὠκεανῆς θυγατρὸς.

Κυταϊκῆς.) (b) Κύτεια, πόλις Κολχί-
δος, ὅθεν αὐτὴν * τὴν Μήδειαν * Κυταϊκὴν
ἔφη. οἱ δὲ Κόλχοι, Ἰνδικοὶ Σκύθαι εἰ-
σὶν, οἱ καὶ Λαζοὶ καλέμενοι, πλησίον οἰ-
κῶντες (c) Ἀβασγῶν, τῶν πρὶν Μασσα-
γετῶν, ἃν Κόλχων τὰ φάρμακα αὐθήμε-
ρον ἀναιρῶσιν. εἰς δὲ Κόλχας Ἀιήτης ἀφί-
κετο, ὡς μὴ ἀρεσθεῖς τῇ τῆς Κορίνθου βα-
σιλείᾳ. Ἀιήτης γὰρ καὶ Ἀλκιδῆς Ἡλίας παῖ-
δες καὶ Πέρσης, τῆς Ὠκεανῆς θυγατρὸς. διεί-
λε δὲ Ἡλίας τοῖς παισὶ τὴν βασιλείαν, καὶ
τὴν μὲν Ἀρκαδίαν Ἀλκιδῆς δέδωκε. τὴν
δὲ Κορίνθον Ἀιήτῃ. Ἀιήτης δὲ μὴ ἀρε-
σθεῖς τῇ Κορίνθῳ, παρέβητο ταύτην φυ-
λάττειν Βενῶν, Ἑρμῆ καὶ Νύμφης υἱῶ. αὐ-
τός δ' εἰς Κόλχας ἀφίκετο, ἐντειλάμενος
Βενῶν φυλάττειν τὴν Κορίνθου βασιλείαν,
ἕως ἃ ἢ αὐτός, ἢ τις τῶν ἐξ αὐτῶν, ἴκοι-
το. ἐν Κόλχοις δὲ αὐτὸς γήμας Εἰδυίαν,
τὴν Ὠκεανῆς θυγατέρα, ἐν Κυταίᾳ πόλει,

Μήδειαν καὶ Ἀψυρτον γεννᾷ. ἀδελφαὶ δὲ
Ἀιήτης καὶ Ἀλκιδῆς, ἦτοί τε Ἡλίας θυγατέρες,
Κίρκη καὶ Πασιφάη, καθ' ἑτέρας καὶ Καλυ-
ψώ. Περὶ δὲ τῆς διαιρέσεως τῆς τῆς Ἡλίας
βασιλείας εἰς (d) τὰς αὐτῶν παῖδας, Ἀιή-
την καὶ Ἀλκιδῆα, Θεόπομπος ὁ Χῖος, Ἐυ-
μήλῃς τῆς Κορινθίας ἱστορικῆς ποιητῆς μέμνη-
ται, λέγοντος.

Ἀλλ' ὅτε δ' Ἀιήτης καὶ Ἀλκιδῆς ἐξε-
γένοντο

Ἡλίας τε καὶ Ἀντιόπης, τότε δ' ἄν-
δρα χάριν

Δάσσατο παῖσιν εἰς ὕπεριονος ἀγ-
λαδὸς υἱός.

Ἦν μὲν ἐναίεν Ἀσωπὸς, τὴν πόρε
δίῳ Ἀλκιδῇ.

Ἦν δ' Ἐφύρη κτεάτεσσ', Ἀιήτῃ δ' ὤ-
κεν ἅπασαν.

Ἀιήτης δ' (e) αὐτῶν Βενῶν παρέδω-
κε φυλάττειν,

Εἰσόκεν αὐτὸς ἀνὴρ εἰς ὕπερον αὐ-
θις ἴκοιτο,

Ἦ ἐξ αὐτοῖς τις· ὃ δ' ὤχετο Κολχί-
δα γαῖαν.

Σημειῶσαι δὲ τῆτο, ὅτι οἱ μὲν λοιποὶ
τῶν ἱστορικῶν, Πέρσης καὶ Ἡλίας παῖδας
φασὶ τὸν Ἀιήτην καὶ Ἀλκιδῆα· ὃ δὲ Ἐυμη-
λος ἔτος, Ἀντιόπης καὶ Ἡλίας. (f)

EMENDATIONES.

(a) Articulus praeposui ex quatuor exempl. (b) Sic distinxi, praemisso textus
vocabulo, duorum MSS. ope, quum prius inconsulto tenore legeretur: Κύτεια
δὲ πόλις, &c. * Supplevi ex laud. Cod. (c) Ἀβασγῶν, pro Ἀυγῶν, ex omni-
bus fere libris. (d) Articulus praeposui, et locum emendavi ex duobus MSS.
(e) Αὐ, pro ἄρ, ex quatuor exempl. (f) Hic male sequebantur quae supra mo-
nuimus, in suum locum reduxisse: Τῆτο δισσῶς ἱστορεῖται, &c.

175 Τῆς ξεινοβάκχης· ὃν ποτ' Ὀινώνης φυγὰς,

175. (a) Τῆς ξεινοβάκχης·) τῆς Μηδείας, ὅτι ξένω ὄντι τῷ Ἰάσονι ἐφιλίωθη, καὶ ἐξεβακχεύθη (b) διὰ τὸν αὐτὸν ἔρωτα· καὶ Ἀψυρτον, τὸν αὐτῆς ἀδελφόν, κατέτεμε μελιδόν· ἢ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀπολλωνίῳ τῷ Ῥοδίῳ κεῖται· μέμνηται καὶ Πίνδαρος, λέγων·

... Θέσφατον ἦν, Πελίαν

Ἐξ ἀγαυῶν Ἀιολιδᾶν θανέμεν,

(c) Χείρεσσιν, ἢ βελαῖς ἀνδάμπτοις.

Τὸ δὲ πλάτος τῆς ἱστορίας, κατὰ Φερικύδην καὶ ἑτέρας, ἔτως ἔχει·

Σαλμωνέως καὶ Ἀλκιδίκης θυγάτηρ ὑπῆρχε Τυρῶ, παρὰ Κρηθεῖ τρεφεμένη, τῷ Σαλμωνέως ἀδελφῷ· ταύτη μίγεις Ποσειδῶν, διδύμους παῖδας γεννᾷ, Πελίαν καὶ Νηλέα, ὅς ἢ μήτηρ ἐκτίθησιν (d) εἰς ἵπποφόρβιον· τραφέντες δὲ ἀνέγνων τὴν μητέρα, καὶ τὴν ἐκείνης μητρὶν κτείνουσι σιδήρῳ, καίπερ φυγῶσαν ἐν τῷ τῆς Ἥρας τεμένει· Νηλεὺς δὲ ῥασιάσας μετὰ Πελίᾳ, ἦκεν εἰς Μεσσήνην, καὶ κτίζει Πύλον· Πελίας δὲ ἐν Θεσσαλίᾳ εἰκῶν, ἐξ Ἀναξιβίας τῆς Βιάντος, ἢ Φιλομάχης τῆς Ἀμφίονος, ἔσχεν Ἀκασον, Ποσιδῆν, Πελοπίαν, Ἰπποθέαν, Ἀλκίην· Κρηθεὺς δὲ κτίσας Ἰωλκόν, ἐκ Τυρῆς τῆς αὐτῆς ἀδελφίδης, γεννᾷ Ἀισονα, Ἀμυθάνα, Φέρητα· μετὰ δὲ Κρηθεῖα Πελίας ἐβασιλεύσεν Ἰωλκῷ, ᾧ χρησμὸς ἦν, ὑπὸ τινος τῶν ἐξ Αἰόλης θανεῖν, ὧν εἷς ἦν καὶ Ἰάσων, παῖς Ἀισονος ὑπάρχων καὶ Πολυμήδης, τῆς Αὐτολύκῃ· ὡς γὰρ πάντας ἀνῆρει τῆς Αἰολίδας ὁ Πελίας, ἐμελλε καὶ τὸν Ἰάσωνα, ἔτι βρέφος ὄντα, ὡς Αἰολίδην, ἀνελεῖν· νύκτα δὲ βαθεῖαν οἱ τέττε συντηρήσαντες

συγγενεῖς, (e) σὸρῳ τέτον βαλόντες, μετὰ δακρύων ἐξάγουσιν, ὡς δῆθεν θανόντα, ἀπαγαγόντες δὲ εἰς τὸ Χείρωνος ἄντρον, δεδῶκασιν αὐτὸν ἀνατρέφεσθαι καὶ παιδεύεσθαι, κατὰ πρὶν καὶ τέτο Πίνδαρος λέγει· αὐξην δὲ λαβὼν ἡλικίας, κατήλθεν ἐκ τῆς ἀντροῦ, καὶ κατὰ μὲν Ἀπολλώνιον καὶ λοιπὰς, περὶ τὸν Ἀναυρον ἡροτρία ποταμὸν·

Ὁ δὲ Πελίας καὶ πάλιν χρησμὸν λαβὼν, ἤκεσεν, Ἀπὸ μονοπέδιλος φυλάττεσθαι, καθάπερ καὶ Πίνδαρος λέγει·

Τὸν μονοκρήπιδά πάντως

Ἐν φυλακαῖς σχεβέμεν μεγάλας.

Τέτον γὰρ μαθὼν τὸν χρησμὸν, βύσας τῷ Ποσειδῶνι, πάντας ἐπὶ τὴν θυσίαν καλέσας, εἶδε τὸν Ἰάσωνα μονοκρήπιδά· διαπεραισμένος γὰρ τὸν Ἀναυρον ποταμὸν,

Ἄλλο μὲν ἐξεσάωσεν ὑπ' ἰλῦος· ἄλλο δ' ἐνερθε

Κάλλιπεν αὐθι πέδιλον, ἐνισχόμενον προχοῇσι.

καθάπερ φησὶν ὁ Ἀπολλώνιος· Ἰδὼν γὰρ ὁ Πελίας αὐτὸν μονοπέδιλον, ἤρετο, Σὺ τί ἂν ἐποίησας, εἰ πρὶν ἦν χρησμὸς, ὑπὸ τινος ἀναιρεθῆναι σε· ὁ δὲ βεβῆ τῆς Ἥρας φησὶν, Ἐπὶ τὸ ἀγαγεῖν τὸ χρυσόμαλλον δέρας ἔσειλα ἂν αὐτόν· τὸ δὲ χρυσόμαλλον τέτο δέρας ἦν τῆς κριῖς, ὅς τὸν Φρίξον εἰς Κολχίδα διεπόρθμευσεν· ἐκεῖ δὲ τέτον, ὡς φασιν, ἔθυσε Φυξίῳ Διί, καὶ ἐν Ἀρεῶς ἄλσει περὶ τινὰ δρυὶν * τὸ δέρμα αὐτῆς * ἀπειρέμασεν· ἐφύλαττε δὲ τέτο δράκων,

(f) Ὅς πάχει μάκει τε πεντηκόντερον ναῦν κράτει,

EMENDATIONES.

(a) Necessarium articulum praemisi ex omnibus fere Cod. ipsoque contextu. (b) Conjunctionem καί, quae inciso praeerat, sustuli, apposita post τὸ ἔρωτα interpunctione, ut melius sententia constaret: prius enim legebatur: καὶ διὰ τὸν αὐτὸν ἔρωτα καὶ Ἀψυρτον κατέτεμε, &c. (c) Gemino σσ̄ vocem extuli ex quatuor MSS. ipsoque Pindaro. (d) Εἰς ἵπποφόρβιον reposui, pro ἵπποφορβίῳ, ex duobus exempl. (e) Σορῳ, pro σὸρῳ, ex omnibus Cod. * Erui ex quatuor libris, et in locum reposui τέ τετο. (f) Haec emendavi et digessi ope trium MSS. ipsum quoque Pindarum secutus, quam prius uno tenore legeretur: ὅσος πεντηκόντερος ναῦς μάχει τε, πάχει τε, ὡς φησι, &c.

175 Ob-hospitem-debacchantis: quem olim Oenones

(profugus,

PARAPHRASIS.

rentis prae nimio Jasonis amore Medae sponso, quem olim Peleus, postquam

ως φησι Πίνδαρος.

Κατὰ γὰρ τὴν αὐτὴν κρίσιν ὁ Πελίας κελεύει αὐτὸν τὸν Ἰάσονα ἀπελθεῖν, καὶ κομίσαι τὸ δέρας αὐτῷ. ὁ δὲ τῆς Ἀργεὺς ἐπιβὰς, ἣτις λαλιζάτην εἶχε τὴν τρόπιν, ἐκ τῆς Δωδωναίας δρυὸς ὑπάρχουσιν, καὶ σὺν ἀντὶ ἐτέροις ἀνδράσιν μὲν λαβὼν, * οἵτινές εἰσιν ἔτοι· Αἰθαλίδης, Κόρωνος, Μόψος, Ἐυρυδάμας, Ἀκτωρ, Ἐυρυτίων, Ἐριβότης, Οἰλεύς, Κάνθος, Κλύτωρ, Ἴφιτος, Τελαμών, Πηλεὺς, Βέτης, Φάληρος, Τίφυς, Φλείας, Ταλαός, Ἀρήϊος, Ἡρακλῆς, Νάυπλιος, Ἰδμων, Πολυδέυκης, Κάτωρ, Λυγκεὺς, Ἰδας, Περικλύμενος, Ἀμφιδάμας, Κηφεὺς, Αὐγείης, Ἀσέριος, Ἀμφίων, Πολύφημος, Ἀργεῖνος, Ἀγκαῖος, Λαοκόων, Ἰφικλος, Παλαιμόνιος, Ἴφιτος, Ζήτης, Κάλαϊς, Ἀκασος, Ἀργος, Ἀσερίων, Πολύφημος, Ἰφικλος, Ἀδμητος, Ἐρυτος, Ἐχίων ὁ Ἑρμῆς, καὶ Ὀρφεὺς *. ὡς εἶκαί τες πάντας πεντήκοντα, κατέπλευσεν εἰς τὴν Κολχίδα, καὶ παρεκάλεσε Αἰήτην δῶναι αὐτοῖς τὸ δέρας. ὁ δὲ ἔφη δῶναι, ἂν τες Ἡφαιστίδης πυρπνόος χαλκόποδας ζεύξῃ ταύρους, καὶ σπεῖρῃ τες δράκοντος ὀδόντας, ὅς εἶχεν αὐτὸς ὁ Αἰήτης, τῆς Ἀθηναῖς δέσης αὐτῷ μέρος ἐκ τῶν ἐν Θήβαις σπαρέντων τῷ Κάδμῳ. Μήδεια δὲ, ἡ Αἰήτης θυγάτηρ, ἐρασθεῖσα Ἰάσονος, φαρμάκοις αὐτὸν χρίσασα, καὶ τῷ πυρὸς τῶν ταύρων διεφύλαξε, καὶ νυκτὶ περὶ τὸ δέρας τῆτον (a) ἐπάγει, καὶ γοντεύσασα τὸν δράκοντα, τῆτο * τὸ χρυσόμαλλον * ἀφείλετο, καὶ τοῖς Ἀργοναύταις

συναπέπλευσε, λαβῶσα μετ' ἑαυτῆς καὶ τὸν αὐτῆς ἀδελφὸν Ἀψυρτον. Διώκοντος δὲ Αἰήτης, μεληδὸν τὸν Ἀψυρτον τέμνουσα, ἔρριπτεν εἰς τὴν θάλασσαν. Συλλέγων δὲ ὁ Αἰήτης τὰ τῷ παιδὸς μέλη, τῆς διώξεως ὑσέριζεν, εἴτα Κόλχης ἀπέσειλεν, εἰς δίωξιν αὐτῶν. Αὐτοὶ δὲ Ἡριδανόν, καὶ Σύρτιδας νήσους, καὶ Σειρῆνας παρέπλευσαν, Ὀρφέως κιθαρίζοντος. Βέτης δὲ μόνος ἐξῆλθε πρὸς αὐτάς. μετὰ Σειρῆνας (b) παρέπλευσαν Χάρυβδιν, Σκύλλαν, Κυανέας πλαγκτὰς πέτρας. Θέτις δὲ αὐτὰς διεβίβασεν, Ἡρας παρακλήσει. Θρινακίαν δὲ παραπλεύσαντες, ἔχουσιν βόας Ἡλῆς, εἰς Φαιακίαν ἦλθον, πρὸς Ἀλκίνοον βασιλέα. Τῶν δὲ διωκόντων αὐτὰς Κόλχων, οἱ μὲν ἐν τοῖς Κεραυνίοις ὄρεσι (c) κατώκησαν. οἱ δὲ εἰς τὴν Ἰλλυρίδα καὶ τὰς Ἀψύρτιδας νήσους. τινὲς δὲ εἰς Φαιακίαν. Ἀρήτη δὲ Ἰάσονα καὶ Μήδειαν συνέζευξε, καὶ δωδέκα θεραπαινίδας αὐτοῖς παρέσχεν. οἱ δὲ Κρήτην παραπλεύσαντες, Αἰγίναν, Εὐβοίαν, καὶ Λοκρίδα, εἰς Ἰωλκὸν ἵκοντο, τὸν πάντα πλὴν δυοῖς μηνσὶν ἀνύσαντες.

Πελίας (d) δὲ ἀπεγνωκὼς τὴν ἀφίξιν τῶν Ἀργοναυτῶν, Αἴσονα ἀνελεῖν ἠθέληεν. ὁ δὲ θύων, ταύρους αἶμα πιὼν, ἀπέθανεν. ἡ δὲ Ἰάσονος μήτηρ ἑαυτὴν (e) ἀνῆρκε, νήπιον παῖδα Πρόμαχον (f) καταλιπῶσα, (g) ὃν καὶ ἀνείλε Πελίας. ὁ δὲ Ἰάσων, τὸ δέρας δὲς καὶ εἰς τὸν Ἰσθμόν πλεύσας, Ποσειδῶνι τὴν Ἀργὴν ἱεροῖ. Μήδειαν δὲ παρακαλεῖ μετελθεῖν Πε-

EMENDATIONES.

* Haec uni, eique omnium longe praestantissimo MS. Vatic. 972. debemus. (a) Ἐπάγει, pro ἀπάγει, ex omnibus fere libris. * Supplevi ex duobus exempl. (b) Παρέπλευσαν reposui, pro παραπλεύσας, ex omnibus MSS. (c) Κατώκησαν, pro παρώκησαν, ex quatuor libris. (d) Necessariam conjunct. apposui ex omnibus exempl. (e) Ἀνῆρκε rescipsi, pro ἀνῆρτησε, ex accuratior. Cod. (f) Καταλιπῶσα, pro ἀπολιπῶσα, ex quatuor MSS. (g) Sic lego, sublata interpunctione, pro: καὶ τῆτης δὲ Πελίας ἀνείλεν, ὁ δὲ, &c. praestant. Cod. secutus.

Μύρμων τὸν ἐξάπεζον ἀνδρώσας στρατὸν ,

λίαν, ἔνεκεν τῷ φόνε τῶν (a) αὐτῶ συ-
γενῶν . ἡ δὲ κριὸν ἀφεψήσασα, ἄρνα ποιεῖ,
καὶ αἱ τῷ Πελίῃ θυγατέρες ὁμοίως ἀφεψῆσαι
θέλουσιν τὸν Πελίαν, ἀνείλον αὐτὸν . Ἀκα-
τος δὲ διώκει Ἰωλκῆ Μήδειαν καὶ Ἰάσο-
να, καὶ δέκα χρόνους ἐν Κορίνθῳ διέτριβον .
Ἰάσων δὲ λαβὼν Γλαύκην, τὴν Κρέοντος,
καὶ μικρῶς τὴν Μήδειαν ἐλύπησεν . ἡ φαρ-
μάκοις Γλαύκην καὶ Κρέοντα ἀνελῶσα, καὶ
τὰς ἰδίους παῖδας (b) Μέρμερον καὶ Φέρητα,
ξίφει διαχρησαμένη, ἐφ' ἄρματος δρακόν-
των πτερωτῶν, * τῶν παρὰ Ἡΐδου ληφθέν-
των, * εἰς Ἀθήνας ἀποδημεῖ, καὶ συνοική-
σασα Αἰγεί, τῷ Πανδίωνος, γεννᾷ Μῆδον .
Ὑψέρον δὲ τῷ Θησέϊ ἐπιβελύσσει, ἐκβάλ-
λεται τῆς Ἀττικῆς μετὰ τῷ παιδὶ, ὃς
βαρβάρων κρατήσας (c) πολλῶν, τὴν ὑφ'
ἐαυτὸν χώραν (d) ἀπασαν Μήδειαν ἐκά-
λεσε, καὶ στρατεύσας Ἰνδοῖς τελευτᾷ . Μή-
δεια δὲ ἄγνωστος εἰς Κόλχας ἦκε, καὶ τῷ
πατρὶ τὴν βασιλείαν δίδωσι πάλιν, Πέρ-
σιν ἀνελῶσα, τὸν ἀδελφὸν ἐκείνης, τὸν
αὐτὸν ἐκβαλόντα τῆς βασιλείας .

Οὕτω μὲν οἱ πολλοὶ τῶν ἱστορικῶν, τὸν
τῶν Ἀργοναυτῶν ἀπόπλεον εἰς Κόλχας γε-
νέσθαι φασί, τῷ Ἰάσονος εἰπόντος Πελίᾳ,
ὅτι εἰ ἐγνων τὸν ἐμὲ μέλλοντα ἀνελεῖν,
ἀπέσταλκεν ἂν αὐτὸν τὸ χρυσεὸν δέρας ἀ-
ποκομίσαι μοι, καὶ τῷ Πελίῃ κατὰ τὴν αὐ-
τῆς κρίσιν αὐτῷ ἐπιτάξαντος τῆτο ἀποκο-
μίσαι . ὁ δὲ Πίνδαρός φησιν, ὅτι κατελθὼν
ὁ Ἰάσων ἀπὸ τῷ Χείρονος ἄντρος, καὶ γνωρι-
σθεὶς τῷ πατρὶ καὶ τοῖς συγγενέσιν, ἀρι-
στοποιεῖται καὶ συνευχεῖται αὐτοῖς . εἶτα
πρὸς Πελίαν ἀπελθὼν, τραχέως (e) μέ-
σον ὅχλος πολλῶς τὴν τῶν προγόνων βα-

σιλείαν ἀπῆται . ὁ δὲ Πελίης ὑπέσχετο
δῶναι αὐτῷ, πρῶτον εἰπὼν ἀπελθεῖν αὐ-
τὸν εἰς Κολχίδα, καὶ τὴν Φρίξιν ψυχὴν
ἀνακαλέσασθαι τρεῖς κατὰ τὸν νόμον . ἔφη
γὰρ, ὑπὸ δειμάτων νυκτερινῶν θορυβεῖ-
σθαι διὰ τὸν Φρίξον . Εἰ γὰρ ἀπέλθης,
φησὶ, καὶ ἔγω ποιήσεις, καὶ τὸ δέρας κο-
μίσσεις (νέος γὰρ εἶ, ἐγὼ δὲ γέρον) δι-
δωμί σοι τὴν βασιλείαν . τῆτο δὲ εἶπεν,
ὡς ἀπελθὼν ἀναιρεθῇ ὑπὸ τῷ δράκοντος .
Τὰ δὲ τῷ Πινδάρῳ ῥητὰ ἔσως ἔχουσιν .

... * Τάχα δ' εὐθύς ἰάν, σφετέρως *

Ἐσάθην γνώμας (f) ἀταρ-

βάτοιο, πειρώμενος

Ἐν ἀγορᾷ πλήθοντος ὅχλου .

καὶ μετ' ὀλίγον πάλιν φησὶν .

Οὐ πρόπει (g) νῶν χαλκοτόμοις ξί-
φεσιν ,

Ἄνδ' ἀκόντεσσι μέγαν προγόνων

Τιμὰν δάσασθαι

Ὀινώνης φυγὰς .) ὁ Πηλεὺς . Ἀσιακῶ
γὰρ καὶ Διόδωρος παῖδες, Τελαμῶν καὶ Πη-
λεὺς, καὶ Φῶκος ἀδελφὸς αὐτῶν ἐκ Ψαμά-
θης, μιᾶς τῶν Νηρηίδων, ὃν Φῶκον ἐν
γυμνασίᾳ Πηλεὺς δίσκῳ πλήττει . Τελα-
μῶν δὲ τὸ μετάφρενον πλήξας ξίφει, ἀ-
νείλεν αὐτὸν, ὅθεν παρ' Ἀσιακῶ διώκονται
τῆς Αἰγίνης . καὶ ὁ μὲν Τελαμῶν τὴν Σα-
λαμῖνα νῆσον οἰκεῖ . Κυρχρεὺς (h) γὰρ, ὁ
Ποσειδῶνος καὶ Σαλαμίνος τῆς Ἀσωπῆς,
κτείνας ὄφιν τὴν νῆσον λυμαινόμενον, ἐ-
βασίλευσεν αὐτῆς . ἄπαις δὲ τελευτῶν,
τὴν βασιλείαν Τελαμῶνι κατέλειψε, φυ-
γόντι πρὸς αὐτὸν . ὁ (i) δὲ Πηλεὺς, κα-
τὰ Φερεκύδην, καθαίρεται ὑπ' Εὐρύτη, τῷ
Ἀκτορος, καὶ θυγατέρα Ἀντιγόνην λαμβά-

E M E N D A T I O N E S .

(a) Ἀυτῶ rescripsi, pro αὐτῆς, ex duobus exempl. (b) Μέρμερον, pro Μόρμο-
ρον, ex quinque Cod. adstipulante etiam per Selden. Cod. Pottero . * Erui ex
duobus MSS. (c) Adjeci ex Vat. 972. (d) Addidi ex quat. Cod. (e) Μέσον repo-
sui, pro μετὰ, ex tribus accuratior. libris, quae lectio per Pindari locum, quem
mox profert, magis magisque rata fit . * Supplevi ex tribus laud. exempl. ad
sententiae absolutionem . (f) Sic digessi, quoniam prius uno cum insequenti versu
tenore legeretur . (g) Sic lego cum praef. MSS. ipsoque Pindaro, pro νῶν
χαλκοτόμοις . (h) Τάρ, pro δέ, ex quatuor exempl. (i) Δέ, pro δὴ, ex om-
nibus MSS.

Formicarum sexpedem in-viros-commutans exer-
(citum,

P A R A P H R A S I S .

virorum inopia laborans ab Jove exorasset, ut formicae insulae Aeginae, in qua

νει . ἀναρτηθείσης δὲ ἐκείνης , ᾗχετο εἰς Φθίαν , καὶ Θέτιν ἄγων , ἐπὶ τῶν ἵππων ἦκει ἐν Φαρσάλῳ , καὶ Θετιδίῳ , ὃ καλεῖται ἀπὸ τῆς Θετίδος ἡ πόλις . κατὰ μὲν Φίλαρχον , ὅτι ὀπλισαμένη τὰ ὅπλα ἔφυγε (a) τὸν Ἥφαιστον , μὴ πληρώσασα τέττατον τὸν ἔρωτα , (b) καὶ πληγεῖσα τὸν Πύδα ὑπ' αὐτῆς σφύρα , ἐν Θετταλίᾳ (c) ἐλθῶσα ἰᾶται ἐν τῷ ἀπ' αὐτῆς κληθέντι Θετιδίῳ . κατὰ δὲ Ἐυριπίδην , ὅτι διωκομένη ἡ Θέτις ὑπὸ Πηλέως , μετέλλαττεν ἑαυτήν , ὡς ὁ Πρωτεύς , εἰς διαφορὰς (d) ἰδέας . ἐκεῖ δὲ κατέσχευεν αὐτὴν ἐν σπηπίας μορφῇ , καὶ ἐμίγη αὐτῇ , ὅθεν καὶ Σπηπίας χωρίον Μαγνησίας Θετταλικῆς .

Οὕτω γὰρ (e) φυγάδα Θετταλικῆς Οἰνώνης , ἥτοι Αἰγίνης , τὸν Πηλέα φησὶν . ἡ γὰρ Αἴγινα πρῶτον Οἰνώνῃ ἐλέγετο , ἀπὸ Οἰνώνης , τῆς Βεδίωνος θυγατρὸς , κατὰ φησὶ Πυθαίνετος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Αἰγινήτων . Αἴγινα δὲ μετεκλήθη , ὡς πάντες φασὶν , ἀπὸ Αἰγίνης , τῆς Ἀσωπῆς . Διὰ δὲ τὸν φόβον Φάεικ ἡ μήτηρ αὐτῆς Φαμάθῃ λύκον μέγαν ἐποίησε διαφθεῖρειν τὰς βόας Πηλέως , ὃν πάλιν αὐτὴ ἀπελίθωσε , Θετίδος παρακλήσει . Οἱ δὲ φασιν , ὅτι ἡ Θέτις τῶτον ἀπελίθωσε τρώγοντα τὰς βῆς , ἃς Πηλεὺς ἀποινα ἐξέλεν Ἀκάσῳ ὑπὲρ Ἀκτορος , τῷ ἐκείνης ἡῆ , ὃν ἄκων ἀνείλε κυνηγεσίῳ . Οἱ δὲ φασιν , ὅτι ὁ Πηλεὺς πρὸ Θετίδος Πολυμηλίδα εἶχε γυναῖκα , ἥς ἀδελφὸς Ἴρος , ὃ παῖδα Ἐυρυτίωνα ἐν κυνηγεσίῳ Πηλεὺς

ἄκων ἀναιρεῖ , ἕνα ὄντα τῶν Ἀργοναυτῶν .

176. Μύρμων τὸν ἐξάπειζον ἀνδράσας στρατὸν .) (f) Αἴγιναν , τὴν Ἀσωπῆ θυγατέρα , Ζεὺς εἰς εὐνὴν εἶχεν εἰς τόπον καλεόμενον Φλιεῦτα . Τῷ δὲ Σισύφῳ τῷ Ἀσωπῷ ἀπαγγείλαντος τὴν τῷ Διὸς μίξιν , ὁ Ἀσωπὸς πρὸς τὸ μαθεῖν τὰληθὲς ἠπείγετο . Ζεὺς δὲ γνῶς τόδε , τὴν μὲν (g) Αἴγιναν εἰς νῆσον ἐπάνυμον μετέβαλε . τῷ δὲ Σισύφῳ δέδωκε τιμωρίαν ἐν τῷ Αἰδῷ , ὡς λίθον τινὰ φέρειν μέγαν . Τῆς δὲ Αἰγίνης τὸν Αἰακὸν τέκεσσις , καὶ διὰ τὸ διατρίβειν μόνον ἐν τῇ νήσῳ δυσχεραίνοντα , προσνύξατο τῷ Διὶ , ἵνα οἱ ἐκείσε μύρμηκες μεταβληθῶσιν εἰς ἀνδρας , ὃ καὶ γέγονεν . Ἄλλοι δὲ τὸ περὶ τῶν μυρμηκῶν ἔτω φασὶν , ὅτι Πηλεὺς ἀνελὼν τὸν ἴδιον ἀδελφὸν , ἔφυγε , καὶ ἐλθὼν ἐν Θετταλίᾳ , ἠπέρει στρατῷ , καὶ εὐξάμενος τῷ Διὶ , μετεβλήθησαν οἱ μύρμηκες εἰς ἀνδρας , ἐξ ὧν λέγονται Μυρμιδόνες ,

Μύρμων .) Ληρᾶσιν , ὅτι Αἰακὸς (h) ἐξ Αἰγίνης καὶ Διὸς γεννηθεὶς , ἐν τῇ ἀπ' αὐτῆς Αἰγίνῃ νήσῳ κατελείφθη μόνος . ἠτήσατο δὲ τῷ Διὶ , καὶ ὅς τὰς μύρμηκας ἀνθρώπους ἐποίησε , κατὰ καὶ Ἡσίοδος ἐν τῇ Ἡρωϊκῇ Γενεαλογίᾳ φησὶν .

Ἡ δ' ὑποκυσσαμένη τέκεν Αἰακὸν ἵππιόχαρμν .

Ἀυτὰρ , ἐπεὶ ῥ' ἠβης πολυηράτῃ ἵκετο μέτρον ,

Μῆνος ἐὼν ἠσχαλλε . Πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε Θεῶν τε

E M E N D A T I O N E S .

(a) Praepositionem πρὸς , quae non nisi magna sensus jactura , hactenus praecavit , auctoritate quatuor exemplar. delevi . (b) Necess. conjunct. adjeci ex laud. Cod. (c) Supplevi , ut supra . (d) Ἰδέας , pro εἰδέας , ex septem MSS. consentiente etiam cum libris suis Pottero . (e) Sic emendavi ope trium exempl. quum antea legeretur : φυγάδην Θετταλικὸν Οἰνώνης . (f) Totam hanc historic. observationem , quae perperam sub vers. anteced. praevis illis verbis iteratis : Οἰνώνης φυγάς .) sita erat , suo loco reposui ope duorum exempl. (g) Supplevi ex quatuor Cod. (h) Sic lego cum quatuor MSS. pro : Διὶ ἐξ Αἰγίνης γεννηθεὶς .

Πελασγικὸν Τυφῶνα γεννᾶται πατὴρ,
Ἄφ' ἑπτὰ παίδων φεψάλῳ σποδρμένων

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 178. φεψάλλῳ Palat. 139. et Barocc.

Ὅσσοι ἔσαν μύρμηκες ἐπιράττε ἐνδοθε
νήσῃ,

Τὲς ἄνδρας ποίησε, βαθυζώνες τε
γυναῖκας,

Οἳ δὴ τοι, πρῶτον ζεῦξαν νέας ἀμ-
φιελίσσας,

* Πρῶτοι δ' ἰσία θέντο νεῶς κυανο-
πρώροιο.*

ἢ ταῦτα μὲν εἰσι τὰ λῆρα καὶ μυθικά·
Θεαγένης δὲ ὁ ἱστορικὸς ἐν τῷ περὶ Αἰγί-
νης φησὶν, ὀλιγανθρωπείας τῆς νήσῃ, τὲς
ἐν αὐτῇ ἐν σπηλαίοις οἰκεῖν, ἀκατασκεύες
ὄντας· καὶ τὲς μὲν γεωργημένους καρπὸς ἐν
τοῖς σπηλαίοις τίθεσθαι· τὴν δ' ἐκ τῶν
ὀρυκτομένην γῆν εἰς τὰς γεωργίας ἀναφέ-
ρειν, ὡς ὑπάντρε τῆς νήσῃ τελείας, καὶ
μᾶλλον ἐπὶ τῶν πεδινῶν. Τὸ δ' ἀληθές,
ἕτως·

Ἀιακὸς ἐλθὼν μετὰ τινῶν ἐκ Πελοπον-
νήσῃ, καὶ οἰκήσας τὴν νῆσον, ἐξημέρωσεν
αὐτήν, πάντα δίδάξας τὰ πρὸς πόλεμον,
καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, ὅσοις (α) αἱ ἀνθρωποι
κέρχρηται· ὅθεν ἐμυθέυσαντο, ὅτι Ἀιακῷ
χαριζόμενος ὁ Ζεὺς, τὲς τῆς Αἰγίνης νή-
σῃ μύρμηκας ἀνθρώπους ἐποίησε, τέττιςιν,
ἢ εἰμαρμένη καὶ ὁ νῆς Ἀιακῷ (Ζεὺς γὰρ
καὶ ἡ εἰμαρμένη καὶ ὁ νῆς λέγεται) μετέ-
τρεψεν αὐτὰς, καὶ μετερύθμισε πρὸς τὸ
κατ' ἀνθρώπους πράττειν τὰ σύμπαντα ἔρ-
γα αὐτῶν. Ἡ δὲ Αἰγίνα αὕτη, νῆσος μία
τῶν Σποράδων ἐστίν, ἀντικρὺ κειμένη τῆς
Ἀττικῆς, ἀποικος, ὡς ἔφην, Ἀργείων ὑ-
πάρχουσα· μετὰ γὰρ Λακεδαιμονίων ἐλθὼν
Αἰακὸς, ταύτην κατώκησε, καὶ Τριάκων Ἀρ-
γεῖος μετὰ τὴν τελευταίην Αἰάκῃ σὺν πλῆ-
θει ἐλθὼν, ὤκησεν Αἰγίναν. Οἱ δ' Ἀρ-

γεῖοι τῇ Δωρικῇ γένεσι εἰσὶν.

Ἐξάπεζον.) ἐξάπην.

Ἀνδρώσας.) ἐπὶ μὲν Αἰακῷ κατὰ τὸ
μυθικόν, ἀνθρώπους ποιήσας· νῦν δὲ ἐπὶ
Πηλέως, ἀντὶ τῇ στρατιώτας καὶ ἀνδρείας
ποιήσας.

177. Πελασγικὸν.) Ὀκεανῷ καὶ Τη-
θύος Ἰναχος. Ἰνάχῃ καὶ Μελίας, τῆς Ὀκεα-
νῷ, Φορωνεὺς καὶ Αἰγιάλεις ἀπαις, ἀφ' ὧν
Αἰγιάλεια ἡ χώρα. Φορωνεὺς δυναστεύων
Πελοποννήσῃ, ἐκ Τηλοδίκης νύμφης γεννᾷ
Ἀπιν καὶ Νιόβην. Ἀπὶς δ' ἐν, τυραννικῶς
ζῶν, ἀναιρεῖται ὑπὸ Θελξίονος καὶ Τελ-
χίνος· ἀφ' ὧν καὶ ἡ χώρα Ἀπία, ἢ τῆς Πε-
λοποννήσῃ. Νιόβης, τῆς Ἀπιδος ἀδελφῆς,
καὶ Διὸς, Ἀργος, ἀφ' ὧν καὶ ἡ χώρα· κατὰ
δὲ Ἀκασίλαον, καὶ Πελασγὸς σὺν Ἀργῷ,
ἀφ' ὧν καὶ Πελοποννήσῃ χώρα, ἢ καὶ Ἀπία
λεγομένη, μέχρι Φαρσαλίας καὶ Λαρίσσης,
Πελασγία ἐκλήθη. τὸν δὲ Ἀχιλλεὺς Πε-
λασγικὸν ἐκάλεσεν, ὡς Φαρσάλιον.

(b) Τυφῶνα.) Τυφῶν, δαίμων ἑκατο-
γέφαλος, πολεμηθεὶς καὶ κεραυνωθείς τῷ
Διὶ, ὡς φασὶ μυθικῶς. Πίνδαρος μὲν
λέγει·

..... (c) ἑκατογ-
κεφάλῃ Τυφῶνος ὀμβρίμῃ.

Ἀισχύλος δὲ πάλιν περὶ τέττε φησὶ·

(d) Σμερδναῖσι γαμφηλαῖσι συρίζων φο-
νον·

Ἐξ ὀμμάτων δ' ἤστραπτε γοργωπὸν
σέλας.

Ἀλληγορεῖται δὲ ψυχικῶς· Τυφῶν ἐστὶν ὁ τυ-
φος καὶ ἡ κενοδοξία, ἑκατὸν κεφαλὰς, τέττις
πολλὰς τρόπους ἐπάσσεως ἔχουσα. κεραυνῶνται
δὲ, καὶ πιμπράτται, καὶ καταβάλλεται τῷ Διὶ,

EMENDATIONES.

* Addidi ex duobus Cod. (a) Articulum praeposui, exhibentibus quinque libris.
(b) Sic lego cum tribus exempl. pro : Τυφῶν.) δαίμων, &c. (c) Sic distinxi ver-
ba Pindari, quae prius uno versu efferebantur. (d) Σμερδναῖσι, pro δειναῖσι, ex
tribus pariter libris, ipsoque Aeschylō, consentiente etiam per Seld. Pottero.

Pelasgicum Typhonem procreavit pater,
E septem puellis igne combustis

PARAPHRASIS.

solus versabatur, in viros mutarentur; ab Oenone exulans, Pharsalium ardentem procreavit, unum e septem liberis flammæ voraci elapsum, ceteris a matre The-

ἥτοι τῷ σώφρονι λογισμῷ. ἡ Τυφῶν ἐστὶ σοι-
χειακῶς ἢ μετὰ τὴν τῆς Χάρις καὶ τῆς Ἑρέβης
διάλυσιν σφοδρὰ κίνησις τῶν πνευμάτων,
καὶ ἡ ἐκπύρωσις, ἥτις ἐπεσχέθη καὶ ἐπάυθη
ὑπὸ Διὸς, ἥτοι τῆς εὐκράτους ἀέρος, καὶ τῆς
ἕραντος. μετὰ γὰρ τὸ εὐκρατωθῆναι καὶ συ-
στῆναι τὸν ἕρανόν ἐυρυθμον, ἐπεσχέθη τὰ
τυφωνικά καὶ πυρώδη πνεύματα. ἐπεὶ δὲ
ἐν τοῖς κοίλοις καὶ κισσηρώδεσι τόποις, ἐ-
ξαιρέτως δὲ ἐν τῇ Σικελίᾳ, (a) ἡμέρα
μὲν καπνὸς φαίνεται. (b) κατὰ δὲ τὸν
καιρὸν τῆς νυκτὸς πῦρ, τὰς τῆς ὄρας πέ-
τρας ῥηγνύον, καὶ κυλίον εἰς θάλασσαν (* εἰ
μὲν ὕδωρ ἐστὶ τὸ ἐξέρχόμενον ἀπὸ τῶν
κισσηρωδῶν καὶ τραφωδῶν τόπων τῆς γῆς,
μετὰ βίας ποιεῖν τὴν ἐξοδὸν, καὶ μετὰ ῥύ-
μης ἐκθλιβόμενον, ποιεῖ τὰ θερμὰ λυτρά.
ὁ δὲ ἀὴρ, εἴτε πνεῦμα, ξηροτέρων καὶ τρα-
φωδεστέρων ὄντων τῶν τοιούτων τόπων,
τέμνει καὶ συνθλίβει τάς τε ἐν τῷ ἐξέρχε-
σθαι. καὶ ἔτω ποιεῖ τὸ πῦρ, καὶ τὴν ἐκείθεν
ἐξέρχομένην ἀναθυμίασιν πυρώδη*) ἐμυ-
θεύσαντο, ὅτι ἐν Σικελίᾳ ὁ Ζεὺς τὸν Τυ-
φῶνα κατεταρτάρωσεν. οἱ δὲ ἐν Λυδίᾳ,
ἄλλοι ἐν Κιλικίᾳ, καὶ ἕτεροι ἐν Φρυγίᾳ,
καὶ ἐν Βοιωτίᾳ ἕτεροι λέγουσι, τῆτον ταρ-
ταρωθῆναι. Ἀρτέμων δὲ ὁ ἱστορικός φησιν,
ὥσπερ ἐγὼ, ὅτι πᾶν ὄρος, πυρὸς ἔχον
ἀνάδοσιν, καθάπερ ὑπὸ Τυφῶνι καίεται,
εἰς ὃ πάντων οἱ λόγοι συντρέχουσι τῶν μυ-
θικῶς ἐν διαφόροις τόποις λεγόντων ταρ-
ταρωθῆναι τὸν Τυφῶνα. Πελασγικὸν δὲ

Τυφῶνα, ἡ δαίμονα, ἡ ἀνάδοσιν πυρπ-
νόον, τὸν Ἀχιλλεῖα καλεῖ.

Ἄλλ', ὦ φίλε, ἐς πεδῖον ἵππον κινεῖς,
ἱστορίας ἱκετεύων τὸν Τζέτζην πλατύνειν.
ἀντὶ δὲ σαφηνείας τῷ πλάτει τῶν ἱστοριῶν
μᾶλλον (c) ποιήσω ἀσάφειαν. σὺν γὰρ Θεῷ
φάναι, καὶ τῆς πολυῖστορος Ἀλεξάνδρου, καὶ
Ἀπολλοδώρου, καὶ Ῥηγίνου τῆς πολυμνήμο-
νος, καὶ Ἀρτέμωνος τῆς Περγαμηνῆς, καὶ Κασ-
σάνδρου τῆς Σαλαμινίης, καὶ τῶν λοιπῶν ἱστο-
ρικῶν ἱστορικώτεροι καθεστήκαμεν. καὶ ἀλ-
ληγορεῖν ἐπιστάμεθα καὶ ὑπὲρ Κορνῆτον τε
καὶ Παλαίφατον, καὶ Δομνίνον, καὶ Κεφαλίω-
να, καὶ Ἡράκλειτον, καὶ τὰς ἄλλας, ὅπό-
σοι ἢ ἐτέρωθεν ἀρυσάμενοι, ἢ ἀφ' ἐαυτῶν
γραφόντες, ἠλληγόρησαν. ἐκεῖνοι * μὲν
γὰρ * ἢ ἀσύμφορα, ἢ παντελῶς ὀλίγα ἠλ-
ληγόρησαν, ὡς καὶ Φικέλης ὁ Κωρίνθιος. ἡ-
μεῖς δ' ἀφ' ἐαυτῶν μεμαθήκαμεν καὶ κατὰ
πλάτος, καὶ καιρίως ἀλληγορεῖν, καὶ ἱστορίας
πλάτος (d) ἐπεξεργάζεσθαι. Ἄλλ' ἔασον,
ἄνθρωπε, καὶ μὴ ἐνόχλει πλατυτέρως γρά-
φειν ἡμᾶς, μὴ μᾶλλον συνθολώσωμεν, (e)
μηδὲ ἀλληγορεῖν ἐν ἑκ ἀλληγορευμένοις μύ-
θοις Λυκόφρονος.

Γεννάται.) γεννᾷ, Ἀττικῶς, τὸ πα-
θητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικῆς.

178. Ἀφ' ἑπτὰ παίδων.) Ὁ μὲν Λυ-
κόφρων ἔτος ἑκ οἷδ', ὅθεν εὐρῶν ἢ ψευ-
δογραφῶν, ἑπτὰ παῖδας ἄρρενας λέγει τὴν
Θέτιν ἐκ Πηλέως τεκεῖν, καὶ τὰς μὲν ἐξ
εἰς πῦρ βάλλουσα, ἀνείλεν, * ὡς μὴ κατὰ

EMENDATIONES.

(a) ἡμέρα, pro ἡμέρας, ex omnibus fere exempl. Barocc. etiam et Selden. apud Potterum adstipulantibus. (b) Κατὰ, pro καὶ, ex omnibus MSS. * Erui ex praeest. Cod. Vatic. 972. et uncis inclusi. (c) Ποιήσω, pro ποιήσας, ex duobus MSS. Vatic. de se enim loquitur Tzetzes, et sua est ea εὐχή, quam tamen non omnes Cod. exhibent. * Supplevi ex laud. duobus exempl. (d) Ἐπεξεργάζεσθαι, pro ἀπεξεργάζεσθαι, ex quatuor MSS. (e) Μηδὲ, pro καὶ, ut supra. * Sententiolam hanc, quam, ut a filo orationis alienam, deleverat Potterus, auctoritate fretus

Μῆνον φλέγσαν ἐξαλύξαντα σποδόν.

180 Χ' ὡ μὲν παλιμπόρευτον ἵξεται τρίβον,
Σφῆκας δαφοινὲς χηραμῶν ἀνειγύσας
Ὅποῖα κῆρος, δῶμα κινήσας καπνῶ.
Ὅι δ' αὖ προγεννήτειραν Ὀυλαμωνύμῃ

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 181. χειραμῶν Vatic. 1471. Vers. 183. ἐλαδωνύμῃ Pal. 158. aliique.

φύσιν αὐτῆς ὄντας, καὶ * ὡς ἀνάξια πά-
σχουσα ἑαυτῆς· ἐπὶ δὲ τῷ Ἀχιλλέως ἐφω-
ράθη καὶ ἐκωλύθη. Πίνδαρος δὲ λέγει, Πο-
σειδῶνα, καὶ Ἀπόλλωνα, καὶ Δία περὶ τῷ γά-
μῳ τῆς Θέτιδος ἐρίσαι· κωλυθῆναι δὲ αὐ-
τὲς, κατὰ τινὰς τῶν ἱστορικῶν, ὑπὸ Θέ-
μιδος· κατὰ δὲ Ἀισχύλον, ὑπὸ Προμη-
θεύς. φησὶ γάρ·

Ἡ τέξεταί γε παῖδα φέρτερον πατρὸς.
Ἀπολλόδωρος δὲ Δία καὶ Ποσειδῶνα μόν-
ους φησὶν ἐρίσαι περὶ γάμῳ τῆς Θέτιδος·
Θέτιν δὲ, ὡς τραφεῖσαν ὑφ' Ἡρας, μὴ
θέλειν Διὶ συνελθεῖν, ὅθεν ὀργισθέντα τὸν
Δία, θνητῷ συζευξάμεν αὐτήν.

Χείρωνος δὲ βεβλαῖς ὁ Πηλεὺς κατέσχευεν
αὐτήν, εἰς παντοίας μορφὰς μεταβάλλου-
σαν (a) ἑαυτήν, καὶ ἐμίγη αὐτῇ, ἐν εἰδει
σηπίας (b) μεταβληθείσης, καὶ γίνεταί ὁ
γάμος ἐν Πηλῷ, καὶ οἱ Θεοὶ δῶρα ἔδω-
καν, Ποσειδῶν ἵππους Ξάνθον καὶ Βαλίον,
Ἡφαιστος μάχαιραν, καὶ οἱ λοιποὶ ἑτέρα.
γεννήσασα δὲ ἡ Θέτις τὸν πρῖν, κατὰ Ἀ-
πολλόδωρον, Λιγύρωνα καλέσμενον· ὅτε-
ρον δὲ Ἀχιλλέα μετακληθέντα, διὰ τὸ
δοθῆναι αὐτὸν Χείρωνι, καὶ δίχα κοινῆς χι-
λῆς, ἦγον τροφῆς, ἀνατρέφεσθαι. ἐσπέ-
ρα μὲν γάρ αὐτὸν εἰς πῦρ ἐβάλλεν· ἡμέ-
ρα δὲ ἔχρειεν ἀμβροσίᾳ, ὡς ἀθανάτισαι
τῷτον ἐβέλεσσα. Ἰδόντος δὲ τῷ Πηλέως
τὴν Θέτιν βάλλουσαν αὐτὸν εἰς τὸ πῦρ,
καὶ βοήσαντος, συνέβη, ταύτην πρὸς τὰς

Νηρηίδας ὑποχωρῆσαι. Ὁ δὲ Πηλεὺς Χεί-
ρωνι τῷ (c) ἵπποκενταύρῳ τὸν παῖδα δέ-
δωκεν ἀνατρέφειν. Καὶ ταῦτα μὲν φησὶν
Ἀπολλόδωρος· Ἀγαμήστωρ δὲ ὁ Φαρσά-
λιος, Πυρίστον πρότερον λέγει Ἀχιλλέα
κεκλησθαι, ἐν τῷ τῆς Θέτιδος Ἐπιθαλα-
μῷ· εἶτα τοιαυτοτρόπως αὐτὸν Ἀχιλλέα
κληθῆναι, ὡς τῷ τῷ (d) σαφῶς δη-
λώσειεν.

Παιδὸν δ' ἔνομα θῆκε Πυρίστον, ἀλλ'
Ἀχιλῆα

Πηλεὺς κήλησκε χεῖλεος εἵνεκά μιν·
Κείμενον εἰνὶ κόνῃ σποδιῇ (e) ἐπὶ
πῦρ ἀπάμερσε,

Χεῖλεος αἰθομένῃ ἀπροφάτως ἑτέρῃ.
Ὁ δὲ Εὐριπίδης ἀπαξ φησὶ μιγῆναι Πη-
λέα τῇ Θέτιδι ἐν τῇ Σηπιάδι, καὶ ἑτέροι
σὺν αὐτῷ.

Φεψάλλω.) πυρκαϊᾷ, ἣν φεύγει τίς
ψάσειν καὶ προσεγγίζειν.

Σποδισμένων.) ἀλλαχῇ πιπτομένων·
νῦν δὲ φλεγομένων.

179. Μῆνον.) Ἰωνικῶς * ἀντὶ τῷ,
μόνον.*

Ἐξαλύξαντα.) ἐκφυγόντα.

Σποδόν.) ἀλλαχῇ σκῆκην· νῦν δὲ τὴν
πυρκαϊάν καὶ καῦσιν.

180. Χ' ὡ μὲν.) Καὶ ὁ μὲν Ἀλέξαν-
δρος ἀρπάσας τὴν Ἑλένην, ὑποσρέψαι πάλ-
ιν πρὸς τὴν Τροίαν, ὥσπερ τίς παῖς κι-
νήσας καπνῷ φονικῶν σφηκῶν κατοικίαν,

EMENDATIONES.

omnium suorum MSS. ego, ut orationi congruentem, revocavi, novem MSS.
secutus. (a) Supplevi ex tribus exempl. (b) Addidi ope laud. Cod. (c) Adje-
ci ex duobus MSS. (d) Addidi ex quinque MSS. (e) Ἐπὶ, pro ἐνὶ, ex tribus
accurat. exempl. * Addidi ope trium MSS.

Solum urentem elapsum favillam .
 180 Et hic quidem retrogradam ibit viam ,
 Vespas cruentas e foraminibus exciens
 Quasi puer , domum turbans fumo .
 Illi vero genitricem belli-cognominis

PARAPHRASIS.

tide combustis . Itaque Helena privatus Alexander , ex Aegypto sic Trojam redi-
 bit , tamquam puer , qui cruentas vespas fumo turbans , suis e pumicetis exciat :
 Graecis omnibus propter raptum lacessitis , et in suam , cognatorum , patriaeque
 perniciem excitatis : qui Aulide ob Dianae iram diu detenti , ut ventum secundum

ἡ παροτρύνας αὐτὰς . Χ' ὡς μὲν , Ἀττικὴ
 συναλοιφὴ * ἀντὶ τῆς , * ἡ δὲ μὲν . τὸ αἶ
 ἡ δὲ εἰς ὧς μέγα κινῶνται , τὸ δὲ ἰῶτα
 ἐξεβλήθη , ἡ ἐτέθη ἄνω .

181. Σφῆκας δαφονίδας .) Φονικὸς . λέ-
 γει δὲ τὰς Ἑλληνας .

Χηραμῶν .) Χῶ , τὸ χωρῶ , ἐξ ἧς χη-
 ραμός , ὁ φωλεός , ἡ ἢ κατάδυσσις τῶν
 ὀφειῶν , ἡ σφηκῶν , ἡ μελισσῶν , ἡ εἴ τι
 ἄλλο τοιοῦτόν ἐστι ζῶον , οἷον ἀσπάλαξ .

182. * Δῶμα .) νῦν τὸν φωλεόν . *

183. "Οἱ δ' αὖ προγεννήτειραν .) Οἱ
 ὠμησαὶ Ἕλληνες τοῖς βύκταις ἡ ἀνέ-
 μοις (a) θυσιάσασσι τὴν Ἰφιγένειαν , τὴν
 προγεννήτειραν , ἥτοι μητέρα , τὴν πρὸ τῆς
 θυσίας αὐτῆς γεννήσασαν τὸν ἐλαμώνυμον
 Νεοπτόλεμον . ἢ τὴν πρόγονον Οὐλαδω-
 νύμῃ , τῆς τῆς Ἀλεξάνδρου . ἐλάς γάρ ,
 ἢ (b) πῆρα . ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἐν πῆρᾳ ,
 φασὶν , ἀνετράφη , ὅθεν ἐλαδώνυμον αὐ-
 τὸν φασὶ καλεῖν . Τῆτο δὲ λῆρός ἐστι . πη-
 ρωνύμῃ γὰρ λοιπὸν ὠφείλεν εἰπεῖν , ἢ σακ-
 κωνύμῃ , ἢ μὴν ἐλαδωνύμῃ . οἱ γὰρ ποι-
 μένες ἐν πῆρᾳ αὐτὸν ἐκτεθέντα εὗρον .

Προγεννήτειραν .) Κατὰ τινὰς ἐξ Ἰφι-
 γενείας ἡ Ἀχιλλέως ἐγεννήθη ὁ Νεοπτό-
 λεμος . μετὰ δὲ τὴν ἐπ' Εὐρίπῳ Ἰφιγέ-

νείας θυσίαν , ὡς φησὶ Πίνδαρος , (c) Ἰφι-
 γενείας ἐπ' Εὐρίπῳ σφαγείσης παρέθετο ,
 ὡς τινὲς φασιν , Ἀχιλλεὺς τὸν παῖδα
 Διῖδαμείᾳ ἐν Σκύρῳ τῇ νήσῳ . Τρυφιδώ-
 ρος δὲ , ἡ οἱ λοιποὶ πάντες , Διῖδαμείας ,
 τῆς Λυκομήδους θυγατρὸς , ἡ Ἀχιλλέως
 παῖδα τὸν Νεοπτόλεμον ἴσασι . φησὶ δὲ
 ὁ Τρυφιδώρως ἔτω .

Ἰδὸς Ἀχιλλῆος ἡ ἐπαινῆς Διῖδα-
 μείας .

Τὴν δὲ Ἰφιγένειαν , κατὰ τὰς ἀκριβεῖς τῶν
 ἱστορικῶν , ἡ γυναῖκα ἔσχεν Ἀχιλλεὺς .
 ἀλλὰ κατασχεθέντων τῶν ἀνέμων , ἐν τῷ
 διάγειν τὰς Ἑλληνας ἐν Αὐλίδι ἐξελ-
 θὼν Μενέλαος , ἡ Ἀγαμέμνων , ἐπὶ κυνη-
 γέσιον , ἡ τρώσας ἔλαφον , (d) μέγα καυ-
 χήσας , ἐφθέγγετο ἔτως . Οὐδὲ ἡ Ἀρτε-
 μίς . χολωθείσα δὲ ἐπὶ τῆτο ἡ Θεὸς , τὰς
 ἀνέμους κατέσχευεν . ἐδόθη δὲ χρησμὸς , ὡς
 εἰ μὴ τυθῇ Ἰφιγένεια , ἢ ἂν ἄλλως τοῖς
 ἐπὶ τὴν Τροίαν φέρουσιν ἀνέμοις ἐντύχω-
 σιν . Οἱ δὲ Ἕλληνες πέμπουσιν εἰς Μυκή-
 νην ἀφελέσθαι πρὸς θυσίαν τὴν Ἰφιγέ-
 νειαν . ἐρομένης δὲ τῆς Κλυταιμνήστρας ,
 τίς ἢ χρεῖα αὐτῆς ; ἔφασαν , Ἀχιλλεὺς
 μέλλουσι συνάψαι αὐτήν . οἱ δὲ τῷ ὄντι
 λέγουσι , δι' Ἀχιλλεῖα ταύτην κομισθῆναι

EMENDATIONES.

* Supplevi quatuor MSS. ope . * Erui ex duobus Cod. (a) Θυσιάσασσι , pro θυ-
 σιάζασσι , ex omnibus fere libris . (b) Πῆρα reposui , pro κριθί , ex omnibus MSS.
 (c) Sic ope trium exempl. perinfectum locum emendavi . (d) Sic malui legere
 cum quatuor Cod. quam μεγαλαυχήσας .

Βύκταισι χερνίψουσιν ὤμηςαὶ πόρριν,
 185 Τῷ Σκυρίῃ δράκοντος ἔντοκον λεχῶ.
 Ἦν ὀξύεννος Σαλμυδησίας ἀλός
 Ἐντὸς ματέων, Ἑλλάδος καρατόμον,

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 184. χερνίφαντες Vat. 1307. πόριν Vat. 1306. 1307. et Seld. Vers. 186. Σαλμυδησίας Vat. 1307. Pal. 40. 158. aliique. Vers. 187. post καρατόμον, quod proparox. Seld. profert, nullam Barocc. aliique distinctionis notam ponunt, quasi diu Iphigenia, Tauris sacrificula, in hospitem Graecorum capita saevierit.

ἐν Ἀυλίδι· διὰ δὲ τὸ συμβᾶν περὶ τῆς ἀνέμους ἐμελλον αὐτὴν θύειν. ἢ δὲ Ἀρτεμις αὐτὴν ἐλέησα, κατὰ Φανόδημον τὸν ἰσορικόν, εἰς ἄρκτον μετέβαλε· κατὰ δὲ Νίκανδρον, εἰς ταῦρον· καθ' ἐτέρας, εἰς γραῦν· κατὰ ἄλλας, εἰς ἔλαφον. Ταῦτα δὲ πάντα (a) λῆροι καὶ μῦθοι εἰσὶ· τὸ δ' ἀληθές ἕτως ἔχει.

Παρασάσης Ἰφιγενείας τῇ θυσίᾳ, καὶ μελάσης θύεσθαι, ἄρκτος, ἢ ταῦρος, ἢ γραῦς, ἢ ἔλαφος διέδραμε μέσον τῶν τῶν Ἑλλήνων στρατῶν, καὶ προσαγαῖς τῶν μάντεως τὸ διελθὲν ἐκείνο ἀναιρεῖται. ἢ δὲ Ἰφιγένεια σωθεῖσα, φεύγει (b) πρὸς Σκυθίαν, καὶ νηοπόλος Ἀρτέμιδος γίνεται, καὶ ἀνῆρει πάντας (c) τῆς ἐκείσε τῶν Ἑλλήνων ἀφικομένους. Τινὲς δὲ τὴν Ἰφιγένειαν ταύτην, ὥσπερ καὶ ὁ Δῆρις, καὶ Ἀγαμέμνωνος θυγατέρα λέγουσιν, ἀλλὰ Θησεύς ἐξ Ἑλένης γεννηθεῖσαν· ὑπὸ δὲ Κλυταιμνήστρας θυγατροθετηθεῖσαν, ὥσπερ καὶ πρότερον ἔφην. Ἄλλοι δὲ καὶ ἕτεροι Ἑλένης, ἕτεροι Κλυταιμνήστρας λέγουσιν τὴν Ἰφιγένειαν. φασὶ δὲ, ὅτι ἐκ τῆς Χρυσίδος Ἀσυνόμης καὶ Ἀγαμέμνωνος παῖδες γίνονται Χρύσης καὶ ἡ ῥηθεῖσα Ἰφιγένεια· μετὰ δὲ τὴν Ἰλίου πόρην ἐν τῷ τῶν Ἑλλήνων ἀπόπλῳ, Κρύσης μὲν ἐν τῇ λεγομένῃ Χρυσσπόλει τῶν

Εὐξείνου τελευτᾷ· τὴν δ' Ἰφιγένειαν, τὴν αὐτὴν ἀδελφὴν, Ταυροσκύθαι αἰχμαλωτίσαντες, ἰέρειαν τῆς Ἀρτέμιδος, ἦτοι Σελήνης, ἐποίησαν. Οὐκ ἀπεικός δὲ, τὸ θυομένης τῆς Ἰφιγενείας διαδραμεῖν ἔλαφον, καὶ ταύτην τῆς Ἑλληνικῆς ἀνελεῖν, τὴν δὲ κόρην ἔασαι· καὶ γὰρ καὶ Ἰσλὶαν Λαπέρην Ῥωμαῖαν αἰτὸς ἕτως ἔσωσε· σφαγιαζομένης γὰρ αὐτῆς καταπτάς, ἀπὸ τῶν δημίων, ἢ ἱερέως τὸ ξίφος ἀρπάζει, καὶ πρὸς δάμαλιν (d) ἐπιρρίπτει πλησίον τῆς νεῶν νεμομένην, ἣν καὶ ἐθύσας αὐτὴν αὐτῆς. Οὐκ ἀγνοεῖς δὲ καὶ τὸν ἀντὶ Ἰσαὰκ κριὸν ἐν φυτῷ Σαβὲν δεδεμένον, κατὰ τὴν θέαν Γραφὴν.

184. Βύκταισι.) κυρίως τοῖς σφοδροῖς ἀνέμοις, τοῖς βύκοι καὶ κρύπτεσι καὶ βυθίζουσι τὰ σκάφη· νῦν δὲ ἀπλῶς * ἀντὶ τῶν ἀνέμων εἶπεν.

Χερνίψουσι.) σφαγιάσουσι, θύσουσιν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν χερνίβων, οἷς καθαίρουσιν τὰς χεῖρας· καὶ τὴν θυσίαν χερνίβα εἶπεν, ὡς καθαίρουσαν.

Ὤμηςα.) κυρίως οἱ ὠμὰ ἐσθίοντες.

Πόρριν.) δάμαλιν. λέγει δὲ τὴν Ἰφιγένειαν. τὸ δὲ πόρριν, (e) ἕτως διὰ δύο ῥῶν δὲ γράφειν· πόρτις γὰρ ἦν, καὶ τροπῇ τῶν τ' εἰς ῥ, πόρρις. ἕτος δὲ ὁ Λυκόφρων

EMENDATIONES.

(a) Sic lego cum septem MSS. pro: λῆρος μυθικός ἐστίν. (b) Πρὸς, pro περὶ, ex omnibus paene libris. (c) Sic lego, duos Cod. secutus, pro: ἐκείσε τῶν ἐξ Ἑλλήνων ἀφικομένων. (d) Ἐπιρρίπτει, pro ἀπορρίπτει, ex duobus MSS. * Supplevi ope trium exempl. (e) Adjeci ex quinque Cod.

Ventis immolabunt crudeles juvencam,
185 Scyrii draconis gravidam puerperam :
Quam sponsus Salmydesium mare
Intra perquirens , Graeciae decollatricem ,

PARAPHRASIS.

nanciscantur , Iphigeniam , Neoptolemi a bello denominati puerperam , ventis , crudeles ! erunt immolaturi . Ad quam , arae tamen ereptam , cerva ab miserata Diana in illius vicem suffecta ; et in Scythiam delatam , ubi Dianae sacrificula creata , in hospitum Graecorum capita saeviet : per Salmydesium mare , quod in Euxinum influit , quaerendam sponsus Achilles proficiscetur . Quum vero nusquam

ἀδεία ἔ ποιητικῇ , ἀλλὰ (a) μωρία , τοιαῦτα ποιεῖ . καίτοιγε καὶ μετὰ τῶν δύο ῥῶ ἀπταισδός (b) ἔστιν ὁ σίχος . τῷ γὰρ ἱαμβικῷ ἔστι (c) πάθος καὶ τὸ λεγόμενον χολίαμβον , ὅποιον μετὰ τῶν δύο ῥῶ καὶ τῷτό ἔστιν .

185. (d) Τῷ Σκυρίῳ δράκοντος .) τῷ Νεοπτολέμῳ , διὰ τὸ φονικὸν καὶ αἰμοχαρὲς . ἐν γὰρ Σκύρῳ , κατὰ τινὰς , μόνον ἀνετράφη ὁ Νεοπτόλεμος . κατ' ἐμὲ δὲ καὶ ἐγεννήθη ἐκ Διὶδαμείας , τῆς Λυκομήδους θυγατρὸς . Ἡ δὲ Σκύρος , νῆσός ἐστι , μία τῶν Κυκλάδων .

186. Ἦν ὁ ξύνευρος .) ὁ νῆρ , ἔτι . Ἦν ὁ σύγκοιτος ζητῶν Ἀχιλλεὺς , ἔσωθε τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ (e) λέγω δὴ τὴν μακρομένην καρατόμον καὶ (f) φονεύτριαν τῶν Ἑλλήνων) ἐπὶ πολὺν χρόνον κατοικήσει εἰς τὴν Λευκὴν νῆσον , τὴν καλεσμένην καὶ Σπίλον (g) αὕτη δὲ ἡ νῆσός ἐστι πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τῶν λιμναίων ποτῶν τῆς Κελτικῆς λίμνης) ποθῶν τὴν γαμετήν , ἣν ποτε ἔλαφος ἐκ τῶν ξιφῶν ῥύσεται . πο-

λὺς δὲ δρόμος ἔρημος τῷ νυμφίῳ κληθήσεται , ἥτοι τῷ Ἀχιλλέως , ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ , ὃν διήλθε τρέχων . ἔρημον δὲ λέγει , ἐπειδὴ μάτην ἐδράμε . φασὶ γὰρ , ὅτι μετὰ τὸ ἀρπαγεῖν τὴν Ἰφιγένειαν ὑπ' Ἀρτέμιδος , ἀκέσας Ἀχιλλεὺς , ὅτι ἐν Σκυθίᾳ ἔστιν , ὥρμησε ζητῶν αὐτήν , καὶ μὴ εὐρῶν , ὥκησε περὶ τὴν Λευκὴν νῆσον , (h) ἥτις ἔστιν ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ .

(i) Σαλμυδησίας .) Σαλμυδησός , ποταμὸς Θράκης , εἰσβάλλων εἰς τὸν Εὐξείνῳ πόντον . ὅθεν καὶ πέλαγος Σαλμυδησίον , τὸ ἀπὸ Δαμαλέως μέχρι καὶ ὅλης Εὐξείνης , ἀφ' ἧς καὶ τὴν ὀνομασίαν ἔλεγε ὁ Λυκόφρων .

187. Ματεύων .) μασέων , φηλαφῶν , κατ' Αἰολικὴν ἐκβλήφιν τῷ σ .

Ἑλλάδος καρατόμον .) ἔφην καὶ πρότερον , ὅτι τὰ τοιαῦτα πάντα δύο τέχνες ἐπιδέχονται , τὰ μὲν ἐνεργητικά , τὸν παροξύτονον . τὰ δὲ παθητικά , τὸν προπαροξύτονον . * ἢ τὰ μὲν ἐνεργητικά , τὸν ὀξύτονον . τὰ δὲ παθητικά , τὸν παροξύ-

EMENDATIONES.

(a) Sic distinxi et emendavi , ope quatuor MSS. prius enim legebatur : μωρία τοιαύτη ποιεῖ . (b) Ἐστὶ rescipsi , pro ἦν , laud. quatuor exemplaribus jussus . (c) Sic emendavi , auctoritate nixus duor. praestant. MSS. quum antea legeretur : ἔστιν καὶ τὸ πάθος , τὸ λεγόμενον χολίαμβον . ποῖον μετὰ , &c. (d) Articulum praemisi ex septem exempl. ipsoque contextu . (e) Haec uncis inclusi . (f) Φονεύτριαν , pro φονήτριαν , ex omnibus exempl. (g) Et haec alia uncis inclusi . (h) Ἦτις , pro ἦ , ex septem MSS. (i) Sic distinxi , praemissa textus voce , tres accurat. Cod. secutus : prius enim uno tenore legebatur : Σαλμυδησός δὲ , ποταμὸς , &c. * Supplevi ope trium exempl.

- Δαρὸν φαληριῶσαν οἰκήσει σπῖλον
 Κέλτεσ πρὸς ἐκβολαῖσι λιμναίων ποτῶν,
 190 Ποθῶν δάμαστα, τήν ποτ' ἐν σφαγαῖς κεμάς
 Λαιμόν προθεῖσα, φασγάνων ἐκρύσσεται.
 Βαθύς δ' ἔσω ῥηγμῖνος αὐδηθήσεται
 Ἐρημος ἐν κρόκαισι νυμφίῃς Δρόμος,
 Στένοντος ἄτας, καὶ κενὴν ναυκληρίαν,
 195 Καὶ τὴν ἄφαντον εἶδος ἡλλοιωμένην
 Γραῖαν, σφαγίων ἠδὲ χερνίβων πέλας,
 Ἄιδε τε παφλάζοντος ἐκ βυθῶν φλογὶ
 Κρατῆρος, ὃν Μέλαινα ποιφύξει, φθιτῶν
 Σάρκας λεβητίζουσα δαιταλουργία.

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 188. φαληριῶσαν Vat. 117. et Casan. memb. σπῖλον parox. omnes Cod. legunt, si excipias Casan. chart. et Potterianos. Vers. 189. Κέλτεσ alii. ἐκβολαῖς Vatic. 1307. ἐκβολαῖσιν Casan. memb. Vers. 191. jacturae τῆ φασγάνων in Palat. 139. nuperior manus consuluit. ἐκ ῥύσσεται alii. Vers. 196. σφαγείων Vatic. 117. 1307. 1421. Pal. 40.

τονον*, οἶον* τομός, ὁ κόπτων· τόμος δὲ, ὁ κοπεῖς. καράτομος Ἑλλάδος, ἢ ὑφ' Ἑλλήνων καρατομηθῆναι μέλλουσα. ἢ καρατόμος Ἑλλάδος, ἢ ἐν Σκυθία τῆς Ἑλληνικῆς ἀναίρεσσα, διὰ τὴν ἐν Ταύροις ὑπ' αὐτῆς γενομένην ξενοκτανίαν. Οὕτω τὰ τειάυτα τῆς δύο τόνων ἐπιδέχεται, ἢ τὸν προπαροξύτονον μὲν τὰ παθητικά· τὸν δὲ προπερισπόμενον τὰ ἐνεργητικά, οἶον, βεπληγες, οἱ πληγέντες ὑπὸ (a) τῶν βοῶν· βεπληγες δὲ, οἱ πλήσσοντες (b) τῆς βόας.

188. Φαληριῶσαν.) τὴν Λευκὴν, νῆσον τῆς Εὐξείνου· ἢ τὴν λευκαίνουμένην ἐκ

τῆ ἀφρῆ τῶν κυμάτων· ἢ κατὰ Διονύσιον τὸν Περιηγητὴν, ὅτι πολλὰ λευκὰ ζῶα ταύτην κατοικεῖ, (c) οἶον λάροι, κύκνοι, καὶ πελαργοί.

Σπῖλον.) (d) νῆσον.

189. Κέλτεσ.) (e) Κέλτρος, ὄνομα λίμνης εἰσβαλλούσης περὶ τοῦ Εὐξείνου πόντου.

192-93. Βαθύς δ' ἔσω ῥηγμῖνος.) ἐν Σκυθία ἐστὶν αἰγιαλὸς, εἰς μῆκος διήκων χιλίων σταδίων, ὃς (f) Ἀχιλλεῖος Δρόμος καλεῖται, ἐπεὶ δὴ μόνος Ἀχιλλεὺς τρέχων, ἐκεῖνον διέβη. (g)

EMENDATIONES.

(a) Articulum praeposui, quatuor Cod. secutus. (b) Praeposui, ut supra. (c) Declarat. adverbium erui ex duobus MSS. (d) Τὸ σπιλάδα, quod praecedebat, omnium exempl. auctoritate deleui. (e) Supplevi ope trium MSS. (f) Ἀχιλλεῖος, pro Ἀχιλλέος, ex quatuor exempl. (g) Hic quaedam extra ordinem uno tenore sequebantur, quae sub finem insequentis observationis suo loco satis castigata reposui, accurat. Codic. secutus.

Diu albicantem inhabitabit insulam
 Celtri ad ostia palustrium aquarum,
 190 Desiderans uxorem, quam olim in sacrificiis cerva,
 Guttur protendens, secespitis eximet.
 Amplus autem intra litus appellabitur
 Desertus in arenis sponsi Cursus,
 Gementis clades, et inanem navigationem,
 195 Et ignotam in formam mutatam
 Anum prope pateras, et mulctra,
 Plutonisque ebullientem funditus flamma
 Ollam, quam Nigra sufflabit, mortuorum
 Carnes elixans coquinaria.

PARAPHRASIS.

potuerit reperire, in Alba tandem, Euxini ponti insula, ad lacum Celtum diu considet, sponsae cupidus, quam jamjam immolandam cerva, protenso jugulo, a secespita liberaverit. Latum illud autem Scythiae litus, ad mille stadiorum longitudine pertingens, Cursus Achilleus appellabitur, quod ipsum Achilles, quadrigis vectus, currendo transierit, sponsae Iphigeniae jacturam gemens, navigationem frustra sua caussa susceptam, ipsam denique Iphigeniam, invisa in anum forma ex puella mutatam prope pateras et mulctra, Plutonisque ollam igne aestuantem, in qua humanas immolatorum carnes sacrificula illa dissectas excoquet.

194-99. Στένοντος.) τίς δὲ καὶ τόδε πέ-
 λας τῶν σφαγιασθηρίων, καὶ τῶν χερνίβων,
 καὶ τῶν (a) θυσιασθηρίων. πέλας τε τῆς κρα-
 τῆρος τῆς Ἀδῆς, τῆς παφλάζοντος ἐκ βυθῶν
 φλεγῆ, ὅντινα κρατῆρα ἡ Μέλαινα, ἥτοι
 ἡ Περσεφόνη, ἡ Ἰφιγένεια, ποιοῦσαι καὶ
 φησὶσαι, λεβητίζουσα καὶ ἐψῶσα τὰς σάρκας
 τῶν φθιτῶν, ἥτοι (b) τῶν ἀνθρώπων, ἐν
 δαιταληργίᾳ καὶ μαγειρικῇ τέχνῃ. Κρατῆ-
 ρα δὲ Ἀιδῆς τὴν λέβητα καλεῖ, εἰς ὃν ἡ
 Ἰφιγένεια τὰς ἀναιρκαμένους ἐνέβαλλεν.
 Ἄλλοι δὲ φασί, χάσμα εἶναι ἐν Ταύροις,

ἐξ ᾧ φλόγα φέρεσθαι, εἰς ὃ τὰς ξένους
 ἀναιρκαμένους ἐρρίπτειν ἡ Ἰφιγένεια. (c)
 Ἀπὸ κοινῆς (d) δὲ καὶ τὸ.

Στένοντος ἄτας καὶ κενὴν ναυκληρίαν.
 καὶ (e) τὸ.

(f) Καὶ τὴν ἀφαντον εἶδος ἡλλειωμένην.
 ἐρρέθη εἰς τὴν Ἰφιγένειαν, * τὴν ἀφανισ-
 θεῖσαν ἐπὶ τῷ βωμῷ, καὶ γεγραμμένην ἐν
 τοῖς σφαγίοις. ἡ μεταβληθεῖσαν εἰς γραῖαν,
 διὰ τὸ ὑπὸ Ἑλλήνων μὴ γνωρισθῆναι. *
 νῦν δὲ εἰς γραῖαν φησὶν αὐτὴν ἀλλαγήναι.

EMENDATIONES.

(a) Θυσιασθηρίων malui, quam θυτηρίων, tres MSS. secutus. (b) Articulum prae-
 posui ope quatuor exempl. (c) Haec sunt, quae paullo superius dixi, ad suam
 sedem emendata auctaque revocasse. (d) Conjunct. adjeci ex duobus MSS. (e) Sup-
 plevi, ut supra. (f) Praemisi ex laud. exempl. ipsoque textu. * Addidi, ope
 praef. duorum exempl.

- 200 Χ' ὡ μὲν πατήσῃ χώρον αἰάζων Σκύθην
 Εἰς πέντε πρ πλειῶνας, ἱμείρων λέχες·
 Οἱ δ' ἀμφὶ βωμὸν τῷ προμάντεως Κρόνῃ,
 Σὺν μητρὶ τέκνων νηπίων κρεανόμεν,
 Ὅρκων τὸ δευτέρῃχον ἄρσαντες ζυγόν,
 205 Στερρῶν ἐνοπλίσσιν ὠλέναις πλατὴν,
 Σωτήρα Βάκχον τῶν πάροιθε πημάτων,
 Σφάλτην ἀνευάζοντες, ὧ ποτ' ἐν μυχοῖς,

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 200. Σκύθον Vatic. 916. 972. et 1306. Vers. 202. προμάντεως, pro προμάν-
 τιος, ex Vatic. 916. 972. 1306. Palat. 139. Alexandr. Casan. chart. Selden. et
 Barocc. προμάντεως Vat. 1471. Vers. 206. πάροιθεν Seld.

200-01. Χ' ὡ μὲν πατήσῃ χώρον αἰά-
 ζων Σκύθην.) καὶ ὁ μὲν Ἀχιλλεὺς πέντε
 ἔτη εἰς Σκυθίαν θρηνῶν διατρίψει, ἱμεί-
 ρων τῷ λέχες τῆς Ἰφιγενείας. προγεννή-
 τειρα (a) δὲ τῷ Πάριδος ἢ Ἰφιγενεία, τῷ
 τέτῃ πρόγονος, ὥσπερ εἴτις προγεννηθεῖ-
 σαν Ἀιγίσθῃ λέγει τὴν Χρυσόθεμιν, τὴν
 ἐκ τῷ προτέρῳ ἀνδρὸς γεννηθεῖσαν τῇ Κλυ-
 ταιμνήστῃ.

202-205. Οἱ δ' ἀμφὶ βωμὸν.) οἱ δ'
 Ἕλληνες, φησιν, ἐν Αὐλίδι περὶ τὸν βω-
 μὸν τῷ Διὸς ἰδόντες τὸν δράκοντα, τὸν
 τῷ σφραγῆς φαρόντα καὶ τὴν μητέρα, ὅρκους
 ἀλλήλοις δόντες, πλέυσσιν ἐπὶ τὴν
 Τροίαν.

Κρόνῃ.) (b) τινὲς (c) μὲν τὸ Κρόνῃ,
 νῦν ἀντὶ τῷ Κρονίδῃ εἶπον, ἦτοι τῷ Διὸς·
 οἱ δὲ ἀντὶ τῷ Κρόνῃ (d) αὐτῷ, καὶ φα-
 σιν, ὅτι τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον πρότερον
 τῷ Κρόνῃ ἦν, ἐνθα ἔλαβον τὸν χρησμόν

οἱ Ἕλληνες, ὅτι τῷ δεκάτῳ ἔτει τὴν Ἰλίον
 πορθήσῃ. τὸ δὲ ἐξῆς, ἔτι· Οἱ δὲ Ἕλ-
 ληνες ἀμφὶ τὸν βωμὸν τῷ προμάντεως
 Κρόνῃ, ἢ Κρονίδῃ, ἐκ τῷ κρεανόμεν τῶν
 νηπίων σὺν τῇ μητρὶ, ἦτοι ἐκ τῷ δράκον-
 τος τῷ φαρόντος τῷ σφραγῆς καὶ τὴν αὐ-
 τῶν μητέρα, ἐγνωκότες τὴν τῷ Τροίας
 ἄλωσιν, ἄρσαντες καὶ ἀρμόσαντες καὶ ποιή-
 σαντες τὸ (e) δευτέρῃχον ζυγόν τῶν ὅρ-
 κων, τέτῃ δευτέρῃ ὅρκους ποιησάμενοι
 περὶ τῷ παραμεῖναι μέχρι τέλους τῷ πολέ-
 μῳ, τὴν ἰσχυρὰν κόπην ἐνοπλίσσιν ταῖς
 χερσὶν. ἀντιστρόφως (f) δὲ εἶπεν, ἀντὶ
 τῷ τῷ χεῖρας ἐνοπλίσσιν ταῖς στερρῇς
 κόπαις. Δευτέρῃ δὲ ὅρκους εἶπε, πρὸς
 ἀντιδιαβολὴν τῶν πράτων, τῶν δοθέντων
 παρὰ πάντων τῶν μνησίων, ὅτε ἐμνη-
 σέοντο τὴν Ἑλένην, ὅτι, εἰ ἀδικηθεῖν
 παρὰ τινος ὁ (g) κλήρῳ ταύτην λαβὼν
 σύζυγον, πάντες αὐτῷ συμμαχήσειαν.

E M E N D A T I O N E S .

(a) Necessariam conjunct. adjeci ex omnibus fere libris. (b) Haec, quae cum
 superioribus uno tenore legebantur, distinxi et emendavi, praemissa textus voce,
 trium exempl. auctoritate. (c) Μὲν, pro δὲ, ut supra. (d) Supplevi, ut su-
 pra. (e) Δευτέρῃχον rescripsi, pro δεύτερον, quatuor Cod. ipsumque Lycophro-
 nem secutus. (f) Necessariam conjunct. disjunctivam addidi, praevia inter-
 punctione, ex omnibus paene libris. (g) Κλήρῳ malui, quam, ἐκ κλήρῳ, quatuor
 Cod. secutus.

200 Atque hic quidem calcabit regionem lamenta-
(tus Scythicam

Ad quinque fere annos, cupiens torum:
Illi autem circa aram vatis Saturni,
Cum matre pullorum parvulorum carnivori,
Jurisjurandi secundum subeuntes jugum,
205 Solidum instruent manibus remum,
Servatorem Bacchum priorum cladium, bus,
Supplantatorem celebrantes, cui olim in recessi-

P A R A P H R A S I S .

Atque is igitur sic tori cupidus quinis fere annis Scythiam obibit. Graeci interim, Aulide Saturno sacrificantes, anguem in medium progredi, et passerem cum octo pul-
lis, conscensa platano juxta aram extante, devorare cum viderint, jurati denuo
(prius enim apud Tyndarum jurarunt, se communiter ulturos, siquis Helenam a
Thesei rapina vindicatam, postquam Menelao nupsisset, raperet) se non prius
Troja discessuros, quam urbem deletam cernant, remigationi se accingent ovan-
tes, Bacchumque sospitem, et priorum vindicem cladium, quas Telephus, My-

206. Σωτήρα Βάκχον.) τὸν Διόνυσόν
φθισιν, (a) ὅτι αὐτὸς ἐσώσε τὸ πρὶν ἐν
Μυσίᾳ, ὑπὸ Τηλέφου μέλλοντας ἀπόλλυ-
σθαι, ἀναδύς ἐξ αὐτομάτης ἀμπελον, καὶ
σφίλας τὸν Τηλέφον δι' αὐτῆς, ὅθεν καὶ
Σφάλλης ἐκλήθη. Ἡ ἀνάδοσις τῆς ἀμπέλης
μῦθος ἐστίν. (b) ἡ δὲ ἀλληγορία, ὅπως
ἔχει. ἢ, * κατὰ τινὰς *, (c) πάροις
ὧν ὁ Τηλέφος, ἢ ἀμπέλης κλάδοις ἐπισχε-
θεὶς, τιτρώσκεται ὑπὸ Ἀχιλλέως ἐν Καί-
κῳ, ποταμῷ Μυσίας, ὡς φησι Πίνδαρος.
Τίς ἄρ' ἐσθλὸν Τηλέφον
Τρώσεν ἔῳ δορὶ Κα-
ίῃ παρ' ὀχθαίῃ;

Τῶν παροιῶν πημάτων.) ἐπεὶ καὶ πρῶ-
τον πλεύσαντες οἱ Ἕλληνες, καὶ (d) ἀναχ-
θέντες εἰς Μυσίαν, ἐδιώχθησαν ὑπὸ Τηλέ-

φου, καὶ πάλιν ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Ἑλλά-
δα. Ὁ δὲ Τηλέφος, παῖς ἦν Ἡρακλῆος
καὶ Ἀυγῆς, τῆς Ἀλέης θυγατρὸς τῆς (e)
Τεγεάνης καὶ Νεαίρας, ἣτις Ἀυγὴ τὸ βρέφος
ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς ἔθετο. λοιμὸς
δὲ κατασχόντος, γυνὴ Ἀλεος τὸ βρέφος,
εἰς τὸ Παρθένιον ὄρος ρίπτει. θηλάζει δὲ
τὸ ἐλάφος. ποιμένες δ' εὐρόντες, * διέ-
σωσαν αὐτὸ, καὶ * Τηλέφον ἐκάλεσαν. τὴν
δὲ Ἀυγὴν Ναύπλιος, ὁ Ποσειδῶνος, κε-
λεύσει Ἀλέης ἀπεμπολεῖ Τεύθραντι, τῷ
τότε Μυσίας δυνάτῃ, ὅς ἔσχεν αὐτὴν γυ-
ναῖκα.

207-10. Ἀνευάζοντες.) ἦγον ἀνευφη-
μῶντες.

Ὡς ποτ' ἐν μυχοῖς.) ὥτινι ποτε τάυρῳ,
ἦτοι ταυρομόρφῳ Διονύσῳ, κατάρζεται καὶ

E M E N D A T I O N E S .

(a) Ὅτι, pro ὅς τις, ex septem MSS. (b) Sic lego cum quatuor accuratior.
exempl. pro: τὸ δ' ἀλληγορικόν. * Interposui, quinque exempl. jussus. (c) Πά-
ροις, pro καὶ ποίνοις, ex laud. MSS. (d) Ἀναχθέντες, pro ἀνενεχθέντες, ex tri-
bus exempl. (e) Τεγεάνης, pro Τεγεάτης, ex omnibus fere libris. * Supplevi ope
duorum praestant. exempl.

Δελφινίῃ παρ' ἄντρα, Κερδῶς Θεῶ,
 Τάυρῳ κρυφαίας χέρνιβας κατάρξεται
 210 Ὁ χιλίαρχος τῷ πολυρραΐσῃ στρατῷ.
 Ωἷ θυμάτων πρόσπαιον ἐκτίνων χάριν
 Δαίμων Ἐνόρχης, Φηγαλεὺς, Φαυσήριος,

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 210. πολυραΐσῃ Vatic. 1471. Alexandr. Casan. chart. Barber. et Barocc. πολυρραΐσῃ Potter. et alii. πολυρραΐσῃ Vatic. 915. 1421. et Palat. 139. πολυρραΐσῃ alii.
 Vers. 212. Φηγαλεὺς reposui ex Vatic. 916. 972. 1306, Pal. 40. 158. Alexand. Casan. memb. Barocc. Selden. ipso Tzetza, aliisque. Φηγαλεὺς alii. Φηγαλεὺς aliqui.

θύσει κρυφαίας καὶ μυσικὰς χέρνιβας ἐν μυχοῖς τῷ Δελφινίῃ τόπῳ, ἢ γὰρ τῆς Φωκίδος, περὶ τὰ ἄντρα καὶ σπήλαια τῷ Κερδῶς Θεῷ, ἢ τοῖς τῷ Ἀπόλλωνος. τίς δὲ θυσεῖ τὰς θυσίας; ὁ Ἀγαμέμνων, ὁ χιλίαρχος τῷ πολυρραΐσῃ * καὶ πολυφθάρτῃ * στρατῷ, τῷ τῷ ὁ χιλίων ναῶν ἀρχὸν στρατῷ, φθέρωντος πόλεις. τὰς δὲ ἑκατὸν ὀρδοῦντα ἐξ ναῶν παρέλειψε, τῷ ἀπηρτισμένῳ χρησάμενος ἀριθμῷ. ἦσαν γὰρ πᾶσαι αἱ νῆες τῶν Ἑλλήνων, ἀρπῆς.

Ex 208. Δελφινίῃ.) τῆς Φωκίδος, ἢ τῷ Ἀπόλλωνος. κατὰ χρησμόν γὰρ ὁ Ἀγαμέμνων ἐλθὼν ἐν Δελφοῖς, ἐν τῷ τῷ Ἀπόλλωνος ἱερῷ ἐθυσε Διονύσῳ. Δελφίνιος ἔν καὶ Κερδῶς Θεός, ὁ Ἀπόλλων. Δελφίνιος μὲν, ἢ ὅτι τὸν ἐν Πυθῶνι Δελφίνα δράκοντα τοξεύσας ἀνείλε, Ἀητῶ βιάζοντα, ὡς φησὶν Ἡλίοδωρος.

(a) Ὅς ποτε πετραίῃ ὑπὸ δειράδι Παρνησιῶ

Δελφίνα τόξοις πελώριον ἐξενάρειξεν. ἢ ὅτι Κασαλίῳ τῷ Κρητὶ, πρὸς ἀποικίαν σκελλομένῳ, ὁ Ἀπόλλων, ἢ ἀπὸ Δελφίνος ὀχήμενος, ἢ Δελφίνι ὁμοιωθεὶς, προηγεῖ-

το τῆς νεᾶς ἕως τῷ Κρισσαῖ κώλπῳ, καὶ τῆς Φωκίδος. Τινὲς δὲ φασιν, ἐν τῷ πλοίῳ αὐτὸν εἰσελθεῖν ἐν εἰδει Δελφίνος, καὶ κατὰ τῷ τὸν τόπον (b) πηδῆσαι εἰς τὴν θάλασσαν, ὅθεν ἐκλήθη καὶ ὁ τόπος Δελφοί, καὶ ὁ Ἀπόλλων Δελφίνιος, (c) καὶ ἄλλοι φασὶ, Δελφὸς κληθῆναι ἀπὸ Δελφῶ, ἢ Ποσειδῶνος καὶ Μελανθίης, τῆς Δευκαλίωνος θυγατρὸς. Κερδῶς δὲ, ὅτι διὰ χρησμῶν τὰ συμφέροντα καὶ ἐπικερδῆ δείκνυσιν.

Παρ' ἄντρα.) παρὰ τῆς (d) ἐσωτάτης τόπῃς τῆς ναῦς. Ἐτιμᾶτο δὲ καὶ Διόνυσος ἐν Δελφοῖς σὺν Ἀπόλλωνι, ἔτασι. Οἱ Τιτᾶνες τὰ Διονύσου μέλη, ἃ ἐσπάραξαν, Ἀπόλλωνι ἀδελφῷ ὄντι αὐτῷ παρέθεντο, ἐμβαλόντες εἰς λέβητα. ὁ δὲ παρὰ τῷ τρίποδι παρέβητο, ὡς φησὶ Καλλίμαχος. καὶ Εὐφορίων λέγει.

... ἐν πυρὶ Βάκχον

(e) Δῖον ὑπὲρ φιάλην (f) ἐνεβάλλοντο..

209. Ταύρῳ.) τῷ Διονύσῳ, ὅτι κρατοφόρον αὐτὸν γράφουσιν, ὡς Εὐριπίδης ἐν Βάκχαις, καὶ πρόσθε μὲν ταῦρος ἡγείσθαι δοκεῖ. Στησίμβροτος δὲ καὶ (g) Διόνυξον

EMENDATIONES.

* Supplevi ope quatuor MSS. (a) Ὅς ποτε, pro ὅποτε, ex omnibus paene MSS. (b) Πηδῆσαι, pro συνοδεῦσαι, ex quinque Cod. adstipulante per Graev. Pottero. (c) Haec, quae post Euphorionis verba legebantur ad hunc modum: ἄλλοι δὲ φασί, &c. huc ad suum locum reduxi auctoritate trium exempl. (d) Ἐσωτάτης, pro ἐσωτάτῳ, ex quatuor MSS. (e) Δῖον, pro δῖαν, ex septem Cod. (f) Ἐνεβάλλοντο, pro ἐβάλλοντο, ex laud. exempl. (g) Διόνυξον rescripsi, pro

Delphinii ad antra, Lucrosi Dei,
 Tauro abstrusa piamina auspicabitur
 210 Dux-ingentis valde-exitiosi exercitus:
 Cui sacrificiorum recentem referens gratiam
 Deus Enorches, Fagaleus, Phausterius,

PARAPHRASIS.

siae rex, ipsis inferet, canentes. Cum enim chiliarcha ille tremendi atque exitiosi exercitus Agamemnon penetrale Baccho sacrificium in Delphico lucrosi Apollinis templo ex oraculo fecerit, gratiam ei referens Dionysus, quum classem ad nostram urbem obsidendam ducens, et in Mysiam tempestate delatus, a Tele-

αὐτὸν καλεῖ, ὅτι κερατοφόρος ἐξελθὼν, τὸν Διὸς μηρὸν ἐνυξεν.

Κρυφαίας χέρνιβας.) ὅτι ἐν παραβύσσει τὰ μυστήρια τῷ Διονύσῳ ἐκτελεῖτο. (a)

211. Ωἱ θυμάτων.) ὥτινι Ἀγαμέμνονι πρόσπαιον καὶ νεαράν τὴν χάριν τῶν θυμάτων (b) ἀντιδιδῶς ὁ Διόνυσος, συμποδίσαι τὸν Τηλέφον ἀμπέλας κλήματι, ὥς μὴ ἀνελεῖν πάντας τὰς Ἑλλήνας. (c) ἢ ἔτι καὶ συντάξις. Ἀμειβόμενος ὁ Διόνυσος ἀντὶ τῶν θυμάτων πρόσφατον χάριν, σχίσαι τὸν Τηλέφον τῷ μὴ ἀκριζῶσαι καὶ ἀφανίσαι τὰς Ἑλλήνας, τέμνοντα καὶ θερίζοντα αὐτὰς, ὥσπερ σάχυν. (d) Οἱ Ἕλληνες τῆς Τροίας ἀποπλανηθέντες, προσώκειλαν τῇ Μυσῶν, ὥς τῇ Τροίᾳ· ἐνθα Τηλέφος, βασιλεὺς (e) ὧν τῶν Μυσῶν,

ἐξελθὼν, πολλὰς τῶν Ἑλλήνων ἀνεῖλεν. ὁ δὲ Διόνυσος θέλων ἀποδῆναι εὐχαριστήρια τῷ Ἀγαμέμνονι ἀντὶ τῆς εἰς αὐτὸν θυσίας, πεποίηκε τὸν Τηλέφον συμπλακῆναι ὑπὸ κλάδων τῆς ἀμπέλας τὸν πόδα, καὶ ὑπὸ Ἀχιλλέως τραβῆναι. ἐδόθη δὲ αὐτῷ χρησμὸς, ὥς καὶ ἂν ἄλλως ἰαθήσεται, εἰ μὴ ὁ τρώσας ἰάσεται. διὸ καὶ ἰαθεῖς ὑπὸ Ἀχιλλέως, δεικνύει τοῖς Ἕλλησι τὸν ἐπὶ τὴν Τροίαν πλῆν.

212. Δαίμων Ἐνόρχης.) ὁ Διόνυσος παρὰ Λεσβίοις. Φασὶ γὰρ δύο ἀδελφὰς συμμιγέντας, Θυέστην καὶ Δαΐταν, (f) γεννῆσαι παῖδα, Ἐνόρχην καλεσμένην, ὅς ναὸν ἰδρυσάμενος Διονύσος, ἀπὸ τῆς ἰδίας αὐτῆς ὀνόματος τῆτον ἐκάλεσεν. ἢ Ἐνόρχης λέγεται, ὅτι μετ' ὀρχήσεως αὐτῷ τὰ μυστή-

EMENDATIONES.

Διόνυσον, ope omnium fere librorum, ipsaque etymolog. ratione. (a) Illa: Οἱ Ἕλληνες τῆς Τροίας, &c. quae extra ordinem uno heic tenore sequebantur, suo sub sequentem versum loco restitui auctoritate trium librorum. (b) Ἀντιδιδῶς, pro ἀναδιδῶς, ex septem MSS. (c) Ita heic haec lego, quae male supra legebantur: Ἡ δὲ συντάξις ἔτι καὶ, &c. accuratior. Cod. secutus. Caeterum hic loci post τὸ Ἑλλήνας, ea locum claudebant: κακοζήλω δὲ τροπῇ ἐχρήσατο· λέοντα γὰρ αὐτὸν εἰπὼν τὸν Τηλέφον, ὥφειλε τὰς Ἑλλήνας βόας, ἢ ἄρνας εἰπεῖν. ὁ δὲ σάχυν εἶπεν αὐτὰς. τῆτον δὲ ἀκατάλληλον· λέων γὰρ σάχυν καὶ ἐσθίει. Haec, quum in accuratioribus exemplaribus non occurrerent, verum suo inferius loco melius disposita apud ipsa legerentur, ut videbimus, delere existimaui. (d) Quae prius heic sequebantur: εἰπειδὴ δὲ αὐτὸν παρεῖκασε λέοντι, καλῶς εἶπεν, Ὀδόντι καὶ γνώθοις. eadem quam proxime adduxi, caussa deleui. (e) Supplevi ope omnium paene librorum. (f) Sic malui legere cum duobus accurat. MSS. quam: ἐξ ὧν γεννῆναι παῖδα, &c.

Λέοντα θοίνης, ἵχνος ἐμπλέξας λύγοις,
 Σχήσει, τὸ μὴ πρόρριζον αἰσῶσαι σάχυν,
 215 Κείροντ' ὀδόντι καὶ λαφυαίαις γνάθοις.

Λεύσω πάλα δὴ σπεῖραν ὀλκαίων κακῶν,
 Σύρσαν ἄλμη, καπιρροῖζσαν πάτρη
 Δεινὰς ἀπειλὰς καὶ πυριφλέκτες βλάβας.

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 216. λέυσω Palat. 142. 158. alii que. δέ, pro δὴ, Barocc. Vers. 217. καπιρροῖζσαν Vatic. 117. 915. 916. 1421. Pal. 158. Casan. memb. et Seld. καπιρροῖζσαν Vatic. 1471. Palat. 139. Alexand. Barber. Casan. chart. et Barocc.

ρια ἐτελεῖτο. ἢ ὅτι ἐν ὄρχοις καὶ φηγοῖς διήγεν.

Οἱ δὲ αἰσχροὶν τινὰ ἰσορίαν φασὶ. Διόνυσον γὰρ λέγουσι ψηλαφᾶν τὴν μητέρα, μετὰ τὸ κεραυνωθῆναι αὐτὴν. Πολύσυμνος δὲ τις νεανίας ἐφη δείξειν τὴν πρὸς ταύτην ὁδὸν, εἰ συγγένειο αὐτῷ. ὁ δὲ ὑπέσχετο τῷτο ποιῆσαι, εἰ πρῶτον εὐρήσει τὴν μητέρα. καὶ δὴ βελαῖς Πολυσύμνος κατελθὼν εἰς τὴν Αἰδὸν, ἐκ τῆς Λέρνης πηγῆς ἀνάγει αὐτὴν. τελευτήσαντος δὲ Πολυσύμνος, Διόνυσος θέλων πληρῶσαι τὴν ὑπόσχασιν, σύκινα αἰδοῖα προσῆψεν αὐτῷ, καὶ φαλλὰς δερματίνες ἐλάφων. ὅθεν, ὡς φασιν, καὶ Ἐνὸρχος λέγεται. Ἄλλ' ἔτι καὶ περὶ τὴν ἰσορίαν ληρῶσι, καὶ τὴν ἀλληγορίαν ἐκ ἴσασιν. ἔχει δὲ ἡ ἰσορία πρῶτον ἔτῳσι. Ὅσιρις, ὁ καὶ Διόνυσος, βασιλεὺς ὑπάρχων Αἰγύπτου, ὑπὸ Τυφῶνος τῶ ἀδελφῷ, καὶ τῶν συνωμοτῶν, μελιδὸν κατετμήθη, καὶ ἐξετέθη πολλαχῶς. Ἰσις δὲ, ἢ καὶ Δήμητρα, γυνὴ Διονύσου, μετὰ Ὄρε τῶ ἡῆ, τὸν Τυφῶνα, καὶ πάντας τὰς σὺν ἐκείνῳ φονεῖς ἀναιρεῖ. τὰ δὲ τῶ Διονύσου μέρη καὶ μόρια συλλέξασα, ἐκάσῃ ναὸν καὶ ἱερὰ ὑποδόμησεν. ἐν (α) Φύλαις δὲ, πό-

λει Αἰγύπτου, τὸ μέγιστον ἦν τῶν ἱερῶν, ὅς καὶ μέγας ὄρκος τοῖς Αἰγυπτίοις ἐτύγχανεν, (b) ἐπόμενους. Μὰ τὸν ἐν Φύλαις Ὅσιριν. * Ἡ Ἰσις * γὰρ, πάντα εὐρεῖσα * καὶ συλλεγῶσα * τὰ μόρια, ὡς ἐφην, καὶ δειμαμένη πᾶσι ναῖς. τὰ δὲ παιδογόννα (c) μόρια μὴ εὐρεῖσα, τὰς δερματίνες φαλλὰς ἐπενόησε κρεμαννύειν ἑκασὸν ἑαυτῷ, καὶ σὺν τέτοις ὀρχεῖσθαι. Καὶ τὰ μὲν τῆς ἰσορίας ταυτὶ. τὸ δὲ συμβολικότερον τῆς δῆλον, ὅτι ὁ αἶνος ἐντείνει τὰ μόρια. ὅθεν τὸν Διόνυσον καὶ νέον καὶ γέροντα γράφουσι, πρὸς τὴν πόσιν τῶ οἶνου, τὴν μετρίαν (d) λέγω καὶ ἄμετρον, καὶ φαλακρὸν γέροντα γράφουσι τῷ ἀκολουθεῖν, ὅτι οἱ οἰνωθέντες τὰ τῶ λογισμῷ ἀπόρρητα ἐκφαίνουσιν. ὅθεν καὶ ὁ Ἀλκαῖος φησιν. Οἶνος γὰρ ἀνθρώποις δίοπρον. Καὶ ἄλλα μυρία (e) περὶ τῶ Διονύσου, ἥτοι τῶ οἶνου, συμβολικωτέρως τελέμενα, παρδαλὰ, καὶ βάκχα, καὶ σάτυροι, καὶ ἀνδρόβηλοι σολισμοί, καὶ τινὰ ἑτέρα, ἃ μακρὸν ἐστὶν ἐν μυθικοῖς συγγράμμασιν ἀλληγορεῖν περιεργότερον.

Φηγαλεὺς.) ἐμοὶ δοκεῖ δι' ἧτα γράφεισθαι, παρὰ τὸ ἐν φηγοῖς καὶ ὄρεσιν ἄλλε-

EMENDATIONES.

(a) Si per unum quidem Codicem mihi licuisset, certe per τῆ urbis nomen extulisset cum omnibus tum Graecis tum Latinis scriptoribus, qui de hoc oppido meminerunt, laudati a Georgio Zoega de Origine et usu Obeliscorum p. 286. (b) Adjeci, ope duorum exempl. deletο τῷ λέγουσι, quod post jurisjurandi formulam occurrebat. * Supplevi ope laud. MSS. * Supplevi pariter, ut supra. (c) Itidem addidi, ut supra. (d) Addo, ope praefat. librorum. (e) Sic emendavi, ut supra, pro: περὶ τὸν Διόνυσον, ἥτοι τὸν οἶνον.

Omniaque bellicosorum in corpore juvenum infixa sunt;

Hunc vero canem rabidum ferire nequeo.

454. Rabiem in greges.) Id est: Tamquam occisor patrii Ajacis, qui propter Achillea arma insanivit, perdiditque Graecorum greges. Caeterum historia, nota est: Cum Ajax se Ulyssi in Achillis armatura donanda pospositum videret, in furorem versus, Graecorum primo greges mactavit: postea, horum contumeliis accedentibus, sese cum illo gladio confodit, quem ab Hectore dono acceperat, quum singulari ambo certamine decertarunt, teste illis verbis (1) Homero:

... dedit ense argenteis-clavis distinctum,

Cum vaginaque offerens, et artificiose-facta corrigia:

Ajax vero balteum dedit puniceo-colore splendidum.

455-61. Leonis crudelis pellis.) *Χάρων* leonem notat Macedonum dialecto. Historia autem, hujusmodi: In Nemea, Argolica regione, leo quidam erat, ferro omnigenisque telis prorsus inviolabilis. Hunc Hercules propriis manibus cum confregisset, ejus pelle pro scuto utebatur. Sic instructus cum aliquando iter ageret, in amicum Telamonem, Jovi sacra facientem, forte incidit, a quo ad domum suam subeundam, patrique suo Jovi sacrificandum, precans, ut mascula sibi proles enascetur (prole quippe carebat) invitatus est. Tum Hercules, sumpta aurea phiala meri plena, sacrificavit, precibus ex amici voto adhibitis. Quibus peractis repente aquila apparuit, dixitque Telamoni: *Telamon, filium suscipies, quem ex signo Aëtum vocabis.* Natum igitur Ajacem, Aëtum, (quasi Aquilam) appellarunt, postea Ajacem. Hunc, ubi adolevit, Hercules leonina, quam gestabat, textit pelle, eamque ipsi gratificatus est: qua munitus,

erat, uti nugantur, undique invulnerabilis, praeter quam sola illa in parte, secundum aliquos, quam antea apud Herculem corytus, apud ipsum Ajacem clypeus, obtegebat. Sunt autem, qui sub clavicula vulnerabilem Ajacem dicant. At haec nugae et fabulae, quum veritas ita habeat: Dexter solersque miles cum esset Ajax, pluribusque cum hostibus depugnasset, nunquam laesus fuit, ut qui strenuissime se tueretur, tegetretque clypeo. Postquam vero sibi manus intulit, ense in latus, vel in jugulum, adacto, cessit in fabulam, ea tantum loca vulneribus obnoxia habuisse.

Ex 458. Corytus Scythicus.) Id est, pharetra Teutari, quem supra dixit poeta Herculem sagittandi rationem docuisse: ubi nos adnotavimus, ceteris placere, ab Euryto, aut vitrico Rhadamanthe, eam artem didicisse.

Ex 458. Comyro.) Comyrus Juppiter Halicarnassi colebatur.

Ex 461. Catulum in ulnis.) Hercules amore prosequens Ajacem, suisque in ulnis susceptum agitans, pro ipso Jovi patri precatus est.

Amici.) *Τὸ αἶτρα* Dorice est, pro *αἶτρα*, amici. Scholiastae *αἶτρα* per *τ* efferentes, nugantur.

462-63. Non enim persuadebit.) Non enim, inquit, persuadebit Teucer Telamoni, Lemnium, seu bellicosum, Ajacem violentas sibi manus intulisse: (Lemnii quippe, auctore (2) Hellanico, armorum fabricandorum rationem adinvenerunt) illud Bellonae, sive belli, fulmen: (namque *Ἐννα*, *Bellona*, Junonis epitheton est:) qui nunquam fugam capessivit taurus iracundus, uti et Homerus (3) testatur illo versu:

Homini autem non cesserit magnus Telamonius Ajax.

Patri.) *Φίτρος*, generationem significat et genitorem. Verbum est *φίτροω*, gigno.

(1) Iliad. 9. vers. 303-05. (2) Milesio illo, historico antiquissimo, et annis duodecim Herodoto grandiore: in libro, puto, quem *περὶ Λήμνης κτίσεως* scripsisse constat ex Stephano, Athenaeo, aliisque veteribus scriptoribus. (3) Iliad. 9. vers. 321.

464-66. Inimicissimi peregrinorum munere.) Cum Hectore namque singulari certamine congressus, et aequo Marte pugnantibus, conciliati sunt, ac mutuis se donis prosecuti:

*Ajax autem balteum dedit puniceo-
colore fulgentem,*

quicum interfectus Hector, et ab Achille ligatus, de curru raptatus fuit. Atque Ajax cum eo, quem ab Hectore accepit, ense sese confodit, ut (1) Sophocles auctor est: quamquam (2) Anticlidides a Paride sagitta confixum periisse tradat.

467-68. Trambeli fratrem.) Teucrum intelligit. Expugnata enim et eversa ab Hercule Troja, Telamon Theaniram, alio nomine Hesionem, pro eximio virtutis praemio accepit, ut (3) Ister in Miscellaneis tradit. Ea ab ipso Telamone facta praegnans, exiit de navi, et nando Miletum aufugit. Nos vero a Priamo ab rege Miletu Arione euntiam existimamus: qui eam in sylva absconditam cum invenisset, custodivit, et quem enixa fuit puerum, nomine Trambelum, tamquam proprium filium educavit. Caeterum facta in Ilium expeditione Achilles Miletum venit, et reluctantem Trambelum obtruncavit: mox illius virtutem admiratus, ac Telamonidem esse comperiens, sepelivit, deplorans ipsum ut consanguineum.

469. Turrium-Eversori.) Id est, Telamoni: Tradit quippe (4) Hellanicus, priusquam Hercules Trojam ingrederetur, Telamonem, diruta moenium par-

te, urbem invasisse. Quum vero Hercules ensen in illum distrinxisset, Telamonem, viso Hercule propterea indignabundo, saxa circa ipsum coacervare coepisse, et, *Quorsum illud*, quaerenti, *Fore se aram Herculi averrunco erecturum* respondisse; sicque iram Herculis sedasse: quin Hesionem, aliter Theaniram vocatam, dono ab eodem accepisse.

470. Comitii.) Hoc est, concionibus.

471-75. Caesio hortatus-est cani mittere.) Phoenodamas, trium filiarum genitor, cum a Laomedonte ex tribus unam ceto exponere coactus esset, advocata concione concionatus est, oportere, Laomedontem, mali auctorem, filiam Hesionem exponere; ac Trojanis persuasit. Itaque ceto voranda exposita fuit: quam tamen Hercules, interfecta belua, servavit. Ob eam causam Laomedon Phoenodamanti iratus, treis illius filias quibusdam tradidit in (5) Libyae desertum, quo proficiscebantur, asportandas; ut feris pabulum relinquerent: quarum uni mixtus in forma canis Crimissus fluvius, Aegesten procreavit, qui illic tres urbeis aedificavit, Aegestam, Entellam, et Erycem.

Caesio cani.) Id est, ceto.

Orator.) *Βάβαξ* est orator, a *βαλῶ*, dico.

476-77. Pipone.) Pipo, avis marina est decora et speciosa: nunc vero Hesionem sic vocat. Caeterum scorpionem, propter caedes; ac lethalem partum, utpo-

(1) In Ajac. vers. 910. (2) Atheniensis ille, saepenumero ab auctoribus cum certo, tum incerto opere laudatus, de quo videas Vossium de Hist. Graec. lib. 3. et Meursium B. Attic. lib. 1. (3) Cirenaeus ille, Callimachi discipulus, qui Ptolemaei Evergetae aetate floruit. Horum ejus Miscellaneorum meminit etiam, praeter Suidam, et Sophoclis Scholiastes, qui in Oed. Col. vers. 1053. primum librum, et ad vers. 42. quartum, appellat. De auctore loquitur ad Laërtium Menagius, lib. 2. seg. 59. (4) Mitylenaeus ille ἐν τοῖς Τρωϊνοῖς, quod opus, praeter alios, appellant Dionysius Halicarn. lib. 1. Strabo lib. 13. et Stephanus in *Φολίαν*, alibi-que. (5) Id est, in vastam illam, ut loquitur Lycoph. v. 957. Siciliae a meridie Occidentem versus solitudinem. Ita bene convenit cum iis iisdem, quae narrat in vers. 953. Vide quae nos notavimus in vers. 648. Caeterum antiqui Auctores, e quibus Tzetzes sua hausit, *παρονυμαστὴς* Libyae desertum appellarunt hanc magnam solitudinem.

te à ceto deglutitum, Herculem appellat.

478. Secundus autem ad insulam Agrestis.) Constructio ita habet: Agrestis autem mediterraneus Agapenor, suis ille epulis conviva, et ab lupiformibus Nyctimi sectoribus genus ducens (Nyctimum illum quercu natum intelligit) Qualibus Nyctimi sectoribus? Illis scilicet ante lunam natis, cibumque ex glandaria farina confectum sub favilla per summam hyemem torrentibus: secundus a Teucro in insulam Cyprum veniens, aes effodiet.

Agrestis.) Id est Agapenor, Venator ille, quatenus genere Arcas, qui homines mediterranei sunt, et venationis studiosissimi. aut agrestis, quatenus agresti Arcades nutrimento utebantur, nempe glandibus, secundum quod proverbio fertur (1) oraculum:

Multi apud Arcadiam vescentes glande viri sunt.

480. Mediterraneus.) Hoc est, Arcadiae, Peloponnesi mediterranei, incola, teste etiam Homero, qui indicans, id eam gentem navibus carere, quod longe a mari absit, sic (2) canit:

Sed tamen has illi dederat rex ipse virorum

Maximus Atrides, nigri quibus aequora ponti

Transiret: quoniam procul absunt Arcades oris,

Aequoreis, nec multa marina negotia curant.

Nepotum quercus.) Arcas, Jovis,

vel Apollinis, ex Callisto, Lycaonis filia, filius, ut (3) Charon Lampsacenus memoriae prodit, quum inter venandum in quamdam ex Hamadryadibus nymphis incidisset in sylvis periclitantem, jam jamque ab fluminis torrente cum quercu, in qua nata erat, perituram, fluvium in alium cursum deflexit, quercumque aggere communivit: quare Nympha, cui nomen erat, juxta Eumelum, Chrysopelia, cum illo re habita, Elatum et Aphidantem genuit, ex quibus Arcades orti sunt, testante his verbis Apollonio:

(4) *Hic tamen iniquam pro parentis sui (Arcadis) pendebat poenam Scelere: Cum enim in montibus arbores solus excideret*

Aliquando, Hamadryadis nymphae neglexit preces,

Quae ipsi, lugens, voce blandiebatur miserabili,

Ne coaequam extirparet arborem, in qua multa

Usque saecula degisset....

Vel igitur ob hanc causam Quercus Nepotum ait, vel quod Agapenor a Dryope originem traheret. Dryops autem filius erat Apollinis et Diae, Lycaonis filiae. Hanc enim cum compressisset Apollo, praegnantem fecit, quae enixa, puerum in *δρυοῦ* quercus stipite abscondit: unde Dryops appellatus fuit, et ab ipso, qui circa Parnassum incolebant, Dryopes, sicut (5) Helius innuit illo versu:

Generosi Theodamantis, quem inter Dryopes occidit.

(1) Extat apud Herodot. in Clio pag. 25. et Pausaniam in init. Arcadic. (2) Lib. β. Iliad. vers. 612-14. (3) Pythoclis ille filius, historicus, teste Strabone lib. 13. pag. 583. et 589. illustris, et Xerxi aequalis, ut Anonymus ἐν Ὀλυμπιάδων ἀναγραφῇ auctor est ad Olymp. 75. In opere illo, puto, quod duobus libris de urbium origine condidisse docet Suidas. (4) Hi versus, quos affert ex Apollonio, occurrunt quidem libro β'. Argonaut ex 476 ad 481. sed alia prorsus sententia. Nam apud poetam Agenorides Phineus de amico suo, aut, secundum alios, fido famulo, Paraebio loquitur nautis remigibus. Quod porro de Arcade et nympha Hamadryade refert, deceptionem arbitror; atque aliter accepisse, quod de eadem nympha tradit apud ipsius Apollonii Scholiastam cit. loco Charon Lampsacenus, qui non de Arcade, verum de Rhoeco Centauro, loquitur. (5) Nemo alius, quod sciam, hujus auctoris meminit (nihil refert, quod de Helio antiquissimo astronomo fiat mentio apud Diodorum Siculum lib. 5. pag. 227. et Vossium de Scientiis Math. pag. 144.) Cavendum, ne Heliodorus et hic loci designetur.

481. Lupiformium .) Male loquitur Lycophron , nempe quod *λυκομόρφων* , non *λυκαινομόρφων* , deberet dicere : Non enim in lapas , sed in lupos , secundum se , versi fuerunt Lycaonis filii . Caeterum historia , haec est :

Jovis et Niobes filius fuit Pelasgus , cui ex puella Meliboea , vel , ut aliis magis placet , Cyllene nympa , Lycaon natus est . Hic Arcadiae rex constitutus ,

Pluribus conjugis pater extitit quinquaginta liberorum :

Sed impia filiorum propago enata est ,

quorum sunt nomina : Maenalus , The-sprotus , Nyctimus , Caucon , Lycius , Phthiusque et Teleboas , Aemon , Mantinus , Stymphalusque et Cleitor , Orchomenusque et alii , qui omneis , uti agebamus , nemini impietate atque insolentia cedebant . Horum nequitiam expecturus Juppiter , sumpta hominis mercenarii forma , ad eos accessit , qui invitatum hospitem hospitio exceperunt , ipsique jugulati e conterraneis pueris unius viscera , sacris admixta , apposuerunt comedenda , Maenali , majoris natu fratrum , consilio . Ejus immanitate rei indignatus Juppiter , mensam quidem subvertit eo ipso in loco , ubi Trapezus hodie est in Arcadia locus : Lycaonem vero , ejusque liberos , praeter juniorem Nyctimum , fulmine ictos concremavit . Caeterum , ut regnum Nyctimus adeptus est , Deucalionis accidit cataclysmus , propter Lycaonidarum , ut nonnulli volunt , impietatem .

Aliter : Juppiter ab Lycaone hospitio exceptus , apud ipsum convivabatur . Hujus filii , ut experirentur , an Deus esset , conciso fratre Nyctimo , ejus carnes aliis carnibus permixtas Jovi apposuerunt . Quare iratus Juppiter , mensam subvertit , ubi Trapezusa urbs hodie est in Arcadia , aliquot Lycaonis filios fulmine perdidit , Arcadium denique assidue fulminavit , donec terra , porrectis manibus , dextraque Jovis apprehensa ,

ejus iram sedavit : Ideo in Arcadia primum manuum porrectionem factam esse ajunt . Alios denique de Lycaonis liberis in lupos commutavit , quos Lycophron nescio , quomodo in lupos mutatos dicat : nisi forte speciem pro specie ponere deberet , nimirum pro *ἀρκομόρφων* , *ursiformium* . Callisto namque , ut fabulantur , Lycaonis filia , Dianae socia erat in venatione . Cum ea Juppiter , assumpta Dianae forma , consuetudinem habuit , et , ut Junonem falleret , in ursam convertit ; ex cujus concubitu Arcas natus est : unde etiam Agapenor ortum duxit .

Nictimi sectorum .) Vel hoc fabularum Lycophronis commentum : Non enim Nyctimum , sed alium conterraneum juvenem , dissecuerunt , ut cum caeteris (1) Apollodorus ratum facit .

482-83. Ante lunam .) Id primo adnotandum , adverbium etiam , vocali tantum subsequente , *τὸ ὕ* admittere , quemadmodum et nos scribimus , proptereaque multis indoctorum detrahimus , eorum nobis vitium attribuentibus .

Ante lunam fagineorum panum .) Quoniam proseleni , quasi antelunares , dicuntur Arcades : qui ante novilunium cibum sumebant , glandes igne assantes . Vel quod *προσέληνοι* vocentur conviciatores : *προσελεῖν* quippe est conviciari . Apud alios porro pro stultis habentur , quod vetustissimos , et quidem luna antiquiores se esse dictitent . Caeterum ad haec quae pertinet (2) allegoria ita habet , ut Astrologiam , annum , menses , aequinoctium , atque hujusmodi omnia Arcadium rex , vel Atlas Lybicus , adinvenerit , mensibus per lunam computatis : mox Thales inventum expoliverit . Sunt denique , qui dicant , Arcades Diis sacrificare docuisse , primo murem , secundo equum album immolantes , tertio demum folia querna dolentes : unde Pythia :

Multi in Arcadia vescentes-glande viri sunt .

484. Aes-effodiet . Quoniam multae aeris fodinae sunt in Cypro . Ajt igitur

(1) Lib. 3. cap. 8. (2) Vide Censorinum de Die Natali , cap. 19.

tur, quod ex Arcadia in Cyprum profectus Agapenor, in aere conficiendo operabitur: nos vero ita exponimus, ut intelligatur, venturum esse in Cyprum, ubi sunt aerarii fabri. Indecorum quippe, talem ducem aerarium fieri. Sic igitur exponimus, atque orationem per syllepsin, aut charientismum, figuratam dicimus.

486. Cujus patrem.) *Φίλος*, genitorem significat. Caeterum Agapenoris pater fuit Ancaeus, qui in Calydonium aprum cum exisset, ab illa bellua caesus fuit. Historiam (1) Homerus prosequitur, tangit etiam (2) Soterichus, tradens in Calydoniacis „*Calydonius aper*, „*in Oeta prius versatus, tum in Aetoliam venit Dianae ira, quum Oeneus solitis eam primitiis defraudavit*:

„ . . . (3) *Alli vero Dii epulati erant hecatombas* „.

Propterea igitur Oetaeus appellatus est.

487. Inguinis in virtibulis.) Hoc est: ad inguinis vertebrae corpus saucians. *Βεβών* autem coxendicis locus est. Hinc quem *Βεβών* sapientissimus noster Lycophron intelligat, non percipio, aut ipso barbare ac nugatorie loquente, aut nobis ignorantibus. Nam heic quidem in *Βεβών*, *inguine*, Ancaeam vulneratum refert: paullo post autem, *Ferens*, inquit, certe *σφυρὸν*, *malleolum*; ac nos contra partes astragalo circumjectas novimus *σφυρὸν*. Cum igitur *Βεβών-σφυρὸν*, quasi *inquinis-malleolum*, juxta doctissimum hunc poetam, sexcentas pseudohistorias referentem, seque adversum, nec alios tantum, pugnancia milles loquentem, nesciamus, ut decet ignari sumus.

488-90. Cognovit vero miser.) Vel id nugae:

Sanio enim Ancaeo flamine

Oraculo vetitum fuit, de vite ne biberet.

Nam huic Ancaeo, Neptuni ex Astypalaea, Phoenicis filia, filio, cum vitem plantasset, uti (4) Aristoteles ille, qui Peplos composuit, memoriae prodit, praedictum fuit a quodam vate, se ex illa vinum non gustaturum. Verum ubi vitis fructum tulit, racemum Ancaeus in poculum tamquam bibiturus expressit, vatemque derisit, calicem ostendens. At ille,

Multa cadunt inter calicem, inquit, supremaque labia.

Tum elato clamore, quod ingens aper regionem devastaret, deposito Ancaeus statim calice, illam in belluam irruit, a qua vulneratus interiit. Noster Lycophron, de Agapenore, Ancaeii patre, Actorisque ex Eurythemide, Acasti filia, filio; deque Calydonio apro id protulit. Sunt tamen, quia Atalantam omnium primam sagitta aprum percussisse tradant.

492-93. Impetu-facto interfecturum est ultus.) Si lectio est, ut mihi placet, *κτανέντα*, *interfecturum*, sic construendum: Strepitu impetuque se ferens aper, occisurum se Ancaeam ultus est, illius, juxta Lycophronem, inguini-malleolum certo saucians. Sin contra, *κτανόντα*, *interficiendum*, inepta, deque Ancaeo falsa est. Quippe Atalante feram jaculo feriit, ac Meleager, venabulo in fronte defixo, occidit. Ancaeus igitur nihil in ipsam praeclari edidit, nisi quod, dum securim sustollebat, belluam sauciaturus, ab ea rursum caesus, interfectus fuit. Atque ita quidem se habet de Ancaeo constructio: de Meleagro autem (quod abditissimum est, nostraque cogitatio) in hunc modum: Idem dens, sive aper, strepitu cadens interfectus,

(1) Per Phoenicem Iliad. 1. vers. 535. et seq. (2) Oasites, vel Hyasites, ille poeta et historicus Diocletiani tempore, de quo, praeter Suidam et Vossium de H. G. lib. 2. cap. 16. Reinesium videas pag. 316. Epist. ad Hofmannum et Rupertum. Hujus, quod prosa oratione condidit, operis de rebus Calydoniacis, nemo alius, quod sciam, meminit. (3) Ex Iliad. 1. vers. 531. (4) Vulgo putatur Philosophus ille Stagiritas: quare Fabricius adeundus B. G. tom. 2. pag. 160. cap. 35. Nos vero cum Tzetzis etiam ad Hesiodum pag. 3. alium quemdam Aristotelem hunc esse existimamus.

interficiens Meleagrum ultus est, certo feriens extremum malleolum, sive talum pedemque, saltatoris, id est celerissimi bellatoris.

At enim non quo ipsum feriisset in pede aper id ait, sed lepide et urbane dicit, illum esse ultum, vinctis scilicet ejus pedibus, eoque effecto, ne posset ambulare, quod sic interfectus fuerit. Cum enim aprum interemisset, caput et pellem ejus Atalantae pro insigni victoriae donavit, quod ea prima feram illam vulnerasset; ac suos pertristes ea gratia avunculos, infensoque in se animo ferentes, irarum plenus obtruncavit. Tum mater Althaea, moerore de fratrum caede confecta, fatalem illum, quem reservabat, torrem, in quo extincto filii vita consistebat, in ignem conjecit. Nonnulli autem non titionem, sed olivae frondem fuisse putant, quam cum praegnans comedisset, una cum Meleagro peperit, diligentissimeque asservavit, ut quae a vatibus didicisset, quamdiu illa illaesa servata esset, tamdiu illaesus et Meleagrum futurum: perdita fronde, simul et Meleagrum periturum. Hanc igitur doloris impatiens prae fratrum amissione cum combussisset, ingressaque filii thalamum, cumque, intestinis omnibus exustis, consumtum invenisset, sese etiam vita interfecit. Sic nos construere censemur τὸ κτανόντα, occidentem.

494. Tertius vero.) Aegeus, Pandionis, Scyriive, ut alii volunt, vel, juxta Lycophronem, Phemii, filius, a Pandione autem adoptatus: Athenarum rex, primo Metam, Opletis filiam, deinde Chalciopem, Rhexenore natam, uxores duxit: quamquam alibi unam, eamque Autochthen, Persei filiam, uxorem habuisse legerim: nonnulli autem Calliopen eam uxorem fuisse memorant. Utcumque vero, cum nulla se prole

augeri videret, timens Pallantem, Nisum, et Lycum, fratres, Pythiam de prole sciscitatum venit, cui Deus ita vaticinatus est:

Macte nova virtute, pedem, qui pro-
minet utri

Ne prius exolvas, quam scandas Pal-
ladis arcem.

Id oraculum quum non intelligeret, animi pendens, Troezenem ad Pittheum, oraculorum interpretem, profectus est, qui ipsi vino sua opera madenti filiam Aethram summisit comprimendam; atque ea ipsa nocte cum eadem se Neptunus conjunxit. Caeterum Aegeus, ut Aethram praegnantem novit, ense et calceis sub concavo saxo abditis, ut loquitur (1) Plutarchus, meminitque et (2) Callimachus, canens:

Ipsam enim (gladium) Troezene sub
rupe cava

Posuit cum calceis . . .

ipsaque Aethra praecepto monita, ut, si filius ex se nasceretur, ubi ad virilem aetatem adolevisset, saxum illi ostendisset, et ad se, sumto inde gladio, indutisque calceamentis, misisset (quod etiam ex voto cessit) Athenas reversus est.

495-96. Filius) Κέλαρ, id est, filius gigantis Thesei, qui Aegei scilicet arma sumsit ex cava petra. Vel filius Thesei illius, qui gigantis Aegei arma cepit, quod potius est: Aegeus enim Atheniensis erat, terrigenaque ab Erechtheo. Nonnulli, inter quos etiam (3) Androtion, vel unum ex iis hunc esse dicunt, qui de seminatis in agro Thebano draconis dentibus prosiluerunt. Caetero tertium Acamantem, Thesei filium (a quo mons vocatur Acamas) in Cyprum profecturum ait. Sunt porro, qui non solum Acamantem, sed et ejus fratrem Demophontem in eam insulam venisse tradant.

Cujus aliquando in torum.) (4) Τὸν ἀν-

(1) In vita Thesei ab initio. Conf. Apollodorum lib. 3. cap. 14. (2) In Fragmentis a Bentlejo collectis num. 66. (3) De hoc Androtione, Atticae historiae conditore, Vossium adeas de H. Graec. lib. 3. pag. 160. et Meursium B. Attic. lib. 1. (4) Ita quidem legit Tzetzes: nos tamen, ne figura invito Poeta persisteret, genuinam lectionem ex iis MSS. quos in variantibus proferimus, restituere existimavimus.

tiptosis pro τῷ, id est : Cujus, nempe Acamantis, aliquando clandestinum in lectum veniet juvenca Idaea, sive Laodice. Diomedes enim, ac Thesei filius Acamas, antequam Graeci navigationem susciperent, legati ad Trojanos ierunt propter Helenam. Tum Laodice Priameis, Acamantis amore capta, consuetudinem cum illo habuit, peperitque filium, nomine Muniton. At sibi metuens, Aethrae, Thesei matri, sive Acamantis aviae, infantem tradidit educandum. Trojae namque cum Helena versabatur Aethra, ab Dioscuris Athenis rapta, de quo dicturus est. Rursus autem rapta ab Alexandro Helena, vel ipsa sponte illam comitata fuit : nisi potius haec Aethra Helenae persuaserit, Alexandrum sequi. Huic igitur Aethrae Munitum Laodice dedit educandum, quae nepotis sui Acamantis filium esse cognoscens, sumtum educavit. Capta tandem Troja, agnita ab Acamante, cum ipso discessit, secum ducens et Muniton, quem, ubi in Thraciam ventum est, cum patre venantem anguis morsu perdidit, ut (1) Euphorion auctor est :

Haec illi filium Munitum forma peperit conspicuum;

Sed ipsum in Sithonia, Olynthique palustribus

Una cum patre venantem ingens anguis occidit.

Atque haec quidem ita habent : sensus autem, hujusmodi :

De quinque illis, quos in Cyprum discessuros ait, tertius veniet Acamas, Thesei illius filius, qui Aegei arma ex petra sumsit. Namque (2) Acamas paucis cum navibus ad Thracobisaltas cum venisset, regis illius filia Phyllis ejus amore incensa est, cui etiam pater toto regno dotatam spondit. At cum in patriam reverti velle significaret, tum vero Phyllis cognatique orare atque obsecrare, ne digredi pateretur : qui tamen, ubi reditum jurejurando firmavit, disces-

sit, Phyllide ipsum ad Novem usque appellatas vias comitante. Quo ubi ventum esse, ac disjunctio facta, scrinio amasium donavit, significavitque, sacrum esse illud matri Rheae, vetans simul, ne ipsum aperiret, nisi quando de reditu ad se desperaret. Sic igitur in Cyprum profectus, illic habitavit. Interea praetereunte statuto tempore Phyllis, doloris impulsu, quod se spretam crederet, diras Acamanti imprecata, sibi mortem conscivit. Caeterum Acamas, ubi scrinium reseravit, viso correptus, equum conscendit, quem quum inordinate agitare, periit : siquidem, equo posticis partibus deficiente, delapsus, suum in se gladium infixit. Sui autem Cyprum inhabitant.

Juvenca.) Πόρτις dicitur juvenca : hincque, ejecto τ, additoque vice illius altero ρ, πόρρις. Versus autem choliambus est, quod jambici metri vitium. Exscriptores, vel potius ipse poeta Lycophron, vocem per unicum ρ efferentes, artis Grammaticae ignari videntur; quin et metricae rationis, ut qui nesciant, vel choliambum sub metrum jambicum constitui. Caeterum potius quidem est, pedem claudicare, quam quod ad integrum oratio rudis sit atque impolita. Allegorice tandem πόρριον, sive juvencam, Laodicem appellat.

497. Viva ad Orcum.) Heu Lycophronem ! quomodo inconsequentia scribis,

Contraria omnibus, tibi que ipsi magis ?

Cum enim (1) supra tuis multum plausibilibus scriptis dixisses :

„ Quorum alteram quidem sponte patrius pulvis

„ Hians, hiatu absordebit voraginis,

„ Videntem cladem propinquam gemituum :

Id est, In voraginem incidet et peribit,

(1) In ejus Mopsopia, de qua videndus Vossius de H. Graec. lib. 1. cap. 16. et Fabricius B. G. lib. 2. cap. 19. pag. 646. (2) Non de Acamante, verum de Demophonte, Thesei filio, haec fertur historia. (3) Vers. 316-18.

Quando pulchre-turritum Ilium
Everterit Graecus exercitus valida
manu.

Haec, inquam, cum praedixisses,
nunc contra loqueris:

Siquidem illam, quae in terrae hia-
tum dilapsa periit,

Ad vitam revocas, moxque ad in-
feros denuo remittis,

Morientem, ut inquis, prae Mu-
niti clade,

Threiciae morsu viperæ pereuntis.

499. Crestones.) Crestone Thracia
dicitur, ab Crestone, Martis et Cyrenes
filia.

502. Clam.) *Δνόφω* dicit Dorice pro
γνόφω, tenebris: Dores enim pro *γ*, *δ*
ponunt.

503-05. Cui soli jugum servile.) Piri-
thus et Theseus, alter Jovis, alter Nep-
tuni filius, contracta secum amicitia,
Jovis filiam rapere transegerunt. Rap-
tam igitur Helenam Aphidnas Atticae de-
portarunt, et Aethrae, Pitthei filiae,
Theseique matri, commiserunt. At Dios-
curi Castor et Pollux, Helenae fratres,
Atticam ad sororis raptum ulciscendum
depopulati, Aethram, ad infamiae notam
raptori filio inurendam, captivam ege-
runt: quae vero, rapta rursum ab Ale-
xandro Helena, cum ipsa Trojam di-
scessit, teste (1) Homero:

. . . Cum ea et duae famulae seque-
bantur,

Aethra, Pitthei filia, Clymeneque
formosa.

Quare ipsam *mancipatam* dixit, ut quae
a Dioscuris, ad poenas patrati a filio
sceleris expendendas, in captivitatem du-
cta fuerit. Caeterum loci mens, haec:
Quum Aethra post Ilii eversionem, pa-
tri Acamanti Muniton tradet, tunc Mu-
nitus in Thracia supremum diem obibit.

Atheniensium lupi.) *Ἀκταίων λύκοι*,
id est, Athenarum praedones et popu-

latores, iique Dioscuri. Acte autem vo-
cabatur Attica, vel ab Actaeo rege, vel
quod multa pars ejus acte, sive mari-
tima, sit.

506. Quorum testae ovi-ambitus dis-
sectus.) Significatum est superiori loco,
Jovem, sumpta oloris forma, ex ovo,
uti nugantur, illos procreasse, quorum
uterque dimidio putaminis ovi illius pro
casside utebatur. Attamen Leda, prout
antiquus ille historicus Georgius (2) Ce-
drenus memorat, quum, absente con-
juge Tyndareo, in suburbio prope Eu-
rotam magnifice ornata spatiaretur, quo-
dam cum juvene, Cygno nominato, atque
Ederionis, Achaiae regis, filio, adulte-
rata est; unde praegnans, trinam uno
partu edidit prolem, Castorem, Pollu-
cem, et Helenam. Caetero *σρόβιλος*,
est ambitus dissectus ovi, seu testae ovi
hemispherium.

507: Caput.) *Κόρση* proprie vocatur
cerebri membrana: heic vero pro ipso
capite posita, usum vel (3) Empedocle
in libro, quem de Jurgio composuit,
confirmante illo versu:

*Ut multorum quidem cervice-carentia
emersere κόρσας capita.*

508-09. Cetera namque vermiculis-ero-
sum.) *Ὀπί* (4) vermiculus est, qui li-
gnis innascitur. Nam ante sigillorum in-
ventum veteres lignis, ab eis vermicu-
lis exesis, obsignare solebant, quod mul-
tis distincta ac terebrata punctis sint.
Sensus autem est: Solam Aethram in
captivitatem, ad poenam pro Helena rap-
ta luendam, agentes, totam Atticam,
tamquam eroso vermiculis sigillo obsi-
gnatam, obibunt. Dioscuri namque,
bellum Theseo pro Helenae raptu infe-
rentes, omnibus in urbe civibus, prae-
terquam uni Aethrae, pepercerunt. Qua-
re eos admirantes Athenienses, Reges,
hoc est, Deos et Servatores appellarunt.

510. Quae quidem ad astrorum gra-

(1) Iliad. γ. vers. 143-44. (2) In suo historiarum compendio tom. I. pag. 120-21.
Edit. Paris. De eo ejusque Annalibus vide Vossium de Hist. Graec. lib. 2. cap. 26.
et Fabricium B.G. lib. 5. cap. 4. seg. 40. (3) Tragico illo, de quo, praeter Sui-
dam, consule Fabricium B. G. lib. 2. cap. 19. pag. 644. Vide tamen Laërtium in
Empe doclis vita lib. 8. seg. 58. (4) Videndus in voce Hesychius.

aus.) Quae quidem beneficia in Athenienses ab Dioscuris collata, ipsos coelo asserent, atque astris accensebunt: Gemini namque in Dioscurorum honorem inter astra relati fuerunt, teste in Oreste per (1) Apollinem Euripide:

Haec est, quam videtis in aëris voluminibus,

Servata nec interfecta abs te.

Ego ipsam servavi, et ab ense

Tuo rapui, jussus ab Jove patre.

Nam, ut Jovis filiam, immortalem oportet vivere;

Castorique et Polluci in aëris voluminibus

Assidebit, nautis salutaris.

Et paullo (2) post:

..... Ego

Vero Helenam ad Jovis aulam adducam,

Vadens per polum splendorum astrorum,

Ubi Junoni Herculisque

Hebae assidens, Dea hominibus

Erit, semper sacrificiis honorabilis,

Cum Tyndaridis, Jovis filiis,

Nautis curans mare.

511. Semideis.) Ἡμιθεὶς et ἡμιθεῖος, notione differunt inter se: ἡμιθεὶς siquidem dicitur, qui animo deficit, jamque semimortuus est: ἡμιθεῖος autem, qui de mortalitate atque immortalitate participat, hoc est, semideus. aut qui alternis vivit et moritur, quo sensu ἡμιθεῖος vocantur Dioscuri; atque historia, haec: Cynortes Hyacinthi fuit frater, pater autem Perierae, ex quo et Perseide, juxta (3) Stesichorum, Gorgophone, Tyndareus, Icarius, Aphareus, et Leucippus, nati sunt. Ex Aphareo et Arene, Oebali filia, vel Arne filia Aeoli, Lynceus et Idas. E Leucippo et Philodice, Inachi filia, Phoebe et Ilaira. Ex Icario et Naidē Periboea, quinque mares, unaque foemina, eaque Penelope, quae postea Ulyssis uxor fuit. Ex Tyndareo tandem

et Leda, Timandra, quam Echemonus duxit, Clytaemnestra, et, ut quidam putant, Helena cum Castore et Polluce: quamquam aliorum opinio Jove natos hos ferat, qui raptas Phoeben et Ilairam, uxorem ambo sunt consecuti. Atque ex Phoebe et Polluce, Mnesileus, sive Mnesinous, et Asineus: ex Castore autem et Ilaira, Anaxion, sive Anaxis, et Aulothus, nati sunt.

Has Dioscuri Mesene raptas sibi uxores adjunxerunt. At quum simul cum Ida Lynceoque sociis ab Arcadia boum praedam abegissent, Idae arbitrio dividendam permisere. Tunc ille bovem in partes quatuor partitus, *Qui prior*, inquit, *portionem suam devoraverit, huic praedae dimidium cedit: posteriori, reliquum*. Quo dicto Idas antevergens, privatam prius, et fratris deinceps partem absumpsit, cumque eo praedam omnem Messenen avertit. Quare Dioscuri, conductis contra Messenen copiis, cum illam, tum aliam bene multam praedam, conviciis dictis, abduxerunt, atque in quercus caudice delituerunt. Verum Lynceus, mortalium omnium perspicacissimus, viso Castore, Idae fratri significavit, qui ipsum interfecit. Tum Pollux, utrumque insequutus, Lynceum quidem confixit hasta; verum ab Ida lapide de Apharei sepulcro disrupto secundum caput percussus, oborta oculorum caligine, concidit. Tum Jupiter, fulmine icto Ida, Pollucem immortalem erat effecturus: qui tamen illud exoravit, ut, itidem ac frater, alternis potius diebus viveret ac moreretur, teste etiam Homero, (4) canente:

Qui etiam infra terram honorem ab Jove consequentes,

Interdum quidem vivunt alternis diebus, interdum rursus

Moriuntur: honorem autem sortiti sunt aequalem Diis.

Dioscurorum historiam vel (5) Stasinus ille, qui res Cyprias carmine conscrip-

(1) Menelaum de Helena alloquentem vers. 1633-39. (2) Vers. 1685-92. (3) Vide ad vers. 113. (4) Lib. λ. Odyss. vers. 301-03. (5) Cyprius ille poeta, atque Homeri, ut quidam volunt, gener, auctor est illius poematis de rebus Cypriis, quod ab aliquibus frustra ipsi Homero attribuitur. Vide Fabricium B. G. tom. 1. pag. 282.

sit, prosequitur, canens :

... Quo tempore Lynceus
Taygeti velox ascendit culmina mon-
tis

Lustravitque oculis quidquid tenet in-
sula magni

Tantalidae Pelopis . Praeacuto lumi-
ne vidit

Hos ambos intra ventrosae robora
quercus ,

Pollucem fortem, et domitorem Castora
equorum .

Geminis .) Significatum fuit superiori loco , tergeminos ex ovo fratres , juxta quosdam , natos esse , Helenam , Castorem , Pollucem . secundum alios vero , non ex ovo , verum ex ipsa Leda : quamquam aliqui Castorem solum et Pollucem ex Leda natos significant , Jove astri specie cum ipsa concumbente ; unde geminos eos vates appellat . postea vero unam ex ovo Helenam .

Lapersiis .) Lapersii , vel *παρὰ τὸ πέρσαι τὴν Λάν* , ab evertendo Lan , Spartanam urbem : vel *ἀπὸ τῆς πέρθειν τὰς λαῆς* , a perdendis copiis hostilibus , dicti sunt .

513. Bis-raptae .) Secundo enim rapta fuit , Theseo prius ipsam septennem abducente , ut (1) Hellanicus commemorat : unde Duris Iphigeniae puerperam redditam tradit , quemadmodum (2) supra latius locuti fuimus . Prior igitur ejus raptor Theseus , alter autem Alexander .

Crecis .) Crex avis marina est , Ibi-
di similis , (Ibis (3) autem in Aegypto nascitur) quae sordibus victitat . Callimachus in libro , quem de (4) Avibus

conscripsit , nuptiis celebrantibus sinistra esse auspiciū ait . Atque Euphorion in (5) Apollodoro :

Variegationem nec nigredinem timuit
Orchilochus Cyzicus ,

Infestas cui cecinit nuptias inimi-
ca crex .

Creci autem Helenam confert , quod inauspicatas nuptias contraxerit .

516. In Bebrycum .) Trojanam olim terram Bebryces habitaverunt , unde etiam Bebryciam ipsam appellant , ut et illud :

(6) *Servans antiquam Bebrycum haereditatem* .

Sunt , qui velint , adverbium heic comparativum *ὡς* , sicut , deesse , ut sit : *Tamquam in Bebrycum litus proiciunt* , utpote qui prius ceteris cum Argonautis tunc navigarint , quum Amycum , Bebrycum regem , in pugilatu vicerunt . Dio Coccejanus Narbonenses vocat Bebrycas , ita scribens : (7) *Qui olim Bebryces appellabantur Narbonensibus attinet Pyrenaeus mons , qui Iberiam a Gallia dividit* .

Litus .) *Ἐξβαντηρίαν* , id est , egressionem , litus .

517. Neque ii leonibus .) De Aphareï liberis Ida et Lynceo loquitur , ac leones Dioscoros appellat . Sententiam autem supra latius aperuimus .

519. Bellona .) Enyo , sive Bellona , Junonis epitheton est , ab *ἀνύω* , occido , tamquam bellicosa , *Ἀνυὼ* et *Ἐνυὼ* . Atque ita quidem fabulose : allegorice vero est quae omnia *ἀνύει* , sustentat ac perficit . eadem quippe , quod promiscuus beneque temperatus aer .

Tritonia .) Id est , Minerva , juxta

(1) Milesium appellare puto *ἐν ταῖς ἰσοπλίαις* , quas Athenaeus laudat extremo lib. 9. Nisi Lesbium malis intelligere *ἐν τῷ τρωϊκῷ* . Caeterum videsis et Plutarchum in vita Thesei pag. 30. Edit. Lond. (2) Ad versum 103. (3) Consule C. Gesnerum de Avibus lib. 3. pag. 567. (4) Callimacheus iste de Avibus liber laudatur quoque Athenaeo lib. 9. pag. 388. 394. 395. Scholiast. Apollonii in lib. 1. Etymologo in Πέλεια , et Aeliano Hist. Anim. 905. Vide fragm. a Bentlejo collecta pag. 349-50. (5) Istud Euphorionis Chalcidensis opus laudatur etiam Apollonii Scholiastae ad lib. 1. vers. 1063. Parthenio Erot. cap. 28. Harpocratiōni , et Suidae in , *ὁ κάτωθεν νόμος* . Vide Reines. ad Daum. Epist. 85. pag. 215. (6) Ultimus Poematis hujus versiculus . (7) Fragmentum , quod extat apud Valesium pag. 773.

fabulam, eo quia in Tritone, Libyae fluvio, ἐγεννήθη, nata est, sicut et Homerus (1) ait:

. Jovis filia, nobilissima Tritogenia.

quamvis haud fabulose, ut Aeschylus:

(2) Seu circa fluentem genitalis seminis,

Tritonis, in locis regionis Libycae.

Aut igitur ob hanc caussam, aut quod, juxta (3) Callisthenem, in τρίτη, tertia mensis die nata sit: ideo ea dies apud Athenienses Minervae sacra. aut ut ἐκ τῆς τρίτης, sive ex Jovis capite, edita, τρίτοῖ caput apud Boeotios significante. vel quod eadem sit ac luna, quae ab interlunio τριτάτα, triduo apparet. vel quod eadem sit atque animus, qui tripartitus est: habet enim iracundiam, cupiditatem, rationem. vel quod eadem atque aër sit, qui τρίτος, triplex gignitur, inque ver, aestatem, hiemem mutatur: antiquitus namque tripartitum erat tempus. vel quod eadem sit ac prudentia, quae ἐκ τῆς τρίτης, sive ex capite, nata, negotium facessit inimicis. vel denique quod, auctore (4) Democrito, tria haec gratificetur hominibus, ut bene consulant, recte judicent, rite agant.

520. Boarmia.) Boarmia dicta est Minerva, παρὰ τὸ συναρμόσαι βόας, seu ab jungendo boves ad aratrum: eadem siquidem est, uti aiebamus, ac prudentia. Eo autem nomine a Boeotis colebatur. Ac Longatis similiter: Longas enim locus est in Boeotia. Homoloidis appellatione vero apud Thebanos cole-

batur: Homoloides namque Thebanæ portæ, ab Homoloide, Niobes filia.

Potens.) Βία, id est, Potens.

521. Mercenarii,) Χειράνακτες sunt qui διὰ τῶν χειρῶν, manibus operantes, sibi victum quaerunt; ac qui, juxta fabulam, extruxerunt moenia Trojæ. Caeterum de Neptuno et Apolline sermo est, atque historia satis nota. Allegoriis autem, utpote multis, iisque inutilibus, supersedendum hic est. Modo illud innuendum nobis, tum quidquid extruitur, tum quae ad id efficiendum materias necesse sunt, solari calore concotioneque, necnon aquae mixtione ac temperatura, indigere.

Gemini.) Perispomeno signanda vox. διπλός, duplex, autem prior ac simplex, a quo διπλοῖ cum oxytono.

522. Drymas.) Sic apud Milesios Apollo vocatur.

Prophantus.) Neptunus ab Thuriis appellatur.

Cromnes.) Cromna, locus Corinthi est. est et Paphlagoniae urbs, in qua Neptunus colebatur. Caetero (5) Herodotus plane negat, Neptunum et Apollinem Trojana moenia extruxisse, sed censet, Laomedontem pecuniam illorum sacrificiis dicatam in civitatis muros aedificandos insumsisse.

523. Regi perjuro.) Id est Laomedonti, quod quum promississet recepissetque jurejurando Herculi, se illi immortales equos, id est, praestantissimos generosissimosque, pro Hesione è ceti faucibus servanda daturum, accepto po-

(1) Iliad. ὁ. vers. 515. (2) Hi duo a Tzetza laudati versus tamquam Aeschyli fragmentum accipiuntur. Nos vero ad Eumenides attinere, ibi versus 292-93. inverso ordine circumferri, locum denique ex Tzetza restitui posse, existimamus. (3) De hoc Callisthene Olynthio, ejusque scriptis videndus Vossius de Hist. Graec. lib. 1. cap. 9. et Meursius in B. G. lib. 2. nec non ad Chalcidum pag. 33. (4) In deperdito de Tritogenia, sive de Prudentia, libro. Videsis in Laertii librum 9. Menagium, pag. 413. qui totum hunc Tzetzae locum in testimonium recitat. (5) Frustra in Herodoti Musis quaeras hoc historici judicium, nec mirum propterea tibi videri debet. Complura enim Herodoti loca apud antiquos scriptores offenduntur, quae in libris, quales hodie habemus, non extant, ut Vossius quoque testatur Colomesio pag. 121. An vero existimandum sit, ea loca ad Assyriam aut Libycam, quas lib. 1. cap. 184. et lib. 2. cap. 161. promisit, historiam pertinere, an integrioribus Musis usi fuerint veteres, non facile dixerim.

stea beneficio promissum solvere dene-
garit. Male autem ait, *κοιρανῶ*, quum
τυράννῳ aut *βασιλεῖ* dicere debebat: *Κοί-
ρανος* enim dicitur herus, dominus. *τύ-
ραννος*, violentus rex. *βασιλεύς* autem,
legitimus ac justus. Differentiam hanc in-
nuit etiam Orpheus, sic in Dodecaeteri-
dibus canens:

(1) *Erit porro quidam vir, vel dyna-
sta, vel tyrannus,
Aut rex, qui tunc in altum coelum
ascendet.*

526. Canastraeum.) Canastra, pro-
montorium est, Macedoniae Thraciae-
que confinium, prope quod Gigantes in-
coluerunt. Propter generositatem autem
Canastraeum modo vocat Hectorem; ideoque ipsum indigenam quoque dicit.

527. Hostium obicem.) Id est, pro-
pugnaculum contra hostes.

528. Ac primum.) Protesilaum in-
tellige. Is enim primus de navi in Tro-
janum litus desiliens, ab Hectore inter-
fectus fuit.

529. Cupientem.) *Μαιμῶντα*, hoc
est *αἰμῶντα*, sive sanguinem sitientem,
ab ipsoque literae *μ* additione, *μαιμῶντα*,
cupidum, *flagrantem*, *appetentem*.

Pecorum perniciem.) Id est, Graeco-
rum perditorem. *Ποιμνίων*, *pecorum*,
autem dixit, eo quod regem Poeta *ποιμέ-
να*, *pastorem*, vocet; ac *ποιμνία*, gre-
gem, qui ipsi subjectus est populum.
Sunt tamen, qui heic *ποιμνίων* legant,
ut sit, eorum, qui Trojanos pro rapta
ab Alexandro Helena ultum veniunt.
ac demum qui locutionem, *ποιμνίων ἀλά-
στορα*, *pecorum perniciem*, de Protesilaio
accipiant, exponantque, Trojani gregis
perditorem: sed de Hectore eam acci-
pere potius est.

530-31. Cujus sane aliquando bellico-
sus.) Oraculum editum fuit Graecis, pri-

mum illum interemptum iri, qui prior de
navi desiliens, Trojanum litus calcaverit.
Itaque Protesilaum primum egredientem
Hector obtruncavit, teste (2) Homero:

. . . . *Eum enim interfecit Darda-
nus vir,*

*De navi multo primum Graecorum
desilientem.*

Atque etiam Sophocles in (3) Pastoribus,
cui vel (4) Democritus ille Scepsius suf-
fragatur, ab Hectore Protesilaum inte-
rēntum memorat. Caeterum constru-
ctionis hyperbaton ita habet: Cujus ali-
quando hastam Circus audax primum com-
movebit, veloci saltu prosiliens, hoc
est, exiliens primus et excitans. Deni-
que Circum audacem Protesilaum vocat.

532-33. Graecorum praestantissimus.)
Id est Protesilaus. Graeci autem prius vo-
cabantur Graeciae incolae, postea vero
Hellenes ab Hellene dicti sunt.

Cui jampridem.) Cui nempe ex an-
tiquo fato sepulcra parat accommodum
Doloncorum lapidosum tumulosumque
litus. Dolonci populi sunt Thraciae, ab
Doloneo, Saturni ex Thrace filio, dicti.
Est demum Cherronesus Thraciae, ubi
tumulatus Protesilaus, quasi Deus ab in-
digenis colebatur.

534. Mamillae-in-modum.) Ceteri
quidem *ἢ Μαζυσία*, *Mazusia*, legunt
cum articulo, dicuntque, eam Eleuntis
promontorium esse. Nos vero *μαζυσία*
exponimus, quae mamillae similitudi-
nem habet, sive quae ita prominet, ut
mamillae speciem referat.

Cherronesi cornu.) Id est, promon-
torium. De ipso autem Cherroneso lo-
quitur.

536-37. Drymnius Deus.) Nempe
Juppiter, qui Drymnii cognomine a Pam-
phylis, Promanthei a Thuriis, Aethiopis
denique ac Gyrapsii a Chiis, colebatur.

(1) Istud de genethliaca Orphei aut Onomacriti Dodecaeteride fragmentum ex-
hibet Joseph. Scaliger. Can. Isagog. pag. 182. (2) Iliad. β. 701-02. (3) Videndus
in Athenaeum Casaubonus, qui lib. 7. cap. 4. titulos Tragoediarum Sophoclis (tres
eo nomine poetae, et quidem Tragici, extiterunt) collegit, et *κατὰ στοιχείου*
digestos Lectori subiecit. Itidem et Meursius in Sophocle suo. (4) Troezenium
illum arbitrarer, cujus libellum *κατὰ σφισσῶν*, appellat Diogenes in Empedocle
lib. 8. seg. 74.

538-43. Qui, erronem.) Qui quidem Juppiter gravem in mediis congressibus colloquiisque suscitabit tumultum, quando vagum hospitem (de Alexandro loquitur) noxium illum saevumque accipitrem (propter raptum) hospitio susceperint Dioscuri atque Apharei filii, qui gravia et rejicienda sunt passuri. Quando tandem? Quum, diximus, Alexandrum excipient, placabuntque epulo Cerealibusque libationibus morosum Cragum, sive Jovem. De caetero horum verborum summa haec est: Cum Menelaus Paridem hospitio excipiet, tunc dissensiones atque inimicitiae orientur inter Idam, Lynceum, ac Dioscuros pro Leucippi filiabus Phoebe et Ilaira, quas Apharidis jam desponsatas cum rapuisent Dioscuri, proelium illi instituerunt. Rapiente autem Alexandro Helenam, Dioscuri, eo bello distenti, Trojam proficisci non poterunt.

Hospitem.) Ὀρθάγην, hospitem ex dialecto valet. Est etiam Orthages daemon Priapejus juxta Venerem. Caeterum Ὀρθάγην vocat Alexandrum, ut aut raptorem, aut libidinosum, ab ὀρθιῶ, *arrigo*.

Ex 539. Aquilam.) Καταρράκτηρα, id est, rapacem avem.

Ex 540. Qui gravia et aversanda.) Qui nimirum Apharei filii Dioscurique: Quando enim Dioscuri Alexandrum receperunt lare, discordia eos inter mota est, propter Leucippi filias Phoben et Ilairam, secundum Lycophronem: meo vero ceterorumque judicio, boum causa, ut supra latius dictum est. Sic utique dissidentibus ipsis, raptam Alexander Helenam, ut vult Lycophron, Trojam avexit.

Ex 542. Implacidum Cragum.) Jovem intelligit, quod eorum sacrificia fastidiverit: quoniam ceteris Diis sacrificantes, ipsum sunt obliti: quare dissensionem inter eos contentionemque excitavit. Cragus Juppiter in Lycia colebatur.

544. Mordicus.) Ὀδαξ proprie quidem est *mordicus*, hic autem loci sonat, *ore*.

546-46. Patruelles.) Ἀυτάνεψις,

ἀνεψιὸς, et ἐξάδελφος dicuntur fratrum filii. Erant autem patruelles Dioscuri Apharidaeque ad hunc modum: Tyndareus, Aphareus, Leucippus, et Icarus, fratres erant, Oebalidae: atque hinc hi liberi nati sunt, Tyndareo videlicet specie tantum, Jove reapse procreante, Dioscuri Castor et Pollux: Aphareo, Idas et Lynceus: Leucippo demum, Phoebe et Ilaira. Caeterum constructio ita habet:

Αὐθις δὲ, id est, posthac, vel postea, post convicia nimirum, patruelles Apharidae pugnabunt adversus violentos fures raptoreque cognatarum, id est, contra Dioscuros. Quid tandem ipsis bellum inferent? Quippe qui velint consobrinis avibus Phoebe et Ilairae auxiliari in nuptiis, ulciscique connubium sine dotalibus muneribus conjunctum. Ea enim gratia Lycophron bellum inter Apharidas et Dioscuros ortum censet. Exprobratos ab Apharidis Dioscuros tradit, ut qui non persolverint de more socero sponsalia dona pro Leucippi filiabus. Hinc ipsos boves Aphareos clam ablatis ad Leucippum sponsalium loco attulisse: unde ipsis bellum. Nugatur vero, quum historia ita habeat, ut supra relata est. Tunc enim Dioscuri liberos, quos memoravimus, ex Leucippi filiabus jam susceperant; idque cacozelum, ipsos tanto post tempore de jugalibus donis exprobrari. At prorsus tamen tamquam de puellis sine sponsalibus muneribus nuper raptis hoc ait; hinc ergo nugatoria plane oratio: diximus quippe, tunc Dioscuros jam filios ex illis suscepisse.

550. Cneceorum fluentum.) Nempe Laconiae fluvius, Oenus postea dictus, ad quem pugna ab Dioscuris Apharidisque, quos aquilas vocat, commissa fuit.

552. Incredibilia.) Hoc ait, quod paradoxum videretur, eos inter se pugnare, quum essent patruelles.

Pheraeis.) Id est, Laconibus: Pherae namque, Messeniae, sive Arcadiae, urbs. Arcadia autem, Laconum.

553. Alter quidem cornu.) Hoc est, Idas quidem cornea hasta cavum quer-

cus truncum feriens, geminorum, id est, Dioscurorum (gemi namque nati erant) alterum interfecit. Castorem intelligit, quem et leonem appellat, ut taurum Lynceum propter visus perspicacitatem. Ferunt enim, vel terram oculorum acie penetrasse: quamquam id Lynceo Aegypti filio tribuatur, quod plurimum metallorum fodinas invenit.

556. Alter rursus venabulo.) Hoc est, Pollux autem, venabulo tauri, sive Lyncei, latera perrumpens, ad solum eum prosternet, hoc est occidet.

558. Vulnus intrepidus Aries.) Idas nimirum alterum vulnus in Pollucem infligit.

Aries infligit.) Extrinsecus oportet sumere adverbium comparandi ὥς, veluti, ut sit: *Tamquam aries cornu infligit*. Arietem vocat Idam; ac verbum ἀριετών, *obarietabit*, ab arietibus per metaphoram effert: Solent enim arietes concertantes, in se arietare, quod proprie designat τὸ ἀριετών, (1) Theocrito teste:

. . . . caveto, ne te κορυφῇ, cornu feriat.

560. Simul autem ferrum.) Pollux et Castor, ut superius ex poeta novimus, in cavo quercus stipite se absconderunt. Hinc Idas, illato vulnere, Castorem interemit, quod mox in Lynceo Pollux praestitit. At Juppiter Idam, lapidem de patris Apharei sepulcro in Pollucis caput intorquentem, atque ipsum obtenebrando perimentem, fulminavit. Aliter: Amyclus, Pherarum rex, praeclsum sibi bustum excitavit. Ex hoc sumto lapide Idas, Pollucem prostravit: quare ab Jove fulmine ictus fuit.

561-63. Quorum vires unius.) Marpessam, Eveni filiam desponsatam Idae, amore captus Apollo cum rapuisset, armis ab Ida est petitus. Ferunt igitur, decertantes ambo, pares in sagittaria arte evasisse. Hinc Jovem Mercurio misso demandasse, ut, quem Marpessa eli-

gebat, ei ambitam feminam concederet. Illam, quem demum eligeret, interrogatam, Idam Apollini anteposuisse, veritam, ne, senescens, neglectui ab Apolline haberetur. Ait ergo, neque Apollinem Idae virtutem contempsisse, ejus in pugna cornu recurvantis, hoc est, arcu pugnantis, uti et Homerus testatur, (2) canens:

Idaeque, qui fortissimus inter terrestres fuit viros

Sui aevi: utique contra regem sumpsit arcum

Phoebum Apollinem, pedibus-elegantis gratia nymphae.

Sciastes et Orchieus vocatur a Laconibus Apollo: Telphusius autem a Boeotiis.

567. Atque horum quidem nobis.) Id est, Apharidarum et Dioscurorum sopiet fatum hastam, hoc est, occumbentes, Trojam non aggredientur, teste etiam (3) Homero:

Sic ait: hos autem jam continebat alma tellus

In Lacedaemone istic, dilecta in patria terra.

570-76. Quorum neque Rhoeonis filius.) Staphylo, Bacchi filio, filia nata est Rhoeo, quicum rem habuit Apollo. Hoc cum cognovisset Staphylus, filiam capsae inclusam in mare dejecit. At ipsa in Euboeam ab undis delata, inque litus ejecta, ex capsae exiit, ac quoddam antrum ingressa, filium enixa est, quem Anium nominavit, quod sua gratia ἀνιάθη, *afflicta fuerit*. Hunc Apollo in Delum detulit, qui, Dorippe in uxorem ducta, Viniferas procreavit, Oeno, Spermo, Elaidem, quibus Dionysus illud concessit, ut, quodcumque vellent, vinum, frumentum, oleum, pro suorum notione nominum, acciperent. (4) Pherecydes autem tradit, Anium Graecis ad suam insulam appulsis suasisse, ut ibi apud se novenos annos remanerent; datumque ipsis a Diis, ut decimo Ilium anno expugnatum everterent (oraculum quippe editum fuerat

(1) Idyll. 3. vers. 5. (2) Iliad. 1. vers. 554-56. (3) Iliad. 2. vers. 243-44. (4) In Historiis. Vide ad vers. 175.

Graecis, se Trojam decimo anno capturos) Pollicitum ad haec, commeatum copiis ab suis filiabus usque sustentum iri. Horum meminit et qui res (1) Cyprias carmine complexus est.

Quorum neque Rhoeonis filius.) Quorum nempe ardorem ne Rhoeonis quidem filius cohibebit, novenne leniens tempus: jubens ipsos oraculis signisque persuasos in insula Delo manere: dicens ad haec, treis ejus filias beatam annonom omnibus, scilicet Graecis, praebituras, quicumque patienter sustinuerint, in Cynthio promontorio, prope Inopum fluvium, commorari. Si vis, dicas: ἔλκοντες, id est, bibentes de Aegyptio lactice: aut πέλας Ἰνωπὺ ἔλκοντος, prope Inopum trahentem aquam, nempe Nili, quem Tritonem appellat.

Ex 574. Dicens.) Verbum ἴσχω, (2) Homerus quidem de assimilando, Lycophron autem de dicendo, usurparunt.

Cynthia.) Cynthus, mons Deli, unde Apollo Cynthius vocatur.

Ex 575. Inopum.) Inopus, Deli fluvius est, qui tum excrescit, quum Nilus Aegyptum irrigat: ex quo dixerunt, ipsum ex Niliacis aquis per quosdam occultos meatus impleri.

Ex 576. Tritonis.) Id est, Nili, quod τρίτον, ter transnominatus sit: Prius enim Oceanus appellabatur, postea Aegyptus, tertio denique Nilus dictus fuit: quare Tritonem ipsum vocat.

577. Problastus.) Nempe Bacchus, quoniam quum βλαστάνουσι, pullulant vites: vel quando τὰς βλάστας, sarmenta abscissuri sunt, aut vineas deputaturi, tunc ipsi sacrificant.

Audax.) Eo quod impudentes atque inverecundi sint ebrii.

578. Moliti frumenti.) Id est, Cerealis frugis, sive tritici.

579. Vinum.) Χάλις et ἔρπης merum designant. χάλις quidem, παρὰ τὸ χαλᾶν τὴν ἰνᾶ, seu ab relaxando robore, dictum: ἔρπης autem ex eo, quod ἔρπον-

τας, reptabundos faciat immodice πίνοντας bibentes: quare etiam Aegyptii vinum ἔρπιν appellant. Caeterum Hippo-nacteae sunt eae voces; canit enim:

Parum sapiunt qui χάλιν, merum bibunt.

Et rursum alibi:

Ipsae autem à vestigio veniens tribus cum testibus,

Ubi τὸν ἔρπιν, vinum tenebrae vendunt,

Virum inveni tectum reficientem.

580. Zarecis.) Zarex, Carysti Carycive, Chirone nati, fuit filius, qui Rhoeonem, Staphyli filiam, postquam cum Apolline rem habuisset, uxorem duxit, suscepitque ex ipsa duos liberos. Caetero sicut Theseum memorat Aegei filium, Herculem Amphitryonis, Tyndari demum Castorem et Pollucem (quamquam alibi palam Jove natos profiteatur) sic et Anium dicit Zarecis filium, non natura, Apolline aliter procreante, sed adoptione. Perinde et Anii filias, Zarecis neptes vocat, quum essent Apollinis, quod Zarex Rhoeonem in matrimonium duxerit.

Neptes.) Ἐκγονον cum ἡ ceteri filium exponunt: ἔγγονον autem cum γ, nepotem. Nos vero è contrario, nepotem quidem, ἔκγονον, tamquam ἐκ τῆς γόνος γόνον, sobolem e sobole: filium autem, ἔγγονον cum γ efferimus, uti ἐγγεννηθέντα, ingeneratum.

Palumbas.) Phaps, avis est genus: heic vero sic Viniferas appellat.

581. Quae et exercitus.) Agamemnon, Graecis fame laborantibus, Viniferas per Palamedem accersiit, quae, ubi in Rhoetium venere, ipsos saturarunt.

Extraneorum canum.) Id est, Graecorum, propter impudentiam, eo quia extranei licet, tamen impudenter agebant: aut quod non essent omnes conterranei.

583. Sithonis ad filiae.) Sythonis, Martis ex Achiroe, Nili filia Proteive,

(1) De hoc poemate, de cujus conditore mire dissentiunt veteres auctores, videndus post Salmasium ad Solin. pag. 598-99. Edit. Traject. Joh. Meursius in Cypro lib. 1. cap. 1. (2) Ut, puta, Iliad. λ. vers. 798.

juxta quosdam, nati, filia fuit Rhoetea, a qua Rhoeteum, Trojae promontorium, nominatum est. Pollicitus fuit igitur Anius Graecis, inquit, decimo se anno in Rhoetium filias simul emissurum. Haec quidem jamdiu Parcae aereis fuis nent stamina.

584-85. Aereorum.) Χαλκείων, aereorum, est, durorum. Σπόμενων, trochorum, est, fusorum, παρὰ τὸ σπρέσσειν, sive a torquendo. ἐπιρροίῃσι, quod valet *urgent*, dictum est pro nent. Senes denique virgines vocantur Parcae.

586-88. Cepheus autem et Praxander.) Cum superiori loco quinque in Cyprum venturos fore significasset, ac trium tantum meminisset, nunc ad duo reliquos transit, et Cepheus, inquit, ac Praxander, non reges, sed ignobiles, quinti illi, qui nimirum quinum, quos diximus, virorum explent numerum, quarti in Cyprum venient: Nam primus Teucer, secundus Agapenor, tertius Acamas, quarti demum hi duo simul, complentes, uti ajebamus, quinarium numerum. Caeterum quaerent aliqui, cur non hos etiam symbolice lupos, vel pardos, vel dracones, aut alia hujusmodi appellatione appellet? etenim, oblique in omnibus ea nomina usurpante, plane istos vocando declaravit. At respondendum, propter gentilitiam virorum obscuritatem coactum esse, eorum nomina proferre: In Homérico enim Catalogo ipsi non censentur. Erant autem oriundi, Cepheus ex Achaia, ex Lacedaemone Praxander, qui sic in Cyprum appulerunt, ut Philostephanus (1) auctor est.

589-91. Golgorum.) Golgi, locus et urbs Cypri, Deae Veneri sacra: unde Praxander erat, ducens Lacedaemonias copias Therapne, Laconia urbe.

Alter autem.) Id est, Cepheus autem ab Oleno Dymaque, Achaicis urbibus, exercitus ductor. Τὸ θάτερος, ab ἄτερος, *alter*, factum est. Quod si ab ἑτερος esset, θῆτερος legeretur.

Buraeorum.) Βυραίοισι dicit pro Βυραίων, Buraeorum. Circa haec oppida, nimirum Therapnam, quae quidem Laconiae est urbs, Olenum Achaiae, ac Dymen, urbem pariter aut regionem Achaicam, prius constitit ingens nubes, acciditque Deucalioneus cataclysmus: postea vero per terraemotum marinis fuerunt undis involuta, ut Eratosthenes (2) tradit. Meminit et Callimachus, (3) canens;

Buraque, Dexameni Oeniadae bubile.

Atque in Thebaide Antimachus:

(4) Sic ambo minati estis, ut Caconidem Dymen

Ambo diripuistis Eleorum duces.

592-94. Alius Argyrippam.) Expulsus Diomedes a patria sua Aetolia, urbem Argyrippam, Argos Hippium interpretatam, extruet, Dauniorum, hoc est Calabrorum, possessionem prope Ausoniam, sive Italicam, Phylamon, acerbam sodalium suorum conspicatus sortem, avibus-mixtam, alatum: nempe, intuitus suos socios (5) Diomedes in aves mutatos. Caeterum cacoplaston est schema: Mortuo enim Diomede, in erodios socii conversi fuerunt. Igitur quo pacto inquit, *Conspicatus*? Vocatur insuper ea figura empsychon, sive animatio, atque Idolopoeja, quasi imaginum repraesentatio.

595-97. Qui marinam vitam.) Qui nempe Diomedis socii, in erodios, aut laros conversi, marinam mansionem, piscatorum more, laudabunt, pulcroculis oloribus quoad δομὴν, sive δέμας

(1) In libro, quem de Cypro conscripsisse testatur etiam Clemens in Protrept. tom. 1. pag. 51. Edit. Ven. Vide quae nos ad versum 447. (2) In Γεωγραφικαῖς deperditis, de quibus videndus, praeter alios, Fabricius B. G. lib. 3. cap. 18. (3) Hymn. in Delum vers. 102. (4) Id ipsum Antimachiae Thebaidos fragmentum refert in suis ad Stephanum v. Δύμνη commentariis Berkelius, licet a se non nihil infectum, dum sanasse putat. Caeterum de poemate videas Kuster. in Suid. pag. 224. (5) De eo avium genere videndus Gesnerus de avibus lib. 3. pag. 381.

per metaplasium, corpus, assimilati. 598-602. Rostris.) *ῥάμφος* dicitur aduncum avium labrum, sive rostrum, ut et Callimachus:

(1) *ῥάμφει rostro vultur adunco laceravit cadaver.*

Sequens autem, ita habet: Rostris porro ovas piscium, vel pisces ipsos, venantes, cognominem ducis sui, hoc est Diomedeam, habitabunt insulam, prope editum collem, theatro similem (theatrumformem dicit, vel quod theatri similitudinem referat locus, in quo versabantur, vel quod rotunda sit insula: theatri enim schema, orbiculare ab geometris effertur) compingentes in duris solidisque fissionibus densos nidos, imitatione Zethi, qui cum fratre Amphione Boeotias Thebas muro cinxit.

603-06. Simul porro ad venationem.) Is sensus, atque constructio, planissime habent; quare ad Diomedeam historiam convertendus stylus:

Diomedes, Argos suam patriam, post Trojam captam, reversus, uxorem Aegialeam cum Cometa, Stheneli filio, impulsu Veneris, ut, vulnus sibi in Trojano bello illatum ulcisceretur, adulterantem quum invenisset, ac vitam ab ipsa conjuge esset amissurus, tunc quidem, ad Argivae Junonis aram confugiens, servatus est: mox vero in Italiam discessit, atque adeo in Dauniam, gentis barbarae, in qua Daunus regnabat. Is, obsidione pressus, Diomedis auxilium imploravit, pollicitus, se regionis partem illi daturum habitandam. Tum Diomedes, suppetiis latis, partaque Dauniiis victoria, urbem condidit Argyrippam, sive Hippejum Argos. Postea Daunus optionem ipsi concessit, universamne praedam accipere mallet, an totam hosticam regionem, arbitro ad hoc electo Alaeno, notho Diomedis fratre, atque Evippes, Dauni filiae, amore saucio,

qui Dauno terram, spolia Diomedis, adjudicavit. Quare iratus Diomedes, imprecatus est, agros non posse seri, satosve fructum non producere, ni quis de suis consanguineis conterraneisque eos seminare: et cippos, quos ipse statuerat, neminem dimovere posse. Tandem a Dauno obtruncatus fuit, ac lugentes eum socii, in aves similes oloribus sunt mutati: aves, quae Barbaros cavent, adeo vero apud Graecos familiariter versantur, ut ex ipsorum manibus cibum sumant, subeantque sinum. In insula autem Diomedea ab Diomede vocata degunt; sicque, ac si urbem incolerent: Diluculo namque locum alis proluunt, proluentesque venatum eunt, praedam, quam congerunt, inter se partientes.

Caeterum sita est Diomedea insula prope Jonium sinum et Adriam: Nam Japyges Apulique juxta mare Jonium habitant. Gentes Apulorum, secundum (2) Dionem, Peucetii, Pediculi, Daunii, Tarentini, et Cannenses. Diomedis campus est circa Apuliam Dauniam. Mesapia et Japygia, postea Salentiae, denique Calabriae nomine venit. Urbs Diomedis Argyrippa, Arpi ab Apulis transnominata est.

Quod in praesentia tradit Lycophron, sterilescente ob Diomedis diras Daunia, Daunios, accersitis Diomedeis civibus, ac vivis solo afflictis, terram foecundam reddidisse, nugae sunt: (3) Tempore siquidem Fabii Maximi Verrucosi non Daunii, sed Romani hoc fecerunt, Graecum et Gallum androgynum in medio foro defodientes ob metum quodam ab oraculo incussum, quod Graecum et Gallum urbe potituros significarat.

Ex 607. Et cinnos ex manibus.) *κρίνον*, hordei species est: heic vero de cinni defluvio ponit, ut et Callimachus:

(4) *Et κρίνον, liquorem cyceonis humi destillantem.*

(1) Bentlejum adeas in fragm. 388. (2) Fragmentum, quod inde collegit Valesius, habes tom. 1. pag. 4. Edit. Dionis Hamburg. (3) Id Valesius, Zonarae, credo, auctoritate nixus, tamquam Dionis Coccejani fragmentum profert, licet auctor neque hic, neque ad vers. 1056. ubi hac de re iterum, laudetur a Tzetza. (4) Fragmentum apud Spanhemium num. 56. et Bentlejum num. 205. pag. 388. occurrit.

Ex 608. Gannientes.) *Κυζόμενοι*, id est, dolentem vocem emittentes, obscure vociferantes. Caeterum de brutis verbum proprie ponitur.

610-14. Troezeniae autem vulnus.) Troezenae Phaedra templum Veneri pro Hippolyti amore dedicavit, teste illis verbis (1) Euripide?

... Et propter Hippolytum

In posterum dici voluit Deae templum fundatum fuisse.

Venus autem, prout (2) Mimnermus tradit, ab Diomede vulnerata, illud effecit, ut Aegialea, praeter alios bene multos adulteros, cum Hippolyto etiam Cometaque, Stheneli filio, scortaretur. Diomedes interim, Argos reversus, insidiisque ab ipsa conjuge petitus, ad Junonis aram confugit, noctuque cum sodalibus suis aufugiens, in Italiam venit ad regem Daunum, a quo per insidias vitam amisit.

Caeterum constructio et sensus, huiusmodi: Vulnus autem illud, quod Veneri Diomedes infliget, erit ipsi causa vagi erroris, graviumque calamitatum, quando audax illa, libidinosaque canis, nempe uxor Diomedis Aegialea, furiose irruet ad concubitus. Ipsum vero neci paratum, Hoplosmiae, sive Junonis, templum servabit a morte.

Ex 613. Ara.) *Τύμβον* vocat aram, ut et illo loco:

(3) Ille vero juxta Agamemnonis *τύμβον*, aram domitus.

Duris (4) etiam in libro, quem de Certaminibus concinnavit, altaria, *τάφες*

appellari scribit.

Ex 614. Hoplosmiae.) Hoplosmia Juno in Peloponneso colebatur.

615-18. Colosseus.) Capta Troja Diomedes, discessurus, lapides ex dirutis Ilii moenibus in suam navem pro saburra congegit. Argos autem appulsus, vixque paratam sibi ab uxore necem elapsus, in Italiam devenit, Colchicumque draconem, Phaeaciam tunc vastantem, interemit, aureo Glauci instructus clypeo: Putabat quippe draco, illud esse aureum arietis vellus. Proinde Diomedes insignem honorem adeptus, statuas ex saxis Trojanis, quae tum, cum inde profectus fuerat, in navem firmandam immiserat, sibi effingendas, et passim per illam regionem erigendas, curavit, quas postea Daunus, obtruncato Diomede, in mare dejecit. Illae vero, undis per se egresae, rursum suas quaeque baseis ascenderunt. Ejus rei meminerunt (5) Timaeus Siculus, et (6) Lycus in tertio historiarum libro. At historia quidem, huiusmodi: constructio autem, ita habet:

Κολοσσοβάμων, id est colosseus, sive in colossum effectus, (nam *κολοσσός* statuam, et quidem magnam, designat) stans. Ubi loci? in Ausonidarum territorio, ossa solidabit sua, hoc est, in colossi habitum figurabitur ex ingentibus saxis fundamentorum Neptuni, quem Amoebeum appellat. Ipse enim cum Apolline Trojam muris cinxit. At qui in colossi habitum figurabitur Diomedes? eductis ex navi sua suburrilibus, nempe navem librantibus, saxis: In vacua quip-

(1) Hippol. vers. 32-33. (2) De hoc Mimnermo Colophonio, Solonis, uti ex Laërtio constat lib. 1. 60. aequali, et Pentametri, teste Propertio lib. 1. 9. inventore; videas Vossium de H. G. lib. 4. cap. 1. A. Schottum n. 52. Obs. Human. et quae viri docti ad Aelian. Var. Hist. 12. 36. annotarunt. Fragmenta ejus Fulvius Ursinus collegit. (3) Versus praecedens 335. (4) Samius, scriptor ille ab auctoribus subinde celebratus: quare Vossium adeas de H. G. lib. 1. cap. 15. quem tamen, miror, hunc *περὶ ἀγώνων* librum praeterisse. (5) Historicus ille Siculus, Andromachi filius, quem sub Ptolemaeo Lagi filio, et Philadelpho vixisse docet Suidas, ac nonagenarium obiisse tradit in Macrobiis Lucianus. Scripsit, praeter alia, de rebus Graecanicis et Siculis libros 8. quod opus heic Tzetzes appellare videtur. De hoc auctore Jonsius etiam lib. 4. pag. 344. et Vossius de H. G. lib. 1. cap. 12. locuti sunt. (6) De hoc Lyco historico Rhegino videndus Vossius de H. G. lib. 1. cap. 12.

pe navigia nāvigantes lapides solent congerere, ne oblique ob levitatem vehatur navis. Aliter: Κολοσσοβάμων, id est, in colossum, sive quemdam in collem, ascensus in aequoribus Italicis, crura firmabit sua in lapidibus structoris Neptuni, eductis è navi suburrilibus saxis.

Quod reliquum est, perperam Lycophron Ausonios vocavit Phaeaces Dauniosque: Ausonidae namque, prout et ab horum Commentariorum initio (1) diximus, proprie Aurunci vocantur, medii inter Campanos et Volscos siti. Quidam ad Latium usque pertinere Ausoniam putarunt, ita ut ex hoc alii totam quoque Italiam, Ausoniam appellent. Noster vero doctus Lycophron, nescio, qua facultate Phaeacas et Daunios, sive Calabros, Ausonios nominet. Scio tamen, scriptores valde neotericos, inscitiae, stultitiae, ac temeritatis licentia, vel nos natione Graecos, Ausonidas vocare.

Ex 617. Structoris.) Structor Neptunus cur vocetur, diximus, extruxisse nimirum cum Apolline moenia Trojae. Caetero latius amplificare historiam per versus mavis, an pedestrem orationem, quamvis sexcenta relatu digna in promptu habeas, supervacaneum est.

Amoebei.) Amoebeum appellat Neptunum, quod ea Delphis appellatione coleretur, ob permutatos cum Apolline Delphos pro Calabria.

619. Iudicio autem Alaeni.) Diximus, Alaenum fuisse nothum Diomedis fratrem, qui Euippe, Dauni filiam, amans, et arbiter electus, ut amasiam demereretur, praedam, nec regionem Diomedis adjudicavit.

621. Cereris emittant.) Δηω vocatur Ceres, a δαίω, divido, quae cum omnibus sit hominibus distributa. Ἀνείναι autem est, producere et augere.

Almam aristam.) Ὀμπνη frumentum melle maceratum proprie est: at heic simpliciter pro tritico posita vox. Vel ὀμπνιος σάχης, quae ὀνίαν πνονήν, utilem spiritum, dat hominibus spica: aut a vento afflata, et ad juvandum aucta.

622. Agros.) Γῆας vocat loca sata, sive agros cultos.

Nutricante.) Τιθαιβάσσοντος, id est, curante. At verbum proprie de apibus mellificantibus ponitur, παρὰ τὸ τιθέναι τὴν βῶσιν, a favum condendo. Atque (2) Homerus:

.... Ibi vero praeterea τιθαιβάσσουσι mellificant apes.

625. Immobilibus.) Immotas ait columnas, quas Diomedes fabricare, perque totam illam regionem erigere, curavit, quod, quamvis mortuo ipso in profundum maris a Dauno, ut demergerentur, dejectae, emersae tamen in pristino loco inventae fuerint.

627. Cito.) Ἀπτερώς, id est, continuo, protinus.

629. Undas.) Ἀνδῆραι proprie sunt fluviorum labra, sive crepidines: hic autem loci undae appellatae.

Non-pedatis vestigiis.) Id est, vestigiis haud πέζοις, pedibus impressis: Marmoreae quippe erant columnae.

Terentes.) Hoc est, prementes ac permeantes undas.

630-32. Deus autem a multis.) Phaeaces, qui sunt circa Jonium mare, Diomedem celebrabunt et venerabuntur, quod draconem, illuc e Colchide ad aureum vellus inquirendum devastando excursus, interemerit. Sunt tamen, qui praedonem quemdam fuisse hunc draconem putent. Caeterum Phaeacia circa Jonium sinum sita est: qui sinus, ex Lycophronis et Aeschyli mente, ab Io nomen adeptus est. Ait quippe Aeschylus in (3) Prometheo:

In posterum autem secessus ille maritimus,

Pro certo scias, Jonius vocabitur, Itineris monumentum tui omnibus hominibus.

Primo enim Saturnius ac Rheae sinus vocabatur, postea sic Jonius dictus est ab Ione: Haec enim Dodone illuc transmeavit, ac Canobi mentis compos evasit, ubi ex Jovis ἐπαφῇ, attactu, Epaphum genuit, qui Libyam procreavit,

(1) Ad vers. 44. (2) Odyss. 2. vers. 106. (3) Jonem alloquente vers. 838-40.

ex qua Belus natus est, quo denique Danaus et Aegyptus sati. Atque ita quidem ii mare Jonium vocari memorant. Alii plerique vero scribunt, ab illius loci rege Jonio, natione Illyrico, atque Adrii illius filio, qui circa id pelagos urbem condidit, Adriam de nomine suo appellatam: quam tamen alii ab Dionysio, priori Siciliae tyranno, exstructam volunt. Id igitur mare, ab Jonio, uti aiebamus, vocatum est.

633. Alii ad circumfusa.) Alii, id est Boeotii, quos caneros appellat, ad Gymnesia saxa navigantes, nudam agent vitam, discalceati, tribus fundis instructi, unam habentes ad cervicem, altera praecincti lumbis, tertiam denique manu gestantes, ubi matres filiolos lapides funditare docent: Nemo enim de puellulis illis cibum capiet, nisi rotata prius funda collineaverit, pane pro scopo super tabulam posito.

Hae Gymnesiae insulae juxta Tyrreniam sitae sunt, quarum vel (1) Artemidorus meminit. Timaeus insuper scribit, in eas insulas, quas *χορπάδας*, *σαμα*, vocat, quosdam de Boeotiis venisse. Philteas in tertio (2) Naxiacorum, Baliaridas postea ipsas nominatas fuisse tradit. Hi insulani praestantissimi funditores sunt: Namque eorum matres, ut proxime notavimus, quodam super ligno panem ponunt, nec prius filiolos comedere sinunt, quam jacto funda lapide illum assecuti sint. Atque haec sane quidem de praefatis Gymnesiis insulis scriptores laudati. (3) Dio vero Coccejanus, prope ab Ibero flumine, Herculisque columnis Europaeis has insulas abesse tradit, quas Graeci juxta ac Romani vulgo Gymnesias: Hispani autem Valerias, hoc est, sanas, appellant. Alii tan-

dem hoc Gymnesias vocari scribunt, quod reliquiae naufragorum Graecorum *γυμναί*, *nudae*, illic exierint, contractoque cum feminis illis matrimonio, filios pariter et insulas sic nominaverint.

634. Spisso-induti-operculo.) *Σίους*, *σιούρα*, et *σιούρα* differunt inter se. *σίους* quippe dicitur omne vile vestimentum. *σιούρα*, sagum pelliceum, quod etiam *γῆραν* appellant: aut simpliciter villosum indumentum. *σιούρα* denique, depilis mastruca. Ejusmodi enim penulis utebantur hi insulani.

Cancr.) Quod eorum carnes ob maris attactum induruerint, scabritiemque contraxerint: aut quod in naufragio cutes operta esset: aut quod instar cancri navigarent, sic ipsos appellavit.

635. Trahent.) *Ἀμπρεύσσειν*, id est, quaestu vivent, laborabunt corpore. *Ἀμπος* enim proprie dicitur funiculus is, quo boves trahunt: vel lignum illud, quod jumentorum cervicibus est impositum.

640. Panem.) *Ναῖος* panis proprie est, melle, vuis passis, aliisque aromaticis confectus; heic vero pro pane simpliciter posita vox est.

641. Tigillo.) *Τράχη*, proprie tabula quadantenus lata, qua panes ad furnum ferunt: Poeta vero pro ligno simpliciter posuit. Sic etiam vocatur labium illud navis, in quo scalmi ponuntur. Dicitur tandem et qui *τὴν τράχην φέρει*, victum affert.

642. Asperas.) Id est, mari exesas.

643. Iberiae-feraces.) Hoc est, Ibericas: Gymnesiae enim prope ab Iberia sunt, quae ab Latinis Hispania etiam nominatur.

Tartessi portam.) Tartessus, insula et oppidum est, in quo Arganthonius octo-

(1) Ephesius ille, Geographus, qui, teste Marciano in Periplo, Olymp. 159. vixit. De ipso vide Meursium B.G. lib. 1. Vossium de Hist. G. lib. 1. cap. 22. et Fabricium B.G. lib. 4. cap. 13. seg. 9. Hujus auctoris fragmenta pleraque collegit ad calcem Marciani Hudsonus T. 1. Geograph. Graec. minorum. (2) Hujus operis meminit et Eustathius ad Odys. v. pag. 1880. edit. Rom. (3) Fragmentum ad 16. Dionis librum attinens, et a Valesio collectum habes tom. 1. pag. 5. Edit. Hamburg.

ginta annis regnavit, auctore (1) Herodoto, vita functus centum et viginti annos natus. Caeterum prope Herculis columnas haec Tartessus sita est, quam propter angustias interjacentis, tamquam ostii, Herculeis columnis, qua est in Oceanum enavigatio, portam appellavit.

644. Arnes.) Arne, Boeotiae urbs, ab Arne, Neptuni nutrice, dicta: quoniam Saturno Neptunum quaerenti, ipsa alumnum habere ἀπρὸν ἴσατο, dene-gavit: ex quo oppidum, Sinoëssa prius vocatum, nomen obtinuit, ut (2) The-seus in tertio Corinthiorum memoriae prodidit. (3) Criton ab eo Arnen dici scribit, quod multas ἀγνὰς, agnas, haberet, quemadmodum Cos id nominis ab habitantibus eam Caribus est adepta, quia κῶς apud ipsos pecus significat.

Temmicum.) Id est, Boeotorum, a monte Temmico.

645-46. Graean.) Boeotiae civitatem,

quae hodie Tanagra vocatur.

Leontarnes.) Leontarne est oppidum Boeotiae, sic ideo dictum, quod, Adrasto ἀρνὰ, agnum illic sacrificaturo, λέων leo superveniens victimam mox immolandam ab ara abripuerit.

Solumque et Tengyram.) Scolus et Tengyra, pariter Boeotiae urbes.

Onchesti.) Onchestus, nemus est Neptuno sacrum, Homero (4) teste:

Onchestumque, sacrum Neptunium, pulcrum lucum.

647. Thermodontis.) Thermodon est quidem Paphlagoniae fluvius prope Sinopen, ubi erant Amazones: at de quo heic et Hypsarno fit mentio, Boeotiae ambo sunt amnes, teste Callimacho, canente;

(5) *Retrorsum ad Thermodontem utrique-ibant....*

648. Alios circa Syrtin.) De Ulysse sociisque loquitur: namque (6) circa Li-

(1) Lib. 1. pag. 163. (2) Historicus ille, quem, praeter illustrium virorum vitas, Res Corinthiacas tribus libris literis consignasse docet Suidas. Is idem operis tertius liber citatur etiam Etymologo in Ἀρνη. Caeterum auctoris meminit et Stobaeus de Fortitudine. (3) Historicus ille Periegetes, de quo Suidas et Vossius de H. G. lib. 3. videndi sunt. Caetero hunc pro Cratone, quem hactenus nominatum ferre non poteram, rescribendo, Tzetzae mentem innuere existimo. (4) Iliad. β. vers. 506. (5) Fragmentum a Bentl. collectum pag. 402. (6) Nemo, qui in Geographia versatus sit, omnino ignorat, totum mare Africanum per meridiem Cretae ad Leucopetram usque, meridianum freti Mamertini ostium, Pachynum, Drepanum, et Tunetem; immo et ad fretum usque Gaditanum, etiam mare Lybicum ab Antiquis appellatum fuisse: quare Lycophron noster, narrans, Ulyssem cum sociis errantem, fretum Siculum praeternavigasse, per paraphrasim loquens, *Circa Syrtin, et Libyca aequora, et angustum freti Tyrrheni concursum eum vagasse ait.* Per Syrtin igitur Pelorum intelligit, ac per Libyca aequora, freti Mamertini meridianum ostium. Sed jam videamus quam infecte et insulse acceperit Cluverius hanc Tzetzae enarrationem, et quam inique invehatur in doctissimum hominem lib. 1. Sic. Ant. pag. 73. *De Ulyssis sociis (refert Tzetzae verba) loquitur: hi enim tempestate abrepti circa Libyam errarunt. Duae autem sunt Syrtes, major in Libya, minor vero est Charybdis. Est autem nomen loci in mari circa Messanam et Libyam, ubi Tyrrhenus cum Adria concurrens, saevam efficiunt Charybdim. Adria autem et Seno nomina sunt fluviorum in Jonium sinum defluentium. Scribitur vero etiam Λιγυστινὰς πλάγας, i. e. Liguriae aequora. Incolunt enim Ligures juxta Tyrrhenos. Angustum autem freti concursus dicit, quia fretum hoc in medio Adriatici Tyrrhenique maris situm est, hinc desiniens, illinc incipiens. Tyrrhenum autem mare inter Rhegium et Messanam protenditur. Libycum et Lygusticum unum idemque est, .* Post quae insulse confuseque relata, magno supercilio, O quantum nugarum! exclamat. Quis iste et qualis potest esse Charybdis locus circa Messanam simul et Africam? Tum vero non Tyrrhenum mare, sed ipsum fretum inter Rhegium Messanamque cole-

byam ejecti vagabantur . Duæ autem sunt in Libya Syrtes , altera magna , parva altera . Est Syrtis et loci nomen marini circa Messanam et Libyam , ubi Tyrrhenum cum Adria se commiscens , terribilem efficit Charybdin . Hadrias autem et Senon , fluviorum sunt nomina , in Jonium sinum influentium .

Syrтин .) Id est , Charybdim .

Libyæ .) Legitur etiam *Λιγυστινὰς* , *Ligusticas* : ea enim gens cum Tyrrhenis incolit .

649. Angustumque freti concursum .) Sic ait , quoniam id freti medium interest Adriaticum inter et Tyrrhenum mare , alterius terminus , alterius initium . Ac Tyrrhenum pelagos Rhegio Messanaeque interjacet . Caeterum constructio , haec : Alios circa Syrтин , et Libyam , et Tyrrhenum fretum vagantes , omneis caupo Orcus excipiet .

Λιβυστινὸν et *Λιγυστινὸν* , hoc est , *Libycum* et *Ligusticum* , idem est . Nam illud quidem dicitur a Libya , Epaphi filia : hoc autem a Ligure , Alebionis fratre , qui Herculem ad Geryoneas boves abducendas profectum cum prohiberet , ab eodem interemptus fuit . Europæ et (1) Libyæ extremitates sunt , fretum ad septem stadia patens , ubi Libyam versus Herculis stant duæ columnæ , Abyla et Calpe vocatae . Inibi sunt etiam Gades , quæ prius insula Cotinusa dicebantur . Amnis Gaditanus , Baetes , ubi lux repente , nec paullatim , dilabitur instar fulgetrae . Ac Gades quidem ad Europæ confinium sunt sitae . Insulae autem Fortunatae Libyco termino terminantur , inhabitabile in promontorium con-

surgentes . (2) Clearchus tamen Gaditanas columnas Herculis , Briarei filii , esse contendit , post quem , inquit , Hercules Tyrius secundus ad Gades venit , ac tertius Graecus .

650. Semiferae .) Id est , Scyllae , Nisi Megarensis , ut mea fert opinio , filiae illius , quæ desecta parenti suo aurea coma , imbecillum postquam fecit (in illa siquidem coma tota , instar Sampsonis , ei virtus consistebat) a Minoe , cui pater prodiderat , interfecta fuit , suspensa ex navis illius prora , perque pontum tracta , unde ille pelagi tractus , puto , appellatus fuit . Alii Scyllam formosam mulierem fuisse tradunt , quam Amphitrite cum Neptuno rem habere quum deprehendisset , infecto pharmacis fonte , in quo foemina se abluere consueverat , monstrosam in feram , sena capita , nempe erucæ , canis , leonis , Gorgonis , balænae , et hominis ; ac duodecim pedes , habentem , transformavit . At haec quidem nugatoria sunt et fabulosa , quorum nos allegoriam superiori loco exposuimus .

Speculas .) *Σκοπὰς* , *speculas* , vocat scopulos . Atque (3) Homerus :

Illic autem piscatur , scopulum circumlustrans .

Hercules in Geryoneis hobus abigendis quum Scyllae habitaculum praeternavigaret , illam obtruncavit . At reversus ejus pater Phorcyn , adustam fecit reviviscere .

651-52. Mecistei , leonis-exuvio-induti .) Mecisteus apud Elios colebatur Hercules , qui , utpote leonina pelle indutus , *σέρφος* dictus est : *σέρφος* enim , leonis exuvium valet , quo ipse pro pallio utebatur .

locandum erat . Sed nugas has et delirantis Grammatici somnia mittamus . . Videat igitur Lector uter magis deliret , Tzetzes ne bene docteque enarrans , an Cluverius male accipiens , indocteque exponens ; ac quod non intelligit , ceteris vitio vertens . Quod facit etiam lib. 1. Ital. Ant. pag. 137-38. et lib. 2. pag. 620.

(1) En , quod totam Africam Tzetzes Libyam ex veteribus appellat , dicens Europæ et Libyæ promontoria fretum efficere septem stadiorum . Vide supra in vers. 648. (2) Solensis ille , Aristotelis discipulus , nullique in Peripatetica disciplina secundus ab Josepho lib. 1. contra Apionem iudicatus : in opere , puto , quod *περὶ θινῶν* , seu de arenosis solitudinibus scripsisse testatur Athenæus lib. 8. pag. 345. (3) Odyss. μ. vers. 95.

Fossoris .) Quia vallum circa Augiae, Eliorum regis, bubile effodit, per quod duo ad stabulum flumina, Alpheum et Peneum, deducens, ingentem illum bovum fimum brevi expurgavit, Eurytheo jussus, ut et de caeteris laboribus, quos subire necesse habuit.

Bubulci .) Quod Geryonis boves duxerit ex Erythea, Oceani insula, ut et Oppianus de (1) Venatione auctor est, canens:

Quando ad Oceanum bellum gessit cum Geryone,

Eumque in speculis interemit...

Atque Hesiodus, puto, in (2) Theogonia:

... emensus iter Oceani,

Orthoque interfecto, et bubulco Eurytione,

Stabulo in obscuro, ultra inclytum Oceanum.

Et ipsum porro Geryonem, pro bobus suis pugnaturum, occidit arcu ad fluvium Anthemuntem. Caeterum Chrysaoris et Calliroes Oceanitidis filius erat Geryon triceps et tricorpor, juxta cujus tumulum duae stabant arbores, ex quibus sanguis distillare videbatur.

653. Aviformium .) Ἀρπυγογενῶν . a parte loquitur, Harpyias dicens pro avibus. Sirenes autem intelligit, quae quidem filiae erant Terpsichores Musae, et Acheloi fluminis, Aetoliam inter et Acarnaniam, alias Ambraciam, hodie vero Nicopolim, de Octavii Caesaris illic in Antonium victoria nominatam, fluentis. Harpe avis est genus, et Harpyia similiter, quo etiam nomine tum venti, tum alatae daemones appellantur. Porro Ἀρπυγογενῆς, Harpyiarum-sobolem, sive aviformes, vocat Sirenas, quasi avisoboles: alatae enim erant, atque inferioribus partibus aves, superioribus vero homines. Has Musae quum cantu superassent, illarum alis se coronarunt: ideo Musae, praeter unam Terpsichorem, ut quae Sirenum mater fuerit,

aligerae in capite depinguntur. Haec omnia in Creta gesta sunt: unde et insulae civitas Aptera dicta est, quod ibi Sirenes alas victae dejecerint.

Erant igitur, uti aiebamus, Sirenes inferioribus partibus aves, homines superioribus; atque in Tyrrhenia habitabant: veluti Scylla, quae sena, ut diximus, habebat capita, ac superius corporis, humanum; Rhegium Siciliae accolens coram Charybdi ad Messanam: sicut et Gorgones Tarthesi, Iberiae urbe: (quamquam aliqui Tarsum incoluisse dicant:) quae etiam alatae erant, et draconteam caesariem habebant. Sic Harpyiae in Thracia, aures ursorum, corpora vulturum, facies puellarum, habebant. Sic Echidna in Lydia, pectore et capite puella, inferioribus vero partibus serpens, erat. Sic Orthus, canis ille Geryonis, in Erythea, duo canina, septem autem anguinea, habebat capita. Ita denique Asterius, aliter Minotaurus, in Creta, qui bubulam faciem, humanum vero reliquum corporis, habebat. Haec paucis ac per transennam de monstrosis animalibus dicta sunt, quoniam et Sirenes fabulose, prout significavimus, (3) monstrificae erant: allegorice vero voluptates sunt. At junior (4) Plutarchus scorta fuisse scribit, quae lepore suo praeternavigantes retinebant. Caeterum sirenes dicuntur etiam insecta quaedam, apibus non absimilia.

Scopulos .) Κλώμακας vocat loca aspera, rupes, promontoria.

Lusciniarum .) Id est, Sirenum, propter illecebras.

654. Crudeliter absumptos .) Ὀμόσι-
τα δαιταλωμένους, hoc est, crudivoros. Nugatur vero: Id enim ait quatenus in Solis insulam appulsi, piscibus, quos hamo capiebant, victitarunt; attamen, o Lycephron, non crudos illos comederunt. nisi de ipsis locutio sit, tamquam a Cyclope Laestrygonibusque crudeliter absumptis.

(1) Lib. 2. vers. 111-12. (2) Vers. 292-94. (3) Vide ipsum Tzetiam Chil. 1. Hist. 14. de Sirenibus. (4) Videndi sunt, Vossius de Hist. Graec. lib. 2. cap. 10. Jonsius lib. 3. cap. 6. et Rualdus in Philosophi Chaeronensis vita cap. 1.

658. Delphinisigni .) Memorat (1) Stesichorus, Ulyssem caelatam delphinis imaginem in clypeo gestasse: cui et Euphorion astipulatur.

Fure .) Furem vocat Ulyssem, quod Trojam ingressus cum Diomede, Palladium per Antenorem furatus fuerit: Theano enim, Antenoris uxor, Trojanae erat Minervae sacrificula. Caeterum hac de causa Ulysses Palladium rapere aggressus est, quod responsum Graeci acceperant, se non aliter Trojam occupaturos, nisi Palladium a Pergami arce abstulissent.

Punicae .) Punicae appellatione Corinthi Minerva colebatur.

659-61. Qui videbit quidem .) Quum Ulysses, per Cycloperum terram vagatus, unoculi Polyphemi, Neptuni filii, antrum subiisset, eo dolo illum excaecavit: Postquam sex de suis sociis Cyclops comedisset, poculum ei Ulysses propinavit, inquiens: (2)

*Cyclops, accipe, bibe vinum, postquam
humanas carnes manducasti,*

*Ut scias, qualem hunc potum habuisset
navis*

Nostra .

Eum igitur cum inebriasset Ulysses, praeusto stipite, sociis adjuvantibus, occaecavit. Tandem ipsi, se sub ovium ventrem alligantes, salutem consecuti sunt.

Coclitis .) Id est, Cycloperis.

662.-63. Reliquium telorum .) Laestrygonas intelligit: Illos enim Hercules sagittis obruit, quod sibi, Geryoneas boves pellenti, bellum inferre conaren-

tur. Reliquias autem vocat eos, qui neci superfuerunt. Porro Laestrygones sunt ii populi in Sicilia, qui hodie Leontini appellantur.

Averrunci .) Κηραμύντης dicitur Hercules, tamquam vindex et propulsator mortis: alexicacus siquidem.

Palaemonis .) Palaemon idem Hercules dictus est, eo quod palaestra cum Jove luctatus fuerit in Olympia: vel cum Acheloo in Aetolia, propter nuptias Deianirae, Oenei filiae. Pherecydes vero scribit, Herculem, postquam Antaeum Libyae Neptuni filium, virum sexaginta cubitorum magnitudine (cujus ossa in Olympiam ad fidem conciliandam relata fuerunt) palaestra superatum confregisset, cum Iphinoia, illius uxore, rem habuisse, ex ipsaque filium Palaemonem suscepisse. Herculana autem magnitudo quatuor cubitorum et unius pedis fuit, prout Herodorus Ponticus (3) tradit. Menecrates vero, qui (4) de Nicaea scripsit, Herculem Alcaem prius vocatum fuisse auctor est, quum octo illos, nec quatuor, quos ex Megara suscepit, liberos obtruncavit, teste etiam (5) Pindaro, canente:

*... octo mortuorum aere-necatorum
Quos Megara, Creontis filia, illi
genuit liberos.*

Inde Herculem ab oraculo nominatum esse, quod quodammodo sic habet.

(6) *Te vocat Heraclem clarus cognomine Phoebus,*

Quod tua perpetuum mox gloria vivet in aevum.

Oraculum istud, quod non satis asse-

(1) In Ilii excidio, putarem, quod opus ad Homeri imitationem compositum fuisse existimat Dio Chrysostom. Orat. 2. de Regno. Meminerunt et Pausanias in Phoc. pag. 856. et Harpocrat. in καθελῶν. Vide quae nos ad vers. 113. (2) Ex lib. 1. Odys. vers. 347-49. (3) In opere illo, quod de Herculis gestis pluribus libris composuisse testantur Stephanus in Κυνητικόν, Athenaeus extremo lib. 9. et Apollonii Scholiastes in lib. 2. vers. 817. (4) Teste Plutarcho in Theseo: Μενεκράτης δέ τις, ἱστορίαν περὶ Νικαίας τῆς ἐν Βιθυνίᾳ πόλεως ἐκδεδωκώς. Caetero hunc Menecratem, Nysaeum illum, Aristarchi discipulum, fuisse puto. Multi quippe fuerunt hujus nominis scriptores: quinque vero celebriores, de quibus adi Vossium de H. Graecis lib. 1. cap. 21. (5) Isthm. Od. 4. vers. 108-9. (6) Respuit merito etymologiam hanc Eustathius in Iliad. e. vers. 392. ob Herculei nominis adspirationem, quod alias προσφῶς ἐκ Ἑρας ἐτυ-

quor, alius historicus rursum refert.

664-65. Qui omnes conterentes.) Qui nempe Laestrygones, omnes Ulyssis naves confringentes in rotundo (deest) portu. Vel, secundum exscriptores: Qui quidem omnia, navigia scilicet Ulyssis, comminantes in εὐτόρῳ σκάφῃ, rotundo portu Laestrygonum (Est enim rotundus instar σκάφης, ventris navis.) conto acuto malam perforabunt cephalorum praedam. Cephalis autem piscibus confert Ulyssis socios, ab Laestrygonibus interfectos comesosque, quomodo piscatores mugiles scirpo trajectos venum dant, ementesque qui volunt, comedunt. Σχοῖνος, plantae genus est, juncus appellatum, quocum sportas texunt. Caeterum alludit ad (1) Homericum illud:

*Tamquam verò pisces transfigentes,
tristes epulas ferebant.*

666-67. Alia vero post aliam.) Id est, quae ipsis instat calamitas, multo gravior exantlata erit.

668. Charybdis.) Nempe aquarum vorago.

669. Semivirgo canis.) Nimirum Scylla, de qua saepe locuti sumus: hoc semivirgo dicta, quod humanam faciem haberet.

670. Quae non lusciniā sterilis.) Lusciniās vocat Sirenes propter garrulitatem; ac de hisce jam diximus: Steriles autem, virginitatis ergo. At nos ideo steriles eas appellari existimamus, quod audientibus se caussa sterilitatis, sive mortis, essent. Aliter: Lusciniās dicit Sirenes propter illicem. Steriles autem, aut quia virgines fuerunt, vel quod, qui se apud illas sistebat, sine prole interiret.

Centaurocida.) Quoniam Centauri, ab Hercule Thessalia pulsi, in Sirenum insulas cum pervenissent, illarum cantu demulsi perierunt. Hercules enim in Pholoë hospitio fuit exceptus a Pholo Centauro, qui hospiti vinum etiam pro-

pinavit generosissimum, communi Centaurorum reserato dolio. Accedentes vero Centauri, quod acciderat ex meri odore quum cognovissent, indignati sunt. Tum Hercules, sumto arcu, illorum partem quidem interemit, ut et Chironem, invito, reor, vulnere genu inflicto; partem autem insectatus est, qui in Sirenum insulam aufugientes, ut diximus, perierunt.

671. Aetolia vel Curetis.) Terpsichores Musae et fluvii Acheloi filias memorant Sirenes. Achelous autem, omnium plane fluminum lenissimus, Aetoliam inter et Curetidem, quae Acarnania etiam Ambraciaque, hodie vero Nicopolis, appellatur, fluit. Ea ideo locutione poeta usus est, veluti haesitabundus, Aetoliae potius, an Acarnaniae sit Achelous. Sunt, qui velint, Acarnanes prius Curetes vocatos esse. Achelous denique ab Acheloo quodam in se submerso nomen adeptus est: vel quod ejus aqua vulneribus doloribusque levamento sit. Achelous ergo dicitur, qui τὰ ἄλγῃ λύει, dolores moeroresque discutit.

673. Ferifabram.) Nempe Circen, quae Ulyssis socios in porcos, juxta fabulam, transformavit. Caeterum allegorice tum (2) Philalius Corinthius, tum nos alique veritatem novimus. At, quae-so, ad insulsam Lycophronearum fabularum confusionem, allegoriarum saccum ne solvas. Satis enim superque, fabularum multitudinem tantummodo enarrare: Si namque fabulosam hanc narrationem allegorica expositione excoleremus, postularet quis omnino, idem vel in caeteris praestari; sicque majus nobis esset quod aliter perstringendum, quam illud, in quo plus operae ponendum: adeo ut universam Odysseam ceterasque historias in exigua Lycophronis parte allegorice evolveremus. Quare pleraque ad allegoriam revocare, sinere est:

μολογούμενον censet, quasi Hercules διὰ τῆς τοιαύτης ἥρας κλέος εὐρῶν ὡς φιλόσοφος. Sed Georgius Grammaticus utramque reliquit. Vide Suidam in Prov. Ἡρακλῆς ἐξενίζεται. Etymologum Magnum et Varinum in voce, H. Stephanum tom. 5. Thes. pag. 1014. d. et Natalem Comit. Mitholog. lit. 7. cap. 1. pag. 463. Edit. Venet. 1631. (1) Odyss. x. vers. 124. (2) Nescio alterum, qui hujus auctoris meminerit.

nonnulla autem, quotquot levem allegoriam habent, quaeramus.

Ferifabram.) Θηρόπλαστον, id est, feras formantem, in feras convertentem, passivo pro activo posito.

674. Dracaenam.) Prae truculentia vocat Circen: vel propter visus perspicaciam efficaciamque.

Miscentem.) Ἐγκυκῶσαν, hoc est, συνταράττεσαν, commiscentem. Ad cibum enim Ulyssis sociis caseum, farinam, mel, et vinum commiscuit: quod potens pharmacum illis ad bibendum cum dedisset, virga caesos in porcos transformavit.

Farinae.) Ἄλευρον farina est, proprie triticea: ἄλφιτον vero, hordacea, heic pro pane et esca positum.

Pharmaca.) Id est, pharmaca magica.

675-76. Et fatum feriforme.) A communi sensu intelligendum τὸ miscentem. Κνωπόμορφον autem idem valet, ac feriforme: κνώπες enim dicuntur ferae, teste etiam Nicandro, (1) canente:

... ubi κνώπες, ferae virescenti in sylva pascua-carpunt.

Porro κινώπετα, et κνώπετα, et κνώπες, ferae sunt, quae ἐν τῷ πέτρῳ κινῶνται, super terram moventur, hoc est, terrestres; quemadmodum marinae, κνώδαλα vocantur, παρὰ τὸ κινεῖσθαι δι' ἁλός, quod in solo ipsae moveantur. Dicuntur ad haec κνώδαλα etiam terrestres, quae in montibus versantur, παρὰ τὸ κινεῖσθαι, ab movendo se, vel παρὰ τὸ κνώσσειν, a cubando, ἐν τοῖς δαλοῖς, in consitis locis.

677-78. Acinos.) Uvae cum acinos, tum cortices comedent cibo permistos. γίγαρτα, autem dicuntur acini vinacei, et malorum punicorum grana. Τρύξι vocatur mustum. Στέμφυλα denique appellantur vuarum folliculi. Caeterum male etiam nunc Lycophron ad Homerum alludit: Ille enim glandem ilicis Circen ipsis projecisse escam (2) tradit. Hic autem, ad communiores porcorum cibum respiciens, locutus est.

679. Moly servabit.) Id est, Ulyssem vero ab accipiendo detrimento, hoc est, ne fiat porcus, servabit moly, quae, explicandi ratione, radix est. Et quis tandem alius servabit? Ctarus, sive Mercurius, apparens. Ctarus, Mercurii cognomen est. Caeterum μῶλυ fit a μῶ, id est, quaero: vel παρὰ τὸ μολύνειν, a labefactando delendoque pharmaca. Tradunt porro, extremitatem radicis evulsi molyos revellenti mortem afferre.

680. Nonacriates.) Nempe Arcadicus: Nonacria enim Arcadiae urbs est, in qua Mercurius colebatur.

Triceps.) Ipsum intellige Mercurium, utpote coelestem, marinum, et terrestrem: vel propter Physicam, Ethicam, et Logicam: aut quia demum cum Hecate congressus, trinas ex illa filias suscepit.

Pulcher.) Per metalepsin pro Albus: etenim apud Boeotios Mercurius Albus colebatur. Bello siquidem ab Eretriis afflicti Tanagraei, puerum et puellam ex oraculi monito immolarunt, posteaque Albi Mercurii statuam erexerunt. Caeterum Mercurius Ulyssi ad Circen profecturo obviam veniens, radicem moly dedit, ne ab Circes pharmacis laederetur. Moly autem ruta sylvestris a medicis vocatur. Allegorice porro praemonuimus, explicare non oportere. Moly, laurus, cunilago, rhamnus, salix, aster marinus, iaspis lapis, aliaeque complures plantae, animalia, et lapides, omnibus magicis artibus resistunt.

681. Maritimum-campum.) Ἀλίπεδον, id est, levem, planum, et maritimum campum, quia circumfluo ipse Oceano praecingitur.

682. Senem.) Πέμπελον, hoc est, decrepitum et capularem, quod jam πέμπεται, dimittatur ad Orcum. Caeterum de Tiresia heic sermo est, quoniam septem illum generationes vixisse memorant. Alii autem novem. A Cadmi enim temporibus ad Eteoclem usque Polynicemque, et ulterius, vixit, ut

(1) Theriac. vers. 499. (2) Odyss. n. vers. 242.

etiam (1) Melampodiae poeta ille innue-
re videtur: Namque Tiresiam inducit lo-
quentem in hunc modum:

*Iuppiter pater, utinam mihi minus vi-
tae saeculum,*

*Utinam, dedisses, et aequalia consi-
lia scire*

*Mortalibus hominibus: nunc vero ne
tantillum quidem me honorasti,*

*Qui me longum habere fecisti saecu-
lum vitae,*

*Septemque adhuc vivere per genera-
tiones hominum.*

683. Virorum et mulierum) Tra-
dunt, Tiresiam, angues in Cithaerone
coëuntes cum invenisset, faeminam pe-
remisse, et in feminam ipsum mu-
tatum esse: mox, mare sublato, pristi-
nam rursus formam recuperasse. Sunt
porro, qui dicant, illum, quod nudam
Minervam intuitus esset, in mulierem
conversum fuisse. Præterea contendente
aliquando cum Junone Jove, ajenteque,
mulieres majorem, quam viri, volupta-
tem in coitu recipere, (2) inquit,
arbitrum illos Tiresiam elegisse, ut qui
vir et mulier fuisset. Arbitro igitur con-
stituto, pronunciantequē, mulierem de-
cuplam viri voluptatem in coëundo per-
cipere, ira percitam Junonem ipsum ex-
caecasse. Jovem vero remunerationis er-
go, tum certo vaticinandi scientiam, tum
aevum diuturnum ei largitum esse. Si-
cut et Proserpina apud inferos eidem gra-
tificatur, ut quae solum illum prae ce-
teris omnibus mortuis sapere faciat. Ju-
diciū a Tiresia de Jove et Junone libi-
dinis gratia disceptantibus latum vel Me-
lampodiae poëta in persona Tiresiae tan-

git hisce verbis:

*Una quidem ex decem partibus dele-
ctatur vir,*

*Decem vero implet mulier delectans
mentem.*

684-85. Umbris calidum sanguinem.)
Fuso enim Ulysses in fossam sanguine,
suoque ad exterrendas animas districto
ense, singulas, quae essent? interroga-
bat. Atque historia, haec: Circes,
Ulyssem ad Orcum mittens Thebani Ti-
resiae animam de reditu suo sciscitatum,
mandavit illi, ut, ubi illuc perve-
nisset,

(3) *Fossam foderet magnitudine cubita-
lem quaquaversum:*

*Circa illam autem libamen funderet
omnibus mortuis,*

*Primum mulso, deinde vero generoso
vino,*

*Tertium contra aqua; farinamque al-
bam inspergeret:*

(4) *Ipse autem gladio acuto stricto a
femore*

*Sederet, neque sineret manium inania
capita*

*Ad sanguinem prope accedere, ante-
quam Tiresiam sciscitatus fuerit.*

686. Animarum.) Περφίδων, id est,
animarum, παρὰ τὸ πέρπρασθαι, ab eo,
quod mittantur: Facile enim permeant,
ut tenues et aëriæ, animae.

687. Languidi oris) Id est, exilis ac
tenuis loquelae.

688-89. Inde Gigantum insula.)
Procopius quidem Caesariensis Damas-
cum Jovis adversus Gigantes trophaeum
esse (5) ait. Alii vero Siciliam, ubi etiam
Typhonem ipse Iuppiter fulmine feriit,
teste (6) Hesiodo:

(1) Auctor hujus poëmatis in vatem Melampodem (de quo videsis Fabricium
B. G. lib. 1. cap. 15.) cujus liber secundus citatur ab Athenaeo lib. 11. pag. 498.
et liber tertius lib. 13. pag. 609. Hesiodus vulgo creditur; et sane hoc et sub-
sequens fragm. ex isto Tzetzae loco collecta habes in Lugd. pag. 202. et Patav. pag. 272.
Hesiodi edit. Porro Hesiodo attribuunt etiam Pausanias in Boeot. pag. 771. seqq.
Clemens lib. 6. Strom. pag. 628. et Eustathius tum ad Iliad μ. pag. 858. tum ad
Odyss. o. pag. 1565. Ed. Rom. (2) Vide Nasonem lib. 3. Metam. vers. 320. et
seq. (3) Ex Odyss. κ. vers. 517-20. (4) Vers. 535-37. (5) Percurri quidem
Procopii libros, qui hodie extant; sed nihil inveni, quod id comprobaret: quare
pro fragmento locus iste, si qua fides Tzetzae, habendus est. (6) Theog. vers. 859-61.

Flamma autem fulmine-icto prosili-
ebat a rege,

Montis in saltibus opacis asperis

Percusso

Nonnulli tamen Gigantum insulas, Pithecusas senserunt, quae in Italia sitae sunt, et quarum (1) Aeschrion in Ephesidos libro septimo meminit. Has insulas Gigantes prius inhabitant, quos postea Juppiter quum domuisset, quod adversum se insurgere ausi essent, inde expulit, pitheciisque, sive simiis, alias satyris et arcoizianis, ad illorum ignominiam dedecusque, dedit insulas incolendas. Caeterum constructio ita habet: Quae insula interscapilium corpusque saevi draconis Typhonis collidit Sicilia (quamquam vulgi nugas propinam) quaeque flamma fervet, hoc est, flammigerat ex Aetna Catanam versus.

690-92. Recipiet unam habentem navim.) Excipiet nimirum haec insula Ulyssem uno tantum navigio instructum: haec, inquam, insula, in qua δ πάλμυς, sive rex, Deorum, simiarum genus collocavit. Verbum τὸ πάλμυς, rex, Jonicum est, eoque Hipponax usus, inquit:

O Juppiter pater, Deorum Olympio-
rum πάλμυς, rex,

Cur mihi argenti aurum non dedisti,
πάλμυς, rex?

Habitare-fecit) Τὸ σὲ verbi ὤκισσε, longum est, tamquam communis syllaba.

693. Bellum.) Μῶλος bellum dicitur ab eo, quod μὴ ὅλον, minime integrum sit, omnibusque suis partibus constans: complures enim in bellis interficiuntur.

Filiis Saturni) Ἐγγόνες, id est, liberis Saturni, Jovi aliisque. De ἑκγονός, nepos, et ἑγγονός, filius, alibi locuti sumus.

694. Baci postmodo praetervehens.)

Baeus iste, gubernator erat Ulyssis, qui vita functus, in Sicilia sepultus fuit; et a quo tum Bajas insulas et urbes, tum Baji portum juxta Italicum Avernum, nomina sortita esse ajunt.

695. Et Cimmeriorum domicilia.) Cimmerii populi sunt, qui, ex Homero, ad Occidentalem Oceanum habitant.

(2) Canit enim:

Ibi autem Cimmeriorum sunt virorum
populusque oppidumque,

Caligine et nebula tectum . . .

Secundum vero Periegeten (3) Dionysium,

Cimmerii sub frigido incolunt pede
Tauri.

Domicilia.) Ἐπαυλα, id est, ταῖς ἐπαύλεις, habitationes, domicilia. Schema autem metaplasmus est.

Et Acherusiam.) Acheron, fabulose quidem flumen Inferni est: verum ex historicis et geographis, Heracleae illius, quae ad Sinopen jacet, fluvius est; ac Soonautes hodie vocatur. Haud scio tamen, ubi noster Lycophron Acherontem esse dicat.

697. Ossamque, & leonis.) Cuma et Ossa montes sunt Italiae maximi, (4) Metrodoro teste. Atque (5) Homerus de Aloëi filiis, Oto et Ephialte, canit:

Ossam Olympo imponere sunt conati,
Ossae autem

Pelium nemorosum, ut coelum scansile esset.

Leonis.) Id est, Herculis, vel propter leoninam pellem, vel propter robur: Hercules enim Geryonis armenta abigens, ubi ad Ossam et Cumam pervenit, Orontem fluvium, qui in Meliboeam fertur, invenit exundantem. Hunc quum trajicere non posset, montium vertices effodiens, in flumen projecit, sicque aggestum cum bobus transmisit.

(1) Samius ille, seu Mitylenaeus, ut idem Tzetzes Chi. 8. hist. 198. docet, Jambographus, teste Athenaeo lib. 7. cap. 12. et lib. 8. cap. 3. qui inter auctores de re Rustica a Varrone et Columella lib. 1. cap. 1. numeratur. Vide Fabricium lib. 3. cap. 5. pag. 96. notis. (2) Odyss. λ. vers. 14-15. (3) Vers. 168. (4) Sceptio illo, Periegetico, a Stephano in Ὑπανις. Plinio lib. 3. cap. 16. lib. 5. cap. 31. lib. 8. cap. 14. et apud Placidum Lutatium in 3. Thebaidos, laudato. (5) Odyss. λ. vers. 314-15.

698. Proserpinæque nemus.) Brimo et Obrimo dicitur Proserpina, quod adversus Mercurium vim illi in venatione inferre conantem ἐνεβριμήσατο, infremuerit; sicque ab auso conatuque ille destiterit. Sunt tamen, qui Ὀμβριμῆς legant, παρὰ τὸ ὀμβριμον, seu a gravitate.

699-702. Pyriphlegethontemque fluvium.) Id est, τὸν πυρὶ φλεγέοντα, igne comburentem. Caeterum ignoro, ubi Pyriphlegethontem auctor esse dicat, nisi forte ubi somniorum civitas, & Platonis politia. Pyriphlegethon, fluvius est apud inferos, teste etiam Homero, (1) canente:

*Ibi quidem in Acherontem influunt
Pyriphlegethonque*

*Cocytusque, qui nempe Stygis aquae
est rivus.*

Et Cocytus pariter, ubi inaccessum collem esse ajunt, quem si quis forte conscendat, è conspectu statim evanescit. Illic hominum manes versari affirmant, quorum custos, centiceps canis Orci: eum porro ingredienti quidem cum adulatione excipere, egredi vero volentes non sinere. Quod si quis ei reniti auderet, illum devorare.

Ex 700. Caelum.) Αἰθήραν vocat aetherem, vel aërem, ab αἶθω, comburo fulgeoque, et ῥέω, fluo ut qui lucem in terram demittat. Caeterum ab recto, ὁ αἶθρα, aether, τῇ αἶθρα, aetheris, τῷ αἶθρα, aetheri, τὸν αἶθραν, aetherem, inflexum est.

Capax collis.) Collis nimirum, sive mons, qui (2) Polydegmon vocatur. Is Italiae mons est altissimus, unde omnia Italiae flumina fluere ajunt.

Ex 702. Ausoniam terram.) Non semel notum fecimus, Ausónios solos pro-

prie Auruncos nominari, qui medii Campanos inter et Volscos mare accolunt: per catachresin autem omnes Italos; magisque abusive etiam nos, quamvis natione Graecos, Ausonidas appellare. Caeterum Ausonii dicti sunt, juxta quidem nonnullos, ab Ausone Ulyssis et Circes filio; secundum vero alios, ab Ausone, Itali et Leutariae filio: quamvis non desint, qui ab alio Ausone nomen accepisse contendunt.

703. Lethaeonis.) Lethaeon, excelsus Italiae mons est.

Cacumen.) Κλέτας, id est, vertex, cacumen. Caeterum orationis tenor ita habet: Relicto Ulysses excelso Lethaeonis cacumine, hocque atque illo, ubi Jupiter talia constituit, dicabit, &c.

704. Paludemque Avernam.) Aornos vel Aornis, palus est circa Cumam, rotunda, et quasi vinculo undique cincta. Haec, ut quidam memorant, aquam caeruleam habet; atque Aornos dicta est, quod nulla (ὄρνειον) avis possit illam circumvolare, suam propter obscuritatem et magnitudinem. Ac Lycophron quidem paludem memorat Aornum; atque alii nescio qui paludem ad Eridanum calidam olentemque esse dicunt, cujus aquam nullum animal gustat, utpote quod potionem interitus sequatur. Ibi praeterea Phaëthontem decidisse tradunt, ubi et nigrae sunt populi, ex quibus electrum defluit. Ii vero, (3) qui res Alexandri gestas literis consignarunt, excelsam petram, ad quindecim stadia prominentem, esse tradunt Aornum: quae hoc ita dicitur, quod eam propter frigus nulla (ὄρνειον) avis valeat supervolare. Hanc autem Alexander devastavit.

Avernum alii, ut et (4) Sotion,

(1) Odyss. κ. vers. 513-14. (2) Perperam, meo quidem et aliorum iudicio, proprium montis accipit τὸ πολυδέγμων. (3) Ut, puta, Arrianus, qui tamen sic loquitur lib. 4. de Alexandri expeditione pag. 191. Ed. Gronov. Τὸν μὲν δὲ κύκλον τῆς πέτρας (τῆς Αορνὸν καλεμένης) λέγουσιν εἰς διακοσίας σταδίους μάλιστα εἶναι. Ὑψὸς δὲ αὐτῆς, ἵνα περ χθαμαλῶτατον, σταδίων ἑνδεκα καὶ ἀνάβασιν χειροποίητον μίαν χαλεπήν. Vide Philostr. lib. 2. cap. 6. (4) Philosophus ille, ex Peripatetica disciplina (ut Gellii verbis utar ex lib. 1. cap. 8.) haud ignobilis, in miscellis περὶ ποταμῶν, καὶ κρηνῶν, καὶ λιμνῶν παραδοξολογούμενων. Ex hoc opere, quae hodie extant, edidit cum Aristotelis θαυμασίους ἀνίστασιν Henr. Stephanus; posteaque in sua Aristotelis editione inseruit Freder. Sylburgius.

(1) Agathostenes, (2) Dion, ac reliqui historici, non paludem, nec petram esse ajunt; sed hiatum quemdam circa Adiabenen, quem supervolare alites nequeunt, propter halitum inde sefferentem, ex quo et bruta quaevis animantia moriuntur. Adiabene porro Mesopotamiae regio est, et Syriae ad Ninum. In Adiabena est id ostium Aornum, urbs Ctesiphon, et lacus Asphaltites. ἀσφαλτος autem bitumen sonat. Porro de Asphaltite lacu, (3) Josephus circa Jordanem et Hierichuntem, amarum et infoecundum esse memorat: in eum omnia projecta fluitare. Vespasianum ad haec homines nandi inscios, revinctis post tergum manibus, in lacum projecisse, et fluitasse. Ac (4) Xenophon denique, alique bene multi, de ostio Aorno lacuque Asphaltite memorant.

705-11. Et fluvium Cocyti.) Per paraphrasin extulit Homericum (5) illud:

Cocytusque, qui scilicet Stygis aquae est rivus.

Styx porro, in subsidii Jovi lati remunerationem, quum Dii illum de coelo dejicere aggressi fuerunt, id muneris ab eodem Jove obtinuit, ut per ipsam Dii sanctissime jurarent, teste etiam (6) Homero:

Nunc per ego et terras, et per altisidera coeli,

Per Styga, sub tacito labentem flumine terris,

Qua non religio major jurantibus ulla est

Coelitibus

Cocytus fabulose, fluvius est apud inferos: allegorice vero, luctus; et Acheron, ἡ πρῆσις τῶν ἀχέων, fluxus dolorum, propter mortuos. Atque Aeacus etiam, janitor ille, ab αἶ αἶ, hei, hei exclamando ἐν ταῖς κηδείαις, in funeribus, et quasi

in vestibulo inferorum, dictus est. Ac Minos et Rhadamanthus, παρὰ τὸ μίμνειν, ab retinendo illos, qui illuc descendunt; et παρὰ τὸ ῥαδίως μινύθεσθαι, seu a facili corruptione. Sic demum et reliqua omnia habent nomina, ne sim prolixus.

Ex 706. Stygis nigrae.) Styx, Orci palus est, παρὰ τὸ συζείσθαι, ab eo nimirum dicta, quod quae ibi sunt, odio sint. Est etiam in Arcadia Styx, quae frigiditate sua omnia vasa, praeterquam cornea, discindit.

Terminalis.) Id est, Juppiter, tamquam principium ac finis rerum omnium.

Ex 707. Jurisjurandi.) Namque Deorum jusjurandum fabulose Juppiter constituit Stygem, quod prima illa inter imortales omnes in bello adversus Titanes Jovi auxilio venerit cum filiis suis, ut in (7) Theogonia Hesiodus auctor est.

Ex 708. Libaminaque hauriens.) Id est, libationes etiam, nempe sacrificia, aureis poculis hauriens ex illius aqua, quum in bellum adversus Gigantes ac Titanes erat profecturus. Constructio autem ita habet: Relicto Ulysses excelso Lethaeonis jugo, hocque atque illo, ubi talia Juppiter constituit, offeret ipse Ulysses munus, seu donarium. Cuinam? Dairae exitiali, hoc est, Proserpinae, ejusque marito Plutoni, post regressum ab inferis. Quod tandem donarium offeret? galeam, imponens ipsam capitello columnae. Fertur enim, Ulyssem, post reditum ab inferis, canem Plutoni ac Proserpinae immolasse: hinc et cassidem ipsi suam consecrasse. Proserpina praeterea etiam Isis, Terra, Rhea, Vesta, Pandora, aliisque sexcentis nominibus, appellatur.

Ex 710. Daeirae.) Daeira Proserpina dicta est, παρὰ τὴν δαίδα, sive a taeda. Daduchos quippe ea Dea, quasi facifera.

(1) Auctor ille Asiaticorum Carminum, a Germanico in Aratea, et a Tzetza Chil. 7. Hist. 144. itidem cum Sotione laudatus. (2) Lib. 58. pag. 1141-42. tom. 2. Edit. Hamburg. ubi etiam inter fragmenta refertur tom. 1. p. 5. (3) De bello Jud. lib. 4. cap. 8. seg. 4. (4) Fragmentum. Nam, ni fallor, nihil hujusmodi apud Xenophontem occurrit. (5) Odyss. x. vers. 514. (6) Iliad. O. vers. 36-38. (7) Vers. 392-401.

Ex 711. Capiti .) *Κόρον* dicitur cum membrana illa cerebri custos, tum caput, uti (1) Empedocles usurpat, canens:

Postquam multorum quidem abscissa (κόρσας) capita suppullularunt.

712-16. Necabit porro virgines .) Sirenes intelligit, Parthenopem, Leucosiam, et Ligeam: quamquam alii aliter nominatas efferant, videlicet Pisinoem, Aglaopem, Thelxiepiam: quarum una cithara ludebat, altera canebat, tertia tibiam inflabat; sicque praeternavigantes apud se allectos detinebant. Caeterum Acheloi et Tepsichores filiae erant: Achelous autem Oceani ac Tethyos. Ipsae, quum despectum et victoriam ab Ulysse de se relatum ferre non possent, seipsas in mare praecipitarunt. Habitarunt denique, secundum aliquos, in Peloro; ex nonnullis vero, in Sirensis, quae tria sunt Italiae promontoria.

Ex 715. Urinantes pennis .) Hoc est, pennis natantes, quoniam, uti aiebamus, partem corporis superiorem habebant humanam, eamque virgineam; inferiorem autem, alatarum avium.

Ex 716. Quo linteum .) Ubi videlicet amarum Parcarum stamen, hoc est, fatum, morti ipsas destinaverit.

717. Unam quidem Phalari .) Phalarus, Siciliae tyrannus, Neapolim in Italia condidit. Hic omneis, qui apud se divertebant, atrociter discruciendo interimebat. Ait igitur, Parthenopen illic fuisse ejectam. (2) Diodorus vero Siculus et Oppianus, Neapolim ab Hercule conditam fuisse auctores sunt. Canit enim Oppianus (3) de Venatione:

..... novum solum Herculis, ipsam Neapolim innuens. Praeterea Phalari etiam (4) Callimachus meminit, inquit:

Illius factum imitatus est Phalarus.

Moenia .) *Τύπον* vocat moenia, quod murorum aedificandorum rationem Tyrreni primi excogitaverint.

718. Glanis .) Fluvius Italiae et Cu-

mae, ubi ejusdem nominis quidam piscis, ut ferunt, nascitur, cujus fel valde prodest; sed illius tantum, qui eo in fluvio est. Est porro et alius Italiae fluvius, nomine Glanis, atque alius Iberiae.

719. Extruentes .) Priorem ab initio syllabam hujus verbi, *δομήσαντες*, brevem legit Tzetzes, longa desuper ipsam posita; atque, produci ab insequenti *μ* esse demum communem syllabam. Immutabiles enim, quoties versificatori libeat, producendi vim habent. Quod si quis longam velit efferre, caussetur saltem, Attica ectasi, nec temere, id facere.

720. Parthenopen .) Parthenope, una, et quidem princeps, Sirenum erat. Ipsa inde nomen obtinuit, quod aut haberet *παρθένος ὄψα*, virginis vocem, aut parvam virginem referret.

721. Volucrum Deam .) Quod semiaes fuerint Sirenes, volucres appellat: Deas autem, quia eam demulcendi vim habebant, ut detinerent atque interficerent illos, qui cantilenis suis aures praebant.

722-25. Oram autem prominentem .) Idest, prominentem in mare; ac Posidium promontorium intelligit.

Enipei .) Enipeus Neptunus apud Milesios colebatur. Ad Posidium autem sepulta fuit ejecta Leucosia, Siren illa. Ipsa Leucosia, quasi candidior, dicta est, *παρὰ τὰ λευκὰ ὠτρία*, ab albis auriculis. Vel quod Leuci cujusdam filia esset. Vel demum, quod Leuci *ὠτρία*, aures, haberet.

Insulam .) *Πέτρων* hic loci insulam vocat, quae ab hac Sirene Leucosia, Leucosiae nomen sortita est.

Is .) Is et Laris, flumina Italiae sunt.

Latices .) *Ποτὰ* vocat aquas pro *ποταμός* ideo heic schema metaplasms est a masculino in neutrum.

726. Ligea .) Ligea appellata est, *διὰ τὸ λίγειον*, hoc est, propter dulcedinem Tragoediae suae.

(1) Vide ad vers. 507. (2) Fragmentum, quod ex hoc Tzetzae loco collectum habes tom. 2. pag. 640. num. 15. edit. Amstelod. (3) Lib. 2. vers. 149. (4) Vide Bentlejum in Frägm. pag. 385.

Terinam .) Terina , Italiae urbs est .

Ejicietur .) Ἐκναυσθῆν proprie sonat , cum navi enavigare , heic vero ἐκναυσθῆναι valet , ab undis ejici .

727. Tranans .) Quum uno λ , χελύσσεια , verbum efferat Cecus , ait , verum non claudicare : communem porro esse syllabam : τὸ ἔ tandem ab immutabili λ produci ob eam caussam , quam superius adduxit . Atque adspiratio perinde valet breves syllabas producere , si ante ipsas occurrat . Ceteri vero omneis duplici λλ legunt , dicentes , alterum λ per pleonasmum esse . χελύσσεια namque , enatantem significat : etenim qui nant , τοῖς χείλεσι , labiis trudent aquam . Caeterum thema est χελύω , nato , item eructo .

729-30. Ocinari vorticibus .) Ocinarus , fluvius est juxta Terinam , Mars , sive fortis , vocatus ; ac corniger , propter strepitum . nam fluvios cornigeros ac taurinis capitibus fingunt , forsitan ob vehementiam , sonitum , fremitumque fluentorum . Neque enim Mars appellatur fluvius apud Terinam , sed Eris : quare adjective id verbum ἄρης de Ocinaro dictum acceperunt .

731. Avisobolis .) Ὀρνιθόπαιδος , idest , avisobolis . Vox ὀρνιθόπαις , sicut et καλλιπαις , et ἀνδρόπαις , et similia , ancipitis notionis est ; ac sensus veritatem arguit : ὀρνιθόπαις quippe dicitur tum pul- lus , tum quae ex avium natura est , ut modo intelligitur . καλλιπαις , et pulchrā parente nata , et formosa puella . ἀνδρό- παις , tam qui virili prognatus est , quam ipse virilis puer . et reliqua ad hunc modum : quae quidem omnia , in quem intellectum resolvi debeant , sententia docet .

Monumentum .) Ἴσμα , id est firma- mentum , tumulus , a verbo ἵζω , collo- loco .

Februans .) Φοιβάζων , hoc est , la- vans , purgans aquis : unde φοῖβη dicitur aqua , et omne purum .

732-37. Primae quin etiam aliquando .) Timaeus Siculus (1) auctor est , Dioti- mum , Atheniensium navarchum , quum Neapolim pervenisset , Parthenopae ex ora- culo sacrificasse , lampadumque cursum instituisse : quod quidem certamen cur- sumque Neapolitani quotannis celebra- runt .

Ex 733. Atticae .) Mopsopia olim vo- cabatur Attica regio , ipsaeque Athenae , a quodam Mopsope . Caeterum Diotimus tum Neapolim pervenit , quum dux At- heniensium bellum Siculis intulit .

Ex 736. Tranquillum .) Ἀελλω , id est , undosum , undisonum : aut placidum , pacatum .

Ex 737. Portuum Miseni .) Misenus , ὄρμος , sive λιμὴν portus , Neapolitano- rum est . Per catachresin vero ὄρμος vo- catur portus : Nam is quidem , nempe λιμὴν , dicitur tota latitudo sinusque , ubi naves appellant : ὄρμος autem statio uniuscujusque navis . Misenus porro Nea- politanus mons est .

Asperos tractus .) Id est , asperas et saxosas partes plagasque : vel promontoria .

738. Ventos autem in utre .) Aeolus , Hippotae filius , quum Rhegii , Italiae ur- be , astronomicae disciplinae peritissimus imperaret , in ventis navigantium causa perdiscendis operam sedulo collocavit suam , ita ut praediceret , an forte , v.g. sub signo Tauro navigarent : quamdiu Zephyrum secundum essent habituri : num in Caniculae occasu talem ventum , atque in ejusdem exortu alium . Ideo fabulati sunt , ipsum ventis dominatum esse . Perinde et Amaclidem , Protoclem , ac Protocleon- tem , uti (2) Orpheus auctor est , ita in

(1) In historia illa , quam de Graecanicis ac Siculis rebus conscripsisse testan- tur et Antigonius in Mirab. hist. 1. et Parthenius Erot. 29. Vide ad vers. 615.

(2) In Physicis , quae laudat Clemens Strom. lib. 1. pag. 333. et prae oculis ha- bet lib. 6. pag. 692. Sic enim ex Phanodemi lib. 6. scribit Suidas in Τριτοπάτορες (cujus verba libavit Etymologus in ead. voce) — ἐν δὲ τοῖς Ὀρφείως Φυσικοῖς (sic malo legere cum Etymologista et Clemente cit. locis , quam singulariter) ὀνομάζεσθαι τὰς Τριτοπάτορας Ἀμακλείδην καὶ Πρωτοκλέα καὶ Πρωτοκλέοντα , θυρωρὰς καὶ φύλακας ὄντας τῶν ἀνέμων .

ventos dominatum habuisse dixerunt, ut, quem vellent, in utribus concluderent, reliquos spirare sinentes. Ad eum modum igitur vel hunc Aeolum ventos utri inclusos dedisse Ulyssi ajunt, solo Zephyro spirare permissio, ut secundam ei navigationem expediret. En ejusdem apud (1) Homerum verba:

Ergo bovis tergo ventos, memorabile munus,

Inclusos praebet, quorum spiramina saeva

Utribus arcentur, nec iter datur inde procellis.

Hunc regem ventis, tempestatumque potentem

Juppiter imposuit, sciret dare jussus habenas,

Seu mulcere velit flatus, seu tollere ventos.

Caeterum quod de utre fertur, probare quidem non gravamur: Ajunt enim magi, quique de arcanis scripserunt, quod si quis utrem ex delphini corio confecerit, ac secum gestaverit, is quem ventum voluerit, spirare faciet. Ac forsitan vel Aeolus iste in magicis erat artibus exercitatus. Ejus filius fuit Iocastus ille, qui Rhegium condidit, teste (2) Callimacho, canente:

Rhegium linquens, urbem Iocasti Aeolidae.

739. Retrogradis.) Ulysses enim contrarios ventos utri inclusos cum haberet, ac solo Zephyro flante navigaret, ubi, post novem dierum totidemque noctum navigationem, patriam suam decimâ die, et aliquot, qui excitabantur, ignes vidit, diuturno labore fessus, ut qui semper gubernaculum moderaretur, obdormivit. Tum ejus socii, aurum in utre esse rati, illum dissolverunt: quare, effusis ventis, mareque reflando perturbantibus, rursus in Aeoliam inviti reversi sunt, flatibus acti. At Aeolus hostiliter Ulyssem rejecit, inquiens:

(3) *I, valeas, ratibus, odiose Pelasge, per undas*

Aeoliâ excedas, terrâque, nefande, meorum

Te referas citius, qui vivos pessimus inter

Mortales degis: neque enim hospitioque domoque

Acceptare mihi fas est, seu ducere ponto

Invisos superis aeternâ sede beatissimâ
Heu Diis invisus....

740. Fulmineo flagello.) Quum Ulysses cum sociis in Thrinaciam insulam, in quâ Solis boves pascebantur, enavigasset, contrariis ventis spirantibus, plurimo ibi tempore manere fuit coactus. Quare ejus socii, omnibus, quae ad victum pertinent, consumtis, fameque laborantes, dum Ulysses in insulâ versabatur, quosdam de Solis bobus, qui proxime pascebantur, corripientes mactarunt, mactatosque comederunt. Quod Sol quum a Lampetiâ intellexisset, Jovi nunciavit, queribundus inquiens:

O pater altitonans, o foelix turba Deorum,

Perpetuique Dei, poenas nunc Jupiter acres

Sume Laertiadae a sociis errantis Ulyssis.

Prostravere boves nostras, et caede superba

Mactarunt, quae deliciae, quae magna voluptas,

Et fuerant decus, et nostri solatia ruris:

Delectabar enim quoties stellantis Olympi

Intrabam sedes, coeloque reversus ab alto

Ad virides ibam terras, pecudesque videbam.

Ni pro caede boum dent dignas crimine poenas,

Cocytî fluctus, Stygiasque subibo paludes,

Infernasque meum demittam lumen ad umbras.

Juppiter vero, iratus, fulmine illos per-

(1) Odys. x. vers. 19-22. (2) Vide Bentlejum in Fragm. num. 202. et Spanh. 39. (3) Hom. Odys. x. vers. 72-75.

culit. At perperam et promiscue Lycophron Ulyssis historiam prosequitur. Non enim illo itineris flexu Ulyssis navis de coelo fuit tacta; neque ipse porro Ulysses, quem larum inducit fulmine ictum, moxque caprifici ramo insidentem, ne a Charybdi absorbatur; sed alibi ejus navis fulminata fuit, ipseque, arrepta carina, ad Charybdin, ad cujus caprificum se suspendit, ventis trusus, postquam ejus socii Solis boves in Sicilia comederunt.

741-43. Larus.) Qui *κάρυξ* a Lycophrone, *κάρυξ* dicitur ab Hipponacte, canente:

Cicon autem, loquacitatis omnino expers ille κάρυξ, larus.

Κάρυξ autem Aenianum dialecto dicitur larus.

Caprifici.) Nimirum *ἐρινεὺς*, et per syncopen, *ἐρινῦς*, caprifici. *Ἐρινεὺς* ficum sylvestrem vulgo dicitur designare: non ita tamen se res habet; verum *ἡ ἐρινεὺς* est ficus species, ab Erineo, Dorico oppido, vocata. Senis namque urbibus constat Doris, quarum una Erineus appellatur, ubi ficus nascuntur, Erinei nominatae, ut Damascenae, Anatolicae, et Cydonea mala. Caeterum universam Ulyssis historiam paucis complectar, postquam de eo Lycophron loqui desierit.

Ex 743. Charybdin.) *Χάρυβδις*, maris absorptionem notat. (1) Charybdis porro ter in diem sorbet aquam, totidemque vices eructat.

744. Paullisper deinde delectatus.) Quo pacto ait *paullisper*, quum alioquin septennium Ulysses vixit cum Calypso? At respondendum est, *paullisper* respectu voluntatis Calypsus dixisse, quae septem annos perpauca reputabat: Volebat enim, ut ille semper secum ipsa esset conversatus, atque

(2) *Immortalem erat redditura, senique expertem per dies omnes.*

745. Rebus-navalibus-carens.) Naviculam intelligit, quoniam a nautis non vehebatur: Non enim erat navis, sed schedia, hoc est, ratis subito ac festine com-

pacta; neque de iis aliqua, quae in portu et statione recensentur: *ναυλόχες* siquidem dicebant navalia, quae *τὰς ναῦς*, *naves* receptas *λοχῆσι*, *protegunt*.

Tumultuarium.) *Αὐτοκάρβαλον*, idest *αὐτοσχέδιον*, tumultuarium, subitarium, nempe quod subito ac temere compactum est. Caeterum metaphorice usurpata vox est: Namque *αὐτοκάρβαλον* proprie dicitur triticea farina utcumque subacta.

747. A-se-compactam ratem.) *Αὐτὴρ-ζότευκτον βάριν*, hoc est, tumultuarium atque extemporale navigium. *Βάρις* autem, hoc quidem loci navigium, alibi vero solium, turrem, aulam, porticum, moeniaque, significat.

748. Devinctam.) *Προσεταιργανωμένην*, id est, connexam. Quam enim *σαργάνην* nos vocamus sportulam, *ταργάνην* dicunt Attici; ac complicari, *ταργανῆσαι*.

749. Amphibaeus.) Amphibaeus appellatur a Cyrenaeis Neptunus.

750-53. Alcyones.) *Κήρυλος* dicitur alcyone mas, *δάμαρ* autem hujus, foemella ipsius.

Implumem pullum.) *Ἀπτῆνα σπέρου* hic loci vocat deplumem aviculam. Solet enim tempestas alcedinum pullos perdere. Proinde ajunt, septem diebus mare tranquillum esse, quum alcyonae foetificant: qui dies, alcyonides propterea vocantur. Caeterum constructio ita habet: Ex quâ quidem schediâ Neptunus Ulyssem ejiciens, tamquam parvum implumem alcyones pullum, in undam jacet ipsum urinatorem, rudentibus implicitum: jacet insuper ipsis cum medianis antennisque. Vel sic: Ut mare solet alcedinum pullos conturbare, ita et Neptunus Ulyssem. *Μεσόδραμ* dicuntur ligna, quae sunt in medio navium: *ἱπρία* autem, quae recta stant; quin etiam tabulata.

754-56. Civi contubernalis.) Glaucus Anthedonius piscator fuit. Is, mente captus, in mare desiluit. Quum enim piscem venatus esset, et mortuum in terram projecisset, appropinquare vidit

(1) Vide Cluverium Sic. Ant. lib. 1. pag. 66. et pag. 75. (2) Homer. Odys. 5. vers. 136.

plantae cuidam, et revivisere : ex quâ quum vel ipse comedisset, immortalis factus est, neque vero senectutis expers ; et mari, ut diximus, se immersit. Vatinabatur porro, veluti apud (1) Homerum Proteus, et apud (2) Pindarum Triton Argonautis divinavit. Herbam illam, de quâ Glaucus gustavit, sedum nonnulli fuisse ajunt.

Anthedonis.) Anthedon, Boeotiae urbs est, quam Thraces inhabitant. (3) Josephus tamen, quam hodie Agrippiadem appellamus, Anthedonem antea vocatam fuisse memorat. Caeterum Glaucus contubernalem Ulyssem fuisse hoc ait, quod de rati ipse in mare fuerit dejectus : sicut de terra ille desiluit, postquam de praefata herba gustavit.

Ac post alium alius, ceu pini corticem.) (4) Leonides in libello, quem de Italia conscripsit, quemdam montem esse memorat, in quo pini nascuntur ingentis magnitudinis : ex ipsis autem fieri subera, quibus piscatores utuntur ad allevanda retia. Per periphrasin pini corticem dixit suber, quod Homerus non *φελλὸν*, sed (5) *φυλλίαν* cum ipsa arbore, suberis nimirum tum arborem tum corticem, appellat. Caeterum constructio ita habet : Alius alii insurgens ventus, flatibus irruens suis, Ulyssem quatiet, tamquam pini corticem, sive suber. Atque orationis schema explicativum est.

757-61. Vix tandem Bynae.) Hoc est : Bynae, seu Inonis, aliàs Leucotheae, *ἄμπυξ*, *vitta* servabit. Haec *ἄμπυξ*, frontale muliebre est, teste Homero, (6) canente :

Ἄμπυκα, vittam, reticulumque, ac textile crinale.

Vix tandem Bynae.) Mercurius ab Jove missus ad Calypso, persuasit illi, ut Ulyssem dimitteret domum suam. Hinc

Calypso primum praecepit Ulyssi, schediam extruere, postea vestimentis instructum, aliisque cimeliis oneratum, dimisit. Is post septendecim dierum navigationem, duodevicesima die Phaeaciae appropinquavit. At eum Neptunus cum vidisset, omnigenos ventorum turbines excitavit. hinc, diffracta ejus rati, in mare ipsum ejecit : quem tamen Leucothea, porrecto frontali suo, servavit.

Ex 758. Munitum.) *Δεδρυφασμένον* hic loci est, involutum, munitum.

Ex 759. Scarificantia.) *Κρεαγράπτης* (*πέτρας*) id est, scarificantia, aspera *saxa*, passivo pro activo posito, Attica dialecto : Haec enim passiva active, et contra, efferre solet. ac rectus est *ἡ κρεαγραπτος, scarificans.*

Ex 761. Summitatibus.) *Στόρυγξι*, id est, extremitatibus et acuminibus : Omne siquidem, quod in acutum fastigium desinit, *στόρυγξι* dicitur.

762. Harpen penetrans.) Nempe Maeaciam insulam, Corcyram appellatam, in qua defossa erat falx, qua Juppiter Saturno pudenda secuit. aut quod ibi esset illa falx, quam Ceres a Vulcano accepit, ut spicas demeteret. Atque ad hunc modum Corcyra, Harpe, sive Falx, dicta est. Praeterea est etiam Siciliae locus, Drepanum ex eo vocatus, quod ibi abdita fuerit falx, quicum Saturnus Coeli genitalia amputavit.

763. Narrator.) *Κόπις*, hoc est, rhetor, et peritus, qui a multis rebus *κόπται*, obtusus ac fractus est : fit siquidem a *κόπτω*, frango, obtundo.

764. Fabulosum.) *Μυθοπλασέν*, id est, fabulosam ejus calamitatem apud Alcinoum, Phaeacum, sive Corcyraeorum, regem recensebit.

765. Imprecationes persolvens.) Hoc est, diris persolutis excaecatae ferae, nem-

(1) Odyss. *δ*. vers. 470. et seg. (2) Pyth. 4. vers. 49-65. (3) De bello Judaico lib. 1. cap. 4. seg. 2. et cap. 21. seg. 8. Nomen autem novae Anthedoni inditum tradit ab rege Herode in Agrippae honorem. (4) Rhodius ille, si Meursio credimus lib. 2. de Rhodo, pag. 100. Stoicus, Strabone teste lib. 14. pag. 655. cujus meminit Hesychius in *ἐκτορες*, et cujus symmetriarum praecepta celebrat Vitruvius praef. lib. 7. (5) Neutrum verbum apud Homerum occurrit. (6) Iliad. *χ*. vers. 469.

pe Cyclopiis . Cyclops enim Neptunum patrem suum obsecravit , ut hoc modo Ulyssem ulcisceretur . Caeterum constructio sic habenda : Quibus horridas cautes apprehendens , ab exesis acutisque summitatibus cruentabitur , execrationes persolvens excaecati monstri . Deinde reliqua : Tum in insulam Saturno invisam talis ac talis deveniens , fabulosum luctum effutiet .

766-67. Nondum sane , nondum .) Non hactenus nimirum multabitur Ulysses , nec *τῶσδε* , sive tantus ; aut *τόσόνδε* , id est , tantum , oblivionis somnus Neptunum capiat : hoc est , ne obliviscatur Ulyssis . Neptunus Melanthi nomine apud Athenienses , Equestris apud Delios , colebatur : Quum enim rem cum Furia Cerere habuisset , Arionem equum procreavit . Sunt tamen , qui memorent , Neptunum , quadam super petra agri Athenarum Coloni recubantem , genitale semen effudisse , indeque equum Scyphium , alio nomine Scyronitem , extitisse .

768-69. Navalem portum .) Idest , tranquillum portus Ithacensis locum , qui Rhethrus nominatur . *Ναυλοχον* dicit portum , quod in eo naves *λοχῶσι* , stationem habeant . Caeterum loco dicendi : *Veniet in Ithacam* , per periphrasin ait : *Veniet ad portum Ithacae , et ad Neriti summitates* . Ac Neritus Ithacensis mons est .

771. Prociis scortatoribus .) *Μύκλος* vocatur subduplicatio in asinorum , bovumque collo : heic vero loci *μύκλοι* dicti sunt proci , propter helluationem salacitatemque . (1) Callimachus :

Est mihi Magnesius asinus ἐννεάμυκλος , cum novem in collo plicis .
Fuit et Myclus quidam , auletes , pronus in foeminas , qui propter libidinem suam

ab (2) Archilocho fuit sugillatus , aliisque deridendus propinatus .

Meretrix .) *Κασάρα* , sive *Βασάρα* , est et gentis cujusdam appellatio , et tuber , et vulpis genus , et Baccha : nunc vero pro meretrice , atque adeo pro Penelope , posita vox .

772. Scortans .) *Κασωρεύσα* , hoc est , *πορνέυσα* , *scortans* , *moechans* . Duris namque Samius in eo , quem de (3) Agathocle conscripsit , libro Penelopem cum procis omnibus rem habuisse , ac Panem genuisse , auctor est ; at de Panis nugatur : Pan enim Mercurii aliusque Penelopes filius fuit ; atque alius praeterea Pan , Jovis et Hybreis .

774. Ipse porro plures , quam ad Scaetas .) Scaetae , portae erant Trojanae urbis , ad quas graviter pugnatum fuit propter Achillis cadaver , sicut in persona Ulyssis Homerus (4) ait :

*. . . . quando in me plurimi aera-
tas hastas*

*Trojani intorserunt circa Achillem
mortuum .*

775-76. Mendicus .) *Μολοβρός* est qui panem emendicat , *ἀπὸ τῆς μολεῖν πρὸς βορὰν* , ab adeundo cibi quaerendi gratia . Ulysses enim , quum in Ithacam pervenisset , pauperem ementitus fuit , ut ignotus posset dolo procos de medio tollere . Melanthius vero , illius servus , obviam ipsi , Eumaeum subulcum una sequenti , factus , inquit ad Eumaeum :

(5) *Quonam jam hunc voracem ducis ,
immanis subulce ,*

*Mendicum molestum , conviviorum
contaminatorem ?*

simulque illi colaphum impegit , ac cervicem caecidit . Caetero ridiculum sane et cacozelum videtur Lycophroneum illud :

(1) Ex Etymologo in *v. μύκλος* , et hoc Tzetzae loco Bentlejum videsis in Frag. pag. 382. (2) Paro illo , Lyrici et Jambici , ut putatur , inventore . Ejus opera collegit Meursius B. G. lib. 1. (3) Hanc Agathoclis Syracusani historiam , qui anno uno decessit , antequam Ptol. Philadelphus imperaret , non unico libro Duridem Samium complexum fuisse , sed in plures distribuisse constat ex Athenaeo , qui lib. 12. cap. 10. decimum ex ea librum , et 14. cap. 2. secundum , citat. (4) Odyss. 6. vers. 309-10. (5) Homer. Odyss. p. vers. 219-20.

Tristes minas εὐλόφω, torosa dorso ferre.

Imprimis quod non minas, sed plagas dorso exceperit Ulysses. Secundo, quum λέφος dicatur collum et caput, quo ipse pacto εὐλόφον de dorso effert? Tertio tandem, quod neque in dorso, sed in cervice et natibus a Melanthio vapularit.

777. Sannis affectus.) Id est, conviciis ac contumeliis proscissus. Propter Antinuum, Eurymachum, et Ctesippum loquitur, qui illum maledictis onerant.

778. Plagis cedere et ictibus testarum.) Apud (1) Aeschylum quidam videtur testa Ulyssem verberare; non ita tamen apud Homerum, qui illum inducit, (2) pede quidem bubolo a Ctesippo, (3) scabbello autem ad humerum ab Antinoo, vapulare.

780. Sigillum manebit Thoantis.) Quum Ulysses explorator vellet Trojam ingredi, et metuens, ne cognitus occideretur, Thoanti, Andraemonis filio persuasit, ut se flagris violenter caederet, teste etiam Homero, (4) canente:

Seipsum plagis indecentibus domans. Ait igitur, non insueta futura Ulyssi flagella; imo vero plagarum, quas ipsi lubenti Thoas infliget, impressionem permansuram fore, quae virgis ample in lateribus τετρανθείσα, pertusa proprie, heic vero loci impressa, visenda erit.

781. Perditor.) Id est Ulysses. Trojanorum autem perditor.

783. Corpori.) Δομήν, hoc est, corpori. Caeterum schema metaplasmus est a neutro in foemininum. A δέμας enim, mutans per metaplasma, τὴν δομὴν effinxit. Qui parvam Iliadem concinnavit auctor est, Ulyssem ab Thoante tum flagellatum esse, quum Trojam fuere hostiliter profecti.

784. Decipiat.) Παλεύω, id est, fallat hostes, eosque Trojanos, explorationibus. Παλεύτριας autem dicuntur illices, et, ut eo verbo utar, plagiariae columbae.

785. Ludificans.) Φηλάσας, hoc est, fallens ploratibus regem Priamum, veluti gravia et indigna passus ab Agamemnone propter plagas. Τὸ φηλάσας, imponens, a φηλόω φηλῶ descendit verbo, quod decipio notans, ἀπὸ τῶν φηλήων, sive a grossis, dictum est, quae immaturae et inutiles cum sint, specie tamen maturae esse videntur.

786-88. Bombyliae.) Bombylius, insectorum genus est, api simile, colore nigrum, quod de limo ceras fingit. Dicitur autem bombylius παρὰ τὸ βομβεῖν, seu a bombando: sicut et calicis quoddam genus, et rhombus, et strombus, bombylius et bembix appellantur: Bombylia porro et Bombylium, oppidum perinde ac mons Boeotiae, de quo nunc loquitur: scribitur autem cum ἱ. Quod si βομβύλεια dicas montis cacumen, tunc, ut possessivum, diphthongo efferas. Possis et utroque modo scribere, per ἱ, ἡ βομβυλία τῆς βομβυλίας, Bombylia Bombyliae: per diphthongum, ἡ βομβύλεια τῆς βομβυλείας, Bombyleia Bombyleiae. Ac Minerva illic Bombyleia colebatur. Porro Temmicia Boeotiae pariter mons est. Ait igitur: Quem quidem, nempe Ulyssem, Boeotia ingens nobis malum educavit. In Boeotia namque Anticleam, Autolyce filiam, Ulyssem peperisse tradunt. (5) Silenus vero Chius in secundo fabulosarum historiarum (duos enim conscripsit libros) auctor est, Anticleam, Ulyssis matrem, quum praegnans Neritum, Ithacae montem, pluvia urceatim defluente, pertransiret, et prae angore metuque decidisset, Ulyssem inde vocatum edidisse. At de Ulyssis appellatio-

(1) Fragmentum, quod in alias diligenti collectione Stanlejana desideratur. (2) Odyss. v. vers. 300-10. (3) Iliad. p. vers. 462. (4) Odyss. δ. vers. 244. Nihil autem obstat, quod seipsum dicat, utpote voluntariae plagae. (5) De hoc auctore Vossium consulas de Hist. Graecis lib. 3. pag. 189.

ne fallitur : Homerus enim in (1) Odysseâ avum Ulyssis Autolycum inducit iuventem , Odyssem puerum nominari :

*Multis enim , inquit , ego ὀδυσσεύμε-
vos , invisus huc veni*

*Viris et mulieribus super terram al-
mam .*

Idest , multi mihi ὀδυσσάντο , irati sunt . Caeterum in Boeotiane , ex Lycophrone , Ulysses natus sit , an , juxta Silenum , in Ithacâ , quod et Homeri auctoritate comprobatur , (2) canentis :

*Qui nutritus est in populo Ithacae ,
asperae licet existentis .*

qui velit , inquirat , per me licet .

Ex 788. Solum ad aedes .) Ex iis enim , qui duodenis Ulyssem navibus Trojam secuti fuerunt , solus ipse , tandem aliquando reversus , servatus est .

789-94. Tandem , qualis latus .) Id est , Denique tamquam latus fluctuum ambulator , conchaque mari undique circumtrita , opes inveniens suas ab Lacedaemoniâ Penelope procaciter furente (libidine nimirum) exhaustas , senio confectus morietur , quasi corvus , cum armis , nempe pugnans , prope Neritum , marinum tegmen , sive Ithacam , fugiens .

Ex 791. Epulis Proniorum .) (3) Thucydides in quatuor tribus dividit Cephaleniam , nempe in Pronios , Samios , Palenses , et Cranios . Hinc Pronios poeta vocat procos , ab gente laudata .

Ex 792. Ab Lacaenâ .) Id est , a Penelope . Tyndareus enim et Icarius , fratres erant : ex quo quidem Icaro et Periboeâ , laudata Penelope nata est , quae , quum Arnaea prius vocaretur , sic postea denominata fuit , quod in mare a parentibus projecta , et ab penelopibus avibus in terram educta et servata , rursus a parentibus suis recepta atque educata fuerit .

Ex 793. Decrepitus .) Σύραρ et λε-

ρῆς , anguina vernatio est : heic vero σύραρ pro sene positus , metaphorâ ab anguium exuviis ductâ . Senescens quippe anguis , et cavernam ingressus , pellem exuit .

Marinum fugiens tegmen .) Marinum tegmen dixit insulam Ithacam , vel navem , aut portum : haec enim a mari protegunt .

Ex 794. Corvus cum armis .) Corvum vocat Ulyssem , propter senectutem : Corvus namque , auctore (4) Hesiodo , centum et octo aetatibus vivit . Atque Ulysses decrepitus occubuit , interfectus a Telegono filio , sibi ex Circe genito , pugnans pro armentis suis . Ejus vel Opianus , de pastinaca loquens , meminit , sic fere (5) canens :

*Hoc pastinacae telum olim ad jaculum
longum amentatum*

*Venefica Circe Telegono tradidit ma-
ter ,*

*Ut strueret hostibus marinam mor-
tem . At ille ad insulam*

*Caprarum-altricem appulsus est , et
ignoravit , se greges vastare*

*Patris sui : venerando autem succur-
renti genitori*

*Ipsi , quem quaerebat , inalam attulit
necem .*

Profectus igitur Telegonus , pecora Ulyssis patris sui furaturus , ipsum genitorem , pro ovibus suis pugnans , inscius obtruncavit .

Neritios prope saltus .) Id est , prope nemora Neriti .

795. Lethifera cuspis .) Στόνυξ dicitur quicquid est mucronatum , seu in acumen desinit : heic vero loci aciem designat spinae pastinacae .

796. Insanabilis .) Id est , incurabilis : Insanabile namque vulnus pastinacae aculeo inflictum .

Piscis .) Ἐλλοῦ vocatur omnis piscis , παρὰ τὸ ἐλλείπεσθαι ὀπός , sive a vocis defectione .

(1) Lib. 7. vers. 407-08. (2) Iliad. 7. vers. 201. (3) Lib. 2. Histor. cap. 30. Edit. Oxon. Ubi tamen velim , notes scripturae varietates nominum illarum gentium , ipsiusque Cephaleniae , quae duplici λλ̄ effertur . (4) Nusquam apud Hesiodum occurrit hoc effatum . (5) Lib. 2. de Piscatione , vers. 497-502: Testatur et Nicander Ther. vers. 835-36.

Sardonici.) Σαρδονική. Tzetzes alteram ab initio syllabam, δσ, ejus nominis, brevem effert, et inquit, longam esse, ut ab immutabili ν, quae sequitur, productam: vel Σαρδανική legendum. Magnum quippe ω haudquaquam hoc recipit; neque Atticos talia producere asseverant, nisi modo quae in στης desinunt, verbi gratia, οἰνοπότης, βίβακ, οἰνοπώτης, αἱματοπότης, sanguipotā, αἱματοπώτης, et similia; nec non finales orationum partes, ut puta, δύο, duo, δύω. ἄπο, procul, longe, ἄπω. δέυρο, huc, age, δέυρω, et quotquot demum octo orationis partium finalia sunt.

Caeterum Sardo insula est ad Herculeas columnas, cujus coloni Carthaginenses sunt. In hac insula quaedam provenit herba apio similis, de qua qui gustant, convulsione oppressi, invite rident, ridendoque occumbunt. Timaeus porro (1) auctor est, insulanos illos eorum parentes, ubi septuagesimum aetatis annum exegerint, Saturno immolare, ridentes, fustibusque illos caedentes, atque in vasta hiantiaque praecipitia dejicientes: inde tandem *Sardonium risum* dictum esse. Alii autem scribunt, senes illos morientes invite ridere, inhumanam sibi a propriis liberis illatam necem respicientes; indeque proverbium ortum esse, (2) *Sardonius risus*. Prope eam igitur Sardiniam insulam Tyrrhenia est, ubi erat Circe, quae pastinacae stimulum hastae inseruit Telegoni filii sui.

797. Carnifex.) Ἀρταμος, id est, interfector, homicida, quasi aliquis αὐρταμος, sive qui αὐρί τέμνει, ense caedit. vel ἄρταμος, cocus, et integer: unde et τὴν Ἀρτεμιν, Dianam, nomen

habere placet, ob illibatam virginitatem.

798. Achillis conjugis.) Illud primo scire oportet, Tzetzem τὸ Ἀχιλεὺς, Achilles, per unicum λ efferre. Inquit enim, sic esse appellatum, vel ab ἄχος, moerorem luctumque efficiendo Iliensibus. vel παρὰ τὸ ἄχην λύειν, sive a doloribus solvendis (medicus quippe erat) vel quod alterius χείλεως, labri, expers esset. aut denique παρὰ τὸ ἄγειν τὸν λαόν, sive abducendo exercitu, tamquam dux. Ac quale etymon sequare, unicum semper λ nomen habere. Quod si quis duplici ipsum λλ velit scribere, jubet hunc, haud temere id facere; verum Aeolicam dialectum praetendere. Aeolici namque consonantes solent conduplicare. Atque haec quidem respectu ejus, quod Achillis nomen etymologica ratione per unum λ efferre oporteat.

De illius autem uxore historia, haec: Post interitum Achilles Aeëtidem Medeam, ut fabulantur, uxorem duxit. Aeëtes porro, Circe, et Pasiphaë, Solis et Persae Oceanitidis fuerunt liberi. Atque Aeëtae Idyiaequae, Medea et Absyrtus. Circes et Ulyssis, Telegonus et Cassiphone. Pasiphaeae denique et Minois, Ariadna, Phaedra, Glaucusque, quem noster poeta Glouconem appellat: ita ut Telegonus et Medea essent consobrini, quos nos ἐξαδέλφους dicimus.

799. Vaticinans autem cadaver.) In Ithacensium (3) Politia Aristoteles auctor est, apud Eurytanes, Aetoliae populos ab Euryto denominatos, Ulyssis oraculum esse: quod et Nicander in (4) Aetolicis ratum facit.

Eurytanus.) Τὸ Εὐρυτᾶν similitudinem gerit τῷ παιᾶν, paeon.

(1) In historia Sicula. Vide ad Vers 615. (2) Vide Erasm. Chil. 3. Cent. 5. proverb. 1. (3) Aristotelis hae Politiae (quae utinam extarent hodie! exclamat in Laertium lib. 5. seg. 17. Casaubonus, et quarum ipse fragmenta, studiosissime, ut inquit, a se collecta, edidit) laudantur passim a Polluce, Athenaeo, aliisque. Quot autem urbes complecterentur, et an dubitetur, fuerit Stageritae genuinum opus, nec ne, Menagium videas in Laertium cit. loco. (4) Seu in Commentario illo, quod de rebus Aetolicis optime scripsisse, praeter Anonymum Graecum in ejus vita, & Scholiastam in Theriac. pag. 35. b. Edit. 1523. novi-

800. Trampyiae .) Trampyia , Epiri urbs est , quo post reditum Ulysses profectus est , ut et Homerus (1) scribit :

Donec ad illos perveneris , qui nesciunt mare

Viri , neque sale conditum cibum comedunt .

Caeterum Trampyiae Ulysses colebatur .

801-04. In qua aliquando quidem .) Id est , In qua urbe Trampyia aliquando *αὐθις* , sive *quidem* (neque enim alius ibi Hercules interfectus fuit , ut *notet iterum , rursum*) inter epulas perdet Draco Tymphaeus seu Epirota , hoc est Polysperchon , dux ille Aetichum , sive Epirotarum . Quem demum perdet ? Herculem , illum scilicet , qui ab Aeaco et Perseo genus ducit , nec a Temeni consanguinitate remotus est . Caeterum historia , haec : Alexandro Macedoni filius ex Perside Barsina natus est , Hercules appellatus . Hunc ad prandium cum vocasset Polysperchon Tymphaeus , Aethicum rex , ut Cassandrum demereretur , de medio sustulit .

Draco .) Nempe Polysperchon , ex pharmacorum toxico vocatus draco : pharmacis enim illum necavit .

Ex 802. Tymphaeus ,) Tymphaei , populi sunt Epirotici ; atque Aethices similiter , quorum et Homerus meminit , (2) canens :

Eos autem ex Pelio pepulit , et ad Aethicas usque adegit .

Ex 803. Ex Aeacique et Persei genere .) Hunc Herculem id ait ab ea stirpe genus ducere , quod pater ejus Alexander Macedo , quoad patrem , ab Hercule et Perseo ortum duceret , quoad matrem vero , a Neoptolemo , Achille , et Aeaco .

Ex 804. Temenicis .) Temenus iste , Herculis pronepos fuit . Herculis enim et Deianirae filius Hyllus . Hylli et Jolae , Euryti filiae , Cleodotus , Lichas , et

Ceyx . Cleodoti tandem Perideaeque , Temenus iste , alique .

Procul .) Alteram ab initio syllabam adverbii *ἀπὸθεν* , longe , procul , brevem efferas , quod ab insequenti aspiratione producitur : est porro communis syllaba . Caeterum *ἀπὸ* et *ἀπὸθεν* Attice magno *ω* efferuntur .

805. Perge demum ipsum .) Perge , Tyrreniae mons est , ubi Ulyssem poëta , in Gortyniâ crematum , jacere canit . Quo igitur pacto idem et apud Eurytanes , Epiri populos , et in Tyrrenia sepultus est ? At Tzetzes male quidem ipsum Lycophronem scribere pronuntiat , et non modo aliis , ut saepius prae se tulit , verum etiam ipsi sibi repugnare , sicut hic loci , et in sequenti versu , ubi dicit , Quando , filii Telemachi uxorisque Circes fata deplorans , occubuerit . Ait porro ridibundus , multa heic esse inter se pugnantia . Imprimis , quod qui prius ab Telegono interfectus , nunc denno , quasi vivus , moriturus inducatur , propter Circes ac Telemachi interitum . Ac primo quidem contrarium et inconsequens id esse ait . Secundo vel hoc inconsequens , o Lycophron , effers , quod vivo mortuo-ve Ulysse , Telemachi Ulyssis , et Cassiphonae Circes , filiorum nuptiae celebratae sint . Si vivo , nullo pacto prius illum Telegonus , veluti sibi ignotum , interfecit : noverat enim , quum ipsum in filii nuptiis vidisset . Sin mortuo , quomodo qui jam morti occubuit , rursum abs te comicis veluti technis ad vitam revocatus inducitur , tum Circes , tum Telemachi interitum lugens , ac prae ipsorum affectu moriens ?

Mihi certe , o Lycophron , inconsequentia et ridiculosissima haec tua videntur . Immo non tua modo ; verum etiam eorum , qui tibi in ejusmodi co-

mus etiam ex Harpocrate in *Ὀδυσσείῳ* . Apollonii Scholiasta , qui in lib. 4. vers. 57. secundum librum : in 1. autem , vers. 419. tertium , appellat cum Athenaeo lib. 7. pag. 296. et Macrobio lib. 5. Saturn. cap. 20. Non equidem abs re esse putarem , idem vel in opere illo , quod tribus digestum libris *τὰ περὶ χρευστήρων πάντων* , condidisse docet Suidas , memorasse . (1) Odys. λ. vers. 121-22. (2) Iliad. β. vers. 744.

natur adstipulari. Nam quidam magis inconsulti et indocti ajunt, Ulyssem ab Telegono peremptum, Circe pharmacis ad vitam revocasse. Circe, quae antea ab Telemacho obtruncta fuerat, nec semet poterat reviviscere: ita ut in se proverbium expletum videretur:

(1) *Aliis medetur ipse ulceribus scatenens.*

Aut, sicuti mortuus ille Simonidis servator, ita et haec Ulyssi mortua gratificatur. Atque haec quidem Tzetzes habet de erroneis illis, in consequentibus, inter seque pugnantibus, quae Ulyssis cum ad sepulturam in Epiro atque in Tyrrhenia, tum ad internecionem ab Telegono filio patratam, attinent; quomodo tandem vivus et mortuus propter Circes ac Telemachi interitum videatur, . Alii autem, quoad quidem priorem sententiam scribunt, illum fortasse ab Eurytanibus Epiroque in Tyrrheniam translatum esse: quod Tzetzae, utpote persuasibile, haud omnino rejiciendum videtur, eo potissimum nomine, quod saepius Lycophronem deprehendat, ejusmodi multa odisse. Quoad posteriorem vero ajunt, Ulyssem ab Telegono interfectum a Circe pharmacis ad pristinam vitam restitutum esse, Cassiphonemque Telemacho matrimonio conjunxisse; Penelopem autem Telegono in Beatorum insulis nupsisse.

806. In Gortynaëa.) Tradit (2) Theopompus, Ulyssem, quum, domum reversus, Penelopae facinora cognovisset, in Tyrrheniam discessisse, Gortynaëamque inhabitasse, ubi etiam fato defunctus est.

808. Filii et uxoris.) Telemachus Cassiphonem, Circes filiam, uxorem duxit. Mox socrum interemit, non patiens mandata ejus. Ipse vero Telema-

chus ab uxore Cassiphone, matris mortem ulciscente, interfectus est. Quod igitur tradit, hoc est, fore, ut Ulysses, Circe a Telemacho, Telemachum autem a Cassiphone, pereuntes videns, moerore atque aegritudine confectus occumbat.

811. Glauconis Absyrtique consobrinae.) Quamvis historiam antea sumus prosecuti, denuo tamen reposcere non gravabimur: Glaucum, Glauconem vocat. Is Glaucus, Absyrtus, Cassiphone, et reliqui, quos recensuimus, consobrini fuerunt: Fratrum enim, ut diximus, filii, Pasiphaës nimirum Glaucus, Aeetae Absyrtus, Circes demum Cassiphone. Glaucus commemoratus, quum murem persequeretur, in cadum melle onustum decidens, suffocatus est. Vitam vero, ut ajunt, a vate Polyido recepit, Coerani filio, qui etiam innuerat, illum eo in cado suffocatum jacere: Quum enim Minos, pater ejus, filium Glaucum requireret, nec posset invenire, oraculum consuluit, accepitque, illum de loco, ubi filius esset, audiendum (a quo etiam ad vitam ipse revocatus esset) qui diceret, cui similis esset tricolor ejus vacca, quae in agris pascebatur. Polyidus autem significavit, rubi fructus similitudinem illam gerere. Tum Minos ipsum detinuit, ut indicaret, ubinam esset filius Glaucus? Hinc vates per divinationem nuntiavit, in cado mellis demersum illum jacere. Quod quum repertum esset, eductum cadaver quoddam in domicilium cum divinante conclusum fuit, ut per ipsum revivisceret. Polyidus vero, draconem ad cadaver accedentem videns, quum illum, ut interficeretur, vellet exasperare, forte fortuna feriens, occidit. Tum alius draco superveniens,

(1) Proverbium, quo usus CHRISTUS Dominus apud Lucam cap. 4. vers. 23. hodieque celebratissimum manet, refertur a Plutarcho in Commentario de dignoscendo assentatore ab amico, pag. 71. edit. Paris. et Franc. (2) Chius ille, Isocratis discipulus, de quo ejusque scriptis, praeter Photium in Bib. cod. 176. videndus omnino Vossius de Hist. Graec. lib. 1. cap. 7. Nisi malis Atheniensem illum, Poëtam Comicum, intelligere, in Fabula, quam titulo *Ulysses* docuisse constat ex Aristophanis Scholiasta in Vesp. vers. 1337. et Athenaeo lib. 4. cap. 18. Consule Meursium B. Attica lib. 6.

et herbam nescio quam extincto draconi imponens, illum excitavit. Eam herbam accipiens Polyidus, et mortuo Glaucoco imponens, ad vitam ipsum revocavit. At Minos, non propterea Polyidum in patriam suam Argos reverti sivit, nisi prius Glaucum divinandi artem docuisset. Quod praestitit ipse quidem coactus; at discessurus, quum Glaucum in os suum expuere jussisset, illeque paruisset, rursus perceptae artis oblitus est.

813. Immutabilem Orcum.) Quoniam primo mortuus, per Circem, ut nugantur, revixit. Nos vero dicimus, quod ad Orcum propter Tiresiam descenderit, ac rursum reversus fuerit: quod vel ad lecanomantiam, quam exercuit, ut Tiresiae animam evocaret rogaretque, allegorice referri potest. Ideo inquit, immutabilem subiturum Orcum, nec talem, ut quum primo subivit, Tiresiae animae quaerendae causâ, ac denuo egressus fuit.

817. Ad-arati-temonem-jungere.) Unico σ effertur $\mu\epsilon\sigma\alpha\beta\tilde{\nu}$, denotatque ad temonem jungere proprie quidem boves, improprie autem alia etiam animalia. Ac $\mu\epsilon\sigma\alpha\beta\alpha$ dicuntur jugi crenae, ubi loris cervices boum colligantur. Sic Callimachus:

..... (1) *jugi-crenas subiens*. Lycophron vero poetica licentia modo duplicat consonantes, interdum de geminis per aphaeresin detrahit, omnifariam demum veritatem turbat, tam falsis narrationibus, quam barbaris corruptionibus tum locorum, tum vocum: quibus omnibus ne cerdo quidem utens in versificatione perferretur. Caeterum $\mu\epsilon\sigma\alpha\beta\alpha$ et $\mu\epsilon\sigma\alpha\beta\tilde{\nu}$ duobus quis σ scribens, Aeolica dialecto id facere causetur, quamvis Lycophron noster Chalcidensis Atticusve sit.

818. Fictis insaniae technis.) Ferunt, Ulyssem, compulsam a Graecis secum ipsis ad bellum Trojanum proficisci, furere se simulasse, junctoque bo-

ve et asino, terram arasse. Hunc ejus astum cum olfecisset Palamedes, ut Graecis exereret, illius filiolum Telemachum sumsit, eique ante vomer obiecit arandum. Tum pater Ulysses, veritus, ne puerum laederet, aratrum retinuit; sicque fictam dementiam Graecis arguit. At omne Ulyssis argumentum summatim disserendum nobis est, posteaque reliqua pertingemus:

Post Ilii excidium cum in patriam renavigaret Ulysses, ad oram Ciconum tempestate delatus, ibique Ismarum, quae hodie Maronia appellatur, depopulatus, erat inde enavigaturus; sed moram interponentes socii, ecce postero die! quod Cicones, qui in continente habitabant, congregati, eos aggressi sunt; unde per totam diem, et quidem aequo Marte, pugnandum fuit. At in inclinate ad vesperam ejus acie septuagintaduo viri desiderati sunt, sex nimirum ex singulis navibus: duodenas enim naves habebat Ulysses. Ea igitur clade accepta, solvere tandem ab illo litore sunt coacti. At saevis afflictati ventis, quum magno terram negotio attigissent, ibi biduum transegerunt; ac triduo solventes, secundaque navigatione usi, parum aberat, quin in patriam quisque suam sospes perveniret. Sed a Maleo, Peloponnesi promontorio, depulsi, per novem dies totidemque noctes furentibus ventis ferebantur: decima tandem ad Lotophagorum, sive Camarinaeorum, regionem apulerunt, ubi, hausta aqua, cibum suas apud naves sumpserunt: postea treis miserunt regionem speculatum, qui, quum lotum gustassent, ad naves amplius redire noluerunt. Sed in naves abductos sub transtra cum ligassent, naves solverunt, noctuque in parvam Cyclopium insulam ignari devenerunt, desertam illam quidem, sed quae magnam agrestium caprarum vim alebat: quarum postero mane centum vigintiocto stratis, tota die convivati sunt. Adventante vespere ignis

(1) Fragmentum, quod Bentleii diligentiam fugit: habes tamen epud Spanhemium in collectione pag. 287.

extitit in Cyclopum terra, dubiaque vox audita est. Itaque ubi illuxit Ulysses, reliquis undecim ejus navibus in parva illa insula relictis, propria tantum navi illuc enavigavit, remigatione usus. qua autem ceteris cum sociis juxta quamdam litoris partem lapidosam et occultam subducta abditaque, ipse duodenis, quos selegit, stipatus, sumto vini Maroniti utre cibariisque, Cyclopi antrum ingressus est, qui tunc in grege pascendo occupabatur.

Potentibus amicis, ut, de lacte caseoque comedentes, ac de ovibus sumentes, secederent, noluit Ulysses, donec Cyclopem illum videret, qui, cum vesperasceret, reversus, ipsos in spelunca detinuit, interrogavitque, ubi demum esset eorum navis, et quo ipse nomine appellaretur? At fucum illi faciens Ulysses, navem a fluctibus confractam retulit, seque Outin nominari. Tum Cyclops, duos corripiens de Ulyssis sociis, comedit: ac postero mane in totidem perinde saevitus, quum reliquos inclusisset, gregem eduxit pastum. Interea ipsi, parato praeacuto fusti, et, ut induresceret praecusto, constituerunt, eo vecte unicum illi oculum excutere, quod etiam effecerunt: Nam sub vespere redeunti, atque, omni in speluncam coacto grege, duos alios ex suis comedenti vinum infuderunt, inebriatumque ac supinum recumbentem excaecarunt. Horrendum prae dolore ejulante, omneis Cyclopes accurrerunt, qui alioquin clamare ipsum audientes: Outis, *sive nemo*, me excaecavit, insanire eum rati, recesserunt.

Caeterum mane Cyclops in speluncae ostio sedens, oves expulit eo consilio, ut postea, occluso iterum ostio, inclusos palpando comprehenderet atque interimeret. At illi sub pecorum ventrem egressi, atque ipsorum multis in navem inventis, oram solverunt. Conclamantes cum audiret Cyclops, contorto in eos lapide adeo mare agitavit, ut a fluctuatione navis in continentem terram propelleretur: unde detrusa, ubi, resumpta navigatione, clamores denuo sustollere coeperunt, imprecatus est illis a Nep-

tuno, ne in patriam pervenirent; jactoque iterum lapide, in continentem rursus terram eos propulsavit. Quare tacite mox renavigantes, in parvam insulam, ubi ceteras naves reliquerant, redierunt, sociosque lugentes invenerunt. Actum quidem epulati obdormierunt, mane autem, instituta remis navigatione, in Aeoliam devenerunt: in qua quum per mensem essent commorati, accepto tandem ab Aeolo Ulysse utre, qui procellosos ventos continebat, solverunt, secunda Zephyri navigatione per novem dies totidemque noctes usi. Decimo Ithaca, homines, ignis, fumus apparuit. At, quum defessus Ulysses quiesceret, socii, thesaurum in utrem inclusum rati, resolverunt, et hem! effusi venti ac debacchantes, decumani fluctus excitantur, a quibus abrepti, in Aeoliam denuo propulsati sunt. Aeolus vero, supplicantes licet atque obtestantes, tamquam Diis invisos rejecit. Quare per sex dies remigantes, septima ad Laestrigonas, immanissimos Campaniae populos, accesserunt, qui turmatim exeuntes, confractas vi saxorum undecim eorum naves pessum cum omnibus viris dederunt, sola Ulyssis navi, cujus ipse rudentes opportune resciderat, servata: qua cum sociis aufugiens remigantibus, ad Aeaem, Circes insulam, quae homines in bestias convertibat, applicuerunt, atque in terram egressi, ibi duos integros dies commorati sunt deplorantes. tertia in duas se partes ita diviserunt, ut in altera dux esset Ulysses, in altera Eurylochus, duobus et viginti utrinque sociis; sortitique, utri parti Circe esset adeunda, Eurylochi exiliit sors.

Profecti, ubi ad Circes aedes ventum est, lupi ac leones extra aulam occurrerunt cicurati, ipsisque accedentibus caudis udulantes. Subsistente foris Eurylocho, socii ingressi sunt, quos quidem Circe, propinato farinae, caseo, et meli permisto vino, in sues commutavit. Eurylochus vero ad Ulyssem et reliquos, intercepta voce, oculisque lacrymis affatim madentibus nuncius rediit, quibus, animis vix tandem receptis, omne nego-

tium enarravit . Eo audito Ulysses jussit illum , ut ad Circen sibi viam praemonstraret . At renuente lacrymis Eurylocho , solus Ulysses iter ingressus est , quem obviis Mercurius omnia , ad Circen quae pertinabant , edocuit , deditque ei moly (herbae id est genus , contra praestigias natura idoneae) in remedium veneficiorum illius . Sic igitur monitus Circen adiit , a qua non modo non est in feram transformatus ; verum etiam , stricto in ipsam ense , effecit , ut socios e suilla in pristinam formam restitueret . Inde ad litus profectus , ceteros socios , qui cum Eurylocho remanserant , una adduxit ; sicque apud Circen integrum annum transegerunt , quicum Ulysses etiam concubuit .

Potentibus ipsis , ut in patriam proficisci sibi copia fieret , significavit mulier , in fati esse , se non aliter posse remeare , nisi prius , ad Orcum descendentes , Tiresiae animam consulissent . Itaque integro die navigantes , per Hesperium Cimmeriumque Oceanum descendunt : deinde effossa ex praeceptione cubitali fovea , arieteque et ovi super ipsam , ut sanguinem exciperet , jugulatis , inferias fecerunt , manibus ad bibendum sanguinem exeuntibus . At Ulysses , districto gladio , animas non ante sinebat accedere , quam , quae vellet , didicisset . Ac primo quidem Elpenoris advenit anima , qui in Circes aedibus adhuc insepultus jacebat . Mox Anticleae , ejusdem Ulyssis matris . Deinde Tiresiae , a qua vaticinante , omne de se futurum accepit . Postremo omnium heroum , eorumque uxorum , singuli qui essent , quaeque passi fuerint , commemorantium . Tandem timentes , ne Gorgon etiam exiret , conscensa rursum navi , ad Circes insulam , quae ad Orientem jacebat , Elpenoris tumultandi causa renavigarunt : quo praestito , quibusque ex usu essent a Circe acceptis , a qua Ulysses vel eadem , quae Tiresia , de Sirenibus , Cyaneis , Scylla , Charybdi , Solis bobus , ac reliquis , audivit , laeti oram solverunt , Ulysse so-

ciorum aures cera illitas obturante , seque , auribus reclusis , ad malum navis erectum alligari jubente . Praetereuntes igitur Sirenum portum , earumque cantibus , a quibus demulsi illectique audientes peribant , sic spretis , solverunt a malo Ulyssem . Interim Symplegadas praeternavigantes , quae inter se concurrentes , terribilem fragorem edebant . (Hae vel Cyaneae vocantur , jacentque , juxta (1) Homerum aliosque nonnullos , inter Ciliciam et Pamphiliam) per Charybdin , et Scyllam propinquius , transierunt : a qua tamen sex raptis ex navi viris , reliqui contentius remigantes , evaserunt .

Nocte adventante Solis insulae Thrinaciae applicuerunt , quam praeternavigare frustra Ulysses socios jusserat : contumaces enim illi appellentes , in terram exscenderunt ; ac primum quidem venatione et piscatione victitarunt : postea vero , austro per integrum mensem spirante , cum Ulysses interius in insulam penetrasset oraturus , cumque obdormisset , Eurylochi socii , annonae penuria dirum laborantes , novem de sacris illis bobus mactarunt , quibus sex integros dies victitarunt . Septima autem cum saevus ventus remisisset , conscendentes , ut navigarent , stridenti primum Zephyro navis confracta est , mox ipsi fulminati . Solus Ulysses , ejus sceleris expers , arrepta carina , tota nocte ferebatur ; atque ubi illuxit , pulsus austro , ad Charybdin venit , prehensaque , quae ibi erat , caprifico , de illa suspensus mansit , lignis vorticibus absorptis : emergentibus tandem , ipse , demittens se de caprifico , ligna apprehendit ; sicque per novem dies natavit . Decima autem ad Ogygiam , Calypsus insulam , delatus applicuit : ubi septem annos cum illa degit . Octavo vero cum rate discessit , Jove Calypso irato . Atque ita Ulysses per septendecim dies navigavit , ac duodevicesima Phaeaciam , sive Corcyram , conspexit . At ventis Neptuni ira exortis , saevientibusque , naufragium fecit , hincque per duos integros dies rursum natavit . Tertia vero

(1) Odyss. μ. vers. 61. et φ. vers. 337.

Leucothea, illius miserta, suam ipsi vittam porrexit, cujus ope in Phaeacum terram egressus est, atque inter arborum frondes decubuit.

Caeterum Nausicaâ, Alcinoi filia, suis cum ancillis veniente lotum atque oblectatum lusibus, seseque invicem in sphaeram cum clamore agentibus, expergefactus est Ulysses, atque a puella supplex opem imploravit. Illa esurientem esca, nudum vestibus postquam refecit, paternas ad aedes venire jussit, ac matrem suam Areten supplicare, ut quae velit, obtineret. Obsequentissimus ubi illuc pervenit, ab Alcino et Arete interrogatus, totum eis, ut exposuimus, negotium suum enarravit: a quibus deinde infinitis donis oneratus, in Ithacam dimissus est; ac vespere ex Phaeacia conscensa navi profectus, illuc primo mane quam felicissimo cursu pervenit, ingressusque tamquam mendicus, cum Eumaeo subulco ad procos venit, a quibus epulis potuque distentis admodum contumeliose habitus, aperuit se domesticis, quorum ope procos illos ad unum omnes obtruncavit. deinde ab uxore sua agnitus, cum illa concubuit, cui ordine omnia exposuit. Postero mane rusticatum profectus est. Interim proci consanguinei, quum factum intellexissent, primum domum Ulyssis cadaverum tumulandorum causa convenire, mox armis instructi rus se contulere, Ulyssem aggressuri. At Minervae consilio sedati animi, conciliati sunt. Tandem Ulysses ad Eurytanes, Epiri populos, ex oraculo profectus, de more sacrificavit, et quum decrepitis reverteretur, ab Telegono, suo ex Circe filio, interemptus est. Atque ad Ulyssem quae pertinent, ita habent.

820-21. Alius porro infaustam-toricomitem.) Id est, Menelaus, conjux ille, raptam quaerens infaustam-tori co-

mitem *πλάτιν*, uxorem (a *πλάζω*, rem habeo) Helenam. Quonam pacto illam quaerens? a rumoribus edoctus. Ac simulacrum illud alatum, quod in aethera aufugerat, requirens, quos maris recessus non scrutabitur?

Lycophron, (1) Herodotum secutus, Helenam Trojam venisse negat; sed raptam ab Alexandro, cum illo in Aegyptum discessisse, ibique a Proteo ablatam ipsi fuisse, memorat. Porro expugnata Troja, nec inventa Helena, Menelaum, ad Proteum venientem, uxorem suam recepisse.

Raptam.) Nosti, Helenam a Theseo primum, deinde ab Alexandro raptam fuisse.

822-24. Requirensque simulacrum.) Putant aliqui, de imagine illa Helenae, quam pro ipsa Proteus Alexandro dedit, heic loqui poetam. Nos vero recte eos sentire negamus: Neque enim quod simulacrum Paridi a Proteo datum fuit, ad aethera fugit; sed auctor noster de eo intelligit, quod postea Helenae contigit, ut Euripides in (2) Oreste planum facit: Quum enim a Pylade et Oreste, Agamemnonis filio, capta, esset jugulanda, quod patruus Menelaus se infortuniis laborantem non adjuvisset, ab Apolline rapta fuit, et ad Jovem adducta: deinde Menelao et Oresti in speciem idoli apparuit, Apolline ipso indicante. Caeterum sensus hic est: Menelaus porro, hoc et illud faciens; requirensque, postea nimirum, Helenae imaginem, in coelum ab Apolline relatum, quos maris recessus non scrutabitur? Interim Lycophron obscuritatem parit, posteriora prioribus, et priora posterioribus miscens.

825. Cernet quidem primo.) Id est: Contuebitur primo Arimos, Ciliciae montes, ubi (3) Pindarus et Homerus Typhonem esse auctores sunt. Ac Poëta quidem sic (4) canit:

(1) Lib. 2. cap. 113. et seq. (2) Vers. 1629. et seq. Vide etiam Aelium Aristidem in Orat. Panathenaica. (3) At Pindarus in quodam Ciliciae antro educatum refert Pyth. 1. vers. 32. in Sicilia autem fulminatum; nec aliter Olymp. 4. vers. 10. (4) Iliad. 8. vers. 781-83.

*Terra autem resonabat, ut resonat Jo-
vi fulmine gaudenti*

*Irato, quum circa Typhoeum terram
verberat*

*In Arimis, ubi dicunt Typhoei esse
cubila.*

826. Et capularem anum.) Hoc est, decrepitam illam anum, quae in lapidem conversa fuit. A parte autem, et a contento, Cyprum significavit. Fertur enim, Venerem, Diis iratam (quidam propterea volunt, quod Vulcanus cum Marte illam concumbentem deprehendisset) in Cyprum secessisse, ibique ad Caucasium montem commoratum esse. Deos autem illam quaerentes, ibi invenisse, vetula locum ostendente, in quo abscondita erat: ostendente, inquam, a Diis quaesita, an sciret, ubi esset Venus. Itaque iratam Venerem, in marmor eam convertisse, cujus hodieque illic simulacrum visitur.

827. Et Eremborum.) Tradit (1) Hellanicus, Erembos Nili ostia accolere. Genus autem Arabum sunt Erembi, alias Troglodytae et Ichthyophagi appellati, quorum mores vitaeque rationem late Diodorus (2) prosequitur. Caeterum Erembi dicuntur, quod ἐν τῇ ἐρᾷ βαίνουσιν, (3) terram subeant: Sub terra namque atque in cavernis habitant.

829-30. Myrrhae munitam urbem.) Biblum intelligit, quae quidem Phoeniciae urbs est. Myrrha autem Theantis filia fuit, quae quum, patris amore capta, clam cum illo rem habuisset, gravida effecta est. At ubi facinus genitorem intellixisse cognovit, rogavit Deos, ut in aliam naturam mutaretur, quae neque inter vivos, neque inter mortuos esse videretur. Itaque in arborem eam transformatum, myrrham, sive smyrnam Ae-

olica dialecto, ab ipsa dictam (unde etiam τὸ μύρον, unguentum, vocatum est) Cave enim, Myrrham, myrtum cum fatuis intelligas. Ea igitur sic in myrtum mutata, quum partus tempus instaret, diffracto cortice, Adonim edidit, quem cum vidisset Venus, amavit, atque ubi adolevit, virilemque aetatem ingressus fuit, pro amatore habuit.

831. Et a Dea defletum.) Musae, iratae Veneri, quod multis ex ipsis ad amorem concitatis persuasisset, ut cum viris rem haberent, prolemque susciperent (puta, Calliope ex Oeagro Orpheum et Cymothonem peperit: Terpsichore ex Strymone, Rhesum: Clio demum ex Magnete, Linum) ejus amasium Adonidem interemerunt: Cantum enim venatorium occinuere jucundum, audientemque Adonim, Veneris delicias, mollientes, venatum exire excitarunt. Hinc Deus Mars, Veneris rivalis, aut in suem transformatus, aut in suem irrumpenti Adoni obvius ipse factus, illum interfecit. Ac defluens ejus sanguis anemonem, quae antea alba erat, rubram effecit: nam juxta id papaveris genus Adonidem cecidisse contigit. Caeterum Venus, ubi tragicum eventum intellexit, nudis pedibus obiens, miserandum in modum lamentabatur; ac roseas in spinas incidens, effluente sanguine rosam rubram effecit.

Gavantis.) Adonis, Gavas a Cypriis appellatur. Adonis porro Cyprius, Cynarae, juxta aliquos, Cypriorum Regis, nec Theantis, filius fuit, ex quo Venus Priapum genuit deformem, et magnis pudendis: Etenim Juno praegnantem illam magica manu cum attrectasset, eum eniti fecit.

832-33. Schoenide, Arenta, Hospita.) Schoenis, Arenta, et Hospita, Veneris

(1) Quum duo fuissent Hellanici nomine scriptores, et quidem ambo antiqui historici, alter Mitylenaeus, Milesius alter: certo definire non possumus, utrum nunc Tzetzes sibi velit. At enim, quamvis ex Suida constet, Milesii esse τὴν Περσέην, tamen illum potius in Aegyptiacis, cujus operis Athenaeus lib. 11. cap. 6. et lib. 15. cap. 7. Arrianus lib. 2. dissert. Epicteti, ex eoque Gellius lib. 1. N. Att. cap. 2. meminerunt: illum, inquam, heic designari arbitramur. (2) Bibl. libr. 3. cap. 15. pag. 184. Edit. Amstelod. (3) Nescio, an merito reprobet hanc etymologiam Bochartus Geog. sacr. lib. 4. cap. 29.

epitheta sunt. Ac Schoenis dicta, quod schoenus, sive juncus, pinsus, dentes purget, et ad venerea excitet. Arenta, quod duos peregrinos jugali vinculo conjungat. Hospita tandem, quod amicitias conciliet. Constructio autem sic habet: Videbit Menelaus hoc et illud. videbit et Gavantis tumulum a Musis perditum (per periphrasin Adonin innuit) et a Venere tali ac tali lacrymis prosecutum. Gavantis, inquam, sive Adonidis, quem aliquando aper candido broncho interemit. Caeterum ex eo, quod dicat, visurum esse Menelaum Adonidis sepulcrum, ipsum innuit sepulturae locum, eumque vel Biblum, vel Cyprum: Nam et Bibli fuit Adonis, et in Cypro alius, Cynarae filius. quae quidem aliqui quum haud probe norint, tirones quodammodo confundunt, qui ignorantes, Adonim, Myrrhae filium, Biblum esse; Cyprium autem, alterum, quem diximus: insulam Adonidis, Cyprum ajunt. De reliquo cacoplaston et illud est, quod sepulcrum dicat a Musis-perditum: Non enim bustum, sed ipsum Adonidem Musae perdidit.

834. Videbit quoque.) Id est: Cernet etiam Menelaus loca illa, ubi haec illaque facta fuerunt, et ubi Perseum talem ac talem rapiens cetus, discessit. Interficietur autem (imo ἐπεφύετο, interfecta fuit) invisā balaena, ipsus nempe cetus, enervata falcata lancea Persei ipsius, qui equinos et humanos solvit dolores gemini partus ex collo-parientis, et in saxa-convertentis mustelae, hoc est, qui Gorgonem obtruncavit, atque ex amputata ejus cervice Chrysaorem virum et equum Pegasus fecit exire.

Videbit quoque.) Id est: Viset insuper et Aethiopiam: Namque τορσίαις Κηφνίδας, arces Cepheidas, vocat Cephei urbes. Caetero Cepheus iste, Andromedae pater, Aethiopum rex fuit, a quo Aethiopes

Cepheidas appellant. Cave autem, Κηφνίδας, Cephēidas, cum fatuis legas, qui Cephēnas Aethiopes vocari ajunt; sed Κηφνίδας, Cepheidas dicas turres, a Cepheus Cephei, Κηφνίδης, et ectasi, Κηφνίδης, Cepheides, ut Χρυσνίδης, Chryseides. Herodotus Cephēnas et Artaeos, Persianos populos esse (1) scribit, non Aethiopicos.

835. Et Laphrii.) Laphrius, aliter hospitalis, Mercurius heic dictus est. Is enim Io ex Jovis mandato in Aethiopia custodiens, ne ab Junone laederetur, cum sitiret, percussā altero pede terrā, aquam excussit: unde locus ille, Mercurii Pterna, sive calx, appellatus est, ut Pegasi fons, et Scamander fluvius.

Mercurialis.) Cuncti quidem, Ἐρμῆς, diphthongo efferunt, ignorantes, ut videtur, differentiam: nos vero, ἔρμῃ ἔρμῃ, et in genitivo ἔρμῃ, lucrum insperatum intelligimus, sicque diphthongo scribimus: Ἐρμῆς autem pedis, id est Ἐρμῆαν Mercurialis, cum simplici ē legimus, quod literae ē elisione factum sit.

836. Duplicesque aras.) Cepheo, Aethiopum regi, et Cassiepie filia fuit, nomine Andromeda. Cassiepiā de pulchritudine cum Junone, vel, juxta alios, cum Nereidibus contendente, Neptunus, illarum rogatu, cetum misit, qui Aethiopiam vastaret. Hinc Cepheus, oraculo jussus, filiam suam Andromedam ceto illi escam exponendam, et juxta Joppen, Aethiopiae urbem, quibusdam in saxis ferreis vinculis propterea ligandam, curavit. Forte Perseus, amputato tunc Gorgonis capite, ea loca peragrabat: qui Andromedae misertus, Gorgonis caput ceto ostendit, simulque, districta falcata lancea, ferae partem abscidit, parte alia in lapidem concreta; ac servatam puellam uxorem duxit. Caeterum haec ad Andromedam attinentia

(1) Imo utroque olim nomine Persas vocatos tradit lib. 7. cap. 61. nimirum a Graecis Cephēnas, a seipsis vero et ab accolis, Artaeos.

prope Joppen contigisse, (1) Aristides, (2) Libanius, Procopius, et (3) Josephus, testantur; ac quidam ab ipsis sic ajt : *Urbs Joppe, Andromedae carcer*. Porro alius nescio quis rursum tradit, Jo ibi, devicto Argo, in hominem mutatam esse.

Cephus.) Cephus, marinum animal alatum est, quod spuma venantur: heic vero pro ceto per catachresin positus.

838. Aurigenum.) Id est, Perseum. Historia autem haec est: Acrisius, Argivorum rex, ex Eurydice, Eurotei filia, filiam Danaën suscepit. Hanc, ut virgo maneret (oraculum quippe acceperat, se a nepote, qui ex filia nasceretur, interemptum iri) constructo ferreo thalamo, in illum conclusit. Juppiter vero, uti nugantur, in aurum conversus, et per quoddam foramen infusus, cum illa rem habuit, unde puella Perseum concepit. Filiam uterum ferre cum intellexisset Acrisius, puerperium expectavit; atque enixam cum foetu ligneam in capsam includens, in subiectum mare projecit; quae ad Seriphum, unam ex Cycladibus insulis, in qua Polydectes, Neptuni et Cerebiae filius, ac Dictyos frater, regnabat, delata est. At Dycitis, ambobus susceptis, Perseum veluti proprium filium educavit, Danaës autem curam gessit. Tum Polydectes conari, stuprum inferre Danae. Verum quum ea potiri non posset, Perseo jam adolescente, finxit, se dotalibus muneribus ad nuptias cum Hippodamia, Oenomai filia, contrahendas opus habere. Hinc aliud ab alio de amicis petens, Perseum

ad Gorgonas misit, Medusam decollatum, ut praeciso capite Hippodamiam muneraretur. Id eo consilio fecit, ut, Perseo a Gorgonibus interempto, tuto ipse Danaë frueretur. At haec nugae quidem. Polydectes enim treis aetatibus Hippodamiam praecessit. Hactenus quidem fabulose. Veritas autem ita habet:

Posteaquam Medusa, Pisidae uxor, cum Minerva de pulcritudine contendebat, Minerva Perseum in illam misit, describens ei ac demonstrans Gorgonem in quadam Sami urbe, Dicterio inde appellata ab indiciis in ipsa de Gorgone illa Perseo factis. Profectus igitur, ad Phorcidam Pephrodo Enyoque, Gorgonum sorores ab ortu anus, primum venit, atque unicum illarum oculum ac dentem, quo mutuis vicibus utebantur, ab ipsis accepit; nec prius ea voluit reddere, quam se ad Nymphas deduxissent: a quibus tum alatis talaribus, tum pera acceptis, galea Plutonis, adamantina Mercurii falce, Minervae denique speculo, instructus, volatu ad eas Gorgonas pervenit, quae ad Tartessum, Iberiae urbem, in Oceano erant. Hae squamea draconum capita, ingentium aprorum dentes, ferreas manus, alasque, quibus volabant, habebant. Quum igitur ad illas volando pervenisset, ac dormientes invenisset, Medusae caput amputavit, obiecto speculo, ne directe in illam oculos conjiceret; alioqui in lapidem conversus esset. Tum vero reliquae sorores ejus lugubriter ejulare, ex multis earum anguinis capitibus multiplicem sibilum emittentes, ad cujus imitationem Minerva, ut est apud

(1) Milesius forsitan ille, historicus, nec vulgarium quidem operum (quae Meursius recenset Bib. Graec. lib. 1.) auctor. Namque apud Adrianensem Sophistam, in cujus alioquin orationibus ejusmodi sexcenta occurrunt, non invenio locum, in quo de hac Andromedes fabula fiat mentio. (2) Nihil, ni fallor, occurrit apud quae hodie extant Libanii et Procopii scripta. (3) Qui de bello Jud. lib. 3. cap. 9. sic loquitur: — *Cum Joppe natura esset importuosa: Nam in littus asperum caeteraque arduum desinit, ac summis utrinque cornibus leviter inflexum, in quibus profundae rupes ac saxa ingentia, quae mari prominent, ἐνθα καὶ τῶν Ἀνδρομέδης δεσμῶν ἐστὶ δεκνύμενοι τόποι πρὸς τὴν ἀρχαίτητα τῆς πόλεως, i. e. ubi et adhuc ostensa Andromedae vinculorum vestigia fidem faciunt antiquitati fabulae.*

(1) Pindarum, cantionem illam, tibialem appellatam, excogitavit. Perseus abscissum caput in peram recondens, et a tergo gestans, discessit. Ac quum in Aethiopiam, ut diximus, pervenisset, Andromedam a ceto liberavit, ac postea uxorem duxit, et filium, quem ex illa suscepit, Persem apud Cepheum reliquit. Cephei porro fratrem Phineum, qui prior Andromedae amasius sibi insidias moliebatur, in lapidem convertit, ostenso Gorgonis capite. Ipse autem cum uxore Andromeda in Seriphum profectus est. Ubi inventa matre, quae cum Dictye ad templum propter Polydecten confugerat, illius domum ingressus, inventoque ibi lauto convivio, omnes in lapidem, Gorgone ostenta, mutavit, Dictyique regnum tradidit. Inde Nympharum talaribus Plutonisque galeâ Mercurio commissis, ut suis dominis redderentur, Gorgonis caput Minervae praebeuit, quae in medio clypei sui fixit: quamquam alii ornatui illi, quem circa pectus gestabat, illud affixisse tradant: unde ipsum Minervae pectorale ornamentum, Gorgonium a Gorgone vocatum est.

Caeterum Perseus cum Andromeda et matre Danaë Argos venire properavit, ut quamprimum in Acrisii conspectum prodiret. Acrisius vero, oraculo territus, in Pelasgiam discesserat. Porro cum Teutamides, Larissaeorum rex, pentathlum propter patris interitum instituisset, Perseus certans, discoque vulnerans Acrisii pedem, invitus illum interfecit, quem vero lacrymis luctuque persecutum extra urbem tumulavit. Deinde ad Megapenthem, Proeti filium, discedens, illi quidem regnum suum, Argorum imperium, concessit: ipse autem Tiryntha, illius regnum, detinuit. Tandem Midiam condidit et Mycenae, ubi alios etiam ex Andromeda liberos, Alcaeam, Sthenelum, Hellenem, Mestorem, Electryonem, et Gorgophontem, sustulit, Perse in Aethiopia, ut diximus,

apud avum Cepheum relicto. Atque ad vocem *Aurigenam* quae attinent, disseruimus.

Rapiens maxillis.) Nugatur, garrit, nesciens, quid scribat, sicut et τῷ ἡπατέρῳ, *extisectorem*: neque enim Perseum deglutivit, ut Herculem, cecus. Equidem vino gravis Lycophron ex Ptolemaeëis deliciis donisque, Herculeam de ceto Hesiones historiam ad Perseum et Andromedam traduxit.

839. Masculum.) Id est, generosum.

Pennipedem.) Diximus, Perseum alatis Nympharum talaribus instructum fuisse. Ἀρβύλα autem, calceamenti genus est. Caeterum Perseus ab Abante ortum ducebat: Abantis enim filii Proetus et Acrisius, Acrisii Danaë, Danaës et Jovis Perseus, Persei Alcaeus et reliqui, Alcaei Amphitryon. Electryonis Alcmena, Alcmenes et Amphitryonis Hercules et Iphicles, ex quo Jolaus natus est.

840. Messoris novacula.) Jam diximus.

842. Equino-humanos dolores.) Ubi Perseus caput Gorgoni amputavit, ex desecta illius cervice prosiliit homo aureum ensen tenens, Chrysaor appellatus; et equus Pegasus: quod (2) suo loco significare non omisimus.

843-46. Ex-collo-parientis felis.) Id est, mustelae, quae partus ex collo edit: marina enim mustela per collum parit. Hic vero Gorgonem Medusam sic vocavit, quod post capitis amputationem per cervicem, uti ajebamus, Chrysaorem et Pegasus ediderit. Saxificam porro, eo quia in lapides convertebat inspicientes se. Atque ita quidem haec. Totum vero hunc locum Lycophron insipienter absurdeque est persecutus: quare, nisi tantillum ei auxiliantes, quod opus est suppleverimus, turbidus remanebit.

Animadvertat quilibet, quam perperam heic habeat scriptura. Ait enim de Menelao, visurum Cepheidas turres, Mercurii calcitratus, et gemina saxa,

(1) Pyth. 12. vers. 41. (2) In vers. 17.

ad quae marinus canis assiluit, Andromedam laniaturus. At, Perseo, extorum dissectore illo, talaribus instructo, pro Andromeda deglutito, recessit. Atque hactenus quidem recte procedere tota oratio videtur, quamquam et hic loci mentiatur, historiam inficiens. Verum a verbo illo, *Interficietur*, ad versiculum usque sonantem:

Videbit insuper aestate-irrigata arva. plane supervacanea et absurda descriptio est; atque attendas: Viset Menelaus loca illa, ubi haec atque haec facta fuerunt, et ubi cetus, rapto Perseo, discessit tunc: nunc autem interficietur Persei secula; et mox: *Qui homines effingens*, &c. Videtis, quam insipiens, repugnans, et absurda sit oratio? Age jam nos abditum scripti vitium pro virili sustollamus, runcatoque spineto, orationis campum, quoad fieri potest, aequemus. Ad hunc igitur modum quis ista construat: Viset porro Menelaus loca illa, ubi talia ac talia facta sunt; et ubi Perseum, talem ac talem illum, rapiens cetus, abiit. Occidetur autem, imo, occisa fuit tamen invisa illa balaena, falcato enervata ense Persei ipsius, qui equinohumanos partuum dolores ex collo parientis saxificaeque felis aperuit, hoc est, qui Gorgonem interfecit, atque ex capitali illius sectione Chrysaorem Pegasusque exire fecit; quique Perseus, ocularis fur trivagae deductionis, transformans ab animalibus homines, ἀγαλματώσας, sive ἀγαλμάτῃς, statuas efficiebat involutione saxorum.

Ex 846. Lucernae-fur.) Lycophron quidem auctor est, oculum illum, qui furtim a Perseo fuit sublatus, Gorgonum fuisse. Ait praeterea, illas unicum oculum habuisse, quem mutuis vicibus custodiebant. Perseum vero, a tergo accedentem, ipsum occupasse, sicque Gorgonis caput amputasse. Nos autem, Phorcidum, Gorgonum sororum, fuisse, superiori loco docuimus.

(1) In Libyca historia, cujus alterum phanis in Vespas vers. 989. appellant. dendus est.

Trivagae deductionis (1) Errantes enim tres illae sorores, se mutuo unico, quem habebant, oculo ducebant. vel quod una vicissim cum aliis utens oculo, vagantes reliquas deduceret.

847. Aestate-irrigata arva.) Masculino ac feminino genere dicimus τὰς ἀγροὺς, agros. Ac cum adscriptione vitio immunis est versus: Communis enim fit propter hiatum syllaba. Quod si choliambus esset, in iambico reciperet. Caeterum agros aestate irrigatos vocat Aegyptum: Nilus enim, aestate exundans, Aegyptum irrigat. Hic Aethiopiam a Libyâ disternit. Quidam volunt, ut (1) Duris, in Libyâ esse Niliacos fontes; sed falsum id est.

848-49. Asbystae.) Asbystae, populi sunt Libyae, ut Dionysius in libello de situ orbis (2) auctor est

Et humi-jacentia cubilia graveolentia.) Vel sic legendum, vel δυσόδμοις ἐν ποτὶ, foetentibus feris, condormiens. Historia autem haec est: Menelaus, in Aegyptum pulsus, diuque illic commoratus, de reditu in patriam erat sollicitus. Cogitabundum ipsum quum in Pharo vidisset Idothea, Protei filia, his verbis affata est, „ Menelaë, si omne de te futurum scire cupis, est mihi pater marinus Proteus. Is sub vesperam mari egressus, cum phocis condormit. Itaque phocarum pelles recens detractas, a me accipias, easque tu tuorumque sociorum praestantiores induas, sicque vos ceteris immiscete phocis. Venientem Proteum apprehendite, ac nemo expavescat, in varias se formas, puta in aquam, ignem, diversa demum animalia, commutantem eum videns. Verum tenentes ipsum, interrogate, qui tum vobis planissime omnia aperiet. Quum igitur ex consilio egissent, phocisque condormissent, ceteris etiam omnibus, quae jussi fuerant, praestitis, a Proteo cum de reditu, tum de omnibus, quae nosse maxime intererat,

librum Suidas in Δαμῖα, et Schol. Aristophanis in Vespas vers. 989. appellant. (2) Vers. 211-12. Ubi Eustathius vi-

sunt edocti . Caeterum propter phocae gravecolentiam auctor dixit : *Cubilia foeculentia* , vel , *foetentibus feris* .

850. Feret gratiâ .) Etiam *τλήσεται εἵνεκα* legitur . Atque illud quidem : *τλήσεται εἵνεκα* , Atticum est : siquidem *τὸ εἵνεκα* , *gratiâ* , *caussâ* , *propter* , Attice aspiratur . hoc autem : *τλήσεται εἵνεκα* , Ionicum et Aeolicum cum tenui : Jones enim et Aeolici omnia vocabula leni spiritu afficiunt , ut v. g. *τὸ Λεύκιππος* , *Leucippus* , *ἀπηνιῶτης* , *subsolanus* , et similia : quae quidem apud nos et Atticos cum adspiratione efferri solent , *Λεύχιππος* , *ἀπηνιῶτης* , &c. Attice igitur vel *τὸ εἵνεκα* aspiratum est .

851. Mulierperae .) Id est , Helenae , teste etiam Homero , qui Helenam non filium , sed filiam Hermionem genuisse (1) auctor est ; quin etiam , juxta (2) Durin , Iphigeniam ex Theseo . Alii vero tradunt , Helenam ex Menelao Nicostratum et Aethiolam genuisse ; atque ex Alexandro plerique quatuor in lucem filios , Bunicum , Corythum , Agavum , et Idaeum edidisse ajunt .

Multiconjugis .) *Τριάνορος* , id est , multivirae , ut et (3) superius *πεντάλεκτρον* , *quinqueviram* , ipsam vocavit .

Puellae .) *Κόρη* proprie dicitur quae pura ac virgo est . Secundum Molossos autem , et communem consuetudinem , formosa , in quo hîc etiam intellectu posita vox est . Non enim mulierperam ac multiconjugem , virginem appellat ; verum formosam ipsam dicit .

852. Veniet autem erro .) Hoc est : Perveniet porro Menelaus errabundus in Japygum , sive Calabrorum , regionem : Messapia namque , Japygia etiam , pos-

tea Salentia , postremo Calabria dicta est , ut historicus (4) Dion , qui res gestas Romanorum literis consignavit , auctor est . Sita est autem Calabria circa sinum Jonium , et Adriam .

853. Ac dona suspendet .) Hoc est : Atque Japygiam , sive Calabram , et spoliatricem , id est , bellicosam , Minervam muneribus prosequetur , dicans illi donaria aereum ex Temesâ , Calabriae urbe , craterem , et suum clypeum , et facile denique calceanda Helenae calceamenta .

854. Tamasium .) Temesa , oppidum Calabriae est , optimo aere insigne , de quo cecinit (5) Homerus :

Navigans per nigrum pontum ad alienigenos homines ,

Ad Temesen propter aes : duco autem splendidum ferrum .

Hanc Barbari , Calabrique et alii , Tempsam adhuc vocant , tamquam reveriti , Homericam ex toto vocem commutare . Lycophron autem noster , Poeticam illius vocem non veritus , nec Barbarorum erga Vatem pudorem attendens , sed illis magis barbarum se praebens , et , ut in (6) proverbio est , aries nutricia persolvens , Tamasam ipsam Temesam vocavit .

Clypeum-bubulum .) *Βοῶρηον* , id est , scutum ex *βοῶς ἀγρῆς* , *bovis agrestis* corio confectum .

855. Calceos facile-calceandos .) Male quidem poeta noster *ἀσκέρας* vocat calceos , easque *εὐμαρίδας* , qui *εὐμαρῶς* facile calceantur : (7) Proprie enim *ἀσκέρας* dicuntur impilia , seu fasciae pedales . Lycophron tamen , etsi cum Aeschyleorum , tum maxime Hipponacteorum verborum plagiaris , vel immemor ,

(1) Odyss. δ vers. 12-14. (2) Vide ad vers. 103. (3) Vers. 143. (4) Fragmentum , quod hinc habes tom. 1. pag. 5. num. 9. Edit. Dionis Hamburg. (5) Odyss. α , vers. 183-84. (6) Proverbium in ingratos dicitur , Suida et Hesychio testibus : Arietes enim , postquam enutriti , ad adultam aetatem pervenerunt , solent in eos , qui ipsos aluerant , arietare . Vide Zenob. 4. 63. pag. 99. Diogen. 5. 62. pag. 224. Erasm. n. 5. prov. 92. et Libanium Epist. 222. 716. (7) Videas Hemsterhusium ad Pollucem lib. 10. pag. 1204. Salmasium ad Lamprid. pag. 221. et seq. Ducangium in Gloss. deterioris Graecitatis voc. *ἀρτάρια* et *ὀρτάρια* . et Heinsium in Hesychii *ἀσκέρας* .

vel expilator ignarus, de illis alia aliter ac temere posuit. At ego doctum hunc poëtam meminisse faciam.

Nescisne, ô Lycophron, quod, quum Hipponactis terebas librum, post tergum ego tuum sistens, videbam te illius dictiones colligere; ac cum τὸ ἀσκήρας invenisses, ita usurpasti, vel ignarus, vel sententiarum oblitus. Sed, quaeso, audias, quomodo loquatur Hipponax, et discas, ἀσκήρας non calceos, sed impilia significare:

*Mihi enim neque pectorale prae-
buisti*

*Villosum, hiemalis propulsator ri-
goris;*

*Neque ἀσκήρας, calceis pedes hir-
sutis*

*Obtexisti, ne perniones contrahe-
rem.*

Nosti ne, ut pro eo, quod hirsutas dicat τὰς ἀσκήρας, hirtas ocreas sibi velle doceat. Quod si aliis testimoniis tibi opus est, audi:

*O benigne Majae filii Mercurie, Cyl-
lenie.*

et mox,

*Da quaeso, inquit, densam laenam
Hipponacti,*

*Et palliolum, et calceos, κασκήρα-
να, et impilia,*

Aurique stateras sexaginta

Inferni muri

Satisne hinc tibi persuasisti, ἀσκήρα plane vocari pedulia? Ecce enim in uno eodemque versu tum de crepidis, tum de ἀσκήρας, udonibus, mentionem facit.

856. Adibit etiam Sirin.) Siris, fluvius et oppidum Italiae est, quod hodie Polieum appellatur, a Polide cassiae mercatore.

Lacini sinus.) Lacinium, Crotonis promontorium est, de quo cecinit

(1) Theocritus:

*Et quod Orientem spectat Lacinium,
ubi pugil*

*Aegon octoginta solus voravit pla-
centas.*

Porro Lacinium ab Lacinio Crotoniense vocatum est.

857. Ubi Juvenca.) Id est: Ubi, circa Crotonem videlicet, Thetis hortum Junoni consecrabit. Ibi mulieres indigenae pullatae semper de more erunt, novem magnitudine cubitorum Achillem lugentes, cujus gratia Dea Thetis munera in Deam Junonem conferet, dicabitque ipsis magnum terrae cacumen ad hortum conserendum.

Hortum.) Ὀρχατος dicitur ordo: heic vero per id, quod subditum est, plantis exornatum, pro pomario positus plane esse videtur.

858. Hoplosmiae.) Hoplosmia, Junonis est epitheton, quo Elide, Peloponnesi Triphylique civitate, colebatur.

859. Lex.) Τεθυμὲς dicitur lex, consuetudo, a τέθειμαι, positus sum, τέθεισθαι, positus es, τέθειται, positum ac statutum est.

860-61. Novemcubitalem.) Novem cubitorum magnitudine Achillem fuisse ait.

Ab Aeaco tertium ac Doride.) Id est, Aeaci ac Doridis nepotem. Aeaci namque et Endeidis Peleus filius fuit. Pelei et Thetidis Achilles. Et rursus ex materno genere: Doridis et Nerei Thetis filia fuit. Thetidis et Pelei Achilles.

Fulmen pugnae.) Πρηστὴν μάχης, hoc est, violentum ignitumque belli ventum, atque hinc bellicosum.

862. Corpora.) Πέθος proprie dicitur facies ex eo, quod παῖον τὰ εἶδη, facilius mores affectusque per ipsam cognoscantur. heic vero abusive pro omnibus membris, seu toto corpore, positum est.

863. Vinnula.) Id est, delicato stamine contexta, opulenta, serica.

864. Purpurâ tineta.) Κόλχη πορφυρὰς, proprie quidem valet, purpurâ tinctos: at heic simpliciter, multis coloribus variegata et plumata vocat peplo. Κόλχη autem purpura est: ex qua

ὁ κόγχος et ἡ κογχύλη, *idem*, inventa sunt.

865. Cacumen.) Id est, devexitatem, Crotonis promontorium. Caetero Lacinium intelligit.

866. Vadet denique tauri.) Hoc est: Perveniet tandem Menelaus in Siciliam, ubi palaestrae sunt Erycis, hospicidae illius, Veneris et Neptuni filii, a quo et locus Eryx dictus est. Palaestrita enim ipse vel quinquertio cum esset, hospites interimebat. Hercules vero praeteriens, et pentathlo cum illo certans, elevatum praecipitavit atque interfecit, sicque Eryx locus ille vocatus est. Taurum autem appellat Erycem, propter animum generositatemque.

867. Colotis.) Ea Venus appellatione colebatur in Cypro: quam autem hoc obtinuit, quod quidam juvenis a praedonibus, vel a tyranno detentus, ἐκ τῶν πάλων, *ex membris*, id est, extremis cruribus manibusque, vinctus esset. Filia vero aut ducis latronum, aut tyranni, amore juvenis capta, illum dissolvit, re secum habitā. Unde ipse Veneri Colotidi templum erexit grati animi causā, quod laqueis, quibus ἐκ τῶν πάλων, *per membra*, devinctus erat, liberasset. Κωλὶς etiam vocatur avibus inaccessa terra.

868. Alentia.) Quae nimirum apud Alentem, Colophonis fluvium, colebatur: Ibi enim erat ejus templum.

Longuri.) Longurus, palus in Sicilia est.

869. Falcis.) Harpe, sive Falx, dicitur Phaeacia, sive Corcyra, (1) et locus in Sicilia: Corcyra quidem, quod illic abscondita fuerit falx, quā Jupiter Saturnum eviravit, vel quam Ceres a Vulcano accepit, ut spicas secaret. locus autem in Sicilia, quia ibi fuit falx, qua Saturnus Coeli virilia resecavit: quamvis Lycophron hīc loci de falce illa, quae Saturnum eviravit, loqui videatur. Caeterum falx apud Siculos zanculum dicitur; meminitque Callimachus in secundo (2) de Caussis libro.

870. Gonusam.) Est quidem Gonussa Thessaliae urbs, heic vero Siciliae palus, quam Menelaus oberravit.

871. Et ferino-exuvio-induti templum.) A comuni sensu τὸ κάμψας intelligendum, hoc est: Obiens Menelaus vel templum ferinā, seu leoninā, pelle induti Herculis. Jason enim Herculi templum ceteris cum Argonautis ad Syrtin Libycam erexit, postquam ibi agones perfecissent. Nam quum in Syrticum mare incidissent, nec provehere navem possent, sublatā super humeros Argo, undecim diebus per Libyae deserta sunt profecti, ut (3) Pindarus auctor est. Duodecimā vero cum ad aliud mare pervenissent, navem deposuerunt, certaminibusque decertatis, ablutique illo mari, quod diximus templum Herculi

(1) Cluverius lib. 1. Sic. Ant. p. 47. ita Tzetzem reprehendit „Obiter notetur Tzetzis haud modicus error, qui in Commentariis ad Alexandram Lycophronis Siciliam alio nomine Drepanum vocatam, sed falso tradit: quum Antiqui Scriptores oppidum intellexerint eo vocabulo in extremis versus Solis occasum oris situm, non ipsam insulam, ut latius suo loco (lib. 2. p. 235.) patebit „ Excusari posset Cluverius pro eo, quod in mendosum inciderit locum; at quod sanam et apertam habuerit lectionem in vers. 762. calumniatoris notam non facile effugiet. Debebat enim saltem monere Lectorem. (2) Hocce Callimachi Cyrenaei poëma quatuor libris digestum, quod a Clemente etiam in Protreptico pag. 32. Stephano in Ἀραχναῖον et Ἀσβύσα. Martiale, Prisciano, Servio ad Aen. 1. aliisque memoratur, et de quo doctissime scripsit Joh. Wouwerius tractatu de Polymathia cap. 11. de caussis variarum fabularum, rituum, et antiquitatum usque eo αἰνυγματωδῶς agebat, ut Grammaticorum ingenia mire exercuisse observet Alexandrinus memoratus lib. 5. Strom. pag. 676. Edit. Venet. Ipsum Epaphroditum illustrasse novimus ex Aeschyli Scholiasta ad Eum. vers. 2. (3) Pyth. Od. 4. vers. 44-48.

consecrarunt. Atque in ipso mari elutus Argonautarum sudor hodieque in arenâ instar olei refulget, neque a maris undâ, neque ab imbribus extersus.

872-73. Quod Crethei nepos, appulsus.) Id est: Quod quidem Herculis templum quinquaginta cum Argonautis extruxit Crethei nepos Jason, quum ad illud litus navem Argo applicuisset. Caeterum Crethei nepos erat Jason ad hunc modum: Salmonei et Alcides filia fuit Tyro. Tyrus et Neptuni Pelias Neleusque. Tyrus porro ejusdem et Crethei Aeson, Amythaon, Pheres. Aesonis et Polymedes, Autolyce filiae, vel, secundum aliquos, Arnes Scarphaeve, Jason. Argonautarum historiam satis ample antea persecuti sumus.

874-76. Litora.) Κρόκαι, id est, orae maritimae, litora, παρὰ τὸ κρύος κείν, sive a frigore pariendo: Frigida enim sunt magis, quam altum.

Litora vero Minyarum.) Sic constructio habenda est: Quod templum quinquagenis cum fabris extruxit. Αἱ κρόκαι autem, id est, arenae litorave illius maris, pingues servant Minyarum, sive Argonautarum, sordes, quas neque fluctus abluunt, neque diuturnus imber extergit.

Minyarum.) Nempe Argonautarum, quod plerique ipsorum ab Orchomeno Minyio oriundi essent. Duo vero fuerunt Orchomeni, alter, is Minyus videlicet, in Boeotiâ; alter, pecoris ille dives, in Arcadiâ. Locus autem Orchomenus Minyus, sic a Minyâ, Neptuni et Oceanitidis Calliroës filio, vocatus est: cuius Minyae et Trigoniae, Aeoli filiae, plerique Argonautarum fuerunt liberi. Caeterum praestantissimi equites sunt Orchomeni: Erginus enim, quum eques Thebanos devicisset, vectigales il-

los habuit, quos autem Hercules in libertatem asseruit.

Pingua strigmenta.) Εὐλιπῆ σελγίσματα, id est, pingues sudores, sordes, strigmenta: σελγίδες enim strigiles sunt, quibus in balneis defricati, sordem emitimus; Quod reliquum est, multa Lycophron de Menelao locutus, Antenoris filiorum nullam Mentionem intulit, Glauci inquam et Eurymanthi, qui, cum Menelao navigantes, naufragio facto, circa Cretam sunt egressi, nec amplius navigationi cum illo se committere voluerunt; sed Antenoridarum ab ipsis appellatum collem inhabitant in Cretâ. (1) Lysimachus autem in primo de Reditibus sic quodammodo scribit „Glaucus, Acamas, Hippolochus, Antenoridae, apud Amnace, Afrorum regem, habitant, nolentes cum Ilii vastatoribus incolere; posteaque Antenoridarum collem inter Cyrenen et mare extruxerunt atque inhabitant.

877 80. Alios autem litora.) Alios porro (de Thessalis Guneo, Prothoo, et Eurypylo loquitur) lugebunt litora maritimaque illa saxa, quae prope Teuchira, Libyae oppidum, sunt. Lugebunt vero ipsos, quid patientes? Ejectos ab undis in desertum Atlantis domicilium, hoc est, in Libyam. Ejectos autem, quales? Discissos δέρτροισι θρυλλιγμάτων, pro, θρυλλίγμασι δέρτρων, vice versâ, id est, corporum laniationibus.

Teuchira.) Cyrenae urbes, Apollo니아 et Teuchira. Cyrene autem, Libyca regio est, quemadmodum et Pharus.

Ex 879. Atlantis domicilium.) Libyam intelligit: Atlas enim, mathematicus ille, Poenus fuit, qui quum in altum montem ascendisset, ut diligentius astra posset speculari, lapsus, in subiacens mare

(1) Alexandrinus ille, cuius περὶ Νόμων, librum primum cum Tzetza adducunt tum Apollonii tum Pindari Scholiastae, et Mich. Apostolius Cent. 17. Prov. 25. E tertio autem testimonium petit Athenaeus lib. 4. cap. 15. De ceteris, quae ipsi attribuantur, scriptis, incuriâ gentium barbarieque consumtis, adeundus, praeter Vossium de H. Grec. lib. 3. et Ionsium pag. 12. Fabricius B. G. lib. 2. cap. 15. seg. 37.

decidit ac periit: unde ab ipso tum mons, tum pelagus, Atlantici nomen acceperunt. (1) Polyidus vero ille, qui Dithyrambos conscripsit, Atlantem hunc pastorem Poenum, nec mathematicum, fuisse auctor est: a Perseo autem in lapidem commutatum, ostenso illi Gorgonis capite, eo quod se pertransire non sivisset, verum interrogasset, quisnam esset. Hujus porro Atlantis Hesperus, secundum alios, fuit filius; sed in hoc Polyidus non assentitur. Caetero desertum inquit Atlantis domicilium, quia deserta Libya est.

881-96. Mopsum Titaeronium.) Id est: Ubi aliquando defunctum Mopsum illum ex urbe Titaerone, funerantes Argonautae, erexerunt in modum cippi sepulcralem crepidinem, sive basim, ac super ipsam signum ex Argoo ligno posuerunt, fractâ tabulâ, aut remi manubrio. Erexerunt autem ipsam, ut eo munere mortuos demererentur. Ubi locorum vero erexerunt? Circa Ausigda, Afram urbem, quam praeterfluit Cinyphus amnis. Quod autem sequitur, sic construitur: Quo olim loci Argonautae Mopsum tumularunt; ac Colchis Medea Nerei filium Tritonem latâ ex auro paterâ donavit. Cur eo munere Tritonem prosecuta est? Ut qui ipsis navalem cursum ostenderit, docueritque gubernatorem Tiphyn, quâ saxorum illaesam Argo navem traducere potuisset. Tum Maris filius, biformis ille Deus, Triton, praecinuit, tunc Graecos regionis imperium accepturos, hoc est, Libyae potituros, quum agrestis Africanus populus donum illud vicissim Graeco dabit, patriae, si-

ve Libyae, defraudans. Quae Tritonis verba metuentes Afri, possessionem, nempe pateram, in cavis terrae sinubus abscondent abstrusam.

Mopsum Titaeronium.) Mopsus iste unus ex Argonatis fuit, Ampyci et Chloridis, Orchomeni filiae, filius. Ampycus, Titaeronis filius fuit, a quo urbs nomen sortita est, ut innuit (2) Hesiodus, canens:

*Mopsumque Ampycidem, Titaresium,
Martis progeniem.*

Hic Mopsus cum Argonautis navigans, in Libyâ a quodam angui interfectus fuit: ubi quum eum inhumassent Argonautae, super tumulum ejus remum, vel asserem Argo navis, fixerunt. Itaque Mopsus quidem, Ampyci et Chloridis filius, atque unus ex Argonautis, in Libya sepultus est. Mopsus autem, Apollinis et Mantûs, Tiresiae filiae, filius, Colophone, Asiae urbe: quamquam aliqui in Ciliciâ malint.

Ex 883. Argoe navis.) Argo dicta est Jasonis navis, vel quod, ut vult (3) Apollonius, Argo, Arestoris, aut Alectoris, filius, eam fabricaverit: vel quod Argis constructa fuerit, ut Hegesander (4) Salaminus auctor est.

Ex 885. Ausigda.) Ausigda, Libyca urbs est, quam praeterfluit Cinyphus amnis. Ajunt, in reditu Argo navem in Syrtim incidisse. Haesitantibus autem de egressu Argonautis Tritonem, Neptuni filium, apparuisse, illosque deduxisse: quapropter Medea ad gratiam referendam aureo eum cratere, quem ex paternis spoliis habebat, donavit.

Ex 886. Nerei autem filio Tritoni.) (5)

(1) Insignis ille Poëta Dithyrambicus, qui, teste Didoro Siculo lib. 14. Pictoriâ etiam et Musicâ arte excelluit. Floruit Olympiade 95. Caeterum quod ex Polyido tradit Tzetzes, refert ex Dectonis in Lycophronem Scholiis etiam Etymologus in Ἀτλας. (2) Scut. Hercul. vers. 181. (3) Lib. 1. vers. 110-11. (4) Nisi Delphicus pro Salaminus licet rescribere (Hegesander enim ὁ Δελφός commentaria quoque scripsit περὶ ἀνδριάντων καὶ ἀγαλμάτων, teste Athenaeo lib. 5. cap. 13. atque in illis fortasse id tangere potuit.) Nisi igitur Delphicum illum, de quo vide Vossium de H. G. lib. 3. malumus intelligere, ignoro alterum, qui ipsum commemoret. (5) Auctor iste nominatur etiam tum a Pindari Scholiasta bis in Pyth. Od. 4. tum e Cyrenaicâ ejus historiâ a Sophocleo ad Apollonium lib. 4. vers. 1561. et iterum vers. 1750.

Acesander auctor est, Eurypylum et Tritonem Neptuni ac Celaenûs fuisse filios: qui Eurypylus Cyrenarum rex, Sterope, Solis filiâ, ac Pasiphaës sorore, in uxorem ductâ, Lycaonem et Leucippum procreavit. Triton superiori quidem corporis parte usque ad ilia perfectus erat homo, manus habens et reliqua membra: ab illis vero ad pedes usque, delphinus, duos tantum anteriores equi pedes habens; ac, meâ caeterorumque sententia, Neptuni et Amphitrites filius.

Est porro Triton et Libyae fluvius. Is, sumtâ Eurypyli, laudati illius Cyrenes regis, formâ, ut (1) Menecles et (2) Pindarus tradunt, viam ostendit Argonautis, glebamque tradidit, quam Euphemus, proutus Argo navis, recepit, Neptuni et ipse filius ex Mecionice, vel Doride, Euroti filiâ; atque Alcmenes gener propter filiam Laonomen: quem Euphemum id muneris obtinuisse a Neptuno, ut per mare tuto, ac si per terram, posset ambulare, Aselepiades auctor est. Quum igitur ex Colchide, ubi per Phasin pervenerunt ac reversi sunt, in Istrum navigassent, deinde per terram in Adriam ingressi, navigationem expedissent, postquam duodecim diebus Argo navem extra Oceanum per Libyae desertum super humeros gestassent; illic circa Cyrenen glebam a Tritone, ut diximus, in Eurypyli formam prodeunte, acceperunt; ac prope Theram dissoluta est gleba illa, in navi madefacta. Tum praecinuit Argonautis Medea, Euphemi nepotes decimaseptimâ aetate coloniam ex Therâ in Libyam deducturos (Thera haec, Calliste prius vocabatur) id quod etiam accidit. Euphemus enim, re cum Lamache in Lemno habitâ, Leucopha-

nem procreavit, a quo Battus, conditor ille Cyrenes, genus duxit. Is namque discordiae causâ ex Therâ in Libyam, juxta oraculi monitum, migrans, Cyrenas condidit, ut Menecles tradit. De caetero Battum illum, nonnulli quidem *διὰ τὸ βατταρίζειν*, eo quod balbutiret, denominatum volunt, quemadmodum et (3) Aristoteles vocatur; alii vero, quod battus Libycâ dialecto dicatur rex.

Ita igitur (4) Pindarus, ceterique, quos memoravimus, historici Tritonem Neptuni filium ajunt, glebamque terream Argonautis dedisse, ex quâ ipsis praedixit Medea, coloniam ex Therâ in Libyam ducendam fore. At noster Lycophron Tritonem Nerei filium refert (forsitan *παρὰ τὴν νῆξιν*, ab *natatione*) eundem cum Neptuno esse dicens, accepisseque a Medeâ aureum craterem, quem ex paternis spoliis habebat, ideo quod Argonautis de discessu dubitantibus viam ostendisset. Atque hunc porro Afris praedixisse ajt, tum Graecos Libyae imperaturos, quum craterem illum aliquis Afer rursum Graeco redderet: quapropter territicos Libyicos craterem sub terrâ occultasse. Alii vero tradunt, Medeam, quum veneficam artem exerceret, navem pharmacis servasse, efficientem, ut locus in quo navis haerebat, aquis, sicut antea, fluctuaret.

Ex 887. Colchica.) Id est, Medea. Colchi autem, Lazi aliter nominati, Aegyptiorum coloni sunt, prope Abasgos, alio nomine Massagetes, habitantes. Colchi praeterea, et Scythae Asiani, et Leucosyri vocantur; atque in Asiae partibus juxta Phasin amnem incolunt. Scythia autem Europaea circa Maeotidem et Tanaïm sita est. (5) Jo-

(1) Puto Barcaeum illum appellare, cujus Chronica Athenaeus lib. 5. cap. 25. et primum Collectaneorum lib. 9. cap. 11. nominat. Vide tamen Vossium de H. G. lib. 3. qui dubitat, an alium quemdam heic Tzetzes, ut et Pindari Scholiastes in Pyth. Od. 4. signet. (2) Pyth. Od. 4. vers. 37. (3) De Aristotele illo loquitur Cyrenaeo, qui, sextus inter Aristoteles recensitus a Laërtio lib. 5. seg. 35. ubi Menagium videas; de Poëtica scripsit. (4) Pyth. 4. vers. 57. (5) Sic praecipue loquitur lib. 7. cap. 7. seg. 4. de bello Judaico: *Τὸ δὲ τῶν Ἀλανῶν ἔθνος, ὅτι μὲν εἰσι Σκύθαι, περὶ τὸν Τάναϊν καὶ τὴν Μαιώτιν λίμνην κατοικῶντες, πρότερον*

sephus Hebraeus, Alanos Europaeorum Scytharum genus esse ait, eandem Maeotidem ac Tanaïm accolentes juxta Hyrcaniorum Caspiorumque transitum, quem rex Alexander ferreis portis conclusit.

Ex 890. Tiphys illaesam navem.) Male quidem Tiphyn, Agnii filium, gubernatorem inducit Argo navis: Tunc enim vitâ defunctus jam erat Tiphys, post cujus interitum Ancaeus Argo navem gubernavit, quem innuere opus erat. Ancaeus autem Lycurgi, vel, secundum aliquos, Neptuni filius fuit, ut (1) Apollonius Rhodius, qui Argonautica conscripsit; et (2) Apollodorus Atheniensis historicus, tradunt. Pindarus vero, qui ambobus multo vetustior fuit, Euphemum, ut diximus, ex navis prorâ glebam accepisse ait. Sed proretane, juxta aliquos, fuerit Euphemus, an praefectus, non facile dixerim. Caeterum haec (3) quodammodo sunt verba Pindari: *Euphemus, ex prorâ descendens, divinam glebam recepit.*

Ex 892. Maris-filius biformis.) Id est, Triton; atque hoc biformis dictus, quod corporis superioribus quidem partibus esset homo, inferioribus autem, piscis.

Ex 894. Libycus.) Libya regio, a Libyâ, Epaphi Mempheique filiâ dicta est, ut cuncti propemodum historici scribunt. Andron vero Halicarnasseus (4) tradit, Oceanum duas uxores habuisse, Pompholygen et Parthenopen, ex quibus quatuor filias suscepit, ex alterâ Asiam

et Libyam, ex alterâ Europam et Thraciam, a quibus regiones nomen obtinuisse fertur.

Ex 895. Asbystae.) Populi hi sunt Libyae.

897-98. In quam Cyphaeorum.) In quam nimirum terram Libycam, Guneum, Prothoum, et Eurypylum borealis ventus ejiciet cum eorum nautis. Cyphus autem, Thessaliae urbs est, ex quâ Guneus oriundus erat, teste etiam Homero, (5) canente:

Guneus autem ex Cypho duas viginti naves ducebat.

899. Palauthris.) Palauthra, Thessaliae oppidum est.

Filium Tenthredonis,) *Ἐγγονον*, pro filio, omnes cum π scribunt: pro nepote autem, cum γ . Nos vero e contrario, nepotem sic dicimus, quasi *ἐκ τῆς γόνος γόνον*, ex filio filium: imo posteriora per π efferimus. *Ἐγγονον* autem piscem, *τὴν γονὴν*, foeturam, habentem; ac mulierem virumque, vel *γόνον sobolem*, habentes, vel ad foeticandum aptos, *ἔγγονον* cum γ proferimus. Caeterum *ἔγγονον*, sive filium, Tenthredonis dicit Prothoum, ut etiam (6) Homerus:

Magnetibus praeerat Prothous, Tenthredonis filius.

Nam post Ilii excidium Guneus, Prothous, et Eurypylus cum aliis quibusdam in Libyam profecti sunt.

900. Amphrysiorum.) Id est, Ma-

δήπερ δεδνηλῶκαμεν, i. e. Alanorum autem gens, quod quidem Scythae sint, juxta flumen Tanaim et paludem Maeotidem sedes habentes, alicubi iam ante (lib. 1. cap. 6. Ant. Jud.) memoravimus. (1) Lib. 1. vers. 188. (2) Lib. 1. cap. 8. seg. 2. et cap. 9. seg. 16. (3) Immo Pyth. Od. 4. vers. 33-40.

..... τὸν τότε i. e.

*Τριτωνίδος ἐν προχοαῖς,
Λίμνας, Θεῷ ἀνέρι εἰδομένῳ,
Γαῖαν δίδοντι ξείνια,
Πρόραθεν Εὐφάμος καταβὰς
Δέξατο*

..... Quod aliquando
*In fluentis Tritonidis
Paludis ad Deum homini assimilatum,
Terram tradentem xenia,
E prorâ Euphemus cum descendisset,
Accepit*

(4) In opere, puto, inscripto: *Ἐπιτομή τῶν συγγενειῶν*. Idem, ac Tzetzes, refert ex eodem auctore Aeschyli Scholiasta ad Persas vers. 185. Caeterum laudatur etiam Plutarcho in Theseo, Harpocrati in *φορβαντεῖον*, et Apollonii Schol. in lib. 1. vers. 45. et rursus ex τῷ περίπλῳ in lib. 2. vers. 354. (5) Iliad. β. vers. 748. (6) Iliad. β. vers. 756.

gnetum : Amphrysus enim Magnesia fluvius est .

Euryampiorum .) Id est , Magnetum , ab urbe Euryampo vocatâ .

901. Et dominum in-lapidem-conversi lupi .) De Eurypylo loquitur , qui in illis Thessaliae locis regnavit , ubi est campus lupi appellatus , qui hodie Lycostomium nominatur . Dictus est autem lupi campus ob hanc causam : Cum Peleus Actorem , Acasti filium , temere inter venandum interemisset , dona Acasto pro filii caede misit , boves ovesque , quas quum lupus quidam devorasset , illum Thetis in lapidem commemoratis in locis commutavit . Alii autem ajunt , Telamonem et Peleum , ut et ab initio significavimus horumce Commentariorum , fratrem Phocum , Psamathe Nereide natum , prae invidia interfecisse . idcirco Psamathe in praefata loca lupum ad boves ovesque Pelei vastandas misisse : deinde Thetidis rogatu , Psamathe ipsam lupum inibi in lapidem convertisse . Caeterum si plura de hisce nosse cupis , initium adeas libri , ubi satis actum est .

902. Donivori .) Lupi videlicet , juxta Lyophronem , devorantis , ut diximus , Pelei ἀποινα , *debitae poenae pretium* : vel ἀποινα , *meritam* pro devoratis donis *poenam* , pendentis suâ in lapidem conversione . Caeterum Lycophron quidem Guneum , Prothoum , et Eurypylum in Libyam venisse ajt . Apollodorus vero cum reliquis sic scribit , (1) „ Guneus , suis navibus in Libya „ ctis , ad Cinyphum amnem perveniens , „ ibi consedit (quod et noster auctor „ tradit) Magnetes autem et Prothous

„ in Euboeâ prope Caphareum cum aliis „ compluribus perierunt . Neoptolemus „ porro post septem dies pedestri itinere ad Molossos cum Heleno profectus est , Phoenice in viâ sepulto . Quum vero Prothous ad Caphareum naufragium fecisset , Magnetes , qui cum illo navigabant , in Cretam fluctibus dejecti , inibi inabitarunt .

Tymphrestiorum .) Tymphrestus , Meliensium mons est .

903. Aegoneam .) Aegonea , oppidum Meliensium est ,

904-05. Alii autem Echinum .) Echinus , Irus , et Trachin , Thessaliae urbes sunt .

Titaram .) Titarus , mons pariter et oppidum Meliensium est .

906. Gonum .) Gonus , quae Gonusa alio nomine dicitur , Perrhaebocae urbs est . Perrhaebi autem , Epirotici sunt populi .

Phalanumque , et Olossonum .) Phalanus et Olosson , Epiri et Thessaliae sunt urbes . Olosson autem Elasson hodie appellatur .

Agros .) Ἰῦας , id est , regiones , agros . Caeterum τὸ γῶ , utcumque in metro legas , sine aut cum ᾱ , γῶ , vitio immunis est versus .

907. Castanaeam .) Castanaea , oppidum Magnesia Thessalicae est .

911. Alium autem Aesarique fluentia .) Philoctetem nimirum , Alexandri interfectorem , Aesarus , Crotonis fluvius , et oppidulum Oenotriae , sive Italiae , Crimissa , excipient : Accersitus enim a Graecis ex Lemno Philoctetes , secundum (2) Orpheum , sanatus fuit a Machaone medico (3) Ophietide lapide : juxta

(1) Id ex hoc Tzetzae loco habes inter Apollodori fragmenta . (2) De Ostritâ lapide . (3) Sic idem auctor , de magnete loquens :

Μάνθανε καὶ δολιχῶν ὄφεων μὴ δειδέμεν ἰδέε .

Τρίψαι γὰρ λεπτήν Ὀφίτιδα κέκλεο πέτρην .

Ἦν ποτέ τις κρατεροῖσι πεπαρμένος ἔλθῃ ὀδῶσι ,

Καὶ μιν ἐφ' ἑλκεῖ πάσσει , καὶ ἀτρεκέεσσεν ὄνειαρ .

Disce et longorum serpentum non time-re sagittas :

Terere enim tenuem Ophietidem jube petram .

Si aliquando aliquis acribus transfixus veniat dentibus ,

Et ipsum super vulnus sparge , et verum erit auxilium .

vero alios et (1) Dionysium, ubi fuit ablatus, somnum illi injecit Apollo; sicque secans ipsum Machaon, vinoque aspergens, impositâ herbâ sanavit. Prius in Lemno jacebat, ab angue hydro, chelydro etiam appellato, sauciatus, quum aggestam Minervae aram in Chryse expurgavit. Alii vero ajunt, quamdam nympham, nomine Chrysen, Philoctetis amore fuisse captam in Lemno: at quum ad se pellicere eum non potuisset, effecisse iratam, ut ille a commemorato hydro morderetur. Heleno autem, Priami filio, vate, vel solo ad Graecos deficiente, ut (2) Quintus et (3) Tryphiodorus auctores sunt, vel, juxta (4) Sophoclem, ab Ulysse per insidias detento, et, Graecos haud aliter Ilium expugnatos, affirmante, nisi ossa Pelopis asportarent, et filium Achillis Neoptolemum cum ipso Philoctete adducerent, omnia praestita fuisse. Hic iste Philoctetes arcu repugnantem sibi Paridem, primo telo in laevâ saucians, secundo dextrum illi oculum effodiens, ac tertio ad pedes vulnerans, interemit.

Post Ilii excidium Menestheus, Phidippus, Antiphus, atque Elephenoris socii cum Philoctete ad Mimantem usque simul navigarunt. Deinde Menestheus, in Melum veniens, insulae imperium occupavit, rege illo Polyanacte defuncto. Antiphus, Thessali filius, ad Pelasgos profectus, regione potitus est, quam Thessaliam nominavit. Phidippus cum

Cois, primo in Adriam, mox in Cyprum, pulsus, ibi inhabitavit. Elephenore demum Trojae vitâ functo, ejus socii, ad Ionium sinum ejecti, Epiroticam Apolloniam incoluerunt. Porro Tlepolemi socii Cretae applicuerunt; deinde ventis acti, in Ibericis insulis consederunt. In Pindari (5) historiis vero legi, Tlepolemi socios in patriam Rhodum incolumes pervenisse, ac luctuosissimam Tlepolemi uxorem Philozoën certamina in viri funere instituisse: pueros autem certasse, victoresque populi frondibus redimitos fuisse. Socii porro Protesilai in Pallenem prope campum Canastrum fuerunt undis ejecti. Philoctetes denique in Italiam ad Campanos pulsus fuit, Leucanisque debellatis, in propinquo Crotonis Thurique Crimissam inhabitavit: ubi erroribus suis finem imponens, templum Alaeo Apollini erexit, in quod vel arcum suum suspendit, ut (6) Euphorion auctor est. Caeterum Philoctetes sic vitam amisit: Ante Ilii expugnationem quidam, Pellene, Achaicâ urbe, profecti, in Italiâ consederunt. Post Trojae excidium navigantes Rhodii, illuc pervenerunt, iisque, qui Pellene migraverant, bellum intulerunt: a quibus Philoctetes, Rhodiis auxilians, interfectus est.

912. Oenotriae terrae.) Ubi hodie est Chome, locus olim Oenotria dicebatur, in quâ Philoctetes post Trojam captam consedit, ut (7) Dionysius, et

(1) Cum plurimi fuerint hujus nominis auctores, de quibus, praeter Vossium, Ionsium, et Fabricium, satis Meursius singulari libro, qui in tom. decimo Thes. Gronoviani pag. 581. extat: in incerto sumus, cui hoc a Tzetzâ allatum testimonium ascribere debeamus. Si quid tamen ex nostrâ sententiâ nobis per Lectorem proferre licet, aut Milesium majorem, historicum illum clarum circa Olymp. 65. aut Mitylenaeum illum Scyteum, quem paullo ante Ciceronem vixisse constat ex Svetonio de Grammat. cap. 7. heic innui existimarem. (2) Lib. 1. vers. 346-49. (3) Vers. 45-49. (4) Philoct. vers. 605-14. (5) Nisi alio respexit (constat enim ex Suida, prosâ etiam oratione scripsisse Pindarum) locum innuit Olymp. Od. 7. vers. 141. (6) Chalcidensis ille, forte in historicis Commentariis, quos Athenaeus laudat lib. 4. (7) Dionysii fragmentum istud, quod in collectione desideratur. Nam meminit quidem regionis Oenotriae Dionysius lib. 1. Ant. Rom. pag. 10. Ed. Oxon. sed altum de eo silentium. Quoniam vero cuncti Tzetzâ MSS. codices *Ῥώμη* constanter legunt, nimirum: *Ἐνθα νῦν Ῥώμη ἐστὶ, χαρίον ἦν πρῶτον λεγόμενον Οἰνωτρία*. (ubi nos, haud temere quidem, *Χάμη* res-

(1) Dio Cocceianus, et omnes demum, qui res gestas Romanorum literis consignarunt, memoriae produnt.

Ab cenchrinâ morsum.) Idest, Philoctetem, in Chryse aut Lemno ab angue hydro sauciatum: Non enim cenchrina eum momordit, sed hydra, cujus viro sua tela inunxerat, quibus Alexandrum vulneravit. Caetero speciem serpentis pro specie posuit: Namque anguis species est hydrus perinde ut cenchrinus, quem Lycophron cenchrinam feminino genere vocavit. Porro has anguium esse species, Nicander (2) testatur, canens:

Hydram ipsum vocant: nonnulli vero chelidrum.

Et (3) rursum de cenchrino:

Ubi est Hebrus, montesque notae Zonae nivales,

Et quercus Oeagridae; ubi Zerynthium antrum,

Prolixum invenies cenchrini monstrum, quem leonem

Variis pictum squamis appellant.

913. Facis occisorem.) Nempe, ut diximus, Alexandri interfectorem. Facem autem vocat Paridem, eo quod Hecuba torrem ardentem in somnis viderit.

914-15. Ipsa namque.) Id est: Ipsa enim Minerva, tubicina illa, seu bellicosa, Philoctetis sagittam in Alexandrum dirigit, manibus intendens Maeotium nervum, Philoctetaei videlicet arcus, quem Scythes Teutarus Herculi dono dedit, cum eum, ut vult Lycophron, jaculandi artem docuisset. Philoctetes autem, cremato tumultoque prope Duram, Trachiniae fluvium, Hercule, arcum illum in navatae operae remunerationem accepit. Caetero historiam de Herculis morte fuse superiori loco exposuimus.

916-18. Durae ad ripas.) Sic constructio habenda est: Qui quidem Philoctetes, combusto apud Durae fluminis ripas audaci ac truculento leone Hercule, lyristâ illo, seu sagittario, nervum arcus in lyrae modum sonante, manus armavit suas incurvo Scythico dracone, hoc est, Scythici Teutari arcu, inevitabilium telorum excussore: Neque enim unquam aberravit a scopo. Sic igitur construendum: vel *λυροκτύπω* legens sine *ν*, dicas: Armavit manus incurvo Scythico dracone, inevitabilium telorum lyristâ. Caetero incurvum dicit propter arcus aduncitatem. Draconem autem propter sibilum sagittarum, aut letiferorum viroque illinitorum jaculorum emissionem.

Ex 918. Telorum.) *Γομφίος* proprie sunt molares dentes, clavique: heic vero sagittae appellatae, quod ipsae sauciatos mordeant, discrucient, angant.

Lyristam.) Sic multis de causis eum dixisse potest, vel propter virilitatem, vel quod esset sagittarius, aut lyram amaret, aut demum sonitum cum nervo arcus cieret. Caeterum vox si dandi casu, *λυροκτύπω*, accipitur, ad *τὸ δράκοντι*, dracone, pertinet; sin vero accusativo, ad *λέοντα*, leonem, sive Herculem, attinet.

620. E-regione.) *Εὐρά* hoc est, ex obliquo, è latere. *πλευρά* enim est, ex quo *εὐρά* Jonice factum est, unde *εὐρά* Ἀλαίς, e latere Alaei, heic dictum.

Patarei.) Pataris enim colebatur Apollo. Caeterum etiam *Πατρίως*, Patrei, si legas Aeolicâ syncope, idem ais. *Πατρίως* quippe an *πατρίως* quod effertur, neque sensus laeditur, neque metrum vitiatur.

cripsimus: Quid enim Oenotriae apud Brutios in ultimâ Italiâ cum Româ? ut recte observat Reimarus ad Dionis fragmenta pag. 4-5. tom. 1.) si sana est, quod nullo modo mihi persuadeo, Tzetzae lectio, sane eum deceperunt Dionysii verba lib. 2. pag. 75. ejusd. Edit. quae legas sis. Consule etiam Cluverium Ital. antiq. lib. 3. pag. 796-97. (1) Dionis Fragmentum a Valesio inde collectum pag. 773. extat. et in Ed. Hamb. tom. 1. p. 4. (2) Ther. vers. 414. (3) Vers. 461-64.

921. Navaethus.) Navaethus, fluvius Italiae est, sic dictus, quod, ex (1) Apollodoro ceterisque, post Ilii expugnationem Laomedontis filiae, Priami-que sorores, Aethylla, Astyoche, Medesicaste, quum illuc in Italiam reliquis cum captivis pervenissent, futuram in Graeciâ servitutem vitantes, τὰς ναῦς αἶψιν, sive πρῶται, naves incendere statuerunt: unde fluvius, Navaethus dictus est, mulieres autem, Nauprestides appellatae. Graeci vero qui cum illis erant, amissis navibus, ibi inhabitaverunt. (2) Plutarchus tamen auctor est, Romanam fuisse captivam Trojanam, quae reliquis persuasit, ut Graecorum naves exurent. At noster Lycophron Sitaeam hanc fuisse ait.

922. Ausones Pellenii.) Qui nempe, ut diximus, ex Pellene profecti, in Italiâ consederunt.

923. Auxilientem Lindiorum ducibus.) Id est, opem Lindiis, sive, ut ajebamus, Rhodiis ferentem: Lindus enim, Jalysus, et Camerus, Rhodi oppida sunt, ab Solis et Rhodae, vel Rhodae et Neptuni, filiis vocata.

924. Thermydri.) Thermydrus, Rhodi palus est.

Carpathi.) Carpathus, Rhodium est oppidum.

925. Errones.) Πλάνητας, nec πλανήτας, oportet hic legere: πλανήτας enim longam habet finalem syllabam τας. Interdum tamen vel longam admittit tamquam brevem, communis syllabae ratione.

Fervidus Thracius canis.) Id est, ignitus Thracius canis; ac boream intelligit, quoniam, juxta Homerum, ex Septentrionalibus Thraciae partibus spirat. (3) canit enim:

Boreas et Zephyrus, qui utique e Thraciâ spirant.

(4) Dionysius porro Periegetes vel locum Thraciae innuit, unde Boreas spirat, Ismaricum, sive Maronium ipsum appellans. Sic enim ait:

Ismarici flatibus agitata maria boreae,

Recta spirantis: quandoquidem e regione sita sunt.

927. Macallis.) Macalla, urbs Italiae est, in qua tumulus et templum Philoctetis a civibus culti, sacra ipsi facientes, immolatis bobus, ac si Deus immortalis esset. Caeterum constructio haec est: Cives denique Macallorum, extructo super Philoctetis tumulum templo, ipsum, quasi Deum, sacrificiis colent.

930. Equi-faber autem.) Sensus hic est: Epeus autem ille, qui durium Graecis equum ad Ilium eveniendum fabrefaciet; quique timiditate et ignaviâ poenam pependit pro patre suo Panopeo, Minervam et Martem tunc pejerante, quum Amphitryoni, bellum Telebois prae suo in Alcmenen amore inferenti, militavit. Quod igitur eo se scelere obstrinxisset Panopeus, timidum quidem genuit hunc Epeum, pugilem vero praestantissimum mechanicumque: qui Langariae, Italica urbe, inhabitabit prope Cylistarnum fluvium. Instrumenta autem in Italicae Minervae templum suspendet: illa, inquam, instrumenta, quibus fabricans durateum equum, nobis indigenis Trojanis detrimentum importabit: Cassandra enim, vel tamquam pro illa nuncius, hoc ait, cujus constructio sic habenda:

Ille autem equi fabricator Epeus, qui prope Cirin Cylistarnique fluentia procul a patriâ suâ Phocide aedes advena incollet in sinibus Langariae urbis, seu in urbe Langariâ: instrumenta sua, donarium in Myndiae Minervae templum suspendet. Quaenam instrumenta? Illa sci-

(1) Apollodori, ut ex Luciano in Libro de Saltatione constat, omnia, quae ἀπὸ τῆς ἀρπαγῆς εὐθὺς, ἄχρι τῶν ἐν τοῖς νόστοις γεγεννημένων, acciderunt, omnino desiderantur. Vide tamen Canonis narrationem 13. ubi de navibus exurendis Aethylla, Laomedontis filia, consilii auctor memoratur. (2) In Romulo ab init. (3) Iliad. 1. vers. 5. (4) Vers. 113-14. Periegeseos.

licet, quibus aliquando civibus meis Trojanis gravem perniciem struet. Qui tandem? Statuam, hoc est, durateum equum, fabricando. Qualis faber? Epeus, inquam, ille, qui hastam bellicamque phalangem extimescit. Quamobrem ista timidus reformidat? Ad poenas pro perjurio patris sui Panopei luendas, quod *τάλας, miser*, vel *ἀμφὶ πάλας τῶν δορυκτῆτων μῆλων*, de luctationibus abactatum ovium, per Aloetin, Cydoniam, Audacem Minervam; perque Thraciae Deum Martem, talem illum ac talem, jurare ausus fuit. Ecquarum ovium? Illarum, quae erant e Comaethonis turribus, exercitui promiscuae, ut promiscue abactae caussâ nuptiarum Amphitryonis cupitarum ad Alcmenem potiundam. Ausus fuit pejerare quis? Panopeus ille, qui materno in utero germanum Crissum manibus, antequam nasceretur centuereturque solis lucem, percussit. Quod ob perjurium Dii filium ejus Epeum crearunt timidum: pugilem quidem bonum ac plurimum exercitui machinationibus suis prodeuntem, sed pavidum in pugna Martis. Habes igitur constructionem, accipias et historiam: Panopei filius Epeus durateum equum fabrefecit, in quem quinquaginta, aut tria millia, vel, mea sententiâ, viginti tres Graeci se concluserunt. Tracto a Trojanis intra moenia equo, noctu illi egressi, faceque reliquis, qui in Tenedo erant, Graecis ostensâ, atque accedentibus portas urbis reserantes, Ilium depopulati sunt.

Langariae.) Langaria, Italiae urbs est, a Langarido quodam pastore illic pascente nominata.

931. Hastam horrens.) Ignavus quippe timidusque erat Epeus, pugil vero praestantissimus.

932. Paternum jusjurandum luens.) Id est, poenas pendens pro perjurio genitoris sui Panopei. Caeterum historia, haec: Mestoris et Lysidices Pelopeidis Hippothoë filia fuit, ex qua et Neptuno Taphius natus est, qui *τῆλε βᾶς*,

procul a patriâ *profectus*, in Echinades insulas cum suis habitatum venit, quos Teleboas et Taphios nominavit. Taphii filius Pterelas fuit, quem Neptunus invictum atque inexpugnabilem tamdiu fecit, quamdiu in capite suo aurea illa coma, quam ei largitus fuerat, (1) integra maneret. Hujus Pterelae filii fuerunt, Comaetho quidem femina, mares autem, Chromius, Tyrannus, Ampelus, Chersidamas, Mestor, et Everes, Electryone cum uxore Anaxo Mycenis imperante: quorum filii, femina pariter Alcmene, ac mares Stratobates, Gorgophonus, Philonymus, Celaeneus, alique cum Licymnio ex Medea Phrygiâ notho. Taphius et Pterelae filii Mycenae ad ipsum Electryonem venerunt, Mycenarum regnum repetentes. At Electryone illis non attendente, abactis ejus bobus, discesserunt. Verum ab regis filiis aggressi quum ad manus ventum esset, omnes utrinque ceciderunt, Licymnio tantum ex Electryonis liberis, atque Evere ex Pterelae natis, salvis evadentibus. Boves autem Taphii ad Polyxenum, Eleorum regem, perduxerunt, a quo Amphitryo recipiens, Mycenae reduxit.

Interim Electryon filios ulcisci cupiens, concreditâ Amphitryoni cum regno filiâ, bellum Telebois erat illaturus. At in recipiendis bobus accidit, ut Amphitryon, in quamdam errantem clavam emittens, Electryonem interficeret, clavâ a cornu bovis resiliente, illumque sauciente. Quapropter Sthenelus, ipso Amphitryone Mycenae pulso, Mycenarum ac Tirynthis regnum occupavit. Amphitryon autem, Thebas profectus, a Creonte expiatus a caede est. Deinde cum ipso Creonte, Cephalo, Panopeoque, juxta Lycophronem et alios, adversus Taphios arma tulit: Sed illorum insulis potiri non potuit, donec ejus, vel Cephalo, amore capta Comaetho, Pterelae filia, abrasâ patris aureâ comâ, ipsum interemisset. Potitus itaque insulis Amphitryon, Cephalo tradidit, qui eas incolens, Cephaleniam appellavit. In eo

(1) Fabula sine dubio confecta ex Sampsonis historiâ.

igitur Taphiis illato bello ante conflictum refert qui omnibus reluctatur historicis Lycophron, cunctos per Martem et Minervam jurasse, nihil se ex spoliis occultaturos. Solum vero Panopeum, jusjurandum violantem, ex praeda aliquid abscondisse, ideoque timidum filium Epeum genuisse.

933. De Ovibus.) Pecora memorat a parte totarum facultatum, ut etiam (1) Hesiodus:

..... propter Oedipi oves,
id est, propter divitias et regnum Oedipi.

934. Comaethonis.) Comaetho, Pterelae filia fuit, quae Cephalo, unius ex Amphitryonis sociis, amore capta, urbem et genitorem hostibus prodidit. Hoc sibi vult illud: *Amata-conjugalia propter connubia*: nisi de Amphitryonis et Alcmenae nuptiis malis intelligere. Etenim pro iis sponsalibus bellum motum fuit.

936. Aloetim, Cydoniam, Audacem.) Tria omnia Minervae epitheta sunt, sicut Dianae Dictyna apud Cretenses, Upis apud Thraces, Orthosia demum apud Arcades, ab Orthosio Arcadiae monte.

937. Crestonae Deum.) Crestone dicitur Thracia a quadam ejus urbe sic vocata. Deus autem Thracum est Mars, quod bellicosa ea gens olim fuerit.

938. Candaonem.) Candaon, Martis epitheton est, *παρὰ τὸ καλεῖν καὶ δαλεῖν*, sive ab occidendo et concremando.

Mamertum.) Mamertus vocatur Mars, verum apud Latinos. Hinc barbarus noster Lycophron non contentus ceteris, Latinis etiam dictionibus utitur. Latini namque bellicosos, Mamertos appellant, ut alicubi tradit vel (2) Diodorus, vel (3) Dion (uter enim, non bene memini) in haec fere verba „ *Illi, caesis, qui eos receperant, Messanensibus, occupatâque urbe Messanâ, Mamertos, hoc est, bellicosos, se appellarunt* „. Mamertus enim (4) Romanis vocatur Mars, ut etiam Quirinus, teste (5) Plutarcho.

939. Qui matris in utero.) Qui nempe Panopeus materno in utero cum fratre Crisso conflixit. Hi namque Phoci et Asterodiae filii in materno alvo decertarunt, ut (6) Phares et Zara, nec non Proetus et Acrisius, Abantes.

941. Titanis.) *Τιτῆς*, id est, diei, aurorae, ut etiam (7) Callimachus utitur:

*Interea autem, dum ascendunt Bossum
clivum, experrecta est Τιτῆς, Aurora.*

943. Dii.) *Πόποι* dicuntur Dii, Dryopum dialecto: quare crebram illam apud Homerum admirationem indignationemve, *ὦ πόποι*, pro, *proh Dii!* nonnulli acceperunt.

Crearunt.) *Ἐνδρῶσαν*, hoc est, non *ἀνδρῆον*, virilem; sed *ἀνδρα*, virum simpliciter crearunt.

946. Cirin et Cylistarni laticem.) Ciris et Cylistarnus Italiae sunt fluvii.

948. Statuam.) *Βρέτας* proprie est

(1) Ergis vers. 162. (2) Vide ex vigesimoprimo libro Eclogam 13. (3) Fragmentum, quod hinc Valesii diligentia collectum occurrit tom. 1. pag. 6. Ed. Ham. (4) Imo Opicis, sive Oscis, teste Festo de verborum signif. *Mamers Mamertis facit, id est, linguâ Oscâ, Mars Martis*. Et mox in *Mamertini* — *Mamers forte exierat, qui, lingua Oscorum, Mars significatur*. Quam autem linguam Sabinorum linguae similem fuisse hinc deprehenditur, quod Varro de linguâ Latinâ scribat lib. 4. „ *Mars ab eo, quod maribus in bello praeest: aut quod a Sabinis acceptus, ubi Mamers*. (5) *Τὸ γὰρ δέρι* inquit Plutarchus Quaest. Rom. pag. 285. c. Edit. Francf. et Lutet. Paris. *κέρειν ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ· διὸ καὶ φασὶ Κυρίνον ἐνομασθῆναι Ἐνυάλιον*. Hinc audiendus est Dionysius lib. 2. Antiq. Rom. pag. 108. Edit. Oxon. *Τὸν δ' Ἐνυάλιον οἱ Σαβῖνοι, καὶ παρ' ἐκείνων οἱ Ῥωμαῖοι μαθόντες, Κυρίνον ὀνομάζουσιν, ὅτι ἔχοντες εἰπεῖν τὸ ἀκριβές, εἴτε Ἀρης εἴσιν, εἴτε ἑτέρας τις ὁμοίας Ἀρεὶ τιμὰς ἔχων*. (6) Genes. cap. 38. vers. 29. et ut Esau et Jacob. ibid. cap. 25. vers. 22. Quis ergo non sibi persuadet, Lycophronem Sacros Libros percurrisse imitasseque? (7) Videsis Bentlejum in Fragmentis pag. 388.

humanum simulacrum, imagoque, ab eo, quod τὸν ἄπορον, hominem, referat. At poeta noster per catachresin vocem pro durateo equo usurpavit.

951. Sicanorum.) Quidam Siculos omneis existimant vocari Sicanos: alii vero quamdam Siciliae partem Sicaniam esse ajunt, quum sit urbs apud Acragantinos sita. Atque ipse etiam Lycophron id novit, (1) dicens:

Ambiens Gonusamque, et Sicanorum arva,

Et leoninâ-induti templum

Enumerans enim Siciliae urbes locaque, censet et Sicaniam.

953. Phoenodamantis filias.) Trojanus quidam, nomine Phoenodamas, de quo ab initio locuti sumus, timens tribus filiabus suis, consuluit civibus, ut Laomedontis filiam Hesionem ceto exponerent, quod facile persuasit. Quapropter Laomedon, iratus Phoenodamanti, illius filias nautis quibusdam dedit, feris pabulum in Sicilia (2) exponendas. Quo effecto, Veneris consilio servatae sunt: cum una quarum Crimissus fluvius, sumta canis forma, rem habuit, atque Aegesten procreavit, qui treis urbes in Sicilia extruxit, Aegestem de nomine suo vocatam, Erycem, et Entellam, aut Enstylam ab uxore, quam duxit: Stylla enim appellabatur ejus uxor.

954. Cetipascentibus cladibus.) Id est, afflictionibus illis, pro Hesione ceti pabulum futura, conceptis. Nam si non fuit devorata, at certe exposita: quam Hercules, necato ceto, liberavit.

956. Laestrygonum.) Laestrygones, illi iidem sunt, qui Leontini hodie vo-

cantur in Sicilia. Hos, eo quod olim hospitibus excipiendis non assueti Ulyssis socios interfecerint, humana carne vesci fabulantur. (3)

958. Palaestritae.) Eryx, ut diximus, Veneris et Neptuni filius fuit, palaestrita pentathlusque. Quod ut discas, (4) superiores expositiones adi. Caeterum sequens constructionis sic habet: Illae vero Erycis. Qualis Erycis? advenas palaestra superantis; matri Veneri. Quali Veneri? Zerynthiae illi, sive Thraciae; templum extruxerunt, Deae donum ad elapsam mortem rependendam, et μονοκήτους ἑδρας, solitarias sedes, id est, habitationem in deserto, ubi μόνα τὴν κύκλον, solae domicilium habebant: vel μωνικήτους, hoc est, sine virorum consortio cubabant.

963. Catulum generosum peperit.) Nimirum Aegesten genuit.

964. Trium fundatorem.) Tres enim condidit in Sicilia urbes, Aegesten, Erycem, Entellam, ut supra dictum est.

965. Qui quidem dirigens.) Qui quidem Aegestes in Dardaniam veniens, nothum Anchisae filium, nomine Elymum, in Siciliam duxit.

966. Deducet tricollem insulam.) Tricollem insulam vocat Siciliam, quam etiam Trinacriam et Triacriam appellant: Tria enim habet promontoria, Lilybaeum, Pachynum, et Pelorum.

In Marginalem.) Marginalem, ut insulam, Siciliam ajt. Insulae namque ambiuntur mari, et desinere videntur ab illo septae.

968. Segesta misera.) Aegesta seu Segesta, Siciliae urbs est, quae aliter, secundum aliquos, Acragas vocatur.

(1) Supra v. 870. (2) Defectus verbi ἐνθεῖναι a Pottero restituti effecit, ut frustra laborarit Cluverius lib. 1. Sic. Antiq. pag. 44-45. ad probandum genus nautarum illarum. (3) Quod in hac Occidentali Siciliae parte vastam Lycophron admittat solitudinem non probatur a doctis, quando fertilissima cereris et vini tota praedicatur Insula ab antiquis Tullio, Diodoro, &c. Ideo Cato apud Cicero- nem eam cellam penariam Reip. et nutricem plebis Romanae dixit. Verum ut- cumque senserint antiqui, sentiantque multi recentiorum, cum nostrâ expe- rientia bene convenit Cluverius pag. 58. inquit „ Certe hodieque in extremâ „ hac Insulae versus Occidentem parte magna conspicitur solitudo „ &c. quae videsis. (4) Vers. 866.

Haec sola prae ceteris ejus insulae civitatibus Trojanas calamitates assidue deflet. Itaque ad ipsam urbem Segestam orationem convertit.

969. Patriam.) Patriam nempe meam Trojam.

970. Ignis jactibus combustam.) Primo enim ab Hercule capta fuit Troja, secundo a Graecis propter Helenam, tertio tandem ab Amazonibus: Quippe unus Aeneas captivitatem ac necem elapsus, Trojam reaedificavit. At irruentes Amazones, rursum everterunt.

976. Intonsa.) Intonsi enim erant, comamque alebant, ut qui aegritudine ac moestitia affecti essent.

977. Memoriam veterum.) Id est, tenens augensque memoriam inveterascentium Trojae lamentationum.

978. Multi autem Sirin.) Siris et Leutarnia, Italiae sunt oppida, ubi qui ex patriae excidio evaserunt Trojani inhabitant, ac per omnia Trojam aemulati, vel urbem ei similem condiderunt, quae primo Polieum, deinde Heraclium, postremo Siris dicta fuit, in qua quidem Calchas, non Thestoris ille filius; sed cognominis alius, vates, ab Hercule interfectus fuit. Caeterum specialis ejus historia mox enarrabitur.

980. Calchas, grossorum.) Inconsequentia rursus scribit, nugaeque obtrudit Lycophron: Is enim, quem memorat, Calchas, Mopsus est, Apollinis ex Manto, Tiresiae filia, filius; non tamen Argonauta ille, Ampyco et Chloride, Orchomeni filia, natus, qui ab angue in Libyâ morsus diem obiit, et a ceteris Argonautis fuit sepultus. Hic iste igitur, de quo loquitur, Mopsus, Apollinis ac Mantus filius, Colophone Asiae, vel, juxta aliquos, in Ciliciâ consedit: neque vero in Italiâ, ut auctor noster tradit. At de ejus quidem patria non disceptamus: quod autem inconsequentia et repugnantia non modo ceteris, verum et ipsimet, scribat, illud vero exprobramus ei, illud vitio vertimus, ac violentiae eum accusamus: Prius enim dixit, Thestoridem Calchantem ab ipso Mopso divinandi scientiâ superatum fuisse,

proptereaque periisse, ut uno omnes ore loquuntur. Nam post Ilium captum Calchas, Leonteus, Polypoetes, et Podalirius, relictis in Trojanâ ora eorum navibus, pedibus in Ciliciam et Colophonem profecti, in hunc Mopsum inciderunt, ubi etiam vaticinandi scientiâ superatum ab ipso Calchantem, et prae aegritudine occumbentem, sepelierunt. Cum enim caprificus ibi esset, Calchas Mopsum interrogavit, quot grossos illa ferret? Cui ille, decem millia, minimum unum, et grossum amplius habere respondit: quod verum esse compertum fuit. Tum Mopsus, praegnante suae circiter versante, quaesivit ab aemulo, quot illa porcellos in utero gestaret, et quando esset editura? Ad quod quum Calchas obmutuisset, ipse Mopsus, decem atque uno mare gestare suculas, insequentem autem die parituram, divinatus est. Quo eveniente Calchas prae moerore confectus est.

Caeterum Polypoetes et Leonteus, paullo post, quam defunctum socium tumultassent, in Graeciam reversi sunt. Deinde Amphilocho, Alcmaeonis filius, tempestate, juxta aliquos et nostrum Lycophronem, actus, ad ea loca, ubi iste Mopsus erat, ejectus est: qui de regno divinationisque principatu, ut inquit, contendentes, mutuis se vulneribus confecerunt, et utrinque urbis Megarsi sepulti sunt. Est et Megarsus in Scythiâ fluvius. Alii porro tradunt, Amphilocho, quod Argos Amphilochoicum vocatur, condidisse prope Acarnaniam, atque inhabitasse. Haec ista quidem de Mopso isto praedixit, fuisse nimirum post expugnatum ab Agamemnone Ilium, et causam mortis Calchanti, singulari denique certamine cum Amphilocho depugnantem, cecidisse confossum. Nunc autem, nugis se insigniens, ab Hercule eundem interfectum memorat. Quo igitur pacto ab Hercule obtruncatus reviviscit, et est in causâ, cur Calchas occumbat: mox ipse cum Amphilocho, Alcmaeonis filio, commoritur? Haec plane repugnant inter se: ante siquidem, quam Agamemnon copias duceret ad-

versus Trojam , diu Hercules in Oetâ perierat . Veruntamen Lycophro , susque deque veritatem habens , nec tantulum de probabilitate ac persuasione sollicitus , sic historiam referre videtur :

Hercules ex Erytheâ boves Geryoneos pellens , Calchantem hunc , sive Mopsum , quadam sub caprifico recubantem quum vidisset , Quot grossos gestaret arbor , interrogavit : cui ille respondit , Decem medimnos et unicam grossum , ut quae locum in modio habere nequiret . Quum vero Hercules grossum illam redundantem modio imponere conaretur , nec posset ; Calchas eum deridebat . Quare iratus Hercules , pugno illum interfecit , et sub eâdem caprifico tumulavit . Caeterum per catachresin ἐπινεδς vocatur silvestris ficus ab Erineo Doricâ urbe , malas ficus ferente . Doris enim senis oppidis constat , Cytinio , Boeo , Lilaeo , Carphaeo , Dryope , et Erineo , a qua nomen caprificus sortita est . De mensurae quantitate grossorumque numero , supra diximus : quamquam Scholiastae quidam , ignari , decem medimnos ipsos exposuerunt .

Sisyphus .) Id est , doctus numerator : quoniam Sisyphus sapiens fuit , et singulis in rebus versatissimus . Quae inter ὀλύμβος , φύλλων , σίκκος , et ισχάδας transit , differentiam superiori loco innuimus .

981. Flagello rotundo .) Id est , manu inflicto ictu . De pugno autem aut colapho loquitur , qui inflexis manûs digitis incutitur .

987. Qui antea solum .) Jones , sive Athenienses , ante Trojanorum in Italiam adventum , Sirin habitarunt . Expugnato et everso Ilio , fugientibus in Italiam Trojanis Crotoniatae , quos aliter Achivos vocat , auxiliantes , cum illis exercitum adversus Siridem duxerunt , omnesque Jones , qui in Minervae confugerant , ad unum sustulerunt , quicum etiam sacrificulae Minervae filius , nomine Letarchus , occubuit , muliebribus vestimentis indutus . Quapropter ira percita Minerva , connivit .

989-90. Tristem Achivorum in Jones

noxam videns .) Achivos vocat Crotoniatas , qui , consociatis cum Trojanis armis , Sirin oppugnarunt , ac priores ejus urbis habitatores Jones (quos ideo , quod Jones et Crotoniatae Graeci ambo essent , gentiles vocat) obtruncarunt . Trojani autem , assumptis in societatem Crotoniatis , Siridis incolas Jones aggressi interemerunt .

991. Letarchus .) Τὸ λῆταρχος est publicus sacerdos , sive flamen : λῆταρ σiquidem quod publicum est vocatur . vel proprium nomen .

993. Tyllesia .) Tyllesium , mons , oppidum , ac nemus in Italia est .

994. Lini .) Linus et Linum non unum idemque sunt : neutrum autem , Italiae promontorium est .

995-96. Amazonis consortem terram .) Urbem videlicet et regionem , quae Amazoni Cletae sorte obvenerant : quae quidem urbs , de nomine conditricis Amazonis , Clete vocata fuit . Clete autem , Amazon illa , nutrix Penthesileae fuit , quae alumnam suam Trojae occubuisse cum inaudisset , ad eam quaerendam navigavit . At ventis pulsa , in Italiam venit , ibique , condito cognomini oppido , regnavit , cujus reginae deinceps omnes Cletes nomen tenuerunt . Multo autem post tempore exercitum ducentes Crotoniatae , ultimam illam reginam Cleten , neque vero fundatricem , interfecerunt , urbemque everterunt .

997-98. Quam , aere-cinctae altricem .) Quam quidem priorem Cleten errabundam agent fluctus in peregrinam terram , impigrae nutricem puellae Penthesileae , aere praecinctae , hoc est , bellicosae : cujus quidem Penthesileae extremum spiritum ducentis effossus oculus efficiet Aetolico illi Thersitae , qui simium forma refert . Quid efficiet ? lethalem casum , hoc est , exitialem mortem , τράφηι φοινίῳ τετραμμένῳ , hasta cruenta caeso , vel , hasta propter caedem obtusa . Τράφη proprie est lata tabula , in qua panes recens fermentati ponuntur : heic vero pro lancea posita .

Impigrae puellae .) Id est , alumnae Penthesileae , quam Lycophron impigram

vocat propter animi alacritatem cando-remque, aut sententiae constantiam: Justa enim ita erat, ut justum virum frequenter in jus arcessitum objurgaret in medio foro conviciareturque, quasi nequam et inconsultum: quare iratus ille ense sauciatam (1) interfecit.

999. Cujus spiritum-ducentis extremum.) Inscii, Achillem, postquam Penthesileam interemit, ejus amore captum fuisse scriptitant, cui Thersites oculos effodit. Ob quam causam iratus Achilles, illum hasta, ut vult Lycophron, mea vero ceterorumque sententia, pugno percussum occidit: neque porro ob erutos oculos, sed propter turpes, quos de Achille in vulgus spargebat, sermones; dictitaret nempe, se cum mortua Penthesilea rem habuisse. Pugnans enim adversus feminam Achilles, et saepe ab ipsa superatus, quum tandem vix superior obtruncasset, illius robur, formam simul et juventutem admiratus, lacrymas effudit, Graecosque, ut puellam sepelirent, rogavit. Quamobrem mentitus Thersites, deque illicitis amoribus concubitusque dictitans, pugno ab ipso ictus periit. Tum Diomedes, qui Thersitis consobrinus erat, ideo iratus, ex pede tractam Penthesileam in Scamandrum projecit.

1000. Simiformi.) Id est, deformi Thersitae: *πῑθνος* enim est simia, quae ab idiotis arcoizianus appellatur.

1002. Crotoniatae vero urbem.) Diximus, progressu temporis aliquando Crotoniatas, copiis Cleten adversus ductis, oppidum illud devastasse, ultimamque regnantem Cleten interemisse.

1003. Amazonis, virginem.) Cleten intelligit, non Penthesileae nutricem illam, sed novissimam ejus nominis post multas aetates.

1005. Multi tamen prius.) Id est, multi tamen prius terram mordicus arripient, hoc est, prona cadent, ab illa strati.

1006-07. Nec sine laboribus.) Idest:

nec sine laboribus nimirum Cletae turre subruent Lauretes filii, id est, Crotoniatae. Laura enim, Crotonis est oppidum, a Laura, Lacinii filia, nominatum: a quo Lacinium, in Italia promontorium, nomen accepit. Haec autem Laura, Crotonis uxor fuit, a quo urbs Croton et Crotona vocata est.

1008-10. Alii rursum Terinam.) Alii Terinam, Italiae urbem, quam Ocinarus fluvius puris praeterfluit undis, arva irrigans; habitabunt, amaros erroribus divexati.

1011-26. Eum porro, qui secundas.) Nireum porro, Charopi et Aglaiae filium, qui secundas ab Achillis pulchritudine obtinet; ac Thoantem, Andraemonis et Gorges, Oenei filiae, filium, qui ex Lycorma, alias Eveno, Aetoliae fluvio, natales ducit: primo quidem boreae flatus in Libyam aget, mox autem ex Libya rursum auster ad Argyrinchos Ceraunosque montes propulsabit, ubi consident prope Lacmonium montem Aeanthemque fluvium. Crathis vero, vicinus Aeanti flumini; agerque, limitibus Mylacum propinquus, accolae in urbe Polio, a Colchis aedificata, excipient. Ecquibus Colchis? Quos filiae suae Medae inquisitores misit Aeetes, severus ille urbium Aeae Corinthique princeps, Eidyiaeque maritus (Eidyia enim Medae mater fuit) sponsiferam navem, hoc est, Argo, requirens. Qui quidem Colchi prope Dizerum, Polas praeterfluentem fluvium, alioquin consederunt.

Secundas pulcritudinum.) Quoniam formosus erat Nireus, teste in (2) Boeotia Homero, canente:

At tribus e Syma Nireus cum navibus ibat,

Nireus Aglaies et sceptrigeri Charopoi

Filius hic: Nireus vir formosissimus altam

Venerat ad Trojam, formosum praeter Achillem;

(1) Ergo, dicet aliquis, non cecidit ab Achille? Sed respondendum, Tzetzem, etsi pugnantia interdum loqui videatur, non ita tamen rem habere, ut qui varias modo, de quo disserit, sententias referre studeat. (2) Vers. 671-75.

*Sed quia ineptus erat, nec fortibus
utilis armis,*

*Paucos de multis, qui se sequerentur,
habebat.*

Ex 1014. Libycam arenam.) Id est, in Libyam, per periphrasin: Arenosa enim Libya, et calore solis adusta. Caeterum τὸ ἄμμος et ἄμμος, *sabula, arena*, simplici μ̄ efferenda: duplici vero, ἄμμος et ἄμμος, Aeolice.

Ex 1015. Pedatis.) Ποδοῦται dicuntur veli extremitates.

Ex 1017. Ad Argyrinos.) Cum noster poëta, tum Scholiastae falluntur: ille quidem Argyrinus, Argyrinos vocando, ad metrum fortasse componendum; hi autem, Epiroticos populos ipsos esse scribendo, ignorantes, Argyrium, oppidulum Siciliae esse, historici Diodori patriam, nisi forte ne ipse quidem nomen sciret patriae suae.

Cerauniorum.) Ceraunia, Siciliae montes sunt: quamquam aliqui Italiae esse velint, non Siciliae.

Ex 1020. Lacmonii Aeantis.) Lacmonia vocatur summitas Pindi montis, ex qua multi amnes defluunt: hos inter et Aeas.

Ex 1021. Crathis.) Italiae fluvius, cujus aqua flavam reddit in se lavantium comam, sicut (1) Hesigonus historicus, (2) Sotion et Agathostenes philosophi, nec non Tragicus Euripides, auctores sunt. Et quidem hic (3) ait.

*Quam Thurorum terram pulcherri-
mus irrigat,*

Flava coma fulgens,

Crathis

Mylacum terminis.) Mylaces, Illyriae, secundum aliquos, sunt populi.

Ex 1022. Colchorum Polis.) Potae, oppidum sunt Epiri, a Colchis Medae insectatoribus extractum. Hi enim quum illam assequi non possent, prae Aeëtae timore ibi consederunt, urbemque condiderunt, quae Colchico idiomate Potae vocatur. Ac πόλαι apud Colchos, fugitivos valet, testante (4) Callimacho. Caeterum constructio, haec: Crathis vero agerque, Colchorum Polis ac Mylacum finibus vicinus, ipsos accolae excipient.

Ex 1023. Vestigatores.) Μασήρας, id est, insectatores, a μασέω, *inquiero, requiro, insectans.*

Ex 1024. Aeae Corinthique princeps.) Aea, Colchidis est urbs, Peloponnesi autem Corinthus: quarum principem vocat Aeëtam, ut et Eumelus poeta, cujus versus totâ cum historiâ (5) supra retulimus, Solem videlicet Aeëtae et Aloëo filiis regnum distribuisse suum, Arcadiamque Aloëo, Aeëtae Corinthum, assignasse. Qui alioquin, quum ea sibi pars constituta non satis placeret, in Colchidem concessit, Corinthi regimine Buno, Mercurii filio, tradito custodiendo usque donec ipse, vel quis ex se, Corinthum venisset. Constructio autem ita habet: Quos quidem Colchos severus Corinthi rex Aeëtes, Eidyiae conjux, misit insecutores filiae suae Medae.

Eidyiae sponsus.) Eidyia Oceanitis, Aeëtae uxor fuit, unde Medea et Absyrtus nati sunt.

Ex 1025. Sponsiferam navem.) Τρόπις vocatur carina navis, σείρα alio nomine dicta, quasi pars ceteris σπειρώτερη, *solidior*, omniaque continens. Heic vero τρώπις tota navis, eaque Argo,

(1) Nil ultra scitur de hocce auctore. Quopropter nonnulli Hesiodus heic rescriptum iri putarunt. Sed quum expresse dicatur *historicus*; et contra alter Hesiodus ignoretur, praeter duos ignobiles, quorum alterius meminit Lysias apud Suidam in Μεσσηνός: alterum adversus haereses scripsisse testatur auctor Praedestinati in limine lib. 1. et haeresi 83. nihil mutare ausus sum. (2) De utroque vide ad vers. 704. (3) Troadibus vers. 226-28. Idem ex Nymphodoro et Theophrasto testatur Theocriti Schol. ad Idyl. 6. atque ex Strabonis lib. 6. pag. 263. Eustathius ad Ilia. pag. 279. lin. 6. Edit. Rom. Adde Plinium lib. 2. cap. 103. et lib. 31. cap. 2. necnon Ovidium Metamorph. lib. 15. fab. 18. (4) Vide Bentley in frag. pag. 356. (5) Ad vers. 174.

appellatur, a parte totum. Sponsiferam autem ipsam ait, quod sponsam Medeam cum Jasone Jolcum avexerit.

Ex 1026. Dizeri alveum.) Dizerus, flumen est (1) prope Polas, urbem a Colchis conditam.

1027. Melitem insulam juxta Othronum.) Othronus, insula est, quae Epirum inter et Italiam interjacet. Huic alia, nomine Melita, adjacet insula, quae Pachyno, Siciliae promontorio, protegitur. Caetero ad Adrii ostium Othronus jacet.

1030-31. Sisyphio filio.) Id est, Ulysse. Sisyphi historiam, cujus nonnulli filium Ulyssem faciunt, supra expedivimus. Nunc autem de promontorio illo Siciliae, Odysseo appellato, dicendum est: Ideo quod primus in Cherroneso Ulysses lapides in Hecubam jacere incepisset, in Sicilia oberrans, somniis ac visis terrebatur: quare templum Hecatae (Hecate namque spectris praeest terribilis aeripes, serpentina monstrosaue) cenotaphium Hecubae, erexit, et proximum Pachyno promontorium, Cacram appellatum, Odysseum suo de nomine nominavit. Caeterum constructio sic habet: Ulyssis promontorium, Ulysseum aliquando vocandum.

Radens.) Id est, circumscribens praefiniensque.

1034-37. Avi-interfector.) Elephenor, Chalcodontis et Melanippae filius, Abantem avum suum (cui uxor Aglaia) incuriose a servo manu ductum videns, emisso in servum baculo, avum invitus suum interfecit, ideoque exulavit. Instante Trojano bello, reversus est, atque extra patriam suam Euboeam, sive Euripum (neque enim sibi propter caedem ingredi licebat) saxum conscensus, populum convocavit. Coacto igitur ad hunc modum exercitu, ipse copias duxit, ac Trojam veniens, ab Agenore interfectus est. Caeterum post Trojanae urbis expugnationem ejus socii, in

Jonium sinum ejecti, Apolloniam, Epiri urbem, habitarunt.

Auctor vero noster mortuos verbis excitat,

De Othronis loquens, ac rursus de transmigrationibus,

Prae draconum metu, in Abantiam urbem.

Prodit enim, Elephenorem post Trojam captam in Othronum devenisse, ibique inhabitasse: deinde vero a quodam dracone assiduis vexationibus aufugere coactum, in urbem Abantiam migrasse. Atque horum quidem auctor Lycophron. Homerus vero Iliadis libro (2) quarto Elephenorem Trojae ab Agenore interfectum refert. Socios autem ejus in mare Jonium, ut diximus, tempestate ejectos, Apolloniam, Epiri urbem, incoluisse.

Ex 1037. Conciones civibus.) Concionabitur nempe civibus *χέρσ πατρίδας*, patriae terrae, hoc est, Euboicis. De quo? De copiis ad Trojanum bellum colligendis.

1038-41. Non enim homicidam.) *Φονῆ*, id est *φονέα*, Atticâ synaeresi. Non enim permittet homicidam vindex justitiae catula, Telphusia illa, sive Arcadica, vel Erinnyes, quae fluvium Ladonem accolit. Non permittet homicidam, quid facere? Attingere pedibus patriam terram, nisi prius integrum in exilio annum exegerit. Aut *τὸ χέρσ πατρίδας*, cum praecedenti, ut supra, construendum, nimirum: Civibus patriae terrae. Quod alioquin vel in *τὸ, ψαῦσαι ποσὶ*, pedibus attingere, i. e. patriam terram, a communi sensu cadit.

Ex 1039. Completum annum.) Lex enim erat, ut si quis homicidium patrasset, a patria per integrum annum exularet.

Ex 1040. Telphusia.) Telphusa, Arcadiae oppidum est, in quo Erynnyes colebatur.

Ex 1041. Canis.) Id est, turbatrix, exterrens.

(1) Negat Cluv. It. Ant. lib. 1. p. 211. Dizerum fluvium esse prope Polas, circa quas, inquit, nullus est propinquus amnis. (2) Vers. 467-70.

1042-43. Unde, vitans.) Unde, id est, ab Othrono, dracones fugiens Elephenor ille, juxta Lycophronem, jam mortuus: meâ vero sententiâ, adhuc vivens, Abantiam ab se nominatam urbem veniet. Ejus autem incolae Abantes, Amantes postea transnominati fuerunt.

Abantiam.) Abantia, Epiri urbs est.

1044. Atintanorum.) Atintani, Epirotici sunt populi.

1047. Alius autem Ausonia prope.) De Podalirio, Aesculapii filio, sermo est, qui in Italiâ morietur prope Calchantis, ab Hercule colapho interfecti, cenotaphium. Calchas enim Argis sepultus fuit, in Italiâ autem cenotaphium ei erectum, apud quod Podalirium tumultandum esse ait. At mentitur plane, sicut et de ipso multimodis suppliciis affecto Calchante, quem antea in Italiâ sub caprificum humatum retulit: nunc autem pseudotaphium esse inquit caprificum, ipsum vero Argis sepultum, ut sexcentas hujus Calchantis mortes, auctore Lycophrone, praetermittam. Sic igitur vel de Podalirio mentitur Lycophron, prodens, in Italiâ illum excessisse vitâ. At prout supra scripsimus, Colophonem Trojâ venerunt pedites Amphilocho, Calchas, Leonteus, Polypoetes, isque Podalirius: ubi Calchantem, Thestoris filium, a Mopso eâ, quam praediximus, ratione interfectum, postquam sepelierunt, Polypoetes et Leonteus incolumes in Graeciam reversi sunt: Amphilocho, cum Mopso isto, ut quidam volunt, commortuus est, mutuis vulneribus in singulari pro divi-

nationis principatu commisso certamine confecti; secundum vero alios, in Graeciam reversus, Amphilocho Argos condidit. Podalirius autem, Argos perinde regressus, Delphicum oraculum de habitatione sciscitatus est; ac Deo, eò habitatum iret, respondente, ubi, ambiente coelo, nil gravis ex Caricâ Cherroneso passurus esset, locum montibus circumclusum incoluit. Vel hac igitur de re nugas effutit: Ille enim in Ciliciâ, aut, ex aliquibus, Colophone jacet; atque Argonauta Mopsus in Italiâ.

1048-49. Duorum fratrum alter.) Id est: Duorum fratrum, Machaonis et Podalirii, alter in Italiâ prope honorarium Calchantis sepulcrum morietur. Machaon enim, auctore (1) Quinto, ab Eurypylo, Telephi filio, cecidit belligerans; at antiquus ille (2) Orpheus post Eurypyli mortem vivum inducit Machaonem Philoctetae medentem. Caeterum Podalirius, ex Lycophrone quidem, in Italiâ defunctus est: meâ vero sententiâ, Caricam Cherronesum inhabitavit.

150-53. Pellibus autem ovium.) Consueverant Daunii, sive Calabri, supra ovillis pellibus in Podalirii busto condormire, ab eoque in somnis responsa accipere. Praeterea in proximo amne Althaeno suis cum armentis lavari, ac Podalirium invocando a morbis sanari: unde fluvius ille nomen adeptus est, quasi ἀλθαίνων, id est, juxta (3) Timaeum, sanans omnium, quae in se abluuntur, animalium vulnera: sicut, tradente Methodio medico, Alpheus, Arcadiae flumen, (4) alphos sanat; et Cydnus; auctore Bigridio, (5) podagricos.

(1) Lib. 6. vers. 390. et seq. (2) De Ostritâ lapide. (3) In Historiâ de rebus Siculis. Vide ad vers. 615. (4) Idem ex aliorum auctoritate asseverat Strabo lib. 8. pag. 347. Nam, postquam significavit, lavacrum aquae Anigri alphos, vitiliginis albas, et impetiginis sanare, φασι δὲ, καὶ τὸν Ἀλφειὸν, adiicit, ἀπὸ τῆς τῶν ἀλφῶν θεραπείας ἔτω παρωνομάσθαι. Caeterum de hoc Methodio jatro nihil habeo, quod dicam, quum alterum ignorem, qui ejus meminerit: nisi Methodium illum sibi velit, quem auctor M. Etymologi frequenter laudat. (5) Idem testatur et Strabo, sic de Cydno loquens lib. 14. pag. 673. . . . ψυχρὸν τε καὶ τραχὺ τὸ ῥεῦμα ἔστιν, ὅθεν καὶ τοῖς παχυνευρῶσι καὶ ποδαγριζομένοις κτίνεσι

1054. Aesculapii filium.) Asclepius, sive Aesculapius, Epius ab mansuetudine humanitateque prius vocabatur. Quum vero Asclen, sub Dauno tyrannum, oculis laborantem currasset, Asclepius, aut Aesculapius, appellatus fuit. Vel quod ἀσκηλοποιός, *macritudinis propulsator*, aliquis esset, ut qui homines a morbis σκέλλεσθαι, exsiccare ac contabescere non sineret. σέλλω enim sonat exicco: unde corpus κατεσκληνός, est aliquo morbo contabefactum, languidum, inedia confectum, severâ demum disciplinâ, aliâque violentâ vexatione maceratum.

1056. Erit aliquando.) Non semel historiam retulimus cum Diomedis, Dauni, atque Aetolorum; tum duorum illorum androgynorum in medio Romanae urbis foro defossorum sub Fabio Verrucoso: quamvis Lycophron in Dauniâ, sive Calabria, haec esse gesta memoret; atque Aetolos fuisse illos, qui a Dauniis arcessiti, et ad accipiendam Diomedis haereditatem profecti, dira ac dolosa morte peremti fuerunt, vivi in foveam dejecti humatique. Nam sic ferme tradit: Quum Diomedes Dauniorum terrae esset imprecatus, ne fructum produceret, nisi ab Aetolis coleretur, Daunii, in Aetoliam profecti, pronunciarunt, an aliqui ex ipsis venire vellent, Diomedeam terrae mensuram accepturi. Hinc venientibus in Dauniam Aetolis, ut eam terram acciperent, Daunii, corripientes illos, vivos defoderunt, dicentes: “Recipite telluris vestrae sortem, quam a nobis postulatis; immo etiam, Diomedem”,

1058. Quum ad Salangorum terram.) Salangi et Angaesi, Italiae populi sunt.

1059. Petierint.) Αἰτίζωσιν, id est, postulaverint. Caeterum paragoge est, Atticumque schema, αἰτῶ αἰτίζω, *peto*,

postulo, *expostulo*; ut σελαζῶ σελαζίζω, *luceo*, *fulgeo*.

1063. Quibus autem funeribus-expers.) Non enim ἐκτερίσθισαν, id est, sepulti fuerunt, ut mos est, mortuos tumulare; sed vivi in foveam coniecti, tellureque coniecti.

1066. Cerebrivori filii.) Tydidis videlicet Diomedis. Cerebrivorus eo nomine Tydeus dictus est: In bello Thebano ipse Tydeus vulnus a Melanippo, Astaci filio, accepit, quo postea mortem obiit. Sed dum adhuc viveret, Amphiraus vates, interfecto Melanippo, caput illius Tydeo attulit, qui ulcere lethalter ex cruciatus, caput illud diffidit, cerebrumque sorbuit: quamobrem in Minervae odium incurrisse ajunt.

Acris apri.) Acrem aprum vocat eundem Tydeum propter robur, quodque ipse Calydonii pelle apri pro amictu uteretur.

1067. Nauboliorum autem ad Temesam nepotum.) Nauboli filius fuit Iphitus, cujus liberi, Schedius et Epistrophus, Phocensium duces, qui quidem in Trojano bello occidione occubuerunt. Post Trojam captam, illorum socii, in Italiam pulsi ventis, Temesam incoluerunt. Temesa autem, oppidum Calabriae est, optimum aes ferens, quod hodie Tempsa vocatur; quodque Lycophronem non pudet, modo Tamassam, modo Temessam appellare. De vocatione ἐργονος et ἐκγονος differentia scripturaque, saepe egimus.

1068. Lampetes.) Italiae promontorium prope Temesam.

1069. Hipponii cornu.) Hipponius, mons est et oppidum Italiae. Caeterum constructio sic habet: Ubi Lampetes, asperum Hipponii cornu, in mare vergit. Τὸ κέρας, *cornu*, verticem cacumenve significat.

ἐν ἀνθρώποις ἐπικερῆ . . . Id Strabonem e Cassio Parmensi (cujus alioquin nusquam meminit) docere ait Xylander. Utut vero sit, invenio quidem, qui, praeter Strabonem, cum Tzetza convenient, ut, puta, Plinius lib. 31. cap. 2. et Vitruvius lib. 8. cap. 3. sed alterum ignoro, qui hujus Bigridii meminerit. Proinde nonnulli rescribere conati sunt Bigrius, aliique Bibagrius; sed frustra. MSS. omnes vulgatam lectionem tuentur.

1070-71. Crissae .) Crissa, Phocidis est urbs, a Crisso, Panopei fratre, aedificata. Est autem Crotoni opposita, quandoquidem Crissa (ut ajunt: neque enim eam novi) ad Orientem, Croton ad Occidentem, sitae sunt.

1072. Sulcanti pennâ .) Id est, vomere, extrema aratri parte, παρὰ τὸ ἐλκεσθαι, ab eo, quod trahatur.

1073-74. Patriam Lilaeam .) Lilaea, Anemorea, Amphissa, et Abae, Phocidis sunt oppida. Anemorea dicta est, quod sit frigida et ἀνεμώδης, ventis exposita. Phocis, a Phoco quodam rege: vel quod in proximo mari sint phocae. Amphissa, quasi aliqua ἀμφίβιος, nempe quae anceps alimentum habeat, supeditetque tum terrestribus, tum etiam marinis fructibus: vel a (1) polypode mari egresso, ibi circumeunte: quem deambulans rex cum vidisset, urbem condidit, Amphissamque nominavit, eo quia polypus amphibius sit, atque in terra aequae ut in mari vivat. Abae denique, vel a quodam Abante, vel quod nullus eam in civitatem peregrinus βαίην, veniat.

1075. Setaea misera .) Haec Setaea ex captivis Troadibus una fuit, quae, ubi ad Sybaram ventum est, persuasit reliquis mulieribus captivis, ut suorum dominorum classem exurerent, prae illarum oculis mala ponens, quae in Graecia passurae forent: quo facto, Graeci, capientes ipsam, petrae cuidam clavis affixerunt, quae ab illa Setaea vocata est. Ac Lycophron quidem Setaeam appellatam memorat, quae id consilii inivit. (2) Apollodorus vero, Laomedontis filias Aethyllam, Astyochem, et Medesicaten. (3) Plutarchus porro Romam quamdam commemorat, unam ex captivis, a qua, ex aliorum opinione, et Romanam urbem nomen accepisse ait: quamquam ipse a Romulo nominatam censeat.

1076. Membra-stringentibus pedicis.) Τυέχοις πένδασις, id est, compedibus τὰ γῦα, membra, eaque manus et pedes, constringentibus: Τῦα enim proprie vocantur corporis extremitates, teste Homero, (4) canente:

Levia autem fecit γῦα, membra, pedes manusque desuper.

1083. Membletis .) Membles, fluvius Italiae est prope Leucanos, Italiae populos.

1084. Insulamque Cerneatin .) Id est, Cernen insulam, quam, derivativo pro primitivo posito, Cerneatin dixit.

1085-86. Lametios vortices .) Lametus, ut (5) Philogenes scribit, amnis Italiae est.

1090. Neque qui tandem venerint .) Postquam de illis verba fecit, qui peregre occubuerint, recensuit exposuitque argumentum; ad eos jam digreditur, qui tandem in suam singuli patriam veluti postliminio reversi, ibi letum offenderunt: ac primum de Agamemnone loquitur.

1092. Cerdylae Larynthio .) Cerdylas et Larynthius, Jovis cognomina sunt.

1093. Talibus Echinus .) Echinus terrestris dictus, animal astutum est, qui spiraturos ventos praesentiens, nidi sui partem flaturo vento obversam obstruit, aliamque oppositam aperit. Ad hoc, vites ascensus, vuas decutit, in iisque, descendens, se volutat, sicque spinis suis infixas ad nidum comportat. Porro cum serpente depugnat, eumque interficit. Quod si permagnus sit anguis, simul ambo interimuntur: Quum enim serpens echinum incedentem videat, in spiram se contrahit, veluti illum devoraturus; quod sentiens echinus, volvitur in sphaerae speciem, spinisque implicatum serpentem enecans, servatur. Sin autem ingens anguis, etsi lethale sibi vulnus infligat spinis, una tamen et ip-

(1) Vide Palmerium Graec. Antiq. lib. 5. pag. 547. (2) Adi vers. 921.
(3) In Romulo, ab initio. (4) Lib. 2 Iliad. vers. 122. (5) Praeter Tzetam, nemo, quod sciam, hujus Geographi meminuit.

Cujus patrem necavit Oetaeus bronchus ,
 Inguinis in vertibulis lacerans corpus . ctum,
 Cognovit vero miser , cum pernicie discens di-
 QUOD MULTA LABRUM ET POCULENTAS POTIONES

490 INTER VOLUIT PARCA OMNIPARENS MORTALIUM:

Idem enim albo totus albescens tabo
 Dens, impetu-facto interfecturum est ultus, (lum.
 Feriens inevitabiliter extremum saltatoris ta-

P A R A P H R A S I S .

cujus patrem Ancaeam Calydonius ille aper , ex Oeta in Aetoliam ingressus ,
 necavit , broncho ilis vertebrae lancinans . Tum vero miser accepto malo sensit
 proverbium illud , quod *plurima inter poculum et labrum gubernatrix mortalium*
Parca solet volvere . Namque verriculum in sese intorturum adoriens saucia jam
 lethaliter fera , taboque manans , ad alterum talum ora spumanti vuleravit : quo
 vulnere in ulcus serpente periit .

πεν αὐτῷ τῷ Ἀγκαίῳ , ὡς ἔ πίει οἶνον
 ἐκ ταύτης . ἐννοχίας δὲ τῆς ἀμπέλης καρ-
 πὸν , ἀπέθλιψεν ὁ Ἀγκαῖος τὴν σαφυλὴν
 εἰς κύλικα , ὡς πίόμενος , κατεγέλατ᾽
 μάντεως , δεικνύων τὴν κύλικα . ὁ δ' ἔφη .

Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος , καὶ
 χεῖλεος ἄκρης .

βοῆς δὲ γενομένης , ὡς συὸς λυμαινομένη
 τὴν χώραν , θείς τὴν κύλικα ὁ Ἀγκαῖος ,
 ἐξῆλθεν ἐπὶ τὸν σὺν , καὶ ἀνῆρέθη . ἔτος
 δὲ ὁ Λυκόφρων ἐπὶ τῷ Ἀγαπήνορος , πα-
 τρὸς Ἀγκαίῳ , ἦν ἄκτορος καὶ Εὐρυθέμιδος ,
 τῆς Ἀκάστου , καὶ περὶ τῷ Καλυδωνίῳ συὸς
 τῷτο ἐδέξατο . φασὶ δὲ τινες , πρῶτον
 τὴν Ἀταλάνταν ἀκοντίσαι κατὰ τῷ συὸς .

492-93. Δεδωπὼς τὸν κτανῶντ' ἡμύνα-
 το .) εἰ μὲν κτανῶντά ἐστιν , ὡς ἐγὼ γρά-
 φω , ἔτως συντακτέον . Δεδωπὼς καὶ ἡχῶ
 φερόμενος , τὸν κτανῶντα καὶ μέλλοντα
 κτανεῖν αὐτὸν Ἀγκαῖον ἡμύνατο καὶ ἐτι-
 μώρησε , πλήξας ἀφύκτως τὸ , κατὰ τῷ-
 του , βεβωνόσφυρον ἐκείνου . Τὸ δὲ γρά-
 φειν κτανόντα , μῶρόν ἐστιν ἐπὶ τῷ Ἀγκαίῳ .
 Ἀταλάντη γὰρ αὐτὸν ἐτόξευσε , Μελέα-
 γρος δὲ τῷ συοκτόνῳ δόρατι περὶ τὸ μέ-
 τωπον πλήξας , ἀνείλεν . Ἀγκαῖος δὲ ἐδὲν
 γένναϊον ἐποίησεν ἐπ' αὐτῷ , ἢ ὅτι ἀνα-

τεινόμενος τὴν πέλεκυν , ὡς πλήξαι αὐ-
 τὸν , ἀνῆρέθη πληγεὶς ὑπ' αὐτῷ . καὶ ἔτω
 μὲν ἐπ' Ἀγκαίῳ συντακτέον . ἐπὶ δὲ Με-
 λεάγρῳ ἔτως , ὁ βαθύτατόν ἐστι , καὶ ἐ-
 μὸν ἐνθύμημα . Ὁ δ' αὐτὸς σόρθυξ καὶ
 ὁδῶς , ἦτοι ὁ χοῖρος , δεδωπὼς πεσῶν καὶ
 κτανθεὶς , τὸν κτανόντα , ἦτοι τὸν Με-
 λεάγρον , ἡμύνατο , πλήξας ἀφύκτως ἄκρον
 σφυρὸν , ἦτοι τὸν ἀσράγαλον καὶ πόδα τῷ
 ὀρχηστῷ καὶ ταχυτάτῃ πολεμιστῷ .

Οὐχ' ὅτι δὲ αὐτὸν ἐπλήξεν ὁ χοῖρος
 περὶ τῷ πόδα τῷτο εἶπεν , ἀλλὰ χαριέν-
 τως καὶ ἀσεύως ταῦτά φησιν , ὅτι ἡμύνατο
 αὐτὸν , δεσμήσας τῷ πόδα αὐτῷ , καὶ
 ποιήσας αὐτὸν μὴ δύνασθαι περιπατεῖν ,
 διὰ τὸ ἀναιρεθῆναι τοῖς τοτρόπως . ἀνελὼν
 γὰρ τὸν σὺν , τῇ Ἀταλάντῃ τὴν κεφαλὴν
 τῷ συὸς , καὶ τὸ δέρας , ἀκροβίνιον καρίζε-
 ται . περιλύπης δὲ γενομένης τῷτε ἔνεκα
 τῆς μητρὸς αὐτῷ ἀδελφῆς , καὶ ἐχθρῆς αὐ-
 τῷ γενομένης , ἀνείλεν . Ἀλθαία δὲ , ἡ τῷ-
 τῷ μήτηρ , λυπηθεῖσα ἔνεκεν τῷ συμβάντος
 τοῖς ἀδελφοῖς , τὴν παρὰ τῶν Μοιρῶν δα-
 δα κατέκαυσεν , ἣν ἐτήρει , ὡς συσατι-
 κὴν ἔσαν τῆς Μελεάγρου ζωῆς ἀνεραΐαν
 φυλαττομένην . τινὲς δὲ , φυλλάδα ἐλαί-
 ας , καὶ δαδα , εἶναι φασιν , ἣν ἐν τῇ κυή-
 V

Τρίτος δέ, τῷ μάρψαντος ἐκ κοίλης πέτρας
 495 Κέλωρ Γίγαντος ὅπλα, τῷ ποτ' εἰς λέχος
 Λαθεαῖον αὐτόκλητος Ἰδαῖα πόρρις

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 495. τόν, pro τῷ, Vat. 916. Pal. 158. Alexand. Barocc. Tzetzes, aliique.
 Vers. 496. πόρις Vat. 915. Pal. 142. et alii.

σε φαγῶσα, τῷ Μελέαγρῳ ἐν τῇ ἐκτέξει
 συντέτοκε, καὶ ἐφύλαττεν ἀκριβῶς, ὑπὸ τῶν
 μάντεων τῷτο μαθῶσα, ὥς ἐς' ἂν φυλάτ-
 τοιτο ἢ φυλλὰς ἀβλαβῆς, ἀβλαβῆς καὶ ὁ
 Μελέαγρος ἔσαι· εἰ δὲ φθαρῇ, καὶ ὁ Με-
 λέαγρος συμφθαρῆσεται. ταύτην δὲ διὰ (a)
 τὸ πάθος τῶν ἀδελφῶν κατακαύσασα, εἰ-
 σῆλθεν ἐν τῷ θαλάμῳ, καὶ νεκρὸν εὗρεσα
 τὸν παῖδα, συναπέκτεινε καὶ ἑαυτὴν. ὥτως
 ἐγὼ φημι συντάσσειν τὸ κτανόντα.

494. Τρίτος δέ.) Αἰγεύς, ὁ Πανδίο-
 νος υἱός, ἢ Σκυρίς *κατά τινας*, ἢ κατὰ
 τὸν Λυκόφωνα, Φημίς, καὶ ὑποκινθεὶς τῷ
 Πανδίονι, βασιλείων Ἀθηνῶν, γαμεῖ πρῶ-
 τον Μῆταν, τὴν Ὀπλῆτος, δεύτερον Χαλ-
 κιδόπην, τὴν Ρηξήνορος. ὥς δ' ἀλλαχῇ εἴ-
 ρον, μίαν ἔσχε γυναῖκα Ἀυτόχθην, τὴν
 Περσέως. *οἱ δὲ Καλλιόπην.* ὥς δ' ἐκ
 ἐρίνετο τέτρω παῖς, δεδοικὼς Πάλλαντα,
 Νῖσον, καὶ Λύκον, τῶς ἀδελφῶς, ἔρχεται
 εἰς Πυθῶ, περὶ παίδων μαντευσόμενος,
 καὶ ἐδόθη αὐτῷ χρησμὸς.

Ἄσκει τὸν πρῶτοντα (b) πόδα, (c)
 μέγα φέρτατε (d) ἀνδρῶν,
 Μὴ λύσης, πρὶν (e) ἄκρον Ἀθηναίων
 (f) εἰσαφικέσθαι.

ἀπορῶν δὲ διὰ τὸν χρησμὸν, παραγίνε-
 ται εἰς Τροίξην πρὸς Πιτθέα τὸν χρησ-
 μολύτην, καὶ ὅς μεθύσας αὐτὸν ἐποίησε

συγγενέσθαι τῇ θυγατρὶ Ἀιθρᾷ. τῇ δὲ
 αὐτῇ νυκτὶ καὶ Ποσειδῶν ἐπλησίασεν αὐ-
 τῇ. ἐγκύς δὲ τῆς Αἰθρᾶς γενομένης, ὁ
 Αἰγεύς ὑπὸ κοίλῃν πέτραν ἔθετο ξίφος, καὶ
 ὑποδήματα, ὥς φησι Πλέταρχος, (g) καὶ
 Καλλίμαχος δὲ λέγει ὥτως.

(h) Ἐν γὰρ μιν Τροίξῃνι κολυραίῃ ὑπὸ
 πέτρῃ

Θῆκε σὺν ἀρπίδεσσι

καὶ αὐτὸς μὲν ἀποδημεῖ πρὸς Ἀθήνας· τῇ
 δὲ Ἀιθρᾷ ἐντέλλεται, εἰάν τις ἐξ αὐτῆς
 γεννηθῇ, δεῖξαι αὐτῷ τὴν πέτραν, καὶ
 λαβόντα τὸ ξίφος, καὶ ἐνδυσάμενον τὰ ὑπο-
 δήματα, ὅταν αὐτῷ ἐφαρμόσῃ, καὶ δυνήθῃ
 κινήσῃ τὸ ξίφος, πλεῖν εἰς Ἀθήνας, ὃ καὶ
 ἐποίησεν αὐξηθεὶς, διὰ γνωρισμὸν τῷ πατρί.

495-96. Κέλωρ.) υἱὸς τῷ Γίγαντος Θη-
 σέως, τῷ μάρψαντος τὰ ὅπλα, δηλονότι
 τῷ Αἰγέως, ἐκ τῆς κοίλης πέτρας. ἢ ὁ
 Κέλωρ (i) καὶ υἱὸς τῷ Θησέως, τῷ μάρψαν-
 τος καὶ λαβόντος τὰ ὅπλα τῷ Γίγαντος,
 ἥτοι τῷ Αἰγέως, *ἐκ τῆς κοίλης πέτρας,*
 ὅπερ βέλτιον· ὁ γὰρ Αἰγεύς, Ἀθηναῖος
 καὶ γηγενὴς ἀπὸ Ἑρεχθέως. τινὲς δὲ καὶ ἕνα
 τῶν λέγουσι τῶν ἀναδοθέντων ἐκ τῶν
 ὀδόντων τῷ δράκοντος, τῷ ἐν Θήβαις, ὥς
 καὶ Ἀνδροτίων. τρίτον δὲ λέγει ἀπελθεῖν
 τὸν Ἀκάμαντα, τὸν τῷ Θησέως παῖδα,
 ἐν Κύπρῳ, ἀφ' οὗ καὶ ὄρος καλεῖται Ἀκά-

E M E N D A T I O N E S .

(a) Τὸ πάθος rescripsi, pro: τὰ πάθη, ex omnib. MSS. tum nostris, tum Potterianis.
 *Adjeci ex tribus exempl. *Adjeci ex iisd. tribus exempl. *Addidi ex duob. MSS. (b) Πόδα,
 pro ποδάονα, ex tribus accurat. exempl. (c) Adjeci ex laud. MSS. (d) Ἀνδρῶν, pro
 λαῶν, ut supra. (e) Praepositionem, quae intererat, cum verbo conjunxi, jus-
 sus praef. MSS. (f) Ἐισαφικέσθαι, pro ἀφίκηται, ut supra. (g) Sic lego cum
 quinque Cod. pro: καὶ Καλλίμαχος λέγων. (h) Ἐν γὰρ rescripsi, pro: ἐργα δέ,
 duos accurat. Cod. secutus. (i) Conjunctionem explicativ. adjeci ex quatuor
 MSS. *Supplevi ope quinque exempl.

Tertius vero, sumentis ex cava petra
495 Filius Gigantis arma, cujus aliquando in torum
Clandestinum ultronea Idaea juvenca

PARAPHRASIS.

Tertius, Acamas, Thesei illius filius, qui a matre edoctus, gigantis Aegei arma sustulit ex cava petra: cujus apud meos cives legationem de Helena reddenda obeuntis amore capta Laodice, soror mea, furtim cum ipso concumbet, filium-

μας. φασὶ δέ τινες, ὃ μόνον Ἀκάμαντα, ἀλλὰ καὶ Δημοφῶντα, τὸν αὐτῷ ἀδελφόν, ἀπελθεῖν εἰς Κύπρον.

Τὸ ποτ' εἰς λέχος.) ἀντίπτωσις. ὅ ποτ' εἰς λέχος λαβραῖον ἵζεται, τὸ Ἀκάμαντος δηλονότι, ἢ Ἰδαία πόρρις καὶ δάμαλις, ἥτοι ἡ Λαοδίκη. Διομήδης γάρ, καὶ Ἀκάμας ὁ Θησέως, πρὸ τῆς ναυσολήσας τῆς Ἑλληνας, ἐπρέσβευσαν πρὸς τῆς Τρώας διὰ τὴν Ἑλένην. ἐρασθεῖσα δὲ Λαοδίκη, ἡ τῆς Πριάμου θυγάτηρ, Ἀκάμαντος, ἐμίγη αὐτῷ, καὶ ἔτεκεν υἱόν, Μένιτον κληθέντα. φοβημένη δὲ, δέδωκε τὸ βρέφος Αἴθρα, τῇ τῆς Θησέως μητρὶ, ἥ γινε τῇ μάμμη τῆς Ἀκάμαντος, ἀνατρέφειν αὐτό. συνὴν (a) γὰρ ἡ Αἴθρα τῇ Ἑλένῃ ἐν τῇ Τροίᾳ, ἐξ Ἀθηναίων ἀρπαγείσα παρὰ τῶν Διοσκέρων, δι' ἃ μέλλει ἐρεῖν. πάλιν δὲ ἀρπαγείσης τῆς Ἑλένης ὑπ' Ἀλεξάνδρου, ἐκῆσα συνείπετο καὶ αὐτὴ. μάλλον δὲ ἡ Αἴθρα αὐτὴ ἐπεισε τὴν Ἑλένην Ἀλεξάνδρῳ ἀκολουθεῖν. ταύτη ἐν τῇ Αἴθρᾳ τὸν Μένιτον ἔδωκεν ἀνατρέφειν ἡ Λαοδίκη. ἡ δὲ γυνὴ τῆς υἱῶν αὐτῆς Ἀκάμαντος εἶναι τὸ παιδίον, λαβῆσα ἀνέθρεψεν. ἀλλόσης δὲ τῆς Τροίας, ἀναγνωρισθεῖσα τῷ Ἀκάμαντι, ἀπῆρε μετ' αὐτῷ, κομίζουσα καὶ τὸν Μένιτον. περὶ δὲ τὴν Θράκην παραγενομένων, καὶ κυνηγετούντων, ὄφεις δακνόντων τὸν Μένιτον ἀνείλεν, ὥς φησιν Ἐυφορίων.

Ἡ οἱ Μένιτον (b) υἱὸν τέκε πλομένω ἐνὶ ὥρῳ,

Ἀλλὰ ἐ Σιβονίῃ τε, καὶ ἐν κνήμησιν

Ὀλύνθῃ,

Ἀγρώσσονθ' ἅμα πατρὶ πελώριος ἔκτα-
νεν ὕδρος.

καὶ ταῦτα μὲν ἔτι. ἡ δ' ἐννοία, τοιαύτη.

Τῶν πέντε, ὧν εἶπε μέλλειν ἀπελθεῖν εἰς Κύπρον, τρίτος ἀπελεύσεται ὁ Ἀκάμας, ὁ τῆς Θησέως παῖς, τῷ τὰ ὅπλα λαβόντος τῷ Αἰγέως ἐκ τῆς πέτρας. ὁ γὰρ Ἀκάμας ὀλίγαις ναυσὶ προσίσχει Θράξιν Βισαλταῖς, καὶ ἐρᾷ τέττα Φυλλίς, ἡ θυγάτηρ τῆς ἐκείσε βασιλέως, καὶ ὁ πατήρ αὐτὴν ἐγγυᾷ ἐπὶ προικὶ τὴν βασιλείαν. Ἀκάμας δὲ βεβλόμενος ἐλθεῖν εἰς τὴν πατρίδα, πολλὰ δευθεῖς παρὰ Φυλλίδος, καὶ τῶν ἐκείνης, ὁμῶς ἀντιστρέφειν, ἐξέρχεται. καὶ ἡ Φυλλίς αὐτὸν προπέμπει ἄχρι τῶν καλεσμένων Ἐννέα ὁδῶν, καὶ δίδωσιν αὐτῷ κιβώτιον, εἰπῶσα ἱερὸν εἶναι τῆς μητρὸς Ῥέας, καὶ μὴ ἀνοίγειν αὐτό, εἰ μὴ ὅταν ἀπελπίσῃ τὴν πρὸς αὐτὴν ἀνοδόν. ὁ δ' ἐλθὼν εἰς Κύπρον, ἐκεῖ κατέκει. καὶ * τῷ τακτῷ * δὲ διελθόντος χρόνῳ ἡ Φυλλίς ἀρχὴς θεμένη κατὰ Ἀκάμαντος, ἑαυτὴν ἀναιρεῖ. Ἀκάμας δὲ τὸ κιβώτιον ἀνοίξας, φάσματι κρατηθεὶς, ἀνείσιν ἐπὶ τὸν ἵππον, καὶ τῶτον ἐλαύνων ἀτάκτως, ἀπόλλυται. τῷ γὰρ ἵππῳ σφαλέντος ἐκ τῶν ὀπισθίων μερῶν κατενεχθεὶς, τῷ ἑαυτῷ ἐμπήγνυται ξίφει. οἱ δ' ὑπ' αὐτὸν κατόχησαν ἐν Κύπρῳ.

Πόρρις.) πόρτις, ἡ δάμαλις, καὶ ἐκβολὴ τῆς τ, καὶ προσθήκη * ἀντὶ αὐτῷ ἐτέρῃ * ῤ, πόρρις. (c) ἔστι δὲ ὁ σίχος χωλίσματος, ὁ πάθος ἐστὶ τῷ ἰαμβικῷ μέτρῳ. οἱ

EMENDATIONES.

(a) Γὰρ rescripsi, pro κα, ex accurat. libris. (b) Ὑιόν, pro υἱα, ex omnibus MSS. * Addidi ex duobus exempl. * Adjeci ex duobus laud. MSS. (c) Ἐστὶ δὲ lego, pro κα ἔστιν, ex accur. libris.

Η' ζῶσ' ἐς Αἴδην ἵξεται καταιβάτις,
 Θρήνοισιν ἐκτακεῖσα Μενίτη τοκάς,
 "Ον δὴ ποτ' ἀγρώσσοντα Κρησώνης ἔχισ
 500 Κτενεῖ, πατάξας πτέρναν ἀγρίῳ βέλει,
 "Οταν τεκόντος αἰχμάλωτος ἐς χέρας
 Η' πατρομήτωρ τὸν δνόφῳ τεθραμμένον
 Βάλλῃ νεογνὸν σκύμνον· ἥ μόνῃ ζυγὸν
 Δέλειον ἀμφήρεισαν Ἀκταίων λύκοι,
 505 Τῆς ἀρπαγείσης ἀντίποινα Θυάδος·

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 497. ἵξασ', pro ἥ ζῶσ', legendum putavit Auratus. Vers. 498. ἐκτακεῖσα reposui, pro ἐντακεῖσα, ex Vat. 916. 1306. 1307. Alexand. Selden. et aliis. Vers. 499. ἀγρεύσσοντα Κρησώνης Selden. Vers. 501. ὅτ' ἂν Vat. 117. 915. et Selden. εἰς, pro ἐς, Pal. 158. et Cas. memb. Vers. 502. γνώφῳ Vat. 1471. Palat. 139. Alexand. Casan. chart. aliique. Vers. 503. βάλλῃ Vat. 972. et Selden. μόνον Cas. chart.

δὲ μεταγραφεῖς, ἥ καὶ αὐτὸς ὁ ποιητὴς Λυκόφρων, δι' ἐνὸς ῥ' γράφοντες, ἀμαθείς γραμματικῆς τέχνης φαίνονται, καὶ προσέτι καὶ μετρικῆς, ὡς ἀγνοήσαντες, ὅτι καὶ ὁ χαλκιάμβρος ὑπὸ τὸ ἱαμβικὸν μέτρον τάσσεται. κρεῖττον δὲ τὸν πόδα χαλέυειν καὶ σκάζειν, ἢ καθ' ὁλοκληρίαν τὸν λόγον εἶναι ἀμαθέστατον. Πόρριν δὲ, ἥτοι δάμαλιν, τὴν Λαοδίκην λέγει, ἀλληγορικῶς.

497. Η' ζῶσ' ἐς Αἴδην.) φῆν, ὡς Λυκόφρων, πῶς ἀνακόλυσθα γράφεις,

"Εναντία σύμπασι, καὶ σαυτῷ πλέον;

"Αὐτὸν γὰρ εἰπὼν σαῖς γραφαῖς (a) μεγακρότοις.

"Ὡν τὴν μὲν αὐτόπρεμνον ἢ τοκάς κόνις,

"Χανῶσα κευθμῷ χεῖσεται διασφάγος,

"Λεύσσαν αἶτην ἀγρίπην σεναγμάτων.

"Ἦσαν χαρδῶρα συμπεσεῖται καὶ θάνῃ,

"Οταν το' καλλίπυργον Ἰλίε πέδον
 "Ελλην στρατὸς πέρσειεν εὐσθενεῖ κράτει.

Ταῦτα πρὶν εἰπὼν, νῦν ἐναντίως λέγεις.

Τὴν γὰρ θανῶσαν πρὶν, πεσῶσαν χαρδῶρα,

Αὐτὴν ἀνίστασ, καὶ νεκροῖς αὐτὴν πάλιν, ὀνήσκουσιν, ὡς φησ, συμφοραῖς τῆς

Μενίτης,

Θρήσσης ἐχίδνης προσβολῇ τεθνηκότος.

499. (b) Κρησώνης.) Κρησώνη, ἢ Θράκη, ἀπὸ τῆς Κρησώνης, Ἀρεως καὶ Κυρήνης θυγατρὸς.

502. Δνόφῳ.) ἀντὶ τῆς γνώφῳ, Δωρικῶς· οἱ γὰρ Δωριεῖς ἀντὶ τῆς γ', δ' τιθέασιν.

503-05. Ἡ μόνῃ ζυγὸν (c) δέλειον.) Πειρίθης καὶ Θησεύς, ὁ μὲν Διὸς ὦν· ὁ δὲ

E M E N D A T I O N E S .

(a) Μεγακρότοις rescripsi, pro μετροκρότοις, ex quatuor exempl. Pottero etiam cum Barocc. libro, et Graevio assentiente. (b) Sic lego ex tribus MSS. et contextu ipso, pro: Κρησώνη.) ἢ Θράκη &c. (c) Addidi ex duobus exempl.

Conscendet , viva ad Orcum descendens ,
 Luctibus tabefacta Muniti parens , (vipera
 Quem quidem aliquando venantem Crestones
 500 Occidet , feriens calcaneum acerbo spiculo ,
 Quando genitoris captiva in manus
 Avia-materna clam educatum
 Injecerit parvulum catulum : cui soli jugum
 Servile imposuerunt Atheniensium lupi ,
 505 Raptae ultionem Thyadis :

PARAPHRASIS.

que Munitum pariet : viva tandem , questibus et lacrymis propter cognatorum patriaeque ruinam confecta , telluris voraginem subibit . Spurium autem natum Munitum , patri suo post urbis excidium a proavia Aethra , cui sibi timens Laodice dabit educandum , redditum , eumque in Thraciam sequentem , ad calcem mordens inter venandum vipera , necabit . A proavia , inquam , Aethra , quam , quum rapiens filius Theseus Helenam , et apud matrem Athenis depones , raptae fratres Dioscuri , ex ovo illi nati , ac testae ejus dimidio , hostici ictus munimine , pro galea armati , Athenas ob sororem repetendam expugnarunt , solam ra-

Ποσειδῶνος , φιλίαν ποιησάμενοι , ἀρπᾶσαι συνέθεντο (a) τὴν Διὸς θυγατέρα . ἀρπᾶσαντες γὰρ τὴν Ἑλένην , (b) παρέθεντο ἐν Ἀφιδναίς τῆς Ἀττικῆς Αἰθρα , τῇ Πιτθέως μὲν θυγατρὶ . μητρὶ δὲ Θησέως . Κἄςωρ δὲ καὶ Πολυδέυκης , οἱ Διόσκυροι , οἱ τῆς Ἑλένης ἀδελφοὶ , περιήσαντες τὴν Ἀττικὴν διὰ τὴν ἀρπαγὴν τῆς Ἑλένης , Αἶθραν λαμβάνουσιν αἰχμάλωτον πρὸς αἰσχύνην (c) τῇ ἡς ἀρπακτῆρος . * ἥτις Αἶθρα , * ἀρπαγείσης πάλιν ὑπὸ Ἀλεξάνδρῳ τῆς Ἑλένης , συναπῆρεν αὐτῇ ἐπὶ Τροίαν . καὶ Ὅμηρος .
 ... * ἄμα τῇ γῇ καὶ ἀμφίπολοι δ' ἔποντο , *

Αἶθρα , Πιτθέως θυγάτηρ , Κλυμένη τε βοῶπις .

ὅθεν καὶ αὐτὴν εἶπεν αἰχμάλωτον , ὡς αἰχμαλωτισθεῖσαν ὑπὸ τῶν Διοσκύρων εἰς ἀντίποινον τῆς ὑπὸ Θησέως ἀρπαγῆς τῆς Ἑλένης . Οὗ δὲ νῆς , ἕτως . Ὅτε ἡ Αἶθρα (d) μετὰ τὴν τῆς Ἰλίδος πόρθησιν τῷ πατρὶ Ἀκάμαντι Μένιτον δῶν , τότε ὁ Μένιτος ἐν Θράκῃ ἀποθανεῖται .

Ἀκταίων λύκοι .) οἱ τῶν Ἀθηναίων ἀρπαγες καὶ πορθηταί . λέγει δὲ τὰς Διοσκόρυς . Ἀκτὴ δὲ ἐκαλεῖτο ἡ Ἀττικὴ , ἢ ἀπὸ (e) Ἀκταίης βασιλέως , ἢ ἔτι τὸ πλεῖον

EMENDATIONES.

(a) Praeposui ex septem Cod. (b) Παρέθεντο , pro περιτίθενται , ex omnibus fere libris . (c) Τῇ ἡς rescripsi , pro αὐτῇ , adjecto etiam τῷ ἀρπακτῆρος , accuratior. Cod. secutus . * Praemisi ex tribus exempl. sublata etiam conjunct. δὲ , quae participio adjacebat . * Supplevi ad sententiae accuratorem ope duorum MSS. (d) Ita cum probat. libris lego , pro : μετὰ τὴν καθαίρεσιν τῆς Ἰλίδος . (e) Ἀκταίης , pro Ἀκταίωνος , cum accurat. MSS. in versum tamen 111. legunt Ἀκτεῦς .

Ὦν ὀσράκx σρόβιλος ἐντετμημένος
 Κόρσιν σκεπάσει, ῥῦμα φοινίx δορός •
 Τὰ δ' ἄλλα θριπόβρωτος ἀψαυτος δόμων
 Σφραγίς δοκέυσει, θάμβος ἐγχώροις μέγα •
 510 Α' δὴ πρὸς ἄσρων κλίμακας σήσει δρόμον
 Τοῖς ἡμιθνήτοις διπτύχοις Λαπερσίοις •
 Οὓς μήποτ', ὦ Ζεῦ σῶτερ, ἐς πάτρην ἐμὴν

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 512. ὦς μήτ', ὦ Ζεῦ πάτερ, Vat. 916. πάτερ, pro σῶτερ, legunt etiam Vat. 1306. 1471. Pal. 139. 158. Alexand. Barber. et Casan. chart.

μέρος τῆς Ἀττικῆς, ἀκτὴ, ἥτοι παραθαλάσσιόν, ἐστίν.

506. Ὦν ὀσράκx σρόβιλος.) ἐρρέθη πάλαι, ὅπως ὁ Ζεὺς, κύκλῳ ὁμοιωθεὶς, ἐξ ὧx, ὡς ληρῶσι, τέτρε γεννᾷ. ὧν ἐκάτερος τῷ ἡμίσει τῷ ὀσράκx τῷ ὧx περικεφαλαία ἐχρήτο. * Ἡ μέντοι Λήδα, ὡς ὁ παλαιὸς ἱστορικὸς Γεώργιος Κεδρηνὸς φησιν, ἐν προαίῳ περὶ τὸν Εὐρώταν ὠραϊζομένη, ἐπεὶ Τυνδάρειος μὴ παρὰν ἦν, μοιχευθεῖσα ὑπὸ νεωτέρῃ τινος, Κύκλῳ καλεμένη, ἣ δὲ Ἐδερῖωνος βασιλέως Ἀχαΐας, τίκτει βρέθον τρία ἐνὶ τοκέτῳ, Κάσσορα, Πολυδέυκην, καὶ Ἑλένην*. Στρόβιλος δὲ, τὸ περιφερὲς διχότομον τῷ ὧx.

507. Κόρσιν.) κόρση κυρίως ἡ μῆνιγξ λέγεται, νῦν δὲ τὴν κεφαλὴν φησιν, ὡς καὶ Ἐμπεδοκλῆς ἐν τῷ περὶ Νείκεος.

Ὦς πολλῶν μὲν κόρσαι ἀναύχενες ἐβλάψαν.

508-09. Τὰ δ' ἄλλα θριπόβρωτος.) θρίψ, ὁ σκώληξ, ὅς ἐγγίνεται τοῖς ξύλοις. πρὶν γὰρ εὐρεθῆναι τὰς σφραγίδας, οἱ παλαιοὶ ἐσφράγιζον ξύλοις ὑπὸ θριπῶν βεβρωμένοις, διὰ τὸ αὐτὰ πολυκέντητα εἶναι. ὁ δὲ νῆς. Μόνην τὴν Αἴθραν δαλῶσαντες καὶ αἰχμαλωτίσαντες ἀντίποινα τῆς Ἑλένης, τὴν ὅλην Ἀττικὴν, ὥσπερ ἐσ-

φραγισμένην θριποβρώτῳ σφραγίδι, περιδραμῶνται. οἱ γὰρ Διόσκυροι κατὰ Θησέως στρατεύσαντες ἐνεκὲν τῆς ἀρπαγῆς τῆς Ἑλένης, ἐφείσαντο πάντων τῶν ἐν τῇ πόλει, πλὴν μόνης τῆς Αἴθρας. διὸ καὶ θαυμάσαντες αὐτὰς οἱ Ἀθηναῖοι, Ἀνακτας, ἥτοι Θεὸς καὶ σωτήρας, ἐκάλεσαν.

510. Α' δὴ πρὸς ἄσρων κλίμακας.) ἄτινα εὐεργετήματα, α' (a) δὴ περὶ τῆς Ἀθηνάης οἱ Διόσκυροι ἐνεδείξαντο, ἀποθεάσκουσιν αὐτὰς καὶ καταριθμήσκει τοῖς ἄστροις. οἱ γὰρ Δίδυμοι εἰς τιμὴν τῶν Διοσκύρων κατησερίσθυσαν, ὡς καὶ Εὐριπίδης φησὶν ἐν Ὀρέσῃ δι' Ἀπόλλωνος.

Ἡ δ' ἐστίν, ἣν ὁρᾷ ἐν αἰθέρος πτυχαῖς,

Σεσωσμένη τε, καὶ θανῶσα πρὸς σέθεν. Ἐγὼ νιν ἐξέσωσα, καὶ πρὸ φασγάνου Τῆς σὲ κελευσθεὶς ἤρπασ' ἐκ Διὸς πατρὸς.

Ζηνὸς γὰρ ἔσαν, ζῆν νιν ἀφθιτον χρέων.

* Κάσσορί τε, Πολυδεύκει τ' ἐν αἰθέρος πτυχαῖς

Σύνθακος ἔσαι, ναυτίλοις σωτήριος.*

καὶ μετ' ὀλίγα.

..... Ἐγὼ

Δ' Ἑλένην Ζηνὸς μελάβροισι πελάσω,

EMENDATIONES.

* Erui ex Cod. Vatic. 972. (a) Addidi ex tribus exempl. * Supplevi ex duobus MSS.

Quorum testae ovi-ambitus dissectus

Caput operiet, propugnaculum cruentae hastae:

Cetera namque vermiculis-erosum inviolabile

(aedium

Sigillum servabit, miraculum incolis magnum:

510 Quae quidem ad astrorum gradus munient viam

Semideis geminis Lapersiis:

(meam

Quos nunquam, o Juppiter servator, in patriam

PARAPHRASIS.

ptoris matrem unā cum Helena, ad raptum hac ratione ulciscendum, captivam abduxerunt, reliquis Atheniensium aedibus, magna illarum gentium admiratione, intactis relictis, ac si obsignatae religiosissime essent. Quod fuit in caussa, cur Athenienses ipsi, illorum aequitatem admirati, inter superos eos retulerint. Hos, hos, o salvator Juppiter, nunquam in patriam meam, denuo raptae sororis, in-

(a) Λαμπρῶν ἄσρων πόλον ἐξανύσας,
Ἐνθα παρ' Ἡρα, τῇ θ' Ἡρακλῆες
Ἡβη πάρεδρος, θεὸς ἀνθρώποις
Ἔσσι, σπονδαῖς ἔντιμος αἰεὶ,
Σὺν (b) Τυνδαρίδαις, τοῖς Διὸς υἱοῖς,
Ναύταις μεδέουσα θαλάσσης.

511. Τοῖς ἡμιθνήτοις. ἡμιθνήτης καὶ ἡμί-
θνητος διαφέρει. ἡμιθνήτης γὰρ λέγεται ὁ ψυ-
χορράων, καὶ ἡδη τὸ ἡμισυ θανὼν. ἡμιθνητος
δὲ, ὁ τὸ ἡμισυ ἔχων θνητὸν, καὶ τὸ ἡμι-
συ ἀθάνατον, ἥτοι ἡμίθεος. ἡ δὲ ἡμέραν
ᾧ ἐν τοῖς ζῶσι, καὶ ἡμέραν ἐν τοῖς νεκροῖς,
ὡς οἱ Διόσκυροι. ἡ δὲ ἰστορία, τοιαύτη. Ὑα-
κίνθος ἀδελφὸς Κυνόρτης. Κυνόρτης δὲ παῖς
Περιήρης, καὶ Γοργοφόνης, τῆς Περσέως,
κατὰ Στησίχορον, Τυνδαρέως, Ἰκάριος,
Ἀφαρεύς, καὶ Λεύκιππος. Ἀφαρέως δὲ καὶ
Ἀρήνης, τῆς Οἰβάλης, ἡ Ἀρνης τῆς Αἰό-
λης, Λυγκεύς καὶ Ἰδας. Λευκίππος καὶ Φιλο-
δίκης, τῆς Ἰνάχης, Φοῖβη καὶ Ἰλάειρα. Ἰκα-
ρίς καὶ Περιβοίας τῆς Νηίδος, υἱοὶ πάντες,

καὶ (c) ἡ Ὀδυσσεὺς γυνὴ Πηνελόπη. Τυν-
δαρέως καὶ Λήδας, Τιμάνδρα, ἣν Ἐχέμο-
νος ἔγημε, καὶ Κλυταιμνήστρα. κατὰ τι-
νας (d) δὲ καὶ Ἑλένη σὺν Κάστορι καὶ Πο-
λυδέυκῃ. καθ' ἑτέρας δὲ ἔσσι Διὸς υἱῶν
χόν, οἱ καὶ Φοῖβην καὶ Ἰλάειραν ἀρπάσαντες,
ἔγημαν. Καὶ Πολυδέυκης μὲν καὶ Φοῖβης
γίνεται παῖς Μνησίλεως, ἡ Μνησίνους, καὶ
Ἀσίνεος. Κάστορος δὲ καὶ Ἰλάειρας, Ἀνά-
γων, ἡ Ἀναξίς, καὶ Ἀυλοθὸς.

Ταύτας δὲ οἱ Διόσκυροι ἔσσι ἀπὸ Με-
σῆνης ἀρπάσαντες, ἔγημαν. ἐλάσαντες
δὲ καὶ μετὰ * τῶν Ἀφαρέως παίδων * Ἰδα
καὶ Λυγκεύς βῆς Ἀρκαδικῆς, μερίζειν ἐπι-
τρέπῃσι τῷ Ἰδῷ. (e) ὁ δὲ τεμὼν βῆν
εἰς μέρη τέσσαρα, τὰ πρῶτα καταφάγον-
τος τὴν ἰδίαν μερίδα εἶπε (f) τῆς
λείας τὸ ἡμισυ, καὶ τὴν δευτέρην τὸ λοιπὸν
τῆς ἀγέλης. αὐτὸς ἦν ὁ Ἰδας τὸ ἴδιον μέ-
ρος (g) πρῶτον κατέφαγεν, εἶτα καὶ τὸ τῆς
ἀδελφῆς, καὶ * μετὰ ἐκείνης * τὰς βόας εἰς

EMENDATIONES.

(a) Λαμπρῶν malui ex tribus accur. libris, ipsoque Euripide, quam λαμπρῶν.
(b) Τυνδαρίδαις, pro Τυνδαρείδαις, ex duobus exempl. ipsoque Euripide. (c) Ar-
ticulum praemisi ex quatuor MSS. (d) Adjeci ex sex exempl. * Supplevi ope
quatuor MSS. (e) Sic cum accuratior. libris lego, pro : ὁ δὲ τεμὼν uno tenore.
(f) Τῆς λείας malui, quam τῶν βοῶν, probatior. Cod. secutus. (g) Supplevi ope
duorum MSS. * Supplevi pariter ex laudatis libris.

Στείλαις ἄρωγ'ς τῇ δισαρπάγῳ κρεκί·
 Μηδὲ πτερωτάς ὀπλίσαντες ὀλκάδας,
 515 Πρύμνης ἄπ' ἄκρας γυμνὸν λαιψήρῳ πόδα
 Εἰς Βεβρύκων ρίψειαν ἐμβακτηρίαν·
 Μηδ' οἱ λεόντων τῶνδε καρτερώτεροι,
 Ἀλκὴν ἄμικτοι, τὸς Ἄρης ἐφίλατο,

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 513. στείλαις, pro σείλας, tuentur Vat. 972. 1306. Barber. aliique. *δισαρπά-
 γῳ* Vat. 117. 915. 1307. Pal. 40. 142. Alexand. et alii. Vers. 514. μὴ δὲ Vat. 117.
 1471. omnes Palat. Casan. membr. et uterque Potterianus. Vers. 515. λαιψήρῳ,
 pro αἰψήρῳ, ex Vat. 1471. Casan. chart. Barocc. aliisque. Vers. 516. ἐμβακτηρίαν
 omnes Cod. si excipias. Pal. 158. Barber. et Casanatenses. Vers. 517. μὴ δ', ut
 supra in μηδὲ. καρτερώταται alii.

Μεσσήνην ἤλασε. στρατεύσαντες δὲ * ἐπὶ
 Μεσσήνην * οἱ Διόσκυροι, τὴν τε λείαν
 ἐκείνην τῶν βοῶν ἤλασαν, καὶ ἄλλα πολ-
 λά, κακείνας (a) ἐλόχων. Κάτωρ δὲ καὶ
 Πολυδέυκης ἐκρύβησαν σελέχει δρυὸς.
 Λυγκεύς δ' ἰδὼν Κάτωρα, ἐμήνυσεν Ἴδα·
 ὃ δὲ κτείνει αὐτόν. Πολυδέυκης δὲ, διώ-
 κων αὐτὸς, τὸν μὲν Λυγκέα κτείνει δό-
 ρατι· ὑπὸ δὲ τῷ Ἴδα σήλη λιθίνῃ ἐκ τῷ
 Ἀφαρέως τάφῳ βληθεὶς τὴν κεφαλὴν (b)
 καὶ σκοτισθεὶς, πίπτει. Ζεὺς δὲ Ἴδαν κε-
 ραυνοῖ. Πολυδέυκην δὲ ἀθάνατον ἐμελλε
 ποιεῖν· ὃ δὲ αἰρεῖται θνήσκειν ἡμέραν,
 καὶ ἡμέραν ζῆν ὁμοίως τῷ ἀδελφῷ, ἢ καθ'
 ὀλοκληρίαν εἶναι ἀθάνατος. καὶ ὁ Ζεὺς τῷ
 αὐτοῖς χαρίζεται, ὥς καὶ Ὅμηρος λέγει·

* Οἱ καὶ νέρθεν γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς
 ἔχοντες, *

Ἄλλοτε μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλο-
 τε δ' αὖτε

Τεθναῖσι· τιμὴν δὲ (c) λελόγχασ' ἴσα
 Θεοῖσιν.

Τὴν δ' ἱστορίαν τῶν Διοσκύρων καὶ Στασίνοιο,
 ὃ τὰ Κύπρια πεποινηκώς, γράφει·

..... αἶψα δὲ Λυγκεύς

Τηύγετον προσέβαινε ποσὶ ταχέεσσι
 πεποισθῶς·

Ἀκρότατον δ' ἀναβὰς διεδέρκετο νῆσον
 ἅπασαν

Τανταλίδῃ Πέλοπος· τάχα δ' εἶοιδε
 κύνδιμος ἦρως

Δεινοῖς ὀφθαλμοῖσιν ἔσω δρυὸς ἄμφω
 κοίλης,

Κάτωρ δ' ἰππόδαμον, καὶ ἀεθλοφόρον
 Πολυδέυκεα.

Διπτύχοις.) ἔφην πρῶν τὴν ἱστορίαν,
 ὅτι κατὰ (d) μὲν τινὰς ἐκ τῶν ὧν τριδύ-
 μοι ἐγεννήθησαν, Ἑλένη, καὶ Κάτωρ, καὶ
 Πολυδέυκης· κατὰ τινὰς δὲ, καὶ ἐκ τῶν
 ὧν, ἀλλ' ἐκ τῆς Λήδας αὐτῆς. καθ' ἐτέ-

E M E N D A T I O N E S .

* Et haec ad sententiae accuratorem adjeci ex praefatis exempl. (a) Pristinam
 lectionem, quam plerumque Codicum tuentur, restitui, licet Potteriana ἐλόχων
 non displiceat. (b) Adjecta ex septem libris conjunctione, sic distinxi, quum
 prius legeretur: σκοτισθεὶς πίπτει. * Erui ex duobus MSS. (c) Sic lego cum
 accuratior. MSS. cum Tzetzae, tum Homeri, pro λελόγχασιν. (d) Supplevi ex
 omnibus exempl.

Miseris vindices bis-raptae Crece s :
 Neque alatas armantes naves ,
 515 Puppi ab alta nudum celerem pedem
 In Bebrycum projiciant litus :
 Neque ii leonibus istis fortiores ,
 Bello intractabiles , quos Mars amat ,

PARAPHRASIS.

fausti conjugii Helenae, vindices mittere. Absit, Dii boni, quod ii, celoces instruente, nudipes e navi vestigium hostes infigant patrio litori. At non hi modo quam procul a patria mea sunt amovendi, sed et bellicosissimi illi juvenes, istis leonibus adhuc fortiores, Idas et Lynceus, Apharei filii, quos Mars, Bello-

ρως δὲ, ἐκ τῆς Λήδας μὲν ἐγεννήθησαν Καστωρ μόνος καὶ Πολυδεύκης, ἐν Ἀσέρος μορφῇ μιγέντος αὐτῇ τῷ Διὶ, ὅθεν διπτύχως αὐτὸς λέγεται. * ἄλλοι δὲ * ὕστερον τὴν Ἑλένην μόνην ἔφασαν ἐκ τῆς ὡς γεννηθῆναι.

Λαπερτίους.) παρὰ τὸ πέρσαι τὴν Λᾶν, πόλιν (α) Λακωνικὴν. ἢ παρὰ τὸ πέρθειν τὰς λαῖς, ἥτοι (b) πολεμικὰς.

513. Δισαρπάγῳ.) δεύτερον γὰρ ἡρπάγη, ὑπὸ Θησέως πρότερον ἐπταετὴς (c) ἔσθα, ὡς φησὶν Ἑλλάνικος. Λῆρις δὲ ἀποδοθῆναι αὐτὴν φησὶ, τεκῆσαν τὴν Ἰφιγένειαν, ὡς ὁπισθεν εἶπον πλατυτέρως. καὶ πρότερος μὲν αὐτῆς ἄρπαξ ὁ Θησεύς. δεύτερος δὲ ὁ Ἀλέξανδρος.

Κρεῖν.) κρεῖξ, ὄρνεόν ἐστι θαλάσσιον, ἰβιδι εἰκότος (ἐστὶ δὲ ἡ ἰβὶς περὶ τὴν Αἰγυπτὸν) ῥυπαροφάγον. Καλλιμάχος δὲ ἐν τοῖς περὶ Ὀρνέων φησὶ, τοῖς γαμβροῖς δυσοιώνισον εἶναι. καὶ Εὐφορίων ἐν Ἀπολλοδώρῳ.

Ποικίλον ἔδδ' μέλαθρον (d) Ὀρχίλο-

χος ἔπτη Κύζικος,

Ὅνδ' ἦεισε κακὸν γάμον ἐχθόμενος κρεῖξ. κρεῖν δὲ τὴν Ἑλένην παρεικάζει, διὰ τὸ δύσγαμον καὶ κακόνυμφον γενέσθαι.

516. Εἰς Βεβρύκων.) τὴν Τροίαν ποτὲ Βέβρυκες ἄκησαν, ὅθεν καὶ Βεβρυκίαν αὐτὴν καλεῖσιν, ὡς καὶ τὸ.

Σώζων παλαιὰν Βεβρύκων παγκληρίαν. τινεὲς δὲ φασὶν, ὅτι λείπει τὸ ἄς, ἢ ὡς εἰς Βεβρύκων ρίψαιαν ἐκβακτηρίαν, ὡς πρότερον συμπλέοντες τοῖς λοιποῖς Ἀργοναύταις, ὅτε Ἀμυκὸν, τὸν Βεβρύκων βασιλέα, κατέπύκτευσαν. Δίων δὲ Κοκκειανὸς τὰς Ναρβωνησίους Βέβρυκας λέγει, γράφων ἔτω, τῶν πάλαι μὲν Βεβρύκων, νῦν δὲ Ναρβωνησίων ἐστὶ τὸ Πυρηναιὸν ὄρος. τὸ δὲ ὄρος τῷτο χωρίζει Ἰβηρίαν καὶ Γαλατίαν.

Ἐκβακτηρίαν.) ἐκβασιν, αἰγιαλόν.

517. Μηδ' οἱ λεόντων.) τὰς Ἀφареῶς παῖδας λέγει Ἰδαν καὶ Λιγνέα. λεόντας δὲ τὰς Διοσκύρους. ἡ ἐννοία ὁπισθεν ἐρρέθη πλατυτέρως.

EMENDATIONES.

* Supplevi pariter ope accutator. MSS. (a) Λακωνικὴν rescripsi, pro Λακωνικῆς, ductu fere omnium exempl. (b) Πολεμικὰς, pro πολεμικοῖς, ex accurat. libris. (c) Supplevi ope quinque librorum. (d) Ὀρχίλοχος, pro ὀρχίλος, ex probatior. MSS.

Καὶ δι' Ἐνυῶ, καὶ Τριγέννητος Θεᾶ,
 520 Βοαρμία, Λογγάτις, Ὀμολοῖς, Βία.
 Οὐκ ἂν τὰ χειρώναντες ἐργάται διπλοῖ,
 Δρύμας τε καὶ Πρόφαντος, ὁ Κρώμνης ἀναξ,
 Ἐλατύπησαν κοιράνω ψευδωμότη,
 Ἐν ἡμαρ ἀγκέσειε πορθηταῖς λύκοις,
 525 Στέρξαι βαρεῖαν ἐμβολὴν ραισηρίαν,
 Καίπερ πρὸ πύργων τὸν Καναστραῖον μέγαν,

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 519. Ἐνυῶ Casan. chart. et Barocc. Vers. 520. Λογγάτις Pal. 158. Ὀμολοῖς alii. Vers. 521. χειρώναντες Vat. 915. Vers. 523. τυράννω Pal. 158. pro κοιράνω. Vers. 525. σέρξαι Canterus. Vers. 526. καὶ πέρσαι πρὸ πύργων Vat. 916.

519. Ἐνυῶ) ἐπίθετον Ἦρας, παρὰ τὸ ἀνύειν καὶ φονεύειν, ὡς πελεμική, Ἄνυῶ καὶ Ἐνυῶ. καὶ μυθικῶς μὲν ἔτῳς. ἀλληγορικῶς δὲ, ἡ πάντα ἀνύσσει καὶ τρέφει καὶ τελειῶσαι. ἡ αὐτὴ γὰρ ἐστὶ τῷ συμμιγῇ καὶ εὐκράτῳ ἄερι.

Τριγέννητος.) ἡ Ἀθηνᾶ μυθικῶς, ὅτι ἐν τῷ Τρίτῳ, ποταμῷ Λιβύας, ἐγεννήθη, ὡς καὶ Ὀμηρὸς φησι, καὶ μὲν μυθικῶς. Διὸς θυγάτηρ, κυδίση Τριτογένεια. καὶ Ἀισχύλος μυθικῶς.

Εἴτ' ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίας σπόρῃ,
 Τρίτωνος, ἐν τόποις Λιβυσινοῖς.
 ἢ ὅτι, κατὰ Καλλισθένην, τρίτῃ τῇ μηνὸς ἐγεννήθη. διὸ παρ' Ἀθηναίους ἡ τρίτη ἱερὰ τῆς Ἀθηνᾶς. ἢ ὅτι ἐκ τῆς τρίτης, ἦλθεν τῆς κεφαλῆς, τῇ Διὸς ἐγεννήθη. τριτῶ γὰρ Βοιωτικοῖς ἡ κεφαλὴ. ἢ ὅτι ἡ αὐτὴ ἐστὶ τῇ σελήνῃ. ἡ δὲ σελήνη ἀπὸ συνόδου τριταΐα φαίνεται. ἢ ὅτι ἡ αὐτὴ ἐστὶ τῇ ψυχῇ. (a) τριμερὴς δὲ ἡ ψυχὴ (b) ἐστὶν. ἔχει γὰρ θυμικόν, ἐπιθυμητικόν, καὶ λογικόν. ἢ ὅτι ἡ αὐτὴ ἐστὶ τῷ αἵματι. (c)

τρίτος δὲ ὁ αἷρ γεννᾶται, καὶ μετατρέπεται εἰς αἷρ, θέρει, χειμῶνι. τὸ γὰρ παλαιὸν τριμερὴς ἦν ὁ χρόνος. ἢ ὅτι ἡ αὐτὴ ἐστὶ τῇ φρονήσει. γεννηθεῖσα (d) γὰρ ἐκ τῆς τρίτης καὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς, τρεῖν παρέχει τοῖς ἐναντίοις. ἢ ὅτι, κατὰ Δημόκριτον, τρία ταῦτα χαρίζεται, βελέειν καλῶς, κρίνειν ὀρθῶς, πράττειν δικαίως.

520. Βοαρμία.) παρὰ τὸ συναρμόσαι καὶ ζεῦξαι εἰς ζυγὸν καὶ ἄροτρον Βόας. ἡ αὐτὴ γὰρ ἐστὶν, ὡς ἔφην, τῇ φρονήσει. ἔτῳ δὲ τιμᾶται παρὰ Βοιωτοῖς. καὶ Λογγάτις ὁμοίως. Λογγὰς γὰρ, χωρίον Βοιωτίας. Ὀμολοῖς δὲ τιμᾶται παρὰ Θηβαίοις. Ὀμολοαῖδες γὰρ πύλαι Θηβῶν, ἀπὸ Ὀμολοαίδος, τῆς Νισύβης θυγατρὸς. Βία.) ἡ δυνατὴ.

521. Χειρώναντες.) οἱ διὰ τῶν χειρῶν ἐργασάμενοι, καὶ κτίσαντες τὸ τεῖχος τῆς Ἰλίου, μυθικῶς, λέγει δὲ Ποσειδῶνα καὶ Ἀπόλλωνα. ἡ δὲ ἱστορία, δῆλη. τὰς δὲ ἀλληγορίας, ὡς πολλὰς καὶ ἀχρησίμους, ἐνταῦθα εἰσάγει. * καὶ ὅτι δὲ πάντα τὰ

EMENDATIONES.

(a) τριμερὴς, pro τριμερὲς, ex omnibus MSS. (b) Addidi ex tribus exempl. (c) Τρίτος rescripsi, pro τρίτον, accuratior. libros secutus, Barocciano etiam Codice et Phavorino suffragantibus. (d) Γὰρ reposui, pro δὲ, auctoritate sex exempl. ipso praesertim sensu exigente. * Erui ex probatiss. Cod. Vatic. 972.

Et diva Bellona, et Tritonia Dea,
 520 Boarmia, Longatis, Homolois, Potens.
 Non quae opifices mercenarii gemini,
 Drymasque et Prophantus, Cromnes rex,
 Extruxere regi perjuro,
 Unum diem sufficerent populatoribus lupis,
 525 Ad-sustinendum gravem impetum vastatorem,
 Quamvis ante moenia Canastraeum magnum,

PARAPHRASIS.

na, divaque Minerva prosequuntur amore. Nam quae duo illi mercenarii opifices, Neptunus et Apollo, quondam extruxere moenia peieranti regi Laomedonti, avo meo, ne unum quidem diem sufficerent ad fulminantis vim impetus populatorum luporum sustinendam, quamvis pro arcibus magnum indigenam Hectorem, constans illud hostium repagulum, habeant, certosque ictus in primum e navi-

κτιζόμενα, καὶ αἱ τῶν ὕλων, τῆς τῆς ἡλίας
 δέονται θερμῆς καὶ πυρώσεως, καὶ τῆς τῆς
 ὕδατος κρᾶσεως.*

Διπλοῖ.) περισπασέον. διπλὸς δὲ κυ-
 ρίως, καὶ ἐξ αὐτῆς διπλοῖ, (a) ὀξύτό-
 νως.

422. Δρύμας.) ὁ Ἀπόλλων, παρὰ Μι-
 λησίοις.

Πρόφαντος.) ὁ Ποσειδῶν παρὰ Θηρίοις.

(b) Κρώμνης.) Κρώμνα, χωρίον Κερύν-
 θος. (c) ἔστι δὲ καὶ ἡ Κρώμνη πόλις Πα-
 φλαγονίας, ἐν ᾗ (d) ἐτιμάτο ὁ Ποσειδῶν.
 Ἡρόδοτος δὲ ταῖς ἀληθείαις ἔφησι κτίσαι
 τὴν πόλιν Ποσειδῶνα καὶ Ἀπόλλωνα, ἀλ-
 λά Λαομέδοντα χρήματα καταθέμενον ἐκ
 τῆς θυσίας αὐτῶν, ἀναλῶσαι ταῦτα εἰς
 τὴν τῆς τείχεος κατασκευὴν.

523. Κοιράνῳ ψευδωμότῃ.) τῷ Λαομέ-

δοντι, παρὰ τὸ ὁμῶσαι δέναι Ἡρακλεῖ τὰς
 ἀθανάτους ἵππους, ἥτοι τὰς ἀρίστους καὶ ἐνερ-
 γεστάτας, καὶ μὴ δέναι σώσαντι Ἡσιόνην
 ἐκ βορᾶς τῆς κήτης. Κακῶς δὲ εἶπε κοι-
 ράνῳ, ὁφείλων εἰπεῖν τυράννῳ, ἢ βασιλεῖ.
 κοιράνος γὰρ ὁ διατάκτωρ λέγεται. τύραν-
 νος δὲ, ὁ βιαιῶς (e) μοναρχήσας. βασιλεὺς
 δὲ, ὁ ἐννόμως καὶ δικαίως κρατῶν. δεί-
 κνυσι δὲ καὶ Ὀρφεὺς τὴν τῶν διαφορῶν,
 ἕτωςι λέγων ἐν ταῖς Δωδεκαετηρίσιν.

Ἔσσι δ' αὖ (f) τις ἀνὴρ, ἢ κοιράνος,
 ἢ ἐκ τύραννος,

ἢ βασιλεὺς, ὅς τῃμος ἐς ἔρανόν
 ἵξεται αἰπὺν.

526. (g) Κανασραῖον.) Καναστρα, ἀκ-
 ρωτήριον Μακεδονίας καὶ Θράκης μεθόριον,
 ἃ πλησίον ᾤκησαν οἱ Γίγαντες. (h) Κανα-
 στραῖον δὲ νῦν λέγει τὸν Ἑκτορα, δια-

EMENDATIONES.

(a) Ὀξύτόνως, pro ὀξύτονον, ex accurat. MSS. (b) Praemisi et distinxī, duos
 Cod. secutus. (c) Haec: ἐξ ἧς οἱ στρατεύσαντες, φησὶν, εἰ περὶ Ἰδαν. Οὐκ ἀνθέ-
 ξονται δὲ αὐτῶν τὰς χεῖρας τὰ τείχη, ἔδὲ πρὸς μίαν ἡμέραν. quae partim inu-
 tilia, partim incongrua intererant, sustuli auctoritate omnium accuratiorum exempl.
 (d) Ἐτιμάτο, pro τιμάται, ex quatuor MSS. (e) Μοναρχήσας malui, quam μο-
 νάρχης, legere cum probatior. libris. (f) Αὖ τις rescripsi, pro αὐτίς, ope trium
 MSS. (g) Sic emendavi ex quatuor Cod. quum antea legeretur: Καναστρα. ἀκρω-
 τήριον, &c. (h) Supplevi ex omnibus fere libris.

Ἐγχώριον γίγαντα, δυσμενῶν μοχλόν,

ἔχοντα, καὶ τὸν πρῶτον εὐσόχῳ βολῇ

Μαιμῶντα τύψαι ποιμνίων ἀλάστορα.

530 Οὐδ' ἡ ποτ' αἶθων πρῶτα κινήσει δόρυ

Κίρκος θρασυς, πηδημα λαιψηρὸν δικῶν,

Γραικῶν ἄριστος, ὃ πάλαυ τεύχει τάφους

Ἀκτὴ Δολόγχων εὐπρεπὴς κεκημηκότι,

Μαζαρία πρῆχσα, Χερσαίη κέρας.

535 Ἀλλ' ἔσι γὰρ τίς, ἔσι καὶ παρ' ἐλπίδα,

Ἡμῖν ἀρωγὸς πρευμενῆς, ὁ Δρύμνιος

Δαίμων, Προμανθεὺς, Αἰθίοψ, Γυράψιος.

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 529. ποιμνίων alii, auctore Tzetza. Vers. 530. κινήσει omnes Codic. si excipias Vat. 915. et Barber. Vers. 532. τεύχη Selden. Vers. 533. εὐπρεπεῖς Selden. Vers. 534. ἡ Μαζαρία alii, teste Scholiasta. κέρας, pro κέρως, ex Vat. 1307. aliisque. Vers. 536. Δρύμνιος Pal. 142. aliique.

τὸ γενναῖον· διὸ καὶ ἐγχώριον αὐτὸν εἶπεν.

527. Δυσμενῶν μοχλόν.) τὸ κατὰ δυσμενῶν ὀχύρωμα καὶ ἀσφάλισμα.

528. Καὶ τὸν πρῶτον.) τὸν Πρωτεσίλαον· πρῶτος γὰρ ἀποπληθύνσας τὰς πλοῖς πρὸς τὸν Τρωϊκὸν αἰγιαλὸν, ἀνῆρέθη ὑφ' Ἑκτορος.

529. Μαιμῶντα.) αἰμῶντα καὶ αἵματος διψάντα, καὶ ἐξ αὐτῶν προσθήκη τῆς μ, μαιμῶντα.

Ποιμνίων ἀλάστορα.) ὁλετῆρα τῶν Ἑλλήνων. ποιμνίων δὲ εἶπεν, ὅτι ὁ Πεισίδης τὸν βασιλέα ποιμένα καλεῖ· ποίμνια δὲ τὸν ὑπ' (a) αὐτῶν λαόν. Γράφει δὲ καὶ ποιμνίων, ἀντὶ τῶν ἐλθόντων ποιμνῶν ἀποτίσαι τοῖς Τρωσὶν ὑπὲρ τῆς ἀρπαγῆς

τῆς Ἑλένης, τῆς ὑπ' Ἀλεξάνδρου γενομένης. Τινὲς δὲ τὸ ποιμνίων ἀλάστορα, ἐπὶ Πρωτεσίλαον λαμβάνουσιν, ἥγυν τὸν πορθμῆντα τὰ τῶν Τρώων ποίμνια. χρὴ δὲ τῷτο μᾶλλον λαμβάνειν ἐπὶ Ἑκτορος.

530-31. Οὐδ' ἡ ποτ' αἶθων.) (b) χρησμός ἐδόθη τοῖς Ἑλλήσι, πρῶτον σφαγήναι τὸν, ὃς καὶ πρῶτον πατήσας ἐξελεύων τὰς πλοῖς εἰς τὸν Τρωϊκὸν ἀποθρόσκων αἰγιαλόν. ἐξελεύωντα δὲ πρῶτον τὸν Πρωτεσίλαον, ἀνείλεν αὐτὸν ὁ Ἑκτωρ, ὡς καὶ Ὀμηρος.

... τὸν δ' ἔκτανε (c) Δάρδανος ἀνὴρ, Νηὸς ἀποθρόσκοντα * πολὺ πρῶτισον Ἀχαιῶν.*

EMENDATIONES.

(a) Αὐτῶν malui, quam αὐτὸν, ex accuratior. libris. (b) Haec, ademptis illis verbis: Κίρκην, τὸν Πρωτεσίλαον λέγει, quae praecedentia, suo loco infra hanc adnotationem aucta reposuimus; praemissisque textus verbis, sic distinximus ope accuratior. exempl. (c) Sic rescripsi, pro: φαίδιμος Ἑκτωρ, duos probatae fidei MSS. omnesque Homeri libros secutus. * Adjeci ex laudatis exempl.

Indigenam gigantem, hostium obicem,
 Habeant, ac primum directo jactu
 Cupientem ferire pecorum perniciem:
 530 Cujus sane aliquando bellicosus primum concita-
 Circus audax, saltu celeri prosiliens, (bit hastam
 Graecorum praestantissimus, cui jampridem pa-
 Litus Thracum speciosum defuncto, (rat sepulcra
 Mamillae-in modum prominens, Cherronesicornu.
 535 Sed est profecto aliquis, est etiam praeter spem,
 Nobis adjutor propitius, Drymnius
 Deus, Promantheus, Aethiops, Gyrapsius:

PARAPHRASIS.

bus exeuntem hostem vibrare paratum. Et sane illius iras Protesilaus, Graecorum praestantissimus, inflammabit, veloci saltu e navi inimicam in terram primus omnium prosiliens: cui jampridem in Thracii Cherronesi in modum uberis prominente litore elegans bustum paratur morituro. Sed accedet, accedet hercule insperatus nobis propitius sotes, Juppiter, Drymnius a Pamphyliis, Promantheus a Thuriis, Aethiops Gyrapsiusque a Chiis appellatus, qui, quum erronem convi-

(a) Ἴσορεϊ δὲ καὶ ὁ Σοφοκλῆς ἐν Ποιμέσιν, ὑπὸ τῆς Ἑκτορος ἀναίρεθῆναι τὸν Πρωτεσίλαον. ὁμοίως δὲ καὶ Διμόκριτος ὁ Σιή-
 ψιος (b). Ἔστι δὲ ὑπέρβατον ἔτι. Οὐδὲ ποτε κίρκος θρασὺς πρῶτον κινήσει δόρυ, πύδνημα λαίψηρόν δικῶν, ἀντὶ τῆς, ἐμβολήσας πρῶτον καὶ κινήσας. Αἰθῶνα δὲ κίρκον τὸν Πρωτεσίλαον λέγει.

532-33. Γραικῶν ἄριστος.) ὁ Πρωτεσίλαος. Γραικοὶ (c) δὲ πρότερον οἱ τῆς Ἑλλάδος ἐκαλεῖντο, ὕστερον δὲ ἀφ' Ἑλληνος ἐκλήθησαν Ἕλληνες.

Ὡς πάλα.) ὥτινι ἐκ παλαιᾶς εἰμαρμένης (d) ἐτοιμάζει τὰς τάφους ἢ εὐπρεπῆς

καὶ εὐθετος ἀκτὴ, καὶ ὁ πετρώδης καὶ ὀχθώδης αἰγιαλὸς τῶν Δολόγκων. Δόλογχοι δὲ, ἔθνος Θρακικόν, ἀπὸ Δολόγκας, τῆς Κρόνης καὶ Θράκης παιδός. ἔστι δὲ Χερρόνησος Θράκης, ὅπου Πρωτεσίλαος κείμενος, ὡς Θεὸς τοῖς ἐγχωρίοις ἐτιμάτο.

534. Μαζαρία.) οἱ μὲν ἄλλοι ἢ Μαζαρία λέγουσι μετὰ τῆς ἀρθῆς, καὶ φασιν, αὐτὴν ἀκρωτήριον εἶναι Ἐλεῦντος. ἐγὼ δὲ μαζαρία φημι ἢ μαζοειδῆς, ἢ γὰρ ἢ εἰς μαζὰς θέσιν ἐξεικασμένη.

Χερσαίη κέρα.) τὸ ἀκρωτήριον. λέγει δὲ αὐτὴν τὴν Χερρόνησον.

536-37. Ὁ Δρύμνιος δαίμων.) ὁ Ζεὺς.

EMENDATIONES.

(a) Praeuntem tautologiam: αἰθῶνα κίρκον λέγει τὸν Πρωτεσίλαον, cum superioribus verbis conciliatam semovi auctoritate probatior. Cod. (b) Tautologiam Homericorum verborum, quae inconsulto intererat ad hunc modum: καὶ παρ' Ὀμήρου γράφεται, &c. sustuli auctoritate laud. exempl. (c) δὲ reposui, pro γὰρ, ex accuratior. libris. (d) ἐτοιμάζει, pro ἐτοιμάσει, ex omnibus fere Cod. ipsoque contextu.

Ὅς, τὸν πλανήτην ὀρθάγην ὅταν δόμοις
Σίντην καταρράκτῃρα δέξωνται πικρὸν

540 Οἱ δεινὰ κἀπόθητα πείσεσθαι ποτε
Μέλλοντες, ἐν τε δαιτὶ καὶ θαλυσίοις

Λοιβαῖσι μειλίξωσιν ἀσεργῇ Κράγον,

Θήσει βαρὺν κολῶν ἐν λέσχαις μέσαις.

Καὶ πρῶτα μὲν μύθοισιν ἀλλήλους ὁδᾶξ

545 Βρύξῃσι, κηκασμοῖσιν ὠκρυωμένοι·

Αὖθις δ' ἐναιχμάσασιν αὐτανέψιοι,

Ἀνεψιαῖς ὄρνισι χραισμῆσαι γάμους,

Βιαιοκλῶπας, ἄρπαγὰς τε συγγόνων,

Χρῆζοντες, ἀλφῆς τῆς ἀεδνώτῃς δίκην.

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 538. ὅτ' ἂν Vat. 117. 915. Vers. 539. σίντιν Vat. 117. 1307. Casan. memb. aliiq. σίντιν Pal. 40. aliiq. καταρράκτῃρα Pal. 139. 142. Alexand. Casan. chart. et Barocc. Vers. 540. κἀπόθητα Vat. 916. 1306. et Casan. memb. κἀπόθησα Vat. 117. 1307. Pal. 40. 142. 158. aliiq. Vers. 541. θαλασσίους Vat. 117. 915. 1307. Pal. 139. et alii. θαλαττίους Seld. θαλυσίαις alii. Vers. 542. μειλίξωσιν, pro μειλίσσωσι, reposui ex Vat. 972. et 1307. Vers. 543. μέσαις, pro μέσον, ex Casan. memb. et Seld. Vers. 545. βρύξῃσι Etymolog. ὠκρυωμένοι rescripsi, pro ὠκρυωμένοι, ex Alexand. Casan. memb. et Barocc. Vers. 546. αὖτις Vat. 1307. Pal. 142. 158. et Selden. ἐναιχμάσασιν Vat. 915. 916. et 1306. Vers. 547. γάμοις Pal. 158. Vers. 549. ἀλφῆς τινὸς ἀέδνῃς δίκην Selden.

Δρύμνιος δὲ παρὰ Παμφυλίοις. Προμανθεὺς παρὰ Θερίοις. Αἰθίοψ καὶ Γυράφιος παρὰ Χίοις.

538-43. Ὅς, τὸν πλανήτην.) ὅς τις Ζεὺς θήσει βαρὺν κολῶν καὶ θόρυβον ἐν μέσαις ταῖς λέσχαις καὶ ταῖς πρὸς ἀλλήλους συντυχίαις, ὅταν ἐν τοῖς δόμοις δέξωνται τὸν πλανήτην καὶ πλανώμενον ὀρθάγην καὶ ξένον (a) (λέγει δὲ τὸν Ἀλέξανδρον) τὸν σίντην καὶ βλαπτικὸν καταρράκτῃρα καὶ αἰτὸν (b) (διὰ τὸ ἀρπακτικὸν) τὸν πικρὸν οἱ Διόσκυροι, καὶ οἱ Ἀφαρέως παῖδες, οἱ δεινὰ καὶ ἀπόθητα μέλλοντες

παθεῖν. πότε; ὅταν δέξωνται, ὡς εἶπον, τὸν Ἀλέξανδρον, μειλίξωσιν τε καὶ καταπραῦνῶσιν τὸν ἀσεργῇ Κράγον, τὸν Δία, ἐν τε δαιτὶ καὶ θαλυσίαις λοιβαῖς. Ὅλον δὲ, ὅπερ φησὶ, τῆτό ἐστιν, ὅτι ὅταν τὸν Ἀλέξανδρον δέξηται ὁ Μενέλαος, τότε ἐνσησεται ἀρχὴ τῆς ἐχθρας τῷ Ἰδῷ καὶ Λυγχεῖ, καὶ τοῖς Διοσκήροις, διὰ τὰς Λευκίππης θυγατέρας Φοίβην τε καὶ Ἰλάειραν, αἷς προκατεγγυηθείσας τοῖς Διοσκήροις ἀρπάσαντες οἱ περὶ τὸν Ἰδαν, εἰς μάχην κατέστησαν. (c) καὶ τότε καὶ ἀρπάσαντος τῷ Ἀλεξάνδρῳ τὴν Ἑλένην, οἱ Διόσκυροι καὶ

EMENDATIONES.

(a) Haec uncis inclusi. (b) Et haec alia uncis inclusi. (c) Sic, ope accuratior. exemplar. emendavi, quum antea legeretur: ὅτε Ἀλέξανδρον ξενίσσῃσιν οἱ Διόσκυροι, ὁ δὲ ἀρπάζει τὴν Ἑλένην, οἱ δὲ καὶ δουλήσονται &c.

Qui, erronem hospitem quum aedibus
 Nocuam aquilam exceperint saevam
 540 Qui gravia et aversanda passuri aliquando
 Sunt, inque dapibus et cerealibus
 Libationibus placarint implacidum Cragum,
 Ponet grave turbamentum in confabulationibus

(mediis .

Ac primum quidem verbis sese-mutuo mordicus
 545 Mordebunt, conviciis exasperati :
 Postea vero armis-aggredientur patruelles,
 Consobrinis avibus auxiliari *ad* nuptias,
 Violentos-fures, raptoresque cognatarum,
 Volentes, *in* connubii indotati poenam.

P A R A P H R A S I S .

vam, noxium illum Paridem hospitio exceperint, tum inter eos, quos acerrima asperrimaque rerum manent; quique se, eorum sacrificia contempnentem, dapibus cerealibusque libaminibus placare conabuntur, gravem perturbationem excitabit. Ac primum quidem conviciis, mox vero armis sese proscindunt patruelles, Dioscuri et Apharidae, quum hi raptas ab illis sine sponsalibus donis de more socero dandis sibi desponsas consobrinas Phoeben et Ilairam, Leucippi filias, ultum

δυνήσονται ελθεῖν εἰς Ἴλιον, διὰ τὸν ἐπικείμενον αὐτοῖς πόλεμον.

Ὁρθάγην.) τὸν ξένον, κατὰ διάλεκτον. ἔστι δὲ καὶ Ὁρθάγης δαίμων Πριαπίδος περὶ τὴν Ἀφροδίτην. (a) Ὁρθάγην δὲ λέγει τὸν Ἀλέξανδρον, ἢ ὡς ἄρπαγα, ἢ ὡς καταφερῆ, παρὰ τὸ ὀρθιᾶν.

Ex 539. Καταρράκτῆρα.) ὄρνεον ἄρπακτικόν.

Ex 540. Οἱ δεινὰ κατόθητα,) οἱ Ἀφάρειος παῖδες καὶ οἱ Διόσκυροι. ὅτε γὰρ ἐξένιζον οἱ Διόσκυροι τὸν Ἀλέξανδρον, ἐκινήθη ἡ γάμος αὐτοῖς, κατὰ τὸν Λυκόφωνα μὲν, διὰ τὰς Λευκίππας θυγατέρας *

Φοίβην καὶ Ἰλάειραν * . κατ' ἐμὲ δὲ καὶ τὰς λοιπὰς, ὡς ὅπως εἶπεν πλατυτέρως, ἐνεκα βοῶν. ἔτω δὲ σασιαζόντων αὐτῶν, Ἀλέξανδρος ἄρπασας τὴν Ἑλένην, ὡς ἔτος ὁ Λυκόφρων φησὶν, ὥχετο εἰς Τροίαν.

Ex 542. Ἀσπεργὴ Κράγον.) τὸν Δία λέγει, ὅτι καὶ ἐσερξε (b) τὰς θυσίας αὐτῶν, ὅτι θύοντες τοῖς ἄλλοις θεοῖς, ἐπελάθοντο αὐτῆς, ὅθεν αὐτὰς εἰς γάμους καὶ φιλονεικίαν ἐνέβαλε. Κράγον δὲ τὸν Δία ἐτίμων ἐν Λυκίᾳ.

544. Ὁδᾶξ.) κυρίως μὲν τοῖς ὀδῶσι· νῦν δὲ τῷ σώματι λέγει.

546-49. Αὐτανέψιοι.) καὶ ἀνεψιοὶ, οἱ

E M E N D A T I O N E S .

(a) Ita locum emendavi ex quatuor MSS. qui antea insulsa distinctione proferebatur: Τὸν ὀρθάγην, τὸν Ἀλέξανδρον, ἢ τοὶ τὸν ἄρπαγα. ἢ τὸν καταφερῆ, παρὰ τὸ ὀρθιᾶν. * Adjeci ex duobus MSS. (b) Prulariter protuli lectionem, accuratior. Cod. ipsumque textum secutus.

550 Ἡ πολλὰ δὴ βέλεμνα Κνηκείων πόρος
 ῥιφέντα τόλμαις αἰετῶν ἐπόψεται,
 Ἄπισα καὶ θαμβητὰ Φηραίοις κλύειν.
 Οἱ μὲν κρανεῖα κοῖλον ἑτάσας σύπος
 Φηγῆ κελαινήσ, διπτύχων ἓνα φθερεῖ,
 555 Λέοντα ταύρω συμβαλόντα φύλοπιν·
 Οἱ δ' αὖ σιγύμνω πλεύρ' ἀναρρήξας βοὸς,
 Κλινεῖ πρὸς ἑδρας· τῷ δὲ δευτέρῳ ἐπι
 Πληγὴν ἀθαμβῆς κριὸς ἐγκορύψεται,
 Ἄγαλμα πήλας τῶν Ἀμυκλαίων τάφων.

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 550. Κνηκείων, pro Κνηκεία, ex omnibus prorsus MSS. Vers. 551. ῥιφέντα, pro ῥιφθέντα, ex cunctis plane Codic. si excipias Pal. 40. Vers. 552. Φηραίους Pal. 158. κλύειν, pro κλύει, ex omnibus libris. Vers. 553. κρανεῖα, pro κρανεῖω, ex cunctis MSS. Selden. tamen habet κρανίω. Vers. 555. συμβάλλοντα Casan. memb.

ἀδελφῶν παῖδες, οἱ καὶ ἐξάδελφοι καλεῖν- τὸν πόλεμον αὐτῶν γενομένην. ὀνειδισθῆ-
 ται. ἦσαν δὲ ἐξάδελφοι οἱ Διόσκουροι, ναίησι τὰς Διοσκάρους ὑπὸ τῶν Ἀφάρεως
 Ἰδας τε καὶ Λυγκεύς, ἕτως· Τυνδάρεως, παίδων, ὡς μὴ δεδοκότας ἔδνα ὑπὲρ
 καὶ Ἀφάρεως, Λευκίππος τε, καὶ Ἰκαρος, τῶν Λευκίππου θυγατέρων. τὰς δὲ ἐλά-
 ἀδελφοί, καὶ οἱ Οἰβάλας. καὶ τῶν γίνονται σαι βῆς τὰ Ἀφάρεως, καὶ δύναι τῷ Λευκίπ-
 παῖδες ἔτοι, Τυνδάρεω μὲν θέσει, φύ- πῳ, ὅθεν αὐτοῖς ὁ πόλεμος. ληρεῖ δὲ·
 σει δὲ Διὸς, οἱ Διόσκουροι, ἦσαν Κάτωρ ἐστὶ (a) γὰρ ἡ ἱστορία, ὡς ὁπίαθεν εἶπον·
 καὶ Πολυδέυκης· Ἀφάρεως δὲ, Ἰδας καὶ Λυ- τότε γὰρ οἱ Διόσκουροι καὶ παῖδας εἶ-
 γκεῖς· Λευκίππος δὲ, Φοῖβη καὶ Ἰλαίρα· χον ἐκ τῶν Λευκίππου θυγατέρων, ἔς
 ἡ σύνταξις δὲ, ἕτως· εἶπαν· καὶ τῶτο κακόζηλον ὀνειδίζεσθαι
 Αὐτίς δὲ καὶ εἰς τῆς πίσω, ἡ αὐτίς καὶ αὐτὰς μετὰ τοσούτον χρόνον περὶ ἔδνων·
 πάλιν μετὰ τὰς λοιδορίας, οἱ αὐτανέψιοι ἀλλὰ πάντως ὡς νεώσι τῶν κορῶν ἀρπα-
 ἦτο· οἱ παῖδες τὰ Ἀφάρεως, ἐναιχμάσ- χεισῶν ἀνευ ἔδνων τῆτό φησι· καὶ ἐστὶ προ-
 σι καὶ πολεμήσας τὰς βιαιοκλῶπας, τὰς φανῶς ληρώδης (b) ὁ λόγος· ἐδείξα γὰρ,
 ἀρπαγὰς τε τῶν συγγόνων, ἦτοι τὰς Διο- ὅτι τότε καὶ παῖδας ἐξ αὐτῶν εἶχον οἱ
 σκάρους· διὰ τί δὲ αὐτοῖς πολεμήσας; Διόσκουροι.

550. Κνηκείων πόρος.) ποταμὸς Λακω-
 νικῆς, ὃς ὑπερὸν ἐκλήθη Οἰνῆς, περὶ οὗ
 ἐπολέμησαν οἱ Διόσκουροι καὶ οἱ Ἀφάρεως
 παῖδες, ἔς αἰετὰς καλεῖ.
 552. (c) Ἄπισα.) τῶτο εἶπε, διὰ τὸ

EMENDATIONES.

(a) Γὰρ, pro δὲ, ex omnibus fere libris. (b) Οἱ λόγος, reposui, pro τῶτο, auctoritate quinque MSS. (c) Haec, quae posposite cum insequentibus uno teno-

550 Certe multa quidem jacula Cneceorum fluentum
 Vibrata audaciis aquilarum videbit,
 Incredibilia et stupenda Pheraeis auditu.
 Alter quidem cornu cavum feriens truncum
 Quercus nigrae, geminorum alterum perdet,
 555 Leonem cum tauro congressum praelio:
 Alter rursum venabulo latera rescindens bovis,
 Prosternet ad solum: in hunc vero secundum
 Vulnus intrepidus aries infliget,
 Cippum vibrans Amyclaeorum bustorum.

PARAPHRASIS.

iverint. Equidem Cneceus, Laconiae ille fluvius, ad quem praelium committetur, multa tela, utriusque audacia hostis jacta videbit, res Laconibus miranda, audituque incredibilis futura. Atque Apharidarum alter Idas, jaculo in cavum quercus stipitem, ubi se abdet hostis, intorto, alterum Dioscurorum Castorem, tamquam leonem cum acerrimi visus Lynceo congressum, configet. Tum pereuntis frater Pollux, venabulo adortus, perdentis germanum Lynceum, lateribus proscissis, affliget solo. Verum in se statim intrepidus Idas secundum ictum incutiet, caducum ex Apharei parentis busto lapidem in caput vibrans.

μη πιστεύεσθαι αὐτὲς ποιεῖν μάχας, ὡς ὄντας ἐξαδέλφους.

Φηραίοις.) Λάκωσι. Φηραὶ γὰρ, πόλις Μεσσηνίας, ἥτοι Ἀρκαδίας. ἡ δὲ Ἀρκαδία, Λακωνίων. (a)

553. Ὁ μὲν κρανεῖα.) ὁ μὲν Ἰδας κρανεῖω δόρατι (b) τὸ κοῖλον σέλεχος τῆς δρυὸς ἐτάσας, τῶν διπτύχων, ἥτοι τῶν Διοσκύρων (Δίδυμοι γὰρ ἐγένοντο) ἕνα φθερεῖ καὶ ἀνέλῃ. λέγει δὲ τὸν Κάστορα, ὃν καὶ λέοντα καλεῖ. ταῦρον δὲ τὸν Λυγκέα, διὰ τὸ ὄξυδερεὲς. φασὶ γὰρ, ὅτι καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ἐβλεπε. τὸτο δὲ περὶ τῆς Αἰγύπτου παιδὸς (c) Λυγκέως ἔφασαν, ὅτι καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ἐβλεπε, διὰ τὸ ἐφευρεῖν πολλὰ τῶν μετὰλλων.

556. Ὁ δ' αὖ σιγύμῳ.) ὁ δὲ Πολυδέυκης, σιγύμῳ καὶ σιδηρῷ ἀκοντίῳ τὰ πλευρὰ ρήξας τῆ βοῦς, ἤγαγεν τὴν Λυγκέως, κλινεῖ πρὸς ἑδρας, ἥτοι ἀνέλῃ.

558. * Πληγὴν ἀθαμβῆς κριὸς.) ἤγαγεν Ἰδας κρατήσας καὶ πέμψας τῷ Πολυδέυκει δευτέραν πληγὴν. *

Κριὸς ἐγκορύφεται.) ἀπ' ἐξωθεν δεξιὰ λαβεῖν τὸ ὤς, ἢ ἡ. Ὡς κριὸς ἐγκορύφεται. καλεῖ δὲ τὸν Ἰδαν κριὸν. τὸ δὲ ἐγκορύφεται, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κριῶν: εἰάθασιν γὰρ οἱ κριοὶ ἐν τῷ μάχεσθαι, τοῖς κέρασιν ἀλλήλους πλήττειν. τὸτο δ' ἐστὶ κυρίως τὸ κορύπτειν, ὡς καὶ Θεόκριτος.

EMENDATIONES.

re legebantur, praemisi, distinxi, et emendavi ex duobus accurat. exempl. (a) Quae heic sequebantur: αὐτὲς ἦσαν οἱ περὶ τὸν Ἰδαν καὶ τὸν Λυγκέα, jussu cunctorum MSS. deleui. (b) Articulum praeposui ex septem libris. (c) Sic lego cum quatuor MSS. pro: ἔφασαν εἶναι Λυγκέως. * Erui ex tribus MSS.

- 560 Ὀμῆ δὲ χαλκὸς καὶ κεραῦνιοι βολαὶ
 Ταύρας καταξανῶσιν, ὧν ἀλκὴν ἐνὸς
 Ὀυδ' ὁ Σκιάσης, Ὀρχιεὺς, Τελφῆσιος
 Ἐμέμψατ', ἐν χάρμαισι ραιβώσας κέρας.
 Καὶ τὰς μὲν Ἀΐδης· τὰς δ' Ὀλύμπιοι πλάκας
 565 Παρ' ἡμᾶς αἰεὶ δεξιῶσονται ξένους,
 Φιλαυτομαίμους, ἀφθίτους τε καὶ φθιτὰς.
 Καὶ τῶν μὲν ἡμῖν εὐνάσαι δαίμων δόρυ,
 Βαίον τι μῆχαρ ἐν κακοῖς δωρῆμενος.
 Ἄλλων δ' ἀπλάτον χειρὶ κινήσει νέφος,
 570 Ὡν ἔδ' ὁ Ροῖς ἱνὶς εὐνάζων μένος
 Σχήσει, τὸν ἐννέωρον ἐν νήσῳ χρόνον
 Μίμνειν ἀνώγων θεσφάτοις πεπεισμένους.

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 562. Δελφῆσιος Meursius. Τελφῆσιος Canterus ex Pausania. Vers. 565. αἰεὶ
 Vat. 117. alii que. Vers. 566. φιλαυτομαίμους alii.

... φυλάσσει, μὴ (a) τὴν κεφαλὴν.
 560. Ὀμῆ δὲ χαλκὸς.) Πολυδεύκης καὶ
 Κάτωρ, ὡς ὁπισθεν ἐμμέτρως εἶπον, ἐκ-
 ρύβησαν (b) στελέχει δρυὸς. Ἰδᾶς δὲ βα-
 λὼν, ἀνείλε τὸν Κάτωρα, εἶτα Πολυδεύ-
 κης ἀνείλε Λυγκέα. Ἰδᾶν δὲ ὁ Ζεὺς ἐκε-
 ραύνωσε, πρότερον τῆς Ἰδᾶς ἐκ τῆς τάφου
 τῆς αὐτῆς πατρὸς Ἀφάρεως σῆλην, ἥτοι
 λίθον, ἐπὶ * τὴν κεφαλὴν * τῆς Πολυδεύ-
 κης ρίψαντος καὶ σκοτίσαντος αὐτὸν. *
 Ἄλλως. Ἀμυκλος, βασιλεὺς ἦν τῶν Φη-
 ρῶν. ἐδομήσατο δὲ αὐτῷ τάφον ὑπερμή-
 κη. ἐκ τῆς λαβῶν λίθον ὁ Ἰδᾶς, ἐνέ-
 κρωσε τὸν Πολυδεύκην. τὸν δὲ Ἰδᾶν ὁ
 Ζεὺς ἐκεραύνωσεν. *

561-63. Ὡν ἀλκὴν ἐνὸς.) Μάρπησσαν, τὴν
 Εὐνήν θυγατέρα, κατεγγυηθείσαν τῷ Ἰδᾶ,
 ἀρπάσας ὁ Ἀπόλλων ἐρασθεὶς αὐτῆς, εἰς
 μάχην αὐτῷ κατέστη. λέγουσιν ἔν, ἀμφο-
 τέρας ἐρίσαντας, ἐν τῇ τοξικῇ ἵσκι γε-
 νέσθαι. Ζεὺς δὲ Ἑρμῆν πέμψας, ἐκέλευ-
 σεν ὅν ἂν ἡ Μάρπησσα προκρίνη, λαβεῖν.
 ἡ δὲ ἐρωτηθεῖσα, τίνα ἂν αἰροῖτο; τὸν
 Ἰδᾶν τῆς Ἀπόλλωνος προκρίνει, φοβηθεῖ-
 σα μὴ γράσασαν αὐτὴν ὁ Ἀπόλλων ἐά-
 σῃ. λέγει ἔν, ὅτι ἔδ' ὁ Ἀπόλλων τὴν
 ἀνδρείαν τῆς Ἰδᾶς ἐμέμψατο, ἐν μάχῃ
 κλίνας τὸ τόξον αὐτῆς, καὶ κυκλοτερέας
 ποιήσας, * ἥτοι τῷ τόξῳ πολεμήσας, *
 ὡς καὶ Ὀμηρος.

EMENDATIONES.

(a) Τὴν rescripsi, pro σὲ, auctoritate quatuor exempl. ipsiusque Theocriti.
 (b) Στελέχει malui cum quatuor libris, Barrocciano etiam et Graevio suffraganti-
 bus, quam: ἐν κεφαλῇ κορυφῇ. * Supplevi ope trium MSS. * Adjeci ex duobus
 exempl. * Addidi ex laud. MSS.

- 560 Simul autem ferrum et fulminei ictus
 Tauros conterent, quorum vires unius
 Neque Sciastes, Orchieus, Telphusius
 Contempsit, in praeliis flectens cornu.
 Et hos quidem Orcus, illos vero caelestes regiones
 565 Alternis diebus semper excipient hospites,
 Amantes-fratres, immortalesque et mortales.
 Atque horum quidem nobis sopiet Deus hastam,
 Parvum quoddam solatium in malis largiens:
 Aliorum vero immensam manu movebit nubem,
 570 Quorum neque Rhoconis filius sedans animum
 Cohibebit, novenne illud in insula tempus
 Manere jubens oraculis persuasos.

PARAPHRASIS.

Quem tamen Juppiter, illius impietate lacessitus, potissimum ut filii caedem ulciscatur, fulminabit. Ii igitur, sic ferro fulminibusque simul agentibus, disperient: quorum unius, Idae nimirum, vires ne Apollo quidem, Sciastes ab Arcadibus, Orchieus a Laconibus, Telphusius a Boeotis cultus, secum aliquando armis, propter Marpissam, Eveni filiam, congressus, contempsit. Disperient, inquam, atque Apharidas inferi, Dioscuros autem, amicos illos germanos, mortalitatis atque immortalitatis compotes, coelestes regiones alternis diebus, excipient. Horum quidem Dioscutorum Apharidarumque Juppiter sopiet arma, parvum istud levamen nobis tantis in malis largiens; at tam ingens aliorum Graecorum exciet agmen, cujus impetum ne Anius quidem, Rhoconis ille filius, Delique rex, poterit cohibere, mulcens animos, temporisque a Diis praestituti diurnitatem leniens, suadendo illis jam oraculis persuasis, non, nisi novem post annis, meam sibi patriam capiendam

Ἰδαίῳ θ', ὃς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
 τῶν τότε· καὶ ῥα ἀνακτος ἐναντίον
 εἶλετο τόξον
 Φοῖβος Ἀπόλλωνος, καλλισφύρεϊ ἐνεκα
 νύμφης.
 Σκιάστῃς (α) καὶ Ὀρχιεύς παρὰ Λάκωνιν ὁ
 Ἀπόλλων. Τελφυσίος δὲ παρὰ Βοιωτοῖς.
 567. Καὶ τῶν μὲν ἡμῖν.) τῶν Ἀφα-

ρειδῶν καὶ τῶν Διοσκύρων * εὐνάσει καὶ *
 καταπάψει ἢ εἰμαρμένῃ τὸ δόρυ, τέτ-
 τιν ἀποθανόντες, ἐκ ἐπελεύσονται τῇ
 Τροίᾳ, ὡς καὶ Ὅμηρος.
 Ὡς φάτο· τὰς δ' ἤδη κατέχευε Φυσί-
 ζος αἶα
 Ἐν Λακεδαιμόνι αὖθις, φίλῃ ἐνι πα-
 τρίδι γαίῃ.
 570-76. Ὡν ἐδ' ὁ Ῥοῖκος ἴνις.) Σταφύ-

EMENDATIONES.

(a) Necessariam conjunct. interposui ex omnibus fere libris. * Supplevi ope quatuor MSS.

Τροφήν δ' ἀμεμφῇ πᾶσι τριπτύχης κόρας
Ἰσκων παρέξειν, Κυνθίαν ὅσοι σκοπὴν

575 Μίμνοντες ἠλάσκεσιν Ἰνωπῆ πέλας,

Αἰγύπτιον Τρίτωνος ἔλκοντος ποτὸν·

Ἄς δὴ Πρόβλασος ἐξεπαίδευσε θρασὺς,

Μυληφάτῃ χιλοῖο δαιδαλευτρίας,

Ἐσπιν τε ῥέζειν, ἥδ' ἀλοιφαῖον λίπος,

580 Οἰνοτρόπης Ζάρηκος ἐκγόνος φάβας·

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 573. δ', pro τ', ex Vat. 117. 972. 1306. 1307. 1471. utroque Casan. et Pot-
ter. Alii autem neutrum agnoscunt. Vers. 574. Κυνθίας Pal. 40. Vers. 575. Οἰ-
νωπῆ Vat. 972. et Barocc. Οἰνώπῃ Alexand. et Casan. chart. Vers. 576. ἔλκοντες
Casan. memb. aliiq̃ue, Tzetza testante. ποτῶν Vat. 915. Vers. 578. δαιταλευτρίας
Pal. 139. 158. et Alexand. Vers. 579. ῥέζειν Vat. 1471. Pal. 139. 158. Casan.
memb. Barber. et Barocc.

λα, τῇ ὑπὸ Διονύσῃ, θηγάτηρ γίνεται Ῥοιῶ, ἢ ἐμῇ οὐκ Ἀπόλλων. γνῆς δὲ τῷτο ὁ Στά-
φυλος, βαλὼν εἰς λάρνακα, πρὸς τὴν θά-
λασσαν ἀφῆκεν. ἢ δὲ προσεπελάσθη τῇ
Ἐυβοίᾳ, καὶ ἐξελθῆσα τῆς λάρνακος, (a)
περί τι ἄντρον παῖδα γεννᾷ, καὶ Ἄνιον
καλεῖ, διὰ τὸ ἀνιὰ θῆναι δι' αὐτὸν. τῷτον
δὲ Ἀπόλλων ἠνεγκεν εἰς Δῆλον, ὃς Δω-
ρίππην ἡγάμας, γεννᾷ τὰς Οἰνοτρόπας,
Οἰνώ, Σπερμῶ, Ἐλαΐδα· αἷς ὁ Διόνυ-
σος ἐχαρίσατο, ὁπότε βέλοιντο, οἶνον,
σπέρματα, καὶ ἔλαιον λαμβάνειν κατὰ
τὰς τῶν ὀνομάτων θέσεις. Φερεκύδης δὲ
φησὶν, ὅτι Ἄνιος ἐπείσε τῆς Ἑλληνας
παραγενομένης πρὸς αὐτὸν, αὐτῇ μένειν
τὰ ἐννέα ἔτη, δεδοσθαι δὲ αὐτοῖς πα-
ρὰ τῶν Θεῶν τῷ δεκάτῳ ἔτει (d) πορθῆ-
σαι τὴν Ἰλίον· χρησμός γάρ τοῖς Ἑλλη-
σιν ἐδόθη, Τροίας κρατῆσαι τῷ δεκάτῳ
χρόνῳ. ὑπέσχετο δὲ αὐτοῖς, καὶ ὑπὸ τῶν

θυγατέρων αὐτῇ τρέφεσθαι. μέμνηται τῶ-
ν καὶ ὁ τὰ Κυπριακὰ συγγραψάμενος.

Ἦν δ' ὁ Ῥοῖς (c) ἴνις.) ὠντινων τὸ
μένος δ' ὁ τῆς Ῥοῖς ἴνις σχήσει, τὸν
ἐννεατῇ χρόνον εὐνάζων καὶ πρᾶυνων, ἀνώ-
γων καὶ κελύων μίμνειν ἐν τῇ νήσῳ Δύλῳ
πεπεισμένους καὶ πειθομένους αὐτῆς τοῖς θεσ-
φάτοις καὶ σημείοις, Ἰσκων τε καὶ λέγων τὰς
τριπτύχας καὶ τρεῖς αὐτῇ κόρας παρέξειν
ἀμεμφῇ τροφήν πᾶσι, δηλονότι τοῖς Ἑλ-
λησιν, ὅσοι μίμνοντες καὶ καρτερῶντες,
ἠλάσκεσι καὶ διατρίβουσι περὶ τὴν Κυνθίαν
σκοπὴν καὶ ἐξοχὴν, πέλας καὶ πλησίον τῇ
Ἰνωπῇ ποταμῷ. εἰ θέλεις, εἰπέ, ἔλκον-
τες καὶ πίνοντες ποτὸν καὶ ὕδωρ Αἰγύπτιον·
ἢ τῇ Ἰνωπῇ ἔλκοντος ποτὸν καὶ ὕδωρ,
ἦγον τῇ Νεΐλῃ, ὅντινα Τρίτωνα λέγει.

Ex 574. Ἰσκων.) (d) τὸ Ἰσκω Ὀμηρος
μὲν ἐπὶ τῇ ὁμοίᾳ· Λυκόφρων δὲ ἐπὶ τῇ
λέγειν.

E M E N D A T I O N E S .

(a) Περὶ, pro παρὰ, ex omnibus paene libris. (b) Sic lego cum accuratioribus
MSS. vulgo autem: ναυσολῆσαι ἐπὶ τὴν Ἰλίον, καὶ πορθῆσαι αὐτήν. (c) Supplevi
ex accuratior. libris. (d) Sic distinxi et emendavi: prius enim legebatur sine di-
stinctione: τὸ Ἰσκων, Ὀμηρος μὲν, &c.

Annonam porro uberem omnibus tres filias
 Dicens praebituras, *in* Cynthia quicumque specula
 575 Patientes morabuntur Inopum prope ,
 Aegyptium Tritonis trahentem laticem :
 Quas quidem Problastus edocuit audax ,
 Moliti frumenti concinnatrices ,
 Vinumque facere , et unctoriam pinguedinem ,
 580 Viniferas Zarecis neptes palumbas :

PARAPHRASIS.

fore ; ut novennium apud se traducant : pollicendo ad hoc , treis suas filias , Oeno , Spermio , Elaidem , Zarecis neptes , quibus atavus Bacchus hanc copiam fecit , ut ad libitum singulae vinum , triticum , oleum , pro singularum nominum notatione possint suppeditare : copiosam annonam plane omnibus , quicumque in insula sua Delo ad Inopum fluvium , qui una cum Nilo incrementum capit , aequo animo permansissent , praebituras fuisse . Quam tamen magnanimam pollicitatio-

Κυνθίαν .) (a) Κύνθος , ὄρος Δήλος , ὅθεν ὁ Ἀπόλλων Κύνθιος καλεῖται .

Ex 575. Ἰνωπῆ .) (b) Ἰνωπὸς , ποταμὸς Δήλος , ὃς πληρῆται , ὅταν ὁ Νεῖλος ἀρδέσῃ τὴν Αἴγυπτον . ὅθεν ἔφασαν , καὶ αὐτὸν ἐκ (c) τῶν τῆς Νεῖλος ὑδάτων πληρῆσθαι διὰ τινῶν ἀδελῶν πόντων .

Ex 576. Τρίτωνος .) τῆς Νεῖλος , παρὰ τὸ τρίτον μετακληθῆναι . πρότερον γὰρ Ὠκεανὸς ἐκαλεῖτο , εἴτα Αἴγυπτος , καὶ τρίτον Νεῖλος , ὅθεν αὐτὸν Τρίτωνα καλεῖ .

577. Πρόβλαστος .) ὁ Διόνυσος , ἐπεὶ , ὅταν βλαστάνωσιν αἱ ἀμπελοὶ , θύουσιν αὐτῷ . ἢ ὅταν μέλλωσι κόπτειν τὰς βλάστας , ἢ ὅταν κλῶν καὶ κλαδέουσιν τὰς αὐτάς .

Θρασὺς .) ὅτι ἀναιδεῖς οἱ οἰνωθέντες .

578. Μυληφάτης (d) χηλοῖο) τῆς Δυμητριάκῃ καρπῆς .

579. Ἐρπιν .) χάλις καὶ ἔρπιν , ὁ οἶνος . χάλις μὲν , παρὰ τὸ χαλᾶν τὴν ἰνα , ἣν τὴν δύναμιν . ἔρπιν δὲ , παρὰ τὸ

ἐρποντας ποιεῖν τὰς πίνοντας ἀμέτρως . ὅθεν καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἔρπιν καλεῖσι τὸν οἶνον . Ἰππωνάκτειοι δὲ εἰσιν αἱ λέξεις . φησὶ γὰρ .

Ὀλίγα φρονῶσιν οἱ χάλιν πεπωκό-
 τες .

ἀλλαχῆ (e) δὲ πάλιν .

Ὁ δ' αὐτὴν ἐλθὼν σὺν τριοῖσι μάρ-
 τυσιν ,

Ὅπως τὸν ἔρπιν ὁ σκότος καπηλεύει ,
 Ἀνθρώπων εὖρον τὴν σέλην ὀφέλλοντα .

580. Ζάρηκος .) Ζάρηξ , υἱὸς Καρύσσης , ἢ Καρύκης , τῆς Χείρωνος . ὃς Ζάρηξ ἐξη-
 με Ῥοιᾶ , τὴν Σταφύλην , μετὰ τὸ μνηστῆραι Ἀπόλλωνι , καὶ ἔσχεν ἐξ αὐτῆς δύο παῖ-
 δας . ὥσπερ δὲ τὸν Θησέα λέγει Αἰγέως υἱὸν , τὸν Ἡρακλέα Ἀμφιτρύωνος , Κάσσο-
 ρα καὶ Πολυδεύκην Τυνδάρεω (f) (καίτοι ἐν ἄλλοις (g) ὁμολογεμένως ἐκ τῆς Διὸς γενέσθαι) ἔτως καὶ τὸν Ἀνιόν φησιν υἱὸν Ζάρηκος , ὃ φύσει , ἀλλὰ θέσει . φύσει γὰρ υἱὸς

EMENDATIONES.

(a) Sic pariter emendavi , quum antea legeretur : Κύνθος .) ὄρος , &c. (b) Emendavi ut supra , pro : Ἰνωπὸς .) ποταμὸς , &c. quatuor Cod. secutus . (c) Praeposui ex accurat. MSS. (d) Adjeci ex tribus exempl. (e) Addidi ex omnibus fere libris . (f) Haec uncis inclusi . (g) Ὁμολογεμένως , [pro ὁμολογεμένως , ex quin-
 que MSS.

Αἱ καὶ στρατῷ βεῖπειναν ὀθνείων κυνῶν
 Τεύχεσσαν ἀλθανῶσιν, ἐλθῶσαι ποτὲ
 Σιθῶνος εἰς θυγατρὸς εὐνασῆσιον.
 Καὶ ταῦτα μὲν μίτοισι χαλκῶν πάλαι
 585 Στερόμβων ἐπιρροίζῃσι γηραιαὶ κόραι.
 Κηφεὺς δὲ καὶ Πράξανδρος, ἔναυκληρίας
 Λαῶν ἀνακτες, ἀλλ' ἀνώνυμοι σποραὶ,
 Πέμπτοι, τέταρτοι γαῖαν ἴξονται Θεᾶς,
 Γόλγων ἀνάσσης· ὧν ὁ μὲν Λάκων ὄχλον
 590 Ἄγων Θεράπνης· θάτερος δ' ἀπ' Ὀλένης
 Δύμης τε, Βεραίοισιν ἠγεμῶν στρατῷ.

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 581. ὀθνείαν alii . κακῶν , pro κυνῶν , Pal. 142. Vers. 583. ἐκ , pro εἰς , Casan. chart. Vers. 584. Initialem conjunct. καὶ non agnoscunt Pal. 139. Casan. chart. Barber. et Barocc. Vers. 585. ἐπὶ ροιζῶσι Barocc. Vers. 586. Κηφεῖς alii , alii que Κηφεῖς . Vers. 590. ἄτερος Seld. Vers. 591. ὄχλος Etymol. ὄλος , alii , pro στρατῷ .

Ἀπόλλωνος . ὁμοίως καὶ τὰς θυγατέρας Ἀνίης , ἐκτόνους λέγει Ζάρηκος , ἔσας Ἀπόλλωνος , διὰ τὸ γῆμαι τὸν Ζάρηκα τὴν Ῥοιῶν .

Ἐκτόνους .) (a) ἔκγονον οἱ λοιποὶ τὸν υἱὸν μετὰ τῷ καὶ γράφουσι , τὸν δὲ ἔγγονον μετὰ γ . ἐγὼ δὲ ἀντιστρόφως τὸν ἔκγονον , ὡς ἐκ τῷ γένος γόνου , καὶ γράφω . τὸν δὲ υἱὸν , ἔγγονον μετὰ τῷ γ , ὡς ἐγγεννηθέντα .

Φάβας .) Φάψ , εἶδος ὀρνέως . νῦν δὲ τὰς Οἰνοτρόπας λέγει .

581. Αἱ καὶ στρατῷ .) Ἀγαμέμνων , τῶν Ἑλλήνων λιμῶν συνεχομένων , μετεπέμψατο τὰς Οἰνοτρόπας διὰ τῷ Παλαμίδας , καὶ ἐλθῶσαι εἰς τὸ Ῥοίτειον , ἔτρεφον αὐτὰς .

Ὀθνείων κυνῶν .) λέγει τῶν Ἑλλήνων , διὰ τὴν ἀναίδειαν , ὅτι ξένοι ὄντες , ἀναιδεῖς ἐτύγχανον . ἢ διὰ τὸ μὴ εἶναι ἐκ μιᾶς γῆς πάντας .

583. Σιθῶνος εἰς θυγατρὸς .) Σιθῶνος , τῷ καὶ Ἄρεος καὶ Ἀχιλλεύς , τῆς τῷ Νείλῳ θυγατρὸς , ἢ Πρωτέως , κατὰ τινὰς , θυγάτηρ Ῥοιτεῖα , ἀφ' ἧς τὸ Ῥοίτειον , τὸπος Τροίας , ἀνομάσθη . ὑπέσχετο ἔν ὃ Ἄνιος τοῖς Ἑλλήσι , τῷ δεκάτῳ ἔτει συνεκπέμπειν τὰς θυγατέρας εἰς τὸ Ῥοίτειον . ἔστι δὲ τῷ ἀκρωτήριον περὶ τὴν Τροίαν . ταῦτα μὲν αἱ Μοῖραι πάλαι τοῖς μίτοις διὰ τῶν χαλκῶν ἀτράκτων κλώθουσιν .

584-85. (b) Χαλκῶν .) τῶν σερρῶν . στερόμβων δὲ , τῶν ἀτράκτων , παρὰ τὸ σρέφεισθαι . ἐπιρροίζῃσι δὲ , ἀντὶ τῷ νήθουσι . γηραιαὶ δὲ κόραι , αἱ Μοῖραι .

586-88. (c) Κηφεὺς δὲ καὶ Πράξανδρος .) πάντε προειπῶν μέλλειν ἀπελθεῖν εἰς Κύπρον , καὶ εἰπῶν περὶ τῶν τριῶν , νῦν μετέβη καὶ ἐπὶ (d) τὰς δύο , καὶ φησιν , ὅτι

E M E N D A T I O N E S .

(a) Haec sic distinxi , praemissa textus voce , ex duobus exempl. quum antea uno tenore legerentur : Ἐκγονον δὲ οἱ λοιποὶ , &c. (b) Haec misere luxata digesti , et emendavi ope duorum MSS. (c) Κηφεὺς , pro Κηφεῖς , ex accuratioribus libris , ipsoque contextu . (d) Τὰς , pro τῶν , ex omnibus MSS.

Quae et exercitûs magnam-esuriem extraneorum

(canum

Conficientem curabunt, venientes aliquando

Sithonis ad filiae habitationem.

Atque haec quidem staminibus aereorum jamdiu

585 Fusorum volvunt senes virgines.

Cepheus autem et Praxander, non navigationis

Populorum ductores, sed obscura genera,

Quinti, quarti in terram venient Deae,

Golgorum reginae: quorum alter quidem Laco-

(nicas copias

590 Ductans Therapne, alter autem ab Oleno

Dymaque, Buraeorum ductor exercitus.

PARAPHRASIS.

nem rejecisse illos aliquando poenitebit; fameque in Rhoeteo, nostrae ditionis promontorio, laborantes, supplices per Palamedem arcessent illas virgines: quae nihilosecius venientes, confectricem esuriem a canum illorum exercitu depellent. Atque haec quidem jamdiu Parcae, vetulae illae virgines, aeneis nent radiis fatalia stamina. Praxander denique et Cepheus, non illi navarchi, non reges; sed plebis obscurum genus, e quinque, quos simul complebunt, quarti venient in Cyprum, Veneri sacram insulam: oriundi, alter e Laconia, Laconiarum e Therapne capiarum ductor; alter ex Achaia, Achivi ex Oleno, Dyma, Buraque exercitûs dux.

ὁ (a) Κηφεύς καὶ ὁ Πράξανδρος, ἔ βασι-
λεῖς, ἀλλ' ἀνώνυμοι ὄντες, οἱ πέμπτοι,
ἦσαν οἱ πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶ ἀριθμοῦ, ὡς
εἶπον, πέντε ἀνδρῶν, τέταρτοι ἴζονται
εἰς Κύπρον· πρῶτος γὰρ Τεῦκρος, δεύτε-
ρος Ἀγαπήνωρ, τρίτος Ἀκάμας, εἴτα ἔτοι-
οὶ δύο ὁμῶς τέταρτοι ἴζονται, ἀναπληρῶν-
τες, ὥς εἶπεν, (b) τὸν πέμπτον ἀριθμὸν.
Ζητοῦσι δὲ τινες, διὰ τί δὲ ἔ συμβολι-
κῶς καὶ τέτρες καλεῖ Λύκας, καὶ παρδάλεις,
καὶ δράκοντας, ἢ ἄλλην κλῆσιν τοιαύτην;

καὶ γὰρ ἐπὶ πάντων πλαγίως τὴν κλῆσιν
(c) ἐδήλωσε, τέτρες δὲ φανερώς * ἐκάλε-
σε καὶ * ἐσαφηνίσει. καὶ ῥητέον, διὰ τὸ
ἀνωνύμως καὶ ἀφανῆς εἶναι αὐτὰς, ἡναγ-
κασθῇ εἰπεῖν τὰς ὀνομασίας αὐτῶν· ἐν
γὰρ τῷ Καταλόγῳ τῶ Ὁμήρῳ ἔ φέρον-
ται (d) αὐταί. ἦν δὲ ὁ Κηφεύς ἐξ Ἀχα-
ΐας, ὁ δὲ Πράξανδρος ἐκ Λακεδαιμονίας,
καὶ ἔτω παρεγέροντο εἰς Κύπρον, ὥς φη-
σι Φιλοσέφανος.

589-91. Γόλγων.) Γόλγοι, τόπος καὶ (e)

EMENDATIONES.

(a) Κηφεύς, pro Κηφεῖς, ut supra, et infra. (b) Τὸν πέμπτον rescripsi, pro :
τὸν τῶν πέντε, quatuor Codices secutus. (c) Τὸ τέτρες, quod supervacuo adja-
cebat, sustuli auctoritate omnium MSS. * Supplevi ope trium MSS. (d) Adjeci ex
laudat. exempl. (e) Πόλις reposui, pro ἔθνος, auctoritate probatior. exempl.

Ο' δ' Ἀργυρίππαν, Δαυνίων παγκληρίαν,
 Παρ' Αὐσονίτιν Φυλαμὸν δομήσεται,
 Πικρὰν ἐταίρων ἐπτερωμένην ἰδὼν
 595 Οἰωνόμικτον μοῖραν, οἷ' θαλασσίαν
 Δίλαιταν αἰνήσσει πορρέων δίκην,
 Κύκνοισιν ἰνδαλθέντες εὐγλήνοισι δομήν·
 Ῥάμφεσσι δ' ἀγρώσσοντες ἐλλόπων θορὰς,
 Φερώνυμον νησίδα νάσσονται πρόμα,
 600 Θεατρομόεφω πρὸς κλίτει γεωλόφω
 Ἀγχοπλασήσαντες ἐμπέδοις τομαῖς
 Πυκνάς καλίας, Ζῆθον ἐκμιμέμενοι.

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 593. Αὐσονίτην Vat. 916. 972. Pal. 139. Alexand. uterque Casan. Barber. et Stephanus. Φυλαμὸν Pal. 158. Φιλαμὸν Selden. Πύραμον Steph. Πυραμὸν putavit Meursius. Vers. 594. ἐπτερωμένων Canterus, emendatione, inquit Potterus, *minime, necessaria*. Vers. 596. αἰνήσσει Vat. 1471. Vers. 598. ῥάμφεσι Vat. 117. 916. 1471. Pal. 40. 139. et 158. Vers. 599. νάσσονται Vat. 1307. Pal. 142. 158. Selden. alii que. Vers. 600. καὶ πρὸς Pal. 139.

πόλεις Κύπρου, Θεᾶς δὲ τῆς Ἀφροδίτης (a) ἱερὸν· ἀφ' ὧν δ' μὲν Πράξανδρος ὑπάρχει, ἄλλων τὸν Λάκωνα καὶ Λακεδαιμόνιον ὄχλον ἀπὸ τῆς Θεράπνης· ἡ δὲ Θεράπνη, πόλεις Λακωνικῆ,

(b) Θάτερος δ'.) ὁ ἕτερος δὲ, ὁ Κηφεύς, ἀπὸ τῆς Ὠλένης, τῆς Δύμης τε, τῶν Ἀχαϊκῶν πόλεων, ἡγεμῶν ὑπάρχων τῆς στρατῆς. (c) τὸ θάτερος δὲ, ἀπὸ τῆς ἄτερος γέγονεν· εἰ δ' ἦν ἀπὸ τῆς ἑτέρας, θάτερος αὖ ἦν.

(d) Βεραίοισιν.) ἀντὶ τῆς, τῶν Βεραίων. περὶ δὲ ταύτας τὰς πόλεις, ἦτοι

τὴν Θεράπνην, ἥτις ἐστὶ πόλις Λακωνικῆ, καὶ (e) τὴν Ὠλενον, πόλιν Ἀχαΐας, καὶ τὴν Δύμην, πόλιν ἢ χάραν Ἀχαΐας, (f) πρότερον μὲν συνέσει νέφος πολὺ, καὶ γέγονεν ὁ ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμός· (g) ὕστερον δὲ ἀπὸ σεισμῶν κατεποντίσθησαν, ὡς Ἐρατοσθένης φησὶ. μέμνηται δὲ καὶ Καλλίμαχος, λέγων·

Βερά τε, Δεξαμενοῖο βοόςσας Οἰνιάδαο.

καὶ Ἀντίμαχος ἐν Θηβαΐδι·

Ὡς ἐπαπειλήτην, ὥσπερ Καυκωνίδα Δύμην

EMENDATIONES.

(a) Ἱερὸν, pro ἱερὰς, ut supra. (b) Sic distinxi et emendavi ope duorum MSS. prius enim uno tenore legebatur: Θάτερος δὲ, ἦτοι ὁ ἕτερος, &c. (c) Haec, quae in fine insequentis annotationis extra ordinem sita erant, hic in sua sede emendata collocavi, quatuor exempl. secutus. (d) Articulum τοῖς, qui praecedebat, ex omnibus MSS. ipsoque contextu deleui. (e) Τὴν, pro τὸν, ex accurat. libris; femininum quippe hoc urbis nomen. (f) Sic emendavi auctoritate accuratior. MSS. (g) Emendavi, ut supra.

Alius Argyrippam, Dauniorum possessionem,
 Prope Ausoniam Phylamum extruet,
 Amaram sociorum alatum conspicatus
 595 Avibus-mistam sortem, qui marinam
 Vitam laudabunt piscatorum more,
 Oloribus assimilati pulcroculis corpore:
 Rostris autem venantes piscium genituras,
 Cognominem insulam habitabunt ducis,
 600 Theatriformem prope editum collem
 Compingentes solidis sectionibus
 Densos nidos, Zethum aemulati.

P A R A P H R A S I S .

Alius, isque Diomedes, ex Aetolia uxorias insidias aufugiens, in Dauniam, vel Apuliam, veniet; ibique Argyrippam, sive Argos hippion, patriae suae cognominem urbem, prope Phylamum, confine Italiae oppidum, condet, amaram sociorum sortem lamentatus: queis in aves, caesiis oculos oloribus similes, ac Diomedes suo de nomine dicendas, conversis, aquatilem vitam traducere placebit piscatorum more. Rostris autem pisciculos, pisciumque genituram venantes, in insula, ducis cognomine, Diomedea versabuntur, in solidis theatriformis collis scissuris densos nidos compingentes, Zethi, Amphionis fratris, aemulatione, qui Boeotias Thebas extruxit.

Ἐπράθετ' ἡν παιδεύουσιν Ἐπειῶν ἀρχε-
 υοντες.

592-94. Ὁ δ' Ἀργυρίππαν.) ὁ δὲ Διομήδης ἀπ' Αἰτωλίας ἀπελασθεὶς, τῆς ἐαυτοῦ πατρίδος, τὴν Ἀργυρίππαν πόλιν, μεθερμηνευμένην Ἀργος ἵππειον, δομήσεται καὶ κτίσει, παγκληρίαν τῶν Δαυνίων, ἥτοι τῶν Καλαβρῶν, (a) παρὰ τὴν Αὔσονϊτιν καὶ Ἰταλικὴν Φυλαμὸν, ἰδὼν τῶν ἐταίρων αὐτῷ μοῖραν πικρὰν, ὀρνέομικτον, ἐπτερωμένην, τετέστιν, ἰδὼν τὰς ἐταίρους αὐτῷ εἰς ὄρνις ἐρωδίδες ἀλλαγέοντας. τὸ δὲ σχῆμα κακόπλαστον ἐστίν. ἀποθανόντος γὰρ Διομήδους, ἐρωδίδες γεγόνα-

σι. πῶς ὅν φησιν, ἰδὼν; καλεῖται δὲ τὸ τοιοῦτον σχῆμα καὶ ἐμφυχον, καὶ εἰδωλοπεποιημένον.

595-97. Οἱ θαλασσίαν δίαίταν.) οἱ τινες φίλοι τῷ Διομήδῃ ἐρωδίδες, ἢ λάροις γενόμενοι, αἰνήσουσι τὴν ἐν θαλάσῃ διαγωγὴν, δίκην καὶ τρόπον τῶν πορκέων καὶ αἰδέων, ἰνδαλθέντες καὶ ὁμοιωθέντες εἰς τὴν δομὴν καὶ τὸ δέμας, κατὰ μεταπλασμόν, κύκνοις ἐυγλήνοισι καὶ εὐσοφβάλμοις.

598-602. (b) Ῥάμφεσσι.) ῥάμφος καλεῖται, τὸ ἐπικαμπές χοῖλος τῶν ὀρνέων, ὡς καὶ Καλλίμαχος.

E M E N D A T I O N E S .

(a) Sic lego cum duobus MSS. suadente etiam Cluv. lib. 4. It. ant. p. 1216. antea enim erat lectio: παρὰ τὴν Αὔσονϊτιν καὶ τὴν Ἰταλικὴν, ἢ παρὰ τὴν Αὔσονϊτιν Φυλαμὸν. (b) Textus verbum praemisi ex probatior. MSS.

Ὅμῃ δ' ἐς ἄγραν, καπὶ κοιταίαν νάπην
 Νύκτωρ σελῶνται, πάντα φεύγοντες βροτῶν
 605 Κάρβανον ἄχλον· ἐν δὲ Γραικίταις πέπλοις
 Κόλπων ἰαυθμὸς ἠθάδας διζήμενοι,
 Καὶ κείμενα χειρῶν, καπιδόρπιον τρύφος
 Μάζης σπάσσονται, προσφιλὲς κνυζέμενοι,
 Τῆς πρὶν διαίτης τλήμονες μεμνημένοι.

V A R I A N T E S L E C T I O N E S.

Vers. 608. Sic versum profert Barocc.

Μάζης σπάσσονται πρὸς φιλαῖς κνιζέμενοι.

ἀποσπάσσονται Pal. 158. προσφιλῶς Pal. 139.

Ῥάμφει (a) καμπύλῳ τὸργος (b) ἔκο-
 ψε νέκυν.

τὸ δὲ ἐξῆς ἔτως· Ἐν δὲ τοῖς ῥάμφεσσι
 καὶ ταῖς ὀρνεακαῖς ῥισὶν ἀγρώσσοντες καὶ ἀγρέ-
 υοντες τὰς θορὰς καὶ τὰ σπέρματα τῶν ἰχ-
 θύων, ἥτοι τὰς ἰχθύς, νάσσονται καὶ κα-
 τοικήσασιν τὴν φεράνυμον νησίδα τῆς πρόμα-
 καὶ προμάχας αὐτῶν, ἥγαν τὴν Διομήδειον
 νῆσον, πρὸς τῷ κλίτῃ, ἥτοι πλησίον τῆς
 κλίτης καὶ τῆς ἐξοχῆς τῆς γεωλόφου καὶ ὑψη-
 λῆς, τῆς θεατρομόρφου καὶ θεάτρῳ ὁμοίας
 (c) λέγει δὲ θεατρομόρφῳ, ἥ ὅτι θεάτρῳ
 ὁμοίος ἐστὶν ὁ τόπος, ἐν ᾧ διατρίβουσιν,
 ἥ ὅτι περιφερὴς ἐστὶν ἡ νῆσος· θεάτρῳ
 γὰρ σχῆμα παρὰ τοῖς γεωμέτραις περιφε-
 ρὲς ἐστὶν.) ἀγροπλασθήσαντες καὶ κτίσαν-
 τες ἐν ταῖς ἐμπέδοις καὶ σερραῖς σχισμαῖς
 πυκνὰς καλίας, Ζῆθον ἐκμιμέμενοι, (d)
 ἥγαν κατὰ μίμησιν τῆς Ζήθου, ὥσπερ ἐκεί-
 νος σὺν τῷ ἀδελφῷ Ἀμφίονι τὰς ἐν Βοιω-
 τία Θήβας (e) ἐτείχισεν.

603-09. Ὅμῃ δ' ἐς ἄγραν.) αὕτη ἡ
 ἐννοια, καὶ ἡ σύνταξις, σαφεστάτη ἐστὶ τὴν

δὲ περί Διομήδους ἱστορίαν λεκτέον.

Διομήδης μετὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν κα-
 ταπλέυσας εἰς Ἄργος, τὴν αὐτῆς πατρί-
 δα, καὶ εὐρῶν τὴν αὐτῆς γαμετὴν Αἰγιά-
 λειαν συμφθευρομένην Κομήτην, τῷ ἡφῆ-
 σθενέλῃ, διὰ τὸ αὐτὸν ἐν τῇ Τροίᾳ τρω-
 σαι τὴν Ἀφροδίτην, καὶ μέλλων ὑπὸ τῆς
 αὐτῆς Αἰγιάλειας ἀνακρεθῆναι, τότε μὲν
 εἰς τὸν τῆς Ἀργείας Ἥρας βωμὸν κατα-
 φυγὼν, σώζεται· ὕστερον δὲ εἰς Ἰταλίαν
 ᾤχετο, καὶ εἰς (f) Δαυνίαν, ἔθνος βάρβα-
 ρον, (g) ἧς ἐβασίλευσε Δαῦνος, ὃς πο-
 λιορκούμενος ἐδείχθη Διομήδους βοηθῆσαι αὐ-
 τῷ, ὑποσχόμενος δῶσειν αὐτῷ τῆς γῆς
 μέρος. ὃ δὲ βοηθήσας, καὶ νίκην παρὰ-
 χῶν Δαυνίους, ἐκτίσε πόλιν Ἀργυρίπταν,
 ἥτοι Ἰππειον Ἄργος. ὕστερον δὲ ὁ Δαῦ-
 νος αἵρεσιν αὐτῷ ἐδίδε, εἰ βέλοιο, ἡ
 ὅλην τὴν λαίαν λαβεῖν τῆς πολέμου, ἡ τὴν
 γῆν ἅπασαν. κριτῆς δὲ τῶν γέγονεν
 Ἀλαινος, νόθος ἀδελφὸς Διομήδους, ἐρῶν
 Εὐίππης, τῆς Δαῦνος θυγατρὸς, ὃς ἐκρι-
 νε τὸν Δαῦνον ἔχειν τὴν γῆν, Διομήδην

E M E N D A T I O N E S.

(a) Καμπύλῳ reposui, pro καθνώδει, ex duobus exempl. quam nihili vocem
 recte iudicavit Bentlejus. (b) Ἐκοψε, pro ἔκοπτε, ut supra. * Supplevi ex qua-
 tuor MSS. (c) Haec, quae mox seorsum sita erant ad hunc modum: Θεατρομόρ-
 φῳ.) ἥ ὅτι θεάτρῳ, &c. heic, tamquam commodiori sede, uncis inclusa sic di-
 sposui, tres Codices secutus. (d) Declarandi adverbium adjeci ex omnibus fere
 libris. (e) Pristinam lectionem, quam Potterus in ἔκτισε sine necessitate muta-
 verat, restitui ex cunctis paene Codicibus. (f) Δαυνίαν reposui, pro τὸ Δαῦνον,
 ex accuratior. MSS. (g) Ἥς, pro ἧς, ut supra.

Simul porro ad venationem, et ad lustra-haben-

(tem saltum

Noctu proficiscentur, omnem caventes hominum
605 Barbaram turbam : in Graecis autem peplis
Sinuum dormitoria consueta quaerentes,
Et cinnos ex manibus, et post-coenam frustum
Placentae evelent, grate gannientes,
Prioris generis-vitae miseri memores.

PARAPHRASIS.

Porro simul mane ad pastum, simul vespere ad cubilia commeabunt, barbaram omnem caventes gentem : Graecos autem amantes, adeoque, ut eorum tum in vestium sinubus cubent cicures, tum ab ingerente manu pransoriam pultis ac panis offam accipiant, blande ganniendo atque adulando, memores, miseri, victus, quo ante transformationem utebantur.

Δὲ τὴν λείαν λαβεῖν * τῷ πολέμῳ *. ἐφ' ᾧ ὀργισθεὶς Διομήδης, κατηράσατο μὴ δύνασθαι σπεῖρειν τὴν γῆν, μηδὲ σπειρομένην ἀναδιδόναι καρπὸν, εἰ μὴ τις αὐτὴν σπείρει τῶν αὐτῶν συγγενῶν, ἢ συμπολιτῶν, καὶ μετακινήσῃ τὰς σῆλας αὐτῷ μηδένα δύνασθαι. ὕστερον δὲ ὁ Διομήδης πρὸς τῷ Δαῦνι ἀνῆρέθῃ. οἱ δὲ φίλοι αὐτῷ θρηνῶντες αὐτὸν, μετεβλήθησαν εἰς ὄρνεα ὅμοια κύκνοις, ἃ τὰς Βαρβάρους φεύγει, φοιτᾷ δὲ παρ' Ἑλλήσιν, ὥστε καὶ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν λαμβάνειν τροφάς, καὶ δύνειν εἰς τὰς κόλπας αὐτῶν. οἰκεῖ δὲ ταῦτα ἐν τῇ ἀπὸ τῷ Διομήδῃ καλεσμένῃ Διομηδεῖα νήσῳ. οἰκεῖσι δὲ ἔσται εἰ ὄρνιθες ὥσπερ (a) τινὰ πόλιν. κατὰ γὰρ τὸν ὄρθρον βλέχουσι τὸν τόπον ταῖς πτέρυξι, καὶ βλέχοντες εἰς ἀγρὰν πορεύονται, καὶ τὰ ληφθέντα θέντες ὁμοῦ, διαίρῃσιν ἀλλήλοις.

Κεῖται δὲ ἡ Διομηδεῖα νῆσος περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον καὶ τὸν Ἀδρίαν. οἱ γὰρ Ἰά-

πυγες, καὶ Ἀπυλοὶ περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον οἰκεῖσιν. Ἀπέλων δὲ ἔθνος, κατὰ τὸν Δίωνα, Πευκέτιοι, Πεδίκυλοι, καὶ Δαῦνιοι, καὶ Ταραντῖνοι, καὶ Κάνναι. Διομήδης πεδίον ἐστὶ περὶ τὴν (b) Ἀπυλίαν τῶν Δαυνίων. ἡ δὲ (c) Μεσάπια καὶ Ἰαπύγια ὕστερον Σελεντία, εἴτα Καλαβρία ἐκλήθη. ἡ δὲ Ἀργυρίππα, πόλις τῆς Διομηδῆς, μετεκλήθη (d) Ἀπυλοῖς Ἀρποὶ.

Ὁ δὲ φησὶν ὁ Λυκόφρων ἐμπροσθεν, ὅτι ἀκαρπύσης τῆς Δαυνίων γῆς διὰ τὰς ἀράς Διομηδῆς, μεταπεμφάμενοι οἱ Δαῦνιοι συμπολίτας τῷ Διομήδῃ, καὶ βαλόντες ζῶντας εἰς γῆν, ἐποίησαν καρπεύειν τὴν γῆν, λῆρός ἐστιν. ἐπὶ Φαβίᾳ γὰρ Μαξίμῳ Βερρεκώσσῃ, ἥτοι ἀκροχορδονώδῃ, καὶ Δαῦνιοι, ἀλλὰ Ῥωμαῖοι τῷτο ἐποίησαν, Ἑλληνικὸν καὶ Γαλατικὸν ἀνδρόγυνον κρύψαντες ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ, ἐκ χρησμῶν τινὸς δειματωθέντες, λέγοντες, Ἑλλήνα καὶ Γαλάτην καταλήψεσθαι τὸ ἄστυ.

Ex 607. Καὶ κρίμνα χειρῶν.) (e) κρίμ-

EMENDATIONES.

* Supplevi ope trium exempl. (a) Adjeci ex quatuor exempl. (b) Ἀπυλίαν, pro Ἀπυλαν, ex accuratior. libris. (c) Μεσάπια καὶ Ἰαπύγια lego cum tribus MSS. Strabone etiam suffragante, pro : Μεσαπύγη καὶ Ἰαπύγη. (d) Sic cum laudatis Codicibus lego, pro : Ἀπυλὶς Ἀρπες, monente etiam Cluver. Ital. Antiq. pag. 1216. (e) Κρίμνον, pro κρίμνα, ex quatuor MSS.

- 610 Τροιζηνίας δὲ τραῦμα φοιτάδος πλάνης
 Ἔσαι κακῶν τε πημάτων παραίτιον,
 Ὄταν θρασεῖα, θεράς οἰσρήσῃ κύων
 Πρὸς λέκτρα · τύμβος δ' αὐτὸν ἐκσώσει μόρῃ
 Ὀπλοσμίας, σφαγαῖσιν ἡυτρεπισμένον.
 615 Κολοσσοβάμων δ' ἐν πτυχαῖσιν Ἀυσόνων
 Σταθεῖς, ἐρείσει κῶλα χερμαδῶν ἐπὶ
 Τῷ τειχοποιῷ δαπέδων Ἀμοιβέως,
 Τὸν ἐρματίτην νηὸς ἐμβαλὼν πέτρον.

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 612. ὅτ' ἂν Pal. 117. οἰσρήσει Vat. 1471. Vers. 613. ἐκσώσῃ Selden. aliique. Post. μόρῃ in Potterianis MSS. distinctionis nota est, ut Ὀπλοσμίας non ad τύμβος, sed ad σφαγαῖσιν referatur. Vers. 614. ἡυτρεπισμένον Vat. 1307. Vers. 617. τοιχοποιῷ, si excipias Vat. 972. 1306. et Barber. omnes Codic. legunt. γαπέδων Vat. 915. Pal. 40. 158. Cas. memb. aliique. Selden. autem: γαπέδων δ'.

νον, εἶδος κριθῆς · νῦν δὲ τὸ (a) ἀπό-
 σαγμα τῷ κυκεῶνος λέγει, ὡς καὶ Καλλι-
 μαχος.

Καὶ κρίμνον κυκεῶνος ἀποσάζοντος
 ἔραζε.

Ex 608. * Κρυζέμενοι.) ὀδυνηρὰν φωνὴν ἀφέντες, ἀσήμεως φεγγόμενοι. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν θηρίων τίθεται ἡ λέξις.*

610-14. Τροιζηνίας δὲ τραῦμα.) ἐν Τροιζῇ Φαίδρα ἱερὸν Ἀφροδίτης ἰδρύσατο ἐπὶ τῷ τῷ Ἰππολύτῳ ἔρωτι, (b) ὡς Ἑυριπίδης φησιν.

. . . . Ἰππολύτῳ δ' ἐπὶ

Τολοιπὸν ὠνόμαζεν ἰδρύσθαι Θεῶν. ἡ δὲ Ἀφροδίτη, κατὰ φησι Μίμνερμος, ὑπὸ Διομήδους τρωθεῖσα, παρεσκέυασε τὴν Αἰγιάλειαν πολλοῖς μὲν μοιχοῖς μοιχευθῆναι · συκοιμηθῆναι δὲ καὶ Ἰππολύτῳ, καὶ Κομήτῃ, τῷ Σθενέλῳ υἱῷ. Διομήδης δὲ παραγενόμενος εἰς τὸ Ἄργος, ἐπιβυλεύεται παρ' αὐτῆς. τῷ δὲ καταφυγόντος εἰς

τὸν βωμὸν τῆς Ἥρας, διὰ νυκτὸς φεύγει σὺν τοῖς ἐταίροις, καὶ ἦλθεν εἰς Ἰταλίαν πρὸς Δαῦνον βασιλέα, ὃς αὐτὸν δόλῳ ἀνέϊλεν.

Ἡ δὲ σύνταξις καὶ ἡ ἐννοια, τοιαύτη. Τὸ τραῦμα δὲ τῆς Ἀφροδίτης, ὃ ἐτρώθη παρὰ τῷ Διομήδῃ, ἔσαι αὐτῷ παραίτιον τῆς φοιτάδος πλάνης, τῶν κακῶν τε πημάτων, ὅταν ἡ θρασεῖα, (c) ἡ θεράς καὶ ὀρμητικὴ κύων, ἦγαν ἡ γυνὴ Διομήδους Αἰγιάλεια, οἰσρήσῃ καὶ μανικῶς ὀρμήσῃ πρὸς τὰ λέκτρα καὶ τὰς μίξεις. ἐκσώσει δὲ αὐτὸν ἀπὸ τῷ μόρῃ ὃ τύμβος καὶ ὁ ναὸς τῆς Ὀπλοσμίας, ἥτοι τῆς Ἥρας ἡυτρεπισμένον καὶ ἐτοιμασθέντα ταῖς σφαγαῖς.

Ex 613. Τύμβος.) τύμβον καλεῖ τὸν (d) βωμὸν, ὡς τὸ.

Ὁ δ' ἀμφὶ τύμβον τ' Ἀγαμέμνονος δαμείς. καὶ Δῆρις φησιν ἐν τῷ περὶ Ἀγώνων, τὰς βομῆς τάφους καλεῖσθαι.

EMENDATIONES.

- (a) Ἀπόσαγμα, pro ἀπόσομα, ex duobus libris. * Erui ex duobus laud. MSS. (b) Supplevi ope quinque MSS. (c) Supplevi ex omnibus fere libris, deleta in insequenti voce, quae explicationis causa adjacet. (d) βωμὸν, pro τάφον, ex accurat. MSS.

- 610 Troezeniae autem vulnus vagi erroris
 Erit graviumque cladium caussa,
 Quando audax, lasciva insaniet canis
 Ad concubitus: ara autem ipsum servabit a morte
 Hoplosmiae, jugulationibus paratum.
 615 Colosseus vero in sinibus Ausoniorum
 Stans, fulciet membra in saxis
 Structoris fundamentorum Amoebei,
 Suburralem navis educens lapidem.

PARAPHRASIS.

At quod Veneri nobis auxilianti infliget vulnus, illud vero tam vagi erroris, tot tristium cladium luctuumque erit caussa. Illa enim acceptam laesionem ulciscens, uxorem Aegialeam, impudicam illam salacemque canem, ita ad moechandum inflammabit, ut prae impuris amoribus furens, legitimorum infensissima, capitales viro redeunti insidias struxerit: a quibus tamen Iunonis, in quod aufugiet, templum eum servabit. Unde Italiam petens, et strenuam adversus Colchicum draconem, quem totam Phaeaciam vastantem tunc inveniet, navans operam; ideoque magno honore habitus, publicas sibi statuas passim eriget, quas ex iis lapidibus, quos, in patriam reversurus, in navem pro saburra suam de subrutis meae patriae Neptuni manu extractis moenibus imponet, effingendas curabit.

Ex 614. (a) Ὀπλοσμία.) Ὀπλοσμία, ἢ Ἡρα ἐν τῇ Πελοποννήσῳ τιμωμένη.

615-18, Κολοσσοβάμων.) ἀλάσσης τῆς Τροίας, Διομήδης ἀντὶ βάρους, λίθους ἐκ τῆς τείχους τῆς Τροίας εἰς τὴν ἑαυτῆς ναῦν ἔβαλε. παραγενόμενος δὲ εἰς τὸ Ἄργος, καὶ μόλις φυγὼν τὸν ἐκ τῆς γαμετῆς αὐτῆς θάνατον, παρεγένετο εἰς Ἰταλίαν. εὐρῶν δὲ τὴν καὶ αὐτὰ τὸν Κολχικὸν δράκοντα λυμαινόμενον τὴν Φαιακίδα, ἐκτείνει, τὴν δὲ Γλάυκην χρυσὴν ἀσπίδα κατέχων. ἐνόμισε γὰρ ὁ δράκων, τὸ χρυσὸν εἶναι δέρας τῆς κριῆς. τιμηθεὶς δὲ ὁ Διομήδης ἐπὶ τῷ σφύδρῳ, ἀνδριάντας κατεσκεύασεν ἑαυτῇ ἐκ τῶν λίθων τῆς

Ἰλίου, ὧν ἐνεβάλετο τότε εἰς τὴν ναῦν, καὶ ἔστησε τέττας κατὰ πᾶν τὸ ἐκεῖσε πεδῖον. ὕστερον δὲ ἀνελὼν ὁ Δαῦνος αὐτὸν, ἔρριψε καὶ τὰς ἀνδριάντας εἰς τὴν θάλασσαν. ἔτσι δὲ (b) ἀνερχόμενοι (c) μόνοι ὑπὸ τῶν κυμάτων, πάλιν ἐξήρχοντο πρὸς τὰς βάσεις αὐτῶν. ἰσορεῖ δὲ τῷ Τίμαιος ὁ Σικελὸς, καὶ Λύκος ἐν τρίτῳ. καὶ ἢ μὲν ἰσορία, τοιαύτη. ἢ δὲ σύνταξις ἔστιν ἔχει.

Κολοσσοβάμων δὲ σταθεῖς, ἦτοι ἀνδριαντογλύφους. κολοσσοὶ γὰρ, οἱ ἀνδριᾶς. σταθεῖς δὲ πᾶς; ἐν ταῖς πτυχαῖς καὶ περικλείσματος καὶ πόλεσι τῶν Αὐσόνων, ἐρείσει καὶ ἐδραιώσει τὰ κῆλα καὶ τὰ ὅσα αὐτῇ, ἦτοι

EMENDATIONES.

(a) Haec, quae, quum superius extra ordinem sita essent, ad suam sedem revocavi; ita restitui ex duobus MSS. pro: Ὀπλοσμία.) ἢ Ἡρα, &c. (b) Pristinam lectionem restitui, quam Potterus ex Graev. mutaverat in ἀνερχόμενοι, suffragantibus omnibus MSS. (c) Adjeci, et ὑπὸ pro ἀπὸ reposui, ex accurat. libris.

- Κρίσει δ' Ἀλαίνε τῷ κασιγνήτῳ σφαλεῖς ,
 620 Εὐχὰς ἀρέραις ἀμφετητύμῃς βαλεῖ ,
 Δηῆς ἀνείναι μῆποτ' ὄμπνιον σάχυν ,
 Γῆας τιθαιβώσσοντος ἀρδηθμῷ Διὸς ,
 Ἦν μήτις αὐτῷ ῥίζαν Αἰτωλῶν σπάσας ,
 Χέρσον λαχίνη , βυσὶν αὐλακας τεμῶν .
 625 Στήλαις δ' ἀκινήτοισιν ὀχμάσει πέδον ,
 Ἄς ἔστις ἀνδρῶν ἐκ βίας καυχήσεται
 Μετοχλίσας ὀλίζον· ἦ γὰρ ἀπτέρως

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 620. ἀμφ' ἐτητύμῃς Pal. 40. 158. et Casan. memb. ἀφ' ἐτητύμῃς Selden.
 Vers. 624. αὐλακα Vat. 972. Vers. 625. ὀχμάσει Vat. 972. Vers. 627. ὀλίζον, pro
 ὀλίζον, ex Vat. 916. 1471. et utroque Casan. Alii autem ὀλίζον .

γλυφῆσεται ὡς ἀνδριάς, ἀπὸ τῶν χερμά-
 δων καὶ μεγάλων λίθων, (a) τῶν δαπέδων
 καὶ θεμελίων τῷ Ποσειδῶνος, ὃν Ἀμοιβέα
 καλεῖ. αὐτὸς γὰρ σὺν Ἀπόλλωνι τὴν Τροί-
 αν ἐπύργωσε. πῶς δὲ γλυφῆσεται ὡς (b)
 ἀνδριάς ὁ Διομήδης; ἐκβαλὼν ἀπὸ τῶν
 πλοίων, αὐτῷ δηλονότι, τὸν πέτρον καὶ τὸν
 λίθον, (c) τὸν ἐρματίτην καὶ ἐξισωτὴν τῷ
 πλοῖον. ἐν γὰρ τοῖς κενοῖς πλοίοις οἱ πλε-
 οντες βάλλουσι λίθους, ὅπως ὀρθῶς καὶ μὴ
 λοξῶς τῇ κρυφότητι πλέοιεν. Ἄλλως. Ἐπὶ
 κολλοσσὶ δὲ βεβηκώς, ἦγεν ἐφ' ὑψηλῆς τό-
 πος, ἐν ταῖς πλαξὶ τῶν Ἰταλῶν, σφί-
 ζει τὰ σκέλη ἐπὶ τῶν λίθων τῷ τειχο-
 ποῖν τῶν ἐδάφων τῷ Ποσειδῶνος, τὸν
 ἐξισωτὴν τῆς νεῶς ἐκβαλὼν πέτρον.

Ἀυσονας δὲ κακῶς εἶπεν ἕτος ὁ Λυ-
 κόφρων, τῆς τε Φαίανος καὶ Δαυνίης. Ἀυ-
 σονες γὰρ κυρίως, ὥσπερ καὶ περὶ τὰς ἀρ-

χὰς ἔφην, οἱ Ἀυρῆκοι λέγονται, μέσον
 Καμπανῶν καὶ Ουόλκων κείμενοι. ἐνίοι δὲ
 καὶ μέχρι Λατίης Ἀυσονίαν εἶναι ἐνόμισαν,
 ὥστε ἐκ τῆς τινὲς καὶ πᾶσαν τὴν Ἰταλίαν
 * Ἀυσονίαν κληθῆναι * φασιν. ὁ δὲ σοφὸς
 ἕτος Λυκόφρων ἐκ εἶδα, ποία ἀδεία τῆς
 Φαίανος καὶ Δαυνίης, ἥτοι τῆς Καλαβρίας,
 Ἀυσονας καλεῖ. τὰ δὲ τῶν πάντων νεωτέ-
 ρων ἐπίσταται, ὅτι ἀμαθίας καὶ ἀναισθη-
 σίας ἀδεία, καὶ ἡμᾶς τῷ Ἑλληνικῷ γένει
 ὄντας, Ἀυσονας λέγουσιν.

Ex 617. (d) Τειχοποῖν.) τειχοποῖν ὁ
 Ποσειδῶν εἶπομεν, διατὶ λέγεται, ὅτι τὴν
 Τροίαν σὺν Ἀπόλλωνι (e) ἐπύργωσε. πε-
 ραιτέρω δὲ πλατύνειν τὴν ἱστορίαν, ἢ δι'
 ἐπῶν, ἢ * διὰ τῶν * καταλογάδην ῥητῶν,
 καίπερ μυρία λέγειν εἰδότες, περιττόν
 ἐστιν.

(f) Ἀμοιβέως.) Ἀμοιβέα τὸν Ποσει-

E M E N D A T I O N E S .

(a) Sic cum duobus exempl. lego, pro: γηπέδων καὶ θεμελιακῶν. (b) Ita cum
 accurat. libris lego, pro: ὡς ἀνδριάς. ὁ Διομήδης ἐκβαλὼν, &c. (c) Necessarium
 articulum praemisi ex omnibus fere libris. * Supplevi ope trium MSS. (d) Haec
 ita emendavi ex duobus Codic. antea enim legebatur: Τειχοποῖν.) ὁ Ποσειδῶν, &c.
 (e) Ἐπύργωσε, pro ἐπύργωσατο, ex omnibus fere libris. * Supplevi ope qua-
 tuor MSS. (f) Ita restitui ex duobus exempl. quum antea legeretur: Ἀμοιβέα.)
 τὸν Ποσειδῶνα, &c.

Judicio autem Alaeni fratris deceptus,
 620 Preces arvis veras fundet,
 Cereris emittant nequando almam aristam,
 Agros nutricante irrigatione Jove,
 Nisi quis *ab* ipso originem Aetolorum trahens,
 Terram proscindat, bobus sulcos ducens.
 625 Cippis autem immobilibus continebit terram,
 Quos nemo hominum ex vi gloriabitur
 Dimovisse parum: etenim cito

PARAPHRASIS.

At iniquo fratris Alaeni judicio deceptus, quem Daunus arbitrum in optione totius hostilis regionis, an praedae accipiendae constituet, quam illi ad compensandas suppetias sibi in eo, quod tum geret, bello conficiendo latas dabit. Deceptus, inquam, quod frater propter Evippae, Dauni filiae, amorem Dauno magis favens, spolia, nec regionem, ipsi adjudicarit: ex animo Dauniis arvis imprecabitur, ut numquam, Jove imbribus nutricante, almam Cereris aristam emittant, nisi ab Aetolo aliquo, ejus gentili, possessa et culta. Illas autem, quibus regionem cinget, statuas nemo prorsus mortalium vi de statu suo vel parum dimovisse gloriabitur. Quamvis enim post ejus mortem jussu irati ob diras illas Dauni in salum projici-

δῶνα λέγει, ὅτι ἐν Δελφοῖς ἔτω τιμᾶται, ἐπεὶ ἡμεῖς φαντο πρὸς ἀλλήλους, ὁ μὲν Ποσειδῶν Καλαβρίαν· ὁ δὲ Ἀπόλλων Δελφός.

619. Κρίσει δ' Ἀλαίνος,) ἐρρέθη, ὅτι ὁ Ἀλαίνος, νόθος ἦν ἀδελφὸς Διομήδους, ὃς ἐρῶν Ἐυίππης, τῆς Δάουνος θυγατρὸς, καὶ κριτῆς αἰρεθεὶς, χαριζόμενος αὐτῇ, τὸν Διομήδην ἐκρίνε τὰ λάφυρα λαβεῖν, καὶ μὴ τὴν γῆν.

621. Διὸς ἀνεῖναι.) Διὸς λέγεται ἡ Δημήτηρ, παρὰ τὸ δαΐω, τὸ μερίζω, ἡ μεμερισμένη πᾶσιν. Ἀνεῖναι δὲ, ἀντὶ τῆς ἀναδύναμι καὶ αὐξήσεως.

Ὀμπνιον σάχυν.) ὀμπνη, κυρίως πυρὸς μέλιτι βεβρεγμένος· νῦν δὲ ἀπλῶς Δημητριακὸν σῖτον εἶπεν. ἡ ὀμπνιος σάχυν, ὁ πνοὴν (a) ἐνίαν, ἥτοι ὠφέλιμον,

διδῶς τοῖς ἀνθρώποις· ἢ ὑπὸ τῆς ἀνέμου (b) πνεόμενος, καὶ εἰς ὄνησιν αὐξανόμενος.

622. Γῆρας.) τῆς ἡρωτρασμένης τόπης λέγει.

Τιθαιβώσσοντος.) ἐπιμελείας ἀξιώσαντος. κυρίως δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν μελισσῶν λέγεται, παρὰ τὸ τιθέναί τὴν βῶσιν· καὶ Ὀμηρος·

.... ἐνθα δ' ἐπειτα τιθαιβώσσοι μέλισσαι.

625. Ἀκινήτοισιν.) (c) ἀκινήτης τὰς σήλας εἶπεν, ὥς Διομήδης ποιήσας ἐσησεν ἀνὰ πᾶν ἐκεῖνο τὸ πεδῖον, διὰ τὸ, ἀποθανόντος τῆς Διομήδους, ῥίπτεσθαι εἰς τὸν βυθὸν αὐτὰς παρὰ τῆς Δάουνος, ὥς καταποντισθῆναι, καὶ πάλιν ἐξέρχεσθαι, καὶ εὐρίσκεσθαι ἐν τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ ἐσησαν.

627. Ἀπτέρως.) ὁμοπτέρως, ταχέως.

EMENDATIONES.

(a) Ὀνίαν, pro ὀνόαν, ex quinque libris. (b) Πνεόμενος et αὐξανόμενος, pro πνεόμενος et αὐξανόμενος, ex tribus MSS. (c) Haec, quae uno cum praecedentibus tenore legebantur, ita, praemissa textus voce, distinxī, duos Cod. secutus.

Αὐτὰ παλιμπόρευτον ἴξονται βάσιν,
 Ἄνδρ' ἀπέζοις ἴχνεσι δατέμεναι.

630 Θεὸς δὲ πολλοῖς αἰπὺς αὐδηθήσεται,
 Ὅσοι παρ' Ἰῆς γρῶνον οἰκῶνται πέδον,
 Δράκοντα τὸν φθείροντα Φαίαιας κτανῶν.
 Οἱ δ' ἀμφικλύσας χοιρᾶδας Γυμνησίας
 Σισυρνοδῦται καρκῖνοι πεπλωκότες,

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 628. αὐτὰ Cas. memb. Vers. 630. Versus ab hocce inclusive ad 919. exclusive desunt cum aliquot foliis in Vat. 915. Vers. 631. οἰκῶντες alii. Vers. 632. φθείραντα Vat. 1307. Pal. 40. 142. 158. Selden. aliique. κτείναντα Pal. 40. et 158. Vers. 633. ἀμφὶ κλύσας Vat. 916. 1471. Pal. 158. Alexand. aliique. Γυμνασίας ut Potter. Vat. 117. 916. 1471. Palat. 139. 142. et 158. Vers. 634. Coniunct. τε, quae post καρκῖνοι haud necessario sequebatur, sustuli auctorit. Vat. 972. Alexand. aliorumque. πεπλευκότες Vat. 972. Pal. 142. aliique cum Pott.

629. Ἄνδρα.) κυρίως τὰ χεῖλη τῶν
 ποταμῶν. νῦν δὲ τὰ κύματα λέγει.

(a) Ἀπέζοις ἴχνεσι.) τοῖς μὴ ἔχουσι
 πέζας, ἥτοι πόδας. μαρμάρινοι γὰρ ἦσαν
 αἱ σῆλαι.

Δατέμεναι.) ἀντὶ τῆς, κόπτεσθαι καὶ διερ-
 χόμεναι τὰ κύματα.

630-32. Θεὸς δὲ πολλοῖς.) (b) οἱ Φαίαι-
 κες αἰνέσκει καὶ σεβάζονται τὸν Διομήδην,
 οἵτινές εἰσι περὶ τὸ Ἰόνιον πέλαγος, ὅτι
 τὸν δράκοντα ἀνείλεν, ἐκ Κόλχων ἐκεῖσε
 ἐλθόντα πρὸς ζήτησιν τῆς χρυσῆς δέρας.
 τινὲς δὲ λησὴν φασιν εἶναι τὸν δράκον-
 τα. ἡ δὲ Φαιακία περὶ τὸν Ἰόνιον κόλ-
 πον ἐστίν, ὃ δὲ Ἰόνιος κόλπος, κατὰ τὸν
 Λυκόφωνα καὶ Αἰσχύλον, ἀπὸ τῆς Ἰῆς ἐκλή-
 θη. φησὶ γὰρ Αἰσχύλος ἐν Προμηθεΐ.

Χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος
 μυχός,

Σαφῶς ἐπίσας, Ἰόνιος κληθήσεται,
 τῆς σῆς πορείας μνημα τοῖς πᾶσι
 βροτοῖς.

πρότερον γὰρ Κρόνιος καὶ Ῥέας κόλπος ἐλέ-
 γετο, εἶτα Ἰόνιος ἔτῳς ἐκλήθη * ἀπὸ τῆς
 Ἰῶ. αὕτη * γὰρ ἐκ Δωδώνης ἐκεῖ ἀντε-
 πέραςεν. ἐν δὲ Κανώβῳ ἐμφῶν ἐγένετο,
 ἐνθα ἐκ τῆς τῆς Διὸς ἐπαφῆς, Ἐπαφὸν
 γεννᾷ, καὶ Λιβύην, ἥς Βῆλος, καὶ Δαναὸς καὶ
 Αἴγυπτος. καὶ ἔτοι μὲν ἔτῳ φασὶ τὸν Ἰό-
 νιον κληθῆναι. (c) ἄλλοι δὲ πολλοὶ φα-
 σιν, ἀπὸ Ἰονίης Ἰλλυριῆς τὸ γένος, βα-
 σιλεύσαντος τῆς τόπης, ἣς Ἀδρίης, τῆς
 περὶ τῆς τοῦ πέλαγος κτίσαντος πέλιν,
 τὴν λεγομένην Ἀδρίαν, ἣν Ἀδρίαν ἑτέροι
 φασιν ὑπὸ Διονυσίᾳ, τῆς (d) προτέρῃ τυ-
 ράννῃ Σικελίας, κτισθῆναι. τὸ δὲ πέλα-
 γος, ὡς ἔφην, ἀπὸ τῆς Ἰονίης ἐκλήθη.

633. Οἱ δ' ἀμφικλύσας.) ἑτέροι δὲ,

E M E N D A T I O N E S .

(a) Haec et sequentia, quae promiscue et posposite legebantur, ita distinxi, in ordinem digessi, et emendavi, ope quatuor exempl. (b) Lectionem: Φαίαιες σεβόνται τὸν Διομήδην, οἵτινες, sic restitui ope duorum MSS. * Supplevi ex tribus MSS. (c) Sic legunt accuratiores Cod. pro: Ἀυτόθεπος δὲ, καὶ ἄλλοι πολλοὶ, &c. et sane huius Autothepi nemo mentionem facit, si excipias Meursium, qui huuc locum excerpit in sua Bib. Graec. tom. 3. pag. 1165. Edit. Flor. (d) Προτέρῃ rescripsi, pro πρότερον, auctoritate quinque MSS.

Ipsi reducem ibunt gressum ,
 Undas non-pedatis vestigiis terentes .
 630 Deus autem a multis magnus vocabitur ,
 Quotquot prope Jonem cavum habitant solum ,
 Dracone infestante Phaeacas occiso .
 Alii ad circumfusa saxa Gymnesia
 Spisso-induti-operculo Cancri navigantes ,

PARAPHRASIS.

ciantur, cito tamen ad basim suam, in summam aquam enatantes, redibunt. Pro magno tandem Deo a Phaeacibus, Jonici maris insulanicis, propter necatum insulae populatorem draconem, coletur.

Alii, iique Boeoti, qui villosis patrio more utuntur vestibus, ad Gymnegasias, Iberiae insulas, navigantes, miseram vitam discalceati traducunt, funditores

ἦσαν οἱ Βοιωτοὶ, ὧς καὶ καρκίνους λέγει, πλεύσαντες εἰς τὰς χειράδας καὶ πέτρας τὰς Γυμνησίας, διαξέσσι γυμνὸν βίον, ἀνυπόδετοι, τρεῖς σφενδόνας κατέχοντες, μίαν τῷ τραχήλῳ, ἑτέραν περιεζωσμένοι τῇ ὀσφύϊ, καὶ τρίτην τῷ χειρὶ κατέχοντες, ὅπως αἱ μητέρες τὴν σφενδονητικὴν τοῖς νηπίοις παισὶ διδάσκουσιν. ὃ γὰρ τις τῶν παιδαρίων, τῶν ἐκείσε, γεύσεται ἄρτους, εἰ μὴ καταλάβῃ αὐτὸν εὐστοχία σφενδονητικῇ, ἀντὶ σκοπῆς κείμενον ὑπὲρ σανίδος.

Αἱ δὲ Γυμνησίαι αὗται, νῆσοι περὶ τὴν Τυρσηνίαν εἰσὶ. μέμνηται δὲ αὐτῶν καὶ Ἀρτεμίδωρος. Τίμαιος δὲ φησιν, εἰς ταύτας τὰς νήσους ἐλθεῖν τινὰς τῶν Βοιωτῶν, ὧς νήσους χοιράδας εἶπε. Φιλτέας δὲ ἐν τρίτῳ Ναξιακῶν, Βαλιαρίδας φησὶν αὐτὰς ὕστερον ὀνομασθῆναι. εἰσὶ δὲ καὶ οἱ ἐν αὐταῖς κατοικοῦντες, ἄριστοι σφενδονῆται. αἱ γὰρ μητέρες αὐτῶν, ὡς ἔφην, τιθέασιν ἐπὶ τινος ξύλου ἄρτον, καὶ ὃ πρότερον διδάσιν αὐτοῖς φαγεῖν, πρὶν καταλαβεῖν τὸν ἄρτον. ταῦτα μὲν ἔν τετοι περὶ τῶν προειρημένων * Γυμνησίων νήσων. Δίων δὲ

ὁ Κορκειανὸς ταύτας φησὶ πλησίον εἶναι τῇ Ἰβηρῳ πεταμῷ, πλησίον τῶν Ἑυρωπαϊῶν Ἡρακλειῶν σπηλαίων. ὧς νήσους Ἑλληνες μὲν καὶ Ῥωμαῖοι κοινᾶς, Γυμνησίας φασίν. Ἰβηρες δὲ Βαληρίας, ἥτοι ὕγεινας. ἑτέροι δὲ Γυμνησίας αὐτὰς ἔτω φασὶ κληθῆναι, ὅτι οἱ περισωθέντες τῶν Ἑλλήνων ἐκείσε γυμνοὶ ἐξήχθησαν, καὶ συνοικήσαντες γυναῖξιν, ἔτω καὶ τὰς παῖδας καὶ τὰς νήσους ἐκάλεσαν.

634. Σισυρνοδύται.) διαφέρει σίσους, σισύρα, καὶ σισύρνα. σίσους μὲν γὰρ λέγεται πᾶν εὐτελὲς ἱμάτιον. σισύρα δὲ, τὸ ἐκ δέρματος ἐντρίχες, ὅπερ καὶ γῆναν καλεῖσιν, ἢ τὸ ἀπλῶς ἐξ ἐρίος ἱμάτιον. σισύρνα δὲ, τὸ ἄτριχον δερμάτιον. τοῖς τοῖς γὰρ ἱματίοις ἐχρῶντο οἱ ταύτην οἰκῶντες.

Καρκῖνοι.) διὰ τὸ σκληρυνθῆναι ὑπὸ τῆς θαλάσσης αὐτῶν τὰς σάρκας, ἢ διὰ τὸ ναυαγῆσαντας δέρματα σκέπεσθαι, ἢ δίκην καρκίνων (α) πλεῦσαι, * ἔτως αὐτὰς ἐκάλεσαν.*

EMENDATIONES.

* Supplevi ope quatuor exempl. (a) Πλεῦσαι, pro πλεύσαντες, ex quinque libris. * Supplevi ope laudat. exempl.

- 635 Ἀχλαινὸν ἀμπρέυσσαι νήλιποι βίον,
 Τριπλαῖς δικώλοις σφενδόναϊς ὥπλισμένοι·
 Ὡν αἰ τεκῆσαι τὴν ἐκηβόλον τέχνην
 Ἀδορπα πεδέυσσαι νηπίες γόνυς·
 Οὐ γάρ τις αὐτῶν ψίσεται πύρνον γνάθῳ,
 640 Πρὶν ἂν κρατήσῃ νασὸν εὐσόχῳ λίθῳ,
 Ὑπὲρ τράφηκος σῆμα κείμενον σκοπῆ·
 Καὶ τοὶ μὲν ἀκτὰς ἐμβατήσονται λεπρὰς
 Ἰβηροβόσκας, ἀγχι Ταρτησσῆ πύλης,
 Ἄρνης παλαιᾶς γέννα, Τεμνίκων πρόμοι,
 645 Γραῖαν ποθεῖντες, καὶ Λεοντάρνης πάγας,
 Σκῶλόν τε, καὶ Τέγγυραν, Ὀγχησῆ θ' ἔδος,

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 635. νήλιποι, pro νήλιπον, ex Vat. 916. Pal. 40. 139. Alexand. utroque Casan. et Barber. Vers. 637. ἐκηβόλας Barocc. aliique. Caetero hunc versum non agnoscunt Vatic. 1471. et Palat. 139. Vers. 638. παιδεύσαι νηπίες Vat. 1306. et Alexand. παιδεύσαι Vat. 916. 972. 1307. 1471. Pal. 158. Casan. chart. Barber. et Barocc. νηπίων Vat. 1307. γόνυς Vat. 117. 916. 972. 1307. 1471. Pal. 40. 158. Alexand. uterque Casan. Barber. uterque Potter. aliique. Caetero neque hunc versum agnoscit Pal. 139. Vers. 639. ψίσεται Pal. 158. Casan. memb. Etymol. in νασός, et Selden. Vers. 642. ἐμβατήσονται Pal. 139. ἐμβατεύσονται Pal. 158. Seld. alii- que. Vers. 643. Ἰβηροβόσκας Vat. 1306. 1307. et Casan. chart. Ἰβηροβόσκῃ Pal. 139. Ταρτησσῆ, pro Ταρτησῆ, ex Pal. 158. Casan. memb. aliisque. Vers. 646. Τέγγυραν Vat. 117. 916. 972. 1307. Pal. 40. 142. 158. Barber. Potter. et alii. Τέγγυρον Vat. 1471. Pal. 139. Alexand. Casan. chart. et Barocc.

635. Ἀμπρέυσσαι.) ἐμπορέυσσαι, κα-
 κοπαθήσασιν. ἄμπρος γὰρ καλεῖται κυρίως
 τὸ σχινίον, τὸ ἔλκον τῆς βόας. ἢ τὸ ξύ-
 λον, τὸ ἐπικείμενον τοῖς ἀνέχεσι τῶν ὑπο-
 ζυγίων.

640. (a) Νασὸν.) νασός κυρίως ἄρτος
 συζυμωθεὶς μετὰ μέλιτος, καὶ σάφιδων, καὶ
 ἄλλων εἰδῶν. νῦν δὲ ἀπλῶς τὸν ἄρτον
 εἶπεν.

641. Τράφηκος.) τράφηξ κυρίως ἢ (b)
 ὑπόπλατος σανὶς, ἐν ᾗ τῆς ἄρτης πρὸς τῆς

κλιβάνης ἀπάγας. νῦν δὲ τὸ ἀπλῶς ξύλον
 εἶπε. τράφηξ καλεῖται καὶ τὸ χεῖλος τῆς
 πλοῖα, ἐν ᾗ οἱ σκαλμοὶ τίθενται. τράφηξ
 δὲ, καὶ ὁ τὴν τροφήν φέρων.

642. Λεπρὰς.) θαλάσση βεβρωμέναις.

643. Ἰβηροβόσκας.) (c) Ἰβηρικὰς. αἱ
 γὰρ Γυμνησίαι, πλησίον Ἰβήρων. ἢ δὲ
 Ἰβηρία, καὶ Ἰσπανία καλεῖται παρὰ Λα-
 τίνους.

* Ταρτησσῆ πύλης. *) Ταρτησσός, νῆ-
 σος καὶ πόλις, ἥς Ἀργανθώνιος ἐβασίλευ-

E M E N D A T I O N E S .

- (a) Sic emendavi ope duorum MSS. quum antea legeretur: Νασός.) κυρίως, &c.
 (b) ὑπόπλατος reposui, pro ὑπόπλατος, ex duobus libris. (c) Supplevi ope
 quatuor MSS. * Praemi si ex tribus exempl. et distinxi, quum antea uno tenore

- 635 Nudam trahent discalceati vitam,
 Tribus bifunibus fundis instructi:
 Quorum genitrices jaculatoriam artem
 Impransos docebunt parvulos filios:
 Nemo enim ipsorum secabit panis-frustum bucca,
 640 Antequam assequatur panem certo lapide,
 Super tigillo signum jacentem scopi.
 Atque illi quidem ripas conscendent asperas
 Iberiae-feraces, juxta Tartessi portam,
 Arnes vetustae propago, Temmicum duces,
 645 Graean desiderantes, et Leontarnes pagos,
 Solumque, et Tengyram, Onchestique sedem,

PARAPHRASIS.

Optimi; ac tribus ita fundis instructi, ut una pendeat a collo, altera sint accincti, tertiam denique manu teneant, jaculandi artem a matribus haurient, quae impransos adolescentulos docebunt: Nemini enim illorum prius cibum capere licebit, quam panem super tigillo positum scopi notam, certo lapide assequatur. Exscendent igitur appulsi in Baleares insulas, juxta angustum illud Tartessi, Ibericae apud Herculis columnas insulae, ostium, vetus Boeotiae propago, Temmicum, sive Bocotorum, duces, Graeam, Leontarnem, Solum, Tengyram, Onchestum

σε, ζήσας ἔτηρ', ἀφ' ἧν ἐβασίλευσε π', ὡς φησιν ὁ Ἡρόδοτος. κείται δὲ αὕτη ἡ Ταρτησσός (a) πλησίον τῶν Ἡρακλειῶν σπηλῶν. πύλιν δὲ αὐτὴν εἶρηκε, διὰ τὸ φρονεῖναι τὸ μεταξὺ τῶν Ἡρακλειῶν σπηλῶν, ὡς εἶμα, δὲ ἡ ἐκπλῆξ ἐστὶν εἰς τὸν Ὀκεανόν.

644. Ἄρνης.) Ἄρνη, πόλις Βοιωτίας, ἀπὸ Ἄρνης τῆς Ποσειδῶνος τροφῆς, (b) ἥτις Κρένυς ξητῶντος Ποσειδῶνα, ἀπηρνῆσατο μὴ ἔχειν αὐτόν, ἔθεν ἡ πόλις ἐκλήθη (c) Ἄρνη, πρότερον (d) Σινόεσσα λεγομένη, ὡς φησι Θησεύς ἐν τρίτῃ Κορινθίων. (e) Κρίτων

δὲ παρὰ τὸ ἄρνας πολλὰς ἔχειν, καὶ τὴν Κῶν δ' αὐτὸς ἔτω φησὶ κληθῆναι, παρὰ τῶν οἰκόντων αὐτὴν Καρῶν. κῶν γὰρ τὸ πρόβατον οἱ Κάρες φασίν.

Τερμίκων.) τῶν Βοιωτῶν, ἀπὸ ὄρεος Τερμίκου.

645-46. Γραῖαν.) τὴν νῦν Τάναγραν, πόλιν Βοιωτίας.

(f) Λεοντάρνης.) Λεοντάρνη, πόλις Βοιωτίας. ἐκλήθη δὲ ἔτω, διότι Ἀδράστῃς ἐκεῖ μέλλοντος θύειν ἄρνα, λέων ἐλέων, ἥρπασεν ἐκ τῆς θυσίας τὸν τεθυσόμενον ἄρνα.

EMENDATIONES.

legebatur: Ταρτησσός δὲ, νῆσος, &c. (a) Τὸ ἔτω, quod temere intererat, sustuli auctoritate omnium MSS. (b) ἥτις pro ὅτι, ex cunctis exempl. (c) Addidi ex duobus libris. (d) Σινόεσσα, pro Σινόεσσα, ex quatuor Cod. Seld. etiam consentiente. (e) Κρίτων, pro Κράτων, ex duobus libris. (f) Sic restitui lectionem, duos laud. Cod. secutus, quae antea erat: Λεοντάρνη.) πόλις, &c.

Καὶ χεῦμα Θερμώδοντος, Ύψάρνα θ' ὕδωρ.

Τὲς δ' ἀμφὶ Σύρτιν καὶ Λιβυσιῆας πλάκας,
 Στενὴν τε πορθμῷ συνδρομὴν Τυρσηνικῇ,
 650 Καὶ μιξόθηρος ναυτιλοφθόρος σκοπὰς,
 Τῆς πρὶν θανάσης ἐκ χερῶν Μηκισέως,
 Τῇ Στεροπέπλῃ, Σκαπανέως, Βοαγίδα,

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 650. ναυτιλοφθόρος Pal. 139. Vers. 65. χερὸς Vat. 916. 972. 1306. 1471. Alexand. Casan. chart. Barber. et Barocc. χερῶν Vat. 117. alii que. Vers. 652. Βοαγίδα Pal. 142.

* Σκῶλόν τε, καὶ Τέγγυραν. *) Σκῶλος καὶ Τέγγυρα, (a) ὁμοίως πέλεις Βοιωτίας. (b) Ὀρχήσας. *) Ὀρχησος, ἄλλος ἱερὸν Ποσειδῶνος, ὡς φησὶν Ὀμηρος.

*) Ὀρχησέν θ', ἱερὸν Ποσειδήϊον, ἀγλαὸν ἄλλος.

647. (c) Θερμώδοντος. *) Θερμώδων ἐστὶ μὲν ἕτερος ποταμὸς Παφλαγονίας περὶ Σινώπην, ὅπως ἦσαν αἱ Ἀμαζόνες. ὁ δὲ νῦν κείμενος Θερμώδων, καὶ Ὑψάρνας, Βοιωτίας εἰσὶ ποταμοὶ, ὡς Καλλιμάχος.

*) Ἀψ ἐπὶ Θερμώδοντος ὁδεύετον ...

648. Τὲς δ' ἀμφὶ Σύρτιν. *) τὲς περὶ τὸν Ὀδυσσεῖα λέγει. περὶ γὰρ τὴν Λιβύην ἐκπεσόντες, ἐπλανώντο. δύο δὲ εἰσὶ Σύρτις ἐν Λιβύῃ, ἡ μὲν μείζων. ἡ δὲ μικρὰ (d). ἐστὶ δὲ ὄνομα τόπος θαλάσσης περὶ Μεσσηνίαν καὶ Λιβύην, ἐνθα ὁ Τυρρηνὸς Ἀδρία συμβάλλων, δευτέρῃ ἐργάζεται τὴν Χάρυβδιν. (e) Ἀδριαὶς δὲ καὶ Σένων, ὀνόματα ποταμῶν ρέοντων εἰς τὸν Ἰόνιον κόλπον.

Σύρτιν. *) τὴν Χάρυβδιν.

Λιβυσιῆας. *) (f) γράφεται καὶ Λιγυσιῆας οἰκῶσι γὰρ οἱ Λιγυσιῖνοι μετὰ τῶν Τυρσηνῶν.

649. (g) Στενὴν τε πορθμῷ συνδρομὴν. *) ἔτω λέγει, ἐπειδὴ ὁ πορθμὸς μέσος καίεται τῇ Ἀδριατικῇ καὶ τῇ Τυρσηνικῇ πελάγῃ, τῇ μὲν λίγῃ, τῇ δὲ ἀρχόμενος. τὸ δὲ Τυρσηνικὸν πέλαγος μετὰ τὴν Ῥηίαν καὶ Μεσσηνίαν καίεται. τὸ δὲ ἑξῆς, ἔτως. Τὲς δ' ἀμφὶ Σύρτιν καὶ Λιβύην, καὶ πορθμὸν τὸν ἐν Τυρσηνίᾳ πλανηθέντα, πάντας ὁ πάνδοχος Αἰδης κατάσχη.

Λιβυσιῆον καὶ Λιγυσιῆον, τὸ αὐτὸ ἐστὶ. Λιβυσιῆον μὲν γὰρ λέγεται, ἀπὸ Λιβύης, τῆς Ἐπάφης θυγατρὸς. Λιγυσιῆον δὲ, ἀπὸ Λίγυος, τῇ (h) Ἀλεβίωνος ἀδελφῷ, ὃς Ἡρακλεῖα κωλύων ἀπερχόμενον ἐπὶ τὰς Γηρυόνας βῆς, ἀνῆρέθη. Ἑυρώπης δὲ καὶ Λιβύης ἄκραι, πορθμὸς Σαδίων ἑπτὰ, ἐνθα περὶ τὴν Λιβύην καὶ (i) Ἡρακλεῖοι δύο ἴσανται σῆλαι, (l) Ἀβυλὴ καὶ Κάλ-

EMENDATIONES.

* Erui ex tribus exempl. (a) Adjeci ex laud. libris. (b) Sic ex laud. Cod. emendavi, quum prius legeretur: Ὀρχησός. *) ἄλλος, &c. (c) Emendavi, ut supra, pro: Θερμώδων) ἐστὶ μὲν, &c. (d) Τὸ, Σύρτις ἢ Χάρυβδις, quod inconsulto sine ulla distinctione sequebatur, sustuli, et inferius suo loco emendatum restitui ope et auctoritate quatuor MSS. (e) Ἀδριαὶς pro Ἀνδρία ex tribus MSS. vide Cluv. lib. 1. It. ant. p. 137-38. (f) Haec, quae uno tenore sequebantur, ita distinxī, praemissa textus voce, ope trium MSS. (g) Ita distinxī, emendavi, et supplevi ope laud. exempl. Caeterum antea erat lectio: Στενὴν δὲ πορθμῷ συνδρομὴν λέγει, ἐπειδὴ, &c. (h) Ἀλεβίωνος reposui pro Ἀλεξίωνος, ut habet in vers. 1312. quatuor Cod. et Selden. secutus. (i) Ἡρακλεῖοι, pro Ἡρακλέος, malui rescribere ex accurat. MSS. (l) Ἀβυλὴ καὶ Κάλπη reposui ex duobus exempl. pro: Ἀλύβη

Et fluentum Thermodontis, Hypsarnique aquam.
 Alios circa Syrtin et Libyca aequora,
 Angustumque freti concursum Tyrrheni,
 650 Et semiferae nautis-exitiosas speculas,
 Prius mortuae ex manibus Mecistei,
 Leonis-exuvio-induti, Fossoris, Bubulci,

PARAPHRASIS.

denique, Boeotiae oppida, fluviosque Thermodontem atque Hypsarnum, exoptantes.

Alios, eosque cum Ulysse socios, mare Libycum, atque adeo circa Syrtim, quod inter Ionium et Tyrrhenum pelagus est fretum, naufraga Scyllae, ab Hercule olim Geryonios boves abigente interemptae, saxa, et volucrum Sirenium

πῆ λεγόμενα. ἐκεῖ δὲ εἰσι καὶ τὰ Γάδει-
 ρα, ἃ πρότερον νῆσος Κετίνκσα ἐλέγετο.
 ποταμὸς δὲ Γαδείρων, Βαίτης, ἐνθα (a)
 ἡ ἡμέρα ἀβρόως, καὶ ἔκαστ' ὀλίγον, (b)
 ἐμπίπτει, δίκην ἀσραπῆς, καὶ τὰ μὲν
 Γάδειρα κατὰ * τὸ τῆς * Εὐρώπης κεῖται
 τέρμα. Μακάρων δὲ νῆσοι ὀρίζονται τῷ
 Λιβυκῷ τέρματι, πρὸς τὸ ἀοίκητον ἀνέ-
 χουσι ἀκρωτήριον. Κλέαρχος δὲ τὰς κατὰ
 Γάδειρα σήλας, τῷ Βριάρεω Ἡρακλῆος
 εἶναι λέγει, μεθ' οὗ δέυτερον Ἡρακλῆς ὁ
 Τύριος ἦλθεν ἐπὶ τὰ Γάδειρα, καὶ τρίτος
 ὁ Ἕλλην.

650. Μιξόθηνος.) τῆς Σκύλλης, ἥτις,
 κατ' ἐμὲ, θυγάτηρ ἦν Νίσσας τῆς Μεγαρέως.
 τεμῆσα δὲ τὴν χρυσὴν αὐτῆς τρίχα, καὶ
 ἀνάνδρον αὐτὸν ἐργασαμένη (ἐν ἐκείνῃ
 γὰρ τῇ τριχὶ ἦν αὐτῷ τὸ πᾶν τῆς δυ-
 νάμεως, καθάπερ καὶ τῷ Σαμφῶν) ἀνη-
 ρέθη ὑπὸ τῷ Μίνωι, ᾧ καὶ πρῶτον τὸν
 πατέρα, κρεμασθεῖσα τῆς πρώτης τῆς ἐκεί-
 νης νεώς, καὶ ἐλκομένη διὰ τῆς θαλάσσης,
 ὄθεν καὶ ὁ τόπος, οἶμαι, τῷ πελάγῳ ἐκ-
 λήθη. Ἄλλοι δὲ φασί, γυναῖκα ταύτην

εἶναι εὐπρεπῆ, ἣν μισγομένην Ποσειδῶνι
 γυνῆσα Ἀμφιτρίτῃ, ἐνέβαλε φάρμακα τῇ
 πηγῇ, ἐφ' ἧς (c) εἴωθεν ἡ Σκύλλα λείσ-
 θαι, καὶ ἀπεθνήσκον αὐτὴν εἰς θυρίον, ἐξ
 μὲν κεφαλὰς ἔχον, κάμπης, κυνός, λέον-
 τός, Γοργόνος, φαλαίνης, (d) καὶ ἀνθρώ-
 πος. δώδεκα δὲ πόδας. Καὶ ταῦτα μὲν
 λήρα καὶ μυθικὰ. Ἐπισθεν δὲ αὐτὸς ἡλλη-
 γόρησα.

(e) Σκοπὰς.) ἔτω λέγει τὰς σκοπέλας.
 καὶ Ὅμηρος.

(f) Αὐτῆς δ' ἰχθυῖα σκοπέλον περι-
 μαίωσα.

Ἡρακλῆς παραπλέων τὰ μέρη, ἐνθα κα-
 τῶκει ἡ Σκύλλα, ὅτε ἦγε τὰς Γηρυονεῖδας
 βεῖς, αὐτὴν ἀνείλεν. ἐλθὼν δὲ πάλιν ὁ
 πατὴρ αὐτῆς Φόρκυν, καὶ καύσας αὐτὴν,
 πάλιν ἀνέστησεν.

651-52. Μηκισέως * τῷ σερφοπέπλῳ. *)
 Μηκισέως ὁ Ἡρακλῆς τιμᾶται παρ' Ἡλεί-
 ος. Στερφοπέπλος δὲ ὁ αὐτός, ὁ τὴν
 λεοντὴν ἐνδεδυμένος. σέρφος γὰρ, τὸ τῷ
 λέοντος δέρμα. ἐκέχρητο δὲ αὐτῷ ἀντὶ
 τῷ περιβολαίῳ.

EMENDATIONES.

καὶ Ἀβῆνα, Strabone etiam aliisque suffragantibus. (a) Ἡ ἡμέρα, pro αἱ ἡμέραι,
 ex probatior. Codic. (b) Ἐμπίπτει, pro πίπτει, ut supra. * Supplevi ope quin-
 que MSS. (c) Εἴωθεν, pro εἰάθει, ex accuratior. exempl. (d) Supplevi et emen-
 davi ope trium MSS. prius enim legebatur: φαλαίνης, ἀνθρώπος, ἰβ' πόδας, indi-
 stincte. (e) Sic distinxī et supplevi ope duorum lib. nam antea uno tenore le-
 gebatur: Σκοπὰς λέγει τὰς σκοπέλας &c. (f) Αὐτῆς, pro αὐτῇ, ex omnibus pae-
 ne libris, ipsoque Homero. * Adjeci ex tribus MSS.

Ἄρπηγογένων κλώμακας τ' ἀηδόνων
 Πλαγχθέντας, ὠμόσιτα δαιταλόμενους,
 655 Πρόπαντας Αἴδης πανδοκεὺς ἀγρεύσεται,
 Λώβαιοι παντοίοισιν ἐσπαγαγμένους,
 Ἐνα φθαρέντων ἀγγελον λιπῶν φίλων,
 Δελφινόσημον, κλώπα Φοινίκης Θεᾶς.

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 654. πλαγχθέντας Pal. 40. 142. δαιταλόμενους, pro δαιταλωμένους, ex Vat. 1471. Pal. 139. Alexand. Casan. chart. Barber. et Barocc. Vers. 655. ἀγρεύσεται Vat. 1471. Pal. 139. Alexand. Cas. chart. et Barber. Vers. 657. φίλον Vat. 972. Pal. 158. et uterque Potterian.

Σκαπανέως .) ὅτι ἔσκαψε τὸ (α) περιτείχισμα τῆς ἐπαύλειος τῶν βοῶν Ἀυγείης, τῆς Ἡλείων βασιλείας, καὶ τρέψας ἐκείσε πρὸς τὴν βεσσασίαν ποταμὸς δύο, τὸν τε Ἀλφειὸν καὶ Πηνειὸν, τὴν ἀμετρον ἐκείνην τῶν βοῶν κόπρον καθαίρει βραχεία ῥοπή, ὑπ' Ἐυρυσθέως τῆτο πρῶτα χθεῖς, ὡς καὶ τὰς λοιπὰς ἄλλας.

Βοαγίδα .) ὅτι τὰς βόας τῆς Γηρυόνης ἦγεν ἐξ Ἐρυθείας, τῆς περὶ τὸν Ὠκεανὸν νήσος, ὡς φησι καὶ Ὀππιανὸς ἐν τοῖς Κυνηγετικοῖς.

(b) Ὀππότ' ἐπὶ Ὠκεανῷ δηρίσατο Γηρυονῆι,

Καὶ κτάνεν ἐν σκοπιῇσιν

καὶ Ἡσίοδος, οἶμαι, ἐν Θεογονίᾳ.

..... * διαβάς πόρον Ὠκεανοῖο, *

Ὀρθον τε κτείνας, καὶ βυκόλον Ἐυρυτίωνα,

* Σταθμῷ ἐν ἠερόντι, πέρην κλυτῆς Ὠκεανοῖο. *

ἀνείλε δ' καὶ Γηρυόνην αὐτὸν ὑπὲρ τῶν βοῶν μέλλοντα μάχεσθαι, τοξέυσας αὐτὸν παρὰ τὸν ποταμὸν Ἀνθεμέντα. ἦν δὲ ὁ Γηρυόνης Χρυσάερος παῖς, καὶ θυγατὸς Ὠκεανῆς Καλλιρόης. δύο δὲ δένδρα περὶ τὸν τάφον ἐκείνου ἐσώτα καταλείβεται αἵματος.

ἦν δὲ καὶ τρικέφαλος καὶ τρισῶμος ὁ Γηρυόνης.

653. Ἄρπηγογένων .) ἀπὸ μέρους, ὀρνιθογόνων. λέγει δὲ περὶ Σειρήνων, αἰτίνες θυγατέρες ἦσαν Τερψιχόρης Μήδης, καὶ Ἀχελώος ποταμῆς, μεταξύ ῥέοντος Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, τῆς καὶ Ἀμβρακίας. νῦν δὲ Νικοπόλεως, ἀπὸ τῆς τὴν Ὀκταεῖον Καίσαρα νικῆσαι ἐκεῖ τὸν Ἀντώνιον. Ἄρπη δὲ, εἶδος ὀρνέος, καὶ Ἄρπηα ὁμοίως, καὶ οἱ ἄνεμοι ἄρπηαι λέγονται, καὶ ὀνόματα θηλειῶν πτερωτῶν δαιμόνων. Ἄρπηγογόνους δὲ λέγει τὰς Σειρήνας, οἷον ὀρνιθογόνους. πτερωταὶ γὰρ ἦσαν, καὶ τὰ κάτω μέρη ὀρνίθων ἔχουσαι, τὰ δὲ ἄνω ἀνθρώπων, ὡς αἱ Μῆσαι νικῆσασαι μελωδία, τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἐσφανάθησαν. ὅθεν ὡς ζωγραφεῖνται αἱ Μῆσαι ἐν ταῖς κεφαλαῖς ἔχουσαι πτερὰ, πλὴν Τερψιχόρης, ὅτι μήτηρ ἦν Σειρήνων. περὶ δὲ Κρήτην ταῦτα γέγονασιν, ὅθεν καὶ πόλις Ἀπτέρα τῆς Κρήτης, παρὰ τὸ ἐκεῖ τὰ πτερὰ νικηθείσας ἀποβαλεῖν τὰς Σειρήνας.

ἦσαν δὲ, ὡς ἔφαμεν, αἱ Σειρήνες, τὰ κάτω μέρη ὀρνίθων ἔχουσαι, τὰ δὲ ἄνω ἀνθρώπων, οἰκῶσαι περὶ Τυρσηνίαν. ὡς ἡ Σκύλλα ἐξ κεφαλᾶς εἶχεν, (c) ὡς εἶπο-

E M E N D A T I O N E S .

(a) Περιτείχισμα reposui, pro περιτείχιον, ex quinque libris, Pottero etiam cum Baroc. et Graev. suffragante. (b) Ὀππότ', pro αὐτῷ, ex omnibus fere Cod. ipsoque Oppiano. * Supplevi ope duorum MSS. * Supplevi pariter, ut supra. (c) ὡς, pro αἶς, ex accuratior. MSS.

Et aviformium scopulos lusciniarum
 Vagatos, crudeliter absumptos,
 655 Omneis Pluto caupo captabit,
 Cladibus omnigenis divexatos,
 Uno ex perditis nuncio relicto amicis,
 Delphinisigni, fure Punicae Deae:

PARAPHRASIS.

scopulos pervagatos, partim a Cyclope crudeliter devoratos, partim ab Laestrygonibus atrociter lancinatos, omnes capax Orcus excipiet, omnigenis cladibus afflictatos atque obrutos, uno tantum ex perditis nuncio amicis relicto. Ulysses enim, Palladii ille fur, delphineque insignito instructus clypeo, solus ex sociis omnibus salvus evadet. Ulysses, qui errabundus unoculi primum Polyphemi, cru-

μεν, τὰ δὲ ἄνω ἀνθρώπων, περὶ τὸ Ῥήγιον ἔσα τῆς Σικελίας, ἥς πλησίον καὶ ἡ Χάρυβδις περὶ Μεσήνην. ὥσπερ καὶ αἱ Γοργόνες ἐν Τάρτησιν τῆς Ἰβηρίας (α) (καὶ τινες ἐν Τάρτῳ ταύτας (β) εἶναι λέγουσι) πτερωταὶ καὶ αὐταί, καὶ δρακοντώδεις ἔχουσαι βοστρύχους. ὥς αἱ Ἀρπυγίαι ἐν Θράκῃ, ὧς τὰ ἄρκτων, σώματα γυπῶν, πρόσωπα κορών ἔχουσαι. καὶ ἡ Ἐχιδνα περὶ Λυδίαν, σέρνα καὶ κεφαλὴν κόρη, τὰ δὲ κάτω ὄφεις. ὥς καὶ Ὀρθός, ὁ Γηρυόνης κύων, ἐν Ἐρυθρίᾳ, δύο κυνῶν κεφαλὰς ἔχων, ἑπτὰ δὲ δρακόντων. καὶ Ἀσέριος, ὁ καὶ Μινώταυρος, ἐν Κρήτῃ, βοὸς ἔχων πρόσωπον, τὸ δ' ἄλλο σῶμα ἀνδρὸς. Ταῦτα παρεκβατικώτερον εἰρήκαμεν περὶ (γ) τερατομόρφων ζώων, ἐπεὶ καὶ αἱ Σειρήνες μυθικῶς, καθὼς ὑπεθέμεθα, τερατώδεις ἦσαν. ἀλληγορικώτερον δὲ Σειρήνές εἰσιν αἱ ἡδοναί. ὁ δὲ νεώτερος Πλάταρχος ἑταιρίδας ταύτας φησὶ, κατεχέσας αἰμυλίαις τὰς παραπλέοντας. εἰσὶ δὲ σειρήνες καὶ ζώφια μικρά, μελίσσαις παρόμοια.

Κλάμακας.) τραχεῖς τόποι, ἀκρωτήρια.

Ἀνδόνων.) τῶν Σειρήνων, διὰ τὸ θελ-

κτικόν.

654. Ὀμόσιτα δαιταλωμένους.) ὡμὰ ἐσθίουσας. ληρεῖ δὲ τὸτο γὰρ φησι περὶ τῶν, ὅταν ἐν τῇ τῆς Ἥλιν νήσῳ γενόμενοι ἡλίεον ἰχθύς ἐν ἀγκίστροις, καὶ ἔτω διέζων. ἀλλ' ἔτι καὶ ὡμὰς, ὡς Λύκοφρον, τέττες ἡσθιον. ἡ δαιταλωμένους, ὡς τραγομένους ὑπὸ τῆς Κύκλωπος ὡμῶς, ἢ καὶ ὑπὸ Λαισυργόνων.

658. Δελφινόσημον.) Στησίχορος φησιν, Ὀδυσσεῖα ἐπὶ τῆς ἀσπίδος φέρειν δελφίνου τύπον. καὶ Εὐφορίων ὁμοίως τῷ τῷ συμβέγγεται.

Κλαῖα.) τὸν Ὀδυσσεῖα φησιν, ὅτι τὸ Παλλάδιον τῆς Ἀθηνᾶς, εἰσελθὼν μετὰ Διομήδους ἐν τῇ Τροίᾳ, ἔκλεψε, δόντος αὐτοῖς αὐτὸ τῷ Ἀντήνορος. Θεανὼ γὰρ, ἡ Ἀντήνορος γυνὴ, τῆς ἐκεῖσε Ἀθηνᾶς ὑπῆρχεν ἱέρεια. * ἔκλεψε δὲ τὸ Παλλάδιον ὁ Ὀδυσσεύς, διὰ τοιαύτην τινὰ αἰτίαν. * χρησμός (d) ἢν δοθεὶς τοῖς Ἕλλησι, μὴ ἂν ἄλλως κρατῆσαι τῆς Τροίας, εἰ μὴ τὸ ἐν Τροίᾳ Παλλάδιον κλαπῇ.

Φοινίκης.) (e) Φοινίκη ἡ Ἀθηνᾶ ἐν Κορίνθῳ τιμάται.

EMENDATIONES.

(a) Haec uncis inclusi. (b) Supplevi ope quinque MSS. (c) τερατομόρφων, pro τετραμόρφων, ex omnibus fere libris. * Erui ex duobus MSS. (d) Το γὰρ, quod intererat, sustuli auctoritate laud. MSS. (e) Sic distinxī et emendavi, praemissa textus voce, ope trium exempl.

Ὅς ὄψεται μὲν τῷ μονογλήνῃ σέγας
 660 Χάρωνος, οἴνης τῷ κρεωφάγῳ σκύφον
 Χερσὶ προτείνων, τῷ πιδόρπιον ποτὸν.
 Ἐπόψεται δὲ λείψανον τοξευμάτων
 Τῷ Κηραμύντῃ, Πευκέως, Παλαίμονος,
 Οἱ πάντα θρανύξαντες εὐτόρνῳ σκάφῃ,
 665 Σχολίνῳ κακὴν τρήσσει κερέων ἄγρην.

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 659. τέγας Vat. 1471. Vers. 660. κρεωσφάγῳ Vat. 117. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Alexand. Barb. Casan. chart. uterque Potter. alii que . κρεωσφάγῳ Pal. 40. Vers. 661. τῷ πιδόρπιον Barocc. Vers. 662. ἐπ' ὄψεται Pal. 139. λείψανα Vat. 117. et Casan. memb. Vers. 664. εὐτόρνα σκάφῃ alii . σκάφῃ habet etiam Pal. 158. reliqui omnes σκάφῃ . Vers. 665. κακὴν, pro κακὴν, alii .

659 61. Ὅς ὄψεται μὲν .) Ὀδυσσεύς
 πλανώμενος ἐπὶ τὴν γαῖαν τῶν Κυκλώπων,
 εἰσελθὼν εἰς τὸ τῷ Πολυφύμῳ ἄντρον, ἢ
 Ποσειδῶνος, ἐν ᾧ ὀφθαλμὸν ἔχοντος, τυ-
 φλοῖ αὐτὸν δόλῳ ποιῶν . ἔξ γὰρ τῶν
 αὐτῶν ἐταίρων θαυρόντος τῷ Κύκλωπος,
 δίδωσιν αὐτῷ οἶνον ὃν Ὀδυσσεύς, λέγων .

Κύκλωψ, τῇ, πῖε οἶνον, ἐπεὶ φάγες
 ἀνδρόμεα κρέα .

Ὅφρ' εἰδῆς, οἶδόν τι ποτὸν τόδε νηῦς
 ἐκένευθαι .

(a) Ἡμετέρῃ .

μεθυθέντος δὲ αὐτῷ, ὃν Ὀδυσσεύς σὺν τοῖς
 φίλοις ἐν δοκῷ πεπυρωμένῃ αὐτὸν τυφλοῖ .
 ὕστερον δὲ αὐτοὶ σώζονται, διθέντες ἐν
 λύγῳ ὑπὸ ταῖς κοιτίαις τῶν προβάτων .
 Μονογλήνῃ .) τῷ Κύκλωπος .

662 63. Λείψανον τοξευμάτων .) τῶν
 Λαισρυγόνων λέγει . τῶν γὰρ ὁ Ἡρα-
 κλῆς κατετόξευσεν, ἥνικα ἤλαυνε τὰς βῆς
 τῷ Γηρυόνῃ, ἐπιχειρῶντας αὐτῷ πολεμεῖν .
 λείψανον δὲ λέγει τῶν ὑπολοίπων τῶν
 ἀναιρεθέντων . Λαισρυγόνες δὲ εἰσιν, οἱ
 νῦν ἐν Σικελίᾳ Λεοντίνιοι .

Κηραμύντῃ .) (b) Κηραμύντης, * ὁ Ἡρα-
 κλῆς, * ὁ τὰς κῆρας διακων . ἀλεξίκα-
 κος γάρ .

Παλαίμονος .) (c) Παλαίμων, ὁ αὐτὸς
 διὰ τὸ παλαῖσαι τῷ Διὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ, ἢ
 τῷ Ἀχελαῷ ἐν Αἰτωλίᾳ περὶ τῷ γάμῳ
 Διῖανείρας, τῆς Οἰνέως θυγατρὸς . Φερε-
 κύδης δὲ φησι, μετὰ τὸ καταπαλαῖσαι
 αὐτὸν τὸν Ἀνταῖον τὸν Δίβυν, (d) ἢ
 Ποσειδῶνος, ἐξηκοντάπηχυν ὄντα (ἢ
 τὰ ὅσα πρὸς Ὀλυμπίαν ἠνέχθη, ὥς μὴ
 ἀπιστοῖτο) ἢ κατεάξαι, ἐμίγη τῇ τῷ
 θέντος Ἀνταῖα θυγατρὶ Ἰφινόῃ, ἢ ἐξ αὐ-
 τῆς παῖδα γεννᾷ Παλαίμονα . τεσσάρων
 δὲ πηχέων ἦν ὁ Ἡρακλῆς, ἢ ποδὸς ἐνός,
 καθάπερ ὁ Ποντικὸς Ἡρόδοτος ἰσχυρεῖ . Με-
 νεκράτης δὲ, ὁ περὶ Νικαίας συγγρα-
 φῶς, Ἀλκαῖόν φησι πρότερον καλεῖσθαι
 τὸν Ἡρακλέα, ὅποτε τῶν ἐκ Μεγάρων αὐ-
 τῷ γεγεννημένων ὀκτὼ παῖδας, ἢ τέσ-
 σαρων, ἀνεῖλεν, ὥς φησι ἢ Πίνδαρος .

... χαλκοαῖαν ὀκτὼ θανόντων .

Τῶν Μεγάρων τέκεν οἱ Κρεοντίς ἡδὲ .
 ἔκτοτε δὲ Ἡρακλῆς ἀπὸ χρησμοῦ ἐκλήθη .

EMENDATIONES.

(a) Supplevi ope quatuor librorum . (b) Sic distinxi et emendavi, praemissa
 textus voce, ope trium exempl. * Addidi ex laud. exempl. (c) Distinxi et
 emendavi, ut supra . (d) Ἰδὼν, pro τὸν, ex omnibus paene libris, ut emendare
 voluisse videtur Potterus, licet articulus eandem vim habeat.

Qui videbit quidem coclitis tecta
 660 Leonis, vini carnivoro scyphum
 Manibus propinans, post-coenaticum potum.
 Videbit deinde reliquium telorum
 Avernunci, Tediferi, Palaemonis,
 Qui omnes conterentes *in* rotundo naves,
 665 Junco malam perforabunt mugilum praedam.

PARAPHRASIS.

delis illius leonis, vasta videbit antra: cui, aliquot e suis devoranti, meri scyphum, poculum bellarium, propinabit. Videbit deinde Laestrigones, illas sagittarum avernunci Herculis reliquias, qui omneis appulsas naveis conterentes, dissipatos naucleros, tamquam mugiles perfossos, devorabunt.

ὁ δὲ χρησμὸς ἔτω πως ἔχει.

(a) Ἡρακλείην δὲ σε Φοῖβος ἐπώνυμον
 ἐξονομάζει.

Ἡρα γὰρ ἀνθρώποις φέρων, κλέος ἄφθιτον ἔξεις.

τὸν δὲ χρησμὸν τέτον, ὃν ἐδὲ γινώσκω,
 (b) ἕτερος πάλιν ἱστορικὸς λέγει.

664-65. Οἱ πάντα θραυύξαντες.) οἵ-
 πινες Λαιστρυγόνες πάντα τὰ σκάφη τῶ
 Ὀδυσσεύος θραυύξαντες καὶ συντρίφαντες ἐν
 τῷ εὐτόρνῳ καὶ (c) σρογγύλῳ, λείπει λιμένι.
 ἢ κατὰ τὰς μεταγραφάς, οἵτινες πάντα,
 τὰ πλοῖα δηλονότι τῶ Ὀδυσσεύος, θρα-
 νύξαντες καὶ συντρίφαντες ἐν τῷ εὐτόρνῳ

καὶ περιφερῆ σκάφει καὶ λιμένι τῶν Λαιστρυ-
 γόνων (περιφερῆς γὰρ ἐστὶ, δίκην σκάφους)
 ἐν σχοίνῳ τρήσσει καὶ τρυπήσσει τὴν κακὴν
 ἄγρην τῶν κερρέων καὶ τῶν γομφαρίων.
 γομφαρίοις δὲ ἰχθύσιν εἰκάζει τὰς Ὀδυσ-
 σέως φίλας, ἀνηρημένους καὶ ἐσθιομένους ὑπὸ
 τῶν Λαιστρυγόνων, ὃν τρόπον οἱ ἀλιεῖς τὰς
 κερρέας, ἥτοι τὰ γομφάρια, τρυπῶντες
 σχοίνῳ, πιπράσκουσιν, καὶ ὠνένται καὶ ἐσ-
 θίσουσιν οἱ βελόμενοι. σχοῖνος δὲ, εἶδος
 φυτῶ, ἥτοι (d) τὸ βρέλον, μεθ' ἧς πλέκσει τὰς
 σπυρίδας. μεταφράζει δὲ τὸ Ὀμηρικόν.

Ἰχθύες δὲ ὡς πείροντες, ἀτερπέα δαΐ-
 τα (e) φέροντο.

EMENDATIONES.

(a) Oraculum sic reposui ex tribus accuratior. MSS. Suida, Etymologo, Pha-
 vorino, Eustathio consentientibus. Potterus autem ita profert:

Οὐκ ἔτι Παλάμων κληθήσεται, αὐτὰρ Ἀπόλλων

Ἡρακλέα δὲ σε Φοῖβος ἐπώνυμον ἐξονομάζει.

Ἐξ Ἡρας γὰρ ἐν ἀνθρώποις Κλέος ἄφθιτον ἔξεις.

sed ne unus quidem liber occurrit, qui cum eo conveniret. (b) Sic singulariter
 omnes libri, et sane melius, quum apud neminem, qui hodie extant, auctorum oc-
 currat. (c) Τὸ καὶ περιφερῆ, quod haud necessario intererat, sustuli auctoritate
 omnium MSS. eo potissimum nomine, quod mox explicandi ratione praesto sit.
 (d) Τὸ βρέλον rescripsi, pro τὰ βρέλα, ex quatuor MSS. Caeterum verbum vul-
 gare est. Vide Gloss. du Fresne pag. 228. tom. 1. et pag. 44. in Append. (e) Φέ-
 ροντο, pro πείνοντο ex tribus libris, ipsoque Homero.

- "Αλλος δ' ἐπ' ἄλλω μόχθος ἄθλιος μενῆ ,
 Τῷ πρόσθεν αἰεὶ πλείον ἐξωλέερος.
 Ποῖα Χάρυβδις ἐχὶ δαίσεται νεκρῶν ;
 Ποῖα δ' Ἐριννὺς, μιξοπάρθενος κύων ;
 670 Τίς ἐκ ἀνδρῶν σείρα, Κενταυροκτόνος,
 Αἰτωλὶς ἢ Κερήτις, αἰόλῳ μέλει
 Πείσει τακῆναι σάρκας ἀκμήνῃς βορᾶς ;
 Ποῖαν δὲ θηρόπλαστον ἐκ ἐσόψεται
 Δρακῆναιναν, ἐγκυκώσαν ἀλφίτῳ θρόνα,
 675 Καὶ κῆρα κνωπόμορφον ; οἱ δὲ δύσμοροι
 Στένοντες ἄτας ἐν συφοῖσι φορβάδες ,

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 667. αἰεὶ Pal. 40. πλείων Vat. 972. et 1307. πλείστον Cas. memb. et Selden.
 Ver. 673. ἐσόψεται Pal. 142. alii que. Vers. 674. ἀλφίτοις Seld.

666-67. "Αλλος δ' ἐπ' ἄλλῳ.) ἢ δ' ἐπερχομένη αὐτοῖς συμφορὰ πολὺ ὀλεβριώτερα τῆς παρελθούσης (a) εἶσαι.

668. Χάρυβδις.) τῷ ὕδατος ἀναρροίβ-
 θησις.

669. Μιξοπάρθενος κύων.) ἢ Σκύλλα. ὅτι ἀνθρώπου πρόσωπον εἶχεν ἢ Σκύλλα, * περὶ ἧς πολλάκις εἶπομεν. *

670. Τίς ἐκ ἀνδρῶν σείρα.) ἀνδράσας τὰς Σειρήνας λέγει διὰ τὸ λάλον, καὶ περὶ τέτων εἶπομεν. σείρας αὐτὰς λέγει, διὰ τὸ παρθένας εἶναι. ἐγὼ δὲ καὶ ὅτι οἱ κατακῆσαντες αὐτῶν σείροι καὶ ἀπαιδες ἐγίνοντο. ἐτελεύτων γὰρ. Ἄλλως. Ἀνδράσας, τὰς Σειρήνας, διὰ τὸ θελητικόν. σείρας δὲ, ἢ ὅτι παρθένοι, ἢ ὅτι ὁ ἰσάμενος ἐκεῖ ἀπέθνησκε μὴ τίκτων.

Κενταυροκτόνος.) ἐπειδὴ καὶ οἱ κένταυροι διωχθέντες ἀπὸ Θεσσαλίας ὑφ' Ἡρακλέους, εἰς τὰς τῶν Σειρήνων νήσους παρεγένοντο, καὶ τῇ ᾧδῇ ἐκείνων θελγόμενοι, ἀπώλοντο. Ἡρακλῆς γὰρ ἐν Φολόῃ ἐπεξενώθη Φόλῳ τῷ κενταύρῳ, καὶ ὁ Φόλος οἶνον αὐτῷ κάλλιπον ἐκίρνα, τὸν κοινὸν τῶν

κενταύρων πίθον ἀνοίξας. ἐπελθόντες δὲ οἱ κένταυροι, καὶ γνόντες τὸ συμβᾶν ἐκ τῆς τῆς οἶνου ὁσμῆς, ἐχαλέπηναν. καὶ ὁ Ἡρακλῆς τὰ τόξα λαβὼν, εἰς μὲν αὐτῶν ἀνείλεν, ὥσπερ καὶ τὸν Χείρωνα, ἀκὼν βαλὼν, οἶμαι, περὶ τὸ γόνυ. τῆς δὲ Λαιπῆς ἐδίωξεν, οἱ φυγόντες, ὥς εἴφημεν, περὶ τὴν τῶν Σειρήνων νήσον, ἀπώλοντο.

671. Αἰτωλὶς ἢ Κερήτις.) Τερψιχόρης τῆς Μήσης καὶ Ἀχελῷος τῆς ποταμῆς θυγατέρας (b) λέγουσι τὰς Σειρήνας. ὁ δὲ Ἀχελῷος, ὁ γλυκύτατος τῶν ἀπανταχῆ ποταμῶν, μεταξὺ Αἰτωλίας καὶ Κερήτιδος, τῆς καὶ Ἀκαρνανίας καὶ Ἀμβρακίας, νῦν δὲ Νικοπόλεως, ῥέει. ὅθεν ἕτος εἶπεν, ὥς ἀμφιβάλλον, εἴτε Αἰτωλίας μᾶλλον, εἴτε Ἀκαρνανίας ἐστὶν ὁ Ἀχελῷος. φασὶ δὲ τινες, τῆς Ἀκαρνανίας πρῶτον Κερήτας καλεῖσθαι. Ἀχελῷος δὲ καλεῖται ἀπὸ Ἀχελῷος τινὸς πνιγέντος ἐν αὐτῷ, ἢ ὅτι τὸ ὕδωρ αὐτῷ ἐν τοῖς τραύμασι καὶ ταῖς ὀδύνασι ἀφελιμόν ἐστιν. Ἀχελῷος ἔν, ὁ τὰ ἄλγη διαλύων.

673. Θηρόπλαστον.) τὴν Κίρκην, τὴν

EMENDATIONES.

(a) Ἐσαι, pro ἐστὶ, ex accurat. MSS. * Adjeci ex duobus exempli. (c) λέγουσι, pro εἴφημεν, ex omnibus fere libris.

Alia vero post aliam aerumna misera manebit ,
 Priore semper multo perniciosior .

Quae Charybdis non vorabit cadavera ?

Quae autem Erinnyes , semivirgo canis ?

670 Quae non lusciniâ sterilis , Centauricida ,

Aetolia vel Curetis , vario cantu

Suadebit tabescere carnes expertes pabuli ?

Quam demum ferifabram non videbit

Dracaenam , miscentem farinae pharmaca ,

675 Et fatum feriforme ? Infelices autem

Gementes infortunia in aris sues ,

P A R A P H R A S I S .

Alia vero aliam dira clades excipiet, semper longe saevior priore . Quos enim non absorbebit Charybdis? Quos Scylla, Erinnyes illa, ac semivirgo canis? Quibus illecebris non utentur Sirenes, Aetolicae illae, aut Acarnaniae virgines, Centaurorum pernicies? Quam non studebunt, non nitentur flexanimo cantu suo, ut ad se praeternavigantem cum sociis Ulyssem alliciant, allectique, suis perpetuo cantilenis aures praebentes, fame denique contabescant? Quot ferarum formatricem, noxiam illam dracaenam, venenum farinae miscentem, fatumque monstriforme Circe, non intuebitur. Gementes sane miserimmi illius socii suam sortem, haris-

χοίρες ποιήσασαν, κατὰ τὸν μῦθον, τὰς
 ἑταίρας Ὀδυσσεύος. ἀλληγορικῶς δὲ καὶ Φι-
 λάλιος ὁ Κορίνθιος, καὶ ἡμεῖς, καὶ ἑτέροι
 τὴν ἀλήθειαν ἐπιστάμεθα. ἀλλ' εἰς σύγ-
 χυσιν μωρὰν μυθικὴν Λυκοφρόνειον, σάκ-
 κων ἀλληγοριῶν μὴ λύσης. ἀρκεῖ γὰρ καὶ
 μόνον τὸ πλῆθος τῶν μυθικῶν ἱστοριῶν λέ-
 γειν. εἰ γὰρ ταύτην τὴν μυθικὴν ἱστορίαν
 ἀλληγορήσαιμεν, θελήσει τις πάντως ἀκῶ-
 σαι καὶ τὰς λοιπὰς. καὶ λοιπὸν, πεῖζόν μοι
 τὸ πάρεργον τῆς ἔργου γεννήσεται, ὥστε τὴν
 πᾶσαν Ὀδυσσεύειαν ἐν βραχεῖ μέρει τῆς Λυ-
 κοφρονος ἀλληγορήσαι, καὶ λοιπὰς ἑτέρας
 ἱστορίας. ὅθεν ἐατέον τὰ πολλὰ λέγειν
 ἀλληγορικῶς, τινὰ δὲ, ὅσα βραχεῖαν ἔχει
 τὴν ἀλληγορίαν, ἐρῶμεν.

Θηρόπλαστον.) τὴν θηροπλαστῶσαν καὶ θήρας
 ποιῶσαν, τὸ παθητικὸν ἀντὶ τῆς ἐνεργητικῆς.

674. (a) Δράκαιναν.) διὰ τὸ ἄγριον
 τὴν Κίρκην λέγει, ἢ διὰ τὸ ὄξυδερκὲς καὶ
 δραστήριον.

(b) Ἐγκυκῶσαν.) ἀντὶ τῆς συνταράττεισαν.
 ἐν γὰρ τῇ βρώσει τῶν Ὀδυσσεύος ἑταίρων,
 τυρόν, ἀλφίτα, μέλι, καὶ οἶνον συνετάραξε, καὶ
 δῶσα πίνειν τὸ δεινὸν ἐκεῖνο φάρμακον, καὶ ῥά-
 βδω πλήξασα, εἰς χοίρας αὐτὰς μετεμέρφωσεν.

(c) Ἀλφίτω.) (d) ἄλευρον κυρίως τὸ
 ἐκ σίτου. ἀλφίτον δὲ, τὸ ἐκ κριθῶν ἄλευ-
 ρον. νῦν δὲ ἀλφίτον, τὸν ἄρτον καὶ τὴν
 τροφὴν λέγει.

Θρόνα.) φάρμακα μαγικά.

675-76. Καὶ κῆρα κνωπόμορφον.) ἀπο

E M E N D A T I O N E S .

(a) Haec, quae uno cum praecedentibus tenore legebantur, ita distinxī. (b) Haec, quae posposita erant, ad suam sedem revocavi, ductu duorum MSS. (c) Vocem tantum necessariam reposui ex laud. exempl. prius enim haec abunde praeibant: Ἐγκυκῶσαν ἀλφίτῳ θρόνα. (d) Singulariter haec malui efferre cum duobus exempl.

Γίγαρτα χιλῶ συμμεμιγμένα τρυγός,
 Καί σέμφυλα βρύξουσιν· ἀλλὰ νιν βλάβης
 Μῶλυ σαώσει ῥίζα, καὶ Κτάρως φανείς,
 680 Νωνακριάτης, Τρικέφαλος, Φαιδρὸς Θεός.
 Ἦξει δ' ἐρεμνὸν εἰς ἀλίπεδον φθιτῶν,
 Καὶ νεκρόμαντιν πέμπελον διζήσεται,
 Ἀνδρῶν γυναικῶν εἰδότα ξυνυσίας,

V A R I A N T E S L E C T I O N E S.

Vers. 677. χιλῶ Pal. 158. μεμιγμένα Pal. 139. Vers. 678. βρύξουσιν, pro βράξουσιν, ex Vat. 916. 972. 1306. 1307. 1471. Pal. 40. 139. 158. Alexand. Barber. Selden. aliisque. Vers. 681. Ἦξει Vat. 916. ἐρεμνὸν alii. Vers. 682. νεκρομάντιν Pal. 40. Vers. 683. συνυσίας Vat. 117. 916. 1307. 1471. Pal. 142. 158. Alex. aliique.

κοινῶς τὸ κυκῶσαν. * κνωπόμορφον δέ, ἀντὶ τῆς θηριόμορφον * κνώπες (a) γάρ, τὰ θηρία, ὡς καὶ Νικάνδρος.

.... ἵνα κνώπες (b) θαλερὴν βόσκονταί· ἢ ὕλην.

κινώπετα δέ, καὶ κνώπετα, καὶ κνώπες, τὰ θηρία, τὰ ἐν τῷ πέτρῳ καὶ πέδῳ κινέμενα, ἥτοι τὰ χερσαῖα, ὥσπερ καὶ τὰ θαλάσσια, κνώδαλα λέγεται, παρὰ τὸ κινεῖσθαι αὐτὰ δὲ ἄλῳς, ἥτοι ἐν τῇ ἀλὶ. λέγεται δὲ κνώδαλα καὶ τὰ χερσαῖα τὰ ἐρείτροφα, παρὰ τὸ κινεῖσθαι, ἢ παρὰ τὸ κνώσσειν καὶ κοιμάσθαι ἐν ταῖς δαλοῖς καὶ δάσει τόποις.

677-78. Γίγαρτα.) (c) γίγαρτα τρυγός καὶ σαφύλης, καὶ σέμφυλα βρύξουσιν καὶ φάγωσι συμμεμιγμένα τῷ χιλῶ καὶ τῇ τροφῇ. γίγαρτα δὲ λέγεται τὰ ἐνδον τῶν σαφυλῶν καὶ ῥοιῶν σπέρματα. τρυξ δέ, ὁ νέος οἶνος. σέμφυλα δέ, τὰ ἔξω τῶν σαφυλῶν δέρματα. κακῶς δὲ καὶ νῦν ὁ Λυκόφρων πρὸς τὴν Ὀμηρικὴν γραφὴν λέγει· ἐκέῖσε γὰρ παρ' ῥ' ἄκυλόν φησιν αὐτοῖς βαλεῖν πρὸς τὴν τροφὴν τὴν Κίρκην· ἔτος δὲ πρὸς τὴν καθολικωτέραν τροφὴν

τῶν χοίρων ἀποβλέψας, εἶπεν.

679. Μῶλυ σαώσει.) ἀλλὰ τὸν Ὀδυσσεῖα ἀπὸ τῆς βλάβης, ἤγουν τὴν γενέσθαι χοῖρον σώσει καὶ σώσει τὸ μῶλυ, ἐφερμηνευτικῶς, ὅπερ ὑπάρχει ῥίζα. καὶ ἄλλος τις σώσει, καὶ ὁ Κτάρως καὶ ὁ Ἑρμῆς φανείς. ἐπ' αὐτὸν δὲ τὸ Κτάρως τῷ Ἑρμῆ. * Μῶλυ δὲ γίνεταί· ἀπὸ τῆς μῶ, τὸ ζητῶ· ἢ παρὰ τὸ μολύνειν, ὃ ἐστὶν ἀφανίζειν, τὰ φάρμακα. φασὶ δέ, ὅτι ἀποσπῶμενον τὸ μῶλυ ῥίζα τῷ τέλει, θάνατον ἐπιφέρει τῷ ἀποσπῶντι. *

680. Νωνακριάτης.) ὁ Ἀρκαδῖος· Νωνακρία γὰρ πόλις Ἀρκαδίας, ἐνθα τιμάται ὁ Ἑρμῆς.

(d) Τρικέφαλος.) αὐτὸς ὁ Ἑρμῆς, ὡς ἑράνιος, θαλάσσιος, καὶ ἐπίγειος· ἢ διὰ τὸ φυσικόν, ἠθικόν, καὶ λογικόν· ἢ ὅτι ἐπεισελθὼν τῇ Ἑκάτῃ, τρεῖς ἔσχευ' ἐξ αὐτῆς θυγατέρας.

(e) Φαιδρὸς.) μεταληπτικῶς ἀντὶ τῆς Λευκός· καὶ γὰρ παρὰ Βοιωτοῖς Ἑρμῆς Λευκὸς τιμάται· πολεμῆμενοι γὰρ Ταναγραῖοι ὑπὸ Ἑρετριέων, ἐσφαγίασαν παῖδα καὶ κόρην κατὰ χρησμὸν, καὶ ντεῦθεν ἰδρύσαντο Λευκὸν Ἑρμῆν· ὁ Ἑρμῆς τῷ Ὀδυσσεῖ

E M E N D A T I O N E S.

* Erui ex duobus laud. MSS. (a) Γὰρ rescripsi, pro δέ, ex iisdem libris. (b) Θαλερὴν reposui, pro τραφερὴν, ex tribus MSS. ipsoque Nicandro. (c) Haec, quae uno tenore sequebantur, sic, praemissa textus voce, distinxī duos Cod. secutus. * Erui ex praestantiss. Cod. Vatic. 972. (d) Sic distinxī et emendavi opus duos laud. Cod.: prius enim legebatur: Τρικέφαλος δὲ ὁ αὐτός, &c. (e) Et haec distinxī, duos praedic, libros secutus,

Acinos cibo permistos uvae ,
 Et cortices comedent : Sed ipsum a fraude
 Moly servabit radix , et Ctarus apparens ,
 680 Nonacriates , Triceps , Pulcher Deus .
 Ibit autem tenebrosum in maritimum-campum
 Et manium-vatem senem quaeret , (mortuorum,
 Virorum et mulierum gnarum coitus ,

PARAPHRASIS.

que in sues transmutati palantes , acinos corticesque vuarum cibo permistos comedent . Ipsum vero obviis Mercurius , Nonacriates in Arcadia , Pulcri nomine a Boeotia , cultus ; herbaque moly , quod antidotum ab tricipite illo Deo dono accipiet , ab infortunio tuebitur . Hinc ad inferos , tetrum illud mortuorum regnum , descendet , senemque manium vatem Tiresiam , muliebris et virilis coitus bene gna-

μέλλοντι ἀνελθεῖν πρὸς τὴν Κίρκην συναντήσας , δέδωκε τὸ μῶλυ , ὥστε μὴ βλαβῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἐκείνης φαρμάκων . μῶλυ δὲ ἐστὶ , κατὰ τὰς ἰατρὰς , τὸ ἄγριον πῆγανον . (α) ἀλληγορικῶς δὲ εἶπον , ὡς ἔδει λέγειν . μῶλυ , δαφνὴ , κόνυζα , ῥάμνος , ἰτέα , ἀσὴρ τε θαλάσσιος , ἱασπὶς λίθος , ἄλλα τε πολλὰ φυτὰ , καὶ ζῶα , καὶ λίθοι ἀντιπαθεῖσι μαγικοῖς πασι τρόποις .

681. Ἀλίπεδον .) τὸ λεῖον καὶ ὁμαλὸν καὶ παραθαλάσσιον πεδίον , ὅτι ἀπὸ τῆς Ὠκεανὸς κυκλάται καὶ περιρρεῖται .

682. Πέμπελον .) τὸν ὑπὲρ γηραιὸν , παρὰ τὸ ἥδη πέμπτεσθαι πρὸς τὸν Ἄϊδην . νῦν δὲ τὸν Τειρεσίαν λέγει , ἐπειδὴ φασιν , αὐτὸν ἑπτὰ γενεὰς ζῆσαι . ἄλλοι δὲ ἐννέα . ἀπὸ γὰρ Κάδμου ἦν , καὶ κατωτέρω Ἑτεοκλέους καὶ Πολυνείκεος , ὡς φησι καὶ ὁ τῆς Μελαμποδίας (β) ποιητὴς . παρὲς γὰρ τὸν Τειρεσίαν , λέγοντα .

Ζεὺς πάτερ εἴθε μοι ἦσσω (γ) μὲν αἰῶνα βίῳ .

(δ) Ὀφελὲς δῶναί , καὶ ἴσα μῆδεα ἰδμεν

Θνητοῖς ἀνθρώποις . νῦν δ' ἔδ' ἐμὲ τυτθὸν ἔτισας ,

Ὅς (ε) γὰρ μακρόν μ' ἔθνηκας ἔχειν αἰῶνα βίῳ .

Ἑπτὰ μ' ἔτη ζῶειν γενεὰς μερόπων ἀνθρώπων .

683. Ἀνδρῶν γυναικῶν .) φασιν , ὅτι ὁ Τειρεσίας ὄφεις συνβοσκάζοντας ἐν τῷ Κιθαिरῶνι εὐρῶν , ἀνεῖλε τὴν βήλειαν , καὶ γέγονε (f) αὐτὸς γυνή , εἶτα τὸν ἄρρενα , καὶ γέγονε πάλιν ἀνὴρ . ἑτέροι δὲ φασιν , ὅτι γυμνήν τὴν Ἀθηνᾶν ἰδὼν , γυνή γέγονε . ἐρίζοντος δὲ ποτε τῆς Διὸς πρὸς Ἥραν , καὶ λέγοντος , πλείονα πόθον ἔχειν ἐν τῇ συνβοσκῇ τὰς γυναῖκας , ἢ περ τὰς ἀνδρας , φασὶ , κριτὴν αὐτὸν καταστῆναι τὸν Τειρεσίαν . κριτὴ δὲ γερονότος αὐτοῦ , ὡς καὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς γενομένου , καὶ φεμμένου , ὅτι δεκαπλασίως ἑρᾷ τῷ ἀνδρὶ ἢ γυνὴ , ὀργισθεῖσα ἢ Ἥρα ἐτύφλωσεν αὐτὸν . ὁ δὲ Ζεὺς ἐχαρίσατο τὴν μαντικὴν ἀσφελῆς , καὶ ζῶν πολυχρόνιον . ὡς καὶ ἡ Περσεφόνη ἐν τῷ Ἄϊδι τέτρω χαρίζεται μόνῳ , φρονεῖν τῶν ἄλλων ἀπάντων νεκρῶν .

EMENDATIONES.

(a) Ἀλληγορικῶς , pro ἀλληγορικωτέρως , ex tribus MSS. Barocciano etiam consentiente . (b) Ποιητὴς reposui , pro ποίησις , ex quinque exempl. Baroc. etiam Selden. et Graevio suffragantibus . (c) Μὲν , pro μ' , ex quatuor libris . (d) Ὀφελὲς , pro ὄφειλες , ut supra . (e) Sic cum accurat. libris lego , pro : γὰρ μὲ μακρόν , &c. (f) Spplēvi ope quinque MSS.

- Ψυχαῖσι θερμὸν αἶμα προσράνας βόθρῳ·
 685 Καὶ φασγάνῃ πρόβλημα, νερτέροισι φόβον,
 Πήλας, ἀκέσσει κείθι πεμφίδων ὅπα
 Λεπτὴν ἀμαυρᾶς μάσακος προσφθέγμασιν.
 Ὅθεν Γιγάντων νῆσος, ἡ μετάφρενον.
 Θλάσασα καὶ Τυφῶνος ἀγρίῃ δέμας,
 690 Φλογμῷ ζέεσα, δέξεται μονόσολον·
 Ἐν ἧ πιθήκων πάλμυς ἀφθίτων γένος
 Δύσμορφον εἰς κηκασμὸν ὤκισε, τόσον
 Οἱ μῶλον ὠρόθυναν ἐγγόνοισι Κρόνῃ.

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 684. πρὸς ράνας Vat. 916. Vers. 685. φάσγανον Pal. 139. Vers. 687. ἀμυδρῆ, pro ἀμαυρᾶς, Vat. 117. Pal. 142. 158. Alexand. aliique. Vers. 688. ὅθι Vat. 972. Barber. Selden. aliique. Vers. 689. τλάσασα alii. Vers. 692. ὤκισε sine v finali ex Vat. 1307. Pal. 40. Barber. et Barocc. τόσων Vat. 916. 1307. 1471. Alexand. uterque Casan. et Barocc. Vers. 693. ἐγγόνοισι fere omnes Codic. ἐκρόνων Seid.

περὶ δὲ τῆς Διὸς καὶ Ἡρᾶς παρὰ Τειρεσίῃς
 ἔνεκα τῆς λαγνείας κρίσεως, καὶ ὅ τῆς Με-
 λαμποδίας (α) ποιητῆς, ὡς ἀπὸ τῆς Τει-
 ρεσίῃς, φησὶν.

(b) Οἶνον μὲν μοῖραν δέκα μοιρῶν τέρπε-
 ται ἀνὴρ,

Τὰς δέκα δ' ἐμπίπλησι γυνὴ τέρπε-
 σα νόημα.

684-85. Ψυχαῖσι θερμὸν αἶμα.) χέας
 γὰρ Ὀδυσσεύς εἰς βόθρον αἶμα, καὶ τὸ ξί-
 φος αὐτῷ κατέχων πρὸς ἐκφόβησιν τῶν
 ψυχῶν, ἥρατα ἐκάσθη, τίς εἴη; ἡ δὲ
 ἱστορία, τοιαύτη. Ὁ Ὀδυσσεύς παρὰ τῆς
 Κίρκης ἀπεστάλη εἰς Ἄιδην, ψυχῇ χρησό-
 μενος Θηβαίῃς Τειρεσίῃς περὶ τῆς νόστου αὐτοῦ.
 προσέταξε δὲ αὐτῷ ἡ Κίρκη, ὅταν ἀπέλ-
 θῃ ἐκεῖ,

Βόθρον ὀρύξαι ὅσον τε πυγᾶσιον, ἐν-
 θα καὶ ἐνθα.

Ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοὴν χεῖσθαι πᾶσι
 νεκύεσσι,

Πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡ-
 δέϊ οἶνῳ,

Τὸ τρίτον αὐτῷ ὕδατι; ἐπὶ δ' ἄλφιστα
 λευκὰ παλύνειν.

Ἄυτὸς δὲ ξίφος ὅξυ ἐρυσσάμενος παρὰ
 μηρῷ

Ἦσθαι, μηδὲ ἔαν νεκύων ἀμενηνὰ
 κάρηνα

Αἵματος ἄσπον ἵμεν, πρὶν Τειρεσίᾳ
 πυθέσθαι.

686. Περμφίδων.) ψυχῶν, παρὰ τὸ
 πέμπεσθαι. εὐπρόρευτοί γάρ, ὡς λεπτὰί
 καὶ ἀεράδεις, αἱ ψυχαί.

687. Ἀμαυρᾶς μάσακος.) ἀμυδρῆ καὶ
 ἀσθενὲς σόματος λαλιάς.

688-89. Ὅθεν Γιγάντων νῆσος.) ὁ μὲν
 Καισαρεὺς Προκόπιος τὴν Δαμασκὸν φησι
 Διὸς τρόπαιον κατὰ Γιγάντων. ἑτέροι δὲ
 τὴν Σικελίαν, ὅπως καὶ τὸν Τυφῶνα κεραυ-
 νοῖ, ὡς καὶ Ἡσίοδος.

EMENDATIONES.

(a) Ποιητῆς, pro ποιήσεις, ut antea. (b) Οἶνον, pro ἵνον, ex tribus Cod. et
 Barocc.

Umbris calidum sanguinem inspergens foveâ:
 685 Et ensis obicem, inferis terrorem,
 Vibrans, audiet illic animarum vocem
 Tenuem languidi oris alloquiis.
 Inde Gigantum insula, quae dorsum
 Collidit et Typhonis efferi corpus,
 690 Flammâ fervens, recipiet unam-habentem-navim,
 In qua cluviarum rex Deorum genus
 Deforme in opprobrium habitare-fecit, tantum
 Qui bellum moverunt filiis Saturni.

P A R A P H R A S I S .

rum, sciscitabitur, calidum jugularum victimarum sanguinem ex Circes monito fovea inspergens umbris; easque ut repellat, ensem, inferorum metum, vibrans, tenuem trementum animarum vocem evanidi oris alloquiis excipiet. Inde ex inferis rebitans, in aestuantem illam flammis insulam, Gigantum efferique Typhonis sepulcrum, Siciliam navigabit: quam rex Deorum Juppiter, in Gigantum, quos ibi interemerat, opprobrium, quod tantum bellum Diis movere fuerint ausi, deformi simiarum generi dedit habitandam.

Φλόξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο
 ἀνακτος,
 Ὅρουρος ἐν βήσσησιν αἰδνῆς παιπα-
 λοέσσης

(a) Πληγέντος
 ἑτέροι δὲ Γίγαντες νῆσους τὰς Πιθηκῆσας
 ἤκκσαν, αἱ εἰσι περὶ τὴν Ἰταλίαν. μέ-
 νηται δὲ αὐτῶν καὶ Αἰσχυρίων ἐν ἐβδόμῳ
 Ἑφειδός. ταύτας δὲ τὰς νῆσους ᾤκουν πρό-
 τρον οἱ Γίγαντες, ὕψιρον δὲ ὁ Ζεὺς χειρω-
 σάμενος αὐτὰς, κατ' αὐτὰς ἐπαναστάσας,
 ἐπέθηκεν αὐτοῖς τὰς νῆσους, καὶ ἐκεῖ κα-
 τώκισε πιθήκας, ἥτοι μιμῆς, τῆς καὶ σα-
 τύρης, καὶ ἀρκοῖζιανδρὸς πρὸς ἀτιμίαν καὶ
 αἰσχύνην τῶν Γίγαντων. * ἡ δὲ σύνταξις
 ὅπως ἔχει. * Ἡ θλάσασα νῆσος τὸ μεταφρε-
 νον καὶ τὴν ῥάχιν, καὶ τὸ δέμας καὶ σῆμα
 τῆ ἀγρίᾳ δράκοντος καὶ Τυφῶνος, ἡ Σικε-

λία (b) (καὶ ληρᾶσιν οἱ πολλοὶ) ἥτις
 φλογὶ ζέει, ἥτοι φλόγας πέμποι ἐκ τῆς
 Αἴτνης πρὸς τὴν Κατάνην.

690 92. Δέξεται μονόσολον.) ὑπερ-
 ξεται δὲ αὕτη ἡ νῆσος τὸν Ὀδυσσεῖα μο-
 νόσολον, ἥτοι ἐν πλοῖον ἔχοντα, ἐν ᾗ
 πιθήκων γένος ὁ πάλμυς καὶ βασιλεὺς τῶν
 ἀφθίτων, ἥτοι τῶν Θεῶν, ᾤκισεν. ἡ δὲ
 λέξις, τὸ πάλμυς, Ἰώνων ἐστὶ, καὶ χρῆ-
 ται ταύτῃ Ἰππῶναξ, λέγων.

ὦ Ζεῦ πάτερ, Θεῶν Ὀλυμπίαν πά-
 λμυ,

τί μ' ἐκ ἔδωκας χρυσὸν ἀργύρεα,
 πάλμυ;

(c) ὠκίσσε.) τὸ σῆ, μακρὸν, ὡς κοικὴ
 συλλαβὴ

693. (d) Μῶλον.) μῶλος, ὁ πόλεμος, πα-
 ρὰ τὸ μὴ ὅλος καὶ ὁλέκλιρος εἶναι. πολλοὶ

E M E N D A T I O N E S .

(a) Supplevi, sensu id exigente, ope duorum MSS. * Supplevi pariter ope laud. exempl. (b) Substantivum verbum ἐστὶ, quod supervacuo adjacebat, sustuli auctoritate praef. librorum. (c) Haec ita distinxi. (d) Sic emendavi, quum antea legeretur: Μῶλος.) ὁ πόλεμος, &c.

Βαίς δ' ἀμείψας τῷ κυβερνήτῃ τάφον ,
 695 Καὶ Κιμμέρων ἔπαυλα , κ' Ἀχερυσίαν
 Ῥόχθοισι κυμαίνεσσαν οἴδατος χύσιν ,
 Ὅσσαν τε , καὶ λέοντος ἀτραπὸς βοῶν
 Χωσὰς , Ὀβριμῆς τ' ἄλσος ἑδαίας Κόρης ,
 Πυριφλεγῆς τε ρεῖθρον , ἔνθα δύσβατος
 700 Τείνει πρὸς αἶθραν κρᾶτα πολυδέγμων λόφος ,
 Ἐξ ὧ τὰ πάντα χύτλα , καὶ πᾶσαι μυχῶν
 Πηγαὶ κατ' Ἀυσονίτιν ἔλκοντα χθόνα .

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 694. articulum τῷ non agnoscit Selden. Vers. 698. Ὀβριμῆς Pal. 139. Ὀμ-
 βριμῆς alii, Tzetzæ teste. Vers. 699. τὸ τὲ non agnoscit Vat. 916. Vers. 701.
 μυχῶν πᾶσαι Pal. 158. Vers. 702. Ἀυσονίτην Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 158.
 Alexand. Casan. chart. Barber. et uterque Potter.

γὰρ ἐν αὐτῷ τῷ πολέμῳ ἀναιρῶνται .

(a) Ἐγγόνους Κρόνῃ .) τοῖς παισὶ τῷ
 Κρόνῃ , διὶ καὶ τοῖς ἑτέροις . εἶπον δὲ πε-
 ρὶ ἐκγονοῦ καὶ ἑγγονοῦ ἀλλαγῆς .

694. Βαίς δ' ἀμείψας .) ὁ Βαῖος ἔτος ,
 κυβερνήτης ἦν Ὀδυσσεύς , ὃς τελευτήσας
 ἐτάφη περὶ Σικελίαν . ἀφ' οὗ φασὶ κληθῆ-
 ναι Βαΐας , τὰς νήσους καὶ πόλεις , καὶ τὸν
 Βαίς λιμένα , παρὰ τὴν κατ' Ἰταλίαν
 Ἀόρνιν .

695. Καὶ Κιμμέρων ἔπαυλα .) * οἱ Κιμ-
 μέριοι , κατὰ μὲν Ὅμηρον , ἔθνος τὰς ἐπαύ-
 λεις ἔχον περὶ τὸν δυτικὸν Ὠκεανὸν .
 φησὶ γὰρ .

Ἐνθα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε ,
 πόλεις τε ,

Ἡέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένη . . .
 κατὰ δὲ τὸν Περικλήτην Διονύσιον

Κιμμέριοι ναίουσιν ὑπὸ ψυχρῷ ποδὶ
 Ταύρῃ .

Ἐπαυλά .) τὰς ἐπαύλεις . τὸ δὲ σχῆ-
 μα μεταπλάσμος . *

Κ' Ἀχερυσίαν .) μυθικῶς μὲν ὁ Ἀχέρων
 ποταμὸς ἐστὶν Αἰῶς . ἱστορικῶς δὲ καὶ περι-
 ηγητικῶς ὁ Ἀχέρων , ποταμὸς ἐστὶν Ἡρα-
 κλείας , τῆς περὶ Σινάπην . καλεῖται δὲ
 (b) νῦν Σκωναύτης . καὶ οἶδα δὲ , πᾶς ὁ
 Λυκόφρων ἔπος λέγει εἶναι τὸν Ἀχέροντα .

697. Ὅσσαν τε , καὶ λέοντος .) Κύμη καὶ
 Ὅσσα , (c) ὅρη Ἰταλίας μέγιστα , ὡς φη-
 σι Μιτροδώρος . καὶ Ὅμηρος φησὶ περὶ τῶν
 Ἀλφειῶς παίδων , Ὡς καὶ Ἐφιάλτης .

Ὅσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ μέμασαν θέμεν ,
 αὐτὰρ ἐπ' Ὅσση

Πήλιον εἰνοσίφυλλον , ἵν' ἔρανός ἀμ-
 βατες εἴη .

Λέοντος .) τῷ Ἡρακλέει , ἢ διὰ τὴν
 λεοντήν , ἢ διὰ τὴν ἀλκὴν . (d) Ἡρακλῆς
 γὰρ τὰς Γηρυόνας καὶ ἐλαύνων , αἷς περὶ
 Ὅσσαν καὶ Κύμην ἐρένετο , εὖρε δὲ πελα-
 γίσαντα τὸν Ὀρόντην ποταμὸν , φερόμενον
 ἐπὶ Μεγίβοιαν τὴν πηγὴν , ὡς καὶ ἦν δυ-
 νατὸν αὐτὸν διελθεῖν , σκάψας τὰς κορυ-
 φὰς τῶν ὄρων , ἐνέβαλεν εἰς τὸν ποτα-

EMENDATIONES.

(a) Ἐγγόνους , juxta Scholiastæ mentem , pro ἐκτόνους , ut et in textu , ex duo-
 bus MSS. * Totum hunc locum misere luxatum sanavi ope trium exempl. (b) Sup-
 plevi ope quatuor MSS. (c) Ὅρη , pro ὅρος , et mox μέγιστα , pro μέγιστον , ex
 quinque libris , et Seld. (d) Ἡρακλῆς γὰρ lego cum quatuor Cod. pro , ὃς Ἡρακλῆς .

Baei postmodo praetervehens gubernatoris sepul-
 695 Et Cimmeriorum domicilia, et Acherusiam ^{crum,}
 Fragoribus fluctuantem aestûs scaturiginem,
 Ossamque, et leonis vias boum
 Aggestas, Proserpinaeque nemus infernae Puellae,
 Pyriphlegethontemque fluvium, ubi invius
 700 Tollit ad aethera verticem capax collis,
 Ex quo cuncta fluenta, et cuncti specuum
 Fontes per Ausoniam educuntur terram.

PARAPHRASIS.

Baei postmodo, ejus tunc in insula defuncti naucleri, bustum relinquens, ac Cimmerios, ad occidentalem Oceanum populos, paludem Acherusiam, montem Ossam, Orontem fluvium, ab Hercule Geryonios boves abigente rupibus stratum, nemus infernae reginae Proserpinae, Pyriphlegethontem flumen, ubi mire se Apeninus attollit, ex quo omnes Italiae fluvii fontesque oriuntur; excelsum montem

μόν, ἣ ἐνέχουσεν αὐτόν, ἣ ὥτως διήλθε σὺν ταῖς βροσίῳ.

698. Ὀβριμῆς τ' ἄλσος.) Βριμῶ ἣ Ὀβριμῶ, ἡ Περσεφόνη, ὅτι τῷ Ἑρμῇ βιάζοντι αὐτὴν ἐν Κυνηγεσίῳ ἐνεβριμήσατο, ἣ ὥτως ἐκείνος ἐπαύθη (a) τῷ ἐγχειρήματι. τινὲς δὲ γράφουσιν Ὀμβριμῆς, παρὰ τὸ ὄμβριμον ἣ βαρὺ.

699-702. Πυριφλεγέες τε ρεῖθρον.) τὸν πυρὶ φλεγέθοντα. ἔκ οἷδα (b) δὲ ὅπως αὐτός φησιν εἶναι τὸν Πυριφλεγέθοντα, εἰ μὴ ἄρα ὅπως ἡ πόλις τῶν ὀνείρων, ἣ ἡ τῷ Πλάτωνος πολιτεία. Πυριφλεγέτων, ποταμὸς ἐστὶν ἐν τῷ Αἰδῇ, ὡς ἣ Ὀμηρος.

Ἐνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ρέουσι,

Κωκυτὸς θ', ὅς δ' ἡ Στυγὸς ὕδατος ἐστὶν ἀπορρώξ.

Κωκυτὸς τε, ὅπως λέγουσιν εἶναι λόφον δύσβατον, ὃν εἴ τις ἀν προσβῇ, ἀφανὴς γίνεται εὐθὺς. ἐκεῖ δὲ λέγουσιν εἶναι τὰς

τῶν ἀνθρώπων ψυχὰς, ἃς φυλάσσει ὁ κύων τῷ Αἰδῇ, ὅς ἔχει ἑκατὸν κεφαλὰς, ἣ λέγουσιν, ὅτι τὰς εἰσερχομένας μετὰ κολακείας προσδέχεται, τὰς δὲ ἐξελθεῖν θέλοντας ἐκ ἐᾶ. εἰ δὲ τις τολμήσειε τῷ ταχέως αὐτῷ λαβέσθαι, καταδαπανᾷ τῷτον.

Ex 700. (c) Αἶθραν.) τὸν αἰθέρα λέγει, ἢ τὸν αἶρα, παρὰ τὸ αἶθω, τὸ καίω ἣ λάμπω, ἣ ρέω, ἢ τοι ὁ ρέων τὸ φῶς ἐπὶ τῆς γῆς. * ἀπὸ εὐθείας δὲ τῆς, ὁ αἶθρα, τῷ αἶθρα, τῷ αἶθρα, τὸν αἶθραν, ἐκινῆθη. *

Πολυδέγμων * λόφος.) ὁ λόφος ἣ ἡ ὁ ὑψηλὸς τόπος, ἢ γὰρ τὸ ὄρος, ὃ καλεῖται Πολυδέγμων *. ἐστὶ δὲ τὸτο ἐν Ἰταλίᾳ ὑψηλότετον, ἐξ ᾧ φασὶ πάντας τὰς ἐν Ἰταλίᾳ ρεῖν ποταμούς.

Ex 702. Ἀυσονίτην χθόνα.) εἶπον πολ- λάκις, ὡς Ἀυσονες, οἱ Ἀυρεῖοι μόνοι κυρίως (d) λέγονται, μέσον Καμπανῶν ἣ

EMENDATIONES.

(a) Necessarium articulum praeposui ex omnibus paene libris. (b) Δε, et αὐ- τὸς addidi ope quinque MSS. (c) Haec, quae posposite ferebantur, suo loco restitui. * Adjeci ope duorum exempl. * Erui ex duobus laud. MSS. (d) Λέγον- ται, pro λεγόμενοι, ex accurat. libris.

- Λιπὼν δὲ Ληθαῖωνος ὑψηλὸν κλέτας,
 Λίμνην τ' Ἀορνὸν ἀμφιτορνωτὴν βρόχῳ,
 705 Καὶ χεῦμα Κωκυτοῖο λαβρωθὲν σκότῳ,
 Στυγὸς κελαινῆς νασμὸν, ἐνθα Τερμειεὺς
 Ὀρκωμότῃς ἔτευξεν ἀφθίτοις ἑδρας,
 Λοιβὰς τ' ἀφύττων χρυσέαις πέλλαις γάνος,
 Μέλλων Γίγαντας, καπὶ Τιτῆνας περᾶν.
 710 Θήσει Δαείρα καὶ ξυνευνέτῃ δάνος,
 Πήληκα κόρσῃ κίονος προσαρμόσας.

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 703. δὲ, pro τὲ, tuentur Vat. 1307. et 1471. Vers. 704. Ἀορνὸν Vat. 916. 1306. Pal. 40. 139. 158. Casan. chart. Barber. et Barocc. ἀμφὶ τορνωτὴν βρόχον Alexand. et Barocc. βρόχον habent etiam Vat. 916. 972. 1306. 1471. et Barber. Caeterum hic versus praepositus antecedenti est in Pal. 139. Vers. 707. ἀφθί- τῃς Barocc. Vers. 709. Τιτᾶνας Vat. 117. 916. Pal. 40. 139. 142. aliique. Caetero hunc versum Canterus, nescio qua innovandi libidine, contra omnium plane MSS. Scholiastae, ipsiusque potissimum sententiae, auctoritatem praecedenti anteposuit.

Ἐοὐκόων παρὰ θάλασσαν (a) κείμενοι - καταχρησικῶς δὲ καὶ πάντας Ἰταλῆς, Αὔ- σονας καλῶσι· καταχρησικώτερον δὲ καὶ ἡμᾶς, καίπερ Ἑλλήνων γονῆς πεφυκότας. Αὔσωνες δὲ λέγονται, κατὰ τινὰς μὲν, ἀπὸ Αὔσωνος, τῷ Ὀδυσσεύς καὶ Κίρκης παῖδός· κατ' ἑτέρας δὲ, ἀπὸ Ἀυσονος, τῷ Ἰταλῇ καὶ Λευταρίᾳ υἱῷ· ἄλλοι δὲ ἐξ Αὔσωνος ἑτέρας φασίν.

703. (b) Ληθαῖωνος.) Ληθαῖων, ὄρος ὑψηλὸν Ἰταλίας.

(c) Κλέτας,) κλιτὺς, ἀκρωτήριον. * τὸ δὲ ἐξῆς, ἔτω*. Λιπὼν δὲ Ληθαῖωνος ὑψηλὸν κλέτας ὁ Ὀδυσσεύς, (d) καὶ τὸδε καὶ τόδε, ὅπως ὁ Ζεὺς τὰδ' ἐποίησε, θήσει, (e) καὶ τὰ ἐξῆς.

704. Λίμνην τ' Ἀορνὸν.) Ἀορνός (f)

ἢ Ἀορνίς, λίμνη περὶ Κύμην· περιφερὴς δὲ (g) καὶ δίκην δεσμῷ περιεσφιγμένη. ἔχει δὲ, ὡς φασί τινες, αὐτὴ τὸ ὕδωρ κυά- νεον. ἐπεκλήθη δὲ Ἀορνός, ὅτι ἐδὲν ὄρνεον δύναται αὐτὴν περιπετάσαι, διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν σκοτεινὴν καὶ μεγάλην. καὶ ὁ μὲν Λυκόφρων λίμνην λέγει τὴν Ἀορνὸν, καὶ ἑτέροι τινες περὶ τὸν Ἡμιδανὸν λίμνην θερ- μὴν (h) καὶ ῥιζάδην φασίν, ἧς ἐδὲν ζῶον γένετα· τελευτᾷ γάρ. ἐκεῖ δὲ λέγεται γενέσθαι τὰ κατὰ τὸν Φαέθοντα· ἐκεῖ γάρ καὶ αἰγίροι ἴσανται κατάχρσαι ἤλεκτρον. οἱ δὲ τὰς Ἀλεξάνδρου πράξεις συγγραφέμε- νοι, πέτραν φασίν ὑψηλὴν, ἐξ ἑσδίων τὸ ὕψος, εἶναι τὴν Ἀορνὸν. Ἀορνός δὲ λέγεται, ὅτι διὰ τὴν φύξιν, αὐτὴν ὄρ- νεον ἐχ' ὑπερίπταται. ὁ δ' Ἀλέξανδρος καὶ

E M E N D A T I O N E S .

(a) Κείμενοι, pro κείνται, ut supra. (b) Sic emendavi ex duobus MSS. quum antea legeretur: Ληθαίων.) ὄρος, &c. (c) Distinxi et emendavi, laud. duos Co- dices secutus. * Supplevi eorumdem librorum ope. (d) Necessariam conjunct. adjeci, ut supra. (e) Haec suffeci in locum molestae lectionis: αὐτὸς ὁ Ὀδυ- σσεύς, auctoritate quatuor MSS. (f) Ἡ, pro καὶ, ex prob. libris. (g) Necess. conjunct. adjeci ope omnium fere Cod. (h) Addidi, ut supra.

Linquens autem Lethaeonis excelsum cacumen ,
 Paludemque Avernam circumscriptam laqueo ,
 705 Et fluvium Cocyti absorptum tenebris ,
 Stygis nigrae laticem , ubi Terminalis
 Jurisjurandi constituit Immortalibus sedes ,
 Libaminaque hauriens aureis pateris aquae ,
 In Gigantes et Titanes transiturus :
 710 Dicabit Daeirae et viro donarium ,
 Galeam capiti columnae accomodans .

P A R A P H R A S I S .

Lethaeonem , rotundum lacum Avernum , Cocytum , occultis voraginibus absorptum fluvium , paludem denique Stygem praeteriens , ubi Iuppiter , hauriens aquae libamina aureis pateris in Gigantes Titanosque iturus , propter pollicitas sibi ab ipsa Styge filiisque eo in bello suppetitas , jurisjurandi sedem Diis constituit , ut per Stygem omneis sanctissime jurarent : Proserpinae Plutonique conjugii sacrificabit , columnam dedicans , cujus vertici galeam appendet suam .

ταύτην ἐπόρθησεν .

Ἄλλοι δὲ τὴν Ἀορνὸν , Σωτίων τε , καὶ Ἀγαθοσθένης , καὶ Δίων , καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἰσορικῶν , ἔτι λίμνην , ἔδὲ πέτραν φασί· σόμιον δὲ τι περὶ Ἀδιαβηνὴν , ὅπερ σόμιον ὄρνεον ὑπερπετάσθαι ἔδύναται . ἀπὸ (α) γὰρ τῆς ἐκεῖθεν ἀναφερομένης ἀναθυμιάσεως τελευτᾷ καὶ πᾶν ζῶον ἄλορον . ἡ δὲ Ἀδιαβηνή , χώρα τῆς Μεσοποταμίας ἐστὶ , καὶ τῆς περὶ Νίνον Συρίας . ἐν τῇ Ἀδιαβηνῇ τῆτο τὸ Ἀορνὸν σόμιον , καὶ ἡ Κτησιφῶν πόλις , καὶ ἡ Ασφαλτίτις λίμνη . ἀσφαλτος δὲ ἐστὶν ἡ νάφθα . περὶ δὲ τῆς Ασφαλτίτιδος λίμνης , Ἰώσηπος λέγει περὶ Ἰορδάνην καὶ Ἱεριχὼντα εἶναι πικρὰν καὶ ἄλορον τῇ κρφοότητι . ἐν ταύτῃ φησὶ τῇ Ασφαλτίτιδι τὰ ἐμβαλλόμενα πάντα ἀνω φέρεσθαι , καὶ ἀνθρώπους δὲ ὁπισθάρκωνας δῆσαι φησὶν Οὐεσπασιανὸν , καὶ ἐμβαλεῖν ταύτῃ τῇ λίμνῃ , καὶ ἀναχθῆναι μόνους μὴ ἐπισαμένους νήχεσθαι . καὶ Ξενοφῶν καὶ ἕτεροι μυρίοι περὶ τε τῆς Ἀορνὸς σόμις , καὶ τῆς Ασφαλτίτιδος λίμνης ἰσόρησαν .

705-11. Καὶ χεῦμα Κωκυτοῖο .) παραπέφρακε τὸ Ὀμηρικόν .

Κώκυτός θ' , ὅς δὲ Στυγὸς ὕδατος ἐστὶν ἀπορρώξ .

ἡ δὲ Στύξ βοηθήσασα καὶ αὐτὴ τῷ Διὶ , ὅτε οἱ λοιποὶ Θεοὶ ἐβλήθησαν αὐτὸν ἐξ ἔρανθ' ῥίψαι , δέδωκεν αὐτῇ ὁ Ζεὺς χάρισμα , τὸ ὁμνύειν εἰς αὐτὴν τὰς Θεάς . καὶ Ὀμηρος :

Ἴσω νῦν τόδε Γαῖα , καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ὑπερβέν ,

Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ , ὅς τε μέγιστος

Ὀρκος , δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι Θεοῖσιν .

ὁ δὲ Κώκυτός , ποταμὸς ἐν Αἰδῇ , μυθικῶς . ἀλληγορικώτερον δὲ Κώκυτός , ὁ θρηῖνος . καὶ Ἀχέρων , ἡ ῥεῦσις καὶ χύσις τῶν ἀχέων καὶ θλίψεων , τῶν διὰ τὰς τεθνηκότας . καὶ Αἰακὸς δὲ , (b) ὁ πυλωρός , παρὰ τὸ αἰ αἰ λέγειν ἐν ταῖς κηδείαις , καὶ οἶονεῖ προπύλαιος τῆς Αἰδῆς . καὶ Μίνως καὶ Ῥαδάμανθυς , παρὰ τὸ μίννειν τὰς ἐκεῖ κατερχομένους , καὶ παρὰ τὸ ῥαδίως μινύθεσθαι καὶ φθεῖρεσθαι . ὁμοίως καὶ τὰ λοιπὰ

E M E N D A T I O N E S .

(a) Supplevi ex omnibus fere libris . (b) Articulum praeposui ex cunctis fere exempl.

Κτενεῖ δὲ κέρας Τηθύος παίδος τριπλάς,
 Οἶμας μελωδῷ μητρὸς ἐκμεμαγμένας,
 Ἀυτοκτόνοισι ρίφαῖσιν ἐξ ἄκρας σκοπῆς
 715 Τυρσηνικὸν πρὸς κῦμα δυπτέσας πτεροῖς,
 Ὅπῃ λινεργῆς κλώσις ἐλκύσει πικρά.
 Τὴν μὲν Φαλήρῃς τύρσις ἐκβεβρασμένην,
 Γλάνις τε ρεῖθροισι δέξεται τέγγων χθόνα.
 Οὐ σῆμα δομήσαντες ἐγχωροὶ κόρης,

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 712. κτανεῖ tamq. fut. 2. Pal. 40. Vers. 714. αὐτοχθόνοισι alii. αὐτοφθόροισι alii.
 Vers. 718. δέ, pro τε, Vat. 916. 1306. 1471. Casan. chart. et Barocc. Vers. 719.
 δομήσαντες Vat. 916. 1306. Pal. 142. Casan. memb. aliique.

πάντα, ἵνα μὴ μακρηγοῶ.

Ex 706. Στυγὸς κελαινῆς.) καὶ ἡ Στύξ,
 λίμνη τῇ Αἰδῷ, παρὰ τὸ συγείσθαι τὰ
 ἐκεῖ. ἐστὶ δὲ καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ ἑτέρα, δια-
 κόπτουσα τῇ ψυχρότητι πάντα τὰ ἀγγεῖα,
 πλὴν τῶν κερατίνων.

Τερμινός.) ὁ Ζεὺς, ὡς ἀρχὴ καὶ τέρ-
 μα πάντων.

Ex 707. Ὀρκωμίτης.) ὄρκον γὰρ τῶν
 Θεῶν μυθικῶς ὁ Ζεὺς ἐποίησε τὴν Στύγα,
 * διότι πρώτη τῶν λοιπῶν Θεῶν σὺν τοῖς
 ἰδίοις παισὶν εἰς τὴν κατὰ Τιτάνων μά-
 χην ἦλθε συνεργὸς τῷ Διὶ, ὡς φησὶν Ἡσίο-
 dos ἐν τῇ Θεογονίᾳ.

Ex 708. Λοιβὰς τε ἀφύσσων.) καὶ
 λοιβὰς, ἥτοι θυσίας, ἀφυσσάμενος χρυ-
 σοῖς πυτηρίοις ἐκ τῆς ὕδατος αὐτῆς, ὅτε
 ἐμελλε περάσαι πρὸς πόλεμον Γιγάντων
 καὶ Τιτάνων*. ἡ δὲ σύνταξις, ἕτως.
 Λιπὼν δὲ Ἀθηναῖος ὑψηλὸν κλέτας ὁ
 Ὀδυσσεύς, καὶ τόδε καὶ τόδε, ὅπῃ ὁ Ζεὺς τὰ-
 δε ἐποίησε, θῆσει αὐτὸς ὁ Ὀδυσσεύς δῶνος,

ἥτοι δῶρον καὶ ἀνάθημα. τίτι; τῇ Δαίρᾳ
 καὶ κοπτικῇ καὶ ἀναιρετικῇ, ἥτοι τῇ Περσε-
 φόνῃ, καὶ τῷ συνευνέτῃ ταύτης Αἰδῇ, με-
 τὰ τὸ ἀνελθεῖν ἀπὸ τῆς Αἰδῆς. τί δῶνος
 θῆσει; πῆλῃκα καὶ περικεφαλαίαν, τῇ κόρ-
 σῃ καὶ τῇ κεφαλῇ τῆς κίονος προσαρμόσας καὶ
 θεῖς τὴν πείλῃκα. ἰσορεῖται γὰρ, ὅτι με-
 τὰ τὸ ἀνελθεῖν ὁ Ὀδυσσεύς ἐκ τῆς Αἰδῆς,
 ἀνιέρωσε κίονα τῷ Αἰδῇ καὶ τῇ Περσεφόνῃ.
 ἐφ' ᾧ καὶ τὴν περικεφαλαίαν αὐτῇ ἀνέθη-
 κε. Περσεφόνῃ δὲ, καὶ Ἰσίδι, (α) καὶ Γῇ,
 καὶ Ῥέᾳ, καὶ Ἑσίᾳ, καὶ Πάνδωρᾳ, καὶ ἑτε-
 Ͼ μυρία ὀνομάζεται.

Ex 710. (b) Δαίρα.) Δαίρα, ἡ Περσεφόνῃ,
 παρὰ τὴν δῶδα. δαδῆχος γὰρ ἡ Θεὸς.

Ex 711. (c) Κόρση.) κόρση, ἡ μῆνι-
 γξ καὶ ἡ κεφαλὴ, ὡς φησὶν Ἑμπεδοκλῆς.

Ὡς πολλῶν μὲν κόρσαι ἀνάυχενες
 ἐβλάστησαν.

712-16. Κτενεῖ δὲ κέρας.) τὰς Σερῆ-
 νας λέγει, Παρθενόπην, Λευκωσίαν, καὶ Λίγυ-
 ιαν. (d) ἄλλοι δὲ ἄλλως καλεῖσι ταύτας,

E M E N D A T I O N E S .

* Totum hunc locum, qui mire turbatus ferebatur, distinxi, digessi, emenda-
 vi, et auxi, ope duorum accurat. MSS. (a) Καί, pro ἡ, ex omnibus libris.
 (b) Sic locum restitui et distinxi ope quatuor MSS. qui antea erat: Δαίρα δέ,
 παρὰ τὸ δῶδα, δαδῆχος &c. (c) Ita emendavi, quum prius legeretur: Κόρση.)
 ἡ μῆνιγξ, &c. (d) Haec, quae in fine annotationis extabant, huc transtuli, ac-
 curatiores Codic. secutus, sublati etiam illis verbis: τινὲς δὲ ἑτέρως ταύτας κα-
 λῶν, quae supervacuo erant.

Necabit porro virgines Tethyos filii tres,
 Cantus harmonicae matris exprimentes,
 Sponte-letalibus jactibus ex alta specula
 715 Tyrrhenam in undam urinantes pennis,
 Quo linteum stamen trahet acerbum.
 Unam quidem Phalari moenia expulsam,
 Glanisque fluentis excipiet humectans terram:
 Ubi bustum extruentes indigenae virginis,

PARAPHRASIS.

Causa porro necis erit Sirenibus, tribus illis Oceani Tethyosque neptibus, Parthenopae, Leucosiae, Ligeae, cantus aemulis canorae matris Terpsicores: quae Ulyssis contemptum non ferentes, in Tyrrhenum sese mare praecipitabunt, eo undis ejiciendae, ubi trahent fatalia Parcarum stamina. Atque unam Neapolitanum litus prope Phalaridis tyranni arcem, Glanemque, Italiae fluvium, expulsam excipiet: ubi caespitem virgini extruentes indigenae, libaminibus, bonumque sacrifi-

Πεισινόην, Ἀγλαόπην, Θελξιάπειαν. τῶν ἢ μὲν ἐκιδάριζεν· ἢ δὲ ἦδεν· ἢ δὲ ἦυλε, καὶ διὰ τῶν καταμένειν ἐπειθον τὰς παραπλέοντας. ἦσαν δὲ θυγατέρες Ἀχελῷος καὶ Τερψιχόρης· ὁ δὲ Ἀχελῷος, υἱὸς ἦν Ὠκεανὸς καὶ Τηθύος. αἱ Σεειρῆνες (α) δὲ, μὴ φέρουσαι τὴν ὑπὸ Ὀδυσσεύος ἦνταν, εἰσὶν αὐτὰς κατεβαλάττωσαν διέτριστον δὲ αἱ Σεειρῆνες, κατὰ μὲν τινὰς, ἐν Πελοποννήσῳ· κατὰ δὲ ἄλλας, ἐν ταῖς Σεειρηνήσιν, αἱ εἰσι τρεῖς ἄκραι τῆς Ἰταλίας.

Ex 715. Δυπιδάσας πτεροῖς.) πλεῖστας ἐν τοῖς πτεροῖς, ἐπειδὴ, ὡς ἔφην, τὰ ἄνω παρθένων εἶχον· τὰ δὲ κάτω, ὄρνιθες ἦσαν πτερὰ ἔχουσαι.

Ex 716. Ὅπως λινεργῆς.) ὅπως ὁ τῶν Μοιρῶν λῖνος ὁ πικρὸς, τετέστι τὸ πεπωμένον, ἀποθανεῖν αὐτὰς ἐπεκλώσατο.

717. Τὴν μὲν Φαλήρην.) Φάληρος, τύραννος Σικελίας, ἐκτίσας τὴν ἐν Ἰταλίᾳ Νεάπολιν, τὰς ἐπιξενιζομένους πρὸς αὐτὸν δεινῶς κολάζων καὶ ἀναιρῶν. λέγει δὲ τὴν Παρθενόπην ἐκεῖ ἐκπεσεῖν. Διόδωρος δὲ ὁ Σικελὸς, καὶ ὁ Ὀππιανὸς τὴν

Νεάπολιν ὑφ' Ἡρακλέους κτισθῆναι (b) φασί. καὶ ὁ Ὀππιανὸς φησιν ἐν τοῖς Κυνηγετικοῖς.

... νέον πέδον Ἡρακλῆος, αὐτὴν τὴν Νεάπολιν λέγων. μέμνηται τῶν Φαλήρης καὶ Καλλιμάχος, λέγων.

(c) Τὴν κείνην Φάληρος πρᾶξιν ἀπεπλάσατο.

Τύρσις.) τὸ τεῖχος, ὅτι Τυρσηνοὶ πρῶτον ἐφεύρον τὴν τειχοποιίαν.

718. Γλάνις.) ποταμὸς Ἰταλίας καὶ Κύμης, ἐνθα καὶ ὁ μάνιμος αὐτῷ ἰχθὺς, ὡς φασί, γίνεται, καὶ ἡ χολὴ λίαν ὠφέλιμος, ἀλλὰ μόνος τῶν ἐν ἐκείνῳ τῷ ποταμῷ. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος ποταμὸς Ἰταλίας Γλάνις, καὶ ἄλλος Ἰβηρίας.

719. Δομήσαντες.) τὸ δὲ μικρὸν ὁ Τζέτζης γράφει, τιθεὶς ἄνωθεν αὐτῶν μακρὰν, καὶ φησιν, ὅτι ἐκτείνεται ὑπὸ τῷ μ, καὶ ἔστι κοινὴ συλλαβὴ· τὰ γὰρ ἀμετάβολα ἐκτείνει, ὅποταν ὁ μετρικὸς βέλοιο. εἰ δὲ καὶ μέγα φησὶ τις τῶτο γράφεσθαι, γίνωσκέτω λέγειν, ὅτι Ἀττικῇ ἐκτάσει τῶτο γέρονε, καὶ μὴ κτηνωδῶς καὶ

EMENDATIONES.

(a) Δὲ reposui, pro γὰρ, ex accurat. libris. (b) Φασὶ rescipsi, pro φησὶ, ex omnibus fere libris. (c) Supplevi ope trium MSS.

720 Λοιβαῖσι καὶ θύσθλοισι Παρθενόπην βοῶν

Ἐτεία κυδανῶσιν, οἰωνὸν Θεᾶν.

Ἀκτὴν δὲ τὴν πρῶχσαν εἰς Ἐνιπέως

Λευκωσία ριφεῖσα, τὴν ἐπώνυμον

Πέτραν ὀχήσει δαρὸν, ἐνθα λάβρος Ἴς,

725 Γείτων θ' ὁ Λάρις ἐξερεύγονται ποτὰ.

Λίγεια δ' εἰς Τέρειναν ἐναυσθλώσεται,

Κλύδωνα χελύσσεια· τὴν δὲ ναυβάται

Κρόκαισι ταρχύουσιν ἐν παρακτίαις,

ᾠκινάρη δίναισιν ἀγχιτέρμονα.

730 Λάσει δὲ σῆμα Βήκερως νασμοῖς ἄρης,

ᾠρνιθόπαιδος ἴσμα φοιβάζων ποτοῖς.

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 721. Θεὸν Vat. 1307. Vers. 722. Ἐνιπέως Vat. 1307. Vers. 724. λαῦρος Vat. 117. Vers. 725. ἐξερεύγεται alii. Vers. 726. ἐς, pro εἰς, Pal. 139. Τέρειναν alii. Vers. 727. χελύσσεια Vat. 1471. Pal. 139. 142. Barber. uterque Casan. et uterque Potter. χελύσσεια Potterus et alii, teste Tzetz. ναυάται Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 139. 142. alii. Vers. 729. ᾠκινάρη, pro ᾠκηνάρη, ex Vat. 117. Pal. 139. Barber. utroque Casan. aliisque. δίνουσιν Pal. 158. ἀγχιτέρμενος Selden.

ἀναιτίως γραφέτω.

720. Παρθενόπην.) (a) ἡ Παρθενόπη, μία ἦν τῶν Σειρήνων, πρώτη δὲ ἐν αὐταῖς. Παρθενόπην δὲ λέγει, διὰ τὸ ἔχειν παρθένης φωνήν, ἢ διὰ τὸ ὁμοῖον παρθένης μικρῇ.

721. Οἰωνὸν Θεᾶν.) διὰ τὸ ὀρνεομιγεῖς εἶναι τὰς Σειρήνας, οἰωνὸς καλεῖ. Θεᾶς δὲ, διὰ τὸ τοιαύτην ἔχειν δύναμιν θελητικὴν, ὥς τε κατέχειν καὶ ἀναιρεῖν τὰς ἀκρόντας τῆς μέλους αὐτῶν.

722-25. Ἀκτὴν δὲ τὴν πρῶχσαν.) (b) τὴν προκειμένην εἰς θάλασσαν. λέγει δὲ τὸ Ποσειδεῖον ἄκρον.

Ἐνιπέως.) Ἐνιπεὺς ὁ Ποσειδῶν παρὰ

Μιλησίοις τιμᾶται. εἰς δὲ τὸ Ποσειδεῖον τέθαπται ἐκριφεῖσα ἡ Λευκωσία, ἡ Σειρήν, Λευκωσία δὲ, μία τῶν Σειρήνων, ἡ λευκωτέρα, ἔχουσα λευκὰ ὠτῖα, ἡ Λεύκη τινὸς θυγάτηρ, ἢ τὰ τῆς Λεύκης ὠτῖα σχῆμα.

Πέτραν.) νῦν τὴν νῆσον λέγει. Λευκωσία δὲ, ἡ νῆσος ἀπὸ ταύτης τῆς Σειρήνης Λευκωσίας ἐκλήθη.

Ἴς.) Ἴς καὶ Λάρις, ποταμοὶ Ἰταλίας.

Ποτὰ.) ὁ ποτὸς ἐστίν. νῦν δὲ τὸ σχῆμα μεταπλασμός, ἀπὸ ἀρσενικοῦ εἰς θῆλυ.

726. Λίγεια.) Λίγεια ἐκλήθη, διὰ τὸ λίγειον, ἦσαν τὴν ἡδύτητα τῆς Τραχυδίας αὐτῆς.

EMENDATIONES.

(a) Haec, quae extra ordinem sub versum 722. promiscue extabant, ad suam sedem revocata, distinxi atque emendavi, praemissa textus voce, ex tribus MSS. (b) Totum hunc locum mire infectum ac misere luxatum expurgavi, digessi, auxi, ope duorum maxime exemplar. ut vide.

- 720 Libationibus et sacrificiis Parthenopen bovum
 Quotannis honorabunt, volucrem Deam.
 In oram autem prominentem Enipei
 Leucosia ejecta, cognominem
 Insulam tenebit diu, ubi rapidus Is,
 725 Vicinusque Laris eructant latices.
 Ligea denique in Terinam ejicietur,
 Undam tranans: quam autem navicularii
 In arenis sepelient litoralibus,
 Ocinari vorticibus conterminam:
 730 Abluet vero sepulcrum Corniger fluentis fortis,
 Avisobolis monumentum februans aquis.

P A R A P H R A S I S.

ciis quotannis honorabunt Parthenopem, volucrem Deam. Altera, eaque Leucosia, in Neptunium promontorium ejicietur, insulaque Leucosia suo de nomine appellabitur: ubi violentus Is, vicinusque Laris, fluvii, suas pingui solo eructant aquas. Tertia denique, Ligea, in Terinam, Italiae urbem, a fluctibus devolvetur, atque in litore a nautis sepelietur prope Ocinarum, illac exonerantem se fluvium, qui Corniger vehemens caespitem alluet fluento suo, aquis februans semiavis illius bustum.

Τέρειναν.) Τέρεινα, πόλις Ἰταλίας.
 Ἐκναυσθλώσεται.) (a) ἐκναυσθλῶν ἐστὶ
 κυρίως, τὸ μετὰ νηὸς ἐκπλεῦσαι. νῦν δὲ
 τὸ ἐκριψῆναι ὑπὸ τῶν κυμάτων.

727. Χελύσσεισα.) ἐν λάμβδα γράφων
 ὁ (b) Κέκος, φησὶ, μὴ εἶναι ἐπταισμένον
 τὸν σίχον· κοινὴν γὰρ λέγει τῷτο συλ-
 λαβὴν, ἐκτείνεσθαι δὲ τὸ ἔ ὑπὸ τῷ λ,
 ἀμεταβόλῃ ὄντος, ὥσπερ καὶ πρὶν εἶπαι. καὶ
 τὰ δασέα ὁμοίως ἐκτείνουσι τὰ βραχέα,
 εἰ ἐμπροσθεν αὐτῶν εὐρεθῇ. οἱ δὲ λοι-
 ποὶ πάντες διὰ δύο ἀλλ' ἑκάστης, λέγον-
 τες, κατὰ πλεονασμὸν εἶναι τὸ ἐν λ.
 χελύσσεισα γὰρ, ἢ διαπλέσει καὶ νηχο-

μένη· καὶ γὰρ οἱ νηχόμενοι, τοῖς χείλεσιν
 ὠθεῖσι τὸ ὕδωρ. τὸ δὲ θέμα χελύω.

729-30. Ὀκινάρη δίναισιν.) Ὀκίναρος,
 ποταμὸς παρὰ Τέρειναν, Ἄρης, ἥτοι ἰσχυ-
 ρὸς, λεγόμενος, καὶ βέκερος, διὰ τὸ ἠχη-
 τικόν, ὅτι τὰς ποταμὸς κερατοφόρος καὶ
 βεκεφάλος εἰσάγεισιν, ἴσως διὰ τὸ βίαιον
 καὶ ἠχώδες, καὶ βρυχητικόν τῶν ρευμάτων.
 Ἄρης γὰρ ἔκ ἐστι ποταμὸς παρὰ Τέρει-
 ναν, Ἐρίς δὲ· ὅθεν ἐπιθετικῶς αὐτὸ ἐδέ-
 ξαντο ἐπὶ τῷ Ὀκινάρῃ.

731. Ὀρνιθόπαιδος.) τῆς ὀρνιθοφυῆς.
 τὸ δὲ ὀρνιθόπαις, καὶ καλλίπαις, καὶ ἀν-
 δρόπαις, καὶ τὰ ὅμοια, διπλῶς νοῶνται.

E M E N D A T I O N E S.

(a) Ἐκναυσθλῶν, pro ναυσθλώσειθαι, ex accurat. libris. (b) Κέκος, pro Τζέ-
 ζης, eo tantum nomine rescripsi ex Codic. Vatic. 972. ut refelleretur quod asse-
 verare non dubitabit ex Gerbelio Potterus, nullum ex MSS. Tzetzac nomen vel
 semel variasse.

Πρώτη δὲ καὶ ποτ' αὖθις συγγόνων Θεᾶ
 Κραίνων ἀπάσης Μόψοπος ναυαρχίας
 Πλωτῆρσι λαμπαδῆχον ἐντυνῆ δρόμον,
 735 Χρησμοῖς πιθήσας· ὃν ποτ' αὖξήσει λεῶς
 Νεαπολιτῶν, οἳ παρ' ἄκλυσον σκέπας
 Ὅρμων Μισσηνῆ συφλὰ νάσσονται κλίτη.
 Βύκτας δ' ἐν ἀσκήῳ συγκατακλείσας βοῶς,
 Παλινδροβήτοις πημοναῖς ἀλώμενος,

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 732. αὖθις Vat. 916. Casan. memb. Potter. aliique. Vers. 737. νάσσονται Pal. 158. Vers. 738. τὸ δ' aliqui non agnoscunt. Vers. 739. πάλιν δροβήτοις divisim Vat. 916. et Pal. 158.

ἡ δὲ ἔννοια ἐξελέγχει τὴν ἀλήθειαν· ὀρνιθόπαις γὰρ λέγεται καὶ ἡ ὀρνιθός παῖς, καὶ ἡ ὀρνιθοφυῆς παῖς, ὡς νοεῖται νῦν. καλλίπαις δὲ, ἡ καλῆς μητρὸς παῖς, καὶ ἡ καλὴ παῖς. ἀνδρόπαις, ὁ ἀνδρεῖς παῖς, καὶ ὁ ἀνδρεῖος παῖς, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως. ἐλέγχει δὲ τὸ πῶς χρὴ νοεῖν τὰυτα ἡ ἔννοια.

*Ισμα.) Ἰδρυμα, τάφον, παρὰ τὸ ἰζω ῥῆμα.

(a) Φοιβάζων.) πλύνων, καθαίρων τοῖς ὕδασι· ὅθεν φοῖβη, τὸ ὕδωρ, καὶ πᾶν καθαρὸν.

732-37. Πρώτη δὲ καὶ ποτ' αὖθις.) Τίμαιος ὁ Σικελός φησι, Διότιμον, τὸν Ἀθηναίων ναύαρχον, παραγενόμενον εἰς Νεάπολιν, κατὰ χρησμὸν ὑῆσαι τῇ Παρθενόπῃ, καὶ δρόμον ποιῆσαι λαμπαδικόν, ὃν περ λαμπαδικὸν ἀγῶνα καὶ δρόμον οἱ Νεαπολίται ἐτησίως ἐτέλουν.

Ex 733. Μόψοπος.) (b) Μοψοπία πάλαι ἐκαλεῖτο ἡ Ἀττικὴ χώρα, καὶ αἱ Ἀθηναίαι, ἀπὸ τινος Μόψοπος. Διότιμος δὲ εἰς Νεάπολιν ἦλθεν, ὅτε στρατηγὸς ὢν

τῶν Ἀθηναίων, ἐπολέμει τοῖς Σικελοῖς. Ex 736. Ἄκλυσον.) πολὺκλυσον, ἡ ἀκύμασον.

Ex 737. * Ὅρμων Μισσηνῆ. *) Μισσηνὸς, ὄρμος, ἥτοι λιμὴν, Νεαπολιτῶν. καταχρηστικῶς δὲ λέγεται ὄρμος ὁ λιμὴν. λιμὴν γὰρ λέγεται τὸ ὅλον πλάτος καὶ ὁ κόλπος, ὅπως καταίρῃσιν αἱ ἐλκᾶδες· ὄρμος δὲ ἡ σάσις μιᾶς ἐκάστης ὁλκᾶδος. Μισσηνὸς δὲ, ὅρος Νεαπολιτῶν.

Συφλὰ κλίτη.) τραχέα μέρη καὶ κλίματα, ἡ ἀκρωτήρια.

738. Βύκτας δ' ἐν ἀσκήῳ.) Αἰόλος, ὁ Ἰππότης, ἐν Ῥηγίῳ τῆς Ἰταλίας ὢν βασιλεὺς, ἀστρονομικώτατος καὶ πολὺπειρος, ἐφρόντισε μᾶλλον εἰδέναι περὶ τῶν ἀνέμων, χάριν τῶν ναυτιλλομένων, καὶ προλέγειν, ὡς τυχόν, εἰ ἐν Ταύρῳ ἄστρο πλεύσειαν, μέχρι (c) τῆς Ζέφυρος αὐτοῖς ἐσέται πνέων ἀνεμος, εἰ ἐν δούσει τῆ κυνὸς τοιόσδε, καὶ ἐν τῇ ἀνατολῇ αὐτῆς ἕτερος, καὶ τῆς ἐννεκα ἐμυθέυσαντο, αὐτὸν δεσπότην εἶναι ἀνέμων. ὁμοίως δὲ καὶ τὸν Ἀμακλείδην, καὶ Πρωτοκλῆ, καὶ (d) Πρωτο-

E M E N D A T I O N E S .

(a) Haec, quae promiscue cum praecedentibus legebantur, distinxi. (b) Vel haec, praemissa textus voce, distinxi et emendavi ex tribus exempl. * Praeposui ex laud. MSS. atque emendavi. Caeterum uno prius tenore legebantur. (c) Τῆς, pro τῆ δὲ, ex omnibus fere libris. (d) Πρωτοκλέοντα, pro Πρωτοκρέοντα, ex accuratior. MSS. ipsoque Orpheo.

Primae quin etiam aliquando sororum Deae
 Imperator totius Atticae navigationis sum,
Cum naviculatoribus lampadiferum instruet cur-
 735 Oraculis obtemperans: quem tandem augebit po-
(pulus
 Neapolitanorum, qui prope tranquillum tegmen
 Portuum Miseni asperos habitant tractus.
 Ventos autem in utre concludens bovis,
 Retrogradis casibus errans,

PARAPHRASIS.

Principi autem sororum Parthenopae totius Atticae classis praefectus Diotimus, cum in Italiam, atque adeo Neapolim venerit, ex oraculo sacrificabit, lampadumque cursum suis cum vectoribus instituet, quem dehinc Neapolitanus populus, qui prope tranquillum Miseni portum scrupula colit promontoria, quotannis instaurabit. Ulysses praeterea ventis, qui, reserato sociorum opera utre bubulo, quo inclusos accipiet ab Aeolo, Aeoliae rege, per salum furent, reciprocis actus casibus in Aeoliam revehetur.

κλέοντα, ὡς φησιν Ὀρφεύς. ἔτι τῶν ἐφασαν αὐτὰς δεσπότας εἶναι ἀνέμων, ὡς καὶ δέειν ἀσκοῖς ὃν ἂν βέλοιντο αὐτῶν, τὰς δ' ἄλλας εἶναι πνεῖν. ἔτι γὰρ φασὶ, καὶ τῆτον τὸν Αἰόλον τὰς ἄλλας ἀνέμους ἐν τῷ ἀσκάῳ καταδήσαντα δέναι τῷ Ὀδυσσεῖ. Ζεφύρον δὲ μόνον εἶσαι (a) πνέειν, ὡς αὐτῷ χρεωδύσατον καὶ φορὸν. καὶ Ὅμηρος·
 Δῶκε δέ μοι (b) δαίρας ἀσκὸν Βοός ἐννεώροιο.

Ἐνθα δὲ βυκτάων ἀνέμων κατέδησε κέλευθα.

Κεῖνον γὰρ ταμὴν ἀνέμων ποίησε Κρονίων,

Ἡμὲν παυέμεναι, ἢ δ' ὀρνύμεν, ὃν καὶ ἐθέλησιν.

ἐγὼ δὲ καὶ τὸν ἀσκὸν δέχομαι. φασὶ γὰρ οἱ (c) μάγοι, καὶ οἱ τὰ ἀρρητηρικὰ γράφοντες, ὡς εἰάν τις δελφίνα ποιήσῃ ἀσκὸν, ἐκδαίρας αὐτόν, καὶ ἔχων παρ' ἐαυτῷ, ποιήσῃ πνεῖν ὃν ἂν βέλοιντο ἀνεμὸν. καὶ ἴσως

καὶ ἔτος ὁ Αἰόλος ἦν ἂν καὶ μαγικώτατος. τῆς δὲ τῆς Αἰόλας υἱὸς ἦν Ἰόκαστος, ὃς τὸ Ῥήγιον ἐκτίσεν, ὡς φησι Καλλίμαχος.

Ῥήγιον ἄστυ λιπὼν Ἰοκάστῃ Αἰολίδας.

739. Παλινδρομήτοις.) * ὁ γὰρ * Ὀδυσσεύς τὰς ἐναντίας ἀνέμους ἐγκλεισμένους ἔχων ἐν τῷ ἀσκάῳ, μόνῳ δὲ ναυτιλλόμενος τῷ Ζεφύρῳ, ἐννέα νυχθήμερα πλέυσας, τῷ δεκάτῳ τὴν ἐαυτοῦ πατρίδα, καὶ πυρπολῶντάς τινες θεασάμενος, κοπιᾶσας, ὡς αἰεὶ τὸν πόδα τῆς νηὸς ἔχων, ἐκαθέυδησεν. οἱ φίλοι δὲ τῆς λύσσει τὸν ἀσκὸν, χρυσὸν νομίσαντες ἔχειν. ἐκχυθέντων δὲ τῶν ἀνέμων, καὶ ἀντιπνέως ταραζάντων τὸ πέλαγος, πάλιν εἰς τὴν Αἰολίαν ὑπέσρεψαν ἄκοντες, τοῖς ἀνέμοις φερόμενοι. ὁ δὲ Αἰόλος δυσμενῶς αὐτὸν ἀπέπεμπε, λέγων.

Ἐρρ' ἐκ νήσος θάσσον, (d) ἐλέγχιστε ζῶόντων.

EMENDATIONES.

(a) Adjeci ex quatuor exempl. (b) Δαίρας rescripsi, pro ἐκδαίρας, ex quatuor exempl. ipsoque Homero. (c) Μάγοι, pro μηχανικοὶ, ex duobus Cod. * Praemisi ex tribus MSS. (d) Ἐλέγχιστε, pro ἐλάχιστε, ex quatuor exempl. ipsoque

- 740 Κεραυνίη μάσιγι μασιχθήσεται
 Κάυνξ, ἐρινῶ προσκαθήμενος κλάδω,
 Ὡς μὴ καταβρώξῃ νιν ἐν ῥόχθοις κλύδων,
 Χάρυβδιν ἐκφυσῶσαν ἐλκύσας βυθῶ.
 Βαιὸν δὲ τερφθεὶς τοῖς Ἀτλαντίδος γάμοις,
 745 Ἀναυλόχητον αὐτοκἀβδαλον σκάφος
 Βῆναι ταλάσσει, καὶ κυβερνήσαι τάλας

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 740. συμφλεχθήσεται, pro μασιχθήσεται, omnes Vatic. Pal. 40. 139. aliique.
 Vers. 741. κάβηξ alii. Vers. 742. μιν alii. ῥόθοις Vat. 1307. Vers. 743. ἐκφυσ-
 ῶσαν Pal. 40. et Casan. memb. βυθῶ Vat. 916. 1306. 1471. Palat. 139. Casan.
 chart. Barocc. aliique. βυθῶν Vat. 117. Pal. 142. 158. Alexand. aliique. Vers. 744.
 τοῖς, pro τῆς, servavi ex Vat. 1307. Barber. et utroque Casan. Vers. 745. αὐ-
 τοκαύδαλον Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 139. Potter. aliique. αὐτοκἀνδαλον Vat. 972.
 Casan. memb. et alii. Vers. 746. ταλάσει Casan. memb. Selden. aliique. κυβερ-
 νήσει Vat. 1307. Pal. 142. 158. Alexand. Cas. memb. et alii.

* Οὐ γὰρ μοι θέμις ἐστὶ κομιζέμεν ἔδ'
 ἀποπέμπειν

Ἄνδρα τὸν, ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθηται
 μακάρεσσιν.

Ἐρρ', (a) ἐπειὴ ῥὰ θεοῖσιν ἀπεχθόμε-
 νος τόδ' ἱκάνεις.

740. Κεραυνίη μάσιγι.) Ὀδυσσεὺς με-
 τὰ τῶν φίλων αὐτῷ κατελθὼν ἐπὶ τὴν Θρι-
 νακίην νῆσον, ὅπερ οἱ τῷ Ἥλῳ βόες ἐ-
 νέμοντο, πλείστον χρόνον μένων ἐκεῖ διε-
 τέλει, διὰ τὸ μὴ τὰς ἀνέμους ἐπιτηδεύειν
 εἶναι πρὸς τὸ πλεῖν. οἱ δὲ ἑταῖροι αὐτῷ
 καταναλώσαντες πάντα τὰ χρειώδη, καὶ
 λιμῶ συνεχόμενοι, τῷ Ὀδυσσεύει ἐν τῇ
 νήσῳ διατρίβοντος, αὐτοὶ κρατήσαντες
 τῶν τῷ Ἥλῳ βοῶν τινὰς, ἀπέκτειναν.
 πλησίον γὰρ αὐτῶν ἐνέμοντο. ὁ Ἥλιος
 δὲ μαθὼν τῆτο παρὰ Λαμπετίης, τῷ Διὶ
 ἀπαγγέλλει, λέγων.

Ζεὺς πάτερ, ἦδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ

αἰὲν ἐόντες,

(b) Τῖσαι δὴ ἑτάρας Λαερτιάδεω Ὀδυσ-
 σῆος,

* Οἱ μὲν βῆς ἐκτειναν ὑπέρβιον· ἦσαν
 ἔγωγε

Χαίρεσκον μὲν ἰὼν εἰς ἔρανὸν ἄστ-
 ρόντα,

Ἦδ' ὅπότ' ἄψ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' ἔρανδ-
 θεν προτραποίμην.*

Εἰ δέ μοι ἔ' τίσσαι βοῶν ἐπεικέ-
 ἀμοιβὴν,

Δύσομαι εἰς Αἴδαο, καὶ ἐν νεκύεσσι (c)
 φαείνω.

ὁ δὲ Ζεὺς ὀργισθεὶς, αὐτὰς ἐκεράυνωσε.
 κακῶς (d) δὲ, καὶ συγκεχυμένως, καὶ ἀδιαρ-
 θρώτως ὁ Λυκόφρων τὴν περὶ Ὀδυσσεύει
 ἱστορίαν λέγει· ἔ' γὰρ γῆ τότε σφοδρῇ τὸ
 τῷ Ὀδυσσεύει πλοῖον ἐκεραυνώθη, καὶ δὲ
 αὐτὸς ὁ Ὀδυσσεύς, (e) ὁ κατὰ τῆτον
 φαινόμενος κεραυνωθείς κάυνξ καὶ λάρος, καὶ

E M E N D A T I O N E S .

Homero. * Supplevi ope duorum exempl. quae non parva sententiae jactura de-
 ficiabant. (a) Ἐπειὴ ῥὰ, rescripsi, pro: ἐπεὶ ἄρα ex quatuor laud. MSS. ipsoque
 Homero. (b) Τῖσαι, pro τίσετε, lego cum duobus libris ipsoque Homero. * Sup-
 plevi ope laud. MSS. (c) φαείνω, pro φαείνων, ut supra. (d) Necessar. conjunct.
 adjeci ex omnibus pene libris. (e) Sic sententiam restitui, quae hactenus tum
 prava interpunctione, tum articuli ὁ defectu, vacillavit, accuratior. Cod. secutus.

740 Fulmineo flagello flagellabitur

Larus, caprifici insidens ramo,

Ne deglutiat ipsum inter strepitus aestus,

Charybdin efflantem trahens profundo.

Paullisper deinde delectatus Atlantidis nuptiis,

745 Rebus-navalibus-carens tumultuarium navigium

Conscendere audebit, et gubernare miser

PARAPHRASIS.

Inde autem expulsus una cum sociis, propter devoratos prae esurie ab illis in Thrinacia insula Solis bobus, ab Jove fulminabitur: unde omnibus ipsis sodalibus amissis, et ad Charybdin procella pulsus, caprifici ramo se appendet, ne ab aestuanti inter fluctus gurgite deglutiat. Deinde, quum ad Ogygiam, maris Siculi insulam, nando venerit, atque Atlantidis Calypsus nuptiis paullisper fuerit oblectatus, tumultuarium, omnibusque prorsus navalibus carens navigium conscendet au-

καθήμενος μετὰ τὴν κεράυνωσιν ἐν τῷ κλάδῳ τῆς συκῆς, ἵνα μὴ ἀποπνιγῇ ὑπὸ τῆς Χαρυβδεως. ἀλλαχῆ δὲ ἐκεραυνώθη τὸ πλοῖον αὐτῆ· αὐτὸς δὲ τὴν τρόπιν κατέχων, ὑπεγράφη τοῖς ἀνέμοις περὶ τὴν Χάρυβδιν, καὶ πρὸς τὴν ἐκεῖσε ἀπεκρεμάσθη συκὴν, μεθ' οἱ ἑταῖροι αὐτῆ ἐν τῇ Σικελίᾳ τὰς τῆς Ἥλις κατέφαγον βόας.

741-43. Κάυνξ.) ἔτος μὲν κάυνξ ὄνειν· ὁ δὲ Ἰππώναξ κάυνξ λέγει ἔτωσι.

Κίκων δ' ὁ πανδάλητος ἄμμορος κάυνξ.

κάυνξ δ', ὁ λάρος κατ' Αἰνιᾶνας, ἔστιν.

Ἐρινεῦ.) ἔρινεῦ, καὶ ἐν συγκροπῇ ἔρινεῦ. ἔρινεόν δὲ οἱ πολλοὶ φασιν εἶναι τὴν ἀγρίαν συκὴν. καὶ ἔστι δὲ ἔτως, ἀλλ' ἢ ἔρινεός ἐστι συκῆς, ἀπὸ Ἐρινεῦ, πόλεως Δωρικῆς. (a) ἔξ γὰρ πόλεις ἔχει ἡ Δωρίς, ἥς μία πόλις, ἡ Ἐρινεός, ἐν ἣ εἰσὶ συκαί, λεγόμεναι Ἐρινεοί, ὡς Δαμασκηναί, Ἀνατολικά, καὶ Κυδωνεα μήλα. Πᾶσαν δὲ τὴν τῆς Ὀδυσσεως ἱστορίαν ἐν βραχεῖ ἔρω, μετὰ τὸ λῆξαι τῶν τῆς Λυκόφρονος ῥητῶν, τῶν περὶ τέττα τῆς Ὀδυσσεως λεγομένων.

Ex 743. Χάρυβδιν.) χάρυβδις, ἡ τῆς θαλάσσης ἀναρρόφουσις. ἡ δὲ Χάρυβδις τῆς ἡμέρας τρίτον (b) συσπᾷ τὸ ὕδωρ, καὶ πάλιν ἀνίει.

744. Βαιὼν δὲ τερφθείς.) πῶς φησὶ βαιὼν; ἑπτὰ γὰρ ἔτη ἐποίησεν ὁ Ὀδυσσεύς παρὰ τῇ Καλυψοῖ. ῥητέον ἔν, ὅτι βαιὼν εἶπεν ὡς πρὸς τὴν βέλυσιν ἐκεῖνης. καὶ γὰρ ἑπτὰ ἔτη ὀλίγα ἂν ἐλογίσθησαν αὐτῇ. ἐκεῖνη γὰρ δίολες ἠθέλε συνέιναι αὐτὸν αὐτῇ, καὶ

(c) θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἡμέρα πάντα.

745. Ἀναυλόχητον.) τὴν μικρὰν λέγει ναῦν, καθὸ ὑπὸ ναυτῶν καὶ ὠχεῖτο. καὶ γὰρ ἦν ναῦς, ἀλλὰ σχεδία, ἥτοι αὐτοσχέδιον πλοῖον, καὶ τῶν ἐν ὄρμῳ καὶ λιμένι καταλεγόμενων. ναυλόχης γὰρ ἔλεγον τὰς λιμένας, τὰς τὰς ναῦς ὑποδεχομένας, ἢ τὰς τὰς ναῦς λοχῶντας.

Αὐτοκάβδαλον.) αὐτοσχέδιον, τὸ εἰκὴ καὶ ὡς ἔτυχε γεγονὸς. εἴρηται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῶν ἀλφίτων. αὐτοκάβδαλα γὰρ κυρίως λέγονται τὰ ὡς ἔτυχε φουράβεντα ἄλευρα.

EMENDATIONES.

(a) Sic malui legere cum tribus probatis MSS. quam: ἑξάπολις γὰρ ἔστιν ἡ Δωρίς. (b) Συσπᾷ rescipsi, pro συσπόσατο, ope quinque exempl. (c) Haec in ordinem digessi.

Ἀυτὸργότευκτον βάριν, ἐς μέσσην τρόπιν
 Εἰκαῖα γόμοις προσεταργανωμένην.
 Ἦς οἶα τυτθὸν Ἀμφίβαιος ἐκβράσας
 750 Τῆς κηρύλῃ δάμαρτος ἀπτήνην σπόρον,
 Ἀυταῖς μεσόδμαις, καὶ σὺν ἱκρίοις βαλεῖ
 Πρὸς κῦμα δύπτην, ἐμπεπλεγμένον κάλοις.
 Πόντῃ δ' αὔπνος ἐνσαρξέμενος μυχοῖς,
 Ἀσῶ σύνοικος Θρηκίας Ἀνθηδόνης
 755 Ἔσται· παρ' ἄλλῃ δ' ἄλλος, ὡς πέυκης κλάδον,
 Βύκτης σροβήσῃ, φελλὸν, ἐνθρώσκων πνοαῖς.
 Μόλις δὲ Βύκτης ἐκ παλιρροίας κακῆς

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 747. εἰς, pro ἐς, Vat. 972. 1471. Barber. uterque Casan. et alii. Vers. 748. πρὸς τεταργανωμένην Casan. memb. Vers. 753. ἐκσαρξέμενος Casan. memb. Vers. 754. Θρηκίας Vat. 117. 1307. Pal. 40. 142. aliique. Θρηκίας Stephanus Byz. in Ἀνθηδόνης. Vers. 755. κλάδος Joseph. Scaliger. Vers. 756. σροβήσῃ Barocc.

747. Ἀυτὸργότευκτον βάριν.) αὐτοσχέδιον πλοῖον. βάρι; δὲ νῦν μὲν τὸ πλοῖον σημαίνει. σημαίνει δὲ καὶ θρόνους, πύργους, αὐλὰς, στοὰς, καὶ τοίχους.

748. Προσεταργανωμένην.) συμπεπλεγμένην. ἢ γὰρ παρ' ἡμῖν σαργάνη, ἥτοι τὸ (a) σπυρίδιον, παρ' Ἀττικοῖς ταργάνη λέγεται. καὶ τὸ συνειλεῖσθαι, τεταργανῶσθαι.

749. Ἀμφίβαιος.) ὁ Ποσειδῶν παρὰ Κυρηναίοις.

750-53. * Κηρύλῃ δάμαρτος. *) κήρυλος, ὁ ἄρσεν ἀλκυῶν. δάμαρ δὲ τῆς, ἢ θήλειά αὐτῆς.

(b) Ἀπτήνην σπόρον.) ἀπτήνην νῦν σπόρον, τὸν ἀπτερον νεοσσὸν λέγει. εἴωθε γὰρ ἀλκυῶν τὰς τῶν ἀλκυόνων νεοσσὰς διαφθεῖρειν. διό φασιν ἑπτὰ ἡμέραις γαλη-

νιᾶν τὴν θάλασσαν, ἡνίκα ὠστοκᾶσι. διὸ καλῶνται αἱ ἡμέραι αὗται, (c) ἀλκυονίδες. ἢ δὲ σύνταξις, ἕτως. Ἀφ' ἧς ἵσινος σχεδίας ὁ Ἀμφίβαιος καὶ Ποσειδῶν ἐκβράσας τὸν Ὀδυσσεῆα, οἶα τυτθὸν ἀπτήνην σπόρον, ἥτοι μικρὸν ἀπτερον νεοσσὸν τῆς δάμαρτος καὶ τῆς θηλείας τῆς κηρύλῃ καὶ ἄρρενος ἀλκυῶνος βαλεῖ πρὸς τὸ κῦμα τὸν δύπτην, ἥτοι αὐτὸν τὸν κολυμβητὴν Ὀδυσσεῆα, ἐμπεπλεγμένον κάλοις. βαλεῖ δὲ σὺν αὐταῖς ταῖς μεσόδμαις, καὶ τοῖς ἱκρίοις. ἢ ἕτως. Ὡς ἡ θάλασσα εἴωθε τὰς τῶν ἀλκυόνων νεοσσὰς ἐκταράττειν, ἕτω καὶ ὁ Ποσειδῶν τὸν Ὀδυσσεῆα. Μεσόδμαι (d) δὲ λέγονται τὰ μέσα ξύλα τῆς σχεδίας καὶ (e) τὰ πλοῖα. ἱκρία δὲ, τὰ ὄρθα, καὶ τὰ κατασρώματα.

EMENDATIONES.

(a) Σπυρίδιον, pro πυρίδιον, ex cunctis MSS. * Emendavi et supplevi ope trium MSS. quum antea esset: Κήρυλος.) ὁ ἄρσεν, &c. (b) Ita emendavi, et distinxi, praemissis textus vocibus, laud. Cod. secutus. Caeterum prius indistincte legabatur: Ἀπτήν δὲ νῦν σπόρος, ὁ ἀπτερος νεοσσός, &c. (c) Ἀλκυονίδες malui legere cum quatuor exempli, quam ἀλκυονίτιδες. (d) Adjeci ex septem libris. (e) Τὰ πλοῖα, pro τῶν πλοίων, ex accuratior. MSS.

A-se-compactam schediam, in media carina

Temere clavis devinctam :

Qua tamquam parvum Amphibaeus exturbans

750 Alcyones foemellae implumem pullum ,

Ipsis cum medianis et antennis jacet

In undam urinatorem , innexum rudentibus .

Ponti autem insomnis fluctibus-jactatus *in* reces-

Civi contubernalis Thressae Anthedonis (sibus,

755 Erit; ac post alium alius , ceu pini corticem ,

Rudens versabit, suber, irruens flatibus .

Vix tandem Bynae ex reciprocatione gravi

PARAPHRASIS.

dax , et gubernabit miser ab se infabre compactam ratem , atque in media carina rudi subscudum clavorumque compage devinctam : ex qua Neptunus , quem Amphibaei nomine colunt Cyrenaei , tamquam implumem alcedinis pullum exturbans , ipsa cum antenna medianisque in undis merget , rudentibus implicitum . Sic inter scopulos jactatus , Anthedonio erit Glaucos veluti contubernalis ; ac biduo ventis , alternis vicibus insultantibus , nunc ad cautes , nunc in altum , quasi suber , pini librum ,

754-56. Ἀσῶ σύννοικος .) Γλαῦκος ὁ Ἀνθηδόσιος ἦν ἀλιεύς . ἐμμανὴς δὲ γενόμενος , ἤλατο εἰς τὴν θάλασσαν . ἰχθυὺν γὰρ ἀλιεύσας , καὶ ῥίψας νεκρὸν εἰς γῆν , εἶδε προσεγγίσαντα βοτάνη , καὶ ἀναζήσαντα . φαγὼν δὲ καὶ αὐτὸς , γέγονεν ἀθάνατον , ἀλλ' οὐκ ἀγήρως , καὶ ἤλατο , ὥσπερ εἶπεν , εἰς θάλασσαν . μαντεύεται δὲ ὡς καὶ ὁ παρ' Ὀμήρῳ Πρωτεύς , καὶ παρὰ Πινδάρῳ Τρίτων τοῖς Ἀργοναύταις . τὴν δὲ βοτάνην , ἣς ἐγένεσθαι φασὶ τινες , αἰεζῶν εἶναι .

Ἀνθηδόσιος .) (a) ἡ Ἀνθηδών , πόλις (b) ἐστὶ Βοιωτίας , ἣν ᾤκησαν Θράκες . ὁ δὲ Ἰώσηπος καὶ τὴν νῦν λεγομένην Ἀγριππιάδα , Ἀνθηδόνα πρότερον καλεῖσθαι φησὶ . σύννοικον δὲ τῷ Γλαύκῳ γενέσθαι (c) λέγει τὸν Ὀδυσσεύα , διὰ τὸ ῥιφῆναι τῆς

σχεδίας εἰς τὴν θάλασσαν , ὥσπερ ἐκεῖνος ἀπὸ τῆς γῆς ἤλατο , φαγὼν τῆς βοτάνης .

Παρ' ἄλλου δ' ἄλλος , ὡς πεύκης κλάδον .) Λεωνίδης ἐν τῷ περὶ Ἰταλίας φησὶν , ὅρος εἶναι , ἐν ᾧ πέυκας γίνεσθαι ὑπερμεγέθεις . ἐκ δὲ τῶτων γίνεσθαι τὰς φέλλας , αἷς χρωῖνται πρὸς καφισμὸν τῶν δικτύων οἱ ἀλιεῖς . περιφραστικῶς δὲ πεύκης κλάδον εἶρηκε τὸν φελλόν . Ὀμηρος δὲ τὸν φελλὸν καλεῖ , ἀλλὰ φυλλίαν , τὸ δένδρον καὶ τὸν φελλόν . Ἡ δὲ σύνταξις , ὅπως . Παρ' ἄλλου δ' ἄλλος βύκτης καὶ ἄνεμος ἐνθρώσκων καὶ ἐμπίπτων ἐν πνοαῖς , σροβήσει καὶ κινήσει τὸν Ὀδυσσεύα , ὡς πεύκης κλάδον , ἥτοι φελλόν . τὸ δὲ σχῆμά ἐστιν ἐφερμηνευτικόν .

757-61. Μόλις δὲ Βύνης .) τὸ ἐξῆς :

EMENDATIONES.

(a) Ita , praevia textus voce , distinxi et emendavi , quat. Codices secutus . (b) Supplevi ex laud. libris . (c) λέγει rescripsi , pro λέγεται , auctoritate quinque MSS.

- "Αμπυξ σαώσει, σέρνα δεδρυφαγμένον,
 Καὶ χεῖρας ἄκρας, αῖς κρεαγρέπτως πέτρας
 760 Μάρπτων, ἀλιβρώτοισιν αἵμαχθήσεται
 Στόρθυγι. νῆσον δ' εἰς Κρόνω συγμμένην
 "Αρπην περάσας, μεζέων κρεανόμον,
 "Αχλαινος, ἰκτης, πημάτων λυγρῶν κόπης,
 Τὸν μυθοπλάσῃν ἐξυλακθήσεται γόον,
 765 Ἄρας τετικῶς τῷ τυφλωθέντος δάκρυς.
 Οὐπω μάλ', ἔπω, μὴ τοσόςδ' ὕπνος λάβοι
 Λήθης Μέλανθον ἐγκλιθένθ' Ἴππηγέτην.

V A R I A N T E S L E C T I O N E S.

Vers. 758. δεδρυφαγμένα alii. Vers. 759. Initialem conjunct. non agnoscit Casan. chart. κρεαγρέπτως Vat. 916. 1471. Pal. 142. Alexand. Casan. memb. Barber. uterque MS. Potter. alii. κρεαγράπτους alii. Vers. 760. ἀλιβρώτοισιν Vat. 117. Vers. 762. κρεανόμω Pal. 139. κρεανόμων Palat. 158. et Casan. memb. Vers. 766. τοσόςδ' reposui ex Vat. 117. et Palat. 158. τοσόνδ' Vat. 972. 1306. 1471. uterque Casan. Alexand. et Barber. τόσον δ' alii. τοσόν δ' Barocc. λάβη Vat. 972. Vers. 767. Μέλανθρον Vat. 117. 1306. 1471. Pal. 158. Alexand. alii. Μέλαθρον alii.

Βύνης καὶ τῆς Ἰνῆς, τῆς καὶ Λευκοθέας, ἢ ἄμπυξ σαώσει. ἔστι δὲ κεφαλοδέσμιον γυναικῆιον, ὡς καὶ Ὀμηρος.

"Αμπυκα, κεκρύφαλον τ', ἢ δὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην.

Μόλις δὲ Βύνης,) ὁ Ἑρμῆς ἐσάλη παρὰ τῷ Διὶ εἰς Καλυψώ, ὅπως αὐτὴν πείσῃ, ἐκπέμψαι τὸν Ὀδυσσεῖα ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτῆς. ἢ δὲ πρῶτον τῷ Ὀδυσσεὶ προσάττει κατασκευάσαι σχεδίαν, ἔπειτα δὲ αὐτὸν ἐκπέμπει μετὰ ἐσθήτων, καὶ ἄλλων πολλῶν κειμηλίων. ἐπτακαίδεκα μὲν ἡματα πλέων, τῇ ἐκτωκαίδεκάτῃ δὲ προσήγγισε τῇ τῶν Φαιάκων γῇ. ὁ δὲ Ποσειδῶν αὐτὸν θεασάμενος, παντοίας ἀνέμων θέελας ἤγαγε. διὸ καὶ τῆς σχεδίας αὐτὸν μακρὰν ἤγαγε καὶ ἀπέρριψε, κατεάξας αὐτήν. ἢ δὲ Λευκοθέα, δῶσα τὸ αὐτῆς κρήδεμνον, αὐτὸν διεσώσατο.

Ex 758. Δεδρυφαγμένον.) (a) νῦν ἐντετυλιγμένον, ἡσφαλισμένον.

Ex 759. Κρεαγράπτως,) τὰς κρεαγραπτῶνας, τραχείας. τὸ δὲ παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικῆς εἶπε κατὰ διάλεκτον Ἀττικὴν. αὕτη γὰρ τὰ παθητικὰ ἐνεργητικὰ λέγει, * καὶ τὰ ἐνεργητικὰ παθητικὰ *. καὶ ἔστιν ἢ εὐθεία, ἢ κρεαγραπτός.

Ex 761. Στόρθυγι.) ταῖς ἐξοχαῖς καὶ οἰζύτῃσι. πᾶν γὰρ τὸ εἰς οἰζὺν λήγον, στόρθυξ καλεῖται.

762. "Αρπην περάσας.) τὴν Φαιακίαν νῆσον, τὴν Κέρκυραν (b) λεγομένην, ἐν ᾗ ἢ ἦν κεχωσμένον τὸ δρέπανον, ἐν ᾧ ὁ Ζεὺς Κρόνον ἐξέτεμεν. ἢ ὅτι ἐκεῖ ἐκείτο τὸ δρέπανον, ὃ Δημήτηρ ἔλαβε παρ' Ἡφαίστου, τέμνειν τὰς σάχους. καὶ ἔτι μὲν ἢ Κέρκυρα, * Ἄρπη, ἢ τοι * Δρέπανον, λέγεται. ἔστι δὲ καὶ Σικελικὸν χωρίον, Δρέπανον καλούμενον, ἀπὸ τῆς κεκρύφαυ ἐκεῖ τὸ δρέπανον, μεθ' ὃ Κρόνος ἀπέτεμεν τὸν Οὐρανὸν τὰ παιδογόνα.

763. Κόπης.) ὁ ῥήτωρ, καὶ ἔμπειρος,

E M E N D A T I O N E S.

(a) Supplevi ex quatuor exempl. * Supplevi pariter ope duorum MSS. (b) Adididi ex quatuor libris. * Adjeci ex accuratior. libris.

Vitta servabit , pectora munitum
 Et manus extremas , quibus scarificantia saxa
 760 Apprehendens , *ab* exesis lancinabitur
 Summitatibus. Tum in insulam Saturno invisam
 Harpen penetrans , genitalium sectricem ,
 Nudus , supplex , cladium tristium narrator ,
 Fabulosum effutiet luctum ,
 765 Imprecationes persolvens excaecati monstri.
 Nondum sane, nondum, non tantus somnus capiet
 Oblivionis Melanthum inclinatum Equestrem :

PARAPHRASIS.

actum , vix tandem misertae Leucotheae vitta , pectori supposita , a procellis vor-
 ticibusque servabit : manibus autem horrida apprehendens saxa , acutis membra scrupis
 lancinabit . Tum in Phaeaciam , Saturno invisam insulam , quod ibi suorum
 genitalium falx defossa fuerit , delatus nudus , supplex garrulusque tenebrio , fa-
 bulam apud insulae regem Alcinoi recensebit calamitatum suarum , ratus fortas-
 se , eas tunc finem habituras , diris pensis excaecati Cyclopi . Sed heu ! nondum
 sane , nondum satis supplicii de illo sumptum erit ; nec inde ejus ulciscendi ob-
 livio capiet Equestrem Neptunum .

ὁ ὑπὸ πολλῶν πραγμάτων κεκομμένος .
 γίνεται δὲ ἐκ τῆς κόπτης , κόπης .

764. Τὸν μυθοπλάσῃν .) τὴν μυθικὴν
 αὐτῆς συμφορὰν φλυαρήσει πρὸς τὸν Ἀλκί-
 νοον , τὸν τῶν Φαιάκων , ἥτοι Κερκυραίων ,
 βασιλέα .

765. Ἀρὰς τετικῶς .) ἀποδὲς τὰς κα-
 τάρας τῆς τυφλωθέντος θηρίας . λέγει δὲ τῆς
 Κύκλωπος . ἤυξατο γὰρ ὁ Κύκλωψ τῷ
 πατρὶ αὐτῆς Ποσειδῶνι , (a) ἔτω τιμωρη-
 θῆναι τὸν Ὀδυσσεύα . συντακτέον δὲ ἔτως .
 Αἶς (b) κρεαγράπτως πέτρας μάρπτων ,
 ἀλιθρώτοις αἵμαχθήσεται σόρβυξιν , ἀρὰς
 τετικῶς καὶ ἀποδὲς τῆς τυφλωθέντος δά-
 κρυς . εἶτα τὰ λοιπὰ . Νῆσον δ' εἰς Κρόνον

συγκομμένην τοιόδε καὶ τοιόδε περάσας ,
 τὸν μυθοπλάσῃν ἐξυλαστήσει γόον .

766-67. Ὀυπῶ μάλ' , ἔπω .) ἔ μέ-
 χρι τέτῃ τιμωρηθήσεται , (c) δηλονότι ὁ
 Ὀδυσσεύς , μὴ τοσόδε καὶ τοσῆτος , ἢ μὴ
 τοσόνδε καὶ τοσῆτον , ὕπνος λαθήσεως λά-
 βῃ τὸν Ποσειδῶνα , ἥτοι μὴ γένοιτο ἐπι-
 λήσμων τῆς Ὀδυσσεύως . (d) Μέλανθος (e)
 δὲ , ὁ Ποσειδῶν παρ' Ἀθηναίους . Ἰππη-
 γέτης δὲ , ὁ αὐτὸς παρὰ Δηλίοις . μι-
 γεῖς γὰρ τῇ Ἐρινυϊ Δήμητρι , Ἀρεῖονα
 ἵππον ἐγεννήσεν , ἄλλοι δὲ φασιν , ὅτι καὶ
 περὶ τὰς πέτρας τῆς ἐν Ἀθήναις Κολωνῆς
 καθευδήσας , ἀπεσπέρμηνε , καὶ ἵππος Σκύ-
 φιος ἐξῆλθεν , ὅς καὶ Σκυρωνίτης λέγεται .

EMENDATIONES.

(a) Sic lego , pro : ἵνα ἔτως τιμωρηθῇ ὁ Ὀδυσσεύς , cum tribus exempl.
 (b) Κρεαγράπτως , pro κρεαγρέπτως , ut et in contextu , quem vide . (c) Addidi
 ex omnibus fere libris . (d) Quod intererat : εἶπον καὶ ὀπίσθιν , auctoritate sustuli
 fere omnium MSS. (e) Pospositam conjunct , suo loco reposui .

- Ἦξει γὰρ, ἦξει ναύλοχον Ῥεῖθρος σκέπας,
 Καὶ Νηρίτῃ πρηῶνας· ὄψεται δὲ πᾶν
 770 Μέλαθρον ἄρδην ἐκ βάθρων ἀνάστατον
 Μύκλοις γυναικόκλωψιν· ἡ δὲ Κασσάρα,
 Σεμνῶς κασωρεύσασα, κοιτανεῖ δόμους,
 Θοίναισιν ὄλβον ἐκχεασα τλήμονος.
 Αὐτὸς δὲ πλείω τῶν ἐπὶ Σκαιαῖς πόνους
 775 Ἰδὼν μολοβρὸς, τλήσεται μὲν οἰκετῶν
 Στυγνὰς ἀπειλὰς εὐλόφῳ νώτῳ φέρειν,
 Δέννοις κολασθεῖς· τλήσεται δὲ καὶ χειρῶν
 Πληγαῖς ὑπείκειν, καὶ βολαῖσιν ὀσράκων·
 Οὐ γὰρ ξέναί μάλιστα, ἀλλὰ δαψιλῆς

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 770. Ῥόθρων Selden. Vers. 771. κασσάρα, pro βασσάρα, ex Vat. 972. et Barocc. κάσσαρα alii. Vers. 772. κασωρεύσασα Vat. 1307. 1471. Pal. 158. Barber. Alexand. Casan. memb. Etymolog. in σεμνός, et Barocc. κασωρέσασα vero Vat. 916. 1306. et Casan. chart. Caeterum comma, aliter τῷ δόμῳ apponendum, post τὸ θοίναισιν collocans Etymologistes, sententiam variat. Vers. 774. πλείως Vat. 117. 972. Pal. 40. 142. 158. Potter. alii. Σκαιῆς Vat. 916. 972. et 1306. πύλαις, pro πόνους, Pal. 158. lectione non contemnenda. Vers. 777. τὸ καὶ non agnoscit Vat. 1471. χειρῶν Pal. 142.

768-69. Ναύλοχον σκέπας.) τὸν γαλήνιον τόπον τῷ λιμένος τῆς Ἰθάκης, ὅς καὶ Ῥεῖθρος καλεῖται. ναύλοχον δὲ, ἐν ᾧ αἱ νῆες λοχῶσι καὶ ἵστανται. ἀντὶ δὲ τῷ εἰπεῖν, ἦξει εἰς Ἰθάκην, περιφραστικῶς εἰπεν, ἦξει εἰς τὸν λιμένα τῆς Ἰθάκης, καὶ εἰς (a) τὰς πρηῶνας καὶ τὰς ἐξοχὰς τῆς Νηρίτῃ. τὸ δὲ Νηρίτον, ὄρος Ἰθάκης.

771. Μύκλοις γυναικόκλωψιν.) μύκλος καλεῖται ἡ ἐν τῷ τραχήλῳ τῶν ὄνων καὶ τῶν βοῶν ὑποδίπλωσις. μύκλος δὲ νῦν τὰς μνηστῆρας λέγει, διὰ τὸ ἀδδηφάγον καὶ καταφερὲς εἰς λαγνείαν, ὡς καὶ Καλλίμαχος.

Ἔστι μοι Μάγνης ἐννεάμυκλος ὄνος. καὶ Μύκλος δὲ τις γέγονεν ἀνλητῆς, καταφερῆς εἰς γυναῖκας, κωμωδηθεὶς ἐπὶ μα-

χλότῃτι ὑπ' Ἀρχιλόχῃ. (b)

(c) Κασσάρα.) καὶ βασσάρα, ὁ λαός, καὶ τὸ ὕδρον, καὶ εἶδος ἀλώπεκος, καὶ ἡ Βάχχη. νῦν δὲ ἡ πόρνη, ἡ βασσάρα. λέγει δὲ τὴν Πηνελόπην.

772. Κασωρεύσασα.) ἀντὶ τῷ πορνεύσασα. Δῆρις γὰρ ὁ Σάμιος ἐν τῷ περὶ Ἀγαθοκλέους φησὶ, τὴν Πηνελόπην συγγενέσθαι πᾶσι τοῖς μνηστῆρσι, καὶ γεννησάμεν τὸν Πάνα. φλυαρεῖ δὲ περὶ τῷ Πανός. ὁ Πᾶν γὰρ Ἑρμῆ καὶ Πηνελόπης ἀλλῆς * υἱὸς γέγονε * καὶ ἕτερος δὲ Πᾶν, Διὸς καὶ Ἰφιδάμανος.

774. Αὐτὸς δὲ πλείω τῶν ἐπὶ Σκαιαῖς.) Σκαιαί, πύλαι ἦσαν Τροίας, περὶ αἷς μέγας πόλεμος συνέστη περὶ τῷ σώματος τῷ Ἀχιλλέως, ὡς καὶ Ὀμηρος, ὡς ἀπὸ Ὀδυσσεύς, φησὶν.

EMENDATIONES.

- (a) Τὰς, pro τὰς, ex omnibus MSS. (b) Quod sequebatur: εἴρηται ἐν ἀπ' ἐκείνῃς, deleui auctoritate omnium exempl. (c) Haec, quae promiscue legebantur, distinxi. * Supplevi ope quatuor MSS.

Veniet enim, veniet *ad* navale Rhethri tegmen,
 Et Neriti cacumina; videbitque totam
 770 Domum penitus a fundamentis eversam
 Procis scortatoribus: Meretrix autem
 Speciose scortans, exinaniet aedes,
 Conviviis opes effundens miseri.
 Ipse vero plures, quam ad Scaeas, aerumnas
 775 Intuitus mendicus, sustinebit quidem famulorum
 Tristes minas toroso dorso ferre,
 Sannis affectus: sustinebit insuper et manuum
 Plagis cedere, et ictibus testarum:
 Non enim insueta verbera, sed amplum

PARAPHRASIS.

Ibit, ibit namque in patriam Ithacam, et ad Neritum, Ithacensem montem; videbitque vastos penates luxu procorum turpium funditus eversos, quum improba illa meretrix Penelope, uxor sua, honeste magnificeque scortans, totam domum profligabit, epulis luxuque miselli opes absentis profusissime effundens. Ipse autem Ulysses plura ibidem, quam ad Trojam, mala mendici specie intuitus, tetricas famulorum plagas toroso dorso pati, sannis et contumeliis vexatus; pugnisque iniquis ac testarum jactibus paviri, sustinebit. Non prima tamen, nec insue-

.... (a) ὅτε μοι πλεῖστοι χαλκήρεα
 δῖρα

Τρῶες ἐπέρριψαν περὶ Πηλεΐωνι θανόντι.

775-76. Μολοβρός.) ὁ ἀρτοζήτης, ἀπὸ τῆς μολεῖν καὶ παραγίνεσθαι πρὸς βορρὰν καὶ τροφήν. ὁ γὰρ Ὀδυσσεύς ἐπελθὼν εἰς Ἰθάκην, ὑπεκρίνατο πένυτα, ὅπως μὴ γνωσθεῖς, δόλῳ ἀνέλη τὰς μνηστῆρας. Μελάνθιος δὲ, ὁ τῆς οἰκείτης, συναντήσας αὐτῷ συνεπομένῳ τῷ Εὐμαίῳ τῷ συφορβῷ, φησὶ πρὸς τὸν Εὐμαχίον.

Πῇ δὴ τόνδε μολοβρόν ἄγεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,

* Πτωχὸν ἀνιπρόν δαιταῖν ἀπολυμαντήρα;

καὶ ἅμα κολαφίζει καὶ τραχιλίζει αὐτόν.

γελοῖον δὲ τῆτο καὶ κακόζηλον ὑπάρχει τὸ τῆς Λυκόφρονος ῥυτὸν, τὸ,

Στυγνὰς ἀπειλὰς εὐλόφῳ νώτῳ φέρειν.

καθ' ἓνα μὲν τρόπον, ὅτι ἔκ ἀπειλὰς, ἀλλὰ πληγὰς ἔλαβεν ἐν τῷ νώτῳ. δεύτερον δὲ, λόφος λέγεται ὁ τράχηλος, καὶ ἡ κεφαλὴ. ἔτος δὲ εὐλοφὸν πῶς φησὶ τὴν ῥάχιν; τρίτον δὲ, ὅτι ἔδεδ' ἐν τῷ νώτῳ, ἥτοι ἐν τῇ ῥάχει, ἐδέξατο παρὰ Μελανθίῳ τὰς πληγὰς, ἀλλ' ἐν τῷ τραχήλῳ καὶ τῇ πυγῇ.

777. Δέννοις κολασθεῖς.) λοιδορίαις καὶ ὕβρεσι κολασθεῖς. διὰ τὸν Ἀντίνοον, καὶ Εὐρύμαχον, καὶ Κτήσιππὸν φησιν, (b) οἵτινες ὕβρισαν αὐτόν.

778. Πληγαῖς ὑπείκειν, καὶ βαλαῖσιν

EMENDATIONES.

(a) Ὅτε reposui, pro ὅπποτε, ex duobus libris, ipsoque potissimum Homero.

* Adjeci ex duobus laud. MSS. sensu id postulante. (b) Sic lego cum prob. Codic. pro: ὕβρισαντας αὐτόν.

- 780 Σφραγὶς μενεΐ Θόαντος ἐν πλευραῖς ἔτι
 Λύγοισι τετρανθεῖσα, τὰς ὁ λυμεῶν
 Ἐπεγκολάπτειν ἀσένακτος αἰνέσει,
 Ἐκασίαν σμώδιγγα προσμάσσων δομῇ,
 Ὅπως παλεύσῃ δυσμενεῖς, κατασκόποις
 785 Λώβαισι καὶ κλαυθμοῖσι φηλώσας πρέμον·
 Ὀν Βομβυλίας κλιτὺς ἡ Τεμμικία
 Ὑψισον ἡμῖν πῆμ' ἐτέκνωσέ ποτε,
 Μόνος πρὸς οἴκῃς ναυτίλων σωθεὶς τάλας·

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 782. ἀπεγκολάπτειν Vat. 916. ἐσεγκολάπτειν alii. Vers. 784. παλεύσει Seld. aliiq. κατασκόπῃς alii. Vers. 786. Βομβυλίας Vat. 117. 916. 1307. Pal. 40. 142. Selden. aliiq. Βομβυλεία Vat. 972. Βομβυλίας Alexandr. Casan. chart. Barber. et Barocc. Βομβυλίας Pal. 139. aliiq.

ὁσράκων.) παρ' Αἰσχύλῳ φαίνεται τις τὸν Ὀδυσσεῖα τύψας ὁσράκῳ, ἢ μὴν παρ' Ὀμήρῳ· παρ' Ὀμήρῳ γὰρ φαίνεται ὁ Ὀδυσσεὺς βοὸς ποδὶ πληγὴς ὑπὸ Κτησίππῃ· ὑποποδίῳ δὲ κατ' ὦμον ὑπ' Ἀντινόῃ.

780. Σφραγὶς μενεΐ Θόαντος.) ὁ Ὀδυσσεὺς βυλόμενος κατάσκοπος εἰσελθεῖν εἰς τὴν Ἰλίον, καὶ φοβούμενος, μὴ νοθεῖς ἀποθάνῃ, ἔπεισε Θόαντα, τὸν υἱὸν Ἀνδραίμονος, μαζίξαι βιαίως αὐτὸν, ὥς καὶ Ὀμηροῦς φησιν·

Αὐτόν μιν πληγῇσιν ἀεικέλῃσι δαμάσας.

φησὶν ἔν, ὅτι ἐκ ἀήθεις τῷ Ὀδυσσεῖ αἱ μάστιγες καὶ αἱ πληγαί· ἔτι δὲ τὸ ἐργάραγμα τῶν γενομένων αὐτῷ πληγῶν ὑπὸ τῷ Θόαντος παραμενεῖ, καὶ ἔσται ἐν ταῖς αὐτῇ πλευραῖς * δαφλῆς σφραγὶς, * λύγοις καὶ ῥάβδῃς τετρανθεῖσα καὶ τρυπηθεῖσα κυρίως, νῦν δὲ ἐγκολαφθεῖσα.

781. Ὁ λυμεῶν.) ὁ Ὀδυσσεὺς. τῶν Τρώων δὲ λυμεῶν.

783. Δομῇ.) τῷ σώματι. τὸ δὲ σχῆ-

μα, μεταπλάσμος ἀπὸ ἑδτετέρῃ εἰς θηλυκὸν· ἀπὸ γὰρ τῆς δέμας μεταπλάσας, εἶπεν ἡ δομῇ. Φησὶν ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα γράψας, τὸν Ὀδυσσεῖα τρωθῆναι ὑπὸ Θόαντος, ὅτε εἰς Τροίαν ἀνέρχοντο δυσμενεῖς.

784. (a) Παλεύσῃ.) ἀπατήσῃ τὰς δυσμενεῖς, ἥτοι τὰς Τρῶας, ταῖς κατασκοπέυσεσι. παλεύτρια δὲ λέγονται αἱ πλάναι, καὶ οἷον εἰπεῖν, ἀνδραποδιστήρια περισεραῖ.

785. Φηλώσας.) ἀπατήσας τὸν βασιλέα Πρίαμον ἐν κλαυθμοῖς καὶ γόοις, ὥς δεινὰ καὶ ἀνάξια παθῶν ὑπὸ τῆς Ἀγαμέμνονος διὰ τὰς πληγὰς. τὸ φηλώσας ἀπὸ τῆς (b) φηλώω φηλῶ, τὸ ἀπατῶ, ὃ ἀπὸ τῶν φηλήκων, ἥτοι τῶν ἀγρίων σκύων, ἐλέχθη, ἅτινα ὦμα καὶ ἀγχεῖσθαι ὄντα, τῇ ιδέᾳ πέπειρα φαίνονται.

786-88. Βομβυλίας.) βομβυλίος ἐστὶ ζωύφιον ὁμοῖον μελίσσῃ, μέλαν δὲ τῇ χροίᾳ, ἐκ πηλῆς κηροπλαστῆν. λέγεται δὲ βομβύλιος παρὰ τὸ βομβεῖν, ὥσπερ

E M E N D A T I O N E S .

- * Adjeci ex omnibus pene MSS. (a) Παλεύσῃ, pro παλεύσει, ut in contextu. (b) Sic locum expurgavi, qui hactenus ferebatur: ἀπὸ τῆς φηλώω. τὸ φηλώω καὶ φηλῶ, τὸ ἀπατῶ, ἀπὸ τῶν φηλήκων, accuratiores Cod. secutus.

780 Sigillum manebit Thoantis in lateribus adhuc
Virgis insculptum, quae perditor
Imprimere hilaris probabit,
Voluntariam vibicem apponens corpori,
Ut decipiat hostes, speculatoriis

785 Suppliciis et fletibus ludificans regem :
Quem Bombyliae devexitas Temmicia
Maximam nobis cladem genuit olim , rum .
Solum ad aedes nautarum salvum-delatum mise-

PARAPHRASIS.

ta erunt flagella illa ; sed amplae adhuc in tergis manebunt Thoantis vibices, quas hilariter noxius infligere suadebit, cum ad Palladium furandum in Trojam irrepserit, libenter patiens, ut grata corpori suo nota insculptur ad hostes decipiendos, senemque regem, patrem meum, oculatis malis, querelis, fletibusque ludificandum. Ulysses, quem olim in Boeotia Anticlea summo nostro malo in lucem edidit, unum ex duodecim navium classe in patriam servatum :

καὶ τὸ πινόμενον κντράβιον, καὶ (a) ὁ ῥόμβος, καὶ ὁ ἑρρόμβος, βομβύλιος καὶ βέμβιξ καλεῖται. βομβυλία (b) δὲ καὶ βομβύλιον, πόλις καὶ ὄρος βοιωτίας, ὅσπερ νῦν λέγεται. γράφεται δὲ διὰ τῶ ἰῶτα. εἰ δὲ εἴπῃς βομβυλεία κλιτύς καὶ ἀκρόασις, ὡς κτητικόν, τότε διὰ διφθογγῆς γραφήσεται. βομβυλίας δὲ καὶ διὰ τῶ ἰ, καὶ διὰ διφθογγῆς γραφήσεται. ἡ βομβυλία τῆς βομβυλίας, ἰῶτα. ἡ βομβυλεία δὲ, τῆς βομβυλείας, διφθογγος. τιμαῖται δὲ ἐκεῖ καὶ Ἀθηνᾶ βομβυλεία. καὶ ἡ τεμμικία δὲ, ὁμοίως ὄρος ἐστὶ βοιωτίας. λέγει ἔν, ὄντινα, * ἦσαν Ὀδυσσεύς, * ἡμῖν ἡ βοιωτία μέγα κακὸν ἀνέβρεψεν. ἐν γὰρ βοιωτία φασὶ τὴν ἀντίκλειαν, τὴν αὐτολύκῃ θυγατέρα, γεννήσασθαι τὸν Ὀδυσσεύς. σειληνὸς δ' ὁ χῖος ἐν δευτέρῳ μυθικῶν ἱστοριῶν (δύο δὲ γέγραφε βιβλία) φησὶν, ἀντίκλειαν, τὴν Ὀδυσσεύς μητέρα, ἐγκύμονα διοδέυσαν τὸ νήριτον, τῆς

Ἰθάκης ὄρος, ὕσαντος πολὺ τῷ Διὶ, ὑπ' ἀγωνίας καὶ φόβου καταπεσῶσαν, τεκεῖν Ὀδυσσεύς, ὅθεν ἄρα καὶ Ὀδυσσεύς ἐκλήθη. ἀλλὰ περὶ τῆς κλήσεως Ὀδυσσεύς ψεύδεται. Ὅμηρος γὰρ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ παρὲς λέγει τὸν Ὀδυσσεύς πάππον αὐτόλυκον λέγοντα, τὸν παῖδα κλυθῆναι Ὀδυσσεύς.

* Πολλοῖσι γὰρ ἐγὼ γε ἐδυσσάμενος τόδ' ἰκάνω

Ἀνδράσιν ἢ δ' γυναιξίν, ἀνὰ χθόνα περλυβότειραν *.

(c) ἦσαν πολλοὶ μοι ἀδύσαντο, ἦτοι ὠργίσθησαν. περὶ δὲ τῶ εἴτε ἐν βοιωτία, κατὰ τὸν αὐτόλυκον, ἐγεννήθη, εἴτε, κατὰ τὸν σειληνόν, ἐν Ἰθάκῃ, ὡς καὶ Ὅμηρος λέγει.

Ὅς τράφη ἐν δῆμῳ Ἰθάκης, κραναῆς περ ἐξέσης.

ὁ βεβλόμενος, πολυπραγμονεῖτω.

Ex 788. Μόνος πρὸς οἴκους.) ἀπὸ γὰρ

EMENDATIONES.

(a) Sic lego cum tribus exempl. pro: καὶ ἡ ῥόμβος, ἡ ἑρρόμβος, &c. (b) Adjeci ex cunctis MSS. * Adjeci ex duobus libris, quorum auctoritate deleui illud: λέγει δὲ τὸν Ὀδυσσεύς, quod post ἀνέβρεψεν occurrebat. * Supplevi ope trium MSS. (c) Sic cum laud. Codic. lego, pro: πολλοὶ γὰρ μοι ἀδύσαντο, ἦτοι, &c.

- Λοῖσθον δὲ, κάυηξ ὥς κυμάτων δρομεύς,
 790 Ὡς κόγχος ἄλμη πάντοθε περιτριβείς,
 Κτησὶν τε θοίναις Πρωνίων λαφυρσίαν
 Πρὸς τῆς Λακαίνης αἰνοβακχεύτῃ κιχών,
 Σύφαρ θανεῖται, πόντιον φυγῶν σκέπας
 Κόραξ σὺν ὅπλοις, Νηρίτων δρυμῶν πέλας.
 795 Κτενεῖ δέ, τύψας πλευρὰ, λοίγιος σόνυξ
 Κέντρῳ δυσαλθῆς ἔλλοπος Σαρδονικῆς.

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 789. κάυηξ Vat. 972. 1306. 1307. Pal. 142. alii que. Vers. 790. περιτριβείς Pal. 139. alii que. Vers. 792. αἰνοβάκχῃ Pal. 158. Vers. 793. σκέπας φυγῶν Vat. 1307. Vers. 795. κτείνει Schottus. Vers. 796. δυσαλθῆς alii. ἔλλοπος cum aspero Barocc. Σαρδωνικῆς legunt cuncti MSS. excepto Vat. 916. qui egregie receptam a Scholiasta lectionem tuetur; quin et Selden. qui hunc versum sic profert:

Κέντρῳ δυσαλθείς, ἔλλοπος Σαρδονικῆς.

τῶν ἐφεπομένων αὐτῷ δώδεκα πλοίων εἰς τὴν Τροίαν, μόνος δ' Ὀδυσσεὺς ἀναστρεφόμενος ἐσώθη.

789-94. Λοῖσθον δέ, κάυηξ (a) ὥς.) ὕψερρον δέ, ὡς λάρος κυματοδρόμος, ὡς κόγχος τε περιτριβείς πάντοθε τῇ θαλάσῃ, τὴν κτησὶν τε καὶ τὴν περισίαν αὐτῇ κιχών καὶ καταλαβὼν λαφυρσίαν καὶ ἐξαντλημένην παρὰ τῆς * Λακαίνης καὶ * Λακεδαιμονίας, ἥτοι τῆς Πηνελόπης, τῆς κακῶς βακχευθείσης καὶ μανείσης, πρὸς ἔρωτας δηλονότι, σύφαρ καὶ γηραιὸς κόραξ θανεῖται σὺν ὅπλοις, ἥτοι πολεμῶν, πέλας τῆς Νηρίτῃς, τὸ πόντιον σκέπας καὶ τὴν Ἰθάκην φυγῶν.

Ex 791. Θοίναις πρωνίων.) Θεκυδίδης εἰς τέτταρα φύλα διαιρεῖ τὴν Κεφαλληνίαν, Πρωνίης, Σαμίης, Παλεῖς, καὶ Κρανείας. Πρωνίων δέ, τῶν μνηστήρων, ἀπὸ ἔθνους.

Ex 792. Πρὸς τῆς Λακαίνης.) τῆς Πη-

νελόπης. Τυνδάρως (b) γὰρ καὶ Ἰκάριος, ἀδελφοί, (c) ἔτινος Ἰκαρίη καὶ Περιβοίας, ἡ ῥηθεῖσα Πηνελόπη, (d) Ἀρναία πρότερον λεγομένη, ὕψερρον δέ Πηνελόπη (e) κληθεῖσα, ὅτι ῥιφεῖσα παρὰ τῶν γονέων εἰς θάλασσαν, ὑπὸ πηνελόπων ὀρνέων ἐξηγέθη εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐσώθη, καὶ ὑπὸ τῶν ἰδίων γονέων πάλιν ἀναληφθεῖσα ἐτρέφετο.

Ex 793. Σύφαρ.) καὶ λεβηρίς, τὸ τῆς ὄφως δέρμα. νῦν δέ σύφαρ ἀντὶ τῆς γέρων εἶπεν, ἀπὸ τῆς ὄφιος δέρματος. γηράσας γὰρ ὁ ὄφιος, καὶ πρὸς ὅπην εἰσελθὼν, ἀποδύεται τὸ δέρμα.

Πόντιον φυγῶν σκέπας.) (f) πόντιον σκέπας τὴν Ἰθάκην νῆσον εἶπεν, ἢ τὴν ναῦν, ἢ τὸν λιμένα. ταῦτα γὰρ σκέπει καὶ ἀμύνει τὴν θάλασσαν.

Ex 794. Κόραξ σὺν ὅπλοις.) κόρακα εἶπε τὸν Ὀδυσσεῖα, διὰ τὸ πολυχρόνιον. ἑκατὸν ὀκτὼ γὰρ ἔτη γενεᾶς, καθ' Ἡσίοδον, ὁ κόραξ. ὑπὲργηρως δέ ὁ Ὀδυσσεὺς

E M E N D A T I O N E S .

(a) Adjeci ex quinque libris. * Supplevi ope quatuor MSS. (b) Apposui ex cunctis fere Codic. (c) Οὔτινος, pro ἔ, ex quinque MSS. (d) Sic lego cum accuratior. exempl. pro: πρότερον γὰρ Ἀρναία λεγομένη, &c. (e) Κληθεῖσα, pro ἐκλήθη, ut supra. (f) Sic locum restitui ope accuratior. exempl. qui antea erat:) τὴν Ἰθάκην· πόντιον δὲ σκέπας εἶπεν, ὅτι νῆσος, ἢ, &c.

Tandem, quasi latus fluctuum ambulator,
 790 Quasi concha salo undique circumtrita,
 Bonaque epulis Proniorum devorata
 Ab Lacaena graviter-bacchante inveniens,
 Decrepitus morietur, marinum fugiens tegmen
 Corvus cum armis, Neritios prope saltus.
 795 Necabit autem, feriens latera, lethifera cuspis
 Aculeo insanabilis piscis Sardonicus.

PARAPHRASIS.

qui tandem quasi latus aquaticus, marique undique excercitus murex, bona cuncta ab Lacaena Penelope, impudentissime debacchante, exhausta offendens Proniorum procum conviviis, relicta patria Ithaca decrepitus, tamquam corvus, morietur sub armis prope Neritios lucos, necatus ab insanabili ad latus ictu sagittae, cui venenatae aculeus pastinacae cuspis erit; natusque Telegonus, ille Achilleae

ἐτελεύτησεν, ἀναιρεθεὶς ὑπὸ Τηλεγόνου,
 τῷ ἐκ Κίρκης αὐτῷ γεννηθέντος ἡδ, πο-
 λεμῶν ὑπὲρ τῶν ἑαυτῷ ποιμνίων. μέμνη-
 ται δὲ τῆς καὶ ὁ Ὀππιανὸς εἰς τὰ πε-
 ρὶ τρυγόνος, λέγων ἔτωσί πως.

* Κεῖνό ποτ' αἰγανέη δολιχέρει κωπη-
 ἔσση

Κίρκη Τηλεγόνῳ πολυφάρμακος ὥπα-
 σε μήτηρ,

Αἰγμάζειν δῆϊός ἄλιον μόρον. αὐτὰρ
 ὁ νήσω

Ἀιγιβότῳ προσέειπε, καὶ * εἰ μάτε,
 πάρα πέρβων

Πατρὸς εἴη· γεραρῷ δὲ βοηδρομέον-
 τι τοκῇ

Αὐτῷ, τὸν μάσειε, κακὴν ἀνεμάξα-
 το κῆρα.

* Ἀπελθὼν γὰρ ὁ Τηλέγονος κλέψαι τὰ
 πρόβατα Ὀδυσσείως τῷ πατρὸς αὐτοῦ,
 ἀνείλεν αὐτὸν πολεμήσαντα.*

Νηρίτων δρυμῶν πέλας.) ἐγγὺς τῶν
 δρυμῶν τῷ Νηρίτῳ.

795. * Λοίγιος σόνυξ.) σόνυξ, πᾶν
 τὸ εἰς ὄξυ λῆγον· νῦν δὲ τὴν ὀξύτητα
 τῆς ἀκάνθης δηλοῖ τῆς τρυγόνος.*

796. Δυσάλθης.) δυσίατος· ἀνίατος
 γὰρ ἡ πληγὴ τῇ κέντρῳ τῆς τρυγόνος.

(a) Ἑλλοπος,) ἐλλοψ, πᾶς ἰχθύς,
 παρὰ τὸ ἐλλείπεσθαι ὁπὸς καὶ φωνῆς.

Σαρδονικῆς.) τὸ δὲ μικρὸν ὁ Τζέτ-
 ζης γράφει, καὶ λέγει, μακρὸν εἶναι, ὡς
 ἐκτεινόμενον ὑπὸ τῷ ἁμεταβόλῃ. ἡ Σαρ-
 δονικῆς λέγει γράφουσθαι· μέγα γὰρ ἐδό-
 λως τῷτο δέχεται· ἐδὲ (b) τῆς Ἀττικῆς
 φασὶ τὰ τοιαῦτα ἐκτείνειν, ἀλλὰ τὰ διὰ
 τῆς εἰς, οἷον οἰνοπότης (c) οἰνοπώτης,
 αἱματοπότης χίματοπώτης,* καὶ τὰ ὁ-
 μοία.* καὶ τὰ τελευταῖα μέρη τῶν λόγων,
 οἷον δύο δύο, ἀπὸ ἁπῶ, δέυρο δέυρω, καὶ
 ὅσα εἰς τελευταῖα τῶν ὀκτῶ μερῶν.

Ἡ δὲ Σαρδῶ, νῆσος περὶ τὰς Ἡρα-
 κλείας σήλας. ταύτης ἀποικοὶ καὶ οἱ Καρ-
 χιδόνιοι, ἐν ἡ νήσῳ Σαρδοί, βοτάνη γί-
 νεται ὁμοία σελίνῳ, ἥς οἱ γεύμενοι, σπα-

EMENDATIONES.

* Supplevi ope duorum MSS. ad sententiae accurationem. * Erui ex Cod. Vati-
 tic. 972. * Protuli et haec ex laudato libro. (a) Sic lego cum accurat. MSS. pro:
 Ἑλλοψ.) πᾶς, &c. (b) Geminatam supervacuo conjunct. γὰρ, sustuli auctori-
 tate omnium exempl. (c) Adjeci, ut et in ceteris, ex duobus MSS. * Apposui
 ex laud. libris.

Κέλωρ δὲ πατρὸς ἄρταμος κληθήσεται,
Ἀχιλέως δάμαρτος αὐτανέψιος.

Μάντιν δὲ νεκρὸν Εὐρυτὰν σέψει λεῶς,

800 Ὅ, τ' αἰπὺ ναίων Τραμπύας ἐδέθλιον,

Ἐν ἧ ποτ' αὖθις Ἡρακλῆ φθίσει δράκων,

Τυμφαῖος ἐν θοίναισιν, Αἰθίων πρόμος,

Τὸν Αἰακῶ τε καὶ Περσέως σποράς,

Καὶ Τημενείων ἐκ ἀποθεν αἱμάτων.

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 797. κέλλωρ Vat. 972. metri gratia. Vers. 798. Ἀχιλέως, pro Ἀχιλλέως, tuentur Vat. 972. 1471. Barber. Selden. alii. Vers. 799. σέπει alii. Vers. 800. Τραμπύας Vat. 1471. Τραμπείας Vat. 916. 972. 1306. Τραμπύας alii. Vers. 802. θοίνησιν Pal. 158. Vers. 804. ἀποθεν cum ὁ tuentur Pal. 139. Alexand. Barber. et Casan. chart.

ἐμῶ συγκατεχόμενοι, ἀκασίως γελῶσι, καὶ ἔτιως τελευτῶσι. Τίμαιος δὲ φησιν, ὡς ἐκεῖ τὰς ὑπὲρ ἐβδομήκοντα ἔτη γεγονότας γονεῖς αὐτῶν θύσαι τῷ Κρόνῳ, γελῶντες καὶ τύπτοντες αὐτὰς τοῖς ξύλοις, καὶ πρὸς ἀχανεῖς κρημνὰς καταθῶντες. ὅθεν ὁ Σαρδώνιος γέλως ἐλέχθη. Ἄλλοι δὲ φασιν, ὅτι ἐκεῖνοι οἱ θνήσκοντες γέροντες μειδιῶσιν ἀκασίως πρὸς τὴν (a) ὑπὸ τῶν παίδων αὐτῶν ἀφορῶντες ἀπάνθρωπον τελευτήν. ὅθεν ἡ παροιμία ἐλέχθη, Σαρδώνιος γέλως. ἐκείνης γὰρ τῆς νήσῃ, τῆς Σαρδῆς, πλησίον ἐστὶν ἡ Τυρσηνία, ὅπερ ἦν ἡ Κίρκη, ἣτις περιέθετο κέντρον τρυγόνος τῷ δόρατι τῶ παιδὸς αὐτῆς Τηλεγόνου.

797. Ἄρταμος.) σφαγεὺς, ἀόρταμός τις ὢν, ὃ ἐν ἄορι καὶ ξίφει τέμνων. ἢ ἄρταμος, ὃ μάγειρος, καὶ ἀρτεμὴς (b). ὅθεν καὶ τὴν Ἀρτεμίν φασιν. ἀπαθὴς γὰρ ἡ παρθένος.

798. Ἀχιλέως δάμαρτος.) πρῶτον (c) τῆτο δεῖ εἰδέναι, ὅτι ὁ Τζέτζης τὸ Ἀχιλεὺς δι' ἐνὸς λ' γράφει. φησὶ γὰρ, (d) ὅτι ἢ ἀπὸ τῆς ἄλφας ἐμποιεῖν τοῖς Ἰλιεῦσιν ἐτυμολογεῖται, ἢ παρὰ τὸ τὰ ἄλφιν λύειν. ἰατροὺς γὰρ ἦν. ἢ παρὰ τὸ (e) χεῖλεως ἄμοιρος εἶναι. ἢ παρὰ τὸ ἀρεῖν τὸν λαόν, ὡς στρατηγός. καὶ πάντα δι' ἐνὸς λ' (f) γράφεται. εἰ δέ τις διὰ δύο λλ' τῆτο γράφει, κελεύει τῆτον, μὴ κτηνωδῶς ἔτιω γράφειν, χωρὶς ἐπισημῆς καὶ εἰδήσεως. λέγειν δὲ τότε, ὅτι Αἰολικὸν ἐστίν. οἱ γὰρ Αἰολεῖς διπλασιῶσι τὰ σύμφωνα. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς ὅτι δι' ἐνὸς λ' χρὴ ἐκφέρειν τὸ Ἀχιλεὺς.

Ἡ δὲ περὶ τῆς Ἀχιλλέως δάμαρτος, ἥτοι γυναικὸς, ἱστορία ἐστὶ τοιαύτη. Ἀχιλεὺς μετὰ θάνατον, ὡς ληρῶσιν, ἔγημε Μήδειαν, τὴν Αἰήτης θυγατέρα. Αἰήτης δὲ, καὶ Κίρκη, καὶ Πασιφάη, Ἡλίας παῖδες καὶ Πέρσης, τῆς Ὠκεανῶ. καὶ Αἰήτης μὲν παῖδες

EMENDATIONES.

(a) Ὑπὸ, pro ἀπὸ, ex quatuor Codic. (b) Quod frustra intererat: ὅθεν Ἀχιλλέως δάμαρτος, sustuli, jussus omnibus MSS. (c) Addidi ex duob. exempl. (d) Sic ἀντιστρόφως, pro: ἢ ὅτι, ex accurat. Cod. (e) χεῖλεως malui cum tribus probat. exempl. quam χιλῶ, alioqui non rejiciendum. (f) Pristinam lectionem restituui ex cunctis exempl. quam Potterus mutaverat in: γράφειν τῆτο κελεύει.

Filius vero patris carnifex vocabitur ,
 Achillis conjugis consobrinus . (populus ,
 Vaticinans autem cadaver Eurytanus coronabit
 800 Quique celsam incolit Trampyiae sedem ,
 In qua aliquando quidem Herculem perdet draco
 Tymphaeus inter epulas , Aethicum dux ,
 Ex Aeacique et Persei genere ,
 Et Temenicis non procul a sanguinibus .

PARAPHRASIS.

uxoris Medae consobrinus , patris carnifex vocabitur . Post funus autem tum ab Eurytanibus Aetolicis , propter editum sibi oraculum ; tum ab Trampyiae , Epiri urbis , civibus coletur : in qua quidem civitate Epiroticus ille draco Polysperchon , Epirotarum rex , Herculem , Alexandri Macedonis ex Barsine filium , sicque ab Aeaco , Perseo , Herculeque , cui pronepos Temenus , trahentem genus ; ad convivium vocans interficiet .

κ. Εἰδήας , Μήδεια κ. Ἀψυρτος . Κίρκης δὲ κ. Ὀδυσσεύς , Τηλέγονος κ. Κασσιφόνη . (a) Πασσιφάνης δὲ κ. Μίνως , Ἀριάδνη , Φαῖδρα , κ. Γλαῦκος , ὃν ἔτος Γλάυκωνά φησιν . ὥς Τηλέγονος κ. Νήδεια εἰσιν αὐτανέψιοι , ὧς ἡμεῖς λέγομεν ἑξαδέλφους .

799. Μάντιν δὲ νεκρὸν .) Ἀριστοτέλης φησὶν ἐν Ἰθακησίων πολιτείᾳ , Ἐυρυτάνας ἔθνος εἶναι τῆς Αἰτωλίας , ὀνομασθέν ἀπὸ Ἐυρύτη , παρ' οἷς εἶναι μαντεῖον Ὀδυσσεύς . τὸ δ' αὐτὸ κ. Νικανδρὸς φησὶν ἐν Αἰτωλικοῖς .

Ἐυρυτάν .) ὡς τὸ παλαιόν .

800. Τραμπύας .) Τράμπυα , πόλις Ἠπειροῦ , ἐνθα μετὰ νόστον Ὀδυσσεὺς ἀπῆλθε , κατὰ κ. Ὅμηρος γράφει .

Εἰσόκε τὰς ἀφίκηται , οἷδ' ἐκ ἴσαςι θάλασσαν

* Ἀνέρες , ἑδὲ θ' ἄλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ' ἑδυσιν * .
 ἐτιμᾶτο δὲ ἐν τῇ Τραμπύῃ ὁ Ὀδυσσεύς .

801-04. Ἐν ᾗ ποτ' αὖθις .) ἐν ᾗτινα Τραμπύᾳ ποτὲ αὖθις , ἀντί τῆς δὴ (ἡ γὰρ ἕτερος Ἡρακλῆς ἐκεῖ ἀνηρέθη) φθίσει κ. (b) φέρεῖ ἐν θοίνασι κ. εὐωχίαις ὁ δράκων ὁ Τυμφαῖος κ. Ἠπειρώτης , ἦτοι ὁ Πολυσπέρχων , ὁ πρόμος κ. ὁ πρέμαχος τῶν Αἰθίων κ. Ἠπειρωτῶν . τίνα φθίσει ; τὸν Ἡρακλέα , τὸν ἀπὸ τῆς σποράς τῆς Αἰακῆς κ. Περσέως , κ. ἡ πόρρω τῶν αἰμάτων τῆς Τημενῆς . ἡ δὲ ἱστορία , τοιαύτη . Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνος κ. Βαρσίνης τῆς Περσίδος υἱὸς ἐγένετο καλέμενος Ἡρακλῆς , ὃν ἀνείλε καλέσας εἰς δεῖπνον Πολυσπέρχων ὁ Τυμφαῖος , Αἰθίων βασιλεὺς , χαριζόμενος Κασσάνδρῳ .

(c) Δράκων .) ὁ Πολυσπέρχων , διὰ τὸ ἰώδες τῶν φαρμάκων , ὡς φαρμάκοις αὐτὸν ἀνελῶν .

Ex 802. Τυμφαῖος .) (d) Τυμφαῖοι , Ἠπειρωτικὸν ἔθνος , κ. Αἰθίκες ὁμοίως , ὧν κ. Ὅμηρος μέμνηται , λέγων .

EMENDATIONES.

(a) Πασσιφάνης , pro Πασσιφάνης , ex omnibus MSS. * Supplevi ad sensus absolute-
 lutionem ex quatuor exempl. (b) φέρεῖ , pro φθείρει , ex cunctis Codic. (c) Haec ,
 quae extra ordinem indistincte legebantur , distinxi , et ad suam sedem emendata
 revocavi , quatuor Cod. secutus . (d) Et haec , quae promiscue extabant , distin-
 xi , praemissa textus voce , ex laud. MSS.

805 Πέρην δέ μιν θανόντα, Τυρσηνῶν ὄρος,
 Ἐν Γορτυναίᾳ δέξεται πεφλεγμένον,
 Ὅταν σενάζων κῆρας, ἐκπνέυσῃ βίον,
 Παιδὸς τε καὶ δάματρος, ἣν κτείνας πόσις,
 Αὐτὸς πρὸν Αἴδην δευτέραν ὁδὸν περᾶ,
 810 Σφαγαῖς ἀδελφῆς ἠλοκισμένος δέρνην,
 Γλαυκῶνος Ἀψύρτοιο τε αὐτανεψίας.

V A R I A N T E S L E C T I O N E S.

Vers. 806. Γορτυναίᾳ, pro Γορτυνία, ex Vat. 117. 916. 972. 1306. Pal. 40. 139. 158. Alexand. Casan. chart. utroque Potter. Tzetza in Scholiis, aliisque. Vers. 807. ὅτ' ἂν Casan. memb. et Selden. ἐκ πνεύσει Pal. 139. Vers. 811. Γλαυκῶνός τ' Ἀψύρτοιο τ' Vat. 1471. Pal. 139. Alexand. Barber. Casan. chart. et Barocc.

Τὸς δ' ἐκ Πηλίας ὥς, καὶ Αἰθίοκας
 πέλασσε.

Ex 803. Τὸν Αἰακὸν τε καὶ Περσέως
 σποράς.) τὸν Ἡρακλῆ τῆτον ἀπὸ ταύτης
 λέγει κατάγεσθαι τῆς σειρᾶς, ὅτι ὁ τῆ-
 τος πατήρ Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν, κα-
 τὰ μὲν τὸν πατέρα, εἰς Ἡρακλέα καὶ Περ-
 σέα ἀνάγει τὸ γένος· κατὰ δὲ μητέρα,
 εἰς Νεοπτόλεμον καὶ Ἀχιλλέα καὶ Αἰακὸν.

Ex 804. Τημενείων.) ὁ Τημενὸς ἕτος,
 ἕκγονος ἦν Ἡρακλῆος. Ἡρακλῆος γὰρ καὶ
 Δηϊανείρας, Ὑλλος. Ὑλλος δὲ καὶ Ἰόλης,
 τῆς Εὐρύτου, Κλεόδοτος, Δίχας, καὶ Κῆρυξ.
 Κλεοδότος (a) δὲ καὶ Περιδέας, ὁ Τημενὸς
 ἕτος καὶ ἕτεροι.

Ἀποθνήσκων.) τὸ πᾶν μικρὸν, (b) διότι ἐκ-
 τείνεται ὑπὸ τῆς δασέως, καὶ ἔστι κοινὴ συλ-
 λαβή. ἄπω δὲ καὶ ἄπωθεν, Ἀττικῶς με-
 γάλα γράφονται.

805. Πέρην δέ μιν.) Πέρην, ὄρος
 Τυρσηνίας, ἐνθα φησὶ τὸν Ὀδυσσεῆα κεί-
 σθαι καέντα ἐν Γορτυνίᾳ. πῶς δ' ὁ αὐ-
 τὸς ἐν Εὐρυτάσι τῆς Ἠπείρου, καὶ ἐν Τυρ-
 σηνίᾳ κεῖται; καὶ ὁ μὲν Τζέτζης κακοπλά-
 σως αὐτὸν φησὶ τὸν Λυκόφρονα γράφειν,

καὶ ἐναντίως ἔμνονον τοῖς ἄλλοις, * ὥς
 εἰδείξει πολλάκις, * ἀλλὰ καὶ (c) αὐτὸν
 εἰσιτῶν, ὥσπερ καὶ ἐνταυθοῖ, καὶ ἐν τῷ κα-
 τωτέρῳ σίχῳ, τῷ λέγοντι, Ὅταν σε-
 νάζων τὰς κῆρας τῆ παιδὸς Τηλεμάχου,
 καὶ τῆς δάματρος Κίρκης, ἀποθάνῃ· καὶ φη-
 σὶ (d) γελῶν, πολλὰ εἶναι τὰ ἐναντία
 ἐνταῦθα. ἐν μὲν, ὅτι θανὼν πρᾶν ὑπὸ
 Τηλεγόνου, νῦν πάλιν ὥς ζῶν ἀπεθνήσκει
 διὰ τὸν θάνατον Κίρκης καὶ Τηλεμάχου. *
 καὶ ἐν μὲν τῆτό φησιν εἶναι ἐναντίον καὶ
 ἀνακόλυσθον*. δεύτερον (e) δὲ καὶ ἀνακό-
 λυσθον τῆτο (f) φησὶ, ὡς Λύκοφρον, ζῶν-
 τος Ὀδυσσεῶς, ἢ τεθνηκότος, (g) ἐπι-
 γαμίαν γεγονέναι Τηλεμάχου τῆς Ὀδυσσεῶς,
 καὶ Κασσιφόνης τῆς Κίρκης παιδὸς. εἰ μὲν
 ζῶντος, πάντως ἔμ προανείλεν αὐτὸν ὁ
 Τηλέγονος, ὥς ἄγνωστον· ἐγίνωσκε γὰρ ἂν
 τῆτον, ἰδὼν (h) αὐτὸν ἐν τοῖς τῆ παι-
 δὸς γάμοις· εἰ δὲ τεθνηκότος, πῶς ὁ ἦδη
 θανὼν, πάλιν ὥσπερ ἀπὸ μηχανῆς κωμικῆς
 ζωθεὶς ὑπὸ σῆς παρειαίγεται, τὴν Κίρκην
 θανῆσαν θρηνῶν, καὶ Τηλέμαχον, καὶ τῷ
 πάθει αὐτῶν τελευτῶν;

(i) Ἐμοὶ ταῦτα, ὡς Λύκοφρον, ἀνακό-

E M E N D A T I O N E S.

(a) Supplevi ex omnibus MSS. (b) Sic lego cum accurat. exempl. pro: ἐκτε-
 νεται δὲ, &c. * Addidi ex tribus libris. (c) Adjeci ex laud. MSS. (d) Addidi
 pariter ex comm. exempl. * Erui ex tribus memoratis exempl. (e) Supplevi,
 ut supra. (f) φησὶ, pro φησὶν, ex duobus MSS. (g) Sic emendavi, quum antea
 legeretur: ἐπιγαμία γεγονε. (h) Addidi ex quatuor MSS. (i) Ita locum resti-
 tui, qui hactenus ferebatur: Ἐμοὶ μὲν ἀνακόλυσθαι ταῦτα φαίνεται, καὶ μόνον δὲ &c. ore
 duorum MSS.

805 Perge demum ipsum mortuum, Tyrrhenorum
 In Gortynaea excipiet combustum, (mons,
 Quando deplorans fata, expirabit vitam,
 Filiique et uxoris, quam necans vir,
 Ipse ad Orcum secundum iter ibit,
 810 Caedibus sororis amputatus collum,
 Glauconis Absyrtique consobrinae.

PARAPHRASIS.

Illius denique in Gortynaea, Tyrrheniae regione, combusti cineres Perga, Tyrrhenus mons, exceptos condet in busto, quum lacrymis aegritudineque confectus occidet propter miseras filii Telemachi et uxoris Circes, quam postquam interfecerit privignus Telemachus, ipse ab sorore simul uxoreque Cassiphone, Circes filia, improbaque Glauconis Absyrtique consobrina, jugulabitur. Is igitur, cui

λαθα καὶ γελοιωδέσασα φαίνεται· ὃ μόνον δὲ τὰ τοιαῦτα σὰ ῥήματα, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν πειρωμένων * ἐν τοῖς τοιούτοις * συμμαχεῖν σοι. φασὶ γὰρ τινες ἀσκεπτότεροι καὶ ἀπαίδευτοι, ὅτι θανόντα τὸν Ὀδυσσεῖα ὑπὸ Τηλεγόνος Κίρκης φαρμάκοις ἀνέστησεν, ἢ προαναίρεθείσα Τηλεμάχῳ, καὶ μηδ' ἐαυτὴν ἐγείραι δυνάμενη. καὶ λοιπὸν ἡ παροιμία ἐπὶ ταύτῃ πεπλήρωται.

* Ἄλλων ἰατρὸς, αὐτὸς ἐλκεσι βρύεις. ἢ, ὡς ὁ νεκρὸς ἐκεῖνος, ὁ σωτὴρ Σιμωνίδης, καὶ (a) νῦν αὕτη τῷ Ὀδυσσεῖ τέθηκε χάριτας παρέχει. ταῦτά φησιν ὁ Τζέτζης περὶ τέτων τῶν κακοπλάσων καὶ ἀνακολέθων καὶ ἐναντίων, τῷ τε κείνῳ τὸν Ὀδυσσεῖα ἐν Ἠπείρῳ καὶ Τυρσηνίᾳ, καὶ ἔτι (b) πλεον περὶ τῷ ὑπὸ Τηλεγόνος θανόντος αὐτῆς, καὶ πῶς πάλιν φαίνεται ζῶν καὶ θνήσκων διὰ τὸν θάνατον Κίρκης καὶ Τηλεμάχου. ἄλλοι δὲ φασί, περὶ μὲν τῷ πρώτῳ λόγῳ, ὅτι ἴσως μετετέθη ἀπὸ Ἐυρυτάνων καὶ Ἠπείρου εἰς Τυρσηνίαν. καὶ τῷ μὲν τῷ Τζέτζῃ, ὡς ἐχόμενον πιθανότητος, ὃ παντελῶς ἀπόβλητον φαίνεται, διὰ τὸ ἐν πολλοῖς τὸν Λυκόφρονα τέτον εὐρίσκειν, (c) τοιαῦτα πολλὰ μισεῖν. ἄλ-

λοι δὲ φασιν, ὅτι ἀναίρεθεις ὁ Ὀδυσσεύς ὑπὸ Τηλεγόνος, πάλιν ὑπὸ τῆς Κίρκης φαρμάκοις ἀνέστη, καὶ ἐγήματο Κασσιφόνην Τηλεμάχῳ. (d) Πηνελόπη δ' ἐν Μακάρων νήσοις ἐγήματο Τηλεγόνῳ.

806. Ἐν (e) Γορτυναίᾳ.) Θεόπομπός φησιν, ὅτι παραγενόμενος ὁ Ὀδυσσεύς, καὶ τὰ περὶ τὴν Πηνελόπην ἐγνωκώς, ἀπῆρεν εἰς Τυρσηνίαν, καὶ ὤκησε τὴν Γορτυναίαν, ἐνθα καὶ τελευτᾷ.

808. Παιδὸς τε καὶ δάμαρτος.) Τηλέμαχος ἐγήμε Κασσιφόνην, θυγατέρα Κίρκης. καὶ Κίρκην μὲν ἀναίρει Τηλέμαχος, μὴ φέρων αὐτῆς τὰ προσάγματα· ἀναίρεται δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Τηλέμαχος ὑπὸ Κασσιφόνης, τῆς αὐτῆς γυναικὸς, ἐκδικήσεως Κίρκην τὴν μητέρα. ὁ δὲ λέγει, τοιούτων εἰσιν, ὅτι ἀποθανεῖται ὁ Ὀδυσσεύς, ὁρῶν τὰ παθήματα, Κίρκην ἀναιρεμένην ὑπὸ Τηλεμάχου, Τηλέμαχον δὲ ὑπὸ Κασσιφόνης.

811. Γλαῦκωνος Ἀψύρτοιο τε αὐτανεψίας.) εἶπον τὴν ἱστορίαν ὁπισθεν, ὅμως καὶ πάλιν ἐρῶ. Τὸν Γλαῦκον, Γλαῦκωνα εἶπε. Γλαῦκος δὲ, καὶ Ἀψύρτος, καὶ Κασσιφόνη, καὶ οἱ λοιποὶ, ὅς εἶπον, αὐτανέ-

EMENDATIONES.

* Adjeci, ut antea. (a) Adjunxi ex quinque libris. (b) Apposui, ut supra. (c) Sic lego cum accuratior. libris, pro: πάντα τὰ τοιαῦτα μισεῖν. (d) Πηνελόπη, pro Πηνελόπην, ex omnibus MSS. (e) Γορτυναίᾳ, pro Γορτυνίᾳ, ut in textu.

Ὡς μὲν τοσῷτον θῖνα πημάτων ἰδὼν,
 Ἄσρεπτον Ἄιδην δύσεται τό δεύτερον,
 Γαληνὸν ἡμάρ ἔποτ' ἐν ζωῇ δρακῶν.
 815 Ὡς σκέτλι, ὥς σοι κρείσσον ἦν μίμνειν πατέρα
 Βοηλατῶντι, καὶ τὸν ἐργάτην μύκλον
 Κάνθων' ὑπὸ ζεύγλῃσι μεσσαβῶν ἔτι,
 Πλασαῖσι λύσσης μηχαναῖς οἰσρημένῳ,
 Ἡ' τηλικῶνδε πείραν ὀτλήσας κακῶν;

V A R I A N T E S L E C T I O N E S.

Vers. 812. τοσῷτων Vat. 117. 972. 1307. Seld. aliique. Vers. 813. ἄσρεπτον Pal. 139. Casan. chart. Barber. et uterque Potter. τοδεύτερον Vat. 916. 1307. Pal. 139. 142. aliique. Vers. 817. ζεύγλαισι Vat. 117. 916. 1306. 1307. Pal. 40. 142. et Casan. memb. ζεύγλαισιν alii. ζεύγλῃσιν Barber. μεσαβῶν Vat. 117. et Palat. 158. Vers. 818. λήθης, pro λύσσης, Palat. 139. Vers. 819. τηλικῶνδε, pro τηλικῶν δέ, ex Vat. 117. 972. Barber. Casan. chart. aliisque. τηλικῶν δέ Vatic. 916. et 1307.

ψιοι, ἦτοι ἐξάδελφοι. ἀδελφῶν γὰρ, ὡς ἔφην, ἦσαν παῖδες, Πασιφάης ὁ Γλαῦκος, Αἰήτης ὁ Ἄψυρτος, Κίρκης δὲ ἡ Κασσιόπῃ. ὁ δὲ Γλαῦκος, ὃν εἵπομεν, διώκων μῦν, πεσὼν εἰς πῖθον, μέλιτος γέμοντα, ἀπεπνίγη. ἀνεζώθη δὲ, ὡς φασιν, ὑπὸ τῆς μάντεως Πολυείδης, τῆς ἡς Κειρανῆ, τῆς καὶ εἰπόντος, ἐν τῷ πῖθῳ εἶναι πεπνιγμένον. ψηλαφῶν γὰρ τὸν Γλαῦκον ὁ πατήρ αὐτῆς Μίνως, ἔχ' εὕρισκεν. ἐδόθη δὲ τῷ τῷ χρησμῶς, ἐκείνον εἰπεῖν περὶ τῆς παιδός, πᾶς αὐτὸν εὕρησαι. ἔτι δὲ καὶ ἀναγῆσειν αὐτὸν, ὅς εἴπη, τίνι ὁμοία εἰσὶν ἡ τρίχρωμος τῆς Μίνως βῆς, ἡ ἐν τοῖς ἀγροῖς. Πολύειδος δὲ αὐτὴν εἶπεν ὁμοίαν εἶναι καρπῷ βάτῃ, καὶ ὁ Μίνως κατέσχευεν αὐτὸν εἰπεῖν, πᾶς εἰσὶν ὁ Γλαῦκος. ὁ δ' ὑπὸ τῆς μαντικῆς εἶπεν, αὐτὸν ἐν τῷ πῖθῳ * τῆς μέλιτος * εἶναι πεπνιγμένον. εὐρεθέντος δὲ αὐτῆς νεκρῆς, συναπεκλείσθη αὐτῷ ἐν τινὶ οἰκήματι, ὥστε ζῶσαι αὐτὸν. ἰδὼν δὲ δράκοντα ἐπὶ τὸν νεκρὸν ἐρχόμενον, θέλων ἀγριῶσαι τὸν δράκοντα, ὅπως ἀναιρεθῇ ὑπ' αὐτῆς, βαλὼν τυχαίως, ἀεῖλεν αὐτὸν. ἕτερος δὲ

δράκων ἐλθὼν, καὶ βοτάνην ἐπιθείς τῷ τεθυνηκότι δράκοντι, ἤγειρεν αὐτὸν. ταύτην τὴν βοτάνην λαβὼν ὁ Πολύειδος, καὶ ἐπιθείς τῷ Γλαῦκῳ, ἤγειρεν αὐτὸν. Μίνως δὲ ἐδὲ ἔτῳς τὸν πολυείδον εἶα εἰς τὴν ἑαυτῆς πατρίδα, τὸ Ἄργος, ἀπελθεῖν, πρὶν τῷ Γλαῦκῳ διδάξαι τὴν μαντικὴν. καὶ ὅς διδάσκει αὐτὸν. ἀποδημῶν δὲ, κελεύει τὸν Γλαῦκον εἰς τὸ ἑαυτῆς σῶμα ἐμπτύσαι, καὶ τῷ το ποιήσας ὁ Γλαῦκος, πάλιν τῆς μαντικῆς ἐπελάβετο.

813. Ἄσρεπτον Ἄιδην.) ἐπεὶ πρῶτον, ὡς ληρῶσιν, ὑπὸ Κίρκης ἀνέστη ἀποθανόντων. ἐγὼ δὲ φημι, ἐπεὶ κατήλθεν εἰς Αἶδην διὰ τὸν Τειρεσίαν, καὶ ἀνῆλθε πάλιν, ὃ καὶ ἀλληγορεῖται, ὅτι λεκανομαντεῖαν ἐποίησε καὶ τὴν Τειρεσίαν ψυχὴν ἠρώτησε. τῷ τῷ χάριν φησὶν, ὅτι ἄσρεπτον Ἄιδην ὑπεισηλθε, καὶ ἐτοίχον, οἷον ὅτε κατήλθε, ζητῶν τὴν ψυχὴν τῆς Τειρεσίας, καὶ πάλιν ἀνῆλθεν.

817. Μεσσαβῶν.) ἐν ᾧ γράφεται (a) μεσαβῶν. λέγεται δὲ τὸ ζευγνύειν κυρίως βόας. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἕτερα ζῶα. μέσσαβα δὲ λέγονται αἱ τῆς ζυγῆς γλυφαί, ἐνθα οἱ αὐχένες τῶν βοῶν δέ-

E M E N D A T I O N E S.

* Supplevi ope quatuor exempl. (a) Supplevi pariter ex duobus exempl.

Atque ille quidem tantum acervum cladium con-
Immutabilem Orcum subibit secundo, (spicatus,
Tranquillum diem nunquam in vita intuitus.

815 Heu miserum! quam tibi satius esset manere *in*
Bubulcitantī, et laboriosam cervicem (patria
Asini sub jugalibus ad-aratri-temonem-jungere
Fictis insanīae technis incitato, (adhuc,
Quam tantorum experientiam sustinere malorum?

P A R A P H R A S I S.

nullus unquam in vita dies laetus arriserit, sic tot cladibus, tantisque calamitati-
bus cumulatus, secundo, postquam Tiresiae manes consultum iverit, inexorabi-
lem Ditem adibit. Infelix, heu nimium infelix! quam tibi praestaret in patria ma-
nere tua bubulcitantī, laboriosumque asinum coho ad aratrum jungere, fictis in-
sanīae technis insolescenti, quam tot malorum discrimina subire.

δενται, ὡς Καλλίμαχος·

. μεσάβας ὑποδύς.

ὁ δὲ Λυκόφρων ἀδεία σιχηργίας, πῇ μὲν
διπλασιάζει τὰ σύμφωνα· πῇ δὲ ἀφαι-
ρεῖται τὰς διπλόας, καὶ, ἀπλῶς εἰπεῖν,
παντοίως τὴν ἀλήθειαν συγχέει καὶ ἱστοριῶν
ψεύδεσι, καὶ βαρβάροις παραφθοραῖς καὶ τό-
πων καὶ λέξεων, οἷς πᾶσι καὶ σκυτεὺς χρη-
σάμενος, καὶ ἂν ἐσενώθη πρὸς σιχηργίαν.
(a) μέσσαβα δὲ καὶ μεσσαβῶν, διὰ δύο
εἰς γράφων τῖς, Αἰολικῆς διαλέκτου τῆτο
λεγέτω, καὶ ὁ Λυκόφρων ἔτος Χαλκιδεὺς,
ἢ Ἀττικὸς ἐστίν.

818. Πλασάσαι λύσσης μηχαναῖς.) φα-
σὶν, ὅτι ὁ Ὀδυσσεὺς, ἠνίκα οἱ Ἕλληνες
ἀνάγκαστον αὐτὸν ἐπὶ Τροίαν στρατεύεσθαι,
προσεποιήσατο μαίνεσθαι, καὶ ζεύξας ἄνον καὶ
βῶν, ἡροτρία. Παλαμῆδης δὲ αὐτὸν ἐξή-
λεγε· Ἕλλησι· Τηλέμαχον γάρ, τὸν
Ὀδυσσεὺς παῖδα, λαβὼν, τέθεικε πρὸ
τῆς ἀρότρης. Ὀδυσσεὺς δὲ φοβηθεὶς μὴ πλή-
ξη τὸν παῖδα, τὸ ἄροτρον ἐπέσχε, καὶ
ἐγνώσθη τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι πλασῶς ἐμαί-

νετο. ἀλλὰ τὴν Ὀδυσσεὺς πᾶσαν ὑπό-
θεσιν κεφαλαιωδῶς λεκτέον, (b) καὶ μετὰ
ταῦτα τῶν καθεξῆς ἀψόμεθα.

Μετὰ τὴν Ἰλίς πόρθησιν Ὀδυσσεὺς ἐξω-
θεὶς ἀνέμοις, καταίρει πρὸς Κίονας, καὶ
τὴν πόλιν αὐτῶν Ἰσμαρον, τὴν νῦν λε-
γομένην Μαρώνειαν, πορβεῖ, καὶ ἐμελλεν
ἀποπλεῖν. οἱ δὲ φίλοι αὐτοῦ καὶ εἰων αὐ-
τὸν. τῇ ἐπαύριον δὲ οἱ ὑπειράται Κίον-
ες πανσύδην ἀθροισθέντες, πανημερίως
ἐμάχοντο. περὶ δὲ ἐσπέραν οἱ Ὀδυσσεὺς
ἠττῶνται, ἀποβαλόντες ἄνδρας οβ', ἥτοι
ἀφ' ἐκάστης νηὸς ἄνδρας 5'. ιβ' γὰρ εἶχε
ναῦς ὁ Ὀδυσσεὺς. ἔτω δὲ ἠττηθέντες,
ἀκκοίως ἀπέπλεον. ἀνέμοις δὲ συσχεθέν-
τες δεινοῖς, καὶ μόλις ἐξελθόντες εἰς γῆν,
δύο ὅλας ἡμέρας ἐκείντο (c) ἐν τῇ γῇ.
τῇ τρίτῃ δὲ ἡμέρᾳ πλεῖν ἀπαρξάμενοι,
μικρὰ δεινὰ ἀβλαβεῖς ἵκοντο πρὸς τὰς πα-
τρίδας. ἀπὸ δὲ Μαλέης, ἀκρωτηρίης Πε-
λοποννήσου, ἐξωθέντες, 6' νυχθήμερα δει-
νοῖς ἀνέμοις ἐφέροντο. τῇ δεκάτῃ δὲ ἡ-
μέρᾳ τῇ γῇ τῶν Λωτοφάγων, ἥτοι τῶν

E M E N D A T I O N E S.

(a) Sic gemino εἰς lego cum septem Cod. (b) Ita cum probat. exempl. lego
pro: εἰθ' ἔτως τῶν, &c. quorum etiam auctoritate deleui illud: Ἡ ὑπόθεσις τῆς Ὀδυσ-
σεὺς, quod supervacuo ex Seld. Codice intruserat Potterus. (c) Sic, pro: πρὸς
τὴν γῆν, malui legere cum quatuor MSS.

Καμαριναίων προσπέλασαν. ὑδρευσάμενοι δὲ, δειπνῶσι περὶ τὰς ναῦς, εἴτα ἐπεμψαν τρεῖς ἰδεῖν τὴν χώραν, οἳ γευσάμενοι τῆ λωτῆς, ὑποσρέφειν ἐκ ἡθελον. ὤσας δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς αὐτὰς, ἀπέπλεε, καὶ ἦλθον νυκτὶ, ἐκ εἰδότες, εἰς νῆσον μικρὰν τῶν Κυκλάπων ἔρημον, αἶγας δὲ ἀγρίας παλλὰς ἔχουσιν. ὣν τῇ ἐπαύριον ρκὴ θηρεύσαντες, ἐσιῶντο πανημερίως. περὶ δὲ τὴν ἐσπέραν, καὶ πῦρ ἐβλεπον ἐν τῇ γῇ τῶν Κυκλώπων, καὶ φωνῆς ἀμυδρῶς ἤκον. τῇ ἐπαύριον δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς τὰς ἑνδεκα ναῦς αὐτῆς καταλιπὼν ἐν τῇ (a) μικρᾷ νήσῳ, (b) μιᾷ νηὶ μόνη, τῇ αὐτῇ, ἀποπλεῖ πρὸς τὴν γῆν τῶν Κυκλώπων, κοπιηλασίᾳ χρυσάμενος. καὶ περὶ τινα πετρώδη καὶ ἀπόκρυφον αἰγιαλὸν ταύτην ἀποκρύπτει τὴν ναῦν σὺν ταῖς λοιποῖς ἐταίροις. αὐτὸς δὲ ἰβ' μόνας λαβὼν τῶν ἐταίρων, καὶ οἶνους Μαρωνεῖτες ἀσκόν, καὶ βρώματα, εἰσῆλθεν εἰς τὸ τῆς Κύκλωπος σπήλαιον, ἐκείνους περὶ νομὴν τῶν προβάτων ἡσυχολημένους.

Ἰκετευόντων δὲ τῶν φίλων φαγεῖν τυρῆ καὶ γάλακτος, καὶ τῶν προβάτων λαβεῖν, καὶ ὑποχωρῆσαι, ἐκ ἡθελον, ἕως ὅς Κύκλωψ περὶ ἐσπέραν ἔλθων, αὐτὰς ἐν τῷ σπηλαίῳ κατέσχε, καὶ ἠρώτησε, πῶς τε ἡ ναῦς (c) αὐτῶν ἐστὶ, καὶ ὅπως αὐτὸς καλεῖτο; ὁ δὲ αὐτὸν ἀπατά, τὴν ναῦν μὲν εἰπὼν ὑπὸ τῆς κλύδωνος λυθῆναι. αὐτὸν δὲ ὅστιν καλεῖσθαι. ὁ δὲ, δύο λαβὼν τῶν Ὀδυσσεύος ἐταίρων, κατέφαγεν. εἴτα ὁμοίως καὶ τῇ ἐπαύριον δύο φαγὼν, καὶ τὰς λοιπὰς κλείσας, ἐξήλαυνε τὴν ἀγέλην ἐπὶ νομὴν. οἱ δὲ περὶ τὸν Ὀδυσσεῖα εὐτρεπίσαντες ξύλον ἀπωξυμένον, ὑπὸ πυρκαϊᾷ ἐθεντα, ὥστε (d) ξηρανθῆναι καὶ σερεωθῆναι, καὶ συνέθεντο τέτω τυφλώσαι αὐτὸν, ὃ καὶ ἐποίησαν. ἔλθόντος γὰρ αὐτῆς περὶ ἐσπέραν, καὶ εἰσελάσαντος εἰς τὸ σπήλαιον πάντα τὰ ποίμνια, καὶ πάλιν δύο τέτων φαγόντος, κινῶσιν αὐτῷ οἶνον, καὶ μεθύσαντες τυ-

φλῶσιν αὐτὸν. τῆ δὲ βοῶντος, προσῆλθον πάντες οἱ Κύκλωπες. ἀκῆσαντες δὲ αὐτῆς βοῶντος, ὅστις με ἐτύφλωσε, μεμηνέναι δοκῆσαντες αὐτὸν, ἀπεχώρησαν.

Ὁ δὲ τῇ πρώτῃ τὰ ποίμνια ἐκβάλλει, περὶ τὴν θύραν τῆς σπηλαίας καθεσθεῖς, ὅπως ὕψερρον κλείσας τὸ σπήλαιον, καὶ ἐνδον αὐτὰς εὐρών, ἀνέλθῃ. οἱ δὲ προσελθόντες ὑποκάτω τῶν προβάτων, καὶ αὐτῶν πολλὰ ἐμβαλόντες τῷ πλοίῳ, ἀπέπλεον. βοησάντων δὲ αὐτῶν ὁ Κύκλωψ ἀκηκώς, (e) λίθον λαβὼν, εἰς τὴν θάλασσαν ἐρρίψεν. ἔσρεψε δὲ ὑπὸ τῆς κλύδωνος αὐτῶν τὴν ναῦν εἰς τὴν γῆν. ὥς δὲ καὶ πάλιν ἀποπλέοντες ἐβόων, ἠρᾶτο τῷ Ποσειδῶνι, μὴ ἀπελθεῖν αὐτὰς εἰς τὰς πατρίδας. καὶ πάλιν ὁμοίως λίθον βαλὼν, ἠνεγκεν αὐτὰς εἰς τὴν γῆν. εἴτα λοιπὸν ἀποπλεύσαντες, ἦλθον εἰς τὴν μικρὰν νῆσον, ὅπου καὶ αἱ λοιπαὶ νῆες αὐτῶν. εὐρον δὲ τὰς ἐταίρους δακρύοντας. καὶ τότε μὲν εὐωχηθέντες, κοιμῶνται. τῇ ἐπαύριον δὲ κόπαις πλέοντες, ἦλθον εἰς Αἰολίαν, καὶ διατρίψαντες ἐκεῖ μῆνα, λαβόντος Ὀδυσσεύος παρ' Αἰόλου τὸν τῶν ἀνέμων ἀσκόν, ἀπέπλεον, Ζεφύρου θ' νυξὶ καὶ ἡμέραις πνέοντος. τῇ δεκάτῃ δὲ τὴν Ἰθάκην, καὶ ἀνθρώπους, καὶ πῦρ, καὶ καπνὸν ἐβλεπον. κεκομηκότες δὲ Ὀδυσσεύος, καὶ καθευδήσαντος, λύσσι τὸν ἀσκόν, νομήσαντες χρήματα ἔχειν, καὶ ἐκχυθέντων τῶν ἀνέμων, ἀναρπάξας αὐτὰς ὁ κλύδων, πάλιν σρέφει πρὸς Αἰολίαν. Αἰόλος δὲ αὐτὰς καίπερ ἰκατέυοντας ἀποπέμπει, ὥς Θεοὶς ἐχθρὰς. οἱ δὲ εἰρεσίᾳ ἔξ ἡμάτων πλέοντες, ἐβδόμῃ παρὰ Λαιστρυγονίαν ἦλθον. κατελθόντες δὲ οἱ λαιστρυγόνες, κατέαξαν τὰς ἰάνας αὐτῶν πέτραις σὺν τοῖς λαοῖς πᾶσι. μόνος δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς, ἀποκόψας τῆς ἑαυτῆς νηὸς τὰ πρυμνήσια, ἐφυγε. κάπαις δὲ πλέοντες, ἦλθον εἰς τὴν Αἰαίην, νῆσον τῆς Κίρκης, ἣτις ἐθηριοποιεῖ τὰς ἀνθρώπους. καὶ * ἐν ταύτῃ * δύο ἡμέρας

EMENDATIONES.

(a) Μικρᾷ, pro μικρῇ, ex omnibus fere libris. (b) Sic lego cum tribus exemplis pro: τῇ αὐτῇ μόνη ἀποπλεῖ, &c. (c) Αὐτῶν, pro αὐτῆς, ex accuratior. MSS. (d) Sic lego cum quinque Codicibus pro: ξηρανθῆναι σερεωθῆναι. (e) Ita lego cum duobus MSS. pro: λίθον βαλὼν εἰς τὴν θάλασσαν, ἔσρεψε, &c. * Inserui ex tribus exemplis.

ὅλας ἐπὶ γῆς ἔκειντο θρηνῶντες . τῇ δὲ τρίτῃ ἡμέρᾳ διαιρηθέντες εἰς δύο μέρη , ἔστησαν ἐν μὲν (α) τῷ ἐνὶ Ὀδυσσεὺς καὶ εἰκοσιδύο ἑταῖροι . ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ Ἐυρύλοχος καὶ ἄλλοι τόσοι ἑταῖροι . καὶ κληρωθέντες , ἔπεισεν ὁ κληρὸς ἐπὶ Ἐυρύλοχον , ὥστε ἀνελθεῖν (β) σὺν τοῖς μετ' αὐτῶν ἐπὶ τὴν Κίρκην .

Ἀνελθὼν δὲ σὺν ἐκείνοις , εἶδον ἔξωθεν τῆς αὐλῆς τῆς Κίρκης λύκας καὶ λέοντας ἡμέρας , σαίνοντας αὐτὰς ταῖς ἑραῖς . εἰσελθόντων δὲ τῶν φίλων , αὐτὸς ἔξω ὑπελείφθη . κακείνους μὲν ἡ Κίρκη χοίρους ποιεῖ , δῶσα αὐτοῖς πιεῖν οἶνον μεμιγμένον τυρῶ , ἀλφίτοις , καὶ μέλιτι . Ἐυρύλοχος δὲ ἦλθε πρὸς Ὀδυσσεῆα καὶ τὰς λοιπὰς , ἀφωνία μὲν συνεχόμενος , ἐξ ὀφθαλμῶν δὲ ἀσακτὶ (γ) δάκρυσι καταρρέόμενος . μόλις δὲ ποτε εἰς ἑαυτὸν γεγυνώς , τὸ πᾶν ἀφηγεῖται . καὶ Ὀδυσσεὺς αἰτεῖ αὐτὸν τὴν ὁδὸν ὑποδείξαι . ὥς δ' ἔκ ἐπιβητο , μόνος ὁ Ὀδυσσεὺς τῆς πορείας ἀπάρχεται . Ἑρμῆς δὲ αὐτῷ συναντήσας , τὰ τῆς Κίρκης πάντα κατέλεξε , καὶ δίδωσιν αὐτῷ τὸ μῶλυ , ὅπερ ἐστὶ βοτάνη ἀντιπαθεῖσα μαγείαις . καὶ ἔτι πρὸς Κίρκην ἐλθὼν , ὃ μόνον ἔκ ἐθρηνοποιήθη , ἀλλὰ καὶ τὸ ξίφος ἐπ' αὐτὴν ἐλκύσας , ἔπεισε καὶ τὰς φίλας αὐτῶν πάλιν ἐκ χοίρων ἀνθρώπους ποιῆσαι . κατελθὼν δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς , ἀνήγαγε καὶ τὰς ἑτέρας φίλας αὐτῶν , τὰς μετ' Ἐυρυλόχου , καὶ χρόνον παρὰ τῇ Κίρκῃ διέτριψαν , συγκαθέδοντος Ὀδυσσεῶς τῇ Κίρκῃ .

Μετὰ δὲ τὸ μέλλειν αὐτὰς ἀποπλεῖν , εἶπεν αὐτοῖς , μὴ ἄλλως εἶναι αὐτοῖς εἰμαρμένον ἀποπλεῖν , εἰ μὴ κατέλθωσι πρὸς Ἄϊδην καὶ χρήσονται μαντεῖαις ἐκ τῆς Τειρεσίης ψυχῆς . καὶ δὴ δι' ὅλης ἡμέρας πλέοντες , κατήλθον διὰ τῆς Ἑσπερίας καὶ Κιμμερίας Ὠκεανῶ , καὶ πυγασίον βόθρον ὀρύξαντες , καὶ σφάζαντες κριὸν καὶ οἶνον θύλειαν ,

ἐξέχεαν εἰς τὸν βόθρον τὸ αἷμα , καὶ ἔθυσαν χοῖν τοῖς νεκροῖς , καὶ ἦλθον αἱ ψυχαὶ πιεῖν αἷμα . ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς κατέχευεν ξίφος , ἔκ εἰα πίνειν , πρὶν αὐτῷ καταλέξειαν ἅπερ βέλοιο . καὶ πρώτη μὲν ἡ Ἑλπηνόρος ἦλθε ψυχὴ , ὅς ἐν τῇ τῆς Κίρκης οἰκίᾳ ἔτι ἀθάπτος ἔκειτο . δευτέρα δὲ ἡ (δ) Ἀντικλείας , τῆς μητρὸς Ὀδυσσεῶς . εἶτα ἡ (ε) Τειρεσίης , ἡ πάντα τὰ μέλλοντα αὐτὸν καταλήψασθαι ἐμαντεύσατο . μετὰ ταῦτα πάντες οἱ ἥρωες ἦλθον , καὶ αἱ τῶν ἡρώων γυναῖκες , (f) αὐτῶν λέγεται ἐκάστη ψυχὴ , τίς εἴη , καὶ ὅσα (g) ἐπεπόνθει . εἶτα φοβηθέντες , μὴ καὶ ἡ Γοργὼ ἐξέλθῃ , ἐμβάντες πάλιν εἰς τὴν αὐτῶν ναῦν , ὥς πρὸς τὴν Κίρκης νῆσον , πρὸς αὐτὰς κειμένην , ἀπέπλευσαν . καὶ θάψαντες τὸν Ἑλπηνόρα , ἀποπλέουσι , παρὰ τῆς Κίρκης τὰ χρεῖά ῥη λαβόντες . καὶ τῶν Ὀδυσσεῶς μαβόντος παρ' αὐτῆς , ὅσα καὶ παρὰ τῇ Τειρεσίᾳ , τὰς Σειρήνας , τὰς Πλαγκτὰς , τὴν Σκύλλαν , τὴν Χάρυβδιν , τὰς βόας Ἥλις , καὶ πάντα ἀπλῶς . κηρῶ γὰρ Ὀδυσσεὺς ἀλείψας τὰ ὦτα τῶν ἑταίρων , παρέπλει , αὐτὸς ἐπὶ τῇ ἰσθμῷ ἐκκρεμῆς ὢν , καὶ ἀκάλυπτα ἔχων τὰ ὦτα . παρελάσαντες γὰρ τὸν λιμένα τῶν Σειρήνων , καὶ τὰ μέλη ἐκείνων , ὑφ' ὧν θελγόμενοι ἀπέθνησκον οἱ ἀκρόντες , λύσσει τὸν Ὀδυσσεῆα τῇ ἰσθμῷ . εἶτα παραπλεύσαντες τὰς Πλαγκτὰς πέτρας , αἱ πρὸς ἀλλήλας συνεκρότην , καὶ φοβερόν ἀπετέλεον τὸν κτύπον (αὐταὶ δὲ καὶ Κυάνειαι λέγονται , καὶ νῆται δὲ μεταξὺ Κιλικίας καὶ Παμφυλίας , καθ' Ὅμηρον καὶ τινὰς ἑτέρας .) ἦλθον διὰ Χαρύβδews , καὶ Σκύλλας πλησίον μᾶλλον . ἀφαρπαγέντων δὲ παρὰ τῆς Σκύλλης ἐκ τῆς νεῶς ἀνδρῶν 5' , οἱ λοιποὶ συντονώτερον τῇ εἰρεσίᾳ χρησάμενοι , ἔφευγον .

Περὶ δὲ νύκτα τῇ τῇ Ἥλις νύσῃ Θρινακίᾳ προσπελάζουσι , καὶ Ὀδυσσεὺς παραπλεῖν αὐτὴν ἐκέλευεν . οἱ δὲ μὴ πεισθέν-

EMENDATIONES.

(a) Sic lego cum duobus probat. MSS. pro : τῷ ἐνὶ Εὐρύλοχος καὶ εἰκοσιδύο ἑταῖροι . ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ Ὀδυσσεὺς καὶ ἑτέροι καθ' ἑταῖροι . (b) Ita emendavi ope quatuor librorum , quum antea legeretur : ὥστε ἀνελθεῖν τὰς μετ' αὐτῶν ἐπὶ , &c. (c) Sic lego cum tribus MSS. pro : καταρρέων τὰ δάκρυα . (d) Ita pariter cum tribus laud. exempl. lego , pro : ἡ Ἀντίκλεια , ἡ μήτηρ Ὀδυσσεῶς . (e) Τειρεσίης , pro Τειρεσίας , ut supra . (f) Sic , pro : λέγοντες αὐτῶν ὁ καθένας τίς εἴη , &c. ut supra . (g) Ἐπεπόνθει , pro πέπονθει , ex quinque MSS. Baroc. etiam et Graev. suffragantibus .

820 Ο' δ' αἰνόλεκτρον ἄρπαγεῖσαν εὐνέτης
 Πλάτιν ματεύων, κληδόνων πεπυσμένος·
 Ποθῶν δὲ φάσμα πτηνὸν εἰς αἶθρα φυχόν,
 Ποῖος θαλάσσης ἔκ' ἐρευνήσῃ μυχῆς;
 Ποῖαν δὲ χέρσον ἔκ' ἀνιχνεύσῃ μολῶν;
 825 Ἐπόψεται μὲν πρῶτα Τυφῶνος σκοπᾶς,

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 821. ματεύων Vat. 972. κληδόνος Vat. 117. Pal. 40. et Casan. memb.

τες, ἐξῆλθον· καὶ πρῶτον μὲν ἐπρεῦσαι καὶ ἀγκισφρεῖα διέζων· ὡς δὲ νότος ἔπνευε πρὸς μῆνα ὅλον, ἀνελθόντος τῆς Ὀδυσσεύος εἰς τὸ ἐνδότερον τῆς νήσου εὐξασθαι, καὶ κατακοιμηθέντος, σφάττεσιν οἱ μετ' Εὐρυλόχου βόας (a) ἢ λίξ θ', καὶ ἐσθίεσιν ἐπὶ ἑξ' ὁλαῖς ἡμέραις. τῇ ζ' δὲ παυσαμένους τῆς δεινῆς ἀνέμου, ἐμβάντες, ὥς τε πλεῖν, Ζεφύρῳ πρῶτον μεγάλῳ συνθράουοντα, εἴτα κεραινεύοντα. Ὀδυσσεὺς δὲ μόνος τὴν τροπὴν κατέχων, ὁλονυκτίως ἐφέρετο. ἀνατέλλοντος δὲ ἡλίου, νότῳ (b) μόνῳ φερόμενος, ἦλθεν ἐπὶ τὴν Χάρυβδιν, καὶ δραξάμενος τῆς περὶ τῆς τόπης ἐκείνης ἐξώσης συκῆς, ἀπεκρέματο περὶ αὐτὴν, τὰ δὲ ξύλα κατέδυ πρὸς τὸν βυθόν. ὁψέ δὲ (c) ποτε ἀναδυνόντων (d) αὐτῶν, καθεὶς ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς συκῆς, ἐπελάβετο τῶν ξύλων. καὶ θ' μὲν ἔτις ἡμέραις ἐνήχετο. τῇ δεκάτῃ δὲ περὶ τὴν Ὠρυζίαν νῆσον ἦλθε τῆς Καλυψίδος, καὶ ζ' χρόνους ἐκείνη συνδιῆγε. τῷ δὲ ὀγδόῳ, ἀπελύθη μετὰ σχεδίας, Διὸς ὀργισθέντος τῇ Καλυψοί. καὶ ἔτι μετὰ τῆς σχεδίας Ὀδυσσεὺς ἰζ' ἡμέρας ἔπλεεν. ἡ δὲ τὴν Φαιακίαν, ἥτοι τὴν Κέρκυραν, εἶδεν. ἀνέμων δὲ γενομένων ὄργῃ Ποσειδῶνος, κατεάχθη ἡ σχεδία. δύο δὲ ὁλαῖς ἡμέραις ἐνήχετο. τῇ τρίτῃ δὲ ἡ Λευκοθέα ἐλεήσασα αὐτὸν, δέδωκεν (e) αὐτῷ τὸ κρήδεμνον αὐτῆς, μεθ' ἧς ἐξῆλθεν εἰς τὴν γῆν τῶν

Φαιάκων, καὶ καταπεσὼν ἐν ὕλῃ, ἐκάθευδεν.

Τῆς δὲ Ἀλκινόου θυγατρὸς Ναυσικλέας μετὰ τῶν θεραπαινίδων αὐτῆς ἐλθέσθαι πλῦναι καὶ τερφθῆναι παιγνίοις, καὶ σφαιρίζεσθαι πρὸς ἀλλήλας βόης γενομένης, ἐγείρεται Ὀδυσσεὺς, καὶ ἰκετεύει αὐτήν. ἡ δὲ τροφὴν καὶ εἴματα δῶσα, κελεύει τῆτον ἐλθεῖν πρὸς τὸν οἶκον τῆς πατρὸς αὐτῆς, καὶ τὴν αὐτῆς ἰκετεύσαι μητέρα Ἀρήτην, ὡς ἂν τύχοι ἔπερ καὶ βέλοιο. ἐκείσε δ' ἐλθὼν, ἐρωτάται παρὰ Ἀλκινόου καὶ τῆς Ἀρήτης, καὶ τὴν πᾶσαν, ἣν ἔφημεν, διηγεῖται ὑπόθεσιν, καὶ δῶρα παρ' αὐτῶν μυρία λαβὼν, εἰς τὴν Ἰθάκην πέμπεται, ἐσπέρα μὲν ἐπιβάς τῆς νεῶς ἐκ τῆς Φαιακίας· περὶ δὲ ἑωσφόρον πεφθακὼς ἐκείσε, καὶ εἰσελθὼν ὡς πένης περὶ τὸν Εὐμαιον τὸν συρῶτην, ἦλθε καὶ πρὸς τῆς μνηστῆρας, καὶ πολλὰ παρὰ πολλῶν παροινηθεὶς, γνωρίζει ἑαυτὸν τοῖς οἰκέταις, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀνελὼν τῆς μνηστῆρας, ἀναγνωρίζεται τῇ ἑαυτῇ γυναικὶ, καὶ συγκαθευδήσας αὐτῇ, πάντα κατὰ λεπτόν διηγήσατο. τῇ ἑπαύριον δὲ πρωῒα ἔξεισι πρὸς τὸν ἄγρον. οἱ δὲ τῶν μνηστῆρων συγγενεὶς μαβόντες τὸ γεγενὸς, πρῶτα μὲν εἰς τὴν Ὀδυσσεύος οἰκίαν ἐλθόντες, θάπτουσι τῆς νεκρῆς· ἔπειτα δὲ ὀπλισθέντες, ἐξέρχονται καὶ αὐτοὶ πρὸς τὸν ἄγρον, Ὀδυσσεὺς πολεμήσοντας. Ἀθηναῖος δὲ βελῇ (f) φιλιωθέντες, τὸ νεῖκος καταπαύουσιν. Ὀδυσσεὺς δὲ εἰς Εὐρυτά-

E M E N D A T I O N E S .

(a) Adjeci ex tribus MSS. (b) Addidi ex quatuor Codic. (c) Adjeci, ut supra. (d) Αὐτῶν, pro αὐτῷ, ex cunctis fere libris. (e) Addidi ex tribus exempl. (f) Sic lego cum accuratior. MSS. pro: φιλιῶνται, καὶ τὸ νεῖκος καταπαύουσιν.

820 Alius porro infaustam-tori-comitem raptam
 Uxorem quaerens, rumoribus persuasus; (maritus
 Requirensque simulacrum alatum in coelum quod-
 Quos maris non scrutabitur recessus? (aufugerat,
 Quam terram-vel-desertam non investigabit pro-
 825 Cernet quidem primo Typhonis scopulos, (fectus?

PARAPHRASIS.

Alius, isque Menelaus, perquam uxorius ille vir, raptam expetens ac quae-
 rens conjugem Helenam, omniumque augurales notas audiens, simulacri in coe-
 lum ab Apolline delati amore quos maris angulos non perscrutabitur? quas in-
 dagine terras non lustrabit? Videbit primum Arimos, Ciliciae montes, ubi Ty-
 phon olim ab Iove fuit detrusus; et Cyprum, ubi abdita quondam Venus, dela-

νας, ἔθνος Ἠπειρῶν, κατὰ χρησμόν ἐλθὼν,
 θύει τὰ νενομισμένα· καὶ γηραιὸς ἄγαν ὑπο-
 στροφείς, κτείνεται παρὰ Τηλεγόνου, τῷ ἐκ
 Κίρκης αὐτῷ γεννηθέντος ἦν· καὶ τὰ μὲν
 κατὰ τὸν Ὀδυσσεῖα ἔτως ἔχει.

820-21. Ὁ δ' αἰνόλεκτρον.) ὁ δὲ Με-
 νέλαος, ὁ εὐνέτης καὶ ἀνὴρ, ματεύων καὶ
 ψηλαφῶν τὴν ἀρπαγείσαν αἰνόλεκτρον πλά-
 τιν καὶ γυναῖκα, παρὰ τὸ πελάζειν καὶ μί-
 γνυσθαι. λέγει δὲ τὴν Ἑλένην. ματέ-
 υων δὲ αὐτὴν πῶς; ἀπὸ κληδόνων καὶ φη-
 μῶν πεπυσμένος καὶ μαθὼν· ποθῶν δὲ τὸ
 φάσμα τὸ πτηνόν, τὸ φυγόν εἰς αἶθρα
 καὶ εἰς τὸν αἰθέρα, ποῖος θαλάσσης ἐκ ἐρευ-
 νήσῃ μυχῶς;

Ὁ Λυκόφρων ἀκολυθῶν Ἡροδότῳ, τὴν
 Ἑλένην φησὶ μὴ ἐλθεῖν εἰς Τροίαν, ἀλλ'
 ἀρπαγείσαν ὑπὸ Ἀλεξάνδρῳ, ἀπελθεῖν
 μετ' αὐτῆς εἰς Αἴγυπτον, ἐνθα Πρωτεύς
 ἀφείλετο αὐτὴν ὑπ' Ἀλεξάνδρῳ. πορθη-
 θείσης δὲ τῆς Τροίας, καὶ μὴ εὐρεθείσης
 τῆς Ἑλένης ἐκείσε, τότε ὁ Μενέλαος ἐλ-
 θὼν πρὸς τὸν Πρωτέα, ἔλαβε τὴν γυ-
 ναῖκα (a) αὐτῆς.

* Ἀρπαγείσαν.) γινώσκεις, ὅτι ἡρπάγη
 ὑπὸ Θησέως καὶ Ἀλεξάνδρῳ.*

822-24. Ποθῶν δὲ φάσμα.) τινὲς φα-

σιν, ἐνταῦθα περὶ τῆς εἰδώλης λέγειν τῆς
 Ἑλένης, τῆς δοθέντος παρὰ τῆς Πρωτέως
 τῷ (b) Ἀλεξάνδρῳ ἀντ' Ἑλένης αὐτῆς. ἐγὼ
 δὲ φημι, ὅτι καλῶς αὐτὴς λέγειν· ὅτι γὰρ
 τὸ εἶδωλον, τὸ παρὰ Πρωτέως τῷ Ἀ-
 λεξάνδρῳ δοθέν, πέφευγεν εἰς τὸν αἰ-
 θέρα· ἀλλὰ περὶ τῆς συμβάντος ὕστερον τῇ
 Ἑλένῃ φησὶν, ὡς Εὐριπίδης ἐν Ὀρέσῃ
 διδάσκει. κρατηθεῖσαν γὰρ ὑπὸ Πυλάδου
 καὶ Ὀρέστου, τῶν Ἀγαμέμνονος, καὶ μέλλουσαν
 σφαγιασθῆναι, διὰ τὸ μὴ βοηθῆσαι αὐτῇ
 τὸν Μενέλαον ἐπὶ τῇ αὐτῆς ἀτυχίᾳ, ἀρ-
 πάξας αὐτὴν Ἀπόλλων, ἀνάγει (c) τῷ
 Διὶ, καὶ φαίνεται Μενελάῳ καὶ Ὀρέσῃ, (d)
 εἰδωλοδῶς δεικνύων αὐτὴν. ἡ δὲ ἐννοία,
 ἔτως· Ὁ δὲ Μενέλαος, τόδε καὶ τόδε
 ποιῶν, ποθῶν δὲ, δηλονότι ὕστερον, τὸ
 εἶδωλον τῆς Ἑλένης, τὸ ἀναχθέν εἰς τὸν
 ἕραν ἐν ὑπὸ τῆς Ἀπόλλωνος, ποῖος θαλάσ-
 σης ἐκ ἐρευνήσῃ μυχῶς; καὶ ἐν τῷ δὲ
 ὁ Λυκόφρων ἀσάφειαν ἐργάζεται, τὰ ὕστε-
 ρα τοῖς πρώτοις μίγνυς, καὶ τὰ πρῶτα τοῖς
 ὕστεροις.

825. Ἐπόψεται μὲν πρῶτα,) τεύσσεται
 πρῶτον τὰ Ἄριμα, ὅρη τῆς Κιλικίας,
 ὅπερ Πίνδαρος καὶ Ὅμηρος φασὶν εἶναι τὸν
 Τυφῶνα. Ὅμηρος δὲ ἔτω φησὶ.

EMENDATIONES.

(a) Addidi ex septem Codic. * Erui ex Cod. Vat. 972. (b) Supplevi ex quin-
 que Cod. (c) Supervacaneam praeposit. περὶ, quae intererat, sustuli auctoritate
 accuratior. exempl. (d) εἰδωλοδῶς, pro εἰδωλωδῶς, ex omnibus MSS.

Καὶ πέμπελον γραῦν μαρμαρμένην δέμας,
 Καὶ τὰς Ἑρεμβῶν ναυβάταις ἰχθυωμένας
 Προβλήτας ἀκτὰς. Ὅψεται δὲ τλήμονος
 Μύρρας ἐρυμνὸν ἄστυ, τῆς μογοςόκης
 830 Ὀδῖνας ἐξέλυσε δενδρώδης κλάδος.
 Καὶ τὸν Θεᾶ κλαυσθέντα Γάυαντος τάφον
 Σχοινίδι μυσόφθαρτον, Ἀρέντα, Ξένη,
 Κραντῆρι λευκῷ τὸν ποτ' ἔκτανε πτέλας.

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 826. τὸ καὶ non agnoscit Vat. 916. Vers. 827. τῶν, pro τὰς, Pal. 142. ναυβά-
 ταις Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 139. 142. Casan. chart. Alexand. aliiq. ἰχθυω-
 μένας reposui, pro ἡχθημένας ex Vat. 117.

* Γαῖα δ' ὑπεσονάχιζε, Διὶ ὡς τερπι-
 κερᾶνῳ

Χωομένῳ, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφωΐ γαῖαν
 ἰμάσση *

Εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφώος ἔμ-
 μεναι εὐνάς.

826. Καὶ πέμπελον γραῦν.) καὶ τὴν πάγ-
 γηρων γραῦν, τὴν ἀπολιθωθείσαν. ἀπὸ δὲ
 μέγας καὶ τῆ περιεχομένης τὴν Κύπρον ἐσή-
 मानε. φέρεται γὰρ ἱστορία, ὅτι Ἀφροδίτη
 ὀργισθεῖσα τοῖς Θεοῖς, (τινὲς φασὶ διὰ
 τὸ συλλαβεῖν τὸν Ἥφαιστον Ἀρεῖ συνευ-
 ναζομένην) ὑπεχώρησε περὶ τὴν Κύπρον,
 καὶ κεῖ διέτριβε περὶ τὸ Καυκάσιον ὄρος. οἱ
 δὲ Θεοὶ ἐρευνῶντες αὐτὴν, ἐκεῖσε εὗρον
 αὐτὴν, γραδὸς ὑποδείξασθαι τὸν τόπον,
 ἐνθα ἦν κεκρυμμένη, ἐρωτηθείσης παρὰ
 τῶν Θεῶν, εἰ οἶδε, πᾶ ἔστιν Ἀφροδίτη.
 ἦν ἡ Ἀφροδίτη ὀργισθεῖσα, ἐμαρμάρωσε,
 καὶ μέχρι τῆ νῦν ἵσταται ἡ στήλη αὐτῆς ἐκ-
 εῖσε.

827. Καὶ τὰς Ἑρεμβῶν.) Ἑλληνικὸς
 φησι, τὰς Ἑρεμβὰς περὶ τὰς τῆ Νείλε
 ῥοὰς οἰκεῖν. γένος δὲ Ἀράβων εἰσὶν οἱ
 Ἑρεμβοὶ, οἱ καὶ Τρωγλοδύται καὶ Ἰχθυοφά-
 γοι καλέμενοι, ὧν τὸν βίον πλατέως ὁ
 Διόδωρος γράφει. Ἑρεμβοὶ δὲ λέγονται,

ὅτι ἐν τῇ ἔρῃ, ἦτοι τῇ γῇ, βαίνουσιν.
 ὑπὲρ γὰρ τὴν γῆν καὶ τρώγλας οἰκοῦσι.

829-30. Μύρρας ἐρυμνὸν ἄστυ.) τὴν Βί-
 βλον λέγει, ἥτις ἐστὶ πόλις τῆς Φοινίκης.
 Μύρρα δὲ Θεῖαντος θυγάτηρ ἐγένετο.
 αὕτη ἐρασθεῖσα τῷ πατρὶ, καὶ λάθρα μι-
 γείσας αὐτῷ, καὶ ἔγκυος γενομένη, αἰσθε-
 μένης τῷτο τῷ πατρὶ, ἤσχετο τοῖς Θεοῖς,
 εἰς ἑτέραν φύσιν μεταλλαγῆναι, ἤσχεν μῆ-
 τε μετὰ ζώντων εἶναι, μῆτε μετὰ τεθνεώ-
 των. ὅθεν εἰς δέδρον αὐτὴν μετέβαλον,
 τὸ ἀπ' αὐτῆς λεγόμενον μύρραν, ἦτοι σμύρ-
 ναν Αἰολικῶς, ὅθεν καὶ τὸ μύρον καλεῖται.
 μὴ γὰρ ὡς οἱ μωροὶ, καὶ σὺ τὴν Μύρραν,
 μυρρίνην, ἦτοι μυρσίνην, νοήσης. ἔτω
 δὲ μεταβληθείσης αὐτῆς εἰς μύρραν, καὶ ἐφε-
 σῶτος τῷ χρόνῳ τῷ τοκετῷ, διαρραγέν-
 τος τῷ φλοιῷ ἀπεκύνθη τὸν Ἀδωνιν, ὃν
 ἰδῶσα ἡ Ἀφροδίτη, ἐφῆλσε, καὶ ἀνδρωθέν-
 τα ἐρασὴν ἐσχκε.

831. (a) Καὶ τὸν Θεᾶ κλαυσθέντα.)
 αἱ Μῦσαι τῇ πρὸς Ἀφροδίτην ὀργῇ φερό-
 μεναι, ὅτι πολλὰς αὐτῶν εἰς ἔρωτα κι-
 νῆσασα, ἐπεισεν ἀνδράσι μιγῆναι καὶ τε-
 κεῖν (οἷον Καλλιόπην ἐξ Οἰάγρου τεκεῖν
 Ὀρφέα καὶ Κυμόθωνα, Τερψιχόρην ἐκ Στρυ-
 μόνος Ῥῆσον, Κλειώ δ' ἐκ Μάγνητος Λι-
 νού)

EMENDATIONES.

* Supplevi ad sententiae accuratorem, ope duorum Codicum. (a) Haec, quae
 posposita erant, suo loco restitui.

Et capularem anum in-lapidem-versam corpore,
 Et Eremporum nautis piscata
 Prominentia litora. Videbit autem miserae
 Myrrhae munitam urbem, cujus puerperos
 830 Dolores exolvit arboreus ramus:
 Et a Dea defletum Gavantis sepulcrum
 Schoenide a-Musis-perditum, Arenta, Hospita;
 Broncho albo quem olim occidit aper.

PARAPHRASIS.

tricem quamdam capularem vetulam in saxum irata commutavit; et prominentia illa accolarum Nili Eremporum piscatibus pernota litora. Videbit deinde munitam adulterae Myrrhae oppidum Biblum, in quo illa, in arborem ex voto conversa, enixa fuit. Videbit Gavantis Adonidis bustum, plurimum amantis Veneris lacrymis perfusum, quem quondam odio Veneris Musae per aprum broncho lancinantem in venatione perdidit.

νον) τὸν ἐρώμενον (α) αὐτῆς Ἀδωνιν ἀπεινῶσαν. μέλος γὰρ κυνηγεσίας ἦσαν τερπνόν, καὶ τὸν ἐρασὴν Ἀφροδίτης Ἀδωνιν ἀκύναντα ποιήσασαι χαυνωθῆναι, ὥρμησαν ἐπὶ κυνηγέσιον. Ἀρης δὲ ὁ Θεός, ἀντερασῆς ὢν Ἀφροδίτης, εἴτε μεταμορφώσας ἑαυτὸν εἰς χοῖρα μορφήν, εἴτε πρὸς χοῖρον ὁρμήσαντα τὸν Ἀδωνιν αὐτὸς ἐναντίως ἐλθὼν, αὐτὸν ἀναιρεῖ. καὶ τὸ μὲν Ἀδωνίδος αἷμα καταρρέυσαν, τὴν ἀνεμάνην, λευκὴν ἔσαν πρότερον, ἐρυθρὰν ἀπειργάσατο. περὶ γὰρ ἀνεμώνην τὸν Ἀδωνιν πεσεῖν ἔτυχεν. Ἀφροδίτῃ δὲ τὸ πάθος μαθεῖσα, γυμνοῖς περιτρέχουσα τοῖς ποσίν, ἐλεεινὸν ὠλοφύρετο. ἀκύναντες δὲ καὶ αὐτὴ ῥόδωνιός ἐμπεσῶσα, τῷ καταρρέουσιν αἵματι τὸ ῥόδον ἐρυθρὸν ἀπειργάσατο.

Γάυναντος.) ὁ Ἀδωνις, Γάυνας παρὰ Κυπρίοις καλεῖται. Ἀδωνις δὲ ὁ Κύπριος, κατὰ τινας, (b) Κυνάρης παῖς ἦν, τῷ Κυπρίων βασιλέως, καὶ ὁ Θεῖαντος, ἐξ ἧς ἡ Ἀφροδίτῃ γεννᾷ Πρίαπον δυσειδῆ καὶ βαθυαἰ-

δοιον. καὶ γὰρ Ἥρα ἐγκυον ἔσαν αὐτὴν μαγευμένη χειρὶ ἀψαμένη, ἐποίησε τῆτον γεννήσαι.

832-33. * Σχοινίδι, Ἀρέντα, Ξένη *.) Σχοινίς, Ἀρέντα, καὶ Ξένη, Ἀφροδίτης ἐπίθετα. * Σχοινίς μὲν λέγεται *, ὅτι ἡ σχοῖνος βοτάνη μασσωμένη, τῆς ὁδόντας μὲν καθαίρει. κινεῖ δὲ καὶ πρὸς ἀφροδίσια. Ἀρέντα δὲ, ὅτι δύο ξένες ἀρμόττει πρὸς μίαν συνάφειαν γαμικὴν. Ξένη δὲ, ὅτι φιλοποιεῖ. ἡ δὲ σύνταξις, ἕτως. Ἐπόψεται ὁ Μενέλαος τόδε καὶ τόδε, καὶ τὸν τάφον τῷ Γάυναντος τὸν μεσόφθατον (c) (περιφραστικῶς τὸν Ἀδωνιν) τὸν κλαυσθέντα καὶ θρηνηθέντα τῇ Ἀφροδίτῃ τῇ τοιαύτῃ καὶ τοιαύτῃ, ὅντινά ποτε Ἀδωνιν ἔκτανεν ὁ πτέλας καὶ ὁ κάπρος ἐν κραντῆρι καὶ ὁδόντι λευκῷ. ἐκ τῆς εἰπεῖν δὲ, ὅτι ἐπόψεται τάφον Ἀδωνίδος, * τὸν τόπον λέγει, ἐνθα κεῖται ὁ Ἀδωνις *, ἡ τὴν Βίβλον, ἡ τὴν Κύπρον. καὶ ἐν τῇ Βίβλῳ γὰρ ἦν Ἀδωνις, καὶ ἐν τῇ Κύπρῳ ἕτερος Ἀδωνις, ὁ Κυνάρης. ὅπερ ἀκριβῶς τινες ἔκ-

EMENDATIONES.

(a) Αὐτῆς rescripti, pro αὐτῇ, sex Cod. secutus. (b) Sic legunt meliores Codices pro Κυνάρης. * Erui ex duobus MSS. et melius distinxi. * Eduxi pariter ex laud. Codic. (c) Haec uncis inclusi. * Supplevi, ut supra.

Ἐπόψεται δὲ τύρσιας Κηφνίδας,
 835 Καὶ Λαφρίῃ λακτίσμαθ' Ἑρμέα ποδός,
 Δισσὰς τε πέτρας, κέπφος αἶς προσήλατο
 Δαιτὸς χατίζων· ἀντὶ θηλείας δ', ἔβη,
 Τὸν χρυσόπατρον μόρφνον ἀρπάσας γνάθοις,

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 835. Ἑρμαίῃ Vat. 1307. 1471. Pal. 139. Alexand. Casan. chart. Barocc. alii-
 que; imo omnes, teste Tzetzæ. Ἑρμαίῃ Vat. 1306. Potter. et alii. Vers. 836. δὲ,
 pro τὲ, Vat. 1307. κέμφος Vat. 916. προσήλατο Vat. 117. 916. 972. 1471. Pal. 158.
 Alexand. uterque Casan. Barber. Barocc. aliique.

εἰδότες, συγχέουσι τὰς νέας (a) πῶς, οἱ
 μὴ γινώσκοντες, τὸν Μύρρα Αἰθιοπίν Βί-
 βλιν εἶναι, τὸν δ', ὃν εἵπομεν, Κύ-
 πριον, νῆσον Ἀδωνίδος τὴν Κύπρον φασίν.
 εἴςι δὲ καὶ τῆτο κακόπλεστον, τὸν τάφον
 μεσόφθατον λέγειν· ἔτι γὰρ ὁ τάφος,
 ἀλλ' ὁ Ἀδωνίς ὑπὸ Μισσῶν ἐφθάρη.

834. * Ἐπόψεται δὲ.) βλέπει δὲ ὁ
 Μενέλαος τὰς τέρας, ὅπῃ τὰδε καὶ τὰδε
 γέγονε, καὶ ὅπῃ τὸν Περσέα, τὸν τοιόνδε
 καὶ τοιόνδε, ἀρπάσας ὁ κέπφος καὶ τὸ κῆ-
 τος, ἔβη. πεφύσεται δὲ (ἀντὶ τῆς ἐπε-
 φήσατο καὶ ἐφονεύθη) ἡ φάλαινα ἡ δυσμί-
 σιτος, ἢ γὰρ τὸ κῆτος αὐτὸ, ἐκνευρισθὲν
 ἐν τῷ ξυρῷ καὶ λογχοδρεπάνῳ τῆς Περσέως
 αὐτῆς, τῆς οἰζάντος καὶ ἀνοίξαντος τὰς ἰπ-
 ποβρώτας ὠδῖνας τῶν τόκων τῆς δειρό-
 παιδος καὶ μαρμαρώπιδος γαλῆς, ἢ τοι τῆς
 ἀνελεύοντος τὴν Γοργόνα, καὶ ἐκ τῆς παρα-
 τομίας αὐτῆς ποιήσαντος ἐξελθεῖν Χρυσ-
 ὅρα καὶ τὸν Πήγασον. *

Ἐπόψεται δὲ.) θεάσεται δὲ καὶ τὴν Αἰ-
 θιοπίαν· τύρσιας γὰρ Κηφνίδας, τὰ τεί-
 χη καὶ τὰς πόλεις λέγει τῆς Κηφείας. ὁ δὲ
 Κηφεύς, ὁ τῆς Ἀνδρομέδης πατήρ, βα-
 σιλεὺς ἦν Αἰθιοπῶν. * καὶ ἐκ τῆς Κηφνί-
 δας τῆς Αἰθιοπίας λέγουσι. πρόσχες δὲ,
 μὴ γράψῃς Κηφνίδας, ὡς οἱ (b) μωροὶ,

λέγοντες, Κηφῆνας τῆς Αἰθιοπίας λέγεσθαι.
 ἀλλὰ Κηφνίδας τύρσις, ἀπὸ τῆς Κηφείας
 Κηφείας Κηφείδης, καὶ ἐκτάσῃ Κηφνίδης,
 ὡς Χρυσνίδης. Ἡρόδοτος Κηφῆνας καὶ Ἀρ-
 ταίης, ἔθνη Περσῶν εἶναι λέγει, καὶ Αἰ-
 θιοπῶν.

835. Καὶ Λαφρίῃ) Λάφριος, ὁ φιλό-
 ξενος. λέγει δὲ τὸν Ἑρμῆν. Ἑρμῆς γὰρ
 φυλάττων ἐν Αἰθιοπία βαλὼν τῆς Διὸς τὴν
 Ἰῶ, ἵνα μὴ ὑπὸ τῆς Ἥρας βλαβῇ, δι-
 ψήσας, ἐλάκτισε τὴν γῆν, καὶ ἀνέδωκεν
 ὕδωρ, ὅθεν ἐκεῖ ὁ τόπος Ἑρμῆς Πτέρνα
 καλεῖται, ὡς Πηγὰς κρήνη, καὶ Σκάμαν-
 δρος ποταμὸς.

(c) Ἑρμέα.) οἱ μὲν πάντες, (d) Ἑρ-
 μαίῃ, διφθόγγῳ γράφουσιν, ὡς εἴκειν καὶ
 εἰδότες διαφορὰν. ἐγὼ δὲ, ἔρμα ἔρμαιον,
 τὸ εὐρημα, καὶ ἡ γενικὴ, ἔρμαίῃ, τῆς εὐ-
 ρήματος, διὰ διφθόγγου γράφω. Ἑρμέα δὲ
 ποδός, τῆς Ἑρμειᾶς, (e) διὰ φίλῃς, ὅτι
 ἐκθλίβει τῆς ἰ γέγονεν.

836. Δισσὰς τε πέτρας.) Κηφείας, τῆς
 Αἰθιοπῶν βασιλείας, καὶ Κασσιεπείας γί-
 νεται παῖς Ἀνδρομέδα. ἐριζέσης δὲ τῆς
 Κασσιεπείας πρὸς κάλλος τῆς Ἥρας, ἢ,
 καθ' ἑτέρας, ταῖς Νηρησίῃς, ὁ Ποσειδῶν
 αὐτῶν παρακλήσει ἐπεμψε κῆτος, ὃ τὴν
 Αἰθιοπίαν ἐλυμαίνετο. χρησμῷ δὲ ὁ Κη-

E M E N D A T I O N E S .

(a) Πῶς rescripsi, pro τῶς, et intra incisum constitui, accuratiores Codic. se-
 cutus. * Protuli ex Cod. Vatic. 972. * Protuli pariter ex laud. Codice. (b) Μω-
 ροὶ rescripsi, pro πολλοὶ, ex probatior. exempl. (c) Ἑρμέα, pro Ἑρμαίῃ, ut
 in contextu. (d) Ita lego cum tribus MSS. pro: τὸ μᾶλ' διφθόγγον γράφει δὲ.
 (e) Sic, pro φίλῃς, ut supra.

Videbit quoque arces Cepheidas,
 835 Et Laphrii calcitratus Mercurialis pedis,
 Duplicesque aras, cepphus ad quas assiliit
 Dapis egens: Pro foemella vero, discessit,
 Aurigenum morphnum rapiens maxillis,

PARAPHRASIS.

Cernet quoque Aethiopiae urbes, quas Cepheus ditione tenet; et fontem, quem Ius custos Mercurius calcitratu elicit; et gemina illa saxa, ad quae cetus, ab Neptuno in Aethiopiam immissus, Andromedam, Cephei regis filiam, voraturus assiliit: at pro parata virgine Perseum illum, ex aureo Jovis imbre Danaëque ge-

φεύς τὴν ἑαυτῆς θυγατέρα, τὴν Ἀνδρομέ-
 δαν, πρὸς βορὰν ἔδωκεν ἐκρηφῆναι τῷ κή-
 τει, καὶ παρὰ πόλιν Αἰθιοπίας, Ἰόπην,
 δεσμοῖς σιδηροῖς δεσμῶσιν αὐτὴν περὶ τι-
 νας πέτρας. Περσεύς δὲ τῷ τότε καρατο-
 μήσας τὴν Γοργόνα, περὶ τὰς δὲ τὰς τόπας
 διήρχετο, καὶ τὴν Ἀνδρομέδαν οἰκτείρας,
 δείκνυσι τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνας τῷ κή-
 τει, καὶ ἅμα ἐλκύσας τὸ λογχοδρέπανον,
 ὃ μὲν μέρος τῆς κήτης ἐποίησε λίθινον. ὃ
 δὲ ἀπέκοψε, καὶ τὴν κόρην ῥυσάμενος ἔρη-
 μεν. ὅτι δὲ παρὰ Ἰόπην, τὰ κατ' Ἀν-
 δρομέδαν γέγονεν, Αἰριεΐδης τε μαρτυ-
 ρεῖ, καὶ Λιβάνιος, καὶ Προκόπιος, καὶ Ἰώση-
 πος· καὶ τις ἀπ' αὐτῶν ἔτιωσιν λέγει, Πό-
 λιν Ἰόπην, τῆς Ἀνδρομέδας τὸ δεσμωτή-
 ριον, ἄλλος δὲ τις πάλιν φησὶν, ὅτι
 ἐκεῖ ἢ Ἰώ, τὸν Ἄργον νικήσασα, ἀνθρω-
 πος γέγονεν.

Κέπφος.) (a) ὁ κέπφος, ζῶον ἐστὶ θα-
 λάσσιον, πτερωτὸν, * ἀφρῶ ἀγρευόμενον*.
 νῦν δὲ καταχρηστικῶς κέπφος τὸ κήτος
 λέγεται.

838. Τὸν χρυσοπάτρον.) τὸν Περσέα.
 ἢ δὲ ἰσορία, τοιαύτη. Ἀκρίσις, τῆς Ἀρ-
 γείων βασιλέως, καὶ Εὐρυδίκης, τῆς Εὐ-
 ρωτέως θυγατρὸς, γίνεται θυγάτηρ Δανάη,
 ἣν Ἀκρίσιος ὁ πατὴρ σιδηρᾶν ποιήσας θά-
 λαμον, ἐνέκλεισεν, ὅπως τῷ τῷ τρό-

πῳ μείνῃ παρθένος· ἐκ χρησμοῦ γὰρ ἠκη-
 κόει, ἀναιρεθῆναι ὑπὸ τῆς ἐξ αὐτῆς γεν-
 νηθέντος. Ζεὺς δὲ, ὡς ληρᾶσιν, εἰς χρυ-
 σὸν μεταστρέψας αὐτὸν, χυθεὶς διὰ τινος
 ὀπῆς, ἐμίγη αὐτῇ· ἢ δὲ ἐν γαστρὶ ἔσχε
 τὸν Περσέα. ὅπερ γινῆς ὁ ταύτης πατὴρ,
 ἀνέμεινε ταύτην τεκεῖν· τεκῆσαν δὲ σὺν
 τῷ βρέφει ἐμβαλὼν αὐτὴν λάρνακι ξυλί-
 νῳ, εἰς τὴν ὑποκειμένην ἔρριψε θάλασσαν,
 ἥτις πρὸς Σέριφον νῆσον ἐξηνέχθη, μίαν
 ἔσαν τῶν Κυκλάδων, ἧς ἐβασίλευε Πολυ-
 δέκτης, υἱὸς Ποσειδῶνος καὶ Κηρεΐας, ἀ-
 δελφὸν ἔχων Δίκτυν· ὅς Δίκτυς, ὡς ἰδίου
 παῖδα τὸν Περσέα ἐπαιδαγῶγει, καὶ τῆς
 Δανάης ἐπεμελεῖτο. ὃ δὲ Πολυδέκτης ἐβία-
 ζε τὴν Δανάην, μὴ δυνάμενος δὲ συγγε-
 νέσθαι αὐτῇ, τῆς Περσέως ἤδη πρὸς ἡβην
 ἐλαύνοντος, πλάττει, ὡς ἔδνων χρεῖαν
 ἔχει πρὸς γάμον Ἰπποδαμείας τῆς Οἰνο-
 μάς. καὶ ἄλλον ἄλλο τῶν φίλων αἰτεῖ· Περ-
 σέα δὲ πέμπει ἐπὶ Γοργόνας, δειροτομή-
 σαι τὴν Μέδυσαν, καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῇ
 ἐνεγκεῖν, ὅπως τῇ Ἰπποδαμείᾳ δοίη. τῆ-
 το δὲ ἐπραγματεύσατο, ὅπως τῆς Περσέως
 ὑπὸ Γοργόνων ἀναιρεθέντος, αὐτὸς ἀδεῶς
 τῇ Δανάῃ (b) συγγένοιτο. ταῦτα δὲ λῆ-
 ρος· Πολυδέκτης γὰρ τρεῖς ἦν γενεὰς πρό-
 τερον Ἰπποδαμείας. (c) Τέως μὲν φημι
 μυθικώτερον· τὸ δ' ἀληθὲς ἔτιωσιν ἔχει·

EMENDATIONES.

(a) Ita, praemissa textus voce, distinxi, duos Codic. secutus. * In vicem τῆς ἀφρον, substitui ex laud. MSS. (b) Συγγένοιτο malui, quam συγγίνοιτο, ex duo-
 bus commem. exempl. (c) Hunc locum misere luxatum et infectum sanavi ope-
 trium librorum MSS.

- Τὸν ἥπατεργόν, ἄρσεν', ἀρβυλόπτερον·
 840 Πεφήσεται δὲ τῷ θερισηῖρος ξυρῶ
 Φάλαινα δυσμίσητος ἐξινωμένη,
 Ἴπποβρότης ὠδῖνας οἷξαντος τόκων
 Τῆς δειρόπαιδος μαρμαρώπιδος γαλῆς·
 Ὃς ζωπλασῶν ἄνδρας ἐξ ἄκρᾳ ποδός,
 845 Ἀγαλματώσας ἀμφελυτρώσει πέτροις,
 Λαμπτηροκλέπτης τριπλανῆς ποδηγίας.

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 841. φάλλαινα Vat. 1307. Pal. 158. Casan. memb. alii que. Vers. 842. ἵππο-
 βρώτης Vat. 1306. Pal. 139. alii que. Vers. 843. μαρμαρόπιδος Vat. 1471. Alexand.
 et Barber. Vers. 845. πετρῶν Vat. 972. πέτρῳ Scaliger. πέπλων Pal. 158.

Ἐπεὶ δὲ ἡ Μέδσα, θυγάτηρ ἔσα Περ-
 σίδας, τῇ Ἀθηνᾷ πρὸς κάλλος ἀντήριζεν,
 Ἀθηνᾶ τὸν Περσέα κατ' αὐτῆς ἐπεμψεν,
 ὑπογράφασα καὶ ὑποδείξασα τέτῳ ἐν ζω-
 γραφίαις τὴν Γοργόνα περὶ πόλιν τῆς Σά-
 μος, Δεικτῆριον κληθεῖσαν, ἀπὸ τῆς ὑπο-
 δειχθῆναι (a) ταύτην αὐτῷ (b) ἐκεῖ. ἐλ-
 θὼν δὲ περὶ τὰς Φορκίδας πρῶτον, τὴν τε
 Περροδῶ καὶ τὴν Ἐνυῶ, τὰς ἐκ γενετῆς
 γραῦς, ἀδελφάς δὲ τῶν Γοργόνων, ἔλα-
 βε παρ' αὐτῶν τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν αὐτῶν,
 καὶ τὸν ἕνα ὀδόντα, ὃν μόνον εἶχον κατ'
 αἰμοιβὴν, καὶ ἔπρότερον αὐταῖς ταῦτα ἐ-
 δωκεν, ἕως ὠδήγησαν αὐτὸν πρὸς Νύμ-
 φας. καὶ λαβὼν τὰ πτερωτὰ τῶν Νυμφῶν
 πέδιλα, κίβισιν, ἥτοι πήραν ἢ κιβωτὸν,
 καὶ τὴν κυνὴν τῆς Αἰδῆς, καὶ παρὰ Ἑρμῆς
 ἀδαμαντίνην ἄρπην ἔχων, καὶ παρὰ τῆς
 Ἀθηνᾶς κάτοπτρον, πετόμενος ἦλθεν ἐπ'
 αὐτὰς τὰς Γοργόνας, ἐπ' Ὀκεανὸν ἔσας,
 περὶ πόλιν Ἰβηρίας, τὴν Ταρτησὸν, αἰτι-
 νες δρακοντοφόλιδας εἶχον κεφαλὰς, συῶν
 μεγάλων ὀδόντας, χεῖρας χαλκᾶς, καὶ
 πτέρυγας, αἷς ἐπέτοντο. ἔτω γὰρ πε-
 τόμενος ἐπ' αὐτὰς ἐλθὼν, καὶ κοιμωμένας
 εὐρών, καρατομεῖ τὴν Μέδσαν ἐν τῷ κα-
 τ'όπτρῳ βλέπων, καὶ πρὸς αὐτήν. ἡ γὰρ

ἂν ἀπελιθώθη, ταύτην ἰδὼν. αἱ δὲ κοι-
 παὶ αὐτῆς ἀδελφαὶ θρῆνον μέγαν ἐκάκουν,
 ἐκ τῶν (c) πολλῶν ὀφιδῶν αὐτῶν κε-
 φαλῶν ἐκπέμπουσαι συρισμὸν, ἐξ ὧν περ
 Ἀθηνᾶ, κατὰ Πίνδαρον, τὸν αὐλητικὸν
 καλέμενον πολυκέφαλον εὖρε νόμον. Περ-
 σεὺς δὲ τότε τῇ πῆρᾳ τὴν κεφαλὴν θείς,
 καὶ κατὰ νότον φέρων αὐτήν, ἐπορεύετο.
 ἐλθὼν δὲ εἰς Αἰθιοπίαν, ὡς ἔφην, τὴν
 Ἀνδρομέδαν τῆς κήτης ἐρρύσατο, καὶ λα-
 βὼν αὐτὴν γυναῖκα, ἔσχε παῖδα τὸν Πέρ-
 σην ἐξ αὐτῆς, καὶ καταλείπει παρὰ Κηφεί.
 τὸν δὲ Κηφεὺς ἀδελφὸν Φινέα, προμνη-
 σκευάμενον Ἀνδρομέδαν, καὶ αὐτῷ ἐπιβι-
 λένοντα, ἀπελίθωσε, δείξας τὴν Γοργό-
 να. αὐτὸς δὲ σὺν Ἀνδρομέδᾳ εἰς Σέρι-
 φον παραγέγονεν. εὐρών δὲ τὴν μητέρα
 μετὰ τῷ Δίκετι προσπεφευγῆσαν ἐν τῷ
 ναυῷ διὰ Πολυδέκτην, ἐλθὼν περὶ τὴν οἰ-
 κίαν τῆς Πολυδέκτης, καὶ συμπόσιον λαμ-
 πρὸν ἐφειρών, δείξας τὴν Γοργόνα, πάν-
 τας ἀπελίθωσε, τὴν δὲ βασιλείαν Δίκετι
 δίδωσι. τὰ δὲ τῶν Νυμφῶν πέδιλα, καὶ
 τὴν Αἰδῆς κυνὴν Ἑρμῆς παρ' αὐτῆς λαβὼν,
 τοῖς ἰδίοις δεσπόταις ἀπέδωκε. τὴν δὲ
 κεφαλὴν τῆς Γοργόνης Περσεὺς παρέσχε τῇ
 Ἀθηνᾷ. ἡ δὲ πρὸς τὸ μέσον τῆς ἰδίας

EMENDATIONES.

- (a) Sic cum quatuor Codic. lego, pro ; ταῦτα αὐτῷ. (b) Adjeci ex iisdem MSS.
 (c) Addidi ex omnibus fere libris.

Extisectorem , masculum , pennipedem :
 840 Interficietur autem messoris seculâ
 Balaena invisa enervata,
 Equino-humanos dolores aperientis partuum
 Ex-collo-parientis saxificae felis :
 Qui effingens homines ab extremo pede ,
 845 Statuas-efficiebat involutione saxorum ,
 Lucernae-fur trivagae deductionis.

P A R A P H R A S I S .

nitum , et Mercurii talaribus instructum hianti deglutiens fauce , discessit . Exenterata autem messoris Persei seculâ periit invisa bellua . Persei , qui hominem Chrysaorem , equumque Pegasus saxificae ex collo Medusae obtruncando extudit ; quique unici fur oculi , quo treis vicissim Gorgones utebantur , demesso illo capite homines in saxa convertebat.

ἄσπίδος ταύτην ἐνέπηξεν . ἄλλοι δὲ φα-
 σιν , ὅτι ἐπὶ τῷ κόσμῳ , ὃ περὶ τὸ σῆ-
 θος εἶχε , ταύτην ἐνέπηξεν , ὅθεν ἀπὸ τῆς
 Γοργόνος καὶ ὁ ἐπισήθιος ἐκείνος τῆς Ἀθη-
 ναῆς κόσμος , Γοργόνιον ἐκλήθη .

Περσεύς δὲ σὺν Ἀνδρομέδῃ καὶ τῇ μητρὶ
 Δανάῃ , ἔσπευδεν εἰς Ἄργος ἐλθεῖν πρὸς
 θεῶν Ἀκρίσις . Ἀκρίσιος δὲ , τὸν χρησμὸν
 δεδοικώς , εἰς Πελασγίαν ἐχώρησε . Τευ-
 ταμίδης δὲ , τῷ (a) Λαρισσαίων βασιλέως ,
 πένταθλον θέντος ἐπὶ τῇ τῷ πατρὸς τε-
 λευτῇ , Περσεύς ἀγωνιζόμενος , δίσκῳ βα-
 λὼν τὸν Ἀκρίσις πόδα , ἄκων αὐτὸν ἀ-
 ναιρεῖ , καὶ πενθήσας , ἔθαψεν ἔξω τῆς πό-
 λεως . πρὸς δὲ Μεγαπένθη , τὸν Προίτη ,
 ἐλθὼν , αὐτῷ μὲν ἔδωκεν ἰδίαν βασιλείαν ,
 τὴν τῷ Ἄργεος ἀρχὴν . αὐτὸς δὲ ὁ Περσεύς
 τὴν Τίρυνθα κατέσχε , τὴν ἐκεῖνος βασιλείαν .
 προσέκτισε δὲ Μίδειαν καὶ Μυκῆνας , ἔνθα καὶ
 ἑτέρας παῖδας ἔξ Ἀνδρομέδας γεννᾷ , Ἀλ-
 καῖον , Σθένελον , Ἑλληνα , Μήσῳρα , Ἡλε-
 κτρυῶνα , καὶ Γοργοφόντην , τὰς ἑτέρας ἢ αὐ-
 τῷ Πέρσει καταλειφθέντος , ὡς εἵπομεν , ἐν
 Αἰθιοπία παρὰ τῷ πάππῳ Κηφεῖ . * εἶπον
 τῷ Χρυσόπατρι τὴν ἱστορίαν * .

Ἀρπάσας γνάθους .) λυρεῖ , φλυαρεῖ ,

μη' γινώσκων , τί γράφει , ὡς καὶ τὸ Ἡπα-
 ταργόν . ὃ γὰρ τὸν Περσεύα τὸ κῆτος κα-
 τέπειν , ὡς περὶ Ἡρακλέα . ὡς εἴοικε δὲ οἰ-
 νοβαρῶν ὁ Λυκόφρων ἐκ τῶν Πτολεμαί-
 τρυῶν , καὶ δωρημάτων , τὴν Ἡρακλέους
 ἱστορίαν , καὶ τῷ κατὰ τὴν Ἡσιόνην κήτης ,
 ἐπὶ Περσεύα καὶ Ἀνδρομέδαν μετήνεγκεν .

839. Ἀρσενα .) γενναῖον .

(Ἀρβυλόπτερον .) ἐρρέθη , ὅτι πτερωτὰ
 ὑποδήματα τῶν Νυμφῶν εἶχεν . ἀρβύλη
 δὲ , εἶδος ὑποδήματος . Περσεύς κατάγει
 τὸ γένος ἐξ Ἀβαντος . Ἀβαντος γὰρ Προί-
 τος καὶ Ἀκρίσιος , Ἀκρίσις Δανάη , Δανάης
 καὶ Διὸς Περσεύς , Περσεύς Ἀλκαῖος καὶ οἱ
 λοιποὶ , Ἀλκαῖς , Ἀμφιτρυῶν , Ἡλεκτρυῶ-
 νος Ἀλκμήνη , Ἀλκμήνης * καὶ Ἀμοιτρυῶ-
 νος * Ἡρακλῆς καὶ Ἰφικλῆς , ἐξ ὃς Ἰόλαος .

840. Θεριστῆρος ξυρῶ .) ἐρρέθη .

842. Ἴπποβρότης ὠδῖνας .) καρατο-
 μηθείσης (b) γὰρ τῆς Γοργόνος ὑπὸ Περ-
 σέως , ἐκ τῷ τραχήλῳ αὐτῆς ἐξέθορεν ἄν-
 θρωπος μὲν ὁ Χρυσάωρ , ἵππος δὲ ὁ Πήγα-
 σος . ὅπερ (c) καὶ ἐπελαβόμεν ἐν τῷ οἰκείῳ
 τόπῳ εἶπεῖν .

843 46. Δειρόπαιδος γαλῆς .) τῆς γα-
 λῆς τῆς παιδείσης καὶ παίδας τιτάνσης ἐκ

E M E N D A T I O N E S .

(a) Λαρισσαίων , pro Λαρισσειών , ex omnibus paene Codic. * Adjeci ex quin-
 que MSS. * Supplevi ope duorum exempl. (b) Addidi ope trium librorum .
 (c) Addidi ex quinque MSS.

Ἐπόψεται δὲ τὰς θερειπότης γῆας,
 Καὶ ρεῖθρον Ἀσβύσας, καὶ χαμευνάδας
 Εὐνάς δυσόδμους, θηροσὶ συγκοιμώμενος.
 850 Καὶ πάντα τλήσῃ εἵνεκ' Ἀργείας κυνός,

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 847. γῆας Selden. alii que . Vers. 848. χαμευνάδας Pal. 139. 158. Alexand. Barber. Casan. chart. alii que . Vers. 849. δυσόδμοις Vat. 972. Palat. omnes . Alexand. et alii cum Pott. et Seld. vide Schol. Vers. 850. τλήσῃ εἵνεκ' Seld. alii que . τλήσῃ εἵνεκ' Αἰγύας κυνός legit Stephanus in Αἴγυς, quam Meursius lectionem veram esse ait; sed dubitat Berkelius, et nihil propterea mutari prudenter censet, nisi aliunde lux, diu quidem, mea sententia, optanda, affulgeat.

τῇ τραχίλῃ . ἡ γὰρ θαλασσία γαλῇ ἐκ τῇ τραχίλῃ γεννᾷ . νῦν δὲ τὴν Μίδεσσαν εἶπε Γοργόνα, διὰ τὸ μετὰ τὴν κατατομίαν τεκεῖν, ὡς εἶπομεν, Χρυσάορα, καὶ τὸν Πήγασον . Μαρμαρώπιδα δὲ, διὰ τὸ ἀπολιθῆναι τὰς ὁρᾶντας αὐτὴν . καὶ ταῦτα μὲν εἶπω . τὸ δ' ἐνταῦθα σύμπαν χωρίον ἀνοήτως (a) ἐγράφεν ὁ Λυκούφρων, εἰ μὴ τι μικρὸν ἡμεῖς αὐτῷ βοηθήσαντες, τὸ δέον ἀναπληρώσαιμεν .

Σκοπεῖται πᾶς ὁ βεβλόμενος, ὅπως ἔχει ἐνταῦθα κακῶς ἡ γραφή . φησὶ (b) γὰρ περὶ Μενελάου, (c) ὅτι ἐπόψεται τύρσιος Κηφίδας, καὶ τῇ Ἑρμῇ τὰ λακτίσματα, καὶ τὰς δισσὰς πέτρας, ὅπως ὁ θαλάσσιος κύων ἐξῆλθε, χρήζων φαγεῖν Ἀνδρομέδαν . ἀντὶ δὲ τῆς Ἀνδρομέδας ὑπεχώρησε λαβῶν τὸν Περσέα, τὸν ἡπατρυγὸν, τὸν ἀρβυλόπτερον . καὶ μέχρι τῆςδε καλῶς πᾶς ὁ λόγος ἔχειν δοκεῖ, καὶ ἐνταυθοῖ φεύδεται, παραφθείρας τὴν ἱστορίαν . ἀπὸ δὲ τῆς Περσέας, μέχρι τῆς εἰχῆς τῆς λέγοντος .

Ἐπόψεται δὲ (d) τὰς θερειπότης γῆας, (e) πάντως περισσὴ καὶ ἀνόητός ἐστιν ἡ γραφή, καὶ πρόσχες . Ἐπόψεται ὁ Μενέλαος τὰς τόπας, ὅπως (f) τόδε καὶ τόδε γέγονε, καὶ ὅπως τὸν Περσέα ἀρπάσαν τὸ κῆτος,

ἔβη τότε . πεφύσεται δὲ καὶ φονευθήσεται νῦν τῷ ξυρῷ τῇ Περσέως . καὶ παρακατιὸν . Ὅς ζωοπλασῶν ἀνδρας . (g) ὁρᾶτε, πῶς ἔχει τὸ ἐναντίον καὶ ἀνόητον; φέρε δὲ ἡμεῖς, ὡς δυνατόν, ἀνακαθάρωμεν τὴν βαθεῖαν τῆς γραφῆς κακίαν, καὶ ἀχερδον ὡς οἶον ἐξομαλίσωμεν . εἶπω (h) γὰρ ταῦτα τις συνταττέτω . Ἐπόψεται δὲ ὁ Μενέλαος τὰς τόπας, ὅπως τὰδε καὶ τὰδε γέγονε, καὶ ὅπως τὸν Περσέα τὸν τοιόνδε καὶ τοιόνδε ἀρπάσας ὁ κῆτος καὶ τὸ κῆτος, ἔβη . πεφύσεται δὲ, ἀντὶ τῆς πεφύσαστο καὶ ἐφονεύθη ἡ φάλλαινα ἡ δυσμίσσητος, ἥτοι τὸ κῆτος αὐτὸ, ἐκνευρισθὲν ἐν τῷ ξυρῷ καὶ λογχοδρεπάνῳ τῇ Περσέως αὐτῇ, τῇ εἵξαντος καὶ ἀνοίξαντος τὰς ἵπποβρόχους ὠδῖνας τῶν τόπων τῆς δειρόπαιδος καὶ μαρμαρώπιδος γαλῆς, ἥτοι τῇ ἀνελόντος τὴν Γοργόνα, καὶ ἐκ τῆς κατατομίας αὐτῆς ποιήσαντος ἐξελεῖν Χρυσάορα καὶ τὸν Πήγασον, ὅς καὶ ὅστις Περσεύς, ὁ λαμπτηροκλέπτης καὶ ὁφθαλμοκλέπτης τῆς τριπλάνης ποδηγίας, ζωοπλασῶν καὶ μεταπλάτων ἀπὸ ζώων τὰς ἀνδρας, ἥγαν τὰς ἀνθρώπους, ἀγαλματώσας, ἀντὶ τῆς ἡγαλμάτης, ἥτοι ἀγάλματα καὶ ἀνδριάντας ἐποίει, ἐν τῇ ἀμφελυτρώσει καὶ ἐπικαλύψει τῶν πετρῶν .

E M E N D A T I O N E S .

(a) Ἐγράφεν, pro ἔχραφεν, typograph. sphalmate . (b) Adjeci ex cunctis fere Codic. (c) Addidi, et lectionem potiore induxi, accuratior. libros secutus . (d) Τὰς, pro καὶ, ex omnibus MSS. ipsoque Lycophrone . (e) Πάντως, pro παντῇ, ex accuratior. exempl. (f) Sic, pro τὰδε simplici, ut supra . (g) Ὁρᾶτε, pro ὁρᾶς, ut supra . * Adjeci ex duobus MSS. (h) Supplevi ope trium MSS.

Videbit insuper aestate-irrigata arva,
Et fluentum Asbystae, et humi-jacentia
Cubilia graveolentia, feris condormiens:
850 Atque omnia feret gratiâ Argivae canis,

PARAPHRASIS.

Intuebitur praeterëa quae per aestatem Niliacis irrigantur aquis Aegyptia arva, et Asbystae fluvium, et graveolentia phocarum cubilia: quibuscum, ut Proteo responsum eliciat de fatiis suis, condormire non dubitabit. Quae cuncta obibit ac feret Argivae gratia canis, uxoris suae Helenae, quae treis matura toros experta, nul-

Ex 846. Λαμπυροκλέπτης.) ὁ μὲν Δυκόφρων φησὶ τῶν Γοργόνων εἶναι τὸν ὀφθαλμόν, τὸν ὑπὸ Περσέως κλαπέντα. λέγει δὲ, ὅτι ἓνα ὀφθαλμόν εἶχον, καὶ ἐφύλασσον ἀλλήλας. ὁ δὲ Περσεύς ἐλθὼν ἐκ τῶν ὀπίσω, ἐκράτησε τῷ ὀφθαλμῷ, καὶ ἔτιως ἐκοίτε τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνος. ἐγὼ δὲ εἶπον, ὅτι τῶν Φορκίδων, αἵτινες ἦσαν ἀδελφαὶ τῶν Γοργόνων.

Τριπλανῆς ποδηγίας.) (a) πεπλανημέναι γὰρ αἱ τρεῖς, ἐποδήγησαν ἀλλήλαις ἐναλλάξ, ἓνα ἔχουσαι ὀφθαλμόν. ἢ ὅτι μία παρ' ἐτέρας ἐναλλάξ χρωμένῃ τῷ ὀφθαλμῷ, κατὰ πλάνην καὶ περιφορὰν τὰς λοιπὰς ἐποδήγει.

847. Θερειπότης γῆρας.) ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς λέγεται, τὰς γῆρας καὶ τὰς γῆρας. καὶ μετὰ προσγεγραμμένης ἀπταισὸν ἐστὶ τὸ μετρὸν. κοινὴ γὰρ συλλαβὴ γίνεται διὰ τὸ κεχηνός. καὶ χωλίστατος δὲ εἰ ἦν, δέχεται ἐν τῷ ἱαμβικῷ (b) μέτρῳ. Γῆρας δὲ καὶ χώρας θερειπότης λέγει τὴν Αἴγυπτον. ὁ Νεῖλος γὰρ, ἐξερχόμενος ἐν τῷ θέρει, ἀρδεύει αὐτήν. ἔτος διίσησι τὴν Αἰθιοπίαν ἀπὸ τῆς Λιβύης. τινὲς δὲ φασιν, ἐν Λιβύῃ εἶναι τὰς πηγὰς τοῦ Νεῖλου, ὡς Δῆρις. ἀλλ' ἐκ ἐστὶ τῆτο ἀληθές.

848-49. Ἀσβύσαο.) (c) Ἀσβύσαι, ἔθνος Λιβυκόν, ὡς λέγει Διονύσιος ἐν τῇ

Περικλήσει.

Καὶ χαμευνάδας * ἐυνὰς δυσόδμους *.) ἢ δυσόδροις θηρσὶ συγκοιμώμενες. Ἡ δὲ ἰσορία, τοιαύτη. Μενέλαος ἐξωθεῖς περὶ τὴν Αἴγυπτον, (d) καὶ πολὺν χρόνον ἐκεῖσε διατρίβων, ἠδουμένη περὶ τῆς εἰς πατρίδα ἐλεύσεως. (e) ἰδῶσα δὲ αὐτὸν Εἰδοθέα, ἢ τῇ Πρωτέως θυγάτηρ, ἐν Φάρῳ, φησὶ πρὸς αὐτὸν, „ Μενέλαε, εἴπερ βέλεις „ μαθεῖν τὸ περὶ σε πᾶν, ἔστι μοι πα- „ τὴρ ὁ θαλάσσιος Πρωτεύς. ἔτος περὶ „ δειλὴν ἐκβαίνων ἐκ τῆς θαλάσσης, συγ- „ κοιτάζεται ταῖς φώκαις. λαβὼν ἔν καὶ „ σὺ παρ' ἐμῇ δέρματα φωκῶν νεοδάρ- „ των, ὑπόδησαι καὶ σὺ καὶ οἱ γενναϊότεροι „ τῶν σῶν ἐταίρων, καὶ (f) συγκαταλέχθη- „ τε ταῖς λοιπαῖς φώκαις. ἐλθόντα δὲ „ τὸν Πρωτέα κατὰσχετε, (g) καὶ μηδεὶς „ πτοηθήτω, πρὸς πάντα τῆτον ὄρων με- „ τατρεπόμενον, πρὸς ὕδωρ, πρὸς πῦρ, „ πρὸς ζῶα παντοῖα. ἀλλὰ κητέχοντες, „ ἐρωτήσατε, καὶ ὅς ὑμῖν ἐρεῖ περὶ πᾶν- „ των σαφές αὐτα „ συγκοιτασθέντες γὰρ „ ταῖς φώκαις, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα ποιή- „ σαντες, ἔμαθον παρὰ τῷ Πρωτέῳ περὶ „ τε ἀπόπληκ, καὶ πάντων, ὧν ἐχρηζον. διὰ „ δὲ τὸ δυσᾶδες τῆς φώκης ἔτος εἶπε τὸ „ (h) ἐυνὰς δυσόδμους, ἢ δυσόδροις θηρσὶν. „ 850. Τλήσειθ' εἵνεκα.) καὶ τλήσεται εἵ-

EMENDATIONES.

(a) Haec, quae temere cum praecedentibus conjuncta legebantur, sic, praemissis contextus vocibus, distinxi ope trium laud. exempl. (b) Addidi ex quatuor exempl. (c) Haec praevia textus voce distinxi, duos Cod. secutus. * Adjeci, vel potius accuratius distinxi, ex laud. MSS. (d) Necessariam conjunct. apposui ex cunctis pae- ne libris. (e) Sic lego cum tribus Codic. pro: Ὁν ἰδῶσα Εἰδοθέα, &c. (f) Συγ- καταλέχθητε, pro συγκαταλέχθητε, ex accuratior. MSS. (g) Sic malui legere, quam: μηδὲν πτοηθέντες, ut supra. (h) Supplevi ope duorum Cod.

Τῆς θηλύπαιδος καὶ τριάνορος κόρης.
 Ἦξει δ' ἀλήτης εἰς Ἰαπύγων στρατὸν,
 Καὶ δῶρ' ἀνάψει παρθένῳ Σκυλητρίᾳ,
 Ταμάσιον κρατῆρα, καὶ βοάγειον,
 855 Καὶ τὰς δάμαρτος ἀσκέρας εὐμαρίδας.
 Ἦξει δὲ Σίριν, καὶ Λακινίη μυχῆς,

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 851. τριάνορος Vat. 972. Vers. 853. Σκυλευτρία Pal. 40. omnibus fortasse accuratius. Vers. 854. Τεμέσιον Pal. 158. Vers. 855. ἀσκέρας Pal. 139. et 142. Vers. 856. Λακινίης alii. Λακωνίης Vat. 117.

νεκα. τὸ μὲν τλήσεθ' εἵνεκα, Ἀττικὸν·
 δασύνεται γὰρ τὸ εἵνεκα Ἀττικῶς· τὸ
 δ' τλήσετ' εἵνεκα, φιλεῖται Ἰωνικῶς καὶ
 Αἰολικῶς· ἐκεῖνοι γὰρ, * οἱ τε Ἴωνες καὶ
 Αἰολεῖς *, πάντα φιλεῖσιν, ὡς τὸ Λεύ-
 κισπος, ἀπηλιώτης, καὶ τὰ ὅμοια· ταῦτα
 γὰρ παρ' ἡμῖν * τε καὶ Ἀττικοῖς * δασέως
 ἐκφέρεται, Λεύκισπος καὶ ἀπηλιώτης. * ἐ-
 δασύνθη γὰρ Ἀττικῶς καὶ τὸ εἵνεκα *.

851. Τῆς θηλύπαιδος.) τῆς Ἑλένης,
 ὡς καὶ Ὅμηρος φησιν, Ἑλένην μὴ τεκεῖν
 ἤδ' ἔτι θυγατέρα τὴν Ἑρμιόνην· κα-
 τὰ δὲ Δῶριν, καὶ Ἰφιγένειαν ἐκ Θησέως.
 Ἄλλοι δὲ φασί, καὶ Νικόστρατον καὶ (a) Αἰ-
 θιόλαν τεκεῖν (b) ἐκ Μενελάου· ἐκ δὲ Ἀ-
 λεξάνδρου οἱ πλείονες φασί τέσσαρας τε-
 τοκένας, Βένικον, Κόρυθον, Ἀγαυον, καὶ
 Ἰδαῖον.

Τριάνορος.) τῆς πολυάνδρου, ὡς καὶ ὅπι-
 σθεν πεντάλετρον αὐτὴν εἶπεν.

Κόρης.) κόρη, κυρίως ἢ καθαρὰ καὶ παρ-
 θένος· κατὰ δὲ Μολοσσῆς, καὶ κατὰ τὴν
 κοινὴν συνήθειαν, κόρη, ἢ εὐμορφος, ὅπερ
 καὶ νῦν δηλοῖ· ἐπεὶ γὰρ τὴν θηλύπαιδα καὶ πο-
 λύανδρον παρθένον λέγει, ἀλλ' εὐμορφον

αὐτὴν καλεῖ.

852. Ἦξει δ' ἀλήτης.) παραγενήσε-
 ται δὲ ὁ Μενέλαος πλανώμενος εἰς τὴν
 χώραν τῶν Ἰαπύγων, ἥτοι τῶν Καλα-
 βρῶν· ἢ γὰρ (c) Μεσσαπία, καὶ Ἰαπυγία,
 ὑπερὸν Σαλεντία, εἴτα Καλαβρία ἐκλήθη,
 καθά φησιν ὁ ἱστορικὸς Δίων, ὁ τὰς Ῥω-
 μαίων πράξεις συντάξας· καίτα δὲ ἡ
 Καλαβρία περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον, καὶ τὸν
 Ἀδρίαν.

853. Καὶ δῶρ' ἀνάψει.) καὶ τῇ Ἰαπυ-
 γίᾳ, ἥτοι τῇ Καλαβρίδι, τῇ (d) σκυλη-
 τρίᾳ καὶ πολεμικῇ Ἀθηνᾷ δῶρα δώσει, καὶ
 καθιέρώσει ἀναθήματα, κρατῆρα χαλκῆν
 ἀπὸ Τεμέσης, πόλεως Καλαβρίδος, καὶ τὸν
 ἑαυτῆς θυρεὸν, ἥτοι τὸ σάκος, καὶ τὰ τῆς
 Ἑλένης εὐπόδητα ὑποδήματα.

854. Ταμάσιον.) (e) Τέμεσα, πόλις
 Καλαβρίας ἀριστόχαλκος, περὶ ἧς φησὶν
 Ὅμηρος.

* Πλέων οἶνοπα πόντον ἐπ' ἀλλοθρόος
 ἀνθρώπους,*

Ἔς (f) Τεμέσιν μετὰ χαλκὸν ἄγω
 δ' αἰθῶνα σίδηρον.

(g) ταύτην δὲ καὶ οἱ Βάρβαροι, Καλαβροί

EMENDATIONES.

* Addidi ex tribus libris. * Supplevi ex laud. MSS. * Protuli, ut supra.

(a) Αἰθιόλαν, pro Ἐφιόλαν, ex accuratior. exempl. utroque etiam Potteriano suf-
 fragante. (b) Ἐκ Μενελάου rescipsi, pro: καὶ Μενέλαον, quam insulse, auctoritate
 quinque MSS. (c) Μεσσαπία, pro Μεσαπυγία, ex tribus Codic. (d) Σκυλητρία,
 pro σκυλατικῇ, ex sex exempl. ipsoque Lycoph. (e) Τέμεσα, pro Τάμεσα, ex
 quatuor MSS. * Supplevi ope duorum Codic. (f) Τεμέσιν, pro Ταμέσιν, ex
 iisdem libris, ipsoque Homero. (g) Ταύτην, pro ταύτας, ex septem MSS.

Mulierperae et multiconjugis puellae.
 Veniet autem erro ad Japygum exercitum,
 Ac dona suspendet virgini spoliatrici,
 Tamasium craterem, et clypeum-bubulum,
 855 Et uxoris calceos facile-calceandos.
 Adibit etiam Sirin, et Lacinii sinus,

PARAPHRASIS.

Iam masculam prolem in lucem edet. Tum in Japygiam veniet, Apulisque bello devictis, donaria dicabit bellatrici Minervae aeneum craterem, ex corio bubulo confectum scutum, facileque calceandas conjugis suae crepidas. Adibit deinde Sirin, Italiae urbem, Laciniumque, Crotonis promontorium: quibus locis Thetis hor-

τε καὶ ἑτέροι, Τέρψαν ἔτι καλῶσιν, ὥσπερ αἰδῶμενοι μεταποιῆσαι καθ' ὁλοκληρίαν τὴν τῆς Ὀμήρου φωνήν. ὁ δὲ Λυκόφρων (a) ἔτοσι, καὶ αἰδεσθεῖς τὴν ποιητικὴν ἐκείνης φωνήν, ἔδωκε τὴν περὶ τὸν Ποιητὴν τῶν Βαρβάρων αἰδῶ λογισάμενος, βαρβαρώτερος ἐκείνων φανείς, καὶ κατὰ τὴν παροιμίαν, κριὸς τὰ τροφεῖα διδῶς, Τάμασαν, τὴν Τέμεσαν ἐκάλεσεν.

Βοάγριον.) ἀσπίδα, ἐκ δέρματος βοῦς ἀγρίης γεγονυῖαν.

855. Ἀσκέρας εὐμαρίδας.) ἔτος ἀσκέρας τὰ ὑποδήματα καλῶς λέγει. εὐμαρίδας δὲ, τὰς εὐμαρῶς καὶ εὐκόλως ὑποδυμένας περὶ τὰς πόδας. ἀσκέραι δὲ, κυρίως τὰ ἐν τοῖς ποσὶ πιλία, ἥτοι τὰ ὀρτάρια, λέγεται. (b) ἔτος δὲ ὁ Λυκόφρων, καίπερ ἀπ' Αἰσχύλου κλέπτων λέξεις τινάς, ἐξ Ἰππώνακτος δὲ πλέον, ἢ ἐπιλήσμων ὢν, ἢ μὴ νοῶν τὰς αὐτὰς, ἀλλήν ἄλλως ἐτίθει. ἀλλ' ἀναμνήσω τῆτον ἐγὼ τὸν σοφὸν ποιητὴν.

Οὐκ οἶσθα, ὦ Λυκόφρον, ὅτι ὅτε σὺ τὴν Ἰππώνακτος κατεῖχες βίβλον, κατόπιν σε ἐσηκῶς ἐγὼ, ἐώρων σε τὰς αὐτὰς λέξεις ἀναλεζόμενον, καὶ τὸ ἀσκέρας δὲ

ἐκεῖ εὐρηκας, καὶ ἔτω τέθεικας, μὴ προσχῶν, μηδ' εἰς νῦν ἔχων τὰ ῥητὰ. ἀλλ' ἄκουε, πῶς φησὶν Ἰππώναξ, καὶ μάθε, ὅτι ἀσκέραι καὶ τὰ ὑποδήματα, ἀλλὰ τὰ πιλία, ἥτοι τὰ ὀρτάρια, εἰσιν.

Ἐμοὶ γὰρ καὶ ἐδωκας ἔτε τὰν χλαῖναν Δασεῖαν, ἐν χειμῶνι φάρμακον (c) ῥίγας, οὐτ' ἀσκέρησι τὰς πόδας δασεῖσιν.

Ἐκρυψας, ὥς μή μοι χίμετρα (d) ῥίγνυται.

ἔγνωσ, ὅτι διὰ τῆς εἰπεῖν δασείας τὰς ἀσκέρας, τὰ ὀρτάρια φησιν. εἰ δὲ χρεῖα σοὶ καὶ ἑτέρας μαρτυρίας, ἄκουσον.

ὦ φίλ' Ἑρμῆ Μαιάδος, Κυλληνίε.

καὶ μετὰ τινά φησι.

Δὸς χλαῖναν σφύκτεριν Ἰππώνακτι, καὶ κυπασίσκον, καὶ σαμβάλικα, καὶ σκέρικα,

καὶ χρυσῶ μοι σατῆρας ἐξήκοντα

Τῆ νερέρης τοίχε

ἔγνωσ πάντως νῦν, ὅτι ἀσκέρικα τὰ ὀρτάρια πάντως λέγεται. ἰδὲ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ καὶ ἐνὶ σίχῳ, περὶ ὑποδημάτων εἰπὼν, καὶ περὶ ἀσκερῶν λέγει.

856. Ἦξει δὲ Σίριν.) Σίρις, ποταμὸς Ἰταλίας, καὶ πόλις. ἢ δὲ πόλις Σί-

EMENDATIONES.

(a) Adjeci ex duobus exempl. (b) Perinfectum hunc locum et misere luxatum sanavi ope duorum MSS. praecipue vero Vatic. 972. (c) ῥίγας, pro ῥίγεις, ex quatuor libris, Baroc. etiam et Graev. consentientibus. (d) ῥίγνυται, pro γίγνυται, ut supra.

Ἐν οἷσι πόρτις ὄρχατον τέυξει Θεᾶ
 Ὀπλοσμία, φυτοῖσιν ἐξησημένον.
 Γυναιξὶ δ' ἔσαι τεθμός ἐγχώροις, αἰ
 860 Πενθεῖν τὸν εἰνάπηχυν, Αἰαντὶ τρίτον
 Καὶ Δωρίδος, πρηνῆα δαίς μάχης.
 Καὶ μήτε χρυσῷ φαιδρὰ καλλύνειν ῥέθῃ,
 Μῆθ' ἀβροπίνης ἀμφιβάλλεσθαι πέπλῃς
 Κάλχη φορυκτὸς· ἔνεκα Θεᾶ Θεός
 865 Χέρσῃ μέγαν σόρθυγα δωρεῖται κτίσαι.
 Ἦξει δὲ ταύρῃ γυμνάδας κακοζένης
 Πάλῃς κονίσρας, ὅντε Κωλῶτις τεκνοῖ

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 858. Ὀπλοσμία. Vat. 916. 972. et 1306. Vers. 859. τ', pro δ', Pal. 142. aliisque. ἐγχώροις Pal. 142. Vers. 860. εἰνάπηχυν Vat. 1471. Alexand. Casan. chart. Barber. et Barocc. Vers. 861. δαίς, pro δαίς, ex Vat. 972. 1307. 1471. Barber. utroque Casan. aliisque. Vers. 863. ἀβροπίνης Pal. 139. ἀμφιβαλέσθαι Pal. 139. et 158. Vers. 864. ἔνεκεν Vat. 1307. Θεός Θεᾶ Vat. 916. 972. 1471. Pal. 139. Casan. chart. Barber. et Barocc. Vers. 865. κτίσει Vat. 1471. Pal. 139. Casan. chart. et Barocc.

ρις, νῦν Πολίειον λέγεται, ἀπὸ (a) Πό-
 λιδος κασσεῶς ἐμπόρου.

Λακινία μυχῶς.) τὸ Λακίνιον, ἀκρω-
 τήριον Κρότωνος, περὶ ὃ φησὶ καὶ Θεόκριτος.
 Καὶ τὸ ποταμὸν τὸ Λακίνιον, (b) ἅπερ
 ὁ πύκτας

Αἴγων ὀρδακόντα (c) μόνος κατεδαίσα-
 το μάσδας.

Λακίνιον δὲ ἐκλήθη ἀπὸ Λακινίᾳ Κροτω-
 νιάτῃ.

857. Ἐν οἷσι πόρτις.) ἐν οἷσισι τό-
 ποις, τοῖς περὶ Κρότωνα δηλονότι, ἢ Θε-
 τὶς κῆπον τῇ Ἥρᾳ ἀναθήσει. αἱ δὲ γυναι-
 κες ἐγχώριοι, ἐκ νόμου αἰεὶ ἐκεῖ ἔσονται
 μελανοφόροι, καὶ τὸν ἐννεάπηχυν Ἀχιλλεῖα
 δακρύσσει, ὅτινος ἔνεκα ἢ Θεὸς Θετὶς τῇ

Θεᾷ Ἥρᾳ δωρεῖται, καὶ ἀνατίθῃσι τὸν μέγαν
 σόρθυγα τῆς χέρσῃ ἐν τῷ κτίσει ὄρχατον.

Ὀρχατον.) εἶχον, τάξιν. διὰ δὲ τῶ
 εἰπεῖν ἐξησημένον καὶ κεκοσμημένον φυ-
 τοῖς, (d) ὄρχατον τὸν κῆπον λέγει.

858. (e) Ὀπλοσμία.) Ὀπλοσμία, Ἥρας
 ἐπίθετον, τιμωμένης ἐν Ἠλίδι, πόλει τῆς
 Πελοποννήσου καὶ Τριφύλης.

859. Τεθμός.) ὁ νόμος, ἐκ τῶ τέθει-
 μαί, τέθεισαι, τέθειται, τεθμός.

860-61. Εἰνάπηχυν.) ἐννεά πηχῶν
 λέγει μέγεθος ἔχειν τὸν Ἀχιλλεῖα.

Αἰαντὶ τρίτον καὶ Δωρίδος.) τὸν ἐκγονον
 Αἰαντὶ τρίτον καὶ Δωρίδος. Αἰαντὶ γὰρ καὶ Ἐν-
 δηίδος Πηλεὺς, Πηλέως καὶ Θετίδος Ἀχιλ-
 λεὺς. καὶ πάλιν μητρόθεν, Δωρίδος καὶ Νη-

EMENDATIONES.

(a) Πόλιδος, pro πόλεως, ex accurat. MSS. (b) Αἵπερ, pro ὅπερ, ex tribus
 exempl. ipsoque potissimum Theocrito. (c) Μόνος, pro μάνος, ut supra. (d) Sic
 cum accuratior. MSS. lego, pro: ὄρχατον, δηλοῖ τὸν κῆπον. (e) Ita emendavi,
 ex duobus exempl. quum antea legeretur: Ὀπλοσμία.) Ἥρας, &c.

Ubi juvenca hortum faciet Deae
Hoplosmiae, plantis exornatum.

Mulieribus autem erit lex indigenis, semper
860 Lugere novemcubitalem, ab Aeaco tertium
Ac Doride, fulmen bellicae pugnae;
Et neque auro nitida decorare corpora,
Neque vinnula circumdare pepla,
Purpurâ tincta: cujus-gratiâ Deae Dea
865 Terrae magnum cacumen largietur conserendum.
Vadet denique ad tauri gymnasticas inhospitas
Luctae palaestras, quem Colotis genuit

PARAPHRASIS.

tum, plantis arboribusque consitum, praeparabit Junoni, Hoplosmiae nomine in Elide cultae. Indigenis autem feminis perpetuus inde mos erit, novem magnitudine cubitorum Achillem, Aeaci ac Doridis nepotem, bellicae fulmen, lugere; nec auro nitida corpora decorare, nec molles e purpura vestes induere: quapropter divae Junoni Dea Thetis magnum terrae cacumen, Lacinium, munerabitur conserendum atque habitandum. Profectus deinde, ad Erycem Siculum, immanem illum taurum, Veneris apud Alentem, Colophonis fluvium, et Longurum, ca-

ρείως Θέτις, Θέτιδος ἢ Πηλέως Ἀχιλλεύς.

Πρηνῆρα μάχης.) τὸν σφοδρὸν ἢ διάπυρον ἀνεμον τῷ πολέμῳ. * λέγει δὲ τὸν μάχιμον. *

862. (a) ῥέβη.) ῥέβος, κυρίως τὸ πρόσωπον, παρὰ τὸ ῥᾶον τὰ ἔθνη δι' αὐτῶ φαίνεσθαι. νῦν δὲ καταχρηστικῶς πάντα τὰ μέλη, ῥέβη εἶπεν.

863. Ἀβροπίνης.) τρυφεροσμήμονας, πλεσίους, σπρικής.

864. Κάλχη φορυκτῆς.) πορφύρα βαμμένης κυρίως, νῦν δὲ τῶς ἀπλῶς βαμμένης διὰ πολλῶν βαφῶν, ἢ πεποικιλμένης, ἢ πλεγμαρικῶς λέγει. κάλχη δὲ, ἢ πορφύρα, ὅθεν ὁ κόγχος ἢ ἡ κογχύλη εὐρέθη.

865. Στόρθυγχα.) ὀξύτητα, ἀκρωτήριον τῷ Κρότωνος. λέγει δὲ τὸ Λακίνιον.

866. Ἦξει δὲ ταύρος.) παραγενήσεται δὲ ὁ Μενέλαος ἢ εἰς τὴν Σικελίαν, ὅπως αἱ παλαῖσσαι τῷ Ἑρκεος, τῷ ξενοκτόνῳ, τῷ ἢ Ἀφροδίτης ἢ Ποσειδῶνος, ἀφ' ὧς ἢ ὁ τόπος Ἑρυξ ἐκλήθη. παλαίστην γὰρ αὐτὸν ὄντα, ἢ πένταθλον, ἢ ἔτω τῶς ξένους ἀναγρῶντα, Ἡρακλῆς διέρχόμενος, ἢ πενταθλήσας αὐτὸν, ἄρας μετέωρον (b) κατεκρήμνισεν ἢ ἀνείλε, ἢ ἔτως Ἑρυξ ὁ τόπος ἐκλήθη. Ταῦρον δὲ τὸν Ἑρκεά φησι, διὰ τὸ θυμικὸν ἢ γενναῖον.

867. Κωλῶτις.) ἡ Ἀφροδίτη ἐν Κύπρῳ. Κωλῶτις δὲ ἐκλήθη, ἔτι τις νεανίας ὑπὸ ληστῶν, ἢ ὑπὸ τῷ τυράννῳ κατασχέ-

EMENDATIONES.

* Supplevi ope quinque exempl. (a) Ita lectionem restitui ductu duorum MSS. quae antea ferebatur: ῥέβος.) κυρίως, &c. (b) Sic emendavi ope trium MSS. prius enim legebatur: κατεκρήμνισεν, ἢ ἔτως ἀνείλεν αὐτὸν. Ἑρυξ δὲ ἢ ὁ τόπος ἐκλήθη.

Ἀλεντία, κρείσσα Λογγέρη μυχῶν.
 Ἄρπης Κρόνος πήδημα, Κογχείας θ' ὕδωρ
 870 Κάμψας, Γονῶσαν τ', ἠδὲ Σικανῶν πλάκας,
 Καὶ θηροχλαίνης σπηκὸν ὠμης ἔλκυε,
 Ὀν Κρηθέως ἀμναμος, ὀρμίσας σκάφος,
 Ἐδειμε πεντήκοντα σὺν ναυπηγέταις.
 Κρόκῃ δὲ Μινυῶν εὐλιπῇ σελχίσματα
 875 Τηγεῶσιν, ἄλμης ἔδὲ φοιβάζει κλύδων,
 Οὐδ' ὀμβρία σμήχυσσα δηναιὸν νιφάς.

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 868. Λογγέρη Vat. 916. 1471. Pal. 139. Alexand. Barber. Casan. chart. et Barocc. Λογγύρη Pal. 158. Vers. 869. τὸ θ' non agnoscunt Vat. 916. 1471. Pal. 139. Casan. chart. Barber. et Selden. Vers. 874. κρόκῃ Vat. 1307. sed alterum π obelo transfixum est, τὸ δὲ non agnoscit Vat. 972. Selden. autem legit: Μινυῶν δ', ἀλιπῇ Pal. 158. σελχίσματα alii. σλεχίσματα Vat. 117. 972. Pal. 40. Cas. chart. Barb. Barocc. aliique. Vers. 875. ἔ, pro ἔδὲ, Vat. 916. φοιβάζων Vat. 1471. et Pal. 139.

θεῖς, ἐκ τῶν κάλων, ἥτοι ἐκ τῶν (a) ἀκρων μορίων καὶ τῶν χειρῶν ἐδέθη. ἢ δὲ θυγάτηρ, ἢ τῆ ἀρχιλήνης, ἢ τῆ τυράνης, ἐρασθεῖσα αὐτῆς, ἀπέλυσε αὐτὸν, μιγείσα τῷ. ὁ δὲ Ἀφροδίτης ἱερὸν Κωλώτιδος ἰδρύσατο, εἰς εὐχαριστίαν αὐτῆς, ὅτι δεδεμένον ὄντα ἐκ τῶν κάλων ἐρύσατο. Κωλὶς δὲ λέγεται καὶ ἡ ἄορτις γῆ.

868. Ἀλεντία.) ἢ ἐν Ἀλεντί, ποταμῷ Κολοφῶνος, τιμωμένη. ἐκεῖσε γὰρ ἱερὸν αὐτῆς ἐστίν.

Λογγέρη.) (b) Λόγγυρος, λίμνη Σικελίας.

869. Ἄρπης.) Ἄρπη, ἥτοι Δρέπανον, καὶ ἡ Φαιακία, (c) ἡ Κέρκυρα, (d) καὶ χωρίον ἐν Σικελίᾳ λέγεται. ἢ μὲν Κέρκυρα, ὅτι ἦν ἐκεῖ κεκρυμμένον τὸ δρέπανον, μεθ' ἧς ὁ Ζεὺς τὸν Κρόνον ἐξέτεμνε, ἢ τὸ δρέπανον, ὅπερ ἡ Δημήτηρ ἔλαβε παρ

Ἡφαίστῃ, τέμνειν τῆς σάχης. (e) τὸ δ' ἐν Σικελίᾳ, ὅτι ἐκεῖ ἦν τὸ δρέπανον, μεθ' ἧς τὸν Οὐρανὸν ὁ Κρόνος ἐξέτεμε, καὶ ὡς ὁ Λυκόφρων φαίνεται νῦν τὸ Κρονοτόμον δρέπανον λέγειν. τὸ δὲ δρέπανον παρὰ Σικελίοις ζᾶγκλον καλεῖται. μέμνηται δὲ καὶ Καλλιμάχος ἐν δευτέρῳ Αἰτιῶν.

870. Γονῶσαν.) ἐστὶ μὲν καὶ πόλις Θετταλική, νῦν δὲ λίμνη Σικελίας, ἐν ἣ ἐπλανήθη ὁ Μενέλαος.

871. Καὶ θηροχλαίνης σπηκὸν.) ἀπὸ κοινῆς τὸ κάμψας, ἥτοι παρελθὼν, ὁ Μενέλαος καὶ τὸν σπηκὸν καὶ ναὸν τῆς θηροχλαίνης Ἡρακλέους, ἥρπεν τῆς ἐνδεδυσμένης τὴν λεοντήν. τῷ γὰρ Ἡρακλεῖ ναὸν περὶ Σύρτιν τῆς Λιβύης ἰάσων (f) ἀνήγαγε, καὶ οἱ λοιποὶ Ἀργοναῦται, μετὰ τὸ ἐπιτελεῖσαι ἀγῶνας ἐκεῖσε. εἰς γὰρ τὴν Σύρτιν ἐμπε-

EMENDATIONES.

(a) Ita lego cum quatuor exempl. pro ἀκρομηρίων. (b) Distinxi, praemissa textus voce, ex duobus Codic. (c) Ἡ, pro ἡ, ex accuratior. libris. (d) Sic locum restitui ex duobus MSS. prius enim maximo mendo legebatur καὶ ἡ Σικελία. (e) τὸ δ' ἐν, pro ἡ δὲ, ut supra. (f) Ἀνήγαγε, pro ἐδείματο, malui legere cum quinque MSS.

Alentia, regina Longuri specuum :
 Falcis Saturni saltum, Concheaeque aquam
 870 Ambiens, Gonusamque, et Sicanorum aequora,
 Et ferino-exuvio-induti templum crudelis lupi,
 Quod Crethei nepos, appulsus navi,
 Extruxit quinquaginta cum naupegis.
 Litora vero Minyarum pingua strigmenta
 875 Servant, quae maris neque abluit aestus,
 Neque imber abstergit continuus nivium.

PARAPHRASIS.

vernosa Siciliae paludem, cultae filium, qui lucta superatos hospites solet interimere, ibit, Drepanum, Siciliae urbem a falce dictam ibi condita, qua Saturnus Coelum eviravit; Concheam Gonusamque, Siculas paludes; aequora Sicanorum, atque Herculis templum, praetergrediens, quod olim Jason, Crethei nepos, appulsus Argo navi, quinquaginta cum sociis extruxit. In litore autem pingua Argonautarum strigmenta adhuc visuntur, quae nec maris aestus diluit, nec diuturni nivales imbres extergent.

σόντες, διὰ τὸ εἶναι * φαρμαβάδῃ καὶ *
 ἀδιαβατον τὴν θάλασσαν, καὶ μὴ δύνασθαι
 πλεῖν αὐτὴν, ἄραντες ἐπ' ὤμων τὴν Ἀρ-
 γῶν, (a) ἐνδεκα ἡμέρας ἐπορεύοντο διὰ τῆς
 ἐρήμης Λιβύης, ὥς φησι Πίνδαρος· τῇ δω-
 δεκάτῃ δὲ πρὸς ἐτέραν θάλασσαν ἐλθόν-
 τες, κατέθεντο αὐτὴν, καὶ ἀγωνισάμενοι,
 καὶ λησάμενοι περὶ τὴν ἐκεῖσε θάλασσαν,
 ὃν εἶπον ναὸν ἐκτίσαν τῷ Ἡρακλεῖ· ἐν
 ᾗ θαλάσῃ ὃ ἀποπλυνθεὶς ἰδρῶς τῶν Ἀρ-
 γοναυτῶν ἐν ταῖς φάμμοις μέχρι νῦν δί-
 κην ἐλάττω σίλβει, μήτε ὑπὸ τῆς θα-
 λάσσης κλύδωνος, μήτε ὑπὸ ὄμβρων, κα-
 θαρρόμενος.

872-73. Ὅν Κρηθέως ἄμναμος, ὀρμί-
 σας.) ὄντινα ναὸν τῷ Ἡρακλεῖ εἰδόμε

καὶ ἐκτίσας σὺν τοῖς πενήκοντα Ἀργοναύταις
 ὁ ἄμναμος καὶ ἀπόγονος τῷ Κρηθέως Ἰά-
 σον, ὀρμίσας καὶ ἐλλιμενίσας ἐκεῖσε δηλο-
 νότι, τὸ σκάφος, ἥτοι τὴν ναῦν τὴν Ἀρ-
 γῶν. ἄμναμος δὲ καὶ ἀπόγονος Κρηθέως ὁ
 Ἰάσων ἔταος· Σαλμωνέως καὶ Ἀλκιδίκης θυ-
 γάτηρ Τυρῶν. Τυρῆς καὶ Ποσειδῶνος Πελίας
 καὶ Νηλεὺς. Τυρῆς δὲ τῆς (b) αὐτῆς καὶ
 Κρηθέως Αἰσῶν, (c) Ἀμυθάων, Φέρης.
 Αἰσῶνος καὶ Πολυμήδης, τῆς Αὐτολύκῃς, ἥ,
 κατὰ τινάς, Ἀρνης, ἥ (d) Σκάρφης, Ἰά-
 σων. τὴν δὲ τῶν Ἀργοναυτῶν ἱστορίαν πλα-
 τέως λίαν ὀπισθεν εἶπον. (e)

874-76. Κρόκαι.) οἱ αἰγίαλοι, πα-
 ρὰ τὸ κρύος κύειν· ψυχροὶ γάρ, ἥπερ ὁ
 βυθός.

EMENDATIONES.

* Adjeci ope duorum exempl. et ἀδιάβατον, pro ἄβατον, reposui. (a) Ἐνδεκα, pro δώδεκα, ex quatuor libris. (b) Αὐτῆς, pro αὐτῷ, ex quinque libris, Graev. etiam astipulante. (c) Ἀμυθάων, pro Ἀμαθάων, ex duobus exempl. (d) Σκάρφης, pro Σκάρφος, ut supra, vel Graevio consentiente. (e) Quae sequebantur: Λόγ-
 γος.) λίμνη Σικελίας. Γονῶσα δὲ, ἐστὶ μὲν καὶ πέλις Θετταλική· νῦν δὲ λίμνη Σι-
 κελίας, tamquam inutilem et molestam tautologiam delevi auctoritate accuratior.
 exempl.

"Αλλες δὲ θῖνες, οἳ τε Τευχείρων πέλας
 Μύρμηκες, αἰάξουσιν ἐκβεβρασμένους
 "Ερημον εἰς "Ατλαντος οἰκητήριον,
 880 Θρυλλιγμάτων δέρτροισι προσσεσηρότας
 Μόψον Τιταιρώνειον ἔνθα ναυάται
 Θανόντα ταρχύσαντο, τυμβείαν θ' ὕπερ
 Κρηπῖδ' ἀνεσήλωσαν Ἀργώεσσι δορὸς
 Κλασθὲν πέτευρον, νερτέρων κειμήλιον,
 885 Ἀυσίγδα, Κινύφειος ἦν τέγγων ῥόος,

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 877. Τευχειρῶν Vat. 916. 972. aliique . Caeterum hic versus deest in Vat. 1307. in margine vero ab recentiori manu restitutus; et ab hoc usque ad 888. exclusive deficiunt ob folii jacturam in Vat. 117. Vers. 878. αἰάξουσιν, pro αἰάζουσιν, ex Pal. 40. Casan. memb. et Selden. Vers. 880. θρυλλιγμάτων Vat. 972. 1306. 1471. Pal. 40. 142. Casan. chart. uterque MS. Potter. aliique . προσεσηρότας Vat. 1306. Pal. 139. et 158. Vers. 881. Τιταιρώνειον Casan. memb. Barocc. aliique . ναυβάται Vat. 972. Alexand. Casan. memb. Selden. aliique . Vers. 883. ἀνεσήσαντο Vat. 1471. Pal. 139. Alexand. Barber. et Barocc. Vers. 884. πέταυρον Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. 158. Alexand. Casan. memb. et uterque Potter. Vers. 885. Αυσίγδα Vat. 916. 1307. 1471. Pal. 139. aliique . Potterus autem mavult Αυσίγδα. Κινύφειος, pro Κιννύφειος, ex Vat. 1307. 1471. Pal. 139. Cas. chart. Alexand. et utroque Potter. Κιννύφειος legunt Pal. 40. et Casan. memb. Κιννυφεῖος autem Pal. 158.

Κρόκαι δὲ Μινυῶν.) ἔτως συντάσσεται· "Οντινα ναὸν σὺν τοῖς πεντήκοντα ἔδειμεν. αἱ κρόκαι δὲ καὶ αἱ ψάμμοι καὶ οἱ αἰγιαλοὶ τῆς θαλάσσης, δηλονότι τῆς ἐκεῖσε, τηρῶσι καὶ φυλάττουσιν τὰ ἐυλιπῆ καὶ λιπαρὰ σεληγίσματα καὶ τὰς ῥύπας τῶν Μινυῶν καὶ Ἀργοναυτῶν, καὶ ἐφοιβάσει καὶ πλύνει ὁ κλύδων, καὶ ἢ ἐμβρία σαγῶν, σμήχουσα καὶ καθαίρουσα δηναῖον καὶ πολὺν χρόνον.

Μινυῶν.) τῶν Ἀργοναυτῶν, ὅτι οἱ πλείους αὐτῶν ἐξ Ὀρχομενῶν τῶν Μινυέων ἦσαν. δύο δὲ Ὀρχομενοὶ (a) εἰσιν, ὃς, τε ἐν Βοιωτίᾳ, ἔστις ὁ Μινύειος, καὶ ὁ πολύμαλλος, ὁ ἐν Ἀρκαδίᾳ. ὁ δὲ τόπος Ὀρχομενὸς Μινύειος (b) ἔτως ἐκλήθη ἀπὸ Μινυῶ, τῶν Ποσειδῶνος παιδῶν καὶ Καλλι-

ῥόος, τῆς Ὠκεανῶς θυγατρὸς· ἔπερ Μινυῶ καὶ (c) Τριγονείας, τῆς Αἰόλης, οἱ πλείους τῶν Ἀργοναυτῶν. ἄριστοι δὲ ἱππικῆ οἱ Ὀρχομενεῖοι· Ἐργῖνος γὰρ ἱππῶ Θηβαῖος νικήσας, φόρῳ ὑποτελεῖς ἔσχεν· Ἡρακλῆς δὲ αὐτὸς ἠλευθέρωσεν.

Ἐυλιπῆ σεληγίσματα.) οἱ λιπαροὶ ἰδρωτές, ὁ ῥύπος, τὰ ἀποχύσματα· σεληγίδες γὰρ, τὰ (d) τριπτήρια, οἷς ἐν τοῖς βαλανείοις τριβόμενοι, τὸν ῥύπον ἐκξέομεν.

Πολλὰ εἰπὼν περὶ Μενελάου ὁ Λυκόφρων, περὶ τῶν τε Ἀντήνορος υἱῶν καὶ ἐμνημόνευσε, Γλάυκκα φημι καὶ Ἐρυμάνθα, οἱ μετὰ τῶν Μενελάου πλέοντες, ναυαγίσαντες ἐξῆλθον περὶ τὴν Κρήτην, καὶ ἐκ ἔτι ἐπέισθησαν ἐκείνῳ συμπλεῖν, ἀλλ' ὤκησαν

E M E N D A T I O N E S .

(a) Supplevi ope trium MSS. (b) Οὕτως, pro ἔτως, ex quinque Codic. (c) Τριγονείας rescripsi, pro Τριτογενείας, ex tribus MSS. (d) Τριπτήρια, pro τρίπτα, ex sex exempl.

Alios autem litora, quaeque prope Teuchira
 Sunt litorea-saxa, lugebunt ejectos
 Desertum in Atlantis domicilium,
 880 Laniationibus corporum discissos:
 Mopsum Titaeronium ubi nautae
 Mortuum sepelierunt, supraque sepulcralem
 Crepidinem erexerunt Argoae navis
 Fractam tabulam, manium munus,
 885 Apud Ausigda, Cinyphius quam humectans fluvius,

PARAPHRASIS.

Alios, eosque Guneum, Prothoum, et Eurypylum, in deserta Libyae territoria ejectos, membra fracturis lancinatos, litora maritimaque prope Teuchira urbem saxa lugebunt; ubi olim Argonautae Mopsum Titaeronium, unum e sociis vita functum, tumularunt, et super tumulo funebrem cippum, Argoae navis revulsum transtrum, manium donarium, statuerunt apud Ausigda, Libyae urbem,

ἐν Κρήτῃ τὸν ἀπ' αὐτῶν Ἀντηνοριδῶν
 λόφον κληθέντα. Λυσίμαχος δὲ ἐν πρώτῳ
 τῶν Νόσων ἔτω πῶς λέγει, „ Γλαῦκος,
 „ Ἀκίμας, Ἰππόλοχος, οἱ Ἀντηνορίδαι,
 „ παρ' Ἀμνάνει, βασιλεῖ Λιβύων, ὤκησαν,
 „ μὴ βεβλόμενοι συνοικεῖν τοῖς τὸ Ἴλιον
 „ πορθέσασιν, οἱ μεθ' ἱκανὸν χρόνον τὸν
 „ μεταξὺ Κυρήνης καὶ θαλάσσης Ἀντηνορι-
 „ δῶν λόφον ἔκτισαν καὶ ὤκησαν „.

877-80. Ἄλλες δὲ θῖνες.) περὶ τῶν
 Θεσσαλῶν φησὶ Γενέως, Προθόου, καὶ Εὐρυ-
 πύλου, ὅτι τὰς ἄλλας (a) αἰάξουσι καὶ θρη-
 νήσουσιν οἱ θῖνες καὶ οἱ ἀργιαλοὶ, οἱ τε μύρ-
 μικες καὶ αἱ παραθαλάσσιαι πέτραι, αἱ πέ-
 λας καὶ πλησίον τῶν Τευχεύων, ἥτις ἐστὶ
 πόλις Λιβύης. θρηνήσουσι δὲ αὐτὰς, τί
 παλόντας; ἐκβεβρασμένους καὶ ριφέντας ὑπὸ
 τῆς θαλάσσης εἰς τὸ ἔρημον οἰκητήριον τῆς
 Ἀτλαντος, ἥτις τὴν Λιβύην. ἐκρίφέντας
 δὲ, πεταπὲς, προσεσηρότας καὶ διεσχισμέ-
 νας δέρτροισι καὶ σώμασι θρυλλιγμάτων καὶ
 συντριμμάτων, ἀντὶ τῆς εἰπεῖν, θρυλλίγ-
 μασι καὶ συντρίμμασι δέρτρων καὶ σωμάτων.

ἀντιτρόφως εἶπεν.

(b) Τευχεύων, .) τῆς Κυρήνης πόλεις,
 Ἀπολλωνία καὶ Τεύχειρα. ἡ δὲ Κυρήνη,
 χωρίον τῆς Λιβύης ἐστίν, ὡς καὶ ἡ Φάρος.

Ex 879. Ἀτλαντος οἰκητήριον.) τὴν
 Λιβύην λέγει. Ἀτλας γὰρ μαθηματικὸς
 ἦν Λίβυς ἀνὴρ, ὃς εἰς ὄρος ὑψηλὸν ἀνερ-
 χόμενος πρὸς ἀκριβεστέραν κατασκευὴν
 τῶν ἀστέρων, καί ποτε παρασφαλεῖς, κατέ-
 πεσεν ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὴν ὑποκειμένην θά-
 λασσαν, καὶ ἀνῆρέθη, ὅθεν ἀπ' αὐτοῦ τό-
 τε ὄρος, καὶ τὸ πέλαγος Ἀτλαντικὸν ἐκλή-
 θησαν. Πολύειδος δὲ, ὁ Διθυραμβοποι-
 ὅς, τὸν Ἀτλαντα τῆτον ποιμένα Λίβυν
 φησὶν, ὁ μαθηματικὸς. ἀπολιθωθῆναι δὲ
 ὑπὸ Περσέως, δείξαντος αὐτῷ τὴν Γοργό-
 να, διὰ τὸ μὴ εἶναι αὐτὸν διελθεῖν, ἀλλ'
 ἐρωτᾶν αὐτόν, τίς εἴη. τῆς καὶ τῆς Ἀ-
 τλαντος ὑδὸς (c) ἦν ὁ Ἑσπερος κατὰ τὰς
 λοιπὰς, ὁ κατὰ τὸν Πολύειδον Ἑρημον
 δὲ τὸ Ἀτλαντος οἰκητήριον (d) φησὶν,
 ὅτι ἔρημος ἡ Λιβύη.

881-96. Μόψον Τιταηρώνειον.) ἐνθα

EMENDATIONES.

(a) Αἰάξουσι, pro αἰάξουσιν, ut et in contextu, quem vide. (b) Τευχεύων re-
 scripsi, pro: Ἄλλες δὲ θῖνες, ex duobus MSS. (c) Supplevi ex tribus libris.
 (d) Adjeci ex iisdem exempl.

- Νασμοῖς λιπαίνει· τῷ δὲ Νηρέως γόνῳ
 Τρίτωνι Κολχίς ὥπασε δάνος γυνή
 Χρυσῷ πλατὺν κρατῆρα κεκροτημένον,
 Δείξαντι πλωτὴν οἶμον, ἥ δια' σενῶν
 890 Μύρμων ἐνήσει Τίφυς ἄθραυσον σκάφος.
 Γραικὸς δὲ χώρας τετάκεις λαβεῖν κράτη
 Θαλασσόπαις δίμορφος αὐδάξει θεός,
 Ὅταν παλίμπεν δῶρον ἄγραιλος λεῶς
 Ἑλλήν' ὀρέξη, νοσφίσας πάτρας, Λίβυς·
 895 Εὐχὰς δὲ δειμαίνοντες Ἀσβύσαι, κτέαρ
 Κρύψας ἄφαντον ἐν χθονὸς νεироῖς μυχοῖς·

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 887. ὥπασεν Vat. 972. Pal. 40. 142. alii que. Vers. 889. πλατὺν Pal. 139. Alexand. Casan. chart. Barber. et Barocc. Vers. 890. ἐνήσαι alii. Vers. 892. δίμορφος Pal. 139. Vers. 893. ὅτ' ἂν Vat. 117. et Seld. Vers. 896. νεροῖς Etymol. in voce, Suidas in Νηρίτης, alii que.

ποτὲ θανόντα τὸν Μόψον, τὸν ἀπὸ Τιταίρωνος πόλεως, ταρχύσαντες οἱ Ἀργοναῦται, ἀνεσῆλωσάν τε καὶ δίκην σῆλης ἔσπασαν τυμβείαν κρηπίδα καὶ βάσιν, καὶ σημεῖον ἀπὸ τῆς Ἀργεὺς δορὸς καὶ τῆς Ἀργεὺς ξύλης, πέτευσον καὶ σανίδα κλασθὲν, ἥτοι κώπην τεθραυσμένην· ἀνεσῆλωσαν δὲ αὐτὸ κειμήλιον καὶ δώρημα νεκρῶν. πᾶς δ' ἀνεσῆλωσαν; περὶ τὴν Αὐσίγδα, πόλιν Λιβύης, ἥντινα Αὐσίγδα παραρρεῖ ὁ Κίνυφος ποταμός. (a) τὸ δὲ ἔξης ἔτω συντάσσεται· Ἐνθα ποτὲ τὸν Μόψον οἱ Ἀργοναῦται ἔθαψαν. ἡ δὲ Κολχίς Μήδεια τῷ Νηρέως * γόνῳ, ἦσαν * ἡ, Τρίτωνι παρέσχε πλατὺν κρατῆρα, κεκροτημένον καὶ εἰργασμένον χρυσῷ. τίνας δὲ χάριν παρέσχε τῷ Τρίτωνι; δείξαντι τὸν πλεον, (b) ἡ καὶ ὅπως δια' τῶν πετρῶν, ὁ Τίφυς, κυβερνήτης ὢν τῆς Ἀργεὺς, ἄθραυσον αὐ-

τὴν διαβιβάσει. τετάκεις δὲ καὶ τότε αὐδάξει καὶ εἴπῃ ὁ θαλασσόπαις δίμορφος Θεός, ἦσαν ὁ Τρίτων, τὰς Ἑλληνας τὰ κράτη λαβεῖν τῆς χώρας, ἥτοι κυριεύσαι τῆς Λιβύης, ὅταν ὁ ἀγρότης Λιβυκὸς λαὸς παλίμπεν καὶ ἀντίστροφον τὸ δῶρον, ἥτοι τὸν κρατῆρα, ὀρέξη καὶ παράσχη Ἑλληνι, νοσφίσας καὶ ἐκβαλὼν καὶ σπέρσας τῆς πατρίδος, ἥτοι τῆς Λιβύης. τὰς δὲ εὐχὰς, ἥτοι τὰς λόγους, τῷ Τρίτωνος φοβέμενοι οἱ Λίβυες, κρύψουσι τὸ κτέαρ καὶ κτήμα, ἥτοι τὸν κρατῆρα, ἐν χθονὸς ἐσχάτοις μυχοῖς, ἄφαντον. (c)

Μόψον Τιταίρωνιον.) ὁ Μόψος ἕτος εἰς τῶν Ἀργοναυτῶν ἦν, ἡδὲ Ἀμύκης καὶ Χλωρίδος, τῆς Ὀρχομενῆς. ὁ δὲ Ἀμύκης, ἡδὲ (d) ἦν Τιταίρωνος, ἀφ' ἧς καὶ πόλις, ὡς καὶ Ἡσίοδος·

EMENDATIONES.

- (a) Sic cum duobus MSS. lego, pro: Τῷ δὲ Νηρέως γόνῳ ἔτως σύνταξεν.
 * Supplevi ope laud. librorum. (b) Supplevi pariter, ut supra (c) Illud: Ἐν ἡ Κυφαίων.) &c. quod heic extra ordinem sequebatur, sustuli, et suo loco reposui sub vers. 897. duos Codices secutus. (d) Supplevi ex quatuor exempl.

Aquis foecundat : Nerei autem filio
 Tritoni Colchica dedit dono mulier
 Ex auro latam pateram conflata,
 Ostendenti navigabilem viam , quā per angustos
 890 Scopulos immitteret Tiphys illaesam navem .
 Graecos porro regionis tum accepturos imperium
 Maris-filius biformis monuit Deus,
 Quum revertens munus rusticus populus
 Graeco praebebit, defraudans patriae, Libycus :
 895 Verba autem timentes Asbystae, munus
 Abscondent abstrusum in terrae cavis sinubus :

P A R A P H R A S I S .

quam Cinyphus amnis praeterfluit; atque ubi Colchis Medea capacem ex auro pateram Nerei filio Tritoni munus obtulit, ut qui navigabilem viam docuisset, quā per Syrtes gubernator Tiphys incolumem immitteret navem suam. Praedixit porro Libycis biformis ille Deus, Maris filius Triton, Graecos tum Africa potituros, quum id, quod acceperat, munus agrestis ille populus Libycus, patriae defraudans, reciprocum Graeco dederit. Cujus vaticinii metu Asbystae, ignotum illud

Μόψον τ' Ἀμπυκίδην, Τιταρήσιον, ὄζον

Ἄρμος.

ἔτος ὁ Μόψος τοῖς Ἀργοναύταις συμπλέων, ἀνηρέθη ὑπὸ ὄψεως ἐν Λιβύῃ, ἐνθα θάψαντες αὐτὸν οἱ Ἀργοναῦται, οἱ ἑταῖροι αὐτῆς, ἐπηξάν ἐπάνω τῆς τάφου αὐτῆς κώπην, ἢ σανίδα, ἐκ τῆς Ἀργῆς. καὶ ὁ μὲν Μόψος ἔτος, ὁ δὲ Ἀμπύκκς καὶ Χλωρίδος, ἐν Λιβύῃ κεῖται, εἰς αὐτῶν Ἀργοναυτῶν. ὁ δὲ τῆς Ἀπόλλωνος υἱὸς Μόψος καὶ Μαντῆς, τῆς θυγατρὸς Τειρεσίης, ἐν Κολοφῶνι τῆς Ἀσίας. τινὲς δὲ φασιν ἐν Κιλικίᾳ.

Ex 883. Ἀργῶς δορός.) Ἀργῶ ἐκλήθη ἢ τῆς Ἰάσωνος ναῦς, ἢ ὅτι, κατὰ Ἀπολλώνιον, Ἄρμος ὁ Ἀρέτορος, ἢ (a) Ἀλέκτορος, υἱὸς αὐτὴν ἐναυπήγησεν. ἢ ὅτι ἐν Ἀργεῖ ἐναυπηγήθη, ὥς φασιν Ἡγήσανδρος ὁ Σαλα-

μίνιος.

Ex 885. Ἀυσίγδα.) Ἀυσίγδα, πόλις Λιβύης, ἢ παραρρεῖ ὁ (b) Κίνυφος ποταμός. Φασί, ὅτι κατὰ τὴν ἀνακομιδὴν ἢ Ἀργῶ εἰς τὴν Σύρτιν ἐνέπεσεν. ἀπορῆσαι δὲ τοῖς Ἀργοναύταις περὶ τῆς ἐκπλῆς Τρίτων, ὁ υἱὸς Ποσειδῶνος, ἐπιφανείς, ὠδήγησεν αὐτῆς. ὥ ἐδάκην ἢ Μήδεια ἀμοιβὴν χρυσὴν κρατῆρα, ὃν εἶχεν ἀπὸ τῶν τῆς πατρὸς λαφύρων.

Ex 886. Τῷ δὲ Νηρέως γόνῳ Τρίτωνι.) Ἀέσανδρος φησιν, Εὐρύπυλον καὶ Τρίτωνα Ποσειδῶνος καὶ Κελαινῆς εἶναι παῖδας, ὃς Εὐρύπυλος, γήμας Στέροπην, τὴν τῆς Ἥλῆς θυγατέρα, Πασιφάης δὲ ἀδελφὴν, γεννᾷ (c) Λυκάονα καὶ Λεύχιππον, ὃς Εὐρύπυλος καὶ βασιλεὺς ἦν Κυρήνης. Ὁ δὲ Τρίτων, τὰ μὲν ἄνω μέχρι λαγόνων, ἄνθρωπος ἦν τέλειος, χεῖράς τε ἔχων, καὶ

E M E N D A T I O N E S .

(a) Ἀρέτορος, pro Ἐτορος, rescripsi ex duobus MSS. (b) Κίνυφος, pro Κίνυφος, ut in contextu. (c) Λυκάονα, pro Λύκωνα, ex quinque libris, Graevio etiam adstipulante.

Ἐν ἧ Κυφαίων δύσμορον στρατηλάτην
 Ναύταις συνεβράσσει βορραῖα πνοαί,
 Τόν τ' ἐκ Παλαύθρων ἔγγονον Τενθηρόνος,

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 897. δύσμορον Pal. 139. Vers. 898. συνεβράσσει Vat. 117. 1306. 1307. 1471. Pal. 40. 142. 158. Alex. Barber. Cas. memb. et Barocc. βορεαί Vat. 1471. et Pal. 139. βορέαι Pal. 40. Casan. memb. Selden. alii. βορεαί Vat. 117. Barber. Alex. et Barocc. βοραῖα Pal. 158. αἱ βορεαί alii. βορραῖα Casan. chart. Vers. 899. τὸ τ' non agnoscit Vat. 916. Παλύθρων alii. ἔγγονον, pro ἐκγονον, tuentur Vat. 972. et Pal. 158. Τενθηρόνος Vat. 1307. 1471. Pal. 158. Casan. chart. et Barocc.

τὰ λοιπὰ· τὰ δὲ ἐκ λαγόνων κάτω, δελφίς, ἔχων δύο μόνες ἐμπροσθίας πόδας ἵππας, Ἀμφιτρίτης καὶ Ποσειδῶνος ὦν παῖς, κατ' ἐμὲ καὶ τὰς λοιπὰς.

Ἔστι δὲ καὶ Τρίτων ποταμὸς Λιβύης. ἔτος ὁ Τρίτων ὁμοιωθεὶς Εὐρυπύλῳ, τῷ λεχθέντι Κυρήνης βασιλεῖ, κατὰ Μενεκλῆς καὶ Πίνδαρος ἰσορᾷσιν, ὑπέδειξε τὸν πλῆν, καὶ βῶλον ἔδωκε τοῖς Ἀργοναύταις, ὃν Εὐφημος, ὁ πρωτεύς τῆς Ἀργεῖς, ἐδέξατο, ὃς ὦν καὶ αὐτὸς Ποσειδῶνος καὶ Μηκιονίκης, ἢ (a) Δωρίδος τῆς Εὐρώτης θυγατρὸς, γαμβρὸς δὲ Ἀλκμήνης ἐπὶ Λαονόμῃ θυγατρὶ· ὃν Εὐφημον Ἀσληπιάδης φησὶ, δῶρον ἔχειν παρὰ (b) Ποσειδῶνος, τὴν θάλασσαν ἀπημάντως, ὡς διὰ γῆς, πορεύεσθαι. ὡς γὰρ ἐκ τῆς Κολχίδος διὰ τῆς ἑξω θαλάσσης καὶ τῆς Ἀδρίας τὸν πλῆν ἐποίησαντο, διὰ τῆς Φάσιδος δὲ εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἐνέβαλον, δώδεκα πρότερον ἡμέρας ἔξω τῆς Ὠκεανῆς φέροντες ἐν τοῖς νώτοις τὴν Ἀργὴν διὰ τῆς ἐρήμους τῆς Λιβύης· ἐκεῖσε δὲ περὶ Κυρήνην ἐδέξαντο τὴν βῶλον παρὰ τῆς Τρίτωνος, ὡς ἔφην, Εὐρυπύλῳ ὁμοιωθέντος. ἐλύθη δὲ ἡ βῶλος περὶ τὴν Θήραν, βραχεῖσα ἐν τῷ πλοίῳ. μαντεύεται δὲ ἡ Μήδεια τοῖς Ἀργοναύταις, τὰς (c) ἀπ' Εὐφίμης ἐπτακαδεκάτῃ γενεᾷ στείλαι ἀπεικίαν εἰς Λιβύην ἐκ τῆς Θήρας

(ἡ δὲ Θήρα Καλλίστη πρότερον ἐλέγετο) ὃ καὶ γέγονεν· Εὐφημος γὰρ ἐν Λήμνῳ Λαμάχη μιγείς, Λευκοφάνη γενναῖα, ἐξ ἧς κατάρχεται καὶ Βάττος, ὁ κτίτωρ Κυρήνης, ὁ διὰ σάσιν ἐκ τῆς Θήρας χρησμῷ εἰς Λιβύην μετασάς, καὶ ἔτιως κτίσας τὴν Κυρήνην, ὡς φησὶ Μενεκλῆς. Βάττον δὲ, οἱ μὲν αὐτὸν φασὶ, διὰ τὸ βατταρίζειν καὶ κεκομμένην ἔχειν τὴν φωνήν, (d) ὡς καὶ Ἀριστοτέλης καλεῖται· ἄλλοι δὲ, ὅτι τὸ βάττος Λιβυακῶς βασιλεὺς λέγεται.

Οὕτω μὲν Πίνδαρος καὶ οἱ λοιποὶ, ὅς εἰπον, ἰσορικοὶ τὸν Τρίτωνα καὶ Ποσειδῶνος ὃν λέγουσι, καὶ δῆναί βῶλον γῆς (e) τοῖς Ἀργοναύταις, ἐξ ἧς αὐτοῖς ἐμαντεύσατο Μήδεια, ἐκ Θήρας εἰς τὴν Λιβύην γενέσθαι ἀποικίαν· ὁ δὲ Λυκοφρῶν ἔτος τὸν Τρίτωνα καὶ Νηρέως ὃν λέγει (f) (ἴσως παρὰ τὴν νῆξιν, τὸν αὐτὸν (g) λέγων εἶναι τῷ Ποσειδῶνι) καὶ λαβεῖν παρὰ Μηδείας χρυσὴν κρατῆρα, ὃν ἔσχευεν ἀπὸ τῶν τῆς πατρὸς λαφύρων, ἀντ' ὧν ὑπέδειξε τὴν ὁδὸν τοῖς Ἀργοναύταις ἀπορᾷσι περὶ τῆς ἑκπλῆς. καὶ τῆτόν φησι μαντεύσασθαι τοῖς Λίβυσιν, ὅτι τότε δεσπόσουσιν οἱ Ἕλληνες Λιβύης, ὅταν τὸν κρατῆρα τίς Λίβυς πάλιν Ἕλλησι ἀνδρὶ παράσχη· διὸ φοβηθέντας λέγει τὰς Λίβυας ὀρύγματι τῆς γῆς κρύψαι τὸν κρατῆρα.

EMENDATIONES.

(a) Δωρίδος, pro Ὀρίδος, ex tribus exempl. Baroc. etiam et Graev. consentientibus. (b) Ποσειδῶνος, pro Ποσειδῶνι, ex accurat. exempl. (c) Sic cum quatuor MSS. lego, pro: ἐπ' Εὐφίμῳ. (d) Ita lectionem restitui ope trium exempl. quae antea erat; Ἀριστοτέλῃ καλεῖσθαι· ἄλλοι φασὶν, ὅτι, &c. (e) Sic, pro: τῶν Ἀργοναυτῶν, ex quatuor exempl. Graev. etiam consentiente. (f) Haec uncis inclusi. (g) Λέγων, pro λέγει, ex tribus MSS.

In quam Cyphaeorum infelicem ducem
Cum nautis expuent borea flabra,
Atque ex Palauthris filium Tenthredonis,

PARAPHRASIS.

in terrae recessibus abscondent: in quam, inquam, terram miserrimum Cyphaeo-
rum ducem suis cum nautis Guneum, et Magnesium Tenthredonis filium Pro-

οὐ δὲ φασιν ἔτι, ὅτι φαρμακεργὸς ἔσα
ἢ Μήδεα, ταύτην φαρμακεύσασα τὴν ναῦν
διέσωσεν, ὑδατώσασα τὸν τόπον, εἰς ὃν
σταθεῖσα ἦν ἡ ναῦς, καθὼς τὸ πρῶτον.

Ex 887. Κολχίς.) ἡ Μήδεα. οἱ δὲ
Κόλχοι, οἱ καὶ Λαζοὶ λεγόμενοι, Αἰγυπτίων
ἀποικοὶ εἰσι, πλησίον οἰκῶντες τῶν Ἀβασ-
σῶν, τῶν καὶ Μασσαγετῶν καλεσμένων. λέγονται
δὲ οἱ Κόλχοι καὶ Σκυθαὶ Ἀσιανοί, καὶ Λευκό-
συροι. οἰκῶσι δὲ ἐν τοῖς μέρεσι τῆς Ἀσίας,
περὶ Φάσιν ποταμὸν. ἡ δὲ Εὐρωπαϊά Σκυ-
θία ἐστὶ περὶ Μαυρίαν καὶ Τάναϊν. Γώση-
πος δὲ ὁ Ἑβραῖος, καὶ τὰς Ἀλάντας Εὐρω-
παίων Σκυθῶν γένος φησὶν, οἰκῶντας πε-
ρὶ τὴν αὐτὴν Μαυρίαν καὶ τὸν Τάναϊν, κα-
τὰ τὴν τῶν Ἑρκαίων παράδοτον καὶ Κασπίαν,
ἣν Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς σιδηραῖς πύ-
λαις κλεισθὴν ἐποίησεν.

Ex 890. Τίφους ἀθραυστον σκάφος.) κα-
κῶς εἴρηκε κυβερνήτην τῆς Ἀργεῖς τὸν Τί-
φον, ὅς ἦν υἱὸς Ἀγνίης. τότε γὰρ τελευ-
τήσας ἦν ὁ Τίφους. μετὰ δὲ θάνατον αὐ-
τοῦ, Ἀγκάιος ἐκυβέρνησε τὴν Ἀργεῖ, ὃν
εἶδε εἰπεῖν. ἦν δὲ ὁ Ἀγκάιος υἱὸς Λυ-
κέρχου, ἢ, κατὰ τινάς, Ποσειδῶνος, ὡς
φησὶν Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος, ὁ τὰ Ἀρ-
γοναυτικὰ γράφας, καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀ-
θηναῖος ἱστορικός. Πίνδαρος δὲ, πολλῶν
παλαιότερος ὢν ἀμφοτέρων, τὸν Εὐφημον,
ὡς εἶπον, λέγει ἐκ τῆς πρώτης τῆς Ἀρ-
γεῖς δέξασθαι τὴν βῶλον. εἴτε δὲ πρω-
τεύς ἦν ὁ Εὐφημος, κατὰ τινάς, εἴτε κυ-
βερνήτης, ἢ ἔχω λέγειν τὸ ἀληθές.
τέως ἔτι πῶς φησὶ Πίνδαρος. Εὐφημος,
πρώτα καταβάς, δέξατο βῶλανά δαμ-

μονίην.

Ex 892. Θαλασσόπαις (a) δίμορφος.)
ὁ Τρίτων. δίμορφος δὲ, παρόσον τὰ μὲν
ἄνω εἶχεν ἀνθρώπου· τὰ δὲ κάτω, ἰχθύος.

Ex 894. Λίβυς.) Λιβύη ἡ χώρα λέ-
γεται ἀπὸ Λιβύης, τῆς Ἐπάφου καὶ Μέμ-
φιδος θυγατρὸς, καθὼς σχεδὸν οἱ πάντες ἱστο-
ρικοὶ φασιν. Ἄνδρων δὲ ὁ Ἀλικαρνασσεύς,
Ἠκεανὸν φησὶ γῆμα δύο γυναῖκας, (b)
Πομφολύγην καὶ Παρθενόπην, ἐξ ὧν τέσ-
σaras θυγατέρας γεννᾷ, τῆς μὲν Ἀσίαν
καὶ Λιβύην· θατέρας δὲ Εὐρώπην καὶ Θρά-
κην, ἀφ' ὧν λέγεται κληθῆναι τὰς χώρας.

Ex 895. (c) Ἀσβύσαι.) ἔθνος εἰσι Λι-
βυκόν.

897-98. Ἐν ἡ Κυφαίων.) ἐν ἣτινι γῆ
Λιβυκῇ Γενέα, Πρόθοον, καὶ Εὐρύπυλον ὁ
Βορρᾶς πνέων ἐκβράσει σὺν τοῖς αὐτῶν
νυκτύταις. Κύφος δὲ, πόλις Θεσσαλίας,
ὅθεν ἦν ὁ Γενεύς, ὡς καὶ Ὅμηρος.

Γενεύς δὲ ἐκ Κύφου ἦγε δύο καὶ εἴκοσι
νῆας.

899. (d) Παλαύθρων.) Παλαύθρα, πό-
λις Θετταλική.

Ἐργονον Τενθρηδόνος.) (e) ἔκγονον,
τὸν υἱόν, (f) διὰ καὶ πάντες γράφουσιν· τὸν
δὲ υἱόν υἱῶ, * διὰ τῶ * γ. ἐγὼ δὲ ἀν-
τιγράφω, τὸν τῶ υἱῶ υἱόν, ἐκ τῶ γόνου
γόνον λέγω. μᾶλλον δὲ τὰ δύο διὰ τῶ
καὶ ἐκφέρω. ἔργονον δὲ ἰχθύν, τὸν γονὴν
ἔχοντα· καὶ γυναῖκα καὶ ἄνδρα ἔχοντα, ἢ
γόνον καὶ τέκνον, ἢ δυνάμενον γονοποιεῖν,
ἔργονον μετὰ τῶ γ ἐκφέρω. ἔργονον δὲ,
ἦτοι υἱόν, Τενθρηδόνος, τὸν Πρόθοον λέ-
γει, ὡς καὶ Ὅμηρος.

EMENDATIONES.

(a) Adjeci ex duobus MSS. (b) Πομφολύγην, pro Ομολίδην, ex quat. exempl.
ipso etiam Pottero cum Selden. Codice consentiente. (c) Distinxi ex Vat. li-
bro 972. (d) Sic emendavi ope duorum exempl. pro : Παλαύθρα.) πόλις, &c.
(e) Ita distinxi, praemissis textus vocibus, ductu eorumd. MSS. (f) Praeposui
ex tribus libris. * Adjeci, ut supra.

900 Ἀμφρυσίων σκηπτῆχον Εὐρυαμπίων,
 Καὶ τὸν δυνάσην τῷ πετρωθέντος λύκῃ
 Ἀποينوδόρπῃ, καὶ πάγων Τυμφρησίων.
 Ὡν οἱ μὲν Αἰγώνειαν ἀθλιοὶ πάτραν
 Ποθῆντες, οἱ δ' Ἐχίνον, οἱ δὲ Τίταρον,
 905 Ἴρον τε, καὶ Τραχίνα, καὶ Περρῆαιβικὴν
 Γόνον, Φάλανόν τ', ἠδ' Ὀλοσσόνων γῆας,
 Καὶ Κασαναίαν, ἀκτέρισον ἐν πέτραις
 Αἰῶνα κωλύσασιν ἡλοκισμένοι.

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 900. Ἀφρυσίων Vat. 916. 1471. Pal. 142. 158. Alexandr. Barber. uterque Casan. et Potterian. Ἀφρυσίων Vat. 972. 1307. Pal. 40. aliique. Ἀφρυσίων Vat. 117. Pal. 139. Potter. aliique. Ἀμφρύσιον σκηπτῆχον Εὐρυάμπιον Vossianus Stephani Byzant. MS. in voce. Idem in v. Ἀμφρυσος hunc versum eodem modo laudat, nisi quod Ἀμφρύσιον cum simplici σ efferat. Εὐρυαμπύων Alexand. Vers. 901. πετρωθέντος Casan. memb. Vers. 903. Αἰγώνειαν Vat. 916. ἀθλιόπατραν Pal. 139. Alexand. aliique. Vers. 904. ἠδ', pro οἱ δ', et μοχῆδ', pro οἱ δ', legunt Vat. 117. 1306. 1471. Pal. 40. 158. uterque Casan. Alexand. Barber. et alii. Vers. 905. Ἴριν Pal. 142. et Casan. chart. Τρηχίνα, si excipias Vat. 117. et duos illos, qui mendosam lectionem habent, omnes omnino libri legunt. Περραιβικὴν Vat. 916. 972. 1307. 1471. Casan. chart. Alexand. Barber. et Barocc. Περρῆαιβικὴν alii. Vers. 906. Γόννον Vat. 1307. aliique. Φάλαννον Vat. 1307. aliique. Φάλαινον Pal. 158. aliique. Γῆας alii. Vers. 907. Κασανείαν Pal. 158. Vers. 908. κωλύσασιν Vat. 117. 1307. et Alexand. κωλύσασιν Casan. chart. ἡλοκισμένον Vat. 916.

Μαγνήτων δ' ἤρχε Πρόθοος, Τενθρηδόνος υἱός.
 μετὰ γὰρ τὴν τῆς Ἰλίου ἄλωσιν, Γενεύς,
 καὶ Πρόθοος, καὶ Εὐρύπυλος εἰς Λιβύην ἦλθον,
 καὶ ἄλλοι τινὲς σὺν αὐτοῖς.

900. (a) Ἀμφρυσίων.) Μαγνήτων.
 (b) Ἀμφρυσός γάρ, ποταμός Μαγνησίας.
 Εὐρυαμπίων.) τῶν Μαγνήτων, ἀπὸ
 πόλεως Εὐρυάμπῃ λεγομένης.

901. Καὶ τὸν δυνάσην τῷ πετρωθέν-
 τος λύκῃ.) τὸν Εὐρύπυλον λέγει, ὅς
 ἐβασίλευσε τῶν ἐν Θετταλίᾳ τόπων, ὅπως
 ἐστὶ πεδῖον λύκῃ καλόμενον, τὸ νῦν λε-
 γόμενον Λυκοσόμιον. ἐκλήθη δὲ λύκῃ πε-
 δῖον, ὥτως. Πηλεὺς ἐν κυνηγεσίᾳ ἄκων

ἀνείλεν Ἀκτορα, τὸν τῷ Ἀνάστῃ υἱόν.
 ἐπεμψε δὲ Ἀνάστῃ ἀποινα τῷ φόνι τῷ παι-
 δός, βόας καὶ πρόβατα, ἀλ' ὅπως διέφθειρεν,
 ὃν ἡ (c) Θέτις ἀπελίθωσεν ἐν οἷς εἶπομεν τό-
 ποις. Ἄλλοι δὲ φασιν, ὅτι Τελαμών καὶ Πηλεὺς,
 ὥσπερ καὶ κατ' ἀρχὰς εἶπον τῷ βιβλίῳ, τὸν αὐ-
 τῶν ἀδελφὸν Φῶκον, υἱὸν δὲ Φαμάθης τῆς
 Νηρηίδος ὄντα, φθονῶντες ἀνείλον. ἡ γὰρ
 Φαμάθη, περὶ ὅς ἐφαμεν τόπος, ἐπεμψε
 τοῖς βασιλεῦσι τῷ Πηλεΐῳ καὶ τοῖς ποιμνίοις λυ-
 κῶν, ὅς ἐκεῖνα ἐλυμάνετο. Θέτιδος δὲ
 δευθείσης, ἀπελίθωσεν τῷτον πάλιν ἡ Φα-
 μάθη, * περὶ ὅς ἐεἶπομεν τόπος *. Ζή-
 τει δὲ (d) ἐν τῇ ἀρχῇ τῷ βιβλίῳ, καὶ

E M E N D A T I O N E S .

(a) Ἀμφρυσίων, pro Ἀφρυσίων, ut in contextu, quem vide. (b) Ἀμφρυσός, pro Ἀφρυσός, ut supra. (c) Θέτις rescripsi, pro Θέμις, ex accurat. libris ipsoque Tzetza ad vers. 175. * Addidi ex duobus MSS. (d) Dativum reposui, pro accusati-

900 Amphrysiorum regem Euryampiorum,
 Et dominum in-lapidem-conversi lupi
 Donivori, et montium Tymphrestiorum:
 Quorum alii Aegoneam miseri patriam (rum,
 Desiderantes, alii autem Echinum, alii vero Tita-
 905 Irumque, et Trachina, et Perrhaebicam
 Gonum, Phalanumque, et Olossonum agros,
 Et Castanaeam, insepultum in saxis
 Aevum lugebunt lancinati.

PARAPHRASIS.

thoum, Amphrysiorum Euryampiorumque, Magnesiae populorum, regem; et Thes-
 salici illius campi, in quo quidam lupus, quod pecora, Acasto a Peleo dono mis-
 sa, devorasset, in lapidem fuit conversus; Tymphrestiorumque montium dominum
 Eurypylum borei flatus propulsabunt. Atque eorum alii quidem Aegoneam mise-
 ri patriam, alii autem Echinum, Titarum, Irum, et Trachinem, Thessaliae ur-
 bes; Gonum, Phalanum, et Olossonem, Epiri oppida: Castanaeam denique, Thes-
 salicae Magnesiae civitatem, desiderantes, supremis confecti malis occumbent, at-
 que in rupibus insepulti jacebunt.

εὐρήσεις πλατυτέρως.

902. Ἀποινოდόρπυς.) τῷ λύκῳ, κατὰ
 τὸν Λυκόφωνα, τῷ φαγόντῳ τὰ ἀποινα
 τῷ Πηλέῳ, ὡς εἶπομεν· ἢ τῷ διδόντῳ
 ἀποινα ὑπὲρ τῷ δόρπυι αὐτῶν τὸ ἀπολι-
 θωθῆναι. καὶ ὁ μὲν Λυκόφρων Γενεά, Πρόθοον,
 καὶ Εὐρύπυλον εἰς Λιθύην φησὶν ἀπελθεῖν.
 Ἀπολλόδωρος δὲ, καὶ οἱ λοιποὶ ἔτω φασὶ
 „ Γενεὺς εἰς Λιθύην λιπὼν τὰς ἑαυτοῦ
 „ ναῦς, ἐπὶ Κίνυφα ποταμὸν ἔλθων, κα-
 „ τοικεῖ (a) (ὡς καὶ ἔτος φησι.) Μάγνη-
 „ τες δὲ καὶ Πρόθοος ἐν Εὐβοίᾳ περὶ τὸν
 „ Καφηρέα σὺν πολλοῖς ἑτέροις διαφθεί-
 „ ρονται. Νεοπτόλεμος δὲ μετὰ ἑπτὰ
 „ ἡμέρας πεζῇ εἰς Μαλοσσὸς ἀπῆλθε με-
 „ τὰ Ἑλένη, καθ' ὃν θάψας τὸν Φοῖνι-
 „ κα. τῷ δὲ Πρόθῳ περὶ τὸν Καφηρέα
 „ ναυαγῆσαντος, οἱ σὺν αὐτῷ Μάγνητες
 „ εἰς Κρήτην ῥιφέντες ᾤκησαν „.

(b) Τυμφρησίῳν.) Τύμφρητος, ὄρος
 Μηλίων.

903. (c) Αἰγώνειαν.) Αἰγώνεια, πόλις
 Μηλίων.

904-05. * Οἱ δ' Ἐχίνον.) * Ἐχῖνος,
 καὶ Ἴρος, καὶ Τραχίν, πόλεις Θεσσαλίας.
 Τίταρον.) Τίταρος, ὄρος καὶ πόλις Μη-
 λίων.

906. Γόνον.) Γόνος, ἡ λεγομένη Γονῶ-
 σα, πόλις Περγαμῶνας. οἱ δὲ Περγαμοὶ,
 ἔθνος Ἡπειρωτικόν.

* Φάλονόν τ', ἢ δ' Ὀλοσσόνων *.) Φά-
 λανος καὶ Ὀλοσσών, πόλεις Ἡπείρου καὶ Θεσ-
 σαλίας. ἡ δὲ Ὀλοσσών νῦν Ἐλασσών λέ-
 γεται.

Γῆρας.) χώρας, ἀγρῶς. τὸ δὲ γῆ, καὶ
 μετὰ τῷ ἰ, καὶ χωρὶς τῷ ἰ γραφόμενον,
 ἀπταιστον ἐν τῷ μέτρῳ ἐστίν.

907. (d) Κασσαναίαν.) Κασσαναία, πό-

EMENDATIONES.

vo, ex accuratior. exempl. (a) Haec uncis inclusi. (b) Sic lectionem restitui,
 ope trium MSS. quae antea erat: Τύμφρητος.) ὄρος, &c. (c) Emendavi, ut supra.
 * Praemisi ex duobus exempl. et sequentia digessi atque emendavi, quae promi-
 scue mendoseque ferebantur. * Praeposui ex tribus libris, et distinxi. (d) Sic

"Αλλην δ' ἐπ' ἄλλη κῆρα κινήσει Θεός,
 910 Λυγρὴν πρὸς νόσον συμφορὰν δωρῶμενος.
 Τὸν δ' Αἰσάρῃ τε ρεῖθρα, καὶ βραχύπολις
 Οἰνωτρίας γῆς, κεγχρίνη βεβρωμένον,
 Κρίμισσα, φित्रῷ δέξεται μαιφόνον.

V A R I A N T E S L E C T I O N E S.

Vers. 909. ἐπ' ἄλλην Vat. 1471. et Barocc. Vers. 910. πρὸς νόσον reposui, pro: πρὸ νόσου, ex Vat. 916. et Pal. 142. Vers. 911. βραχύπολις Vat. 117. 1471. Pal. 139. Casan. chart. Alexand. Barber. et Barocc. Vers. 913. Κρίμισσα Vat. 1307. et Alexand.

λις Μαγνησίας τῆς Θεσσαλικῆς.

911. Τὸν δ' Αἰσάρῃ τε ρεῖθρα.) τὸν δὲ Φιλοκτήτην, τὸν φονέα τῆς Ἀλεξάνδρου, δέχονται τὰ ρεῖθρα τῆς Αἰσάρῃ, ποταμῷ τῆς Κρότωνος, καὶ ἡ Κρίμισσα, ἡ μικρὰ πόλις τῆς Οἰνωτρίας καὶ Ἰταλικῆς γῆς. ματακληθεὶς γὰρ ἐκ Λήμνης Φιλοκτήτης ὑφ' Ἑλλήνων, κατὰ μὲν τὸν Ὀρφέα, ὑπὸ Μαχάονος (a) ἰατρῷ ἰάται τῇ Ὀφειτίδι πέτρῃ. κατὰ δὲ ἑτέρας καὶ Διονύσιον, ὑπὸν αὐτῷ ἐνέβαλεν Ἀπόλλων ἀπολεσάμενός, καὶ ἔτιω τεμνὼν αὐτὸν ὁ Μαχάων, καὶ ἐπικλύσας οἶνῳ, καὶ (b) ἐπιθεὶς βοτάνῃ, ἰάσατο. ἔκειτο δὲ ἐν Λήμνῳ πρῶτον, δηχθεὶς ὑπὸ ὄφεως ὕδρου, τῆς καὶ χελύδρου λεγομένης, ὅτε ἐκάθαρεν ἐν Χρύσει τὸν κεχωσμένον βωμὸν τῆς Ἀθηνᾶς. Οἱ δὲ φασιν, ὅτι Χρῦση, νύμφη τις, ἡράσθη ἐκείσε τῷ Φιλοκτήτῃ. μὴ πεισθέντος δὲ αὐτῷ συγγενέσθαι αὐτῇ, τῇ ταύτης ὀργῇ ὑπὸ τῆς λεγομένης ὕδρου ἐδήχθη. Ἐλένης δὲ, τῆς Πριάμου παιδός, μάντεως ὄντος, καὶ ἡ μόνη αὐτομολήσαντος τοῖς Ἕλλησι, καθά φησι (c) Κόϊντός τε καὶ Τρυφιδάωρος, ἢ, ὥς φησι Σοφοκλῆς, ἐνεδρευθέντος καὶ κατασχεθέντος ὑπ' Ὀδυσσεύος, καὶ εἰπόντος, μὴ ἄλλως τῆς Ἑλληνικῆς πορθῆσαι τὴν Ἰλίον, εἰ μὴ τὰ ὅσα τῷ Πέ-

λοπος ἐνέγκωσι, καὶ τὸν Ἀχιλλέως υἱὸν Νεοπτόλεμον, καὶ τῶτον τὸν Φιλοκτήτην, ἤγαγον ἀπαντας. Οὗτος δὲ ὁ Φιλοκτήτης, ἀντιζάντα αὐτῷ τὸν Ἀλέξανδρον πρὸς τοξείαν, τοξεύσας αὐτὸν πρῶτον μὲν κατὰ τὴν λαίαν χεῖρα, εἶτα τὸν δεξιὸν αὐτῷ ὀφθαλμὸν ἐκβαλὼν, καὶ τρίτον τῆς πέδας βαλὼν, ἀνείλεν.

Μετὰ δὲ τὴν Ἰλίου πόρῃσιν Μενεσθεύς, Φεῖδιππός τε, καὶ Ἀντιφος, καὶ οἱ Ἐλεφνίνορος, καὶ Φιλοκτήτης μέχρι Μίμαντος κοινῇ ἐπλευσαν. εἶτα Μενεσθεύς μὲν, εἰς Μῆλον ἐλθὼν, βασιλεύει, τῷ ἐκεῖ βασιλέως Πολυάνακτος τελευτήσαντος. Ἀντιφος δὲ, ὁ Θεσσαλός, εἰς Πελαγονίαν ἐλθὼν, καὶ τὴν χώραν κατασχὼν, Θεσσαλίαν ἐκάλεσε. Φεῖδιππος δὲ, μετὰ Κῶων ἐξωθεὶς περὶ τὸν Ἀδρίαν, εἶτα περὶ Κύπρον, ἐκεῖ κατέκησεν. Ἐλεφνίνορος δὲ ἀποθανόντος ἐν Τροίᾳ, οἱ σὺν αὐτῷ ἐριφέντες περὶ τὸν Ἰόνιον (d) κόλπον, Ἀπολλωνίαν ὤκησαν τὴν ἐν Ἠπείρῳ. καὶ οἱ τῷ Τληπολέμῳ προσίσχασσι Κρήτην, εἶτα ὑπ' ἀνέμων ὠθέντες, περὶ τὰς Ἰβηρικὰς νῆσους ὤκησαν. ἐν δὲ ταῖς Πινδάρῃ ἱστορίαις εὖρον, ὅτι οἱ τῷ Τληπολέμῳ ἀπεσώθησαν εἰς Ῥόδον, τὴν αὐτῶν πατρίδα. καὶ ἡ γυνὴ Τληπολέμου Φιλοζώνη, μεγάλα δακρύ-

E M E N D A T I O N E S.

restitui lectionem, quae prius erat: Κασαναία.) πόλις, &c. laud. duos Cod. secutus. (a) Adjeci ex tribus exempl. (b) Ἐπιθεὶς, pro simplici θεὶς, ex accuratior. libris. (c) Κόϊντος rescripsi, pro Ὀρφεύς, et quidem merito, probatiores Codic. secutus. (d) Addidi ex quatuor MSS.

Sic aliam post aliam perniciem excitabit Deus,
910 Tristem ad reditum calamitatem elargiens.

Alium autem Aesarique fluentia, et oppidulum
Oenotriae terrae, ab cenchrina morsum,
Crimissa, facis recipient occisorem:

PARAPHRASIS.

Sic aliud alii funus attexet Deus, dura ad reditum discrimina excitans.

Interemptorem Paridis Philoctetem Aesarus, Crotonis fluvius, Crimissaque,
Oenotriae oppidulum, ab excetra in Lemno morsum excipiet. Interemptorem,

σασα, ἀγῶνας ἐπὶ (a) τῷ τάφῳ τῷ ἀν-
δρὸς εἴθετο, καὶ παῖδες ἠγωνίζοντο, καὶ οἱ
νικῶντες λεύκης φύλλοις ἐσέφοντο. οἱ τῷ
Πρωτεσιλάῳ εἰς Πελλήνην ἀπερρίφισαν πλη-
σίον πεδία Κανάστρα. Φιλοκτῆτης δὲ ἐξώ-
σθη εἰς Ἰταλίαν πρὸς Καμπανὰς, καὶ πο-
λεμήσας Λευκανὰς, πλησίον Κρότωνος καὶ
Θυρίας Κρίμισσαν κατοικεῖ. καὶ παυθεὶς τῆς
ἀλγος, Ἀλαίῃς Ἀπόλλωνος ἱερὸν κτίσει,
(b) ὃ καὶ τὸ τόξον αὐτῷ ἀνέθηκεν, ὡς φη-
σιν (c) Εὐφορίων. Οὕτως δὲ ὁ Φιλο-
κτῆτης ἀναιρεῖται. πρὸ γὰρ τῷ πορθηθῆναι
τὸ Ἰλίον, ἐκ Πελλήνης, Ἀχαιϊκῆς πό-
λεως, τινες ἐλθόντες εἰς Ἰταλίαν κατώ-
κησαν. μετὰ δὲ τὴν Ἰλίου πόρθησιν πλεόν-
τες οἱ Ῥόδιοι, ἦλθον ἐκεῖσε, καὶ ἐπολέ-
μησαν πρὸς τὰς ἐκ Πελλήνης μετοίκους,
οἷς Ῥόδιοις βοηθῶν Φιλοκτῆτης, ἀναιρεῖται.

912. Οἰνωτρία γῆς.) ἐνθα νῦν ἡ
(d) Χώμη ἐστὶ, χωρίον ἢν πρῶτον λεγόμε-
νον Οἰνωτρία, ὅπερ ὁ Φιλοκτῆτης κατώ-
κησε μετὰ τὴν τῆς Ἰλίου πόρθησιν, καθὰ
Διονύσιος, καὶ Δίων * ὁ Κοκκαιανός *, καὶ
πάντες οἱ τὰ Ῥωμαίων γράψαντες, ἰσο-
ρῶσιν.

Κεγχρίνη βεβρωμένον.) τὸν Φιλοκτῆ-
την, τὸν δηχθέντα ἐν Χρύσῃ (e) ἢ Λή-
μνῳ ὑπὸ ὄφεως (f) ὕδρος. ὃ γὰρ κεγχρίνη
αὐτὸν ἐδήξεν, ἀλλ' ὕδρα, ἀφ' ἧς εἶχε
τὰ βέλη αὐτῷ ἠλειμμένα, μεθ' ὧν τὸν
Ἀλέξανδρον ἐβαλεν. εἶδος δὲ ὄφεως εἶ-
πεν ἀντὶ εἶδός. καὶ γὰρ εἶδος ὄφεως ὁ
ὕδρος, καὶ ὁ κεγχρίνης ὁμοίως, ὅντινα ὁ
Λυκόφρων καὶ κεγχρίνην ἐκάλεσεν. ὅτι δὲ
ταῦτα εἶδη ὄφεων εἰσι, Νικάνδρος λέγει.

Ὑδρον μιν καλέσσι, μετεξέτεροι δὲ
χέλιδρον.

καὶ πάλιν περὶ τῷ κεγχρίνῃ.

* Ἐβρος ἵνα, Ζωναῖά τ' ὄρη χιόνεσσα
φάληρα,

Καὶ δρύες Οἰαγρίδαο, τόθι Ζηρύνθιον
ἄντρον, *

Δίης (g) κεγχρίναο δολιχὸν τέρας, ὄν-
τε λεόντα

Αἰόλον αὐδάξαντο περίσικτον φολί-
δεσσι.

913. Φιτρῷ μισφόνον.) τὸν φονέα τῷ
Ἀλέξανδρῳ, (h) ὡς ἐρρέθη. Φιτρὸν δὲ
τὸν Ἀλέξανδρον (i) λέγει διὰ τὸν δαλόν,
τὸν φανέντα κατ' ὄναρ τῇ Ἐκάβῃ.

EMENDATIONES.

- (a) Sic emendavi ope trium librorum: prius enim legebatur: τῷ ταύτης ἀνδρὶ
εἴθετο, &c. (b) Ωῖ, pro ᾧ, et mox ἀνέθηκεν, pro ἀνέθετο, ex quatuor MSS.
(c) Εὐφορίων, pro Ὠρίων, ex duobus probatior exempl. Seld. etiam consentiente.
(d) Χώμη, pro Ῥώμη. vide infra in notis. * Adjeci ex tribus libris. (e) Ἡ,
pro καὶ, reposui ex cunctis fere Codic. (f) Ὑδρῃ, pro Λήμνῃ, ex omnibus MSS.
* Erui ex duobus Codic. ad sententiae accuratorem. (g) Κεγχρίναο, pro κεγ-
χρίνῃ, ex laud. MSS. ipsoque Nicandro. (h) Ὡς, pro καὶ, ex cunctis paene libris.
(i) Supplevi ope quatuor MSS.

- (Αὐτὴ γὰρ ἄκραν ἄρδιν εὐθυναῖ, χεροῖν
 915 Σάλπιγξ ἀποψάλλουσα Μαιώτην πλόκον·)
 Δύρα παρ' ὄχθαις ὅς ποτε φλέξας θρασὺν
 Λέοντα, ραιβῶ χεῖρας ὥπλισε Σκύθη
 Δράκοντ', ἀφύκτων γομφίων λυροκτύπον.
 Κράθις δὲ τύμβος ὄψεται δεδεδυμένος
 920 Ἐυράξ Ἀλαίης Παταρέως ἀνακτόρων,
 Νάυαιθος ἐνθα πρὸς κλύδων' ἐρεύγεται.
 Κτενεῖσι δ' αὐτὸν Αὔσονες Πελλήνιοι
 Βοηδρομέοντα Λινδίων στρατηλάταις,

V A R I A N T E S L E C T I O N E S.

Vers. 915. ἀποψάλλουσα Alexand. Cas. chart. Barber. et Barocc. ἀποψάλλουσα Vat. 1471. Μαιώτιν Cas. chart. et Seld. Μαιώτιν Barocc. Vers. 916. Δύρρα Pal. 158. Vers. 918. λυροκτύπον, pro λυροκτύπω, tuentur Vat. 916. 972. 1471. Pal. 139. et Barber. λυροκτύπων Casan. memb. Vers. 919. Κράθις Vatic. 117. 1307. 1471. alii. Vers. 920. Ἐλαίης Casan. memb. Παταρέως alii. Vers. 922. κτενεῖσιν Steph. in Αὔσων.

914-15. Ἀὐτὴ γὰρ.) αὐτὴ γὰρ ἡ Ἀθηνᾶ, ἡ σάλπιγξ καὶ πολεμικὴ, τὴν ἄρδιν καὶ τὸ βέλος τῷ Φιλοκτῆτι εὐθυναῖ, κατὰ τῷ Ἀλεξάνδρῳ δηλονότι, ἐν χεροῖν ἀποψάλλουσα καὶ κινῶσα καὶ ἐλκεῖσα τὸν Μαιώτην πλόκον, ἥτοι τὴν νευρὰν τῷ τόξῳ τῷ Φιλοκτῆτι, ὅπερ τόξον ὁ Σκύθης Τεύταρος τῷ Ἡρακλεῖ ἐχαρίσατο, κατὰ τὸν Λυκόφωνα, διδάξας (a) αὐτὸν καὶ τὴν τοξικὴν. ὁ δὲ Φιλοκτῆτης καύσας καὶ θάψας τὸν Ἡρακλέα πλησίον τῷ Δύρα, ποταμῷ Τραχινίᾳς, ἔλαβεν αὐτὸ εἰς ἀμοιβὴν τῷ κόπῃ. τὴν δὲ περὶ τῷ θανάτῳ Ἡρακλέους ἱστορίαν ἐν τοῖς ὀπίσθεν πλατέως εἶπον.

916-18. Δύρα παρ' ὄχθαις.) ἔτω συντακτέον. Ὅστις Φιλοκτῆτης παρὰ ταῖς ὄχθαις τῷ Δύρα ποταμῷ φλέξας καὶ καύσας τὸν θρασὺν λέοντα καὶ Ἡρακλέα, τὸν λυροκτύπον καὶ τοξικόν, τὸν δίκην λυ-

ρας τὴν νευρὰν τῷ τόξῳ κτυπῶντα, ὥπλισε τὰς χεῖρας αὐτῷ ἐν τῷ ραιβῶ Σκυθικῷ δράκοντι, ἥγαν τῷ τόξῳ, τῶν ἀφύκτων γομφίων καὶ βελῶν. ὁ γὰρ ἡσίοχει ποτὲ. ἡ δίκη τῷ ν, λυροκτύπω, σύντασσε, λέγων. Ὡπλισε τὰς χεῖρας ἐν τῷ ραιβῶ Σκύθῃ * καὶ Σκυθικῷ * δράκοντι, τῷ λυροκτύπῳ τῶν ἀφύκτων γομφίων. Ραιβόν (b) δὲ λέγει, διὰ τὸ ἀγκύλον τῷ τόξῳ. δράκοντα δὲ, διὰ τὸν συρισμὸν τῶν βελῶν, ἢ διὰ τὴν ἀφῆσιν αὐτῶν, θανατηφόρων ὄντων, καὶ ἰῶν γεμόντων.

Ex 918. (c) Γομφίων.) γομφίοι, κυρίως οἱ μυλᾶροι ὀδόντες, καὶ οἱ ἥλοι. νῦν δὲ τὰ βέλη φησὶ, διὰ τὸ δάκναι αὐτὰ τῷς τιτρωσκομένους.

Λυροκτύπον.) ἢ διὰ τὸ εἶναι ἀνδρείον, ἢ διὰ τὸ εἶναι τοξότην, ἢ διὰ τὸ τὴν κιθάραν φιλεῖν, ἢ (d) διὰ τὸ μετὰ νευ-

E M E N D A T I O N E S.

- (a) Αὐτὸν, pro αὐτῷ, ex accuratior. exempl. * Adjeci ope trium librorum. (b) Supplevi ope quinque MSS. (c) Sic lectionem restitui, quae prius erat: Γομφίοι.) κυρίως, &c. (d) Ita cum quatuor exempl. lego, pro: ἢ τὸν μετὰ νευρᾶς κτύπον ἐμποιῶντα. * Supplevi ope duorum MSS.

(Ipsanamque extremam sagittam diriget, manibus
915 Tubicina intendens Maeotium nervum :)

Durae ad ripas qui quondam comburens trucem
Leonem, incurvo manus armavit Scythico
Dracone, inevitabilium telorum Iyristam.

Crathis autem sepulcra videbit mortui

920 E-regione Alaei Patarei templorum,

Navaethus ubi undam effundit.

Occident autem ipsum Ausones Pellenii

Auxiliantem Lindiorum ducibus,

P A R A P H R A S I S.

inquam, Paridis : ipsa siquidem Minerva, quae Tubicina ab Argivis colitur, lethale illius telum meum in fratrem recta diriget, flexilem arcum intendens : arcum, Scythici illius Teutari haereditatem, atque inevitabilium telorum expulsorem, quo quondam ipse Philoctetes, ab Hercule, cui vivum se apud Durae, Trachiniae fluvii, ripas comburenti ministravit, pro mercede accepto, dextram armavit suam. Illius autem bustum prope Crathim, Sybaris fluvium, visetur e regione templi, quod ipse Alaeo Apollini cum arcu dedicabit, ubi Navaethus amnis undas effundit. Ac Lindiis, qui

ῥας κτύπον ἐμποιεῖν, * λυροκτύπον αὐ-
τὸν εἶπε*. τὸ δὲ, εἰ μὲν δοτικὴ, λυ-
ροκτύπων, πρὸς τὸ δράκοντι· εἰ δὲ αἰτια-
τικὴ, πρὸς τὸν λέοντα, ἥτοι τὸν Ἡρακλῆ.

920. Εὐράξ.) ἐκ πλαγίᾳ. * πλευράξ
γάρ, καὶ ἐξ αὐτῆς εὐράξ Ἰονικῶς, ὅθεν νῦν
εὐράξ Ἀλαίᾳ ἐρρέθη.*

Παταρέως.) καὶ Πατρέως, τὸ αὐτὸ
ἔστιν. ἐν Πατάρῳ γὰρ ὁ Ἀπόλλων ἐτι-
μάτο. τὸ δὲ Πατρέως, (a) συγκοπὴ Αἰο-
λικὴ ἔστι. Παταρέως δὲ καὶ Πατρέως * τὸ
αὐτὸ ἔστι * γραφόμενον, καὶ ὅτε τὴν ἐννοι-
αν, ὅτε τὸ μέτρον λυμάνεταί.

921. (b) Νάυαιθος.) ποταμός ἐστιν Ἰ-
ταλίας. ἐκλήθη δὲ ὅτω, κατὰ μὲν Ἀ-
πολλόδορον καὶ τὰς λοιπὰς, ὅτι μετὰ τὴν
Ἰλίσ ἄλωσιν αἱ Λαομέδοντος θυγατέρες,

Πριάμῃ δὲ ἀδελφαί, Αἴθυλλα, Ἀσυσόχη,
Μηδεσιπιάση, μετὰ τῶν λοιπῶν αἰχμαλώ-
των ἐκεῖσε γενομένη τῆς Ἰταλίας, εὐλα-
βόμεναι (c) τὴν ἐν τῇ Ἑλλάδι δαλείαν,
τὰ σκάφη ἐνέπρησαν, ὅθεν ὁ ποταμὸς Νά-
υαιθος ἐκλήθη, καὶ αἱ γυναῖκες Ναυπρήσι-
δες. οἱ δὲ σὺν αὐταῖς Ἕλληνες, ἀπολέ-
σαντες τὰ σκάφη, ἐκεῖ κατώκησαν. Πρῶ-
ταρχος δὲ λέγει, Ῥώμην εἶναι αἰχμάλω-
τον Τρωϊκὴν, τὴν συμβαλέυσανταῖς λοι-
παῖς καῦσαι τὰς τῶν Ἑλλήνων ὀλκάδας.
ὁ δὲ Λυκόφρων ἔτος Σίταϊαν εἶναι ταύ-
την φησὶν.

922. Αὐσονες Πελλήνιοι.) οἱ ἐν Ἰτα-
λία οἰκήσαντες ἐκ Πελλήνης, ὡς εἶπον.

923. Βοηδρομῆντα Λινδίων στρατηλά-
ταις.) συμμαχούντα * Λινδίοις καὶ*, ὡς εἶπον,

E M E N D A T I O N E S.

* Supplevi ope duorum MSS. * Haec ex tribus Codic. in locum suffeci τῆς· πλευ-
ράξ, καὶ ἐξ αὐτῆς εὐράξ Ἀλαίᾳ, εἶπον. (a) Sic lego cum accuratior. exempl. pro :
συγκοπὴν, Αἰολικόν ἔστι. * Addidi ope duorum MSS. (b) Ita emendavi et expur-
gavi, pro : Νάυαιθον.) ὁ Νάυαιθος, ποταμός ἐστι, &c. quinque MSS. secutus. (c) Sic
lego cum tribus exempl. pro : τῆς Ἑλλάδος δαλείαν. * Supplevi ope quatuor MSS.

- Οὐς τῆλε Θερμύδρα τε, Καρπάθῃ τ' ὄρεων
 925 Πλάνητας αἶθων Θρακίας πέμψει κύων,
 Ξένην ἐποικήσοντας ὀθνεῖαν κόνιν.
 Ἐν δ' αὖ Μακάλλοις σηκὸν ἔγχωροι μέγαν
 Ὑπὲρ τάφων δειμάντες, αἰαντὶ Θεὸν
 Λοιβαῖσι κυδανῶσι, καὶ θύσθλοισι βοῶν.
 930 Ο' δ' ἵπποτέκτων Λαγγαρίας ἐν ἀγκάλας,

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 925. Θρακίας Vat. 1307. Pal. 40. 142. Casan. chartac. Eustath. in Iliad. ἡ. alii que. Vers. 926. ἐποικήσοντας, pro ἐποικήσαντας, ex Vat. 117. χθόνα, pro κόνιν Vat. 1307. et Palat. 158. Vers. 927. Μακέλλοις Vat. 916. cum Potter. Vers. 930. Λαγαρίας Vat. 1307. alii que. Λαγκαρίας Vat. 1471. et Barber. Λαγκαρίαις Alexand. τὸ ἐν non agnoscit Selden.

τοῖς Ῥοδίοις. Λίνδος γάρ, καὶ Ἰηλυσός, καὶ Κάμειρος, πόλεις εἰσὶ Ῥόδῳ, ἀπὸ τῶν ἐγγόνων Ἡλίου καὶ Ῥόδης, ἢ Ῥόδης καὶ Ποσειδῶνος.

924. * Θερμύδρα.) Θέρμυδρος, λιμὴν Ῥοδίων.

Καρπάθῃ.) Κάρπαθος, πόλις Ῥόδῳ. *

925. (a) Πλάνητας.) ἔτι ἐνταυθοῖ δεῖ γράφειν, καὶ ὁ πλανήτας. πλανήτας γάρ τὸ τὰς μακρὸν ἐστὶ. δέχεται δὲ ἐνίοτε καὶ τὸ μακρὸν ὡς βραχὺ, κατὰ κοινὴν συλλαβὴν.

Αἶθων Θρακίας κύων.) ὁ διάπυρος Θρακικὸς κύων. λέγει δὲ τὸν βορρᾶν, ἐπεὶ, καθ' Ὁμηρον, ἐκ τῶν ἀρκτικῶν τῆς Θρακίας πνεῖ. φησὶ γάρ.

Βορέης καὶ Ζέφυρος, τῷ τε Θρήκηθεν ἄητον.

ὁ δὲ Περιγητῆς Διονύσιος καὶ τὸν τόπον τῆς Θρακίας φησὶν, ὅθεν ὁ βορρᾶς πνεῖ, (b) Ἰσμαρικὸν, ἥτοι Μακρώνειον, αὐτὸν λέγων. φησὶ γὰρ ἔτι.

Ἰσμαρικὸν πνοιῇσιν ἐλαυνόμεναί βορέας, Ὀρθὸν φυσιόωντος. ἐπεὶ κατεναντία κεῖνται.

927. (c) Μακάλλοις.) Μάκαλλα, πό-

λις Ἰταλίας, ὅπερ τάφος καὶ ἱερὸν Φιλοκλήτης ἀγιστευόμενος παρὰ τῶν ἐγχωρίων, καὶ θυσίας βοῶν δεχομένης, ὥσπερ εἰ Θεὸς αἰώνιος ὑπῆρχεν. ἢ δὲ σύνταξις ἔτι. Οἱ δὲ ἐν Μακάλλοις οἰκῶντες, κτίσαντες σηκὸν ὑπὲρ τῶν τάφῳ αὐτῶν, τιμήσουσιν αὐτόν, ἥτοι τὸν Φιλοκλήτην, ὡς Θεὸν ἐν θυσίαις.

930. Ο' δ' ἵπποτέκτων.) ὁ νῆς ἔτι ἔχει. Ο' δὲ Ἐπειὸς, ὁ τὸν δῆρειον ἵππον κατασκευάσας τοῖς Ἑλλήσιν εἰς πόρθητιν τῆς Ἰλίου, ὁ δειλὸς καὶ ἀνάνδρος γεγονώς, διὰ τὸ ψευδορκῆσαι τὸν πατέρα αὐτῶν Πανοπέα τὴν Ἀθηναίαν καὶ τὸν Ἀρεα, ὅτε συνεστράτευετο Ἀμφιτρύωνι ἐπὶ Τηλεβόας διὰ τὸν πρὸς Ἀλεμήνην πόθον τῶν Ἀμφιτρυόνος. ὁ τόδε καὶ τόδε ποιήσας Πανοπεύς, καὶ διὰ τῆς γεννῆσας δειλὸν τόνδε τὸν Ἐπειὸν, πύκτην δὲ ἄριστον μηχανικόν. καὶ ἔτι ὁ ἵπποτέκτων Ἐπειὸς τὴν Λαγγαρίαν, Ἰταλικὴν πόλιν, οἰκήσει, πλησίον τῆς Κυλισάρης ποταμῶς. τὰ δ' ἐργαλεῖα καθιερώσει τῷ ναυῷ τῆς Ἰταλικῆς Ἀθηναῖς. ἐκεῖνα τὰ ἐργαλεῖα, μετ' ὧν κατασκευάσας τὸν δῆρειον ἵππον, ἡμῖν τοῖς ἐγχωρίοις Τρωσὶ ποιήσει βλάβην. ἢ Κασσάν-

E M E N D A T I O N E S .

* Protuli ex duobus Codic. (a) Sic distinxī, et emendavi, quum antea uno tenore legeretur: Πλάνητας ἐνταυθοῖ δεῖ, &c. (b) Ita locum ope trium MSS. emendavi. (c) Sic lectionem restitui ex duobus exempl. quae ferebatur: Μάκαλλα.) πόλις, &c.

Quos procul-a Thermydrique, Carpathique mon-
 925 Errones fervidus Thracius mittet canis, (tibus
 Peregrinam habitaturos alienam terram.
 Macallis denique templum indigenae magnum
 Super bustis extruentes, aeternum Deum
 Libationibus colent, et sacrificiis bovum.
 930 Equi-faber autem Langariae in sinubus,

PARAPHRASIS.

vagi e Rhodo in Italiam, boreâ spirante, devenient alienam terram habitaturi, opem ferens, ab incolis Ausonidis Pelleniis cadet. Magnum denique templum super caespite Macallis extruentes indigenae, quasi Numen aeternum libationibus, bovumque sacrificiis colent.

Epeus, Phocensis ille duratei equi ad excidium patriae meae fabricator, ti-

δρα γάρ, ἢ ὁ τρόχις ὡς ἀπὸ τῆς Κασσάνδρας, τὴν τόφῃσιν. ἢ δὲ σύνταξις, ἔτος.

Ὁ δ' ἱπποτέκτων Ἐπειὸς, ὃς καὶ ἔτος ἀμφὶ Κίριν καὶ Κυλισάρνα γένος καὶ ὕδωρ ἐπὶ πηλὺς καὶ ξένος νάσσειται καὶ κατοικῆσαι οἰκῆς τῆς πατρίδος αὐτῆς Φωκίδος ἐν ταῖς ἀγκάλαις τῆς πόλεως Λαγγαρίας, ἥτοι ἐν τῇ Λαγγαρίᾳ πόλει. τὰ δ' ἐργαλεῖα καθιερώνει τοῖς ναοῖς τῆς (a) Μυνδίας, ἥτοι τῆς Ἀθηνᾶς. ποῖα ἐργαλεῖα; ἐν οἷς τεύξει ποτὲ τοῖς ἐργασίῳις ἐμὲ Τρωσὶ μέρμερον βλάβην. τί ποιήσας; τετρήνας καὶ τρυπήσας καὶ κατασκευάσας τὸ βρέτας καὶ τὸ εἰδωλόν, ἥτοι τὸν δέριον ἵππον, ὁ ἱπποτέκτων καὶ Ἐπειὸς. ὁ ποδαπὸς; ὁ πεφρικὸς καὶ φοβέμενος τὸ ἔργον καὶ τὴν φάλαγγα τὴν θυσίαν. διὰ τί δὲ πεφρικὸς ταῦτα, καὶ δειλὸς ὑπῆρχεν; ἐκτίνων καὶ ἀποδιδὼς τῶ πατρὶ αὐτῆς Πανοπέως τὸν ψευδόμενον ὄρκον, ὃντινα ὄρκον ὁ τάλας ἔτλη ὀρκωμοτῆσαι εἰς τὴν Ἀλοῖτιν, Κυδωνίαν, Θρασῶ, τὴν Ἀθηνᾶν, εἰς τὸν τῆς Κρησῶνις θεὸν Ἄρεα, τὸν τόνδε καὶ τόνδε. ἢ ἀμφὶ τὰς πάλας τῶν δορυκτῆτων μῆλων. ποίων μῆλων καὶ προβάτων; τῶν ὑπαρχόντων ἀπὸ τῶν πύργων τῆς Κομαιθῆς, συμ-

πεφυρμένων καὶ ἐπικοίων τῷ στρατῷ. γενομένων δὲ τῶν προβάτων ἐπικοίων τῷ στρατῷ, ἥτοι ληίσθεντων, ἐνεκα τῶν νυμφευμάτων τῶ Ἀμφιτρύωνος, τῶν σερροξυνεύων καὶ πόθον ἔχόντων πρὸς τὴν σύνευνον Ἀλκμήνην. ἔτλη δὲ ὀρκωμοτῆσαι τίς; αὐτὸς ὁ Πανοπεύς, ὁ ἐν τῇ γαστρὶ τῆς μητρὸς αὐτῆς πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Κρίστον, ἀντιπληκτίσας χερσὶ πρὸ τῆς γεννηθῆναι καὶ ἰδεῖν τὸν ἥλιον. τοίγαρ καὶ διὰ τῆς τοῦ ὀρκωμοτῆσαι οἱ θεοὶ σπύρον καὶ τὸν ἦν αὐτῆς Ἐπειὸν ἠνδρῶσαν καὶ ἄνδρα ἐποίησαν φύξην καὶ δειλὸν, πύκτην μὲν καὶ πυγμαχόν ἐσθλόν. πτώκα δὲ καὶ δειλὸν ἐν κλόνῳ καὶ μάχῃ δορὸς, καὶ πλείστα ὠφελήσαντα τὸν στρατὸν ἐν τέχναις καὶ μηχαναῖς. Ἐχεις γὰρ τὴν σύνταξιν. λεκτέον δὲ καὶ τὴν ἰσορίαν. (b) Ὁ Πανοπέως υἱὸς Ἐπειὸς ἐποίησε τὸν δέριον ἵππον, εἰς ὃν πεντήκοντα, ἢ τρισχίλιοι, ἢ, κατ' ἐμὲ, εἴκοσι τρεῖς ἄνδρες εἰσελθόντες Ἕλληνες ἐκάθηντο. ἐλκυσθέντος δὲ τῆς ἵππου παρὰ τῶν Τρώων εἰσὼ τῆς τεύχους, νυκτὸς ἐξελθόντες, καὶ φρυκτὸν δείξαντες τοῖς λοιποῖς Ἕλλησιν ἔσιν ἐν Τενέδῳ, κακίνοις ἐλθῶσι τὰς πύλας ἀνοίξαντες, τὸ

EMENDATIONES.

(a) Μυνδίας, pro Μυδίας, ut in contextu. (b) Vocem ἱπποτέκτων, quae supervacuo praecedebat, delevi auctoritate accuratior. MSS.

Ἐγχος πεφρικῶς καὶ φάλαγγα θερῖαν,
 Πατρῶον ὄρκον ἐκτίνων ψευδῶμοτον,
 Ὅν ἀμφὶ μῆλων τῶν δορυκτῆτων, τάλας,
 Πύργων Κομαιθῆς, συμπεφυρμένων στρατῶ,
 935 Στεργοξυνένων ἔνεκα νυμφευμάτων,
 Ἀλοῖτιν ἔτλη, τὴν Κυδωνίαν, Θρασῶ
 Ὀρκωμοτῆσαι, τόν τε Κρησώνης Θεόν

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 933. δορυκτῆτων Pal. 158. πάλας, pro τάλας, alii, teste Tzetza. Vers. 934. Κομαιθῆς Vat. 972. Cas. chart. Barber. et Barocc. συμπεφραγμένων Vat. 1471. Alexand. Cas. chart. Barber. et Bar. Vers. 935. ἔνεκεν Vat. 916. 1306. 1307. et Cas. chart. Vers. 936. τὸ τὴν deest in Pal. 158. Κυδωνίαν Vat. 916. 972. 1306. Pal. 142. alii que. Θρασῶ Selden.

Ἴλιον πορθῆσιν.

(a) Λαγγαρίας.) Λαγγαρία, πόλις Ἰταλική, * ἀπὸ Λαγγαρίδου νομέως ἐκεῖ νέμοντας. *

931. Ἐγχος πεφρικῶς.) δειλὸς γὰρ ἦν ὁ Ἐπειὸς, ἄριστος δὲ πυγμαῖχος.

932. Πατρῶον ὄρκον ἐκτίνων.) ἀποδιδῶς ποινὴν διὰ τὴν ψευδορκίαν τῆς πατρὸς αὐτῆς Πανοπέως. ἡ δὲ ἱστορία, τοιαύτη. Μῆστωρ καὶ Λυσιδίκης, τῆς Πέλοπος, θυγάτηρ Ἰπποθόη, ἥς καὶ Ποσειδῶνος Τάφιος, ὃς τῇλε βᾶς τῆς πατρίδος, τὰς ὑπ' αὐτὸν ὄντας ἐν ταῖς Ἐχινάσι νήσοις Τηλεβόας καὶ Ταφίους ὠνόμασε. Ταφίος δὲ υἱὸς Πτερέλας, ὃν ἀήτητον καὶ ἀκαταγώνιστον ἐποίησε Ποσειδῶν. ἔς' αὐτὴν ἐν τῇ κορυφῇ αὐτῆς ἡ χρυσὴ θρίξ παραμένη, καὶ ἡ τμηθῆ, ἣν αὐτῷ ἐχαρίσατο. τὰς δὲ (b) Πτερέλας θυγάτηρ ὑπῆρχε Κομαιθῶ, καὶ ἄρρενες παῖδες, Χρόμιος, Τύραννος, Ἀμπελος, Χερσιδάμας, Μῆστωρ, Εὐήρης, Ἠλεκτρυῶνος βασιλεύοντος σὺν τῇ γυναικὶ Ἀναξοῖ τῶν

Μυκηνῶν, ὧν παῖδες, Ἀλκμήνη μὲν θυγάτηρ. υἱοὶ δὲ Στρατοβάτης, Γοργόφωνος, Φιλάνυμος, Κελαμνεύς, καὶ ἑτέροι, καὶ Λικύμνιος νόθος ἀπὸ Μηδείας Φρυγισκῆς. ἦλθον πρὸς αὐτὸν τὸν Ἠλεκτρυῶνα εἰς Μυκῆνας Τάφιος, καὶ οἱ (c) Πτερέλας παῖδες, ἀπαιτῶντες τὴν βασιλείαν Μυκηνῶν. Ἠλεκτρυῶνος δὲ μὴ προσέχοντος αὐτοῖς, ἐλάσαντες βόας αὐτῶν, ἀπῆρχοντο. συμβαλόντων δὲ τῶν Ἠλεκτρυῶνος παίδων ἐκείνοις, πάντες ἀνῆρέθησαν, σωθέντος ἐκ μὲν τῶν Ἠλεκτρυῶνος παίδων Λικυμνίς. ἐκ δὲ τῶν (d) Πτερέλας, Εὐήρης. οἱ δὲ Τάφιοι πᾶς βόας ἐλάσαντες, Πολυξένῳ τῷ Ἠλείῳ παρέθεντο βασιλεῖ. Ἀμφιτρύων δὲ παρὰ Πολυξένῳ λαβὼν, ἤγειν εἰς Μυκῆνας.

Ἠλεκτρυῶν δὲ θέλων ἐκδικῆσαι τοῖς παῖσι, παραδῶς Ἀμφιτρυῶνι τὴν θυγατέρα καὶ τὴν βασιλείαν, στρατεύειν ἐμελλε Τηλεβόας. ἐν δὲ τῷ αὐτὸν παραλαμβάνειν τὰς βῆς, μιᾶς πλανηθείσης, ἀφείκεν ἐπ' αὐτὴν ῥόπαλον Ἀμφιτρυῶν, ἀνείλεν

E M E N D A T I O N E S .

(a) Ita emendavi ope duorum librorum, quum antea legeretur: Λαγγαρία.) πόλις, &c. * Adjeci ex libro Vatic. 972. (b) Πτερέλας, pro Πτερελάς, ex cunctis fere libris. (c) Πτερέλας, pro Πτερελάς, ut supra. (d) Πτερέλας, pro Πτερελάς, ut supra.

Hastam horrens et phalangem bellicam,
 Paternum jusjurandum luens perjurum,
 Quod de ovibus bello-partis, miser,
 Turrium Comaethonis, communibus exercitui,
 935 Amata-conjugalia propter connubia,
 Per Aloetim ausus est, Cydoniam, Audacem
 Jurare, perque Crestonae Deum

PARAPHRASIS.

more Martis pejerata parentis Panopei, qui in ipso matris utero, antequam natalis lucis vidisset jubar, ac laboriosi dolores partus elapsus esset, invisam in germanum pugnam peregit pulsibus. Pejerata, inquam, patris pendens crimina, qui

(a) αὐτόν, ἀποκρυσθέντος ἐκ τῆ κέρατος τῆ ῥοπαλῆς, καὶ πλήξαντος αὐτόν· ὅθεν ὁ Σθένελος, Μυκηνῶν διώξας αὐτόν τὸν Ἀμφιτρύωνα, βασιλεύει Μυκηνῶν καὶ Τίρυνθος. αὐτὸς δὲ ὁ Ἀμφιτρυών παρὰ Κρέοντι ἐν Θήβαις τῆ φόνος καθαίρεται. καθαρθεὶς δὲ σὺν Κρέοντι, καὶ Κεφάλῳ, καὶ Πανοπεΐ, κατὰ Λυκόφρονα (b) καὶ ἑτέρας, τὰς Ταφίων νήσους πολεμῶν ἐλεῖν ἐκ ἐδύνατο, ἕως ἐρασθεῖσα Ἀμφιτρυώνος ἡ Κεφάλῃς ἢ (c) Πτερέλῃς θυγάτηρ Κομαιθῶ, ἀπέτεμε τὴν τῆ πατρὸς αὐτῆς Πτερέλῃς χρυσὴν τρίχα, καὶ ἀνείλεν αὐτόν. σχῶν δὲ Ἀμφιτρυών τὰς νήσους, Κεφάλῳ διδωσιν, ὅς ἐν ταύταις οἰκήσας, Κεφαλληνίαν αὐτὰς ἐκάλεσεν. Ἐν γὰρ τῇ πρὸς τῆς Ταφίης μάχῃ πρὸ τῆς συμβολῆς τῆ πολέμου, φησὶν ὁ πᾶσιν ἐναντιούμενος ἰσορικοῖς Λυκόφρων, ὅτι ὥρκωσαν ἅπαντες Ἀρεὰ καὶ Ἀθηνᾶν, μηδὲν ἀποκρύψειν τῶν λαφύρων. μόνος δὲ παραβὰς τῆς ὁρκῆς ὁ Πανοπεύς, καὶ κρύψας τὶ τῶν λαφύρων, τέτταρτα ἐνεκα δειλὸν παῖδα, τὸν Ἐπειὸν, ἐγέννησεν.

933. Ἀμφὶ μῆλων.) ἀπὸ μέρους τῶν κτημάτων ὄλων, ὡς καὶ Ἡσίοδος.
 μῆλων ἐνεκ' Οἰδιπόδαο.
 ἀντὶ τῆ πλῆθους καὶ βασιλείας τῆ Οἰδιπόδος.

934. Κομαιθῶς.) Κομαιθῶ, θυγάτηρ (d) Πτερέλῃς, ἥτις ἐρασθεῖσα Κεφάλῃς τινὸς τῶν μετ' Ἀμφιτρυώνος, πρὸς δῶκε τὴν πόλιν καὶ τὸν πατέρα τοῖς πολεμίοις. τῆτό φησι (e) τὸ Στέρχοξυνεύων ἕνεκα νυμφευμάτων. ἢ ἐκληπτέον ἕτως περὶ τῶν γάμων Ἀμφιτρυώνος καὶ Ἀλκμήνης· καὶ γὰρ διὰ τὴν αἰτίαν τῆ γάμου τῆς Ἀλκμήνης ἐκινήθη ὁ πόλεμος.

936. Ἀλοῖτιν, Κυδωνίαν, Θρασῶ.) * τὰ τρία πάντα * ἐπίθετα τῆς Ἀθηνᾶς, ὡς καὶ Ἀρτέμιδος Δίκτυνα παρὰ Κρησίν, Οὐπίς παρὰ Θραξίν, Ὀρθωσία παρὰ Ἀρκάσιν, ἀπὸ ὅρας Ὀρθωσίης (f) Ἀρκαδικῆς.

937. Κρησῶνις Θεὸν.) Κρησῶνις, ἢ Θραξίη, ἀπὸ μιᾶς πόλεως ἕτω καλεσμένης. Θεὸς δὲ τοῖς Θρακικοῖς ὁ Ἄρης, ὅτι πολεμικοὶ τὸ παλαιὸν οἱ Θραῖκες.

EMENDATIONES.

(a) Αὐτόν, pro αὐτήν, ut et paullo post, ex omnibus MSS. Caeterum pristinam lectionem restitui, quam audacter Potterus mutaverat, insulse ratus, de bove Tzetzem loqui. (b) Καὶ ἑτέρας rescripsi, pro καὶ σὺν ἑταῖροις, ex omnib. fere libris. (c) Πτερέλῃς, pro Πτερελάῃς, ut antea. (d) Πτερέλῃς, pro Πτερελάῃς, ut supra. (e) Necessarium articulum praemisi ex cunctis paene MSS. * Supplevi ope duorum exempl. (f) Ἀρκαδικῆς, pro Λακωνικῆς, ex quatuor MSS.

Κανδάον', ἢ Μάμερτον, ὀπλίτην λύκον.
 Ὁ μητρός ἐντὸς δελφύος συγνήν μάχην
 940 Στήσας ἀραγμοῖς πρὸς κασίγνητον χεροῖν,
 Οὐπω τὸ Τιτῆς λαμπρὸν αὐγαῶν φαός,
 Οὐδ' ἐκφυγὼν ὠδῖνας ἀλγεινὰς τόκων.
 Τοίγαρ Πόποι φύξηλιν ἥνδρωσαν σπόρον,
 Πύκτην μὲν ἐσθλὸν, πτώκα δ' ἐν κλόνῳ δορός,
 945 Καὶ πλείσα τέχναις ὠφελήσαντα στρατὸν;
 Ὃς ἀμφὶ Κῆριν καὶ Κυλισάρεα γάνος
 Ἐπηλὺς οἴκῃς τῆλε νάσσεται πάτρας.
 Τὰ δ' ἐργαλεῖα, τοῖσι τετρήνας βρέτας,
 Τεύξει ποτ' ἐγχώροισι μέρμερον βλάβην,
 950 Καθιερώσει Μυνδίας ἀνακτόροις.
 Ἄλλοι δ' ἐνοικήσῃσι Σικανῶν χθόνα,

V A R I A N T E S L E C T I O N E S.

Vers. 938. Κανδάον', pro Κανδάον, tuentur Vat. 972. Pal. 142. 158. et Cas. chart. Caetero hunc versum non agnoscit Selden. Vers. 941. εἰδέπω Cas. memb. Vers. 942. ἀλγεινῶν Vat. 117. Pal. 158. alii que. χαλεπὰς pro ἀλγεινὰς Vat. 916. 1471. Pal. 139. Casan. chart. Barber. Barocc. alii que. χαλεπῶν Vat. 1306. et Alexand. Vers. 943. τοὶ γὰρ Vat. 916. Casan. chart. et Barocc. Vers. 945. στρατῷ Pal. 142. longe melius ceteris. Vers. 946. Κῆριν Vat. 916. 1306. Κῆριν Vat. 1471. Pal. 158. et Barocc. Κύριν Vat. 915. Κοῖριν Pal. 139. Κῆριν Selden. Κεῖριν alii. Σῆριν denique Cluverius Ital. Antiq. lib. 4. pag. 1272. Κυλισάρεα Vat. 1307. Κιλιζάρια Pal. 139. alii que. Vers. 947. πάτρης Pal. 142. Vers. 950. Μυνδίας, pro Μυδίας, tuentur Vat. 117. Pal. 40. et 142.

938. (a) Κανδάονα.) Κανδάων, ἐπίθετον Ἀρεως, παρὰ τὸ κἀνείν κ' δάειν.

(b) Μάμερτον.) Μάμερτος ὁ Ἄρης ἐστίν. ἢ δὲ λέξις, Ῥωμαϊκὴ. ὁ δὲ βάρβαρος ἔτος Λυκόφρων κ' ἀρκεσθεῖς τοῖς λοιποῖς, κ' Ῥωμαϊκῶς γράφει. Ῥωμαῖοι γὰρ τὰς πολεμικὰς, Μάμερτ' ἀκαλοῦσιν, ὡς ἴσμεν πρὸς ἢ Διόδωρος, ἢ Δίων. εἰ γὰρ ἀκριβῶς μὲννηται. γράφει γὰρ ἔτι πῶς, Μεσσηνίαν κατακτείναντες τὰς ὑποδεξαμένους

αὐτὰς, κατέσχον Μεσσηνίαν, κ' Μάμερτ' εἰ αὐτὰς ἀνόμεσαν, τὰς πολεμικὰς. Μάμερτος γὰρ ὁ Ἄρης παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται. κ' Κυρίνος δὲ παρὰ τοῖς αὐτοῖς, ὡς φησι Πλάταρχος.

939. Ὁ μητρός * ἐντὸς δελφύος. *) ὁ Πανοπεύς, ὁ ἐντὸς τῆς μητρικῆς δελφύος κ' μήτρας συμβαλὼν μάχην τῷ ἀδελφῷ αὐτῷ Κρίσῳ. ἔτοι γὰρ Φώκας κ' Ἀσπεροδίας οὐντες υἱοὶ, ἐν τῇ μητρικῇ γα-

E M E N D A T I O N E S.

(a) Sic lectionem restitui, quae antea erat: Κανδάον.) ἐπίθετον, &c. (b) Ita emendavi; prius enim legebatur: Μάμερτος.) ὁ Ἄρης, &c. * Addidi ex duob. MSS.

Candaonem, vel Mamertum, armatum lupum:
 Qui matris in utero tristem pugnam
 940 Iniiit pulsibus in fratrem manuum,
 Cum nondum Titanis claram conspexisset lucem,
 Neque effugisset dolores graves partuum:
 Quapropter Dii fugitivum *ei* crearunt foetum,
 Pugilem quidem bonum, sed timidum in strepitu
 (belli,
 945 Et plurimum artificiiis prodeuntem exercitui:
 Qui circa Cirin et Cylistarni laticem
 Advena aedes procul incolet a patria.
 Instrumenta autem, queis fabricans statuam,
 Struet aliquando indigenis grave detrimentum,
 950 Consecrabit Myndiae templis.
 Alii vero inhabitabunt Sicanorum terram,

PARAPHRASIS.

de acta praeda ex populatis propter Alcmenae nuptias, quas Amphitryo ambibat, Taphiorum insulis, in quibus Pterelas, Comaethonis pater, regnabat; per Minervam et Martem, Deos bellicos, pejerare ausus fuit. Ob quam causam irati Dii, timidum ei crearunt filium Epeum, atque in armis meticulosum: pugilatu tamen valentem, et arte plurimum suam in castris utilem. Is ergo Langariam, Italiae urbem, juxta amnes Cirin et Cylistarnum habitabit advena procul a patria; atque instrumenta, queis fabricans durium equum, vafram civibus meis efficiet noxam, in Myndiae Minervae suspendet, eo donario Deam placare studens.

Alii in Siciliam habitatum ibunt, eo errone delati, ubi avus meus Laomedon,

ἐπὶ διεμαχέσαντο, ὡς καὶ ὁ Φαρὲς καὶ ὁ Ζαρὰ, καὶ Προΐτος καὶ Ἀκρίσιος, οἱ Ἀβαντες.

941. Τιτῆς.) τῆς ἡμέρας, ὡς φησὶ καὶ Καλλίμαχος.

Τύφρα δ' ἀνίσχυσαι (a) Βοσσὸν λόφον, ἔγρετο Τιτῶν.

943. Πόποι.) οἱ Θεοὶ, ὅθεν καὶ πολ- λάκις ὡς πόποι τινὲς παρ' Ὀμήρῳ, ἀντὶ τῆς, ὡς Θεοὶ, ἤκυσαν. ἢ δὲ λέξις, Δρυόπων.

(b) Ἦνδρωσαν.) εἰς τὸ ἀνδρεῖον ἐποίησαν, ἀλλὰ τὸ ἀνδρᾶ ἀπλῶς ἐποίησαν.

946. * Κῆριν καὶ Κυλισάρην γένος. *) Κῆρις καὶ Κυλισάρην, ποταμοὶ εἰσὶν Ἰταλίας.

948. Βρέτας.) τὸ ἀνθρώπινον εἶδω- λον, καὶ ἡ εἰκὼν, παρὰ τὸ βροτῶ ὅμοιον εἶναι. ἔτος δὲ βρέτας καταχρηστικῶς τὸν δ᾽ ἀνδρῶν ἵππον φησὶν.

951. (c) Σικανῶν.) Σικανὲς τινὲς τῆς

EMENDATIONES.

(a) Βοσσὸν, pro βοσσός, ex tribus libris, Selden. etiam consentiente. (b) Sic distinxi, Vatic. MS. 972. secutus, quum antea esset: Τὸ δὲ Ἦνδρωσαν, εἰς τὸ, &c.

* Praeposui ope duorum MSS. et distinxi. (c) Ita lectionem restitui ope Vat. li-

Πλαγκτοὶ μολόντες, ἔνθα Λαομέδων τριπλᾶς
 Ναύταις ἔδωκε Φοινοδάμαντος κόρας,
 Ταῖς κητοδόρποις συμφοραῖς δεδηγμένος,
 955 Τηλᾷ προθεῖναι θηρσὶν ὤμηςαῖς βορὰν,
 Μολόντας εἰς γῆν ἔσπερον Λαισυγόνων,
 Ὅπῃ συνοικεῖ δαψιλῆς ἐξημία.
 Αἰδ' αὖ παλαιστ' μητέρος Ζηρυνθίας
 Σηκὸν μέγαν δαίμαντο, δωτίνην Θεᾷ,
 960 Μόρον φυγεῖναι, καὶ μονοικῆτες ἔδρας.
 Ὡν δὴ μίαν Κριμισσὸς, ἰνδαλθεῖς κυνὶ,
 Ἐξευξε λέκτροις ποταμὸς· ἡ δὲ δαίμονι
 Τῷ θηρομίκτῳ σκύλακα γενναῖον τεκνοῖ,

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 952. πλαγκτοὶ Vat. 915. 916. 1471. Pal. 40. 139. Alexand. Barber. uterque Casan. Barocc. alii. Vers. 955. προθεῖναι Vat. 972. Palat. 142. et Bar. Vers. 957-59. tres hi versus desunt in Pal. 158. Vers. 960. μονοικῆτες, pro μονηκοῖτες, tuentur modo Vat. 1306. et Casan. chart. μονοκοῖτες Pal. 40. μονοκοῖτες alii. in Selden. μονοικῆτες lectionis varietatem eadem manus superindicavit. Vers. 963. σκύλλακα Vat. 1471. Alexand. Barber. et Casan. chart.

Σικελὸς ἐδέξαντο πάντας· ἄλλοι δὲ μέ-
 ρος Σικελῶν τὴν Σικανίαν φασί, πόλιν
 ἔσαν (a) παρὰ Ἀκραγαντίνοις κειμένην.
 καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Λυκόφρων οἶδε τῆτο, λέ-
 γων.

Κάμψας Γονῆσαν τ', ἡδὲ Σικανῶν
 πλάκας,

Καὶ θηροχλαίνῃ σηκὸν

ἀπαριθμῶμενος γὰρ τὰς πόλεις τῆς Σικελίας
 καὶ τὰς τόπας, φέρει καὶ τὴν Σικανίαν.

953. Φοινοδάμαντος κόρας.) Φοινοδά-
 μας τις Τρῶς, περὶ ᾧ κατ' ἀρχὰς ἐφημεν,
 συνεβέβηκε τοῖς Τρωσὶν ἐκθεῖναι τὴν Ἥσιό

νην, τὴν θυγατέρα Λαομέδοντος, τῷ κή-
 τει, εὐλαβέμενος περὶ τῶν θυγατέρων αὐ-
 τῷ τῶν τριῶν, μὴ αὐτὰς ἐκθῶσι, καὶ ἐπει-
 σε τῆτο πεποιηκέναι. ὁ δὲ Λαομέδων,
 μνηστὴρ τῷ Φοινοδάμαντι, ἔδωκε τὰς θυ-
 γατέρας ἐκείνας ναύταις, ἐκθεῖναι αὐτὰς
 ἐν Σικελίᾳ θηρίοις βορὰν. ἔγενοντο, κα-
 τὰ γνώμην Ἀφροδίτης ἐσώθησαν. ὣν τῇ
 μιᾷ (b) ἐν μορφῇ κυνὸς ὁ Κριμισσὸς πο-
 ταμὸς ἐμίγη, καὶ ἐγέννησε τὸν Αἰγέστην,
 ὃς ἐκτίσε τρεῖς πόλεις ἐν Σικελίᾳ, τὴν
 ἀφ' ἑαυτοῦ Αἰγέστην, καὶ Ἐρυκα, καὶ Ἐντελ-
 λαν, ἢ (c) Ἐνσύλλαν, ἀπὸ τῆς γυναῖκος,

E M E N D A T I O N E S .

bri 972. quae antea erat: Σικανὲς.) τινὲς τὰς, &c. (a) Sic lego, pro: περὶ Ἀκ-
 ραγαντίνες, ex quatuor exempl. (b) Ita malui legere cum tribus MSS., quam:
 κυνὶ ὁμοιωθεῖς, etiamsi idem. (c) Ἐνσύλλαν rescripsi ex duobus Codic. pro
 Ἀταλλαν. Caeterum sententiolam hanc, quam non immerito a suis libris abesse
 clamat Potterus, quinque è nostris merito tuentur; sed duo tantum accurate,
 quorum ope lectionem restituimus.

Errones profecti, ubi Laomedon treis
 Nautis dedit Phoenodamantis filias,
 Cetipascentibus cladibus incensus,
 955 Procul exponendas feris crudelibus pabulum,
 Proficiscentibus in terram occidentalem Laestry-
 Ubi patet vasta solitudo. gonum,
 Illae autem Palaestritae matri Zerynthiae
 Templum magnum extruxere, munus Deae,
 960 Interitum elapsae, et solitarias sedes.
 Harum quidem unam Crimissus, assimilatus cani,
 Junxit toro fluvius: quae autem Deo
 Semifero catulum generosum peperit,

PARAPHRASIS.

iratus patricio Phoenodamanti, quod timens filiabus suis, persuasisset pro concione Trojanis, ut illius filia Hesione, amita mea, ceto exponeretur. ubi, inquam, Laomedon treis ejus filias nautis quibusdam, in occidentalem Laestrygonum terram proficiscentibus, dedit illuc, quā vasta squalet solitudo, crudelibus feris exponendas. Illae vero ab luctatoris Erycis parente Venere, ne in solitariis illis locis laniatui occumberent, liberatae, tanti memores beneficii, ingenti extracto templo, Divae donarium consecrarunt. Harum unam Crimissus fluvius, sumta canis forma, toro junxit: cui semifero Deo illa generosum filium, trium in Si-

ἢν ἔρημε· Στύλλα γὰρ ὠνομάζετο ἡ τῆς γυνή.

954. Ταῖς κητοδόρποις συμφοραῖς.) ταῖς θλίψεσι, ταῖς ἐνεκα τῆς μέλλειν διδοσθαι τὴν Ἡσιόνην δόρπον καὶ δεῖπνον τῷ κῆτει· εἰ γὰρ καὶ ὁ κατεβρώθη, ἀλλ' ἐν ἐξέτεθῃ. Ἡρακλῆς δὲ αὐτὴν ἐσωσεν, ἀνελών τὸ κῆτος.

956. Λαιστρυγόνων.) Λαιστρυγόνες, οἱ νῦν Λεοντῖνοι· εἰσὶ δὲ ἐν Σικελίᾳ, ὡς ληρῶσιν, ὑπάρχοντες ἀνθρωποφάγοι, διὰ τὸ ἀνελεῖν τὰς Ὀδυσσεύως ἐταῖρας· ὁ γὰρ ἦσαν εἰθισμένοι ξένους ὑποδέχεσθαι.

958. Παλαιστῆ.) ὁ Ἑρῦξ, ὡς εἴπομεν,

ὑπὸς ἢν Ἀφροδίτης καὶ Ποσειδῶνος, παλαιστῆς καὶ πένταθλος· καὶ σρέψας ὀπισθεν, μάνθανε· τὸ δὲ ἐξῆς, ὅτως· Αἱ δὲ τῆς μητρὸς τῆς (a) Ἑρῦκος· ποῖς Ἑρῦκος; τῆς καταπαλαίοντος τῆς ξένους, Ἀφροδίτης· ποῖας Ἀφροδίτης; τῆς Ζηρυνθίας καὶ Θρακικῆς· ναὸν ἐκτίσαν δωρεὰν τῇ Θεῷ, φυγῆσαι τὸν θάνατον, καὶ μονοικῆτας εἰδράς καὶ τὰς καθέδρας καὶ διαγωγὰς τὰς ἐν ἐρήμῳ, ἐν ἣ μόναι τὴν εἰκασιν εἶχον· ἢ ἐν ἣ μονήκοιτον καὶ δίχα συζυγίας ἀνδρῶν εἶχον τὴν κοίτην καὶ τὴν εὐνὴν.

963. Σκύλακα γενναῖον τεκνοῖ.) τὸν (b) Αἰγέστην γενναῖον.

EMENDATIONES.

(a) Affectum et male expressum hunc locum hoc modo: τῆς Ἑρῦκος, Ἀφροδίτης, τῆς καταπαλαίοντος τῆς ξένους, ναὸν, &c. sic auctum restitui ope duorum MSS. (b) Αἰγέστην, pro Ἑγέστην, ex duobus accuratis libris.

- Τρισσῶν συνοικισῆρα καὶ κτίσιν τόπων ·
 965 Ὃς δὴ ποδηγῶν πτόρθον Ἀγχίστ γόνον ,
 Ἀξα τρίδειρον νῆσον εἰς ληκτηρίαν ,
 Τῶν Δαρδανείων ἐκ τόπων ναυσθλέμενον .
 Αἰγέσα τλήμον , σοὶ δὲ δαιμόνων φραδαῖς
 Πένθος μέγισον , καὶ δι' αἰῶνος , πάτρας
 970 Ἔσα , πυρὸς ρίπαῖσιν ἠθαλωμένης .
 Μόνη δὲ πύργων δυσυχεῖς κατασκαφὰς
 Νήπαισον αἰάζεσσα καὶ γοωμένη ,
 Δαρὸν σενάξεις · πᾶς δὲ λυγαῖαν λεῶς
 Ἔσθῃτα προσρόπαιον ἐγχλαινέμενος ,
 975 Ἀυχμῶ πινώδης λυπρὸν ἀμπρέυσει βίον ·
 Κρατὸς δ' ἄκρος νῶτα καλλυνεῖ φόβη ,
 Μνήμην παλαιῶν τημελῆσ' ὀδυρμάτων .

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 965. γόνον , pro νόθον , ex Vat. 1306. 1471. Alexand. Casan. chart. et utroque Potter. Vers. 967. Δαρδανίων Vat. 916. et Pal. 139. Vers. 968. Ἐγεσα Alexand. uterque Potter. aliiue . Ἐγέσα Pal. 139. Caeterum Salmasius, inquit Potterus, in Plinian. Exercitat. ad Solini Polyhistor. contra omnium Codicum fidem reposuit Αἰγεσε, idque de Trojano heroë dictum putat, insulse quidem et ridicule, cum in versibus sequentibus quatuor adjectiva foeminina huic voci copulet Poëta . Sed quid mirum, si aliquando bonus dormitet Homerus? Vers. 971. δυσυχῆς Pal. 40. nec male . Vers. 973. σενάζεις Vat. 1471. Pal. 139. Alexand. uterque Casan. et Baroc. λουγαῖαν cum parox. omnes Codices, si excipias Pal. 142. Vers. 974. προσρόπαιον una voce, pro : πρὸς τρόπαιον, tuentur modo Barber. et Cas. membr. Caeterum Ego vero, inquit Potterus, προσρόπαιον una voce legendum puto ex emendatione Guil. Canteri, quam confirmat Barocc. Quinetiam Greg. Nazianzenus in Tragoedia, versum hunc a Lycophrone mutuatus, προσρόπαιον habet . Posset etiam legi Προσροπαίου gentile : Est enim Προσροπαία Siciliae urbs . Vide Canteri annotationes .

964. Τρισσῶν συνοικισῆρα .) τρεῖς γὰρ πόλεις ἔκτισεν ἐν Σικελίᾳ, Αἰγέσιν, Ἐρυκα, καὶ (a) Ἐντέλλαν, ὡς πρώην ἔφην .
 965. Ὃς δὴ ποδηγῶν .) ὅστις Αἰγέστης, ἐλθὼν εἰς Δαρδανίαν, νόθον Ἀγχίστ παῖδα, Ἐλυμόν καλέμενον, ἤγαγεν εἰς Σικελίαν .

966. Ἀξει τρίδειρον νῆσον .) νῆσον τρίδειρον τὴν Σικελίαν λέγει, ἣν καὶ Τρινακρίαν καὶ Τριακρίαν καλεῖται . τρία γὰρ ἀκρωτήρια ἔχει, Λιλύβαμον, Πάχινον, καὶ Πελωρίδα .

Εἰς ληκτηρίαν .) ληκτηρίαν εἶπεν, ὅτι νῆσος ἡ Σικελία . αἱ δὲ νῆσοι ὑπὸ θαλάσσης περιέ-

E M E N D A T I O N E S .

(a) Ἐντέλλαν, pro Ἀταλλαν, ut antea .

Trium fundatorem et conditorem locorum :
 965 Qui quidem dirigens nothum Anchisae filium ,
 Deducet tricollem insulam in marginalem ,
 Dardaneis ex regionibus navi-advectum .

Segesta misera ! tibi vero Deorum consiliis
 Luctus maximus , et per aevum , ob patriam
 970 Erit , ignis jactibus combustam .

Sola autem turrium calamitosas eversiones
 Assidue lugens ac plorans ,
 Diu ingemisces : omnis vero pullam populus
 Vestem supplicem indutus ,
 975 Situ squalidus moestam trahet vitam ;
 Ac capitis intonsa terga decorabit coma ,
 Memoriam veterum fovens lamentorum .

P A R A P H R A S I S .

cilia urbium , Aegestae , Erycis , Entellae , conditorem , Aegestem peperit ; qui è patria in Dardaniam enavigans , notum Anchisae natum Elymum in magnam ejus insulam , tribus promontoriis , Lilybaeo , Pachyno , Peloro , assurgentem Siciliam adduxit .

Heu ! heu misera Segesta ! te caelitum sententia ingens et jugis luctus ob patriam meam , hostili manu conflagrandam , manet . Tu sola moenium , sola turrium , sola denique totius urbis excidium in aevum lacrymata , sat diu gemes , sat ejulabis ; atque omnis populus , atrato , miser , piacularique cultu involutus , moestam squalidamque vitam trahet paedore obsitus : intonsa autem passaque coma terga foedabit sua , veterum aerumnarum nostrarum memoriam fovens .

χονται , ἢ λήγειν δοκῶσιν ὑπ' αὐτῆς περιεχόμεναι .

968. Αἰγέστα τλημων .) ἡ Αἰγέστα , πόλις Σικελίας , ἥ , κατὰ τινας , Ἀκράγας καλεσμένη , ἥ τις διηνεκῶς ὀδύρεται τὰς συμφορὰς τῆς Τροίας μόνη ὑπὲρ τὰς ἑκαὶ λοιπὰς πόλεις . πρὸς αὐτὴν ἔν τῇ Αἰγέσταν πόλιν ἀποσρέφει τὸν λόγον .

969. (a) Πάτρας .) δηλονότι τῆς ἐμῆς πατρίδος τῆς Τροίας .

970. * Πυρὸς ῥιπαῖσιν ἠθαλωμένης . *

πρῶτον μὲν γὰρ ὑπὸ Ἡρακλέους ἐκρατήθη ἡ Τροία , δευτέρον ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν Ἑλένην , τρίτον δὲ ὑπὸ τῶν Ἀμαζόνων . ὁ γὰρ Αἰνείας μόνος φυγὼν ἐκ τῆς ἀλώσεως , πάλιν ὤκησε τὴν Τροίαν . ἐλθῶσα δὲ αἱ Ἀμαζόνες , πάλιν ἐσκαψαν ταύτην .

976. Ἀκρος .) ἄκροι γὰρ ἦσαν , ἢ ἐκδμων ἄτε ἐν λύπαις ὄντες .

977. Μνήμην παλαιᾶν .) σρέφσσα ἢ αὖξσσα τὴν μνήμην τῶν παλαιωθησομένων

E M E N D A T I O N E S .

(a) Sic distinxi et emendavi , quum antea legeretur : Τόδε Πάτρας , δηλονότι , &c.
 * Praefeci et distinxi ope quatuor MSS. Prius enim perperam et inconsulto promiscua cum praecedenti ferebatur lectio .

Πολλοὶ δὲ Σῖριν ἄμφι καὶ Λευταρνίαν
 Ἄρῃαν οἰκήσασιν, ἔνθα δύσμορος
 980 Κάλχας, ὀλύνθων Σισυφεὺς ἀνηρίθμων,
 Κεῖται, κάραν μάσιγι γογγύλῃ τυπεῖς,
 Ρεῖθροισιν ὠκὺς ἔνθα μύρεται Σίρις,
 Ἄρδων βαθεῖαν Χωνίας παγκληρίαν.

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 978. Σῖριν Vat. 1471. Pal. 139. Alexand. et Cas. chart. Λευταρνίαν Vat. 1471. et Pal. 40. Vers. 980. ἀναρίθμων Pal. 142. Vers. 981. κάραν, pro κάρα, tuentur Vat. 916. 1306. et Cas. memb. Vers. 982. Σίρις, pro Σίνις, ex Vat. 915. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. 158. Alexand. Casan. chart. Barocc. aliique. Quam lectionem genuinam esse testatur Cluver. Ital. Antiq. lib. 4. pag. 1272. Idem paullo post hanc lectionem inde confirmari docet, quod advenas istos Trojanos urbem ad eum fluvium condituros ait Lycophron, quam ejus Commentator Isaacius Sirim intelligit una cum Strabone. Vers. 983. Χωνίαν Vat. 117. et Pal. 142.

τῷ χρόνῳ τῆς Τροίας ὀδυρμάτων.

978. Πολλοὶ δὲ Σῖριν.) Σῖρις καὶ Λευταρνία, πόλεις Ἰταλίας, ἔνθα οἱ κατάλοιποι τῶν ἐξ Ἰλίου φυγόντων ὤκησαν, καὶ πάντα κατὰ μίμησιν Τροίας ἐποίησαν, καὶ ἔκτισαν πόλιν ὁμοίαν Τροίᾳ, ἢ πρῶτα μὲν ἐκαλεῖτο Πολίειον, εἶτα Ἡράκλειον, εἶτα Σῖρις, ἔνθα τις Κάλχας, ἔχ' ὁ Θέσφορος, ἀλλ' ὁ μῶνυμος αὐτῷ, μάντις, ὑφ' Ἡρακλέους ἀνῆρέθη. ἐπὶ μέρης δὲ αὐτῆς ἡ ἰσορία ὑποκάτω κεῖται. (a)

980. Κάλχας, ὀλύνθων.) πάλιν ἀνακόλυσθα (b) καὶ ληρώδῃ γράφει. ἔτος γὰρ ὁ Κάλχας, ὃν λέγει, ὁ Μόψος ἐστίν, ἡ δὲ Ἀπόλλωνος καὶ Μαντῆς, τῆς Τειρεσίης, ἔχ' ὁ Ἀργοναύτης Μόψος, ὁ τῆς Ἀμπύκης καὶ Χλωρίδος, τῆς Ὀρχομενῆς θυγατρὸς, ὅς καὶ δηχθεὶς ὑπὸ τῆς ὀφείας ἐν Λιβύῃ τελευτᾷ, καὶ θάπτεται ὑπὸ τῶν Ἀργοναυτῶν. ἔτος δὲ ὁ Μόψος, ὃν λέγει, ὁ Ἀπόλλωνος ἡ δὲ Μαντῆς, ἐν Κολοφῶνι

τῆς Ἀσίας ὤκει, ἢ, κατὰ τινας, ἐν Κιλικίᾳ, καὶ μὴν ἐν Ἰταλίᾳ, ὡς ἔτος φησιν. ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς τῆς πατρίδος καὶ διαμάχομαι. ὅτε δὲ ἀνακολεῖσθαι καὶ ἐναντίας φησιν, καὶ μόνον τοῖς λοιποῖς, ἀλλὰ καὶ (c) αὐτὸς ἐαυτῷ, καὶ μικρῶς τὸν ἄνδρα αἰτιῶμαι, καὶ γράφομαι (d) παροινίας. πρὶν μὲν γὰρ εἶπε τὸν Θέσφορος Κάλχαντα περὶ αὐτῆς ἠττηθῆναι μαντικῇ, καὶ (e) ἔτω ἀποθανεῖν, ὡς πάντες φασί. μετὰ γὰρ τὴν Ἰλίου πόρῃσιν Κάλχας, Λεοντεύς, Πολυποίτης, καὶ Ποδαλείριος ἐν Ἰλίῳ τὰς αὐτῶν ναῦς ἀπολιπόντες, περὶ πορεύονται εἰς Κιλικίαν καὶ Κολοφῶνα, καὶ καταντῶσι παρὰ τῆς τῷ Μόψῳ, ὅπως καὶ ἠττηθέντα μαντικῇ τὸν Κάλχαντα θάπτουσιν. ἐρίνεα γὰρ ἐξώσης Κάλχας τῷ Μόψῳ εἶπε, Πόσος ὀλύνθης ἔχει; ὁ δὲ, ὥσπερ εἶχε τὸ ἀληθές, εἶπε, Μυρίης ὀλύνθης ἔχει, καὶ μέδιμνον ἕνα, καὶ ὀλυνθον ἕνα. Μόψος δὲ, ὑάλης ἐπὶ τῆς ἐξώσης, ἤρετο, Πόσος χοίρης ἔχει κατὰ γαστρός, καὶ

E M E N D A T I O N E S .

(a) Quod sequebatur : Σισυφεὺς.) ὁ σοφὸς, &c. suo loco post insequentem historiam restitui, accuratior. Cod. secutus. (b) Sic lego cum duobus MSS. pro : ληρώδῃ γράφων, &c. (c) Adjeci ex tribus exempl. (d) Παροινίας, pro παρανοίας, reposui auctoritate probat. MSS. Baroc. etiam ipsoque Pottero adstipulantibus. (e) Addidi ope trium exempl.

Multi autem Sirin circa et Leutarniam
Agrum habitabunt, ubi infelix
980 Calchas, grossorum Sisypheus plurimorum,
Jacet, caput flagello rotundo percussus,
Fluentis celer ubi fluit Siris,
Irrigans humilem Choniae haereditatem.

P A R A P H R A S I S.

Multi meorum civium ad Sirin et Leutarniam, Italiae urbes, arva colent, ubi miserrimus Calchas, callidus ille, instar Sisyphei, acutusque plurimarum grossorum calculator, pugno in caput ab Hercule impacto interemptus jacet; quaque celeri murmurat fluente Siris, amoena Italiae rigans arva.

πότε τέξεται; Κάλχαντος δὲ μὴ ἀποκρι-
ναμένῃ, αὐτὸς πάλιν ὁ Μόψος εἶπε,
δέκα χεῖρας ἔχει, ὧν ὁ εἷς, ἄρρην· τέ-
ξεται δὲ κατὰ τὴν αὐρίον. ὃ γενομένῃ,
Κάλχας ἀθυμήσας τελευτᾷ.

Πολυποίτης δὲ καὶ Λεοντεύς μετὰ τὸ θά-
ψαι αὐτὸν, μετ' ὀλίγον εἰς Ἑλλάδα ἀ-
νεχώρησαν. ὕστερον δὲ καὶ Ἀμφίλοχος, ὁ
Ἀλκίμαχος, ὑπὸ χειμῶνος ἐξωθείς, κατὰ
τινας, καὶ κατὰ τῆτον τὸν Λυκόφρονα, πρὸς
τὰς τόπας, ὃ ἦν ἔτος ὁ Μόψος, ἀπερρί-
φη, καὶ ὑπὲρ τῆς βασιλείας καὶ τῆς ἀρχῆς
τῆς μαντικῆς, ὡς φησὶ, μονομαχήσαντες,
ἀλλήλους ἀπέκτειναν, καὶ ἐτάφησαν παρ
ἐκάτερα μέρη τῆς Μεγάρων πόλεως. ἐστὶ
δὲ καὶ Μέγαρος ποταμὸς ἐν Σκυθίᾳ. Ἄλ-
λοι δὲ φασιν, ὅτι Ἀμφίλοχος τὸ κληθὲν
Ἄργος Ἀμφιλοχικὸν πλησίον (α) Ἀκαρνα-
νίας κατώκισε. Ταῦτα μὲν εἶπε περὶ τῷ
Μόψῳ τῆς, ὅτι ἦν μετὰ τὴν ὑπ' Ἀγα-
μέμνονος Ἰλίου πύρρην, καὶ αἴτιος τελευ-
τῆς γέγονε τῷ Κάλχαντι· αὐτὸς δὲ μονομα-
χήσας Ἀμφιλόχῳ ἀνῆρέθη. νῦν δὲ φλυαρῶν,
ὑφ' Ἡρακλέους φησὶν αὐτὸν ἀναγρεθῆναι.
πῶς γὰρ ὑφ' Ἡρακλέους ἀναγρεθεὶς πάλιν
ζῶσται, καὶ αἴτιος γίνεταί Κάλχαντος τε-
λευτῆς καὶ αὐτὸς συναναγρεῖται Ἀμφιλό-
χῳ, τῷ Ἀλκίμαχος παιδί; ταῦτα πάν-
τως ἐναντία· πρὸ γὰρ τῆς στρατιᾶς Ἀγα-
μέμνονος, πολλῶ πρότερον ἐν Οἴτῃ ἐτελεύ-

τησεν Ἡρακλῆς. ὅμως δὲ ὁ Λυκόφρων μὴ-
δόλως τῆς ἀληθείας, ἢ τῷ πιθανῷ πα-
φροντικῶς, ἔτω φησὶ τὴν ἱστορίαν.

Ἡρακλῆς τὰς Γηρυόνας βῆς ἐλαύνοντος
ἐξ Ἐρυθείας, καὶ ἰδόντος τὸν Κάλχαντα
τῆτον, ἔτοιμ' ὃν Μόψον, ὑπὸ τινι ἐρι-
νεὸν καθήμενον, συνέβη ἐρωτῆσαι, Πόσας
ὀλύνθους ἔχει ἡ ἐρινεὸς; τὸν δὲ εἰπεῖν,
δέκα μεδίμνους, καὶ ἓνα ὀλυνθον, ὥστε μὴ
δύνασθαι χωρῆσαι ἐπιτιθέμενον τῷ μεδί-
μνῳ. τῷ δ' Ἡρακλῆς πολλὰ βιαζομένῃ
τὸν περισσὸν ὀλυνθον ἐπιθεῖναι τῷ μεδί-
μνῳ, καὶ μὴ δυναμένῃ, ὁ Κάλχας αὐτῷ
κατεγέλα. * ὅθεν ὀργισθεὶς ὁ Ἡρακλῆς, *
πατάξας αὐτὸν κονλύδῳ, ἀπέκτεινε, καὶ
ἐθαψε περὶ τὸν ἐρινεὸν. ἐρινεὸς δὲ καταχρη-
στικῶς ἐλέχθη ἡ ἀγρία συκὴ, ἀπὸ Ἐρινεῶς
πόλεως Δωρικῆς, φαῦλα σύκα ἐχέσσης·
ἡ γὰρ Δωρὶς ἐξ πόλεως ἔχει, Κυτίνιον,
Βοῖον, Λίλαμον, Κάρφαμον, Δρυόπην, καὶ
τὴν Ἐρινεὸν, ἀφ' ἧς ἡ κλησίς ταῖς φαύ-
λαις συκαῖς. περὶ δὲ τῷ ποσὶ τῷ μέτρῳ,
καὶ τῷ ἀριθμῷ τῶν ὀλύνθων, ὁπισθεν εἶ-
πον, καὶ Σχολιογράφοι τινὲς, μὴ εἰδό-
τες, δέκα μεδίμνους εἶπον αὐτῶς.

Σισυφεύς.) ὁ σοφὸς ἀριθμητὴς, εἶπε
καὶ ὁ Σίσυφος, σοφὸς καὶ πανεργότατος.
Διαφορὰν ὀλύνθων, φηλήκων, σύκων, καὶ
ἰσχάδων, ὁπισθεν εἶπον.

981. Μάστιγι γογγύλη.) τῇ χειροπλήκ-

E M E N D A T I O N E S.

(a) Ἀκαρνανίας malui rescribere, pro Ἀκαρνάνων, ex quatuor MSS. * Supplevi
ope trium exempl.

- Πόλιν δ' ὁμοίαν Ἰλίῳ δυσδαίμονες
 985 Δείμαντες, ἀλγυνῶσι Λαφρείαν κόρην,
 Σάλπιγγα, δηώσαντες ἐν ναῶ Θεᾶς
 Τὲς πρόσθ' ἔδεθλον Ξεθίδας ὤκηκότας.
 Γλήναις δ' ἀγάλμα ταῖς ἀναιμάκτοις μύσαι,
 Στυγνὴν Ἀχαιῶν εἰς Ἰώνας βλάβην
 990 Λεῦσσον, φόνον τ' ἔμφυλον ἀγρὰυλων λύκων,
 Ὅταν θανῶν Λήταρχος, ἱερείας σκύλαξ,
 Πρῶτος κελαινῶ βωμὸν αἰμάξῃ βρότῳ.
 Ἄλλοι δὲ πρῶνας δυσβάτεις Τυλλησίους,
 Λίνε θ' ἀλισμίκτοιο δειραίαν ἄκραν,
 995 Ἀμαζόνος σύγκληρον ἄρσονται πέδον,
 Δέλης γυναικὸς ζεῦγλαν ἐνδεδεγμένοι.

V A R I A N T E S L E C T I O N E S.

Vers. 987. Ξεθίδας, pro Ξεθίδος, reposui ex Vat. 915. quam lectionem Cānterus ex Johan. Aurati emendatione jam probarat. Ξεθίδος Vat. 1306. 1471. Vers. 988. ἀναιμάκταις Vat. 916. Vers. 989. Ἰώνας, pro Ἰάονας, uterque modo Casan. tueretur. Vers. 990. λεύσσον Vat. 916. 1471. Pal. 139. 158. Casan. membr. alii que. Vers. 991. ὅτ' ἄν, pro ὅταν, Casan. membr. et Selden. Λήταρχος Vat. 972. ἱερείας Pal. 139. Alexand. Barber. et Barocc. Vers. 992. αἰμάξει Vat. 916. Alexand. alii que. Vers. 993. Τυλλησίων alii. Τυλλησέων alii. Hunc versum non agnoscit Pal. 139. Vers. 994. ἄλις μίκτοιο Vat. 1471. ἀλισμίκτοιο reponendum putavit Scaliger, emendatione, etsi non ineruditā, me tamen iudice, inquit Potterus, minime necessariā. Nos vero, intercedente potissimum praestantissimi Cod. Vat. 972. auctoritate, si non recipimus lectionem, magis certe magisque probamus. Vers. 995. νάσσονται Palat. 158. et νάσσονται Selden. pro ἄρσονται, lectione minime gentium despicienda. Vers. 996. Κλήτης, pro Δέλης, Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Barber. Casan. membr. Barocc. alii que. ζεῦγλαν properisp. accuratius reliquis paroxyt. Vat. 1471. ζεύγλην Pal. 40. ἐνδεδεγμένοι omnes Vatic. Pal. 139. Alexand. Barber. Casan. membr. Barocc. alii que; et sane lectio, habita constructionis ratione, vulgatae, meo iudicio, anteponenda.

τῷ μάστιγι. λέγει δὲ τῷ κονδύλῳ, τῷ γρόνθῳ, ὅς συνεστραμμένων τῶν δακτύλων τῆς χειρὸς δίδεται.

987. Τὲς πρόσθ' ἔδεθλον.) Ἴωνες, ἦσαν Ἀθηναῖοι, πρὸ τῶν Τρώϊκων ἐλθόντες εἰς Ἰταλίαν, ἤκησαν περὶ Σίριν. μετὰ δὲ τὴν Ἰλίσ πόρθησιν φυγόντων καὶ Τρώων εἰς Ἰταλίαν, Κροτωνιάται, ἔς τε Ἀχαι-

ἔς λέγει, βοηθήσαντες τοῖς ἐν Ἰταλίᾳ τέτοις φυγῶσι Τρωσὶ, στρατεύουσι μετ' αὐτῶν κατὰ τῆς Σίριδος, καὶ πάντας τὰς Ἴωνας τῷ τῆς Ἀθηνᾶς ναῶ καταφυγόντας ἀνείλον, μεθ' ὧν συνανείλον καὶ τῆς ἱερείας τῆς Ἀθηνᾶς παῖδα, ὀνόματι Λήταρχον, (a) γυναικεῖαν ἐσθῆτα ἐνδεδεγμένον. διὸ καὶ Ἀθηνᾶ ὀργισθεῖσα, ἐμυ-

E M E N D A T I O N E S.

(a) γυναικεῖαν ἐσθῆτα reposui, pro γυναικεῖα, ex duobus Codic.

Urbem autem similem Ilio infelices
 985 Condentes, angent Laphriam virginem,
 Buccinatricem, sternentes in templo Deae
 Qui antea solum Xuthides incolebant.
 Pupillis vero simulacrum incruentis nictabit,
 Tristem Achivorum in Iones noxam
 990 Videns, caedemque gentilem agrestium luporum,
 Quum occumbens Letarchus, sacerdotis catulus,
 Primus nigro aram cruentabit sanguine.
 Alii autem cacumina inaccessa Tyllesia,
 Linique maritimi jugosum promontorium,
 995 Amazonis consortem conscendent terram,
 Servae mulieris jugum subeuntes:

PARAPHRASIS.

Hi igitur infelices, urbem patriae cognominem condentes, gravem virginis Minervae iram inflammabunt, quum in ejus Divae templo priores Italicae illius sedis incolae Iones, quicumque ad aram supplices confugient, ad unum omnes, Achivis adjuvantibus, contrucidabunt. Ac tum vero Deae simulacrum, diram Achivos Ionibus inferre cladem, et gentilem agrestium luporum caedem, intuitum, incruentis pupillis nictabit, quum Letarchus, sacrificulae filius, cadens, primus aram nigro sanguine cruentabit.

Alii Graecorum arduos Tyllesios montes, jugosumque maritimi Lini promontorium, haereditariam Amazonis Cletes terram, venient habitatum, servae mulie-

σεν, (a) ὥστε μὴ βλέπειν.

989-90. Στογνὴν Ἀχαιῶν εἰς Ἴωνας βλάβην λεῦσσαν.) Ἀχαιὸς λέγει τὰς Κροτωνιάτας, αἵτινες συνεμάχησαν τοῖς Τρωσὶ, καὶ ἀνείλον τὰς πρώην κατοικοῦντας ἐν τῇ Σίριδι Ἴωνας, ὧς καὶ ἐμφυλίας εἶπεν, ἐπεὶ οἱ τε Ἴωνες καὶ Κροτωνιάται, ἄμφω Ἕλληνες ἦσαν. οἱ δὲ Τρῶες συλλαβόντες τὰς Κροτωνιάτας, ἐχειρώσαντο τὰς ἐν Σίριδι Ἴωνας, καὶ ἀνείλον αὐτὰς.

991. Λήταρχος.) ὁ δημόσιος ἱερεὺς. θύειτον γὰρ τὸ δημόσιον λέγεται. ἢ ὄνομα κύριον.

993. Τυλλησίης.) Τυλλήσιον, ὄρος, καὶ πόλις, καὶ δρυμὸς ἐν Ἰταλίᾳ.

994. (b) Λίνης.) Λίνος καὶ Λίνον διαφέρει. ἑδέτερον (c) δὲ, ἀκρωτήριον τῆς Ἰταλίας.

995-96. Ἀμαζόνος σύγκληρον πέδον.) τὴν κληρωθεῖσαν πόλιν καὶ γῆν τῇ Ἀμαζόνι Κλήτῃ, ἣτις πόλις, ὁμωνύμως τῇ κτισαμένῃ Ἀμαζόνι, Κλήτῃ ἐκλήθη. ἡ δὲ Κλήτῃ, ἢ Ἀμαζών, τροφὸς ἦν Πενθεσίλειας, ἣτις μαθήσα, ὅτι τέθνηκεν ἐν τῇ Τροίᾳ ἡ Πενθεσίλεια, ἐπλευσε κατὰ ζήτησιν αὐτῆς. ἐξωθεῖσα δὲ ἀνέμοις, ἦλ-

EMENDATIONES.

(a) Sic lego cum accuratior. libris, pro: ἔμυσε τῶ μὴ βλέπειν. (b) Præmisi ex Vatic. 972. (c) Supplevi ope accuratior. MSS.

- Ἦν, χαλκομίτρῃ θῆσαν ὀτρηνῆς κόρης,
 Πλανῆτιν ἄξει κῦμα πρὸς ξένην χθόνα.
 Ἦς ἐκπνεύσης λοῖσθον ὀφθαλμὸς τυπεῖς
 1000 Πιθηκομόρφῳ πότμον Αἰτωλῷ φθόρον
 Τεύξει, τράφῃσι φοινίῳ τετμημένῳ.
 Κροτωνιάται δ' ἄστυ πέρσασί ποτε
 Ἀμαζόνος, φθέρσαντες ἄτρομον κόρην
 Κλήτην, ἀνάσσαν τῆς ἐπωνύμῃ πάτρας.
 1005 Πολλοὶ δὲ πρόσθε γαῖαν ἐκ κείνης ὁδᾶξ
 Δάψασσι περηνιχθέντες, ἔδ' ἄτερ πόνων
 Πύργῃς διαρράϊσσι Λαυρήτης γόνοι.

V A R I A N T E S L E C T I O N E S.

Vers. 997. θῆσαν Vat. 916. et Pal. 139. ὀτρηνῆς reposui, pro ὀτρηνῆς, ex Vat. 972. Barber. Cas. chart. Barocc. aliisque. Vers. 1002. Κροτωνιάται Vat. 1306. Pal. 139. 142. Alexand. uterque Casan. uterque Potter. et alii. πέρσασσι, pro πέρσασιν, ex Vat. 117. 972. 1306. 1307. Pal. 139. Alexand. Casan. chart. utroque Potteriano libro, aliisque. Quidam post ποτὲ notam distinctionis ponunt, ut Ἀμαζόνος ad κόριν referatur; sed perperam. Vers. 1005. πρόσθε, pro πρόσθεν, ex Pal. 142. Casan. membr. et Selden. πρὸς θ' alii. ἐκείνης Vat. 916. 972. 1306. 1471. Alexand. Cas. chart. et Barocc. Vers. 1007. διαρράϊσσι Baroc. διαρράϊσσι Vat. 1471. Barber. Alexand. Casan. chart. διαρράϊσσι Vat. 1306. 1307. Λαυρήτας Pal. 142. et Selden. Λαυρίτης Vat. 1307.

θεν εἰς Ἰταλίαν, καὶ κτίσασα πόλιν, ἐβασίλευσε τῶν τόπων. ἀπὸ δὲ ταύτης αἱ ἐκείσε βασιλεύουσαι, Κλήται ἐλέγοντο, καὶ ἡ πόλις, Κλήτη. μετὰ δὲ πολλὰς γενεὰς ἐπιστρατεύσαντες οἱ Κροτωνιάται, ἀνείλον τὴν τότε βασιλεύουσαν Κλήτην, τὴν ἡμέραν, ἔχον τὴν πόλιν κτίσασαν. καὶ τὴν πόλιν ἡρείπωσαν.

997-98. Ἦν, χαλκομίτρῃ θῆσαν.) ἦντινα Κλήτην τὴν (α) προτέραν, πλανῆτιν ἄξει κῦμα πρὸς ξένην γῆν, θῆσαν ὑπάρχουσαν τῆς κόρης καὶ θυγατρὸς τῆς ὀτρηνῆς, ἥτοι τῆς Πενθεσιλείας, τῆς χαλκομίτρῃ καὶ πολεμικῆς. ἥσινος Πενθεσιλείας λοῖσθον καὶ ἔσχατον ἐκπνεύσης ὁ ὀφθαλμὸς πληγὴς τεύξει καὶ κατασκευάσει τῷ ἐξ Αἰτωλίας Θερσίτῃ, τῷ μιμῶς μορφήν ἔχοντι. τί τεύξει; πότμον φθόρον, ἥτοι πτώσιν φθαρτικὴν, ἢ θάνατον φθαρτικόν,

τετμημένῳ καὶ συγκοπέντι αὐτῷ τῷ Θερσίτῃ ἐν τράφῃσι καὶ ἀκουτίῳ φονικῷ, ἢ ἐν τράφῃσι τετμημένῳ καὶ κοπέντι ἐπὶ φόνῳ. τράφῃσι δὲ κυρίως ἐστὶν ἡ πλατέϊα σανὶς, ἐνθα τὰς νεοζύμας ἄρτους τιθέασιν. νῦν δὲ τὸ δόρυ.

Ὀτρηνῆς κόρης.) θυγατρὸς, ἥτοι Πενθεσιλείας. ὀτρηνῆν δὲ λέγει ταύτην ὁ Λυκόφρων, διὰ τὸ δραστήριον τῆς φρονήματος καὶ ἀδολοῦ, ἢ διὰ τὸ ἀφοβὸν τῆς γνώμης. δίκαια γὰρ ἦν, ὥστε καὶ τὸν δίκαιον ἀνδρα, πολλάκις εἰς δίκην ἐλθόντα, ἐλοιδορεῖ αὐτὸν μέσον τῆς πόλεως, ἀδίκητον εἶναι καὶ ἔφρονιμον. ὁ δὲ ὀργισθεὶς, ἀνείλεν αὐτὴν μετὰ ξίφους.

999. Ἦς ἐκπνεύσης λοῖσθον.) οἱ μὴ εἰδότες φασὶν, Ἀχιλλεῖα ἀνελόντα Πενθεσίλειαν, μετὰ θάνατον αὐτῆς ἐρασθῆναι, ἥς τὰς ὀφθαλμοὺς ὁ Θερσίτης λαβὼν,

E M E N D A T I O N E S.

(α) Προτέραν, pro πρότερον, ex tribus exempl.

Quam , aere-cinctae altricem impigrae puellae ,
 Errabundam aget unda in peregrinam terram :
 Cujus spiritum-ducentis extremum oculus erutus
 1000 Simiformi fatum Aetolo perniciosum
 Efficiet , hastâ cruentâ secto.
 Crotoniatae vero urbem populabuntur aliquando
 Amazonis , interficientes intrepidam virginem
 Cleten , reginam cognominis patriae .
 1005 Multi tamen prius terram ab illa mordicus
 Mordebunt prostrati , nec sine laboribus
 Turres vastabunt Lauretes filii .

P A R A P H R A S I S .

ris emancipati jugo, quae bellicosae Penthesileae nutrix, impigram alumnam suam Trojae occubuisse inaudiens, navî ad illam quaerendam conscensa, atque in Italiam tempestate delata, Cleten de nomine suo vocatam urbem condet in peregrina terra. Penthesileae, inquam, cui stratae oculos turpissimus ille Graecorum Thersites cum eruerit, ab Achille, ejus puellae amatore graviter indignato, hasta cruenta obtruncabitur. Eam igitur hujus Amazonis Cletae urbem invadentes aliquando Crotoniatae, populatam incendunt, intrepidam necantes Cleten, postremam patriae et condentis cognominem reginam. Complures tamen prius proni cadent, ab strenua illa virgine prostrati; nec impune et sine clade moenia aequabunt solo Laures et Crotonis illi filii.

ἐξώρυξεν. ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς ὀργισθεὶς, ἀνείλεν αὐτὸν, κατὰ τὸν μὲν, πλήξας δόρατι· κατ' ἐμὲ δὲ καὶ τὰς λοιπὰς, κονδύλῳ, ἥτοι γρόνθῳ. μηδὲ διὰ τὸ ἐξορύξαι ὀφθαλμούς, ἀλλ' ὅτι αἰσχυρὲς λόγος κατ' Ἀχιλλέως ἐπέρριπτεν, ὡς δὴ θέν ἐρώντος συγγενέσθαι νεκρῇ τῇ Πενθεσίλειᾳ· ἀντιμαχεσάμενος γὰρ Ἀχιλλεὺς ἐκείνῃ, καὶ πολλάκις ὑπ' αὐτῆς ἠττηθεὶς, μόλις δὲ (a) ποτε περιγενόμενος, καὶ ἀνελὼν αὐτήν, θαυμάζων ἐκείνης τὴν ῥώμην ἐμὲ καὶ τὸ κάλλος καὶ τὸ νεαρὸν τῆς ἡλικίας, ἐδάκρυε, καὶ τὰς Ἑλληνας παρεκάλει ταφῆς ἀξιῶν τὴν νεανίδα. ἐφ' οἷς Θερσίτης συμπλάττων καὶ λέγων μίξεις ἀθέσμους καὶ ἔρωτας, γρόνθῳ ὑπ' αὐτῆς πληγὴς ἀναιρεῖται. Διομήδης δὲ, ἀνεψιαδὸς ὑπάρχων Θερσίτῃ, χωλωθεὶς ἐνεκεν τούτου, ἐκ τῆς ποδὸς ἐλκύσας τὴν Πενθεσίλειαν, εἰς

τὸν Σκάμανδρον ἔρριψεν.

1000. Πίθηκομόρφῳ.) τῷ δυσμόρφῳ Θερσίτῃ· πίθηκος γὰρ, ἡ μίμω, καὶ ὁ λεγόμενος παρ' ἰδιώταις ἀρκοῖζιανός.

1002. Κροτωνιάται δ' ἄστυ.) εἵπομεν, ὅτι ὑστέροις χρόνοις ποτὲ οἱ Κροτωνιάται ἐπιστρατεύσαντες τῇ Κλήτῃ πόλει, ταύτην πορθῶσι, καὶ τὴν τότε βασιλεύσαν Κλήτην, τὴν ὑστέρα, ἀνείλον.

1003. Ἀμαζόνος, κόρην.) λέγει τὴν Κλήτην, ἔχον τὴν τροφὸν Πενθεσίλειας, ἀλλὰ τὴν ἐσχάτην μετὰ πολλὰς γενεάς.

1005. Πολλοὶ δὲ πρόσθε.) πολλοὶ δὲ πρόσθε καὶ πρότερον τὴν γαῖαν τοῖς ὀδῶσι δάκοιεν, τειτέσιν, ἐπὶ πρόσωπον πέσοιεν, ἐκ κείνης καὶ ἐξ ἐκείνης πρηνιχθέντες, ἥτοι συγκοπέντες, καὶ ἀναιρεθέντες.

1006-07. Οὐδ' ἄτερ πόνων.) εἰδὲ χω-

E M E N D A T I O N E S .

(a) Ποτέ, pro τότε, ex quatuor MSS.

- Οἳ δ' αὖ Τέρειναν, ἔνθα μυδαίνει ποτοῖς
 Ὠκίναρος γῆν, φοῖβον ἐκβράσσων ὕδωρ,
 1010 Ἄλῃ κατοικήσσι κάμνοντες πικρᾷ.
 Τὸν δ' αὖ τὰ δευτερεῖα καλλισευμάτων
 Λαβόντα, καὶ τὸν ἐκ Λυκορμαίων ποτῶν
 Στρατηλάτην σὺν, καρτερόν Γόργης τόκον,
 Πῇ μὲν Λίβυσσαν ψάμμον ἄξισι πνοαῖ
 1015 Θρῆσσαι, ποδωτοῖς ἐμφορεμένα λίνοις.
 Πῇ δ' ἐκ Λιβύσσης αὐθις ἐμπίπτων νότος,
 Εἰς Ἀργυρίνας καὶ Κεραυνίων νάπας
 Ἄξει, βαρεῖ πρησῆρι κυμαίνων ἄλα.
 Ἐνθα πλανήτην λυπερόν ὄψοντα βίον,
 1020 Λακμωνίῃς πίνοντες Αἴαντος ῥοάς.
 Κραῖθις δέ, γείτων ἠδὲ Μυλάκων ὄροις
 Χῶρος, συνοίκις δέξεται Κόλχων Πόλαις,
 Μασῆρας ἕς θυγατρὸς ἔσειλε βαρὺς
 Αἴας Κορίνθ' τ' ἀρχὸς, Εἰδύας πόσις,
 1025 Τὴν νυμφαγωγὸν ἐκκυνηγετῶν τρόπιν.

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 1008. μυδάνει Vat. 117. μυδεύει Pal. 142. Vers. 1009. γῆς Vat. 1471. Alexand. Barber. Casan. chart. et Barocc. ἐκβράσσων Pal. 139. et Seld. Vers. 1010. καμόντες Vat. 916. Vers. 1013. γόνον, pro τόκον, Pal. 158. Vers. 1014. τῇ, pro πῇ, Seld. Vers. 1015. θρῆσαι Vat. 916. Cas. chart. et Seld. Vers. 1016. τῇ, pro ψάμμον Vat. 117. Vers. 1017. Ἀργυρίνας, pro Ἀργυρίννας, ex πῇ, ut et superius cohaerenter, Seld. Vers. 1017. Ἀργυρίνας, pro Ἀργυρίννας, ex omnibus exemplaribus, si excipias Vat. 972. Pal. 40. 142. et Casan. membr. qui Ἀργυρίννας cum perispom. legit. Alii autem, inter quos Steph. Byz. in voce, Ἀργυρίνας. Vers. 1021. Κράθις cum parox. Vat. 117. 1471. et Cas. membr. ἐν δέ, pro ἠδὲ, mavult Berkel. in Stephani Μυλάκων. Vers. 1022. Πύλαις, pro Πόλαις, Vat. 117. 915. Pal. 40. 142. aliique. πόλεις Selden. et in schol. Barocc.

ρις (a) κόπων διαρράσσει καὶ πορθέσσει τὰς πύργους, δηλονότι τῆς Κλήτης, οἱ γόνον τῆς Λαυρήτης, ἥτοι οἱ Κροτωνιάται. Λαύρη γὰρ, πόλις Κρότωνος, ἀπὸ Λαύρης, θυγα- τρὸς Λακινίῃς, ἀφ' ἧς Λακίνιον, τὸ ἐν Ἰταλίᾳ ἀκρωτήριον. αὕτη δὲ ἡ Λαύρη θυγὴ ἦν Κρότωνος, ἀφ' ἧς καὶ πόλις Κρότων καὶ Κροτώνη. 1008-10. Οἳ δ' αὖ Τέρειναν.) ἑτέροι δὲ

EMENDATIONES.

(a) Κόπων, pro κόπῃ, ex tribus MSS. nam πόνων dixit Poëta.

Alii rursum Terinam, ubi humectat aquis
 Ocinarus terram, purum eructans laticem,
 1010 Errore inhabitabunt defatigati acerbo.

Eum porro, qui secundas pulchritudinum
 Obtinet; atque illum, qui ex Lycormaeis est
 Ducem aprum, strenuum Gorges filium, (aquis,
 Nunc quidem in Lybicum arenam propellent
 1015 Thracia, pedatis ingruentia velis: (flabra

Nunc autem ex Libya rursus ingruens auster
 Ad Argyrinos et Cerauniorum saltus
 Aget, gravi turbine aestuans mare:
 Ubi erraticam moestam videbunt vitam,
 1020 Lacmonii bibentes Aeantis latices.

Crathis vero, vicinusque Mylacum terminis
 Ager, contubernales suscipient Colchorum Po-
 Vestigatores quos filiae misit severus (lis,
 Aeae Corinthique princeps, Eidyiae sponsus,
 1025 Sponsiferam perquirens navem:

P A R A P H R A S I S.

Alii, gravi errore fatigati, cladibusque acerbis divexati, Terinam, Italiae urbem, quam fluens Ocinarus undis irrigat suis, februm aquam eructans, inhabitabunt.

Duos, secundum ab Achille pulchritudine cluentem Nireum, et strenuum Andraemonis et Gorges filium Thoantem, peritum ducem, atque almis ex aquis Aetoli fluvii Lycormae ortum, nunc boreales flatus, passis velis ingruentes, Libysam in terram propulsabunt: nunc rursus spirans auster, sonanti turbine salum agitans, in Argyrinorum litora, Cerauniaque promontoria ex Libya propellet: ubi erraticam vitam, miserrimis miseriis aerumnisque obrutam, degent, Aeantis, ex Lacmonio monte defluentis fluvii, laticem bibentes. Caeterum Crathis, Aeanti vicinus amnis, et Mylacum terminis propinquus ager accolae excipient Polis, quam Epiri urbem Colchi, quum Medeam cum Argonautis aufugientem non invenissent, ad quam investigandam a patre Aeëta, severo illo Aeae Corinthique rege, Eidyiae-

τὴν Τέρειναν, πόλιν Ἰταλίας κατοικήσασιν ἐν πλάνῃ πικρᾷ τάλαιπώρῳ, ἐν-
 βα μερὶ τὴν Τέρειναν πυδαίνει καὶ ἀρδεύει
 τὴν γῆν ὁ Ὠκίναρος ποταμὸς, ἐκβράσσω

καὶ ῥέων ὕδωρ φοῖβον καὶ καθαρὸν.

1011-26. Τὸν δ' αὖ τὰ δευτερεῖα.)

τὸν δὲ Νιρέα, τὸν Χαρόπην καὶ Ἀγλαΐαν

(α) ὕδον, τὸν δεύτερον ὄντα πρὸς τὸ κάλ-

E M E N D A T I O N E S.

(2) Adjeci ex duobus exemplaribus.

M m 2

Οἱ πρὸς βαθεῖ νάσσαντο Διζηρῶ πόρῳ·
 Ἄλλοι Μελίτην νῆσον Ὀθρωνῶ πέλας
 Πλαγκτοὶ κατοικήσασιν, ἣν πέριξ κλύδων
 Ἐμπλην Παχύνε Σικανὸς προσμάσσεται,

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 1026. νάσσοντο Pal. 142. Barber. et alii. νάσσονται Vat. 916. et Pal. 158. Διζηρῶ Vat. 916. et 1306. Vers. 1027. Ὀρθρωνῶ Casan. chart. Barber. Barocc. alii. que. Ὀρθρονῶ Vat. 1471. et Pal. 139.

λος τῷ Ἀχιλλέως· καὶ τὸν Θόαντα, τὸν Ἀνδραίμονος καὶ Γόργης, τῆς Οἰνεως θυγατρὸς, παῖδα, τὸν ἀπὸ τῷ Λυκόρμῃ, τῷ καὶ Εὐύνῃ, ποταμῷ Αἰτωλίας, ὑπάρχοντα, πῇ μὲν ὁ βορρῶς πνέων εἰς τὴν Λιβύην ἀπάξει· (a) πῇ δ' ἐκ Λιβύης πάλιν ἀντιπνέων ὁ νότος ἄξει εἰς Ἀργυρίνους καὶ εἰς τὰ Κεράυνια ὄρη, ἔνθα οἰκήσασιν παρὰ τὸ Λακμωνίον ὄρος, καὶ τὸν Αἴαντα ποταμὸν· ὁ Κράθις δὲ, ὁ γαίτων τῷ Αἴαντος ποταμῷ, καὶ ὁ χῶρος, ὁ γαίτων ταῖς ὁροῖς καὶ ὁροθεσίαις τῶν Μυλάκων, δέξεται συνοίκους ἐν ταῖς (b) Πόλαις, ταῖς ὑπὸ Κόλχων κτισθείσαις· καὶ ὑπὸ ποίαν Κόλχων; ἥς ψηλαφητὰς ἐξείλε τῆς ἑαυτῷ θυγατρὸς Μηδείας ὁ Αἰήτης, ὁ βαρὺς ἡγεμὼν τῆς Αἴας πόλεως, τῆς Κορίνθου τε, καὶ ὁ ἀνὴρ τῆς Εἰδύας (Εἰδύα γὰρ ἦν μήτηρ Μηδείας) τὴν νυμφαγωγὸν ναῦν, ἥτοι τὴν Ἀργῶ, θηράμενος καὶ ἀναζητῶν· οἵτινες Κόλχοι κατώκησαν πλησίον Διζηρῶ, ποταμῷ παραρρέοντος τὰς Πόλας.

Δευτερεῖα καλλιψευμαίων·) ὅτι εὐειδῆς ὁ Νιρεὺς, ὡς ἐν τῇ Βοιωτίᾳ Ὀμηρος λέγει·

Νιρεὺς δ' αὖ Σύμηθεν ἄγειν τρεῖς νῆας
 εἰσας,

Νιρεὺς, Ἀγλαΐης θ' υἱὸς, Χαρόποιό
 τ' ἄνακτος·

Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον
 ἦλθε

τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα·

Ἄλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην, πᾶνρος δὲ οἱ
 εἶπετο λαὸς·

Ex 1014. Λίβυσσαν ψάμμον·) εἰς τὴν Λιβύην περιφραστικῶς· ἀμμώδης γὰρ ἡ Λιβύς, καὶ ἐκκεκαυμένη θάλλει ἡλίς· τὸ δὲ ψάμμος καὶ ἄμμος δι' ἐνὸς μὲν γραπτέον· Αἰολικῶς δὲ διὰ δύο, * ψάμμος καὶ ἄμμος· *

Ex 1015. Ποδωτοῖς·) τοῖς τῷ ἀρμένε ἐσχάτοις μέρεσι·

Ex 1017. Εἰς Ἀργυρίνους·) ὁ μὲν ποιητὴς ἔτος καὶ οἱ σχολιασταὶ σφάλλονται· ὁ μὲν τῶς (c) Ἀργυρίνους, Ἀργυρίνους λέγων, διὰ τὸ συντιθέναι τὰ μέτρα· οἱ δὲ ἡπειρωτικὸν ἔθνος αὐτὰς λέγουσιν, καὶ εἰδότες, ὅτι τὸ (d) Ἀργύριον πολίχνη Σικελίας ἐστίν, ὅθεν ἦν ὁ συγγραφεὺς Διόδωρος, εἰ μὴ πρὸς αὐτὸς τὴν ἑαυτῷ πατρίδα ἐγίνωσκεν, ὅπως ἐκαλεῖτο.

Κεραυνίων·) (e) τὰ Κεράυνια, ὄρη τῆς Σικελίας· τινὲς δὲ τῆς Ἰταλίας, καὶ ὁ Σικελίας, εἶναι φασίν·

Ex 1020. * Λακμωνίᾳ Αἴαντος *·) Λακμωνία καλεῖται ἡ τῷ Πίνδῳ ὄρεος ἄκρη, ἀφ' ἧς πολλοὶ ποταμοὶ κατέρχονται· σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ ποταμὸς Αἴας·

Ex 1021. Κράθις·) ποταμὸς Ἰταλίας τῶν λεομένων τὸ ὕδωρ αὐτῷ πυρσαίνων τὰς χαίτας, καθά τε Ἡσίονος ὁ ἱστορικὸς φησι, Σωτίων τε καὶ Ἀγαθοσθένους οἱ

EMENDATIONES.

(a) Sic lectionem restitui ope Vat. 972. quae ἀνακολέθως ferebatur: ἐκ δὲ Λιβύης, &c. (b) Πόλαις rescripsi, pro πόλεσι, ex tribus Codic. * Adjeci ope duorum MSS. (c) Ἀργυρίνους lego, pro Ἀργυρρίνους, ex tribus exempl. et Selden. (d) Ἀργύριον, pro Ἀργυρρίον, ex laud. exempl. (e) Sic distinxi, praemissa textus voce, Vat. 972. secutus. * Praeposui ex duobus libris.

Qui ad profundum habitarunt Dizeri alveum.
 Alii Meliten insulam juxta Othronum
 Errabundi incolent, quam undique fluctus
 Prope Pachynum Siculus lambit,

PARAPHRASIS.

que marito, missi fuerant; nec ideo in patriam reverti auderent, prope Dizerum fluvium condiderunt.

Alii Melitem insulam erroneas occupabunt, quam Othrono, inter Epirum et Italiam sitae insulae, adjacentem mare Siculum circumlambit; cuique Pachynus, excelsum Siciliae promontorium, Ulysseum ab Sisyphe filio Ulysse aliquando de-

φιλόσοφοι, καὶ Ἑυριπίδης ὁ Τραγικὸς, ἔτω-
 σὶ λέγων.

Ἄν (a) ὑδραίνει καλλιζέων
 Ὁ ξανθὸν χαῖταν πυρσαίνων
 Κραῖθις

Μυλάκων ὄροις .) Μύλακες, ἔθνος Ἰλ-
 λυρικόν, ὡς φασί τινες.

Ex. 1022 Κόλχων Πόλαις .) Πόλαι,
 (b) πόλεις εἰσὶν Ἠπεῖρος, ὑπὸ Κόλχων κτι-
 σθεῖσαι, τῶν καταδιωζάντων τὴν Μήδειαν,
 καὶ μὴ καταλαβόντων αὐτήν, καὶ διὰ φόβον
 Αἰήτης ἐνταῦθα κατοικησάντων, καὶ κτισάν-
 των τὴν πόλιν, ἣτις Κολχίδι φωνή Πόλαι
 καλεῖται. τὸ δὲ πόλαι Κολχικῶς φυγάδας
 σημαίνει, ὡς φησι Καλλιμάχος. τὸ δὲ ἔξῃς,
 ἔτως. Ὁ Κραῖθις δὲ καὶ χαῖρος δέξεται αὐ-
 τὰς συνοίκας, ὁ γαίτων τῆς Πόλαις τῶν
 Κόλχων, καὶ τοῖς τῶν Μυλάκων ὄροις.

Ex 1023. Μασῆρας .) διώκτας, ἀπὸ
 τῆς μασεύω.

Ex 1024. Αἶας Κορίνθις τ' ἀρχὸς .) Αἶα,
 πόλις Κολχίδος. Κορίνθος δὲ, πόλις Πε-
 λοποννήσου, ὧν ἀμφοτέρων ἀρχοντα λέγει
 τὸν Αἰήτην, ὥσπερ καὶ Εὐμηλὸς ὁ ποιητής,
 καὶ τὰ ἔπη ἐν τοῖς ὀπισθεν εἰρήκειν, καὶ πᾶ-
 σαν τὴν ἰστορίαν, ὅτι Ἥλιος Αἰήτη καὶ Ἀ-
 λωεῖ τοῖς πασι τὴν ἀρχὴν διενείματο. καὶ
 τὴν μὲν Ἀρκαδίαν Ἀλωεῖ δέδωκε. τὴν δὲ

Κορίνθον Αἰήτη, ὃς ἐκ ἀρεσθεῖς τῇ τῆς Κο-
 ρίνθου βασιλείᾳ, ἦλθεν εἰς Κολχίδα, καὶ τὴν
 δὲ Κορίνθου ἀρχὴν Βενῶ, Ἑρμῆς ἡμῶν, παρέδωκε
 φυλάσσειν, ἕως ὅτε ἢ αὐτὸς, ἢ ἐξ αὐτῶν τις
 ἔλθοι ἐν Κορίνθῳ. ἢ (c) δὲ σύνταξις.
 Ὅουσιν αὖτε Κόλχας ὁ βαρὺς βασιλεὺς
 τῆς Κορίνθου Αἰήτης, ὁ πόσις τῆς Εἰδύας,
 ἀπέστειλε τὴν θυγατέρα αὐτῆς Μήδειαν διώ-
 ξαντας.

Εἰδύας (d) πόσις .) Εἰδύα, θυγάτηρ Αἰή-
 τος, θυγάτηρ Ὀκεανῶ. καὶ Αἰήτης καὶ Εἰδύας
 Μήδεια καὶ Ἀψυρτος.

Ex 1025. Νυμφαγωγὸν τρόπον .) τρό-
 πος λέγεται τὸ ὑποκάτω τῆς πλοῖου ξύλον,
 ὃ καὶ σείρα καλεῖται, ὡς σφερώτερον τῶν
 λοιπῶν, καὶ συνέχον τὰ πάντα. νῦν δὲ
 τρόπον τὸ ὅλον πλοῖον, τὴν Ἀργὴν, λέ-
 γει, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. Νυμφαγωγὸν δ'
 αὐτὴν εἶπεν, ὅτι νύμφην ἔσαν τὴν Μή-
 δειαν σὺν τῷ Ἰάσονι ἐκόμιζεν εἰς Ἰωλκόν.

Ex 1026. Διζυρὸς πόρῳ .) Διζυρὸς, πο-
 ταμὸς πλησίον Πολῶν, πόλεως τῆς ὑπὸ
 Κόλχων κτισθείσης.

1027. Μελίτην νῆσον Ὀθρωνῶ πέλας .)
 Ὀθρωνὸς, νῆσος μεταξὺ Ἠπεύρου καὶ Ἰτα-
 λίας. ταύτῃ δὲ νῆσος παράκειται Μελίτη,
 ἣτις προβέβληται τῷ Παχύνῳ, ἀκρωτηρίῳ
 τῆς Σικελίας. ἢ δὲ Ὀθρωνὸς πρὸς τῷ ὅ-
 ρῳ.

EMENDATIONES.

(a) Ὑδραίνει malui cum tribus libris ipsoque Euripide, quam ὑγραίνει, licet utrum-
 que idem, et utraque lectio ferri possit. Caetero perperam digessit versus Potte-
 rus. (b) πόλεις antea mendose legebatur. Potterus autem ex se tantum mendo-
 sam lectionem in sanam πόλεις ingeniose mutavit, quam nostri fere omnes Codic-
 tuentur. Ergo frustra et inique clamat adversus Tzetzem Cluverius lib. 1. It. ant.
 p. 211. (c) Supplevi ex cunctis fere MSS. (d) Addidi ex duobus exempl.

- 1030 Τῷ Σισυφεΐδῃ παιδὸς ὀχθηρὰν ἄκραν
 Ἐπώνυμον ποθ' ὑσέρῳ χρόνῳ γράφων,
 Κλεινὸν θ' ἴδρυμα παρθένῃ Λογγάτιδος,
 Ἐλωρος ἔνθα ψυχρὸν ἐκβάλλει ποτὸν.
 Παπποκτόνος δ' Ὀθρωνὸν οἰκῆσει λύκος,
 1035 Τηλῷ πατρῷα ρεῖθρα Κοσκύνθῃ ποθῶν.
 Ὃς ἐν θαλάσῃ χοιράδων βεβῶς ἐπι,
 Ῥήτρας πολίταις τὰς στρατοπλώτῃς ἐρεῖ.
 Χέρσῃ πατρῷας ἔγὰρ ἂν φονῇ ποσὶ
 Ψᾶυσαι, μέγαν πλειῶνα μὴ πεφευγότα,
 1040 Δίῃς ἐάσει τάρρῳθος Τελφυσία,
 Λάδωνος ἀμφὶ ρεῖθρα νάισα σκύλαξ.

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 1033. Ἐλωρος Pal. 139. πόρον, pro ποτὸν, alii. Caetero Barocc. heic interpunctionem negligens, sensum variavit. Vers. 1034. παπποκτόνον Pal. 139. Ὀθρωνὸν Casan. chart. Barber. alii. Vers. 1035. πατρῷα Vat. 1307. τὸ ρεῖθρα non agnoscit Barocc. Vers. 1036. χειράδος Pal. 139. Vers. 1038. ποσὶν Pal. 139. Vers. 1040. ἐάσει Vat. 117. 916. 1306. Pal. 139. 142. 158. Casan. chart. et Barocc. Τελφυσία Stephanus in voce, alii. Vers.

ματι τῷ Ἀδρίῃ.

1030-31. Τῷ Σισυφεΐδῃ παιδὸς.) τῷ Ὀδυσσεΐδῃ. εἶπον δὲ τὴν ἱστορίαν τῷ Σισυφῷ, * ἔτινές * παῖδα γενεαλογῶσι τὸν Ὀδυσσεῖα. περὶ δὲ τῷ λεγομένῃ Ὀδυσσεΐδῃ ἀκρωτηρίῃ τῆς Σικελίας, λεκτέον. Ἀνθ' ὧν Ὀδυσσεὺς ἐν Χερρόνησῳ πρῶτος ἀπῆρξατο βάλλειν λίθοις τὴν Ἑκάβην, ἐν Σικελίᾳ πλανώμενος, καὶ ὕπνῳ ἐδειμασθέντο. ἀνθ' ἧς ἱερὸν Ἑκάτης (a) (ὅτι ἡ Ἑκάτη, φαντασμάτων αἰτία, φοβερά (b) καὶ χαλκόπῃς ἔσα, καὶ ὀφιδόης καὶ τερατώδης) ἰδρύσατο, καὶ κενόταφον Ἑκάβης, καὶ ἀφ' ἑαυτῆς τὸ ἀκρωτήριον, Ὀδυσσεῖαν ἄκραν ἐκάλεσεν, Κάκραν καλεμένην πρὶν, ὅπερ

ἐστὶ πλησίον Παχύνῃ. τὸ δὲ ἐξῆς, ἔτινές * τῷ Ὀδυσσεΐδῃ τὴν ἄκραν, τὴν ὑσέρῳ τῷ χρόνῳ ποτὲ μέλλεσαν καλεῖσθαι Ὀδυσσεῖαν.

(c) Γράφων.) ἀντὶ τῷ περιγράφων καὶ περιρρίζων.

1034-37. Παπποκτόνος.) Ἐλεφάνωρ, ὁ Χαλκιδόντος παῖς καὶ Μελανίππης, Ἀβαντα, τὸν ἑαυτῷ πάππον, ἔγυνῃ Ἀγλαΐᾳ, ἰδὼν ἀμελῶς χειραγωγούμενον παρ' οἰκέτῃ, ἀφείδοντάς τινες ἐπὶ τὸν οἰκέτην, ἀνείλε τὸν πάππον αὐτῷ ἄκων, καὶ διὰ τῆς φυγῆς κατεδικάσθη. ἐνστάσης δὲ τῆς ἐπὶ Τροίαν στρατείας, ἦλθε, καὶ ἐξώθεν τῆς πατρίδος αὐτῷ Εὐβοίας, ἦτοι τῷ Εὐρίπῃ, ἑὰς ἐπὶ

E M E N D A T I O N E S .

* Addidi ope quatuor MSS. Caeterum prius legebatur: τῷ Σισυφῷ. παῖδα γενεαλογῶσι τὸν Ὀδυσσεῖα τινές τῷ Σισυφῷ, &c. (a) Haec, quae inferius extabant, heic commodius reposui, duos Codices secutus, et uncis inclusi. (b) Necessariam conjunctionem apposui ex quinque libris. (c) Haec distinxī juxta Vatic. 972.

- 1030 Sisyphio filio, arduum promontorium, (radens,
Cognominandum aliquando postero tempore,
Celebreque fanum virginis Longatidis,
Helorus ubi frigidum ejicit laticem. (lupus,
Avi-interfector autem Othronum habitabit
1035 Procul patria fluenta Coscynthi desiderans:
Qui in mari in saxa conscendens, (cet:
Conciones civibus ad-classem-instruendam di-
Terram patriam non enim homicidam pedibus
Attingere, completum annum ni exularit,
1040 Justitiae sinet vindex Telphusia,
Ladonis ad fluenta habitans Canis.

PARAPHRASIS.

nominandum; inclytum virginis Hecates templum, ubi frigidam Helorus vomit aquam, objecta sunt.

Imprudens avi Abantis interemptor Elephenor, qui saxum extra patriam Euboeam conscendens exul (neque enim justitiae vindex Erinnys, canis illa Ladonem, Peloponnesi fluvium, accolens, perduellionis reum sinit patrium solum, nisi exacto post anno exilii, contingere) cives suos ad concionem convocabit, classemque in meam patriam ducendam parare jubebit: Othronum inhabitabit, Coscynthum procul expetens, patrium fluvium.

πέτρας, συνεκάλεσε τὸν λαὸν· ἔ γάρ ἦν θέμις αὐτῷ διὰ τὸν φόνον, ἐπιβῆναι τῆς πατρίδος. ἔτω γὰρ συγκαλεσάμενος τὸν στρατὸν, καὶ αὐτὸς συστρατεύει, καὶ ἔλθων ἐν τῇ Τροίᾳ, ἀναιρεῖται ὑπὸ Ἀγένορος. μετὰ δὲ τὴν Τρωϊκὴν ἀλῶσιν οἱ τῷ Ἐλεφένωρι περὶ τὸν Ἰόνιον (a) κόλπον ἐκρίφεντες, ᾤκησαν περὶ Ἀπολλωνίαν τῆς Ἡπείρου.

Οὗτος δ' ἀνιστὰς τὰς τεθνηκότας λόχοις, Γράφων Ὀθρωνῶς, καὶ μετοικήσεις πάλιν, Φόβῳ δρακόντων, εἰς (b) Ἀβαντίαν πόλιν. φησὶ γὰρ, ὅτι μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἀλῶσιν ἦλθεν εἰς Ὀθρωνὸν, καὶ κατοικήσας ἐκέϊσε, πάλιν μετενάστευσεν εἰς (c) Ἀβαν-

τίαν· ὅφεις γὰρ δρακοντοειδῆς αὐτὸν ἠνάγκασε μεταναστεῦσαι καὶ φυγεῖν ἀπὸ τῆς τόπας ἐνείναι. καὶ ταῦτα μὲν φησὶν ὁ Λυκόφρων· Ὅμηρος δὲ ἐν τῇ δ' τῆς Ἰλιάδος ἀναιρέθῃ φησὶ τὸν Ἐλεφένωρα ὑπὸ Ἀγένορος ἐν Τροίᾳ. οἱ δὲ περὶ τὸν Ἐλεφένωρα περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον ἐκρίφεντες, αἷς ἔφην, ᾤκησαν περὶ Ἀπολλωνίαν τῆς Ἡπείρου.

Ex 1037. Ῥήτρας πολίταις.) λόγους εἰρεῖ τοῖς πολίταις τῆς χέρσης τῆς πατρικῆς, ἥτοι τοῖς Εὐβοεῦσι. λόγους ποταπῶς; στρατοπλῶτες καὶ παρακελευομένοις πλείειν τὸν στρατὸν πρὸς τὴν Τροίαν.

1038-41. Οὐ γὰρ ἂν φονῇ.) τὸν φονέα, κατὰ συναίρεσιν Ἀττικὴν. ἔ γάρ ἂν εἴση

EMENDATIONES.

- (a) Addidi ex quatuor MSS. (b) Ἀβαντίαν, pro Ἀμαντίαν, ut in contextu.
(c) Ἀβαντίαν pariter, pro Ἀμαντίαν, ut supra.

Ὄθεν, πεφευγὼς ἐρπετῶν δεινὴν μάχην
 Δρακοντομόρφων, εἰς Ἀβαντίαν πόλιν
 Πλώσει· πέλας δὲ γῆς Ἀτιντάνων μολῶν,
 1045 Πράκτιν παρ' αὐτὴν αἰπὺ νάσσεται λέπας,
 Τῷ Χαονίτῃ νᾶμα Πολυάνθης δρέπων.
 Ὁ δ' Αὔσονίων ἄγχι Κάλχαντος τάφων,
 Δυοῖν ἀδελφοῖν ἄτερος, ψευδηρίων,
 Ξένην ἐπ' ὀσέοισιν ὀγκήσει κόνιν.

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 1042. δεινῶν Casan. chart. et Barber. Vers. 1043. Ἀμαντίαν Vat. 916. 1307. Pal. 142. Alexand. Barber. Casan. membr. Barocc. aliiq. Ἀδαμαντίαν Vat. 1471. et Pal. 139. Vers. 1044. Ἀτιτάνων Vat. 915. 916. 972. Alexand. Casan. memb. aliiq. Vers. 1045. πράκτιν Pal. 142. aliiq. πλακτὺν alii. ἀκτὴν Canterus. Vers. 1046. Πολυάνθης, pro Πολυάνθῃ, tuentur Vat. 1307. et Pal. 158. Vers. 1047. Αὔσονείων Vat. 117. 915. Pal. 40. 142. Casan. memb. et Stephanus in v. cum Pottero. τόπων, pro τάφων, Selden. aliiq. Vers. 1049. ξένους alii. ὀσέοισιν Pot. ὀγκήσει Pal. 139. et 158. ὀγκώσει Scaliger. Ego vero mallet ὀγκήσει.

τὸν φονέα ἢ τάρροθος καὶ ἐκδικος τῆς δίκης
 σκύλαξ, ἢ Τελφασία καὶ Ἀρκαδική, ἢ τοι ἢ Ἐριν-
 νύς, ἢ νᾶσσα ἀμφὶ τὰ ρείθρα τῷ Λάδωνος πο-
 ταμῷ. καὶ εἰς τὸν φονέα τί ποιῆσαι;
 φαῦσαι ποσὶ τῆς χέρσεως τῆς πατρώας, μὴ
 πεφευγότα τὸν μέγαν πλειῶνα καὶ χρόνον.
 ἢ τὸ χέρσεως πατρώας συντακτέον, ὥς εἴ-
 πον πρώην, τοῖς πολίταις τῆς χέρσεως τῆς
 πατρώας· καὶ ἀπὸ κοινῷ τῷτο καὶ εἰς τὸ
 φαῦσαι ποσὶ τῆς χέρσεως τῆς πατρώας.

Ex 1039. Μέγαν πλειῶνα.) νόμος γὰρ
 ἦν, τὸν ἐργασάμενον φόνον φεύγειν ὅλον
 ἐν αὐτὸν μὴ φαύοντα τῆς πατρίδος.

Ex 1040. Τελφασία.) (a) Τελφῆσσα,
 πόλις ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἐνθα ἢ Ἐριννύς τιμᾶ-
 ται.

Ex 1041. Σκύλαξ.) ἢ παρακτική.

1042-43. Ὄθεν, πεφευγὼς.) ὅθεν ἀπὸ
 Ὀθρωνῶν φυγὼν τὰς ὄφεις, κατὰ τῷτον,
 ὅ πρὶν θανῶν Ἐλεφήνωρ, κατ' ἐμὲ δὲ νῦν,

ὡς ζῶν, ἦλθεν εἰς τὴν Ἀβαντίαν ἐξ αὐτῶν
 κληθεῖσαν· ὅθεν καὶ οἱ ἐν αὐτῇ οἰκῶντες ἀν-
 τὶ τῶν Ἀβάντων, Ἀμαντεὶς μετωνομά-
 σθησαν.

Ἀβαντίαν.) (b) Ἀβαντία, πόλις Ἡπει-
 ρωτική.

1044. Ἀτιντάνων.) Ἀτιντάνοι, ἔθνος
 Ἡπειρωτικόν.

1047. Ὁ δ' Αὔσονίων ἄγχι.) περὶ
 Ποδαλειρίῃς, τῇ ὑπὸ Ἀσκληπιῶς, φησὶν, ὅτι
 τεθνήξεταί ἐν Ἰταλίᾳ, πλησίον τῶν κeno-
 ταφίων τῷ Κάλχαντος, τῷ ὑφ' Ἡρακλέους
 ἀναρεθύντος κονδύλῳ. τέθαπται (c) μὲν
 ὁ Κάλχας ἐν Ἀργεὶ· κenoτάφιον δὲ αὐτῷ
 ἐστὶν ἐν Ἰταλίᾳ. ἐνταῦθα γὰρ τὸν Ποδα-
 λείριον λέγει τεθάφθαι. ψεύδεται δὲ, ὥσπερ
 καὶ περὶ τῶν πολυτιμωρῶν τέτε Κάλχαν-
 τος, ὅς πρὶν εἶπεν ἐν Ἰταλίᾳ ὑπὸ τὸν ἐρι-
 νεὸν τεθάφθαι· νῦν δὲ φησι ψευδοτάφιον
 εἶναι τὴν ἐρινεὸν, αὐτὸν δὲ κεῖσθαι ἐν

E M E N D A T I O N E S .

(a) Supplevi ope duorum MSS. (b) Distinxi, praemissa textus voce, ope qua-
 tuor exempl. (c) Mēn malui rescribere, pro γὰρ, ex probatior. libris.

Unde , vitans serpentum gravem pugnam
 Draconiformium , ad Abantiam urbem (dens,
 Navigabit ; ac prope terram Atintanorum acce-
 1045 Litus ad ipsum excelsum habitabit promonto-
 Chaonii aquam Polyanthis hauriens. (rium,
 Alius autem Ausonia prope Calchantis sepul-
 Duorum fratrum alter , ementita , (cra,
 Peregrinam super ossa aggeret pulverem.

PARAPHRASIS.

Inde autem , ab dracone quodam vexatus , exitium cavens , Abantiam , Epiri urbem , navigabit , et ad Atintanorum terram accedens , arduum apud litus ipsum promontorium incolet , ex Chaonide fluvio Polyanthe libans laticem .

Alius , isque Podalirius , Aesculapii filius , et Machaonis germanus , peregre in Italia occumbens , prope honorarium Calchantis sepulcrum tumulabitur ; atque ovil-

Ἄργει, ἵνα τὰς μυρίας θανάτους τέττετ' Ἰθάκῃ Κάλχαντος, ὅς ἀπέθανεν ὑπὸ τέττετ' Ἰθάκῃ Λυκόφρονος, ἐάσω. ἔγω γὰρ ὁ Λυκόφρων ψεύδεται καὶ περὶ Ποδαλείριος, λέγων, αὐτὸν ἐν Ἰταλίᾳ τελευτῆσαι. ὡς δὲ ὀπίσθην αὐτὸς ἐγράφα, ἀπὸ Τροίας εἰς Κολοφῶνα πεζοὶ ἦλθον Ἀμφίλοχος, Κάλχας, Λεοντεύς, Πολυποίτης, καὶ ἕτερος ὁ Ποδαλείριος. θάψαντες δὲ ἐκεῖ τὸν Κάλχαντα, τὸν Θήσορος (a) υἱὸν, ἀπὸ τέττετ' Ἰθάκῃ ἀννημένον, ὃ προείπομεν τρόπῳ, Πολυποίτης καὶ Λεοντεύς μετ' ὀλίγον εἰς Ἑλλάδα διεσάθισαν. Ἀμφίλοχος δὲ, κατὰ τινος, συναρῆται τῷ Μόψῳ τέττω, περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς μαντικῆς μονομαχίας. κατὰ τινος δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑποσφραγίς, τὸ Ἀμφιλοχικὸν Ἄργος ἐκτίσεν. ὁ δὲ Ποδαλείριος ὁμοίως εἰς Ἄργος ὑποσφραγίς, ἐμαντεύετο ἐν Δελφοῖς, πᾶς (b) κατοικήσει. χρήσαντος δὲ τῆς Θεᾶς

οἰκῆσαι πόλιν, ἣ περιέχοντος ἔραν' (c) ἔδεν δεινὸν πείσεται τῆς Καρικῆς Χερρόνησος, εἰς τὸν περὶ ἔραν' ὄρεσι περικυκλωμένον ὤκησε. Φλυαρῆ δὲ καὶ κατὰ τέττω ἐκεῖνος γὰρ ἐν Κιλικίᾳ, ἢ κατὰ τινος, ἐν Κολοφῶνι, κεῖται. ὁ δὲ Ἀργοναύτης Μόψος ἐν Ἰταλίᾳ.

1048-49. Δυοῖν ἀδελφοῖν ἄτερος.) τῶν δύο ἀδελφῶν, ἦτοι Μαχάονος καὶ Ποδαλείριος, ὁ ἕτερος πλησίον τῶν Ἰταλικῶν ψευδῶν τῆς Κάλχαντος τελευτήσῃ. ὁ μὲν γὰρ Μαχάων, κατὰ Κοῖντον, ἀνήρηται ἐν τῷ πολέμῳ ὑπ' Εὐρυπύλου, τῆς ἡς Τηλέφους. ὁ δὲ παλαιὸς Ὀρφεὺς καὶ μετὰ θάνατον Εὐρυπύλου ζῶντα παρῆσάγει τὸν Μαχάονα ἰώμενον τὸν Φιλοκτήτην. ὁ δὲ Ποδαλείριος, κατὰ μὲν τὸν Λυκόφρονος, ἐν Ἰταλίᾳ τελευτᾷ. κατ' ἐμὲ δὲ, τὴν Καρικὴν Χερρόνησον ὤκησεν.

EMENDATIONES.

(a) Addidi ex quatuor MSS. (b) Κατοικήσει, pro κατοικήσαι, reposui ex accuratior. Codic. Potterianis etiam libris annuentibus. (c) Lectio utriusque libri Potteriani: Οὐδὲν δεινὸν πείσεται, τῆς Καρικῆς Χερρόνησος τὸν περὶ, &c. non displicet; quin eam recepissem utique, si per unum saltem Codic. licuisset.

- 1050 Δοραῖς δὲ μήλων τύμβον ἐγκοιμωμένοις
 Χρήσει καθ' ὕπνον πᾶσι νημερτῇ φάτιν·
 Νόσων δ' ἀκεσῆς Δαυνίοις κληθήσεται,
 Ὅταν κατικμαίνοντες Ἀλθαίης ῥοαῖς,
 Ἀρωγὸν αὐδήσωσιν Ἡπίε γόνον,
 1055 Ἀσοῖσι καὶ ποιμναιοσι πρευμαμένη μολαῖν.
 Ἔσαι ποτὲ πρεσβεῦσιν Αἰτωλῶν φάος
 Ἐκεῖ γοηρὸν, καὶ πανέχθισον φανέν,
 Ὅταν Σαλάγγων γαῖαν Ἀγγαίσων θ' ἔδη
 Μολόντες, αἰτίζωσι κοιράνης γῆας
 1060 Ἐσθλῆς ἀρετρῆς, πῖαρ ἐγκληρον χθονός.
 Τὸς δ' εἰς ἐρεμνὸν ζῶντας ὠμησαί τάφον

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 1052. τ', pro δ', Vat. 916. et 1471. ἀκεσῆς, pro ἀκέσῆς, ex Vat. 972. Pal. 139. utroque Casan. Barber. Barocc. aliisque. Δαυνίων Pal. 139. Vers. 1053. ὅτ' ἄν, pro ὅταν, Vat. 1307. Casan. membr. et Selden. κατικμαίνοντες Vat. 916. κατικμαίνοντες Vat. 1306. Ἀλθαίης Vat. 1307. Pal. 40. aliique. Vers. 1054. αὐδήσωσιν Vat. 117. 916. 1306. 1471. Pal. 40. 139. 158. Alexand. aliique. Vers. 1058. ὅτ' ἄν, pro ὅταν, Vat. 117. Casan. memb. et Selden. Σαλάγγων alii. Ἀγγαίσων Vat. 117. et Casan. memb. Ἀγγαίσων Pal. 139. Barocc. aliique. Αἰγέσσων Vat. 972. Pal. 40. 142. aliique. Αἰγέσσων Vat. 1307. Ἀγασίων Vat. 916. Vers. 1059. αἰτίζωσι Pal. 158. κοιράνων Vat. 1471. Pal. 139. Alexand. Cas. chart. et Barocc. γῆας Casan. chart. aliique. Vers. 1061. εἰς Vat. 972. aliique. ἐρεμνὸν Selden. In Vat. 117. trina, ut videtur, folia periire, versus complectentia 33. ab hocce inclusive ad 1094. exclusive.

1050-53. Δοραῖς δὲ μήλων.) εἰώθασιν οἱ Δάυνιοι, ἥτοι οἱ Καλαβροὶ, ἐν μηλωταῖς καθεύδειν ἐν τῷ τάφῳ τῆ Ποδαλείρις, καὶ καθ' ὕπνου λαμβάνειν χρησμούς ἐξ αὐτῆς. εἰώθασιν δὲ καὶ ἐν τῷ πλησίον ποταμῷ, Ἀλθαίῳ, ἀπολῦεσθαι καὶ αὐτοὶ καὶ τὰ θρέμματα αὐτῶν, καὶ ἐπικαλεῖσθαι τὸν Ποδαλείριον, καὶ ἰᾶσθαι. ὅθεν καὶ ὁ ποταμὸς ἔχει τὴν ὀνομασίαν, ὡς ἀλθαίων, κατὰ Τίμαιον, καὶ θεραπεύων ἀπάντων τῶν λυομένων ζώων τὰ τραύματα. ὡς, κατὰ Μεθόδιον τὸν ἰατρὸν, ὁ Ἀλφειὸς, τῆς Ἀρκα-

δίας ποταμὸς, ἰᾶται τὸς ἀλφειοὺς. κατὰ Βιηρίδιον δὲ, ποδαγριῶντας ὁ Κύδνος.

1054. Ἡπίε γόνον.) ὁ Ἀσκληπιὸς πρότερον Ἡπίος, διὰ τὸ πρᾶον καὶ ἡσυχον, ἐκαλεῖτο. θεραπεύσας δὲ Ἀσκλην, τὸν ἐπὶ Δαῦνι τύραννον ὀφθαλμιῶντα, Ἀσκληπιὸς ἐκλήθη. ἢ ἀσκελοποιός τις ὢν, ὁ μὴ εἶναι σκέλλεσθαι καὶ ξηραίνεσθαι καὶ νεκρῆσθαι ὑπὸ νόσων τῶν ἀνθρώπων. σκέλλω (a) γὰρ, τὸ ξηραίνω, ἐξ ὧν τὸ (b) κατεσκεληκός σῶμα, τὸ νεκρωθὲν νόσῳ τινὶ, καὶ καταπονηθὲν, καὶ κατεργασθὲν νηστεία,

E M E N D A T I O N E S .

(a) Adjeci ex accuratioribus MSS. (b) Κατεσκεληκός, pro κατεσκεληκέν, ex trib. lib.

- 1050 Pellibus autem ovium *in* busto incubantibus ,
 Concedet in somnis omnibus verum oraculum ;
 Ac morborum curator a Dauniis vocabitur ,
 Quum abluentes-se Althaeni fluentis ,
 Adjutorem invocabunt Aesculapii filium ,
 1055 Ut civibus et gregibus propitius veniat .
 Erit aliquando legatis Aetolorum lux
 Ibi luctuosa , et omnino-odiosissima lucens ,
 Quum *ad* Salangorum terram Angaesorumque
 Profecti , petierint principis jugera (sedes
 1060 Feracis arvi , uber haeredium terrae .
 At illos in tenebrosum vivos crudeles sepulcrum

P A R A P H R A S I S .

lis pellibus in busto incubantibus Dauniis vera in somnis oracula reddet : a quibus et salutifer appellabitur , quum aegri se in Althaeno fluvio abluentes , adjutorem Aesculapii filium invocabunt , ut civibus gregibusque benignus et propitius accedat . Illic nempe Aetolorum legatis luctuosissima olim , omniumque saevissima illucescet lux , quum ad Salangorum Angaesorumque terram venientes , principis Diomedis agros , tamquam ejus posteris , sibi haereditario jure deposcent . Tunc enim vivi a crudelibus

σεληραγωγία, καὶ ἄλλη κακιστία συντόνω τε-
 тариχευμένον .

1056. "Εσαι ποτὲ .) εἶπον πολλάκις
 τὴν ἱστορίαν , τὴν τε τῆς Διομήδους καὶ Δά-
 νυς καὶ τῶν Αἰτωλῶν καὶ περὶ τῶν συγχω-
 σθέντων δύο ἀνδρογύνων ἐν μέσῃ τῇ Ῥώ-
 μῃ ἐπὶ Φαβίᾳ τῆς ἀπροχορδονώδους . καὶ ὁ
 Λυκόφρων ἐν Δαυνίᾳ , ἥτοι ἐν Καλαβρίᾳ ,
 λέγει ταῦτα γενέσθαι , καὶ Αἰτωλὸς εἶναι
 τὸς συγχωσθέντας . μνησθέντας δὲ ὑπὸ
 τῶν Δαυνίων , καὶ ἐλθόντας ἐπὶ τῷ λα-
 βεῖν τὸν λεγόμενον Διομήδους κληῖρον , καὶ
 ἔτιως ἀπάτῃ βληθέντας εἰς ὄρυγμα γῆς .
 τοιαύτην γὰρ τὴν ἱστορίαν λέγει . Διομή-
 δους καταρυσάμενος τὴν τῶν Δαυνίων χώ-
 ραν μὴ καρποφορῆσαι ποτὲ , εἰ μὴ ὑπὸ

Αἰτωλῶν ἐργάζοιτο , οἱ Δαῦνιοι παραγε-
 νόμενοι εἰς Αἰτωλίαν , ἐκήρυξαν τὸς βε-
 λομένους αὐτῶν ἐλθεῖν , καὶ ἀπολαβεῖν τὸ
 μέτρον τῆς Διομήδους γῆς . ἐλθόντων δὲ
 τῶν Αἰτωλῶν εἰς τὴν τῶν Δαυνίων χώ-
 ραν , καὶ ἀπαιτῶντων τὴν γῆν , οἱ Δαῦνιοι ,
 λαβόντες αὐτοὺς , ζῶντας κατέχωσαν , λέ-
 γοντες . Ἀπειλήφατε τὸν κληῖρον τῆς γῆς
 ὑμῶν , ὃν παρ' ἡμῶν αἰτεῖτε . ἔ μόνον
 δὲ , ἀλλὰ καὶ τὸν Διομήδην .

1058. "Όταν Σαλάγγων γαῖαν .) Σά-
 λαγγοι καὶ Ἀργαῖοι , ἔθνη Ἰταλίας .

1059. Αἰτίζωσι .) (a) ζητῶσι . (b)
 παραγωγή δὲ καὶ Ἀττικὸν τὸ σχῆμα , αἰ-
 τῶ αἰτίζω , ὡς τὸ σελαγῶ σελαγίζω .

E M E N D A T I O N E S .

(a) Ζητῶσι , pro ζητῶσι , ex duobus MSS. (b) Sic lego cum probatior. exempl.
 pro : παραγωγή , Ἀττικόν , &c.

Κρύψῃσι, κοίλοις ἐν μυχοῖς διασφάγος·
 Τοῖς δ' ἀκτέρισον σῆμα Δαυνίται νεκρῶν
 Στήσῃσι, χωςῶ τροχαλῶ κατηρεφές,
 1065 Χώσαν διδόντες, ἥνπερ ἔχρηζον λαβεῖν,
 Τῷ κρατοβρώτος παιδὸς, ἀτρέσθ κἀπρθ.
 Τῶν Ναυβολείων δ' εἰς Τέμεσσαν ἐκγόνων
 Ναῦται καταβλώξουσιν, ἐνθα Λαμπέτης,
 Ἴππωνίθ πρηνῶνος εἰς Τηθὺν κέρας
 1070 Σκληρὸν νένευκεν· ἀντὶ δὲ Κρίσσης ὄρων
 Κροτωνιάτιν ἀντίπορθμον αὐλακα
 Βοῶν ἀροτρέουσιν ὀλκᾶν πτερῶ,
 Πάτραν Λίλαιαν, ἢ Ἀνεμωρείας πέδον

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 1062. κοίλης Vat. 1306. 1471. Pal. 139. Alexand. Casan. chart. Barber. et uterque Potter. Vers. 1063. Δαυνίται Vat. 1306. 1471. et Barber. Vers. 1064. τροχμάλῃ Vat. 915. 916. 1306. 1307. Pal. 139. 158. Alexand. uterque Cas. uterque Potter. aliique. Vers. 1066. παραβρώτος Vat. 916. Vers. 1067. Τέμεσαν Casan. chart. aliique, et fortasse rectius. ἐγγόνων Vat. 915. 1307. 1471. Pal. 40. 139. 142. Alexand. Casan. chart. aliique. Vers. 1068. καταβλώξουσιν alii. Vers. 1070. τὸ δὲ non agnoscit Vat. 916. Κρίσσης Barber. et Barocc. Κρίσης Seld. ὄρων Vat. 915. aliique. Vers. 1071. Κροτωνιάτιν Vat. 1306. 1471. Pal. 139. 158. Barber. et Barocc. Κροτωνιάτην Vat. 916. Κροτωνιάτην Selden. Vers. 1073. Λιλαίαν Vat. 916. 1471. Cas. chart. Barocc. aliique. Κάνεμωρείας Vat. 1471. Pal. 40. et 139.

1063. Τοῖς δ' ἀκτέρισον.) ὁ γὰρ ἐκτέρισθησαν, ἢ τοι ἐτάφησαν, ὡς νόμος θάπτεσθαι τὰς τεθνεῶτας, ἀλλὰ ζῶντες τῷ βόθρῳ ἐχώσθησαν.

1066. Τῷ κρατοβρώτος παιδὸς.) τῷ Τυδείῳ ἢ, Διομήδεος. Κρατοβρώς δὲ ὁ Τυδεὺς ἔτι λέγεται. Ἐν τῷ Θηβαϊκῷ πολέμῳ ἔτος ὁ Τυδεὺς ὑπὸ Μελανίππῃ, τῷ (α) Ἀσπεῖ παιδὸς, ἐτρώθη, ὑφ' ἧς πληγῆς ὕστερον ἀπέθανεν. ἔτι δὲ ζῶντος τῷ Τυδείῳ Ἀμφιάρεος ὁ μάντις, ἀνηρηκὼς τὸν Μελάνιππον, ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν αὐτῷ τῷ Τυδεῖ, καὶ ὅς καιρίως δακνόμενος ὑπὸ τῆς πληγῆς, διασχίσας ἐκ-

εῖνε τὴν κεφαλὴν, ἀπερρόφησε τὸν ἐγκέφαλον· ὅθεν, λέγεται, καὶ ἐμίσησεν αὐτὸν ἢ Ἀθηναῖ.

* Ἀτρέσθ κἀπρθ. *) ἄτρεσον κἀπρον, τὸν αὐτὸν Τυδεία λέγει, διὰ τὸ σθένος, καὶ διὰ τὸ χρῆσθαι αὐτὸν περιβολαίῳ τῷ τῷ Καλυδωνίῳ συὸς δέρματι.

1067. Τῶν Ναυβολείων δ' εἰς Τέμεσσαν ἐκγόνων.) Ναυβόλθ παῖς Ἰφίτος, ὁ παῖς Σχέδιος καὶ Ἐπίστροφος, Φωκίῳ ἡγεμόνες, οἵτινες ἀνῆρέθησαν ἐν Τροίᾳ. μετὰ δὲ τὴν ἄλωσιν οἱ σὺν αὐτοῖς περὶ τὴν Ἰταλίαν ἐξώσθησαν, καὶ ᾤκησαν τὴν Τέμεσσαν. Τέμεσσα δὲ, πόλις Καλα-

E M E N D A T I O N E S .

(α) Ἀσπεῖ, pro Ἀσπεῖ, ex quatuor libris, Barocc. etiam suffragante. * Prae-misi ope trium MSS. et distinxi.

Abscondent, cavis in angulis hiatûs :

Quibus autem funeribus-expers bustum Daunii

(mortuorum

Erigent, aggesto lapidum-acervo fornicatum,

1065 Regionem dantes, quam petebant accipere,

Cerebrivori filii, acris apri.

Nauboliorum autem ad Temesam nepotum

Nautae pervenient, ubi Lampetes,

Hipponii cacuminis in mare cornu

1070 Asperum vergit : pro Crissae vero terminis

Crotoniensem obversam terram

Bovum arabunt sulcanti penna,

Patriam Lilaeam, et Anemoreae campum

PARAPHRASIS.

Dauniis in alta fovea defodientur, acervo super illam in modum busti aggesto saxeo; sicque, ut inquit, bellicosi Diomedis, Tydeo illo nati, qui Melanippi hostis cerebrum moriturus devoravit, almam terram, quam repetitum venerint, accipient.

Phocenses, amissis in acie ducibus Schedio et Epistropho, Nauboli nepotibus, Temesam, Calabriae urbem, quâ Lampetes, arduum Hipponii montis promontorium, in mare vergit, habitabunt; proque Crissae, Phocidis urbis, arvis, oppositam Crotonis terram arabunt, frustra Lilaeam, Anemoream, Amphissam, Abas-

βρίας, εὐγενὴ χαλκὸν ἔχουσα, ἣτις νῦν Τέρμψα καλεῖται. ἦν δ' Λυκόφρων &c αἰδεῖται ὅτε μὲν Τάμασσαν, ὅτε δὲ Τέρμεσσαν καλεῖν. περὶ δὲ τῆς ἔργονος * καὶ ἔργονος * ἔγραψα πολλάκις, ὡς * διαφέρει καὶ * γράφεται.

1068. Λαμπέτης.) Ἰταλίας ἀκρωτήριον περὶ Τέρμεσσαν.

1069. (a) Ἰππωνίς κέρας.) Ἰππώνιον, ὄρος καὶ πόλις Ἰταλίας. ἡ δὲ σύνταξις, ὥτως. Ἐνθα Λαμπέτης Ἰππωνίς κέρας σκληρόν, εἰς Τηθύν, ἥτοι εἰς τὴν θάλασσαν, νένευκε. κέρας δὲ, τὸ ἀκρωτήριο.

1070-71. (b) Κρίσσης.) Κρίσσα, πόλις Φωκίδος, κτισθεῖσα παρὰ Κρίσσης, τῆς Πανοπείως ἀδελφῆς. ἔστι δὲ ἀντίπορθμος Κρότωνος, ἐπειδὴ ἡ μὲν Κρίσσα, ὡς φασιν, ἀνατολική (c) (ὅς γὰρ εἶδον αὐτὴν) ἡ δὲ Κρότων, δυτικὴ.

1072. Ὀλκαία πτερῶ.) τῷ ἀκρῷ τῆς ἀρότρης, τῷ ὕνναι, παρὰ τὸ ἐλκεσθαι.

1073-74. Πάτραν Λίλαιαν.) Λίλαια, καὶ Ἀνεμώρεια, καὶ Ἀμφισσα, καὶ Ἀβαί, πόλεις εἰσὶ Φωκίδος. Ἀνεμώρεια δὲ ἐκλήθη, διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν ψυχρὰν καὶ ἀνεμώδη. Φωκὶς δὲ, ἀπὸ Φώκος τινὸς βασιλέως, ἡ δὲ διὰ τὸ εἶναι φάλακας ἐν τῇ πλησιοχώρῳ αὐ-

EMENDATIONES.

* Supplevi ope quatuor librorum. * Addidi ut supra. (a) Sic lectionem restitui ope duorum exempl., quae prius erat: Ἰππώνιον.) ὄρος, &c. (b) Emendavi, ut supra: antea enim legebatur: Κρίσσα.) πόλις, &c. (c) Haec uncis inclusi.

- Ποθῆντες, Ἀμφισσάν τε, καὶ κλεινάς Ἀβας.
 1075 Σήταια τλήμον, σοὶ δὲ πρὸς πέτραις μόρος
 Μίμνει δυσάων, ἔνθα γυγχοῖς πέδαις
 Ὀικτίσα χαλκήσιν ὀργυωμένη,
 Θανῇ, πυρὶ φλέξασα δεσποτῶν σόλον,
 Ἐκβλητον αἰάζουσα Κράθιδος πέλας,
 1080 Τόργοισιν αἰώρημα φοινίοις, δέμας.
 Σπιλάς δ' ἐκείνη σῆς φερώνυμος τύχης,
 Πόντον προσαυγάζουσα, φημισθήσεται.
 Οἱ δ' αὖ Πελασγῶν ἀμφὶ Μέμβλητος ῥοὰς,
 Νῆσόν τε Κερνεᾶτιν ἐκπεπτωκότες
 1085 Ὑπὲρ πόρον Τυρσηνὸν, ἐν Λαμνηταῖς
 Δίναισιν οἰκήσασσι Λευκανῶν πλάκας.
 Καὶ τὰς μὲν ἄλγη ποικίλαι τε συμφοραὶ

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 1074. πινθῆντες Cas. memb. Ἀμφισσάν τε Barocc. alii. Vers. 1075. Ση-
 ταια alii. Vers. 1076. γυγχοῖς Vat. 916. Vers. 1077. ὀργυωμένη Vat. 915. Pal. 158.
 uterque Casan. Barber. alii. ὀργυωμένη Vat. 916. 1306. et 1307. Vers.
 1082. πρὸς αὐγάζουσα Casan. memb. Selden. alii. Vers. 1083. Μέμβλητος
 Vat. 916. Μέμβλητος Selden. Vers. 1084. Κερνεᾶτιν Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal.
 139. Casan. chart. Barber. et Barocc. Κερνεᾶτιν alii. ἐκπεπλωκότες paene om-
 nes Codices: attamen Potterianam lectionem mutare nolui. ἐκπεπλευκότες Vat.
 915. 1307. Vers. 1085. Τυρσηνικόν Vat. 1306. Vers. 1086. πέλας, pro πλάκας,
 Selden.

τῆς θαλάσσης. Ἀμφισσα δὲ, ἡ ἀμφίβιος
 τις ἔσα, ἔχουσα τὴν τροφήν, καὶ ἐπαρκε-
 μένην ἐν τοῖς τῆς γῆς καρποῖς, ἀλλὰ καὶ
 ἐν τοῖς τῆς θαλάσσης, ἢ ὅτι πολὺ πρὸς πε-
 ριώδευεν ἐξελθὼν ἐκ τῆς θαλάσσης. βα-
 σιλεὺς δὲ περιερχόμενος, καὶ ἰδὼν τὸν πο-
 λύπην, ἔκτισε πόλιν, Ἀμφισσαν αὐτὴν
 προσαγορεύσας, διὰ τὸ τὸν πολὺ πρὸς αὐτὴν
 ἐν τῇ γῇ καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ. Ἀβας δὲ,
 ἢ ὑπὸ Ἀβαντος τινος, ἢ διὰ τὸ μὴ βαί-
 νειν ἐν αὐτῇ ξένον.

1075. Σήταια τλήμον.) αὕτη ἡ Σή-

ταια, μία τῶν Τρωάδων ἦν (a) γυναικῶν,
 ἣτις αἰχμάλωτος ἀρσμένη, ὡς ἐγένετο πε-
 ρὶ Σύβαριν, συνεβέλευσε ταῖς λοιπαῖς
 Τρωάσι, καταφλέξαι τὰς ναῦς τῶν δεσπο-
 τῶν, ὑποβεμένη αὐταῖς τὰ ἐν Ἑλλάδι
 μέλλοντα συμβῆσθαι αὐταῖς κακὰ. καὶ
 τέττε γενόμενα, οἱ Ἕλληνες λαβόντες αὐ-
 τὴν, ἀνεσείρωσαν, καὶ προσήλωσαν πρὸς
 πέτραν, ἀφ' ἧς καὶ ἡ πέτρα Σήταια ἐκλή-
 θη. καὶ ὁ μὲν Λυκόφρων Σήταιαν λέγει τὴν
 τετο συμβελεύσασαν. Ἀπολλόδωρος δὲ
 τὰς Λαομέδοντος θυγατέρας Αἰθυλλαν,

E M E N D A T I O N E S .

(a) Adjeci ope trium MSS.

- Desiderantes, Amphissamque, et celebres Abas.
 1075 Setaea misera ! te vero in scopulis fatum
 Manet triste, ubi membra-stringentibus pedicis
 Miserrime aeneis expansis-ulnis-devincta,
 Moriere, igne comburens dominorum classem,
 Expositum lugens prope Crathidem
 1080 Vulturibus suspensum cruentis, corpus :
 Scopulus autem ille tuae cognominis fortunae,
 Ad mare respiciens, vulgo-appellabitur.
 Alii postremo Pelasgorum ad Membletis
 Insulamque Cerneatin ejecti (fluenta,
 1085 Ultra sinum Tyrrhenum, ad Lametios
 Vortices habitabunt Leucanorum campos.
 Atque eos sane dolores variaequae calamitates

P A R A P H R A S I S.

que, patria oppida, desiderantes.

Te vero, misera mea civis Setaea, miserrimum manet mortis genus: Ausa enim, pertaesa errorum, cum ceteris captivis herilem Graecorum classem comburere prope Crathidem, Calabriae fluvium, inibi maritimae cuidam rupi, quae inde Setaea, cognominis fortunae tuae, nuncupabitur, clavis miserandum in modum suffigere, corpus lamentata, voracium vulturum laniatui expositum.

Alii denique Graecorum, juxta Membletem, Italiae fluvium, et insulam Cernen appellentes, ad Lametum amnem, ultra Tyrrhenum mare, Leucanorum agros occupabunt. Atque hos quidem omnibus duri labores, acerba infortunia, flebiles

Ἀσυόχην, καὶ Μηδεσικᾶσιν. ὁ δὲ Πλάταρχος Ῥώμην τινὰ, μίαν τῶν αἰχμαλώτων, ἀφ' ἧς φησὶ, κατὰ τινος, καὶ τὴν πόλιν Ῥώμην κληθῆναι. αὐτὸς δὲ ἀπὸ Ῥωμύλης τὴν πόλιν φησὶ κληθῆναι.

1076. Τηέχοις πέδαις.) ταῖς τὰ γῆα συνεχέσαις, ἥτοι τὰς χεῖρας καὶ τὰς πόδας γῆα γὰρ κυρίως τὰ ἄκρα τῆς σώματος, ὡς καὶ Ὅμηρος.

Τυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας, καὶ χεῖ-

ρας ὑπερθεν.

1083. (a) Μέμβλητος.) Μέμβλης, ποταμὸς Ἰταλίας πλησίον τῶν Λευκανῶν, οἵτινές εἰσιν ἔθνος Ἰταλίας.

1084. * Νῆσόν τε * Κερνεᾶτιν.) τὴν Κέρνην νῆσον, παράγωγον ἀντὶ τῆς πρωτοτύπης, Κερνεᾶτιν εἶπεν.

1085-86. * Λαμπητῆας δίναισι *.) Λάμπητος, ὡς φησὶ Φιλογένης, Ἰταλίας ποταμὸς.

E M E N D A T I O N E S.

(a) Ita auctoritate duorum Cod. emendavi, quum antea legeretur: Μέμβλης.) ποταμός, &c. * Supplevi ope Vat. 972. * Praemisi ope duorum exempl. et distinxi.

- Ἄνοσον αἰάζοντας ἔξῃσι τύχην,
 Ἐμῶν ἑκατι δυσγάμων ῥυσαγμάτων.
 1090 Ὀὐδ' οἱ χρόνῳ μολόντες ἀσπασῶς δόμοις
 Ἐυκταῖον ἐκλάμψῃσι θυμάτων σέλας,
 Χάριν τίνοντες Κερδύλα Λαρυνθίῳ.
 Τοιαῖςδ' ἐχῖνος μηχαναῖς οἰκοφθορῶν,
 Παραιολίζει τὰς ἀλεκτόρων πικρὰς
 1095 Στεγανόμοις ὄρνιθας· ἔδ' ἐ ναυφάγοι
 Λήξῃσι πένθος δυσμενεῖς φρυκτωρία,
 Πτόρθοι διαρρῆισθεντος, ὃν νεοσκαφές
 Κρύψει ποτ' ἐν κλήροισι Μηθύμνης σέγος.

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 1088. ἔξῃσιν alii. Vers. 1090. δόμοις Vat. 916. 972. et 1306. Vers. 1092. τίνοντες Vat. 972. Κερδύλῳ Vat. 915. 972. 1306. Pal. 40. alii que. Κερδύλλα Barocc. Λαρυθυίῳ Vat. 972. et Pal. 142. Λαρινθίῳ alii. Vers. 1094. παρβυκολίζει Pal. 142. alii que, pro παραιολίζει. Vers. 1095. ἔδ' ἐν, pro ἔδ' ἐ, Selden. Vers. 1096. Tres ab hoc versus desunt in Vat. 1306. Vers. 1098. Hunc versum non agnoscit Casan. memb.

1090. Οὐδ' οἱ χρόνῳ μολόντες.) εἰ-
 πῶν τὰς ἐπὶ ξένης τεθνηκίας, καὶ ἐπι-
 λογισάμενος, καὶ ἀποθεῖς τὴν περὶ τῶν
 ὑποθέσεων, μεταβάλλει νῦν ἐπὶ τὰς νοση-
 σάντας, καὶ ἐν ταῖς πατρίσιν αὐτῶν ἀναι-
 ρηθέντας, καὶ πρῶτον περὶ Ἀγαμέμνονος
 λέγει.

1092. * Κερδύλα Λαρυνθίῳ *.) Κερδύ-
 λας καὶ (α) Λαρυνθίος, ἐπώνυμα τῆς Διός.

1093. Τοιαῖςδ' ἐχῖνος.) ὁ ἐχῖνος,
 ζῶν ἐστὶ πανῆργον, ὁ καλούμενος ἀκαν-
 θόχοιρος, ὃς προγινώσκων τὰς μέλλοντας
 πνεῖν ἀνέρας, ἀποφράττει τὸ πρὸς τὸν
 μέλλοντα πνεῖν μέρος τῆς καλίας αὐτῆς,
 ὑπανοίγει δὲ τὸ ἕτερον· ἀνερχόμενος δὲ
 καὶ πρὸς τὰς ἀμπέλκας, κατασεῖει τὰς ῥα-
 γας, καὶ κατελθὼν κυλίεται περὶ τὰς ῥα-
 γας, καὶ ἐμπείρων ταύτας ταῖς ἀκάνθαις
 αὐτῆς, πρὸς τὴν οἰκίαν ἀπάγει καλίαν.
 καὶ τῷ ὄφει δὲ ἀντιμάχεται, καὶ ἀναιρεῖ τῆ-

τον. εἰ δὲ λίαν μέγας ὁ ὄφεις ἐστὶ, συνα-
 ναιρῶνται ἀμφότεροι· βλέπων γὰρ ὁ ὄφεις
 τῆτον βαδίζοντα, σύρεται, ὡς καταφάγη
 τῆτον λαβὼν. ὁ δὲ γυνὴς, ἐλίσσεται δι-
 κην σφαίρας, καὶ ταῖς ἀκάνθαις ἡμπλακέν-
 τα τὸν ὄφιν ἀνελών, σώζεται. εἰ δὲ μέ-
 γας ἐστὶν ὁ ὄφεις, καὶ νευρωθῇ, παρεῖς ταῖς
 ἀκάνθαις, συναναιρεῖ καὶ τὸν ἐχῖνον αὐτὸν
 μὴ δυνάμενον διατεμεῖν τὰς πλεκτάνας.
 καὶ τὰ δ' ἄλλα πανῆργος ὁ ἐχῖνός ἐστιν,
 ὡς καὶ ἡ παροιμία φησὶ.

Πολλ' οἷδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἐν
 μέγα.

ὅθεν τὸν Παλαμύδης πατέρα Ναύπλιον.
 διὰ τὸ πανῆργον, ἐχῖνον καλεῖ. Παλα-
 μήδης γὰρ συστρατεύσας τοῖς Ἑλλοῖσι, σο-
 φία καὶ συνέσει διαφέρων, φθόνῳ Ὀδυσσεύος
 διεβλήθη, ὡς βεβλόμενος προδῆναι τοῖς
 Τρωσὶ τὰς Ἑλλήνας, καὶ ἀνῆρέθη· ὅθεν

EMENDATIONES.

* Praemisi pariter ope laud. MSS. et distinxi. (α) Λαρυνθίος, pro Λαρυνθίας, ex iisdem libris.

Irreducem lugentes occupabunt fortunam,
Nostros propter violentos compressus.

1090 Neque qui tandem venerint jucunde domos
Optatum elucifacient sacrificiorum jubar,
Gratiam referentes Cerdylae Larynthio:
Talibus Echinus fraudibus domos-perdens,
Seducet gallorum acerbis

1095 Domipernices gallinas; neque navivorae
Cessabunt luctûs hostiles speculares-faces,
Germinē perditō, quod recens-effossum (domus.
Abscondet aliquando in haerediis Methymnae

P A R A P H R A S I S.

ruinae habebunt, pedem in patriam summo cum dolore non relatu-
ros propter trucem illam nobis illatam vim.

At ne illi quidem, quibus ostantibus ad penates reverti suos tandem aliquando con-
tigerit, votiva sacra adolebunt, Jovi servatori vitulantes. Iis enim technis ad Grae-
corum domos perdendas utetur vaser ille Nauplius, nece filii Palamedis, qui dolis
Ulyssis interfectus, in Lepetymno, Methymnaeo monte, sepelietur, vehementer
exasperatus, ut absentum Graecorum uxores ad moechandum, reducibusque viris
insidiandum, pellexerit. Neque inde contentus cessabit malis, funestas de Capha-
reo monte suspendens faces, ad miserandum naufragium ductrices.

Ναύπλιος διὰ τὸν θύνον τῷ ἡμῶν αὐτῷ (a)
Παλαμήδης τῷ Ἕλληνας ἀμυνόμενος, *
ὡς πρὶν ἔφην *, ἐν Ἑλλάδι διατρίβων,
παρεσκέυασε μοιχευθῆναι τὰς γυναῖκας τῶν
ἐν τῇ Τροίᾳ (b) Ἑλλήνων, Κλυταιμνήστραν
Αἰγίσθω, Αἰγιάλειαν Κομήτῃ, τῷ Σθενέ-
λῃ. ἐν Ἰθάκῃ (c) δὲ τῷ μνηστῆρας πα-
ρεσκέυασε * συναχθῆναι * καὶ * ἐν Κρήτῃ
Λέυκον, τὸν τῷ Τάλῳ, ἐπεισεν ἀντάραι,
καὶ ἀνελεῖν τὴν Ἰδομενέως γυναῖκα (d) Μή-
δαν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς. καὶ περὶ τὸν Κα-
φίρεα ποιήσας φανόν, ὑποσφύροντας αὐ-
τῶν ἀνείλεν (e) ἔτῳ, ὡς ὁπίσθεν ἔγρα-
ψα πλατυτέρως.

1094. Ἀλεκτόρων.) ὁμολέκτρων, συ-
ζύγων. ἢ διὰ τὸ μάχιμον ἀλέκτορας λέ-
γει τῶν Ἑλλήνων, μεταφορικῶς.

1095-96. (f) Στεγανόμους.) τὰς ἐν
οἴκῳ νεμομένας, ἢ τὰς οἴκους τῶν ἀνδρῶν
νεμεισθῆναι καὶ φθειρῆσθαι.

Ὀρνίθας.) ὀρνίθας νῦν λέγει τὰς τῶν
Ἑλλήνων γαμετάς.

Ναυφάγοι φρυκτωρία.) τὸν περὶ τὸν Καφίρεα,
ἤτοι τὸν Εὐλοφάγον, ὅπως πολλὰ νῆες ἀπώλ-
λοντο, λέγει φανόν, * ὃν αὐτὸς διεπράξατο*.

1097. Πτόρθος διαρραιοθέντος.) τὸν
Παλαμήδην πτόρθον διὰ τὸ ἀκμαῖον καλεῖ.

1098. Μηθύμνης,) (g) ἐν Λεπετυμνῷ,

E M E N D A T I O N E S.

(a) Adjeci ex quat. MSS. * Supplevi ope trium exempl. (b) Supplevi i pariter ope
trium laud. MSS. (c) Adjeci ex cunctis fere libris. * Addidi, ut supra. (d) Μή-
δαν, pro Μήδειαν, ex quinque Codic. (e) Addidi ex tribus exempl. (f) Haec,
quae posposite et indistincte extabant, suo loco distincta reposui, Vatic. 972. se-
cutus. * Supplevi ope duorum MSS. (g) Sic, praemissa textus voce, distinxi,
duos Cod. secutus.

- Ὁ μὲν γὰρ ἀμφὶ χύτλα τὰς δυσεξόδους
 1100 Ζητῶν κελεύθους αὐχενισῆρος βρόχῃ,
 Ἐν ἀμφιβλήσῳ συντεταργανωμένος
 Τυφλαῖς ματέυσαι χερσὶ κροσσῶτας ῥαφάς·
 Θερμὴν δ' ὑπαὶ λυτρώνος ἀρνέων σέγην,
 Τιβῆνα καὶ κύπελλον ἐγκάρῳ ῥανεῖ,
 1105 Τυπεῖς σκεπάρνῳ κόγχον εὐθήκτῳ μέσον.
 Οἰκτρὰ δὲ πέμφιξ Ταίναρον πτερύξεταί,
 Λυπρὰν λεαίνης εἰσιδῶσ' οἰκερίαν.
 Ἐγὼ δὲ δροίτης ἄγχι κείσομαι πέδῳ,
 Χαλυβδίκῳ κνώδοντι συντεθραυσμένη·
 1110 Ἐπεὶ με, πεύκης πρέμνον, ἢ σύπος δρυὸς
 Ὅπως τίς ὕλοκερὸς, ἐργάτης ὀρεὺς,
 Ῥήξει πλατὺν τένοντα καὶ μετάφρενον,

V A R I A N T E S L E C T I O N E S.

Vers. 1099. διεξόδους Vat. 1307. 1471. Pal. 139. Casan. chart. Barber. et uterque MS. Potter. Vers. 1101. Versus iste adverbio comparat. ὥς infit in vetusto Cod. Vat. 1307. Vers. 1102. κροσσῶτας omnes Vatic. excepto 1307. Pal. 40. Cas. chart. Barber. aliique. κροσσῶτας Bar. Ver. 1104. κύπελλον Vat. 1471. et Pal. 139. Vers. 1105. εὐθέτῳ Pollux Onom. lib. 2. cap. 4. Vers. 1108. ἀμφικείσομαι, pro ἄγχι κείσομαι Pal. 139. Vers. 1111. ὕλοκερὸς Vat. 972.

ὄρει τῆς Μιθύμνης, ὃ Παλαμῆδης τέθραπται. ἢ δὲ Μήθυμνα, μία πόλις ἐστὶ τῆς πενταπόλεως Λέσβου· ἔχει γὰρ ἡ Λέσβος πόλεις, Πύρραν, Μήθυμναν, Ἐρεσσόν, Μιτυλήνην, καὶ Ἀντισσαν.

1099. Ὁ μὲν γὰρ ἀμφὶ χύτλα.) ἐπεὶ δὴ δέδωκεν αὐτῷ ἡ Κλυταμνήστρα τὸν χιτῶνα, ἐξοδὸν μὴ ἔχοντα μήτε χειρῶν, μήτε τραχήλων.

1101. * Ἀμφιβλήσῳ.) Δικτύῳ, ἀπὸ τῆς βάλλω, ὃ μέλλων, βλήσω, βλήτρον, καὶ μετὰ τῆς ἀμφὶ προθέσεως, καὶ πλεονασ-

μῶ τῆς σ, ἀμφίβλητρον.

1102. ῥαφάς.) τὰς ἐκ τῶν κροσσῶν, τὰς ἐπὶ τῶν ἄκρων, ὥς ἡμεῖς πλαγίως νοῶμεν τὰς τῆς λίνης διεξοδεύτας ῥαφάς. *

1103-05 Θερμὴν σέγην.) φησὶ τὸν τόπον, ἐνθα ἐστὶν ὁ λυτρώων. (a) Λυτρώωνος δὲ, τῆς (b) πυέλης. Τιβῆνα δὲ, τὸν τρίποδα. Κύπελλον δὲ, τὸ ἀγγεῖον τῆς τρίποδος. Ἐγκάρῳ δὲ, τῷ ἐγκεφάλῳ. Σκεπάρνῳ δὲ, τῷ πελέκει. Κόγχον δὲ, ὃς ἐστὶν τῆς ἐγκεφαλῆς κογχοειδὲς.

1106. Πέμφιξ.) ἡ ψυχὴ.

E M E N D A T I O N E S.

* Erui omnia ex Vatic. 972. (a) Totum hunc locum, qui promiscue et mendose ferebatur, in ordinem digessi et emendavi, duos Codic. ipsumque contextum secutus. (b) Πυέλης, pro πτυέλης, ex accurat. libris.

Unus enim apud unguillas invias
 1100 Quaerens vias collaris laquei,
 In verriculo implicitus
 Caecis inquireret manibus fimbriatas suturas:
 Calidam autem sub solium subiens domum,
 Tripodem et conceptaculum cerebro resperget,
 1105 Percussus securi calvam acutâ mediam.
 Miserabilis vero anima ad Taenarum volabit,
 Triste leaenae intuita ministerium.
 Ego autem prope labium jacebo in solo,
 Chalybdicâ securi confracta: (quercus
 1110 Siquidem mihi, pinus caudicem, vel stipitem
 Velut aliquis materiae-caesor, opifex montanus,
 Findet latam cervicem et dorsum;

PARAPHRASIS.

Unus, isque Agamemnon, induens in balneo vestem, quam collo manibus-
 que sutis illi dabit uxor Clytaemnestra, caecus, ac veluti everriculo implicitus,
 exitus impeditis manibus requiret; ac tum acuta caesus securi, diffissusque medium
 caput, labium cerebro irrigabit suo, misera anima, acerbum leaenae conjugis mi-
 nisterium experta, ad inferos pervolante. Ego autem prope solium ferro strata
 jacebo; Mihi siquidem excetra illa dipsas Clytaemnestra, sicut aliquis montanus
 sector pini caudicem aut truncum ilicis, ita illustrem cervicem dorsumque patens

Ταίναρον.) ἀπρωτήριον τῆς Λακωνικῆς,
 εὐθι (a) φασὶ, καθόδον εἶναι εἰς Αἴδην.

* Πτερύξεσθαι.) ἀντὶ τῆς πετασθήσεσθαι.
 καὶ παρ' Ὁμήρῳ.

Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη, Αἰδὸςδε
 ρεβήκει*.

1108-09. Ἐγὼ δὲ δροίτης ἄρχι.) δροί-
 τη, κυρίως ὁ ξύλινος (b) πίθος, ἥτοι σκά-
 φη. νῦν δὲ ἡ πύελος, ἡ δέξαμένη. Ἐγὼ
 δὲ, φησὶν ἡ Κασσάνδρα, πλησίον τῆς τῆς
 Ἀγαμέμνονος πύλης ἀναρεθήσομαι. ἀλλ'
 ὅστις μὲν σὺν τοῖς λοιποῖς πᾶσι νέοις ἐν
 λατρῶνι φησὶν ἀναρεθῆναι τὸν Ἀγαμέμνο-

να. Ὁμηρος δὲ ἐν τραπέζῃ ὑπ' Αἰγίσθου
 πρὸς εὐωχίαν κληθέντα. * Ἀρχὴ δὲ οἰκείως
 εἶπε. καὶ γὰρ πλησίον Ἀγαμέμνονος ἀνη-
 ρέθη. *

Χαλυβδινῶ.) Χάλυβες, Σκυθικὸν ἔθνος,
 παρ' οἷς ἐστὶ σίδηρος ἄριστος. Χαλυβδινῶ
 (c) δὲ εἶπεν Αἰολικῶς. οἱ γὰρ Αἰολεῖς τὸν
 ὄχον, ὄρχον φασὶ, καὶ τὸ χαλυβινόν, χαλυβ-
 δινόν, καὶ ἕτερα μυρία τοιαῦτα.

Κνώδοντι.) νῦν πελέκει. κυρίως δὲ,
 πᾶν τὸ εἰς ὄξύ λῆγον, παρὰ τὸ προσκναί-
 ειν ὀδόντι.

1108-17. Ἐγὼ δὲ δροίτης ἄρχι.) ἡ σύν-

EMENDATIONES.

(a) φασὶ, pro φησὶ, ex quatuor MSS. * Protuli ex Cod. Vatic. 972. (b) Πί-
 θος, pro πύθος, ex accurat. libris. * Addidi ope duorum MSS. (c) Adjeci ex
 cunctis fere exempl.

- Καὶ πᾶν λακίζουσ' ἐν φοναῖς ψυχρὸν δέμας
 Δράκαινα διψᾶς, καπιβαῖσ' ἐπ' αὐχένα,
 1115 Πλήσει γέμοντα θυμὸν ἀγρίας χολῆς,
 Ὡς κλεψίνυμφον, καὶ δορυκτητον γέρας,
 Δύσζηλος ἀσένακτα τιμωρμένη.
 Βοῶσα δ' ἔκλυοντα δεσπότην πόσιν,
 Θεύσω κατ' ἵχνος ἠνεμωμένη πτεροῖς.
 1120 Σκύμνος δὲ πατρός κῆρα μασέων φόνος,
 Εἰς σπλάγχν' ἐχίδνης αὐτόχειρ βάψει ξίφος,
 Κακὸν, μίασμ' ἐμφυλον, ἀλθαίνων κακῶ.
 Ἐμὸς δ' ἀκοίτης, δμωίδος νύμφης ἀναξ,
 Ζεὺς Σπαρτιάταις ἀμύλοις κληθήσεται,
 1125 Τιμὰς μεγάλας Οἰβάλας τέκνοις λαχών.

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 1113. παλλακίζουσ' alii, teste Tzetz. Vers. 1114. ἐπ' αὐχένος Vat. 916. 972. 1307. Pal. 158. alii. Vers. 1115. πλήσει Vat. 915. et Casan. chart. Vers. 1116. δορυκτητον Vat. 117. 1306. 1307. et Pal. 158. Vers. 1117. ἀσέμβαντα Vat. 1307. Etymol. in ἀσεμφής, et Eustath. in Iliad. α' pag. 441. Edit. Flor. Vers. 1119. θεύσει alii. ἠνεμωμένοις Vat. 916. 972. 1471. Pal. 139. Alexand. Cas. chart. Barber. Barocc. alii.

ταξίς, ἔτι. Ἐγὼ δὲ ἀγχι τῆς δροίτης κείσομαι ἐν τῷ πέδῳ, συγκοπεῖσα τῷ ξίφει τῷ πελέκει· ἐπεὶ καὶ ἀφ' ἧς δράκαινα, ἡ διψᾶς Κλυταιμνήστρα, ῥήξει καὶ κόψει τὸν πλατὺν τένοντα, καὶ τὸ μετὰφρενον ἐμὲ καὶ ἐμᾶ, ὅπως καὶ ὥσπερ τις ὑλοτόμος ἐργάτης (ἀποκοινῶς τὸ ῥήσσει καὶ κόπτει) πεύκης πρέμνον, καὶ σύπος δρυὸς, καὶ ἐπεὶ πλήσει καὶ πληρώσει τὸν θυμὸν αὐτῆς γέμοντα ἀγρίας χολῆς. πῶς δὲ πληρώσει; ἐπιβαῖσα ἐπὶ τὸν τράχηλον ἐμᾶ ἢ δύσζηλος τιμωρμένη καὶ τιμωρῶσα πολυσένακτα, ἢ δίχα σεναγμῶ καὶ ἐλέες, ὡς κλεψίνυμφον καὶ μοίχαιναν, καὶ ἐκ ἀχμάλωτον.

Ex 1113. Καὶ πᾶν λακίζουσα.) σχίζουσα. τινὲς δὲ παλλακίζουσά φασιν, ἢ,

ὡς παλλακίδα τιμωρμένη.

Ex 1114. Δράκαινα διψᾶς.) ἀντὶ τῆς ἡ ἐχίδνα. λέγει δὲ τὴν Κλυταιμνήστραν. εἶδος δὲ ἀντὶ εἶδος εἶπε δράκαιναν καὶ διψᾶσα, ἀντὶ ἐχίδνης· ὡς γὰρ ἡ ἐχίδνα μετὰ τὸ μιγῆναι ἀναρεῖ τὸν ὁμόζυγον, καὶ αἱ παῖδες τὴν μητέρα τικτόμενοι, ἔτι καὶ ἡ Κλυταιμνήστρα τὸν Ἀγαμέμνονα, καὶ Ὀρέσης τὴν Κλυταιμνήστραν. περὶ δὲ ἐχιδνῶν Νίκανδρός φησιν ἔτι.

* Μὴ σύγ' ἐνὶ τριόδοισι τύχοις, ὅτε δῆγμα πεφυζῶς Περκνὸς ἔχῃς θύῃσι τυπὴν φολόεντος ἐχίδνης, Ἐνίκα θορνυμένῃ ἔχῃς, θολερῶ κακὸν δόντι.*

E M E N D A T I O N E S .

* Supplevi ope duorum librorum, sensu id exigente.

- Ac totum scindens caedibus frigidum corpus
 Dracaena dipsas , et ascendens in collum ,
 1115 Saturabit plenum animum acerba ira ,
 Quasi pellicem , nec bello-partum praemium ,
 Zelotypa immisericorditer ulciscens .
 Clamans autem non audientem dominum vi-
 Curram e vestigio sublata alis . (rum ,
 1120 Catulus vero in patris mortem inquirens caedis ,
 In visceribus echidnae sua-manu inficiet ense ,
 Malum , piaculum gentile , curans malo .
 Meus autem maritus , captivae sponsae dominus ,
 Juppiter a Spartanis pellacibus vocabitur ,
 1125 Honores summos ab Oebali filiis adeptus .

P A R A P H R A S I S .

franget ; ac totum iteratis ictibus lacerans corpus frigidum , pede collo imposito , iras amarae bilis explebit suas , quasi pellicem , nec belli praemium , zelotypa immisericorditer ulciscens . Surdis autem querelis herum conjugem clamans , e vestigio curram post tergum , ad inferos perneciter convolans . At filius Orestes , paternam iratus caedem ulciscens , in materna echidnae Clytaemnestrae viscera ense condet propria manu , scelus scelere expians , gentile piaculum . Ipse autem vir meus Agamemnon , vir et dominus captivae sponsae , Juppiter a callidis Spartiatis appellabitur , divinos honores ab Oebali posteris consecutus .

Θεράς (a) ὁδᾶξ ἐμφῦσα κάρην ἀπέκο-
 ψεν ὁ μεύων .

Οἱ δὲ πατρὸς λώβην (b) μετεκίσθον
 αὐτίκα τυτθοῖ

Τεινόμενοι ἐχίνες . ἐπεὶ διὰ μητρὸς
 ἀραγὴν

Τασέρ' ἀναβρώσαντες , ἀμήτορες ἐξε-
 γένοντο .

καὶ ἡ διψὰς ὄφεις ἐστὶ . τῷ δηχθέντι δὲ ὑπ'
 αὐτῆς δίψος ἀρρήτον ἐγγίνεται , ὡς πίνον-
 τα διαρρήγνυσθαι . ὅθεν καὶ ὁ ὄφεις ἕτος ἐ-
 κλήθη διψὰς .

1120. Σκύμνος δὲ πατρὸς .) ἡ ἱσχυρία
 δῆλη , καὶ νῦν ἐρρέθη .

Κῆρα φόνος .) περιφραστικῶς τὸν θάνατον

λέγει .

1122. Κακὸν , μίασμ' ἐμφυλον .) κατὰ
 τὴν παροιμίαν , Κακῷ τὸ κακὸν ἰώμενος
 Ὁρέσσης τὸν φόνον τῆς πατρὸς τῇ μητροκτο-
 νίᾳ , ὅθεν καὶ ἐμάνη .

1123. Ἐμὸς δ' ἀκοίτης .) τὸ σχῆμα , ἀπόδοσις .
 οἰκείως γὰρ τὸ μὲν ἀκοίτης πρὸς τὸ (c) νύμ-
 φης ἀποδίδεται . τὸ δὲ ἀναξ πρὸς τὸ δμῳίδος .

1124. Ζεὺς Σπαρτιάταις (d) αἰμύλοις .)
 οἱ Λακεδαιμόνιοι ἰδρύσαντο Ἀγαμέμνονος
 Διὸς ἱερὸν εἰς τιμὴν τῆς ἥρωος . Αἰμύλος δὲ
 φασὶ τῆς Λάκωνας , ὡς ψεύσας καὶ δολίως ,
 ὡς φησὶ καὶ Εὐριπίδης .

Σπάρτης ἔνοικοι , δόλια βεβλητῆρια .

1125. * Οἰβάλα τέκνοις . *) Οἰβάλα τέ-

E M E N D A T I O N E S .

(a) Ὀδᾶξ , pro ἀμύξ , ex laud. MSS. ipsoque Nicandro . (b) Μετεκίσθον rescripsi , pro μετεκίσθον , ut supra . (c) Νύμφης , pro νύμφας , ex accuratior. libris et contextu . (d) Adjeci ex tribus MSS. * Praemisi ex duobus exempl. distinxi ,

'Ου μὴν ἐμὸν νώνυμον ἀνθρώποις σέβας
 Ἔσαι, μαρνανθὲν αὖθις ληθαίῳ σκότῳ.
 Ναὸν δέ μοι τέυξσι Δαυνίων ἄκροι
 Σάλπης παρ' ὄχθαις, οἳ τε Δάρδανον πόλιν
 1130 Νάξσι, λίμνης ἀγχιτέρμονες ποτῶν.
 Κῆραι δὲ παρθένειον ἐκφυγεῖν ζυγὸν
 Ὅταν θέλωσι, νυμφίους ἀρνέμεναι
 Τὰς Ἐκτορείοις ἠγλαῖσμένους κόμαις,
 Μορφῆς ἔχοντας σίφλον, ἢ μῶμαρ γένους,
 1135 Ἐμὸν περιπτύξουσιν ὠλέναις βρέτας,
 Ἄλκαρ μέγισον κτώμεναι νυμφευμάτων,
 Ἐριννύων ἐσθῆτα, καὶ ρέθους βαφὰς
 Πεπαμέναι θεόνοισι φαρμακτηρίοις.

V A R I A N T E S L E C T I O N E S.

Vers. 1127. αὖθις reposui, pro αὖθι, auctoritate Vat. 117. Vers. 1128. ἄκραις pro
 ἄκροι alii. Vers. 1129. Δαρδάνη Vat. 972. Vers. 1131. παρθένιον Vat. 117. Pal. 139.
 142. et Casan. membr. Vers. 1132. ὅτ' ἄν, pro ὅταν, Vat. 117. θέλωσι Vat. 1307.
 et Pal. 40. Vers. 1133. ταῖς pro τὰς Pal. 142. Ἐκτορείοις, pro Ἐκτορείαις, ex Vat.
 117. 915. 1307. Pal. 158. Casan. memb. et Selden. Vers. 1134. σίφλον Seld. σί-
 φλος Pal. 158. μῶμον Pal. 142. Vers. 1137. Ἐριννύων Vat. 117. 1306. Pal. 40. alii-
 que. Vers. 1138. πεπαμμέναι Vat. 1471. Pal. 139. 158. Alexand. Barber. Casan.
 chart. Barocc. et Selden.

κνα ἔφη τὰς Λακεδαιμονίους, ὡς καὶ Ἡσίο-
 δος.

Χαίρετε Λυγῆες γενεή.
 ὥσπερ εἴ τις τυχὸν εἴποι Ἀλεξάνδρῃ παῖ-
 δας τὰς Ἀλεξανδρεῖς. Οἰβάλα γὰρ, κα-
 τὰ τινες, Τυνδάρεως καὶ οἱ λοιποὶ, οἵτι-
 νες προεῖχον τῶν Λακωνίων. κατὰ δὲ ἐτέ-
 ρας Κυνόρτῃ καὶ Γοργοφόνῃς ὑπῆρχε Τυνδά-
 ρεως καὶ οἱ αὐτῶν ἀδελφοὶ.

1128-30. Ναὸν δέ μοι.) Κασσάνδρας
 ἱερὸν ἔστιν ἐν Ἰταλίᾳ, ὅπερ ἰδρύσαντο οἱ
 προέχοντες τῶν Δαυνίων εἰς τιμὴν αὐτῆς.
 ἔστι δὲ πλησίον Σάλπης λίμνης. καὶ Δάρ-

δανος, κατὰ τινες, πόλις Ἰταλίας. ἐγὼ
 δὲ τὰς Δαρδανίους ἔθνος εὖρον οἰκῆν ὑπὲρ
 τε Ἰλλυριῶν καὶ Μακεδόνων. καὶ ἡ Δάρδανος
 πόλις ἐκεῖ ἔστιν.

1131. Κῆραι δὲ παρθένειον.) αἱ κόραι,
 φησὶ, τῶν Δαυνίων, ἐὰν μὴ θέλωσι γαμη-
 θῆναι τοῖς μνηστῆρσιν αὐτῶν, ἢ διὰ δυσμορ-
 φίαν, ἢ διὰ δυσγένειαν, καταφεύγουσαι εἰς
 τὸ ἐμὸν τέμενος, κρίνονται τὰ ἑαυτῶν
 πρόσωπα φαρμάκοις, καὶ μέλαιναν ἐσθῆτα
 ἐνδυσάμεναι, καὶ περιπλέξασαι ταῖς χερσὶ
 τὸ ἐμὸν κρέτας, ἥτοι τὸ ζόανον, ὥστε
 παρθένοι διαμενεῖσιν. (a)

E M E N D A T I O N E S.

suoque loco reposui, quae pessime antea promiscue cum superioribus ferebantur.
 (a) Quae hic extra ordinem indistincte legebantur, distinxi, suoque loco, nempe
 sub vers. 1135. reposui, quatuor Cod. secutus.

Nec vero meus ignobilis hominibus cultus (bris;
 Erit, obscuratus in-posterum obliviosis tene-
 Sed templum mihi excitabunt Dauniorum prin-
 Salpes apud ripas, quique Dardanam urbem (cipes
 1130 Incolunt, paludis contermini aquis.
 Virgines autem conjugale effugere jugum
 Cum voluerint, sponso recusantes
 Hectoreis ornatos comis, (neris,
 Formae affectos turpitudine, vel macula ge-
 1135 Meam amplectentur ulnis statuam, (tiarum,
 Remedium praesentissimum consequentes nup-
 Erinnyum vestem, et faciei tincturas
 Adeptae coloribus medicatis.

PARAPHRASIS.

At neque meus cultus obscurus erit inter homines, oblivionis tenebris obrutus; sed templum apud Salpes ripas mihi erigent Dauniorum optimates, quique urbem Dardanum incolunt prope palustres Salpes aquas. Ac virgines incolae, conjugale vinculum cavere cum voluerint, sponso prolixâ pone tergum comâ superbos, propter formae aut natalium notas abnuentes, sumpta cum baculo nigra veste, facieque rufo colore infecta, statuam ulnis amplectentur meam, maximum

1133. Ἑκτορείοις κόμαις.) Ἑκτόρειος κόμη, ἡ τὰ ὀπισθεν καθειμένα ἔχουσα, τὰ δὲ ἐμπροσθεν κεκαρμένα, ὡς φησὶν ὁ Λυκούφρων ἔτος. Πλάταρχος δὲ λέγει, ὅτι Θησεύς, ἠβήσας, εἰς Δελφὸς ἦλθε, καὶ τὴν τῆς πρώτης ἡλικίας κόμην τῷ Ἀπόλλωνι καθιέρωσε, τὴν ἐμπροσθίαν μόνην καρεῖς, τὴν δὲ ὀπισθεν μακρὰν καὶ ἄκαρτον ἐάσας. καὶ τῆς κερᾶς τὸ εἶδος ταύτης πρώτοι Ἀβαντες ἐμιμήσαντο, ὡς καὶ Ὅμηρος περὶ τέτων φησὶ.

Τῷ δ' αὖ Ἀβαντες ἐποντο βοοὶ, ὀπισθεν κομόωντες.
 ἔτος δὲ ὁ Λυκούφρων ἴσως τὴν Κασσάνδραν εἰσάγει, πύθω τῷ Ἑκτορὶ τὴν τοιαύτην κόμην Ἑκτορείαν καλεῖσθαι, ὡς καὶ τῷ Ἑκτορὶ ἔτω κομῶντος.

1134. Μῶμαρ.) ὁ μῶμος, ὡς εἶδαρ, ἄλκαρ, εἴλαρ.

1135. Βρέτας.) κυρίως τὸ τῷ ἀνθρώπῳ εἶδωλον, καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ ὁιονδῆποτε εἶδωλον.

1137-38. Ἐριννύων ἐσθῆτα.) τρεῖς εἰσὶν Ἐριννύες, Τισιφώνη, Μεγάρα, καὶ Ἀλκίπαι, τιμωρητικαὶ τῇ δυνάμει, μέλαινα δὲ τὴν θέαν· ὅθεν καὶ τὰς μελάνας ἐσθῆτας, Ἐριννύων φαμέν. αἱ δὲ τῶν Δαυνίων γυναῖκες μέλαιναν ἐσθῆτα φορέουσι, καὶ τὰς ὀφείας βάπτονται πυρρῷ χρώματι, ὡς φησὶ Τίμαιος, ταυρίας τε πλατείαις εἰσὶν ὑπεζωσμένα, ὑποδεδεμένα τὰ κοῖλα ὑποδήματα, καὶ ῥάβδον κατέχουσαι.

(a) Θρόνοισι.) τοῖς κάπτροις· τὰ γὰρ βάρματα φαρμακικά.

EMENDATIONES.

(a) Sic distinxi ex duobus exempl. Caetero vocem, qua ad explicandum Scho.

- Κείναις ἐγὼ δηναιὸν ἄφθιτος Θεᾷ
 1140 Ῥαβδηφόροις γυναιξὶν αὐδηθήσομαι.
 Πένθος δὲ πολλαῖς παρθένων τητωμέναις
 Τεύξω γυναιξὶν αὖθις, αἳ στρατηλάτην
 Ἀθεςμόλεκτρον, Κύπριδος λησὴν Θεᾶς,
 Δαρὸν σένεσαι, κλῆρον εἰς ἀνάρσιον
 1145 Πέμψῃσι παῖδας ἐσερρημένας γάμων.
 Λάρυμνα, καὶ Σπερχειέ, καὶ Βοάγριε,
 Καὶ Κῦνε, καὶ Σκάρφεια, καὶ Φαλωριάς,
 Καὶ Ναρύκειον ἄστυ, καὶ Θρονίτιδες
 Λοκρῶν ἀγυιαί, καὶ Πυράνθιοι νάπαι,
 1150 Καὶ πᾶς Ὀδοιδόκειος Ἰλέως δόμος.
 Τμεῖς ἐμῶν ἑκατὶ δυσσεβῶν γάμων
 Ποινὰς Γυγάειά τίσειτ' Ἀγρίσκη Θεᾷ,

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 1139. κείναις δ' ἐγὼ Selden. ἄφθιτον Seld. Vers. 1140. ῥαβδηφόρος Vat. 1471.

Vers. 1144. Versum hunc sic profert Selden.

Δαρὸν σένεσαι κλῆρον εἰς ἀνάρσιον.

Vers. 1146. Σπερχειέ, pro Σπέρχειε, ex Vat. 916. 972. Barber. utroque Pot. aliisque. Vers. 1147. κύνε pene omnes Cod. Φαλωριάς Vat. 1471. Barber. Cas. chart. et Barocc. Vers. 1148. Ναρύκειον Vat. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Alexand. Casan. chart. Barber. et Barocc. Ναρύκειον Palat. 158. Θρονίτιδες Vat. 117. Vers. 1149. ἀγυαὶ Seld. Vers. 1150. Ἰλέως, pro Ἰλέος, ex Vat. 117. 915. 916. 1306. 1307. Pal. 40. Alexand. utroque Casan. aliisque. Οἰλέως Canterus. Vers. 1151. ἐμῶν Pal. 142. δυσσεβῶν Selden. Vers. 1152. τίσειτ', pro τίσσειτ', ex Vat. 117. 1307. 1471. Pal. 40. 139. Alexand. utroque Cas. et utroque Potter. τίσαιτ' Vat. 916. 972. 1306. aliisque.

1141-45. Πένθος δὲ πολλαῖς.) Αἴαντος τῷ Λοκρῷ περὶ τὰς Τυρέας ναυαγήσαντος, καὶ ταφέντος ἐν Τρέμοντι, χωρίῳ τῆς Δήλῃς, οἱ Λοκροί, μόλις σωθέντες, ἦλθον εἰς τὰ οἰκεῖα. φθορὰ δὲ καὶ λοιμὸς μετὰ τρίτον ἔτος ἔσχε τὴν Λοκρίδα διὰ τὴν εἰς Κασσάνδραν ἀθέμιτον μίξιν τῷ Αἴαντος.

ἔχρησε δ' ὁ Θεὸς, ἰλάσκεσθαι τὴν ἐν Ἰλίῳ Ἀθῆναν ἐπ' ἑτὶ χίλια, δύο παρθένους πέμποντας ἐπὶ κλήρῳ καὶ λαχίσει. πεμπομένας δὲ αὐτὰς προὔπαντῶντες οἱ Τρῶες, εἰ κατέσχον, ἀνέραν, καὶ καίοντες ἀκάρποις καὶ ἀγρίοις ξύλοις τὰ ὅσα αὐτῶν, ἀπὸ (α) Τράωνος, ὅρας τῆς Τροίας, τὸν

E M E N D A T I O N E S .

hiasta utitur, κάπτρον frustra alibi quaeres. Quapropter Du Fresne hinc in append. Gloss. sui ad script. medii et infimi aevi sine interpretatione aliaque auctoritate digessit. Vol. 2. pag. 94. App. (α) Τράωνος, pro Τρήωνος, ut in contextu; nec spectanda est Scaligeriana opinio.

- Ab illis ego assidue immortalis Dea*
 1140 *Virgiferis mulieribus vocabor .*
Luctum tamen multis virginum egenis
Efficiam mulieribus rursus , quae ducem
Incestum , Cypriae praedonem Deae ,
Diu gementes , sortem in invisam
 1145 *Mittent puellas expertes nuptiarum .*
O Larymna , et Sperchee , et Boagrie ,
Et Cyne , et Scarphea , et Phalorias ,
Et Narycea urbs , et Thronitides
Locrensiū vici , et Pyranthii saltus ,
 1150 *Et tota Hodoedoea Oilei domus :*
Vos mearum caussa impiarum nuptiarum
Poenas Gygaeae pendetis immiti Deae ,

P A R A P H R A S I S .

contra nuptias remedium habiturae : quāe me diu ut immortalem Deam venerabuntur . Contra vero ingentis luctus compluribus egenis Locrensis virginibus ero caussa : Dirra enim pestilentia Locri propter stuprum , quod impius et incestus eorum dux , virginitatis praedo , Ajax mihi inferet , vexati , duas quotannis iniqua sorte lectas egenas virgines Trojam ad Minervam placandam victimas cogentur mittere .

O Larissa Thessaliae oppidum , Spercheë Thessaliae , Boagrie Locridis , flumina . O Cyne , Scarphea , Phalorias , Naryx , Locrenses urbes , vicique Thronitides , Pyranthii saltus , ac tota denique Hodoedoea Oilei domus . Vos pro ademptae nobis virginitatis crimine poenas Minervae , Agresti illi Deae , per mille annos persolvētis ,

σποδὸν εἰς θάλασσαν ἑρρίπτον , καὶ πάλιν οἱ Λοκροὶ ἑτέρας ἔσσελλον . εἰ δὲ τινες ἐκφυγοῖεν , ἀνελθῶσαι λάθρα εἰς τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερόν , ἱερεῖαι ἐγένοντο . ἔσσαν γὰρ αὐτὸ , καὶ (a) ἑρραῖνον . τῇ δὲ Θεῷ ἔπροσέρχοντο , ὅτε τὰ ἱερὰ ἐξήρχοντο , εἰ μὴ νύκτωρ . ἦσαν δὲ κεκαρμέναι , μονοχίτωνες , καὶ (b) ἀνυπόδητοι . πρῶται δὲ τῶν Λοκρίδων παρθένων Περίβοια καὶ Κλεοπά-

τρα ἀφίκοντο . καὶ πρῶτα μὲν τὰς παρθένους , εἶτα βρέφη ἐνιαύσια μετὰ τῶν τροφῶν αὐτῶν ἐπέμπον οἱ Λοκροὶ . χιλίων δ' ἐτῶν παρελθόντων μετὰ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον ἐπαύσαντο τῆς τοιαύτης θυσίας , ὥς φησι Τίμαρος ὁ Σικελὸς . μέμνηται δὲ τῆς ἱστορίας καὶ ὁ Κυρηναῖος Καλλίμαχος .

Ex 1143 . * Κύπριδος .) νῦν τῆς παρθένου .
 1146 . Λάρυμνα .) πόλις Θεσσαλίας .

E M E N D A T I O N E S .

(a) ἑρραῖνον , pro ἑραινον , ex accurat. libris . (b) Ἀνυπόδητοι , pro ἀνυπόδετοι , ex cunctis fere MSS. * Protuli ex duobus Codic.

- Τὸν χιλίωρον τὰς ἀνυμφεύτους χρόνον
 Πάλῃ βραβείαις γηροβοσκήσαι κόρας,
 1155 Αἷς ἀκτέριςος ἐν ξένῃ ξέναις τάφος
 Ψάμμῳ κλύδωνος λυπρὸς ἐκλυθήσεται,
 Ὅταν ἀκάρποις γῆα συμφλέξας φυτοῖς
 Ἦφαισος, εἰς θάλασσαν ἐκβράσῃ σποδὸν
 Τῆς ἐκ λόφων Τράωνος ἐφθιτωμένης.
 1160 Ἀλλαὶ δὲ νύκτωρ, ταῖς θαναμέναις ἴσαι,
 Σιθῶνος εἰς θυγατρὸς ἴξονται γῆας,
 Λαθραῖα κακκέλευθα παπταλώμεναι,
 Ἔως ἂν εἰσθρέξωσιν Ἀμφείρας δόμους,
 Λιταῖς Σθένειαν ἱκέτιδες γενόμεναι.

V A R I A N T E S L E C T I O N E S.

Vers. 1155. ἐν ξένοις ξένος Vat. 916. 1471. Pal. 139. Alexand. uterque Casan. et Barocc. Vers. 1156. λυπρὸν Barocc. ἐκλυσθήσεται Vat. 117. 915. 916. 972. 1306. Pal. 40. 158. Alexand. uterque Casan. et Selden. ἐκλυσθήσεται Pal. 139. 142. et Barocc. ἐκλυσθήσεται Tzetzes, aliique. Vers. 1157. ὅτ' ἂν, pro ὅταν, Vat. 117. Casan. memb. et Selden. ὅταν δ' Vat. 1307. ἀκάρπης φυτῆ Pal. 142. aliique. Vers. 1158. τὸ εἰς non agnoscit Pal. 158. ἐκβράσῃ Vat. 117. 1307. Pal. 40. 142. 158. Cas. memb. aliique. ἐκβράσει Pal. 139. Vers. 1159. Τρήωνος Scaliger, consentiente etiam Cantero, sed perperam. Vers. 1160. ἴσαι, pro ἴσαι, tuentur Vat. 915. 972. et Barber. Vers. 1161. Σιθῶνος, pro Σίθωνος, tuentur Vat. 972. 1471. Barb. aliique. γῆας cum aliis Vat. 117. Vers. 1164. γονέμεναι Selden.

τὴν (a) δὲ Λάρισσαν κακῶς λέγει Λάρυμναν.

Σπερχειέ.) (b) Σπερχειὸς, ποταμὸς Θεσσαλίας, ὃς νῦν Σαλαμβρία καλεῖται.

Βοάγριε.) (c) Βοάγριος, ποταμὸς Λοκρίδας. παράκειται γὰρ τῇ Θεσσαλίᾳ ἢ Λοκρίδι.

1155-56. Αἷς ἀκτέριςος.) ἐρρέθη, ὅτι θονευόμεναι παρὰ τῶν Τρῶων αἱ Λοκρίδες, ἀκάρποις ξύλοις ἐκαίοντο, καὶ ἡ σποδὸς αὐτῶν εἰς θάλασσαν ἐρρίπτετο. ἡ δὲ σύνταξις, ἔτως. Αἷς ξέναις Λοκρίσιν ἐν ξένῃ ψάμμῳ ἀκτέριςος καὶ ἄταφος λυπηρὸς τά-

φος ἐκλυσθήσεται, ἥτοι ἐκρυφήσεται, ὑπὸ τῆς κλύδωνος.

1157. Ὅταν ἀκάρποις.) ἐρρέθη.

1159. Τῆς ἐκ λόφων Τράωνος.) συνέβη μιᾷ τῶν Λοκρίδων σελλομένη, διαφθαρῆναι ἐπὶ τινος λόφου τῆς Τροίας, καλεσμένης Τράωνος. εἶτα τὰς Λοκρὰς τὴν μὲν θάψαι, σιωπῆσαι δὲ, καὶ μηκέτι πέμπειν τὰς παῖδας, δοκῶντας πεπληρωσθαι τὸν τῶν ἐτῶν χρόνον. ὁ δὲ χρησμός ἐκ εἶχεν ὠρισμένον χρόνον, ἀλλὰ ἀντὶ τῆς ἀδικίας (d) τῆς πρὸς Κασσάνδραν ἐδήλως σέλλειν δύο κα-

E M E N D A T I O N E S.

(a) Adjeci ex omnibus pene libris. (b) Sic distinxi, praemissa textus voce, ex duobus laud. exempl. (c) Et haec distinxi, ut supra. (d) Sic lectionem restitui, quae antea perinsulse erat: ἀντὶ τῆς ἀδικίας τῆς Κασσάνδρας, trinos Cod. secutus.

Precibus Potentem supplices orantes :

- 1265 Θεᾶς δ' ὀφελτρέουσσι κοσμεῖσθαι πέδον,
 Δρόσῳ τε φοιβάσσωσιν, ἀσεργῇ χόλον
 Ἀσῶν φυγεῖσθαι· πᾶς γὰρ Ἰλιεύς ἀνὴρ
 Κόρας δοκέουσαι, πέτρον ἐν χερσὶν ἔχων,
 Ἥ φάσγανον κελαινὸν, ἢ ταυροκτόνον
 1170 Στερρᾶν κύβηλιν, ἢ Φαλακραῖον κλάδον,
 Μαιμῶν κορέσσαι χεῖρα διψῶσαν φόνε.
 Δῆμος δ' ἀνατεῖ, τὸν κτανόντ' ἐπαινέσει,
 Τεθμῶ χαράξας, τῷ πιλώβητον γένος.
 ὦ μῆτερ, ὦ δύσμητερ, εἰδὲ σὸν κλέος
 1175 Ἀπυσον ἔσαι· Περσέως δὲ παρθένος,
 Βριμῶ τρίμορφος, θήσεται' σ' ἐπωπίδα,

V A R I A N T E S L E C T I O N E S.

Vers. 1165. ὀφελτρέουσσι Vat. 916. 1306. 1307. 1471. Pal. 139. 158. Alex. Barb. Casan. chart. et Barocc. Caeterum duo haec hemistichia: κοσμεῖσθαι πέδον, Δρόσῳ τε φοιβάσσωσιν, absunt ab impresso quodam. Vers. 1166. φοιβάσσωσιν Vat. 916. 1306. 1307. 1471. et Barocc. Vers. 1167. φυγεῖσθαι pro φυγεῖσθαι tuentur Vat. 972. 1471. Pal. 139. et Barber. Vers. 1171. κορέσσαι Vat. 915. 1306. Pal. 40. 139. 158. Cas. chart. aliique. Vide scholia. Vers. 1176. ἐπωπίδα Vat. 1471. Casan. chart. alii- que. ἐπωπίδα cum leni alii, sed scholia consulas.

Κόρη κεφαίαν, ἄγχι παμφαλῶμενος. τοιαύτη γὰρ ἀδεία χρώμενος, πῶς ἐκ αὐτοῦ περὶ τῆς βέλους μετρικῶς γράφοι;

1165. Ὀφελτρέουσσι.) σαρώσσωσι. (a) σαρὸς γὰρ καὶ ὀφελτρον, καὶ ὀφελλα, καὶ ὀφελμα, ἢ σκεῖπα λέγεται. καὶ τὸ τοῦ Ἰππώ- ναξ φησὶν.

Ὁ δ' αὐτίκ' ἐλθὼν σὺν τριοῖσι μάρτυ- σιν,

Ὅπως τὸν ἔρπιν ὁ σκότος καπιλεύει,

Ἀνθρώπων εὖρε τὴν σέγην ὀφέλλοντα.

Οὐ γὰρ παρὴν ὀφελμα πυθμένι σοι- βῆς.

1166. (b) Φοιβάσσωσι.) πλυνῶσι. φοί- βη γὰρ ἀλληγορικῶς τὸ ὕδωρ ἐστὶ.

1168-69. Πέτρον ἔχων.) ἢ τόδε, ἢ

τόδε. τοιαύτοις γὰρ οἱ Τρῶες ὀπλισμένοι τὰς Λοκρίδας ἐξεδέχοντο, ὅπως αὐτὰς ἀ- νέλωσι. νόμος γὰρ ἦν τοῖς Τρωσὶν, ἐπαι- νεῖν τὰς τῶν Λοκρίδων φονέας. εἰ δέ τις ἐθαψεν αὐτὰς, ἐτιμωρεῖτο μεγάλως.

1170. Στερρᾶν κύβηλιν.) ὁ Ἰππώναξ Κύβηλιν τὴν Ῥέαν λέγει, παρὰ τὸ ἐν Κυβέλλᾳ, πόλει Φρυγίας, τιμαῖσθαι. ὁ- τος δὲ τὸν πέλεκυν.

Φαλακραῖον κλάδον.) ξύλον ἐκ τῆς Φα- λάκρας. τέσσαρα γὰρ ἀκρωτήρια τῆς Ἰδης, Πέργαμος, Λεκτόν, Γάργαρον, καὶ Φαλά- κρα, ἀφ' ἧς τὰ δόρατα εἶχον οἱ Τρῶες.

1171. Μαιμῶν.) κυρίως αἵματος ἐπι- θυμῶν, αἱμῶν, καὶ προσθήκη τῷ μ, μαιμῶν.

(c) Κορέσσαι.) δύο βραχέα εἰς δευτέ-

E M E N D A T I O N E S.

(a) Σαρὸς, pro σαρὲν, ex quinque libris. (b) Φοιβάσσωσι, pro φοιβάσσωσι, et mox πλυνῶσι, pro πλυνῶσι, ex iis libris, de quibus in contextu. (c) Κορέσσαι, pro κορέσσαι, ut in contextu, ex quo verbum petitur.

1165 Deae autem verrent ornantes aedem,
 Laticeque purgabunt, implacabilem iram
 Civium elapsae: quisque enim Trojanus vir
 Puellas observabit, saxum in manibus tenens,
 Vel ensem cruentum, vel tauricidam

1170 Validam securim, vel Phalacraeam hastam,
 Cupiens explere manum sitibundam caede!
 Populus autem impune interfectorem laudabit,
 Lege scribens, perniciosae gentis.

O mater, o infelix-mater, neque tua gloria
 1175 Obscura erit: Persei enim filia,
 Brimo triformis, faciet te pedissequam,

P A R A P H R A S I S.

rantes: cujus templo inservientes, tum aream verrent spargentque latice, tum aram expolient exornabuntque, furoris aestui civium meorum elapsae. Quivis enim Trojanorum, hic saxa in manibus tenens, ille cruento armatus ense, alius valida securi baculove, in Phalacra, Idae montis promontorio, succiso, instructus, venientes puellas attendet, manum caede sitibundam satiare studens. Populus namque infensissimi Locrensi generis interfectorem loco poenae ex decreto laudabit.

O mater, o misella mater Hecuba, neque tua laus interibit: Nam Persae filia Hecate, triformis illa Dea propter celeste, terrestre, infernum imperium, in canem, sedatricem suam, te convertet, nocturnis latratibus territorum quicumque

ραν χώραν ποίας ἀδείας ἐστίν, ἔκ οἷδα. ἐγὼ δὲ ἀπορήσας διὰ τὸ μὴ εὐρίσκειν αὐτόθι τινὰ ποιητικὸν τρόπον, τὸν ἐκτείνοντα αὐτὸ, διὰ δύο σσ' ἐγράψα, ὡς ἐπὶ τῶν ἡρωϊκῶν, ἢ ἢ Αἰολικῶν.

1172.73. Δῆμος δ' ἀνατεῖ.) ἡ σύνταξις, ἔτις. Ὁ δὲ δῆμος, τῶν Τρώων δηλονότι, τὸν κτανόντα τὸ ἐπιλώβητον γένος, τὰς Λοκρίδας, ἐπαινέσει, ἀνατεῖ ἐν τεθμῶ καὶ νόμῳ τῷτο γράψας, δηλονότι τὸ ἐπαινέσθαι τὸν φονεύσαντα Λοκρίδα τινὰ καὶ μὴ ὑφορᾶσθαι βλάβην τὴν οἰανῶν.

1175. Περσέως δὲ παρθένος.) ἡ Ἑκάτη. καὶ τῷτο τῆς ἀδείας ἐστὶ τῷ Λυκόφρο-

νος, τὸν Πέρσῃ Περσέα λέγειν, ὅπως ἀπαρτίζοιτο τὰ μέτρα. ὁ γὰρ Ἡσίοδος τὴν Ἑκάτην Πέρσῃ καὶ Ἀσερίας φησὶ θυγατέρα, καὶ ἡ Περσέως. ἔδ' μὲν Πέρσῃ τινὸς νεωτέρου, ἀλλὰ Πέρσῃ (α) τῷ παλαιῷ, ὅς ἦν παῖς Εὐριβοίας καὶ Κρείτῃ, τῶν Οὐρανῶν παίδων. ἡ δὲ Πέρσῃ γυνὴ Ἀσερία, παῖς ἦν Κοῖς καὶ Φοίβης. ὁ Κοῖος δὲ, καὶ ἡ Φοίβη, Οὐρανῶν παῖδες.

1176. Βριμῶ.) ἡ αὐτὴ Ἑκάτη, ἔτις Ἑρμῇ ἐν κυνηγεσίᾳ βιάζοντος αὐτὴν, ἐνεβριμήσατο, καὶ ἔτις ἐπαύθη. καὶ ἡ Περσεφόνη Βριμῶ λέγεται. δοκεῖ δὲ ἡ αὐτὴ εἶναι Ἑκάτη καὶ Περσεφόνη.

E M E N D A T I O N E S.

(a) Necessarium articulum praeposui ex cunctis fere libris.

- Κλαγγαῖσι ταρβήσασσαν ἐννύχοις βροτῆς,
 Ὅσοι μεδύσης Στρυμόνος Ζηρυνθίας
 Δείκηλα μὴ σέβωσι λαμπαδεχίαις,
 1180 Θύσθλοισι Φεραίαν ἐξακέυμενοι Θεᾶν.
 Ψευδήριον δὲ νησιωτικός σόνυξ
 Πάχυνος ἔξει σεμνὸν, ἔξ ὄνειράτων
 Ταῖς δεσποτείαις ὠλέναις ὠγκωμένον.
 Ῥαῖθρων Ἐλώρη πρόσθεν ἐκτερισμένη
 1185 Ὅς δὴ παρ' ἀκταῖς τλήμονι ῥανεῖ χοᾶς,

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 1177. ταρβήσασσαν Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. 158. Casan. chart. Barber. Barocc. aliique. ταρμύσασσαν alii et Etym. in v. ἀτάρμυκτον. Vers. 1179. Δείκηλα alii. σέβωσι Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Alexand. Casan. chart. Barber. Barocc. aliique. Vers. 1181. τοὶ pro δὲ Pal. 40. 142. aliique. Vers. 1182. σεμνῶν Vat. 915. Pal. 139. Casan. chart. Barocc. aliique. Vers. 1184. ἐκτερισμένη, pro ἐκτερισμένης, et mox in sequenti, τλήμονι pro, τλήμενος, rescripsi ex Pal. 142.

Τρίμορφος.) τρικέφαλος, ἢ παρ' ὅσον μετέχει ἑρανῆ, καὶ γῆς, καὶ Αἰδῆ.

(a) Ἐπωπίδα.) δασέως μὲν (b) ἔπωπις, ἢ ἀκόλυσθος καὶ δρωῖς. Ψιλῶς δὲ (c) ἔπωπις, ἢ ἐπισκοπέσσα καὶ βλέπσσα, παρὰ τὰς ὥπας. ἔπωπίδα δὲ (d) καὶ ἀκόλυσθον τῆς Ἐκάτης φησὶ τὴν Ἐκάβην, ὅτι, καθάπερ ληρῶσιν, ἢ Ἐκάβη κύων γέγονε, διὰ τὸ λίθοις ἀναιρεθῆναι. καὶ τῇ Ἐκάτῃ δὲ φασὶ κύνας μέλαινας φοβεράς ἔπεσθαι.

1179. (e) Δείκηλα.) εἰκόνας, ἀγάλματα. κυρίως δὲ τὰ Διὶ (f) εἰκέλα, δεικέλα τινὰ ὄντα, καὶ δείκηλα.

1180. (g) Φεραίαν.) Ἐκάτη, ἐκ Φεραίης, τῆς Αἰόλης θυγατρὸς, καὶ κτῆ Διὸς

τεχθεῖσα, ἐν τριόδοις ἐρρίφη. Βακχοὶ δὲ Φέρητος εὐρύντες αὐτὴν, ἀνέθρεψαν. ὅθεν ἐν ταῖς τριόδοις αὐτῇ τὰς θυσίας ἐποίουν. Φεραίαν δὲ, (h) ὡς ἐν ταῖς Φέραις τιμωμένην. Φέρης γάρ τις ἔκτισε πόλιν Φέρας, ἥτις νῦν (i) Σέρρα καλεῖται. καὶ Καλλίμαχος περὶ τῆς Ἀρτέμιδος φησὶ.

Πότνια Μενυχίη, λιμενοσκοπέ, χαῖρε, Φεραίη.

ἢ αὐτὴ δὲ ἐστὶν Ἀρτεμις καὶ ἡ Ἐκάτη.

1181. Νησιωτικός σόνυξ.) ἀκρωτήριον τῆς Σικελίας ἐστὶν, (l) ὃ καλεῖται Πάχυνος, ἐνθα κενοτάφιον ὃ Ὀδυσσεὺς ἰδρύσατο τῇ Ἐκάτῃ, δειματόμενος ὑπ' αὐτῆς ἐν ταῖς νυξὶ, διὰ τὸ πρῶτον κατάρ-

EMENDATIONES.

(a) Ἐπωπίδα, pro ἔπωπις, ex quatuor exempl. ipsoque contextu. (b) Supplevi ope eorumdem MSS. (c) Supplevi, ut supra. (d) Necessariam conjunct. explicat. adjeci ex iisdem libris. (e) Haec, quae extra ordinem erant, ad suam hanc sedem revocavi auctoritate duorum MSS. (f) Εἰκέλα, pro ἰκέλα, ex tribus exempl. (g) Male sanum hunc locum curavi ope Vat. 972. Sic enim ferebatur: μεδύσης Στρυμόνος Φεραίαν.) Ἐκάτη ἑτέρα Φεραίης, &c. (h) Ita cum tribus exempl. lego, pro: τὴν ἐν Φεραῖς, &c. (i) Σέρρα reposui, pro Σαῖρα, auctoritate quatuor probat. MSS. quamvis Σέρρα omnes Codic. Potter. legant. (l) Sic cum sex exempl. lego, pro: καλεῖται δὲ.

Latratibus territuram nocturnis mortales ,
 Quicumque reginae Strymonis Zerynthiae
 Simulacra non colunt lampadum-gestationibus,
 1180 Sacrificiis Pheraeam placantes Deam.
 Cenotaphium porro insulare cacumen
 Pachynus habebit venerandum , ex insomniis
 Herilibus manibus aggestum :
 Ante fluenta Helori parentatae
 1185 Qui quidem juxta ripas miserae fundet libamina,

PARAPHRASIS.

Strymonis Zerinthique illius reginae, dominae tuae, non colent statuam lampadum gestationibus, Deam ipsam Pheraeam sacrificiis placantes. Tuum autem honorarium tumulum Pachynus, Siciliae promontorium, habebit venerandum, herilibus exterriti ex insomniis Ulyssis manibus exstructum: qui, quod primus lapides in te conjecerit, tibi miserae prope Helorum, Siciliae fluvium, libamina fundet,

καὶ αὐτὸν τῷ καταλεύσματος, τῷ ὑφ' Ἑλλήνων εἰς αὐτὴν γεγονότος. τρία δὲ ἀνωτήρια Σικελίας, Πάχυνος, Πελωρίς, καὶ Λιλύβαιον.

1182. (a) Ἐξ ὀνειράτων.) ἔτε ἀπὸ τῆς ὄναρ εὐθείας εἶπεν, ἔτε ἀπὸ τῆς ὀνειρον * ἢ ὀνειρος*. ὀνάρτων γὰρ ἦν ἡ γενικὴ, ἢ ὀνείρων· ἀλλ' ἀπὸ τῆς εὐθείας τῆς λεγέσης τὸ ὀνείρατον, ὡς τὸ προσώπατον. (b) καὶ Ὀμηρος.

Μειδιόων βλοσυροῖσι (c) προσώποισιν... ἀπὸ γὰρ τῆς τοιαύτης εὐθείας ἡ γενικὴ λέγεται προσωπάτων καὶ ὀνειράτων.

1183. (d) Ταῖς δεσποταίαις ὠλέναις.) ταῖς τῷ Ὀδυσσεύος χερσὶν. Ἐκάβης γὰρ δεσπότης ὁ Ὀδυσσεὺς γέγονεν, ὡς Ἑυριπίδης φησὶν ἐν Τρωάσει.

Ἰθάκης Ὀδυσσεὺς ἔλαχ' ἀναξ δέλην σ'

ἔχειν.

1184. 85. Ρεῖθρων Ἑλώρη πρόσθεν.) πλησίον τῶν ρεῖθρων τῷ Ἑλώρη, ποταμῷ Σικελίας, τῇ τλήμονι Ἐκάβη ῥανεῖ χάς ὁ Ὀδυσσεὺς· ὁ δὲ ποταμὸς ὁ Ἑλωρος ἔσχε τὸ ὄνομα ἀπὸ τινος βασιλέως Ἑλώρη, ὁ δὲ γέφυραν ἔκτισεν ἐν αὐτῷ μεγάλην. ἢ Ἑλωροὶ τινες ἐπορεύοντο πρὸς τὸ Ἄργος, καὶ ἐδόθη χρησμὸς αὐτοῖς, μὴ περάσαι τὸν ἀνώνυμον ποταμὸν· οἱ δὲ ἀλογήσαντες τῷ χρησμῷ ἀπῆρχοντο. προσεγγίσαντες δὲ αὐτῷ, ἔπλεον μετὰ τῶν ἵππων, καὶ ἄφνω (e) συγκαλυφθέντες ὑπὸ τῷ ὕδατος, ἀπεπνίγησαν, καὶ ἔσχε ταύτην τὴν ἐπώνυμiam* ὁ ποταμὸς*. * Ἐκεῖ γὰρ ὁ Ὀδυσσεὺς προσεγγίσας, ἐδόκει βλέπειν ἐν τῇ νυκτὶ τὴν Ἐκάβην ἀπάγχουσαν αὐτὸν, καὶ λέγει-

EMENDATIONES.

(a) Haec, quae extra ordinem extabant, heic suo loco reduxī, duos Codic. secutus. * Adjeci ex accurat. MSS. (b) Sic malui legere cum tribus exempl. quam: ὡς καὶ παρ' Ὀμήρῳ ἔχει, ut aliquatenus exemplo, quod extra propositum, et ad rem nihil faciens, affert, mederer. (c) Sic constanter legunt omnes libri, exceptis quatuor, qui προσώποισιν, quod Potterus, Graevii tantum auctoritate, in genuinam Homer. lectionem mutare ausus est. (d) Articulum praemisi ex cunctis fere libris, ipsoque contextu. (e) Supplevi ope trium MSS. et emendavi. * Supplevi pariter ope eorundem exempl. * Erui ex Vatic. 972.

Τρίαυχενος μῆνιμα δειμαίνων Θεᾶς·

Λευσηῖρα πρῶτον ἔνεκα ῥίψας πέτρον,

Ἄϊδη κελαινῶν θυμάτων ἀπάρξεται.

Σὺ δ', ὦ ξύναιμε, πλεῖστον ἐξ ἐμῆς φρενός

1190 Στερχθεῖς, μελαθρων ἔρμα, καὶ πάτρας ὅλης,

Οὐκ εἰς κενὸν κρηπίδα φοινίξεις φόνῳ

Τάυρων, ἀνακτι τῶν Ὀφίωνος θρόνων

Πλείσας ἀπαρχὰς θυμάτων δωρέμενος·

Ἄλλ' ἄξεται σε πρὸς γενεθλίαν πλάκα,

1195 Τὴν ἐξόχως Γραικοῖσιν ἐξυμνεμένην·

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 1187. πρῶτος ἔνεκεν Vat. 1307. Vers. 1191. καινὸν κρηπίδα Barocc. κρηπίδα legit etiam Vat. 1471. Vers. 1194. τὸ σε non agnoscit Vat. 916. Vers. 1195. ἐξυμνεμένην Vat. 117. 916. 1306. 1307. 1471. Pal. 40. 139. uterque Cas. Alexand. uterque Potter. aliique.

σαν· „ Οὐκ ἐγὼ σε ἐρρύσάμην ἐκ χειρὸς
„ τῶν Τρώων; διατὶ μὴ καὶ σὺ τὴν θυγατέ-
„ ρα μὲ ἐρρύσω ἐκ χειρὸς Ἀγαμέμνονος; „
ἐκεῖνος δὲ ἀφυσπνισθεῖς, εἰδὼλον ἐποίη-
σεν αὐτῇ, ἐξ ἧς καὶ ἡ παροιμία περὶ λέγει·
Νεκρὸς τὸν ζῶντα λαβὼν, ἀπῆλθεν. ὁ
δὲ ἐλιτάνευσεν ἐκ ὀλίγα, μὴ φονεύσαι.
εἶτα διεγερθεῖς, ἐαυτῷ παρήγει, λέγων·
ὦ τῆς ἀφροσύνης, τί ποιήσω; σερηθῶ μὲν
τῆς ἀγχόνης· παρὰ πάντων δὲ μωμηθῶ,
τὸ εἰδὼλον ἀναστήσας. ὅμως σηλοποιήσω.
καὶ γὰρ μὲν ζήτω ποιήσας· οἱ δὲ ἄνθρωποι
ἂν θέλῃσι λαμείτωσαν· κρεῖττον γὰρ ἐστὶ
ζῆν παρὰ πάντων μωμευόμενος.*

* Τλήμωνος.) τῆς Ἑκάτης.

Ῥανει χοᾶς.) ὁ Ὀδυσσεὺς δηλονότι.*

1186. Τρίαυχενος.) τῆς Ἑκάτης, ἣν
ἄνω τρίμορφον εἶπεν.

1191-93. Οὐκ εἰς κενὸν κρηπίδα.) ἡ
μάτην αἰμάξεις τὴν κρηπίδα καὶ τὴν βάσιν
τῆς βωμῆς (a) φόνῳ καὶ ἐν τῷ αἵματι ταύ-
ρων καὶ τῶν θυσίων δηλονότι, καὶ ταυρικῶν θυ-
μάτων, πλείσας ἀπαρχὰς δωρέμενος τῷ Διὶ,

τῷ ἀνακτι καὶ βασιλεῖ τῶν Ὀφίωνος θρόνων·
πρὸ γὰρ τῆς Κρόνος καὶ Ῥέας, Ὀφίων καὶ Εὐ-
ρυνόμη, ἡ τῆς Ὀκεανῆς, τῶν Θεῶν ἐβασί-
λευον, ἔς Τιτᾶνας καλῶσι. Κρόνος δὲ
τὸν Ὀφίωνα καταβαλὼν, Ῥέα δὲ τὴν Εὐ-
ρυνόμην καταπαλάσασα, καὶ ἐμβαλῶσα τῷ
Ταρτάρῳ, τῶν Θεῶν ἐβασίλευσαν, ἔς πα-
λιν ὁ Ζεὺς ταρταρώσας, ἔσχε τὸ κράτος,
ὁ πρῶτος μὲν ὁ Κρόνος αὐτὸς εἶχε καὶ ἡ Ῥέα·
πρὸ αὐτῶν δὲ Ὀφίων καὶ Εὐρυνόμη· ὅθεν
ἀνακτα τὸν Δία φησὶ τῆς βασιλείας Ὀφίω-
νος καὶ Εὐρυνόμης.

1194-95. Ἄλλ' ἄξεται σε πρὸς γενεθλίαν
πλάκα.) φασὶν, ὅτι λοιμὴ κατασχόντος
τὴν Ἑλλάδα, ἐχρησεν ὁ Θεός, τὰ τῆς Ἑκ-
τορος ὅσα κείμενα ἐν Ὀφρυῶν, τόπῳ τῆς
Τροίας, μετενεγκεῖν ἐπὶ τινὰ πόλιν Ἑλλη-
νίδα ἐν τιμῇ, μὴ μετασχῶσαν τῆς ἐπὶ
Ἰλίου στρατείας. οἱ δὲ Ἕλληνες εὐρόντες
τὰς ἐν Βοιωτίᾳ Θηβαίους μὴ στρατευσαμένους
ἐπὶ Ἰλίον, ἐνεγκόντες τὰ τῆς ἥρωος λεί-
ψαντα, ἐθέντο παρὰ τὴν Οἰδιποδείαν κρή-
νην ἐν Θήβαις.

E M E N D A T I O N E S .

* Praetuli ex duobus MSS. (a) Mutilum et infectum hunc locum restitui et sa-
navi ope quatuor exempl.

Tricervicis iram timens Deae :

Lapidatorem primum eoquod jaciens lapidem ,
Plutoni nigrarum hostiarum primitias-offeret .

Tu vero , o frater , plurimum ex meo animo

1190 Dilectus , aedium fulcrum , et patriae totius ,

Non frustra basim cruentabis caede

Taurorum , regi Ophionis soliorum

Plurimas primitias victimarum elargiens :

Sed ducet te in natalem terram ,

1195 Mire Graecis celebratam :

PARAPHRASIS.

nigra auspicans Plutoni sacra , Deae conjugis Proserpinae timens iram .

Tu vero , mi frater Hector , animae meae quam dilectissime , aedium totius-que patriae fulcrum , non frustra Jovis aram immolatorum sanguine taurorum cruentabis , plurimas victimarum pias primitias offerens successori illi Ophionii regni Jovi . Ipse enim in natalem suam Thebanam terram , eximie Graecis celebratam , ossa tua ex Ophryno curabit exportanda .

Γενεθλίαν δὲ πλάνα τὰς Θήβας λέγει , ὅτι , κατὰ τινὰς , ὁ Ζεὺς ἐν Θήβαις ἐτέ-χθη , καὶ τὰς Μακάρων νήσους ἐν Θήβαις εἶ-ναι φασί . καὶ τὴν μὲν Διὸς γεννησιν , οἱ μὴ εἰδότες , τίς ἐστὶν ὁ Ζεὺς , οἱ μὲν ἐν Κρή-τῃ · οἱ δὲ ἐν Ἀρκαδίᾳ · ὁ δὲ Λυκόφρων ἐν Θήβαις τῆς βοιωτίας φησὶν , ἐνθα καὶ ἐπι-γέγραπται τάδε ·

Αἱ δ' εἰσὶ Μακάρων νῆσοι , τόθι περ τὸν ἄριστον

Ζῆνα , Θεῶν βασιλῆα , ῥέη τέκε (a) τῷ δ' ἐνὶ χώρῳ .

τοῖς δὲ εἰδόσιν , ὅτι Δίος πάντες αἱ βασι-λεῖς καὶ Θεοὶ λέγονται , καὶ καμνὸν δόξει , καὶ ἐν Κρήτῃ , καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ , καὶ ἐν ἑτέροις μυρίοις τόποις εἶναι γεννήσεις βασιλέων , καὶ ἐπιγράμματα · τῷ δὲ ἔραντ' Διὸς ἡ γέν-νησις ἐν τῷ ἔραντ' , ὥσπερ καὶ τῷ νοῶς Διὸς

ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ . ἕτως ὁ εἰδὼς , πάντας τὰς βασιλεῖς Δίας καὶ Θεὸς καλεμένους , καὶ ξενισθῆναι , τῶν πολλὰς πατρίδας εὐρίσ-κων καὶ ἐπιγράμματα . ὥς καὶ ὁ γινώσκων , ὅτι Τυφῶν ἐστὶ πᾶσα πυρὸς ἀνάδοσις , καὶ ξενισθῆσεται , παρὰ τισὶ μὲν εὐρίσκων τῶ-τον ἐν (b) Σικελίᾳ τύφεσθαι · παρὰ (c) ἑ-τέροις δὲ ἐν (d) Κιλικίᾳ καὶ τοῖς Ἀρίμοις ὄρεσι · παρὰ ἐνίοις δὲ ἀλλαχῇ . εἰ δὲ (e) μυ-θικὸν τινὰ δαίμονα τῶτον δοκήσει , ξeni-σθῆσεται πάντως , ἐν διαφόροις τόποις τῶ-τον ἀκῶν τυφόμενον , ὥσπερ καὶ τὰ τέτοις ὁμοία εὐρίσκων ἕτως .

Μακάρων δὲ νήσους τὰς Θήβας ὁ ἐπι-γραμματογράφος ἐκάλεισε , κολακικῶς εἰ-κάζων τὰς Θήβας νήσοις Μακάρων · αἱ γὰρ Θῆβαι νῆσος καὶ εἰσι . Θεῶν δὲ βασιλέα ἐκείνον εἶπε , τετέστι βασιλέων βασιλέα .

EMENDATIONES.

(a) Τῷ δ' , pro τῷ δ' , ex accurat. MSS. (b) Σικελία rescipsi , pro Κιλικία , auctoritate quinque exempl. (c) Ἑτέροις malui legere cum iisdem libris , quam iterum τισί . (d) Κιλικία , pro Σικελία , ut supra . (e) Μυθικόν , pro θυμικόν , ex cunctis fere MSS. quamvis utraque vox admitti possit .

"Οπε σφέ μήτηρ ἡ πάλης ἐμπείραμος,
 Τὴν πρόσθ' ἀνάσσαν ἐμβαλῆσα Ταρτάρῳ,
 Ὡδῖνας ἐξέλυσε λαθραίας γονῆς,
 Τὰς παιδοβρώτας ἐκφυγῆσ' ὁμευνέτε
 1200 Θοῖνας ἀσέπτους· ἔδ' ἐπίανε βορᾶ
 Νηδὺν, τὸν ἀντίποινον ἐκλάψας πέτρον,
 Ἐν γυοκόλλοις σπαργάνοις εἰλιγμένον,
 Τύμβος γεγώς Κένταυρος ὠμόφρων σποράς.
 Νήσοις Μακάρων δ' ἐγκατοικήσεις, μέγας
 1205 Ἴρως, ἀρωγὸς λοιμικῶν τοξευμάτων.

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 1200. ἀσέμνους Vat. 916. et 1306. ἐπίανε pro ἐπίανεν tuentur Vat. 972. 1307. Pal. 40. 158. Casan. memb. et Selden. Vers. 1202. γυοκόλλοις pro γυοκόλλοις tuentur Vat. 117. 972. uterque Casan. aliiue. εἰλιγμένον pro εἰλιγμένον ex Vat. 915. et 972. εἰλημένον Vat. 117. 916. 1471. et Pal. 139. Vers. 1203. γεγονώς Vat. 1471. et Pal. 139. Vers. 1204. conjunct. δ' agnoscunt modo Vat. 1306. 1471. Pal. 139. et Alexand. Casan. vero memb. νήσοις δὲ legit fortasse melius. ἐγκατοικήσεις Pal. 158.

Θεοὶ γὰρ καὶ οἱ βασιλεῖς, ὡς ἐφημεν, λέγονται. αἱ δὲ τῶν Μακάρων νῆσοι ἐν τῷ Ὠκεανῷ κεῖνται, περὶ ὧν μετὰ μικρὸν ἐρῶ.

1196-98. "Οπε σφέ μήτηρ.) αἱ μὲν ἱστορίαι ἐλέχθησαν· ἡ δὲ σύνταξις, ἔτιω· "Οπε σφέ καὶ αὐτὰ τῷ Διὶ ἡ μήτηρ Ῥέα ἔμπειρος τῆς πάλης ἐξέλυσε τὰς ὠδῖνας τῆς λαθραίας γονῆς, τὴν πρόσθ' ἀνάσσαν Εὐρυνόμην ταρταρώσασα. τὸ δὲ σφέ ἀντί τῶν αὐτῶν, ἀντίπτωσις ἐστίν.

Πάλης ἐμπείραμος.) ἡ Ῥέα, διὰ τὸ καταπαλάσσει Εὐρυνόμην, καὶ ταρταρώσασα. τὰ δὲ τῆς τεκνοφαγίας τῷ Κρόνῳ, καὶ ἡ κρυφία γονὴ τῷ Διὶ, καὶ ὁ καταποθεὶς ὑπὸ Κρόνῳ ἀντ' αὐτῶν λίθος, πάντα δῆλα καὶ ἰδιώταί.

1200-05. Οὐδ' ἐπίανε βορᾶ.) ἡ σύν-

ταξις, (a) ἔτιω· Οὐδ' ἐπίανε καὶ ἐκόρησε τὴν νηδὺν ἐν τῇ βορᾷ ὁ ὠμόφρων Κένταυρος, ἦγεν ὁ Κρόνος, ὁ γεγώς καὶ γενόμενος τύμβος τῆς σποράς τῶν τέκνων αὐτῶν. πῶς δὲ καὶ ἐπίανε τὴν νηδὺν; ἐκλάψας καὶ καταπιὼν (b) (κυρίως δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν κυνῶν) τίνα καταπιὼν; τὸν ἀντίποινον τῷ Διὶ πέτρον, (c) εἰλημένον καὶ ἐντετυλιγμένον ἐν σπαργάνοις γυοκόλλοις, ἥτοι τοῖς κολλῶσι καὶ σφίγγουσι τὰ γῆα καὶ τὰ μέλη· τὰ γὰρ σπάργανα καὶ συγκολλὰ καὶ σφίγγει τὰ τῶν βρεφῶν μέλη. τύμβον καὶ τάφον σποράς καὶ τῶν τέκνων τὸν Κρόνον λέγει, ὅτι τὸς ἰδίους παῖδας ἥσθιε, μαθὼν ἐκ τῆς μητρὸς αὐτῶν Γῆς, καὶ τῷ Οὐρανῷ, τῷ ἰδίῳ πατρός, ὅτι ὑπὸ τινος τῶν αὐτῶν παίδων τῆς βασιλείας ἐκρίθησεται. Κένταυρον δὲ τὸν αὐτὸν καλεῖ, ὅτι

EMENDATIONES.

(a) Addidi ex quinque exempl. (b) Haec uncis inclusi. (c) Εἰλημένον cum aspero, pro εἰλημένον, ex tribus Codic. Vat. 117. 916. 1471. Ceterum in contextu accuratior. lect. reposui.

Ubi ipsius mater luctae perita,
 Priorem reginam injiciens Tartaro,
 Dolores exolvit occulti partus,
 Puerivoras effugiens conjugis
 1200 Epulas impias: neque saturavit voratione
 Ventrem, vicarium deglutiens lapidem,
 Membra-constringentibus cunabulis involutum,
 Sepulcrum factus Centaurus crudelis prolis.
 In insulis Beatorum autem habitabis, magne
 1205 Heros, vindex pestiferarum sagittarum:

PARAPHRASIS.

Natalem, inquam, quod ibi mater Rhea, priori regina Eurynome de coelo in tartarum deturbata, furtim eum peperit, nefandas ex liberorum carnibus conjugis Saturni cavens epulas: qui sepulcrum, crudelis! prolis suae, lapide mollibus incunabulis involuto vice infantis Jovis deglutito, inde alvum dape illa non explevit. In Fortunatis ergo insulis, Boeotiis Thebis, habitabis, magne heros, aurae pestilentis averruncus: ubi ex Ophryneo ablatum tumulto te vchet servatorem Theba-

Ἰππῶ ὁμοιωθεὶς, ἐμὴν Φιλύρα, τῇ Ὀκεανῶ θυγατρὶ, καὶ ἐγέννησε Χείρωνα τὸν Κένταυρον· μόνος γὰρ τῶν Κενταύρων ὁ Χείρων ἐκ Κρόνου ἐγεννήθη, οἱ δὲ λοιποὶ πάντες Κένταυροι, παῖδες εἰσὶν Ἰξίονος καὶ Νεφέλης.

Ex 1204. (a) Νήσοις Μακάρων.) ἔτος * νήσους Μακάρων * τὰς Θήβας λέγει, πλανηθεὶς ἐξ ὧ ἐῖπομεν ἐπιγράμματος. εἶπον δὲ ἀνώτερον, ὅτι καὶ ὁ τὸ ἐπιγράμμα γράψας εἶδε μὴ εἶναι τὰς Θήβας νήσους Μακάρων· κολακικῶς δὲ τῷ φησιν· αἱ γὰρ Μακάρων νῆσοι παρ' Ὀκεανὸν βαθυδίην (b) εἰσὶ, κατὰ τὴν Ἡσίοδον, Ὅμηρον, Εὐριπίδην, Πλάτωνα, Δίωνα, Προκόπιον, Φιλόστρατον, καὶ λοιπὰς· περὶ γὰρ τὸν Ὀκεανὸν εἰσὶν ἡ Βρεττανία νῆσος, μεταξὺ τῆς τε ἐν δύσει κεμένης Βρεττανίας, καὶ Θέλης τῆς πρὸς ἀνατολὴν· λέγεται δὲ τὰς τῶν ἀποθνησκόντων ψυχὰς ἐκεῖσε διακομί-

ζεσθαι· παρὰ γὰρ τὴν ἀκτὴν τῆς Ὀκεανῶ, τῆς παρὰ τὴν Βρεττανίαν ταύτην νῆσον, ἰχθυοθήραι ἄνθρωποι κατοικοῦσιν, ὑπὸ κοίμην Φράγγοις· φόρον δὲ μὴ τελῶντες αὐτοῖς, διὰ τὸ παραπέμπειν τὰς τῶν τελευτάντων ψυχὰς, ὡς φασιν· ἔτοι γὰρ ἀπελθόντες ἐν ταῖς τῶν ἑαυτῶν οἰκίαις περὶ ἐσπέραν, καθεύδουσιν· ἀρασσόμενων δὲ μετὰ μικρὸν αἰσθάνονται τῶν θυρῶν, καὶ φωνῆς ἀκούουσιν ἐπὶ τὸ ἔργον καλῆς αὐτῆς· ἀναστάντες δὲ, πρὸς τὸν αἰγιαλὸν βαδίζουσιν, καὶ εἰδότες, ποία ἄγει αὐτῆς ἀνάγκη· ὁρῶσι δὲ ἀκάτεις παρεσκευασμένας, ἀλλ' οὐ τὰς αὐτῶν, κενὰς μέντοι ἀνθρώπων, ἐν αἷς εἰσελθόντες, κοπιλατῶσι, καὶ αἰσθάνονται βάρους τῶν πλοίων, ὡς ἐξ ἐπιβατῶν· εἰδέναι δὲ ὁρῶσι· ῥοπῇ δὲ μιᾷ καταίρουσιν εἰς τὴν Βρεττανίαν νῆσον, μόλις, ὅτε χρωῶνται ταῖς ἰδίαις ναυσὶ νυχθημέρῃ κατάραι δυνάμενοι· κατάραι

EMENDATIONES.

(a) Ita distinxi ex duobus Codic. * Adjeci ex iisdem MSS. (b) Supplevi ope septem librorum.

Ὅπρ σε πεισθεῖς Ὠγύγῃ σπαρτὸς λεῶς
 Χρησμοῖς Ἰατρῶ, Λεψίῃ, Τερμινθέως,
 Ἐξ Ὀφρυνείων ἡρίων ἀναιρύσας,
 Ἄξει Καλύδνῃ τύρσιν Ἀόνων τε γῆν
 1210 Σωτήρ', ὅταν κάμνωσιν ὀπλίτη στρατῶ,
 Πέρθοντι χῶσαν, Τηνέρε τ' ἀνάκτορα.
 Κλέος δὲ σὸν μέγιστον Ἐκτήνων πρόμοι
 Λοιβαῖσι κυδανῶσιν, ἀφθίτοις ἴσον.

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 1207. Τερμινθέως Vat. 1471. Alexand. Barber. Casan. chart. et Bar. Τερμινθέως alii. Vers. 1208. Ὀφρυνείων Vat. 1471. et Pal. 139. Vers. 1209. Καλύδνῃ Vat. 916. Pal. 139. Alexand. Casan. chart. et Baroc. Vers. 1210. ὅτ' ἄν, pro ὅταν, Vat. 117. et Seld. Vers. 1212. τὸ μέγιστον deest in Vat. 916. Vers. 1213. ἴσον, pro ἴσον, ex Vat. 117. 1306. 1307. aliisque.

παντες δὲ πρὸς τὴν νῆσον, πάλιν ἑξένα ὀρώσι, φωνῆς δὲ ἀκῶσαι τῶν δῆθεν ὑποδεχομένων τῆς αὐτῶν ἐπιβάτας, ἀπαραριθμύτων αὐτῆς καὶ πατρόθεν καὶ μητρόθεν, ἔτι δὲ καὶ ἐξ ἀξίας, καὶ τέχνης, καὶ ὀνόματος τὸν καθ' ἑνα καλέντων. οἱ δὲ τῶν δῆθεν ἀποφορτιστάμενοι, πάλιν ἐλαφροτέροις τοῖς σκάφεσι μιᾷ ῥοπῇ πρὸς τὰς οἰκίας αὐτῶν ὑποσρέφουσιν. ἐκ τῶν πολλοῖς ἔδοξεν, ἐκεῖ εἶναι τὰς Μακάρων νήσους, καὶ τῆς ἀποβεβιωκότας ἐκεῖσε διαπεραῖσθαι.

1206. Ὠγύγῃ σπαρτὸς λεῶς.) Ὠγυγος, ἀρχαῖος βασιλεὺς Θηβῶν, ἀφ' οὗ καὶ Ὠγυγία πόλις ἐν Θήβαις. ἐκ τῶν δὲ καὶ πᾶν τὸ ἀρχαῖον, Ὠγυγιὸν φασί, διὰ τὸ πολὺ αὐτὸν γενέσθαι ἀρχαιοτάτον. ὁ δὲ Ὠγυγος, υἱὸς ἦν Ποσειδῶνος καὶ Ἀλίστρας. Λύκος δὲ ἐν τῷ περὶ Θηβῶν ἱστορεῖ, „Με, „τὰ τὰ κατὰ Δευκαλίωνα Ζεὺς μιγείς „Ιο, „δάμα, τῇ Τιθωνῇ τῇ Ἀμφιτρυῶνος, „γενναῖ Θήβην, ἣν δίδωσιν Ὠγύγῳ, ἀφ' „οὗ Ὠγυγίη ἢ Θήβη, „. Ἄλλος δὲ πάλιν ἱστορικὸς λέγει, ὅς Ζεὺς Θήβην μιγείς, Αἴγυπτον γενναῖ, οὗ θυγάτηρ Κάρχη, ἀφ' ὧν ἢ τε τῆς Αἰγύπτου πόλις Θήβη ἐκλήθη, καὶ ἡ Καρχηδὼν νῆσος. καὶ ὁ Ὠγυγος Θη-

βῶν Αἰγυπτίων ἦν βασιλεὺς, ὃθεν ὁ Κάδμος ὑπάρχων, ἐλθὼν ἐν Ἑλλάδι, τὰς ἑπταπόλεις ἐκτίσας, καὶ Ὠγυγίας πόλιν ἐκάλεσε, πάντα ποιήσας εἰς ὄνομα τῶν Αἰγυπτίων Θηβῶν. Ἄλλοι δὲ ἀπὸ τῆς σφραγισθείσης ὑπὸ τῷ Κάδμῳ βοῆς φασί Θήβην τὴν ἑπταπόλιν κληθῆναι. θήβη γὰρ ἢ βῆς κατὰ Σύρην. μαρτυρεῖ δὲ σὺν ἄλλοις καὶ ὁ Περικλητῆς, τὰς Αἰγυπτίας Θήβας λέγων Ὠγυγίας καλεῖσθαι. φησὶ γὰρ ἔτι.

Θήβην Ὠγυγίην, ἑκατόμυλον - ἐνθα γεγωνῶς

Μέμνων ἀντέλλεσαν ἐὴν ἀσπάζεται Ἡὼ.

Ἔτος δὲ ὁ Λυκόφρων τὰς ἑπταπόλεις ἀγνοῶν, Ὠγυγίας καλεῖ. Σπαρτὸς δὲ λεῶς εἰσιν οἱ Θηβαῖοι. Κάδμος γὰρ ἀνελὼν τὸν Ἄρεος δράκοντα, φύλακα τῶν τῆς Δίρκης ὑδάτων ὑπάρχοντα, ὅτι Σέριφον ἀνείλε καὶ Διηλέοντα, φίλος τῷ Κάδμῳ, ὕδωρ πρὸς τὴν θυσίαν ἀποκομίζοντας, ἀνασπάσας τῆς ὁδόντας αὐτῶν, ἔσπειρε, καὶ ἀνεδόθησαν ἔνοπλοι ἄνδρες, ἐξ ὧν, ὡς φασιν, οἱ Θηβαῖοι κατάγονται. ἀλλὰ ταῦτα μυθικὰ. Παλαίφατος δὲ ὁ (a) ἱστορικὸς

EMENDATIONES.

(a) ἱστορικὸς rescripsi, pro Στωϊκός, ex duobus MSS.

Ubi te obsequens Ogygi satus populus
 Oraculis Medici, Lepsi, Terminthei,
 Ex Ophryneis sepulcris sustollens,
 Feret ad Calydni moenia, Aonumque terram,
 1210 Servatorem, quum defatigabuntur armato exer-
 Populante regionem, Tenerique delubra. (citu,
 Decus denique tuum maximum Thebanorum
 (optimates
 Libationibus honorabunt, Immortalibus aequale.

PARAPHRASIS.

nus populus, iatri Apollinis oraculo obsecutus, quum pestilentia simul et hostica manu, regionem opulentumque Teneri, filii Apollinis, templum populante, vexabitur. Tuam denique ingentem gloriam Thebanorum optimates sacrificiis, ut divinam, venerabuntur.

ψυχρῶς μὲν, ὅμως δὲ ἀλληγορικῶς, ὁ δόν-
 τας ἔχειν ἐλεφάντων τὸν Κάδμον λέγει,
 ἐλθόντα ἐκ Φοινίκης, καὶ τῆς διασπείραν-
 τα συμμαχίαν σχεῖν κατὰ τὴν ἀδελφῆ αὐ-
 τῆς. Ἀνδροτίων δὲ ὁ ἱστορικὸς μετὰ σπο-
 ράδων τινῶν φησὶ τὸν Κάδμον * ἐκ Φοινί-
 κης * εἰς Θήβας ἐλθεῖν. ἐγὼ δὲ φημι, τὸν
 δράκοντα τῆτον λησὴν εἶναι, ἢ (a) το-
 πάρχην. ἐπιθέσθαι δὲ βύοντι τῷ Κάδμῳ,
 καὶ ἀνελεῖν τινὰς τῶν φίλων αὐτοῦ. ὕστερον
 δὲ ὁ Κάδμος παραταξάμενος, αὐτὸν τε
 κτείνει τὸν δράκοντα, καὶ ἑτέρας τῶν σὺν
 αὐτῷ, ἧς καὶ ὁ δόντας καλεῖ, διὰ τὸ δηκ-
 τικὲς εἶναι. πολλὰς δ' αὐτῶν καὶ διεσκορ-
 πισεν, ὧν τινὰς καὶ ἀγχιθεῖς καὶ γαμβρὸς
 ἐποίησατο.

Ὡγύγης σπαρτὸς λεῶς.) ἢ σύνταξις,
 (b) ἔτις. Ὅπως σε, (c) ὦ Ἐκτορ, ἄξει
 ὁ σπαρτὸς λεῶς τῆς Ὡγύγης εἰς τὰς Θήβας,
 τὴν τύρσιν καὶ τὸ τεῖχος τῆς Καλύδνης, τὴν
 γῆν τε τῶν Ἀόνων. ἄξει δὲ ποταπὸν;
 σωτήρα. πότε; ὅταν κάμνωσι πολεμικῶ
 στρατῷ πορθῶντι τόδε καὶ τόδε. ἄξει δὲ
 πόθεν; ἀνειρύσας καὶ ἐλκύσας σε ἐξ Ὀφρυ-

νῆς, τόπος τῆς Τροίας. ἄξει δὲ πεισθεῖς
 χρησμοῖς Ἰατρῆς, Λεψίς, Τερμινθέως, ἦτοι
 τῆς Ἀπόλλωνος.

1208. Ἐξ Ὀφρυνεῶν ἠρίων.) Ὀφρυνὸς,
 τόπος τῆς Τροίας, ὅπως ἐκεῖτο τὰ τῆς Ἐκ-
 τορος ὅσα, ὅθεν οἱ Ἕλληνες χρησμῶ με-
 τεγενκόντες αὐτὰ, ἐθαψαν ἐν Θήβαις ἐπὶ
 τὴν Οἰδιποδείαν κρήνην καλεσμένην.

1209. Καλύδνης τύρσιν.) τύρσις, τὸ
 τεῖχος, ὅτι πρῶτοι Τυρσηνοὶ τειχοποιεῖν
 ἤρξαντο. Καλύδνης δὲ νῦν τύρσιν τὰς Θή-
 βας λέγει. Καλύδνος γάρ τις ἐβασίλευσε
 πρῶτος τῶν Θηβῶν, μετ' ὃν Ὡγύγης.
 ὄντινα Καλύδνον καὶ πυργῶσαι τινὲς φασὶ
 τὰς Θήβας, τὰς ἑπταπύλους, ὥς μηδὲ
 τὸν Ὅμηρον ἀνεγνωκότες, ὅτι Ζῆθος καὶ
 Ἀμφίων αὐτὴν * ἐπίσαν καὶ * ἐτείχισαν.

Ἀόνων.) Ἀόνες, ἔθνος Βοιωτικόν.

1210. Ὀπλίτη στρατῷ.) πολέμῳ γὰρ
 καὶ λοιμῷ τρυχόμενοι οἱ Θηβαῖοι, χρησμῶ
 τὰ τῆς Ἐκτορος ὅσα ἐν Θήβαις ἀποκομί-
 σαντες, ἐθαψαν.

1211. Τινέρας τ' ἀνάκτορα.) τὰ τῆς
 Τινέρας μαντεῖα καὶ βασιλεία. ὁ δὲ Τή-

EMENDATIONES.

* Interjeci ope trium exempl. (a) Τοπάρχην, pro τόπαρχον, ex quatuor Cod.
 (b) Supplevi ope omnium pene librorum. (c) Sic lego, pro Ἐκτορα, cum duo-
 bus exempl. * Adjeci ex tribus MSS.

- Ἦξει δὲ Κνωσσὸν, καπὶ Γόρτυνος δόμους
 1215 Τῆμόν ταλαίνης πῆμα, πᾶς δ' ἀνάστατος
 Ἔσαι στρατηγῶν οἶκος· ἔγὰρ ἦσυχος
 Πορκεὺς δίκωπον σέλμα ναυσολῶν ἔλα,
 Λεῦκον σροβήσων, φύλακα τῆς μοναρχίας,
 Ψυδραῖσί τ' ἔχθραν μηχαναῖς ἀναπλέκων.
 1220 Ὅς ἔτε τέκνων φείσεται, ἔτε συγγάμῃ
 Μήδας δάμαρτος, ἠγριωμένος φρένας,
 Οὐ Κλεισιθήρας θυγατρὸς, ἥς πατὴρ λέχος
 Θρεπτῶ δρᾶκοντι συγκαταινέσει πικρὸν.
 Πάντας δ' ἀνάγνοις χερσὶν ἐν ναῶ κτενεῖ,
 1225 Λώβαισιν αἰκισθέντας, Ὀγκαίῃ βοθήρῃ.

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 1214. Κνωσσὸν Vat. 1471. et Pal. 139. Vers. 1218. Artic. τῆς non agnoscunt Vat. 916. 972. 1471. Pal. 142. 158. Alexand. Barber. et Barocc. Vers. 1219. χεύ-
 δεσι Vat. 916. Vers. 1221. φρένα alii. Vers. 1222. Κλεισιθύρας Pal. 139. Vers. 1223.
 συγκατανεύσει Vat. 1471. et Pal. 139. Vers. 1224. κτανεῖ Vat. 1307.

νερος υἱὸς ἦν Ἀπόλλωνος καὶ Μελίας,
 τῆς Ὠκεανῆς μὲν θυγατρὸς· Ἰσμηνῆ δὲ
 ἀδελφῆς. αὕτη γὰρ ἡ Μελία ὑπὸ Ἀπόλ-
 λωνος φθαρεῖσα, τὸν Τήνερον τῆτον γεν-
 νᾷ, ᾧ τὴν μαντικὴν Ἀπόλλωνος χαρίζε-
 ται. ἦν δὲ τὸ μαντεῖον αὐτῆς περὶ τὸν
 Ἰσμηνὸν, Θηβῶν ποταμὸν.

1214. Ἦξει δὲ Κνωσσὸν.) (a) Δυσυ-
 χήσασι, φησι, καὶ οἱ Κρήτες δι' ἐμὲ. Κνωσ-
 σὸς γὰρ ἔστι πόλις Κρήτης, ὅθεν ἦν καὶ
 Ταῦρος ὁ στρατηγός, ὁ τὴν Εὐρώπην ἀρ-
 πάξας, ὁ Κνωσσιος.

Γόρτυνος δόμους.) καὶ ἡ Γόρτυνα, πόλις
 Κρήτης, ὡς καὶ Ὅμηρος φησι.

* Κρητῶν δ' Ἰδομενεὺς δαρικλυτὸς ἠγε-
 μόνευεν*.

Οἱ Γνωσσὸν τ' εἶχον, Γόρτυνά τε τει-
 χιδέσσαν.

καὶ Ξενίων δὲ ἐν τῷ περὶ Κρήτης τὰς ἐκα-
 τὸν πόλεις τῆς Κρήτης κατ' ἔνομα λέγει.

1215-16. Πᾶς δ' ἀνάστατος (b) ἔσαι.)
 διὰ τὸ συμβᾶν ὑπὸ Λεύκῃ ἐν τοῖς οἴκοις
 Ἰδομενεὺς συλληπτικῶς εἶπε· Πᾶς δ' ἀ-
 νάστατος ἔσαι στρατηγῶν οἶκος.

1217. Πορκεὺς.) ὁ ἀλιεὺς· νῦν δὲ
 τὸν Ναύπλιον λέγει, ἐπειδὴ εἰς ἀλιευτι-
 κὸν σκάφος ἐμβὰς, ἐπλεῖ, πλανῶν, ὡς
 πρὶν εἶπεν, εἰς τὰς ἀλεκτόρων σεφανό-
 μους ὀρνίθας, τὰς γυναῖκας τῶν ἐν Τροίᾳ
 ὄντων Ἑλλήνων. ἢ ἔτως· Καθὼς περ ὁ
 ἀλιεὺς τὰς ἰχθῦς πλανῶν ἀγρεύει, ἔτω
 καὶ ὁ Ναύπλιος τὰς τῶν Ἑλλήνων γυναῖ-
 κας, ἀγρεύσας διὰ δόλῃς, ἐποίησε μοιχευ-
 θῆναι. διὰ τῆτο καλῶς αὐτὸν παρείκασε
 πορκεῖ.

EMENDATIONES.

(a) Δυσυχήσασι, pro δυσυχᾶσι, ex quatuor exempl. Pottero etiam cum Baroc.
 et Graev. assentiente. * Supplevi ope duorum Cod. (b) Addidi ex iisdem MSS.

Pertinget etiam Gnossum, et ad Gortynis
 1215 Meum miserae exitium; totaque eversa (aed es
 Erit ducum domus: non enim placidus
 Piscator biremem ratem navigans aget,
 Leucum versaturus custodem regni,
 Fallacibusque inimicitias machinis connectens;
 1220 Qui neque liberis parcat, neque conjugī
 Medae uxori, exasperatus animo,
 Non Clesitherae filiae, cujus pater torum
 Alumno draconi spondebit acerbum:
 Sed omnes impiis manibus in templo occidet,
 1225 Contumeliis affectos, Oncaee foveae.

PARAPHRASIS.

Porro Gnossum etiam et Gortynam, Cretenses urbes, perveniet clades, perveniet luctus mei miserae, totaque vastabitur Idomenei domus. Turbulentus enim Nauplius, biremem piscatoriam navem conscendens, in Cretam navigabit, Leucum, Idomenei regni sequestrem, instigaturus, fallacibusque odium dolis conciliaturus. Et quidem perfidus custos, domini et alumni sui Idomenei, a quo, quum puer expositus esset, susceptus, educatus, et pro filio adoptatus fuit; proditor, neque liberis, neque conjugī Medae, neque ipsi denique filiae Clesitherae, sibi jam antea desponsae, parcat: sed omnibus ad unum in Cereris templo contumeliose et crudeliter obtruncatis, concreditum imperium occupabit.

1218. Λευκον.) (a) ὁ Λευκός, τῷ χαλκῷ Τάλῳ τῷ Κρητῷ ἦν υἱός, ὅτινι Ἰδομενεὺς τὴν βασιλείαν καὶ τὸν οἶκον παρέθετο, ἐπὶ τὴν Τροίαν ἀπαίρων. τῷτον πείθει Ναυπλῖος ἐπιθέσθαι τῇ βασιλείᾳ τῷ Ἰδομενέῳ. ὃς τὴν γυναῖκα τῷ Ἰδομενέῳ, Μηδαν καλεσμένην, ἀνείλε, καὶ τὴν θυγατέρα Κλεισιθήραν, ἣν ὑπέσχετο δώσειν αὐτῷ γυναῖκα, ἐπειδὴν ἀπὸ τῆς Τροίας ὑποσρέψῃ. ἀνείλε δὲ καὶ τὰς παῖδας αὐτῆς, Ἰφικλὸν καὶ Λευκόν. ἐπανελθὼν δ' Ἰδομενεὺς ἐκ Τροίας, ἐξετύφλωσεν αὐτὸν τὸν ἀποσάτην Λευκόν. ἔτος δὲ ὁ Λευκός, παῖς ὢν, ἐξετέθη, ὃν λαβὼν Ἰδομενεὺς, ἐθρε-

ψε κατ' ἐαυτῷ. διὸ καὶ θρεπτὸν δράκοντα τῷτον καλεῖ.

1222. Οὐ Κλεισιθήρας.) συνέθετο γὰρ Ἰδομενεὺς Λεύκῳ, εἰ ἐπανελθοὶ τῆς Τροίας, δῶναι πρὸς γάμον Κλεισιθήραν τὴν θυγατέρα (b) αὐτῷ.

1225. Ὀγκᾶς βόθρυς.) τῷ Ἐριννυακῷ, ἥτοι τῆς Δήμητρος. Ἐριννὺς γὰρ ἡ Δημήτηρ ἐν Ὀγκᾷ, πόλει τῆς Ἀρκαδίας, τιμαῖται, ὡς καὶ Καλλίμαχος.

Τὴν μὲν ὁ γ' ἐσπέρμηκεν Ἐριννύϊ

(c) Τελφωσσαίῃ.

εἰσὶ δὲ καὶ Ὀγκᾷ, κώμῃ Θηβῶν, ἧς Κάδμος Ἀθηνᾶς ἀγαλμα ἰδρύσατο.

EMENDATIONES.

(a) Haec ita distinxi, praemissa textus voce, Vat. 972. secutus. (b) Adjeci, ex quinque libris. (c) Τελφωσσαίῃ, pro Τελφωσσαίῃ, ex tribus accurat. MSS.

Γένος δὲ πάππων τῶν ἐμῶν αὐθις κλέος
 Μέγισον αὐξήσῃσι ἀμναμοί ποτε,
 Αἰχμαῖς τὸ πρωτόλειον ἄραντες σέφος,
 Γῆς καὶ θαλάσσης σκηπτρα καὶ μοναρχίαν
 1230 Λαβόντες. Οὐδ' ἀμνησον, ἀθλία πατρίς,
 Κῦδος μαξανθὲν ἐγκατακρύψεις ζόφῳ·
 Τοιςδ' ἐμός τις σύγγονος λείψει διπλῆς
 Σκύμνος λέοντας, ἔξοχον Ῥώμῃ γένος,
 Ὁ Κασνίας τε, τῆς τε Χειράδος γόνος,
 1235 Βελαῖς ἄριστος, ἔδ' ὄνοςος ἐν μάχαις·

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 1228. κλέος pro σέφος Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 139. Alexand. Cas. chart. et Barocc. Vers. 1229. μοναρχίας Vat. 1471. et Barber. Vers. 1231. ἐγκατακρύψει Vat. 1307. 1471. Pal. 139. 158. Barb. et uterque Potter. Vers. 1232. συγγενῆς Pal. 142. Vers. 1233. Ῥώμῃ pro Ῥώμης reposui ex omnibus Vatic. omnibus Pal. excepto 142. Alexand. utroque Casan. utroque Potter. aliisque. Vers. 1234. Alterum τὲ non agnoscunt Barber. et Barocc. Χειράδος alii.

1226-30. Γένος δὲ πάππων.) περὶ Ῥωμαίων ἐνταῦθα διαλαμβάνει. τὰ δὲ λοιπὰ τῆς σχολῆς, γελοῖα· φασὶ γὰρ, Λυκόφρονος ἑτέρου εἶναι τὸ ποίημα, ἢ τῆς γραψάντος τὴν Τρωάδα· συνήθης γὰρ ὢν τῷ Φιλαδέλφῳ, ἢ ἂν περὶ Ῥωμαίων διελέγετο. τῆτο δ' ἢ δύναμαι νοῆσαι, πῶς ἢ ἐστὶ τῆς γραψάντος αὐτὸ· ἔτι γὰρ ὤφειλον εἰπεῖν, ὅτι, Οὐκ ἔστι τῆς λεγομένης (a) γραφέος αὐτὸ Λυκόφρονος, ἀλλ' ἑτέρου. καὶ ἄλλην δὲ φλυαρίαν, ἢ μᾶλλον φλυαρίας, φασὶ, Ῥώμον καὶ Ῥωμύλον ἀπὸ Κρεσσης, τῆς Πριάμης, γεννηθῆναι λέγοντες, πολλὰς πάνυ γενεαῖς ὑψέρως γενομένης, ὡς γράφων περὶ τέτων ἀκριβέστερον, δείξω. καὶ μία μὲν αὕτη φλυαρία· δευτέρα δὲ, ὅτι μετὰ τῶν Ἑκτορος παίδων, Ἀστυάνακτος τῆς ἀνηρημένης ἐν Τροίᾳ, καὶ Σαπερνίς, τὴν Ῥώμην ἐκτίσαν.

Ex 1227. (b) Ἀμναμοί.) οἱ ἀπόγονοι, Κυρηναῖκός· καὶ γὰρ ἀμναμοί, οἱ τῶν ἀμνῶν παῖδες. ἢ δὲ σύνταξις, (c) ἔτι· Οἱ δὲ ἀμναμοί καὶ ἀπόγονοι τῆς γένος με αὐξήσῃσι ποτε αὐθις καὶ ὑπερον μέγιστον κλέος τῶν ἐμῶν πάππων, τῆτες (d) τὰ τῶν προγόνων με. τί δὲ ποιήσαντες αὐξήσῃσι τὸ κλέος; ἄραντες τὸ πρωτόλειον σέφος ἐν ταῖς αἰχμαῖς, καὶ γῆς καὶ θαλάσσης λαβόντες σκηπτρα καὶ μοναρχίαν.

1230-35. * Οὐδ' ἀμνησον *.) Οὐδ' ἀμνημόνευτον τὴν δόξαν σε κατακρύψεις μαξαντεῖσαν τῷ ζόφῳ, ὡς ἀθλία πατρίς Τροία· τίς γὰρ ἐμός συγγενῆς, ἦτοι ὁ Αἰνείας, ὁ γόνος τῆς Κασνίας, τῆς Χειράδος τε, ἢ γὰρ τῆς Ἀφροδίτης, ὁ ἄριστος ἐν ταῖς βελαῖς, ἔδ' μεμπτός ἐν ταῖς μάχαις, τοιςτέρας λείψει δύο νέας λέοντας, ἔξοχον καὶ ὑπερέχον γένος ἐν τῇ Ῥώμῃ.

E M E N D A T I O N E S .

(a) Γραφέος, pro γραφέω, ex omnibus libris. (b) Haec ita distinxi juxta Cod. Vat. 972. (c) Adjeci cum praeced. conjunct. δὲ ex quinque exempl. (d) Sic lego cum tribus MSS. pro: τὸ προγονικόν. * Praefeci ex distinxi, duos Cod. secutus.

Generis vero avorum meorum rursus gloriam
 Maximam augebunt nepotes olim,
 Hastis primam-victoriae reportantes coronam,
 Terrae et maris sceptrum et imperium
 1230 Accipientes. Neque obscuram, misera patria,
 Gloriam marcescentem occultabis tenebris:
 Tales meus quidam consanguineus relinquet
 Scymnos leones, eximiam Romae stirpem, (duos
 Castniaeque et Chiradis filius,
 1235 Consiliis optimus, neque vilis in praeliis:

PARAPHRASIS.

Caeterum illustre generis mei avitum decus maximopere augebunt in posterum nepotes Romani, coronam pro devictis perduellibus, ac terrae marisque imperium, adepti. Neque tu, infelix patria Troja, tuum inclytum nomen tenebris marcescens celabis: Tales quippe geminos leones, Romulum et Remum, eximiam Romae stirpem, relinquet meus consobrinus Aeneas, Veneris filius, multum consilio cluens, nec

Ex 1232. Τοιςδε' ἐμός τις σύγγονος.) ὁ Αἰνείας. Τρῶς γὰρ γεννᾷ Ἴλον, Ἀσδάρακον, καὶ Γανυμήδην. (a) καὶ τὸν μὲν Γανυμήδην μυθικῶς ὁ Ζεὺς ἀφαρπάζει. Ἴλος δὲ γεννᾷ Λαομέδοντα. Λαομέδων Πριάμῳ. Πριάμος Ἑκτορα, Κασσάνδραν, Κρέσσαν, καὶ τὰς λοιπὰς. Ἀσδάρακος δὲ πάλιν γεννᾷ Κάπυον. Κάπυος δὲ Ἀγχίστην. Ἀγχίστης Αἰνείαν. ἔτι (b) ἔν Αἰνείας συγγενὴς ἦν Κασσάνδρας. ἦν δὲ καὶ γαμβρὸς αὐτῆς ἐπὶ Κρέσσει τῇ ταύτης ἀδελφῇ, ἐξ ἧς Κρέσσης ἔσχε παῖδα Ἀσκάνιον.

Ἦσαν δὲ τῆς Τροίας πορθημένης, ἢ ἐλευθερωθεὶς ὑφ' Ἑλλήνων αὐτὸς ὁ Αἰνείας, ἢ αἰχμάλωτος ἄχθεὶς ὑπὸ Νεοπτολέμῳ, ὡς φησὶν ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποινηκώς, καὶ μετὰ τὴν ὑπὸ Ὀρέστῃ ἐν Δελφοῖς τῷ Νεοπτολέμῳ ἀναίρεσιν ἐλευθερωθεὶς, οἰκεῖ πρῶτον τὰ περὶ Ῥαμνηλον καὶ Ἀλμωνίαν, πόλεις Μακεδονίας, πλησίον Κίσσης ὁρῆς κειμένας. τὸ δὲ Ῥαμνηλον ἀπὸ τῆς Αἴας ἐκλήθη. αὐτὸς δὲ ἀπὸ Μακεδονίας ἦλθεν

εἰς Ἰταλίαν, ἢ πρὶν Ἀργεῖσα ἐκλεῖτο, εἴτα Σατερνίαν ἀπὸ τῆς Κρόνης (c) (Σατερνὸς γὰρ ὁ Κρόνος παρὰ Ῥωμαίους) εἴτα ἀπὸ τινος Αὔσονος, Αὔσονία. εἴτα Τυρσηνίαν. εἴτα ἀπὸ Ἰταλῆς, ἢ ἀφ' ἐνὸς ταύτης τῶν Γηρυόνης ἀγομένων παρὰ Ἡρακλέους, καὶ ἀπὸ Ῥηγιῶς διανηξαμένης εἰς Σικελίαν, εἰς πεδίον Ἐρυκος, Σολύμων βασιλέως, ἡ δὲ Ποσειδῶνος, Ἰταλία ἢ χώρα ἐκλήθη. ἰταλὸν γὰρ Τυρρήνοισι τὸν ταῦρον καλεῖσιν. ἔτι (b) ἔν Ἰταλία ἢ χώρα ἐκλήθη, ἥς πρῶτος Πῆκος ἐβασίλευσεν, εἴτα ὑὸς αὐτοῦ Φαῦνος, ὅτε καὶ ὁ Ἡρακλῆς (d) ἐκείσε μετὰ τῶν λοιπῶν τῶν Γηρυόνης βωῶν παρεγένετο, καὶ γεννᾷ Λατῖνον ἐκ τῆς Φαύνος (e) θυγατρὸς, ὅς ἐβασίλευσε τῶν ἐκείσε, καὶ ἀπ' αὐτῆς Λατῖνοι πάντες ἐκλήθησαν.

Πεντηκοστῷ δὲ πέμπτῳ ἔτει ἀφ' Ἡρακλέους ἔτος ὁ Αἰνείας μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἄλωσιν εἰς Ἰταλίαν, ὡς ἐφημεν, καὶ Λατίνος παραγίνεται. περὶ Λαύρεντον δὲ προ-

EMENDATIONES.

(a) Ita lego cum tribus exempl. pro: ὃν μυθικῶς ὁ Ζεὺς, &c. (b) Addidi ex accurat. MSS. (c) Haec uncis inclusi. (d) Ἐκείσε, pro ἐκείνος, ex septem exempl. (e) Θυγατρὸς reposui, pro γυναικὸς, ex duobus MSS.

“Ὅς πρῶτα μὲν Ῥαίηλον οἰκήσει μολῶν
 Κισσῶ παρ’ αἰπὺν πρῶνα, καὶ Λαφυσίας
 Κερασφόρους γυναῖκας. Ἐκ δὲ Ἀλμωνίας
 Πάλιν πλανήτην δέξεται Τυρσηνία,
 1240 Λυγχεὺς τε, θερμὸν ῥεῖθρον ἐκβράσσων ποτῶν,
 Καὶ Πίσσ’, Ἀγύλλης θ’ αἱ πυλῦρ’ ῥήνοι νάπαι·

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 2236. Ῥαίηλον alii. μολῶν Selden. Vers. 1237. Κισσῶ Vat. 1471. Barb. Cas. Cart. Barocc. alii. Κισσῶ Pal. 139. Κισσῶ Pal. 40. Vers. 1238. Ἀλμωνίας Canterus ex Stephano in voce. Vers. 1240. θερμῶν Vat. 1307. Vers. 1241. Ἀγύλλης reposui, pro Ἀγγύλλης, ex Vat. 972. Pal. 40. Casan. memb. et Seld. Ἀγκύλλης Cas. chart. Ἀγγύλλης Vat. 1471. et Barber. Ἀγκύλλης Pal. 142. Ἀγκύρης Pal. 139.

σώκειλε, τὸ καὶ Τροίαν καλεῖμενον, παρα-
 (a) Νεμίκιον ποταμὸν, ἔχων καὶ τὸν ἐκ
 Κρεάσης ὑδὸν αὐτῶ Ἀσκάνιον, ἢ Ἴλον·
 ὅπερ φαρόντων τῶν μετ’ αὐτῶ τὰς τραπέ-
 ζας, σελινίνας ἔσας, ἢ ἐκ τῶν σκληροτέ-
 ρων μερῶν τῶν ἄρτων (ὅτι γὰρ εἶχον τραπέ-
 ζας) ἔτι δὲ καὶ χοῖρα λευκῆς ἀπὸ τῶ πλοῖος
 αὐτῶ ἀποσκιρτησάσης ἐπὶ τὸ ἀπ’ αὐτῆς
 (b) ὠνομασμένον Ἀλβανὸν ὄρος, καὶ τριά-
 κοντα τετοκίαις (c) (ἅπερ ἐδήλουν, ὅτι
 τριακοσῶ ἔτι οἱ παῖδες αὐτῶ καὶ γῆν καὶ
 κράτος ἄμεινον ἔχουσιν) ἐπαύθη τῆς ἀλη-
 τείας, ἐκ χρησμῶ τῷτο προακηκῶς. θύ-
 σας δὲ καὶ τὴν χοῖρον, παρεσκευάζετο κτί-
 ζειν πόλιν.

Ὁ δὲ Λατῖνος τῷτον ἐκ εἶα. ἡττηθεὶς
 δὲ πολέμῳ, δίδωσιν Αἰνεία πρὸς γάμον
 Λαβινίαν τὴν αὐτῶ θυγατέρα. Αἰνείας δὲ
 κτίσας πόλιν, (d) Λαβίνιον ὠνόμασε. Λα-
 τῖνος δὲ καὶ Τύρως, τῶ Ρατῶλων βασιλέως,
 πολέμῳ ὑπ’ ἀλλήλων ἀποθανόντων, Αἰ-
 νείας ἐβασίλευσεν. ἀνηρημένους δὲ καὶ Αἰ-
 νείας ἐν Λαβρέντῳ πολέμῳ ὑπὸ τῶν αὐτῶν
 Ρατῶλων καὶ Μυξεντίων τῶ Τυρρηνῶ, ἐγκύς ἔσσης
 τῆς Αἰνείας γυναῖκος Λαβινίας τὸν Σίλβιον,
 Ἀσκάνιος, ὁ ἐκ Κρεάσης παῖς, βασιλεύει,
 ὅς καὶ τὸν Μεξέντιον, πολέμῳ συμβαλόντα,

νικᾷ τελέως, μὴ δεχόμενον τὰς πρεσ-
 βείας, ἀλλὰ τὰ τῶ Λατῖνος πάντα εἰς
 ἐτήσιον δασμὸν ζητῶντα. Αὐξηθέντες δὲ
 οἱ Λατῖνοι (e) (ἐπεὶ καὶ τὸ τριακοσὸν ἔτος
 ἀνέστη, τὸ τῆς χοῖρας αἰνιγμα) Λαβινί-
 ας μὲν ὑπερεφρόνησαν. Ἀλβαν δὲ Λόγγαν,
 τετῆσι Λευκὴν Μακρὰν, καὶ τὸ ἐκείσε ὄρος,
 Ἀλβάνον, ἐκάλεσαν ὁμοίως. τὰ δὲ ἐκ
 Τροίας ἀγάλματα μόνον πρὸς τὸ Λαβίνιον
 (f) δεύτερον ὑπεσφράφησαν. μετὰ δὲ τὴν
 Ἀσκανίαν τελευτήν, ἐχ’ ὁ αὐτῶ παῖς Ἴδλος
 ἐβασίλευσεν, ἀλλ’ ὁ ἐκ Λαβινίας Αἰνείας
 ὑδὸς Σίλβιος. ἢ, κατὰ τινες, Ἀσκανί-
 ας ὑδὸς Σίλβιος. Σιλβίος πάλιν ἄλλος Αἰνείας,
 ὁ Λατῖνος, ὁ Κάπυος. Κάπυος δὲ παῖς Τι-
 βερῖνος, ὁ Ἀμέλιος, ὁ Ἀβεντῖνος.

Μέχρι τῆς τῶ περὶ Ἀλβης καὶ Ἀλβα-
 νῶν. τὰ δὲ περὶ Ῥώμης ἐντεῦθεν. Ἀβεν-
 τῖνος γεννᾷ Νομήτορα καὶ Ἀμέλιον, ἢ, κα-
 τὰ τινες, τὸν Πρόκον. τῶ Πρόκῳ δὲ τῶ-
 τε λέγῃσι παῖδας τῷτον τὸν Νομήτορα καὶ
 Ἀμέλιον. Βασιλεύοντα δὲ τὸν Νομήτορα
 ὁ Ἀμέλιος ἐξήλασε, καὶ Αἰγέστην, τὸν Νο-
 μήτορος ὑδὸν, ἐν κυνηγεσίᾳ ἀναγρεῖ. τὴν δὲ
 ἀδελφὴν Αἰγέστης, θυγατέρα δὲ τῶ προῤῥη-
 θέντος Νομήτορος Σιλβίαν, ἢ Ῥέαν Ἰλιαν,
 ἱέρειαν τῆς Θεᾶς Ἐστίας ποιεῖ, ὡς ἂν παρ-

E M E N D A T I O N E S .

(a) Νεμίκιον, pro Κίον, ex quatuor exempl. (b) Supplevi ope trium MSS. (c) Haec uncis inclusi. (d) Λαβίνιον rescripsi hic et infra ex tribus Cod. (e) Vel haec uncis inclusi. (f) Addidi ex quinque libris, et Selden. * Adjeci ex duo-
 bus MSS.

Qui primum quidem Rhaecelum habitabit pro-
Cissi ad altum verticem, et Laphystias (fectus
Cornigeras mulieres. Ex Almonia autem
Rursus erronem excipiet Tyrrhenia,
1240 Lynceusque, calidum profluentem eructans a-
Et Pisae, Agyllaeque pecorosi saltus. (quarum,

PARAPHRASIS.

acri praelio poenitendus: qui prius Rhaecelum, Macedoniae urbem, profectus, apud Cissum montem, Mímallonesque habitabit. E Macedonia autem exeuntem rursus erronem Tyrrhenia, atque adeo Lynceus, calidis fluens aquis Italiae fluvius, Pisae, et pecorosa Agyllae pascua excipient: ubi in inimicum Nanum, Ulyssem illum,

Θένος διαμείνη· ἐδεδίει γάρ τινα χρησμόν, λέγοντα, ὑπὸ τῶν Νομήτορος παίδων αὐτὸν ἀναιρεθῆναι. διὰ τῆτο, τὸν μὲν Αἰγέστην ἀνείλε· τὴν δὲ, ἰέρειαν τῆς Ἑστίας ἐποίησεν, ὅπως παρθένος καὶ ἄπαις διαμείνη. ἡ δὲ ἐν Ἀρεος ἄλσει ὑδρευομένη, ἔγκυος γίνεται, καὶ γεννᾷ Ῥωμύλον καὶ Ῥῶμον. καὶ τήνδε μὲν ἐξαίτεται, μὴ ἀποθανεῖν, ἡ τῷ Ἀμφλίου θυγάτηρ· τὰ δὲ βρέφη Φαισύλῳ ποιμένι, Λαβρεντίας ἀνδρὶ, ἐδόντο ῥίψαι περὶ τὸν Τίβεριν ποταμόν, ἃ ἡ τῆς θυγῆ λαβῆσα, ἀνέτρεφεν· ἔτυχε γάρ, αὐτὴν τότε νεκρὸν βρέφος τεκεῖν.

Αὐξηθέντες δὲ οἱ Ῥωμύλος καὶ ὁ Ῥῶμος, ἐποίμαινον κατὰ τὰς τῷ Ἀμφλίου ἀγρὰς. ἀνελόντες δὲ τινὰς τῶν τῷ πάππῳ Νομήτορος ποιμένων, ἐπετηρῶντο. κατασχεθέντος δὲ τῷ Ῥῶμῳ, δραμὼν ὁ Ῥωμύλος τῷ Φαισύλῳ λέγει, καὶ ὅς δραμὼν, τῷ Νομήτορι πάντα διηγείται. τέλος ἔγνω Νομήτωρ, τῆς θυγατρὸς αὐτῆς παῖδας ὄντας αὐτὰς. οἱ δὲ συναραμένων πολλῶν ἀναιρῶσι τὸν Ἀμφλίον· τῷ δὲ Νομήτορι πάππῳ αὐτῶν τὴν βασιλείαν τῆς Ἀλβης παρασχόντες, αὐτοὶ τὴν Ῥώμην κτίζουσιν ἀπὸ τῶν ἐν ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς Ῥω-

μύλης ἡλικίας. Πρὸ δὲ τῆς μεγάλης ταύτης Ῥώμης, ἣν ἐκτίσεν Ῥωμύλος περὶ τὴν Φαισύλῳ οἰκίαν ἐν ἔρει Παλατίῳ, ἑτέρας τετράγωνος ἐκτίσθη Ῥώμη παρὰ (α) Ῥωμύλῳ, ἢ Ῥῶμῳ παλαιότερος τῶν.

1236-41. * Ὅς πρῶτα μὲν, Ῥάκηλον μολῶν*.) Ῥάκηλον καὶ τὰ λοιπὰ, πλατέως ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἐγράφη· Ῥάκηλος δὲ, Μακεδόνων πόλις. Κίσσος δὲ, ὄρος (b) ὁμοίως Μακεδονίας, ἐνθα ὁ Αἰνείας μετὰ τὴν ἀλῶσιν τῆς Τροίας ὤκησε, καὶ ἀπὸ ἐαυτοῦ Αἴνον προσηγόρευσε. (c) Ἀλμωνία δὲ, (d) χώρα Μακεδονίας· ἀπὸ (e) γὰρ Μακεδονίας ἦλθεν ὁ Αἰνείας, ἐκφυγὼν τὸν φόνον. Λαφυσίας, ὁ Διόνυσος, ἀπὸ Λαφυσίας, ὄρος Βοιωτίας· ὅθεν Λαφυσία λέγονται αἱ ἐν Μακεδονίᾳ Βάκχαι, αἱ καὶ Μιμαλλόνες ἐκαλεῶντο, διὰ τὸ μιμῆσθαι αὐτὰς τὸν Διόνυσον· κερατοφορεῖσι γὰρ καὶ αὐταὶ κατὰ μίμησιν Διονύσου· ταυροκέφαλος γὰρ φαντάζεται καὶ ζωγραφεῖται, ὡς καὶ Εὐριπίδης.

Καὶ σὺ κέρατε κρατὶ προσπεφυκέναι· κερατοφόρος δὲ αὐτὸς ἐστίν, ἐπειδὴ ὁ οἶνος πινόμενος πολὺς ἀνδρας ἐκμάνει πρὸς τὰς ἑτέρας γυναῖκας εἰσέρκεσθαι· τὰς δὲ γυναῖκας τὰς φιλοῖντας οἱ ἄνδρες γνωρίζον-

EMENDATIONES.

(a) Sic lego cum tribus Codic. pro Ῥῶμῳ, ἢ Ῥέμῳ. * Praemisi ope duorum exempl. (b) Adjeci ex quatuor Codic. (c) Ἀλμωνία, pro Ἀλμώνιον, ex tribus MSS. ipsoque contextu. (d) Χώρα rescripsi, pro πόλις, ex iisdem libris. (e) Γὰρ, pro δὲ, ut supra.

- Σὺν δέ σφι μίξει φίλιον, ἐχθρός ὢν, στρατὸν,
 Ὀρκοῖς κρατήσας καὶ λιταῖς γυνασμάτων,
 Νάνος, πλάναισι πάντ' ἐρευνήσας μυχὸν
 1245 Ἀλός τε καὶ γῆς· σὺν δὲ δίπλυχοι τόκοι
 Μυσῶν ἀνακτος (ἔ ποτ' οἰκερὸς δόρυ
 Γνάμψαι Θεοῖνοις, γῆα συνδήσας λύγοις)
 Τάρχων τε καὶ Τυρσηνός, αἰθωνες λύκοι,
 Τῶν Ἡράκλειων ἐγγεγῶτες αἱμάτων·
 1250 Ἐνθα τράπεζαν εἰδάτων πλήρη κυχῶν,
 Τὴν ὕσερον βρωθεῖσαν ἐξ ὀπαόνων,
 Μνημὴν παλαιῶν λήψεται θεσπισμάτων·
 Κτίσει δὲ χώραν ἐν τόποις Βορειγόνων,

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 1244. Νάννος Vat. 1471. Pal. 139. Alexand. Barber. et Cas. chart. Vers. 1248. Αἰθωνες Pal. 158. Vers. 1252. δέζεται, pro λήψεται, Vat. 916.

τες, ἐπειδὴν εὖρωσι κορεσθεῖσας, συνιᾷσι μετ' αὐτῶν. ταυρόκρανος δὲ ζωγραφεῖται καὶ φαντάζεται, ἢ κερασφόρος, ὅτι τοῖς φιλοῖνοις ἢ ἀλογία πρόσκειται δίκην ζώων τετραπόδων.

Ex 1239. (a) Τυρσηνία.) ἢ Ἰταλία, ἀπὸ Τυρσηνῆ, τῆς Τηλέφου ἡ.

Ex 1240. (b) Λυγκεύς.) ποταμὸς Ἰταλίας, θερμὰ ὕδατα ἔχων. ἐκλήθη δὲ ὕψως, ἐπειδὴ τὸ ὕδωρ αὐτῆς πολλὰς ὥματάωσεν· ἢ ὅτι ὁ παλαιὸς ἐκείνος Λυγκεύς ἐν τῷ ρείθρῳ αὐτῆς ἐπνίγη.

Ex 1241. Πίσσα καὶ Ἀγυλλὰ, πόλεις Τυρσηνίας.

(c) Πολύρρηνοι.) πολὺαρνες· πολυθρέμων γὰρ ἢ Ἰταλία.

1242-43. Μίξει φίλιον, ἐχθρός ὢν, στρατὸν.) φασί, τὸν Ὀδυσσεῆα ἐν Ἰταλίᾳ συντυχεῖν Αἰνεία, καὶ συνθήκας μετ' ἀλλήλων καὶ εἰρήνην ποιῆσαι. λέγει δὲ, ὡς διὰ-

φοβος ὢν, φίλιον στρατὸν μίξει μετ' αὐτῆς διὰ τὰς σπονδάς, ὀρκοῖς καὶ λιτανείαις πείσας, ὡς ἂν δὴ φυγὰς ὢν. σὺν αὐτῷ δὲ μίξαντες τὸν στρατὸν οἱ δύο παῖδες Τηλέφου Τάρχων καὶ Τυρσηνός, οἰκήσας (d) περὶ τὴν χώραν, τὴν ἀπὸ Τυρσηνῆς κληθεῖσαν Τυρσηνίαν.

1244. Νάνος.) ὁ Ὀδυσσεύς παρὰ Τυρσηνοῖς καλεῖται, δηλῶντος τῆς ὀνόματος τὸν πλανήτην. ἐγὰρ δὲ εὖρον, ὅτι πρότερον ὁ Ὀδυσσεύς Νάνος ἐκαλεῖτο, εἴτω ἐκλέθῃ Ὀδυσσεύς, ὡς περὶ Ἀχιλλεύς πρότερον Λιγύρων καὶ Πυρίσσοος ἐκαλεῖτο, καὶ ἑτέροι ἐτέρως.

1246. Οἰκερὸς.) ὁ Διόνυσος, ὅτι ἀπαξ τῆς ἐνιαυτῆς εἰσέρχοντο αἱ γυναῖκες εἰς τὸν ναὸν αὐτῆς, τὸν δὲ λοιπὸν χρόνον οἶκοι ἔμενον καὶ οἰκέραν.

1247. Θεοῖνοις.) ὁ αὐτός, ὡς Θεὸς οἶνε εὐρετής, ὡς καὶ Αἰσχύλος φησὶ.

EMENDATIONES.

(a) Sic distinxi ex Vat. 972. (b) Idem egi, quod supra. (c) Ita lectionem restitui ex accuratior. MSS. ipsoque contextu, quae antea ferebatur: Πολύρρηνον.) πολὺαρνον, &c. (d) Περί, pro παρὰ, ex quatuor exempl.

Cum ipso autem miscebit amicum, inimicus li-
(cet, exercitum,

Sacramentis vinciens et precibus supplicatio-
(num,

Nanus, erroribus omnem scrutatus recessum

1245 Marisque et terrae: simul quoque gemini filii

Mysorum regis (cujus aliquando domi-custos
(hastam

Domabit Deus-vini, crura vinciens viticibus)

Tarchonque et Tyrrhenus, acres lupi,

Herculeis prognati sanguinibus:

1250 Ubi mensam dapibus onustam nactus,

Postea absumptam a sociis,

Memoriam veterum repetet oraculorum;

Condet autem regionem in locis Aboriginum,

P A R A P H R A S I S.

qui erroribus suis omnes maris terraeque angulos perscrutabitur, incidens, secum ipso amicum exercitum conjunget, sacramentis humilibusque precibus adigens. Eidem postea et gemini filii Mysorum regis Telephi (quem quondam in Graecos saevientem domabit Bacchus, vini Deus, viticibus supplantans) Tarchon et Tyrrhenus, fervidi illi atque immanes lupi, Herculeo sanguine prognati, adjungentur: ubi dapibus refertam mensam, a sociis tandem devoratam conspicatus, veterum oraculorum, ab Jove Dodonaco, Harpyiis, patreque Anchise acceptorum, memor fiet, condetque in Italica regione, ultra Latinos Dauniosque sita, trigin-

Πάτερ Θεοίνε, Μαινάδων ζευκτήριε.
καὶ Διονύσιός φησιν ὁ Σκυμναῖος.

Μὰ τὰς Θεοίνης καὶ Κορωνίδος κόρας.

Τῇ α συνδήσας.) ἐρρέθη ὀπισθεν.

1249. Ἡρακλείων ἀμμάτων.) Ἡρακλῆες καὶ
Ἀυγής, τῆς θυγατρὸς Ἀλέως, παῖς Τηλέφος. Τη-
λέως (a) δὲ καὶ Ἰεράς, Τάρχων καὶ Τυρσηνός.

1250-52. Ἐνθα τράπεζαν.) εἶπον τὴν ἰσο-
ρίαν ὀπισθεν πλατέως, ὅπως ἐκτίσεν Αἰ-
νείας τὸ Λαβίνιον, καὶν ἔτοι, μὴ εἰδό-
τες, τὴν Ῥώμην φασίν. ὅρα γὰρ, ὅπως

φασὶ τὴν ἰσορίαν. Χρησμὸν ἔλαβεν ὁ Αἰ-
νείας, ἔνθα ἂν οἱ ἐταῖροι αὐτῷ καταφά-
γῳσι τὰς ἐαυτῶν τραπέζας, ἐκεῖ κτίσαι
πόλιν. ἦλθον ἔν ἐν Ἰταλίᾳ, καὶ ἀπορήσαν-
τες τραπέζων, ἄρτους ἐχρήσαντο. (b) τέ-
λος δὲ ἔφαγον καὶ τὰς τραπέζας, ἥτοι τὰς
ἄρτους. συνέειδεν ὁ Αἰνείας τὸν χρησμὸν,
ἐκτίσει τὴν Λαβινίαν πόλιν ἐκεῖσε, καὶν οἱ
μὴ εἰδότες, τὴν Ῥώμην φασί.

1253. Κτίσει δὲ χώραν.) κτίσει δὲ
εἰς τὴν χώραν. εἰ γὰρ ἡ χώρα κτίζεται,

E M E N D A T I O N E S.

(a) Adjeci ex omnibus MSS. (b) Quae distinxi sic lego cum probatior. exempl.
Caeterum antea indistincte lectio erat: ἐχρήσαντο, καὶ τέλος, &c.

- Ἵπὲρ Λατίνης Δαυνίης τ' ὠκισμένην,
 1255 Πύργος τριάκοντ', ἐξαριθμήσας γονὰς
 Συὸς κελαινῆς, ἥν' ἀπ' Ἰδαίων λόφων,
 Καὶ Δαρδανείων ἐκ τόπων ναυσθλώσεται,
 Ἰσηρίθμων θρέπτειραν ἐν τόκοις κάπρων.
 Ἦς καὶ πόλει δέκηλον ἀνθήσει μιᾷ,
 1260 Χαλκῷ τυπώσας, καὶ τέκνων γλαγοτρόφων.
 Δείμας δὲ σηκὸν Μυνδία Παλληνίδι,
 Πατρῷ ἀγάλματ' ἐγκατοικεῖ Θεῶν.
 Ἄ δὴ, παρώσας καὶ δάμαρτα, καὶ τέκνα,
 Καὶ κτήσιν ἄλλην ὀμπνίαν κειμηλίων,
 1265 Σὺν τῷ γηραιῷ πατρὶ πρεσβιώσεται,
 Πέπλοις περισχὼν· ἥμος αἰχμητὰὶ κύνες,
 Τὰ πάντα πάτρας συλλαφύξαντες πάλω,
 Τέτρω μόνω πόρωσιν αἵρεσιν, δόμων
 Λαβεῖν ὃ χρήζει, καὶ πενέγκασθαι δάνος.

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 1254. Hunc versum sic profert Steph. Byz. in Δαύνιον.

Ἵπὲρ Λακίης Δαυνίης τ' ὠκισμένην.

Vers. 1255. τριήκοντ' Pal. 40. Sex versus ab hocce inclusive ad 1260. exclusive desunt in Vat. 1306. Vers. 1258. ἰσαρίθμων Vat. 1471. Barocc. alii que. Vers. 1261. μὲν, pro δέ, Pal. 139. Μυνδία Vat. 1306. 1471. Pal. 139. Alexand. Barber. Cas. chart. et Barocc. Μυνδία alii. Μινδία Pal. 158. Vers. 1262. ἐγκατοικεῖ, pro ἐγκατοικίῃ, ex Alexand. aliisque. ἐγκατοικίῃ Pal. 158. Vers. 1265. Articulum τῷ non agnoscunt Pal. 139. et Barber. γηραιῷ, pro γεραιῷ, tuentur Vat. 972. 1471. Barber. uterque Casan. πρεσβειώσεται Casan. memb. Caetero hunc versum sic profert Barocc.

Σὺν γηραιῷ πατρὶ πρεσβιώσεται.

Vers. 1266. ἥμος Vat. 972. 1307. Cas. membr. et Barocc.

ἀλλ' ἡ πόλις.

Βορειγόνων.) πάντα τολμητὰ, βατὰ, καὶ γραπτὰ τῷ Λυκόφρονι. οἱ Ἱταλοὶ πρῶτον Ἀβορείγινες ἐκαλέντο, καὶ ἕτερα μυρία ἀπὸ τῶν οἰκησάντων αὐτὰ ἐθνῶν. ὁ δὲ Βορειγόνος λέγει τὰς Ἀβοριγόνους.

1254. Ἵπὲρ Λατίνης.) Φλυαρεῖ καὶ εἰς τῷτο αὐτοὶ γὰρ οἱ Ἀβορείγινες ἀπὸ Λατίνης, τῷ

Φαύνῃ ἢ Ἡρακλέει καὶ, Λατίνοι ἐκλήθησαν.

1255. Πύργος τριάκοντα.) καὶ ἐνταῦθα Φλυαρεῖ. ὁ τριάκοντα γὰρ πόλεις ἐκτίσεν ὁ Αἰνείας, ἀλλὰ τῷ τριακοσῷ ἔτει ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀσκάnios, ὡς ὁπισθεν εἶπον, ἐκτίσεν τὴν Ἀλβαν πόλιν, ἀπὸ τῆς λευκῆς χοίρης, ἥν' ἐκ τῆς Ἰλίδος ἔλαβε, καὶ καὶ ταύτην μέλαιναν ὅτος λέγει. τὴν ἱστορίαν

Ultra Latinos Dauniosque habitatam,
 1255 Turres triginta, enumerans foetus
 Suis nigrae, quam ab Idaeis collibus,
 Et Dardaniis ex sedibus avehet, (cellorum:
 Aequalium-numero nutricem in partibus por-
 Cujus etiam *in* urbe simulacrum dedicabit unâ,
 1260 Aere sculpens, et catulorum lactentium.
 Extruens autem aedem Myndiae Pallenidi,
 Patrias statuas intus-collocabit Deorum:
 Quas quidem, dimittens et uxorem, et liberos,
 Et possessionem aliam opimam cimeliorum,
 1265 Cum sene patre venerabitur,
 Peplis obvolvens: cum bellicosi canes,
 Omnia patriae diripientes sorte,
 Huic soli dabunt optionem, ex aedibus
 Sumendi quod velit, et auferendi munus.

PARAPHRASIS.

ta urbes ad numerum porcellorum uno nixu editorum nigrae suis, quam ab Ida
 Dardaniaque ductam avehet: cujus etiam effinctum cum lactentibus suculis ex aere
 simulacrum in quadam de extractis urbibus consecrabit. In delubro autem, quod
 Minervae eriget, penatum praestitumque Deorum collocabit imagines, quas so-
 las, spreta uxore, spretis liberis, aliaque opima rerum possessione, tandem cum
 sene parente pluris faciet, amicietque, quum duellici canes Graeci, in cuncta
 patriae meae spolia sortientes, soli huic copiam facient, sumendi ex aedibus quod
 velit, et pro praemio auferendi.

(a) πᾶσαν ὀπίσθεν πλατέως εἶπον.

1258. Ἰσαρίθμων.) καὶ τὸτο κακῶς ἔχει,
 καὶ πρὸς τὴν ψευδῆ τέττα ἱστορίαν. ὃ γὰρ
 πρότερον ἐκτίσθησαν, ἃς λέγει πόλεις,
 καὶ ὕστερον ἡ χοῖρος ἔτεκεν, ὥς εἰπεῖν τὰς
 κάπρας αὐτῆς ἱσαρίθμους τοῖς πύργοις,
 ἀλλ' ἐναντίον.

1263-69 Ἄ δὲ, παρώσας.) ἐν ὑπερ-
 βατῶ ἢ σύνταξις. Ἄτινα δὲ ἀγάλματα

τρεσβιάσεται καὶ τιμήσει σὺν τῷ γηραιῷ πα-
 τρὶ, περισχῶν καὶ καλύψας ἐν τοῖς πέπλοις

(b) καὶ τοῖς ἱματίοις, παρώσας καὶ δάμαρτα,
 καὶ τέκνα, καὶ κτήσιν ἄλλην ὀμπνίαν κειμη-
 λίων, ἥτοι τὸν πλεόντων. ἡμὸς οἱ αἰχμη-
 τὰ κύνες τὸ καὶ τὸ ποιήσωσι. φησὶ γὰρ
 ἔτος ὁ Λυκόφρων, καὶ λοιποὶ τινες, ὅτι
 πορθεμένης τῆς Τροίας ὑφ' Ἑλλήνων, Αἰ-
 νείας μόνον ἠλευθερώθη ὑπ' αὐτῶν, καὶ

EMENDATIONES.

(a) Addidi ex tribus libris. (b) Καὶ rescripsi, pro ἢ, ex accuratior. libris.

- 1270 Τῷ καὶ παρ' ἐχθροῖς εὐσεβέστατος κριθεῖς,
 Τὴν πλεῖστον ὑμνηθεῖσαν ἐν χάρμαϊς πάτραν
 Ἐν ὀψιτέκνοις ὀλβίαν δομήσεται
 Τύεσιν, μακεδνὰς ἀμφὶ Κιρκαῖς νάπας,
 Ἀργεῖς τε κλεινὸν ὄρμον, Αἰήτην μέγαν,
 1275 Λίμνης πε Φόρκης Μαρσιωνίδος ποτὰ,
 Τιτώνιον τε χεῦμα, τῷ κατὰ χθονὸς
 Δύνοντος εἰς ἀφαντα κευθμῶνος βάθη·
 Ζωσηρίε τε κλιτὺν, ἔνθα παρθένης
 Στυγνὸν Σιβύλλης ἐστὶν οἰκητήριον,
 1280 Γρώνω βερέθρῳ συγκατηρεφές σέγης·
 Τοσαῦτα μὲν δύσλητα πείσονται κακὰ
 Οἱ τὴν ἐμὴν μέλλοντες αἰσῶσαι πάτραν.

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 1270. τὸ κριθεῖς deest in Vat. 916. Vers. 1272. δομήσεται Vat. 972. Barber. uterque Casan. aliique. Vers. 1275. Μαρσιωνίδος Vat. 1471. et Barb. Vers. 1276. Τιτώνιον, fortasse melius, Pal. 142. Vers. 1282. αἰσῶσαι reposui, pro αἰσῶσειν, ex Vat. 117. 1306. 1471. Pal. 142. Casan. chart. Barocc. aliisque.

ἐκελεύσθη λαβεῖν ἐκ τῆς πόλεως, ὃ (a) δὴ βέλεται. περεάσας δὲ τὸν οἶκον, καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τὰ τέκνα, προέκρινε τὰ τῶν Θεῶν ἀγάλματα, καὶ τὸν ἑαυτῷ πατέρα, καὶ ἀνῆλθεν εἰς τὸν Ἄθω, καὶ ἐκεῖ ἔκτισε πόλιν ὀχυράν, τὴν ἀπ' αὐτῷ Αἰνειάδα προσαγορευθεῖσαν, ἐνθα ἔτυχε, τὸν πατέρα αὐτῷ Ἀγχίστην τελευτήσας. καὶ πολυτρόπως αὐτὸν καύσας, τὸν χεῖν αὐτῷ ἐν χρυσῇ λάρνακι βαλὼν, θρηνήσας αὐτὸν καὶ μικρῶς, ἀπ' αὐτῆς ἀπηύρα. ἔλαβε δὲ καὶ σῦν, ἥτις ἔτεκε τριάκοντα τέκνα. ἥς καὶ ἀγάλμα ποιήσας σὺν τοῖς τέκνοις αὐτῆς, ἀνεσῆλωσεν ἐν μιᾷ τῶν παρ' αὐτῷ κτισθαισῶν πόλεων. ταῦτα μὲν ἔτοι φασὶ Λέσχης δὲ, ὃ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποίηκώς, Ἀνδρομάχην καὶ Αἰνείαν αἰχμαλώτους φασὶ δοθῆναι τῷ Ἀχιλλέως υἱῷ Νεοπτο-

λέμῳ, καὶ ἀπαχθῆναι σὺν αὐτῷ εἰς Φαρσαλίαν, τὴν Ἀχιλλέως πατρίδα. φησὶ γὰρ ἔτῳσι.

Αὐτὰρ Ἀχιλλῆος μεγαθύμος Φαίδιμος υἱός

Ἐκτορέην ἄλοχον (c) κάταγε κοίλας ἐπὶ νῆας.

Παῖδα δ' ἑλὼν ἐκ κόλπας εὐπλοκόμοιο τιθίνης,

Ῥίψε, ποδὸς τεταγῶν, ἀπὸ πύργου· τὸν δὲ πεσόντα

Ἐλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταίη.

Ἐκ δ' ἔλετ' Ἀνδρομάχην, ἠύζωνεν παράκοιτιν

Ἐκτορος· ἦν τε οἱ αὐτῷ ἀριστῆες παναχαῖων

Δῶκαν ἔχειν, ἐπίπρον ἀμειβόμενοι

E M E N D A T I O N E S .

(a) Adjeci ex tribus MSS. (b) Κάταγε, pro κατάγει, ex quatuor exempl. Selden. etiam consentiente.

- 1270 Sic etiam ab inimicis piissimus iudicatus,
 Plurimum celebratam in bellis patriam
 Per nepotes felicem fundabit
 Arcem, excelsos prope Circaeï saltus,
 Argusque inclytum portum, Aeëtem magnum,
 1275 Paludisque Phorcae Marsicae aquas,
 Titoniumque profluentem, qui sub terram
 Ingreditur in abstrusas voraginis altitudines,
 Zosteriique declivitatem, ubi virginis
 Horrendum Sibyllae est domicilium,
 1280 Cavo barathro contectum antri.
 Tanta quidem intollerabilia sustinebunt mala
 Qui meam sunt eversuri patriam.

P A R A P H R A S I S.

Sic visus etiam perduellibus piissimus, felicissimam patriam Romam, bellica laude celeberrimam, per posteros Romulum et Remum fundabit prope excelsum Circaeum montem, magnum inclytumque Italiae portum Aeëten, ad quem Argo navis olim appulit; Phorcem, Marsicam paludem; Titonem, in altum terrae hiatus influentem fluvium; et montem denique Zosterium, quâ scrupum Cumanae Sibyllae patet specus, cavo pumiceoque barathro fornicatum. Ac tot quidem tantaque execranda perferent mala, qui meam sunt patriam vastaturi.

γέρας ἀνδρῶν.
 Αὐτόν τ' Ἀρχίσσο κλυτὸν γόνον ἱπ-
 ποδάμοιο
 Αἰνείαν, ἐν νηυσὶν ἐβήσατο ποντο-
 πόροιςιν,
 Ἐκ πάντων Δαναῶν γέρας ἀγέμεν
 ἔξοχον ἄλλων.
 1272. Ἐν ὀψιτέκνοις.) Ῥέμος γὰρ καὶ Ῥω-
 μύλος, οἱ τῆς ἀπόγονοι, ταύτην ἐκτίσαν.
 Δομήσεται.) τὸ δὲ, μικρὸν γραφόμε-
 νον, ἐκτείνεται ὑπὸ τῆς μ, καὶ δέχεται ἀν-
 τὶ μακρὰ καὶ μικρὸν ὁ. Ἀττικῶς δὲ μέγα
 γράφεται.
 1273. * Κίρκαις.) ὄρος Ἰταλίας τὸ Κίρ-
 καιον.*
 1274. Ἀργῆς τε κλεινὸν ὄρμον, Αἰή-

την.) Αἰήτης, λιμὴν ἐν Ἰταλίᾳ, ἐνθα
 φασὶν ὀρμηθῆναι τὴν Ἀργῶν, καὶ καθαρθῆναι
 ὑπὸ Κίρκης ἐκ τῆς φόνος τῆς Ἀφύρτης Ἰάσο-
 να καὶ Μήδειαν.

1275. Φόρκης.) (a) Φόρκη, λίμνη Σα-
 δίς πεντακοσίς τῆς Ῥώμης ἀπέχουσα.
 Μαρσιωνίδος.) (b) Μαρσοὶ, ἔθνος Ἰτα-
 λίας, παρὰ ταύτην τὴν λίμνην (c) Φόρκην
 οἰκῶντες.

1276-77. Τιτώνιον τε χεῖμα.) Τίτων,
 ποταμὸς Ἰταλίας ἐγγὺς Κίρκαις, ὃ Κίρ-
 καιον ἀπὸ τῆς Κίρκης καλεῖται. ὃ δὲ Τί-
 των ἕτος ποταμὸς ἐκ εἰς θάλασσαν ῥέει,
 ἀλλ' ὑπὸ τῆς γῆς καταπίνεται, ὥς φησὶ
 καὶ Φιλοσόφανος.

1278-80. Ζωστήριος τε κλυτὸν.) Ζωστή-

E M E N D A T I O N E S.

* Erui ex duobus Codic. (a) Haec, praemissa textus voce, distinxi, Vat. 972.
 secutus. (b) Idem, quod supra, egi et in hisce ex eodem libro. (c) Addidi
 ex duobus exempl.

Τί γὰρ ταλαίηνη μητρί τῃ Προμηθέως
 Ξυνὸν πέφυκε, καὶ τροφῶ Σαρπηδόνοσ;
 1285 Ἄς πόντος Ἑλλης, καὶ πέτραι Συμπληγάδες,
 Καὶ Σαλμυδησσός, καὶ κακόξεινος κλυδων
 Σκύθαισι γείτων, καρτεροῖς ἔργει πάγοις.
 Λίμνην τε τέμνων Τάναϊς ἀκραιφνῆς μέσσην,
 Ρεῖθροισι ὀρίζει, προσφιλεσάτην βροτοῖς

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 1283. τῃ, pro τῇ, tuentur Vat. 972. 1471. Barber. Casan. chart. aliiq. Vers. 1286. Σαλμυδησσός rescripsi, pro Σαλμυδησός, ex Vat. 916. 1306. 1471. Palat. 158. Alexand. Barber. et Barocc. Σαλμυδισσός legit Potterus. ita et Xenophon-tem legere testatur Ortelius. κακόξενος Selden. Vers. 1287. κρατεροῖς Vat. 1471. Pal. 139. Alexand. Barber. et Barocc. Vers. 1288. τὸ τε non agnoscunt Vat. 1471. Pal. 139. Alexand. Barber. aliiq. ἀκραιφνῇ Vat. 1471. Pal. 139. Alexand. Casan. chart. Barocc. aliiq. μέσον Vat. 1471. Alexand. Cas. chart. aliiq.

ριον, ὅρος Ἰταλίας, ἐν ᾧ ἱερὸν Ζωσηρίδης Ἀπόλλωνος. Φησὶ γὰρ, ὅτι ἐνταῦθα διῆγεν ἡ Σίβυλλα. τρεῖς (α) δὲ ἦσαν Σίβυλλαι, Κυμαῖα (ἦν καὶ Ἀπόλλωνός φασιν ἀδελφὴν) Ἐρυθραία, καὶ Σαρδιανή. ὥσπερ καὶ τρεῖς Βάκιδες χρησμολόγοι, ὁ ἐξ Ἑλεῶνος τῆς Βοιωτίας, καὶ ὁ Ἀθηναῖος, καὶ ὁ Ἀρκάς. περὶ ἧς δὲ Σιβύλλης νῦν ὁ Λυκόφρων λέγει, Κυμαῖα ἦν, ἥτις τέθνηκεν ἐν χρόνῳ Ταρκυνίᾳ τῇ Ὑπερηφάνῃ, βίβλος προφητικὰς αὐτῆς τρεῖς, ἡ ἐννέα, καταλιπῆσα. ὣν ἡ μία, ἡ τρεῖς ἐξωνήσαντο οἱ Ῥωμαῖοι, ὡς τὰς λοιπὰς τῆς ἐκείνης θεραπαίνης ἀναλωσάσης πυρὶ, ὅτι μὴ ἐδίδαν ἐκείνη ὅσον ἐζήτει χρυσόν. ὁ ὕστερον ποιήσαντες, ἐξωνήσαντο ἡ μία τὴν καταλειφθεῖσαν, ἡ τρεῖς, καὶ ἔδοντο Μάρκῳ Ἀχιλίδῳ φυλάσσειν. ζῶντα δὲ τῆτον εἰς δέρμα βοῆς ἐμβαλόντες, ἀνεῖλον, ὅτι πρὸς μεταγραφὴν ἔδοτο. τὴν δὲ βίβλον, ἡ τὰς βίβλους ὀρύξαντες, ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ μετὰ λάρνακος κατέχωσαν.

Ex 1280. * Γρόνῳ βερέθρῳ *.) γράνῳ, τῷ κοίλῳ. βερέθρῳ δὲ, τῷ σπηλαίῳ.

1283-84. Τί γὰρ ταλαίηνη μητρί τῇ Προμηθέως.) Ἀσίας καὶ Ἰαπετῇ Προμηθεὺς καὶ Ἐπιμηθεὺς, ἢ Προμηθέως καὶ Ἡσιόνης, ἢ Ἀξιοθέας, παῖς Δευκαλίων. ἀπὸ γὰρ ταύτης τῆς Προμηθέως μητρὸς Ἀσίας, ὁ Λυκόφρων λέγει τὴν χώραν καλεῖσθαι, ὡς καὶ τὴν Εὐρώπην ἀπὸ Εὐρώπης, ἥτις ἐκ Διὸς ἐγέννησε Σαρπηδόνα, Μίνωα, καὶ Ῥαδάμανθον. ἑτέροι δὲ τὴν μὲν Ἀσίαν, ἀπὸ Ἀσίας φασὶ κληθῆναι. τὴν δὲ Εὐρώπην, ἀπὸ τινος Εὐρώπος, ἢ Ἰμέρος. Ἄνδρων δὲ ὁ Ἀλικαρνασσεὺς Ὀκεανὸν ἰσορεῖ γῆμα δύο γυναῖκας, Πομφολύγην καὶ Παρθενόπην. ἐκ μὲν ἔν Πομφολύγης φησὶ γεννησθαι αὐτὸν Ἀσίαν καὶ Λιβύην. ἐκ δὲ Παρθενόπης, Εὐρώπην καὶ Θράκην, ἀφ' ὧν αἱ χώραι τὴν κλησὶν ἐσχήκασιν.

1285. Ἄς πόντος Ἑλλης.) ἄστινας Εὐρώπην καὶ Ἀσίαν διαχωρίζει ὁ Ἑλλήσποντος, καὶ (b) τόδε καὶ τόδε. ὅθεν δὲ ἐκλήθη ὁ Ἑλλήσποντος, εἵπομεν πολλάκις. τῆτον δὲ ἰστέον, ὅτι Ἑλλήσποντός ἐστιν ὁ ἀπὸ Σησῆ καὶ Ἀβύδος τόπος, ἢ ὁ Ξέρξης τὴν γέφυραν ἐζευξε, μέχρι τῆς Θρακικῆς

EMENDATIONES.

(a) Δὲ rescripsi, pro γὰρ, ex accuratior. Codic. * Praefeci et distinxi ope duorum MSS, (b) Sic lego cum omnibus fere libris: pro: τὸ καὶ τὸ.

Quidnam miserae matri Promethei
 Commune est, et genitrici Sarpedonis?
 1285 Quas pontus Helles, et cautes Symplegades,
 Et Salmydessus, et inhospitalis fluctus
 Scythis vicinus, arduis arcet rupibus;
 Paludemque secans Tanais purus mediam,
 Fluentis disternat, jucundissimam hominibus

PARAPHRASIS.

Quid tandem miserae Asiae cum Europa commune est? quarum accuratissime definiti sunt termini: quas Hellespontus, Cyanea saxa, Salmydessus fluvius, inhospitaleque ponti Euxini Scythis propinquum fretum, firmo arcet rupium obice; rapidusque Tanais, qui per mediam paludem Maeotidem, accolis algum ac

(a) μέγας βοσπόρος, ὃν Βόσπορον Δαρειῶς, ὁ Ξέρξης πατήρ, ἐγεφύρωσε πρὸ τῆς γεφυρώσας Ξέρξην τὸν Ἑλλησποντον.

Πέτρας Συμπληγάδας.) ὡς Ὅμηρος Πλαγκτὰς καλεῖ. εἶναι δὲ φησιν αὐτὰς περὶ Τυρσηνίαν. ὁ δὲ Ἐρατοσθένης Συνορμάδας καλεῖ. (b) κεκρυμμένας δὲ καὶ λεληθότας περὶ τὸν Εὐξείνιον πόντον φησιν, ἥτοι περὶ τὸ Στενὸν. Ἀπολλώνιος δὲ καὶ ἔστος ὁ Λυκόφρων, Συμπληγάδας αὐτὰς λέγουσιν. ἀλλ' ὁ μὲν Λυκόφρων ἔστος φαίνεται μεταξὺ ταύτας εἶναι λέγων Καλχηδόνας καὶ Βυζαντίς, ὡς εἶναι τὸ λεγόμενον παρ' ἰδιώταις Βαρβάρους Ρεῦμα. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ποτὲ μὲν φαίνεται περὶ τὸν Εὐξείνιον πόντον, ἥτοι τὴν τῆς Στενῆς κλεῖδα, λέγων αὐτὰς. ποτὲ δὲ ὁμοίως τῷ Λυκόφρονι, γράφει.

Πληγάδας ἀξείνους, καὶ ὅπερ φοινῆα δόρυπα.

ἦσαν δὲ αἱ Συμπληγάδες, ὡς ληρᾶσι, πέτρας δύο, συγκρούσας πρὸς ἀλλήλας, καὶ συναράσσεσθαι τὰ πλοῖα. ἐπεὶ δὲ παρέπλευσε ταύτας ἡ Ἀργὼ, ἐρριζώθησαν καὶ ἐπαύθησαν τῆς κινήσεως. ὡς λέγουσι δὲ,

ἡ μὲν ἐν Εὐρώπῃ ἦν πρὸς τῷ Βυζαντίῳ. ἡ δὲ ἐν Ἀσίᾳ πρὸς τῇ Καλχηδόνι.

Συμπληγάδες.) αἱ συμπλέσσαι καὶ προσκρούσσαι ἀλλήλαις. (c) Πλαγκτὰς δὲ, ὡς πλανώμεναι περὶ τὰς ἀγκυάς.

1286. Σαλμυδησσὸς.) τὸ μεταξὺ Βυζαντίος καὶ Δαμαλῆος πέλαγος, ἀπὸ Σαλμυδησσῶ, παραρρέοντος ποταμοῦ.

Κακόξεινος κλύδων.) ὁ Εὐξείνιος, τὸ Στενὸν. κατ' εὐφημισμὸν δὲ ἐλέγετο Εὐξείνιος, διὰ τὸν σκαλιὸν πλεῖν, καὶ τὰς κατοικῶντας λησὰς, ὅς Ἡρακλῆς ἀνέειλε. καλῶς δὲ νῦν ὁ Λυκόφρων ἐφ' ἡ κακόξεινον τῆτον, Αἰσχύλῳ ἀκολουθῶν. Αἰσχύλος γὰρ περὶ τῆς θαλάσσης ταύτης ἔτωσιν λέγει.

... * ἀμφὶ Θερμάδονθ', ἵνα

Τραχεῖα πόντος Σαλμυδησσία γνάθος *

Ἐχθρόξενος νάυτησι, μητρὶά νεῶν.

1287. Σκυθῆαισι γείτων.) μετὰ γὰρ τὸ Στενὸν πέλαγος καὶ τὸ Ἰερόν ἢ Σκυθία ἐστὶ.

1288-89. Λίμνην τε τέμνων Τάναϊς.) ὁ Τάναϊς, ποταμὸς τῆς Σκυθίας, διαιρεῖ Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην, εἰσβάλλων εἰς τὴν Μαῖαν τιν λίμνην, ὡς φησι Διονύσιος.

EMENDATIONES.

(a) Μέγας, pro ἡμετέρος, reposui ex quinque MSS. Barocc. etiam et Graev. consentientibus. (b) Ita lego cum tribus exempl. pro: κεκρυμμένως δὲ καὶ λεληθότως. id, quod etiam Graev. emendavit. (c) Πλαγκτὰς, pro Πλακτὰς, ex omnibus MSS. * Supplevi ad sententiae accurationem ex duobus exempl.

1290 Χίμετλα Μαιώταισι θρηνῶσι ποδῶν.

Ὅλοιντο ναῦται πρῶτα Καρνίται κύνες,
Οἱ τὴν βοῶπιν ταυροπάρθενον κόρην,
Λέρνης ἀνηρεύσαντο, φορτηγοὶ λύκοι,
Πλάτιν πορεύσασα κῆρα Μεμφίτη πρόμῳ,
1295 Ἐχθρας δὲ πυρσὸν ἦραν ἠπείροις διπλαῖς.
Αὐθις γὰρ ὕβριν τὴν βαρεῖαν ἀσπαγῆς
Κέκρητες ἀντίποινον, Ἰδαῖοι κάπροι,
Ζητῶντες, αἰχμάλωτον ἠμπρευσαν πόρριν
Ἐν ταυρομόρφῳ τράμπιδος τυπώματι

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 1291. πρῶτοι Pal. 142. Καρνίται Alexand. Cas. chart. et Barocc. Vers. 1297. Κερῆτες Vat. 916. 1306. 1471. et Barocc. Vers. 1298. πόρριν reposui, pro πόριν, ex Vat. 916. 972. 1306. 1471. omnibus Palat. Alexandr. utroque Cas. Barb. et ambobus Potter. Vers. 1299. τυπώματι, pro τυμπάματι, ex Vat. 117. 916. 1306. omnibus Palat. Alexandr. utroque Casan. Potterianis, aliisque.

Εὐρώπην δ' Ἀσίης Τάναϊς διὰ μέσ-
σον ὀρίζει,
(a) (Ὅς ῥά θ', ἐλισσόμενος γαίης διὰ
(b) Σαυρομάτων,
Σύρεται ἐς Σκυθίην τε καὶ ἐς Μαιώτιδα
λίμνην)

* Πρὸς βορέην*.

1290. Χίμετλα.) τὰ ἐκ χειμῶνος ἀπο-
ψύγματα τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν. το-
σῆτον γὰρ ἐστὶ ψυχρὸν ἢ παρὰ Μαιώτιν
Σκυθία, ὡς χίμετλα, ἥτοι ἀποκάυματα,
γίνεσθαι ἐν τοῖς ἐνοικῶσι τὴν χώραν. ἱα-
μα δὲ χιμέτλων, καθά φησι Νίκανδρος,
ἀμφισβάνης ὄψεως δέρμα, καὶ παλιῶρε ῥί-
ζης ζωμὸς παρακλυζόμενος.

* Μαιάταισι.) Μαιώτις γὰρ λέγεται ἡ
λίμνη, ἐν ᾗ πάντες οἱ ἰχθύες ἀπομαίονται*.

1291-95. Ὅλοιντο ναῦται πρῶτα Καρ-
νίται.) Κάρνη, πόλις Φοινίκης. Φοίνικες

δὲ, ἔμποροι ὄντες, ἦλθον εἰς τὸ Ἄργος,
καὶ ἀρπάσαντες Ἰῶ, τὴν Ἰνάχης θυγατέρα,
ἐκόμισαν εἰς Αἴγυπτον τῷ Ὀσίριδι, ὡς ὁ
Λυκόφρων εἰσὶν φησι, καὶ ἕτεροι. ὁ δὲ Ἡρό-
δοτος αὐτὴν λέγει τὴν Ἰῶ παρὰ τὸ πλοῖον
τῶν Φοινίκων κατερχομένην, μίγνυσθαι τῷ
ναυκλήρῳ. ἔγκυος δὲ γενομένη, ἐξητήσα-
το (c) αὐτοῖς, φόβῳ τῶ πατρὸς, ἀπαχ-
θῆναι εἰς Αἴγυπτον. Βοῶπιν δὲ αὐτὴν λέ-
γει, ὅτι μυθικῶς, ὡς φασιν, ὁ Ζεὺς ἐ-
μίγνυτο αὐτῇ, ὃ γινῶσα ἡ Ἥρα, βῶν αὐ-
τὴν ἐποίησεν. ἢ δ' ἀλύθεα εἶπας ἔχει, ὅτι
οἰσθηθεῖσα ὑπ' ἔρωτος, δίκην βοὸς ἐπλα-
νάτο.

Ex 1292. Ταυροπάρθενον.) Σόλοιον
φαίνεται, εἰ μὴ εἴπῃ τις, τὴν ἐπο-
χεμένην τῷ ταύρῳ, ἥτοι τῷ ταυρομόρφῳ
πλοίῳ. εἰ γὰρ ἀρρενόθηλως ἦν, ὡς ἐλέ-
γειν αὐτὴν ταυροπάρθενον. εἰ γὰρ ταῦρος

E M E N D A T I O N E S .

(a) Haec uncis inclusi. (b) Σαυρομάτων, pro Σαυριματάων, ex octo MSS. ipsoque Dionysio. * Supplevi ope duorum exempl. ad sententiae absolutionem.

* Erui ex Vat. 972. (c) Αὐτοῖς reposui, pro αὐτῷ, ex accurat. libris.

1290 Perniones Maeoticis lugentibus pedum .

Dispereant nautae primum Carnitae canes ,
Qui buceris-praeditam-oculis taurivirginem pu-
A Lerna abripuere onerarii lupi , (ellam
Conjugem deducendam fatalem Memphitae prin-
(cipi ;

1295 Atque inimicitiarum facem extulere continen-
(tibus duobus :

Rursus enim , injuriam gravem raptus
Curetes ulciscendam , Idaei apri ,
Persequentes , captivam extulere juvencam
In tauriformi navigii vase

P A R A P H R A S I S .

perniones flentibus jucundissimam , impermixtus transit , disjungit .

Dispereant primum Phoenissae nautae , impudentes illi canes , rapaces insti-
tores , qui Argos profecti , virginem Jonem , Inachi regis filiam , in bovem olim
conversam , rapuere , atque e Lerna Memphin ad regem Osiridem avexerunt in-
felicem conjugem ; quique odii facem duabus hisce continentibus Asiae atque
Europae extulerunt . Namque gravem raptus injuriam ultum euntes Cretenses ,
Europam , Agenoris filiam , vicissim Sarape Phoeniciae urbe , in Cretam regi Aste-

εγένετο , ἀλλὰ βῆς . * τὸ δὲ πλοῖον , ἐν-
θα ἤρπάζη , ταυρόπρωρον ἦν . *

Εκ 1294. Πλάτιν .) πλάτιδας καὶ
(a) πλάγωνα , λίνας , (b) δαγύδας , τὰς
νύμφας καλῶσι Λάκωνες , Κύπριοι , καὶ ἑ-
τεροί .

(c) Κῆρα .) αὐτὴν τὴν Ἰὼ λέγει , (d) ὅτι
ἀρχὴ παλέμευ γέγονεν Ἀσία καὶ Εὐρώπη ,
ταῖς δυσὶν ἡπείροις .

Μεμφίτη .) τῷ Ὀσίριδι , ὡς ἔτος φησι .
Μέμφη γὰρ πόλις Αἰγύπτου .

1297. Κέρητες .) οἱ τὸν Δία θρέψαντες
ἐν Κρήτῃ δαίμονες , ἀφ' ὧν νῦν τὰς Κρήτας
λέγει .

Ἀντίποινον .) εἰς ἀντέκτισιν καὶ ἀνάσω-
σμα , Εὐρώπην ἐκ Φοινίκης ἀρπάσαντες ἀν-
τὶ τῆς Ἰῆς .

1298. (e) Πόρριν .) δάμαλιν . ἔφην δὲ
πολλάκις , ὅτι δύο ῥῥ χρὴ γράφειν . πόρ-
τις γὰρ ἦν . ἐπεὶ δὲ γέγονε (f) πόρτις ,
ἀντὶ τῆς τ' ὀφείλει τεθῆναι (g) δεύτερον ῥ .
ἔτος δὲ ἀδεία Λυκοφρονικῇ πάντα γράφει ,
καὶ εἰδὼς , ὡς εἴκειν , ὅτι τὸ χαλὸν πά-
θος ἐστὶ τῆς ἰάμβου , καὶ τίθεται καὶ σπονδεῖος ,
καὶ τροχαῖος ἐν τῷ τέλει τῆς ἰαμβικῆς .

1299. Ἐν ταυρομόρφῳ τράμπιδος .)
καλλίστως τῆς το γέγραπεν ὁ Λυκοφρων , ὅτι
ταυρομόρφῳ πλοιαρίῳ ἐκ τῆς Φοινίκης οἱ

E M E N D A T I O N E S .

* Supplevi ope duorum MSS. (a) Πλάγωνα pro πλάτωνα ex omnibus MSS. (b) Δαγύδας , pro δαγίδας , ex tribus exempl. (c) Haec , quae praepostere et in-
distincte extabant , suo loco restitui , distinxi , et emendavi ope duorum librorum .
(d) Ὅτι , pro ὅτε , ut supra . (e) Πόρριν , pro πόριν , ut in contextu . (f) Πόρ-
τις iterum , pro πόρτις , ex quatuor MSS. (g) Adjeci ex iisdem libris ,

- 1300 Σαραπίαν Δικταῖον εἰς ἀνάκτορον,
 Δάμαρτα Κρήτης Ἀσερίῳ στρατηλάτῃ.
 Ὀὐδ' οἱ γ' ἀπηρεσθήσαν ἀντ' ἴσων ἴσα
 Λαβόντες, ἀλλὰ κλῶπα σὺν Τεύκρῳ στρατὸν,
 Καὶ σὺν Σκαμάνδρῳ Δραυκίῳ φυτοσπόρῳ,
 1305 Εἰς Βεβρύκων ἐσεῖλαν οἰκητήριον
 Σμίνθοισι δηρίσοντας. ὦν ἀπὸ σποράς
 Ἑμὲς γενάρχας ἐξέφυσε Δάδρανός,
 Γήμας Ἀρίσβαν Κρήσσαν, εὐγενὴ κόρην·
 Καὶ δευτέρως ἐπεμψαν ἄρπαγας λύκας,
 1310 Ταγῶ μονοκρήπιδι κλέψοντας νάκην

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 1300. Σαραπτίαν Vat. 1307. 1471. omnes Palat. uterque Casan. Barber. Bar. aliique. Δικταῖς ἀνάκτορα Vat. 1471. et Pal. 139. ἀνάκτορα etiam Barber. legit. Caeterum posposite cum insequenti hunc versum proferunt Vat. 916. 972. et 1306. Vers. 1301. Ἀσερίῳ omnes Codic. Vers. 1308. Ἀρίσβαν Etymol. in voce. Vers. 1309. Ἀτρακας, pro ἄρπαγας, Stephanus, ex eoque Eustath. ad Iliad. β. p. 729. Ed. Fl. Vers. 1310. κλέψαντας Barocc.

Κρήτες τὴν Εὐρώπην ἀρπάσαντες, ἄχοντο· ληρῶσι γὰρ οἱ μυθόγραφοι, ὅτι ὁ Ζεὺς, ταῦρος γεγονώς, αὐτὴν ἥρπαξεν. ἔχει δὲ καὶ ἄλλως ὁ νῦν μῦθος· Ταῦρος, ὁ Κνώσσιος στρατηγός, παρὰ Ἀσερίῳ, τῷ καὶ Μινώταυρος, βασιλέως Κρήτης, πεμφθεὶς, ἀφῆρπασεν αὐτὴν ἐκ τῆς Σαραπίας, πόλεως Φοινίκης, μεταξὺ Σιδῶνος καὶ Τύρης κειμένης.

1300. Δικταῖον.) Δίκη καὶ Ἰδη, ὅρη Κρητικὰ. ἔστι δὲ καὶ Ἰδη ὄρος Τροίας, ὡς καὶ Ἀρατὸς φησὶ περὶ τῆς ἐν Κρήτῃ Ἰδης.
 (a) Δίκη ἐν εὐώδει, ὄρεος σχεδὸν Ἰδαίου.

1301. Κρήτης (b) Ἀσερίῳ στρατηλάτῃ.) ὁ Ἀσερίος ἔτος ἐστίν, ὁ καὶ Μινώταυρος. εἶχε δὲ, ὡς φασὶ, ταῦρος πρόσωπον. ἦν δὲ Πασιφάης υἱός, γεννηθεὶς αὐτῇ ὑπὸ Μίνωος καὶ ταύρης, ὃν ὁ Δαίδαλος ἐποίησεν. ἢ τὸ ἀληθές, ὑπὸ Ταύρης τῷ στρα-

τηγῷ· ὃ καὶ ὁμοίως ὦν, ἐμυθεύθη, ταῦρος πρόσωπον ἔχειν. ἔτος δὲ ὁ Λυκόφρων τὸν Ἀσερίον Δία, πατέρα εἶναι λέγει τῷ Σαρπηδόνοσ, Μίνωος, καὶ Ῥαδαμάνθυος.

1302-08. Οὐδ' οἱ γ' ἀπηρεσθήσαν.) ἔδδ' οἱ Κρήτες, Ἕλληνες ὄντες, ἥρκεσθῃσαν τιμωρησάμενοι τὰς βαρβάρους, καὶ ἀντὶ τῆς Ἰδης τὴν Εὐρώπην ἀρπάξαντες· ἀλλὰ καὶ ἐσεῖλαν εἰς ἀποικίαν περὶ τὴν Τροίαν Τεύκρον καὶ Σκαμάνδρον, καὶ Σκαμάνδρου θυγατέρα γήμας ὁ Δάδρανός, γεννῶν τὰς ἐμὲς προγόνους. πῶς δὲ; ἐπεὶ μᾶλλον τέτων συγγενῇ ἔλαβεν ὁ Δάδρανός, καὶ παρ' αὐτῶν ἀφῆρκεν, ὡς φησὶν ὁ Λυκόφρων· Οὐδ' οἱ γ' ἀπηρεσθήσαν, ἀλλ' ἐσεῖλαν στρατὸν. πρὸς τῷτο ἀποβλέψας ὁ Λυκόφρων, εἶπε πρὸς τὸ, ὅτι περὶ Τροίαν ἀπελθόντες, ἀποικίαν ἐσεῖλαντο, καὶ ἐκτίσαν τὸ Σμίνθιον· τὴν γὰρ ἐπιγαμίαν ἐκοντὶ ἐποίησαντο· ἢ δὲ ἰστορία ἔτις ἔχει.

EMENDATIONES.

(a) Δίκη, pro δίκη, ex tribus exempl. ipsoque Arato, Graevio etiam assentiente. (b) Ἀσερίῳ, pro Ἀσερίῳ, ut in contextu.

1300 Sarapiam Dictaeum in palatium ,

Uxorem Cretae Asterio imperatori . (paria

Neque vero illi contenti-fuerunt, pro paribus

Recipientes; sed furem cum Teucro exercitum,

Et cum Scamandro Cretensi genitore ,

1305 In Bebrycum misere domicilium

Cum muribus pugnatuos: quorum ex semine

Meos parentes procreavit Dardanus,

Ducens Arisbam Cressam, ingenuam puellam.

Praeterea secundos miserunt rapaces lupos ,

1310 Duci unicalceo furaturos vellus ,

PARAPHRASIS.

rio, Minois filio, in tauriformi navigio abduxerunt. Nec tamen contenti fuerunt, par pari retulisse; sed rapacem exercitum, Scamandro Cretensi et filio Teucro ducibus, in Asiam, atque adeo in Trojanam regionem, ad coloniam deducendam, cumque muribus, qui noctu eorum arma arrosuerunt, pugnandum, miserunt: ex quorum satu Dardanus, ducta Arisba nobili puella Cressa, ipsiusque Teucri filia, meos maiores procreavit. Secundo porro rapaces lupos miserunt Europaei, qui aureum illud vellus, quod draco acri custodia observabat, regi Jaso-

Τεύκρος υἱὸς ἦν Σκαμάνδρου τῆς Κρητὸς. τῷ τῷ ἐδόθη χρησμός, ἐκεῖ οἰκῆσαι, ἐνθα γηγενεῖς ἐπιθῶνται αὐτοῖς. (a) περὶ δέ τι τῆς Ἰλίδος μέρος γενόμενοι, βρωθέντων νύκτωρ ὑπὸ μυῶν τῶν ὀχέων τῶν ἀσπίδων, καὶ τῶν νευρῶν τῶν τόξων αὐτῶν, μνησθέντες τῆς χρησμῶ, ἐκτίσαν τὸ Σμίνθιον, καὶ ἱερὸν Σμινθίον Ἀπόλλωνος (b) (οἱ γὰρ μῦθε παρὰ Κρησὶ σμίνθοι καλεῖνται.) κτίσαντες δὲ τὴν πόλιν, κατώκησαν ἐκεῖ, καὶ ἐβασίλευσε Τεύκρος, ἀφ' οὗ καὶ Τευκροὶ οἱ Τρῶες, ὡς καὶ Καλλίμαχος.

Τευκρῶν ἡνίκα νῆες Ἀχαιῶν ἄσπεα κῆδον.

Ex 1304. Δραυκίῳ.) Κρητικῷ. Δραυκὴ γὰρ, πόλις Κρήτης.

Ex 1305. Εἰς Βεβρύκων.) τῶν Τρῶ-

ων. Βέβρυκες γὰρ, νῦν οἱ Μυσοὶ, ἐνδότεροι Βιβυνῶν ὄντες, ὧν ὄρος Ὀλυμπος. εἰσὶ δὲ καὶ ἑτέροι Βέβρυκες, ἔθνος Γαλατῶν, μεταξὺ Πειρήνης, καὶ Κεραυνίων ὄρων, καὶ Ἰβηρίας κείμενον, οἱ καλεῖνται Ναρβωνήσιοι.

Ex 1306. Ὡς ἀπὸ σποράς.) Ἀρίσβην, ἥ, κατὰ τινες, Βάτειαν, θυγατέρα Τεύκρου, γήμας Δάρδανος, γεννᾷ Ἐριχθόνιον. Τρῶα δ' Ἐριχθόνιος. Τρῶες δὲ Ἴλον, Ἀσάρακον, καὶ Γανυμήδην. Ἴλος (c) δὲ γεννᾷ Λαομέδοντα. Λαομέδων Πρίαμον. Πρίαμος τὴν Κασσάνδραν αὐτὴν, καὶ τὰς αὐτῆς ἀδελφάς.

1309. Καὶ δευτέρως ἐπεμψαν.) ὁπισθεν ζήτην, ὅπως περὶ τῶν Ἀργοναυτῶν πάντα κατὰ λεπτόν ἐγραψα, εἰ καὶ βραχύτατα ὅσα εἶδε πεντήκοντα Ἀπολλώνιοι.

EMENDATIONES.

(a) Περί, pro παρὰ, ex accurat. MSS. (b) Haec uncis inclusi. (c) Adjeci ex sex exemplaribus.

Δρακοντοφρέροις ἐσκεπασμένην σκοπαῖς·
 Ὃς εἰς Κύταιαν τὴν Λιγυσικὴν μολῶν,
 Καὶ τὸν τετράπνην ὕδρον εὐνάσας θρόνοις,
 Καὶ γυρὰ ταύρων βαδάσας πυριπνόων
 1315 Ἄροτρα, καὶ λέβητι δαιτρευθεὶς δέμας,
 Οὐκ ἀσμένως ἔμαρψεν ἑρρῶς σκύτος·
 Ἄλλ' αὐτόκλητον ἀρπάσας κεραΐδα,
 Τὴν γνωτοφόντιν καὶ τέκνων ἀλάστορα,
 Εἰς τὴν λάληθρον κίσσαν ἡρματίξατο,
 1320 Φθογγὴν ἐδωλίων Χαονιτικῶν ἀπο
 Βροτησίαν ἰεῖσαν, ἔμπαιον δρόμων.
 Πάλιν δ' ὁ πέτρας ἀσκέρας ἀναιρύσας,

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 1312. Κύταιαν, pro Κυτάαν, tuentur Vat. 916. 972. Barb. et uterque Cas. Λιβυσίνην Stephanus Byz. et Eustath. ad Dionys. 76. μολῶν Selden. Vers. 1316. ἑρρῶς Vat. 972. et Pal. 142. Vers. 1318. γνωτοφόντιν Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 139. Casan. chart. Barber. et Barocc. Vers. 1320. Χαονικῶν Vat. 117. 915. Pal. 142. 158. aliique. Vers. 1322. εἰρύσας Pal. 139.

1312. * Εἰς Κύταιαν * τὴν Λιγυσικὴν.) ἢ Κύταια, πόλις Κολχίδος ἐστίν. οἱ δὲ Κόλχοι ἔθνος ἐστὶ Λαζικόν, ὡς ἔφην ὁπισθεν πλατυτέρως, πλησίον Ἀβασγῶν κείμενον. (a) Τὸ δὲ Λιβυσικὸν καὶ τὸ Λιγυσικὸν κλίμα (* ὧν τὸ μὲν ἀπὸ Λιβύης, τῆς Ἐπάφου θυγατρὸς *, ἐκλήθη· τὸ δὲ, ἀπὸ Λίγυος, τῆς Ἀλεβίωνος ἀδελφῆς) τῆς Κυρήνης, καὶ Καρχηδόνος, καὶ Ἀλεξανδρείας, * ταῦτό ἐστιν, ὡς ὁπισθεν εἶπον, περὶ τὴν Λιβύην *. ὁ δὲ Λυκόφρων ἔτος, καινοτομῶν τὰ πολλὰ, καὶ τὴν Κολχικὴν, Λιγυσικὴν καλεῖ. ὁ δὲ Λίγυς ἔτος, κωλύων Ἡρακλῆ ἐπὶ τὰς Τηρυόνας ῥῆς εἰσελθεῖν, ἀνιρέσθαι. καὶ κατὰ μὲν τὰς μὴ εἰδότας διαφρεσιν κλιμάτων, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν δοκῶν-

τας Λιβυσικὴν καὶ Λιγυσικὴν, ἔτως, ὡς εἵπομεν, ἔχει· κατὰ δὲ τὴν ἀκρίβειαν, Λιγυσικὰ μέρη εἰσὶ (b) τὰ περὶ Τυρσηνίαν· οἱ (c) γὰρ Λίγυες τὴν παραλίαν ἀπὸ Τυρσηνίδος μέχρι τῶν Ἀλπεων, καὶ ἄχρι Γαλατῶν νέμονται, ὡς φησι Δίων καὶ ἕτεροι ἀκριβέστατοι ἱστορικοὶ, συγγραφεῖς τε καὶ γεωγράφοι.

1313. Τετράπνην ὕδρον.) Δικέφαλον δράκοντα, ἥτοι δύο ῥίνας ἔχοντα· αἱ γὰρ δύο ῥίνες τέτταρα πνοὰς ἔχουσιν. Ὑδρον δὲ τὸν δράκοντα εἶπεν, εἶδος λαβὼν ἀντὶ εἶδους.

Θρόνοις.) Φαρμάκοις τῆς Μηδείας, παρὰ τὸ θορῶν, θόρων καὶ θρόνα.

1315. Καὶ λέβητι δαιτρευθεὶς δέμας.) φασίν, ὅτι ἡ Μήδεια τὸν Ἰάσονα ἐψήσα-

EMENDATIONES.

* Supplevi ope duorum MSS. (a) Sic legere malo cum tribus exempl. quam: ἢ δὲ Λιβύη, &c. * Protuli ex tribus laud. MSS. et uncis inclusi. * Supplevi ope Vat. 972. Caeterum antea, ut et in reliquis MSS. εἰσὶν post Ἀλεξανδρείας extabat. (b) Haec reposui pro: ἅπερ εἵπομεν, ope laud. Cod. Vat. 972. (c) Γὰρ, pro δὲ, ex eodem libro.

Vigilibus-draconis munitum excubiis :
 Qui Cytaeam Ligusticam veniens,
 Et quadrinarem hydram sopiens pharmacis,
 Et curva taurorum regens ignivomum
 1315 Aratra, et in lebete decoctus corpus,
 Non libenter corripuit arietis vellus;
 Sed ultroneam rapiens Ceraidem,
 Fratricidam, et filiorum perniciem,
 In garrula cissa vexit,
 1320 Vocem e foris Chaonicis
 Humanam emittente, perita cursuum.
 Rursum qui e saxo calceos extraxit,

E M E N D A T I O N E S.

ni, altero tantum pede calceato, furarentur. Jasoni, inquam, qui pro laudato vellere recipiendo navigationem suscipiens, ac Libyssinam Cytaeam, Colchidis urbem, veniens, ignivomis tauris sub aratrum junctis, sopitoque pharmacis bicipite dracone, jam per Medeidem corporis excoctionem repubescens, non modo arietis vellus impune abstulit Argo illa navi, expedite maria sulcanti, quae ex Dodonaeis lignis extracta humanam vocem aliquoties emittere audita est; sed et impudentem illam Aeëtiadem, fratris liberorumque interfectricem, se ultro deferentem.

Rursus autem Phemii ille nepos Theseus, qui patris sui Aegei tum calceos,

σα, νέον ἐποίησεν.

1316. Ἑρράα.) τῷ κριῖ. ὁ δὲ Καλλιμαχος λέγει τῷ κάπρῳ, παρὰ τὸ ὄρῳ, τὸ ὄρμῳ.

1317. Ἀλλ' αὐτόκλητον.) ἡυτομόλησε γὰρ καὶ ἡ Μήδεια πρὸς τὸν Ἰάσονα.

Κεραίδα.) τὴν Μήδειαν νῦν (a) λέγει. κεραίς γὰρ, ὄρνεον μικρότατον, κατωφερές πρὸς συνκσίαν. κεραίδα δὲ ταύτην καλεῖ, παρ' ὅσον κατέτηξεν ἑαυτὴν διὰ τὴν λύπην τῆς (b) ἑτερογαμίας τῷ Ἰάσονος.

1318. Τὴν γνωτοφέντιν καὶ τέκνων ἀλάστορα.) τὴν ἀνελῆσαν καὶ φονεύσαν τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Ἀψύρτον. ἡ γὰρ Μήδεια φυγῆσα, καὶ διωκομένη (c) παρὰ τῷ πα-

τρός, τὸν Ἀψύρτον τῷτον λαβῆσα, ἀνείλεν. ὕστερον δ' ἐν Κορίνθῳ καὶ τὰς ἐξ Ἰάσονος αὐτῆς παῖδας Μέρμερον καὶ Φέρητα, διὰ τὴν πρὸς Ἰάσονα ζηλοτυπίαν, ὅτι ἀπολιπὼν αὐτὴν, ἔγημε Γλαύκην, τὴν θυγατέρα Κρέοντος, τῷ βασιλέως τῆς Κορίνθου.

1319. Εἰς τὴν λάληθρον κίσσαν.) τὴν Ἀργῶ λέγει, ὅτι ἡ τρόπις αὐτῆς ἐκ τῆς Δωδωναίας δρυὸς ἦν, φωνήεσσα καὶ λάλος. Κίσσαν δὲ αὐτὴν καλεῖ, ἐπειδὴ τὸ ὄρνεον, ἡ κίσσα, μιμητικὸν ἐστὶ φωνῆς ἀνθρώπινης, ὡς καὶ ἡ Ἀργῶ. πάντα δὲ προέγραψα.

1322. Πάλιν δ' ὁ πέτρας ἀσκέρας)

E M E N D A T I O N E S.

(a) Supplevi ope duorum librorum. (b) Ἑτερογαμίας, pro ἑτερογάμῳ, ex probatior. exempl. (c) Sic ope duorum MSS. sanavi affectum hoc modo locum: διωκομένη παρὰ τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς Ἀψύρτῳ, τῷτον λαβῆσα, ταύτην καταλαβόντος, ἀνείλεν. ὕστερον, &c

Καὶ φασγάνῃ ζωσῆσα, καὶ ξίφος πατρὸς,
 Ὁ Φημίς παῖς, Σκύρος ὧ λυγρὰς τὰ φῆς,
 1325 Κρημνῶν ἐνερθεν αἰγίλιψ ῥοιζομένων,
 Πάλαυ δοκεύει, τὰς ἀταρχύτας ῥιφὰς.
 Σὺν θηρὶ βλώξας, τῷ σπάσαντι δηΐας,
 Μύσῃ, τροπαίας μασὸν εὐθηλον Θεᾶς,

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 1324. σκύρος Vat. 916. 1306. et alii. Vers. 1325. ῥοιζομένῳ Canterus. Vers. 1326. δοκεύσει Vat. 972. ἀταρχύτας Vat. 1471. Vers. 1328. μαζὸν εὐθαλή Vat. 972.

τὴν περὶ Θησέως, καὶ τῆς ξίφους, καὶ τῶν ὑποδημάτων τῆς Αἰγέως, τῶν ὑπὸ τὴν κολκράϊαν πέτραν, ἰσορίαν, εἶπον πρότερον. (a) κολκράϊαν δὲ, ὅτι ἔτι αὐτὴν ὁ Καλλίμαχος καλεῖ, (b) λέγων.

(c) Ἐν γὰρ μιν Τροίῃν κολκράϊη ὑπὸ πέτρῃ.

Θῆκε σὺν ἀρπιδέσσιν.

Ἀσκέρας.) εἶπον ὀπίσθεν, ὅτι τὰ περὶ τῆς πόδας πιλία, ἤτοι τὰ ὀρτάρια, λέγεται. ὁ δὲ Λυκόφρων τὰ ὑποδήματα λέγει.

1324. Ὁ Φημίς παῖς.) ἀντὶ τῆς Φημιάδης. κατὰ τὸν γὰρ ὁ Φημίς παῖς, Θησεύς. φασὶ γὰρ, τὸν Αἰγέα Φημίς εἶναι παῖδα, Αἰγέως δὲ Θησέα. καὶ ὅτι μὲν Αἰγέως, καὶ Αἰθρας υἱὸς ὁ Θησεύς, ἀληθές. ὁ δὲ Αἰγεύς, Πανδίωνος υἱὸς ἦν, ἀλλ' ὁ Φημίς.

Σκύρος.) νῆσός ἐστιν ἡ Σκύρος, μία τῶν Κυκλάδων, ἣς ἐβασίλευσε Λυκομήδης, Δολόπων τὴν νῆσον οἰκόντων. ἐν γὰρ τῇ Σκύρῳ ταύτῃ Θησεύς, ἢ ἀγρὸς ἔχων, κατὰ Πλάτωνα, καὶ φιλίαν πρὸς τὸν Λυκομήδην, καὶ φοβηθεὶς διὰ τὴν ἀρπαγὴν τῆς Ἑλένης, τὴν κατ' αὐτὴν ἐκστρατείαν τῶν Διοσκύρων, ἦλθε πρὸς Λυκομήδην, καὶ διετρίβετο περὶ τὴν νῆσον. ἢ, κατὰ τινες, ὅτι ὑπόνοιαν παρέσχετο, ὅτι μέλλει τυ-

ραννεῖν ἐν Ἀθήναις. ἢ, καθ' ἑτέρας, ὅτι ὑπὸ Λύκῃ, τῆς Αἰγέως ἀδελφῆς, ἢ διὰ τὸν φόνον τῶν Παλλαντίδων, ἢ διὰ τὴν Ἰππολύτης ἀνάγκην, ἐξώσθη τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἔτι φευγὰς ἦλθεν εἰς Σκύρον. καὶ κεῖ δὲ νεωτερίζομενον ὁ Λυκομήδης αὐτὸν (d) ὑποπτεύσας, καὶ δειλιάσας περὶ τῆς ἀρχῆς, ἐναγαλὼν ἐπὶ τινὰ λόφον, καὶ δὴ θέν τινὰ ὑποδεικνύς, κατεκρήμνισε καὶ ἀνέλεν αὐτόν.

327-28. Σὺν θηρὶ βλώξας.) πάλιν ὁ Θησεύς, σὺν τῷ Ἡρακλεῖ ἐλθὼν εἰς τὴν Σκυθίαν πρὸς τὰς Ἀμαζόνους, διπλῶν παρεσκεύασε νεῖκος εἰς τὰς Ἑλλήνας, διὰ τὸν Ἰππολύτης ζωσῆρα, καὶ Ἀντιόπην τὴν Ἀμαζόνα, ἐξ ἧς Θησεύς ἔσχετο Ἰππολύτον. ἢ δὲ ἰσορία, τοιαύτη. Ἀδμήτη, ἢ Εὐρυσθέως θυγάτηρ, ἐπεθύμησε τὸν Ἰππολύτης κτήσασθαι ζωσῆρα. καὶ δὴ ἐνὶ πλοίῳ Ἡρακλῆς μετὰ τε Θησέως καὶ ἑτέρων εἰς Θεμισκύρας λιμένα (e) κατέπλευσε, καὶ * παραγενομένη εἰς αὐτόν * Ἰππολύτη, * καὶ τίνος ἦκοι χάριν πυθομένη, * τὸν ζωσῆρα αὐτῷ ὑπέσχετο δῶναι. (f) Ἡρα δὲ, μίᾳ τῶν Ἀμαζόνων εἰκασθεῖσα, τὰς λοιπὰς ἐπεφοίτα, λέγῃσα, Τὴν βασιλίδαν Ἰππολύτην ἀρπάξαι τὰς προσελθόντας ξέ-

E M E N D A T I O N E S .

(a) Ita lego cum tribus Codic. pro: Κολκράϊαν γὰρ αὐτὴν ὁ, &c. (b) Supplevi ope laud. MSS. (c) Sic pariter lego cum tribus iisdem libris, pro: Ἔργα δ' ἐμιν, &c. (d) Ὑποπτεύσας, pro ἰδὼν, ex septem exempl. Pottero etiam cum suis libris annuente. (e) Κατέπλευσε reposui, pro ἦλθε, ex duobus Codic. * Supplevi ope laud. librorum. * Supplevi pariter, ut supra. (f) Ita hunc locum profero ex iisdem duobus exempl. qui antea ferebatur: Ἡρα δὲ ὁμοιωθεῖσα γυναικὶ, ταῖς λοιπαῖς Ἀμαζόσιν ἔλεγεν, ἀρπάξαι τὰς ξένας τὴν Ἰππολύτην.

Et ensis balteum , et gladium patris ,
 Phemii nepos , Scyros cui tristia sepulcra ,
 1325 Praecipitiis infra excelsus mari-strepentibus ,
 Iampridem servat , insepultos jactus ;
 Cum fera veniens , quae suxit hostilis ,
 Initiata , triumphalis mammam uberem Deae ,

PARAPHRASIS.

tum una cum baltheo ensem ex petra eduxit ; quique in Scyro tandem ab Lycomedea , illius insulae rege , de arduo praecipitio fuit deturbatus , carnivorumque animalium laniatui derelictus ; cum Hercule , Athenis Eleusiniis initiato , qui puer Junonis , bellicae illius Deae , suxit ubera , in Scythiam ad Amazones veniens , duplici furto , duplicem rixam excitavit , tum Amazonis Hippolytae baltheum au-

νες . ἐνόπλων δὲ αὐτῶν ὡς πρὸς μάχην
 κατελθόντων , Ἡρακλῆς ἀντιταξάμενος κτεί-
 νει τὴν Ἱππολύτην , καὶ τὸν ζῶσῃρα λαβὼν ,
 Εὐρύσθεϊ καὶ τῇ θυγατρὶ αὐτῆς ἀποκομίζει .
 καὶ Ἀπολλόδωρος μὲν καὶ λοιποὶ ἀναρρεθῆναι
 φασὶν ὑφ' Ἡρακλέους τὴν Ἱππολύτην . Ἀπολ-
 λάνιος δὲ ἔτω φησὶ .

Γινάμψαν Ἀμαζονίδων ἔκαθεν λιμε-
 ννόχην ἄκρην ,

Ἐνθα ποτὲ προμολῆσαν (a) Ἀρητιάδα
 (b) Μεναλίππην

Ἥρωι Ἡρακλέους ἐλοχῆσατο . καὶ οἱ
 ἄποινα

Ἱππολύτη ζῶσῃρα παναίολον ἐγγυά-
 λιξεν

(c) Ἀμφὶ κασιγνήτης . ὃ δ' ἀπήμονα
 πέμψεν ὀπίσσω .

ἕτερος δὲ τις ὅμοια τοῖς προτέροις φησὶ .
 Τελαμὼν ἀκόρητος αὐτῆς

Ἡμετέροις ἐτάροισι φόως πρῶτιςτος
 ἔθηκε ,

Κτείνας ἀνδρολέτειραν ἀμώμητον Με-
 ναλίππην ,

Αὐτοκασιγνήτην χρυσοζώνοιο ἀνάσσης .

(d) Σπάσαντι (e) μαζὸν .) μεταλαβόντι
 (f) καὶ θηλάσαντι· ἐθήλασε γὰρ Ἡρακλῆς τὴν
 Ἥραν , παῖς ὧν , Ἀθηναῖς ἀραμένης αὐτὸν , καὶ
 πεισάσης τὴν Ἥραν θηλάσαι αὐτὸν . διὸ
 καὶ ἀπὸ θανάτου ἐσθῆ . (g)

Δηΐας .) τῆς Ἥρας . πολεμία γὰρ ἦν τῷ
 Ἡρακλεῖ .

Μύση .) τῷ Ἡρακλεῖ , διότι ἐμυήθη ἐν
 Ἐλευσίνι τὰ δι' αὐτὸν λεγόμενα μικρὰ Μυ-
 σήρια . Εὐμόλπος γὰρ ἔχ' ὁ Θράξ , κατὰ
 Ἴστρον , ἀλλ' ὁ θεὸς τὰ Μυσήρια , ἐκέλευ-
 σε ξένους μὴ μυεῖσθαι . ἐλθόντος δὲ τῷ
 Ἡρακλέους ἐν Ἐλευσίνι , καὶ θέλοντος μυεῖσ-
 θαι , τὸν μὲν τῷ Εὐμόλπῃ νόμον φυλάτ-
 τοντες . θέλοντες δὲ καὶ τὸν κοινὸν ἐνερ-
 γέτην Ἡρακλέα θεραπεύσαι οἱ Ἐλευσίνιοι ,
 ἐπ' αὐτῷ τὰ μικρὰ ἐποίησαντο Μυσήρια .
 οἱ δὲ μυέμενοι μυρσίνῃ ἐσέφοντο .

Τροπαίας .) τῆς Ἥρας , παρ' ὅσον καὶ αὐ-
 τῇ οἱ νικῶντες , ὥσπερ τῷ Διὶ , τροπαίον
 ἀνέτιθεντο .

Μαζὸν .) μασθὸς μὲν * διὰ τῷ σθ , *

EMENDATIONES .

(a) Ἀρητιάδα , pro Ἀρητιάδαν , ex quatuor exempl. ipsoque Apollonio . (b) Με-
 ναλίππην , pro Μελαλίππην , ut et inferius , ex accurat. MSS. (c) Sic lego cum tri-
 bus libris , ipsoque Apollonio , pro ἀμφικασιγνήτη . (d) Quae heic extra ordinem
 praecedebant : Δηΐας .) τῆς , &c. suo quaeque loco restitui , Vat. 972. secutus . (e) Ad-
 didi ex duobus MSS. (f) Adjeci , ut supra . (g) Quae sequebantur : μασθὸς , &c.
 ad suum locum revocavi et distinxi , praemissa etiam textus voce ; idque auctori-
 tate Vat. 972. * Adjeci ope laud. libri .

- 1330 Ζωσηροκλέπτης, νεῖκος ὥρινε διπλῆν,
 Στόρνην τ' ἀμέρσας, καὶ Θεμισκύρας ἀπο
 Τὴν τοξοδάμνον νοσφίσας Ὀρθωσίαν.
 Ἦς αἱ ξύναιμοι, παρθένοι Νεπτενίδες,
 Ἐξιν λιπῆσαι, Λάγμον, ἠδὲ Τήλαμον,
 Καὶ χεῦμα Θερμώδοντος, Ἀκταῖόν τ' ὄρος,
 1335 Ποινὰς ἀθέλκτες ἀρπαγῆς διζήμεναι,
 Ὑπὲρ κελαινὸν Ἴσρον ἤλασαν Σκυθάς
 Ἴππας, ὁμοκλήτειραν ἰῆσαι βοήν,

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 1329. ὥρινε, pro ὥρινεν, ex Vat. 1307. Pal. 40. 139. utroque Cas. Pot. aliisque.
 Vers. 1331. τοξόδαμνον nonnullos legisse refert Tzetzes. Vide nos in selectis ad
 calcem. Vers. 1332. Νεπτενίδος Vat. 117. 1307. 1471. Pal. 139. 142. uterque Cas.
 Alexand. aliique. Νεπτενίδος Vat. 1306. Vers. 1333. Τήλαμον Cas. memb. et Seld.
 Vers. 1334. Χερμώδοντος Vat. 1471. Vers. 1335. ποινὰς τ' Pal. 158. ἀθέλκτες θ' ἀρ-
 παγὰς Vat. 117. 916. 972. 1307. et Pal. 40. ἀρπαγὰς legunt etiam Vat. 1471. re-
 liqui Palat. Alexand. uterque Casan. Barber. uterque Potter. aliique.

ὁ ἀνδρεῖος, παρὰ τὸ μὴ ἐσθίεσθαι. μα-
 ρὸς δὲ * διὰ τῆς ε', * ὁ γυναικεῖος, ὁ
 μεσὸς ὢν γάλακτος.

1329. Ζωσηροκλέπτης.) ἔτος τὸν Θη-
 εῖα φησὶ λαβεῖν τὸν Ζωσῆρα τῆς Ἴππο-
 λύτης, καὶ δεῦνα τῷ Ἡρακλεῖ. αὐτὸς δὲ
 ἔλαβε τὴν Ἴππολύτην, κατὰ τῆτον τὸν
 Λυκόφρονα, ἐξ ἧς ἔσχε τὸν σώφρονα Ἴπ-
 πόλυτον. μετὰ δὲ θάνατον αὐτῆς ἔλαβε
 Φαῖδραν, ἥτις ἦρα τῆς Ἴππολύτης, καὶ μὴ
 ἰσχυσάσης σχεῖν τῆτον, ὥκοδόμησε ναὸν τῇ
 Ἀφροδίτῃ, Ἐρωτικὸν αὐτὸν καλέσασα. εἶτα
 διὰ τὸ πολὺν ἔρωτα ἔχειν αὐτὴν, εἰς νόσον
 περιέπεσε, καὶ τῆς τροφῆς αὐτῆς εἰς μικρῶς
 ἀναγκασάσης αὐτὴν εἰπεῖν, μετὰ τινα
 χρόνον ἀνῆγειλεν. ἡ δὲ φαρμάκοις βε-
 λομένη λῦσαι τὸν ἔρωτα αὐτῆς, καὶ μὴ δυ-
 ναμένη, εἰσῆλθε πρὸς τὸν Ἴππόλυτον,

καὶ κεῖνος δὲ μὴ δεξάμενος τὸ ταύτης ῥῆμα,
 ἀπεδίωξε μετ' ὀργῆς. ὁ δὲ Φαῖδρα γνῶσα,
 εἰ αὐτὴν ἀπέπνιξεν. * ἡμεῖς δὲ ὀπισθεν ἀρ-
 κύντως εἵπομεν. * νῦν δὲ τῆτο μόνον λέ-
 γομεν, ὅτι Θησεὺς ἐξ Ἀντιόπης τὸν Ἴπ-
 πόλυτον ἔσχε, καὶ ἐξ Ἴππολύτης. ἐκ-
 εῖνη μὲν γὰρ ἡ ἀπελύθη, λαβόντος Ἡρα-
 κλέους τὸν Ζωσῆρα παρὰ Μενελίππης,
 τῆς αὐτῆς ἀδελφῆς. ἡ Ἴππολύτη μὲν αὖ-
 νηρέθη παρ' Ἡρακλέους. Μενελίππη δὲ
 παρὰ τῆς Τελαμῶνος.

1330. (a) Θεμισκύρας.) Θεμισκυρα,
 πόλις Παφλαγόνων, καὶ Ἀμαζόνων, ἐνθα
 Θεμισκύραιαι αἱ Ἀμαζόνες λέγονται.

1331. Τὴν τοξοδάμνον.) οἱ μὲν ἄλλοι
 πάντες (b) προπαροξυτόνως τοξόδαμνον
 γράφουσιν. ἐγὼ δὲ παροξυτόνως. τὰ γὰρ
 προπαροξύτονα πάθος δηλοῦσιν, οἷον, το-

EMENDATIONES.

* Adjeci, ut antea. * Protuli ex laud. Cod. Vatic. et sequens restitui, quod
 antea erat: νῦν ἡμεῖς δὲ τῆτο λέγομεν, &c. (a) Haec ita emendavi, quae antea
 ferebantur: Θεμισκυρα.) πόλις, &c. ut supra. (b) Προπαροξυτόνως, pro προπα-
 ροξύτονον, ex quatuor MSS.

Fur-cinguli, rixam concitavit duplicem,
 1330 Zonamque auferens, et ex Themiscyra
 Sagittariam abripiens Orthosiam:
 Cujus sorores, virgines Neptunides,
 Erin relinquentes, Lagmum, et Telamum,
 Et profluentem Termodontis, Actaeumque mon-
 1335 Poenas implacidas rapinae quaerentes, (tem,
 Trans nigrum Istrum egerunt Scythicas
 Equas, immanem-simul emittentes clamorem,

PARAPHRASIS.

ferendo, tum ipsam sagittandi peritam Hippolytam Themiscyra, Paphlagoniae urbe, ipsarumque Amazonum regia, rapiendo. Quam ob causam reliquae Amazones, Neptunides illae virgines, Eride, Lagmo, Telamo, ac Thermodonte, Scythiae fluminibus, Actaeo monte, relictis, ultra nigrum Istrum, propter duplicem raptum furibundae, et capitalis ultionis cupidissimae, Scythicas equas egerunt, acer-

ξόδαμνον, τὴν δαμαζομένην ὑπὸ τόξων. τοξοδάμνον δὲ, τὴν δαμάζουσαν τόξοις. λέγει δὲ ἔτος τὴν Ἰππολύτην.

Ὁρθωσίαν.) Ὁρθωσία, ἡ Ἀρτεμις, ἀπὸ Ὁρθωσίας, ὅρας Ἀρκαδικῆς, ὡς τιμωμένη ἐκείσε. ἢ ὡς ἐπορθεῖσα τὰς τικτέσας· μαῦτρα γὰρ ἡ Θεὸς. φημὶ γὰρ ἔτος ἐγὼ· τὴν τοξικὴν Ἀντιόπην, ἢ, κατὰ τῆτον, τὴν Ἰππολύτην, σεφύσας τῆς Ὁρθωσίας Ἀρτέμιδος, ὡς φιλεμένην ὑπ' αὐτῆς, ὅτι τοξικὴ. τινὲς δὲ καὶ τὴν Ὁρθωσίαν Ἰππολύτης ἐπώνυμόν φασιν.

1332. Ἦς αἱ ξύναιμοι, * παρθένοι Νεπτυνίδες *) Νεπτυνίς, ἡ Ἀμαζὼν αὐτὴ ἐκαλεῖτο, ἀφ' ἧς καὶ αἱ λοιπαὶ Ἀμαζόνες, Νεπτυνίδες καλεῖνται. ἐπεσφάτευσαν δὲ αὐτὰς τῇ Ἀττικῇ, καὶ νικηθεῖσαι, ὑπέσφραν εἰς (a) Σκυθίαν. καὶ ἔτος μὲν διὰ τὸν ζῶσιν φησιν αὐτὰς ἐπὶ τὰς Ἀθήνας σφατεῦσαι.

Ἑλλάνιος δὲ ὁ Λέσβιος φησιν, ὅτι παρ' ἐντος τῆς Κιμμερικῆς Βοσπόρου, διέβησαν αὐτὸν, καὶ ἦλθον εἰς τὴν Ἀττικὴν, καὶ τέτρασι μισὶ πολεμήσασαι, ὑπεσφάφσαν. καὶ λέγει δὲ τὴν αἰτίαν. Λυσίας δὲ ὁ ῥήτωρ πρῶτας φησὶν αὐτὰς ἀπάντων ἀνθρώπων τολμήσαι (b) ἵππων ἐπιβῆναι. τῆς ἀνδρείας ἔν αὐτῶν πειρώμεναι, πολλὰς κατέδραμον τόπας· ἐλθεῖσαι δὲ καὶ πρὸς τὴν Ἀττικὴν, μόλις μὲν, ἠττήθησαν δὲ. (c) Ἡρόδωρος δὲ ὁ Ποντικός τότε φησὶ Θεσέα λαβεῖν τὴν Ἀντιόπην, ἢ μαχομένην μετ' αὐτῆς, καὶ ὑπὸ Μόλπιδος τῆς Ἀμαζόνος ἀκοντισθεῖσάν τε καὶ πεσῆσαν. ἢ πρέσβιν εἰρήνης ἐπὶ τὰς Ἀθηναίους μετὰ ξενίων ἐλθεῖσαν.

1333-34. (d) Ἐριν.) Ἐρίς, Λάγμος, Τήλαμος, καὶ Θερμῶδων, ποταμοὶ Σκυθίας. Ἀκταῖον (e) δὲ, ὅρος Σκυθίας.

EMENDATIONES.

* Adjeci ex duobus exempl. (a) Σκυθίαν rescripsi, pro Ἰταλίαν, auctoritate trium emendatior. MSS. (b) Ἰππων, pro ἵππον, ex accuratior. libris. (c) Ἡρόδωρος, pro Ἡρόδοτος, ex duobus Codic. (d) Praemisi ope duorum laud. MSS. (e) Adjeci ex quatuor exempl.

- Γραικοῖσιν, ἀμνάμοις τε τοῖς Ἐρεχθέως.
 Καὶ πᾶσαν Ἀκτὴν ἐξεπόρθησαν δορί,
 1340 Τὰς Μοψοπειὰς αἰθαλώσασαι γῆας.
 Πάππος δὲ Θρήκης ἑμὸς αἰσώσας πλάκα,
 Χώραν τ' Ἑορδῶν, καὶ Χαλαδραῖον πέδον,
 Ὅρος ἔπηξεν ἀμφὶ Πηνειῷ ποτοῖς,
 Στερρὰν τραχήλῳ ζευγλαν ἀμφιθεῖς πέδαις,
 1345 Ἀλκῇ νέανδρος, εὐπρεπέστατος γένους.
 Ἡ δ' ἀντὶ τέτων τάρρῳθον βοηλάτην
 Τὸν ἐξάπρυμνον, σέρφος ἐγχλαινέμενον,
 Στείλασα, λίσροισι αἰπὺν ἤριψε πάγον.
 Τὸν ἢ παλίμφρων Γοργὰς ἐν κλήροισι Θεῶν

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 1339. δὲ Selden. Vers. 1340. Μοψοπειὰς reposui, pro Μοψοποιῖας, ex Vat. 117. Μοψοπεῖας Selden. Μοψοποιῖας Vat. 1471. Pal. 139. Casan. chart. et Barocc. Vers. 1341. πλάκας Vat. 1307. Alexand. Barber. et Casan. chart. Vers. 1342. Ἑορδῶν, pro Ἑωρδῶν, ex omnibus Vat. Pal. 139. utroque Casan. Alexand. Barocc. aliisque. Χαλαδραῖον, pro Γαλαδραῖον, ex Vat. 972. Pal. 139. Alexand. Cas. chart. Tzetza, aliisque. Γαλαδραῖων Vat. 1306. et 1307. Γαλαδραῖων Casan. memb. Χαλαδραῖων Barocc. Χαλαδρυῶν Vat. 1471. Vers. 1344. ζεύλαν Vat. 1306. ἐντιθεῖς Vat. 972. πέδης Vat. 1307. Vers. 1345. ἐκπρεπέστατος Vat. 916. Casan. memb. uterque Potter. aliisque. Vers. 1348. ἤριψε, pro ἤριψεν, ex Vat. 117. 1307. Cas. memb. et Seld. ἤριψε Vat. 916. 972. Pal. 40. et Barocc. aliquanto accuratius.

1340. Γῆας.) χώρας. τὸ δὲ γῆ καὶ μετὰ προσγεγραμμένης, καὶ δίχα προσγεγραμμένης, καὶ λυμάνεται τὸ μέτρον τῆς γῆς.

1341. (a) Πάππος.) ὁ Ἴλος. τινὲς δὲ τὸν Λαομέδοντά φασιν· ὁ γὰρ Λαομέδων κρατήσας τῶν πόλεων, ἃς ὁ Λυκόφρων ἀπαριθμεῖται, ἐκτίσε τὴν Τροίαν ἄχρι τῆς Πηνειῆς. πρώην γὰρ ἡ Τροία μικρόν τι πολίχνην ἦν.

1342. Χώραν τ' Ἑορδῶν.) Ἑορδοί, οἱ Μακεδόνες.

(b) Χαλαδραῖον.) Χάλαδρος, πόλις Μα-

κεδονίας.

1343. (c) Πηνειῷ.) Πηνειὸς, ποταμὸς Θεσσαλίας. μέχρι δὲ θαλάσσης ὁ Ἴλος ἐκράτησεν.

1345. Ἀλκῇ νέανδρος.) νέος ἀνδρεῖος. μετέφρασε δὲ τὸ Αἰσχύλειον· τὸν ὃν γὰρ ἀνδρόπαιδά φησιν Αἰσχύλος, ἔτος νέανδρον, ὡς μεταφράζων, λέγει.

1346-48. Ἡ δ' ἀντὶ τέτων.) ἡ Εὐρώπη δὲ ἀντὶ τῶν τιμωρημάτων τέτων τὸν Ἡρακλέα, τὸν λεοντὴν ἐνδεδυμένον, σὺν ἑξήκοντα ναυσὶ στείλασα, ἀξίνας καὶ δικάλλας (d) κα-

E M E N D A T I O N E S .

(a) Distinxi ex Vat. 972. (b) Ita distinxi et emendavi ope duorum MSS. quum antea légeretur, Χαλαδραῖον δὲ, πόλις, &c. (c) Praeposui et distinxi, laud. duos Codic. secutus. (d) Κατέσκαψε, pro κατασκάψει, ex accuratior. exempl.

- In Graecos, nepotesque Erechthei :*
Ac totam Atticam devastarunt bello ,
 1350 *Mopsopias comburentes terras.*
Avus deinde Thraciae meus evertens plagam,
Regionemque Eordorum, et Chaladraeum cam-
Terminos panxit ad Penei aquas , (pum,
Solidum collo jugale-lignum circumponens vin-
 (culis ,
 1345 *Viribus adolescens , praeclarissimus genere .*
Illa vera pro istis vindicem bubulcum
Sex-puppibus-instructum , leonina-pelle chla-
 (mydatum ,
Mittens , ligonibus editam diruit arcem :
Quem anceps-sententia Gorgas in electionibus
 (Deorum

PARAPHRASIS.

rimum Graecis , et potissimum Atheniensibus , inferentes bellum ; ac totam duro Marte vastarunt Atticam , Mopsopios agros inflammantes .

Avus ad haec meus Laomedon , nobilissimus ille cum morali , tum bellica virtute praestans juvenis , Thraciae regiones , atque Eordorum Chaladraeamque terram populans , ad Peneum , Thessaliae fluvium , propagati panxit terminos imperii sui . Graecia vero pro tot ejusmodi sibi allatis malis vindicem misit cum sex navibus Herculem , leoninis exuviis indutum , qui meam patriam expugnatam diruit : quem Juno , princeps illa cladium luctuumque caussa , mutata ex odio in

τέσκαψε τὴν Ἰλίον .

Ex 1347. (a) Ἐξάπρυμνον .) ἔτω φησὶ τὸν Ἡρακλέα , ὅτι ἐξ ναῦς ἔχων , εἰς τὴν Τροίαν ἦλθεν , ὡς καὶ Ὅμηρος .

* Ὅς ποτε δεῦρ' ἐλθὼν , ἐνεχ' ἵππων Λαομέδοντος , *

Ἐξ οἷος σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν ,

Ἰλὶς ἐξαλάπαξε πόλιν , χήρωσε δ' ἀγυῖας .

Ex 1348. (b) Αἰπὺν πάγον .) τὴν Ἰλίον (c) λέγει , ὅτι ὑψηλὴ καὶ ὄφρυέσσα . καὶ Ὅμηρος .

Ἦτοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἰλίον ἠνεμόεσσαν .

1349. Τὸν ἢ παλίμφρων .) οἱ μὲν τὴν Ἥραν ἀπέκτισιν . αὕτη (d) γὰρ παλίμφρων τῷ Ἡρακλεῖ γέγονε . πρῶτον γὰρ αὐτὸν μισῶσα , ὕστερον ἐπὶ τῇ θυγατρὶ Ἥβῃ γαμβρὸν ἐποίησε .

EMENDATIONES.

(a) Ita distinxī et emendavi ope duorum librorum : antea enim erat lectio : Ἐξάπρυμνον δέ φησι , &c. * Supplevi ope duorum laud. MSS. (b) Distinxī ex Vat. 972. (c) Addidi trium lib. ope . (d) Γὰρ rescripsi , pro δέ , auctoritate quinque exempl.

1350 Καθιερώσει, πημάτων ἀρχηγέτις.

Αὐθις δὲ κίρκοι Τμῶλον ἐκλελοιπότες,
Κίμψον τε, καὶ χρυσεργὰ Πακτωλῶ ποτὰ,
Καὶ νᾶμα λίμνης, ἔνθα Τυφῶνος δάμαρ
Κευθμῶνος αἰνόλεκτρον εὐδάνει μυχόν,

1355 Ἀγυλλαν Ἀυσονίτιν εἰσεκώμασαν,
Δεινὴν Λιγυσίνοισι, τοῖς τ' ἀφ' αἵματος
Ῥίζαν Γιγάντων Σιθῶνων κεκτημένοις,
Λόγχης ἐν ὑσμίνῃσι μίξαντες πάλιν.
Εἶλον δὲ Πίσαν, καὶ δορύκτητον χθόνα

1360 Πᾶσαν κατειργάσαντο, τὴν Ὀμβρων πέλας
Καὶ Σαλπίων βεβῶσαν ὀχθηρῶν πάγων.

VARIANTES LECTIONES.

Vers. 1352. Κύμψον Pal. 158. Vers. 1355. Ἀγυλλαν Vat. 916. 972. 1471. Pal. 139. uterque Casan. Alexand. et Barber. Ἀγυλλαν uterque liber Potter. Ἀγκυλλαν Pal. 158. Αὐσονίτιν Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 139. et uterque Potter. Vers. 1356. τοῖς ἀφ' αἵματος, Pal. 158. Vers. 1357. Σιθῶνων tuentur Vat. 117. 972. Pal. 158. Barber. et uterque Casan. Vers. 1359. Πίσαν, pro Πίσσαν, ex Vat. 1307. δορύκτητον Vat. 117. 972. Pal. 158. Barber. et Barocc.

(a) Γοργᾶς.) ἡ ἐμποῖσσα φόβον, παρὰ τὴν γοργότητα.

1350. (b) Καθιερώσει.) ἀντὶ τῆς, θεοποιήσῃ ἢ Ἡρα, καὶ οἱ μὲν, ὅτι αὐτὸν ἐδήλασεν. ἄλλοι δὲ, ὅτι γαμβρόν αὐτὸν ἔσχευ ἐπὶ Ἡβῇ τῇ θυγατρὶ. Σώτας δ' ὁ Βυζάντιος ἐν Θεῶν λόγοις, Θεὸν φησι γενέσθαι τὸν Ἡρακλέα, γίγαντα τὸν Πρόνομον ἀνηρηκότα, Ἡραν ἀναγκάζοντα (c) πρὸς γάμον βίαν.

Πημάτων ἀρχηγέτις.) ἐπειδὴ ἡ Ἡρα παραίτιος τῷ Ἡρακλεῖ τῶν ἄθλων ἐγένετο. Ἄλλοι δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆς Ἀθηνᾶς ἀκῆσαι, καὶ Παλίμφρονα μὲν, τὴν συνετὴν. Γοργᾶς δὲ, τὴν ἐπὶ τῇ σήθεις ἔχουσαν τὸ Γορ-

γόνειον. Πημάτων δὲ ἀρχηγέτιν, ὅτι προηγέτο τῷ Ἡρακλεῖ ἐν τοῖς πόνοις, βοηθῶσα αὐτῷ.

1351. Ἀυθις δὲ κίρκοι.) Τυρσηνὸς καὶ Λυδὸς Ἀτυος παῖδες ἦσαν, τῷ Λυδῶν βασιλέως. Λιμῶ δὲ κατασχόντος τὴν Λυδίαν, πρῶτον παιδία εἰς ἐπειρῶντο παρηγαρεῖν ἑαυτὰς, ἐφευρόντες σφαῖρας, καὶ ἀσφραγίδας, καὶ λοιπὰς παιδίας. ὥς δὲ περιγενέσθαι τῷ κακῷ παιδίᾳ ἐκ ἡδύναντο, διατρεθέντες εἰς δύο, κρίσει τῷ πατρὶ κληρῶνται, ὥς τε τὸ μὲν μένειν ἐν Λυδίᾳ. τὸ δὲ ἑτέρας ἀπαίρειν εἰς ἀποικίαν. πέσοντος δὲ ἐπὶ Τυρσηνὸν τῷ κλήρῳ τῆς ἀποικίας, σὺν τοῖς μετ' αὐτῷ ἀπαίρει πρὸς

EMENDATIONES.

(a) Sic emendavi ope duorum MSS. Caeterum per accusativum prius ferebatur adnotatio. (b) Confusum, indigestum, mendosum hunc locum ita ope duorum Codic. restitui. (c) Sic lego cum quatuor exemplar. pro: πρὸς γάμῳ βίαν, lectione alioqui ferenda.

1350 Consecrabit, calamitatum praeses.

Circi porro, Tmolum relinquentes,
Cimsumque, et aurifluas Pactoli aquas,
Et scaturiginem paludis, ubi Typhonis uxor
Cavernae horribili incubat recessu:

1355 In Agyllam Italicam irruerunt,
Gravem cum Ligustinis, iisque, qui a sanguine
Originem Gigantum Sithoniorum ducunt,
Hastae in praeliis miscentes luctam:
Ceperunt autem Pisam, et bello-partam terram

1360 Omnem subegerunt, prope Umbros
Et Alpes sitam-super editos colles.

P A R A P H R A S I S.

amorem mente, et in generum propter Heben ascivit, et in Divorum numerum retulit.

Regis porro Lydorum Atyos filii Tyrrhenus et Lydus, acres illi vultures, Tmolus Lydiae monte, Cimpo pago, Pactolo fluvio, et palude demum Gygaea, relictis, prope quam Typhonis uxor Echidna in quadam Arimorum montium caverna aspero lustris incubat; in Italiam, atque adeo Agyllam, Hetruriae urbem, se contulerunt, grave cum bellicosissimis Tyrrhenis Italisque Martis praelium conserentes. Occuparunt autem Pisas, omnemque terram Umbris finibus, Alpibusque propinquam, subegerunt.

Ἰταλίαν, καὶ καταπολεμήσας τινὰς τῶν ἐκεῖσε, καὶ περιγενόμενος, καὶ νικήσας, βασιλεύει τῆς χώρας, καὶ Τυρσηνίαν ταύτην ἐκάλεσε.

1352. Κίμψον.) Κίμψος, πόλις Λυδίας. Πακτωλὸς δὲ, ποταμὸς Λυδίας, χρυσὸν πρὶν φθῆγμα ἔχων, νῦν δὲ ὕδρον.

1353. (a) Λίμνης.) Λίμνην, τὴν Γύγαϊαν λέγει, ἢ τὴν Ἀσκανίαν.

1354. * Κευθμῶνος εὐδάνει μυχόν.*) πλησίον τῆς Λυδίας τὰ Ἄριμα ὄρη, ὅπερ φησὶν Ἡσίοδος εἶναι τὴν Ἐχιδναν. ταύτη δὲ συνεμίγη ὁ Τυφὼν, καὶ ἐγεννήθη ἐξ αὐτῶν ἑτέρα Ἐχιδνα μεγάλη.

1356-58. Δεινὴν Λιγυστινοῖσιν.) ἡ σύνταξις, ὅπως. Δεινὴν μίξαντες λόγχης πάλιν ἐν ὕσμιναις. τίσι; τοῖς Λιγυστι-

νοῖς, καὶ τοῖς κεντημένοις ῥίζαν καὶ γενεάν ἀπὸ τῆς αἵματος τῶν Σιθῶνων καὶ Θρακικῶν Γιγάντων, ἢ δεινὴν ῥίζαν Γιγάντων. δοξάζων δὲ ἐπ' ἀνδρείας τὰς Τυρσηνὰς καὶ Ἰταλὰς, λέγει συγγενεῖς εἶναι αὐτὰς τῶν Θρακικῶν Γιγάντων. οἱ γὰρ Γιγάντες ἐκ Θράκης γεγονότες περὶ Τυρσηνίαν καὶ Ἰταλίαν, ἐν ταῖς Πιθηκῆσας νήσοις ὤκησαν. διὰ δὲ τῶν ταῦτα λέγειν, πλέον δοξάζει τὰς μετὰ Τυρσηνῶν Λυδὰς, τὰς καταπολεμήσαντας τὰς λεγομένους εἶναι γένος τῶν Σιθωνικῶν Γιγάντων. Σιθῶν δὲ, βασιλεὺς ἦν Θράκης.

1360. Ὀμβρων.) Ὀμβροί, γένος Γαλατῶν. (b)

1361. Καὶ Σαλπίων.) ἢ Σάλπια, ἀλλὰ Ἀλπια, ὅρη Εὐρωπαϊᾶ μεγάλα τῆς

E M E N D A T I O N E S.

(a) Praefeci auctoritate trium MSS. * Praeposui et distinxi ope duorum Cod.
(b) Quod supervacuo sequebatur: καὶ Σαλπίων, delevi auctoritate accuratior. exempl.

- Λοῖσθος δ' ἐγείρει γρυνὸς ἀρχαίαν ἔριν ,
 Πῦρ ἔυδον ἤδη τὸ πρὶν ἐξάπτων φλογί ,
 Ἐπεὶ Πελασγὸς εἶδε Ῥυνδακῆ ποτῶν
 1365 Κρωσσοῖσιν ὀθνείοισι βάψαντας γάνος .
 Ἥ δ' αὖτις οἰσρήσασα τιμωρμένη ,
 Τριπλᾶς τετραπλᾶς ἀντιτίσεται βλάβας ,
 Πορθῆσα χῶρας ἀντίπορθμον ἥονα .
 Πρῶτος μὲν ἦξει Ζηνὶ τῷ Λαπερσίῳ
 1370 Ὀμώνυμος Ζεὺς , ὅς καταιβάτης μολῶν ,
 Σκηπτῷ πυρώσει πάντα δυσμενῶν σαθρά .
 Σὺν ᾧ θανῆμαι , καὶ νεκροῖς σρωφωμένη ,
 Τὰ λοιπὰ ἀκέσω τᾶυθ' , ἃ νῦν μέλλω θρηνεῖν .
 Ὁ δεύτερος δέ , τῇ πεφασμένῃ κέλῳρ

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 1362. ἐγείρη alii. γρυνὸς Vat. 916. ἀρχαίων Casan. memb. Vers. 1363. τὸ πρὶν Vat. 915. 1471. Pal. 139. 158. Alexand. alii. Vers. 1364. Ῥυνδακῆ Vat. 1471. Pal. 139. Alexand. et Casan. chart. ποτῆ Pal. 158. Vers. 1365. κρωσσοῖσιν Vat. 117. Vers. 1366. αὖτις Vat. 916. 972. et 1306. Vers. 1367. τριπλᾶς τετραπλᾶς Vat. 916. 1471. Pal. 139. Alexand. Barber. Casan. chart. Selden. et Barocc. Vers. 1370. καταβάτης Vat. 1471. μολῶν Selden. Vers. 1372. νεκρῶμαι, pro θανῆμαι, Pal. 158. Vers. 1373. θρηνεῖν reposui, pro θροεῖν, ex Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 139. Alexand. Casan. chart. et Barber.

Ἰταλίας , ἐν μὲν , ἀφ' ἧς ῥεῖ ὁ Ἴσθρος .
 ἄλλο δέ , ἀφ' ἧς ὁ Ῥήνος . Ἀλπία δὲ τὰ
 ἔρη ἐκλήθησαν ἀπὸ τινος Ἀλπίδος , ὑπὸ
 τῆς τόπης ἀνηρημένῃ .

1362. * Γρυνὸς .) ὁ Ἀλέξανδρος .

Ἀρχαίαν ἔριν .) ἀρχαίαν ἔριν λέγει τὴν
 ἀπὸ τῆς Ἰῆς τῶν δύο ἡπείρων .

1364. Ῥυνδακῆ .) Ῥυνδακὸς , ποτα-
 μὸς Μυσίας . *

1369. Ζηνὶ τῷ Λαπερσίῳ .) Λαπέρσαι ,
 δῆμος Ἀττικῆς , ἐνθα Διὸς Ἀγαμέμνονος
 ἔστιν ἱερὸν . Ὀμώνυμος ἔν τῷ Λαπερσίῳ
 Διὶ ὁ Ἀγαμέμνων , ὅστις ἐπὶ Τροίαν ἐστρά-
 τευσεν .

1374. Ὁ δεύτερος δέ .) Ὀρέσσης μετὰ

τὸ ἀνελεῖν Ἀιγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν ,
 διωκόμενος ὑπὸ Ἐριννύων , φεύγει πρὸς
 Ἀθήνας ἐν τῇ τῶν Ἀνθεστηρίων ἑορτῇ , βα-
 σιλεύοντος Δημοφῶντος , καὶ κρίνεται ἐν Ἀ-
 ρεῖῳ πάγῳ , ἢ μετὰ Ἐριννύων , ἢ Τυνδά-
 ρειῳ , ἢ Ἐριγόνῃ , τῆς Αἰγίσθου καὶ Κλυ-
 ταιμνήστρας θυγατρὸς . ἴσων δὲ γενόμενων
 τῶν ψήφων , ἀπελύθη . ἔχρησε δὲ ὁ Θεὸς ,
 τῆς μανίας αὐτὸν ἀπαλλαγῆναι , εἰ τὸ ἐν
 Ταύροις ξόανον τῆς Ἀρτέμιδος μετακομί-
 σει (a) (οἱ δὲ Ταῦροι , μοῖρα Σκυθῶν)
 παραγενόμενος δὲ μετὰ Πυλάδου , καὶ κρα-
 τηθεὶς παρὰ βελόων , ἤχθη δέσμιος σὺν
 τῷ Πυλάδῃ πρὸς Θόαντα τὸν βασιλέα . ὁ
 δὲ αὐτὸς πρὸς τὴν ἱέρειαν Ἰφιγένειαν

E M E N D A T I O N E S .

* Protuli ope Vat. 972. (a) Haec uncis inclusi .

Postremus autem excitat torris antiquam li-
 Ignem sopitum jam antea iterum-accendens (tem,
 (flamma ,

Postquam Pelasgos visit Rhyndaci aquarum
 1365 Hydriis extraneis tingentes laticem.

At illa rursus oestro-percита ulciscens,
 Tripla quadrupla rependet damna,
 Vastans regionis obversum litus.

Primus quidem veniet Jovis Lapersii
 1370 Cognominis Juppiter, qui descensor accedens,
 Fulmine inflammabit cuncta hostium stabula:
 Quicum moriar, atque *inter* mortuos versans,
 Reliqua audiam haec, quae nunc sum luctu-pro-
 Secundus autem, occisi filius (secutura.

P A R A P H R A S I S .

Caeterum impudens frater meus Alexander, ultimus antiquam litem excita-
 bit, ignem jam sopitum iterum accendens raptu suo, postquam Pelasgos Mene-
 laum et socios, qui Trojam ad majorum nostrorum Lyci Chimaereique sepul-
 cra honoranda mittentur, Rhyndaci, inter Graeciam atque Hellespontum fluvii,
 aquam peregrinis urnis haurientes conspexerit, hospitioque exceperit. Tum vero
 Graecia, efferatis aestubus lymphata, rursus injuriam triplicato quadruplicatoque ulci-
 scetur, magnis ruinis impetens adversum litus. Ac primus quidem aderit Agamemnon,
 ille Jovis Agamemnonis a Lapersis, Atticae populis, culti cognominis imperator, qui
 fulmineis armis cunctas regiones Trojanas, atque ipsam praesertim patriam meam,
 populabitur, evertet, concremabit: quicum ipsa moriar, ambo ab uxore sua Cly-
 temnestra cadentes; atque in mortuis versans apud inferos, reliqua haec audiam,
 quae nunc lacrymis praedictura sum. Secundus Orestes, ipsius filius Agamemno-

ἐπεμψε, μεθ' ἧς καὶ τῆ ἀγάλματος φεύγε-
 σι. χειμασθέντες δὲ, ἐξώκειλαν περὶ τὰ
 τῆς Σελευκείας νῦν λεγομένης μέρη, καὶ πε-
 ρὶ Ἀντιόχειαν, καὶ τὸ Μελάντιον ὄρος, ὃ
 ἀπὸ τῆ παυθῆναι τὸν Ὀρέστην ἐκεῖ τῆς μα-
 νίας, Ἀμανὸν ἐκλήθη. ὕστερον δὲ ἦλθον
 εἰς Ἀθήνας, καὶ Πυλάδην μὲν Ἠλέκτραν ζευ-
 γνύει· αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν ἀδελφῶν ἀνε-
 λὼν Νεοπτόλεμον τὸν Ἀχιλλέως, ἐγῆμεν
 Ἑρμιόνην, ἐξ ἧς γεννᾷ Τισαμένον. ἢ,

κατὰ τινες, Ἑρμιόνην γήμας, τὴν Αἰγίσ-
 θος, Πένθιλον γεννᾷ, οἰκῶν ἐν Ὀρεσίᾳ
 τῆς Ἀρκαδίας, ὅπερ ὑπὸ ὀφείας δηχθεὶς,
 ἀναίρεται.

Ἄλλοι δὲ φασιν, ὅτι μετὰ τὴν ἀνάρεσιν
 Αἰγίσθου καὶ Κλυταμνήστρας παρὰ τοῖς Ἀζά-
 σιν Ἀρκάσιν ἐνῆαυτὸν Ὀρέστης ἐνδιατρίψας,
 ὡς Εὐριπίδης φησὶ, χρησμὸν ἔλαβε, σέλ-
 λεσθαι πρὸς ἀποικίαν, ὃς συνάξας ἐκ δια-
 φόρων ἐθνῶν λαὸς, ὃς ἐκάλεσεν Αἰολεῖς,

- 1375 Ἐν ἀμφιβλήστροις, ἔλλοπος μύνδε δίκην,
 Καταιθαλώσει γαῖαν ὀθνεῖαν, μολῶν
 Χρησμοῖς Ἰατρῶ σὺν πολυγλώσσῳ στρατῷ.
 Τρίτος δ', ἀνακτος τῷ δρυηκόπῃ γόνος,
 Τὴν τευχοπλάσιν παρθένον Βραγχησίαν
 1380 Παραιολίξας, βῶλον ἐμπεφυρμένην
 Νασμοῖς ὀρέξαι τῷ κεχρημένῳ δάνος,
 Σφραγίδα δέλτῳ δακτύλων ἐφαρμόσαι,

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 1375. ἔλλοπος Barber. Vers. 1376. μολῶν Selden. Vers. 1377. γένει, i. e. populo, pro στρατῷ, Pal. 142. Vers. 1378. γένος, pro γόνος, Vat. 117. et Alexand. Vers. 1381. κεχρημένῳ Vat. 1471. et Palat. 139. Ver. 1382. σφραγίδα, si excipias Vat. 972. Barber. et Casan. memb. omnes Codices legunt.

διὰ τὸ ἐκ διαφόρων (a) τόπων εἶναι, ἢ λ-
 θεν εἰς Λέσβον. καὶ αὐτὸς μὲν ταχὺ ἀπο-
 θανὼν, πόλιν κτίσαι ἐκ ἡδυνήθη. ἀπόρο-
 νος δὲ τέτρε καλέμενος Γρᾶς μετὰ ἑκατὸν
 ἔτη κυριεύσας τῆς Λέσβου, πόλιν ἔκτισε.
 (b) τὰ δὲ περὶ τῆς ἀποικίας Λέσβου, Ἐλ-
 λάνικος ὁ Λέσβιος ἰστορεῖ ἐν πρώτῃ Αἰο-
 λικῶν.

1375. Ἐν ἀμφιβλήστροις.) παρόσον δίκην
 ἰχθύος ἐμπεσῶν ἐν τῷ χιτῶνι ὁ Ἀγαμέμνων,
 ἀνῆρηται. ἡ γὰρ Κλυταμνήστρα, τέτρε βρα-
 δύνοντος, ἐποίησεν αὐτῷ χιτῶνα ἔξοδον
 μὴ ἔχοντα, καὶ ἐλθόντος Ἀγαμέμνονος, πε-
 ριχαρῶς ὑποδεξαμένη τέτον, καὶ χιτῶνα
 ἐνδύσασα, τέτον ἀπέκτεινεν, ὥσπερ τινὰ
 ἰχθύν. ὁ δὲ Ὀμηρος ἐν τῇ τραπέζῃ αὐτὸν
 φησιν ἀναρῆσθαι ὑπὸ Αἰγίσθου, καὶ τῶν ὀνο-
 μασθέντων λοιπῶν ἐν τῷ φόνῳ αὐτῷ, καί
 φησιν.

* Ἀλλά μοι Αἰγίσθος τεύξας θάνα-
 τὸν τε μόρον τε,

Ἐκτα σὺν ἐλεμένη ἀλόχῳ, οἰκόνδε

καλέσας,

Δειπνίσσας, * ὥς τις τε κατέκτανε βῶν
 ἐπὶ φάτνῃ.

εἶτα ἀνδρωθέντος τῷ παιδὸς Ὀρέστῃ, ἀπέ-
 κτεινε τὸν Αἰγίσθον, ὡς φονέα τῷ πα-
 τρὸς καὶ μοιχόν, καὶ τὴν μητέρα.

(c) Ἐλλοπος.) τῷ ἀφώνῳ ἰχθύος, πα-
 ρὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτὸν ὄπα. χωρὶς δὲ τῶν
 ἄλλων ἰχθύων φωνητικός ἐστὶν ὁ σκάρος.

* Μύνδε.) τῷ ἀφώνῳ.*

1378. Τρίτος δὲ, ἀνακτος.) τρίτον
 τὸν Νηλέα, τὸν τῷ Κόδρῳ (d) ἀνακτος,
 εἰς Ἀσίαν παραγενέσθαι φησὶ.

Δρυηκόπῃ.) (e) δρυηκόπον λέγει τὸν
 Κόδρον, ἐπειδὴ πολεμέντων Λακεδαιμονίων
 τοῖς Ἀθηναίοις, χρησμὸν ἔλαβον οἱ Λακε-
 δαιμόνιοι, φυλάττεσθαι κτείνειν τὸν τῶν
 Ἀθηναίων στρατηγόν. μαθὰν δὲ ὁ Κόδρος,
 ἔλαβεν (f) ὑλοτόμῃ σκευὴν, καὶ ἀποκτεί-
 νας τινὰ Λακεδαιμόνιον ἐπίτηδες, ὡς φρυ-
 γανίζόμενος, καὶ αὐτὸς ἀνῆρέθη. μαθόντες
 δὲ τέτο οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἀπηλλάγησαν.

E M E N D A T I O N E S .

(a) Supplevi ope quinque librorum. (b) Illa verba: Κέλωρ δὲ, νῦν ὁ ἀπόρονος
 Γρᾶς ἐρρέθη, quae heic pessime intererant, sustuli, auctoritate fretus quinque pro-
 bator. MSS. * Supplevi ope duorum MSS. ad sententiae absolutionem. (c) Di-
 stinxī, Vat. 972. secutus. * Erui ex eodem libro. (d) Addidi ex quatuor exempl.
 (e) Sic distinxī, praemissa textus voce, ex duobus Codic. (f) ὑλοτόμῃ, pro ὑλο-
 τόμον, ex accuratior. exempl.

- 1375 In verriculis , piscis muti instar ,
 Comburet regionem externam , profectus
 Ex oraculis Medici cum multilingui exercitu .
 Tertius vero , regis lignatoris filius ,
 Figulam virginem Branchesiam
 1380 Decipiens , glebam maceratam
 Aquis praebere indigenti donum ,
 Ad sigillum epistolio annulare accomodandum ,

PARAPHRASIS.

nis , qui induta sine colli manuumque exitibus tunica , tamquam mutus piscis in cassibus , interficietur ; cum exercitu ex variis gentibus collecto juxta Apollinis monitum in Lesbum veniens , externam regionem inflammabit . Tertius Neleus , Codri illius Athenarum regis filius , qui sumpta lignatoris veste , ultro neci sese obtulit pro patria ; petens et accipiens ex oraculo a figuli cujusdam Milesii filia humidam glebam ad epistolam obsignandam , Caribus , primis illis ad mercenarias sup-

γράφει δὲ τοιοῦτόν τι Δῖρις , Διόδωρος , καὶ Δίων , ὅτι Σαμνεῖων , Τυρρηνῶν , καὶ ἑτέρων ἔθνων πολεμούντων Ῥωμαίοις , ὁ Δέκιος ὑπατοὺς Ῥωμαίων , συστρατηγὸς ὢν Τορκάτης , ἔτω ἐπέδωκεν αὐτὸν εἰς σφαγὴν . καὶ ἀνῆρέθησαν τῶν ἐναντίων ἑκατὸν χιλιάδας αὐθημερόν .

Κόδρος δὲ τελευτήσαντος , Μέδων καὶ Νηλεὺς , οἱ τέττα παῖδες , ἤριζον περὶ βασιλείας . ἐχρήσθη γὰρ αὐτοῖς , τὸν (α) πρῶτον θύσαντα , ἔνθα ὁ σίαλος τὸν σίαλον τρίβει , λαβεῖν τὴν βασιλείαν . ὁ Μέδων γὰρ θεασάμενος δύο ἐλάσας κινεμένας , καὶ τριβέσας ἀλλήλας , καὶ πρίσμα πεμπόσας , θύσας ἐκέῖσε , βασιλεύει τῆς Ἀττικῆς . Νηλεὺς δὲ πάλιν χρησμόν λαβὼν , ἤκασε .

Νηλεῦ , φράζευ ὅπως ἀδίκων Καρῶν γένος ἀνδρῶν .

λαβὼν δὲ Ἴωνας τὰς ἐλασθέντας ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν , ἤγαγεν εἰς τὴν Ἀσίαν , καὶ ἐκράτησε Μιλήτη καὶ Καρίαν , καὶ ἔκτισε τρεῖς πόλεις , ὥς φησιν Ἀριστείδης ὁ ῥήτωρ , καὶ

πολλοὶ τῶν ἱστορικῶν . ἕτεροι δὲ πάλιν φασίν , ὅτι Νηλεὺς χρησμόν ἔλαβε Δελφικόν , σέλλεσθαι ἐπὶ χρυσῆς ἀνδρας , δάξειν δὲ αὐτῷ τὴν θυγατέρα . παραγενόμενος δὲ εἰς Ἀθήνας , ἤκασε τῆς θυγατρὸς γυμνῆς τυπτέσης τὸ ἐπίσειον , καὶ λεγέσης .

Δίξεο σεῦ μάλα εὖ θαλερόν πόσιν ,
 ἢ εἰς Ἀθήνας ,

ἢ εἰς Μίλητον , καὶ τάξον πήματα
 Καρσί .

1379. Τὴν τευχοπλάσιν .) τὴν τῆ κεραμέως θυγατέρα (b) Κάειραν .

(c) Βραγχησίαν .) τὴν Καρικὴν , ἀπὸ Βράγχης τῆς κτίσαντος τὸ ἐν Μιλήτῳ μαντεῖον . ὁ δὲ Νηλεὺς χρησμόν (d) εἴληφεν , ἐκεῖ οἰκεῖν , ἔνθα ἂν παρθένος αὐτῷ δῶ γῆν ὕδατι βεβρεγμένην . ἐλθὼν δ' εἰς Μίλητον . παρεκελεύσατο κεραμέως θυγατρὶ , δέναι αὐτῷ πηλὸν εἰς σφραγίδα . τῆς δὲ προθύμως διδάσσης , Νηλεὺς ἐκράτησε τῆς Μιλήτης , καὶ ἔκτισε τρεῖς πόλεις .

EMENDATIONES.

- (a) Conjunct. δέ , quae supervacuo intererat , sustuli auctoritate cunctorum MSS.
 (b) Supplevi ope trium librorum . (c) Distinxi ex Vat. 972. (d) Εἴληφεν , pro εἰλήφει , ex sex exemplar.

- Φθειρῶν ὄρεάν σήσεται μοναρχίαν,
 Τὸν πρωτόμισθον Κᾶρα δηώσας στρατὸν ·
 1385 Ὅταν κόρη κασσωρίς, εἰς ἐπίσειον
 Χλεύην ὑλακτήσασα, κηκᾶσῃ γάμῃς,
 Νυμφεῖα πρὸς κηλῶσά καρβανῶν τελεῖν.
 Οἱ δ' αὖ τέταρτοι, τῆς Δυμαντεῖς σποράς,
 Λακμώνιοί τε, καὶ Κυτιναῖοι, Κόδροι ·
 1390 Οἱ Θίγγρον οἰκήσασι, Σάτνιόν τ' ὄρος,
 Καὶ χερσόνησον τῷ πάλαι ληκτηρίαν
 Θεᾷ Κυρίτῃ πάμπαν ἐσυγῆμένῃ,
 Τῆς παντομόρφῃ βασσάρας λαμπυρίδος

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 1383. Φθειρῶν Casan. chart. νάσεται Vat. 117. 916. 1306. 1307. 1471. Pal. 139. 158. Alexand. Cas. chart. alii que . νάσεται vero Vat. 972. pro σήσεται . Vers. 1384. Κόρα Vat. 1306. alii que . καραδηώσας plerumque exemplar. Vers. 1385. ὅτ' αὖ Vat. 117. κασσωρίς reposui, pro κασωρίς, ex omnibus Vatic. Pal. 158. Alexand. aliisque . ἐπίσειον omnes omnino Codices , si excipias Casanat. quos et Seld. sequi maluimus . Vers. 1387. πρὸς τὰ κηλῶσά Selden. κηλωτὰ alii, ipseque in Scholiis Tzetzes . καρβάνων Alexand. uterque Casan. et Barber. βαρβάρων Vat. 916. 972. et Pal. 139. Vers. 1388. Ob aliquot foliorum jacturam triginta versus ab hocce inclusive, ad 1418. exclusive desunt in Vat. 117. Vers. 1390. Θρίγγρον Vat. 916. 1471. Pal. 139. Alexand. Casan. chart. uterque Potter. alii que . Θρίγγρον Vat. 1306. Θίγγρον Vat. 1307. Pal. 158. et Casan. memb. Θίβρος alii . Vers. 1393. κασσάρας, ut Potterus Vat. 1307. λαμπυρίδος idem Vatic. et Etymolog. in βασσάρα .

1383. Φθειρῶν ὄρεάν .) οἱ μὲν φασιν, ὅτι Φθεῖρ υἱὸς ἦν Ἐνδυμίωνος , ἀφ' οὗ καὶ ὁ τόπος ἐκλήθη καὶ τὸ ὄρος . Ἄλλοι δὲ λέγουσιν , ὅτι (α) Φθεῖρ , ὄρος Καρίας ἐστὶ , διὰ τὸ πολλὰς φθειρας ἔχειν . φθείρες δὲ λέγονται οἱ καρποὶ τῶν πιτύων , ἥτοι τὰ λεγόμενα σροβίλα , ὅτι εἰκόασι φθειραῖν . ἐν δὲ τῷ ὄρει ἐκείνῳ πίτυς πολλή .

1384. Πρωτόμισθον Κᾶρα .) πρῶτοι οἱ Κᾶρες ἐμισθοφόρησαν εἰς ἐπικυρίαν , ἥτοι ἐπὶ μισθῷ συνεμάχησαν .

1385-87. Ὅταν κόρη κασσωρίς .) κασσωρίς , ἡ πόρνη . δοκεῖ δὲ ἡ τῷ Νηλέως θυγάτηρ ἀσελγῆς γενέσθαι , καὶ ὑπὸ τινος

τῶν Βαρβάρων διαφθαρήναι . τῷ δὲ Νηλέως πάλιν ἐν Μιλήτῳ μαντευσαμένῃ , πᾶς δὲ κτίζειν , ὁ Θεὸς ἔφη , τὴν θυγατέρα αὐτῷ δεῖξαι αὐτῷ . ἀποβὰς δὲ , εἶδεν αὐτὴν ἀνασυρομένην τῆς μητρὸς , καὶ λέγουσαν , τίς μοι θέλει συνυσιάζειν ; συνεὶς δὲ ὁ πατὴρ αὐτῆς τὸ λόγιον , ἐκεῖ κατώκησε . τὸ δὲ ἐξῆς ἔτιωσ ἔχει . Ὅταν ἡ τῷ Νηλέως θυγάτηρ , τύπτῃσα τὸ ἀδούον , χλευάσῃ τὰ νυμφεῖα πρὸς τὰ τῶν Βαρβάρων κηλῶσά , τῆς τῆς , εἰς τῆς παρὰ τοῖς Κασοῖ κοινῆς τόπῃς , ἐν οἷς αἱ ἑταίριδες διατρίβουσιν . κηλωτὰ γὰρ ἐκαλεῖντο τὸ πρότερον .

1388. (b) Δυμαντεῖς σποράς .) Δυμάν-

E M E N D A T I O N E S .

(a) Φθεῖρ reposui, pro Φθείρες, auctoritate quatuor MSS. (b) Infectum et indi-

Phthirorum montanum condet imperium ,
 Primum-mercenarium Carium vastans exerci-
 1385 Quum puella petulca , in cunnum (tum,
 Irrisionem effutiens , subsannando-invitat *ad*
 (nuptias
 Sponsalibus in lupanaribus barbarorum celebra-
 Quarti demum *ex* Dymantheo genere , (das .
 Lacmoniique , et Cytinaei , et Codri :
 1390 Qui Thingrum habitabunt , Satniumque montem ,
 Et peninsulam *ejus* marginalem , qui olim
 Deae Curitae omnino invisus-fuit ,
 Omniformis moechae vulpis

PARAPHRASIS.

petias ferendum , profligatis , tum Cariae imperium condet , quum meretricem fi-
 liam suam , sublati vestibibus , expassisque femoribus , ad secum in lupanaribus coeun-
 dum quemvis pellicientem offendet . Quarti demum Dores et Attici e Graecia in
 Asiam venient , Thingrumque Icariae urbem , Satnium Icariae pariter montem , et
 propinquam Dotio peninsulam occupabunt , in qua Thessalus ille Erysichthon in-
 habitavit , qui Cereri pro succiso ejus in Thessalia luco invisissimus olim fuit ,

τειον σποράν λέγει τὰς Δωριεῖς , ἀπὸ Δύ-
 μαντος τῆς αὐτῶν βασιλείας . ἤγῃσατο δὲ
 τῆς ἀποικίας αὐτῶν , τῆς εἰς Κνίδον ,
 Ἰππότας ὁ Ἀλήτης .

1389. * Λακμώνιοί τε , καὶ Κυτιναῖοι .*)
 Λακμών (a) μὲν , ὅρος Περραιβίας , ἐν-
 θα ὤκειν οἱ Δωριεῖς . Κύντινον δὲ , πό-
 λιν Δωριέων . σημαίνει δὲ κατ' ἄμφω τὰς
 Δωριεῖς .

Κόδροι .) (b) λείπει ὁ καὶ σύνδεσμος ,

ἴν' ἢ , καὶ Κόδροι . δηλοῖ δὲ τὰς Ἀθηναίους ,
 ἀπὸ Κόδρου τῶν Ἀθηνῶν βασιλέως . μετέσ-
 χον γὰρ καὶ Ἀθηναῖοι τῆς ἀποικίας τῶν
 Ἡρακλειδῶν .

1390-92. (c) Θίγγρον .) Θίγγρος , πό-
 λιν Ἰκαρίας . Σάτνιον δὲ , ὅρος Ἰκαρίας .
 * Χερσόνησον δὲ , τὴν περὶ τὸ Δώτιον ,
 ἐνθα ὤκει ὁ Ἐρυσίχθων . * Κυρίτα δὲ ,
 ἐπώνυμον τῆς Δημήτρας .

1393-96. Τῆς παντομόρφου .) Ἐρυσί-

EMENDATIONES.

stinctum hunc locum sic restitui ope trium Codic. antea enim legebatur : Οἱ δ' αὖ
 τέταρτοι .) Δύμας , βασιλεὺς Δωριέων . Δυμάντειον δὲ σποράν , λέγει τὰς Δωριεῖς ἀπὸ
 τῆς τῆς ἤγῃσατο , &c. * Praemisi ope trium laud. MSS. et distinxi . (a) Μὲν , pro
 δὲ , ex iisdem libris . (b) Haec , quae inconsulto tenore una cum praecedentibus
 promiscue legebantur , praemissa textus voce , distinxi ex duobus MSS. (c) Sic
 locum restitui ope trium MSS. qui corrupte antea ferebatur : Θίγγρος .) πόλις , &c.
 * Protuli ex duobus exempl.

- Τοκῆος, ἥ τ' ἀλφαῖσι ταῖς καθ' ἡμέραν
 1395 Βεῖπειναν ἀλθαίνεσκεν ἀκμαίαν πατρὸς,
 Ὀθνεῖα γατομῆντος Αἰθωνος πτερὰ.
 Ὁ Φρύξ δ', ἀδελφῆς αἶμα τιμωρῆμενος,
 Πάλιν τιθηνὸν ἀντιπορθήσει χθόνα
 Τῷ νεκροτάγῃ, τὰς ἀθωπέυτης δίκας
 1400 Φθιτοῖσι ῥητρεύοντος ἀσεργεῖ τρόπῳ.
 Ὃς δῆποτ' ἀμφώδοντος ἐξ ἄκρων λοβῶν
 Φθέρσας κύφελλα, καλλυνεῖ παρωτίδας,
 Δάπταις τιτύσκων αἵμοπώτησι φόβον.
 Τῷ πᾶσα Φλέγρας αἶα δαλωθήσεται,
 1405 Θραμβασία τε δειράς, ἥ τ' ἐπάκτιος
 Στόρεθυγξ Τίτωνος, αἶ τε Σιθώνων πλάκες,
 Παλληνία τ' ἄρρα, τὴν ὁ βῆκερως
 Βρύχων λιπαίνει, γηγενῶν ὑπηρέτης.

V A R I A N T E S L E C T I O N E S.

Vers. 1394. καθημέραν una voce Pal. 139. Vers. 1395. ἀκμαίς, pro ἀκμαίαν, Vat. 916. Vers. 1397. ἀδελφὸν Vat. 1307. 1471. Pal. 139. Alexand. et Cas. memb. ἀδελφῶν Barber. Barocc. et Selden. Vers. 1402. Versum hunc sic profert Meursius:
 Φθέρσας κύφελλ', ἀκαλλυνεῖ παρωτίδας.

videsis ejus Comment. Vers. 1403. αἵμοπώτοις Selden. et alii. αἵμοπότησι Vat. 1471. Pal. 139. Alexand. Barber. Casan. chart. et Barocc. αἵμοπότησι Vat. 1307. Vers. 1406. Τιτῶνος Pal. 158. Cas. chart. Barber. et Barocc. Σιθώνων, pro Σιθόνων, tuentur Vat. 916. 972. et Barber. Σιθῶνες Barocc. Σιθῶνος Vat. 1471. Pal. 139. et Alexand. Vers. 1408. Versus tredecim ab hocce inclusive, ad 1421. exclusive, absunt cum folio a Vat. 1306.

χθων τις Θετταλὸς, ὃς καὶ Αἰθων καλε-
 μενος, υἱὸς ὑπάρχων (a) Τριόπῃ, ἐξέτε-
 με τὸ ἄλσος τῆς Δήμητρος. ἡ δὲ ὀργισ-
 θεῖσα, ἐποίησεν αὐτὸν αἰεὶ λιμῶττειν, καὶ
 μὴ κορέννυσθαι. εἶχε δὲ ἕτος θυγατέρα
 Μήστραν Φαρμακίδα, ἣν μεταβαλλομένην
 εἰς πᾶν εἶδος ζώων πιπράσκων ὁ πατήρ,
 καθ' ἡμέραν ἐτρέφετο. ἡ δὲ πάλιν ἀμεί-

βησα τὸ εἶδος, (b) καὶ φεύγασα, πρὸς τὸν
 πατέρα ὑπέστρεψε, καὶ (c) ταύτην εἶχε μέ-
 θοδον τῷ λιμῷ. ἡ δὲ ἀλληγορία ἕτως
 ἔχει. Ὁ πατήρ τῆς Μήστρας πάντα κατα-
 φάγων, καὶ τὰς ἀγρὰς διὰ πενίαν ἐκτέ-
 μνων, ἥτοι πωλήσας, ἐλίμωττειν. ἡ δὲ
 τέτις θυγάτηρ πορνευομένη, καὶ παρὰ τῷ
 μὲν βῆν, παρὰ τῷ δὲ πρόβατον, καὶ παρ

E M E N D A T I O N E S.

(a) Τριόπῃ, pro Πριόπα, ex accuratior. libris. (b) Conjunctionem adjeci et
 distinxi, duos Codic. accurat. secutus. (c) Sic lego cum quatuor MSS. pro:
 ταῦτα εἶχε μέθοδος τῷ λιμῷ.

- Parentis , quae quaestibus quotidianis
 1395 Esuriem curabat vehementem patris ,
 Alienae arantis Aethonis extremitates .
 Phryx autem, sororis sanguinem ultum-iens ,
 Rursum altricem vicissim-populabitur terram
 Mortuorum-ducis , immitia jura
 1400 Umbris dicentis rigido modo:
 Qui quondam gladio ab extremis fibris
 Praecidens aures , decorabit parotides ,
 Muscis parans sanguisugis metum :
 Cui tota Phlegrae terra subigetur ,
 1405 Thrampusque collis , et litoralis
 Vertex Titonis , Sithonumque aequora ,
 Palleniumque arvom , quod corniger
 Bruchon irrigat , Gigantum minister .

P A R A P H R A S I S .

et famelicus ab illa effectus , postquam ligurivit cuncta bona , a filia Mestra quotidiano corporis sui quaestu semper inexplebilis altus fuit .

Midas autem , Phrygiae rex , sororis Cleopatrae caedem ultum iens , Europam , Minois mortuorum praesidis , sincerissima umbris jura severis moribus dicentis , nutricem vicissim populabitur . Midas , qui quondam auribus asini abscissis , tempora decorabit sua , ut illarum motu metum sanguisorbis muscis incutiat ; sicque molestissima insecta ab se prohibeat . Midas , cui cuncta Phlegrae , Thraciae urbis , terra , Thrampus Macedoniae , Titon Thraciae , promontoria ; Sithonia demum et Pallene , quam corniger Bruchon , Gigantum minister , aquis foecundat suis ; subacta servient .

ἀλλὰ ἄλλο εἶδος λαμβάνουσα , ἐτρεφεν ἑαυτήν τε καὶ τὸν πατέρα . ὅθεν ἐμυθεύσαντο ταῦτα .

Αἰθωνος (α) πτερὰ .) Αἰθων ὃ Ἐρυσίχθων ἐκαλεῖτο , ὡς φησιν Ἡσίοδος , διὰ τὸν λιμόν . πτερὰ δὲ νῦν , τὰ ἔσχατα .

1397-400. Ὁ Φρύξ δ' , ἀδελφεὺς .) περὶ τῆς Μίδας λέγει , ὅστις πολλὰ μέρη κατέδραμεν , ἥτοι ἐπόρθησε , τῆς Θράκης . ἔτος δ' , φησὶ , τὸ αἶμα τῆς Κλεοπάτρας

τιμωρῶμενος , τὴν Εὐρώπην , τὴν τροφὸν τῆς ἡγεμονεύοντος καὶ ἐξάρχοντος τῶν νεκρῶν , καὶ δικάζοντος αὐτῆς Μίνως , πορθήσει .

1401-08. Ὁς δὴ ποτ' ἀμφώδοντος .) ὅστις δὴ ποτε Μίδας ὑπὸ τῆς ἀμφώδοντος καὶ ξίφους , κατ' ἐμὲ , φθέρσας καὶ κόψας τὰ κύφελλα καὶ τὰ ὦτα ἐξ ἄκρων τῶν λεβῶν , καλλυνεῖ τὰς παρωτίδας . ἢ , κατὰ τὰς λοιπὰς . Ὅστις τῆς ἀμφώδοντος καὶ τῆς ὄντος

E M E N D A T I O N E S .

(a) Addidi ex duobus Codic.

- Πολλῶν δ' ἐναλλάξ πημάτων ἀμείψεται
 1410 Κανδαῖος, ἡ Μάμερτος, ἢ τί χρὴ καλεῖν
 Τὸν αἰμοφύρτοις ἐσιώμενον μάχαις.
 Οὐ μὰν ὑπείξει γ' ἡ ἑπιμηθέως τοκάς,
 Ἀλλ' ἀντὶ πάντων Περσέως ἓνα σποράς
 Στελεῖ Γίγαντα, τῷ θάλασσα μὲν βατὴ
 1415 Πεζῷ ποτ' ἔσαι· γῆ δὲ ναυσθλωθήσεται
 Ῥήσسونτι πηδοῖς χέρσον· οἱ δὲ Λαφρίας
 Οἴκοι Μάμερσας ἠθαλωμένοι φλογὶ
 Σὺν καλίνοισι τειχέων προβλήμασι,
 Τὸν χρησμολέσχην αἰτιάσονται βλάβης,
 1420 Ψάινυθα θεσπίζοντα Πλάτωνος λάτριν.

V A R I A N T E S L E C T I O N E S.

Vers. 1409. ἀπάρξεται, pro ἀμείψεται, Vat. 916. 1307. Pal. 40. 158. aliique. κα-
 τάρξεται Vat. 1471. et Palat. 139. Vers. 1410. Κανδαῖος Vat. 915. Pal. 40. 142. Seld.
 aliique. Κανδάων Pal. 158. Vers. 1412. μὴν, pro μὰν, Pal. 142. aliique. ἢ ἂν ὑ-
 πείξη Pal. 139. et Alexand. ὑπείξη legunt etiam Vat. 972. 1471. Casan. chart. et
 Barber. Vers. 1420. Ψάινυθα Vat. 972. 1471. Pal. 139. 142. 158. Barber. uterque
 Casan. ambo Potter. aliique.

τεμῶν τὰ κύφελλα, καλλυνεῖ παρωτίδας.
 λέγσει γὰρ τινες, ὧτα ὄντ' ἔχειν τὸν Μί-
 δαν, καὶ ἀποκόψαι αὐτὰ. οἱ δὲ φάσιν,
 ὅτι ὁξέως ἤκε, καὶ διὰ τὸ τοιαύτην ἔσχε
 τὴν ὀνομασίαν· λέγει γὰρ Ἀριστοτέλης,
 τὸν ὄντα πολλὰ ἀκχεῖν. ἄλλοι δὲ λέγου-
 σι, πολλὰς ὠτανεσθὰς αὐτὸν ἔχειν. τὸ
 δ' ἀληθὲς ἔτι· λέγουν, ἐν Φρυγίᾳ
 δύο εἶναι λόφους, καλεσμένους Ὠτα Ὀντ,
 ὥσπερ ὁ Μίδας κρατήσας, καὶ τὰς ἐν αὐ-
 τοῖς λησὰς ἀνελών, ἐμυθεύθη ἔχειν ὄντ
 ὧτα.

Ex 1403. * Δάπτεις.) τῆς μῆγας, πα-
 ρὰ τὸ δάπτειν.*

1409. Πολλῶν δ' ἐναλλάξ.) πολλοί,
 φησι, πόλεμοι ποτὲ μὲν ἐν Ἀσίᾳ ποτὲ

δὲ ἐν Εὐρώπῃ ἔσονται.

1410. * Κανδαῖος, ἡ Μάμερτος *.)
 Κανδαῖος καὶ Μάμερτος ὁ Ἄρης (a) λέγεται.

1412. Ἡ ἑπιμηθέως τοκάς.) ἡ Ἀσία·
 Ἀσίας γὰρ καὶ Ἰαπετῆ Προμηθεὺς καὶ Ἐπι-
 μηθεὺς· ὅστις Ἐπιμηθεὺς, μετὰ τὸ ποιῆ-
 σαι τὸ κακόν, ἦν φρόνιμος, ὥστε μετα-
 νοεῖν.

1413. Περσέως.) ἐκ τῆς Περσέως (b) γὰρ,
 τῆς ἀπὸ τῆς Δανάης, (c) ὁ Ξέρξης τὸ γέ-
 νος ἔχει· ἦς ὁ Ζεὺς ἐρασθεὶς, τὸν Περ-
 σέα ἐποίησε.

1414-15. Τῷ θάλασσα μὲν βατὴ.) ὁ
 Ξέρξης, ἐκφοβῶν τὰς Ἑλλήνας, ὅτε κα-
 τὰ τῶν Ἀθηναίων ἐσράτευσε, τὸν μὲν Ἑλλήσ-
 ποντον ἔχωσεν, ἡτοὶ βατὴν γῆν ἐποίησε.

E M E N D A T I O N E S.

* Protuli ex Vat. 972. * Praeposui ope duorum librorum. (a) Supplevi ex
 iisdem MSS. (b) Adjeci ex tribus Codic. (c) Sic ductu accuratior. exemplarium
 locum restitui, qui prius erat: ἀπὸ τῆς Δανάης, τὸ γένος ἔχει, &c.

Multas porro vicissim clades rependet
 1410 Candaeus, vel Mamertus, vel quod decet ap-
 Illum, qui cruentis oblectatur praeliis. (pellare
 Non tamen cedit Epimethei genetrix,
 Sed pro omnibus Persei unum *de* genere
 Mittet Gigantem, cui mare quidem pervium
 1415 Pediti aliquando erit: terra autem navigabitur
 Verberanti remis campum. At Laphriae
 Aedes Mavortiae combustae flamma
 Cum ligneis murorum propugnaculis,
 Fatidicum incusabunt damni,
 1420 Vana vaticinantem Plutonis servum.

PARAPHRASIS.

Multas porro clades nunc in Asia, nunc in Europa efficiet Candaeus, vel Mavors, vel quomodo vocaveris Martem, cruenta praelia ligurientem. At non ideo tamen cedit, aut ita quiescet Asia, Epimethei ex Japeto parens; sed pro cunctis vexatorum ultorem quemdam ex Persei posteris mittet Gigantem, Xerxem, cui pediti mare erit pervium, Hellesponto pontibus strato: naviganti autem terra erit navigabilis, Athone, Macedoniae monte, perfosso. Tunc Minervae aedes cum arce et ligneis ejus propugnaculis, quae ex perperam intellecto oraculo sibi parabant Athenienses, ab illo combustae, Antistitem Plutonis Apollinem, mendacem, ut inquierent, vatem, damni accusabunt.

τὸν δὲ Ἄθων τὸ ὄρος κόψας, ἐποίησε θάλασσαν, ὡς ὁ Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. καὶ νῦν μὲν ταύτας τὰς ἱστορίας, καὶ τὰ τῶν λοιπῶν σχόλια γράφω. ὕστερον δὲ μετὰ τὸ εἰπεῖν τὰ μικρὰ ταῦτα πάντα περὶ τοῦ Ξέρξεος σχολύδρια, πᾶσαν τῆς τῆς ἱστορίας πεπλατυσμένως ἐρῶ.

1416-20. * Οἱ δὲ Λαφρίας * οἶκοι Μάμερσας.) οἶκος τῆς Ἀθηνᾶς ἢ Ἀττικῆς. Λαφρία δὲ καὶ Μάμερσα, ἢ Ἀθηνᾶ. τὸ δὲ εἶξ, ἔτις. Οἱ δὲ οἶκοι τῆς Ἀθηνᾶς σὺν τοῖς ξυλίνοις τεύχεσι κατακαέντες, τὸν Ἀπόλλωνα αἰτιάσονται καὶ μέμψονται διὰ τὸν χρησμὸν, ὡς ἀπατήσαντα αὐτὸς.

Ex 1419. Τὸν χρησμοδέσχην (a) αἰτιάσονται.) ὅτε ὁ Ξέρξης ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἤρχετο, ἐχρήσθη τοῖς Ἀθηναίοις τόδε.

Τείχος Τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα Ζεὺς.

οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τῆτο καλῶς νοήσαντες, κατεσκέυασαν ἐν τῇ ἀκροπόλει τεῖχος ξύλινον, ἐν ᾧ οἱ εὐρεθέντες πάντες κατεκαύθησαν ὑπὸ τῶν Περσῶν. Θεμιστοκλῆς δὲ τότε στρατηγῶν, εἶπεν αὐτοῖς τὸν χρησμὸν, τεῖχος ξύλινον τὰς ναῦς (b) αἰνίττεσθαι. διὸ πεισθέντες κατεναυμάχησαν τὸν Ξέρξην, εἰς τὰς τριήρεις ἐμβάντες. ἡ δὲ ναυμαχία γέγονεν ἐν Σαλαμῖνι.

EMENDATIONES.

* Addidi ex duobus Codic. (a) Adjeci ex quinque MSS. (b) Αἰνίττεσθαι rescripsi, pro λέγειν, auctoritate duorum exemplar.

- Στρατῶ δ' ἀμίκτω πᾶσα μὲν βρωθήσεται,
 Φλοιῶτιν ἐκδύνουσα δίπλακα σκέπην,
 Καρποτρόφος δρυς, ἀγρία τ' ὀρειθαλής.
 "Απας δ' ἀναύρων νασμός ἀνανθήσεται,
 1425 Χανδὸν κελαινὴν δίψαν ἀνονεμένων.
 Κύφελλα δ' ἰῶν τηλόθεν ῥοιζομένων
 "Υπὲρ κάρα σήσσι, Κίμμερός θ' ὅπως
 Σκιά, καλύψαι πέρραν, ἀμβλύνων σέλας.
 Λοκρὸν δ' ὅποια παῦρον ἀνθήσας ῥόδον,
 1430 Καὶ πάντα φλέξας, ὥς κἀγκανὸν σάχυν,
 Αὔθις παλιμπλώτοιο γέυσεται φυγῆς,
 Μόστυνα φηγότευκτον, ὥς λυκοψίαν
 Κόρη κνεφαίαν, ἄγχι παμφαλῶμενος,
 Χαλκηλάτῳ κνώδοντι δαιματῶμένη.

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 1423. ἀγρίας Vat. 916. 972. et Pal. 40. Caetero hunc versum posposite cum
 inseq. legit Vat. 1306. Vers. 1424. Hunc versum non agnoscit Pal. 158. Vers.
 1425. ἀνονεμένων Vat. 1307. Vers. 1428. πέτρον, pro πέρραν, mallet Canterus,
 ex eoque Meursius, quod ea vox nusquam extet, quae inter extraneas, et forte
 (imo prorsus, mea sententia) Aegyptias, numeranda videtur Pottero. Vers. 1431.
 αὐτίς Vat. 1307. Pal. 40. et Casan. memb.

Ex 1420. Πλάτωνος λάτριν.) φασίν,
 ὅτι ἐν τῷ τρίποδι χάος ἦν μέγα, ὅθεν
 τὰ μαντευόμενα ὡς ἐκ τῆς "Αἰδῆς ἀνήρχον-
 το, ἀπερ' ὁ Απόλλων ἐσαφηνίζε.

1422. Δίπλακα σκέπην.) δίπλακα
 εἶπεν, ἐπειδὴ διπλὴν ἔχει σκέπην ἡ δρυς.
 δύο γὰρ δέρματα ἔχει. ἀπὸ δὲ τῆς ἐνὸς
 καρπῆς τῆς δρυὸς, τὰς πάντας ἐδήλωσεν.
 οἱ γὰρ (a) ἀρχαῖοι πᾶν δένδρον, δρῦν
 ἐκάλουν.

1424. "Απας δ' ἀναύρων.) ὑπερβολι-
 κῶς εἶπεν, ὅτι πάντες οἱ ποταμοὶ ξηραν-
 θήσονται ὑπὸ τῆς πλήθους τῶν Περσῶν. μό-

νος γὰρ ὁ ἐν τῇ Ἀττικῇ Ἰλισσὸς, καὶ ὁ ἐν
 τῇ Θεσσαλίᾳ (b) Ὀνοχῶνος καλέμενος,
 ὑπεξηράνθησαν, ὡς φησὶν Ἡρόδοτος, ἀπο-
 ξηρανθῆναι καὶ ἐν τῇ Ἀσίᾳ τὸν Μάγανδρον.
 "Αναυρος δὲ, κυρίως ὁ ἐν χειμῶνι ῥέων
 ποταμός.

1426. Κύφελλα.) τὰ ὦτα εἶπεν ἀνω-
 τέρω, νῦν δὲ τὰ νέφη φησί, διὰ τὸ κῆφα
 εἶναι. λέγει δὲ νῦν τὸ πύκνωμα τῶν
 βελῶν.

1427-28. Κίμμερός θ' ὅπως.) Κιμμέ-
 ριοι, ἔθνος περὶ τὸν Ὠκεανὸν ζόφῳ κεκα-
 λυμμένον. ὁ δὲ νῆς. Ὡςπερ ὁ σκοτισ-

E M E N D A T I O N E S .

(a) Ἀρχαῖοι, pro Ἀχαιοὶ, ex cunctis fere libris. (b) Ὀνοχῶνος, pro Ὀνώχων,
 ex duobus MSS. et Herodoto.

Exercitu autem immani tota quidem absumetur,
 Corticosum exuens duplicem librum,
 Alibilis quercus, agrestisque in montibus virens:
 Omnis autem torrentum aqua arefiet,
 1425 Affatim acrem sitim humectantium: (emissarum
 Nubes vero sagittarum eminus cum stridore
 Supra caput stabunt, Cimmeriaque veluti
 Nebula, tegent solem, obscurans lucem.
 Locrensis autem qualis paullulum florens rosa,
 1430 Et omnia comburens, tamquam aridam spicam,
 Postremo iterum navigabilem experietur fugam,
 Turrim fagineam, sicut latibulum
 Puella obscurum, prope circumspiciens,
 Aeneo ense territa.

PARAPHRASIS.

Ab ingenti autem agrestique illo, quem advehet, exercitu cuncti fructus devorantur, ipsis simul arboribus delibratis; atque omnis unda fluminum, sitis calores affatim extinguentium exhaurietur. Nubes etiam eminus stridentium sagittarum crebrescent super caput, ac, veluti Cimmeria caligo, solem obnubent. At paullulum postquam instar rosae Locrensis, quae citius propter imbecillitatem marcescit, floruerit vigueritque, et omnia velut aprica stramina combusserit, devictus navali praelio, in Persiam praepropere renavigabit, navim, qua fugiat, pavide solliciteque inquirens, ut reconditum latibulum timida puella, cruento latronis ense territa.

μὲν τῶν Κιμμερίων, ἀφανίζων τὸ φῶς, σκότος ποιεῖ, ἕτως καὶ τὰ Περσικὰ βέλγη πέμπόμενα, συγκρύψει τὸν ἥλιον.

1429-31. Λοκρὸν δ' ὅποια.) ὁ Ξέρξης, φησὶ, φοβηθεὶς, φεύξεται, ἐπ' ὀλίγον χρόνον ἀνθήσας καὶ κρατήσας, ὡς τὸ ἐν Λοκροῖς ῥόδον, ὃ θάπτον μαράνεται δι' ἀσθένειαν.

1432-34. Μόσυνα φηρότευκτον.) νῦν τὴν ναῦν λέγει· εἰώθασι γὰρ ἐν ταῖς ναυσὶ μηχανᾶσθαι καὶ ποιεῖν πύργους ξυλίνους.

ὁ δὲ νῆς, ἕτως· Ὁ Ξέρξης, φησὶν, ἀνθήσας καὶ κρατήσας ἐπ' ὀλίγον χρόνον, ὡς τὸ ἐν Λοκροῖς ῥόδον, νικηθεὶς ἐν Σαλαμῖνι, φεύξεται, καὶ τῆς παλιμπλώτης φυγῆς γεύσεται, ναῦν ἀναζητῶν καὶ ψηλαφῶν, ὥσπερ κέρη (a) ἀναζητεῖ σκότον ἐρημίας, ὥστε κρυβῆναι ἐν αὐτῷ, ὅταν ὑπὸ τινος ξιφηφόρου πολεμίου διώκεται. ἡ δὲ σύνταξις, ἕτως· Αὐτὶς καὶ εἰς τὰ πίσω παλιμπλώτοιο γεύσεται φυγῆς ὁ Ξέρξης. ἢ αὐθις καὶ πάλιν ἄρχι μαπφαλώμενος καὶ περιβλέπων

EMENDATIONES.

* Supplevi ope Vat. 972. (a) Αναζητεῖ σκότον, pro ἀναζητῆσα σκότους, ex omnibus pene Codic.

1435 Πολλοὶ δ' ἀγῶνες καὶ φόνοι μεταίχμιοι
Λύσασιν ἀνδρῶν, οἱ μὲν ἐν γαίᾳ, πάλας,

καὶ ψηλαφῶν μόσυνα φηρότευκτον, ἥτοι
ναῦν. ἔτω δὲ ψηλαφῶν ναῦν, ὡς κόρη
δειματῆμένη χαλκηλάτῳ ξίφει ((a) ἀπὸ
κοινῆς τὸ παμφαλάται καὶ ψηλαφᾶ) λυκο-
φίαν κνεφαίαν. Καὶ ταῦτα μὲν ἔτως.
* ἡμεῖς δὲ, * κατὰ τὰ προὔπεσχημένα,
τὴν περὶ τῆς Ξέρξης ἱστορίαν πλατυτέρως
γράφειν ἀρχώμεθα.

Ἰππίας, ὁ Πεισιγράτης, τύραννος ὢν Ἀ-
θηναίων, ἐξέπεσε τῆς τυραννίδος. ἐλθὼν
ἔν περὶ Πέρσας, ἱκετεύει Δαρεῖον, στρα-
τεύειν κατὰ Ἀθηνῶν. καὶ ὅς πεῖθεται, ὡς
Ἀριστείδης φησὶν. Ἡρόδοτος δὲ γράφει,
Ἀθηναίους ἀναπεισθέντας ὑπὸ Ἀρισταγόρου
τῆς Μιλησίου πορβῆσαι Σάρδεις καὶ ἑτέρας
πολλὰς ἔσας ὑπὸ Δαρεῖον. ὁ μαθὼν ὁ Δα-
ρεῖος, ἤρετο, τίνες (b) εἶεν οἱ Ἀθηναῖοι;
καὶ ἀπέστειλε κατ' αὐτῶν Μαρδόνιον μετὰ
βαρείας δυνάμεως, καὶ σόλῃ πολλῇ. (c) να-
υαγήσαντος δὲ τῆς περὶ τὸν Ἀθῶνα, ὡς
δισμυρίδας ἀνδρας ναυαγήσαι, καὶ τραυμα-
τισθῆναι ὑπὸ Θρακῶν καὶ αὐτὸν τὸν Μαρ-
δόνιον, παραλύει μὲν τῆτον ὁ Δαρεῖος τῆς
ἀρχῆς. δευτέρῳ δὲ ἔπει τῷ ἀπὸ τῆςδε, ἔ-
πεμψεν Ἀθηναίοις (d) πρέσβεις, γῆν καὶ
ὕδωρ αἰτῶν. οἱ δὲ, τὰς μὲν Περσῶν πρέσ-
βεις εἰς θρέαρ ζῶντας βαλόντες, ἀνῶθεν
γῆν καὶ λίθας πέμποντες, τῆς κατέχω-
σαν. Μῦν δὲ τίνα Σάμιον, ἐρμηνεύσαντα
τοῖς Ἀθηναίοις τὰ Περσῶν γράμματα, κα-
τὰ τινὰς μὲν, ἀνείλον. κατὰ τινὰς δὲ,
ἄτιμον ἐποίησαν. ὡς καὶ Ἀρίθμιον τὸν Ζε-
λεΐτην ἠτίμωσαν, χρυσίον βαρβαρικὸν αὐ-
τοῖς παρὰ Δαρεῖα κομίσαντα πρεσβευόμε-
νον. Κυρσίλον δὲ, τῆς Βαλῆς ἕνα, κα-
τελίθωσαν καὶ ἀνείλον οἱ Ἀθηναῖοι, ὅτι γῆν
καὶ ὕδωρ συνεβέβλευε πέμπειν τῷ Βαρβάρῳ.
αἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων γυναῖκες τὴν γυναῖκα

Κυρσίλῃ ὁμοίως κατελίθωσαν, καὶ οἱ παῖ-
δες τὰς παῖδας αὐτῆς.

Τῷ αὐτῷ ἔπει, Ὀλυμπιάδῃ οἶα, ὁ Δα-
ρεῖος, μετὰ τὸ ἐκστῆσαι Μαρδόνιον τῆς
ἀρχῆς, ἐπέμψε πάλιν κατὰ τῆς Ἀττι-
κῆς Δάτιν καὶ Ἀρταφέρνην ἀνεψιὸν αὐτῆς,
καὶ ἐξακισίων νηῶν σόλον, καὶ Νάξον εἶλον,
καὶ Ἐρέτριαν, (e) Εὐβοΐδος πόλιν. Ἐν δὲ
τῇ Δήλῳ Δάτις ἐθυμίασε τῷ Ἀπόλλωνι λι-
βανωτῇ τ' ἅλαντα. Ἀποπλεύσαντες
δὲ, καὶ περὶ Μαραθῶνα στρατοπεδευσάμενοι
((f) σὺν οἷς ἐτύγχανε καὶ ὁ τύραννος Ἰπ-
πίας, Μιλτιάδης στρατηγῶντος (g) Ἀθη-
ναίων καὶ Στησιλέως, πολεμαρχῶντος δὲ Καλ-
λιμάχου καὶ Κυναίγερου, καὶ Πλαταιῶν συμ-
μαχόντων αὐτοῖς τῶν χιλίων) ἠττῶνται,
καὶ πρὸς Δαρεῖον ὑποστέφουσιν. Ὅπερ ἀκη-
κοῦς, κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἠυτρεπίζετο στρα-
τεύσασθαι. Ἐπὶ τρεῖς ἔν ὅλῃς ἐνιαυτῆς σό-
λον τε ἠυτρεπίζε, καὶ πεζὸν συνῆγε στρα-
τὸν. τετάρτῳ δὲ ἔπει Δαρεῖος μὲν τελευτᾷ.

Ξέρξης δὲ καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὸν πό-
λεμον διαδέχεται, Μαρδονίῳ λέγοντος αὐ-
τῷ πολεμεῖν, Ἀρταβάνῃ δὲ τὴν ἀντίκην.
ἦν ἔν ὁ πᾶς ἀριθμὸς αὐτῷ τῆς στρατίας
ἀπόμαχος τε καὶ μάχιμος, μυριάδες πεν-
τακόσιοι. πλοῖα δὲ (h) δισχίλια διακό-
σια ἐξήκοντα. τετρακόσια δ' ἦν ἅλαντα
ἡμερησία τροφή τῷ στρατῷ. Στρατεύων ἔν
κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ἠβέλησε καυνοτομήσαι
τὰς φύσεις. Βάβαρις γὰρ καὶ ὁ πεντάπη-
χος Ἀρταχάσης (i) προπεμφθέντες μετὰ
πολλῶν μυριάδων, τῆς ἐρυγῆς τῆς Ἀθῶ-
νῆς ἐπεσάτην, καὶ διέκοπτον αὐτὸν, καὶ ἐθα-
λάττην εἰς βάθος. ἑτέροι δὲ γεφυρῶν
ἐπέμφθησαν τὸν Ἑλλήσποντον περὶ Τρα-
χεῖαν ἀκτὴν λεγομένην, μεταξὺ Σηψῆ καὶ
Ἀβύδου. γερονύας δὲ τῆς γεφύρας, καὶ λυ-

EMENDATIONES.

- (a) Haec uncis inclusi. * Supplevi ope laud. Codic. Vatic. 972. (b) Adjeci ex duobus exempl. (c) Per patrium protuli hunc locum, quatuor Codic. secutus. (d) Πρέσβεις reposui, pro σπυρίδα, auctoritate probatior. exempl. (e) Εὐβοΐδος, pro Εὐβοΐδα, ex tribus MSS. (f) Haec uncis inclusi. (g) Ἀθηναίων, pro Ἀθη- νῶν, ex accuratior. exempl. (h) Δισχίλια, pro χίλια, ex probatior. libris. (i) Προπεμφθέντες, pro πρὸς πεμφθέντες, ex omnibus exemplar.

1435 Multa denique certamina et caedes mediae-
(inter-utramque-aciem

Dissolvent virorum, alii quidem apud litus, lu-

(ctas,

PARAPHRASIS.

Multi denique labores, multa praelia, bellique funera erunt Graecis et Persis, nunc ad litora, nunc in terra ancipiti victoria dimicantibus: donec Alexander

θείσης ὑπὸ χειμῶνος, διακοσίαις ῥάβδων πληγαῖς ἔτυψε τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ δύο ζεύγη δεσμῶν σιδηρῶν ἐκέλευσεν ἐμβαλεῖν εἰς τὸ πέλαγος, ὥς δῆθεν τὴν θάλασσαν, οἷα δάλην, δεσμῶν τοῖς κλοιοῖς. ἑτέρας δὲ δύο γεφύρας, ἀντὶ τῆς προτέρας, τέτρω τῷ τρόπῳ ἐποίησαν· ναῦς πλαγίας κατὰ ῥῆν ἐσησαν, καὶ ἐπλήρωσαν τὸ πέλαγος. ἀνωθεν δὲ τῶν νηῶν σχοίνους ὑπερμεγέθεις εἵλκυσαν ἐξ ἑκατέρω μέρους τῆς γῆς. ἀνωθεν δὲ τῶν σχοίνων δοκὸς ὑπεσώρησαν καὶ προσήλωσαν. εἴτα γῆν ἐπέβαλον ἐπὶ τὰς δοκὰς, καὶ ἐπέρρανον ἐπὶ τὴν γῆν φυλλάδας μυρσίνης καὶ δάφνης. ἑκατέρωθεν δὲ τῆς γεφύρας ἦσαν ἑτέρας δοκοὶ (α) περικλείουσαι τὴν γεφυραν, μήπως ὀλισθήσας τις, καταπέσῃ πρὸς τὴν θάλασσαν. οὕτω μὲν αἱ γεφυραὶ γερόνασι περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ λιθίνην αὐτῷ ἔδραν ὑψηλὴν ἐκεῖ ἐποίησαντο, ἐν ἧπερ ἐφιδρυνθεὶς ὕψερον, ὅταν παρρηγεγόνει, τὸ σράτευμα ἐβλεπε.

Πρῶτον δὲ περὶ τὰς Κελαρινὰς, πόλεις τῆς Φρυγίας, ἐλθὼν, ξενίζεται σὺν παντὶ τῷ στρατεύματι παρὰ Πυθίης τῆς Λυδῆς, ὅς καὶ τῷ Δαρείῳ πρὶν ἐδωρήσατο χρυσὴν ἀναδενδράδα καὶ πλάτανον. καὶ τῷ Ξέρξῃ δὲ τότε ἀργυρίῳ ἐχαρίζετο δισχίλια τάλαντα, καὶ ὁ μυριάδας Δαρεικὸς χρυσὸς νομίσματος, χιλιάσιν ὀλίγαις ἀπολειπομένης. ὧν ἔδεν ὁ Ξέρξης λαβὼν, ἀλλὰ τὴν προαίρεσιν αὐτῷ ἀσπασάμενος, καὶ τὸ λείπον μᾶλλον τῶν μυριάδων ἀναπληρώσας, ἐμελλε πρὸς τὰ τῆς Ἑλλήσποντος μέρη πορεύεσθαι διὰ τῆς Φρυγίας καὶ Λυδίας. Περὶ τίνα δὲ τόπον ἰδὼν πλάτανον ὥραν, καθ' Ἡρόδοτον ἐchrύσωσεν αὐτὴν διὰ τὸ κάλλος αὐτῆς· κατὰ δὲ ἑτέρας τινὰς,

ὅτι περὶ μεσημβρίαν καθέσθεις ὑπ' αὐτὴν, τὸ θάλασπος ἐξέφυγε. Πορευομένης δὲ αὐτῆς προσωτέρω, ἐπικυψάντων τῶν ἵππων πεινῆν, ἀπέξηράνθη ὁ Μαϊάνδρος, ὥς καὶ ὁ Πηνειὸς περὶ Θεσσαλίαν ὕψερον, καὶ ἐν Ἀθήναις ὁ Ἰλισσὸς, καὶ ἑτέροι. Πεφθακότες δὲ περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, ἐκλείψις ἡλίῃς ἐγένετο καὶ σημεῖα ἑτέρα, ὅμως ἐπτα νυξὶ καὶ ἡμέραις ὁ στρατὸς ἀπερικόπως τὰς γεφύρας ἐπεραιεῖτο. τέλος ἐφ' ἄρματος καὶ αὐτὸς διαπεραιεῖται.

Ἐρχομένης δὲ πρὸς τὴν Ἀττικὴν, Ἀθηναίοις ἐδόθη χρησμός τοιοῦτος·

Τείχος Τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρυόπα Ζεὺς,

Μῆνον ἀπέρθητον τελέθειν, τό σε τέκνα τ' ὀνήσει·

Μὴ δὲ σύγ' ἵπποσύνην τε μένειν καὶ πεζὸν ἰόντα

Πολλὸν ἀπ' Ἠπειροῦ στρατὸν ἥσυχος, ἀλλ' ὑποχωρεῖν.

καὶ ἑτέρα τοιαῦτα. Τῆτο γὰρ ἀκέσαντες οἱ Ἀθηναῖοι, γυναῖκας μὲν καὶ παῖδας καὶ γέροντας περὶ Τροίζηναν ἐξέθεντο· πύργους δὲ ποιήσαντες ξυλίνους ἐν ταῖς Ἀθηναῖς εἵασαν μετὰ τινων, ὥς ὕψερον οἱ Πέρσαι σὺν τοῖς πύργοις κατέκαυσαν. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι περὶ Σαλαμίνα εἶχον τὸν στόλον, ὅπως ὕψερον καὶ τὰς Βαρβάρους κατεναυμάχισαν, σοὰ πλοῖα ἔχοντες τὰ τῶν συμμάχων καὶ αὐτὰν πάντα. Οἱ δὲ Ξέρξης περὶ τὸ Αἰγάλαον ὄρος, ἀντικρὺ τῆς Σαλαμίνης κείμενον, ἐπὶ θρόνῳ λαμπρῶς ἐκάθητο, βλέπων τὴν ναυμαχίαν. ἤττηθέντων δὲ τῶν αὐτῷ τῇ ναυμαχίᾳ, πεζῇ πολεμῆσαι ὑθέλησε, καὶ ἐκ τῆς τῶν Περσικῶν βελῶν ἐπαφέσειως ἐκρύβη ὁ ἥλιος, τό-

EMENDATIONES.

(α) Περικλείουσαι, pro περικλείοντες, ex cunctis MSS.

- Δειναῖσιν ἀρχαῖς ἀμφιδηριωμένων ·
 Οἱ δ' ἐν μεταφρένοισι βεβρόφοις χθονός,
 Ἔως ἂν αἶθων εὐνάσῃ βαρὺν κλόνον,
 1440 Ἀπ' Αἰακῆ τε καὶ Δαρδάνε γεγώς,
 Θεσπρωτὸς ἀμφω καὶ Χαλασραῖος λέων·
 Περηνῇ θ' ὁμαίμων πάντα κυπώσας δόμον,
 Ἀναγκάσει πτήξαντας Ἀργείων πρόμους
 Σᾶναι Χαλάδρης τὸν στρατηλάτην λύκον,
 1445 Καὶ σκῆπτρ' ὀρέξαι τῆς πάλαι μοναρχίας·

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 1439. εὐνάσει Vat. 1471. et Pal. 158. Vers. 1441. Κανασραῖος Vat. 916. 972. 1306. 1471. Pal. 40. 139. uterque Casan. Alexandr. Barber. Barocc. alii. Χαλαδραῖος Vat. 117. Pal. 142. 158. alii. Χαλαδραῖος alii. Χανασραῖος alii. Receptam, praeter alios, tuetur etiam Stephanus in Χάλασρα. γεγώς, pro λέων, Seld. Vers. 1442. δ', pro θ', Vat. 1471. et Pal. 139. Vers. 1443. Ἀκταίων, pro Ἀργείων, alii, Tzetza referente. Vers. 1444. Γαλάδρης Vat. 117. 1306. 1307. 1471. Pal. 139. Alexand. Casan. chart. Barber. Barocc. Stephanus in Γαλάδραι, alii. Χαράδρης Vat. 915. Pal. 40. 142. alii. Receptam lectionem tuentur Pal. 158. Cas. memb. et Selden.

τε τῷτο μαθὼν τις τῶν Ἑλληνικῶν στρατηγῶν, εἶπε τοῖς στρατιώταις, Ἀριστοποιήσασθε, (a) ὡς ἄνδρες, ἵνα παρ' Αἰδῆ δειπνήσωμεν μαχόμενοι. θαρρείτε δέ· ἡ γὰρ ὑπὸ θάλπος ἡλίας, ὑπὸ σκιᾷ δέ· βελῶν πολεμήσωμεν. Ξέρξης δὲ μετὰ παντὸς τῆς στρατῆς ἐρχομένης, Λεωνίδης ὁ Σπαρτιάτης μετὰ τ' τῆς (b) ἐν Θερμοπύλαις παρόδου κατείληψε. καὶ ἀντιταξάμενος πρὸς αὐτὸν, πολλὰς μὲν ἀνείλε, καὶ δύο ἀδελφὰς τῆς Ξέρξης· τσοῦτον δὲ ἀντίστη γενναίως μαχόμενος, ἄς καὶ τὸν Ξέρξην ἀποβῆναι τῆς ἵππου, καὶ περὶ μάχεσθαι. τέλος συμπατήσαντες αὐτὸν τε τὸν Λεωνίδην καὶ τὰς τριακοσίας, διήλθον διὰ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν. λαβόντες δὲ καὶ τὴν κεφαλὴν Λεωνίδου, ἀνεσαύρωσαν.

Τέλος ἰδὼν ἑαυτὸν ὁ Ξέρξης ἔτι παρὰ τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν λοιπῶν Λακεδαι-

μονίων κακούμενον, προσέτι δὲ ἀκούων, ὅτι καὶ τὴν γέφυραν λύειν μέλλουσιν οἱ Ἕλληνες, τὸν Μαρδόνιον ἀφείκε πολεμεῖν, αὐτὸς δὲ μέρος λαβὼν τῆς ἑαυτῆς στρατεύματος, ὑπεχώρει. καὶ τῶν δὲ οἱ πλείους περὶ τὴν πόρεδον χειμᾶνι καὶ λιμῶ διαφθείρονται. αὐτὸς δὲ ὑπὸ Στρυμόνος νηὶ Φοινίσσῃ ἐμβὰς, καὶ δεινὴν τρικυμῖα περιπεσὼν, ὡς καὶ πολλὰς ἀποπνιγῆσαι τῆς νεώς εἰς τὴν θάλασσαν χάριν τῆς σωτηρίας, αὐτὸς μόλις εἰς τὴν πατρίδα δυσυχῶς ὑποσφύρει. τὸν δὲ Μαρδόνιον καὶ τὰς σὺν αὐτῷ Πέρσας οἱ Ἀθηναῖοι ἀνείλον, καὶ Μασίσιον, τὸν χρυσοῦν λεπιδωτὸν θώρακα ἔχοντα, δι' ὃν ἀννρημένον καὶ μεγάλη μάχη ἐγένετο. Ταῦτα μὲν ἔστω· Ξέρξης δὲ, πρὸ τῆς ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἑαυτῆς πατρίδα, μετὰ τοιαύτην ἥτταν ἐν Σάρδεσι παραγεγονώς, εἰς ἔρωτα τῆς Μασίσιδος ἐμπέπ-

E M E N D A T I O N E S .

(a) Vocandi adverbium adjeci ope omnium fere MSS. (b) Sic rescripsi pro: περὶ Ἀρτεμίσιον, auctoritate quatuor Codicum.

Vehementibus exordiis dimicantium :
 Alii autem in dorsis aratis terrae ,
 Donec bellicosus sopiet grave bellum ,
 1440 Ex Aeacoque et ex Dardano progenitus ,
 Thesprotius utrumque et Chalastraeus leo ;
 Labantemque consanguineorum totam ever-
 (tens domum ,
 Coget trepidantes Argivorum principes
 Blandiri Chaladrae duci lupo ,
 1445 Et sceptrum praebere antiqui imperii :

PARAPHRASIS.

Magnus , acer ille leo Thesprotius simul et Macedo , Aeaco Dardanoque ex materno genere , quod ab Achille et Heleno ducet , prognatus , sopiet grave bellum ; ac toto Persarum , suorum ex Perseo per Herculem cognatorum , everso labenti regno , formidolosos coget Argivos duces sibi , saevo lupo , adulari , sceptraque tradere antiqui imperii .

τωκε γυναικός , καὶ ταύτῃ συνῆν , καὶ συνέ-
 χαιρεν , ὥσπερ νενικηκώς , ὁ πᾶσαν ἀπολε-
 λωκώς τὴν Περσίδα , οἷα καὶ πάντες οἱ ἡτ-
 τημένοι διαπράττονται . τέλος (α) ἀπελ-
 θὼν εἰς τὴν πατρίδα , τὸ πένθος αὐτῆς
 παρεσήμανεν .

1437. Δειναῖσιν ἀρχαῖς .) ταῖς δειναῖς
 ἀκταῖς , δηλονότι τῆς θαλάσσης , παρὰ
 ταῖς ἀρχαῖς τῆς ὕδατος .

1438. Οἱ δ' ἐν μεταφρένοισιν .) ἀντὶ
 τῆς , ἐν τοῖς πεδίοις , ἀπὸ τῆς τῶν βοῶν
 ἀρόσεως , ἥτοι τῆς ἀρομένης ὑπὸ τῶν βοῶν .

1439-40. Ἔως ἂν αἰθῶν .) ἔως ἂν ὁ
 Μακεδὼν Ἀλέξανδρος ἐλθῶν , καταπαύσῃ
 τὸν πόλεμον , κυριεύσας καὶ μοναρχήσας .
 ἢ γὰρ Ὀλυμπιάς , ἢ μήτηρ Ἀλεξάνδρου ,
 εἰς Πύρρον , τὸν Ἀχιλλέως , καὶ Ἑλενον ,
 τὸν Πριάμην , τὸ γένος ἀνέκαθεν ἀνέφερεν ,
 ὡς φησι Θεόπομπος καὶ Πύρανδρος . ἀνάγει
 δὲ τὸ γένος , ὁ μὲν Πύρρος εἰς Αἰακὸν .
 ὁ δὲ Ἑλενος εἰς Δάρδανον .

1441. Θεσπρωτὸς .) διὰ τὸ τὴν μητέ-
 ρα αὐτῆς Ἑπειρωτὴν εἶναι .

Χαλαστραῖος .) (b) καὶ Χαλαδραῖος γράφε-
 ται . καὶ γὰρ παρακατιῶν , φησὶ . Χαλά-
 δρης λύκον . Χάλαστρα δὲ , ἢ Χάλαδρα ,
 πόλις καὶ λίμνη Μακεδονίας , ἀφ' ἧς ὅλην
 τὴν Μακεδονίαν φησὶ .

1442. Πρηνὴ θ' ὁμαίων .) ὁμαίων , τῶν
 Περσῶν , παρόσον ἀμφοτέροι, ὅ, τε Ἀλέξανδρος
 καὶ ὁ Ξέρξης , ἀπὸ Περσέως εἶχον τὸ γένος .
 Περσέως γὰρ Ἀλκαῖος , Ἡλεκτρύων , καὶ Σθέ-
 νελος . Ἡλεκτρύωνος Ἀλκμήνη . ἐξ Ἀλκμή-
 νης δὲ Ἡρακλῆς . ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἀφ'
 Ἡρακλέους καὶ Νεοπτολέμου κατῆγε τὸ γένος .
 οἱ δὲ Πέρσαι , ἀπὸ Περσέως .

1443-45. Ἀργείων πρόμυς .) ἢ , Ἀκταί-
 ων πρόμυς . Ἀργεῖοι δὲ καὶ Ἀκταῖοι , οἱ
 Ἀθηναῖοι . ἀπώκησαν δὲ μετὰ τῆς Μηδείας
 ἐπὶ Πέρσας τινὲς τῶν Ἀθηναίων . νῦν ἔτι
 Ἀθηναῖος λέγει τὰς Πέρσας , διὰ τὴν ἀποί-
 κίαν . Ἀναγκάσει δέ , φησι , τὰς Περσῶν

EMENDATIONES.

(a) Ἀπελθὼν , pro simplici ἐλθὼν , ex tribus MSS. (b) Locum hunc indistin-
 ctum et infectum restitui , praevia textus voce , ope duorum exempl.

Ωἷ δὴ μεθ' ἔκτην γένναν αὐθαίμων ἐμὸς
 Εἷς τίς παλαιστῆς συμβαλὼν ἀλκὴν δορὸς,
 Πόντε τε καὶ γῆς κείς διαλλαγὰς μολῶν,
 Πρέσβιστος ἐν φίλοισιν ὑμνηθήσεται,
 1450 Σκύλων ἀπαρχὰς τὰς δορυκτῆτας λαβὼν.
 Τί μακρὰ, τλήμων, εἰς ἀνηκόως πέτρας,
 Εἰς κῦμα κωφὸν, εἰς νάπας δασπλήτιδας
 Βάζω, κενὸν ψάλλεσσα μάσακος κρότον;
 Πίσιν γὰρ ἡμῶν Λεψιεὺς ἐνόσφισε,

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 1448. εἷς, pro κείς, Pal. 158. Scaliger, ex eoque Canterus. μολῶν alii. Vers. 1449. πρέσβυστος Vat. 1306. et Pal. 139. Vers. 1450. σκύλων τ' ἀπαρχὰς Vat. 916. 1306. 1307. 1471. Barb. Casan. chart. Seld. alii. δορυκτῆτας Vat. 117. et Pal. 158. Vers. 1452. ἡ, pro εἷς, utrobique Vat. 1307. δασπλήτιδας reposui, pro δυσπλήτιδας, ex Tzetzae expositione, Pal. 139. adstipulante. δυσπλήτιδας Pal. 158. Ver. 1454. ἡμῶν rescipsi, pro λόγων, ex Vat. 117. 916. 1306. 1307. Pal. 40. 142. 158. utroque Casan. aliisque. ὑμῶν Vat. 1471. Pal. 139. Alexand. et Baroc. Seld. autem pronomen non agnoscit.

ἡγεμόνας φοβηθέντας κολακεῦσαι αὐτὸν,
 καὶ ὑποταγῆναι, καὶ σκήπτρον ὀρέξαι, καὶ δεῦ-
 ναι αὐτῷ τὴν μονοκρατορίαν.

1446. Ωἷ δὴ μεθ' ἔκτην *γένναν αὐθαί-
 μων. *) ἀδελφός μὲ, φησι, μετὰ ἔκτην γενεάν,
 ἥτοι ἐκ πολλῶν, συγγενῆς καὶ φίλος αὐτῶν νο-
 μισθήσεται. ὁ δὲ λόγος περὶ (a) Ταρκύνις τῷ
 Ῥωμαίων Βασιλέως. ἕκτος γὰρ ἀπὸ Ῥω-
 μύλων, ὡς φλυαροῦσιν οἱ τὰ τῷ Λυκόφρονος
 πρὸ ἡμῶν σχολιάσαντες, ἕκτος ἦν. ἐγὼ
 δὲ πρῶτον γινώσκω Ῥωμύλον, εἶτα Νε-
 μαν, Τέλλον Ὀσίλλιον τρίτον, τέταρτον
 (b) Ἀγκον Μάρκιον, πέμπτον (c) Ταρκύνιον
 Πρίσκον, ἕκτον (d) Σέρβιον Τέλλον,
 ἑβδομον Ταρκύνιον τὸν ὑπερήφανον, εἶτα

Βρῆτον καὶ ἑτέρας. ἐκεῖνοι δὲ φασί. Ῥω-
 μύλος, εἶτα Πομπήιος Λίος, τρίτος Ὀσί-
 νιος Ἄπυς, τέταρτος Μάρκος Καρπίνιος,
 πέμπτος Πρίσκος Ὀρπίνιος, ἕκτος (e) Ταρ-
 κύνιος Τέλλιος (f) (ἐκαστος γὰρ αὐτῶν δυ-
 σὶ καὶ πλείοσιν ἐχράτο τοῖς ὀνόμασιν) ἕκ-
 τος ἦν, φασί, ἀπὸ Ῥωμύλου ὁ (g) Ταρ-
 κύνιος. φασί δὲ καὶ τὸν Ῥωμύλον Αἰνεΐα
 υἱὸν, καὶ διὰ τῷ ἕκτον συγγενῇ τῷ τὸν νο-
 μίζουσι τῆς Κασσάνδρας, κακῶς. ἐγὼ δὲ
 ἐνδέκατον (h) γινώσκων ἢ δωδέκατον τὸν
 Ῥωμύλον ἀπ' Αἰνεΐα, ἔχ' ἕτω φημί, ὡς
 ἐκεῖνοι, ἀλλ' ἕτως, ὅτι μετὰ ἕξ γενεᾶς
 Ἀλεξάνδρου τῷ Μακεδόνα, Ἀλεξάνδρῳ τι-
 νὶ ἑτέρῳ Μακεδόνι ὁ ἐμὸς συγγενῆς (i)

E M E N D A T I O N E S .

* Supplevi ex Vat. 972. (a) Sic lego cum quatuor libris, pro: Ταρκύνις τῷ Ῥω-
 μαίῳ. (b) Sic lego cum accuratior. exempl. pro Μάρκον Ἀγκον (c) Ita pariter
 lego cum iisdem quatuor exempl. pro: Ταρκύνιον καὶ Ταρκύνιον, &c. (d) Addidi,
 ut supra. (e) Ταρκύνιος, pro Ταρκύνιος, ut supra. (f) Haec uncis inclusi.
 (g) Ταρκύνιος, pro Ταρκύνιος, ut supra. (h) Γινώσκων, pro γινώσκω, ex quinque
 Codic. (i) Ταρκύνιος, et hic loci, pro Ταρκύνιος, ex quatuor supra laud. MSS.

Cum quo quidem post sextam generationem con-

(sanguineorum meus

Unus quidam luctator committens praelium ha-

Et marisque et terrae ad foedera veniens, (stae,

Honoratissimus inter amicos celebrabitur,

1450 *Spoliorum primitias bello-partas accipiens.*

Quid multa, misera, ad auditus-expertia saxa,

Ad undam mutam, ad napas horridas

Loquor, inanem edens oris strepitum?

Fidem enim nobis Lepsieus dempsit,

PARAPHRASIS.

Quicum * per successorem Aegypti regem Philadelphum post sextam a Xerxis perturbationibus cladibusque aetatem bellicosus quidam de meis cognatis, Romanus populus, gravi cum socio Pyrrho tum navali, tum pedestri commisso praelio; acceptisque spoliorum primitiis bello partis, foedera sanciet, et tamquam summus amicorum ab ipso celebrabitur.

Quid, misera, ad surda saxa, surdas undas, irritas horridasque cautes multa loquor, sonos oris inanes incassum ciens? quum Apollo nostram abrogaverit an-

* Quin tres, ut plurimum, γενεαὶ saeculum faciant, atque inde sex, duo saecula, sive CC. annos, nemo in dubium revocat. A celebri illa Xerxis in Graeciam expeditione, de qua postremo loquitur, ad Ptolemaei Philadelphi societatem cum Romanis initam, CCVII. annos intercedere, Doctrina temporum plane docet, quum illa quidem Olympiadis 75. anno 1. atque V. C. anno 274. contigerit: haec autem Olympiadis 126. anno 4. atque V. C. 481. C. Fabio, et C. Claudio Canina Coss. Ergo tot doctorum virorum conatus inanes esse, nos autem unos Lycophronis mentem, si per probabiliore conjecturas dicere licet, acutissime, nemo sanae mentis inficias ibit.

Ταρκύνιος πολεμήσει. Ῥωμαῖοι γὰρ καὶ Μακεδόνες πολλὰ καὶ ἐν χέρσῳ καὶ ἐν θαλάσῃ πρὸς ἀλλήλους ἐπολέμησαν. ὕστερον μέντοι συνέβη κρατηθῆναι τὸν τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸν ὑπὸ τῶν Μακεδόνων ζῶντα, καὶ πάλιν τὸν τῶν Μακεδόνων ἡγεμόνα, τὸν ὕστερον Ἀλέξανδρον συγγενὴ τῷ πρώτῳ, ἀναρθεῖν ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, καὶ τῷ σώματος αὐτοῦ κρατῆμεν, ἀμοιβὴν ἐποίησαν, οἱ μὲν Ῥωμαῖοι ἀποδόντες τὸν νεκρὸν· οἱ δὲ Μακεδόνες τὸν ἐκείνων στρατηγὸν· καὶ ὥτως εἰρήνευσαν.

Ἄλλως· Ὡς δὲ μεθ' ἑκτὴν (a) γενεάν

ὁ Ταρκύνιος (b) συμβαλὼν τῷ στρατῷ τῷ Ἀλεξάνδρῳ, ἀπὸ πρώτης ὥρας ἕως ἑκτῆς ἐπολέμει μόνος τῷ Ἀλεξάνδρῳ λαῷ. τῷτο ἰδὼν ὁ Ἀλέξανδρος, φίλον αὐτῷ εἶναι αὐτῷ ἐποίησε, καὶ λείαν αὐτῷ πολλὴν ἐδωρήσατο, διὰ τὴν δύναμιν αὐτοῦ.

1452. Εἰς νάπας δασπλήτιδας.) νάπαι εἰσὶν αἱ παραθαλάσσιοι πέτραι, αἱ ἐν τῷ αἰγιαλῷ ὑπὸ τῶν κυμάτων πληττόμεναι. Δυσπλήτιδες δὲ, αἱ δυσκόλως πληττόμεναι· δασπλήτιδες δὲ, αἱ καταπληκτικαί.

1454. Λεψιεύς.) ὁ δεινὰ καὶ κεκαλυμ-

EMENDATIONES.

(a) Supplevi ope septem MSS. (b) Συμβαλὼν, pro ἐμβαλὼν, ex quat. Codic.

- 1455 Ψευδηγόροις φήμαισιν ἐγχρίσας ἔπη,
 Καὶ θεσφάτων πρόμαντιν ἀψευδῇ φρόνιν,
 Λέκτρων σερηθεῖς, ὧν ἐκάλχαινε τυχεῖν.
 Θῆσαι δ' ἀληθῆ. σὺν κακῷ δέ τις μαθὼν,
 "Οτ' εἰδέν ἔσαι μῆχος ὠφελεῖν πάτρην,
 1460 Τὴν φοιβόληπτον αἰνέσει χελιδόνα.
 Τόσσ' ἠγόρευσε, καὶ παλίσσυτος ποσὶν
 Ἐβαινεν εἰρκτῆς ἐντὸς· ἐν δὲ καρδίᾳ
 Σειρῆνος ἐσέναξε λοίσθιον μέλος
 Κλάεσσι Μιμαλῶν, ἢ Μελαγκραῖρας κόπιδι,
 1465 Νησῆς θυγατρός, ἢ τὶ Σφίκειον τέρας,
 Ἐλίκτ' αὐτίλλασσα δυσφρέσως ἔπη.
 Ἐγὼ δὲ λοξὸν ἦλθον ἀγγέλλων, ἄναξ,

V A R I A N T E S L E C T I O N E S.

Vers. 1455. ψευδηγόροις, pro ψευδηρίοις, tuentur Vat. 916. 972. 1306. Barb. Cas. chart. aliique. Vers. 1457. ἐκάλχαινε, pro ἐκάλχαινε, ex Vat. 1306. 1307. 1471. Pal. 40. 139. 158. Alexand. Barb. Casan. chart. Barocc. aliisque. ἐκάλχανε Casan. memb. et Selden. Vers. 1459. ἔσαι, pro ἔσαι, legunt Vat. 117. 916. 1306. Pal. 40. 158. aliique. Hunc autem versum non agnoscunt Vat. 1471. Pal. 139. Casan. chart. Barb. et Barocc. Vers. 1460. νυμφόληπτον, pro φοιβόληπτον Vat. 1471. Barb. et Barocc. Vers. 1461. τόσσ' ἠγόρευσε rescipsi, pro: τόσσ' ἠγόρευσε, ex Vat. 916. 972. 1306. et 1471. τόσσ' legunt etiam Vat. 117. 1307. Pal. 40. 139. Alex. Baroc. aliique. Vers. 1462. εἰρκτῆς, pro εἰρκτῆς aut εἰρκτῆς, ex Vat. 972. et 1471. καρδίᾳ Vat. 1307. Pal. 40. 139. uterque Casan. Alexand. aliique. καρδίᾳ Vat. 117. 1306. 1471. et Seld. καρδίᾳ Vat. 972. Vers. 1463: ἐσέναξε Vat. 117. 972. Alexand. Cas. chart. uterque Potter. aliique. Vers. 1464. Μιμαλῶν Vat. 117. Casan. memb. et Eustath. in Dionys. vers. 445. Μελαγκραῖρας Cas. chart. Barber. aliique. Μελαγκραῖρας Vat. 916. Μελαγκραῖρας Vat. 1306. Μελαγκράρας Pal. 139. Μελαγκραῖρας Meursius. Μελαγκραῖρας Vat. 1471. κόπιδι Barber. et Baroc. Vers. 1465. Νησῆς Seld. Σφίκειον, pro Σφίκειον, tuentur Vat. 972. 1306. 1471. Barber. Cas. chart. Barocc. aliique.

μένα λέγων, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς λέξης.

1456. Καὶ θεσφάτων πρόμαντιν.) ἀπὸ κοινῆς τοῦ, ἐγχρίσας ψευδηγόροις φήμαις τὰς λόγους, καὶ τὴν ἀψευδῇ φρόνησιν τῶν μαντευμάτων· φήμην γὰρ ἤγειρεν ὁ Ἀπόλλων, ὅτι ἡ Κασσάνδρα καὶ ἐστὶ μάντις, ἀλλὰ μαυνομένη μάτην λαλεῖ.

1457. Λέκτρων σερηθεῖς.) ἐρρέθη ἐν

τῇ ἀρχῇ.

1460. Τὴν φοιβόληπτον χελιδόνα.) ἑαυτὴν λέγει ἡ Κασσάνδρα χελιδόνα καὶ Σειρῆνα, διὰ τὸ τὰ μέλλοντα προειπεῖν, ἢ διὰ τὴν ἡδύτητα τῆς λόγου, ἐπειδὴ καὶ αἱ Σειρῆνες θελητικαὶ ἦσαν. φοιβόληπτον δὲ, (α) τὴν μαντικὴν.

1463. Σειρῆνος ἐσέναξε.) θελητικόν

E M E N D A T I O N E S.

(α) Τὴν μαντικὴν, pro μαυτικόν, ex accuratior. exemplar.

- 1455 Falsis rumoribus inficiens dicta,
 Et oraculorum vaticinam veracem scientiam,
 Lectis privatus, quos curabat assequi; (discens,
 Faciet tamen vera. Cum pernicie autem quis
 Cum nullum erit remedium juvandi patriam,
 1460 Fatidicam laudabit hirundinem.

Tanta effata est, et retrograda pedibus
 Se-recepit in carcerem: in corde vero
 Sirenis ingemuit postremam cantilenam
 Clari Mimalon, vel Melancraerae interpretes,
 1465 Nesus filiae, aut aliquod Sphiceum monstrum,
 Involuta garriens difficilia-explicatu verba.
 Caeterum ego oblique veni nunciatum, rex,

P A R A P H R A S I S .

tiquam fidem, falsis rumoribus veracia dicta, et fallere nesciam divinandi scientiam inficiens, passus repulsam concubitus, quem assequi cupiebat. Faciet tamen, oracula haec mea effectum tandem suum consequantur; et quis damno suo edoctus, quum nulla prorsus erit via juvandi patriam, fatidicam abunde hirundinem Cassandram laudabit.

Tantum, o rex, locuta filia tua, Apollinis prophetissa, furibunda Baccha, Sibyllae interpretes Cumanae, Nesus filiae, aut aliqua Sphinx, obscura atque intricata verba fundens, retrograda in carcerem se recepit, ingemuitque postremo ominosae sirenis tetrum ac lugubrem gemitum. Caeterum implicate ego veni nun-

κὴ λυγρὸν, ὥσπερ αἱ θρυλλόμεναι Σειρή-
 νες. ἔστι δὲ καὶ ζωύφιον μικρὸν, ὅμοιον
 μελίσση, λεγόμενον σειρήν.

1464. Κλάρη Μιμαλῶν.) Μιμαλῶν,
 Βάκχη, ἢ προφήτις, ἢ τὸν Ἀπόλλωνα ταῖς
 μαντείαις μιμνήσκει. Κλάρης δὲ, ἕρος καὶ
 πόλις Ἀσίας, περὶ Κολοφῶνα, ἀφ' ἧς καὶ
 Κλάριος ὁ Ἀπόλλων.

Ἡ Μελαγκράρης κόπις.) (α) μελαγκρά-
 ρης, ὁ μελαίνων καὶ θολῶν τὴν κράρην καὶ
 τὴν κεφαλὴν, ἥτοι τὸν νῆν, καὶ τὸ τῆς λό-
 γης κεφάλαιον ἐν δεινοῖς λόγοις. Μελαγ-
 κράρης δὲ, ἢ Σίβυλλα, παρὰ τὸ μελαίνειν

τὴν φράσιν καὶ τὰς χρησμάς. Κόπις δὲ, ὁ
 ῥήτωρ, παρὰ τὸ κόπτειν τὰς λόγους, κόπ-
 τις καὶ κόπις. ἢ ὁ ἔμπειρος.

1465. * Νησῆς θυγατρὸς *.) θυγάτηρ
 Νησῆς ἢ Σίβυλλα.

(b) Σφίκειον τέρας.) ἡ Σφίγξ. ἐκάθητο
 δὲ ἡ Σφίγξ (c) περὶ τι ὄρος Θηβῶν, ὃ ἀπ'
 αὐτῆς Σφίκειον ἐκλήθη. εἰκάζει δὲ τὴν
 Κασσάνδραν Βάκχην τῇ ἐκ Κλάρης, καὶ τῆς
 Σιβύλλης ἐπισήμονι, καὶ τῇ Σφιγγί, ὥς
 φησιν Εὐριπίδης, διὰ τὸ συνεσραμμένα
 λέγειν καὶ σκοτεῖνα.

1467. Ἐγὼ δὲ λοξόν.) ἤγαν ἀνιγμα-

E M E N D A T I O N E S .

(a) Μελαγκράρης, pro μελαγκράρης, ex omnibus fere libris. * Praefeci aucto-
 ritate duorum MSS. et distinxi. (b) Σφίκειον, pro Φίκειον, hic et inferius ex sex
 exemplar. (c) Sic lego cum accuratior. libris, pro: παρὰ τὸ ὄρος, &c.

Σοὶ τόνδε μῦθον παρθένε Φοιβαεῖας·
 Ἐπεὶ μ' ἔταξας φύλακα λαῖνε σέγης,
 1470 Καὶ πάντα φράζειν κἀναπεμπάζειν λόγον
 Ἐτητύμως, ἄψορρον ὠτρυνας τρόχιν.
 Δαίμων δὲ φήμας ἐς τὸ λῶον ἐκδραμεῖν
 Τεύξειεν, ὅσπερ σῶν προκηδέται θρόνων,
 Σώζων παλαιὰν Βεβρύκων παγκληρίαν.

V A R I A N T E S L E C T I O N E S .

Vers. 1472. εἰς, pro ἐς, Alexandrinus, Barberinus, et Baroccianus.

τῶδες, ὅθεν καὶ Λοξίας ὁ Ἀπόλλων, ἢ πα- ναὶ καὶ πορεύεσθαι. ὁ αὐτὸς γὰρ ἐστὶ τῷ
 ρὰ τὸ λοξὴν ἴαν καὶ φωνὴν πέμπειν (a) ἡλίῳ. λοξῶς δὲ πορεύεται ὁ ἥλιος τὸν
 (λοξοχρήσμων γὰρ ἦν) ἢ παρὰ τὸ λοξῶς ἰέ- Ζωδιακὸν κύκλον,

E M E N D A T I O N E S .

(a) Haec uncis inclusi.

Τ Ε Λ Ο Σ .

Tibi hunc sermonem virginis Phoebadis ;
 Quoniam me statuisti custodem lapideae domus,
 1470 Et omnem dicere ac recensere sermonem
 Vere, reversum jussisti nuncium .
 Deus autem omina in melius vertere
 Faciat, qui tuorum curam-gerit soliorum ,
 Servans antiquam Bebrycum haereditatem .

P A R A P H R A S I S .

ciatum tibi furentem hunc virginis Cassandreae sermonem, quoniam custodem statuisti me lapideae carceris, teque nuncium adeuntem cuncta prosequi atque enarrare jussisti . In melius autem Deus vertat istaec omina, qui tuum procurat solium, vetustumque tuetur Trojanum imperium .

Ὅπως ἀκλινῆς τῆς φορᾶς ἡ σφοδρότης, γελόν φησι, παρὰ τὸ τρέχειν. τινὲς δὲ
 (a) Ἐξ ἀντιπλευρῶν σφίγγεται κατα- κύριον ὄνομα τῶτο νοῶσιν, ἥτοι τὸν ἀπαγ-
 δρόμων, γέλλοντα ταῦτα πάντα, ὡς ἐν τῇ ἀρχῇ
 καθά φησιν ὁ Πισίδης. Τρόχιν δὲ τὸν ἄγ- εἶπον.

E M E N D A T I O N E S .

(a) Sic disjunctim lego cum tribus Codic. ipsoque Pisida, pro ἐξ ἀντιπλευρῶν una voce .

F I N I S .

ΩΣ ΑΠΟ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ.

Ἄδηλον.

Βίβλος μὲν τελέθῃσα Λυκόφρονος ἀσματοκόμπῃ,
 Ἦν ἀλαδὲς προπάρειθεν, ἀδέρκεα δέργματ' ἔχῃσα.
 Νῦν δέ με δορκαλέα Ἑρμείη θήκατο τέχνη
 Τζέτζης Ἰσαάκιος, εὐστροφὰ πείσματα λύσας.

(1) Κέλῃ.

Λόγῃς ἀτερπεῖς, πολλὰ μοχθήσας, γράφεις
 Ἄνισορήτως, βάρβαρα λέξας ἔπη,
 Γῶλαια, γράνας, ὄσα, καὶ τυκίσματα,
 Σὺν ὀρθάγῃ τε, κρίμνοις, καὶ λυκοφία.
 Μόνον νέοις ἰδρῶτα, μωρὲ Λύκοφρον.
 Οὐδὲν γὰρ ἄλλο, πλὴν κενοὶ λήρων λόγοι.

Τῷ αὐτῷ.

Τήνδε Λυκοφρονέην τὴν βαρβαρόφωνον ἰϋγὴν,
 Κλειῖς τ' ἄλλοπροσάλλοιο Βάκχην Καλλιόπειαν,
 Τζέτζης Ἰσαάκιος ἐπεὶ φύγον ἐξερεΐνας,
 Παγκρατέϊ μεδέοντι πανέξοχον ὕμνον ὀφείλω.

(1) Protuli ex Cod. Vatic. 972.

S E L E C T A

EX DISCREPANTIUM LECTIONUM SILVA

Cum manifesta Librariorum sphalmata, tum voces ab orationis contextu et Poetae mente omnino alienas, contēntia.

Vers. 3. **Δ**είσποτα Vatic. 916. Vers. 9. ἀναπεπάζων Vat. 117. Vers. 13. βαλβίδα Vat. 916. et Pal. 139. Vers. 21. λυάζων Pal. 139. at λυάζω de garrulis ac seditiosis hominibus usurpari solet. ἐσχάζσαν in textu et in Scholiis Vat. 972. Vers. 25. πτύλα Pal. 139. Vers. 26. ἀπλασα aliqui. ἀλφίτα Etymol. in φώσσων, ex eoque Varinus. ὀργυωμένας Vat. 916. ὀργυωμένους Etymol. cit. loco. Vers. 35. ἡ πάντων, pro ἡπάτων, Cas. memb. φλυδέμενος Suidas in voce. Vers. 37. κωδίας Vat. 916. et Baroc. Vers. 43. τ' ἀράχης, pro ταρακτής, Palat. 158. Vers. 44. θαλάσσην Pal. 158. Αὐσονήτιδος Vat. 972. Vers. 45. ὀπιπτεύσσα Selden. Vers. 46. σπήλιγγας Palat. 40. Vers. 49. εἰδέαν Barber. Casan. chart. et Barocc. Vers. 56. Τευταρίοις alii, aliique Τευταριείοις. Vers. 57. βαρίζηλος Pal. 139. Vers. 59. ἡγριομένη alii. Vers. 60. λέκτρον alii. Vers. 62. λυγρῶν Pal. 158. Vers. 63. γιγαντοραΐσης Vat. 1421. Vers. 64. αὐθοπλήτης Vat. 915. Vers. 68. περισπέρωντε Barocc. et Selden. νεκρῶν Pal. 158. Vers. 70. ἀλκμήν Casan. memb. Vers. 71. ἐναυγάξσαν alii. Vers. 73. μέλωρος, pro κέλωρος, Casan. memb. ῥάπτω, pro ῥαπτῶ, Palat. 158. σκύθει Palat. idem. Vers. 74. ἰσοβιάς, pro Ἰσριεός, Casan. memb. Vers. 75. μονέρη Palat. 158. Vers. 77. Ζήρυνθον alii. Vers. 78. Κυρβάτων Pal. 142. Vers. 80. πέδων Pal. 158. Vers. 81. λισθοΐαν Pal. 158. Vers. 83. φηρόνδε alii. Vers. 84. δελφίνες Vat. 916. Vers. 89. σφόβυλον Vat. 1421. et Casan. memb. Vers. 92. σείβοντε Vat. 1421. σείκοντα Pal. 158. βεσσαθμῶν Vat. 1471. Pal. 139. et Casan. chart. Vers. 94. γαμφίλας Tat. 1471. γαμφιλὰς Vat. 1307. 1421. σαμφηλὰς Pal. 158. Vers. 95. Λάν Cas. memb. ἐκχίλς Vat. 916. εὐχύλς alii. Vers. 96. μηλιαυμῶν Vat. 916. μηλιασθμῶν Cas. chart. μηλιαθμὸν Etymol. in voce. ἡδὲ, pro ἡδὲ, Vat. 117. Vers. 99. καμπύλας Pal. 40. καμπύλως Cas. memb. κκαμπύλς alii. Vers. 100. ἔκτορος Pal. 142. πλημυρίδος alii. Vers. 101. σκαρμῶν Palat. 142. Vers. 102. πόρτην Vat. 117. et Pal. 158. Vers. 103. πελειάην Vat. 972. 1421. 1471. Pal. 40. 158. Alexand. Barber. uterque Casan. et ambo Potter. πελίσαιν Pal. 40. γόνης Pal. 158. Vers. 104. ὀθνίων Vat. 916. Vers. 105. ἐμπέσσασα Vat. 915. Vat. autem 1421. sic hunc versum legit :

Λήϊτιν ἐμπταΐσσαν ἐν κρόκησι καὶ Βύνῃ Θεᾷ.

prosiliens ad alterum hemistichium versus 107. amisso 106. Vers. 106. θύσει-
σιν Alexand. ἀφπάγματα Pal. 158. Vers. 107. φλάγξαν Vat. 916. φλάγξαν Alexand.
Vers. 108. θρύξεις Vat. 1421. Vers. 109. καρχάλων Pal. 40. Vers. 110. δράκωντος
alii. Vers. 117. νῆϋς Vat. 1471. Vers. 118. ἐπακτεΐαν Pal. 158. Vers. 119. ἡ λο-
κισμένην Pal. 158. Vers. 121. οἶμον Vat. 1306. σιφνῶς Pal. 158. σιφεύς Selden.
Vers. 122. κευμῶνος Vat. 916. σύραγγι Vat. 916. et Pal. 142. Vers. 126. ὄθε
Vat. 117. Vers. 127. Παλανηνίαν Vat. idem. Vers. 128. κένο Pal. 158. ὥπερ alii.
Vers. 131. κάσις ἐμβαλῶν Varinus. κάσις legit etiam Pal. 40. Vers. 131. Χιμερέως

idem. Vers. 135. Αἰγέωνος idem. Vers. 136. ἀλοιτὸς Barber. Vers. 142. ἔζη alii. Vers. 145. δηνάσας Vat. 1307. et Pal. 158. Vers. 146. πεντάγαυρα Pal. 139. Vers. 147. λύκας Palat. idem. Vers. 150. βλάζοντα Pal. 158. Vers. 153. Ἔρκυν Vat. 916. Pal. 139. 158. Alexand. Barber. Barocc. et Selden. Ἔρκυν Vat. 1421. et Pal. 40. Ἐρινὺς alii. Ξιφοφόρος Barber. Barocc. Vers. 154. ἐτύμβευσεν Vat. 1307. Vers. 157. Λαυμέδοντος aliqui, auctore Tzetza. Vers. 158. ἐΐσειλε Ῥεχθεὺς Pal. 40. Λετρινναίης Palat. idem, et Cas. memb. Λετρυναίης Vat. 1421. Λετρινναίης alii. Vers. 161. παρθεροκτόνον Pal. 142. pro γαμβροκτόνον. Vers. 162. ἀνάγροις Pal. 139. Vers. 165. κυλίδας Barocc. κυλίδας alii. Vers. 167. ὀπλαῖς Pal. 40. Ἀρπιναν Vat. 1421. Ἀρπυναν Vat. 916. et Pal. 40. Ἀρπίαις Vat. 916. ἴσιν Cas. memb. Vers. 170. δευτέρεια alii. δαιφάλτα Vat. 1471. Vers. 172. πέμπον Pal. 158. Vers. 173. εἰδολοπλάσῳ Vat. 1421. Vers. 174. μελόνυμφον Barocc. Vers. 176. ἐξάπεισον Pal. 158. ἀνδράας Cas. chart. Vers. 177. γενᾶται Vat. 1471. Vers. 179. ἐξαλέξαντα Vat. 1471. Vers. 181. σφήκας Vat. 1421. δαφινὸς Pal. 158. χηράμων Vat. 117. Pal. 40. 139. 142. Alexand. alii. χηράμων nonnulli. ἀρυειρύσας alii. Vers. 183. προγεννήτριαν Pal. 40. ἑλαμονύμης idem. Vers. 184. ὠμισαῖ Vat. 916. et Pal. 158. Vers. 185. ἐντοχον λέχω Pal. 158. Vers. 187. μαντεύων Cas. memb. Vers. 188. πέλαν, pro σπῖλον, Selden. Vers. 193. εὐρημος alii, κρόκνισι Vat. 1307. Vers. 195. ἡλλιωμένην Vat. 916. Vers. 196. γαῖαν Barber. Vers. 203. κτένων, pro τέκνων, Barocc. κρεονόμης Vat. 1421. Vers. 204. ὄρκον Barber. et Barocc. Vers. 205. πλάτυν Barocc. et Steph. Vers. 206. Βάκχων alii. Vers. 207. φάλτην Pal. 158. μύχοις plerumque librorum. Vers. 209. κατέρχεται Barocc. Vers. 212. Φαυσήριον Barber. Vers. 213. λίγους Vat. 915. Vers. 218. δειλὰς, δεινὰς, Vat. 916. Vers. 219. Χάδμος Vat. 915. Vers. 222. αὐθομάων Vat. 916. αὐθηγήμων Vat. 1421. Vers. 223. τέμμεν Vat. 916. τέμορε Vat. 1471. Vers. 226. διπλὰς Pal. 139. Barocc. alii. Vers. 227. Λιμναίῳ Selden. Vers. 228. ἐπέκλωσε Vat. 915. Vers. 230. αἰθίοισι Selden. alii. Vers. 231. Ὀγίνης Vat. 1421. Vers. 233. σερῶ Barber. κλείδας Barber. εὐάργῳ Eustath. ad Odys. τ. pag. 1857. 62. Vers. 236. πειθήσας Vat. 916. 972. Vers. 237. αἰθιόθρεπτος Vat. 1471. Pal. 139. Barber. et Barocc. αἰθιοθρίπτος Vat. 1421. λιναργέτης Pal. 139. λιναργέτῳ alii. Vers. 238. ῥαββαῖσι Selden. ῥαβοῖσι Vat. 1471. ῥαβοῖσιν εἰρίτταις Casan. memb. νεϊρίταις Vat. 1421. Vers. 239. χιλῶ Vat. 1471. Alexand. Barber. Casan. chart. et Barocc. κατεδρύφαζε Vat. 972. 1306. alii. κατεδρύφαζε Vat. 915. Vers. 240. φράσαι Vat. 1421. θεὰς Selden. Vers. 241. ἐφετριάς Vat. 1421. λιθαργῶ Barber. λιθάργῳ Selden. Vers. 244. ἵππον alii. φρυμαγμόν Vat. 672. Barber. et Barocc. δεδεγμένοι Palat. 40. et Etymolog. in ἡών. Vers. 249. κατέθει Barocc. Vers. 252. γῆα Selden. Vers. 255. κινῆσα Vat. 915. Vers. 260. καίνων, pro χάρων, aliqui. Vers. 267. παίδων, pro πέδον, Vat. 1421. Vers. 269. πηφασμένους Vat. 1421. Vers. 270. ἡρτυμένον alii. ἡρτημένον Barber. ἀρτημένον Pal. 158. Vers. 271. ἴσον Vat. 915. 1306. 1421. 1471. omnes Palat. alii. Vers. 273. ῥακτῆρα Pal. 139. pro κρατῆρα. Βάκχον Pal. 158. κεκλαισμένος alii. Vers. 275. σκοπὸν Pal. 142. Vers. 276. προδημαίνων Vat. 1471. τόπων, pro πότμον, Selden. πότμων Pal. 158. Vers. 277. δύσεται, pro τλήσεται, Vat. 915. et Casan. memb. πλήσεται Vat. 1471. Vers. 278. δύναι alii. Vers. 280. ξύναινε Pal. 142. ὑποπτήσων, pro ὑπνω πτήσων, Barber. et Barocc. πτήσων Vat. 1471. et Selden. Vers. 281. αἰσάσας Palat. 158. Vers. 282. ἔρισμα Vat. 1421. Vers. 283. ἀνατοὶ idem. εἰδ' ἂν εὐμόχθων Pal. 158. εἰδ' ἂν, pro εἰδ', Selden. alii. Vers. 285. δεδαστόμος Selden. Vers. 287. βαλβίδα Vat. 915. Pal. 40. et 139. Vers. 289. ποθασμένοις Pal. 158. Vers. 290. τάφρων Pal. 158. Vers. 294. λυγνίος Vat. 1421. βελαῖς Pal. 139. Vers. 297. αἰμάσσει Vat. 1306. αἰμάττει Vat. 1421. Vers. 299. ὠγκομένους Vat. 916. Vat. 1306. κύκνον, pro κύκλον, Vat. 1421. Vers. 307. εὐγλαλον Casan. chart. Vers. 313. αἰμάξας Vat. 1471.

Ver. 314. δυσσέων . Vat. 1421. διπλὰς Vat. 1471. Casan. memb. et Barber. Vers. 316.
 ἦ , pro ἡ , Pal. 158. Vers. 317. κευμῶ Vat. 916. κευμῶ alii . χάσεται Vat. 972. διασφα-
 γὸς Barocc. διασφάγος Alexandr. διασφάγος Palat. 139. Vers. 318. λίσασαν Vat.
 1421. αὐτὴν , pro αἶτην , Pal. 139. ἀρχίτῃς Vat. 1471. Vers. 322. κυκλῶσαι alii , pro
 χυτλῶσαι . Vers. 324. θυλάς Casan. memb. σιγνὸς Barocc. Vers. 327. σεφιφό-
 ρον Barocc. Vers. 331. πρέσβην alii . Vers. 333. κοπὰς Selden. Vers. 334. Μά-
 ραν Vat. 915. Vers. 336. κρηπίδα Vat. 916. πηγῶν Vat. 1471. et Selden. καλυνεῖ
 Pal. 139. et 158. Vers. 338. πέτραν , pro πάτραν , Barocc. Vers. 339. Articuli-
 τὸ abest in Barber. Vers. 342. μὸρρυν , pro μορμωτὸν , Vat. 1471. Vers. 344.
 Σισυφίας Vat. 916. 972. 1421. et Casan. membr. δαγκύλιος Barocc. Vers. 345.
 φρύκτωνον Casan. chart. Vers. 346. Λεύκοφριν Vat. 916. Vers. 347. Πορκέος
 Pal. 158. διπλὰς Vat. 1471. Pal. 139. et Barber. διπλὰς Casan. chart. Vers. 348.
 ἐγὼ δ' ἢ τλήμων Alexand. Vers. 350. ἀνώφορον Vat. 916. ἀνὸρῳφον Vat. 1471. Vers.
 351. εἰσκήτης Vat. 1471. ἀλυβδήσασα Vat. 117. Selden. Eustath. ad Iliad. λ' alii que .
 ἀλιβδίσασα Vat. 1306. Vers. 353. λίποντα Vat. 1471. Vers. 355. πατρὸς alii , pro
 πρὸς . Vers. 356. Λαφρύας Vat. 117. Vers. 359. Βῆθειαν Vat. 1471. Αἶθναν Vat. 139.
 Vers. 360. αὐδέξεσσα Selden. γάμον Casan. memb. Vers. 362. ἀνωτρέψασα Vat. 972.
 et 1306. Vers. 363. θρόνον Palat. 139. Vers. 365. ἀντὶ alii contra canonem Gram-
 mat. nec audienda sunt , quae Potterus causatur . Vers. 367. ἐφειμένους Vat. 915.
 1306. 1307. Palat. 40. 142. 158. alii que . ἐφημίς Vat. 1471. Vers. 368. κέρθοντας alii .
 χειρὸς , pro πυρὸς , Vat. 1471. τέφρης Vat. 1471. τέπρην alii . Vers. 369. πρωσοῖσι
 Vat. 915. et Pal. 158. ταρχηθεῖσαν Vat. 1306. Vers. 370. πεννηρίων Vat. 972. pro κεννη-
 ρίων . Vers. 373. Ὀφέλτρα Vat. 1306. et 1471. χιράδων Palat. 158. Vers. 374. σπίλοι
 Vat. 1471. Τραχύτα Pal. 158. Τρύχατα . Vers. 376. γηλειὰ alii . Vers. 377. ὄσον alii .
 ἐκβεβρασμένον Alexand. Vers. 378. ἀκῆσεται Casan. memb. Vers. 379. φοῖσβων Palat.
 142. ἀνρηβάτῃς Vat. 1421. pro ἀνεκβάτῃς . Vers. 380. παλλιρροίησιν Pal. 139. 158. et
 Casan. chart. παλλιρρόοισιν Barocc. παλιρρόοισι Vat. 916. et 1306. Vers. 381. θύνων
 Pal. 40. Casan. memb. Selden. alii que . ἡλοπισμένῳ Vat. 1471. Vers. 383. ὀρφνὴν Vat.
 1306. κατόφρην , pro κατ' ὀρφνὴν , Vat. 916. Vers. 387. κυρήλῃς Pal. 158. Vers. 388.
 φαρρὸν Selden. Vers. 389. χιράδων Pal. 158. Vers. 390. γηραῖσι Pal. 40. Vers. 391.
 εὐζόντα Vat. 1306. Vers. 392. ἀφ' ὅχθων alii . Vers. 393. κολαῖος Vat. 1421.
 εἰτάσαν Vat. 1471. εἰταύσαν Seldenian. Vers. 394. ἀναγκάσι Vat. 1421. ἀγκάσει
 Pal. 139. Vers. 395. κόκυγχα Pal. 40. et Barocc. κόρυγχα Vat. 1421. et Casan.
 memb. μαψαύραις Vat. 1307. εῶθες alii , alii que εῶμβες . εῶμα Vat. 1471. Vers.
 396. ἐπανταῖς Casan. memb. ἐπ' αὐταῖς Barocc. Vers. 397. pro ἀντίς , ἀν-
 ταῖς Vat. 117. ἀκτὴ Palat. 158. καυθανεῖ Vat. 1421. Vers. 398. βρίοις Selden.
 Vers. 399. Νησσαίας Selden. Vers. 400. τάροβος Palat. 142. Κυναβέως Casan.
 chart. Vers. 403. Μελιδναίαν Pal. 142. Μελλινναίαν Pal. 158. Μελινναίαν Vat. 915.
 Vers. 405. μὲν , pro μὴν , Vat. 1421. παλεύσει Vat. 972. βροχοῖς Pal. 158. Vers.
 406. Ἐρινύων Vat. 117. 1471. alii que . Vers. 408. κωμυσμάτων Pal. 158. Vers. 409.
 ὄση Palat. 158. δύσβατος Vat. 1421. et Palat. 158. Vers. 410. Δοτίς Vat. 916. πύλῃς
 Vat. 117. Vers. 412. ἐσυναγμένα Vat. 1421. Vers. 413. σπλάχνοισι alii . Vers.
 416. φίλῃς , pro τάφῃς , Vat. 916. Vers. 417. τὸ , pro τὸν , Pal. 158. Βισαλγία Ale-
 xand. Βυσαλγία Barocc. Βισαλτίας Vat. 117. Βισσαλτία alii . Vers. 418. Ἀψιρβίων
 Barocc. ἡδε , pro ἡδὲ , Vat. 117. Vers. 419. Ἡδονῶν Selden . Vers. 420. πρὶν εἰ ,
 pro πρὶν ἢ , alii . Τυφρησὸν alii . Vers. 421. πρὶν , pro πατρὶ , Selden . Vers. 422.
 λύχνοις Vat. 1421. Vers. 423. ἡύνασεν Vat. 1307. sed antiqua perinde manus isti ἐν fi-
 nali superscripsit τὸ θῆ . εὐνάθη Pal. 142. Vers. 424. ταρχήσσει Vat. 1306. alii que .
 νάπας Selden. Vers. 425. Ἀλλέντα Vat. 117. Vers. 427. παραπλαχθέντα Vat. 972.
 1306. 1471. Pal. 139. Barber. et Alexand. παραπλαχθέντος Vat. 1421. τέκον Vat. 1471.
 Pal. 139. Alexand. Casan. chart. Barber. et Barocc. τόκοις Selden. Vers. 429. ἀνθάμιλον

Selden. Vers. 430. σφαγείς, pro σφαλείς, alii. μεμαρμένον Vat. 1306. Vers. 432. αὐτάδελτον alii. πλαστοίς Barocc. alii. Vers. 433. Τρίτων Pal. 139. Vers. 435. Βραῖος Selden. Vers. 436. συνβλάσας Etymol. Vers. 439. ρείθρον Vat. 1421. Vers. 442. Παμφίλῃ Barocc. et Alexand. Vers. 443. ἀλιβερός Vat. 915. 916. 1421. Vers. 448. βλάσαντες alii. Vers. 449. Μορφεῶν Vat. 972. Ζηρηνθίαν alii. Vers. 451. Κιχρεῖος alii. Vers. 453. φίτημα alii. φοίτημα Pal. 139. Vers. 454. λύσαντος, pro λύσαν, Seldenian. Vers. 456. τὸ ῥητὸν Seld. τὸ ῥηκτὸν Pal. 158. Vers. 457. πεπαυμένος Cas. memb. πεταμένον Pal. 139. Vers. 458. ὄν, pro ἦν, alii. γορητὸς Vat. 915. γυρωτὸς Pal. 158. γωρητὸς Pal. 139. σκύτης Pal. 158. Vers. 459. θύσθα Vat. 916. θύθλα Casan. memb. κωμύρας Casan. chart. Vers. 460. λάσεις, pro λάσκε, Vat. 1421. ἐπηνόας Vat. 1471. Vers. 461. αἰ τα, pro αἰτα, Pal. 158. αἰτ' ἀβράσας alii. βράσαι alii. Vers. 462. φίτην Pal. 158. et Barocc. Λίμνιος Cas. memb. Vers. 463. φύξαν Alexand. Vers. 464. δυσμενεστάτων Vat. 1421. et Selden. Vers. 466. πνήδημα Vat. 916. Vers. 468. ξύνευνος Selden. Vers. 469. προταίχμια Barocc. πρὸς αἰχμια Palat. 142. Vers. 470. ἦ, pro ἦν Pal. 158. δηδοτῶν Vat. 916. Vers. 471. ὄτρυνε alii. Vers. 474. κλύδων Vat. 1421. Vers. 475. λάμβρος Pal. 158. πάδον, pro πέδον, Vat. 1471. Vers. 476. πίπας Pal. 158. σκερπίω Selden. κορπίων Vat. 1421. πάσας, pro σπάσας, Pal. 158. Vers. 479. ξυμβελλίαν Pal. idem. Vers. 481. Νυκτίς Casan. memb. Vers. 482. μήνις alii. μόνις Alexand. φηγίνης Pal. 139. φηγίνων Barber. πύργων idem, pro πύρνων. Vers. 483. σπληδῶ Alexand. Barber. Casan. chart. Palat. 139. Barocc. σπληδῶν Vat. 1421. σπληδῶν Vat. 915. σπληδοῖ alii. Vers. 484. χαλκωρυχίσαι alii. μεταλέυων Selden. γνάθος, pro γνύθος, Vat. 1421. et Pal. 158. Vers. 486. φίτην Barocc. Οἷσαῖος Vat. 1471. Pal. 139. et Barocc. Οἷσαῖος Alexand. σόναξ Selden. Vers. 487. τόρκεσι Casan. chart. θρυλλήξας Alexand. Casan. chart. Barber. et Barocc. θρυλίξας Selden. Vers. 489. χίλευς Vat. 916. χειλεύς oxyt. alii. δεπατραίων Barocc. δεπασρέων Vat. 1307. Vers. 490. μοῖρα paroxt. Vat. 117. Vers. 492. σόρβυξ Vat. 915. et Pal. 139. σρόθυξ Casan. memb. σρόθιξ Selden. ἡμύκετο Vat. 1421. Vers. 493. σφύρον alii. σκυρόν Pal. 158. Vers. 496. λαθραῖον Vat. 1471. Ἰδαία Cas. memb. alii. Ἰδέα Vat. 915. Vers. 497. ἴζεται Vat. 915. καταβάτης Vat. 916. 972. Vers. 499. ἀγρώσσοντα Vat. 117. Κρητῶν Casan. chart. Vers. 501. αἰχμάλωτον Pal. 142. χάρας, pro χέρας, Vat. 1471. et Pal. 139. Vers. 504. ἀμφίρεισαν Vat. 1471. ἀμφείρησαν Pal. 139. ἀφίρεισαν Selden. Vers. 505. θριάδος Vat. 117. et Casan. memb. Vers. 506. ὄν ὦν Vat. 915. ἐντετριμμένος idem. Vers. 507. κόρσιν Pal. 158. alii. Vers. 508. θριπτόβρωτος Vat. 1471. Pal. 139. Barber. et Barocc. Vers. 509. σφαγείς Vat. 1471. et Alexand. Vers. 510. κλίμακος Pal. 139. Vers. 513. κρεκαῖ Pal. 158. Vers. 515. πρυμνῆς Pal. 139. ῥύμνης Pal. 158. Vers. 517. καρτερώτατος Vat. 1306. Vers. 518. ἀμίκτης Vat. 1307. Vers. 519. Ἐννύω Pal. 158. Vers. 520. Λογχαῖτις alii. Ὀμωλοῖς Vat. 916. Vers. 523. ψευμωμότη Vat. 916. Vers. 525. ραισιρίαν Selden. Vers. 526. πύργον Pal. 158. Vers. 527. ἐχώριον Cas. memb. μόχλον Cas. chart. Vers. 528. εὐσόλω, pro εὐσόχω, idem; quin amplius exponitur ab eadem manu, εὐκόσμω. Vers. 531. pro δικάων, δίχον Pal. 158. δίκην Selden. Vers. 533. Δολόγηρων Casan. chart. κεμνηκότα Vat. 916. Vers. 534. Μαζισίας Pal. 158. Vers. 535. παρελπίδα Selden. Vers. 536. πνευμένης Pal. 158. Vers. 537. Προμαθεύς alii. Αἰθιοψ Vat. 915. Pal. 40. 139. Αἰθιοψ Pal. 158. Αἰθιοψ Vat. 117. Vers. 539. σίτιν Vat. 916. καταρράτῃρα alii. Vers. 543. μέοις, pro μέσον aut μέσαις Pal. 142. Vers. 545. κυκασμοῖσιν Selden. κυκασμοῖσιν Pal. 139. Vers. 546. ἐν αἰχμάζουσιν Pal. 158. Vers. 547. χραισμαῖα Pal. 158. γάμος Selden. Vers. 549. ἀλφῆες Vat. 916. Vers. 551. αἰτῶν, pro αἰετῶν, Vat. 916. Vers. 552. θαμνητικά Vat. 1471. Φηραῖς Selden. Vers. 555. φυλόπην Pal. 158. Vers. 558. ἐκκορύφεται Vat. 915. Pal. 40. 158. Vers. 560. κεραύνιος Pal. 158. Vers. 563. ἐπέμψατ' Vat. 915. χάρμασι Vat. 1306. Vers. 567. ἀνάσσει Selden. pro εὐνάσει Vers. 569. ἀπλαστον Casan. memb. et Selden. Vers. 570. ἄνις Barber. ἴνις Selden. Vers.

571. σχοίσει Vat. 1306. Vers. 574. ἰσχων Vat. 916. Vers. 578. μηλυφάτῃ Vat. 1471. Barber. Barocc. alii que . χηλοῖο Barocc. alii que . Vers. 580. οἰνοτρόπῃ Pal. 142. Vers. 582. ἀλθαίνουσιν Pal. 139. Vers. 585. ἐπιροιζῶσι Vat. 915. 1471. Pal. 139. Casan. chart. Barber. alii que . Vers. 590. ἀπὸ Pal. 158. Vers. 591. Δύμη Etymol. in voce. Βαρέοισιν Vat. 1306. Vers. 592. Ἀργυρίπῃ Vat. 1306. Pal. 139. Ἀργυρίπα alii . Vers. 595. οἰνόμικτον Casan. memb. Vers. 598. ῥάμφαισι ἀγρώσκοντες Selden. ἐλλύπων Vat. 916. ἐλόπων Pal. 139. Vers. 599. νησίδα Pal. 139. et Casan. chart. Vers. 602. καλλιὰς Vat. 1471. et Cas. memb. Vers. 604. νύκτα Vat. 1307. τελένται Sel. Vers. 605. κάρβανον, ὄχλον δὲ Γραμκίταις Vat. 1471. κάρβαρον Pal. 158. Χραμκίταις Sel. Vers. 606. ἠθάσας διψήμενοι Barocc. διζήμενος Vat. 916. Ver. 607. τρίφον Pal. 158. Vers. 608. μαζῆς Vat. 1471. et Cas. chart. προσφιλαῖς κνιζόμενοι Vat. 1471. et Cas. chart. προσφιλεὺς Vat. 916. Vers. 613. αὐτῶν Vat. 916. Vers. 614. Ὀπλισμάας Vat. 916. Ὀπλοσμένας Vat. 1471. Ὀπλισμαίας Vat. 972. σφραγαῖσιν alii . ἡντρεπισμένον Barocc. Vers. 615. πυχαῖσιν Vat. 916. πτωχαῖσι Vat. 1471. Vers. 617. Ἀμειβέως Barocc. Vers. 618. πέτρῃ Pal. 158. Vers. 619. σφαγεῖς alii pro σφαλεῖς . Vers. 621. Δηνῆς Vat. 916. ἐπνων pro ὄμπνιον Selden. Vers. 622. τιθαιβώσσοντος Pal. 40. 139. et Selden. τιθαιβρώσσοντος Vat. 1471. Vers. 623. ῥίψαν, pro ῥίζαν, Pal. 139. Vers. 624. χέρσιν Vat. 1471. Vers. 625. σῆλαι Vat. 915. Vers. 629. ἀνδὴ ῥ' alii, pro ἀνδρ' . ἰχναῖσι Vat. 1471. Vers. 631. γνῶμον, pro γρῶνον, Vat. 916. χρῶνον εἰκῆνται alii . Vers. 633. ἀμφικλείστῃς Casan. chart. et Barocc. δειράδας alii, pro χοιράδας . Vers. 634. σισυρνοδίται Vat. 1306. Alexand. et Casan. ch. σισυρνιδῦται Crispin. Lex. σιαρνοδίται Barber. et Barocc. καρκίνοι Vat. 916. 1306. Casan. memb. et alii . Vers. 635. ἀμπρέσσι Vat. 1471. ἀμπρέσσι Pal. 139. ἀμπρεύσσι ἡλιτοί Etymolog. in ἀμπρεύ . ἀμπρεύσσι ἡλιτοί Selden. βίς Vat. 916. Vers. 638. ἄδοντα, pro ἄδορπα, Vat. 916. Vers. 639. αὐτὸς, pro αὐτῶν, Etymol. in νασὸς . ψύσεται Pal. 139. Vers. 640. κρατήσι alii . εὐσόλῳ, pro εὐσόχῳ, Vat. 916. Vers. 641. τραφήκος Alexand. τραφῆκος Pal. 139. et Barocc. Vers. 642. καῖτοι Barocc. pro καῖτοι . λέπρας uterque Casan. Barber. alii que . Vers. 643. Ταρτήτῃ Pal. 139. πέλας Vat. 1471. et Chasan. chart. πέλης Barber. πέλει Alexand. Vers. 644. Τεμμίντων Vat. 1307. Vers. 645. πάγας Selden. Vers. 646. δ', pro θ', alii . Vers. 647. Ὑψαύρῃ Pal. 139. Vers. 648. Σύρτην Vat. 916. et 1306. Λυβισινὰς Pal. 158. et Barber. Λυβινὰς Pal. 139. Vers. 649. Τυρσηνοῦ alii . Vers. 650. ναυτιλοφόρας Cas. membr. σκόπας Pal. 139. Vers. 651. Μνησιῶς Vat. 916. Vers. 652. Βεργιάδα alii . Vers. 653. Ἀρπυογένων alii . Vers. 654. πλαγχέντας Vat. 1471. Vers. 655. πρὸ πάντας Selden. Vers. 658. δελφινόσαμον alii . Vers. 659. μονοφλήνῃς alii . σέγῃς Casan. memb. Vers. 660. κρεφάτῳ Pal. 158. Vers. 663. κηραβύντῃς Selden. Vers. 665. σχοῖνον Pal. 158. χρήσσι Alexand. Vers. 667. ἐξολέσερος Casan. chart. Vers. 668. ποῖω Pal. 40. δεύσεται, pro δαίσεται Vat. 916. Vers. 669. Ἐρινὺς Vat. 117. μιζοπάρθενον Selden. Vers. 671. Κορῆτις Vat. 916. Vers. 672. ἀκμήνας Vat. 1471. ἀκμήνῃς Vat. 916. Vers. 674. ἐγκυπλώσαν Vat. 1306. Vers. 677. γίγαντα, pro γίγαρτα, Pal. 158. τριγδῇς Barocc. Vers. 679. Κτάνος Vat. 1306. Vers. 681. ἐρμυνὸν Vat. 916. 1307. 1471. Pal. 40. 139. Casan. memb. et Barber. ἀλίπεδον alii . Vers. 682. πέπλον, pro πέμπelon, Pal. 139. et Barber. Vers. 685. φόβος Pal. 139. Vers. 686. κινήσας, pro ἀκῆσαι, Vat. 1306. πεμφθίτων Casan. memb. Vers. 687. προσφλέγμασιν Casan. chart. Vers. 689. θάλασσα, pro θλάσσα . Vat. 1471. Pal. 139. Casan. chart. et Barocc. Vers. 691. πάλμης Vat. 916. Vers. 693. Κρόνον Vat. 1471. Vers. 696. κομάινουσιν Barocc. Vers. 697. ὄσαν Pal. 139. Vers. 700. αἶθραν κράτα Vat. 916. et Selden. κράτα etiam Barocc. et Casan. memb. πολυδέσμων Casan. chart. Vers. 701. χῦτλας Casan. memb. Vers. 705. λαμβρωθῆν Selden. Vers. 707. εἴτευξαν Vat. 1471. Vers. 708. χρυσάαις Vat. 916. 1471. πέλαις Pal. 142. 158. et Selden. γάνῃς Pal. 139. Vers. 709. κάπιτιτῆνας Vat. 916. Τιτίνας Selden. Vers. 711. πῆλικα alii . Vers. 712. τρίπλας Vat. 916. τριπλὰς Vat. 1471. Vers. 713. οἶμας Selden.

ἐκμεμασμένας Selden. Vers. 717. τύρσης Vat. 972. Vers. 718. Γλάνοις Vat. 1471. Vers.
 725. πολλά, pro ποτὰ, Vat. 1471. et Barber. Vers. 726. Τέρεινα Vat. 916. Vers. 727.
 κλύδονα Vat. 916. et Pal. 142. Vers. 728. κρόσαισι Selden. ταρχήσασιν alii. Vers. 729.
 Ὠκαρίνης Seld. Vers. 730. λεύσσει, pro λέσει, Pal. 158. Vers. 731. ἐρνιθόπεδος Pal.
 142. Vers. 732. ἔθι alii, pro αὔθις. Vers. 733. Μοφόπης alii. Vers. 734. ἐκτείνει
 Pal. 139. Vers. 736. Νεαπολίων Pal. 40. σκέποις Selden. Vers. 737. Μισεινῶν Vat. 916.
 Pal. 139. Μεσηνῶν Pal. 142. Μοσύνῃ alii. σύμφλα Pal. 142. σύφλα uterque Casan. alii-
 que. Vers. 738. συγκατακλείσαι alii. Vers. 739. παλινδρομήτοις alii. ἀλώμενος
 alii. Vers. 743. Χάριβδιν Vat. 916. Vers. 745. κάφος vat. 1307. Vers. 748. εἰκέα Pal.
 158. εἰ καὶ ἀγρόμοις Pal. 139. et Casan. membr. προσεταργανομένην Pal. 139. Vers.
 749. Ἀμφίβειος Vat. 117. Vers. 750. κυρύλα Casan. membr. κυρύχῃ Vat. 916. Vers.
 751. μεσόδροις Vat. 916. Vers. 752. δύπην Barocc. Vers. 755. ἄλλως, pro ἄλλος,
 Vat. 916. Vers. 756. εὐρομήσει Vat. 1307. ἐντρόσκων Pal. 139. ἐκθρόσκων Vat. 916. et
 Selden. Vers. 757. καλλιρρόιας Vat. 1306. Vers. 758. ἄμυξ Vat. 916. δὲ δρυφαγμένον
 Vat. 1306. δεδρυφαγμένον Casan. chart. Vers. 759. κρεαγρεύτης Pal. 40. Vers. 760.
 ἀλιβρώτοις Pal. 139. Vers. 761. εὐρύγχι Casan. memb. Barocc. alii. εὐρύγχι alii.
 Vers. 762. μαζέων Vat. 916. Vers. 763. ληγῶν Pal. 158. Vers. 764. μυθοπλάστον Ale-
 xand. ἐξηλακτήσει Vat. 1306. γόνον Pal. 139. Vers. 767. ἐγκλινηθένθ' Pal. 158. Ἰππη-
 γέτη Selden. Vers. 770. μέλανθρον Pal. 158. Vers. 771. γυναικίκλωψιν Pal. 158. Vers.
 774. πλείς alii. Vers. 777. δένους Vat. 1307. Vers. 781. λίγοις Pal. 142. λύγρις
 Pal. 158. Vers. 784. παλαίση Vat. 972. 1306. 1471. Pal. 139. Chasan. chart. Barber.
 Barocc. alii. παλαίσει Vat. 916. Vers. 785. κλαυθμῶσι Vat. 1471. Alexand. Casan.
 chart. et Barber. κλυθμοῖσι Vat. 916. Vers. 786. Τεκμηκία Vat. 916. et 1306. Vers. 791.
 λαφυσίοις Vat. 916. Vers. 792. πρὸ Selden. κίχην idem. Vers. 794. Νηριτῶν Pal.
 139. et Barocc. Vers. 795. λύγιος Selden. εὐνῶξ Schottus. Vers. 796. ἑλλοπι Pal.
 158. Σαρδανική alii. Vers. 800. Ὅταν πυναίων, pro : δ', τ' αἰπὺ ναίων, Pal. 158.
 ἐδέσθλιον Vat. 1306. ἐδέθλιον Selden. 801. Ἡρακλεῖ Pal. 139. et Selden. Vers. 804.
 Τεμενείων Pal. 139. Vers. 805. Πέρση Vat. 916. Vers. 806. Γορτυναῖω alii. Vers. 807.
 ἐκπνέση Vat. 1471. Vers. 808. κτείνει Pal. 139. Vers. 810. σφάγαις Vat. 1471. δέριν
 Selden. Vers. 811. Γλαῦκος τ' Vat. 916. αὐτανεψίαις Pal. 158. αὐτανεψίοις Casan.
 chart. Vers. 814. γληνὸν Cas. memb. Vers. 815. πάτραν Vat. 916. 1307. et 1471.
 Vers. 816. βοηλατῆντα Vat. 1307. βοηλατῆν Pal. 158. Vers. 817. κάνθον Pal. 139. ἔσι,
 pro ἔτι, idem. Vers. 818. οἰσημένον Vat. 1307. et Casan. memb. Vers. 820. αἰ-
 νέλεκτρον Pal. 139. εὐνάσης, pro εὐνέτης, Pal. 158. Vers. 821. πλάτην Vat. 916. 972.
 1306. 1471. Pal. 139. Casan. chart. et Barocc. πλάτυν Alexand. μαντεύων Pal. 139. Vers.
 822. παθῶν Selden. φυγῶν Pal. 139. Barber. et Barocc. Vers. 826. πέμπλον Selden.
 Vers. 829. μεροσίης Pal. 139. Vers. 833. κρατῆρι Selden. ἐκάντα Selden. πέλας Vat.
 916. Vers. 834. Κηφνίδας alii, teste Tzetz. Vers. 835. λακτίσματα Vat. 916. λά-
 κτισμά θ' uterque Potter. Vers. 836. προσύλλατο Vat. 1306. Vers. 839. ὑπατεργόν
 Selden. Vers. 840. πεφύσεται Alexand. Vers. 841. ἀξινωμένη Vat. 916. Vers. 843.
 μαρμαρόπαιδαις γαιῆς Pal. 139. Vers. 845. ἀμφελιτρώσας Vat. 916. ἀμφελιτρώσει
 Pal. 142. πέτρον Canterus. Vers. 846. ποδηγιάς alii. Vers. 848. χαμεινέδας Pal.
 142. χαρωνίδας Vat. 1471. Vers. 849. δυσόθμοις Vat. 916. Vers. 850. τλήσει θ'
 Casan. memb. Vers. 852. Ἰαπύων Vat. 916. Vers. 861. δαίης Selden. Vers. 862.
 καλύνειν Pal. 158. Vers. 863. μήτ' αὐροπῆνης Vat. 1307. Vers. 864. χάλκη Pal. 139.
 Casan. chart. alii. θορυκτής Vat. 1307. Vers. 865. χέρσον alii. εὐρύγχι Pal. 142.
 Vers. 867. πάλις Seld. Κωλῶσις Pal. 158. Κωλῆτις alii. Κολῶ τις Pal. 40. Vers. 868.
 Ἀλεντεῖς Vat. 117. κρίσσα Vat. 916. alii. Vers. 870. κάμψαν Pal. 139. κάψας Barocc.
 Vers. 871. ὠμμησῇ alii. Vers. 872. ἄμνονος Pal. 158. Vers. 873. συναυηγέταις Vat.
 1421. pro σὺν ναυπηγέταις. ἱππηγέταις Vat. 916. ναυηγέταις Pal. 139. et uterque
 Casan. Vers. 874. κρόκοι Vat. 1471. Barber. Casan. chart. et Barocc. κρόκοι Alexand.

Μινίων Barocc. Μινυῶν Vat. 1306. ῥητορίσματα Vat. 1471. ῥητορίσματα Alexand. Aphrodis. in lib. 6. Topic. Aristot. pag. 222. Vers. 876. δυναιόν alii. δυνάϊον Pal. 158. Vers. 877. ταυχαίρων alii. Vers. 878. μύρμηκες Vat. 916. αιάσσειν Vat. 916. ἐκβεβραμένους Vat. 1471. Vers. 880. θρηλιγμάτων δέντροισι Vat. 916. Alexand. Casan. memb. et Barber. δένδροισι Vat. 1471. Pal. 139. Barocc. alii. προσηρότας Vat. 916. 672. 1471. Casan. chart. Alexand. Barber. et Barocc. Vers. 882. ταρχύσαντος Selden. τυμβίαν Pal. 158. Caeterum sic corrupte et mendose hunc locum profert Casan. chart.

. . . . ταρχύσαντο Ἀργαῖος δερὸς

Κλασθέν

Vers. 884. κλαυσθέν Vat. 1471. Pat. 139. Alexand. Barber. et Barocc. λασθέν Vat. 916. Vers. 889. πλατὴν Vat. 1471. οἶμον Seld. Vers. 890. μύρμων μ' Vat. 1471. Pal. 139. et Barber. Vers. 894. Ἑλλης Vat. 916. Αἰβίς Vat. 1471. Vers. 895. δειμαίνοντος Vat. 1471. δεδειμαίνοντος Pal. 139. Vers. 897. Κυφαῖον Cas. chart. Vers. 898. βράσσει Casan. chart. Vers. 900. Εὐρυαπίων Vat. 916. Vers. 901. πεπρωθέντος Vat. 1471. Vers. 605. Τριχῖνα Vat. 1471. Τρηχία Vat. 916. Vers. 911. βραχυπτόλης Vat. 916. Vers. 912. κεχρίνη Pal. 158. βεβρωμένους Pal. 139. Vers. 913. μισαφόνους idem. Vers. 914. Αὐτὴ δὲ γὰρ Pal. 139. ἄκρον Palat. idem, Barocc. alii. ἄκρι Vat. 1471. ἄρδην Seld. Vers. 915. πλόκων alii. Vers. 919. τύμβας Vat. 1471. et Barocc. τυμβὰς Pal. 139. δεδσπόλος Vat. 1471. Pal. 139. Barber. et Barocc. Vers. 921. pro ἐρεύγεται, ἐρρύσεται Vat. 916. ἐρρύγεται Vat. 1306. ἐνεργέται Vat. 1471. Vers. 922. Αὐδονες Barocc. Vers. 926. ἐποικήσαντος Vat. 916. et Alexand. Vers. 927. ἑγχωρον Pal. 158. Vers. 929. κυδαννῶσι Pal. 158. θυάβλοις, pro θύσθλοις Pal. 158. Vers. 931. φάλαγκα Barber. et Barocc. Vers. 932. ἐκτείνων alii. ψευδόμοτον Vat. 916. et 1306. ψευδόμωτον Vat. 1471. Vers. 934. συμπεφυρμένον Vat. 915. συνεφραμένον Vat. 916. Vers. 935. σορροξυνένων Vat. 916. ἔνεκα Barber. Vers. 936. θρασῶ Pal. 117. Vers. 937. ὀρκομωτῆσαι Alexand. ὀρκομωτῆσαι Barber. Vers. 838. ἦ, pro ἡ, Cas. chart. Vers. 941. αὐγάζον Vat. 1471. Alexand. et Barocc. Vers. 943. φύξιλιν Pal. 142. ἡνδρῶσι Alexand. Vers. 947. ἐπηλὶς Pal. 139. νάσσεισθαι Cas. chart. Vers. 950. καθ' ἱερώσει Seld. Μωδίας Vat. 1306. Vers. 952. μολῶντες Vat. 1471. Pal. 139. Alexand. Barber. et Barocc. Λαυμέδων Vat. 1471. Pal. 40. uterque Casan. et Barber. Ναυμέδων Pal. 139. τριπλάς Vat. 1471. Pal. 139. Casan. chart. et Barber. Vers. 953. νάυτας Pal. 142. Vers. 956. μολόντες Vat. 916. μολῶσιν Vat. 1307. βουλῶσιν Pal. 40. Vers. 961. Κριμησός Vat. 1307. Κριμιαγός Selden. Vers. 962. λείκτρας Barocc. sed isti ας eadem manus superscripsit οῖς. ἡδὲ, pro ἡ δὲ, Seld. Vers. 964. συνοικησῆρα Vat. 916. 1306. Vers. 965. Ἀγκίσ Vat. 916. 1471. Casan. chart. et Barocc. Ἀγκέσ alii. Vers. 967. ναυσθλώμενον Vat. 1306. ναυσθλωμένων Casan. memb. ναυθλῶμενον Vat. 1471. et Pal. 139. Vers. 970. ῥυπαῖσιν Seld. Vers. 972. γοωμένους Vat. 916. Vers. 975. τινώδης Pal. 142. ἐμπρέυσει Alexand. Barber. et Barocc. ἐμπορέυσει Vat. 1471. ἀμπνέυσει Vat. 972. εὐπνέυσει Pal. 139. Vers. 976. καλυνεῖ Vat. 915. et 916. Vers. 980. ὀλύνθον Pal. 158. Vers. 982. ῥίθροισιν Pal. 158. Vers. 985. ἀλγινῶσι Vat. 916. Vers. 986. Θεοῖς Seld. Vers. 987. πρὸς θ' alii. ἀκότας Vat. 916. εὐκηνότας Vat. 916. Vers. 988. γλήνας Vat. 916. alii. γλήναι Pal. 158. τοῖς, pro ταῖς, Pal. 158. ἀναιλμάντοισι Casan. memb. μύει Seld. Vers. 989. σκύλαξ, pro βλάβην, Pal. 139. Vers. 994. ἰλισμίντοιο Vat. 916. Vers. 995. ἄρδονται Barocc. Vers. 997. χαλκομίτς Vat. 915. ὀτρήνης Seld. Vers. 998. πλανήτην Pal. 139. Vers. 999. ὀφθαλμόν Pal. 139. κτυπεῖς Vat. 117. Vers. 1003. φθέσαντες Vat. 1471. Vers. 1004. Κλητὴν Cas. memb. Vers. 1007. διαραῖς Pal. 139. Vers. 1008. Τέρειραν Vat. 1306. Vers. 1009. Ὠκύναρως Pal. 158. Vers. 1010. ἄλλη Vat. 972. Pal. 142. et Selden. Vers. 1013. κερτερόν Barocc. Vers. 1015. ἐμφορμένους Pal. 139. ἐμφορμέναι alii. Vers. 1019. πλανήτην Pal. 40. ὀψεται Vat. 1471. Cas. chart. Barber. et Barocc. Vers. 1021. Κράθης Cas. chart. Vers. 1023. ἑσάις Cas. chart. Vers. 1028. πλακτοὶ Vat. 916. 1306. 1471. Alexand. Barber. Cas. chart. et Barocc. πτέρυξ Vat. 117. Vers. 1029. προσμάσεται Selden. Vers. 1030. τῆς,

pro τῷ, Barocc. Σισιφείας Vat. 1471. Σισυφίη Pal. 139. Vers. 1031. ποδ', pro ποδ', Barocc. γράφειν Vat. 916. 1471. Pal. 139. Alexand. Barber. et Barocc. γράφει Casan. chart. Vers. 1032. κλεινόντα, pro κλεινόν θ', Vat. 916. Caeterum Barocc. incisum apponit non τῷ Λογγάτιδος, sed τῷ Ἐλωρος inseq. versûs. Vers. 1033. ἐκβάλει Vat. 1306. Vers. 1036. ὥς, pro ὅς, Pal. 139. ἔπει, pro ἔπι, Pal. 158. Vers. 1039. πλείονα Vat. 1471. Vers. 1040. Τελφυσία Selden. Vers. 1041. ρείθραν Pal. 158. νύσσα Vat. 916. Vers. 1042. ὄθι Seld. δεινικὴν Vat. 1471. Vers. 1046. Χαρνίτς Vat. 1471. Vers. 1047. Αὐσονίαν Pal. 158. Vers. 1049. ὀσάοισιν Vat. 1306. uterque Casan. aliiq. ἔχῃσαι Vat. 916. Vers. 1050. τύμβος Scaliger. Vers. 1051. πᾶσαν Vat. 916. 972. 1471. Pal. 139. Cas. chart. et Barocc. πᾶσιν ἡμερτῇ Casan. membr. et Selden. νημερτὴν alii. Vers. 1052. ἀκισῆς Vat. 1471. Δαυνί, pro Δαυνίοις, Vat. 1471. et Barocc. Vers. 1053. κακτὶ μαίνοντες, pro κατικμαίνοντες, alii. Vers. 1054. Ἡπίς cum aspero Barocc. Vers. 1055. πρύμνασι Pal. 139. Vers. 1057. πανεχθινέας Vat. 916. πανέχθιον Casan. memb. Vers. 1059. μολῶντες Vat. 916. Vers. 1060. ἐκκληρον Vat. 916. ἐγκλήρων Vat. 1471. et Pal. 139. Vers. 1061. ὠμήσαι Vat. 1471. Vers. 1062. κοίλας Vat. 1307. μοιχοῖς Seld. διασφάγος Casan. chart. Barber. et Barocc. διάσφαγος Pal. 139. Vers. 1063. τοῖ, pro τοῖς, alii. ἀκτέρνισον Pal. 139. ἀκτερνίσων, et μοχ Δαυνίτων Cas. memb. Vers. 1064. σήχσαι Alaxand. τροχμαλῶ Barber. τρομάλῳ Vat. 1471. τριχμάλῳ Vat. 972. κατήφερες Pal. 158. Vers. 1066. κάπς Pal. 142. Vers. 1067. τοῖς, pro τῶν, Seld. Ναυβολίων Vat. 915. ἐκγόνον Pal. 158. Vers. 1068. ναύται Vat. 1471. καταβρώξουσιν Vat. 1471. et Casan. chart. Vers. 1069. Ἰπώνις Pal. 139. πρηῶνας Barber. τηθὲν, pro Τηθύν, Vat. 1471. Τιθύν Alexand. Vers. 1070. σκληρον Pal. 158. ὄρον alii. Vers. 1071. ἀντὶ πορθμὸν Pal. 158. ἀντίπορθον Barocc. Vers. 1074. πορθῶντες Pal. 158. κλεινόν Cas. memb. Vers. 1077. οἰκτησα χαλκήσιν Pal. 139. χαλκείοισιν Pal. 142. Vers. 1078. σόλων Vat. 1306. Vers. 1079. ἐκβλησον Vat. 916. et 1306. Vers. 1080. τόργησιν Vat. 1471. et Casan. memb. Vers. 1084. ἐμπεπλωκότες Casan. chart. Vers. 1085. σπύρον Vat. 916. Λατμητίαις Vat. 972. Vers. 1088. ἄνοσον, pro ἄνοσον, Pal. 158. Vers. 1090. οἱ δ', pro ἔδ', Vat. 1471. et Pal. 139. Vers. 1091. εὐκλαῖον Pal. 40. ἐκλάψαι Vat. 916. Vers. 1092. Κενδύλῳ Casan. memb. Vers. 1094. παραμολίζει Pal. 158. Vers. 1097. διαρραμθέντος Vat. 916. et Barocc. Vers. 1100. κελεύσθης alii. Vers. 1102. κορσώτης Pal. 139. κροσσοτῆς Pal. 158. Vers. 1106. οἰκτὰ Vat. 1471. πέφλιξ Vat. 1307. Vers. 1107. εἰσιδῆσαι κερῖαν Cas. chart. Vers. 1108. ἐγώδε Bar. δρύτης Vat. 117. aliiq. δροῖτος Pal. 142. δρόντης Pal. 139. Vers. 1109. χαρυβδινῶ Vat. 1471. Pal. 139. Alexand. Barber. et Barocc. συντεθραυμένη Pal. 139. Vers. 1111. ὕλακερῶς Vat. 916. 1471. Pal. 139. Casan. chart. Alexand. Barber. et Barocc. Vers. 1114. ἐπαυχένα unâ voce Selden. et ἐπαυχένος Pal. 40. Vers. 1115. χωλῆς Pal. 158. Vers. 1116. κλεψόνυμφον Vat. 1471. Vers. 1117. δύζηλος Pal. 40. 139. aliiq. Vers. 1118. βρώσα, pro βοῶσα, Pal. 139. κλυτάον, pro κλύοντα, Etymol. in ἀσεμφῆς. δεσπότιν Vat. 1471. et Barocc. Vers. 1119. κατίχνος alii. Vers. 1121. σπλάχν' Vat. 916. αὐτόχει Selden. βάξει Vat. 117. Vers. 1122. ἐκφυλον Cas. chart. Vers. 1123. νύμφης δ' ἀναξ Vat. 1306. Vers. 1124. αἰμύλοις cum tenui Vat. 1306. Pal. 139. et uterque Potter. Vers. 1127. λιθαίῳ alii. Vers. 1128 μὴν, pro μοῖ, alii. Vers. 1132. ὅτ' ἔβέλσαι Casan. memb. et Selden. Vers. 1134. ἔχοντα Pal. 139. σιφλόν Pal. 139. σίμφλον Pal. 142. aliiq. Vers. 1137. ἐσθῆτας Vat. 972. Vers. 1138. πεπταμέναι Vat. 916. φραμακτηρίοις Vat. 916. Vers. 1140. ῥαυδηφόρος Pal. 139. Vers. 1143. ἀθεσμέλεκτον Pal. 139. Cas. mem. et uterque Potter. Κυπρίδος Casan memb. θέας Vat. 1471. Vers. 1146. Βοαγρία Pal. 142. Vers. 1147. Κάρφεια Vat. 916. Φαρίας Vat. 916. Vers. 1148. Θρενίτιδος Pal. 142. Vers. 1150. Ὀδιδόκιος Vat. 1471. Vers. 1152. τίσεται Vat. 915. τίσαι Pal. 158. ἄγισκα Vat. 1471. Vers. 1153. χρόνους Pal. 158. Vers. 1154. πᾶλλας Vat. 1307. Vers. 1155. ὥς, pro αἶς, Pal. 139. ἐν ξένοις τάφος Pal. 158. Vers. 1156. λυπρὰν Vat. 1471. et Casan. chart. Vers. 1157. γύα aliqui. συμφλέξαι Pal. 158. Vers.

1159. ἐφθιτωμένοις Pal. 139. ἐμφθιτωμένης Pal. 142. Vers. 1160. ἴσα Casan. memb. Vers. 1162. κακέλευθα Vat. 916. κακκέλευθα Casan. chart. Barocc. et Seld. πεπταλωμένα Vat. 916. 972. et 1306. πεπταλωμένα Pal. 139. Alexand. Casan. chart. et Barocc. παπταλωμένα Seld. Vers. 1163. εἰσθράξωσιν Vat. 916. Vers. 1164. ἰκέτιες Pal. 139. γανόμενα Vat. 117. Vers. 1165. ὀφελτρεύσαι Etymol. κοσμήσαι Pal. 139. Vers. 1166. φοιβάξωσιν Pal. 139. et 158. Vers. 1170. παρακλαῖον Seld. Vers. 1172. ἀνακτὶ Vat. 1307. ἀνακτεῖ Pal. 158. Vers. 1173. τῆπολίβητον Pal. 139. Vers. 1176. θήσεται ἐπωσίδας Vat. 916. θήσεται ἐπωπίδα Pal. 158. Vers. 1177. κλαγκαῖσι Vat. 1471. Pal. 139. Alexand. Barber. Cas. chart. et Barocc. γλαγγαῖσι Seld. ταρβύσσαι Pal. 40. ταρύνουσιν alii. Vers. 1178. Ζηρανθίας Pal. 158. Vers. 1179. δήληλα Vat. 1471. Vers. 1180. δύσθλοις Vat. 1306. et 1471. Vers. 1181. σάνυξ Alexand. Vers. 1183. ὠγκωμένος Vat. 916. Vers. 1184. ρεῖθρον Pal. 158. ἐκτερισμένη Pal. 142. Vers. 1185. τλήμορος Vat. 916. Vers. 1188. κελαῖων Vat. 916. Vers. 1190. πέτρας, pro πάτρας Casan. memb. Vers. 1193. θυμάτω Pal. 158. Vers. 1194. ἐξεταί Vat. 916. Pal. 139. Barber. et Barocc. γενετλίαν alii. Vers. 1196. σφί, pro σφέ, alii. Vers. 1197. ἐκβαλῶσα ταρτάραν Vat. 1307. Vers. 1199. παιδοβρώτος Casan. memb. ὁμνεύτης Pal. 158. Vers. 1201. ἐκλάμψας πτέρον Vat. 916. 1306. et 1471. Vers. 1202. εἰλημμένον Vat. 1306. et 1307. εἰλημένον Pal. 40. Alexand. et Casan. chart. εἰλημμένον Pal. 158. et Casan. memb. εἰλημένον MS. uterque Potter. εἰλυμένον alii. Vers. 1207. Τερμυνέως Vat. 916. Vers. 1208. Ὀσφρυνείων Seld. ἡρείων Vat. 1306. ἀνηρεύσας Pal. 139. Vers. 1210. ὀπλήτην Vat. 1471. Vers. 1213. κυδαλίσειν Pal. 139. κυδανῶσι Pal. 158. Vers. 1214. κατὰ Barocc. Γόρτινος alii. Vers. 1217. ἐλῶ Barocc. Vers. 1218. Λευκὸν alii. σροβήσω Casan. memb. Vers. 1219. ψυδράσι Vat. 1471. Vers. 1220. εἰ, pro εἴτε, Pal. 158. πείσεται alii. Vers. 1221. ὑγριομένος Cas. memb. δέμας, pro φρένας, Vat. 1471. et Pal. 139. Vers. 1222. λάχος Seld. Vers. 1223. κεκράν Pal. 158. Vers. 1225. βόσρ alii. Vers. 1226. πάπω, pro πάππων, Selden. Vers. 1228. ἀρχαῖς, pro ἀρχμαῖς, Vat. 916. ἄροντες alii. Vers. 1230. ἀμνημον Casan. chart. Vers. 1232. λείων, pro λείφει, Pal. 158. διπλῆς Vat. 1471. Casan. chart. et ambo Potter. Vers. 1233. λέοντος Vat. 1307. Vers. 1234. Ὁ Κασίας τε τῆς χαράδος Vat. 1471. Vers. 1239. παλιμπλανήτην alii. Vers. 1240. Λυγγεύς Pal. 158. Λιγγεύς Pal. 139. et Selden. Λιγγεύς Vat. 117. 915. 916. 1421. Pal. 40. 142. alii. pro ρεῖθρον, εἶδος Pal. 139. ὕδωρ Vat. 117. Alexand. et Barber. Vers. 1242. Πίσ' Ἀγύλης Vat. 1307. πολλύρηνοι Vat. 1471. Barber. et Barocc. πολλύριοι Pal. 139. Vers. 1242. ἐχθρόν Casan. memb. στρατῶ Vat. 1471. Pal. 139. Barber. Casan. chart. et Barocc. Vers. 1244. ἐρεμνήσας alii Vers. 1247. γνάφει Vat. 916. Θεοινός Vat. 1471. et Pal. 139. Vers. 1250. χιτῶν pro κιχών, Vat. 1471. Vers. 1251. ὕσείραν Vat. 916. Vers. 1253. Βορυγόνων Pal. 40. Vers. 1257. Δαρδανίων Pal. 142. alii. ναυσθάσεται Vat. 1471. Vers. 1258. θρέσειραν Vat. 916. Vers. 1261. δήμας, pro δείμας, Vat. 1471. Barber. Pal. 139. et Barocc. μὲν Δία, pro Μυνδία, Vat. 916. Vers. 1262. ἀγάλματα Vat. 916. Vers. 1264. Ὀμπνείαν Alexand. ἔμπνείαν Pal. 139. Vers. 1267. συλλαφίζαντες Vat. 117. συλλαφίσαντες Pal. 139. Vers. 1269. χρήζει Vat. 1306. καπενεγκᾶσθαι γάνος Vat. 916. Vers. 1271. πάτρας Pal. 158. Vers. 1272. ὀλβεῖαν Vat. 916. Vers. 1273. Τέρσιν, pro τύρσιν, Vat. 1471. Κρικαῖς alii per metathesin. νάπας Pal. 158. Vers. 1276. καταχθονός Vat. 116. et Selden. Vers. 1277. κειθμῶνος Barocc. Vers. 1278. κλιτὴν Vat. 916. et Barocc. Vers. 1279. σύζνον Vat. 117. 915. 1307. 1471. omnes Palat. Alexand. alii. Vers. 1280. γρόνω Vat. 1471. Pal. 139. et Alexand. βηρέβρι Vat. 1471. et Pal. 139. Vers. 1281. δυσίλητα, pro δύσλητα, Vat. 916. Vers. 1283. τῆς, pro τῆ, Casan. memb. Vers. 1284. Σαρπηδῶνος Vat. 916. Vers. 1286. κακόξυκος Pal. 158. Vers. 1288. τέκνων, pro τέμνων, Vat. 1471. Pal. 139. et Barocc. ἀκρεφνής Selden. Vers. 1289. πρὸς φιλεστάτην Pal. 158. Vers. 1290. χίμαιτλα Vat. 1471. Barocc. alii. χύμετλα alii. Μαώτεσι Vat. 1306. Vers. 1291. ναύται Pal. 139. Vers. 1293. Λεύκης Barocc. Vers. 1294. πλάτην περῶσαι Vat. 1471. Alexand.

Barocc. aliiue . πλάτην περῶσι Pal. 139. περῶσαι legunt etiam Casan. chart. et Barber. Μεμφητὶ δρόμῳ Casan. memb. Vers. 1295. διπλοῖς Pal. 158. Vers. 1299. τραμπίδος Vat. 1471. Vers. 1301. ἄσπερον alii . Vers. 1302. ἴσα Vat. 916. 1306. Casan chart. aliiue . Vers. 1304. Θραυκίῳ Selden. Δρακίῳ Vat. 916. Vers. 1307. Δάρδανον Pal. 158. Vers. 1308. Κρήσσαν Vat. 916. κέριν Casan. memb. Vers. 1309. δευτέρης Pal. 40. ἐπεμψεν Pal. 158. Vers. 1311. δρακοντοφόροις Vat. 916. γοναῖς, pro σκοπαῖς, Vat. 972. Vers. 1313. ἡδρὸν Pal. 142. Vers. 1315. ἄροτα Barocc. δευτρευθεῖς Pal. 139. Vers. 1316. ἀσμενῶν Pal. 139. Vers. 1320. ἐδῶλων Vat. 916. 972. 1306. 1307. omnes Palat. excepto 142. uterque Casan. Barber. et Selden. Barocc. autem cum aspero . ἐδῶλων Vat. 1471. Vers. 1321. ἰεῖσα Pal. 142. δρόμον Vat. 916. et Pal. 142. Vers. 1323. ξίφης Selden. Vers. 1325. ἀγίλος Vat. 916. Vers. 1329. ζωτηροκλέπτης Pal. 139. Vers. 1330. τὸρνην Pal. 158. σὸρνην Barocc. Vers. 1331. τοξόδαμνον omnes Cod. si excipias Vat. 916. 972. et Casan. memb. Vers. 1332. Νεπτυνίδος alii . Νεπηνίδος MS. uterque Potter. Vers. 1333. Ἄρδιν, pro Ἐριν, Pal. 142. Ἴριν Casan. memb. Vers. 1335. ἀθέλκας θ' ἀρπαγῆς Vat. 1306. Vers. 1340. αἰθαλάσσα Vat. 1471. Vers. 1342. Ἐορδωνῶν alii . Vers. 1343. ἐπειξεν Cas. memb. Vers. 1344. σεράν Vat. 1471. et Pal. 139. ζεύγλων Vat. 1471. Vers. 1346. τάροθον Vat. 1471. et Pal. 139. Vers. 1347. σέρφνος Pal. 139. ἐχραυνέμενον Barocc. Vers. 1350. ἀρχηγέτης Vat. 916. 1471. et Pal. 139. ἀρχηγέτης Vat. 1306. et Barocc. Vers. 1352. Πανταλῆ Vat. 1471. Vers. 1354. εὐδύνει Selden. et Casan. memb. Vers. 1355. Ἀμυλαν Vat. 1306. Vers. 1356. Λιγυστόνοισι Pal. 139. ἀμφ', pro ἀφ', Vatic. 1471. ἀφάματος alii . Vers. 1357. Τηράντων Barocc. Vers. 1358. ὑσμένοισι Selden. πάλιν Vat. 916. 1471. Barber. Alexand. et uterque Potter. Vers. 1361. Σαλπείων Vat. 117. Vers. 1362. ἐρείρα Casan. memb. Vers. 1363. εὐδον Vat. 117. φλόγιν Pal. 158. Vers. 1364. Ῥυνδανῆ Vat. 972. Vers. 1365. Ῥάφαντος Pal. 142. et 158. οἰσρήσασα Pal. 158. Vers. 1367. ἀντίσσεται Cas. memb. Vers. 1368. χώραν Pal. 158. Vers. 1370. ἀμώνυμος Vat. 916. καταιβάτις Pal. 158. Vers. 1371. σκηπτῶν Pal. 142. σάθμα Cas. memb. Vers. 1372. κἀνεκροῖς Casan. memb. σρωφωμένη Vat. 1471. et Pal. 139. σρωφωμένη Pal. 158. et Selden. Vers. 1373. ταῦτα Pal. 158. Vers. 1378. δρυκόπης alii . pro γόνος, γένος Vat. 1471. et γένος Pal. 139. et Barocc. Vers. 1379. τευχοπλάσῃν Vat. 916. et 1306. τεχνοπλάσῃν Pal. 142. Βραγχιησίαν Alexand. Casan. chart. et Barocc. Βραχισίαν Vat. 1306. Vers. 1382. δακτύλῳ Pal. 139. ἐφαρμώσαι Pal. 139. Vers. 1383. ὀρεῖαν alii . Vers. 1386. κυκάση Vat. 972. Vers. 1389. Κυτιναῖ Barber. Vers. 1391. Χερσόνητον Vat. 916. πάλῃ idem, pro πάλῃ . λεκτηρίαν Casan. memb. Vers. 1395. βεσπείναν alii . Vers. 1397. Φριξ Vat. 916. et 1306. Vers. 1399. νεκροτάτης Vat. 916. 972. et Pal. 139. Vers. 1400. ῥητρεύοντας Casan. memb. Caetero hunc locum sic profert Pal. 139.

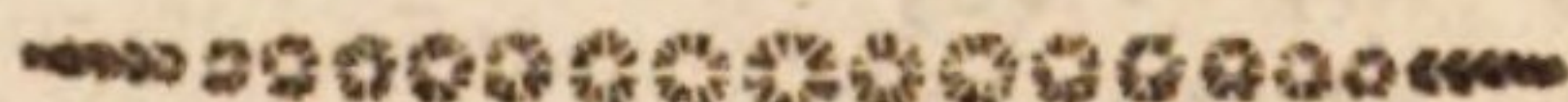
Φθιτοῖσι ῥητορεύοντες ἐξ ἄκρων λοβῶν,
Φθέρσας, &c.

Vers. 1402. κύπελλα Alexand. κύφεια Pal. 139. καλυνεῖ Vat. 916. Vers. 1403. δαπαῖς Vat. 916. δαπλαῖς Vat. 1471. Pal. 139. Alexand. Barber. et Cas. chart. τισύκων Pal. 158. φόβοις Selden. Vers. 1405. Θραμμοσία Baroc. Vers. 1406. Σιβῶν Vat. 1306. Vers. 1407. Παλλυνία Barocc. Vers. 1410. Κανδαός Casan. memb. Vers. 1411. ἐσιωμένον Casan. memb. Vers. 1413. εἶα, pro εἶνα, Pal. 139. Vers. 1416. ῥήσσουν τι alii, pro ῥήσσουντι . πηδεῖς Vat. 1471. Alexand. Casan. chart. Barber. et Barocc. Οἱ δ' Ἐλαφρίας Pal. 158. Vers. 1417. οἶκη Pal. 139. et Cas. memb. οἶκη ἡθαλωμένη Vat. 916. et Pal. 158. Vers. 1418. καλένοισι Pal. 158. Vers. 1420. ψαίνυντα Vat. 916. Πλάστινος Vat. 1471. Vers. 1421. βροθήσεται Palat. 158. et Casan. memb. Vers. 1423. ἀγρίας uterque Potter. aliiue . ἀγρείας Vat. 1471. et Pal. 139. ὀρειδαλῖς Pal. 142. ἀγρίας τ' ὀρεῖ θαλῖς Barberin. Vers. 1424. ἀνέρων, pro ἀναύρων, Vat. 916. Vers. 1425. χανδοῖ Palat. 158. Vers. 1426. κύφεια Vat. 1471. et Pal. 139. δι' ὧν, pro δ' ἰῶν, Barber. aliiue . Vers. 1428. πέραν Vat. 916. Vers. 1429. κοκρῶν, pro Λοκρῶν Vat. 1307. Vers. 1430. κάρχανον

alii . Vers. 1431. παλιμπρώτοιο Pal. 142. Vers. 1432. φυγόντεον Vat. 1471. Vers. 1433. κόρην Vat. 1471. Casan. chart. et Barocc. κρεφναίαν Vat. 1471. Casan. chart. et Barber. Vers. 1434. δειματᾶμένην Vat. 1471. Casan. chart. et Barocc. ut supra in κόρην . Vers. 1436. γάης Pal. 158. Vers. 1437. ἀμφιδηριόμενων Vat. 1471. Vers. 1438. βετρώφοις Selden. Vers. 1441. Κανατρώως Vat. 1307. λεών Pal. 158. Vers. 1442. πρινῃ Barocc. Vers. 1443. δρόμης, pro πρόμης, Seld. Vers. 1444. σᾶλαι Pal. 158. pro σᾶναι . Vers. 1446. ἐμοί, pro ἐμός, Pal. 142. Vers. 1447. παλάσης Pal. 139. παλαυσός Selden. Vers. 1455. ψευδηέροις Vat. 1471. Vers. 1456. θεσφάων Casan. memb. Vers. 1461. τὸ σ' alii, pro τόσ'. Vat. 916. sic corrupte hunc locum profert :

Τόσσ' ἠγέρευσε, καὶ παλίσσυτος . ἐν δὲ καρδίῃ
Σειρήνος &c.

Vers. 1463. ἐσάλαξε Pal. 139. alii que . λοίσθειον Pal. 158. μέρος, pro μέλος, Alexand. Μελαγκραίροις Casan. memb. Vers. 1464. κόπης Vat. 916. κάπης Vat. 1471. Vers. 1465. Φίκιον Vat. 117. φίλιον Casan. memb. Σφήκειον Pal. 139. et Alexand. Vers. 1466. κωτύλλισσα Vat. 1471. Alexand. et Barocc. Vers. 1467. ἀγγέλων Vat. 117. Pal. 139. 158. Alexand. Casan. memb. et Barber. ἀγγελῶν Vat. 916. Vers. 1469. Λαίς Pal. 139. Vers. 1471. ὀτρύνας Alexand. uterque Casan. et Barber. ὀτρυνας alii . Vers. 1473. ὅς πεσῶν, pro : ὅσπερ σᾶν, Vat. 916. Vers. 1474. παλαῖαν alii .

INDEX ABSOLUTISSIMUS

Vocabulorum, quae in Lycophronis Cassandra
reperiuntur, omnium.

A

A

I. 510. 1263. 1373.

Ἀβαντίαν. 1043.

Ἀβας. 1074.

ἄβρεπής, i.e. τρυφεροσπύ-
μνας, *delicato stamine*
contextos, πλεσίς, opu-
lentos, σπρικὲς, *sericos*,
863.

ἄγαλμα. 559. 988.

ἄγάλματ'. 1262.

ἄγαλματώσας, i.e. ἀγάλ-
ματα, sive ἀνδριάντας,
ποιήσας, *statuas fingens*.
845.Ἀγαμέμνωνος, i.e. Διὸς,
ἐπιθετικῶς παρὰ Λάκωνιν,
Jovis, *ut per epitheton*
apud Lacones. Eustath.
ad Iliad. β. pag. 320. E.F.
335.ἄγασόρων, i.e. ὁμογασόρων,
germanorum. Tzet. et
Etymol. in v. 265.

Ἀγασίων, 1058.

ἄγγέλλων. 1467.

ἄγγελον. 657.

ἄγνιάτῳ, i.e. ἄγαν ἐλαυ-
νομένῳ, *vehementer im-*
pulso. Eadem pene ver-
ba Tzetzae leguntur apud
Etymol. Λυκόφρων λέγει
τῷ κεραυνῷ. εἰ μὲν δα-
σείως, τῷ τὲς ἀσεβεῖς ἐ-
λάυνοντι. εἰ δὲ ψιλῶς,
τῷ ἄγαν ἐλαυνομένῳ. 436.

ἄγκάλαις. 930.

ἄγκάλῃσιν. 461.

ἄγκάλισμα, i.e. περιπλοκή,
amplexus. 308.

ἄγκύλη. 262.

ἄγκύλης, i.e. λαμπυρίδος
ἢ ἀλώπεκος, *vulpis*.
344.ἄγνίτην, i.e. θεῖον, *divi-*
num, *purum*, *ut vult*
Eustath. ad Il. I. pag. 748.
lin. 62. dictum a Lyco-
phrone τὸν ἄλλα, *sal.* 135.

ἄγνων. 444.

ἄγραν. 603.

ἄγραυλος. 893.

ἄγραύλων. 990.

ἄγρεύματι, i.e. θῆρα, *praee-*
da. 109.

ἄγρεύεται. 655.

ἄγρην. 665.

ἄγρία. 1423.

ἄγριαν. 45.

ἄγρίας. 1115.

ἄγριον. 309.

ἄγρις. 689.

Ἀγρίσκῃ. 1152.

ἄγρίῳ. 500.

ἄγρότης. 478.

ἄγρύπῳ. 386.

ἄγρώσσοντα. 499.

ἄγρώσσοντες, i.e. ἀγρεύον-
τες, *venantes*. 598.

ἄγυιαι. 1149.

ἄγυιοπλασθήσαντες, i.e. κτί-
σαντες, *compingentes*.
601.Ἀγυλλαν, Etruriae urbem
esse docet Stephanus ex
Lycophrone, vulgo Cer-
vetri, a Pelasgis e Thes-
salia profectis conditam.
1355.

Ἀγύλλης. 1241.

ἄγχι, i.e. πλησίον, *prope*

643. 1047. 1108.

ἄγχιπεν, i.e. πλησίαν,
propinquam. 318.

Ἀγχιος. 965.

ἄγχιτέρμονα. 729.

ἄγχιτέρμονες. 1130.

ἄγχιρος. 418.

ἄγων. 384. 590.

ἄγωνες. 1435.

ἄδελφῆς. 810. 1397.

ἄδελφοῖν. 1048.

Ἀδῆ. 1188.

Ἀδην. 51. 404. 457. 497.
809. 813.

Ἀδης. 564. 655.

ἄδορπα. 638.

Ἀιδῆ. 197.

ἄδνώτῃ. 549.

αἶ. 565. 859.

αἶτα. 461.

ἄηδόνας, i.e. εὐλάλεις, *lo-*
quaces. 314.ἄηδόνων, i.e. τῶν Σειρήνων,
Sirenum. 653.ἄηδαν, i.e. Σειρήν, *Siren*,
ut ex Ptol. Hephestione
explicat. Photius in Bib.
Cod. 190. allato versicu-
lo. 670.

ἄθαμβῆς. 558.

ἄθέλκτες. 1335.

ἄθεσμόςλεκτρον. 1143.

ἄθλία. 1230.

ἄθλιοι. 903.

ἄθλιος. 666.

ἄθλις. 221.

ἄθραυσον. 890.

ἄθωπέυτες. 1399.

αἶ. 22. 300. 437. 637.
958. 1241. 1332.

αἶ. 24. 274. 581. 1142. 1406.

- αἶ, i. e. φεῦ, hei! bis 31. et 307.
 αἶα. 1404.
 αἰάζοντας. 1088.
 αἰάζουσα. 972. 1079.
 αἰάζω. 315.
 αἰάζων. 200.
 Αἰακείαις. 53.
 Αἰακῆ. 803. 860. 1440.
 αἰανῆ. 928.
 Αἰαντος. 1020.
 αἰάζουσιν, i. e. θρηνήσουσι, lugebunt. 878.
 Αἶας. 1024.
 Αἰγαίας. 402.
 Αἰγαίανος. 135.
 Αἰγέσα. 968.
 αἰγίλιψ. Vocans Scyron αἰπεῖαν, altam, Homerus Il. i. vers. 663. hinc Lycophronem ansam cepisse ait Eust. pag. 782. 38. appellandi αἰγίλιπα eandem, quod ἔειπε πρὸς τὸ αἰπεῖαν. 1325.
 Αἰγίλῃς. 108.
 Αἰγύπτιον. 576.
 Αἰγάνειαν. 903.
 αἰδόμενος. 133.
 αἰεῖ. 667.
 αἰετὸς. 261.
 αἰετὸς. 148.
 αἰετῶν. 551.
 Αἰήτην. 1274.
 αἰθάλη, i. e. σποδία, favilla. 55.
 αἰθαλώσασα. 1340.
 αἰθαλωτὸν, i. e. κεκαυμένην, combustam. 338.
 αἰθέρος. 255.
 αἰθίκων, i. e. Ἡπειρωτῶν, Epirotarum. 802.
 Αἰθίοψ. 537.
 αἰθραν, i. e. τὸν αἰθέρα, aethera. 700. 822.
 Αἰθυσίαν. 359.
 αἰθύισι, i. e. πλοίοις, navibus. 230.
 αἰθυιόθρεπτος. 237.
 αἰθων, i. e. διάπυρος, ardens ὀξύς, acer. 109. 246. 530. 925. 1439.
 αἰθωνες. 1248.
 αἰθωνος. i. e. καυσικῆ, ignitii. 27.
 Αἰθωνος. 432. 1396.
 αἰκισθέντας. 1225.
 αἶμα. 684. 1397.
 αἰμάξεις. 313.
 αἰμάξῃ. 992.
 αἰμάξουσιν. 297.
 αἰμάσσων. 267.
 αἰματηρὸν. 250.
 αἱματος. 1356.
 αἱμάτων. 804. 1249.
 αἱμαχθήσεται. 760.
 αἱμεφύρτοις. 1411.
 αἱμύλοις. 1124.
 αἱμοπώτῃσι. 1403.
 αἰνέσει. 782. 1460.
 αἰνήσουσι. 596.
 αἰνιγματῶν. 10.
 αἰνοβακχέυτης. 792.
 αἰνόλεκτρον. 820. 1354.
 αἰδῶλον, i. e. ποικίλον, varium. 4.
 αἰδῶ. 671.
 αἰονομένων. 1425.
 αἰπύ. 800. 1045.
 αἰπύν. 16. 42. 1237. 1348.
 αἰπύς. 443. 630.
 αἶρεσιν. 1268.
 αἶς. 759. 836. 1155.
 Αἰσακείων. 224.
 Αἰσάρης. 911.
 αἴσι. 99.
 αἴσῳσαι. 214. 1282.
 αἴσῳσας, i. e. ἀφανίσας, obliterans. 339. 1341.
 αἴσῳσεις. 281.
 αἴσῳτήριον. 71.
 αἰτιάσονται. 1419.
 αἰτίζωσι, i. e. ζητῶσι, petierint. 1059.
 Αἰτωλῆς. 671.
 Αἰτωλῶ. 1000.
 Αἰτωλῶν. 623. 1056.
 αἰχμαῖς. 1228.
 αἰχμάλωτον. 330. 1298.
 αἰχμάλωτος. 501.
 αἰχμάσουσι, i. e. πολεμήσουσι, pugnabunt. 441. 454.
 αἰχματηρίαν. 454.
 αἰχμῇ. 299.
 αἰχμηταί. 1266.
 αἰχμητῆς. 260.
 αἰφνερὸν. 515.
 αἰῶνα. 908.
 αἰῶνος. 303. 969.
 αἰάρημα. 1080.
 ἀκάρποις. 1157.
 ἀκεσῆς. 1052.
 ἀκινήτοιςιν. 625.
 ἀκλυσον, i. e. πολύκλυσον, undisonum, vel ἀκύμασον, placidum. 736.
 ἀκμαίαν. 1395.
 ἀκμήνης. 672.
 ἀκοίτης. 1123.
 ἀκρος. 976.
 ἀκῶσει. 686.
 ἀκῶσετε. 378.
 ἀκῶσω. 1373.
 ἀκραϊφνῆ, i. e. καθαρὸν, purum. 151.
 ἀκραϊφνῆς. 1288.
 ἀκραν, i. e. πρᾶτην, primam, vers. 13. 108. 914. 994. 1030.
 ἀκρας. 515. 714. 759.
 ἀκρης. 2.
 ἀκροι. 1128.
 ἀκρον. 355. 483. 493.
 ἀκρη. 844.
 ἀκρων, i. e. ὑψηλῶν, excelsorum, editorum. 29. 65. 254. 1401.
 Ἀκταῖον. 1334.
 ἀκταῖς. 396. 1185.
 Ἀκταίων, i. e. Ἀττικῶν. Ἀττικὴ γὰρ ἢ κατὰ Ἀθῆνας χώρα λέγεται, inquit in Dionys. v. 423. Eustath. ἀπὸ Ἀκταῖς αὐτόχθονος, ἀφ' ἧς καὶ παρὰ Λυκόφρονι Ἀκταῖοι οἱ Ἀττικοί. 504.
 ἀκτὰς. 642. 828.
 ἀκτέρις, i. e. ἀταφος, exequiis carens. 1155.
 ἀκτὴ, i. e. πετρώδης καὶ ὀχθώδης αἰγιαλὸς, lapidosum tumultuosumque litus. 533.

ἀκτὴν . 722. 1339.
 ἀκτῆς . 111.
 ἀκτὶς . 397.
 ἄλα . 1018.
 Ἀλαίν . 619.
 Ἀλά . 920.
 ἀλάστρα, i.e. ὀλετήρα, *perditorem* 529. ὀλέτειραν, *perditricem* . 1318.
 ἀλγεινὰς . 942.
 ἄλγη . 408. 1087.
 ἀλγυνῶσι . 985.
 ἀλεκτόρων, i.e. ἐμολέκτρων, *consortium*, συζύγων, *maritorum* 1094.
 ἀλέκτρων . 353.
 Ἀλέντα . 425.
 Ἀλεντία . 868.
 Ἀλέξανδρα . 30.
 ἀλετρεύσοντα, i.e. δραμεῖν μέλλοντα, *cursurum* . 159.
 ἄλη . 1010.
 ἀληθῆ . 1458.
 ἀλήτης . 852.
 ἀλθαίνεσκεν . 1395.
 Ἀλθαίν . 1053.
 ἀλθαίνων . 1122.
 ἀλθανῶσιν . 582.
 ἀλιβδύσσα, i.e. ἐν θαλάσῃ βυθισθῆσα, *in mare demersa* . Tzet. Etymol. autem in v. haec : ἀλιβδύειν, τὸ καταδύειν εἰς θάλασσαν . μεταφορικῶς δὲ τὸ κρύπτειν καὶ ἀφανίζειν, παρὰ τὴν ἄλα καὶ τὸ βδύειν Αἰολικόν, πλεονασμῷ τῷ β, ὡς σήδη σίβδη . Ἀλυκίφρων, &c. 351.
 ἀλιβρώς . 443.
 ἀλιβράτοισιν . 760.
 ἀλίπεδον, i.e. παραθαλάσσιον πεδίον, *maritimum campum* 681.
 ἀλισμίκτοιο . 994.
 ἄλκαρ . 1136.
 ἀλκή . 1345.
 ἀλκην . 70. 518. 561. 1447.

ἄλλ' . 5. 94. 121. 286. 293. 370. 406. 535. 587. 1194. 1317. 1413.
 ἄλλα . 241. 678. 779. 1303.
 ἄλλα . 508.
 ἄλλα . 1160.
 ἀλλάξῃς . 334.
 ἄλλη . 257. 909. 1010. 1264.
 ἀλλήλως . 544.
 ἀλλήλων . 446.
 ἄλλην . 257. 909. 1264.
 ἄλλοι . 951. 993. 1027.
 ἄλλος . 666. 755.
 ἄλλοι . 755.
 ἄλλος . 877.
 ἄλλω . 666.
 ἄλλων . 569.
 ἄλμα, i.e. πήδημα, *saltum* . 245. et τὸ ἄλσος, *saltus* Etymol. in v. vel παράδεισον, *paradisum* Tzet. 319.
 ἄλμη, i.e. θαλάσση, *maris* . 217. 473. 790.
 ἄλμην . 391.
 ἄλμης . 875.
 Ἀλμωνίας . 1238.
 Ἀλοῖτιν . 936.
 ἀλοῖτος, i.e. ἁμαρτωλός, *peccator*; atque Eustath. ab. ἀλείτω derivari docet in Il. θ. τῷ ῥηματικῷ ἐμεταπεισόντες εἰς ὅ . 136.
 ἀλοιφαῖον . 579.
 ἄλός . 145. 186. 402. 1245.
 ἄλσος . 698.
 ἀλύξας, i.e. ἐκφυγὼν, *effugiens, evitans* . 124.
 ὀλφαῖσι . 1394.
 ἀλφῆς, i.e. ψηλαφήσεως, *contracti connubii* . 549.
 ἀλφίτω . 674.
 ἀλώμενος . 739.
 Ἀμαζόνες . 995. 1003.
 ἀμαυρᾶς, i.e. ἀμυδρᾶ καὶ ἀσθενῆς, *exilis ac tenuis* 687.
 ἀμβλύνων . 1428.
 ἀμείψας . 694.
 ἀμείψεται . 1409.
 ἀμέμφη . 573.

ἀμέρσας . 1330.
 ἀμικτοί . 518.
 ἀμικτον . 264.
 ἀμικτω . 1421.
 ἄμμοιο . 247.
 ἄμναμοι, i.e. ἀπόγονοι, *friliae* . 144. *nepotes* . 1227.
 ἀμνάμοις . 1338.
 ἄμναμος, i.e. ἀπόγονος, *nepos* . 872.
 ἄμνησον . 1230.
 Ἀμοιβέως, i.e. Ποσειδῶνος, *Neptuni* . 617.
 ἀμπρέυσει . 975.
 ἀμπρέυσσαι, i.e. κακοπαθήσας, *laboriose agent*; atque ὁ μὲν Καλλίμαχος, inquit Etym. in ἀμπρέω, κυρίως ἐπὶ τῷ ἔλκειν ἔλαβε . . ὁ δὲ Λυκόφρων ἐπὶ τῷ κακοπαθεῖν . . οἶον, &c. Eustath. autem ad Ili. ζ. pag. 623.39. metaphoricè dictum asserit ab ἀμπρῷ σχοινίῳ, ᾧ ἐχρῶντο ἀντὶ ῥυμῆς, μέσῳ τεταμένῳ τῶν ἐλκόντων ζεύγων . 635.
 ἄμπυξ . 758.
 ἀμυδρὸν . 339.
 Ἀμυκλαίων . 559.
 Ἀμφείρας . 1163.
 ἀμφελυτρώσας, i.e. καλύψας, *abscondens* . 75.
 ἀμφελυτρώσει, i.e. ἐπικαλύψει, *involutione* . 845.
 ἀμφετιτύμας . 620.
 ἀμφήρεισαν . 504.
 ἀμφί . 202. 277. 286. 330. 335. 648. 933. 946. 978. 1041. 1083. 1099. 1273. 1343.
 Ἀμφίβαιος, i.e. Ποσειδῶν, *Neptunus* . 749.
 ἀμφιβάλλεσθαι . 863.
 ἀμφιβλήσροις . 1375.
 ἀμφιβλήσρω . 1161.
 ἀμφιδηριωμένων 1437.
 ἀμφιθεῖς . 1344.
 ἀμφικλύσας . 633.
 ἀμφιμήτριον . 19.

- Ἀμφισσαν . 1074.
 ἀμφιτορνωτήν . 704.
 ἀμφοῖν . 118.
 Ἀμφυσιών, i.e. *Magnetum* .
 Caetero gentile urbis Pho-
 caeënsis Amphrysi esse
 nomen testatur Steph. in
 v. hunc versum allegans .
 900.
 ἄμφω . 1441.
 ἀμφώδοντος, i.e. ξίφους, en-
 sis, juxta Tzet. vel ὄνυχ-
 asini, juxta alios . 1401.
 ἄν . 9. 228. 260. 521. 640.
 1038. 1163. 1439.
 ἀναγκάσει . 394. 1443.
 ἀνάγνοις . 162. 1224.
 ἀναιμάκτοις . 988.
 ἄνακτες . 587.
 ἄνακτι, i.e. βασιλεῖ, regi,
 364. 1192.
 ἀνάκτορα, i.e. μαντεῖα,
 oracula . 1211.
 ἀνακτόροις . 950.
 ἀνάκτορον . 1300.
 ἀνακτόρων . 920,
 ἄνακτος . 1246. 1378.
 ἀναξ . 522. 1123. 1467.
 ἀναπλέκων . 1219.
 ἀναρρήξας . 556.
 ἀνάρσιον . 1144.
 ἀνασσαν . 1004. 1197.
 ἀνάσσης . 589.
 ἀνάστατον . 770.
 ἀνάστατος . 1215.
 ἀνατεῖ . 283. 1172.
 ἀναυλόχητον . 745.
 ἀνάυρων, i.e. ποταμῶν, flu-
 viorum . 1424.
 ἀναψαλάξῃ, i.e. ἀνακράξῃ
 καὶ ἀνοίξῃ, vociferabitur
 et reserabit . 343.
 ἀνάψῃ . 853.
 ἄνδρ', i.e. κύματα, fluctus,
 629.
 ἄνδρας . 844.
 ἀνδρῶν . 626. 683. 1436.
 ἀνδρώσας, i.e. ἀνθρώπους ποι-
 ῆσας, homines faciens, eos-
 que στρατιώτας καὶ ἀνδρεί-
 ος, militares et fortes. 176.
 ἀνείμι, i.e. ἀνέρχομαι
 καὶ ἀπάρχομαι, aggredior
 et exordior, 14.
 ἀνεῖναι . 621.
 ἀνείρυσας, i.e. ἐλύσας,
 educens . 181. 1208. 1322.
 ἀνεκβάτῃ . 379.
 Ἀνεμωρείας . Versum hunc
 citans Steph. in v. Ἀνε-
 μώλειαν hodie urbem vo-
 cari scribit . 1073.
 ἀνεσῆλωσαν, i.e. δίκην σῆ-
 λης ἔσκησαν, instar cerri
 erexerunt . 883.
 ἀνευ . 283.
 ἀνευάζοντες, i.e. ἀνευφημῶ-
 ντες, praedicantes . 207.
 ἀνεψιαῖς . 547.
 ἀνηκόης . 1451.
 ἀνῆρ . 1157.
 ἀνηρείψαντο . 1293.
 ἀνηρίθμων . 980.
 ἀνθάμιλλον . 429.
 Ἀνθέως . 134.
 Ἀνθηδόνος . 754.
 ἀνθήσας . 1429.
 ἀνθήσει . 1259.
 ἀνθοπλίτης, i.e. τοξότης, sa-
 gittarii . 64.
 ἀνθρώποις . 1126.
 ἄνις, i.e. ἐςερημένη, ex-
 pers . 350.
 ἀνιχνεύσει . 824.
 ἀνοίξας . 248.
 ἄνοσος . 1088.
 ἀντ' . 1302.
 ἄντι . 94. 365.
 ἀντὶ . 95. 476. 837. 1070.
 1346. 1413.
 ἀντίποινα . 505.
 ἀντίποινον . 271. 1201. 1297.
 ἀντιπορθήσει . 1398.
 ἀντίπορθμον . 1071. 1368.
 ἄντρα . 208.
 ἄντρον . 77.
 ἄντρων . 451.
 ἀντιτίσεται . 1367.
 ἀνυμφεύτης . 1153.
 ἀνυμφον, i.e. πολύανδρον,
 multiviram . 102.
 ἄνω . 362.
 ἀνώγων, i.e. κελύων, ju-
 bens . 572.
 ἀνώνυμοι . 587. 1297.
 ἀνώροφον . 350.
 ἄξει . 59. 324. 866. 998.
 1018. 1209.
 ἄζεται . 1194.
 ἄξιφω . 50.
 ἄξισι . 1014.
 Ἀόνων . 1209.
 Ἀοργον . 704.
 ἀπ . 2. 29. 30. 65. 515. 590.
 1256. 1440.
 ἀπάργματα . 106.
 ἀπαρκτίαις, i.e. ταῖς ἀπὸ
 τῆς ἀρκτὸς πνεύσαις, ab ur-
 sa, seu a Septentrione,
 spirantibus: nempe Sep-
 tentrionalibus . Etymol.
 in v. allato versiculo . 27.
 ἀπάρξεται . 1188.
 ἀπαρχὰς . 1193. 1450.
 ἄπας . 1424.
 ἄπασα . 251. 408.
 ἀπάσης . 733.
 ἀπέζοις . 629.
 ἀπειλὰς . 218. 776.
 ἀπεμπολητῆς . 341.
 ἀπέχθεται, i.e. μισεῖται,
 odio habet . 116.
 ἀπηκρέσθησαν . 1302.
 ἄπισα . 552.
 ἄπλατον . 569.
 ἀπὸ . 149.
 ἄπο . 1306. 1320. 1330.
 ἀποθεν, i.e. μακρόθεν, lon-
 ge . 425. 804.
 ἀποινოდόρπῃ . 902.
 ἀποσίλβοντες . 253.
 ἀποψάλλουσα, i.e. κινῶσα καὶ
 ἔλκουσα, agitans et tra-
 hens . 915.
 ἀποψήλασα . 497.
 ἀπτέρως, i.e. ὁμοπτέρως,
 continuo, ταχέως, pro-
 tinus . 627.
 ἀπτῆνα, i.e. ἄπτερον implu-
 mem . 750.
 ἄπυσον . 1175.
 ἀπῶσαι, i.e. ἐκτὸς θῆναι,
 rejicere . 225.

ἀραγμοῖς . 940.
 Ἀραιθος . 409.
 ἀραισιν . 332.
 ἀραντες . 1228.
 ἀράξας 15.
 ἀράς, i.e. κατάρας *diras*. 765.
 ἀρβυλόπτερον . 839.
 Ἀργείας . 850.
 Ἀργείον 151.
 Ἀργείων . 1443.
 Ἀργῆς . 1274.
 Ἀργυρίνης . 1017.
 Ἀργυρίππαν . 592.
 ἀργῶ . 491.
 Ἀργῶς . 883.
 ἀρδνημῶ . 622.
 ἀρδην . 770.
 ἀρδιν , i.e. τὸ βέλος . *telum* . 914.
 ἀρδισι, i.e. βέλοις, *telis* . 63.
 ἀρδων . 983.
 Ἀρέντα . 832.
 Ἀρης 249. 518. 730.
 Ἀρίσβαν . Hunc versum citat Etymol. in Ἀρίσβη, quam urbem esse dicit appellatam ἀπὸ Ἀρίσβας θυγατρὸς Τεύκρου, ἣν ἔγρημε Δάρδανος . 1308.
 ἀρισεῖς . 298.
 ἀρισος . 532. 1235.
 ἀρκέσαι . 289.
 ἀρκέσειε . 524.
 ἀρκτς . 138.
 ἀρκυν, i.e. δίκτυον, *rete* . 104.
 ἀρμοῖ . 106.
 ἀρνέυσας . 465.
 ἀρνέων . 1103.
 Ἀρνης . 644.
 ἀρνέμεναι . 1132.
 ἀρνυμένη . 348.
 ἀροτρα . 1315.
 ἀροτρέυσσιν . 1072.
 ἀρρα . 1407.
 ἀρραις . 620.
 ἀρραν . 979.
 ἀρρής . 1060.
 ἀρπαγας . 548. et 1309. ubi Steph. in Ἀτραξ, Ἀτρακας, quasi Atracios lupos, legit vel Eustath.

aevo, qui ad Ili. β. pag. 729. E. F. testatur, se in Stephani exemplaribus hanc scripturam reperisse; verum communes Lycophronis Cod. ἀρπαγας habere.
 ἀρπαγείσαν . 820.
 ἀρπαγείσης . 505.
 ἀρπαγῆς . 1269. 1335.
 ἀρπαγμα . 87.
 ἀρπαις, i.e. δρεπανικαῖς, *falcatis* . 358.
 ἀρπακτῆρας . 147.
 ἀρπακτῆριον . 157.
 ἀρπάσας . 102. 266. 838. 1317.
 Ἀρπην, i.e. τὴν Φαιακίαν, *Phaeaciam*, 762.
 Ἀρπης . 869.
 Ἀρπινναν . 167.
 Ἀρπύιας . *ibid.*
 Ἀρπυιογένων, i.e. ὀρνιθογόνων, ex *avium* genere 653.
 ἀρσαντες, i.e. ἀρμόσαντες καὶ ποιήσαντες, *aptantes et efficientes* . 204.
 ἀρσεν, i.e. γενναῖον, *generosum* . 839.
 ἀρσένων . 84.
 ἀρσονται . 995.
 ἀρταμος, i.e. φονεὺς, *neccator* . Eustath. autem eum esse scribit ex Lycoph. ad Iliad. ε. pag. 1233. qui εἰς ἀρτια τέμνει, in *pares portiones concidit ac dividit* . κρεαργὸς *lanius*, μάγειρος, *coquus*, φονεὺς *interfector* . 236. 327. 797.
 ἀρτι . 16.
 ἀρχαίαν . 1362.
 ἀρχαῖς, i.e. ἀκταῖς, *litoribus* . 1437.
 ἀρχηγέτις . 1350.
 ἀρχῆς . 2. 30.
 ἀρχὸς . 1024.
 ἀρωγὸν . 360. 1054.
 ἀρωγὸς . 536. 1205.

ἀρωγῆς . 513.
 ἄς . 162. 577. 626. 1285.
 ἄσαρκα, i.e. πολύσαρκα, *fartim* . 154.
 Ἀσβύσαι . 895.
 Ἀσβύσαιο . 848.
 ἄσέπτως . 1200.
 ἄσιτα . 140.
 ἄσκέρας, i.e. τὰ ὑπεδήματα, *calceamenta* . 855. 1322.
 ἄσκη . 75. i.e. σχεδία μετὰ δερμάτων, *schedia pellibus operta*, ut ad Ili. υ. pag. 1204. 54. exponit Eust. 738.
 ἄσμένως . 1316.
 ἄσπασως . 1090.
 ἄσπετον, i.e. πολλὴν, *multam*, ἀπαρακολύβητον, *incomprehensibilem* . Tzet. ἀπλήρωτον, πολλὴν, *Etymol.* 5.
 ἄσσα, i.e. ἅτινα, *quaecumque* .
 ἄσέναντα, i.e. πολυσέναντα, *gemebundum in modum*, μεμπτὰ, *nefarie* . Etym. in ἄσεμνης . 1117.
 ἄσέναντος 782.
 ἄσεργεῖ . 1400.
 ἄσεργῆ . 311. 542. 1166.
 Ἀσερίω . 1301.
 ἄσιβητον . 121.
 ἄσοῖσι . 1055.
 ἄσρεπτον . 813.
 ἄσρων . 510.
 ἄσυ . 829. 1002. 1148.
 ἄσῳ . 754.
 ἄσῶν . 1167.
 ἀταρχύτης . 1326.
 ἄτας . 194. 667.
 ἄτερ, i.e. χωρὶς, *absque*, *sine* . 1006.
 ἄτερος, i.e. ἄτερος, *alter*, ut exponit Thomas Magister de Atticis dictionibus in voce: barbarum praeterea esse dicens, εἰ καὶ Λυκόφρων καὶ τινες ἄλλοι τῷτο γράφουσιν: ὁ

ἑτέρος γὰρ ἔστι, κατὰ
 πρᾶσιν ἄτερος, *quamquam*
praeter alios Lycophron
eo utatur. Est enim ὁ
ἑτέρος, et per crasin ἄτε-
ρος. 1048.
 ἄτην, i.e. βλάβην, *cladem.*
 318.
 Ἄτης, i.e. βλάβης, *cladis,*
 29.
 Ἀτιντάνων. 1044.
 Ἀτλαντίδος. 72. 744.
 Ἀτλαντος. 221. 879.
 ἀτράκτω, i.e. βέλει,
telo. 40.
 ἀτραπὲς, i.e. ὁδοί, *vias.*
 123. 697.
 ἀτρέψ. 1066.
 ἀτρομον. 1003.
 ἀτρωτον. 39.
 αὐ. 168. 183. 271. 431. 556.
 927. 958. 1008. 1011.
 1083. 1388.
 αὐανθήσεται. 1424.
 αὐγάζων. 941.
 αὐγάσαι, i.e. ἰδεῖν, *videre.*
 147. 420.
 αὐδάξασα. 360.
 αὐδάξει, i.e. εἴπη. *signi-*
ficaui. 892.
 αὐδηθήσεται. 192. 306.
 630.
 αὐδηθήσομαι. 1140.
 αὐδήσσειν. 1054.
 αὐθαίμων. 1446.
 αὐθι. 1127.
 αὐθις. 47. 70. 271. 546.
 732. 801. *ubi pro δὴ, uti-*
que, sane, usurpatum est.
 1016. 1142. 1226. 1296.
 1351. 1431.
 αὐθόμαιμον, i.e. ἀδελφόν,
fratrem. 168.
 αὐθομαίμων. i.e. συγγενῶν
cognatorum. 222.
 αὐλακα. 1071.
 αὐλακας. 624.
 αὐλακος, i.e. γῆς, *terrae. 263.*
 αὐλητήρος, i.e. Μόλπης,
Molpi. 234.
 αὐλῶ. 40.

αὐλῶνος. 388.
 αὐξήσει. 735.
 αὐξήσσειν. 1227.
 αὐπνος. 753.
 Ἀυσίγδα. 885.
 Ἀυσονες. 922.
 Ἀυσονίτιδος. 44.
 Ἀυσονίτιν. 593. 702. 1355.
 Ἀυσονίων. 1047.
 Ἀυσόνων. 615.
 αὐτάδελφον. 432.
 αὐτά. 628.
 αὐταῖς. 751.
 αὐτανέφιας. 811.
 αὐτανέφιοι. 546.
 αὐτανέφιος. 345. 798.
 αὐτὴ. 61. 914.
 αὐτὴν. 1045.
 αὐτῖς. 1366.
 αὐτόδαιτος. 480.
 αὐτοκάβαλον, i.e. αὐτοσ-
 χέδιον, *tumultuarium,*
nempe τὸ εἰκὴ, καὶ ὡς ἔτυ-
χε γεγονότος, temere, et ut-
cumque constructum. 745.
 αὐτόκλητον. 1317.
 αὐτόκλητος. 496.
 αὐτοκτόνοις. 440.
 αὐτόν. 613. 922.
 αὐτόπρεμνον. 316.
 αὐτός. 312. 429. 491. 774.
 809.
 αὐτῆ. 623.
 αὐτρηγότευκτον, i.e. αὐτοσ-
 χέδιον, *tumultuarium.*
 747.
 αὐτρηγὲς. 466.
 αὐτοφόντης. 438.
 αὐτόχειρ. 1121.
 αὐτοχθόνοις. 714.
 αὐτῶν. 639.
 αὐχένα, 1114.
 αὐχενιστῆρος. 1100.
 αὐχμῶ. 975.
 ἀφ. 178. 392. 1356.
 ἀφαντα. 1277.
 ἀφαντον. 195. 896.
 ἀφάσων, i.e. ψηλαφῶν, *con-*
trectans ac palrans. 114.
 ἀφθίτοις. 707. 1213.
 ἀφθιτον. 354.

ἀφθιτος. 1139.
 ἀφθίτης. 566. 707.
 ἀφθίτων, i.e. τῶν Θεῶν.
Deorum. 691.
 ἀφλασα, i.e. τὰ τῆς νεῶς
 ἄκρα, *navis summitates.*
 26. 295.
 ἀφλόγοις 36.
 ἀφύκτοις. 311.
 ἀφύκτων. 918.
 ἀφύκτως 493.
 ἀφύσων. 708.
 Ἀχαιῶν. 989.
 Ἀχερσία. 90.
 Ἀχερσίαν. 695.
 Ἀχιλέως 798.
 ἀχλαινόν. 635.
 ἀχλαινος. 763.
 ἀψαυτος. 508.
 ἀψευδῆ. 1456.
 ἀψορρόν. 1471.
 Ἀψυνθίων. 418.
 Ἀψύρτοιο. 811.

B

Βάβαξ, i.e. ῥήτωρ, *orator;*
Eustath. autem ad Iliad.
δ. pag. 1494. λάλος, lo-
quax. 472.
 βάζω. 1453.
 βαθεῖ. 1026.
 βαθειαν. 326. 983.
 βάθι. 1277.
 βάθρων. 770.
 βαθύς. 192.
 βαιόν, i.e. μικρόν, *par-*
uum. 311. 568. 744.
 Βαίς. 694.
 βακχεῖον. 28.
 Βάκχον. 206.
 Βάκχος. 273.
 βαλβίδα. 13. i.e. ἀφετηρίαν,
carceres. Atque Etymol.
hunc afferens versiculum,
sic scribit: Βαλβίς, ἡ
ἀφετηρία καὶ ὁ καμπλὸς,
ἡ γὰρ ἡ ἀφesis τῶν δρο-
μέων. ἦσαν δὲ ξύλα δύο,
ἀφ' ὧν σχοινία διετείνετο,
ἀφ' ἧς βαλβίδος ἐξέτρεχον
 B b b

- οἱ ἀγωνιζόμενοι . Λυκό-
 φρων, &c. 287.
 βαλεῖ . 620. 751.
 βάλη . 503.
 βαλὼν . 309.
 βάρβαρον . 150.
 βαρεῖ . 39. 1018.
 βαρεῖαν . 525. 1296.
 βάριν, i. e. πλοῖον, *navi-*
gium . 747.
 βάρος . 477.
 βαρύζηλος . 57.
 βαρύν . 156. 340. 543. 1439.
 βαρύς . 1023.
 βαρύφρων . 464.
 βάσει . 262.
 βάσιν . 628.
 βασσάρας . 1393.
 βασάσας . 1314.
 βατή . 1414.
 βαφάς . 1137.
 βάψαντας . 1365.
 βάψει . 1121.
 Βεβρύκων, i. e. τῶν Τρώων,
Trojanorum . 516. 1305.
 1474.
 Βεβρωμένον . 912.
 Βεβώς . 1036.
 Βεβῶσαν . 1361.
 Βέλει . 500.
 Βέλεμνα . 550.
 Βερέθρῳ, i. e. σπηλαίῳ, *spe-*
lunca . 1280.
 Βῆναι . 746.
 Βηφύρ . 274.
 Βία, i. e. δυνατή, *potens* .
 520.
 Βιαικλῶπας . 548.
 Βιαίως . 357.
 Βίας . 626.
 Βιον . 635. 807. 975. 1019.
 Βίς . 287.
 Βισαλτία . 417.
 Βισόνων . 418.
 Βλάβας . 218. 1367.
 βλάβη . 453.
 βλάβην . 949. 989.
 βλάβης . 678. 1419.
 βλασόντα . 150.
 κλέπωσι . 445.
 βληθεὶς . 392.
 βλύσαι . 301.
 βλώξαντες . 448.
 βλώξας . 1327.
 Βραγίδα . 652.
 Βοάγριε . 1146.
 Βοάγριον, i. e. ἀσπίδα, *cly-*
peum . 854.
 Βοαρμία . 520.
 Βονδρομῆντα . 923.
 Βονλάτην . 1346.
 Βονλατῆντι . 816.
 Βοήν . 5. 264. 441. 1337.
 Βόθρ . 484. 1225.
 Βόθρῳ . 684.
 Βολαῖ . 560.
 Βολαῖς . 294.
 Βολαῖσιν . 778.
 Βολῆ . 528.
 Βομβυλίας . 786.
 Βοός . 556. 738.
 Βορά . 1200.
 Βοράν . 955.
 Βοράς . 672.
 Βορειζόνων . 1253.
 Βορραῖαι . 898.
 Βότρυν . 83.
 Βεβῶνος . 487.
 Βέδειαν . 359.
 Βέκερας . 730. 1407.
 Βεκόλ . 56.
 Βελαῖος . 435.
 Βελαῖς . 162. 1235.
 Βέν . 327.
 Βέπειναν . 581. 1395.
 Βεπλανοκτίσων . 29.
 Βεραίοισιν . 591.
 Βεσίν . 624.
 Βεσκαφήσοντος . 434.
 Βεσάθμων . 92.
 Βεσρόφοις . 1438.
 Βοῶν . 697. 720. 929. 1072.
 Βοῶπιν . 1292.
 Βοῶσα . 1118.
 Βοώτης . 263.
 Βραβεῖαις . 1154.
 Βραβεὺς . 129.
 Βραγχισίαν, i. e. τὴν Καρι-
 κήν, *Caricam* . 1379.
 Βράσας . 461.
 Βραχύπτολις . 911.
 Βρέτας 948. i. e. τὸ εἶδωλον,
simulacrum, nempē,
per catachresin, τὸν δὲ
 ρεῖον ἵππον, *durium e-*
quum . 1135.
 Βρεφοκτόνος . 229.
 Βριμῶ, i. e. Ἑκάτη, *Heca-*
te . 1176.
 Βροτησίαν . 1321.
 Βροτοῖς . 1289.
 Βροτῆς . 1177.
 Βρότῳ . 992.
 Βροτῶν . 85. 421. 490.
 604.
 Βρόχοις, i. e. δικτύοις, *re-*
tibus . 310. 405.
 Βρόχ . 1100.
 Βρόχῳ . 704.
 Βρόχων . 104.
 Βρύξαι, i. e. φάγωσι, *co-*
medent . 545.
 Βρύξαισιν . 678.
 Βρύοις . 398.
 Βρύσαι . 301.
 Βρύχων . 1408.
 Βρωθεὶς . 414.
 Βρωθεῖσαν . 1251.
 Βρωθήσεται . 1421.
 Βυβῶ .
 Βυβῶν . 197. 743.
 Βύκταισι, i. e. ἀνέμοις .
ventis . 184.
 Βύκτας . 738.
 Βύκτης . 756.
 Βύνη, i. e. τῇ Λευκοθέᾳ, *Leu-*
cotheae . εἴρηται δὲ παρὰ
 τὸ εἰς βυθὸν δύνειν, βυ-
 θοδύνη, κατὰ συγκοπὴν,
 βύνη . ἢ παρὰ τὸ δύνω,
 δύνη, ἢ καταδύσα εἰς θά-
 λασσαν, καὶ βύνη κατὰ τρο-
 πὴν . Etymol. 107.
 Βύνης, i. e. τῆς Ἰνῆς, *Ινο-*
nis . 757.
 Βωκάρ . 451.
 Βῶλον . 485. 1380.
 Βωμόν 202. 992.
 Γ
 Γ' . 283. 1302. 1412.
 γαίᾳ . 1436.

γαῖαν . 249. 588. 1005. 1058.
1376.

γαλινόν . 814.

γαλῆς . 843.

γαμβροκτόνον, i. e. τὸν κτείνον-
τα τὰς γαμβρὰς, *genero-
rum interemptorem* . 161.
γαμηλῆς, i. e. τὰς ἐπὶ τὰς
γάμους ἐορτάς, *nuptiales
solemnitates* . Etymol. in
voce . 323.

γάμοις . 744.

γάμος . 412.

γάμους . 848. 547. 1386.

γαμφαῖσιν, i. e. γαμφηλαῖς,
seu σιαγόσι, *maxillis* .
152. 358.

γαμφηλας, i. e. σιαγόνας,
maxillas . 94.

γαμφηλῆσι, i. e. σιαγόσι,
maxillis . 267.

γάμων . 60. 130. 146. 360.
1145. 1151.

γάνος, i. e. ὕδωρ, *aqua* . 247.
274. 321. 709. 946. 1058.
1365.

γάρ . 3. 115. 139. 144. 304.
413. 417. 462. 535. 627.
639. 768. 779. 914. 943.
1038. 1099. 1167. 1216.
1296. 1454.

γαστρὸς . 343.

γατομῆντος . 1396.

γατομῶν, i. e. ἀροτριῶν,
arans . 263.

Γαύαντος . 831.

γεγῶς 1203. i. e. γενόμενος,
factus . 1440.

γεῖσα, i. e. κοσμίται, *orna-
menta* . Etymol. autem,
Δεῖ γινώσκειν, ajt in v. ὅτι
πληθυντικῶς ἐδετέρως λέ-
γεται, οἶον· Ὁυ γεῖσα
χρησμήση, ἔδ' ἐπάλξεις.
Λυκόφρων . σημαίνει δὲ
πᾶν ἐξέχον μέρος, καὶ τὰ
πρὸ τῶν θυρῶν σεγασμα-
τα, καὶ τὸ καλέμενον νῦν
περίπτερον, τὸ ἄκρον τῆς
ὀροφῆς . 292.

γεῖτων . 401. 725. 1021.

1287.

γελᾷ . 284.

γέλως . 116.

γέμοντα . 1115.

γενάρχας . 1307.

γενεθλίαν . 1194.

γένει . 165.

γέννα . 644.

γενναῖον . 963.

γένναν . 1446.

γενναῖται, i. e. γενναῖ, *gi-
gnit* . 177.

γένος . 691. 1173. 1233.

γένους . 1134. 1226. 1345.

γεραῖ . 1265.

γέρας . 1116.

γεύσεται . 383. 1431.

γεωλόφω, i. e. ὑψηλῇ, *ex-
celsae* . 600.

γῆ . 1415.

γηγενᾶς . 42. 111.

γηγενῶν . 127. 1408.

γήμας . 1308.

γῆν . 279. 448. 976. 1009.
1209.

γηραιᾶ . 585.

γηραιῶ . 1265.

γῆρας . 355.

γηροβοσκῆσαι . 1154.

γῆρυν . 7.

γῆς . 21. 912. 1044. 1229.
1245. 1448.

γίγαντα . 527. 1414.

γίγαντας . 709.

γίγαντεραίσεις . 63.

γίγαντος . 495.

γίγαντων . 688. 1357.

γίγαρτα, i. e. τὰ ἐνδον τῶν
σαφύλων σπέρματα, *aci-
na* . 677.

γλαγοτρόφων . 1260.

Γλάνις . 718.

γλαυκῶ . 471.

Γλαυκῶνος . παρωνύμως
hunc vocare Lycophro-
nem ajt Eustath. ad Ili.
ζ. pag. 638. 61. et ad Il.
μ. pag. 894. 41. 811.

γλήναις . 988.

γλήνας . 362.

γλυκύν . 83.

γυάβοις . 33. 215. 414. 838.

γυάβω . 639.

γυάβων . 474.

γυάμψαι . 1247.

γυύθος . 485.

γνωτοφόντιν . 1318.

Γογγυλάτης . 435.

γογγύλη, i. e. τῇ χειροπλήκ-
τῳ, τῷ κονδύλῳ, τῷ γρόν-
θῳ, *pugno, colapho* . 981.

γοηρόν . 1057.

Γόλγων . 589.

γομφίων, i. e. βελῶν, *te-
lorum* . 918.

γόμοις . 748.

γοναῖς . 103. 151.

γονὰς, i. e. παῖδας, *filios,
partus* . 239. 1255.

γονῆς . 103. 1198.

γόνοι . 1007.

γόνον . 434. 906. 965. 1054.

γόνος . 162. 1234. 1378.

γόνους . 638.

Γονῆσαν . 870.

γόνω, i. e. υἱῷ, *filio* . 886.

γόνον . 764.

Γοργὰς . 1349.

Γόργης . 1013.

Γορτυνία . 806.

Γόρτυνος . 1214.

γυνασμάτων . 1243.

Γενεὺς . Hunc Eustath. pag.
719. E. F. alterum esse
asserit ab illo, cujus me-
minit Homerus Iliad. β. v.
255. 128.

γυεμένα . 1164.

γῶω . 256.

γωωμένη . 972.

γραιαν . 196. 231. 645.

Γραικίταις . 605.

Γραικοῖσιν . 1195. 1338.

Γραικὸς . Sic vocare τὰς Ἑλ-
ληνας bene cum Sophocle
Lycophronem ajt Eust. ad
Il. μ. pag. 890. 15. quum
Barbari Γραικὸς φασί, δι-
χαστὲ γ. 891.

Γραικῶν . 532.

γραιῦν . 826.

γραιφῆς . 432.

B b b 2

γραφάς . 370.
 γράφων , i. e. περιγράφων κὶ
 περιορίζων , *circumgradens*
et circumscribens . 1031.
 γρενόν , i. e. vel πλοῖον , na-
vigium , vel Ἀλέξανδρον ,
Alexandrum . 86.
 γρυνός , i. e. δαλός , *titio* .
 Etymol. in v. 1362.
 γρυνών . 294.
 γρώνης , i. e. κοίλης , *cavae* .
 atque Eust. ad Il. ζ. pag.
 633. 47. et λ. pag. 852. 8.
 a γρῶ τοῦ ἐσθίου κὶ φθείρω
 derivari vocem scribit .
 20.
 γρῶνον . 631.
 γρῶνω , i. e. κοίλῳ , *cavo* .
 1280.
 Γυαία . 1152.
 Γυθίς . 98.
 γῆα , i. e. τὰ μέλη , *mem-*
bra . 227. 322. 1157. 1247.
 γῆαί , i. e. χωλοποιοί , κὶ βλα-
 πτικαί , *claudos-facien-*
tes , et *noxiae* . Eustath.
 autem ad Il. θ. pag. 720.
 13. contra , αἱ χολαί ,
claudae ; et quidem ad
 Il. ι. pag. 768. 25. caus-
 sam affert , cur sic di-
 cantur Parcae , nempe δια
 τὸ ἀνόμοιον τῷ μοιριδίῳ ,
 κὶ ἀνισον , κὶ ὑποσκάζον ,
 κὶ αἷς οἶον ὀκλάζον , κὶ μὴ
 αἰετώσαστάς ῥαῖνον . 144.
 γῆαι . 253.
 γῆας , i. e. χώρας , *regio-*
nes , ἄγρους , *campos* . 158.
 622. 847. 906. 1059. 1161.
 1340.
 γυκολλοίς , i. e. τοῖς κολ-
 λῶσι κὶ σφίγγουσι τὰ γῆα ,
 sive τὰ μέλη , *cingentibus*
et constringentibus mem-
bra . 1202.
 γυέχοις , i. e. ταῖς τὰ γῆα ,
 τὰς χεῖρας κὶ τοὺς πόδας ,
 συνεχέσαις , *membra* , *ma-*
nus et pedes , *constrin-*
gentibus . 1076.

γυμνάδας . 866.
 Γυμνησίας . 633.
 γυμνίτην , i. e. ὀπλίτην , *ar-*
matum . 388.
 γυμνόν . 515.
 γυναικας . 1238.
 γυναικόκλωψιν . 771.
 γυναικός . 996.
 γυναικῶν . 256. 683.
 γυναιξί . 859.
 γυναιξίν . 1140. 1142.
 γυνή . 887.
 γυρά . 1314.
 Γυράσι . 390.
 Γυράσιος . 537.
 γωλειά , i. e. αἱ πρὸς τὴν θά-
 λασσαν καταδύσεις , *lu-*
stra ad mare . 376.
 γωρυτός . 458.

Δ

Δ' 13. &c.
 Δαείρα , i. e. κοπτική κὶ ἀναγ-
 ρετική Περσεφόνη , *laeden-*
ti atque occidenti Proser-
pinae . Atque Eustath. ad
 Il. η. pag. 648. 34. hanc
 vocem ἔσσυγενικήν , sed
 tamquam δαιμονίαν usur-
 passe Lycophronem tes-
 tatur . 710.
 δαιδαλευτριάς . 578.
 δαῖμον , i. e. τύχη , *fortuna* .
 281.
 δαίμονι . 962.
 δαιμόνων . 968.
 δαίμων . 212. 537. 567.
 1472.
 δαῖς . 861.
 δάσασθαι . 146.
 δάσεται . 668.
 δαῖσφάλτῃ . 170.
 δαιταλσμένους , i. e. ἐσθίων-
 τας , *comedentes* , vel
 τραγομένους , *comesos* . 654.
 δαιταλσργία , i. e. μαγειρι-
 κὴ τέχνη , *coquinariâ ar-*
te . 199.
 δαιτὶ . 541.
 δαιτός . 837.

δαιτρευθεῖς . 1315.
 δαιτρευθέντος . 160.
 δαιτρός . 35.
 δάκκας . 765.
 δάκρυ . 117.
 δακρύοις . 371.
 δακτύλων . 1382.
 δάμαρ . 57. 1353.
 δάμαρτα . 190. 1263. 1301.
 δάμαρτος , i. e. γυναικός .
uxoris . 750. 798. 808.
 855. 1221.
 δαμεῖς . 335.
 δαμέντος . 312.
 δάνος . 269. 710. i. e. ἀνά-
 θημα , *donarium* . 887.
 1269. 1381.
 δαπέδων , i. e. θεμελίων ,
fundamentorum . 617.
 δάπταις , i. e. ταῖς δακνηραῖς
 μύαις , *mordacibus mu-*
scis . Eust. ad Od. π. p.
 1795. 14. 1403.
 Δαρδανείων . 967. 1257.
 Δάρδανον . 1129.
 Δάρδανος . 1307.
 Δαρδάνη . 1440.
 Δαρὸν . 188. 412. 724. 973.
 1144.
 δασπλήτιδας . 1452.
 δατόμεναι , i. e. κόπτουσαι
 κὶ διερχόμεναι , *prementes*
ac permeantes . 629.
 Δαυνίοις . 1052.
 Δαυνίς . 1254.
 Δαυνίται . 1063.
 Δαυνίων . 592. 1128.
 δαφνηφάγων , i. e. μαντι-
 κῶν , *fatidicorum* . 6.
 δαφοινύς , i. e. φονικὴς , *cru-*
entos . 181.
 δάψει , i. e. λυπήσει , *con-*
tristabit . 259.
 δαψιλής . 779. 957.
 δάψις . 1006.
 δέ . 2. &c.
 δεδεγμένα . 244.
 δεδεγμένων . 257.
 δεδηγμένος . 954.
 δεδορκότες . 82.
 δεδωρότος . 285. 919.

- δεδραπώς ., i. e. ἤχῳ φερόμε-
 νος, *cum strepitu se fe-*
rens. 492.
 δεδρυφαγμένον, i. e. ἐντε-
 τυλιγμένον, *involutum*, ἡ-
 σφαλισμένον, *munitum*.
 758.
 δεικῆλα, i. e. εἰκόνας, *ima-*
gines, ἀγάλματα, *sta-*
tuas. 1179.
 δεικῆλον. 1259.
 δειμαίνοντες. 895.
 δειμαίνων. 1186.
 δειμάντες. 928. 985.
 δειμάντο. 959.
 δείμας. 1261.
 δείματα. 225.
 δειματῆμένη. 1434.
 δεινὰ. 540.
 δειναῖσιν. 1437.
 δεινὰς. 218.
 δεινὴν. 1042. 1356.
 δεινός. 327. 393.
 δειξάντι. 889.
 δειράην. 994.
 δειράς. 1405.
 δειρόπαῖδος, i. e. μαρμα-
 ρώπιδος, *in saxa con-*
vertentis. 843.
 δέλτα. 1382.
 δελφίνες. 84.
 Δελφινίς. 208.
 δελφίνος. 397.
 δελφινόσημον, i. e. δελφί-
 νος τύπον φέροντα, *del-*
phinis signum gestantem.
 658.
 δελφύος, i. e. μήτρας, *ute-*
ri. 939.
 δείμας. 41. 55. 66. 75. 160.
 267. 351. 487. 689. 826.
 1080. 1113. 1315.
 δέμνια. 114.
 δεμνίους. 171.
 δεμνίων. 353.
 δενδράδης. 830.
 δεννάσει, i. e. ὑβρίσει, *con-*
viciabitur. 404.
 δέννοις, i. e. λοιδορίας καὶ
 ὑβρεσι, *conviciis et con-*
zumeliis. 777.
 δεξέται. 408. 690. 718, 806.
 913. 1022. 1239.
 δεξιόμενον, i. e. vel φίλου
 σχόντα, *amice comiter-*
que excipientem, vel χει-
 ρωσάμενον, *sauciantem* :
 cui interpretationi sub-
 scribit Eustath. ad Il. θ.
 pag. 714. l. i. dicens, quod
 τόξοις Hercules ἐδεξιώ-
 σατο τὸν Ἀἰδὸν apud Ly-
 coph. βαλὼν ἐκείνον. 51.
 δεξιῶσονται. 416. 565.
 δείξονται. 539.
 δεπασράων. 489.
 δέρην. 810.
 δέρεται, i. e. βλέπει, *cer-*
nit. 229.
 δέρτροισι, i. e. σώμασι, *cor-*
poribus. 880.
 δέσποτ'. 3.
 δεσποτείας. 1183.
 δεσπότην. 1118.
 δεσποτῶν. 1078.
 δευτέραν. 39. 104. 112. 391.
 557. 809.
 δευτερεῖα. 170. 1011.
 δεύτερον. 52. 813.
 δεύτερος. 478. 1374.
 δευτέρης. 1309.
 δευτερῶν. 204.
 δὴ. 90. 156. 216. 229. 232.
 236. 243. 249. 354. 359.
 470. 499. 510. 530. 550.
 577. 961. 965. 1185. 1263.
 1401. 1446.
 δῆϊας. 1327.
 δῆϊσμένη. 251.
 δημόλευσον. 331.
 δῆμος. 1172.
 δημοτῶν. 470.
 δυναῖας. 145.
 δυναῖον, i. e. πολὺ, *longe,*
diu. 876. 1139.
 δησμένων. 383.
 Δηξ, i. e. Δήμητρος, *Cere-*
ris. 621.
 Δηράν. 440.
 δῆριν. 428.
 δηρίσοντας. 1306.
 δῆσαντες. 986.
 δῆσας. 1384.
 δῖ. 263. 303. 969.
 δῖ'. 519.
 Δία. 288.
 δια. 8. 387. 889.
 διαγράφων. 261.
 διαίταν. 596.
 διαίτης. 609.
 Διακρίων. 375.
 διαλλαγὰς. 1448.
 διαρπαγὰς. 70.
 διαρρῆσθέντος. 1097.
 διαρρῆσσι, i. e. πορθήσασι,
populabuntur. 1007.
 διασφάγος, i. e. χάσματος,
hiatus. 317. 1062.
 διδόντες. 1065.
 διαξόδης, i. e. ὁδὸς, *viæ*.
 14. 1099.
 διζήμεναι. 1335.
 διζήμενοι. 606.
 Διζηρῶ. 1026.
 διζήσεται. 682. 1335.
 διήνυσε, i. e. ἐπορεύθη,
abiit. 123.
 δίκας. 1399.
 δίκην. 136. 549. 596. 1275.
 δίκης. 128. 1040.
 δικέλλη. 434. 485.
 Δικταῖον. 1300.
 δικῶλοις. 636.
 δικῶν. 531.
 δίκωπον. 1217.
 δίμορφος. 892.
 διμόρφ. 111.
 δίναις. 380.
 δίναισιν. 729. 1086.
 διοίχνη, i. e. νόει, *expen-*
de. 10.
 Διός. 363. 622.
 διπλᾶ, i. e. δύο, *duo*. 232.
 διπλαῖς. 1295.
 διπλακα. 1422.
 διπλας. 314. 347.
 διπλοῖ. 521.
 διπλῆν. 1329.
 διπλῆς. 226. 1232.
 διπλῶν. 389.
 δίπτυχοι. 1245.
 διπτύχοις. 511.
 διπτύχης, i. e. δύο ;

duos . 239.
 διπτύχων . 554.
 διρφωσσοῖο . 375.
 δις . 156.
 διαρπάξω . 513.
 δίσκος . 400.
 δισσεῖ . 69.
 δισσεῖς . 98. 836.
 δίψαν . 1425.
 διψᾷς . 1114.
 διψῶσαν . 1171.
 δμνθέντες , i. e. τεθνηκότες ,
 mortui . 441.
 δμῶδες . 1123.
 δνόφω . 502.
 δοθείσα . 469.
 δοιοῖ 439.
 δοιῶ . 147.
 δοκέυει . 1326.
 δοκεύσει . 509. 1168.
 δολόγκων . 331. 533.
 δόλω . 50.
 δομή , i. e. τῷ σώματι , cor-
 pore . 783.
 δομήν , i. e. δέμας , corpus .
 334. 597.
 δομήσαντες . 719.
 δομήσατο , i. e. ἀνέκτισεν ,
 ἀνεζώωσεν . Eust. ad Ili. α.
 pag. 92. E. F. 48.
 δομήσεται , i. e. κτίσει , con-
 det . 593. 1272.
 δόμοις . 538.
 δόμον . 1442.
 δόμος . 1150.
 δόμους . 772. 1090. 1163.
 1214. .
 δόμων . 70. 281. 508. 1268.
 δορᾷ . 455.
 δορᾷς . 1050.
 δορῖ . 392. 1339.
 δορὸς . 69. 507. 883. 944.
 1447.
 δόρπον . 471.
 δόρυ . 280. 530. 567. 1246.
 δορυκτῆτον . 1116. 1359.
 δορυκτῆτης . 1450.
 δορυκτῆτων . 933.
 δάλειον . 504.
 δάλης . 996.
 δαλωθήσεται . 1404.

δρατογλύφα . 361.
 δράκαινα . 1114.
 δράκαιναν . 674.
 δράκοντ' . 918.
 δράκοντα . 309. 632.
 δράκοντι . 1223.
 δρακοντομόρφων . 1043.
 δράκοντος . 110. 185.
 δρακοντοφρέροις . 1311.
 δρακῶσα . 62.
 δράκων . 327. 801.
 δρακῶν . 814.
 δραμῶν . 286.
 δραυκίω , i. e. Κρητικῶ , Cre-
 tensi . 1304.
 δρέπων . 1046.
 δροίτης , i. e. τῆς πύλης ,
 vasis balnearii . 1108.
 δρομεύς . 15. 789.
 δρομήν . 649.
 δρόμεν . 510. 734.
 δρόμος . Vide Eustath. in Dio-
 nys. v. 306. 193.
 δρόμος . 394.
 δρόμων . 1321.
 δρόσφ , i. e. ὕδατι , aqua
 322. 1166.
 δρυηκόπης . 1378.
 δρύκαρπα . 83.
 δρύμας , i. e. Ἀπόλλων ,
 Apollo . 522.
 δρύμνιος . 536.
 δρυμῶν . 794.
 δρυὸς . 480. 1110.
 δρυῖς . 1423.
 δύζηλος . 1117.
 δυμανταῖς . 1388.
 Δύμης . Δύμη , inquit Ety-
 mol. in voce , ἡ πόλις τῆς
 Ἀχαιᾶς , sic dicta , ἥ ὅτι
 πρὸς δυσμὰς τῆς Ἀχαιᾶς
 κεῖται , δύσμη τις ἔσα κ'
 Δύμη· ἥ ἀπὸ Δύμης Ἡρωί-
 δος , allegatque hunc ver-
 siculum . 591.
 δύναι . 278.
 δυνάστην . 901.
 δύνοντος . 1277.
 δύντες . 446.
 δυνῖν . 103. 1048.
 δύπτην . 387. 752.

δύπτει . 73.
 δυπτέσας , i. e. πλεῖσας ,
 nantes . 715.
 Δύρα . 916.
 δυσάων , i. e. δυσυχῆς , in-
 felix . 314. 1076.
 δυσαλθῆς . i. e. δυσίατος ,
 difficile sanatu . 796.
 δύσβατοι . 409.
 δύσβατος . 699.
 δυσβάτης . 993.
 δυσγάμων . 1089.
 δυσδάμονες . 984.
 δύσεται . 273. 813.
 δύσζηλος . 1117.
 δυσλύτοις . 405.
 δυσμενεῖς . 784. 1096.
 δυσμενεστάτης . 464.
 δυσμενῶν . 220. 279. 527.
 1371.
 δύσμητες . 1174.
 δυσμίσσητος . 841.
 δύσμετροι . 675.
 δύσμορον . 897.
 δύσμορος . 979.
 δύσμορφον . 692.
 δυσόδμους . 849.
 δυσσεβῶν . 1151.
 δύσλητα . 1281.
 δυσυχεῖς . 971.
 δυσυχῆς . 282.
 δυσφάτης . 10.
 δυσφράσως . 1466.
 δῶμα . 182.
 δῶρ' . 853.
 δωρεῖται . 865.
 Δωρίδες . 861.
 Δωριεύς , i. e. Ἑλληνικός ,
 Graecus . 284.
 δῶρον . 893.
 δωρέμενος . 568. 910. 1193.
 δῶρφ . 465.
 δωτήνην . 959.
 Δωτίς . 410.

E

Ἐάσει . 1040.
 ἔβαινε . 1462.
 ἔβη . 837.
 ἐγγόνοις , i. e. πασι , fi-

liis . 693.
 ἔργονον . 899.
 ἐργίρει . 1362.
 ἔγκαρῳ . ἔγκαρον pro ἔγκα-
 ρα dici a Lycophrone an-
 notat ad Ili. i. pag. 757.37.
 Eustath. ὡς εἴτις εἴποι καὶ
 τὸν μάρτυρα μάρτυρον,
 καὶ τὸν ἀλάστορα ἀλάστορον.
 1104.
 ἔγκατακρύψεις . 1231.
 ἔγκατοικήσεις . 1204.
 ἔγκατοικεῖ . 1262.
 ἔγκληρον . 1060.
 ἔγκλιθέντ' . 767.
 ἔγκοιμωμένοις . 1050.
 ἔγκορύφεται . 558.
 ἔγκυκῶσαν, i. e. συνταράτ-
 τισαν, commiscenientem .
 674.
 ἔγνω . 488.
 ἔγχλαυνόμενον . 1347.
 ἔγχλαυνόμενος . 974.
 ἔγχος . 931.
 ἔγχρίσας . 1455.
 ἔγχωρα, i. e. ἐντόπια, in-
 digena . 268.
 ἔγχώριον . 527.
 ἔγχωροι . 719. 927.
 ἔγχώροις . 509. 859.
 ἔγχώροις . 949.
 ἔγῳ . 13. 302. 341. 1108.
 1139. 1467.
 ἐδέθλιον . 800.
 ἐδέθλον . 987.
 ἐδεμε, i. e. ἐκτίσεν, extru-
 xit . 873.
 ἐδη . 1058.
 ἐδος . 646. 707.
 ἐδρας . 255. 445. 707. 960.
 ἐδυψε, i. e. ἐκολύμβησε,
 subit . 164.
 ἐδωκε . 953.
 ἐδωλίων . 296. 1320.
 ἐζευξε . 962.
 εἰδάτων . 1250.
 εἶδε . 1364.
 εἶδος . 195.
 εἰδότα . 683.
 Εἰδήας . 1024.
 εἰδῶλον . 142.

εἰδωλοπλάσσω . 173.
 εἰκαῖα . 748.
 εἶλε, i. e. ἐφόνευσεν, occi-
 dit . 435.
 εἰλιγμένον, i. e. ἐντετυλιγ-
 μένον, involutum . 1202.
 εἶλον . 1359.
 εἰνάπηχυν . 860.
 εἰναφώσσωνα, i. e. ἐννεάρ-
 μενον, novivalem, vel
 μονάρμενον, univalem .
 101.
 εἶνεκ' . 850.
 εἶργει . 1287.
 εἶρκτης . 351. 1492.
 εἰς 87. &c.
 εἶς . 1447.
 εἰσεκώμασαν . 1355.
 εἰσθρέξωσιν . 1163.
 εἰσιδῶσ' . 1107.
 ἐκ . 6. 118. 149. 197.
 322. 368. 384. 429. 484.
 494. 626. 651. 757. 770.
 898. 967. 1005. 1012.
 1016. 1159. 1238. 1247.
 ἐκάλχαινε . 1457.
 ἐκατι . 60. 1089. 1151.
 ἐκβακτηρίαν, i. e. ἀγριαλὸν.
 litus . 516.
 ἐκβάλλει . 1033.
 ἐκβαλῶσα . 353.
 ἐκβαλῶν . 131. i. e. χωρί-
 σας, disjungens . 618.
 ἐκβεβρασμένην . 717.
 ἐκβεβρασμένον . 396.
 ἐκβεβρασμένους, i. e. ἐκρι-
 φέντας, ejectos . 878.
 ἐκβεβρασμένων . 377.
 ἐκβῆναι, i. e. πατήσαι, con-
 culcare . 136.
 ἐκβλητον . 1079.
 ἐκβολαῖς . 439.
 ἐκβολαῖσι, i. e. ἐκχύσειν,
 excursionibus . 189.
 ἐκβολαῖσιν . 119.
 ἐκβράσας . 749.
 ἐκβράσασα . 66.
 ἐκβράση . 1158.
 ἐκβράσων . 1009. 1240.
 ἐκγεγῶτες . 1249.
 ἐκγόνους . 580.

ἐκγόνων . 431. 480. 1067.
 ἐκδραμεῖν . 1472.
 ἐκδύνασα . 1422.
 ἐκεῖ . 1057.
 ἐκεῖνη . 1081.
 ἐκεῖνο . 258. 259.
 ἐκηβόλον . 637.
 ἐκκυνηγετῶν . 1025.
 ἐκλάμψαι . 1091.
 ἐκλαυσε . 477.
 ἐκλάφας, i. e. καταπιῶν,
 deglutiens . 1201.
 ἐκλελοιπότες . 1351.
 ἐκλοχέυεται . 88. 468.
 ἐκλυθήσεται . 1156.
 ἐκμεμαρμένους . 713.
 ἐκμεμαρμένος . 138.
 ἐκμιμμένη . 7.
 ἐκμιμμένοι . 602.
 ἐκναυσθλώσεται, i. e. ἐκρι-
 φήσεται ὑπὸ τῶν κυμά-
 των, ejicietur ab un-
 dis . 726.
 ἐκκσίαν . 783.
 ἐκπεπλευκόσι . 346.
 ἐκπεπτωκότες . 1084.
 ἐκπεφευγότα . 234.
 ἐκπιῶν . 163.
 ἐκπνεύσης . 999.
 ἐκπνέυση . 807.
 ἐκρύσεται . 191.
 ἐκρυψα . 458.
 ἐκσῶσει . 613.
 ἐκτακείσα . 498.
 ἐκτανε . 833.
 ἐκτερισμένη . 1184.
 ἐκτην . 1446.
 Ἐκτῆνων . 433. 1212.
 ἐκτίνων, i. e. ἀποδιδῶς,
 pendens, referens . 211.
 932.
 ἐκτορας, i. e. κωλυτὰς, pro-
 hibitrices . 100.
 Ἐκτορείοις . 1133.
 ἐκφυγεῖν . 1131.
 ἐκφυγῶν . 1199.
 ἐκφυγῶν . 942.
 ἐκφυσῶσαν . 743.
 ἐκχέας . 110. 271.
 ἐκχέασα . 773.
 ἐλφ . 467. 1217.

ἐλατύπησαν . 523.
 ἐλθῆσαι . 582.
 ἐλκτα . 1466.
 ἐλίσσων , i. e. συσρέφων κ' πληρῶν , voluens et complens . 306.
 ἐλκοντος . 380. 576.
 ἐλκονταί . 702.
 ἐλκος . 62.
 ἐλκύσας . 343. 428. 743.
 ἐλκύσει . 716.
 ἐλκυσθήσομαι . 358.
 Ἑλλάδος . 187. 298.
 Ἑλλάς . 366.
 Ἕλλην' . 894.
 Ἕλληνς . 1285.
 ἐλλοπος , i. e. ἀφώνος ἰχθύος , mutipiscis . 796. 1375.
 ἐλλόπων . 598.
 ἐλπίδα . 535.
 ἐλυσε . 4.
 Ἐλωρος . 1033.
 Ἐλάρς . 1184.
 ἔμαρψεν . 1316.
 ἐμβαλῆσα . 1197.
 ἐμβατήσονται . 642.
 ἐμβολήν . 525.
 ἐμέμψατ' . 563.
 ἐμὴν . 512. 1282.
 ἐμῆς . 38. 1189.
 ἐμόν . 1126. 1135.
 ἐμός . 1123. 1446.
 ἐμὸς . 1307.
 ἐμπαῖον . 1321.
 ἐμπαίσῃσαν , i. e. ἐγκρῆσαν , impulsam , actam . 105.
 ἐμπέδοις , i. e. σερράϊς , solidis . 601.
 ἐμπεύραμος . 1196.
 ἐμπεπλεγμένον . 752.
 ἐμπεφυρμένην . 1380.
 ἐμπύπτων . 1016.
 ἐμπλέξας . 213.
 ἐμπλην . 1029.
 ἐμπνυς . 35.
 ἐμφορέμεναί . 1015.
 ἐμφυλον . 990. 1122.
 ἐμῶν . 1089. 1151. 1226.
 ἐν 18. &c.
 ἐν . 524.

ἐνα . 554. 657. 1413.
 ἐναγμάσσουσιν , i. e. πολεμήσασσι , pugnant . 546.
 ἐναλλάξ . 1409.
 ἐναυγάσσαν . 71.
 ἐνδατμεμένη , i. e. φαγῆσα , mandens . 155.
 ἐνδεδεγμένοι . 996.
 ἐνέρθεν . 1325.
 ἐνήξατο , i. e. ἐπλευσεν , navigavit . 76.
 ἐνήσει . 890.
 ἐνθα . 42. 699. 706. 724. 881. 921. 952. 976. 982. 1008. 1019. 1033. 1068. 1076. 1250. 1278. 1353.
 ἐνθεον . Euripidis Scholiastes in Hecub. 123. βακχεῖον σόμα ἐνθεον dici ait a Lycoph. ἐπειδὴ οἱ μαντεύόμενοι , ἐνθεοὶ ὑπὸ θεῶν γενόμενοι , μαντεύονται , καθάπερ αἱ Βάκχαι , τῷ Διονύσῳ πληγεῖσαι , ἄνω κ' κάτω φέρονται , ὥσπερ μαινόμεναι . 28.
 ἐνθρώσκων . 756.
 ἐνὶ . 110.
 Ἐνιπέως , i. e. Ποσειδόνος , Neptuni . 722.
 Ἐνναία . 152.
 ἐννέωρον . 571.
 ἐννύχοις . 1177.
 ἐνοικήσασσι . 951.
 ἐνοπλίσσασιν . 205.
 Ἐνόρχης . 212.
 ἐνός . 365. 561.
 ἐνόσφισε . 1454.
 ἐνσαρῆμενος . 753.
 ἐντετμημένος . 506.
 ἐντοκον . 185.
 ἐντὸς . 187. 408. 939. 1462.
 ἐντυνεῖ . 734.
 Ἐνυξ , i. e. πολέμα , belli . 463.
 Ἐνυῶ . 519.
 ἐξ . 172. 221. 247. 254. 296. 363. 701. 714. 844. 1182. 1189. 1208. 1251. 1401.
 ἐξακεύμενοι . 1180.
 ἐξαλύξαντα , i. e. ἐκφυγόν-

τα , elapsam . 179.
 ἐξάπεζον , i. e. ἐξάπεν , seapedem . 176.
 ἐξάπρυμνον . 1347.
 ἐξάπτων . 1363.
 ἐξαριθμήσας . 1255.
 ἐξάρχων . 250.
 ἐξει . 1182.
 ἐξέλυσε . 830. 1198.
 ἐξεπαίδευσεν . 577.
 ἐξεπόρθησαν . 1339.
 ἐξερεύηται . 474.
 ἐξερεύονται . 725.
 ἐξέφυσεν . 1307.
 ἐξηνάρειεν . 50.
 ἐξησηκμένον . 858.
 ἐξινωμένη . 841.
 ἐξισσι . 1088.
 ἐξοχον . 1233.
 ἐξόχως . 1195.
 ἐξυλακτήσει . 764.
 ἐξυμνεμένην . 1195.
 ἐξωλέσσερος . 667.
 Ἐορδαῖν . 1342.
 ἐπ' . 36. 84. 257. 288. 396. 666. 909. 1049. 1114.
 ἐπαμνέσει . 1172.
 ἐπακτῆρ , i. e. κυνηγός , venator . 109.
 ἐπακτίαν . 118.
 ἐπάκτιος . 1405.
 ἐπάλξεις , i. e. αἱ στάσεις τῶν πύργων , stationes in turribus . 292.
 ἐπαυλα , i. e. ἐπαύλεις , domicilia . 695.
 ἐπεγκαχάζων . 285.
 ἐπεγκολάπτειν . 782.
 ἐπεῖ . 1110. 1364. 1469.
 Ἐπειδὴν . 151.
 ἐπεισάκτων . 60.
 ἐπέκλυσε , i. e. δίκην κατακλυσμῷ ἐξεχύθη , instar diluvii effusae essent . 228.
 ἐπεμψαν . 1309.
 ἐπεσβολήσας . 130.
 ἐπεσβόλοις . 332.
 ἐπη . 1455. 1466.
 ἐπηκόος . 125. 460.
 ἐπηλθε . 127.
 ἐπηλυς , i. e. ξένος , hospes ,

peregrinus . 947.
 ἔπηξεν . 1343.
 ἐπὶ . 415. 557. 774. 616.
 1306.
 ἐπίανε, i. e. ἐκόρησε, *sati-*
ravit . 1200.
 ἐπιρροίζῃσι . 585.
 ἐπίσειον . 1385.
 ἐποικησοντας . 926.
 ἐπομβρία . 333.
 ἔπος . 488.
 ἐπόφεται, i. e. θιάσεται, *vi-*
debit . 551. 662. 825. 834.
 847.
 ἐπόφομαι . 304.
 ἔπτα . 178.
 ἔπτρωμένην . *Fabulam tan-*
git ex Lycophrone Eusta-
th. in Dionys. ver. 483.
 594.
 ἔπτρωμένον . 86.
 ἔπων . 14.
 ἐπώνυμον . 723. 1031.
 ἐπωνύμη . 1004.
 ἐπωπίδα, i. e. ἀκόλεθον,
pedissequam . atque *Ety-*
mol. in voc. εἰμὲν δασύνε-
ται, inquit, σημαίνει τὴν
 ἀκόλεθον, ὡς παρὰ Λυ-
 κόφρονι . εἰ δὲ ψιλᾷται
 τὴν ἐπίσκοπον, διὰ τῆς
 ὥπας . 1176.
 ἔργαλεια . 948.
 ἔργαται . 521.
 ἔργατην . 816.
 ἔργατης . 128. 1111.
 ἔρει . 1037.
 ἔρεισας . 246.
 ἔρεισει, i. e. ἐδραιώσει, *so-*
lidabit . 616.
 ἔρεισμα, i. e. στήριγμα, *ful-*
cium . 282.
 ἔρεμβῶν . 827.
 ἔρεμνόν . 681. 1061.
 ἔρεύγεται . 921.
 ἔρευρήσας . 1244.
 ἔρευνησας . 823.
 ἔρεχθεὺς . 158.
 ἔρεχθέως . 431. 1338.
 ἔρημία . 957.
 ἔρημοι . 416.

ἔρημον . 879.
 ἔρημος . 193.
 ἔριν . 1333.
 ἔριν . 1362.
 ἔριννός . 153. 669.
 ἔριννύων, i. e. τιμωρητικῶν
 δυνάμεων, *ultricium po-*
tentium . 406. 1137.
 ἔριν . 741.
 ἔρκυνν . 153.
 ἔρμα . 1190.
 ἔρματίτην . 618.
 ἔρμεις . 835.
 ἔρπετῶν . 1042.
 ἔρπιν, i. e. οἶνον, *vinum* ;
 atque *Aegyptia dialecto*
dici, testatur et Eustath. in
Odyss. 1. pag. 1633. 6. 579.
 ἔρράκ, i. e. κρις, *arietis* .
 1316.
 ἔρυμνόν . 78. 681. 829.
 ἔρωτας . 134. 406. bis.
 ἔς . 14. 158. 326. 338. 463.
 497. 501. 512. 603. 747.
 1472.
 ἐσθῆτα . 974. 1137.
 ἐσθλῆς . 1060.
 ἐσθλόν . 944.
 ἐσκεπασμένην . 1311.
 ἐσμός . 415.
 ἐσόφεται . 673.
 ἐσπαραγμένους . 656.
 ἐσπερον . 956.
 ἔσαι . 411. 611. 755. 859.
 970. 1056. 1127. 1175.
 1216. 1415. 1459.
 ἐσάλαξ . 37.
 ἐσειλ . 158.
 ἐσειλαν . 1305.
 ἐσειλε . 1023.
 ἐσεναγμένος . 412.
 ἐσέναζε . 1463.
 ἐσερημένος . 1145.
 ἔσι . 117. 535. bis.
 ἐσιν . 43. 1279.
 ἐσιώμενον . 1411.
 ἐσροβημένον . 172.
 ἐσυνημένον, i. e. μισηθέντα,
odiosum . 421.
 ἐσυνημένους . 1392.
 ἐσχάζοσαν, i. e. ἀνέσπασαν,

revellebant . *Grammati-*
cus in Bib. Coisl. pag. 482.
 ἐλέγοσαν, ἔρράφσαν, ἔ-
 τὰ ὁμοία Ἀλεξανδρεῖς λέ-
 γουσι . Λυκόφρων Ἀλεξάν-
 δρος . ναυτολίαςον, καὶ πό-
 γης ἐσχάζοσαν . 21.
 ἐσχάrais . 36.
 ἔσω . 192.
 ἑταίρων . 594.
 ἑταξας . 1469.
 ἑτεια . 721.
 ἡτέκνωσε . 787.
 ἑτευξεν . 456. 707.
 ἐτητύμας . 1471.
 ἑτι . 780. 817.
 ἑτλη . 936.
 ἑτλης . 136.
 ἐτύμβευσε, i. e. ἔθαψε, *tu-*
mulavit, nempe, ἔφαγε,
comedit . 154.
 ἑτυψε . 465.
 εὐάρχης . *Ridicule sane legit*
hunc locum atque inter-
pretatur Eust. ad Odyss.
τ. pag. 1857. 62. εὐάρχη
μύλῳ, τρεῖσι, γρόνθῳ βα-
σιλικῷ . 233.
 εὐγάληνα, i. e. τὰ γαληνιαῶν
 ποιῶντα, *tranquillitatem*
efficientia . 20.
 εὐγενῆ . 1308.
 εὐγλαγον . 307.
 εὐγλήνοισ, i. e. εὐοφθάλμοις,
pulchroculis . 597.
 εὐδάνει . 1354.
 εὐδον . 1363.
 εὐθήκτω . 1105.
 εὐθηλον . 1328.
 εὐθυνοῖ . 914.
 εὐκταῖον . 1091.
 εὐλιπῆ, i. e. λιπαρὰ . *pin-*
guia . 874.
 εὐλόφω . 776.
 εὐμαθῆς, i. e. πασίγνωστος,
omnibus nota, trita . 11.
 εὐμαρίδας, i. e. εὐμαρῶς,
sive εὐκόλως, ὑποδυομέ-
νας περὶ τῆς πόδας, facile
calceanda . 855.
 εὐνάζων, i. e. πραιῶν, *le-*
 C c c

niens . 570.
 εὐνάς . 849.
 εὐνάσας . 1313.
 εὐνάσει , i. e. καταπαύσει ,
 coimprescet . 567.
 εὐνάση . 1439.
 εὐνασηρας . 144.
 εὐνασηρίον . 583.
 εὐνέτην . 174.
 εὐνέτης , i. e. ἀνὴρ , vir . 820.
 εὐπρεπέστατος . 1345.
 εὐπρεπής , i. e. εὐθετος , idoneus . 533.
 εὐραξ , i. e. ἐκ πλαγίᾳ , a latere . Eustath. ad Ili. λ. pag. 842. 50. λέλειπται , inquit , ablatis per aphe- resin duabus initialibus consonis , ex πλευράξ . 920
 Ἐρυαμπίων , i. e. Μαγνήτων , Magnetum . 900.
 Ἐρυτάν . 799.
 εὐσεβέστατος . 1270.
 εὐσέχω . 528. 640.
 εὐτ' . 260.
 εὐτόρνῳ , i. e. στρογγύλῳ , rotundo . 664.
 εὐχαῖς . 288.
 εὐχάς . 620. i. e. λόγους , verba , 895.
 εὐχάϊα , i. e. εὐτρόφια , pabulo-abundantis . 95.
 εὐώπες , i. e. εὐόφθαλμοι , pulchrae-oculis . Eustath. autem , εὐπρόσωποι , pulchrae-aspectu . ad Ili. β. pag. 662. E. F. 23.
 ἐφαρμόσαι . 1382.
 ἐφημένους . 367.
 ἐφετμάς . 241.
 ἐφθιτωμένους . 1159.
 ἐφίλατο . 518.
 ἐχέραν . 1219.
 ἐχέρας . 1295.
 ἐχέροϊς . 1270.
 ἐχέρος . 1242.
 ἐχίδνης . 1121.
 ἐχίνον . 904.
 ἐχίνος . 1093.
 ἐχίς . 499.

ἔχοντα . 528.
 ἔχοντας . 1134.
 ἔχρηζον . 1065.
 ἔχω . 8.
 ἔχων . 1168.
 ἔωλον . 112.
 ἔως . 1163. 1439.

Z

Ζάραξ . Etymol. ex hoc loco , Ζάραξ , inquit , ὠνόμασαι ἀπὸ Ζάρακος τῶν πετραίων , ἢ Καρύσσι . 373.
 Ζάρηκος . 580.
 Ζέσσα . 690.
 Ζέσσαν , i. e. ἀναβράζσαν , aestu se effluentem . 230.
 Ζεῦ . 512.
 Ζεύγλαν . 996. 1344.
 Ζεύγλησι . 817.
 Ζεὺς . 1124. 1370.
 Ζῆθον . 602.
 Ζηλώμασι . 355.
 Ζηνί . 160. 1369.
 Ζηνός . 80.
 Ζήρυνθον , i. e. Θρακικὸν Θηρασιον . 77.
 Ζηρυνθίαν . 449.
 Ζηρυνθίας . 958. 1178.
 Ζητῶντες . 1298.
 Ζητῶν . 1100.
 Ζόφω . 1231.
 Ζυγά , i. e. θύρας , compages . 343.
 Ζυγὸν . 204. 503. 1131.
 Ζωή . 814.
 Ζῶντας . 1061.
 Ζωοπλασῶν , i. e. μεταπλάττων , commutans . 844.
 Ζῶσ' . 497.
 Ζωσηρά . 1323.
 Ζωσηρία . 1278.
 Ζωσηροκλέπτης . 1329.

H

Ἡ . 57. 316. 348. 352. 359. 468. 502. 688. 771. 786. 962. 1196. 1349. 1412.
 ἦ , i. e. ὅπως , quā . 11. 889.

ἦ . 503. 691. 801. 897.
 ἦ . 550. 627.
 ἦ . 671. 819. 938. 1110. 1134. 1169. bis. 1170. 1394. 1410. bis. 1464. 1467.
 ἦ . 361. 405. 497. 1394. 1405.
 ἠέθησαντα . 156.
 ἠγεμῶν . 591.
 ἠγκαλισμένος . 142.
 ἠγκιστρωμένη . 67.
 ἠγλαϊσμένους . 1133.
 ἠγόρευσε . 1461.
 ἠγριωμένη . 59.
 ἠγριωμένος . 1221.
 ἠδ' . 28. 579. 906. 1346. 1366.
 ἠδὲ . 96. 196. 409. 418. 870. 904. 1021. 1333.
 ἠδὴ . 1363.
 Ἡδωνῶν , i. e. Μακεδόνων , Macedonum . 419.
 ἠθάδας . 606.
 ἠθαλωμένην . 141.
 ἠθαλωμένης . 970.
 ἠθαλωμένοι . 1417.
 ἠϊόνα . 330.
 ἠϊόνες , i. e. οἱ αἰγιατοὶ . littora . Etymol. in v. ex hoc loco . 244.
 ἠλασαν . 1336.
 ἠλάσκουσιν , i. e. διατρίβουσιν , commorantur . 575.
 ἠλασθημένος . 450.
 ἠλθον . 1467.
 ἠλίς . 129.
 ἠλλοιωμένην . 195.
 ἠλοκισμένην , i. e. γαισμένην . lutatam ac desolatam . 119.
 ἠλοκισμένοι . 908.
 ἠλοκισμένος . 810.
 ἠλοκισμένων . 381.
 ἠμάθυε , i. e. κατέκλυσεν , obruit-undis . 79.
 ἠμάλαψε , i. e. ἐκρυψεν , in ventre abscondit , degluti- vit . Eustath. autem ad Il. η. pag. 691. 49. ἀμαλὸν , sive ἀπαλὸν , derivari docet τὸ ἀμαλάπτω , esseque τὸ οἶά τι ἀπαλὸν ἢ εὐφάρτεον ἀφανίζω . 34.

ἡμαρ . 524. 565. 814.
 ἡμέραν . 1394.
 ἡμιβυήτοις, i.e. ἡμιθέοις, se-
 mideis . 511.
 ἡμιθράυσοις . 378.
 ἡμικρήτα . 150.
 ἡμῖν . 536. 567. 787.
 ἡμος . 437. 459. 1266.
 ἡμπρευσαν . 1298.
 ἡμύνατο, i.e. ἐτιμώρησεν,
 ultus est . 492.
 ἡμῶν . 1454.
 ἦν . 88. 186. 326. 458. 470.
 808. 885. 997. 1028. 1085.
 1265.
 ἦ . 2. 47. 623.
 ἦν . 816.
 ἦν ἀριζεν . 486.
 ἦνδρῶσαν, i.e. ἀνδρα ἐποί-
 ησαν virum fecerunt . 943.
 ἦνεμωμένη . 1119.
 ἦνιοστροφῶν . 166.
 ἦνπερ . 1065.
 ἦξει, i.e. παραγενήσεται,
 deveniet . 681. 768. bis.
 852. 856. 866. 1214. 1369.
 ἦόνα . 1368.
 ἦπατρῶν . 839.
 ἦπάτων . 35.
 ἦπείροις 1295.
 ἦπερ . 11.
 Ἡπίς . i.e. Ἀσκληπιῶς, Ae-
 sculapii . 1054.
 Ἡρακλείων . 1249.
 Ἡρακλῆς, 801.
 ἦραν . 1295.
 ἦρεθισμένη . 332.
 ἦριψεν 1348.
 ἦρίων . 444. 1208.
 ἦρματίξατο . 1319.
 ἦρτημένον, i.e. κρεμαμένον,
 appensum . 5αθμύμενον .
 ponderatum . 270.
 ἦρτυσε, i.e. κατεσκεύασε,
 molitus est . 163.
 ἦρχ' . 30.
 ἦρως . 1205.
 ἦς . 749. 999. 1222. 1259. 1332.
 ἦσυχος . 3. 1216.
 ἦυνάσθη . 423.
 ἦυτρεπισμένον . 614.

Ἡφαιστος . 1158.
 Ηῖων . Hanc urbem Eustath.
 ad Il. β. pag. 785. ἰσοδυ-
 ναμῶσαν memorat κατὰ
 σημασίαν τῷ αἰγιαλῷ. 417.
 ἦώς . Eustath. in Il. λ. pag.
 825. 39. ad hunc Lycoph.
 versiculum respiciens,
 poëticam paraphrasin esse
 ait similem Homericæ illi
 initio laud. libri, essequē
 mentem, ὡς ἡ ἡμέρα ὑπὸ
 ἡλίου γέγονε . 16.

Θ

Θ' . 60. 129. 266. 275. 284.
 298. 647. 725. 860. 882.
 987. 994. 1032. 1018. 1241.
 1427.
 θάλασσα . 1414.
 θάλασσαν . 1158.
 θαλάσση . 1036.
 θαλάσσης . 44. 123. 823. 1229.
 θαλασσίαν . 595.
 θαλασσοπάις . 892.
 θάλος . 307.
 θαλυσίους . 541.
 θαλψάντων . 483.
 θαμβητά . 552.
 θάμβος . 509.
 θανείται . 242. 793.
 θανῆ . 1078.
 θανόντα . 805. 882.
 θανόντος . 67.
 θανῆμαι . 1372.
 θανόμεναις . 1160.
 θανέσης . 651.
 θανῶν . 991.
 θάτερος . 590.
 θεὰ . 519. 1139.
 θεᾶ . 107. 732. 831. 857.
 864. 959. 1152. 1392.
 θεᾶν . 49. 721. 1180.
 θεᾶς . 77. 240. 588. 658.
 986. 1143. 1165. 1186.
 1328.
 θεατρομόρφω . 600.
 θεῖνον . 23.
 θάλωσι . 1132.
 θέμιν, i.e. δίκαιον, jus . 137.

θέμις . 369.
 Θεμισκύρας . 1330.
 Θεοίνος . 1247.
 θεόν . 49. 352. 403. 928.
 937.
 θέοντα, i.e. σπαστάζοντα stu-
 dentem, satagentem . 86.
 θεός 630. 680. 864. 892. 909.
 θεῶ . 208.
 Θεράπνης . 590.
 θεριπότης . 847.
 θερισηρός . 840.
 θερμῆν . 1103.
 θερμοῖς . 371.
 θερμόν . 684. 1240.
 Θερμύδρα . 924.
 Θερμόδοντος . 647. 1334.
 θεσπίζοντα . 1420.
 θεσπισμάτων . 1252.
 Θεσπρωτός . 1441.
 θεσφάτοις, i.e. σημείοις,
 portentis, signis . 572.
 θεσφάτων . 1456.
 Θέτιν, i.e. θάλασσαν, ma-
 re . 22.
 θέυσω . 1119.
 θεῶν . 139. 1262. 1290.
 1349.
 θῆκε . 422.
 θηλαμῶν, i.e. τροφῆ, nutrix,
 τιθήνη, alitrix . Tzetzes et
 Eust. ad Ili. α. pag. 167. 78.
 θηλείας . 427. 837.
 θῆλυν . 277.
 θηλύπαιδος . 851.
 θηρὶ . 1327.
 θηρομίκτω . 963.
 θηρόπλαστον, i.e. θηροπλαστῶ-
 σαν καὶ θήρας ποιεῖσαν Κύρ-
 κην, in feras commutan-
 tem Cyrcem . 673.
 θηροχλαίνῃ, i.e. ἐνδεδυμέ-
 νῃ τὴν λεοντὴν, leonina
 pelle amicti . 871.
 θηροῖ . 849.
 θηροῖν . 955.
 θήσει . 543. 710. 1458.
 θήσεται . 1176.
 θήσαν . 997.
 Θίγγρον . 1390.
 θῖν' . 246.
 C c c 2

θῖνα . 812.
 θῖνες, i.e. αἰγιαλοὶ, *litora*. 877.
 θλάσσα . 689.
 Θόαντες . 780.
 Θοίνας . 791.
 Θοίνασιν, i.e. εὐωχίαις, *conviviis, epulis*. 773. 802.
 Θοίνας . 1200.
 Θοίνης . 213.
 Θοραῖον, i.e. σπερμογόνον καὶ γεννητικόν, *genitali semine foecundum*. 352.
 Θορῆς, i.e. τὰ σπέρματα τῶν ἰχθύων, *piscium semina*. 598.
 Θορῆς . 612.
 Θορία, i.e. ὀρμητικὴ καὶ ἔνθεος, *impetiosa et furibunda*. 153.
 Θορίαν . 931.
 Θορώσας . 85.
 Θορκίας . 925.
 Θραμβασία . 1405.
 Θρανύξαντες, i.e. συντρίφαντες, *conterentes*. 664.
 Θρασεῖα . 612.
 Θρασύν . 916.
 Θρασύς . 531. 577.
 Θρασὺν . 936.
 Θρέξεις . i.e. παιδείσεις, *insillies, vel αἵεις, duces*. 108.
 Θρέπτειραν . 1258.
 Θρεπτῶ . 1223.
 Θρήκης . 118. 1341.
 Θρηκίας . Vide Eust. ad Ili. β. pag. 551. 754.
 Θρηναῖν . 1373.
 Θρήνοισι . 372.
 Θρήνοισιν . 498.
 Θρηνῶσι . 1290.
 Θρησσαι . 1015.
 Θριπόβρωτος . 508.
 Θρόνα, i.e. φάρμακα μαγικὰ, *magica pharmaca*. 674.
 Θρονίτιδες . 1148.
 Θρόνοις, i.e. τοῖς κάπτροις, *venenatis coloribus*. φαρμάκοις, *pharmacis*. 1313.
 Θρόνοισι . 1138.
 Θρόνης . 295.
 Θρόνων . 363. 1192. 1473.

Θρυλλίζας . 487.
 Θρυλλισμάτων, i.e. συντριμμάτων *laniationum*. 880.
 θυάδος . 143. 505.
 θύατρας . 472.
 θυγατρός . 129. 583. 1023. 1161. 1222. 1465.
 θυηλᾶς . 324.
 θυμάτων . 211. 1091. 1188. 1193.
 θυμόν . 1115.
 θυμῶ . 8.
 θύννων . 381.
 Θύσησιν . 106.
 θύσθλα . 459.
 θύσθλοισι . 929. 1180.
 θύσθλοισι . 720.
 θυωρίτην, i.e. κριτήν, *judicem*. 93.
 θωύζας, i.e. καταρυσάμενος, *deuovens*. 163.

I

Ἰαπύγων . 852.
 ἰάσιμον . 61.
 ἰατρῶ . 1207. 1377.
 ἰαύσει . 430.
 ἰαύσεις, i.e. πάσεις, *quiescere-facies*. 101.
 ἰαυθμῆς . 606.
 Ἰβηροβόσκης . 643.
 Ἰδαῖα . 496.
 Ἰδαῖοι . 1297.
 Ἰδαίων . 1256.
 Ἰδρυμα . 1032.
 ἰδῶν . 594. 775. 812.
 ἰεῖσαι . 1337.
 ἰεῖσαν . 1321.
 ἰερείας . 991.
 ἰκέτιδες . 1164.
 ἰκρίοις . 378. 751.
 ἰκτης . 763.
 Ἰλέως . 1150.
 Ἰλιεύς . 1167.
 Ἰλίω . 984.
 ἰμείρων . 201.
 ἰν', i.e. ὅπου, *ubi*. 319.
 ἰνδαλθεῖς . 961.
 ἰνδαλθέντες, i.e. ὁμοιωθέντες, *assimilati*. 597.

ἰνδάλλεται . 254.
 ἰνις . 570. *Deliacae Graecorum* ξενία, quam Lycophron ἵσoreῖ, παραπηκτέον, inquit Eustath. ad Ili. λ. pag. 827. 40. καὶ τὴν Κυπριακὴν . *illam vero πάνυ λαμπροτέραν fuisse ajt τῆς ἐν Κύπρῳ*. Haec enim εἰσάπαξ γέγονεν . at qui in Delo hospitio excepit τὸ πανέλληνιον, καὶ ἤρκεσθαι δαψιλευσάμενος οἰκοὶ τὰ εἰς τὸ ξένιον ἐπὶ μετρίῳ καιρῷ, ἀλλὰ ἤθελε παρακατασχεῖν τὰς Ἀχαιεὺς καὶ εἰς δέκα περιπλομένους ἐνιαυτοὺς, καὶ διδόναι, ὥς οἶον ἔκ τινος θαλάσσης, ἀντλεῖν τὸν ἐκείνῃ πολὺ ῥῆν πλῆστον ἡσυχῇ μένοντας. κατὰ δέ τινας καὶ εἰς αὐτὴν Τροίαν τοιῶστον ἐκείνοισι ζωογόνον ῥεῦμα μετωχέτευσε, δὲ αὐτοῖς τὰς θυγατέρας τὴν Οἰνῶ, τὴν Σπερμῶ, καὶ τὴν Ἐλαΐδα, ὧν ἦσαν τρόφιμοι τὸ πᾶν σφάτευμα, δυναμένων χορηγεῖν τερασίως τὰ τρέφοντα, ὥς ὁ μῦθος φησιν .
 Ἰνωπῶ . 575.
 ἰζεται . 180. 497.
 ἰξευτῶ . 105.
 ἰξη, i.e. παραγενήση, *reverteris*. 142.
 ἰζονται . 588. 628. 1161.
 ἰσλόπεζοι, i.e. αἱ μακράνῃες, *longae naues*. Eust. ad Ili. υ. pag. 1215. li. 10. 23.
 Ἰῆς . 631. Eustath. in Dionys. 92. de mare Ionico haec annotat: λέγεται δὲ Ἰόνιος, ὥς καὶ τῷ Λυκόφρονι δοκεῖ, καὶ τῷ Αἰσχύλῳ (Prom. 839.) ἀπὸ τῆς Ἰῆς . διενήξατο γὰρ ἐκείνη, βῆς γενομένη, καὶ ταῦθα . οἱ δὲ φασιν ἀπὸ Ἰόνος ἀνδρὸς Ἰταλῆος, ἢ ἀπὸ Ἰονίης ἀνδρὸς Ἰλλυρικῆς .

Ἰππηγέτην, i. e. Ποσειδῶ-
να, *Neptunum*. 767.
ἵπποβρότες. 842.
ἵπποτέκτων. 930.
ἵππες. 1337.
ἵππων. 43. 244.
Ἰππωνίς. 1069.
Ἰρον. 905.
ἱς. 724.
ἱσα. 1302.
ἱσαι. 1160.
ἱσιν. 167.
ἱσπρίθμων. 1258.
ἱσκων, i. e. λέγων, *dicens*.
574.
ἱσμα, i. e. ἱδρυμα, *sedem*,
monumentum. Eust. ad Ili.
i. pag. 1288. 731.
ἱσον. 271. 1213.
Ἰσση, i. e. Μιτυλήνη, *Mity-*
lene. atque Eust. ad Ili i.
pag. 741. 34. ex hoc loco
Issam idem ac Lesbum es-
se scribit, ἐκ μιᾶς τῶν
περὶ αὐτὴν πέντε πόλεων.
Porro in Dionys. vers. 536.
... ἦν δὲ πεντάπολις ἡ
Λέσβος, inquit, μίαν ἔχου-
σα τῶν πέντε τὴν Λέσβον,
ἀφ' ἧς ἡ ὅλη νῆσος, Λέσ-
βος ἐλέγχετο, ἐκ τῆς μέρης
λαχῆσα τῆνομα. ... τῷ δὲ
αὐτῷ λόγῳ καὶ Λυκόφρων
αὐτὴν Ἰσσαν ἐκάλεσε· μία
γὰρ καὶ ἡ Ἰσσα τῆς αὐτῆς
πενταπόλεως. 220.
ἱσοῖς. 278.
ἱσορεῖς, i. e. ἀνερωτᾶς, *in-*
terrogas. 1.
Ἰσριεύς. 74.
Ἰσρον. 1336.
Ἰσχένος. 43.
ἱσων. 1302.
ἱυγι, i. e. βέλει τῷ ἔρωτος.
amoris zelo. 310.
Ἰφιδος, i. e. Ἰφιγενείας, κα-
τὰ συγκοπὴν, *Iphigeniae*,
per syncopen. 324.
ἰχθυωμένην, i. e. ἰχθύας κρα-
τῶσαν καὶ ἀγρεύσαν, *piscis*
tenentem et captantem. vel

δίκην ἰχθύος πλέσσαν, *in-*
star piscis natantem. 46.
ἰχθυωμένας. 827.
Ἰχναίης. 129.
ἰχνεσι. 629.
ἰχνος. 213. 1119.
ἰῶν. 1426.
Ἰῶνας. 989.

Κ

Κ'. 695. 1073.
κάγκανον. 1430.
καρχαλῶν, i. e. χαίρων,
gaudens exultans. 109.
Καδμίλῃς, i. e. Ἑρμῆς, *Mer-*
curii. 126.
Κάδμος, i. e. Ἑρμῆς, *Mer-*
curius. 219.
καδάρητα. 140.
καθ'. 1051. 1394.
καθιερώσει. 950. i. e. θεὸν
ποιήσει, *in Deorum nume-*
rum referet. 1350.
καὶ. 18. 26. 32. 69. 70. &c.
καίπερ. 526.
καινίσει. 530.
κακά. 1281.
κακὴν. 665.
κακῆς. 477. 757.
κακκέλευθα, i. e. καθ' ὁδὸς,
per vias. 1162.
κακοῖς. 568.
κακὸν. 258. 345. 1122.
κακόξεινος. 1286.
κακοξένος. 866.
κακορρόθων. 404.
κακῶ. 488. 1122. 1458.
κακῶν. 216. 228. 611. 819.
καλεῖν. 1410.
καλιάς. 602.
καλίνοισι. 1418.
καλλισευμάτων. 1011.
κάλλης. 93.
καλλυνεῖ. 336. 976. 1402.
καλλύνειν. 862.
κάλοις. 752.
Καλύδνης. 1209.
Καλυδνῶν. *Lycophronem*
notat Apollonii Scholia-
stes in lib. 2. vers. 285. ab

Homero dissentire, qui
lib. β. Ili. vers. 677. Κα-
λυδνὰς νήσους vocat eas-
dem insulas in mari Sicu-
lo, quas Plotas Apollo-
nius ἰδίως appellat. Eu-
stathius autem in Dionys.
vers. 530. ... εἰσὶ δὲ τῶν
Σποράδων καὶ αἱ παρὰ τῷ
Λυκόφρονι Καλύδναι. 25.
καλύπτρης. 337.
καλύφει. 1428.
Κάλχαντος. 1047.
Κάλχας. 980.
κάλχη, i. e. πορφύρα, *pur-*
pura. 864.
καλῶν. 288.
κάμνοντες. 1010.
κάμνωσιν. 1210.
καμπέων, i. e. κητῶν, *ceto-*
rum. 414.
καμπύλης. 99.
κάμψας, i. e. παρελθὼν,
praeteriens. 870.
κᾶν. 280. 1372.
κᾶνακυπῶσας. 137.
κᾶναπεμπάζων. 9.
Καναστραῖον. 526.
Κανδαῖος. 1410.
Κανδαῖον. 938.
Κανδαῖονος. 328.
κάνθων. 817.
καῖξ. 113.
καῖπενέγκασθαι. 1269.
κάπης, i. e. φάτνης, *prae-*
seris. 95.
καῖπι. 98. 603. 708. 986.
1214.
καῖπιβᾶσ'. 1114.
καῖπιδόρπιον. 607.
καῖπιμαμῶσαι. 301.
καῖπὶρροῖζῶσαν. 217.
καπνῶ. 182. 293.
καῖπο. 21. 149. 802. 1440.
καῖπόθητα. 540.
κάπροι. 1297.
κάπρη. 1066.
κάπρων. 1258.
κάρα. 1427.
Κάρα. 1384.
κάραν. 435. 981.

κατατομηθεῖς, i. e. ἐκτμηθεῖς
τὴν κεφαλὴν, *capite mi-*
nutus. 313.
κατατόμον, i. e. τὴν ἀναιρῶ-
σαν, *occidentem*, ἐνεργη-
τικῶς. 187.
κάρβανον. 605.
καρβανῶν. 1387.
καρδία. 258. 1462.
καρμβαρεῦντας. 384.
Καρικῶν. 149.
καρκῖνοι. 634.
Καρνίται. 1291.
Καρπάθ. 924.
καρποτρόφος. 1423.
καρτερόν. 1013.
καρτεροῖς. 1287.
καρτερώτεροι. 517.
κάρχαρος. i. e. ὀξύδης, *acu-*
tidens. 34.
κασίγνητον. 940.
κασιγνήτης. 619.
κάσιν. 19. 467.
κάσις. 399.
κασάρα. κυρίως, *inquit*
Etymol. in voc. σημαίνει
τὴν Βάκχην, ὡς Ὀρίων
λέγει· ἀπὸ τῆς δὲ ἡ κα-
τωφερῆς καὶ πόρνος γυνὴ εἴ-
ρηται, ὡς παρὰ Λυκόφρονι.
771.
κάσσης, i. e. πόρνης, *scorti*.
131.
Κασαναίαν. 907.
Κασνίαν, i. e. τὴν μοιχίαν
Ἀφροδίτην, *moecham Ve-*
nerem. 403.
Κασνίας. 1234.
κασωρεύσα. 772.
κασσωρίς. i. e. ἡ πόρνη,
scortum, atque Etymol.
in v. ἡ κατωφερῆς, ἡ πόρ-
νη, *libidinosa, meretrix*,
παρὰ τὸ καλεῖν καὶ σοβεῖν.
1385.
κατ'. 383. 483. 702. 1119.
κατὰ. 1276.
καταβλώξουσιν. 1068.
καταβρωθέντος, i. e. κατακαυ-
θέντος, *devorati*, κατα-
ποθέντος, *consumpti*, 55.

καταβρώξῃ. 742.
καταιβάτης, i. e. ὁ κάτω φε-
ρόμενος, καὶ πληκτικὸς, καὶ
αἰθνίδιος κεραυνός, *feriens*
ac repentinum fulmen,
quod impetu decidit. 382.
1370.
καταιβάτης 91. i. e. κάτω φέ-
ρσα, *deducens*. 497.
καταιθαλώσει. 1376.
καταΐθει, i. e. λαμπρεύει τῇ
σίλβῃ τῶν ὀπλῶν, *illustrat*
splendore armorum. 249.
καταίθων. 48. 459.
καταξάνουσιν, i. e. ἀναιρήσου-
σιν, *interficient*. 300.
561.
κατάρζεται. 209.
καταρράγαῖς. 256.
καταρρακτῆρα, i. e. ἀετὸν,
aquilam. 539.
καταρρακτῆρος, i. e. ἀναιρε-
τικῆς, *exitiōsi*. 169.
κατασκαφᾶς. 971.
κατασκόποις. 784.
καταυανεῖ, i. e. ξηρανεῖ, *ex-*
siccabit. 397.
κατεδρύφαξε, i. e. ἡσφάλισε,
sepsit. 239.
κατειργάσαντο. 1360.
κατεκλώσαντο. 145.
κατηφόρον. 58.
κατηρεῖποντο. 81.
κατηρεφές. 1064.
κατικμαῖνοντες. 1053.
κατοικήσῃσι. 1010.
κατοικήσουσιν. 1028.
κατοικτίσασα. 399.
κάυηκας, i. e. γηραιὸς, *senes*,
425.
κάυηξ. 741. 789.
καυχῆσεται. Vide Etymol.
in voce. 626.
κάχερσίαν. 411.
καχλάζων, i. e. ἡχώ φερόμε-
νος, *strepitu se ferens*.
80.
κεγχρίνη. 912.
κεῖθι. 686. 981.
κεῖμενον. 641.
κειμήλιον, i. e. δῶρημα, *do-*

navium. 884.
κειμηλίων. 1264.
κεῖν'. 304.
κείναις. 1139.
κείνης. 1005.
κείνος. 128.
κείροντ'. Eustath. κείροντα
legit, atque Lycophronem
acriter indicare, ὅτι ὁ
Τήλεφος ὁμοῖος ἦν καὶ λέον-
τι, καὶ σοὶ δέ. Neque enim
leo segetem tondit aut me-
tit. 215.
κεῖς. 1448.
κείσομαι. 1108.
κεῖται. 252. 981.
κεκαυμένη. 31.
κεκλαυσμένος. 273.
κεκμηκότι. 533.
κεκροτημένον. 888.
κεκρυμμένας. 248.
κεκτημένοις. 1357.
κελαμνὴν. 1425.
κελαμνῆς. i. e. σκοτεινῆς, *te-*
nebrosae. 7. 325. 554.
706. 1256.
κελαμνόν. 471. 1169. 1336.
κελαμνῶ. 992.
κελαμνῶν. 1188.
κέλευθον. Ajacem invulne-
rabilem τὰλλα fuisse, δι-
χα γὰρ τῆς πλευρᾶς, Ly-
cophronis aliorumque Ho-
mero posteriorum figmen-
tum censet Eustath. ad Ili.
v. pag. 934. li. 43. 548.
κελεύθης. 1100.
κελεύθῳ, i. e. πορείᾳ, *inces-*
su. 12.
Κέλτρ. 188.
κελυφάνῳ. 89.
κέλωρ, i. e. υἱός, *filius*. 495.
797. 1374.
κέλωρος. 73.
κεμάς. 190.
κεναῖς. 114.
κενήν. 194.
κενηρίων. 370.
κενόν. 139. 1191. 1453.
κενός. 366.
Κενταυροκτόνος, i. e. Ἡρα-

κλῆς, *Hercules*. 670.
 Κένταυρος. 1203.
 κέντρω. 796.
 κέξ. 113.
 κέπφος. 76. 836.
 κεραΐδα. 1317.
 κέρας. 534. 563. i. e. ἀκρω-
 τήριον, *promontorium*.
 1069.
 Κερασίαν. 447.
 κερασφόρος. 1238.
 κεραυνίη. 740.
 κεράυνιοι. 560.
 κεραυνίων. 1017.
 Κερδύλα. 1092.
 κερδώς. 208.
 Κερκίφ. 424.
 κερκίδος. 278.
 Κερνεᾶτιν. 1084.
 Κέρνης. Eustath. in Dionys.
 vers. 218. ταύτην τὴν Κέρ-
 νην, οἱ μὲν νῆσόν φασιν
 ἐν τῷ Ὠκεανῷ· οἱ δὲ τῆτο
 εἰσδέχονται. καὶ ἡ θεΐς δὲ
 αὐτῆς διαφωνεῖται. οἱ μὲν
 γὰρ ἀνατολικὴν αὐτὴν ὑπο-
 τίθενται, ὡς καὶ ὁ Λυκόφρων
 ἐμφάνει· οἱ δὲ δυτικὴν.
 18.
 κέρως. 534.
 κερρέων, i. e. γομφαρίων,
unguibus. 665.
 κευθμῶ. 317.
 κευθμώνος. 122. 1277. 1354.
 κέυθοντας. 368.
 κέχυνται. 321.
 κευρησμένω. 1381.
 κηκάση. 1386.
 κηκασμοῖσιν, i. e. ταῖς λοι-
 δορίαις καὶ χλεύαις, *conviciis et cavillationibus*.
 Etymol. in κηκᾶς.
 κηκασμόν. 692.
 κηλίδα. 165.
 κηλωσά. 1387.
 κῆρα. 675. 909. 1120. 1294.
 Κηραμύντε, nempe Ἡρα-
 κλῆς, *Herculis*. Eustath.
 autem, ἀλεξιπᾶς, ad
 Odyss. ζ. pag. 1771. li. 43.
 663.

κῆρας. 298. 807.
 κηρυκὸν. 407.
 κηρύλον, i. e. τὸν ἄρσενα
 ἀλκίωνα, *marem alcyo-
 nem*. 387.
 κηρύλ. 750.
 κηρύξουσιν, i. i. ὑμνήσουσι,
praedicabunt. 171.
 κητοδόρποις. 954.
 Κηφεύς. 586.
 Κηφίδας. 834.
 Κίμμερος. 1427.
 Κιμμέρων. 695. 1395.
 Κίμψον. 1352.
 κινήσας. 182.
 κινήσει. 530. 569. 909.
 Κινύφειος. 885.
 κίον. 281.
 κίονος. 711.
 Κίριν. 946.
 Κερκαῖς. Eustath. in Dio-
 nys. 692. Ἰσέον δὲ, ὅτι
 κατὰ τὸν Λυκόφρονά ἐστι
 Κερκαῖόν τι ὄρος καὶ πε-
 ρὶ παρὰ τῆς Ῥώμης ὄρια.
 1273.
 κίρκοι. 1351.
 κίρκος. 531.
 κίρκη, i. e. ἰέρακος, *accipit-
 ris*. 169.
 κίσσαν. 1319.
 κισσῶ. 1237.
 κισχών, i. e. καταλαβών,
reperiens. 792. 1250.
 κλαγγᾶσι. 1177.
 κλάδον. 755. 1170.
 κλάδος. 830.
 κλάδω. 741.
 κλάζων, i. e. βοῶν, *cla-
 mans*. 264.
 κλαίων. 141.
 Κλάρ. Eustath. in Dionys.
 vers. 445. - λέγεται δὲ καὶ
 Διὸς Κλαρί. μαντεῖον εἶ-
 ναι αὐτόθι (ἐν τῇ Κλάρῳ)
 ὅθεν καὶ παρὰ τῷ Λυκόφρο-
 νι ἡ Κασσάνδρα Κλάρ
 μιμαλλῶν λέγεται, τα-
 τέσι Βάκχῃ, καὶ μάντις
 Κλαρία. 1464.
 κλασθέν. 884.

κλαυθμοῖσι. 785.
 κλαυσθέντα, i. e. θρηνηθέν-
 τα, *deflectum*. 831.
 κλείδας, i. e. τὰς ὤμους,
humeros. 233.
 κλεινὰς. 1074.
 κλεινόν. 1032. 1274.
 Κλαυσιθήρας. 1222.
 κλέος. 1174. 1212. 1226.
 κλέτας, i. e. ἀκρωτήριον,
promontorium. 703.
 κλεψίνυμφον. 1116.
 κλέψεντας. 1310.
 κληδόνων, i. e. φημῶν, *ru-
 morum*. 821.
 κληδῶν. 295.
 κληθήσεται. 797. 1052.
 1124.
 κλήροις. 1349.
 κλήροισι. 1098.
 κλήρον. 1144.
 Κλήτην. 1004.
 κλίμακας. 510.
 κλινεῖ. 557.
 κλίται, i. e. ἐξοχῇ, *eminen-
 tia*. 600.
 κλίτη, i. e. κλίματα, *ae-
 quora*, vel ἀκρωτήρια,
promontoria. 737.
 κλιτὺν. 1273.
 κλιτὺς. 786.
 κλόνον. 1439.
 κλόνω, i. e. μάχη, *pugna*.
 944.
 κλύδων. 742. 875. 1028.
 1286.
 κλύδων. 921.
 κλύδωνα. 727.
 κλύδωνας. 474.
 κλύδωνος. 1156.
 κλύειν. 552.
 κλύοις, i. e. κλύθι, *audi*. 9.
 κλύοντα. 1118.
 κλάμακας, i. e. τραχεῖς τό-
 πους, *loca aspera*, ἀκρω-
 τήρια, *promontoria*. Vi-
 de Eust. in Hom. Ili. β.
 pag. 709. 653.
 κλαῖπα. 658. 1303.
 κλαῖσις. 716.
 κνεφαῖαν. 1433.

Κνηκείων . 550.
 κνυζόμενοι . 608.
 κνώδοντι , i. e. πελέκει , *sc-*
ciri . 1109. 1434.
 κνώδοντος . 466.
 κνωπόμορφον , i. e. θηριόμορ-
 φον , *feras-reddentem* .
 675.
 Κνωσσόν . 1214.
 Κογχείας . 869.
 κόγχον , i. e. ὅθεν τῷ ἐγκε-
 φάλῃ κογχοειδές , *os cere-*
bri rotundum . Pollux au-
 tem lib. 2. seg. 38. de ca-
 pite agens — καλεῖται δὲ ,
 inquit , τὸ μὲν σύμπαν ,
 πύλος , κρανίον , καὶ κόγ-
 χος παρὰ Λυκόφρονι . 1105.
 κόγχος . 790.
 Κόδροι . 1389.
 κοιλανεῖ . 772.
 κοίλην . 330.
 κοίλης . 494.
 κοίλοις . 1062.
 κοῖλον . 553.
 κοινωνεῖν . 394.
 κοιράνα . 1059.
 κοιράνα . 523.
 κοιτάαν . 603.
 κοιτησι . 18.
 Κοίτη . 426.
 κόκκυα . 395.
 κολασθεῖς . 777.
 κολαστής . 393.
 κολασσοβάμων , i. e. ἀνδρι-
 αντογλύφος , *colossus* .
 615.
 κόλπων . 606.
 Κολχίς . 887.
 Κόλχων . 1022.
 κολῶν , i. e. θόρυβον , *tu-*
multum . 543.
 κομπάζοντα . 395.
 Κομαιθεῖς . Vide Eust. ad
 Iliad. a. pag. 166. 934.
 κόμαις . Hujusmodi comam
 Eustath. περιεχυμένην καὶ
 ἐπαφρόδιτον vocat ad Ili.
 χ. pag. 1276. 29. 1138.
 κόνιν . 297. 926. 1049.
 κόνις . 315.

κονίστρας . 867.
 κόπις . 763. 1464.
 κόπρας . 91.
 κόραι 24. Sic audacius Ly-
 cophronem appellare na-
 ves ait Eustat. ad Ili. β.
 vers. 144. ducto initio ex
 eo , quod μιλοπάριοι ,
rubris genis (*rubricatis*
proris) *praeditae* vocen-
 tur ab Homero cit. loc.
 quum puellarum pro-
 prium sit , *genas tam-*
quam rubricâ rubicundas
habere pag. 655. E. F.
 437. 585.
 κόραξ . 794.
 κόρας . 573. 953. 1154. 1168.
 κορείαν . 354.
 κορέσσαι . 1171.
 κόρη . 3. 1385. 1433.
 κόρην . 359. 985. 1003.
 1292. 1308.
 κόρης . 442. 698. 719. 851.
 997.
 Κορίνθια . 1024.
 κόρη , i. e. κεφαλῇ , *capit-*
tello . 711.
 κόρην . 507.
 κορσωτή , i. e. κλιμακιδόν
 πεπτηγμένη , *in modum*
scalae defixa . 291.
 κορσωτής . 1102.
 κόρυμβα . 295.
 Κοσκύνθια . 1035.
 κοσμῆσαι . 1165.
 κα . 1116.
 καῖραι . 1131.
 καῖρας . 712.
 Καῖρητες . 1297.
 Καῖρητις . 671.
 καῖρον . 58.
 καῖρος . 182.
 κερोटρόφον . 419.
 Κράζον , i. e. Δία , *Jovem* .
 542.
 Κράθιδος . 1079.
 Κράθις . 919. 1021.
 κραινών . 733.
 κραιπνοῖς , i. e. ταχέσι , *ce-*
leribus . 17.

κρανεία , i. e. δόρατι , *has-*
sia . 553.
 κραντήρι , i. e. ὀδόντι , *den-*
te . 833.
 κράντης , i. e. τελειωτὴς *per-*
fector . 305.
 κράτα . 700.
 κράτη . 891.
 κρατήρα , i. e. ἀμφιφορέα ,
amphoram . 273. 854.
 888.
 κρατήρος . 198.
 κρατήσας . 1243.
 κρατήση . 640.
 κρατοβρώτες . 1066.
 κρατὸς . 382. 976.
 κρεαγράφτης . 759.
 κρεανόμον . 762.
 κρεανόμος . 203.
 κρεανόμων . 481.
 κρεῖσσα . 868.
 κρεῖσσον . 815.
 κρεκί . 513.
 κρεωφάγῳ . 660.
 Κρηθέως . 872.
 κρηθμοῖσι , i. e. ὀστρέοις ,
ostreis . 238.
 κρημνῶν . 1325.
 κρηναῖον . 247.
 κρηπίδ' , i. e. βάσιν , *basin* .
 κρηπίδα , i. e. τὴν βάσιν τῷ
 βωμῷ , *basin arae* . 336.
 1191.
 Κρήσσαν . 1308.
 Κρησώνης . 499. 937.
 Κρήτης . 1301.
 κριθεῖς . 1270.
 Κρίμισσα . 913.
 Κριμισσὸς . 961.
 Κρίμνα . 607.
 κριός . 558.
 κρίσει . 619.
 Κρίσης . 1070.
 κρόκαι , i. e. αἰγιαλοὶ , *li-*
tora . 874.
 κρόκαισι . 193. 728.
 κρόκησι . 107.
 Κρόνη . 42. 202. 693. 869.
 Κρόνη . 761.
 κροσσωτής . 1102.
 κρότην . 1453.

κρότων . 278.
 Κροτωνιάται . 1002.
 Κροτωνιάτιν . 1071.
 κρυβοῖσι . 238.
 κρυφάας . 209.
 κρύψαι . 226.
 κρύψει . 333. 339. 420.
 1098.
 κρύψσ' . 896.
 κρύψσει . 1062.
 Κρώμνης . 522.
 κρωσσοῖσι , i. e. λάρναξι ,
urnis , vel ἀμφοροεῦσι ,
phialis . 369.
 κρωσσοῖσιν . κρωσσός Eust.
 ad Ili. e. pag. 1281. ἀγ-
 γεία ἐκείνα esse ajt , δε-
 ξιά ὑδρέυσσθαι , λαγύνας
 ἴσως , ἢ ξέσας , καὶ ταιαυτά
 τινὰ , *vasa illa nimirum
 percommoda ad aquam
 hauriendam , lagenas for-
 tasse , aut sextarios ,
 aliaque id genus* . 1365.
 κτανάντ' . 1172.
 κτανῶντ' , i. e. μέλλοντα κτα-
 νεῖν , *interfecturum* . 492.
 κτανῶν . 46. 632.
 Κτάρος , i. e. Ἑρμῆς , *Mer-
 curius* . 679.
 κτέαρ , i. e. κτήμα , *posses-
 sionem* . 895.
 κτείνας . 808.
 κτενεῖ . 500. 712. 795. 1124.
 κτενῶσι . 922.
 κτήμα . 364.
 κτήσιν , i. e. περισσίαν . *opes ,
 bona* . 791. 1264.
 κτίσαι . 865.
 κτίσει . 1253.
 κτίσμα . 78.
 κτίσιν . 964.
 κτύπον . 139.
 κτώμεναι . 1136.
 κυβερνήσει . 746.
 κυβερνήτῃ . 694.
 κύβηλιν , i. e. πελέκυν , *se-
 curim* . 1170.
 κυβιστητῆρες . 296.
 Κυγχρῆος . Vid. Eustath. in
 Dionys. 511. 451.

κυδαίνοντας . 133.
 κυδανῶσι . 929.
 κυδανῶσιν . 721. 1213.
 κύδος . 1231.
 Κυδωνίαν . 936.
 κύκλον . 306.
 κύκνοισιν . 597.
 κύκνον . 426.
 κυλίνδει . 490.
 Κυλισάρνα . 946.
 κύμ' . 228.
 κύμα . 388. 715. 752. 998.
 1452.
 κυμαίνουσιν . 696.
 κυμαίνων . 1018.
 κυμάτων . 789.
 κύμβαχον . 66.
 κύνα . 45.
 Κυναιθέως . 400.
 Κύνε . 1147.
 κύνες . 440. 1266. 1291.
 Κυνθίαν . 574.
 κυνί . 471. 961.
 κυνός . 87. 850.
 κυνοσφαγῆς . 77.
 κύνηρα , e. i. τραχείας πέ-
 τρας , *cautes* . 99.
 κυνών . 581.
 κυπᾶς . 333.
 κύπελλον , i. e. τὸ ἀγγεῖον
 τῷ τρίποδος , *alveum tri-
 podis* . 1104.
 Κυπέως . 426.
 Κύπριδος . 1143.
 Κύπριν . 112.
 κυπῶσας . 1442.
 Κυρβάντων . Eustath. in
 Dionys. 524. - τὴν δὲ
 Σάμον τὴν Θρακικὴν , Κυρ-
 βάντιον , ἢ Κορυβάντιον ,
 ἃς λέγει , διὰ τὰ ἐκεῖ
 τῶν Κορυβάντων μυθήρια ,
 ὧν καὶ Λυκόφρων μέμνη-
 ται . 78.
 Κυρίτα . 1392.
 κυρῶσα . 255.
 Κύταιαν . 1312.
 Κυταϊκῆς . 174.
 κύττει , i. e. χωρήματι , *al-
 veo* . 73.
 Κυτιναῖοι . 1389.

Κυφαίων . 897.
 κύφελλα , i. e. ὦτα , *aures* .
 1402. , i. e. νέφη , *nu-
 bes* . 1426.
 κύων . 34. 612. 699. 925.
 κυνδείας . 37.
 κωκυμάτων . 408.
 κωκύουσιν . 903.
 Κωκυτοῖο . 705.
 κῶλα . , i. e. ὄσᾶ , *ossa* .
 616.
 Κωλῶτις , i. e. Ἀφροδίτη ,
Venus . 867.
 Κωμύρῳ , i. e. Διὶ , *Jo-
 vi* . 459.
 κωφόν . 1452.
 κωτίλλασα . 1466.

Λ.

Λαβεῖν . 891. 1065. 1269.
 λάβοι . 766.
 λαβόντα . 171. 1012.
 λαβόντες . 1230. 1303.
 λαβράζων , i. e. ὕχων , *stre-
 pens* , 260.
 λάβρος . 724.
 λάβρω . 475.
 λαβρωθὲν . 705.
 λαβῶν . 269. 1450.
 Λαγγαρίας . 930.
 Λάγμον . 1333.
 Λάδωνος . 1041.
 λαθραῖα , i. e. κατακρύφως ,
occultas . 1162.
 λαθραίως . 1198.
 λαθραῖον . 496.
 λατροσύμφω , i. e. πόρνῃς ,
meretricis . 320.
 λαμίσας . 326.
 λαμόν . 191.
 λαμῶ . 476.
 λαμῶν . 6.
 λαῖνῃ . 349. 371. 1469.
 Λαισυγόνων . 956.
 Λαιτρινάας . 158.
 Λαίτριναν . 54.
 λαίψηρόν . 515. 531.
 λαίψηρ . 245.
 Λακάρνης , i. e. Λακεδαιμο-
 νίας , *Lacedaemoniac* .

792.
 λακίζω . 1113.
 λακινίς . 856.
 λακμώνιοι . 1389.
 λακμώνις . 1020.
 λακτίσμαθ' . 835.
 Λάκων . 589.
 λάληθρον . 1319.
 λαμπτήρις . 1085.
 λαμπαδῆχίαις . 1179.
 λαμπαδῆχον . 734.
 λαμπέτης . 1068.
 λαμπρίδος . 344. 1393.
 λαμπρόν . 941.
 λαμπτήρα , i. e. φανόν , *facem* . 385.
 λαμπτηροκλέπτης , i. e. ὁ φ-
 θαλμοκλέπτης , *fur-oculi* . 846.
 λάμψη . 345.
 Λαν . 95.
 λάξας , i. e. λακτίσας , *cal-
citans* , sive contem-
 pns . 137.
 Λαομέδων . 952.
 Λαπερσίους . 511.
 Λαπερσίω . 1369.
 Λάρις . 725.
 λαρνακοφθόρας , i. e. τὰς
 μελλούσας φθεῖραι ἐν τῇ
 λάρνακι , *perdituras in
capsa* . 235.
 Λάρυμνα . 1146.
 λαρυνδίω . 1092.
 λάσκε . 460.
 Λατίνης . 1254.
 λατρεύς . 393.
 λάτριν . 1420.
 Λαυρήτης . 1007.
 Λαφρίαν . 985.
 Λαφρίας . 356. 1416.
 Λαφρίς . 835.
 λαφύξασθαι , i. e. ῥοφῆσαι ,
haurire , γεύσασθαι , *gu-
stare* : nempe θηλάσαι ,
sugere . 321.
 λαφυσίαις , i. e. τρωκτικαῖς ,
voracibus . 215.
 λαφυσίαν , i. e. ἐξαντλημέ-
 νην , *exhaustam* . 791.
 λαφυσίας . 1237.
 λαχὴν . 624.
 λαχών . 1125.
 λαών . 587.
 λέαιναν . 47.
 λεάνης . 1107.
 λέβητι . 1315.
 λεβητιζουσα , i. e. ἐψῶσασα ,
elixans . 199.
 λέβητος . 36.
 Λειβήθριαι . 410.
 Λειβηθρίην . 275.
 Λειχάνοις . 54.
 λείφανον . 662.
 λείψει . 1232.
 λέκτρα . 85. 613.
 λέκτροις . 962.
 λέκτρων . 60. 353. 1457.
 λελεγμένας . 371.
 λέξω . 1.
 λέοντα . 213. 555. 917.
 Λεοντάρνης . 645.
 λέοντας . 1233.
 λέοντος . 33. 697.
 λεόντων . 517.
 λέπας , i. e. ἀκρωτήριον ,
promontorium . 420. 1045.
 λεπράς , i. e. θαλάσση βε-
 βρωμένας , *maris exesas* .
 642.
 λεπτήν . 687.
 Λέπτυνιν , i. e. vel ψυχὴν ,
animum , vel μοῖραν , *fa-
tum* , vel θάνατον , *mor-
tem* , vel Περσεφόνην , *Pro-
serpinam* , aut Αἴδην , *Plu-
tonem* . Haec Tzetzes .
 Etymol. autem in v.
 αἰτιατική ἐστὶ παρὰ Λυ-
 κόφρονι , οἱ μὲν τὸν Αἴδην·
 οἱ δὲ τὴν Περσεφόνην ,
 οἷον τὴν λεπτύνουσαν τὰ
 σώματα τῶν ἀποθνησκόν-
 των . οἱ δὲ τὴν ψυχὴν·
 λεπτομερέστατον γὰρ ἐ-
 σιν . 49.
 Λέρνης . 1293.
 λέσχαις , i. e. ταῖς πρὸς ἀλ-
 λήλας συντυχίαις , *mu-
tuis colloquiis* . 543.
 λευκά . 25.
 Λευκανῶν . 1086.
 λευκόν . 1218.
 Λεύκοφρον . 346.
 λευκῶ . 833.
 Λευκωσία . 723.
 λευράν . 159.
 λευρᾶς , i. e. πλατσίας , *la-
tas* . 263.
 λεύσσον . 990.
 λεύσσαν , i. e. μέλλουσαν
 βλέπειν , *visuram* . 318.
 λεύσω . 52. 86. 216.
 λευτήρα , i. e. λιθοβόλον .
 Etymol. in voce . 1187.
 Λευταρνίαν . 978.
 λέχος . 357. 423. 495. 1222.
 λέχως . 201.
 λεχὼ . 185.
 Λεψιεύς . 1454.
 Λεψίς . 1207.
 λέων . 324. 459. 1441.
 λεῶς . 735. 799. 893. 973.
 1206.
 ληθαῖω . 1127.
 ληθαῖωνος . 703.
 ληθάργω , i. i. λήθη , *obli-
vione* . 241.
 λήθης . 767.
 λήϊς . 252.
 λήϊτιν , i. e. ἀρχιμάλωτον ,
captivam . Sic et Eustath.
 ad Iliad. λ. pag. 877. 45.
 addens praeterea , λήϊτιν
 dici a Lycophrone , ut λήϊ-
 δην Oppiano , initio ab
 Homero sumpto , λήϊδα
 dicente τὴν λείαν , ὑποκο-
 ριστικῶς , ἢ μάλις πα-
 ρωνύμως . 105.
 ληκτηρίαν . 966. 1391.
 Λημναῖω . 227.
 Λήμνιος . 462.
 λήξαι . 1096.
 λησὴν . 1143.
 λησῆς . 284.
 Λήταρχος . 991.
 λήψεται . 1252.
 λιάζον , i. e. ἔλυον , *solve-
bant* . 21.
 Λίβυς . 894.
 Λίβυσσαν . 1014.
 Λιβύσσης . 1016.

Λιβυσικὰς . 648.
 Λίγεια . 726.
 Λιγνύος . 294.
 Λιγυσικὴν . 1312.
 Λιγυσίνοισι . 1356.
 λίθω . 640.
 Αίλαμαν . 1073.
 λιμναίων , 189.
 λίμνην . 704. 1288.
 λίμνης . 1130. 1275. 1353.
 λιναγρέτης , i. e. ἀγρευ-
 θεὶς ἐν λίνοις , sive
 δικτύοις , *retibus captus* .
 237.
 λινδίων . 923.
 λινεργῆς . 716.
 λίνους 1015.
 λίνυς . 994.
 λιπαίνει . 886. 1408.
 λίπος . 579.
 λιπῶσα . 19.
 λιπῶσαι . 1333.
 λίπτοντα , i. e. ἐπιθυμῶντα ,
concupiscentem , appeten-
tem . 131. 353.
 λιπῶν . 78. 657. 703.
 λίσροις . 1348.
 λιταί . 125.
 λιταῖς . 1164. 1243.
 λιτάς , i. e. εὐχὰς , *preces* .
 125. 460.
 λοβῶν . 1401.
 λογγάτιδος , 1032.
 λογγάτις . 520.
 λογγέρη . 868.
 λόγον . 1470.
 λόγος . 2.
 λόγχαίς . 253.
 λέγχαης . 1358.
 λόγων . 30.
 λοιβαῖσι . 542. 720. 929.
 1213.
 λοιβάς . 708.
 λοίγιος . 795.
 λοιμικῶν . 1205.
 λοίπ' . 1373.
 λοισθίαν . 81. 246. 441.
 λοισθιον . 1463.
 λοισθον 163. i. e. ὕστερον ,
tandem , postremo . 789.
 999.

λοισθος . 279. 1362.
 Λοκρὸν , 1429.
 Λοκρῶν . 1149.
 λοξόν , i. e. ἀνιγματοῦδες ,
aenigmatice , obscure .
 1467.
 λοξῶν , i. e. λογίων , *obli-*
quorum . 14.
 λῶσει . 730.
 λισθεντας . 466.
 λιστρῶνος , i. e. τῆς πυέλας ,
balnei . 1103.
 λοφνίσι , i. e. μεγάλας λαμ-
 πᾶσι , *magnis facibus* .
 48.
 λόφος , 700.
 λόφων . 29. 1159. 1256.
 λοχείας , i. e. γεννήσεως .
nativitatis . 322.
 λόχον , i. e. ἐνέδραν , *in-*
sidias . 342.
 λυγαῖαν . 973.
 λυγαῖας , i. e. σκοτεινῆς ,
obscuri , tenebricosi . 351.
 λυκευῖς . 1240.
 λύγοις . 213. 1247.
 λύγοισι . 781.
 λυγρά . 130.
 λυγρὴν . 910.
 λυγρὸν . 62. 465.
 λυγρῆς . 1324.
 λυγρῶν . 763.
 λύθρω . 491.
 λυκαινομόρων , 481.
 λύκοι . 504. 1248. 1293.
 λύκοις . 329. 524.
 λύκον . 938. 1444.
 Λυκορμαίων . 1012.
 λύκος . 101. 246. 1034.
 λύκx . 132. 871. 901.
 λύκxς . 147. 1309.
 λυκοψίαν . 1432.
 λύκων . 990.
 λυμεῶν 38. i. e. φθορεὺς καὶ
 πορθητῆς , *corruptor et*
vastator . 781.
 λυπρὰν . 1107.
 λυπρὸν . 975. 1019.
 λυπρὸς . 404. 1156.
 λυροκτύπον , i. e. τοξικόν ,
sagittarium , nimirum

τὸν δίκην λύρας τὴν νευ-
 ρὰν τῆς τόξης κτυπῶντα ,
instar lyrae nervum arcis
pulsantem . 918.
 λύσασιν . 1436.
 λύσσαν . 454.
 λύσσης . 818.
 λύχνος . 422.
 λώβασι . 656. 785.
 λώβασιν . 1225.
 λώβης , i. e. ἀμαρτίας , *pec-*
cati . 365.
 λῶον . 1472.
 λῶσα . 223.

M

Μ' . 1. 1469.
 μάζης . 608.
 μαξασία , i. e. μασσοειδής ,
 ἥγαν ἢ εἰς μαστὶ θέσιν
 ἰξικασμένη , *mamillae*
similitudinem gerens , si-
ve ita prominens , ut ma-
millae speciem referat .
 534.
 μαθῶν . 488. 1458.
 μαίμων . 1171.
 μαίμωντα , i. e. αἵματος δι-
 ψῶντα , *sanguine sitien-*
tem . 529.
 Μάϊρας , i. e. κυνός , *canis* .
 334.
 Μαϊώταισι . 1291.
 Μαϊώτην . 915.
 Μακάλλοις . 927.
 μακάρων . 1204.
 μακεδνὰς . 1273.
 μακρὰ . 1451.
 μάλ' . 766.
 Μαλαγκράφας . 1467.
 Μαμέρσας . 1417.
 Μάμερτον . 938.
 Μάμερτος . 1410.
 μάν . 1412.
 μαντευμάτων . 429.
 μάντιν . 799.
 μαρανθέν . 1127. 1231.
 μαρμαρμένην . 826.
 μαρμαράπιδος . 843.
 μάρπτων . 760.

- Μαρσιωνίδος . 1275.
 μάρφαντος . 494.
 μάρφας , i. e. καταλαβών ,
prehendens . 311.
 μάσακος , i. e. σώματος ,
oris . 687. 1453.
 ματεύων . 1120.
 μασηρας , i. e. διώκτας , *in-*
secutores . 1023.
 μάσιγες . 779.
 μάσιγι . 436. 740. 981.
 μασιχθήσεται . 740.
 μασόν . 1328.
 ματεύσει . 1102.
 ματεύων , i. e. ψιλαφών ,
requirens . 187. 821. 1120.
 μαφάυρας . 395.
 μάχαις . 1235. 1411.
 μάχη . 456.
 μάχην . 939. 1042.
 μάχης . 301. 861.
 μέγα . 509.
 μέγαν . 526. 865. 927.
 959. 1039. 1274.
 Μέγαρσος . 444.
 μέγας . 1204.
 μεγίστας . 1125.
 μέγιστον . 969. 1136. 1212.
 1227.
 μεγίστ . 400.
 μεδέσης . 1178.
 μεζέων . 762.
 μεθ' . 1446.
 μέθης . 384.
 μελιζωσιν . 542.
 μεϊον . 302.
 Μελαγκράρας . 1464.
 μέλαθρον . 770.
 μελάθρων . 1190.
 μέλαινα , i. e. Περσεφόνη ,
Proserpina , vel ipsa *Iphi-*
genia . 198.
 Μέλανθον , i. e. Ποσειδάωνα ,
Neptunum . Eustath. au-
 tem ad *Ili a* . pag. 225. sic
Neptunum appellatum di-
 cit , τὸ μὲν , διὰ τὴν τῆ
 πόντε μελανίαν· τὸ δὲ ,
 διὰ τὸ οἶον ἐπανθῆς , καὶ
 ὑποπέδιον τῆ ἀφρῆ . 767.
 μέλαι . 671.
 μέλη . 140.
 Μελινάαν . 403.
 μέλισσαι . 293.
 Μελίτην . 1027.
 μέλλοντες . 541. 1282.
 μελλόνυμφον . 174.
 μέλλω . 1373.
 μέλλων . 709.
 μέλος . 1463.
 μελωδῶ . 713.
 Μέμβλητος . 1083.
 μεμιγμένοι . 320.
 μεμνημένοι . 609.
 μεμορμένον . 430.
 Μεμφίτη . 1294.
 μὲν . 16. 32. 94. 180. 200.
 316. 417. 426. 450. 544.
 553. 564. 567. 584. 589.
 623. 642. 659. 717. 775.
 812. 825. 903. 944. 1014.
 1087. 1099. 1236. 1282.
 1369. 1414. 1421. 1436.
 μενεΐ . 666. 780.
 μένος . 570. 1101.
 μέρμερον . 949.
 μέσαις . 543.
 μέσσην . 747. 1288.
 μεσόδμας . 751.
 μέσον . 1105.
 μεσσαβῶν . 817.
 μέσω . 40. 490.
 μεταίχμιοι . 1435.
 μεταίχμιον . 443.
 μεταλλεύων . 485.
 μεταξὺ . 389.
 μετάρσιον . 266.
 μεταφρένοισι , i. e. πεδίοις ,
campis . 1438.
 μετάφρενον . 688. 1112.
 μετοχλίσας . 627.
 μὴ . 214. 219. 224. 445.
 514. 623. 742. 766. 862.
 1039. 1179.
 μηδ' . 517.
 Μήδας . 1221.
 μηδὲ . 445. 514.
 μήθ' . 863.
 Μηθύμνης . 1098.
 Μηκισέως . 651.
 μηκυνθῇ , i. e. μακρυνθῇ ,
in-longum-protrahatur . 2.

μηλάτων . 106.
 μηλιαθμῶν , i. e. μανδρῶν
 τῶν προβάτων , *caula-*
rum . 96.
 μήλων , i. e. προβάτων ,
ovium . 933. 1050.
 μὴν . 283. 1126.
 μήνης . 306. 482. ubi de An-
 telunaribus Arcadibus ser-
 mo est , ex quo loco Eu-
 stath. in Dionys. 482. ...
 προσέληνοι , inquit , λε-
 γονται οἱ Ἀρκάδες , διὰ
 τὴν πάνυ τῆ ἔθνους ἀρχαιο-
 τητα . Idem annotat et in
Ili . β . pag. 636 . E . F .
 μῆνιμα . 1185.
 μήποτ' . 512. 621.
 μηρίνθς , i. e. σχοινίς , *fu-*
nicali . 13.
 μήτε . 862.
 μήτερ . 1174.
 μητέρος . 958.
 μήτηρ . 1196.
 μητρί . 203. 1283. ubi de
 Asia , quae Promethei
 mater dicitur , sermo est ;
 et quidem Etymol. in Ἀ-
 σία . Προμηθέως μήτηρ ἡ
 Ἀσία , ὡς Λυκόφρων , καὶ
 ἀπ' αὐτῆς ἡ Ἀσία ὠνόμα-
 σαι .
 μητρός . 240. 325. 713.
 939.
 μηχαναῖς . 818. 1093. 1219.
 μῆχαρ . 568.
 μῆχος . 1459.
 μιᾷ . 226. 1259.
 μιαφόνον , i. e. φονέα , *oc-*
cisorem . 913.
 μίαν . 457.
 μίασμ' . 1122.
 Μιμαλῶν . 1464.
 μίμνει . 1076.
 μίμνειν . 572. 815.
 μίμνοντες , i. e. καρτερῶν-
 τες , *patienter-sustinen-*
tes . 575.
 μιμέμενος . 325.
 μίν . 405. 422. 805.
 Μινυῶν , i. e. Ἀργοναυτῶν ,

Argonautarum. Vide Eustath. ad Ili. β. pag. 636. 874.
 μίξαντες. 1358.
 μίξει. 1242.
 μιζόθηρος, i. e. Σκύλλης, *Scyllae*. 650.
 μιζοπάρθενος. 669.
 Μισηνς. 737.
 Μισονύμφη, i. e. τὰς νυμφευθείσας μισέσσης, *sponsas exosae*. 356.
 μισύλλασ', i. e. κατακόψασα εἰς μικρά, *frustatim dissecans*. 154.
 μίττοις. 584.
 μνήμην. 977. 1252.
 μνήμης. 8.
 μνήμων. 241.
 μνίοις. 398.
 μογοσόκες. 829.
 μοί. 253. 1128.
 μοῖρα, i. e. θανάτω, *morte*. 227.
 Μοῖρα. 490.
 μοῖραν. 82. 595.
 μολεῖν. 1055.
 μόλις. 757.
 μολοβρός, i. e. ἀρτοζήτης, *mendicus*. 775.
 μολόντας. 956.
 μολόντες. 952. 1059. 1090.
 Μολοσσς. 426.
 Μόλπιδος. 159.
 μολών. 338. 478. 824. 1044. 1236. 1312. 1370. 1376. 1448.
 μομφαῖσιν. 59. 450.
 μοναρχίαν. 1229. 1383.
 μοναρχίας. 1218. 1445.
 μόνη. 971.
 μόνη. 503.
 μονήρης, i. e. μονόκωπος. *uniretex*, vel μόνος, *solus*. 75.
 μονογλήνη, nempe Κύκλωπος, *Cyclopis*. 659.
 μονοικήτης. 960.
 μονοκρήπιδι. 1310.
 μόνος. 788.
 μονόσολον, i. e. ἐν πλοῖον

ἔχοντα, *una navi instructum*. 690.
 μόνω. 1268.
 μορμωτὸν, i. e. φοβεράν, *terribilem*. 342.
 μόροι. 319.
 μόρον. 64. 960.
 μόρος. 1075.
 μόρς. 438. 613.
 μορφῆς. 1134.
 μόρφονον. 838.
 Μορφῶ. 449.
 μόρφω. 285.
 μόσυνα. 1432.
 μόσσυνας, i. e. τὰ τεῖχῃ, *moenia*. 433.
 Μενίτης. Ἰωνικῶς μετὰ τῷ ὕ, inquit Eustath. ad Ili. β. pag. 527. 498.
 μένον. 179.
 μεσόφθαρτον. 832.
 μέχθος. 666.
 μέχθων. 283.
 μοχλόν, i. e. ὀχύρωμα καὶ ἀσφάλισμα, *munimentum et tutamen*. 527.
 Μόψον. 881.
 Μοψοπειδς. 1340.
 Μόψοπος. 733.
 μυδαίνει, i. e. ἀρδεύει, *irrigat*. 1008.
 μύδρον, i. e. χρυσόν, *aureum*; atque Etymol. in v. μύδρος, ὁ πεπυρακτωμένος σίδηρος. λέγεται δὲ καὶ ὁ χρυσὸς παρὰ Λυκόφρονι. 272.
 μύθοισιν. 544.
 μῦθον. 1468.
 μυθοπλάσῃν, i. e. μυθικὴν, *fabulosam*. 764.
 μύκλοις, i. e. τοῖς μνηστῆρσι, διὰ τὸ ἀδιδιφάζον καὶ κατωφερεῖς. Etymol. in voce. 771.
 μύκλον. 816.
 Μυλάκων. 1021.
 Μυλεὺς. 435.
 μυληφάτης, i. e. Δημητριακῆ καρπῆ, *Cerealis frugis*. 578.

μύλω, i. e. λίθω, *lapide*. 233.
 Μυνδία. 1261.
 Μυνδίας. i. e. τῆς Ἀθηνᾶς, *Minervae*. 950.
 μύνδης. 1375.
 μύρεται. 982.
 Μύρινα. Vide Eustath. ad Ili. β. pag. 759. E. F. 243.
 μυρίων. 365.
 μύρμηκες, i. e. παραθαλάσσιαι πάτραι, *maritima saxa*. 878.
 μύρμων. 176. 890.
 Μύρρας. 829.
 μύσει. 988.
 μύση, i. e. τῷ Ἡρακλεῖ, *Herculi*. 1328.
 Μυσᾶν. 1246.
 μυχοῖς. 207. 753. 896. 1062.
 μυχόν. 1244. 1354.
 μύχρε, i. e. φύλαξ, *custos*. 373. 823.
 μυχῆς. 44. 122. 823. 856.
 μυχῶν. 701. 868.
 μῶλον, i. e. πόλεμον, *bellum*. 692.
 μῶλυ. 679.
 μῶμαρ, i. e. μῶμος, *dedecus*. Eustath. ad Iliad. α. pag. 293. 1134.

N

Ναξ. 9.
 νάσσα. 1041.
 νάσσι. 1130.
 νάων. 800.
 νάκην. 1310.
 νᾶμα. 1046. 1353.
 ναμάτων. 451.
 νάνος. 1244.
 ναόν. 1128.
 νάπαι. 424. 1149. 1241.
 νάπας. 1017. 1273. 1452. i. e. παραθαλασσίαις πέτραις, *maritima saxa*.
 νάπην. 603.
 Ναρύκειον. 1148.
 νασμοῖς. 730. 886. 1381.

νασμόν . 706.
 νασμός 80. , i. e. κατακλυ-
 σμός , *diluvium* . Tzet.
 et Etymol. in voc. 1424.
 νάσαντο . 1026.
 νάσσεται , i. e. κατοικήσει ,
habitabit . 947. 1044.
 νάσσονται , i. e. κατοικήσου-
 σιν , *habitabunt* . 599.
 737.
 νασόν , i. e. ἄρτον , *panem* .
 atque Etymol. in voce να-
 σός , ὁ πεπιλημένος ἄρ-
 τος , ὁ μεσὺς πλήρης , καὶ
 μὴ ἔχων τὶ κῆφον . Λυ-
 κόφρων νῦν ἐπὶ ἄρ-
 τῳ κατηχησικῶς ἔθηκε .
 νασός δὲ κυρίως ὁ πλα-
 κῆς , ὁ μετὰ σαφίδων πε-
 παμμένος , ὁ πυκνός . 640.
 Νάναβος . 921.
 ναυαρχίας . 733.
 ναυάται . 881.
 ναυβάται . 727.
 ναυβάταις . 827.
 ναυβάτη . 120.
 Ναυβολείων . 1067.
 ναυκληρίαν . 194.
 ναυκληρίας . 586.
 ναύλοχον . 768.
 ναυλόχων . 290.
 Ναυμέδοντος , i. e. Ποσειδῶ-
 νος , *Nepituni* . 157.
 ναυπηγέταις . 873.
 ναυσθλέμενον . 967.
 ναυσθλωθήσεται . 1415.
 ναυσθλάσεται . 1257.
 ναυσολᾶν . 1217.
 ναῦται . 21. 1068. 1291.
 ναύταις . 898. 953.
 ναύτην . 90.
 ναυτιλοφθόρως . 650.
 ναυτίλων . 788.
 ναυφάγοι . 1095.
 ναῶ . 986. 1224.
 νέανδρος . 1345.
 Νεαπολιτῶν . 736.
 Νέδων . Suidas : Νέδων πο-
 ταμός καὶ τόπος Λακωνικός .
 κλίνεται Νέδωνος . ὅθεν
 Νεδυσία Ἀθηνᾶ , ὡς καὶ

παρὰ Λυκόφρονι . 374.
 νεῖκος . 1329.
 νεϊρίταις , i. e. κοχλιδίαις ,
cochleis . 238.
 νεϊροῖς , i. e. τοῖς κοίλοις , ἢ
 τοῖς καθύγροις . Etymol.
 in voc. et Suidas in Νηρί-
 της . 896.
 νεκροῖς . 1372.
 νεκρόμαντιν . 682.
 νεκρόν . 799.
 νεκροπέρνας . 276.
 νεκροτάγῃς . 1399.
 νεκρῶ . 68.
 νεκρῶν . 377. 668. 1063.
 νέκυν . 65. 396.
 νέκυσ . 51.
 νένευκεν . 1070.
 νεογνόν . 503.
 νεόδμητον . 65.
 νεοσκαφεῖς . 1097.
 Νεπτυνίδες . 1332.
 νέρθε , i. e. ὑποκάτωθεν , *sub-*
ter . 123. 336.
 νερτέροις . 685.
 νερτέρων . 445. 884.
 νευράς . 139.
 νέφος . 569.
 νηδύν . 1201.
 νῆϊς , i. e. ἄπειρος , *inscius* ,
 τητῶμενος καὶ σερισκόμενος ,
expers et carens . 117.
 νήλιποι . 635.
 νημερτέστατε , i. e. ἀληθέστα-
 τε , *veracissime* . 223.
 νημερτῇ . 1051.
 νηνέμεις . 255.
 νηός . 618.
 νήπαυσον . 972.
 νηπίες . 638.
 νηπίων . 203.
 Νηρέως . 164. 886.
 νήριθμος . 415.
 Νηρίτης . 769.
 Νηρίτων . 794.
 Νησαίας . 399.
 νησιῖδα . 599.
 νησιωτικός . 1181.
 νήσοις . 1204.
 νῆσον . 478. 761. 966. 1027.
 1084.

νῆσος . 688.
 νήσος . 347.
 Νησῆς . 1465.
 νήσω . 110. 571.
 νητρεῶς , i. e. ἀληθῶς , *vere* ,
sincere . 1.
 νήχοντο . 82.
 νιν . 678. 742.
 νιφάς . 876.
 νέθον . 423. 453. 965.
 νόμον 250.
 νόσον . 910.
 νοσφιῇ . 130.
 νοσφίσας , i. e. σερήσας , *pri-*
vans, fraudans . 894. 1331.
 νόσων . 1052.
 νότος . 1016.
 Νυκτίμω . 481.
 νυκτίφοιτα , i. e. ὀνείρας ,
somnias . 225.
 νυκτός . 437.
 νύκτωρ . 604. 1160.
 νυμφαγωγόν . 1025.
 νύμφαισιν . 274.
 νυμφεία . 146. 323. 1387.
 νυμφευμάτων . 935. 1136.
 νύμφης . 1123.
 νυμφίς . 193.
 νυμφίς . 1132.
 νῦν . 1373.
 νύσσαν . 15.
 Νωνακριάτης , i. e. Ἀρκάδιος .
Arcadius . 680.
 νώνυμον . 1126.
 νῶτα . 976.
 νῶτω . 776.

Ξ

Ξεινοβάκης . 175.
 ξέναι . 779.
 ξέναις . 1155.
 ξένῃ . 832. 1155.
 ξένην . 926. 998. 1049.
 ξένης . 415.
 ξένοι . 415.
 ξένοισι . 134.
 ξενοκτόνεις . Eust. in Dionys.
 vers. 259. Πρωτεύς τῶν
 ξενοκτόνων παίδων ἐν τῇ
 Θρακικῇ Παλλήνῃ ἀπαλ-
 λαγείς , ὡς ἴσχει Λυκό-

φρων, ἀποκατέστη εἰς Φά-
ρον μετὰ τῆς θυγατρὸς Εἰ-
δοθέας, καὶ δαίμων ἐνομί-
σθη θαλάσσιος. 124.

ξένος. 565.

ξένων. 464.

ξενώσεται. 92.

ξίφος. 242.

ξιφιοφόρος. 153.

ξίφος. 1121. 1323.

Ξυβίδας. 987.

Ξυμβελίαν. 479.

Ξύναιμε. 280. 1189.

Ξύναιμοι. 1332.

Ξύναιμος. 452. 468.

Ξυναίμης. 437.

Ξυνευνέτη. 710.

Ξυνευνέτη. 62.

Ξύνευνον. 231.

Ξύνευνος. 186.

Ξυνὸν. 64. 1284.

Ξυνεσίας. 683.

Ξυρῶ, i. e. λογχοδρεπάνω,
falcato-ense. 840.

Ο

Ο'. 38. bis. &c.

ο'. 335. 1269.

Ὄβριμης, i. e. Περσεφόνης.
Proserpinae. 698.

Ὄρχα. 1225.

ὀρχήσεται. 64. 1049.

Ὄρχησ. 646.

ὀδ'. 476. 556. 592. 820. 930.

ὀδᾶξ, i. e. τῷ στόματι, *ore*
544. 1005.

Ὀδοιδόκειος. 1150.

ὀδὸν. 809.

ὀδόντας. 100.

ὀδόντι. 215.

ὀδυρμάτων. 977.

ὀθεν. 126. 688. 1042.

ὀθνεῖα. 1396.

ὀθνεῖαν. 297. 926. 1376.

ὀθνεῖοισι. 1365.

ὀθνεῖων, i. e. ξένων, *extra-*
neorum. 104. 581.

Ὀθρωνόν. 1034.

Ὀθρων. 1027.

οι'. 20. 183. 202. 415. 595.

633. 664. 693. 736. 877.

904. 1026. 1129. 1302. 1388.

1392.

οι'. 80. 447. 517. 540. 903.

1008. 1090. 1282. 1390.

1416. 1463. 1438.

οἶα. 121. 387. 749.

Οἰβάλα. 1125.

οἰδματος. 696.

οἰνετῶν. 775.

οἰκῆσει. 188. 1034. 1236.

οἰκῆσσι. 1086. 1390.

οἰκῆσιν. 979.

οἰκητήριον. 376. 879. 1279.

1305.

οἶκοι. 1417.

οἶκος. 1216.

οἰκῶνται. 631.

οἰκῆριαν. 1107.

οἰκῆρος, i. e. Διόνυσος, *Dio-*
nysus. 1246.

οἶκας. 788. 947.

οἰκῆρσι, i. e. κειμένοις, *ja-*
centibus. 54.

οἰκοφθορῶν. 1093.

οἰκτίσα. 1077.

οἰκτρά. 1106.

οἰκτρὸν. 34. bis. 370.

οἶμας. i. e. ᾠδᾶς, *cantus*,
cantiones. 11. 713.

οἶμοι. 314.

οἶμον. 121. 889.

οἶμωγῇ. 253.

οἶνας, i. e. ἄμπελος, *vitis*.
358.

οἶνης. 660.

οἶνοτρόπος. 580.

Οἶνώνης. 175.

Οἶνωτρίας. 912.

οἶξαντος. 842.

οἶον. 281.

οἶς. 411.

οἶσει. 388.

οἶσι. 857.

οἶσομαι. 302.

οἶσρημένω. 818.

οἶσρησας. 1366.

οἶσρηση. 612.

οἶσρη. 405.

Οἶταῖος. 486.

οἶωνόμικτον. 595.

οἶωνόν. 721.

ὀλβίαν. 1272.

ὀλβον. 773.

ὀλης. 1190.

ὀλιζον. 627.

ὀλκάδας, i. e. πλοῖα, *naves*.
514.

ὀλκαίω. 1072.

ὀλκαίων. 216.

ὀλοιντο. 1291.

Ὀλοσσόνων. 906.

Ὀλύμπιοι. 564.

ὀλύνθων. 428. 980.

ὀμαίμονος. 337.

ὀμαίμων. 1442.

ὀμβρήσας. 79.

ὀμβρία. 876.

ὀμβριμοι. 300.

ὀμβρίω. 160.

Ὀμβρων. 1360.

ὀμευνέτη. 1199.

ὀμευνίδων. 372.

ὀμηρον, i. e. τυφλόν, *caecum*.
422.

ὀμοίαν. 984.

ὀμοκλήτειραν. 1337.

Ὀμολαίς. 520.

ὀμ. 560. 603.

ὀμπνίαν. Vide Etymol. in
ὀμφαλός. 1264.

ὀμπνιον. 621.

ὀμώνυμος. 1370.

ὄν. 33. 156. 169. 175. 198.

335. 435. 455. 468. 499.

735. 786. 867. 872. 933.

1097.

ὄνειράτων. 113. 1182.

ὄνειρων. 172.

ὄνοσός. 1235.

ὄν. 94.

ὄνυξι. 267.

ὄπα. 6. 686.

ὄπαόνων. 1251.

ὄπατρί. 452.

ὀπιπτεύσαν, i. e. ἐπιτηρῶ-
σαν, *observantem*, βλέ-
πσαν, *intuentem*. 45.

ὄπλα. 495.

ὄπλαϊς. Videsis Eust. in
Iliad. ε. pag. 1194. Ed.

Flor. 167.

ὀπλίσαντες. 514.

ὀπλίτη . 1210.
 ὀπλίτην . 938.
 ὀπλοῖς . 794.
 ὀπλοσμία . 858.
 ὀπλοσμίας . 614.
 ὀποῖα . 74. 182. 1429.
 ὀπρ . 716. 957. 1196. 1206.
 ὀπως . 784. 1111. 1427.
 ὀργωμένη . 1077.
 ὀρείαν . 1383.
 ὀρειθαλής . 1423.
 ὀρέξαι . 1381. 1445.
 ὀρέξη, i.e. παράσχη, *tradet* . 894.
 ὀρεὺς . 1111.
 ὀρθάνην, i.e. ξένον, *hospitem* . 538.
 ὀρθῇ, i.e. ἀπλανεῖ, *erroribus experti* . 12.
 ὀρθωσίαν, i. e. Ἄρτεμιν, *Dianam* . 1331.
 ὀρίζει . 1289.
 ὀρκιον . 329.
 ὀρκοῖς . 1243.
 ὀρκον . 932.
 ὀρκωμοτήσαι . 937.
 ὀρκωμότης . 707.
 ὀρκων . 204.
 ὀρμίσας, i. e. ἐλλιμενίσας, *appellens* . 872.
 ὀρμον . 1274.
 ὀρμων . 737.
 ὀρνιθας . 1095.
 ὀρνιθόπαιδος, i. e. ὀρνιθοφυ-
 ζς, *ex-avium-natura* . 731.
 ὀρνισι . 547.
 ὀροις, i. e. ὁροθεσίαις, *terminis, finibus* . 1021.
 ὀρος . 805. 1334. 1390.
 ὀρρς . 1343.
 ὀρτυγος . 401.
 ὀρφον . 383.
 ὀρχατον, i. e. κῆπον, *hortum* . 857.
 ὀρχησῆς, i. e. ἐυκίνητος, *agilis*, διὰ τὰς γινομένας ἐν τοῖς πολέμοις συχνὰς κινήσεις . 249.
 ὀρχησῆ, i.e. ταχυτάτῃ πο-
 λεμισῇ, *celerrimi bellato-*

ris . 493.
 ὀρχιεύς . 562.
 ὀρῶν . 924.
 ὀρων . 1070.
 ὀς . 73. 132. 276. 390. 422.
 538. 659. 844. 916. 946.
 965. 1036. 1184. 1220. 1236.
 1312. 1370. 1410.
 ὀσην . 409.
 ὀσοι . 574. 631. 1178.
 ὀσπερ . 1473.
 ὀσσαν . 697.
 ὀσέοισιν . 1049.
 ὀσθήκαις . 367.
 ὀσράκς . 506.
 ὀσρακωμένην . 89.
 ὀσράκων . 778.
 ὀσρίμων . 94.
 ὄσων . 377. 379. 381.
 ὄτ . 79. 423. 428. 800. 1459.
 ὄταν . 245. 334. 340. 384.
 474. 538. 612. 807. 893.
 991. 1053. 1058. 1132.
 1157. 1210. 1385.
 ὄτλησαι . 819.
 ὄτρηρῆς . 997.
 ὄτρύνη . 471.
 ὀ . 3. 49. 80. 91. 240. 283.
 292. 312. 411. 462. 586.
 639. 779. 814. 2038. 1118.
 1126. 1216. 1222. 1412.
 ὀ . 152. 486. 530. 701. 719.
 1246.
 ὀδ' . 134. 283. 292. 368. 562.
 570. 876. 942. 1006. 1090.
 1200. 1230. 1235.
 ὀδαίαν . 49.
 ὀδαίας . 698.
 ὀδας . 557.
 ὀδέ . 134. 875. 1095. 1174.
 ὀδέν . 1459.
 ὀκ . 61. 112. 133. 151. 228.
 367. 406. 425. 456. 521.
 670. 673. 804. 823. 824.
 1191. 1316.
 ὀλαμφοροῖς, i. e. ὀλεθρίαῖς,
perniciosis, funestis, vel
 ὀλαμόν, sive πόλεμον,
 φερέσας, *bellum inferen-*
tibus . 32.
 ὀλαμωνύμς . 138.

ὀμὸς . 411. 452. 1341.
 ὀν . 283.
 ὀνεκα . 864. 935. 1187.
 ὀνομ' . 339. 370.
 ὀποτ' . 463. 814.
 ὀπω . 766. bis. 941.
 ὀρανς . 363.
 ὀς . 512. 923. 1023.
 ὀσα . i. e. σχοινία, *funes*.
 Accuratus Etymol. in v.
 τὰ σχοινία, οἷς φέρεται ἡ
 ναὺς, παρὰ Λυκόφρονι .
 20.
 ὀτασθεῖς . 242.
 ὀτάσας . 393. 553.
 ὀτε . 290. bis. 1220. bis.
 ὀτις . 626.
 ὀχι' . 120. 302. 668.
 ὀφέλτα . Hoc τοπικὸν esse
 ὄνομα docet et Eustath.
 ad Ili. λ. pag. 845. li. 38.
 373.
 ὀφελτρεύσσει, i. e. σαρώσω-
 σι, *verrent*. Vide Etymol.
 in ὀφελτρεύσει . 1165.
 ὀφθαλμίας, i.e. ὀξυωπῆς,
acuti-visus . 148.
 ὀφθαλμὸς . 999.
 ὀφίωνος . 1192.
 ὀφρυνείων . 1208.
 ὀχῆν . 482.
 ὀχῆσει, 97. i. e. βασάζει,
vehet, κομίσσει *feret* . 724.
 ὀχθας . 916. 1129.
 ὀχθιρῶν . 1030.
 ὀχθιρῶν . 1361.
 ὀχθον . 42.
 ὀχθων . 392.
 ὀχλον . 589. 605.
 ὀχμάσας, i. e. ἐπιπесών,
ingruens . 41.
 ὀχμάσει . 625.
 ὀχμος, i. e. πύργος, *turris*.
 443.
 ὀψει . 112.
 ὀψεται . 168. 659. 769. 828.
 919.
 ὀψιτέκνοις . 1272.
 ὀψονται . 1019.

Π

Πάγην . 407.
 παγκληρίαν . 592. 983. 1474.
 πάγοις . 1287.
 πάγον . 16. 135. 1348.
 πάγρον . 419.
 πάγος . 645.
 πάγων . 902. 1361.
 παίδας . 1145.
 παιδεύσασι . 638.
 παιδοβρώτης . 347.
 παιδοβρώτης . 1199.
 παιδός . 55. 712. 808. 1030.
 1066.
 παίδων . 178. 372.
 παῖς . 1342.
 Πακτώλιον . 272.
 Πακτώλῃ . 1352.
 πάλαμ . 51. 216. 248. 532.
 584. 1326. 1391. 1445.
 παλαμν . 1474.
 παλαμᾶς . 644.
 Παλαμόνος . 663.
 Παλαμών , i. e. τῆς Τενέδου
 ἢ θάλασσα, *Tenedium ma-*
re . 229.
 παλαμῶν . 784.
 παλαμῆς . 1447.
 παλαμῆς . 41. 958.
 παλαμῶν . 977. 1252.
 πάλας . 124. 1436.
 Παλαύθρων . 899.
 παλεύσει , i. e. ἀπατήσῃ ,
decipiet . 405.
 παλεύση . 784.
 πάλην . 1358.
 πάλης . i. e. παλαμῆρας , *lu-*
ctae . 170. 867. 1196.
 παλιμπλώτοιο . 1431.
 παλιμπόρευτον . 180. 628.
 παλίμπεν , i. e. ἀντίστροφον ,
reducem , *retrogradum* .
 126. 893.
 παλίμφρων . 1349.
 πάλιν . 1239. 1323. 1398.
 παλινστροφῆτοις . 739.
 παλιρρέας . 757.
 παλιρροίησιν . 380.
 παλίσσυτος . 1461.
 Παλλάδος . 355.

Παλληνία . 1407.
 Παλληνίαν . 127.
 Παλληνίδι . 1261.
 πάλμυς , i. e. βασιλεύς , *rex* .
 691.
 πάλμ . 1154.
 πάλμ . 1267.
 παμμήτωρ . 490.
 παμμιγῆ . 5. 1430. 1442.
 1470.
 πάμπαν . 1392.
 παμφαλάμενος . 1433.
 Παμφύλμ . 442.
 πᾶν . 475. 485. 769. 1113.
 πανδοκεύς . 655.
 πανέχθισον . 1057.
 πάντ' . 1244.
 πάντα . 1. 57. 375. 604. 664.
 701. 850. 1267. 1371. 1430.
 1442. 1470.
 πάντας . 1224.
 πάντοθε . 790.
 παντοίαισιν . 656.
 παντομόρφμ . 1393.
 πάντων . 1413.
 πανυσάτην . 286.
 πανώλεθρον . 165.
 παπποκτόνος . 1034.
 πάππον . 152.
 πάππος . 1341.
 πάππμ . 319.
 πάππμ . 364.
 πάππων . 1226.
 παπταλώμενα , i. e. περι-
 βλέπασαι, *circumspicientes* .
 1162.
 παρ' . 42. 208. 278. 404. 461.
 535. 565. 593. 631. 736.
 755. 916. 1045. 1129.
 1185. 1237. 1270.
 παρὰ . 411.
 παραγκάλισμα . 113.
 παραιολίξας . 1380.
 παραιολίξει . 1094.
 παραίτιον . 611.
 παρακτίας . 728.
 παράκτιοι . i. e. πετρώδεις ,
saxosa . 243.
 παραπλαγθέντα . 427.
 παρβυκολίξει . 1094.
 παρέξεν . 574.

παρθένειον . 1131.
 παρθένοι . 1332.
 παρθένον . 1379.
 παρθενοκτόνον . 22.
 Παρθενόπην . 720.
 παρθένος . 1175.
 παρθένης . 1032. 1278. 1468.
 παρθένω . 853.
 παρθένων . 1141.
 παρθενώνος . 349.
 πάροιθε . 206.
 παροικήσας . 449.
 παρώσας . 1263.
 παρωτίδας . 1402.
 πᾶς . 491. 973. 1150. 1167.
 1215.
 πᾶσα . 366. 1404. 1421.
 πᾶσαι . 701.
 πᾶσαν . 79. 473. 1339. 1360.
 πᾶσας . 102.
 πᾶσι . 573. 1051.
 πατάξας . 500.
 Παταρέως . 920.
 πατήρ . 47. 177. 224. 1222.
 πατήσαι . 200.
 πάτρα . 72.
 πάτρα . 815.
 πάτραν . 126. 141. 338. 512.
 903. 1073. 1271. 1382.
 1459.
 πάτρας . 38. 72. 226. 282.
 467. 894. 947. 969. 1004.
 1190. 1267.
 πάτρη . 217.
 πατρί . 125. 232. 421. 460.
 1265.
 πατρίς . 1230.
 πατρομήτωρ . 502.
 πατρός . 41. 59. 91. 266.
 313. 355. 437. 450. 468.
 757. 797. 1120. 1323.
 1395.
 πατρώ . 1262.
 πατρώα . 1035.
 πατρώας . 1038.
 πατρώων . 932.
 παῦρον . 1429.
 παφλάζοντος . 197.
 Πάχυνος . 1182.
 Παχύνμ . 1029.
 παών . 416.
 E e e

πέδαρις . 1076. 1344.
 πεδεύσσει . 638.
 πέδον . 268. 475. 625. 631.
 995. 1073. 1165. 1342.
 πέδω . 37. 80. 1108.
 πέζω . 1415.
 πείραν . 816.
 πείσει . 462. 672.
 πείσεσθαι . 540.
 πείσθεις . 1206.
 πείσονται . 1281.
 πελαργεχράτες . i.e. λευκόχροοι , *candicantes* .
 πέλας . 18. 196. 419. 575.
 686. 794. 877. 1027. 1044.
 1079. 1360.
 Πελασγικόν . 177.
 Πελασγόν , i.e. Θετταλικόν , *Thessalicum* . 245.
 Πελασγός . 1364.
 Πελασγών . 1083.
 πελειάδος , i.e. περιστεράς . *columbae* . 131.
 πελείαν . 103.
 πέλλαις . 708.
 Πελλήνιοι . 922.
 πέμπελον , i.e. ὑπέργηρων , *decrepitum* , πάργηρων , *capularem* . παρὰ τὸ εἶναι πλησίον , inquit Etymol. in v. τῆ πέμπεσθαι εἰς Αἶδην . 682. 826.
 πέμπτοι . 588.
 πέμπτον . 172.
 πεμφίδων . i.e. ψυχῶν . *animarum* . 686.
 πέμφιξ , i.e. ψυχῇ , *anima* . 1106.
 πέμφας . 125.
 πέμφει . 925.
 πέμφσει . 1145.
 πενθεῖν . 860.
 πενθεροφθόροις . 161.
 πένθος . 302. 969. 1141.
 πένθος . 284. 1096.
 πεντάγαμβρα . 146.
 πενταλέκτρα . 143.
 πέντε . 201. 447.
 πεντήκοντα . 873.
 πεπαμέναι . 1138.
 πεπαμένη . 354.

πεπαμένον . 457.
 πεπεισμένους . 572.
 πέπλοις . 605. 1266.
 πέπλον . 277.
 πέπλος . 863.
 πεπλωκότες . 634.
 πέπλων . 256.
 πεπυσμένος . 821.
 περᾶ . 809.
 περᾶν . 709.
 περάσας . 120. 762.
 Πέρην . 805.
 περήσεις . 95.
 πέρθοντι . 1211.
 πέριξ . 1028.
 περιπτύξουσιν . 1135.
 περιρρύττω . i.e. κυκλωμένη ὑπὸ θαλάσσης , *mari circumflua* . 219.
 περισπάρνυμι . 68.
 περισχών , i.e. καλύψας , *involvens* . 1266.
 περιτριβεῖς . 790.
 περυνός . 260.
 Περρύαβικην . 905.
 πέρραν . 1428.
 Περσέως . 803. 1175. 1413.
 πέρσαι . 1002.
 πεσῆσα . 363.
 πέτευρον , i.e. σανίδα , *tabulam* , vel κώπην τεθραυσμένην , *remum fractum* . 884.
 πέτραι . 1285.
 πέτρας . 907. 1075.
 πέτρασι . 390.
 πέτραν . 159. 724. 1201.
 πέτρας . 494. 759. 836. 1322. 1451.
 πέτροις . 845.
 πέτρον . 618. 1168. 1187. 1201.
 πετρωθέντος . 901.
 πέτρων . 845.
 πεύκαις , i.e. ναῦσι , *navibus* . 287.
 Πευκέως . 663.
 πεύκης . 100. 755. 1110.
 πεύκησιν . 32.
 πεπασμένους . 269. 1374.
 πεφευγάτα . 1039.
 πεφευγώς . 1042.

πεφύσεται , i.e. φονευθήσεται , *interficietur* ; idque pro , ἐπεφύσατο , i.e. ἐφονεύθη , *interfecta fuit* . 840.
 πεφλεγμένον . 806.
 πεφναίας , i.e. φονικῆς , *mor-tiferae* , ut exponit Alex. Aphrod. 87.
 πέφρικαν , i.e. πεπύκωνται , *spissescunt* . 252.
 πεφρικώς , i.e. φοβόμενος , *exhorrescens* . 931.
 πέφυκε . 1284.
 πῆ . 1014. 1016.
 πηγᾶ . 702.
 πηγᾶς . 248.
 Πηγᾶς . 17.
 πηγῶ , i.e. λευκῶ , *cano* . Sic et Eustath. ad Iliad. γ. pag. 873. 336.
 πήδημα . 466. 531. 869.
 πηδοῖς . 1416.
 πηδῶντες . 297.
 πήλας . 559. 686.
 πήληκα , i.e. περικεφαλαίαν , *cassidem* . 711.
 πηλοποιεῖν . 473.
 πῆμ' . 787.
 πῆμα . 1215.
 πημάτων . 206. 259. 305. 479. 611. 763. 812. 1409. 1350.
 πημοναῖς . 739.
 πήναις , i.e. ἀτράκτοις , *fussis* , νήμασι , *staminibus* , 145.
 Πηνειός . 1343.
 πῖαρ . 1060.
 πιθηκομόρφω , i.e. μιμῶς μορφήν ἔχοντι , *simii formam referenti* , nimirum δυσμόρφω , *deformi* . Vide Eustath. ad Iliad. β. pag. 391. 1000.
 πιθήκων . 691.
 πιθήσας . 236. 735.
 πικρά . 716.
 πικρᾶ . 1010.
 πικρὰν . 407. 594.
 πικρᾶς . 289. 1094.

πικρόν . 539. 1223.
 πικρῶν . 283.
 πιμυθέως . 1412.
 Πιμπλείας . 275.
 πίνοντες . 1020.
 πινώδης . 975.
 πιπῆς , i. e. Ἡσιόνης , *Hesiones* . 476.
 Πίσαν . 1359.
 Πίσσ' . 1241.
 Πίσιν . 1454.
 Πλαγκτοί . 952. 1028.
 Πλαγχθέντας . 654.
 Πλάκα . 1194. 1341.
 Πλάκας . 98. 648. 870. 1086.
 Πλάκες . 564. 1406.
 Πλάναισι . 1244.
 Πλάνης , i. e. πλανώμενος , *errans* , *erro* . 126.
 Πλάνης . 610.
 Πλάνητας . 925.
 Πλανήτην , i. e. πλανώμενον , *errantem* , *erroneum* . 538. 1239.
 Πλανήτην . 1019.
 Πλανήτιν . 998.
 Πλασαῖς . 432.
 Πλασαῖσι . 818.
 Πλάτην . 205.
 Πλάτης . 96.
 Πλάτιν . 821. 1294.
 Πλατύν . 888. 1112.
 Πλείον . 667.
 Πλείσα . 288. 945.
 Πλείσας . 1192.
 Πλείσων . 421. 1189. 1271.
 Πλείω . 774.
 Πλειῶνα , i. e. χρόνον , *tempus* . 1039.
 Πλειῶνας . 201.
 Πλεκτανοσόλοις . i. e. σχοινίοις , *funibus* . 230.
 Πλευρ' . 556.
 Πλευρά . 795.
 Πλευραῖς . 780.
 Πλευρονίας , i. e. Ἀργείας , *Argivae* . 143.
 Πληγαῖς . 778.
 Πληγὴν . 558.
 Πλημμυρίδος , i. e. κυμάτων , *undarum* . 100.
 Πλήζας . 493.

πλήρη . 1250.
 πλήσει . i. e. πληρώσει , *explebit* . 1115.
 πλόκον , i. e. τὴν νευράν , *neruum* . 915.
 πλόκω . 336.
 Πλότωνος . 1420.
 Πλυνῆ . 149.
 πλώσει . 1044.
 πλωτήν . 889.
 πλωτῆρσι . 734.
 πνοαί . 898. 1014.
 πνοαῖς . 27. 756.
 πόδα . 279. 515.
 πόδαργον . 166.
 πόδες . 97.
 ποδηγεῖται , i. e. φανεροῖ καὶ σαφηνίζει , *aperit explicatque* . 12.
 ποδηγέτην , i. e. ὁδηγὸν καὶ ἑρμηνέα , *ducem et indicem* . 220. 385.
 ποδηγίας . 846.
 ποδηγῶν . 965.
 ποδός . 245. 835. 844.
 ποδῶν . 1290.
 ποδωτοῖς . 1015.
 πόθ' . 1031.
 πόθον . 110. 156.
 ποθόντες . 645. 904. 1074.
 πόθω . 67.
 ποθῶν . 190. 822. 1035.
 ποία . 668. 669.
 ποίαν . 673. 824.
 ποικίλῃ . 1087.
 ποιμανδρίαν . Quibus hanc vocem pro vase sacro, seu mulctrali, ad sanguinem victimarum excipiendum interpretantur libenter suffragor ; at Stephanus Biz. cum Tzetta convenire videtur, scribens ; Τάναγρᾶ , πόλεις Βοιωτίας , ἣν Ὀμηρος Γραῖαν καλεῖ , διὰ τὸ πλησίον εἶναι . ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Ποιμανδρία . Λυκόφρων , &c. 326.
 ποίμναισι . 1055.
 ποίμναισιν . 454.

ποιμνίων , i. e. Ἑλλήνων , *Graecorum* . 529.
 ποινὰς . 1152. 1335.
 ποίεας . 823.
 ποιούξει , i. e. φησὶσει . *suffabit* . Tzet. et Eust. ad Il. α. pag. 304. 198.
 Πόλας . 1022.
 πόλει . 1259.
 πόλιν . 984. 1043. 1129.
 πολυῖράς . 210.
 πολίταις . 1037.
 πολλὰ . 359. 489. 550.
 πολλαῖς . 1141.
 πολλοὶ . 978. 1005. 1435.
 πολλοῖς . 630.
 πολλὰς . 298.
 πολλῶν . 413. 1409.
 Πολυάνθας . 1046.
 πολυγλώσσῳ . 1377.
 πολυδέγμων . 700.
 πολυῖράς . 210.
 πολυῖρῆνοι , i. e. πολύαρνοι , *agnorum-divites* . 1241.
 πολυσίχαισι . 414.
 πόνως . 774.
 πόντιον . 793.
 πόντον . 1082.
 πόντος . 1285.
 πόντε . 391. 753. 1448.
 πόνων . 1006.
 πόποι , i. e. Θεοὶ , *Dii* . 943.
 πορεύσαι . 1294.
 πορευταῖς . 524.
 πορθμῆ . 649.
 πορθμένοισι . 289.
 πορθσα . 1368.
 πορκεὺς , i. e. ἀλιεὺς , *piscator* . 1217.
 πορκέων , i. e. ἀλιέων , *piscatorum* . 237. 596.
 πορκέως . 347.
 πόρκος . 74.
 πόρον . 1085.
 πόρος . 550.
 πόρριν . i. e. δαμάλιν , *juncus* . 184. 1298.
 πόρρις . 496.
 πόρτιν . 102.
 πόρτιος . 320.
 πόρτις . 857.
 E e e 2

πόρω . 1026.
 πόρωσιν . 1268.
 ποσὶ . 1038.
 ποσὶν . 1461.
 πόσιν . 1118.
 πόσις . 115. 808. 1024.
 ποτ' . 50. 73. 175. 190. 207.
 463. 470. 495. 499. 530.
 621. 732. 735. 801. 814.
 833. 1098. 1246. 1204. 1401.
 1415.
 ποτὰ . 725. 1275. 1352.
 ποταμὸς . 962.
 ποτε . 33. 152. 433. 540.
 582. 787. 916. 1056. 1227.
 πότημον . 276. 315. 430. 1000.
 ποτοῖς . 731. 1008. 1343.
 ποτόν . 576. 661. 1033.
 ποτῶν . 149. 189. 425. 489.
 1012. 1130. 1240. 1364.
 πῃ . 201.
 πράκτιν . 1045.
 Πράξανδρος . 586.
 πρέμνον . 1110.
 πρεσβεῦσιν . 1056.
 πρέσβυν . 331.
 πρέσβις . 1449.
 πρεσβιώσεται , i. e. τιμήσει ,
magni-faciet, honorabit .
 1265.
 πρευμένης , i. e. ὁ ἄγαν εὐμε-
 νής , Etymol. in voce .
 536.
 πρευμένη . 1055.
 πρηνή . 1442.
 πρηνής . 242.
 πρηνιχθέντες , i. e. ἀναρεθέν-
 τες , *interempti* . 1006.
 πρηστῆρ , i. e. σφοδρὸς ἄνεμος ,
ventus ingruens . 463.
 πρηστῆρα , i. e. σφοδρὸν καὶ διά-
 πυρον ἄνεμον , *vehementem*
ignitumque ventum . 861.
 πρηστῆρι . 1018.
 πρηστῆρος . 27.
 πρηῶνας , i. e. ἐξοχαίς , *sum-*
mitates . 769.
 πρηῶνος . 1069.
 πρὶν . 4. 141. 321. 322. 339.
 609. 640. 651. 1363.
 πρινή . 420.

πρό . 526.
 Πρόβλατος . 577.
 πρόβλημα . 291. 685.
 προβλήμασι . 1418.
 προβλήτας . 828.
 προγεννήτειραν , i. e. τὴν πρό-
 τῆς θυσίας αὐτῆς γεννήσα-
 σαν , *eam, quae suum an-*
te sacrificium reperit Pyr-
rhum . vel πρόγονον , pri-
vignam Paridis . 183.
 προδειμαίνων . 276.
 προθεῖναι . 955.
 προθεῖσα . 191.
 προθέν . 1005.
 προκήδεταί . 1473.
 Προμανθεὺς . 537.
 πρόμαντιν . 1456.
 προμάντεως . 202.
 Προμηθέως . 1283.
 πρόμοι . 644. 1212.
 πρόμον . 785.
 πρόμος , i. e. πρόμαχος , *dux* .
 802.
 πρόμῃ , i. e. προμάχῃ , *ducis* ,
 599.
 πρόμῃς . 1443.
 πρόμῳ . 1294.
 πρόπαντας . 655.
 πρόρριζον . 214.
 πρός . 57. 64. 65. 70. 80. 99.
 189. 223. 255. 312. 323.
 337. 355. 357. 382. 438.
 439. 457. 466. 510. 557.
 600. 613. 700. 715. 752.
 788. 792. 809. 910. 921.
 940. 987. 998. 1026. 1075.
 1194. 1387.
 προσαρμόσας . 711.
 προσαυγάζουσα . 1082.
 προσήλατο . 836.
 πρόσθ' . 987. 1197.
 πρόσθε . 32. 93. 482. 1005.
 πρόσθεν . 234. 667. 1184.
 προσκαθήμενος . 386. 741.
 προσκαταξανεῖ . 173.
 προσμάσσειται . 1029.
 προσμάσσω . 783.
 πρόσπαιον , i. e. νεαράν . *re-*
centem . 211.
 προσράνας . 684.

προσσεσηρότας , i. e. διεσχισ-
 μένης , *laceratos* . 880.
 προσεταργανωμένην , i. e. συμ-
 πεπλεγμένην , *compactam* .
 748.
 προσρόπαιον . 974.
 προσφθέγμασιν . 687.
 προσφιλές . 608.
 προσφιλεστάτην . 1289.
 προτείνων . 661.
 πρῶμάτων . 82. 251.
 πρῶχουσα . 534.
 πρῶχουσαν , i. e. προκειμένην ,
prominentem . 722.
 Πρόφαντος . i. e. Ποσειδῶνος ,
Neptuni . 522.
 Πρύλιν . 222.
 πρύμναις , i. e. ναυσὶ , *na-*
vibus . 286.
 πρύμνης . 515.
 πρῶνα . 1237.
 πρῶνας . 993.
 Πρωνίων . 291.
 πρῶτα . 530. 544. 825. 1236.
 1291.
 πρωταίχμεια . 469.
 πρώτη . 732.
 πρώτην . 15.
 πρωτόλεια , i. e. τὰ πρώτι-
 στα τῆς λείας , *spoliorum*
primitias . 298.
 πρωτόλειον . 1228.
 πρωτόμισθον . 1384.
 πρῶτον . 528. 1187.
 πρῶτος . 992. 1369.
 πρωτόσφακτον , i. e. τὸ ἐκ
 εὐγενῆς ρίζης σφαιρισθέν
 θῦμα , *sacrificium nobili*
victimâ effectum . 329.
 πτέλας , i. e. κάπρος , *aper* .
 833.
 πτερὰ . 390. 1396.
 πτέρναν . 500.
 πτέρνησι . Vide Eustath. ad
 Iliad. β. pag. 660. et ad
 Dionys. vers. 809. 442.
 πτεροῖς . 17. 715. 1119.
 πτεροῖσι , i. e. τοῖς τῷ ἄρμα-
 τος τροχοῖς , *rotis cur-*
rūs . 261.
 πτερυμένης . 401.

πτέρυξ . 291.
 πτερύζεται . 1106.
 πτερῶ . 105. 1072.
 πτερώμασι . 56.
 πτερωτάς . 514.
 πτηνόν . 822.
 πτηνός . 15.
 πτηνός . 148.
 πτήξαντας . 1443.
 πτήσων . 280.
 πτίλα , i. e. κώπας , *remos* . 25.
 πτόρθον . 965.
 πτόρθ . 1097.
 πτυχαῖσιν , i. e. περικλείσ-
 μασι . *tentorio* . 615.
 πτώκα , i. e. δειλόν , *timidum* . 944.
 Πτώον . 352.
 Πτώα , i. e. Ἀπόλλωνος ,
Apollinis . Eust. ad Iliad.
 κ. pag. 789. 3. dissentire
 ajt cum aliis ab Homero
Lycophronem , μυθευσά-
 μενον Πτώα πατρός ἐκγε-
 νέσθαι τὸν Ἑκτορα ,
 quum φανερώς ἀποφάσκει
 ὁ Ποιητής , μὴ θεογενῆ τὸν
 Ἑκτορα εἶναι . 266.
 Πύγαργον , i. e. δειλόν , *timidum* ,
 vel ἀσχυρόν , *turpem* ,
 vel ἄρπαγα , *raptorem* .
 Vide Etymolog. in
 voc. 91.
 πυθέσθαι . 479.
 πυκνάς . 602.
 πυκνή , i. e. φρονιμωτάτη ,
prudentissimo , *sagacissimo*
 . 10.
 πυκνοὶ . 296.
 Πύκτην , i. e. πυγμαχόν ,
pygilem . 944.
 Πύαι . 410.
 Πύλαις . 1022.
 Πυλαΐτιδος . Aeschyli Schol.
 ad Theb. 170. ajt, Minervam
 Πυλαΐτιδα a Lycophrone
 vocari , διὰ τὸ ἀ-
 νωθεν ἵσασθαι ταύτην τῶν
 τῆς πόλεως πυλῶν ἐξω-
 γραφημένην . 356.

πύλης . 643.
 πῦρ . 71. 556. 1363.
 Πυράμ . 439.
 Πυράνθιοι . 1149.
 πύργοι . 81.
 πυργοσκάφω , i. e. Τελαμῶ-
 νι , *Telamoni* . 469.
 πύργος . 1007. 1255.
 πύργων . 65. 254. 442. 526.
 934. 971.
 πυρί . 227. 1078.
 πυριπνέων . 1314.
 Πυριφλεγές . 699.
 πυριφλέκτες . 218.
 πύρνον . 639.
 πύρνων . 482.
 πυρός . 54. 71. 368. 483.
 970.
 πυρσμένην . 52.
 πυρσόν . 340. 1295.
 πυρφόρω . 309.
 πυρώσει . 1371.
 Πάλα , i. e. Αἴαντος , *Aja-*
cis . 453.

P

Ραβδηφόροις . 1140.
 ραβδοῖσι , i. e. λοξοῖς , *tortilibus* . 238.
 ραβῶ . 262. 811. 917.
 ραβώσας . 563.
 ράβεται , i. e. φθείρονται ,
perduntur . 232.
 Ῥάκηλον , 1236.
 ράσει , i. e. φθέρει , *jugulabit* . 328.
 ράσσοντα . 161.
 ρασηρίαν . 525.
 ρακτῶν , i. e. τραχειῶν ,
asperarum . 92.
 ράμφεσσι , i. e. ὀρνεακαῖς
 ῥισίν , *rostris* . 598.
 ρανεί . 1104. 1185.
 ραπτῶ . 73.
 ραφάς . 381. 1102.
 ραχίας . 379.
 ῥέζειν . 579.
 ῥέθει , i. e. σώματι , *corpore* . 173.
 ῥέθ . 862.
 ῥέθας . 1137.
 ῥείθρα . 911. 1035. 1041.
 ῥείθροις . 718. 1289.
 ῥείθροισιν . 982.
 ῥείθρον . 699. 848. 1240.
 Ρείθρ . 768.
 ῥείθρων . 439. 1184.
 Ρειθυμνιάτης , i. e. Κρητικός ,
Cretensis . 76.
 ῥηγμῖνα . 412.
 ῥηγμῖνος . 192.
 ῥήξει , i. e. κόψει , *caedet* .
 1112.
 ῥήσσοντι . 1416.
 ῥήτρας , i. e. λόγους , *sermo-*
nes . Tzetz. δημηγορίαν ,
concionem . Eustath. ad
Odyss. . pag. 1765. li. 9.
 1037.
 ῥητρεύοντος . 1400.
 ῥήτρησι , i. e. δημηγορίαις ,
concionibus . 470.
 ῥιγίστην , i. e. φοβεράν , *ter-*
ribilem . 264.
 ῥίζα . 679.
 ῥίζαν , i. e. γενεάν , *ortum* ,
originem . 623. 1357.
 ῥίζης . 150.
 ῥιπαῖσι . 294.
 ῥιπαῖσιν . 970.
 ῥιφαῖσιν . 714.
 ῥιφάς . 235. 1326.
 ῥιφεῖσα . 723.
 ῥιφέντα . 551.
 ῥίψαι . 279.
 ῥίψας . 1187.
 ῥίψαν . 516.
 ῥοαῖς , 1053.
 ῥοάς . 1020. 1083.
 ῥόδον . 1429.
 ῥοιβδήση , i. e. μετὰ ἤχου
 ἀναδώσει , *cum sono fa-*
ciet exilire . 247.
 ῥοιζήδον . 66.
 ῥοιζμένων . 1325. 1426.
 Ροῖς . 570.
 ῥόος . 885.
 ῥόχοις . 742.
 ῥόχοισι . 696.
 ῥόχον , i. e. ἤχον , *sonum* .
 402.

ῥῦμα . 507.
 ῥυνδακῆ . 1364.
 ῥυσαγμάτων . Etymolog. ῥυ-
 σάζειν ἐστὶ τὸ μετὰ βίας
 ἢ ἀνάγκης ἔλκειν , ἢ μίγ-
 νυσθαι γυναικί . ἢ Λυκό-
 φρων ῥυσαγμάτων λέγει ,
 1089.
 ῥώμη . 1233.

Σ

Σ' . 97. 257. 1176.
 σαβρόν , i. e. σεσημμένον ,
 putrefactum . 368.
 σαί . 300.
 Σαλάγγων . 1058.
 σαλάμβας , i. e. θύρας , ja-
 nuas . Tzetz. θυρίδας τὰς
 αἰὲ ἐν σάλῳ ἔσας . Ety-
 mol. in voce . 98.
 σαλεύων . 475.
 Σαλμυδησίας . 186.
 Σαλμυδησός . 1286.
 σάλῃ . 380.
 Σάλπης . 1129.
 Σάλπιγχα . 986.
 Σάλπιγξ , i. e. πολεμικὴ ,
 bellicosa . 915.
 Σαλπίων . 1361.
 σᾶνα . 1444.
 Σάον . 78.
 Σαραπίαν . 1300.
 Σαρδονική . 796.
 σάρκας . 48. 199. 672.
 σαρέμενον , i. e. κλυδωνιζό-
 μενον , fluctibus actum ,
 παρὰ τὸ σάρω . Etymol.
 in voce . 389.
 Σαρπηδόνο . 1284.
 σᾶς . 303.
 Σάτνιον . 1390.
 Σάτραχον . 448.
 σαώσαι . 679. 758.
 σέ . 72. 90. 115. 128. 219.
 323. 330. 1194. 1206.
 σέβας . 1126.
 σέβασι . 1179.
 Σειρήνος . 1463.
 Σειρίς , i. e. ἡλίη , solis . 397.
 σέλας . 1091. 1428.
 σέλμα . 1217.

σεμνόν . 1182.
 σεμνῶς , i. e. ἀσχερῶς , tur-
 piter . Etymol. in σεμνός .
 772.
 σηκόν . 871. 927. 959. 1261.
 σῆμα . 641. 719. 730.
 1063.
 σήραγγι , i. e. κοίλῳ τόπῳ ,
 rimâ , cavernâ . 122.
 σῆς . 1081.
 Σήταρα . 1075.
 Σθένειαν . 1164.
 Σιβύλλης . 1279.
 σιγύμνω , i. e. σιδηρῷ ἀκον-
 τίῳ , venabulo . Vide Eu-
 stath. ad Ili β. pag. 744.
 556.
 Σιθῶνος . 583. 1161.
 Σιθῶνων . 1357. 1406.
 Σικανός . 1029.
 Σικανῶν . 870. 951.
 Σίνις . 982.
 σίντην , i. e. βλαπτικόν ,
 noxium . 539.
 σίντης . 386.
 Σίριν . 856. 978.
 σισυρνοῦται . Vide Etymol.
 in συσύρνα . 634.
 Σισυφείας , i. e. πανέργη ,
 astutae . 344.
 Σισυφεία . 1030.
 Σισυφεύς , i. e. σοφὸς ἀριθ-
 μητής , doctus numerator .
 Tzetz. et Eustath. ad Ili.
 ζ. pag. 631. 46. 980.
 σιφλόν . Eustath. ad Iliad.
 ξ. pag. 972. 30. vocem
 pro σιπαλόν , id est , τὸν
 εἰδεχθῆ , positam memo-
 rat , συσκοπῇ , ἢ τροπῇ
 τῇ ψιλῇ π̄ εἰς δασύ φ̄ .
 1134.
 σιφνεύς , i. e. ἀπάλαξ , tal-
 ra . 121.
 Σκαῖς . 774.
 Σκαμάνδρῳ . 1304.
 Σκάνδειαν . 108.
 Σκαπανέως . 652.
 σκαρθμῶν , i. e. κινήσεων ,
 concussionum , jactatio-
 num . 101.

Σκάρφεια . 1147.
 σκάφη , i. e. πλοῖα , naues .
 vel σκάφει , i. e. λιμένι ,
 portu . 664.
 σκάφος . 745. 872. 890.
 σκεθρῷ , i. e. ἀκριβεῖ , exa-
 cto . 270.
 σκεπάρνῳ , i. e. πελέκει , se-
 curi . 1105.
 σκέπας . 736. 768. 793.
 σκεπάσει . 507.
 σκέπην . 1422.
 σκεπτὸς . 383.
 σκηπτῆχίας . 111.
 σκηπτῆχον . 900.
 σκῆπτρ' . 1445.
 σκῆπτρα . 1229.
 σκηπτῶ . 1371.
 σκιά . 1428.
 Σκιασῆς . 562.
 σκληρόν . 1070.
 σκοπαῖς . 1311.
 σκοπᾶς , i. e. σκοπέλας ,
 scopulos . 650. 825.
 σκοπὴν , i. e. ἐξοχὴν , sum-
 mitatem . 275. 574.
 σκοπῆς . 714.
 σκοπῆ . 641.
 σκορπίον . 476.
 σκότῃς . 385.
 σκότῳ . 12. 336. 705. 1127.
 Σκύθασι . 1287.
 Σκύθας . 1336.
 Σκύθη . 917.
 Σκύθην . 200.
 Σκύθης . 458.
 σκύλακα . 963.
 σκύλαξ . 315. 991. 1041.
 Σκυλητρία , i. e. πολεμικὴ
 Ἀθηνᾶ , bellicosae Miner-
 vae , παρὰ τὰ σκύλα , si-
 ve τὰ λάφυρα , ut scribit
 Eustath. ad Ili. κ. pag. 818.
 li. 27. 853.
 σκύλων . 1450.
 σκύμνε . 308.
 σκύμνον . 461. 503.
 σκύμνος . 1120.
 σκύμνης . 1233.
 σκύμνω . 321.
 Σκυρίς . 185.

- Σκῦρος . 1324.
 σκύτει . 73.
 σκύτος . 1316.
 σκύθον , i. e. ποτήριον , *po- culum* . 163. 660.
 Σκῶλον . 646.
 σμήριγγας , i. e. τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς , ἀπὸ τῆς μήριγγος , ὅπερ σημαίνει τὴν κεφαλὴν , πλεονασμῷ τῷ σ' παρὰ Λυκόφρονι .
 Etymol. in voce . 37.
 σμήχσσα , i. e. καθαίρσσα , *purgans* . 876.
 σμίνθοισι . 1306.
 σμώδιγγα . 783.
 σοί . 815. 968. 1075. 1468.
 σὸν . 19. 280. 307. 315. 1174. 1212.
 σῶ . 265.
 σοφὴν . 428.
 σπάθαις , i. e. κόπαις , *re- mis* . 23.
 σπαργάνοις . 1200.
 Σπαρτιάταις . 1124.
 σπαρτός . 1206.
 σπάσαντι . 1327.
 σπάσας . 476. 623.
 σπάσει . 391. 484.
 σπάσονται . 608.
 σπεῖραν , i. e. συστροφὴν καὶ συναγωγὴν , *conglomerationem et congeriem* . 216.
 σπεῖρας . 472.
 Σπερχεῖ . 1146.
 σπήλυγγος , i. e. σπηλαίς , *speluncae* . 46.
 σπιδάς . 1081.
 σπῖλος . 374.
 σπῖλον , i. e. νῆσον , *insulam* . 188.
 σπῖλος . 374.
 σπλάγχν' . 1121.
 σπλάγχνοισι . 413.
 σπλάγχνον . 465.
 σπληνῶ . 483.
 σποδόν . 179. 1158.
 σποδισμένων , i. e. φλεγομένων , *adustis* . 178.
 σποραὶ . 587.
 σποραῖς . 299.
 σποράς . 803. 1203. 1306. 1388. 1413.
 σπόρον , i. e. νεοσσόν , *pulum* . 750. ἐτιχόν , *filium* . 943.
 σπόρῃ . 221.
 σάζοντα . 391.
 σαθείς . 470. 616.
 σαθήσεται . 444.
 σαθμά . 1371.
 σαθμοῖσι . 272.
 σαθμών . 290.
 σαυροῖσι , i. e. σαυάροις , *sudis* . 291.
 σάχυν . 214. 621. 1430.
 σεγανόμης . 1095.
 σεῖγας . 659.
 σεῖγην . 350. 1103.
 σεῖγης . 361. 1280. 1469.
 σεῖγος . 1098.
 σεῖβοντα . 92.
 σεῖλαι . 472.
 σεῖλαις . 513.
 σεῖλασα . 58. 1348.
 σεῖρα . 670.
 σελγίσματα , i. e. ῥύπες , *excrementa* . Tzetz. ἀπο- ξύσματα , *strigmenta* , Etymol. in v. σελγίδες γάρ , subjungit , αἱ ξύ- σσαι , αἱ τὰς παλγὰς τῷ σώματος ἀποξύσσαι . 874.
 σελῶνται . 604.
 σελεῖ . 1414.
 σεμφυλα . 678.
 σεναγμάτων . 318.
 σεναγμών . 377.
 σενάζω , i. e. θρηνῶ , *lu- geo* . 307.
 σενάζων . 807.
 σενάξει . 366.
 σενάξεις . 973.
 σενει . 243.
 σενήν . 346. 649.
 σενοντες . 676.
 σενοντος . 194.
 σενη . 347.
 σενης . 45.
 σενησα . 303.
 σενησαι . 1144.
 σενω . 69 bis. 72.
 σεναῶν . 889.
 σεργοξυνέυνων . 935.
 σερηθεῖς . 1457.
 σεῖρνα . 758.
 σεῖρνεν , i. e. σῆθος , *pectus* . 40. 243.
 σεῖρσαι . 525.
 σεῖρσαι . 434.
 σεῖρσαν . 205. 1170. 1344.
 σεῖρσῶ . 233.
 σερφοπέπλη , i. e. τὴν λεον- τὴν ἐνδεδυμένον , *leonina induiti* . Etymol. in σεῖφος , ab ea voce , τὸ δέριμα significante , σερ- φοπέπλον dici aτ τὸν Ἡρακλέα , διὰ τὸ δέριμα τῷ λέοντος , ᾧ ἐχρήτο ἀν- τὶ περιβολαίῃς . 652.
 σεῖφος . 1347.
 σερχθεῖς . 1190.
 σεφηνφόρον , i. e. σεφανηφό- ρον , *vittatam* . 327.
 σεφος . 1228.
 σεψαι . 799.
 σεψαις . 625.
 σεσαι . 126.
 σεσας . 940.
 σεσει . 510.
 σεσεται . 1383.
 σεσεσι . 1064. 1427.
 σεσλον . 101. 1078.
 σεσλω . 120.
 σεμα . 4. 28.
 σεματι . 264.
 σεμης , i. e. λοιδορίας , *con- tumelias* . 395.
 σενοξ . 486. 795. 1181.
 σερθυγνα , i. e. ὀξύτητα , *summitatem* . 865.
 σερθυγξ , 492. i. e. ὀδὺς , *dens* . 1406.
 σερθυγξι , i. e. ταῖς ἐξοχαῖς καὶ ὀξύτησιν , *extremitati- bus et cacuminibus* . 761.
 σερνην . 1330.
 σερατηῶν . 1216.
 σερατηλάταις . 923.
 σερατηλάτη . 1301.
 σερατηλάτην . 897. 1012. 1142. 1444.

στρατόν . 176. 852. 945.
 1242. 1303. 1384.
 στρατοπλώτες, i. e. παρακα-
 λευομένους τὸν στρατὸν
 πλέειν, *jubentes exercitum
 vela facere* . 1037.
 στρατός . 284.
 στρατὸς . 210. 581. 591.
 στρατῷ . 362.
 934. 1210. 1377. 1421.
 στρέψασα . 362.
 στῆνόν, i. e. ἐπιθυμίαν, *li-
 bidinem* . 438.
 στροβίσει . 756.
 στροβίσεων . 1218.
 σρόβιλον, i. e. στρογγύλως,
rotunde, στρογγυλοειδῶς,
tereti-figurâ . Tzetz. Eu-
 stath. autem in Dionys.
 157. στροβιλισαδὲς, *instar
 pineae-nucis* . 89.
 σρόβιλος . 506.
 σρόμβω, i. e. κογχύλη, *co-
 chleâ* . 250.
 σρόμβων . 585.
 Στρυμόνος . 417. 1178.
 στρωφωμένη . 1372.
 συγνὰς . 776.
 συγνήν . 939. 989.
 συγνὸν . 1279.
 συγνός 116. i. e. συγνητός,
odiosus . 236. 324. i. e.
 κατηφής, *tristis*, vel συ-
 γνότητος ἄξιος, *tristitiâ
 dignus* .
 Στυγὸς . 706.
 συγχεμένην . 761.
 σύπος . 553. 1110.
 συφλά, i. e. τραχέα, *aspe-
 ra*, Tzetz. et Etymolog.
 in v. 737.
 σύ . 1189.
 συγγάμῃ . 1220.
 συγγενῶν . 453.
 σύγγνωθι . 3.
 σύγγονος . 1232.
 συγγόνων . 169. 308. 548. 732.
 συγκαταμνέσει . 1223.
 συγκατακλείσας . 738.
 συγκατασκάπτειν . 222.
 συγκατηρεφές . 1280.

σύγκληρον . 995.
 συγκοιμώμενος . 849.
 συλλαφύξαντες . 1267.
 συλλέκτροιο . 115.
 συμβαλόντα . 555.
 συμβαλὼν . 1447.
 συμμεμιγμένα . 677.
 συμπεφυρμένα . 293.
 συμπεφυρμένων, i. e. ἐπι-
 κοίνων, *communium* . 934.
 Συμπληγάδες . 1285.
 συμφλέξας . 1157.
 συμφλεχθήσεται . 24. 287.
 740.
 συμφοραὶ . 1087.
 συμφορᾶς . 954.
 συμφορὰν . 257. 910.
 σύν . 203. 232. 240. 488.
 751. 794. 873. 1013. 1242.
 1245. 1265. 1303. 1304.
 1327. 1372. 1377. 1418.
 συνδήσας . 1247.
 σύνδορπον . 135.
 συνδρομήν . 649.
 συνεκβράσσει . 898.
 συνθραύσας . 436.
 συνοικεῖ . 958.
 συνοικιστήρα . 964.
 σύνοικος . 754.
 συνοίκης . 1022.
 συνουσίας . 684.
 συντεβραυσμένη . 1109.
 συντεταργανωμένος . 1101.
 σὺός . 427. 1256.
 σύρσαν . 217.
 Σύρτιν . 648.
 σύφαρ, i. e. γηραιός, *senex*,
 Tzetz. λίαν γεγηραυτός,
decrepitus, Etymol. in
 v. 793.
 συφοῖσι . 676.
 σφαγαῖς . 190. 810.
 σφαγαῖσι . 440.
 σφαγαῖσιν . 614.
 σφαγὰς . 466.
 σφαγίων, i. e. σφαγιασθρίων,
mulctarum . 196.
 σφαλείς . 241. 430. 619.
 σφάλτην . 207.
 σφε, i. e. αὐτῇ, *ipsius* .
 1196.

σφενδόναις . Vide Eustath. in
 Dionys. vers. 457. 636.
 σφῆκας . 181.
 Σφήκειαν, i. e. Κύπρον, *Cy-
 prum*; et quidem Eust.
 in Dionys. 508. de Cyprio
 loquens, ὅτι δὲ, inquit,
 καὶ Σφήκεια ἐκλήθη ποτὲ
 καὶ Κερασία, ὅς Λυκόφρων
 δηλοῖ . 447.
 Σφιγγὸς . 7.
 σφίγγουσι . 410.
 Σφίκετον . 1465.
 σφραγεῖσιν . 614.
 σφραγίδα . 1382.
 σφραγίς . 509. 780.
 σφυρὸν, i. e. ἀσράγαλον,
talum . 493.
 σφῶ . 460.
 σχάσας, i. e. ἀνοίξας, *ape-
 riens* . 13. καταβαλὼν,
ejiciens . 99. 329.
 σχάσασα . 28.
 σχέτλι' . 815.
 σχήσει . 214. 571.
 σχοίνω . 665.
 Σχοινίδι . 832.
 σώζων . 1474.
 σωθεῖς . 788.
 σῶμα . 277.
 σῶν . 1473.
 σῶτερ . 512.
 σωτήρ . 1210.
 σωτήρα . 206.

T

Τ' . 40. 8c.
 τὰ . 1. 57. 170. 223. 334.
 508. 521. 701. 948. 1011.
 1267. 1373.
 ταγῶν . 1310.
 Τάναρον . 1106.
 τῆς . 53. 827. 954. 988.
 1160. 1188. 1394.
 τακῆναι . 672.
 τάλαινα . 31. 258. 315.
 ταλαύνη . 1283.
 ταλαύνης . 1215.
 ταλάντω . Eustath. ad Iliad.
 i. pag. 740. 26. testatur,

- τάλαντον *dicia* Lycophro -
 ne κυρίως αὐτὸ τὸ ὄργανον
 τῆς σαθμῆς, διὰ τὸ τάλαν,
 ἥτοι καρτερικὸν τῆς ἐργα-
 λείας, καὶ κοπιρὸν. 270.
 τάλας. 337. 746. 788. 933.
 ταλάσσει. 746.
 Ταμάσιον. 854.
 τάν. 12.
 Τάναϊς. 1288.
 Ταντάλα. 53.
 ταρακτῆς. *Videsis Eustath.*
ad Ill. l. pag. 873. li. 16. 43.
 ταραβήσσεας. 1177.
 τάριχον. 398.
 Ταρμινθέως. 1204.
 τάρροθον. 360. 1346.
 τάρροθος, i. e. βοηθός, *au-*
xiliatrix. 400. ἐκδικῆς,
vindex. 1040.
 Ταρτάρω. 1197.
 Ταρτησῶ. 643.
 ταρχυβεισαν. 369.
 ταρχύσαντο. 882.
 ταρχύσκει. 424.
 ταρχύσσειν. 728.
 Τάρχων. 1248.
 τὰς. 124. 125. 248. 303.
 460. 781. 827. 847. 855.
 926. 1039. 1094. 1099.
 1153. 1199. 1326. 1340.
 1399. 1443. 1450.
 ταῦθ'. 1373.
 ταυροκτόνον. 1169.
 ταυρομόρφω. *Vide Eustath.*
ad Ill. n. pag. 667. li. 15.
 1299.
 ταυροπάρθενον. 1292.
 ταῦρος. 464.
 ταυροσφάγον. 47.
 ταύρα. 269. 866.
 τάυρας. 561.
 ταύρω. 209. 555.
 ταύρων. 1192. 1414.
 ταῦτα. 584.
 ταφάς. 303.
 τάφον. 694. 831. 1061.
 τάφος. 43. 1155.
 τάφους. 72. 132. 164. 366.
 416. 446. 532. 1324.
 τάφρος. 290.
 τάφω. 154.
 τάφων. 559. 928. 1048.
 τε. 53. 84. 133. 169. 197.
 266. 372. 374. 448. 451.
 541. 548. 522. 566. 591.
 611. 634. 646. 649. 699.
 697. 718. 791. 803. 808.
 867. 905. 911. 924. 937.
 1074. 1084. 1087. 1129.
 1166. 1204. 1234. 1240.
 1245. 1248. 1274. 1275.
 1276. 1278. 1288. 1338.
 1352. 1367. 1389. 1405.
 1406. 1430. 1440. 1448.
 τέγγων. 718. 885.
 Τέγγυραν. 646.
 τεθμός, i. e. νόμος, *con-*
suetudo. 859.
 τεθμῶ, i. e. νόμος, *lege*.
 1173.
 τεθραμμένον. 502.
 τείνει. 700.
 τειχέων. 1418.
 τειχοποιῶ. 617.
 τέκνα. 232. 1263.
 τεκνοί. 867. 963.
 τέκνοις. 1125.
 τεκνοράσης. 38.
 τέκνων. 124. 203. 236. 365.
 1220. 1260. 1318.
 τεκόντος. 501.
 τεκόντων. 371.
 τεκῶσαι. 637.
 τεκῶσαν. 39.
 τελεῖν. 1387.
 Τελφεσία. 1040.
 Τελφεσίος. 562.
 Τέμεσσαν. 1067.
 Τεμμικία. 786.
 Τεμνίκων. 644.
 τέμνων. 1288.
 τεμών. 624.
 Τενθρηδόνοος. 899.
 τένοντα. 1112.
 τέραμνα, i. i. σέλην, *la-*
queare. Tzet. et Eust.
ad Odys. v. pag. 1943. 5.
 361.
 τεράμνων. 350.
 τέρας. 1465.
 Τέρειναν. 726. 1008.
 Τερμινθός. 706.
 Τερμινθέως. 1207.
 τερπνόν. 308.
 τερσαίνων. 390.
 τερφθεῖς. 744.
 τέταρτοι. 588. 1388.
 τέταρτον. 168. 221. 431.
 τετικῶς, i. e. ἀποδῶς, *pen-*
dens. 765.
 τετμημένω, i. e. συγκοπέν-
 τι, *interempto*, vel κο-
 πέντι, *retusa*. 1001.
 τετρανθάσσα. 781.
 τετραπλάς. 1367.
 τετράπνην. 1313.
 τετρασκελῆς. 74.
 τετρήνας, i. e. διατρυπή-
 σας, *perferans*. Etymol.
in v. 122. 422. 948.
 τετρωμένος. 312.
 τετρωμένω. 63.
 Τεύκρω. 1303.
 Τευταρείοις. 56.
 τέυξει 857. i. e. κατασκε-
 υάσει, *efficiet*. 949. 1001.
 τεύξειν. 1473.
 τεύξσει. 1128.
 τεύξω. 1142.
 τεύχει. 532.
 Τευχεύων. 877.
 Τευχοπλάσιν. 1379.
 τέφρην. 368.
 τεφρώσας. 227.
 τέχνας, i. e. μηχαναῖς,
machinamentis. 945.
 τέχνη. 386.
 τέχνην. 637.
 τῇ. 513. 1282. 1405.
 τηγόνοισι. 382.
 Τηθύν, i. e. θάλασσαν,
mare. 1069.
 Τηθύος. 712.
 Τήλαμον. 1333.
 τηλαυγῇ. 272.
 τῆλε. 467. 924. 947.
 τηλικῶνδε. 819.
 τηλόθεν. 1426.
 τηλῶ. 955. 1035.
 τημελῶς. 977.
 Τημενείων. 804.
 τῆμος. 357.

τὴν . 44. 102. 112. 141.
166. 167. 190. 195. 286.
316. 403. 449. 639. 717.
722. 723. 727. 843. 936.
1025. 1195. 1197. 1251.
1271. 1282. 1292. 1296.
1312. 1318. 1319. 1331.
1360. 1379. 1388. 1407.
1460.
Τηνέρη . 1211.
τιρῶσιν , i. e. φυλάττει ,
servant . 875.
τῆς . 18. 77. 129. 143. 170.
175. 320. 337. 341. 344.
356. 505. 549. 609. 651.
744. 750. 792. 829. 843.
851. 1004. 1159. 1234.
1287. 1388. 1393. 1145.
τιτωμέναις . 1141.
τιτωμένος . 117.
τὶ . 462. 568. 1283. 1410.
1451. 1465.
τιβήνα , i. e. τὸν τρίποδα ,
tripodem . 1104.
τιθαμβώσασεντος . Λυκόφρων ,
inquit Etymolog. in v.
ἐπιμελείας ἀξιῶντος . κυ-
ρίως δὲ ἐπὶ τῶν μελισ-
σῶν λέγεται παρὰ τὸ τιθέ-
ναι τὴν βόσιν . 622.
τιθίνης . 138.
τιθινὸν . 1398.
Τιθωνὸν . 18.
τιμαλφέςατον . παρὰ Λυκό-
φρονι , inquit Etymol. in
v. πρᾶγμα ἄγαν τίμιον .
364.
τιμᾶς . 1125.
τιμωρῶμένη , i. e. τιμωρῶσα ,
ulciscens . 1117. 1366.
τιμωρῶμενος . 1397.
τινθῶ . 36.
τίνοντες . 1092.
τίνων . 932.
τίς . 121. 333. 535. 623.
639. 670. 1111. 1232.
1447. 1458.
τίσειτ' . 1152.
Τιταρῶνειον . 881.
Τίταρον . 904.
Τιτῆνας . 708.

Τιτηνίδα . 231.
Τιτῆς , i. e. ἡμέρας . lucis-
diurnae . 941.
τιτύσκων . 1403.
τίφη . 268.
Τίφους . 890.
Τιτώνιον . 1276.
Τίτωνος . 1406.
τλήμον . 52. 968. 1075.
τλήμονες . 609.
τλήμονι . 1185.
τλήμονος . 773. 828.
τλήμων . 240. 348. 488.
1184. 1451.
τλήσεθ' . 850.
τλήσεται . 277. 775. 777.
Τμῶλον . 1351.
τὸ . 204. 214. 280. 329.
339. 813. 941. 1228.
1363. 1472.
τοῖ . 81. 139. 1181.
τοιαῖς . 1093.
τοιγάρ , i. e. διὰ τῆτο , pro-
pterea . 943.
τοίς . 1232.
τοῖς . 53. 56. 240. 346. 372.
511. 744. 1063. 1338.
1356.
τοῖσι . 948.
τοιῶνδ' . 30.
τοκᾶς . 316. 498. 1412. ubi
de Asiâ sermo est , et ad
locum respiciens Eustath.
in Dionys. 270. sic male
loquitur : Ἡρόδοτος δὲ
φησι (Melp. 45.) τὰ τρία
τῆς γῆς τμήματα ἐπωνυ-
μίας ἔχειν γυναικῶν , λέ-
γων , ὅτι Λιβύη μὲν ἀπὸ
Λιβύης λέγεται γυναικὸς
αὐτόχθονος . ἡ δὲ Ἀσία ,
ἀπὸ τῆς Προμηθέως μη-
τρὸς ἐπονομάζεται . Λυ-
κόφρων δὲ ἔχ' ἕτως , ἀλλ'
ἀπὸ Ἀσίᾳ τῆς Ἀττοῦς κα-
λεῖσθαι φησιν αὐτὴν . Sed
errorem suum emendat
in vers. 620. sic ajens :
Ὅτι Ἀσία ἡ χώρα ὠνόμα-
σαι ἀπὸ Ἀσίᾳ τῆς Ἀττοῦς ,
ὡς καὶ ἐν τῷ περὶ Εὐρώπης

λόγῳ εἴρηται . ἡ ἀπὸ Ἀ-
σίας μητρὸς Προμηθέως
(l. Ἐπιμηθέως , ut melius
cum Lycophrone conve-
nias , quamvis nil refe-
iat , quum utriusque fue-
rit mater Asia .) ὡς καὶ Λυ-
κόφρων βέλεται .
τοκῆος . 1394.
τόκοι . 1245.
τόκοις . 1258.
τόκον . 1013.
τόκων . 427. 842. 942.
τόλμας . 551.
τομαῖς . 601.
τόμαρε . 223.
τὸν . 19. 51. 58. 93. 134.
149. 155. 163. 168. 172.
174. 176. 250. 264. 271.
310. 342. 352. 385. 387.
417. 421. 426. 429. 430.
431. 484. 492. 495. 502.
526. 528. 538. 571. 618.
632. 764. 803. 816. 831.
833. 838. 839. 860. 899.
901. 911. 937. 1011. 1153.
1172. 1201. 1313. 1307.
1349. 1384. 1411. 1419.
1444. 1468.
τοξοδάμνον . 1331.
τοξευμάτων . 662. 1205.
τόξων . 310.
τόποις . 1253.
τόπων . 964. 967. 1257.
τόργοισιν . 1080.
τόργος . Suidas in v. τόργος
παρὰ Λυκόφρονι ὁ κύκ-
νος . 88.
τόργη . 357.
τορητὸν . 456.
τόρμασι . 487.
τόρμαν . 262.
Τορῶνης . Eustath. ad Dio-
nys. 327. . . . ἐνθα πρ
(prope Aegaeum) καὶ τό-
πος τις κατὰ παραφθορὰν
Τορῶνη λεγόμενος , ὁ μω-
νύμως , ὡς εἴοικε , Τορῶνη
τῇ τῆς Θρακικῆς Πρωτέως
θυγατρὶ , κατὰ Λυκόφρο-
να . Ubi tamen duplici

errore dissentit a Lycophrone, quicum convenire velle videtur. primo quidem, quod Proteum Aegyptium, Thracium faciat pro Torone: secundo autem, quod hanc filiam, nec uxorem, illius dicat. 116.

τοσαῦτα. 1281.

τόσον. 692.

τοσόσδ'. 766.

τοσῶτον. 812.

τόσσ'. 1461.

τοσῶνδε. 228.

τότ'. 290.

τῆ. 62. 67. 160. 163. 185.

202. 210. 269. 285. 312.

433. 454. 494. 495. 571.

617. 619. 652. 659. 663.

667. 694. 765. 816. 831.

840. 871. 901 bis. 1012.

1030. 1046. 1066. 1201.

1378. 1391. 1399. 1444.

τῆμὸν. 1215.

τῆπιδέρπιον. 661.

τῆπιλώβητον. 1173.

τῆς. 131. 226. 366. 518.

564 bis. 648. 987. 1061.

1087.

τῆτάκις, i. e. τότε, tunc. 891.

τῆτῳ. 1268.

τῆτων. 1346.

Τραμβήλξ. 467.

τράμπιδος. 1299.

τράμπις. 97.

Τραμπύας. 800.

τράπεζαν. 137. 1250.

τραπείς. 463.

Τράρωνος. 1159.

τραῦμα. 610.

τράφῃς. 1001.

τράφῃκος. 641.

τραχήλω. 1344.

Τραχίνα. 905.

τραχύς. 374.

τρέμσαν. 49.

Τρέμων. 402.

Τρήρωνος. 87. 423.

τρήσσει. 665.

τρητὸν. 456.

τριάκοντ'. 1255.

Τριάνορος, i. e. πολυάνδρς, multivirae. 851.

τριάυχενος. 1185.

τρίβον. 180.

τρίβος. 11. 90.

Τριγένητος. 519.

τρίδειρον. Eustath. ad Dionys. 467. καὶ εἰς οἶον ἐτυμολογία τῆς

Τρινακίας, οἶονεὶ τριακρίας, ὅ ἐστι, τρία ἐχέ-

σης ἄκρα. διὸ καὶ ὁ Λυκόφρων τρίδειρον νῆσον λέ-

γει αὐτὸν, καὶ ὁ Πίνδαρος τριγλάχινα. 966.

τριεσπέρς. 33.

τρίκεφαλος. 680.

τρικυμία. 465.

τρίμορφος, i. e. τρικέφαλος, triceps. 1176.

τρίορχας. 148.

τριπάτρς. 328.

τριπλά. 69.

τριπλαῖς. 93. 144. 636.

τριπλανῆς. 846.

τριπλάς. 472. 712. 1367.

τριπτύχης. 573.

τρισσῆς. 424.

τρισσῶν. 964.

τρίτον. 433. 860.

τρίτος. 494. 1378.

Τρίτωνι. 887.

Τρίτωνος. 39. 119. 576.

τριωνύχῳ. 392.

Τροϊζηνίας. 610.

Τροπαίας. 1328.

τρόπιν. 747. 1025.

τρόπης. 138.

τρόπῳ. 1400.

τροφὴν. 573.

τρέφειν. 265.

τροφὸν. 127.

τροφῶν. 1284.

τροχαλῶν. 1064.

τρόχιν. 1471.

τρυγὰς. 677.

τρυτάνης. 270.

τρύφος. 607.

Τρύχατα. 374.

τρύχσαν. 582.

τυκίσμασιν. 349.

τυλίσσων. 11.

Τυλλησίης. 993.

τυμβείαν. 882.

τυμβευθήσεται. 413.

τύμβον, i. e. ναὸν, templum. 313. 1050.

τύμβος. 401. 613. 1203.

τύμβης. 919.

τύμβῳ. 335.

Τυμφαῖος. 802.

Τυμφρητίων. 902.

Τυμφρητὸν. 420.

τυπείς. 981. 999. 1105.

τυπέντα. 233. 310.

τυπώματι. 1299.

τυμώσας. 1260.

τυπωτὴν. Vide Eustath. ad Iliad. ε. pag. 1270. E. Fl. 262.

Τυρσηνία. 1239.

Τυρσηνικόν. 715.

Τυρσηνικῶ. 649.

Τυρσηνὸν. 1085.

Τυρσηνός. 1248.

Τυρσηνῶν. 805.

τύρσιος. 834.

τύρσιν, i. e. τεῖχος, moenia. 1209. 1273.

τύρσις, i. e. τεῖχος, moenia. 717.

τυτθόν. 749.

τυφλαῖς. 1102.

τυφλωθέντος. 765.

Τυφῶνα. 177.

Τυφῶνες. 689. 825. 1353.

τυχεῖν. 1457.

τύχην. 1088.

τύχης. 1081.

τύψαι. 529.

τύψας. 40. 795.

τῷ. 392. 469. 473. 557.

660. 886. 963. 1265. 1270.

1327. 1369. 1387. 1404.

1414.

τῶν. 8. 60. 206. 222. 265.

482. 559. 567. 774. 933.

967. 1067. 1192. 1226.

1249.

τῶνδε. 517.

Υ

ὕβριν . 1296.
 ὕγρόφριτες . 88.
 ὕδρον . 1313.
 ὕδωρ . 647. 869. 1009.
 ὕλακτῆσασα . 1386.
 ὕλατς . ὕλατς dicitur A-
 pollo , inquit Eustath. ad
 Ili. ε. pag. 1267. ab Hylā
 Cypri urbe . 448.
 ὕλοκρὸς . 1111.
 ὕμεις . 1151.
 ὕμνηθεῖσαν . 1271.
 ὕμνηθήσεται . 1449.
 ὕπαι . 1103.
 ὑπείκειν . 778.
 ὑπείξει . 1412.
 ὑπέρ . 25. 46. 108. 226.
 641. 882. 928. 1085. 1254.
 1336. 1427.
 ὑπερβε . 275.
 ὑπερποτατο , i.e. ὑπερεπέτε-
 το , *superuolabat* , ὑπερε-
 φέρετο , *superferebatur* .
 17.
 ὑπέρτατον . 259.
 ὑπηρετής . 1408.
 ὕπνον . 1051.
 ὕπνος . 766.
 ὕπνω . 280.
 ὑπό . 442.
 ὑποσπάσας . 282.
 ὕσμίνῃσιν . 1358.
 ὕσπληγας , i.e. ἀγκύρας .
anchors . 22.
 ὕσάτην . 368.
 ὕσερον . 1251.
 ὕσέρω . 1031.
 ὕψάρυς . 647.
 ὕψηλόν . 703.
 ὕψιστον . 305. 787.

Φ

Φάβας . 380.
 Φάγρον . 388.
 Φαίακας . 632.
 Φαιδρά . 862.
 Φαιδρὸς , i.e. λευκός , *albus* . 680
 φαῖνη . 385.

φαίνεσθαι . 25.
 φαισρόν . 334.
 Φάλαγγα . 931.
 Φάλας . 84.
 Φάλαινα . 841.
 Φαλακραῖα , i.e. Ἰδαῖα ,
Idaeae . 24.
 Φαλακραῖον . 1170.
 Φάλανον . 906.
 φαληριᾶν . 491.
 φαληριῶσαν , i.e. τὴν Λευκὴν
 νῆσον , τὴν λευκαينوμένην
 ἐκ τῆς ἀφρῆς , *Leucen in-*
sulam , *albescentem ex*
undarum spuma . Tzetz.
 et Eustath. ad Iliad. γ. pag.
 913. Ed. Fl. et Iliad. ν. pag.
 962. 58. Edit. Rom. 188.
 Φαλήρης . 717.
 Φάλλαισι . 394.
 Φαλωριάς . 1147.
 φανείς . 679.
 φανέν . 1057.
 φάος . 304. 941. 1056.
 φαρμακρυός . 61.
 φαρμακτιρίοις . 1138.
 φάσγανον . 1169.
 φασγάνος . 685. 1323.
 φασγάνω . 328.
 φασγάνων . 191.
 φάσμα . 822.
 φάσσα . 357.
 φάτιν . 1051.
 Φαυσήριος . 212.
 φείσεται . 1220.
 φελλόν . 756.
 Φεραῖαν . 1180.
 φέρβοντο . 85.
 φέρειν . 776.
 Φερέκλειος . 97.
 φέροντας . 299.
 φερώνυμον . 599.
 φερώνυμος . 1081.
 φερωνύμης . 164.
 φεύγοντες . 604.
 φεψάλλω , i.e. πυρκαῖα , *ro-*
go . Vid. Eust. ad Odys. π.
 pag. 1802. lin. 62. E. R. 178.
 Φηγαλεύς . 212.
 Φηγίνων . 482.
 Φηγίς . 16.

Φηγόν , i.e. βάλανον , *glan-*
dem . 83.
 Φηγότευκτον . 1432.
 Φηγῶ . 554.
 Φηλώσας , i.e. ἀπατήσας ,
decipiens . Tzetz. et Eust.
 ad Iliad. ι. pag. 781. lin.
 11. 785.
 Φήμας . 235.
 Φήμασιν . 1455.
 Φήμας . 1472.
 Φημίς . 1324.
 Φημισθήσεται . 1082.
 Φηραίους , i.e. Λάκωσι , *La-*
conibus . 552.
 Φθαρέντων . 657.
 Φθείροντα . 632.
 Φθειρών . 1383.
 Φθερεῖ , i.e. ἀνέλη , *interfi-*
ciet . 554.
 Φθέρσαντες . 1003.
 Φθέρσας . 1402.
 Φθίσει , i.e. Φθερεῖ , *occi-*
det . 801.
 Φθιτοῖσι . 1400.
 Φθιτῆς . 457. 566.
 Φθιτῶν , i.e. νεκρῶν *mortuo-*
rum . 198. 618. i.e. ἀνθρώπων ,
hominum . 369.
 Φθογγήν . 1320.
 Φθόρον . 1000.
 φίλαντο , i.e. ἠγάπησαν ,
amant . 274.
 φιλαυδομαίμης . 566.
 φίλιον . 1242.
 φίλοις . 1449.
 φίλος , i.e. ἠγαπημένος ,
amatus . 238.
 φίλτατον . 265.
 φίλων . 657.
 Φιτρῶ . i.e. τῆς Ἀλεξάνδρας ,
Alexandri . 913.
 Φίτυμα . 453.
 Φίτυν , i.e. γέννησιν , *geni-*
torem , nempe Ancaeam:
 atque Eustath. ad hemisti-
 chium illud Hom. Ili. ι.
 542. de apro Calydonio
 loquentis : πολλὰς δὲ πυ-
 ρῆς ἐπέβησ' ἀλεγεινῆς ,
multos autem ascendere fe-

cit tristem rogam, Quo-
rum unus, annotat, Ly-
cophroneus ille Ancaeus,
qui ἀμπελῶνα κατὰ πολ-
λὴν σπυρδὴν φυτεύσας, καὶ
ἀκῆσας ποθεῖν, ὡς καὶ ἂν
ἴσως τῷ ἐκείθεν οἶνῳ πίοι,
καὶ ψευδῆ τὸν λόγον ἐνχο-
μένος ἐλεγχθῆναι, ἦλθεν
εἰς τὸτο καιρῷ, ὡς τελεσ-
θορηθῆναι καρπὸν ἐκείθεν,
καὶ οἶνον ἐκβλήθῃναι, ὅς ὡς
ἐμελλεν ὁ Ἀγκαῖος πιεῖν,
ἦλθε καὶ τὸν φοιβάσαντα.
ὁ δὲ, εἰπὼν τὸ παροιμια-
ζόμενον, ὡς πολλὰ μετα-
ξὺ χείλεος καὶ ποτηρίου. τέως
μὲν ἔδοξε γελοῖος. ἐν
ἀπαρεῖ δὲ κατεφάνη σπυρ-
δαῖος. ἀκῆσας γὰρ ὁ Ἀγ-
καῖος εὐθύς τὴν περὶ τῷ
συσκορῶν, ῥίπτει μὲν τὴν
τῷ εἶναι κύλικα. ἰκδρα-
μῶν δὲ, σπᾶ τὴν τῷ θα-
νάτῳ, πιεσὼν ὑπὸ τῷ συί.
pag. 773-74. Edit. Rom.
486.

φλέγαν. 107. 179.
Φλεγρίας. i. e. Θρακικῆς,
Thraciae. 115.
Φλέγας. 1404.
φλέξας. 342. 916. 1430.
φλέξασα. 1078.
φλογί. 197. 1363. 1417.
φλογμῷ. 690.
φλοιδόμενος, i. e. φλογιζό-
μενος, inflammatus, exu-
stus. Vide Suidam in voc.
35.
φλοίσβων. 379.
φλοιῶτιν. 1422.
φόβη. 976.
φόβον. 685. 1403.
φοιβάζει, i. e. πλύνει, ab-
luit. 875.
φοίβαζεν, i. e. ἐμαντεύετο,
vaticinata est. 6.
φοιβάζων, i. e. καθαίρων τοῖς
ὑδασι, lustrans aquis.
731.
Φοιβαστρίας. 1468.

φοιβάσωσιν, i. e. πλύνωσι,
rigabunt, purgabunt. 1166.
φοιβόληπτον. 1460.
φοῖβον, i. e. καθαρὸν, purum.
1009.
Φοινίκης. 658.
φοινίξεις, i. e. αἱμάξεις,
cruentabis. 1191.
φοινίσις. 1080.
φοινίς. 507.
φοινίω. 1001.
Φοινოდάμαντος. 953.
φοιτάδος. 610.
φοναῖς. 1113.
φονεύς. 453.
φονῆ. 1038.
φόνος. 1435.
φόνον. 990.
φόνος. 1120. 1171.
φόνω. 268. 301. 446. 1191.
φορβάδες. 676.
Φόρκης. 1275.
Φόρκυνος. 376.
φόρκω. 477.
φορμίζων. 140.
φορυκτῆς, i. e. λεβαμμένους,
infectos. 864.
φορτηγοῖ. 1293.
φραδαῖς. 968.
φράζειν. 1470.
φράσας, i. e. εἰπὼν, dicens.
240.
φρένας. 1221.
φρενί. 9.
φρενός. 1189.
φριμαγμὸν, i. e. χρεμετισμὸν,
hinnitum. Tzetz. atque
Etymol. in v. φριμασσομέ-
νῃ. 244.
φρόνιν. 1456.
φρυκτωρία. 1096.
φρύκτωρον. 345.
φρύξ. 1397.
φυγαλεύς. 212.
φυγὰς. 175.
φυγῆς. 1431.
φυγὸν. 822.
φυγόντα. 157.
φυγῶσαι. 960. 1167.
φυγᾶν. 793.
φύζαν. 463.

φύλακα. 1218. 1469.
Φυλαμὸν. 593.
φυλάξει. 402.
φύλοπιν. 555.
φύζηλιν, i. e. δειλὸν, timi-
dum. 943.
Φύξιον, i. e. τὸν τῆς φυγῆς
αἴτιον, fugae auctorem,
vel τὸν δυνάμενον ποιῆσαι
φυγεῖν τὸν κίνδυνον, cum,
qui aleam possit avertere.
288.
φυσήσαι. 68.
φυταλμίας. 341.
φυτεῦσαι, i. e. γεννῆσαι, gi-
gnere. 220.
φυτοῖς. 1157.
φυτοῖσιν. 858.
φυτοσπόρῳ. 1304.
φῶκαι. 85.
φῶς. 57.
φώσσωνας, i. e. λαίψη, ἄρμε-
να, tela, carbasa. Tzetz.
Etymol. autem in φώσσων,
τὸ ἴσιον τῆς νεῶς πεφουση-
μένον, ὡς παρὰ Λυκόφρο-
νι, &c. 26.

X

X'. 180. 200. 812.
Χαλαδραῖον. 1342.
Χαλαδρῆς. 1444.
Χαλαστράος. 1441.
χαλκείησιν. 1077.
χαλκέων. 584.
χαλκηλάτῳ. 1434.
χαλκομίτρῳ, i. e. πολεμικῆς,
bellicosae. 997.
χαλκός. 560.
χαλκῷ. 456. 1260.
χαλκωρυχήσει, i. e. χαλκὸν
ἐργάσεται, aes elaborabit.
484.
Χαλυβδινῷ. Suidas in Χάλυ-
βες, ἐθνὸς Σκυθίας, ἐν-
θεν ὁ σίδηρος τίντεται. καὶ
Λυκόφρων, &c. Eustath.
autem in Dionys. 767. ...
τέτρε τῆς Χάλυβας, in-
quit, ἄλλοι Χαλβίως ἐκά-

λασαν (ἔθνος δὲ εἰσι Πον-
 τικόν, παρὰ τῷ Θερμώδον-
 τι) ἀφ' ὧν σίδηρος, φε-
 σίν, ἐξάγεται ὁ πρὸς τὰ
 σώματα ἐπαινέμενος, ἦτοι
 πρὸς τὰ σωματά. ὅθεν
 καὶ χαλυβικός κινάδων, καὶ
 πλεονασμῷ τῷ δ', χαλυβ-
 δικὸς παρὰ τῷ Λυκόφρονι,
 ὁ ἐξ ἀρίστου σιδήρου. 1109.
 χαμεινάδας. 848.
 χαμεινάδος. 319.
 χανδόν. 1425.
 χανῶσα. 317.
 χαονιτικῶν. 1320.
 χαονίτης. 1046.
 χαράξας. 1173.
 χάριν. 211. 1092.
 χάρμαις. 1271.
 χάρμαισι. 563.
 Χάρυβδιν. 740.
 Χάρυβδις. 668.
 Χάρων, i.e. ἀχμητὴς, ρη-
 gnatix. 260.
 Χάρωνος. 455. 660.
 χατίζων. 837.
 Χαωνικῶν. 1320.
 Χέαντος. 455.
 χέασα. 5.
 χελεὺς. 489.
 χεῖμα. 483.
 χεῖρα. 1171.
 Χειράδος. 1234.
 χεῖρας. 759. 917.
 χεῖρι. 569.
 χεῖρων. 607. 651.
 χεῖρώνακτες, i.e. οἱ διὰ τῶν
 χεῖρων ἐργαζόμενοι, fabri
 mercenarii. 521.
 χεῖσεται. 317.
 χελιδόνα. 1460.
 χελύσσεα. 727.
 χέλυστρος, i.e. γηραιὸς, se-
 nior. 340.
 χέρας. 501.
 χέρες. 300.
 χερμάδος. 20.
 χερμάδων. 333. 616.
 χερνίβας, i.e. θυσίας. sa-
 crificia. 209. 325.
 χερνίβων, i.e. θυτιρίων sa-

crificiorum, vel θυσιαστη-
 ρίων, altarium. 196.
 χερνίψουσιν, i.e. σφάγιασσι,
 jugulabunt, θύσσει, sacri-
 ficabunt. 184.
 χερσίν. 142. 914. 940. 1168.
 χερσαίας. 96.
 χερσαῖος. 480.
 χερσαῖος. 534.
 χερσὶ. 53. 661. 1102.
 χερσὶν. 41. 1224.
 χέσον. 120. 261. 624. 824.
 1416.
 χερσόνησον. 1391.
 χέρσε. 865. 1038.
 χερᾶν. 651. 777.
 χεῦμα. 647. 705. 1276. 1334.
 χηλῶ, i.e. κιβωτῶ, carpa.
 239.
 χηραμῶν. 181.
 χθόνα. 79. 473. 702. 718.
 951. 998. 1359. 1398.
 χθονὸς. 58. 341. 896. 1060.
 1276. 1438.
 χθών. 251.
 χιλίαρχος, i.e. χιλίων ναῶν
 ἄρχων, mille navim dux.
 210.
 χιλίωρον. 1153.
 χιλοῖο. 578.
 χιλῶ, i.e. τροφῇ, escae. 677.
 χιμαιρέως. 132.
 χιμαιτλα. 1290.
 χλέυν. 1386.
 χοᾶς. 1185.
 χοιράδας. 633.
 χοιράδων. 367. 373. 389. 1036.
 χολῆς. 1115.
 χόλυν. 1166.
 χόνδρον. 155.
 χσαινή, i.e. μιάνη, inqui-
 naverit. 268.
 χρασμῆσαι, i.e. βοηθῆσαι,
 opem-ferre. 547.
 χρασμῆσθουσιν. 292.
 χρη. 1410.
 χρηῖζει. 1269.
 χρηῖζοντες. 549.
 χρηῖζων. 479.
 χρημα. 364.
 χρήσει. 1051.

χρησμοῖς. 735. 1207. 1377.
 χρησμοῖσι. 133.
 χρησμολέσχην. 1419.
 χρησμῶν. 4. 225.
 χρόνον. 311. 571. 1153.
 χρόνος. 305.
 χρόνω. 1031. 1090.
 χρυσείας. 708.
 χρυσεργά. 1352.
 χρυσόπατρον. 838.
 χρυσῶ. 862. 888.
 χύσιν. 696.
 χύτλα. 701. 1099.
 χυτλῶσαι, i.e. λῆσαι, luere,
 πλῦναι, lavare. 322.
 Χωνίας. 983.
 χώραν. 1065. 1211. 1253.
 1342.
 χώρας. 891. 1368.
 χώρον. 200.
 χώρος. 1022.
 χῶσεται. 362.
 χῶσας. 698.
 χῶσῶ. 1064.

Ψ

Ψάλλουθα. 1420.
 ψαλάξεις, i.e. κινήσεις,
 movebis. Tzetz. Etymol.
 autem, κρέσεις, pulsabis,
 ψηλαφήσεις, fides-tracta-
 bis, ἀνευ σίτης κιθαρῖσεις,
 sine mercede cithara lu-
 des. 139.
 ψάλλουσα. 1453.
 ψάμμον. 1014.
 ψάμμω. 1156.
 ψαῦσαι. 278. 1039.
 ψευδηγόροις. 1455.
 ψευδήριον. 1181.
 ψευδηρίων. 1048.
 ψευδάμεινον. 932.
 ψευδωμότη. 523.
 ψίσεται. 639.
 ψυδραῖσι, i.e. ψευδέσι, fal-
 sis. 235. 1219.
 Ψύλλαν. 166.
 ψυχᾶσι. 684.
 ψυχὴν. 68.
 ψυχρὸν. 113. 396. 1033. 1113.

Ω . 180. 200. 812.
 ὦ . 9. 236. 258. 281. 308.
 512. 815. 1174 bis. 1189.
 ὦ . 116. 207. 211. 393. 532.
 1324. 1372. 1446.
 ὠρέναι, i.e. Ωκεανῶ, Oceani . 231.
 ὠγκωμέναι . 299.
 ὠγύγαι . 1206.
 ὠδίνοντα, i.e. γεννώντα, edentem . 342.
 ὠδίναι . 830. 842. 942. 1198.
 ὠδίνος . 477.
 ὠκνηότα . 987.
 ὠκίναρος . 1009.
 ὠκινάρι . 729.
 ὠκισα . 692.
 ὠκισμένην . 1254.
 ὠκρυωμένοι . Vide Etymol.
 in κηκᾶς . 545.
 ὠκὺς . 982.

ὠλένας, i.e. χερσίν, mani-
 bus . 205. 1135. 1183.
 ὠλένας . 114.
 ὠλένη . 331.
 ὠλενίτην . 115.
 ὠλένας . 590.
 ὠμὰ . 323.
 ὠμηςαῖ . 184.
 ὠμηςαῖς . 955.
 ὠμηςαῖ . 455. 871.
 ὠμόθριξ . 340.
 ὠμόσιτα, i.e. ὠμὰ, cruda,
 vel ὠμῶς, crude . 654.
 ὠμόφρων . 1203.
 ὠν . 1242.
 ὠν . 305. 316. 382. 506. 561.
 570. 589. 637. 844. 903.
 961. 1457.
 ὠνητός . 338.
 ὠπασα . 887.
 ὠπλισαν . 438.
 ὠπλισα . 917.
 ὠπλισμένοι . 636.

ὠργωμέναι, i.e. ἐκτεταμέ-
 ναι, extensos, ἠπλωμέ-
 ναι, inflatos . 26.
 ὠρίνε . 1329.
 ὠρίτην . 352.
 ὠρόθυον . 693.
 ὠρφανισμένης . 103.
 ὠς . 4. 15. 76. 93. 219. 293.
 354. 369. 445. 452. 462.
 489. 742. 755. 789. 790.
 815. 1116. 1432.
 ὠσὶ . 254.
 ὠσπερ . 128.
 ὠσε . 252. 1430.
 ὠστρακωμένην, i.e. τῷ ὀστρά-
 κῳ ὡς ἐσκεπασμένην, ri-
 tamine oui obiectam . 89.
 ὠτρυνας . 1471.
 ὠτρυνε . 471.
 ὠθειλε . 224.
 ὠφελ' . 219.
 ὠφελεῖν . 1459.
 ὠφελήσαντα . 945.

Τ Ε Λ Ο Σ .

IMPRIMATUR.

Si theobaldus Rector P. Mag. S. Palae Apostolicae.

Reverendissimi Patris Archiep. Philippi. Vicar.

IMPRIMATUR.

Fr. Thomas Vincentius Papi Ord. Praed. Sac. Palae.

Apostolici Magister.

Errata in prima Operis parte

Corrige

Pag. XVI.	in not. li. 6.	ὡς περ .	ὡς περ .
19.	colum. 2. li. 10.	Ἴλος .	Ἴλος .
75	paraph. li. 1.	Celtum .	Celtrum .
140	emend. c.	συγγράψαντα .	συγγράψαντα .
143	emend. e.	Κυρχῆος .	Κυρχῆος .
152	var. li. 2. post τομαῖσι	supple alii ,	
153	paraph. li. 5.	vulneravit .	vulneravit .
161	emend. a	Λακωνικῆς .	Λακωνικῆς .
238	col. 2. li. 8.	Μενέλαος .	Μενέλαος .
299	vers. 1157.	comburens .	comburens .
343	vers. 1388.	Dymanteo .	Dymanteo .

In altera Operis parte .

Pag. 9.	col. 2.	li. 22-23	excipitur .	excipitur .
12	1	33	parvum .	parvum .
13	2	24	petetenda .	petenda .
47	2	18-19	allegogorice .	allegorice .
50	2	15-16	Lapidorum .	Lapideorum .
67	1	10	propriusque .	propiusque .
81	1	10	pospositum .	postpositum .
95	2	46	Sythonis .	Sithonis .
138	2	9	inabitarunt .	inhabitarunt .
171	1	29-30	mammillam .	mamillam .
172	1	3	Hippolita .	Hippolyta .
174	not.	8	Cranaica .	Cyrenaica .

IMPRIMATUR.

Si videbitur Rmo P. Mag. S. Palat. Apostolici .

Benedictus Fenaja Archiep. Philip. Vicesg.

IMPRIMATUR.

Fr. Thomas Vincentius Pani Ord. Praed. Sac. Palatii
Apostolici Magister .

ISAACII,
SIVE
JOHANNIS TZETZAE
COMMENTARIUS
IN
LYCOPHRONIS CASSANDRAM,
LATINE REDDITUS, ET NOTIS ILLUSTRATUS.

ISAAC

315

JOHANNIS TERTIAE

COMMENTARIUS

IN

LYCOPHRONIS CASSANDRAM

LYCOPHRONIS, ET NOTIS ILLUSTRATIS.

ISAACII TZETZAE PROLEGOMENA

De variis Poetarum Generibus.

Qui poematum lectioni operam suam sunt daturi, horum maxime interest, varia poetarum genera cognoscere, ut iis rudimentis initiati ad illorum chorum accedentes, sciant, quale poematis genus aggrediantur. Quod enim *poeta* indefinite dicimus, generale et aequivocum nomen est, complures in species distributum, nimirum in Poetam per excellentiam atque indefinite vocatum, in Lyricum poetam, in Dithyrambicum, in Jambographum, Tragicum, Satyricum, Comicum, in Elegiographum, in Epigrammatographum, qui et Anathematicus vocatur: in Hymnographum, in Asmatographum, qui etiam cantor nominatur: in Epithalamiographum, in Monodum, et sexcentas alias in species, quas recensere longum et molestum etiam perito esset.

Ceterum laudatorum poetarum signa nobis et indicia docenda sunt, quibus facile illi inter se dignosci queant. Itaque eorum, qui indefinite atque excellentiae causa Poetae vocantur, quatuor haec sunt signa: Carmen heroicum, fabula allegorica, historia, et maiestate gravis oratio: sine quibus versificatores tantum nominantur. Heroici Poetae, quinque celebres: Homerus, Hesiodus, Panyasis, Antimachus, et Pisander. Recentiores autem tot sunt, quot folia floresque pullulant verno tempore. Atque haec quidem illorum sunt indicia, qui per excellentiam Poetae dicuntur. Lyricorum autem nota est, quod illorum carmina ad lyram canuntur, choro ex quinquaginta viris in orbem stante, ac pro

munere taurum accipiebant; quod Dithyrambicis etiam commune erat: nisi quod hi illud plus Lyricis haberent, quod volubiles ad Bacchum hymnos texerent, ac tripode donarentur. Hi hymni Dithyrambi ab ipso Dionyso nomen acceperunt, qui per duas *θύρας*, *fores* dicitur egressus: natus videlicet ex Semeles utero, et Jovis femore. Lyrici, decem fuerunt illustres, Stesichorus, Bacchylides, Ibycus, Anacreon, Pindarus, Simonides, Alcman, Alcaeus, Sappho, et Corinna. Dithyrambici, insignis poeta, Philoxenus Cytherius. (Dithyrambum, hoc est circularem chorum, princeps Corinthi instituit Arion Methymnaeus.) a quo secundi, Lassus, Labrines, Hermioneus. Jambographorum poetarum indicium, convicia per Jambos, et abusive etiam per aliud quodvis carminis genus, fundere. Praestantes Jambographi tres fuerunt, Ananias, Archilochus, Hipponax. Tragicis, Satyricis, et Comicis poetis, commune quidem est, quadratum constituere chorum, *τράγων* *hircum*, aut *τρύγα*, id est mustum, accipere, et gesticularie in scena illorum actus recitari agique; sed in eo differunt inter se, quod Comoedia risus habeat et scommata, ac sexdecim saltatores: Tragoedia autem et Satyra undenos perinde saltatores, quamquam in eo discrepent, quod Tragoedia planctus gemitusque solum contineat: Satyra vero lamentationibus fletibusque hilaritatem commisceat, et a lacrymis ad gaudium transire consueverit. Discrepant porro Tragoedia et Comoedia, quod illa vitam

dissolvat, haec autem componat. Dicta est Comoedia, aut quia tempore τῆς κώματος, id est somni, inventa fuit: aut ἐν ταῖς κώμας, nempe in Vicis: aut ἐν ταῖς κώμας, id est, in latifundiis: vel denique quod inter κώμας, comissationes computationesque Bacchi crapulosas sit reperta. Tragoedia autem ab eo vocata est, quod in illa victor τραγόν, hircum, aut τρύγα, hoc est mustum, acciperet praemium: vel quod ab initio scenici os perlinirent τραγὶ, faece: aut quia τετραγώνως, quadrato schemate in ea stabant, tetragoedia et Tragoedia: aut demum quod τραχέας ᾠδὰς, asperas cantilenas resonent lamentationes, trachoedia et Tragoedia. Ac satyra, a satyris, nempe agricolis vilibusque hominibus, ejus inventoribus. Ceterum tragici poetae sunt, Aeschylus, Sophocles, Euripides, Arion, Thespis, Phrynichus, Jon, Achaeus, aliique innumeri recentiores. Actores comici extitere, Aristophanes, Cratinus, Plato, Eupolis, Pherecrates, et alii. Ac neoterici, Menander, Philemon, Philistion, et ampla series. Satyricus autem fuit Pratinas. Atque haec quidem de Tragiciis, Satyricis, Comicisque vatibus dicta sunt.

Elegiographorum poetarum indicia sunt, quod commiserationibus, luctu, ac querimoniis vita functos celebrent elegiaco proprie carmine, improprie autem et alio. Elegiaci poetae fuerunt, Callimachus, Mimnermus, et Philetas. Epigrammatographorum simul et Anathematicorum signa sunt, quod in statu, templorum donariis, aliisque ejusmodi aliquibus, epigrammata scribant, quemadmodum Homerus fecit in illa ab Medii filiiis dono accepta phiala, quam Delphico Apollini dedicavit hacce epigraphe:

(1) *Quod donum accepit, consulto donat Homerus,*

(1) Epigramma habes et in Certam. Homeri et Hesiodi, non inter Homeri fragm. tom. 5. pag. 138. edit. Lips. (2) Lib. 5. cap. 102. (3) Integrum fragmentum habes apud Apulejum de Mundo, Proclum, et Eusebium. Occurrit et in Poesi Philosoph. pag. 81. et in Edit. Orph. Traject. pag. 246. (4) Initium Hymn. in Apoll. (6) Fragmentum habes in Hes. edit. Lugd. pag. 203. et Patav. pag. 272.

Phoebe, tibi; huic contra famam largire decusque.

Epigrammatographi poetae fuerunt, Simonides ille vetus, cujus meminit (2) Herodotus: Alcaeus junior, qui sub Vespasiano Augusto et Tito vixit: Athenaeus, Proclus, Palladas, Agathias, aliique bene multi. Hymnographi poetae sunt, qui hymnos in Deos pangunt, quemadmodum antiquus ille Orpheus, Homerus, Hesiodus, Asclepiades, aliique. Scripsit enim Orpheus, praeter astrologica, epodica, magica, aliaque, vel hymnos in Jovem caeterosque divos, ad hunc modum:

(3) *Juppiter omnipotens est primus, et ultimus idem;*

Juppiter est caput, et medium: Jovis omnia munus.

et Homerus;

(4) *Memor ero, neque obliviscar longejaculantis Apollinis.*

ac reliqui similiter, ne sim prolixus: Neque enim ad hos aliosque complures quae attinent ignoramus. Asmatographorum, qui et cantores dicuntur, indicia sunt, quod asmata et odas ad musicam, et lyram, et barbitum, et citharam, et quodvis demum musicum instrumentum conscribant: quales fuere, juxta Demetrium Phalereum, Automedes, Demodocus Laerisque Corcyraei, Ithacensis Phemius, et reliqui, quos laudatus Phalereus recenset: neque enim ad nostrum aevum sunt perventi. Epithalamiographi poetae sunt, quotquot nuptialia carmina, sive encomia ad sponsores in nuptiis, componunt, qualis fuit Agamestor ille Pharsalius, aliique: quin et ipse Hesiodus epithalamia finxit in Peleum Thetidemque:

(5) *Ter beate Aeacida, quaterque beate Peleu,*

Qui domi sacrum lectum conscendis.

Monodi denique vocantur poetae, qui sub una tantum persona funebria carmina condunt: per catachresin vero, qui sub una tantum persona totum argumentum explicant, ut modo in hacce Alexandra Lycophron agit: Exhibet enim solum famulum, totum argumentum exponentem. Alioqui tamen Tragicum no-

vimus hunc Lycophronem, sexaginta quatuor, aut sex supra quadraginta, fabularum auctorem. Sed quoniam ad poetas quae attinent distinximus, accurateque explicuimus, congruum est, ut de nostro etiam hoc monodo Lycophrone aliquid dicamus.

DE GENERE, VITA, ET SCRIPTIS

LYCOPHRONIS.

Lycophron hic, genere fuit Chalcidensis, filius Soclei, vel, ut nonnulli volunt, Lyci historiographi; et unus ex septem illis poetis, qui, ob septenarium numerum, *Pleiadis* dicebantur. Eorum nomina, haec: Theocritus, Bucolicorum auctor: Aratus, qui Phaenomena conscripsit et alia: Nicander, Aeantides, aut Apollonius, qui Argonautica contexit: Philicus, Homerus junior Tragicus (Fuit enim et alius Homerus, cujus ego Hesiodum reor coaetaneum: quamvis cum vetere illo Homero nonnulli eum confundant) Andromachi filius, Byzantius, Tragoediarum auctor quinquaginta septem; et noster Lycophron: quamquam imperiti quidam alios censeant *Pleiadis* vates. Ceterum temporibus Ptolemaei Philadelphi et Berenices, filiorum Ptolemaei Lagi et Berenices, Antigoni

filiae, floruerunt illi. Clarebat tum temporis Lycophron non tantum propter Poesin, quantum propter anagrammatismos: composuit quippe anagrammata, quibus Ptolemaeum quidem, mutato litterarum ordine, ἀπὸ μέλιτος faciebat, quasi totum mellitum et jucundissimum: Arsinoen vero, ἰὸν Ἡῤαας, violam, sive florem Junonis, et similia. Hic iste Lycophron, ut lectoribus novitatum studiosis gratificaretur, praesens Poema, historicis narrationibus refertum, edidit: Res enim omnes ab Herculis temporibus belloque Trojano ad Alexandrum usque Macedonem et ultra gestas concise complectitur; atque ad poematis finem initia repetit, cursimque Jonis quoque raptum, ab Phoenicibus patratum, attingit: unde bellum inter Barbaros Grecosque exortum fuit.

A R G U M E N T U M

P O E M A T I S.

Priamus, Laomedontis et Leucippae filius, ex Hecuba, Dymantis Cisseive filia, geminos liberos, Cassandram, alio nomine Alexandram, et Helenum, cum suscepisset, ad eorum natalitia celebranda in Thymbraei Apollinis, sive Solis, templum illos comportarunt. Convivati per totam diem in delubro et comissati, vespere adventante ad urbem, et regiam, et regios thalamos sunt reversi, pueris in fano per oblivionem juxta aliquos, mea vero sententia, studio de more, relictis: Ex quibusdam enim eventis deprehendebant, quales futuri essent eorum filii. Ita igitur Priameia domus de laudatis pueris se gessit. Postridie ad lucum reversi, angues in spiram juxta infantes invenerunt convolutos, qui sensificas ipsorum partes, illaesis membris, expurgabant. Quidam Apollo vates et augur in commemorato Phoebi delubro cum esset, fatidicos futuros illos pronuntiavit: quos etiam, ubi adoleverunt, divinandi scientiam edocuit. Ceterum pollicitus Cassandrae, si secum rem haberet, praestantissimam vatem effecturum; abnuensque illa postulato, promulgavit fatidicus ille Apollo, Cassandram non vaticinari; sed furem deliria effutire. Quam ob causam pater Priamus, ne a Trojanis insanire visa illuderetur, in laqueatum ex saxis carcerem conclusit, apposuitque quemdam *τρόχον*, sive nuncium, qui ejus verba subauscultaret, sibi que omnia referret. Is nuncius unica cantilena et persona omnia Cassandrae verba accurate apud Priamum exponit, dicens illi: Quicquid Cassandra est effata, omne tibi, Priame, ut mea memoria est, qua quidem non deficior, sincere recitabo. Vel sic: Omnia, o Priame; de quibus, ut tibi dicam, me interrogas, ab ipso primo initio, a quo loqui coepit Cassandra, ad finem usque narrabo. Quod si in se-

rum protrahatur oratio, hoc est, si longus sit sermo meus, ne pigeat audire, ne osciteris, ideoque irascaris; verum ignoscas, hoc est, aequanimus esto multa loquenti mihi: Non enim os suum Cassandra, ut antea tranquille resolvebat, ita et modo aperuit, de rebus variis loquens; sed ingentem ex gutturibus suis clamorem, praeteritis et futuris commixtum, sublata, fatidico est ore suo vaticinata. Ex hisce omnibus, de quibus est effata Cassandra, quaecumque in animo habeo, memineroque, audi. Edocearis, o Rex; eaque in mente agitans, intellectu difficiles vaticiniorum Cassandrae sermones sectare, inquirens, quo per vestigia te ducat vera et patens via. Quod, inquam, si proluxa fuerit oratio, ignoscas, quaeso: Complura enim inquiete effata est. Itaque tu quidem adesto animo, ego autem enarrare occipiam:

Jam quidem dies, Oceano exoriens, illucebat, ac nautae, qui cum Alexandro navigabant, soluta ora, revulsis anchoris, explicatis velis, salum remis agitabant; ac, septentrionali spirante vento, hinc ultra Calydnas, parvas Trojanas insulas, ferebantur navigantes: Cassandra vero ex edito ejus lapideo thalamo lugubri carmine Trojanos casus deplorare incepit hoc modo. At de hisce quidem satis. Superest modo, ut de Poematis inscriptione dicamus. Quamobrem *Lycophronis Alexandra* istud poema inscriptum est? Ad ceterorum poetae operum distinctionem: Diximus enim, Lycophronem sexagenas quatuor, aut senas supra quadraginta, docuisse fabulas. Cassandra vocatur ab eo, quod *κἀσιν ἀνδρείον*, fratrem strenuum habuerit Hectorem; atque Aeolice duplici *σ* scribitur. Alexandra autem, quasi *ἀλύξας* vitans et cavens *τῶν ἀνδρῶν*, virorum consuetudinem. aut ut quae *ἀλεξῇ*, prodesset et auxiliaretur *τοῖς ἀνδράσιν*, hominibus,

per vaticinia . Caeterum frigida ea esse non ignoramus ; tamen , ut aliquibus de stultis illis , qui ejusmodi nugis delectantur , indulgeamus , vel haec scribenda nobis sunt . quemadmodum et illud , eo dici Lycophronem , quod per aenigmata et vafre loquatur : Tales enim οἱ λυκοί , *lupi* , id est , astuti callidique .

Continet hoc poema vaticinia et historiam de rebus ab Hercule ad imperium usque Romanum gestis , variis aliis narrationibus extrinsecus interjectis . Ex alieno argumento Priamum intelligere est , nuncium de verbis a Cassandra prolatis interrogasse ; hunc autem cuncta

ab ipso initio enarrantem . At hoc prooemium ab aliquibus expungitur , quod inde Priamus interrogare non videatur . Historia autem haec est :

Apollo , Cassandrae amore captus , persequabatur illam . Tandem comprehensa ab ipso petiit , ut praesagiendi scientiam sibi concederet , nuptias pollicita . Verum concedenti Deo conjugium postea cum denegasset , iratus ille , artem quidem divinandi , tamquam divinum munus , ei non abstulit ; sed effecit , ut vera vaticinati non crederetur , ac veluti insana haberetur .

TAMQUAM A LIBRO LYCOPHRONIS.

Incerti Auctoris .

Implicitus nostris labyrinthis undique caecis ,
 Haud facile ad lucis progrediare jubar .
 Talia bacchatur Priami Cassandra loquelas ,
 Quas regi obscure nuncius expedit .
 Si te Phoebus amat , manibus evolve ; sed hospes
 In Musis , manibus non leve habebis onus .

IN CASSANDRAM.

Vatem equidem novi Cassandram , quae tacite
 De genitore conquesta , docto furore repleta est ,
 Ultimum scilicet patriae exitium vaticinata .

Vers. 1. **D**icam.) Id schema, et poeticus tropus, parepigraphe vocatur, quia, quod praecedens non indicatur, ex proposita scriptura docetur: Videlicet, Priamus heic quidem non videtur interrogare, at ex verbo *Dicam tibi* declaratur, interrogationem praecessisse. Hic igitur tropus et schema, parepigraphe appellatur. Ceterum qui prooemium expungere conantur, ii videntur mihi, poeticos tropos prorsus ignorare.

Omnia.) Qualia omnia? Ea, quae ab Cassandra audita, memoria teneo.

Sincere.) *Νητρεκῶς*, id est, vere, sincere, candide; fitque a particula privativa *νῆ*, et *τρέμω*, hoc est, timeo, paveo, trepido: Qui enim vera et sincera dicunt, reprehensionem non verentur, ut qui mentiuntur.

Quae a me requiris.) Trifariam legitur illud: *ἃ μ' ἰσορεῖς*, quae a me requiris. Pronomen autem *μὲ*, me, per antiptosin extat pro *μοι*, mihi; ac vocales longas poetae solent sublevare, etiam *ῖ*, et *ῡ*, et *ῠ*, et alias ejusmodi literas, ut illud: *ποσσ' ἀπαλοῖσι*, pro *ποσὶν*, fragilibus pedibus. Tribus igitur modis, ut aiebamus, scribitur; nimirum: *ἃ μ' ἰσορεῖς*, quae a me requiris, vel, *ἃ μ' ἰσόρεις*, quae non quaesiti, per synaloephen. vel, appposito ad τὸ *νητρεκῶς*, sincere, puncto, ab alio initio sic: *ἀλλ' ἰσόρει*, sed inquire, nempe, interrogans et audiens, disce.

Quae a me requiris.) Tres synaloephes accidunt species simplices, quatuor autem compositae. Simples quidem, ecthipsis, crasis, et synaeresis: compositae vero, ecthipsis et crasis, ecthipsis et synaeresis, crasis et synaeresis, et ecthipsis crasis ac synaeresis. Simplicis ecthipsis exemplum: *ἔχ' ἔτως*, *ἔχ' ἔτως*, non sic. crasis, *ἐποίησας ἐποίησας*, fecisti, factus es. et synaeresis, *παῖς*

παῖς, puer. Compositae autem, nimirum ecthipsis et crasis, *καὶ γὰρ* pro, *καὶ ἐγὼ*, et ego. ecthipsis et synaeresis, *ἐμ' ἔπ' ὀδύνῃ*, me dolor incessit. crasis et synaeresis, *ὠπόλος* pro, *ὁ αἰπόλος*, caprarius. ecthipsis denique et crasis, *καὶ τα*, pro, *καὶ εἶτα*, et postea: *ὠπόλοι* pro, *οἱ αἰπόλοι*, caprarii.

2. Producetur.) Id est, *μακρυνθῇ*, et Jonice *μηκρυνθῇ*, et eliso Aeolice *τῷ ῤ*, *μηκυνθῇ*, prolongabitur.

3. Placida virgo.) Hoc est, quietissima, tranquillissima: Congruum enim est vel mulieribus silentium, nec solum virgini, ut et (1) Sophocles inquit:

Mulier, taciturnitas mulieribus decus addit.

Aliter. bifariam exponitur locus iste, vel sic: *Non enim placida est virgo*, appposito puncto. vel ad hunc modum: *Non enim tranquilla virgo aperuit os varium; cessavitque ab oraculis, sicut antea.*

4. Varium.) *Αἰόλον* dicitur varium a prisco illo Aeolo, qui multimodus fuit: ut et *δαίδαλον*, ab egregio illo artifice Daedalo. Cetero *varium os* dixit, propter varietatem obliquitatemque oraculorum ejus.

Os.) *Στόμα* dicitur os ab eo, quod *τέμνῃ*, discerpat cibaria.

5. Immensum.) *Ἄσπετον*, id est, multum, incomprehensibilem, a *σπῶ*, assequor, aut consequor: quem quis assequi nequit atque intelligere. vel quem quis consequi non potest prae effatorum multitudine.

Fundens.) Tropicum verbum et metaphoricum, a fuis aquis desumptum.

6. Laurivoro.) Aut *δαφνηφάγον ὄπα*, fatidicam vocem, legas, aut *δαφνηφάγων ἐκ λαιμῶν*, laurivoris ex faucibus. Ceterum nugantur, vates, laurum comedentes, vaticinatos esse, quasi visu et odore delectatus Deus, oracula illis red-

(1) Ajac. vers. 294. Idem monet et Euripid. in Heraclid. vers. 477.

deret. at quam mox referemus historia ea aperiet.

Ladon, Arcadiae fluvius, re cum Terra habita, filiam, nomine Daphnen, procreavit speciosissimam. Haec amasii Apollinis persecutionem patiens quum jam jam esset comprehendenda, matrem suam Terram imploravit, quae hians, filiam excepit. Postea, ut Apollinem consolaretur, arborem puellae cognominem produxit, quae daphne laurusve appellatur. Haec semper viret, nec unquam arescit, quoniam virgo laesionem ab Apolline non passa fuit. Ceterum Apollo, connexa ex ejus arboris foliis corona, sese propter cognominis puellae amorem redimivit: Idcirco quae in Dei fano erant stemmata, ex lauro contexta conspiciebantur; unde fabulati sunt, vates in Apollinis delectationem laurum comedisse.

Hactenus quidem nugae et fabulae. veritas autem ita est: Fatidici et vates, coronas ex lauro gestantes, quod semper virescat arbor ista, sitque alexicaca; atque ad hunc modum petentibus oracula reddentes, aliquo ad alimentum suum ab illis accepto, locum dedere fabulae, ut se laurivoros appellaret: hoc est, quod oraculis, quae lauro coronati fundebant, sibi alimenta expedirent.

Fatidicam-emisit.) A Phoebus Apolline pro vaticinando dictum est τὸ φοῖβος, aliter purgo: Divina enim, pura et vera sunt; ac φοῖβον enimvero, omne purum et album designat.

7. Sphingis nigrae.) Aut nigrae propter caedes, aut obscurae propter aenigmata. Sphingem autem monstrum, superioribus corporis partibus leonem, postremis hominem, unguibus gryphi, aquilinis alis fuisse ajunt; ac talia portentata. At praedatrix revera haec erat apud Moaben, Thebanum locum, et Phicium montem, quae, aenigmate praetereuntibus ad exponendum proposito, qui solvebat, eum, caeteris obtruncatis,

incolumem dimittebat. Aenigma, utpote pertritum, parergon et supervacaneum quidem commemorare; ne quem tamen, si forte ignoraret, fraudemus, referre ducimus:

(1) *Est bipes in terris et quadrupes,
unica cui vox,*

Et tripes; at forma magis est variabile cunctis

*Quae terram, Tethynve colunt, vel
in aetere surgunt.*

Ast ubi contendit pedibus jam pluribus, illi

*Deficiunt vires, et lentis robora
nervis.*

Ipsam igitur, propter caedes, leaenam esse sunt fabulati: gryphis habere ungues, propter rapinas; alas demum aquilinas, eo quod cum latronum manu ubique raptim excurreret, populantes, et viatores cum rebus, tum vita spoliantes. Hanc Oedipus, quum se ad illam sociatum adjunxisset quasi secum ipsa latrocinaturum, obtruncavit; corpusque asino impositum Thebas deportavit, ostensumque Thebanis, regnum pro praemio accepit, et matrem, sibi ignotam, in uxorem.

8. Quaecumque.) Ἄσσα aut ἄττα, denso spiritu, idem valet, quod ἄτινα, quaecumque, duae orationis partes: ἄττα autem pro τινά, quaedam, aliqua, tenui spiritu scribi docent. mihi vero vel istud videtur aspirandum, atque ἄττα, i. e. nutritor, leni spiritu afficiendum.

Animo.) θυμός dicitur animus, παρὰ τὸ θύειν τὸ αἷμα, quod ferventem ruentemque faciat sanguinem, θύαιμος et θυμός.

9. Audias.) κλύεις Attice extat pro κλύθι, audi, optativus pro imperativo.

O rex.) Ὀναξ Dorice est positum pro ἄναξ, rex, et acuto effertur accentu. Dorienses enim τὸ ἄ in ὠ magnum solent vertere, τὸν ἄνθρωπον, hominem, ἄνθρωπον dicentes, et similia, ita etiam τὸ ἄναξ, ὠναξ. Sin vero est Attica sy-

(1) Exhibet Aristophanes Grammat. in Argum. ad Oedip. Tyr. Sophocl. atque Euripid. Scholiastes pariter in Argum. ad Phoeniss. Vid. Athenaeum, Apollodorum, et Natal. Comit. Mythol.

naloephe pro ὦ ἄναξ, o rex, circumflecti debet, propter ὦ vocativi, spiritu et acuto prioris elisae syllabae ᾠ in insequens ῥ servatis.

Reputans.) πεμπαῶν proprie est per pentadas numerare, heic vero pro *expendere ac reputare animo* positum; atque Aeolicum est verbum.

9-10. Animo prudenti.) Id est, prudentissima ac perspicacissima mente.

Prosequere.) Nempe, perge, pervade, permea. Metaphoricum autem est verbum: positum enim pro, cogita, considera.

Nefandas.) Hoc est, dictu difficiles, inexplicabiles.

Aenigmatum.) Aenigmata vocat vaticinia Cassandrae.

11. Cantilenas scrutabundus.) Οἷμας τυλίσσω, hoc est, vias investigando; atque hic etiam loci metaphorice vias et semitas vocat impetum verborum Cassandrae. aut οἷμας τυλίσσω, *cantiones scrutando*. Οἷμος enim est via: οἷμν autem cantilena.

Quà facilis via.) Rhetorice admodum servavit tropum, et quasi de incessu per viam loqueretur, semitam dicit perscrutationem atque adeptionem verborum Cassandrae: *Haec enim, inquit, via, quae in tenebris sunt et obscura, assequitur et aperit.*

Facilis via.) Id est, trita via.

12. Recto tramite.) Hoc est, inerranti profectione.

Quae in tenebris deducit.) Nempe aperit declaratque difficilia atque incomprehensibilia. Cetero verbum ποδηγεῖν (quod aliqui imperative legunt) a canibus metaphorice sumptum est: Sequuntur enim ferarum vestigia in venationibus canes. Sensus autem, hic: Quo aliqua plana via ad clara et patentia ducit.

13. Ego autem extremos carceres.) Ad aliam metaphoram, ab equestribus certaminibus desumptam, transit, et, *Ego autem, inquit, primos carceres, seu cancellos, per funiculum recludens, cur-*

sum ingredior, hoc est, ad enarrationem obliquorum Cassandrae oraculorum accingor.

14. Accingor obliquorum.) Id est, accingor et auspicor, obliqua obscuraque ejus vaticinia enarrare. Rhetoricum autem id schema est, vocaturque proanaphonema, et hyposchesis, et procatasceve, et procatasiasis, et prosoche, et prodiegesis: praedicat enim, pollicetur, praeparat, oblique, aenigmatice, et difficiliter se poematis narrationes scripturum fore. Sed quamobrem id facturus est? Ut Cassandram imitetur, quae oblique atque intricate effata est. Oportet enim oratorem et poetam propositarum mores habitusque personarum imitari et exprimere, neque vero utcumque agere, quemadmodum Euripides, qui philosophantes interdum inducit barbaras mulieres, famulosque aspere heris suis repugnantes, et reges demum cum sportulis perave (1) mendicantes, quod absurdum plane est; Quem enim regem vel post regni excidium non puderet, sportula stipem emendicare? Aut quis illum vel eo statu honore iterum non afficeret, priorem ejus fortunam respiciens? Talia quidem bene multa fingit ille Tragicus, ideoque hac parte improbandus, ut qui naturae ordinem statusque personarum non servet, et, quod majus est, etiam pugnantia adversus se saepe loquatur.

15. Primum pulsans repagulum.) Primum egressum, aut exitum, pulsans strepensque exordiando: hoc est, rhetorica orationis majestate occipiens loqui et verbis excurrere, quasi velox celerisque cursor. Ceterum νύσσαν dicimus tum *carceres*, tum *cursus initium*, a νύσσω, id est, stimulo et pungo: In carceribus enim astantes, equos quidem calcaribus urgent, ut incitatus erumpant, cursumque aggrediantur: pedites autem verbis stimulant et adhortantur; atque ipsi porro soli sese ad currendum incitant. Ac sic quidem de carceribus vocatur νύσσα: verum de meta a νεύω νεύσω, *inclino*,

(1) Sic Menelaum sordida veste indutum per Helenam exhibet in Hel. v. 561. Quare πτωχοποιός dicitur a Scholiaste ad Phoenis. vers. 1534.

dicatur, *veṓsa* et *vússa*. Inclinantur enim et flectuntur cursores quum metam attingerint.

16. Aurorā quidem excelsum jam) Jam quidem Aurora, sive Dies, relicto Tithono, tuo, Priame, germano, in cubili prope Cernen insulam. Quid agebat? Celeribus equi Pegasi alis super excelsum Fagii montis cacumen ascendebat.

Aurora quidem.) Hinc narrationem orditur, et, *Dies quidem*, inquit, *jam Fagium*, Oceani montem, *equo Pegaso vecta supervolabat*, *Tithono fratre tuo prope Cernen*, Oceani insulam, *relicto*. Ceterum *ἡὲς* quaternas significationes habet: notat enim tempus a mane usque ad cibi usum: quod interest spacium ab exortu solis usque ad meridiem, ut, exempli gratia:

(1) *Quamdiu quidem tempus matutinum erat, augescebatque sacra dies.*

totam diem: et nocturnum diurnumque spacium, ut in illo:

. (2) *Dies enim mihi est Haec duodecima, ex qua ad Ilium appuli.* In genere autem promiscua est appellatio Aurorae et Diei, quam mythographi corpoream Deam fingunt, uti ex (3) Homérico illo patet:

Aurora autem ex cubilibus

Fagii.) Fagium, mons est ad Oceanum situs, et a fagis, seu quercubus, quas habebat, appellatus. *φρυγὸς* autem est quercus, a *φάγω*, *comedo*: namque ante frugum inventionem glandibus et pomis vescebantur homines.

Jugum.) Id est, cacumen, promontorium.

17. Celeribus.) *Κραιπνὸν* dicitur *velox ac celere*, ab eo, quod *alte* et *εἰς ἄπαν πρῶν*, *supra caput spiret* (*nimirum qui in altum fertur*).

Supervolabat.) Hoc est, superne volabat, superferabatur.

Pegasi alis.) Periphrasis pro, *Pegaso*. Homerus sapientissime et allegorice de rebus physicis agens, equos Aurorae (4)

memorat Lampum et Phaethontem. Recentiores vero Pegaso vectam ipsam fingunt, sicut etiam Lycophron. Ceterum neque huic fabulae deest allegoria sua, quam, ubi fabulam exposuerimus, nostrum erit explanare.

Mythicum hunc equum Pegasus sic referunt procreatum: Perseus ad Gorgonas a Minerva missus, ubi, Stheno et Euryale tamquam immortalibus praeteritis, Medusae caput amputavit, repente ex ejus cervicibus tum Pegasus pennatus equus, tum vir Chrysaor dictus, quod *χρυσὸν ἄσπερον*, *aureum ensem* gestaret, prosiluerunt. Bellerophontes ille Corinthius, qui Hipponus alio nomine vocatur, cum esset in Phrygia, ac quemdam Bellerum Corinthium, vel proprium fratrem Deliadem, vel Pirenem, vel Alcimenen, per imprudentiam interemisset, Argos profugus adiens, a Proeto expiatur, atque in hospitium excipitur. Haud multo post Antea, alias Sthenoboea, Proeti uxor, Bellerophontis amore flagrans, de nefandis juvenem appellat. At quum nullis illum blanditiis ad adulterium posset allicere, tentatae pudicitiae apud virum Proetum insinulat. Proetus vero, piaculum esse ducens, se hospitem interficere, quum ex veteri quadam consuetudine nemini fas esset, aliquem, quicum edisset, nisi inconsulte, occidere, in Lyciam ad Jobatem socerum mittit, perniciosis litteris instructum, quae Antea criminationem continebant. Jobates similiter, per novem dies in convivium suum admissio hospite, decima tantum die, acceptis et reseratis generi litteris, calumniam discit: quare neque ipse ex laudata consuetudine, hospitali caede polluere se habens, eum jubet abire depugnatum cum Chimera primum, mox cum Solyimis, deinde cum Amazonibus. Sed ipsi Dii alatum equum, quem Pegasus appellant, miserunt, quo vectus Chimae-ram debellavit, hasta plumbo instructa in ignivomum monstri os intrusa, vi-

(1) Hom. Iliad. θ. vers. 66. (2) Iliad. φ. v. 80-81. (3) Odyss. ε. vers. 1. (4) Odyss. ι. vers. 246.

scribisque illius plumbo liquefacto consumptis : Poterat enim quis cautus, ac praeviciens, Chimaerae ignem evitare, ut mythice loquitur (1) Lysias orator. Ad hunc igitur modum illam sustulit : in acie autem Solymos et Amazonas. Ex quorum caede quum victor revertetur, cum strenuissimo debuit hoste manus iterum conserere, a valida Lyciorum manu ex insidiis aggressus. Quam tamen devicta funditusque deleta, Jobates per filiam Philonoem in generum ipsum ob egregiam indolem ascivit, instituitque moriturus haerem et successorem regni sui. At Bellerophon, ut ajunt, ob tot praeclara facinora insignemque fortunam elatus, coelum petere per Pegasus lustrareque cum voluisset, indignatus Iuppiter asilum huic equo immisit, a quo agitato, coepit primum sessorem a suis humeris resilire, mox denique in terram excussit. Hinc delapso in Alejum campum Bellerophonte, et caeco ex casu oberrante, Pegasus sursum ac deorsum vagabatur. Itaque hunc sibi Aurora ab Jove petiit, ut eo insidens, diurnum orbem conficeret. Hactenus quidem narratio nugae fabulasque plane redolens. Homerus vero Aurorae equos, Lampum, ut diximus, Phaethontemque memorat; atque Aurorae equus est qui eam circumvolvitur celer coeli motus, in quo *λάμπει*, *lucet*, et *φαίvet*, *splendet*. et haec quidem HomERICA. Ceterum de Perseo, Gorgonibus, et Pegaso nunc disserendum.

Perseus tum sol est, tum velox caeli motus; Minerva autem, aer atque exhalatio, quae caelum movet: ex vaporibus enim movetur, ut quorundam opinio tenet. Perseus porro dictus est *παρὰ τὸ περισσῶς σέυσθαι*, seu ab assiduo motu et celeritate. Istum aëria haec exhalatio mittit ad Gorgonas, id est ad mare, sive aquarum collectionem, Gorgonem propter pavorem, quo percellit, appellatum (*γοργὼν* enim, terribile, formidibile,

omne demum, quod exterreat, significat) Hunc igitur mittit interficere Medusam, hoc est, tenuiorem substantiam, utpote sibi aequatam: etenim totum mare aërium est, ac subtilior ejus substantia in aërem convertitur. Perseus igitur, sive sol, sic motus coelesti cursu, Stheno quidem et Euryalen, ingentem nimirum maris vastitatem, non interficit, hoc est, non convertit, neque exhaurit, utpote immortales, utpote videlicet conversionis impatientem: Medusam vero, tamquam mortalem, gladio obtruncat: nempe id, quod est subtilius ac praestantius veloci suo motu convertit et haurit. Demesso illi capite, prosiliunt ex collo Chrysaor et Pegasus: Quum enim sol aeris tum praestantior, ut ajebamus, tum subtiliorem et vaporosam substantiam attrahat, fit, ut gravior materies sursum tracta, rursus in terram *πυράζει*, *destillet*, quam Pegasus propter proclivitatem appellant. (prona enim bruta sunt.) subtilior autem, in aetherem, atque adeo in ignem, convertatur, quam Chrysaora nominarunt. Hoc igitur ex aquis tum coeli motu, tum solis attractione attracto Pegaso sursum vehitur Aurora: Sphaericum enim est coelum, et ab ortu ad occasum movetur, solem secum circumferens: quo in inferius hemisphaerium conversatione voluto, accidit nox. Rursus de sub mari terraque, unde dictos pegasos, seu vapores, attrahit, in superius hemisphaerium excurrente, fit dies. Sic nobis Tzetis fabulosa haec se habere videntur, atque eo Pegaso, non Bellerophonteo, Auroram vehi. Nec porro equus erat ille. (Nemo enim aligerum equum se alicubi vidisse testatus est,) sed navigium, cui vela sunt alae; ac Pegasus appellatum, ut quod per *πυράζοντα*, seu effusas aquas se ferret. Eo igitur vectus Bellerophon, chimaeram sustulit, triceps illud, flammivomumque monstrum, quod ad allegoriam rhetorice tra-

(1) Nusquam apud Lysiam hoc dictum occurrit, nec ideo mirum videri debet. Constat enim ex Plutarcho in ejus vita, Photio in Bib. et Suida, 425. orationes elaborasse: quarum autem quota pars hodie extet, nemo ignorat.

ducitur : Mulier quippe quaedam fuit Chimaera, Amisodari, Lycii cujusdam loci praesidis, filia. Haec duos habuit fratres, Leonem et Draconem, qui cunctis Lyciae aditibus suis cum satellitibus occupatis, viatores aggressi interimebant. Hos igitur, propter eorum concordiam, tricipitem belluam appellarunt : propter autem bellandi peritiam, alacritatem, et efficaciam, ignivomam : quibus Bellerophontes illato bello devictisque, plumbum in eorum ora, hoc est, servitutis frenum, injecit. Ceterum a fronte Leo depugnabat, a tergo Draco, in medio autem Chimaera, ut fratribus imbecillior. Vel etiam aliter, et quidem simplici notione, quod Homerus nonnihil subinducat : Solymi, gens illa bellicosa, pro Chimaera intelligendi, quos ipse Vates, quod a fronte generosissime pugnarent, leoni confert. Amazones, chimerae, sive caprae, assimilant, quod per abrupta loca caprarum more pervaderent, atque in praecipitiis pariter habitarent. Lyciorum denique manum illam adversus Bellerophontem in insidias collocatam, propter occultationem draconem appellat.

Pegasi alis.) Pro eo, quod dicendum erat, ex inferiori hemisphaerio diem ab orientalis Oceani partibus cum sole ascendisse, *Pegasi alis* dixit. Ceterum fabula de Bellerophonte caelitus ex Pegaso deturbato, ita habet : Ob egregia, quae celoce illa vectus edebat, facinorosa elatus homo demens, videbatur sibi, semideus aliquis esse, et ad caelestia aspirabat. At reflante ipsi fortuna (quod fatum Homerus Jovem appellat) statim fortunatus ille trophaealis infelicissimus visus est : amissis quippe filiis, luminibusque captus, luctuosissimam et vagam vitam in quadam Lyciae solitudine degit, quae *Alejum* ab ejus ἀλη, sive er-

roribus, appellata fuit. Vel etiam, mente captus, et caecus animo, sic vitam traduxit solitariam : Nam, ex (1) Epicharmo, mens videt, et mens audit, reliquis omnibus caecis surdisque.

18. Tithono in cubilibus.) Secundum id, quod historia fabulae dulcedine aspersa tradit, Tithonus frater fuit Priami paternus, hoc est, ex patre eodem, alia vero matre : Nam Priamus quidem filius erat Leucippes, Tithonus autem Strymonis, vel Rhoeus Scamandri filiae ; atque ambo ex patre Laomedonte. Hunc autem Tithonum conjugem habuisse ferunt Auroram, ex eoque Memnonem et Hemathionem genuisse. Postea immortalitati cum asseruisset, senectutem ab eo repellere esse oblitam ; atque eo consenescentem, ut in qualo et cuna infantulorum more agitatus quiesceret, in cicadam convertisse. Hinc igitur Lycophron, Auroram in cubili ipsum reliquisse canit. Atque ad hunc modum historia et fabula. Allegorice vero Tithonus iste, ducta ex Oriente uxore, commemoratos liberos suscepit, atque in extremum senium cum pervenisset, in qualo tamquam infans agitatus est : unde fabulati sunt, Auroram, id est, bonam Orientalium partium temperiem, et conjugem eum habuisse, et immortalem fecisse. Vel ab Aurora, seu a luce, adamatus, quia decrepitis evasit senex, ut dictum est ; unde etiam in cicadam conversus fingitur : cicadae enim, quemadmodum et angues, senio affectae senectutem exuunt. Atque haec quidem rhetorico more allegorice explanata sunt. Superest jam, ut ad physicam traducamus narrationem : Aurora quidem, status matutinus est ; Tithonus autem, diurnus, quo tempore venalia exponuntur, et ad operas pergunt mercenarii : unde etiam Aurorae

(1) Cui illo, Philosopho Pythagorico, itidemque Comico veteris Comoediae, ex cujus fabulis 52. (tot enim docuisse testatur Suidas) quadraginta solum tituli in veterum scriptis reperiuntur, collecti cum ab aliis, tum a Meursio in notis ad Hell. Chrest. pag. 61. Fragmenta ex ejus, de quo videndi viri docti ad Laertium lib. 8. seg. 78. Comoediis habes in Sententiis Comicorum ab H. Stephano, Guil. Morello, Jac. Hertelio, et Hug. Grotio collectis.

vir dictus est, quia strenua, et officiosa per diem aguntur opera, nec sicuti per noctem muliebria et resoluta. Sic igitur, uti agebamus, dies est Tithonus, sive etiam diurnus status, quo tempore nundinae instituuntur, mercesque exponuntur. At noster poeta Tithonum extulit fabulose, Priami fratrem ipsum appellans: Ad historias enim fabulasque modo animum intendit, ut juvenes oblectet demulceatque.

Cubilibus.) Κοίτησιν Ionice pro κοίταις, cubilibus: Jones enim in ejusmodi dandi casibus mutare solent α in η, manente τ adscripto.

Cernen.) Cerne est Oceani insula, unde sol exoriri videtur.

19. Paterno.) De hac voce, ἀμφιμήτριος, frater ex patre eodem, alia vero matre, diximus.

20. Funes.) Οὔσα dicuntur funes nautici ab οἶω, id est curo, οἶσα, et Ionice ῥσα. Vel qui ex planta εἰσύας, sive salicis, confecti sunt: Nam olim ante cannabis inventionem funes ex viminibus fiebant.

Foraminosa.) Id est, pertusa, perforata, cava, a γρῶ, rado et voro, γράωνη.

Placidus.) Eos nempe funes, qui tranquillam faciunt navem fluctuantem, quum ligata sit ancoris, atque infrenata.

Caute.) Χερμας proprie est parvum saxum, quod possis χειρὶ, manu arreptum μάσασθαι, iacere. heic vero per catachresin maritima portus cautes dicta est, ad quam funes navium alligantur.

21-22. Nautae solvebant.) Nautae, inquit, funes, tranquillitatis instrumenta, ab foraminata petra solvebant. Διάζον autem pro ἔλυνον, solvebant, laxabant, positum est, ancipitis in ancipitem mutatione, ut βίβλος βύβλος, papyrus: Ἀφροδίτη Ἀφροδύτη, Venus: τετράδιον τετράδυον, quaternio, et similia.

Et a terra revellebant anchoras.) Hoc est, et a terra ἀνέσπασαν τὰς ἀγκύρας, retrahebant, revellebant anchoras: Cum

enim nautae navigaturi sunt, illas a terra vellunt. Ceterum τὸ ἐσχάζουσαν, reducebant, relaxabant, (1) Chalcidium, sive Atticae dialecti, verbum est. ῥσπληξ, aliter ὕσπριχis, proprie flagellum est, ex suillis setis contextum: per catachresin dicitur omne verber; et boarius stimulus: heic vero pro ancora ab Lycophrone usurpatur.

Ac virgicidam.) Usque ad: Phalacraeae, habet constructio secundum quem designabo ordinem τῶ α, β, reliquarumque literarum.

Virgicidam.) Athamas, Aeoli, Hellenis filii filius, ac Thebanorum rex, ducta in matrimonium Nephele, Helleque et Phrixo procreatis, mox Ino secundam sibi uxorem adjunxit, ex qua Clearchum, vel, ut quidam malunt, Learchum, et Palaemonem, alio nomine Melicertam, sustulit. At Ino prae in privignos odio fruges, ne nascerentur, cum torruisset, persuasit vatibus, ut nunciarent Athamanti, hoc fruges annonam non tribuere, quod opus foret, unum de filiis Nepheles Diis immolare. Itaque necessitate compulsus Athamas, Phrixum ad aram admovit mactaturus. Verum Nephele Phrixum cum Helle eripuit, eique acceptum a Mercurio aurei velleris arietem dedit, qui cum sorore sua Helle per aera illo vectus, accidit, ut ad Sigaeum Helle in subiectum pelagos, Hellespontum postea ab ipsa dictum, deciderit, submersaque fuerit: ex quo Vates virgicidam Thetim, sive mare, Hellespontium pelagos appellavit.

Ceterum Phrixus sospes in Colchidem pervenit, immolavitque arietem Jovi Phyxio, seu fugae faventi, vellere ab Aeeta ad quamdam in luco Martis affixo quercum, quod Draconem servasse fabulantur; atque Aeetae ejusdem filia Chalciope in uxorem accepta, Argum, Meliam, Catim, Phrontim, Sorum, Hellenque genuit liberos. Postremo Athamas, Junonis ira, quod Dionysum a Mercurio acceptum, tamquam

(1) Adi vocem in Indice verborum.

puellam educasset, vel quos ex Ino suscepserat amisit filios. Namque in furorem versus, Learchum confixit, Inone cum Palaemone, seu Melicerta, in mare prae terrore desiliente. Quare ex Boeotia, imperio decidens, profugus, oraculum consuluit, responsumque tulit, illic habitasse, ubi a silvestribus animalibus in convivium exciperetur. Itaque lupi eum in Athamania ab ipso vocata intuentes, aufugerunt, ovillis carnibus, quas comedebant, semesis relictis. Ibi igitur ex oraculi responso habitare cum decrevisset, Themisto, Hypsei filiam, tertiam uxorem duxit, ex qua Leuconem, Erythrum, Schoeneum, Tritonumque suscepit. Ac reliqua quidem, quae de hac historia traduntur, veritati omnia litantur; at quae de ariete feruntur ea vero fabulam plane redolent: Aries enim vir quidam fuit, Helles et Phrixi studiosus, qui, quum insidias vitae juvenum paratas detexisset, conscensa navis cum illis navigavit. Sed Helle, ubi ad Hellespontum ventum est, casu morbove correpta, decidit de navigio, diemque obiit. Illi autem ad Colchicam oram appulere, ubi, ariete Jovi immolato, vellus quod inaurarunt, quidam vir, nomine Dracon, custodivit. Atque aliter:

Athamas, Aeoli Hellene nati filius, ac Thebanorum rex, ducta Ino Cadmi filia, duos liberos, Learchum, vel, juxta aliquos, Learchum, et Palaemonem, qui et Melicerta vocatus est, procreavit. Postea, Ino Junonis mandato repudiata, Nephelen secundam uxorem duxit, ex qua duos filios, Hellen et Phrixum, sustulit. Sed quum deprehendisset Nephele, virum cum Ino clandestino amore misceri, discessit: unde Ino, domestico denuo potita imperio, insidias privignis moliebatur. Itaque dolum quemdam excogitata, effecit, ut frumenti semina ad sterilitatem torrerentur. Hinc quum magnum annonae caritas ibi inualuisset, Thebani legatos ad oraculum consulendum miserunt Del-

phos. Sed Ino donis sollicitavit vates ad hoc Phrixi letale responsum Athamanti reddendum, ideo fruges non nasci, quia unum de filiis Nepheles Diis erat opus immolare. Audito igitur a consultoribus oraculo Athamas, et necessitate coactus, rure Phrixum arcessiit mactaturus, simulato jussu, ut pulcherriam e grege hostiam adduceret. Hinc fabulantur, arietem advenientem cum sorore sua Phrixum per quamdam daemonis manifestationem humana esse voce allocutum, omnesque ipsi insidias patefecisse: jussisse ad hoc, ut cum sorore tergum suum conscenderet, sicque impendens discrimen effugeret. Alii denique ferunt, Nephelen Phrixum et Hellen rapuisse, acceptumque a Mercurio aurei velleris arietem ipsis dedisse, super quo per aerem illi multa cum vehementia se ferentes, contigit, ut Helle, cum amplius sustinere non posset, decideret: et caetera, quae ex praecedenti alia huic simili historia sunt petenda.

Thetin.) Nempe mare, tamquam *εὐθερίας*, *elegantis dispositionis*, auctorem. Congregatis enim ab initio aquis, extitit terra, et Mundi concinnitas facta est.

23. Julipedes.) Id est, multis remis instructae naves, metaphora a multipe de quodam vermi, julo appellato, desumpta. Ceterum julus vermiculus est multipes, parietibus arrepens, quicum Alexandri naves confert propter remos. nos tamen unam fuisse dicimus Alexandri navem, unumque barbaricum navigium: Nam centenis tantum militibus instructus in Graeciam navigavit. *Ἰσλός* porro quaternas notiones habet: hunc nempe, quem diximus, vermim, primum lanuginis florem, cinnamum, et hymnum, sicut in (1) Mercurio docet Erathostenes:

Netrix lanam tractans ad altum vestibulum

Dandaetis prodiens, suaves canebat ἰσλός cantilenas.

(1) De iis, qui hujus poematis meminerunt, satis Fabric. Bib. Graec. lib. 3. pag. 475.

Julus denique marinum est animal multipes, ab ipsoque naves julipedes dictae sunt: *πέζα* enim pedem notat, *πέδον*, planum; quod autem ab *ἔζω*, *sedeo*. Pedes igitur navis, gubernacula proprie sunt, aut etiam remi.

Pulchrae.) Id est, pulchris et conspicuis oculis praeditae, propter *ὄπαρ*, seu columbaria, unde in navigando remos movent.

Remis.) Pro remis *αἱ σπάθαι* usurpatae sunt.

24. Ciconipelles.) Nimirum ciconiis colore assimiles, hoc est, candicantes, propter vela.

Phalacrae puellae.) Nempe Idaeae, a continente contentum: Quatuor enim Idae promontoria, Phalacra, Lectum, Gargarum, et Pergamum. Illinc, e Phalacra, nonnulli caesa dicunt ligna ad Alexandri navigia compingenda; atque ex eo tempore montem illum nudatum, Phalacram appellatum esse, (1) *διὰ τὸ φαλακρῶσθαι*, quod a Phereclo erasus fuerit ac succisus ad naveis compingendas. Ceterum filias Phalacrae hoc dixit naves, quod ex arboribus in Phalacra succisus constructae essent.

25. Calydnas.) Calydnae, insulae duae sunt Trojae, a quodam Calydno sic appellatae.

Albas alas.) Id est, remos, quia sub ipsis albescit aqua percussa. *Πτίλα* autem dicuntur alae ab eo, quod *ἐν τῷ πέτεσθαι τίλλωσιν*, in volando verberent aerem.

26. Aplustra.) Asyndeton pro, *ἄφλασα*, et *aplustra*. De cetero sic vocantur puppes, quod *εὐφλασαι*, seu facile comburendae, sint, per euphemismum: vel quasi *ἄφλασαι*, aut igni immunes, quo regiarum militariumque puppes navium, Deorum imagines haberent depictas; ideoque religionis causa nemo eas auderet exurere. In ceteris autem navigiis sic *ἄφλασα* quis dixerit, quasi *εὐφλασα* facile adustu: Si quis

enim eis ignem iniiciat, continuo adurantur, quod pice illinita sint.

Vela.) *Φώσσωνες* dicuntur lintea vela, carbasa, a *φῶ*, id est, splendo: alba siquidem. vel *παρὰ τὸ φυσᾶσθαι*, quo afflentur vento, *φύσσωνες*, et *φώσσωνες*.

Expansa.) *Ὀργωμένους*, id est, extensa, expansa: aut ab *ὀργῇ*, *ulna*, sive manuum explicatione: aut ab *ὀργῶ*, irruo, impetu feror. *ὀργῶν* porro est aliquid de plantis herbisve brevi è terra prosilire. Ceterum verbum tam cum adscriptione, quam sine adscriptione *τῇ* licet efferre: Feminina enim per *ῶ*, cum *ι* desinunt in penultima, e. g. *μῦα*, *musca*, *ἄρπυια*, *harpyia*, *μητρύια*, *no-verca*. Verum *ἀργῶ*, *vicus*, et *ὀργῶ*, *ulna*, bifariam afferuntur.

27. Septentrionalibus flatibus.) Iis nempe, qui *ἀπ' ἄρκτου*, ab *ursa*, seu a *Septentrione*, spirant, ventis: Quibus enim ex Trajanis regionibus in Graeciam navigant secundus et ferens ventus septentrionalis aquilo.

Ardentis turbinis.) Id est, caustici turbinis.

28. Fatidicum,) Hoc est, divinum, fatidicum.

Resolvens.) Nempe, aperiens.

Baccheum.) Id est, quod Baccharum more nova absurdaque effutit os.

29. Ates.) Id est, calamitatis et perniciiei: aut montis nomen. Collem detrimenti, et vaccae errantis appellat Trojam: Electrae namque, Atlantidis filii ex Jove Jasione et Dardanus. Jasione, Cereris amore captus, fulmine ictus est: Dardanus autem, Jove cataclysmo saeviente, e Samothrace in obversam continentem transmisit, et ubi nunc Troja extat, erat urbem conditurus. At oraculi voce prohibitus, ne illo in colle aedificaret, praemonentis, perniciosum locum inhabitantibus futurum, Dardanium extruxit, prius Scamandri collem appellatam, regnante tum temporis in Troja-

(1) Historice vero Stephanus propter nivem et glaciem glabrum eum montem esse ait, ideoque Phalacram appellari: citans in *Φαλάκραι* Lycophroneum verbum 1170.

nis regionibus Teucro, Scamandri et nymphae Idaeae filio. Hujus Scamandri filiam Bateam, quam Lycophron Arisbam vocat, quum Dardanus uxorem duxisset, illum et Erichthonium procreavit: quorum Ilus quidem illiberis decessit, Erichthonius vero ex Astyoche, Simoentis filia, Troem sustulit, ex quo et Calliroe, Scamandri filia, Ilus cum aliis natus est. Is Ilus quum in Phrygiam pervenisset, oraculum Priapi consuluit, responsumque tulit a Priapisaeo Apolline, ne in illo colle aedificaret: Nam *ἄτης*, sive exitiosum, ipsum futurum pronunciavit; proindeque etiam Dardanus, ibi quidem non extruxit; sed Dardaniam sub monte Ida; Scamandri collem antea vocatam, condidit. Ilus igitur certamen ab rege institutum cum invenisset in Phrygia, vicit lucta, quinquagenisque puellis, totidemque juvenibus a rege praemio acceptis, ex Mysia errantem vaccam juxta oraculum est secutus, quae, ubi ad dictum Ates collem devenit Phrygiae, procubuit: quo posita Ilus urbe, Ilium de nomine suo nuncupavit. Ceterum vaccivagus dicitur a vacca illa commemorata, quae illuc evagata pervenit. (1) Lesses Lampacenius tradit, Ilo in Mysia bubulcanti oraculum dedisse Apollinem, ut illic urbem conderet, ubi unam de suis bobus stratam videret. Cum igitur quamdam de suis bubus ex armento resiluisset, illam insecutus est, quae flexis genibus inibi procubuit, ubi hodie Ilium est: quare Ilus, oraculi memor, illic urbem aedificavit, et a se Ilium nominavit.

Summis collibus.) Id est, altis, editis, sublimibus: Ibi enim erat turris, Cassandrae carcer.

31. Heu! heu!) *Αἶ*, *hei*, lamentandi adverbium est, quod omneis hodierni Grammatici gravant: At (2) Stephanus et Melampus circumflecti jubent, hunc canonem afferentes: Quae in diphthongum

αι desinunt adverbia, si in fine accentum habent, circumflectuntur, v. g. *ἰατ-τατᾶι*, *heu!* *παπαῖ*, *παπαε!* *αἶ*, *hei!* et similia, exceptis *βαβαῖ*, *heu!* et *ναῖ*, *nae!* quibus nos addimus excipiendum etiam *τὸ αἶ*.

Nutrix.) *Θηλαμῶν* dicitur nutrix a *θηλῆ*, id est mamma. Nutricem autem suam Trojam vocat.

32. Prius.) Hinc notes, adverbia in *θῆ*, subsequente vocali, literam *ν* adsciscere, consonante vero, non item.

Navibus.) *Πεύκησιν* dictum est Ionice pro *πέοναίς*, *navibus*, mutato *α* diphthongi *αι* in *η*, manente *ι* adscripto. Ceterum *πέυκη*, *pinus*, lignum est ad naves construendas accommodatum. A materie autem materiaturum protulit, aut a continente contentum.

Turmiferis.) *Ὀυλαμφοροίς*, id est, perniciosis, funestis, letiferis: vel *ἐλαμὸν*, *cohortem* et bellum ferentibus.

33. Trinoctis Leonis.) Quum Amphitryon Telebois bellum intulisset, eadem fratrum uxoris Alcmenes socerique ulturus, Juppiter, tribus in unam noctibus conjunctis, perque omnia Amphitryonis similitudinem e mentis, cum Alcmena concubuit. Nocte eadem reversus Amphitryo, sua cum uxore rem habuit, quae praegnans gemellos partus enixa est, ex Jove Herculem, ex Amphitryone Iphiclem: trinoctem propterea illum appellat. Ceterum allegoriis, nisi ubi magis opus est, propter historiarum multitudinem supersedendum: neque enim in praesentia allegoriis vacare decet, poeta omnia fabulose scribente. Atque ita quidem aliqui de eo, ad trigeminam illam noctem quod attinet, tradunt. Nos vero trinoctem Herculem eo Lycophronem appellare pronunciamus, quod triduum in ceti ventre transmiserit; atque id temporis, propter tenebras obscuritatemque ferini ventris, nocturnum vocare. Ad Jovem autem, quae pertinent, sic censemus in-

(1) Alterum ignoro, qui hujus auctoris meminerit. (2) Antiqui Grammatici, quorum alterum Scholia in Dionysium Thracem scripsisse testatur Fabricius Bib. Graec. lib. 1. pag. 101.

telligenda, ut quidam rex triduo cum Alc-mene, peregre profecto Amphitryone, collaetatus fuerit, totidemque noctes concubuerit. Quoniam vero cubare cum feminis opus nocturnum est, fabulati sunt, trium dierum nocturnumque spacium in unam noctem conjunxisse.

Leonis.) Leonem vocat Herculem propter vim; quodque invulnerabilem Nemeae leonem propriis manibus quum confregisset, pro armatura et tegumento illius pelle, utpote insauciabili, uteretur.

34. Tritonis.) Triton proprie quidem filius Neptuni et Amphitrites, a capite ad umbilicum homo, ab umbilico ad caudam delphinus, et, quasi dicam, ichthyocentaurus: heic vero Tritonem Neptunum vocat, ac Tritonis canem, balaenam. Ceterum historia, haec.

Conspirati Dii, Jovem in vincula conjicere, Juppiter, detecta per Thetidem conspiratione, caeteros ultus Deos, Neptunum et Apollinem mercenarios misit indignatus Laomedonti ad Ilii moenia extruenda. Laomedon igitur, Apollinem quidem hostiis honoravit: at Neptunus, quoniam sibi post constitutum tempus servitutis stipendium non persolvebatur, iratus Laomedonti, terribilem immisit cetum, qui immensam marinae aquae vim eructans, Trojanum agrum inundavit. Itaque ex oraculo compulsus necessitate Laomedon, filiam Hesionem basilice ornatam, tanquam ad convivium, ceto curavit exponendam. Peragrans Hercules cum Jasone, in Colchidem, aurei illius velleris gratia, quod draco servabat, navigaturo, Ilium apulerunt; conspectique Hesionem in litore colligatam, ubi causam cognoverunt, significavit Hercules, posse illam liberari. Itaque pollicitatione ab Laomedonte accepta, immortales illos equos recipiendi, quos ipsi Juppiter pro rapto Ganymede fratre largitus fuerat, aggestum extruens murum, et consistens ad os armatus, ubi hians accessit bellua, repente insiluit in ejus fauces; intusque illam per triduum contundens, contrucidansque, tandem mortuo ceto, vivus

exiit, capillis tantum, ob nimium beluini stomachi calorem, amissis. At Laomedonte pacta promissaque solvere postea denegante, Hercules, sex navium classe in Graeciam comparata, Ilium reversus est, urbem oppugnaturus: qua expugnata, Telamone moenia primo transcendente, tum Laomedontem cum suis liberis, excepto Podarce, Priamo postea vocato, Hesioneque, obtruncavit, tum urbem excidit incenditque. Porro Telamoni, ut qui strenue se gesserat, Hesionem praemio dedit (ex qua postea Teucrum suscepit) cui illud indulsit, ut quem vellet ex captivis redimeret. unde illa, dato velamine suo, fratrem Podarcem ἐπρίατο, emit, qui inde Priamus, quasi emptus, vocatus fuit.

Deglutivit.) Id est, abscondit in ventre, deglutivit: at proprie verbum ἀμαλάπτω, a quo inflectitur τὸ ἡμάλαψε, demeto significat: quippe ἀμάλη dicitur segetum manipulus.

Asper.) Τὸ κάρχαρος dicitur de cani acutidenti, qui hianti ore κεχαραγμένους, serratos habeat dentes. heic vero de ceto est positum.

35. Inflammat.) Φλοιδέμενος dicitur inflammat, exustus, quasi φλογὶ οιδέμενος, flamma fervefactus, φλογοιδέμενος, et φλοιδέμενος.

36. Ventre.) Id est, alvo et capacitate, a τίνω, reddo, et θῶ, pono, τινωθὲς et τινθὲς, omnis capacitas et venter, in quem coniicimus et condimus.

Lebetis.) Lebetem vocat cetum, et ignis expertes focos, internum ceti naturalem calorem.

37. Crines.) Σμήριγγας vocat capillos a μείρω, divido, fut. μερῶ, μέριγγ et μῆριγγ (in multas enim et minutas partes divisi fuerunt crines) et pleonasmo τῶ σ, σμήριγγ.

Capitis.) Κώδεια dicitur caput, ab eo, quod in ipso κεῖται τὰ δέοντα, sita sunt necessaria: ibi enim rationale insidet, quamquam alii in corde malint. vel a similitudine τῆς κωδείας, παρavenous, quod sic appellatur, quia κώματι,

sive somno, *Deies*, vincit comedentes se: soporifera enim ea planta.

Campo.) Nunc est, in ventre ceti.

38. Infanticida.) Constructio: Liberorum interfector, perditor patriae meae, qui gravi telo alteram parentem, nempe Junonem, ad immortale pectus vulneravit; atque in medio stadio apud altum Saturni collem, sive Olympiam. Quid fecit? corripuit sustulitque manibus corpus patris luctatoris, hoc est Jovis, ubi sepulcrum visitur terrigenae Ischeni, equorum turbator.

Infanticida.) Id est, Hercules. Is quum post Cerberi educationem Thebas venisset, Lycum Thebanorum Regem, qui uxori suae Megarae, Creontis filiae, vim inferebat, sagittis confecit: ideo Junonis ira in furorem versus, et ipsam conjugem Megaram, et quatuor suos liberos, Onitem, Therimachum, Democoonem, et Creontiadem, arcu perdidit. Pindarus tamen octo (1) recenset Herculis et Megarae liberos ab genitore interfectos; atque alii etiam Iphiclei fratris filios accensent confixos.

Vastator.) Id est, perditor, populator.

Patriae.) *Πάτρας* Jonice dictum est, pro *πατρίδος*, patriae.

39-40. Alteri matri.) Nempe Junoni, vel tamquam ejus novercae: uxor quippe erat Jovis: vel quod illi puello, in sinum recepto suum, Minervae suavis, mammam applicuerit alueritque. Aliter: Alteram matrem Junonem dicit, aut quia illum tamquam mater in sinu gessit, aut quod ab ipso, cui suadente Minerva praebeuit ubera, violentius suggente dolorem hauserit; aut denique ut ejus novercam: uxor enim erat Jovis. Ex quo ingrati animi vitium exprobrat ipsi, ut qui ne altrici quidem pepercerit suae. Atque (2) Homerus:

Passa etiam Iuno est, dextram quando illa mamillam

Amphitryoniadae percussa tricuspile telo,

Immedicabilibus quo diva doloribus austa est.

(1) Ist. 6. vers. 44-56. (2) Iliad. 4. vers. 392-94.

Invulnerabili.) Junoni nimirum, vulneribus, tamquam Deae, minime obnoxiae. Quum enim Hercules bellum adversus Pylum patremque Nestoris Neleum gereret, quod ipsum ab Iphiti caede expiare denegasset, adjutricem Nelei Junonem ad dextram mammam tricuspile telo sauciavit, quemadmodum Homerus ait. At id apud Poetam quidem praestantissime est allegorice significatum, heic vero jocosae extat et fabulose.

Acerba sagitta.) Id est, gravi telo.

Pectus.) *Στήρρον* dictum est *pectus*, quod ibi *τὸ στήρρον τῆς ψῆς*, *mentis stabilitas* sit: Illic enim cor et vitalitas, unde mens vires et facultates haurit.

Inque stadio medio.) Hoc est, et in medio diaulo stadioque.

41. Patris luctatoris.) Hercules post debellatum regem Elidis Augeam, Solis atque Iphiboes filium, a quo pacta mercede pro expurgato bubili fraudabatur, quum Elim esset depopulatus, ex manubiis illic agonem Jovi Olimpio instituit, Olympiumque nuncupavit. Singulis lustris celebrabatur is agon, vel, ut planius dicam, quinquagesimo quoque mense. Praeter alia certamina, pentathlo certabant athletae, quod quidem erat pugilatus, cursus, saltus, discus, et lucta. Ceterum initio primoque instituto certamine quum Hercules quemque ad palaestram provocasset, nec auderet tamen aliquis prodere, Juppiter, palaestritam assimulans, cum Hercule colluctatus est; quumque nutans diu stetisset victoria, filio demum se aperuit pater. Quinque autem diebus celebrabatur Olympia, post lunae undecimam, quintadecima tenus inclusive, praeludiis triginta dierum.

Sustulit.) *Ὀχμέσας*, id est, ingruens apprehendit; fitque ab *ὄχος*, *vehiculum*, *currus*, et pleonasmō literae *μ*, *ὄχμος*, ab ipsoque *ὀχμάζω*, id est, incumbo.

Corpus.) De viventi corpore dicitur *δέμας*, ab eo, quod *δέδεταί*, *ligatum est*, et coagmentatum: de mortuo au-

tem, seu de cadavere, a *δμῶ*, *domo*, quod domitum sit, profligatum, solutum. Ac *σῶμα*, de vivo corpore, quo *σῶον*, *integrum*, sit: de exanimis vero, quia *σημείον*, *signum*, est et argumentum pridem viventis. Postremo qui dicunt differre *σῶμα* et *δέμας*, nugantur.

42-43. Saturni collem.) Id est, Olympiam: Prius enim Saturnius collis vocabatur.

Terrigenae.) Hoc est, Gigantis. Mercurii et Hieriae filius Gigas: Gigantis autem Ischenus. Urgente atque enecante fame, oraculo nunciatum est, non aliter dirum illud malum levatum iri, nisi aliquis de ingenuis immolaretur. Itaque omnibus animi pendentibus, Ischenus ultro sese devovit, voluitque libenter ad aram mactari, cujus tumulus circa Saturnium, ut vocatur, collem prope metam Olympiae visitur, quem quotannis, ea die, qua se immolandum prae-buerat, plurimis amplissimisque honoribus prosequerentur, ludis etiam institutis. Taraxippum autem, seu equorum turbatorem, vocant eum tumulum, quia stadium currentes equos *ταράσσει*, *turbat consternatque*: vel abdita aliqua tacitaque virtute: vel quod, lauro circa tumulum illum stante, quassaque, equi foliorum umbra exterrerentur. Vocant denique ipsum Taraxippum, quod, ubi eo veniunt cursorii equi, consternentur.

44. Italici.) Ausonia dicitur Italia, ab Ausone Ulyssis et Circes filio: quamquam alii ab alio Ausone vocatam velint. At enim Ausonia proprie est, (1) ut Dio Coccejanus scribit, sola Auruncorum regio, media inter Campanos et Volscos ad mare sita. Multi vero ad Latium usque pertinere Ausoniam existimarunt, adeo ut tota ab eadem Italia, quae Apennino finitur, Ausonia vocata fuerit. Ceterum qui Tragicorum nos Graecos Hellenas Ausonios appellant, id hi propria potius, quam poetica, licentia faciunt.

Specus.) *Μυχός* dicitur specus, recessus, penetrale, a *μύω*, occulto, abscondo.

45. Observantem.) *Ὀπιπτεύσαν*, id est, advertentem, intuentem. ab *ὀπτεω*, video, fit per paragonem *ὀπτεύω*, et Attico incremento, *ὀπιπτεύω*.

Trucem canem.) Scyllam intelligit, semiferam Phorcynis filiam, aliquot mare Siculum praeternavigantes devorantem. Et quidem Hercules, Geryonea ex Erythea armenta abigens, cum ad id freti inter Italiam et Siciliam pervenisset, Scyllaque aliquot ex tauris rapuisset mactassetque, illam obtruncavit; at eius pater Phorcus combustam decoctamque lampadibus fecit rursum reviviscere. Erat autem primo, ut ajunt, Scylla, singulari forma praedita mulier; sed postquam cum Neptuno rem habuit, Amphitrite zelotypia flagrante, fontemque in quo se illa abluere consueverat, veneno inficiente, in monstrum marinum degeneravit.

Atque hactenus quidem fabula: revera promontorium ad Rhegium Siculum in mare prominens est Scylla, sub quo saxa multa et ingentia sunt, cavis referta speluncisque, cetorum lustris: quum navigia iis cautibus ab Charybdis aquis illiduntur atque evertuntur, tum homines ab illis feris devorantur. Ceterum Charybdis et Scylla in propinquo sunt: illa enim juxta Messanam est, haec autem juxta Rhegium, ut dictum est: quod oppidum Jocastes, Aeoli filius, condidit, teste hoc versu Callimacho:

(2) *Rheginam linquens urbem, Jocasti Aeolidae.*

Hercules igitur, solertissimus vir, rei-que militaris peritus, quum ea loca cum Geryoneis bobus praeternavigans, aliquot ex ipsis ibi amisisset, locum machinis quibusdam expurgavit: unde fabulae data ansa fingendi, ipsum Scyllam interemisse. Phorcus, sive mare, ejus pater (mare enim difficilem tetramque illam

(1) Fragmentum a Valesio collectum pag. 773. et pag. 3. tom. 1. Edit. Dionis Hamburg. (2) Fragmentum a Bentlejo collectum num. 202.

faciebat) facibus ad vitam denuo revocavit, hoc est, motu solis lapsuque temporis expurgationem et machinamenta ab Hercule extracta mare dissipans demoliensque, locum ad priscam difficultatem ac discrimen reduxit.

46. Scopulum.) Nempe σπηλαίς, *arae*. Dicitur autem σπήλαιον, *specus*, ab eo, quod sit ἐσπασμένη λάα, *exesa petra*: et deminutive σπήλυξ, quasi ἐσπασμένη λάιξ, id est, adesus lapillus: quare praestat scriptura per ἰ, atque ancipitis in ancipitem ὕ mutatione, σπήλυξ scribitur.

Piscantem.) Ἰχθυωμένην est, pisces tenentem et captantem, aut instar piscis natantem: Fabulose namque Lycophronea accipienda sunt.

47. Tauricidam leaenam.) Videlicet ταυροφάγον, *taurivoram*; sicque illam appellat, ut quae de Geryoneis tauris comederit: leaenam autem, ob truculentiam caedesque. Ceterum ταυροφάγον pro ταυροφάγος metri gratia dixit, aut Jonice: Jones enim sic cum ὁ efferrunt talia verba, puta θεόσδαρος, *a Deo donatus*, θεόσδοτος, *divinitus datus*, et similia: Attici autem abjiciunt τὸ ὁ. At ex communi loquendi usu, ταυροφάγος is dicitur, qui σφάττει, *mactat tauros*: ταυροφάγος vero, qui tauros φάγει, *comedit*.

48. Corpus comburens.) (1) Supra diximus.

Facibus.) Λοφνὶς est magna fax, quasi aliqua λιοφανής, hoc est, luculente splendens; atque Aeolica syncope et mutatione, λοφανής et λοφνὶς.

Resuscitavit.) Metaphoricum est verbum δομήσατο, a structoribus atque aedificatoribus desumptum, pro ἀνεζώωσε, *fecit-reviviscere*, ἀνήγειρε, *resuscitavit*. Ceterum scriptura per ὁ parvum, δομήσατο, mihi placet: litera enim μ ipsum producit, ut illud: φιλομηδής Ἄφροδίτη, *amans-genitalia Venus*; quamquam ibi nonnulli ad metri accurationem duplicent per diplasiasmum τὸ μ. Quod si quis per ὦ illud scribat, si ignarus,

sciat, Attica ectasi magnum efferre, ut τὸ δώτης, *dator*, πώτης, *potor*, et similia.

49. Proserpinam non paventem.) Nimirum, ut non timentem Proserpinam, quatenus immortalem factam, vel aliter alii Plutonem, aliqui Proserpinam ipsam interpretantur Λέπτυνιν, tamquam λεπτύνεσαν, *attenuantem defunctorum corpora*: vel λέπτυνιν, id est, animam, eo quod sit λελεπτυσμένη, *attenuata*, subtilis nempe et aëria (Scyllam ipsam putes, a parte totum:) vel Λέπτυνιν, Proserpinam, fatum videlicet et mortem, ab eo, quod λεπτύνει, *extenuat*, et in pulverem resolvit corpora mortuorum. Ceterum suscitavit filiam Phorcys, quae inde Proserpinam non timeret.

Infernam Deam.) Hoc est, Proserpinam.

50. 51. Sustulit quem quondam.) Quem quondam Herculem necavit Mortuus Nessus, ὁ δεξιόμενος, qui nempe hilare dudum Plutonem amplexus est, propter necem videlicet Herculis. aut δεξιόμενον, ut sit sensus, occidisse mortuum Nessum Herculem, qui olim benigne et comiter excepit Plutonem, et gratiam suam sibi conciliavit, quando ad illum descendit, Cerberum educturus. Ceterum quae de Nesso circumfertur historia, haec est.

Cum Hercules Acheloum Calydone devicisset lucta, et dextrum ejus cornu fregisset (*tauri quippe formam sumserat*) pro hoc reddendo Amaltheae, Haemonii filiae, cornu ab ipso vicissim accepit, ac desponsatam sibi Oenei filiam Dejaniram in matrimonium cessit. Celebratis nuptiis, unum ex Oenei cognatis, Ennomum, Architelis filium, colaphi ictu temulentus inconsulto interemit: ob quod infortunium Trachinem profugiens ad Ceycem, ubi ad flumen Evenum pervenit, Nessum Centaurum offendit portitorem, a quo primus ad obversam ripam transmittitur. At quum in trahienda Nessus Dejanira vim ei inferre conaretur, sagitta confoditur ab Hercule:

(1) In vers. 45.

unde deficere se sentiens (lethalia enim erant Herculeae tela, utpote Hydrae Lernaee veneno illita) collectum in vas, qui ex vulnere defluebat, sanguinem dedit Dejanirae, fucum faciens his verbis „ En ! mulier, tua gratia pereor ; „ hoc tamen tibi gratificari volo, phil- „ trum praesentissimum. Si forte Her- „ culem alterius amore feminae effasci- „ natum deprehenderis, isto inungas ve- „ stimenta eius, quod ad te denuo con- „ vertet affectum suum „ . Id vasculum clam apud se conservans Dejanira, ut postea accepit, Herculem, capta depopulataque Oechalia, formosae captivae Iolae, Euryti filiae, amore teneri, infectam eo cruore subuculam tunicam-que illius per servum Licham viro misit. In Cenaeo, Euboeae promontorio, Iovi pro parta victoria sacrificaturus Hercules, venenatis hisce vestibus amicitur : unde urenti correptus prurigine furore-que, animam excruciatu egit apud propinquum annem, Licha prius de rupe praecipitato. Arcum vero suum cum pharetra et sagittis Hercules Philoctetae reliquit, quod pater ejus Poeas sibi in extremis ministrasset. Sagittas autem, quemadmodum noster Lycophron loquitur, a Teutaro Scytha, Amphitryonis bubulco, obtinuit Hercules, a quo etiam jaculandi artem didicit : quamquam (1) alii ab Euryto eam artem ipsum hausisse tradant, atque aliqui ab Cretensi Rhadamanthe, vitrico suo. Post enim Amphitryonis obitum Rhadamanthus e Creta ob fratris sui caedem profugit, atque Ocaleam, Boeotiae urbem, profectus, Alcmenam uxorem duxit, et Herculem sagittandi artem docuit. Ait igitur, dolo inermi, hoc est, Hydrae veneno, Nessum Herculem sustulisse, qui dudum Plutonem domuit, ut et Homerus innuit, (2) canens.

Ipsae quoque ingentes, Erebi regnatores, eodem

Laesus ab Alcida fertur sensisse dolores,

Quando illum telo feriens percussit acuto

Ad Pylon, inter adhuc inhumata cadavera nactus.

Orco excepto dudum.) Admetus Alcestidem uxorem habuit, quae contigit, ut tum diem obiret, cum Hercules in Thessaliam profectus, hospitio ab Admeto fuit exceptus. Ignarus ejus, quod acciderat, quum paeana canere cepisset, una ex ancillis ad eum accessit, monens, dedecere ibi, propter obitum uxoris hospitis, modulari. Tum Hercules, quaerens ab illa sepulturae locum, cognitusque, eo accessit, aseditque cadaveri in monumento, atque exeuntem Plutonem, de ostiis gustatorum, aggressus apprehendit, valideque continuit donec mulierem reddidisset.

52. Video te, infelix, secundo comburendam.) Contueor te, o Troja, secundo concremandam. Neoptolemi, Aiaci nepotis, manibus; aut Epei, qui durum equum fabrefecit. Prius enim ab Hercule devastata, flammis fuisti tradita; et nunc iterum futurum est, ut Aeacidarum manibus incendaris, Epei nimirum Neoptolemive: Ambo enim, Neoptolemus Epeusque, Aiaci nepotes fuere, ut disces. Ab his ergo, inquit, ignem passura es, ossibusque Pelopis, Laetrinae, Elidis urbe, in qua ipse Pelops, Tantalus et Euryanasses, Pactoli filiae, filius, regnavit, jacentibus. Ceterum constructionibus vacare, nisi solis illis captiosis et difficilibus, operae pretium non est; sed per (3) literas α , β , et reliquas eas designabimus.

53. Aeacidinis manibus.) Aiaci et Endeidos filii, Peleus et Telamon; ex

(1) Homerus, puta, ac Theocritus. (2) Iliad. e. vers. 395-97.

(3) Graeci Magistri in poeticis libris commentandis duriuscula ac subdifficilia constructu loca per alphabeti literas (queis pro numeris utuntur) singulis vocibus, prout syntaxis ordo requirit, superpositas, construere consueverunt. Hinc totum Lycophronis poema, utpote a capite ad calcem intricatum, in antiquioribus libris sic constructum videtur.

Psamathe autem Nereide, Phocus. Peleus et Thetidis, Achilles. Achillis et Deidamiae, Lycomedis filiae, Pyrrhus, alio nomine Neoptolemus. Telamonis autem liberi, ex Eriboea Ajax, ex Hesione Teucer. Ajacis ex Lysidice, Coroni filia, Philius: ex captiva Tecmessa Eurysaces. Phoci vero et Asteriae filii Crissus et Panopeus. Panopei tandem Epeus ille, qui durium Graecis equum fabrefecit, per quem Troja capta fuit. At si velim ego Tzetzæ historias ample prosequi, tum vero et auditores, potius quam illustrare, turbarem, et Ptolemaea Bibliotheca opus foret, ut ibi, quae scripturus essem, deponeretur; et quod majus et gravius omnibus, opus meum non tamquam meum, sed tamquam Lycophronis scholia videbitur: hinc cetera quoad ejus fieri potest contrahens, percurro explicatione.

Aeacidinis manibus.) Neoptolemi scilicet manibus, Epeique propter ligneum equum: Ab Aeaco namque deduxit Epeus genus suum.

Tantali filii.) Id est, filii Tantali Pelopis.

54. Laetrinae servatis.) Hoc est, jacentibus Laetrinae ossibus. Laetrina autem urbs Elidis, in qua condita erant Pelopis ossa, quae oraculum asportanda significavit: Responsum enim acceperunt Graeci, se non prius Ilium expugnatos, quam Pelopis ossa ex Elide Trojam transtulissent, et Neoptolemum, Achillis filium, et Philoctetem cum Herculeis telis, e Graecia adduxissent. Nisi namque hoc factum esset, nequaquam Ilium, inquam, expugnatum fuisset.

Reliquiis ignis.) Quae ignis reliquit Tantali filii ossa, ignis reliquias appellat.

55. Consumti.) Id est, exusti, consumpti (Pelopis nimirum) in favilla, quum ad Deorum epulum in frusta concisus fuit.

56. Teutareis.) Deest conjunctio τε, quae, ut sit: Ac Teutari bubulci πτερύμασιν, id est, telis. Quis autem Teutarus fuerit, superius diximus.

57-60. Quae omnia in lucem profert.) Nempe promit, patefaciet gravis illa injuriarum memor Alexandri uxor Oenone, Cebrenis, aut Oenei, filia: hanc enim ante Helenam habuit Alexander, ex qua filium Corythum suscepit: quem mater Oenone, paterna exprobratione propter deducum et querimoniam viri; propterque alteras, easque peregrinas, Helenae nuptias, exasperata, ducem ad Graecos, Trojam navigaturos, misit.

Juvenem.) Juvenem intelligit Oenones et Alexandri filium Corythum.

61-62. Ipsa autem medica.) Ajunt, quod sauciato a sagittario Philoctete Alexandro mederi cum (1) velit Oenone, a patre suo inhibita fuit. Mortuo illo, ubi mox, pharmaca vulnere admotura, iam animam eum egisse reperit, sibi mortem conscivit, vel, secundum (2) Quintum, sese in Alexandri rogam conjiciendo: vel laqueo, juxta (3) Dictyn: vel, ut noster Lycophron tradit, se de turri praecipitando.

Insanabile.) Immedicabile dicit vulnus, aut quia mortuus Alexander medicari non poterat: aut quod Philoctetis tela, quibus Paris fuit confixus, Hydrae veneno illita essent: aut denique quod praeoccupato vulnere supposuerit medicamina. Medicinam namque et musicam exercebat Oenone.

Grave.) Λυγρόν est grave, acerbum, quod λίαν υγρόν, valde humidum, hoc est perniciosum, sit: Ex humidis enim oriuntur graviores morbi, ut rursus ex calidis salutaria.

63. Gigantiperdeis.) Terra, res adversus Titanas gestas aegre ferens, Phlegris Pallenes anguineis pedibus, eximieque crinitos et barbatos peperit Gigantes, qui saxa stipitesque ignitos in cae-

(1) Repugnat vehementer Lycophroneae voci βαρύζηλος. quare melius Apollodorus lib. 3, cap. 11. (2) Lib. 10. v. 465. (3) Plane aliter refert qui hodie teritur Dictys. Vide ejus interpretem pag. 100. 6. Edit. Paris.

lum ejaculabantur : quorum principes Porphyrius et Alcioneus . Hi etiam immortales fuerunt , quoad in terra , ex qua nati erant , pugnarunt . Cum igitur superis bellum intulissent , ut Jovem de Caeli regno deicerent , ab Hercule , strenuam Jovi operam navante , sagittis sunt confixi . Alcioneum primum confodit , qui ubi terram petiit , fortior reviruit . At Minervae consilio , Pellene depulsum occidit . Porphyrii autem Juppiter Junonis violandae libidinem injecit , atque illius vestes dissolventem ac dirumpentem telo Hercules , Jove etiam fulminante , confecit . Atque ad eum modum ceteros , si paucos excipias , de medio cum Jove sustulit .

Sagittis .) Ἀρδεις dicitur telum , ab eo , quod ἀρὰς δίδωσι , i. e. noxas importet .

Vulnerati .) Τετραμένους dixit per catathresin pro βεβλημένους , sauciati . Ceterum etiam τετραμένον , inflexum , bene habet , ut sit illud de Alexandro , hoc autem de vulnere .

64. Adversario .) Hoc est sagittario ; ac de Philoctete loquitur , quatenus ambo sagittarii , Alexander et Philoctetes . Is enim ex Lemno adductus , cum Paride singulari ex arcu certamine decertavit . In quo Alexander , emisso primus jaculo , a Philoctete aberravit , qui contra , jacto in hostem telo , ad laevam Alexandrum sauciavit , mox altero telo dextrum illi oculum excussit , ac tertia denique sagitta juxta malleolum ipsum trajiciens interfecit .

69-71. Bis et ter .) Quatenus videlicet Troja tertium excisa ac populata fuit . Primo enim , ut diximus , ab Hercule propter Laomedontis equos Hesioneque fuit diruta . Secundo ab Amazonibus excursionibus vastata , quemadmodum in libro (1) γ' Homerus per Priamum tradit :

... quando venerunt Amazones viragines . Tertio denique propter celebratam illam

Helenam a Graecis depopulata et incensa , funditus deleta fuit . Ceterum explicatio , haec : Deploro te , o vrbs , dupliciter rursus ad hastas , pugnam , aediumque direptionem venturam ; atque ignem vastatorem accepturam .

72-73. Lugeo te , patria , et sepulcra Atlantidis .) Deploro te , o vrbs , simulque quae in te sunt majorum nostrorum (2) sepulcra , Atlantidis Electrae nimirum , ejusque filii Dardani , qui olim in cataclysmo , sutili corio suo corpore involuto , quemadmodum Istrius quadrupes animal facere consuevit , quando inflata cute sua , Danubium transmittit ; transmeavit in Ilium , relictis Corybantum habitatione . Quandonam id fecit ? quum tempore Deucalionis Juppiter terram obruit aquis , omnesque homines nabant in undis , aedificiis funditus corruentibus ; arborum porro vitiumque fructus marina animalia depascebant , delphines phocaeque , quae semper humanos concubitus concupiscunt .

Et sepulcra .) Antiptosis pro sepulcrum urinatoris filii Atlantidis Electrae , qui olim in consuto σκῦται , sive corio , vel κύται , nempe alveo , navigavit qualis fulica Cretensis . Navigavit autem μονήρης , uniremex , aut solus , corpore in utre involuto , tamquam porcus , animal Istrium quadrupes . (3) Dardanus , Jovis et Electrae Atlantis filiae , filius , relictis in cataclysmo Samothrace , ranteque extracta , in Trojanas regiones transmeavit , Dardaniamque condidit , ubi et humanis est perfunctus , atque ejus sepulcrum prope Trojam visebatur in Dardaniae parte : postea namque Dardania , Ilius , et Troja , una vrbs facta fuit . Ceterum Nictymo regnum suscipiente cataclysmum propter Pelopis laniationem accidisse nugantur : quintum tamen a Dardano ego quidem novi Pelopem . Hujus igitur , aut Axaonis Lycaonis filii , fratrumque impietatis caus-

(1) Vers. 189. (2) Interpretatio haec insequenti , quae bene habet (nam antiptosin ibi censet , Dardanique modo sepulcrum ex poetae mente exponit) repugnat . (3) Ex Lycophrone historiam tradit antiquus Homeri Schol. ad Iliad. v. vers. 215.

sa cataclysmum accidisse fabulantur, quod mactatum Nyctimum Jovi immolasset. Ceterum cataclysmus ex aliis historicis sic factus est: Circa Helicen et Buram, urbes, contrariis ventis spirantibus, exitit coacta ingens atraque nubes, pluviaque defluxit: unde diluvius factus est.

Natatoris.) Δύπτει dixit, aut *urinatoris*, ut crebro δύνοντος, *subeuntis* schediae alveum, quod tempestate vexaretur: aut *natatoris*, quo scapha ex δύοῖν, *duobus* lignis πύξαντος, *structa*, e Samothracia navigarit, Deucalionem effugiens cataclysmum.

74-75. Aper Istrius.) Animal est in fluvio Istro, alio nomine Danubio, quadupes, tenui obductum cute, quam inflans, utrem refert, natatque tamdiu, dum detumescit. Exit porro in terram, et pabulatur, statimque exiccatum moritur. De cetero solum dixit Dardanum, quod ille unico tantum remo in schedia fuerit usus. Sententiae autem tenor, hic: Sicut porcus, corpore propria cute, tamquam utre, involuto, natat: ita etiam Dardanus rati navigavit, quaternos lapides habens, involvensque suum corpus tamquam porcus.

76. Rhithymnia.) Rhithymna, Cretae urbs est.

Fulica.) Avis marina, de lari specie, quam spuma venantur piscatorum filii.

77-78. Zerinthum antrum.) Id est, Thraciam speluncam, παρὰ τὸ ἀνατετρῆσθαι, sive ab eo, quod perforata sit, ἀντρον dicta. Thracium relinquens Rheae, aut Hecates, antrum Dardanus: etenim tum Rheae, inquit, quatuor leonibus vecta, tum Hecate, immanis mulier proceritatis, terribiles sunt. Canes autem ipsis immolabant, ut (1) Sophron in Mimis auctor est: canis enim latrans spectra dissolvit, ac si aes pulses, vel tale quid.

Aedificium Corybantum.) Saum, Thraciam speluncam Rheae, sive Hecates, cui canes immolabant, Cyrbantes, seu Corybantes, qui quidem daemones sunt (2) circa Rheam, extruxerunt. Curetes porro et Corybantes Apollinis quidem fuere filii, sed illi ex Danaide Cressa Nympha, hi ex Thalia, procreati.

Saum.) Nomen Thracii montis, cuius meminit Nicander, sic canens in (3) Theriacis:

Vel Sai, vel Mosychli . . .

79. Vastabat.) Ἡμάθουν, id est, in sabulum redigebat, obruebat undis, Ceterum ἄμαθος, *arena, sabulum*, unico μ scribitur, utpote qui ab eo, quod ἀμαθὴς *expers numeri*, innumerabilis, sit, derivetur. Atque etiam ἄμος, *idem*, per syncopen factus, simplici μ effertur. In quibus autem, quemadmodum et in ceteris, soli Aeolici geminatione utuntur.

80. Strepens.) Nempe strepitu resonanti se ferens.

Imber.) Νασμὸς, id est, cataclysmus, a verbo νάω, *fluo*: unde etiam ἐνάυτης, *nauta*, derivatur.

81. Hominesque.) Τὸ τοῖ, *illi*, ellipsis est pro, οἱ ἄνθρωποι, *homines*.

83. Glandem.) Φηγὸν, *fagum*, arbore pro fructu posita, dicit glandem, a φάγω, *comedo*, φαγὸν et φηγὸν. Prisci enim mortales ante frugum inventionem glandibus victitabant et pomis.

Fructus.) Δρύκαρπα omneis arborum fructus appellantur, sicut alicubi in (4) Dodecaeteridibus innuit Orpheus scribens;

Prosternere ramosque omnes summitatesque δρυὸς arboris.

84-85. Cete.) Φάλαινά, *phalaena*, bestiola est, noctu lucernis advolans, quae etiam (5) pyraustumorus, psyche, et psora vocatur, παρὰ τὸ εἰς φᾶς ἄλλασθαι, *quod scilicet in lucem saliat*. Lon-

(1) Syracusanus ille Mimographus, Agathoclis et Damnasyllidis filius, quem Xerxis et Euripidis temporibus vixisse docet Suidas. De eo consulendi sunt Vossius de Poetis Graec. cap. 5. et Instit. Poet. lib. 2. cap. 33. Fabric. B. G. lib. 2. pag. 749. quique ab ipso videndi indicantur. (2) Strab. lib. 10. pag. 472. (3) Vers. 403. (4) Vide in vers. 523. (5) Idem docet in Chil. Hist. 9. vers. 298.

gum autem adscriptumque habet τὸ ᾧ, ac per unicum ᾧ efferre oportet: nomina enim verborum breviora sunt, ut τὸ θάλλω, *germino*, θαλὸς, *germen*, ἀγγέλλω, *nuncio*, ἄγγελος, *nuncius*. Hactenus quidem de phalaena, terrestri illa bestiola, candelosbestra vulgo dicta. Est autem φάλαινα, et cetaceus piscis. Per apocopen igitur φάλαξ dixit poeta.

Quaeque in marum.) Id est, et phocae, quae libidinose irruunt in virorum cubilia. Phoca autem marinum est animal, terrestri bovi, vel potius bubalo, assimile: humanos amat concubitus, et ad magicas praestigias (1) confert.

86. Video currentem gryphum.) De Paride sermo est: inquit enim, Alexandrum spectare se in Helenae raptu satagentem. Ceterum γρῦνός dicitur truncus, torris; atque Homerus:

(2) Γρῦνὸν truncum in ignem coniecerunt, magnusque excitatus est ignis. Heic vero loci γρῦνόν intelligit, aut Alexandri navem, ut lignis compactam; atque alatum, propter vela, quatenus eorum ope naves feruntur, cursumque efficiunt; idque per metonymiam. aut ipsum Alexandrum, propter Hecubae somnium, cui ardentem facem se peperisse videbatur, quae totam urbem, et Idaeas sylvas inflammaret. Id insomnium cum vates et conjectores audissent, responderunt, foetum, quod nasceretur, subito de medio tollendum esse. Itaque editus Alexander in Ida fuit expositus, quem pastor quidam admodum formosum cum vidisset, susceptum educavit. Aut ipsum igitur Alexandrum; atque alatum, quod cum navi se ferret.

87. Columbae ad rapinam.) Hoc est, ad rapinam salacissimae τρήρωνος, sive columbae, dignae necatu canis; sicque vel ab Laconiae loco, vel a timiditate, et celeritate, et salacitate (sacra enim Veneri haec avis) vel demum a multarum caedium causa, loquitur; atque Helenam intelligit, quoniam et Alexan-

drum vulturi comparavit, ad raptum contendentem ac properantem. Propter libidinem porro columbam vocat illam: Sola enim columba per totum annum coit foetificatque; unde cecinit (3) Aeschylus:

Semper - nutrix columba.

et canem, propter impudentiam, ut Homerus:

(4) *Caussa meae canis*

88. Olor.) Τόργος proprie quidem vultur est, heic vero, avi pro avi sumpta, pro olore positus. Juppiter enim in cycnum conversus, Oceanitidem Nemesisin, in anserem, uti nugantur, mutatam, compressit: unde ovum enixa illa, in palude reliquit, quod opilio quidam cum invenisset, Leda attulit. haec illud in arca collocatum servabat, quum congruo tempore, Helena ex ipso nata est, quam veluti propriam filiam Leda educavit. Quidam Castorem et Pollucem ex eodem ovo natos praedicant. Porro in aliis historicis legi, Jovem in astrum conversum, cum Leda rem habuisse, Castoremque et Pollucem genuisse: postea vero sic, ut diximus, Helenam. At contra nonnulli fabulantur, Jovem in cygnum mutatum, eadem nocte, qua Tyndareus, cum Leda concubuisse, illamque ex Jove Pollucem et Helenam, ex Tyndaro Castorem, peperisse; ideoque immortalis Polluce, mortalem Castorem fuisse: qui tamen et ipse fraterno rogatu immortalitatem fuit adeptus, ut etiam (5) Pindarus innuit. Caeterum allegoriis incumbere non vacat, uti jam significavimus; at quoniam lectores vel harum discendarum desiderio teneri praesentimus, sic loquimur:

Quum veteres Joves reges omnes appellarent, equidem rex quidam, nomine Cyon, Ederionis Achajae regis filius, Ledam ad fluvium Eurotam compressit, quae ex illo praegnans, trinam uno partu prolem edidit, Castorem, Pollucem, et Helenam. Ceterum ovo com-

(1) Videndus Gesnerus lib. 4. pag. 710. (2) Fragment. quod extat tom. 5. pag. 137. Edit. Hom. Lips. (3) S.C.T. vers. 300. ubi cum nostro convenit Scholiastes. (4) Hemistichium lib. ζ. Iliad. 356. (5) Nem. Od. 10. vers. 107-9.

parât ventrem ejus, quod tres illos infantes una testa involutos pepererit, quam postea sibi munimentum fecerunt. In olorem autem Jovem mutatum dicit, quod ille non in mollibus stratis et regio cultu cum ipsa concubuerit, sed in locis humidis, cygnorum more.

89. Putamine-ovi.) *Κελύφανον* heic quidem est ovi putamen. Omneis enim cortices *κελύφανα* dicuntur: proprie vero interior testae ovi tenuissima pelli-
cula.

Rotunde.) Id est, globose, tereti figura.

Obtectam.) Id est, ovi putamine obtectam; ac loquitur de ovo illo, quod Nemesis dedit Tyndaro: Tyndarus autem Ledaë, ex qua Helena nata est.

90. Te quoque nautam.) Apostrophe est schema: ad Alexandrum enim nunc orationem convertit, et, Te sane nautam, o Alexander, inquit, Acherusia declivis semita excipiet. Acherusia declivis semita, vel Orcus est, quod sis propter Helenam moriturus: vel Taenarus Laconiae, ut dicat: *Lacedaemonem deveneris, ubi est Acherusia via*. Caeterum ex hoc indicat, occasione ista Alexandrum ad inferos permeaturum fore: Est enim Taenarum Laconiae ostium, qua descensum ad inferos patere fabulantur, ut etiam (1) Menander inquit, canens:

Ostium est quoddam ad Taenari radices.

91. Declivis.) Id est, deducens.

Timidum.) *Πύγαργον*, est pavidum, vel turpem et effoeminatum, vel raptorem. Sunt enim melampygu et pygargus, aquilarum species, juxta (2) Archilochum, a quo *rapax*, *πύγαργος* appellatur. Attamen turpis et libidinosus,

πύγαργος dicitur per antiphrasin, non qui *ἀργὴν albas* habeat *πυγὴν clunes*; sed qui moveat ipsas in coeundo. Contra *timidus*, *πύγαργος* vocatur, ut cui albidæ sint nates, è diverso, quam loquitur proverbium: (3) *Nondum in melampygu incidisti*. h. e. in fortem et strenuum. Si enim qui nigras habent nates, fortes ac generosi sunt, qualis Hercules fuisse fertur, sequitur plane, qui albas nates habent, molles, et ignavi, et imbelles sint. Thia, Oceani filia, id de Hercule dixit filiis suis: *Nondum in melampygu incidistis*.

Patris fimos.) Nempe stabula, caulas.

92. Asperorum bubilium.) *Ραυτῶν βεσάθμων*, id est, *τραχειῶν βεσάσεων*, *scrupeorum bubilium*.

93. Pulchritudinis judicem.) *Θυαρίτην* alias est mensarium, argentarium: heic vero judicem; judicem puta Junonis, Minervae, et Veneris de pulchritudine: judicavit enim ipsas Alexander propter pomum. Nam quum in Thetidis nuptiis Eris pomum aureum in medium Deorum convivantium projecisset inscriptum: *Pulchrae pomum*, Juno, Minerva, Venus magnam inter se de illo accipiendo suscitavit contentionem. Juppiter vero Mercurio illas committens, jussit ad Paridem deducere judicandas, qui acceptum pomum Veneri adjudicavit. Illius postea mandato Harmonide, vel, ut alii malunt, Phereclō sibi navem construyente, Lacedemonem navigavit, ubi Helenam conspicatus, rapuit et ipsam amore sauciam. Caeterum *θυαρίς* est mensa, quae proprie *τὰ θύη*, libamenta et odores *ἄρῃ*, custodit: unde *θυαρίτης*, mensarius, dictus est.

94. Sed Ostrimis.) (4) Ostrimi Trojae montes sunt.

(1) De hocce Menandro Atheniensi, novae Comoediae poeta celeberrimo, praeter Suidam et Gellium lib. 17. cap. 4. videndus Fabricius B. G. lib. 2. cap. 22. p. 730. Nomina dramatum ejus, quae in veterum libris laudantur, digessit ceteris accuratius Meursius in Bib. Attic. lib. 4. Fragmenta demum sententiasque collegerunt praecipue Hertelius et Hugo Grotius. (2) Parium intelligit, poetam illum, de quo, praeter Meursium Bib. Graec. lib. 1. consulas Fabricium lib. 2. pag. 548-49. (3) Vide Erasm. Ch. 2. Cent. 1. prov. 43. (4) Aliam hic interpretationem non licet admittere, ut comparatio bene constet. Nescio autem qua

Maxillas Asini .) Γαμφηλὰς , id est , τὰς σιαγόνας , *maxillas* , asini . Maleam autem , Peloponnesi promontorium , intelligit , sic dictum , quod asini maxillas referat .

95. Lan .) Lacedaemonis urbem , quam (1) Homerus Laam nominat .

Pabuloso praesepi . Εὐχέλῃ καὶ πῆς , id est , pabulo abundanti , vel bona χείρῃ , sive pabula , habente praesepio : ut pastoralis vita potior rapaci et militari est .

96. Caulis .) Μηλιαθμὸς Attice dicitur ovile .

Terrestri remo .) Hoc est , ventilabro , aut καλαύροπος , *pedo* . Est autem καλαύρωψ , pastoralis virga , utrinque parum repanda , quam opilioes ad oves catulosve a grege resiliere conantes emittunt cohibentem . Ceterum πλάτη , pars remi latior , seu palmula , proprie est .

97. Navis .) Τράμπις dicitur barbaricum navigium .

Vehet .) Id est feret , ducet , metaphorā ab equis sumpta .

Phereclei pedes .) Phereclus , per periphrasin : aut (2) naves , quas Phereclus fabrefecit . Is enim Alexandro in Graeciam navigaturo navem extruxit .

98. Gemina ostia .) Duo sunt in Laconica promontoria , quae (3) Thyrides , quasi fores , appellantur . Σαλάμβαι dicuntur fores , παρὰ τὸ ἐν σάλῳ βαίνειν , eo quod concussione agitentur : vel παρὰ τὸ σελεῖν καὶ λαμβάνειν , quod quatiant excipiantque venientes . Σαλάμβαι porro , (4) fenestrae sunt , φεγγίται vulgo dictae , eo quod per ipsas σέλας βαίνειν , lumen ingrediatur .

Gythii .) Gythion , Laconiae promontorium est .

Aequora .) Loca haec .

99. Ubi .) In quibus nempe aequo-

ribus , sive locis .

Ad cautes .) Hoc est , ad aspera saxa .

Ejiciens .) Id est , dejiciens .

100. Navis dentes .) Videlicet anchoras : Hae namque tuentur ab concussionē aestuque maris .

Prohibitores aestus .) Id est , prohibitores undarum .

101. Jactationibus liberabis .) Hoc est , a concussionibus quiescere facies .

Univelem navem .) Εἰναφώσσωνα στόλον est , vel novivelem , vel univelem navem . aut legendum : εἶνα φώσσωνα στόλον , nempe , ab jactationibus tranquillum reddes ad litus cursum tuum φώσσωνα , hoc est , quem per vela efficias .

102. Ac multiviram juvencam .) Id est , multiprocam , affectatam , juvencam .

Lupus .) Sive raptor .

103. Duarum columbarum orbatam foetu .) Hoc est partu orbam duarum columbarum , Iphigeniae , quam ex Theseo suscepit , Duride Samio (5) auctore , et Hermiones , quam ex Menelao genuerat . Primo enim septennis a Theseo rapta , post Iphigeniae partum , repetentibus fratribus , reducta est . Secundo ab Alexandro in litore nacta , recens Bacchis , seu nymphis marinis , Inonique sacra faciens , rapta , in Aegyptum avecta fuit , ibique compressa .

104. Secundam indaginem .) Id est , in secundum rete . proprie enim ἀρκυς retis est ex denso et crasso fune , ad ἀρκτων , ursorum venationem accommodata .

Extraneorum laqueorum .) Nempe externorum praedatorum . Metaphorice ea vocabula sunt posita : nam ἀρκυς quidem , unde dictum sit , significavimus :

auctoritate Canterus Tzetzam egregie hallucinatum esse clamitet . Hesychium pro se vult , qui tamen ex se Tzetzae quodammodo magis favet , dicens Ostrimum esse loci nomen : ab aliis autem pro stabulo vocem accipi . (1) Iliad. β. 585. (2) Neutra expositio placet ; remos enim intelligit , quos etiam fabrefecit Phereclus . (3) Strab. lib. 8. pag. 360. (4) Male *perspicilla* Du Fresne . (5) In Historia , puto , Graecorum , cuius meminit Diodorus Siculus lib. 15. pag. 488. et quam Vossius de Hist. Graec. lib. 1. cap. 15. eandem , ac Macedonicam esse existimat ; cui autem haud gravate adstipularer .

ῥόχος autem, ἀπὸ τῶν ῥόχων, a laqueis, quibus perdices, aliasque aves venantur.

105. Praedam impingentem.) Id est, αἰχμάλωτον ἐγχεύσαν, *captivam impingentem*.

Aucupis penna.) Alexandri nempe aut (1) velocitate, aut navi.

106. Bacchis.) Θύσαι dictae sunt Bacchae, a θύω, ruo, furo.

Recens.) Ἄρμῳ, hoc est nuper, cito, metaphora ab ἄρμα, *currus*, ducta. Atque Aeschylus in (2) Prometheo.

Ἄρμῳ, *modo desii meas deflere aerumnas*.

Ovium primitias.) Id est, primitias et hostias ovium. Caeterum μῆλα Aeolice dicuntur oves, a μέλω, *curam gero*: Pastorem namque et rusticam vitam degebant prisci homines.

107. Litoribus.) Κρόκησι pro κρόκαις, litoribus. Κρόκη autem vocatur litus, a κείρω, pulso, caedo, κειρόκη et κρόκη, ad quod colliduntur et franguntur undae.

Bynae.) Τῇ δύνῃ, submersae videlicet Leucothaeae, sive Inoni, a δύω, *urinor*, ex aliorum lectione et expositione: nobis autem a βύω, *abscondo*, videtur; unde et βυθός, *profunditas*, et Βύνη, *Eyne*, quasi se pessum demissa. Caeterum Inus historia, ejusmodi: Quum Ino cum filio suo Palaemone in mare, prae Athamantis, qui eam persequeretur, timore insilisset, suffocata est, atque a delphine circa Corinthum, prope Schoenuntiam exportata cum puero. Amphimachus autem et Donacenus tolles cadavera, Corinthum detulerunt. Ubi Sisypheus rex, Athamantis frater, agonem et sacrificium in eorum honorem instituit, et quotannis celebrari iussit: quare illos in Divorum numerum retulerunt, atque Inonem Leucothaeam

a maris spuma appellarunt. Ceterum Inus filia Euryclea fuit.

108. Curre.) θρέζαι proprie est, lac ad caseum faciendum coagulare: heic vero pro insilire, aut abducere positum.

Scandeam.) Scandea, Cytherea urbs est.

Aegilique promontorium.) Id est, Peloponnesi promontorium.

109. Acer venator.) Hoc est, ardens et acer venator.

Exultans praeda.) Id est, gaudens, gestiens, venatione, quam Helenam intelligit.

110. In insula autem Draconis.) Insulam Draconis Salaminem vocat: Eam enim Draco primum ditione tenuit, qui quidem aut anguis, aut proprium regis, aut denique Asopus fuit, Thebis profectus, ut quidam volunt. Hunc autem Draconem Cychreus, Neptuni et Salaminis filius, quemadmodum (3) Euphotion memoriae prodit, interfecit, et Salaminis regnum occupavit. Sic igitur Salaminem Draconis insulam appellat: in qua, inquit, sive in Attica, effuso cupidine, hoc est, mixtus Helenae, vanam ac frivolam Venerem, seu concubitum, non degustabit secundam. Semel namque in Attica cum illa concubuit: quippe qui cum eam rapuisset, non statim Trojam renavigavit; sed Lacedaemones se insecuturos suspicatus, Aegyptum petiit, ubi a Proteo raptu spoliatus fuit. Itaque Helenae simulacro sumto, Trojam venit. Syntaxim in diagrammate conspicias.

111. Atticae.) Id est, Atticae Athenarum. Actae autem dicuntur Athenae, ab Acteo ipsarum rege: vel quod major Atticae pars sit ἀκτὴ, *litoralis*. Atticae insula Salamis est.

Biformis Terrigenae regni.) Attica enim Cecropis fuit regnum, qui Saëo,

(1) Meursio, *pinnae linea seu formidine*. (2) Vers. 617. (3) Poeta ille historicus, Polymneti filius, Cherronesiota, sive, ut Suidas ait, e Chalcide Euboeae, natus Olymp. 126. Philadelpho in Aegypto, Antiocho in Syria, regnantibus: in historicis ejus Commentariis, quorum meminit Athenaeus lib. 4. cap. 13. Hujus Scriptoris opera recenset Meursius notis ad Hellad. Chrestom. Ὅτι παρὰ Εὐφρόνῃ &c. De eo Suidas, Vossius de Graecis tum Poetis cap. 8. tum Historicis lib. 1. cap. 16. et Fabricius B. G. tom. 1. pag. 646. videndi sunt.

Aegypti urbe, profectus, Athenas inhabitavit. Sais autem Aegyptiaca dialecto dicitur Minerva, auctore (1) Charace.

Caeterum biformem, geminaeque naturae vocant Cecropem, aut quia ex Draconis dentibus prodiit (Is Atheniensium rex erat:) aut quod magnitudine duplo excederet humani corporis habitum: aut ut qui duplici idiomate, Aegyptiaco et Graeco, loqueretur: aut denique quod, uti fabulantur, superiori parte esset homo, inferiori draco, quod allegorice explicans (2) Demosthenes, ipsum inquit robore draconem, prudentia hominem, retulisse. Nos vero censemus, bonum et sedulum regem adeo gentium feritatem cicurasse, ut una omneis concordia ipsum et bonum ducem et supremum principem agnoscerent ac praedicarent; proptereaque biformem appellatum esse. Vel, sicuti apud (3) Johannem Antiochenum legimus, quum antiquitus Graecae mulieres non jure conjugii, sed brutorum ritu coirent; indeque filii unius naturae tunc essent, solam matrem, ignoto patre, agnoscentes, Cecropem, in Attica regnantem, belluinam illam promiscue coeundi consuetudinem extinxisse, effecisseque, ut mulieres legitime cum viris conjungerentur. Quoniam igitur hinc filii parentes suos agnoscebant, duas physicas eorum generationis causas assequentes, duplicis et Cecropem naturae, tamquam ipsis auctorem, appellarunt.

Terrigenae.) Quod Erichthonius ex terra, ut fabulantur, sit editus. Cum enim Minerva Vulcanum armorum fa-

bricandorum causa convenisset, illius amore captus Vulcanus, eam persecutus est; atque apprehensam retinentemque semine circa femora inquinavit, quae abominata, lana deterfam genituram in terram abiecit, unde Erichthonius progenitus fuit, ab ἐρίω, *lana*, et χθονί, *terra*, vocatus: a quo omneis postea Athenienses terrigenae appellati sunt. Alii tradunt, sterilem esse Atticam, ejusque incolas, propter regionis suae asperitatem, nunquam ab extraneis gentibus expulsos esse: unde Autochthones (4) terrigenaeque ipsi vocati sunt. Caeterum fabulosa de Minerva et Vulcano historia ita habet, ut Vulcanus, quadam cum regina Minerva, alias Belonice vocata, Brontei filia, legitime re habita, Erichthonium procreavit, qui in Attica regnavit: Complures enim, nec una, neque fabulose, ut et reliqua nomina, fuere Minervae et Veneres.

Terrigenae regni.) Terrigenas vocat Athenienses, eo quod ab Erechthidis ducant genus: Cadmo enim, serpentinos in terra dentes seminante, Erechthidas suppullulasse ajunt.

112. Alteram vanam.) Inquit igitur, frivolam Venerem non gustaturum: Semel namque cum illa in Attica rem habuit, atque in Aegyptum ubi venit, ipsa a Proteo privatus fuit: mox efficto ejus simulacro Trojam rediit.

113-14. Frigidum amplexum.) Id est, ob frigidum et somniosum amplexum inanibus ulnis contrectans et palrans cubile: Dicunt enim, Alexandro Aegyptum praetereunti Proteum Helenam

(1) Pergameno illo, sacerdote et philosopho, in Graecanica, puto, historia, quam, Suida teste, libris quadraginta digestam condidit; et cujus Stephanus frequenter meminit, ut et Anonimus in Ἀπίστοις, *incredilibus*, fab. 11. et Evagrius lib. 5. Hist. Eccles. cap. ult. (2) Orat. Funeb. sub finem. (3) In opere illo, quod περὶ Ἀρχαιολογίας concinnasse a Jacobo Gothofredo, et a Salmasio docemur, qui in Plinianis ad Solinum exercitationibus quaedam inde compluribus in locis adducit. Is sub initium septimi seculi, Heraclio imperante, vixisse putatur, ut scribit Gothofredus prolegomenis in Philostorgium, pag. 2. Quare diversus videtur ab illo, qui inter commentatores de Cleopatra et Pharo memoratur ab eodem Tzetze Chil. 2. hist. 33. Quod si verior opinio Philippi Labbaei in delineatione apparatus ad Hist. Byz. scriptores pag. 43. idem uterque esse videtur. (4) Justin. lib. 2. cap. 6. Strab. lib. 9.

ademisse, ac solum ejus simulacrum dedisse, quo Trojam navigavit, ut innuit (1) Stesichorus, canens:

Qui tunc erant Trojani, Helenae imaginem habentes.

115-17. Phlegraeae.) Nempe Thraciae, quia illic Gigantes ἐφλέχθησαν, fuerunt inflammati.

Maritus tristis Toronae.) Id est, moestus et risus expers Toronae vir. Torone autem, uxor Protei. Caeterum constructio per hyberbaton est ab hoc: *Nam te conjugis*, ad illud: *Prurientem a proseda depellens columba*. Ac diagrammate componetur.

Cui risus invisus est et lacrymae.) Cui videlicet Proteo tum risus, tum lacrymae odio sunt.

Inscius.) Nempe ignarus et expers utroque est, risu nimirum et lacrymis.

118. Qui è Thracia quondam.) Hoc est, qui è Thracia olim in littoralem et exaggeratam penetravit terram. Aegyptum autem intelligit: Augetur enim ab invehente Nili limo.

119. Tritonis effusionibus.) Nili scilicet ascensionibus atque excursionibus. Triton autem dicitur Nilus, quo ter transnominatus fuerit: Primo enim Oceanus vocabatur, postea ab celeri cursu Aëtus quasi aquila, dictus, tertio Aegyptus appellatus. Quod hodie nomen habet Nilus, recens sortitus est, eo quia νέαν ἰλύν, novum limum semper deferat, desiccetque pelagus: Νεῖλος, et per synaeresin Νεῖλος, Nilus: nisi forte aut, quemadmodum a πένθος, luctus, fit πένθιλος, lugubris: et a Τρώς, Tros, Τρώϊλος, Trojilus; ita etiam a νέος, novus, fiat Νεῖλος et Νεῖλος: aut quia Dorienses per ἡν effe-
rant: Diphthongum enim εἰ Dores in

ἡν vertunt, exempli gratia, πλειῶν, plurimum, πληῶν· μειῶν, minorum, μῶν. aut denique ad analogiam dierum anni: Nili siquidem accolae calculum dierum anni invenisse ajunt.

Sulcatam.) Ceteri quidem interpretes, irrigatam exponunt: nos vero, lututam et desolatam, ut diximus, ab delato limo. Principio enim Aegyptus, ut (2) Diodorus, et (3) Herodotus, et universi historici uno loquuntur ore, mare erat; sique oblimata desolataque fuit, ac desolatur (4) eruptionibus limi. Ad hunc igitur modum coeno obtectam desolatamque interpretamur τὸ ἡλοκισμένην· ἄλλοξ enim est sulcus, sive terra, caenum, lutum.

120. Haud navali cursu.) Nempe non cum navibus profectione, h. e. navigatione.

121. Sed non-trita via.) Id est, sed qui iter est ingressus, et abiit.

122. Latebrae in hiatu perforans recessus.) Hoc est, in abditi atque infimi loci cavernis speluncas recludens.

123. Subter mare.) Id est, infra mare: deinde, admirabilem, inviam viam, quasi aliqua talpa, quod animal est muri simile, terram effodiens et cavans. Caeterum τὸ νέρθε, subter, sine ὦ oportet scribere, secundum quem supra docuimus canonem. Est porro communis syllaba, et longam admittit.

124. Vitans.) Id est, effugiens hospicidas suorum liberorum luctas. Historia autem haec est: Proteus, Neptuni filius, genere Aegyptius, Phlegram Pallenes et Thraciae ex Aegypto profectus, Toronen uxorem duxit, ex qua filios suscepit Tmolum et Telegonum, qui victos in palestra hospites interimebant.

(1) Himeraeus ille, Hesiodi filius, insignis, et unus è decem, poeta Lyricus, qui, ut Eusebius in Chronicis, Suidas, et Anonymus in Olympiadum Descriptione testantur, natus est Olymp. 37. et Olymp. 56. denatus: in Helenae jurgio, puto, aut in Palinodiis, quas in ejus laudem postea cantasse, praeter Etymol. in Παλινωδία, aliosque, testatur Philostratus de Apoll. vita lib. 6. cap. 6. De hoc vate, cujus fragmenta, praeter alios, Fulvius Ursinus collegit pag. 79-97. et 304-09. videas Suidam et Fabricium Bib. Graec. lib. 2. pag. 569. (2) Lib. 3. pag. 101. (3) Lib. 2. cap. 5. (4) Annua coeni accumulatione Nilus mare paullatim excludit, indeque terra accrementum capit.

Eam liberorum saevitiam quum Proteus non pateretur, patrem suum Neptunum rogavit, ut rursus in Aegyptum se restitueret. Ille filii precibus indulgens, speluncis ex quodam Pallens hiatu sub mare factis, sic ipsum in Aegyptum usque sicco pede perduxit. Interea Hercules in Thraciam permeans, et cum Tmolo Telegonoque lucta congressus, prostravit superatos: quod pater Proteus ubi audivit, non risit, quod essent filii sui; neque tamen est lacrymatus, quod hospicidae. Veritas autem ita habet: Quum Proteus quas filii in peregrinos patrabant caedes ferre non posset, in quamdam Pallenes voraginem se coniecit, atque conscita sibi nece, neque lacrymas, neque risum effudit. Reliqua improvida fabula repraesentata sunt.

125-127. Patri fundens exaudibiles preces.) Neptuno videlicet preces fundens, quas exaudivit, ipsum reducem sistendo in patriam, hoc est, in Aegyptum, unde vagus in Palleniam, sive Pallenem, Gigantum, ut diximus, nutricem venerat.

128. Ille te, tamquam Guneus.) Verborum tenor ita est: Ille Proteus, quasi alter justitiae cultor Guneus, nuptiis conjugis Helenae te privabit. Is autem Guneus, Arabus fuit genere, justitiae quam studiosissimus cultor, et raptorum osor atque animadversor: qui olim propter aequitatem suam, Babylo-nios et Phoenices dissidentes a Semiramide missus reconciliavit. Huic igitur Guneo Proteus meritissimo confert, quod Helenam ab Alexandro jure optimo abstulerit.

129. Ichnaeae.) Ichnaea, Themis est, Solis filia, quod ille omnia videat et audiat. vel quod nobilitet cultores suos: hinc Ichnaea dicta est, eo quia *νατ' ἰχνοϛ*, *vestigiatim* ac pedetentim insequatur Gigantes, splendeatque instar solis.

131. Prurientem.) Id est, concupiscentem.

A proseda depellens columba.) Hoc est, separans te a meretrice columba, nempe Helena.

132-34. Qui Lycique et Chimaerei

sepulcra.) Cum superiori loco dixisset, jure Proteum Helenam ab Alexandro abstulisse, nunc Alexandri improbitatem ante oculos sistit, et, Minime, inquit, Lacones illos nostrorum sepulcra majorum, Lyci Chimaereique ex oraculo veneratores; nec Anthei amores, quem interficiens, a Menelao servatus es; nec Aegaeonis salem, cum hospitibus edi solitum, veritus, in Dearum judicio ferendo aberrare sustinuisti, Helenaeque placere. Loquitur autem de illa propter pomum inter fabulosas Deas, Junonem, Minervam, Venerem, exorta controversia, pro qua componenda iudex fuit constitutus. Caeterum historia haec est:

Lycus et Chimaereus filii fuerunt Atlantidis Celaenus et Promethei, Trojaeque sepulti. Cum pestilentia in Lacedaemonios grassaretur, ipsis consulentibus respondit Apollo, eam lue non cessaturam, nisi quis nobilis Lacedaemonius, Trojam profectus, ad illorum tumulos sacrificaret. Itaque Menelaus ad oraculi monita facessenda missus, ubi Trojam pervenit, a Paride hospitio acceptus est. Interim Alexander, quum inter ludendum vulneratum occidisset imprudens formosum Antenor filium Antheum, sui ac Deiphobi delicias, sibi metuens, Spartam cum Menelao discessit, quicum sal, amicitiae symbolum hospitalibus mensis apponi solitum, comedens, uxorem Helenam cum opibus ad tria talenta, et quinque cubiculariis (quarum una erat Aethra, Thesei mater) rapuit, ac per Sidonem Aegyptumque solvens, exacto anno Trojam rediit. Alexandro igitur ingrati animi vitium exprobrat, ut qui pro beneficentia improbitatem Menelao persolverit. Ceterum sal veteres hospitibus initio mense apponebant, symbolice precantes, ut, quemadmodum sal ex duabus naturis, aquea et terrestri, in unam salinariam concretum evadit: ita etiam illi in concordiam unam et amicitiam coalescerent.

135. Aegaeonis.) Neptuni videlicet, quod Aegis, Achaica urbe, atque in ma-

ri Aegaeo coleretur. Aegaeum autem appellatum est mare illud, quo instar lascivientis αἰγός, caprae, fluctuet.

Purum salem.) *Lustralem* dicit *salem*, quod primus hospitalibus convivii apponeretur, ut eos, qui hospitali jure jungebantur, purificaret: aut quia salsa et marina aqua dulcibus natura sua magis purgat, ut aliis, minime vero mihi, placet: aut denique quod auferat aboleatque, secundum quod proverbii loco dici solet:

(1) *Mare proluit omnia mortalium mala*. Πάρον autem dicit *sal*, διὰ τὸ πεπῆχθαι, quod ex aqua sit concretum: Neptunus enim est maris praeses, quo coagulato fiunt sales.

136. Ausus es Deorum.) Nos quidem sic exponimus: Tu, qui neque honorantes illos Lyci Chimaerei que sepulchra (Menelaum puta, Laconesque cum illo,) neque Anthei amores veritus, et hoc et illud ausus es; sustinuisti, sceleste, transgredi violareque jus divinum: hoc est, injuria affecisti Menelaum, qui te a caede expiavit, hospitioque excepit, auferens illi uxorem suam. Ceteri vero interpretes δίνῃ legunt sine ὄ, exponentes: Qui hoc atque illud faciens, praevaricare sustinuisti, hoc est, praeposterum judicium in Dearum, Junonis videlicet, Veneris, et Minervae, causa pronunciare. At ejusmodi expositio miram inscitiam plane resipit. Non enim post sacrum hospitii jus cum Menelao contractum Deas Alexander judicavit, sed antea.

137. Calcans mensam.) Calcitrans, tamquam asinus, in Menelai mensam, hoc est, contemnens fixas leges, consuetudinesque, quae jubent, ne hospites mutuis se malis afficiant. Tu enim hospitio ab ipso exceptus, simulque convivatus, ejus uxorem rapuisti.

Et subvertens justitiam.) Hoc est, et fax jusque evertens. Themis, juxta fabulam, Dea est justitiae praeses,

138. Ursae nutricis.) Id est, modos effingens lactantis ursae: Quum enim lactant ferae, catulorum custodia ferociore ac truculentiores fiunt. Vel ad hunc modum: Ursae nutricis tuae assumens mores, hoc est, feritatem atque improbitatem, ferox et impius erga Menelaum fuisti. Ferunt enim, post He-cubae de Alexandro somnium, servo Priamum Archelao dedisse Paridem, in Ida feris exponendum; ac quinque diebus ei ursam exposito ubera sugenda admovisse sua: tandem Archelaum rure susceptum quasi proprium natum educasse, Paridemque nominasse: postea vero ἀλεξίσαντα, arcentem a gregibus praedones, Alexandrum vocatum fuisse.

139. Igitur ciebis.) Τοιγάρ, propterea, itaque, hoc est, propter tuam improbitatem, frustra movebis.

Fidium strepitum.) Id est, veretrum agitas. Schema autem gravitas ac verecundia est, a citharistarum proverbio sumptum, qui jejuni atque irremunerati ludunt cithara, nempe: (2) *Frustra fides pulsas*. Solebant veteres, quod et (3) Callimachus tradit, cithara instructi, convivium circumire, laudantes, praeconiaque concinentes.

141. Sed lacrymans, in patriam.) Hoc est, sed lacrumis madens, in patriam reverteris tuam Trojam, antea ab Hercule pollicitationis et fraudationis causa Laomedonteum equorum incensam.

142. Manibus imaginem gestans.) In manibus nempe gestans illud Helenae simulacrum, quod Proteus, archetypo apud se detento, tibi dabit.

143. Quinquenuptae Thyados.) Quinquenuptam Thyada, sive Baccham, vocat Helenam: quinque siquidem viris nupsisse constat, Primus Theseus, qui septennem eam rapuit, sicut (4) Duris ille Samius memoriae prodit: qua tamen, Iphigeniae puerpera (quam Iphigeniam

(1) Quo eventu natum hoc proverbium sit, ex Laërtio docet Erasmus Ch. 3. Cent. 4. prov. 9. Proverbium profert Euripides Iph. Taur. vers. 1193. (2) Erasm. Ch. 1. Cent. 4. prov. 88. (3) Fragmentum a Bentlejo collectum num. 373. (4) Vide ad vers. 103.

Clitaemnestra sibi filiam adoptavit) ab ejus fratribus Polluce et Castore devictus Aphidnis , Athenarum oppidulo , spoliatus fuit . Primus igitur sponsus Helenae , uti ajebamus , Theseus . Secundus Menelaus , qui legitime uxorem illam sorte accepit . Tertius Alexander , qui eam iterum rapuit . Quartus , post Paridis interitum , frater Deiphobus , qui eam quasi praemium strenuae in bello navatae operae accepit , juxta aliquos ; ex (1) Euripide vero , vi ipsa est positus . Quintus denique Achilles , qui pro Deiphobo , uti nugantur , cum illa in (2) somnis rem habuit .

Thyados .) Id est , Bacchae , a *θύω* , ruo , furo . Bacchae autem feminae erant sacrae , Dionysi sacrificulae , quae in montibus una cum ipso conversantes , leones propriis manibus , aliasque feras conducebant , et crudis vescebantur ; ac terram saxaque thyrsis , cum sitirent , ferientes , lactis , mellis , vinique scaturigines exciebant , denique serpentes circa comam habebant convolutos .

Pleuroniae .) Localiter pro *Argivae* . Pleuron enim , Peloponnesi urbs , quemadmodum et Therapne : Ideo (3) Orpheus et (4) Tryphiodorus Therapnaeam vocant Helenam , quam sicut Pleuroniam noster Lycophron , ita Argivam Homerus (5) dicit .

144. Noxiae enim .) *Γυαί* , sive claudae , secundum alios : mea vero sententia , quae claudos faciunt , noxiaeque Parcae , Tethyos , sive maris , filiae tribus fusis glomerarunt stamina virorum Helenae , in quinque connubia dividentes . *Ἀμναμοί* sunt oriundae , filiae , Cyrenaiico idiomate : proprie vero *ἀμνῶν* , agno-

rum filii , sive haedi . Maris denique filias vocat Parcas , propter immanitatem atque immutabilitatem . At , juxta (6) Hesiodum , Noctis filiae sunt : quod quidem verisimilius , quum de improvviso fatum superveniat . Caeterum tres sunt Parcae , Clotho , Lachesis , et Atropos ; eaque nomina ab eo ficta , quod quasi *ἐπιτεκλωσμένον* , constitutum sit , aliquem *λαχεῖν* , consequi futurum ex fato ; idque *ἄτροπον* , seu immutabile sit .

145. Fusis .) *Πήνη* dicitur fusus ac stamen , a *πένω* , laboro , operor . *πίννα* , *pinna* vero , animal illud , a *πῖνος* , sordes significante , fit .

Longaevi .) *Δηναῖον* est longaevum , diuturnum , et ab ipso *δηναιός* et *δηναιά* . Longaevum autem vetusque vocat mare , quod illud , ex (7) Pherecydae (8) Thaletisque placito , primum elementum sit .

147. Duos nempe raptore videat lupos .) A communi sensu *τὸ κατεκλώσαντο* , *nevere* . Cetero Theseum intelligit et Alexandrum , quos quum rapaces lupos , et alas aquilas , triorchas acerrimi visus , appellet , miscet non miscenda , lupos volatiles aquilas dicens , ad furentis Cassandrae imitationem . *Ἀυγάσαι* est videre , intueri .

148. Volatiles .) Quia , rapta Helena , cum navibus fugierunt . alae autem navium , vela sunt .

Triorchas .) Triorchos et triorches , morphnos , melanostes : vel melas , haliætos , et percnos , aquilarum species sunt .

Acuti-visus .) Vel aquilas dicit *ὀφθαλμίας* , hoc est , acute cernentes : Solae enim aquilae inter volatilia solis ra-

(1) Troad. vers. 958. (2) Consule Eurip. Schol. in Androm. vers. 228. (3) Argonaut. vers. 948. (4) Vers. 508. (5) E. g. Iliad. β. vers. 161. (6) Theog. vers. 217-18. (7) Syrii illius (fuit enim et Pherecydes Atheniensis , genealogiarum scriptor , de quo Suidas , et Meursius Bib. Att.) Pythagorae et Thaletis magistri , in libello , quem de *Rerum Principio* scripsisse testatur Laërtius in ejus vita lib. 1. seg. 119. (8) Refert Laërtius in ejus vita lib. 1. seg. 27. confirmantque Cicero de Nat. Deorum lib. 1. rursum lib. 5. Academ. Quaest. et in Lucullo . Aristoteles lib. 1. Phys. cap. 6. et Metaphys. lib. 1. cap. 3. peregre . Plutarchus lib. 1. de Plac. Philos. et Tertullianus lib. 1. advers. Marcionem . Vide tamen Menagium in Laert. cit. loco . De eo Thalete consulas Fabric. B. G. lib. 1. pag. 238.

diōs obtuentur inconniventes . vel raptōres τῆς ὀφθαλμίας , id est , pulchrae oculos et formosae Helenae . Caeterum si de aquilis dictum accipitur τὸ ὀφθαλμίας , acutam earum oculorum aciem designat (Ferunt enim , aquilas sic probare pullos suos : Si acriter apertos oculos in solem defigant , tunc tamquam proprios eos censes , benevole recipiunt ; sin contra , statim quasi alienos degeneresque rejiciunt .) Sin vero de Helena prolatum existimatur , illam notat , quae clare videat , et ad scortationem salacitatemque intenta sit . Primos autem legitimorum nominavit raptōres , non ut ipsos anteponeret ; sed ex rhetorica facultate ac methodo , ut suum esset , ad illos quae pertinent , percurrere ; immorari vero legitimorum sponsorum argumento , quemadmodum et (1) Ephorus , historiae ille conditor , et Diodorus , facere consuerunt , qui primum Barbarorum rebus cursim auspicati , mox in Graecorum gestis stilo expatiati sunt .

149. Tertium ex Plynoque et ex Caricis aquis .) Menelaum puta , ab iis hominibus oriundum , qui partim Plyno , Libyae urbe , partim ex Carico flumine , hoc est , Lacedaemonia , originem ducunt . Caricus enim , fluvius et locus Laconiae est . Ceterum Menelaus Poenus et Lacon erat ad hunc modum : Plynus , Libyae urbs , unde Atlas ortum duxit . Pleiones et Atlantis septem filiae , quarum una Sterope vocabatur . Steropes et Hyperochi , vel Arpines , Asopi filiae , et Martis , Oenomaus . Oenomai , Hippodamia . Hippodamiae et Pelopis , Atreus , qui in Laconia habitavit . Atrei et Aeropes , Agamemnon et Menelaus . Cum igitur Aerope Atrei Cretensis filia esset , hinc Menelaum semicretensem appellavit .

150. Barbarum .) Quia Pelops , secundum aliquos Lydus , secundum alios

Paphlagon , fuit . Barbari autem Lydique et Paphlagones .

151. Eleum , non Argivum .) Ego quidem sic intelligo τὸν Ἐπειὸν , Epeum , id est , Eleum , insincerum illum impurumque Argivum : Epei namque dicuntur Elei , ab antiquissimo quodam Epeo . Alii vero : Eleum , nec Argivum purum et syncerum genere . Dicunt praeterea , vel hoc loquendi genus a communi sensu figuratum : quod tamen minime gentium est , verum synecdoche figura . Schema enim a communi sensu in primo sermone redditionem habet , in secundo autem a communi mutuatur , verbi gratia : Amo te , quia et tu me , ubi ex communi sensu τὸ ἀμᾶς intelligitur . Cui schemati synecdoche contraria est : haec enim figura in secundo sermone habet apodosin , quam in primo magis non habet , ut illud : Eleum , non Argivum syncerum . ecce ! τὸ non Argivum syncerum , alterum τῶ Eleum cum sit , redditionem habet : quam autem et in τῷ Eleum una excipimus , dicentes : Non Eleum , non Argivum syncerum , sicut et illud habet : Quod dixi dictum . In secundo enim redditionem habet , qua quum in primo sermone potius careat , ecce ! in secundo adjectum habet τὸ quod dico . at simul tamen ipsum in primo excipimus .

Sincerum .) Ἀκραϊφνῆς est quasi aliquis ἀκραϊοφανῆς , clarus , purus .

152-53. Cujus avum .) Cum Tantalus Deos ad convivium vocasset , filium Pelopem ad hospitalitatem suam ostendendam immolans , iis apposuit epulandum : qui tamen , re cognita , abstinerunt , praeter unam Cererem , quae praeraptae filiae dolore pene desipiens , humerum inconsulto depasta est . Tum Dii , Pelopis miserti , in lebetem rursus conjecerunt , ac recoctum vitae integrum restituerunt , pro comeso humero , ebur-

(1) Demophili ille filius , Cumanus , teste Strabone lib. 13. pag. 622. Isocratis discipulus , et magnus inter historicos , qui libris triginta historiam annorum ferme 750. literis consignavit , cujus iudicium proferunt Diodorus Siculus lib. 16. pag. 550. et Strabo lib. 10. pag. 465. Vide Vossium de Hist. Graec. lib. 1. cap. 7.

neum sufficientes, qui postea gentilitium Pelopidarum insigne fuit, ut Spartiatum lancea. Atque ita quidem fabula. veritas autem ita nobis videtur:

Tantalus pius et religiosus sacerdos fuit; sed humanitate cum postea Deorum mysteria profanis communicasset, de sacro ordine ejectus fuit. Hujus filium Pelopem, toto corpore aegrotantem, tum extenuationibus, tum sectionibus, tum cauteriis, tum denique omnigenis medicorum ministeriis dissectum, et aegre sanatum, ita ut vel adhuc ustionis reliquiae superessent; haberetque alteram scapulam ex sectionibus semisectam, propterque carnis infirmitatem imbecillitatemque, subalbicantem, dixerunt, patrem illum, frustatim concisum, Diis hospitio exceptis apposuisse comedendum, hoc est, eo morbifero fato ipsum aggrediente (Deus enim et fatum est) pater aegrotantem filium concisit chirurgicis sectionibus et cauteriis, quibus persanatus est. Quum vero aliquid ex humero computruisset, atque in terream naturam evasisset, unde scapula subalbescebat, fabulati sunt, Cererem illam comedisse.

Maxillis.) Γαμφαῖσιν, id est, γαμφιλαῖς, maxillis. Ennaea, Hercynna, et Erinnys, Cereris cognomina sunt: unde Callimachus Erinnyn vocat Cererem, canens:

(1) *Quam ille ex Erinnye Telphusaea procreavit.*

Atque Erinnys quidem dicta est, vel παρὰ τὸ τὰς ἀράς ἀνύειν, ab exaudiendo diras perficiendoque. vel παρὰ τὸ ἐν τῇ ἐρᾷ ναίειν, ex terram inhabitando, atque inter homines versando se, ut etiam Ennaea. vel denique, quod in Furiam conversa cum Neptuno rem habuerit, peperitque equum Arionem. Dicunt enim, Neptunum, Cereris amore captum, illam persecutum esse: Cererem vero fugientem, quum se in equam convertisset, armentoque permiscuisset, equos consternasse, eo quod nova equa repente supervenerit: quare

armentarium, Unde tandem, rogasse sibi, ista furia? Atqui Arcades Erinnyn Cererem colebant. Sic igitur Erinnys vocata est. Hercynna autem, quod Hercynna, Trophonii filia, Lebadae, Boeotiae urbe, statuam Deae erexerit, ac de nomine suo Hercynniam appellaverit.

Furibunda.) Ut quae impetu ageret, fureretque, uti nugantur, propter filiae raptum. Revera tamen, quod toto humano generi infensa sit, ac veluti districto ense nos interficiat: quamquam inde ensiferam ipsam appellatam censeant, quod in Boeotia ensiferum Cereris simulacrum viseretur.

154. Fartim.) Id est, carulente.

In-frusta-dissecans.) Μισύλλασα, i. e. minutatim discerpens, a μείον, minus, uti loquuntur, et τίλλω, concido, ancipite in ancipitem mutata.

Indidit sepulcro.) Id est, sepelivit, allegorice pro, comedit. Sepulcrum enim hic loci Cereris ventrem appellat. Τὸ ἐτύμβευσε, tumulavit, sine ὄν legendum; estque longum, ut in orationis partem desinens: est enim communis syllaba.

155. Humeralem cartilaginem.) Nempe humeri cartilaginem. Est autem cartilago osse quidem nervosior, nervo vero ossuosior. Os porro, nervus, et cartilago, differunt inter se. Os enim durius cartilagine est; cartilago rursus nervo durior.

Epulata.) Hoc est, comesa.

156-57. Quem quidem bis pubescentem.) Quem quidem Pelopem, bis aevo florentem, rapacemque Naumedontis cupidinem fugientem, id est Neptuni, τῷ τῶν νεῶν μέδοντος, navium domini (quamvis mendosa quaedam exemplaria Laumedontis habeant) misit Erechtheus, sive Juppiter, aut Neptunus, ab ἐρέχθω, concutio, vocatus. Quo misit? ad Laetrinaeos agros, ut bellum inferret, vinceret, interficeret genericidam Oenomaum. Caeterum bis pubuisse dicit Pelopem, quoniam primo floruit naturali aetate, secundo autem concisus et decoctus, ut ajunt, Deorum opera reviv-

(1) Fragment. de quo Bentlejus pag. 388.

xit, pubuit, et adolevit. Postquam decoctionem hujus amore Neptunus captus est, a quo ipse Pelops alatos cum curru equos cum accepisset, in Elidem se contulit, et curule cum procicida Oenomaio certamen initus, vicit occiditque occisorem illum duodenum sponso- rum. quod ad hunc modum patratum fuit:

Hippodamia, Oenomaio et Danaïdis Eurythoes filia, a proprio genitore adama- ta, ideoque illocabilis, ut accuratiores historiarum conditores tradunt, etiam a Myrtilo, Mercurii et Aeolidis, vel Aeopolidis Cleobules filio, paterno au- riga, amabatur. Haec formosum Pello- pem post duodenum procum internecio- nem conspicata, ejus amore incensa est. Itaque Myrtilum allocuta, juvenem ve- hementer apud ipsum commendat, ut illi ad patrem devincendum operam na- varet suam. Hic amasiae precibus haud gravate indulgens, clavis e rotarum mo- diolis eductis, vel, ut aliis placet, ce- reis pro ferreis clavis axi currus inser- tis, effecit, ut in cursu Oenomaus, la- bentibus excidentibusque rotis, a Pello- pe vinceretur atque occideretur. Atque ita Oenomaum Pelops superavit: Ille enim concedebat procis, ut Hippoda- miam suis in curribus haberent, cursus metam, Corinthiacum Isthmum, si il- luc usque possent pervenire; atque cer- taminis praemium, filiae nuptias, con- stituens. Ipse autem pone hastatus in- sequens, velocissimis vectus equis, com- prehensos procos transfigebat. Tum ve- ro ita dolis superatus, Myrtilo, cognitis insidiis, imprecatus est, ut a Pellope pe- rirer, quod postea etiam accidit. Cum enim Pelops Hippodamiam asportaret, eaque in itinere sitim pateretur, seces- sit parumper de via Pelops ad aquam hauriendam. Tunc Myrtilus, Pelopis absentia abusus, Hippodamiae vim infer- re aggrediebatur. Hippodamia vero apud reversum Pelopem stupri Myrtilum, vel, ut plerique volunt, attentatae pudicitiae,

insimulavit, quem Pelops de Geraesto promontorio praecipitavit; ac moriens, terribiles Pelopidis devovit diras, quae etiam postea impletae sunt, aurei velle- ris agna in Atrei gregibus, Mercurii, Myrtili patris, opera, nata, tristissimarum Tragoediarum argumento. Gerae- stus, de interempti ibi Myrtili (1) no- mine, Myrtoum pelagus appellatum po- stea fuit.

Caeterum Pelops in Oceanum pro- fectus, et a Vulcano expiatus, Pisam, Oenomaio regnum, et Apiam, Pelasgiam dictam, occupavit, ac Peloponnesum no- minavit. Quod vero Neptunus Pelopem, postquam decoctus fuit, amaverit, fa- bulose etiam Pindarus testatur, (2) ca- nens:

..... Splendet

Autem ei gloriam apud generosam
Lydi

Pelopis coloniam: quem praepotens
Amavit terram-continens Neptunus,
Postquam eum puro lebetes exeruit
Clotho, ebore illustrem

Humerum condecoratum.

Et rursus in persona Pelopis, Neptunum alloquentis, (3) ait:

Me vero in velocissimis

Transmitte curribus

Ad Elin, ac victoriae admove:

Nam tredecim viros postquam per-
didit

Amantes, differt nuptias

Filiae.

Atque haec quidem Pindarus de eo, quod Neptunus Pelopis amore captus fuerit, fabulose tradit. Apollonius au- tem Rhodius vel cursus rationem literis consignavit, (4) scribens:

Aspiceres ibi et duos efformatos currus
certatorios,

Quorum alterum Pelops ante agita-
bat concussis

Habenis, quocum erat paraebatis
Hippodamia:

In altero insectabundus aurigabat
Myrtilus,

(1) Negat Pausan. lib. 8. assent. vero in Oreste Euripides. (2) Olymp. Od. 1. vers. 39-45. (3) Ibid. vers. 124-29. (4) Lib. 1. Argon. vers. 752-58.

*Quicum vehens Oenomaus protentam
manu hastam tenebat,*

*Ex axe, qua modiolis inditur, fra-
cto inclinabat*

*Ad lapsum, nihil residente impetu la-
cerandi tergum Pelopis.*

Caetero Neptunum Pelopem post decoctionem adamasse, allegorice figuratum est: Pelops enim, ut superius diximus, vietus erat et valetudinarius, ita ut pluribus morbis laboraret. At postquam fuit decoctus, hoc est, revivuit et sanatus est, ut loquebamur, ejus amore Neptunus captus est, animosus videlicet et fortis evasit: Eos namque homines Neptuni filios, et amatores, et siquid tale, appellant. Quem a Neptuno acceperat currus, navis erat, cui vela sunt alae: quicum profectus, habens in ipsa navi suum currum, atque egressus, Oenomaum devicit. At, amice lector, ne Tzetzae animum moveas, dicens, omnia tibi latius exponat. Pro claritate enim, rerum copia, obscuritatem pareret, si universam historiam subtiliter prosequeretur, atque allegoriam in Lycophroneas minime allegorice effictas fabulas induceret.

Cupidinem rapacem.) Quoniam, ut fabula loquitur, amore illius accensus Neptunus, ipsum rapuit.

158. Erechtheus.) Neptunus videlicet, vel Juppiter (ab ἐρέχθω, moveo, concutio) eum in Laetrinam, quae quidem Elidis regio est, misit. Erechtheus, inquam, sive fatum mareve, quod etiam Neptunus dicitur, misit illum pugnatum cum Oenomaio. Misit autem e Lydia aut e Paphlagonia, secundum aliquos.

Terras.) Τὸ γῆ, licet adscriptum ἵ habeat, breve tamen est propter vocalium coitionem et hiatum: Ea enim omnia communis syllabae sunt.

159-60. Levem.) Id est, politam, amplam, et latam.

Triturum.) Hoc est, cursurum.

Molpidis lapidem.) Nempe Elidem. Molpis enim nobilis quidam Eleus, Elide ex siccitate squalente, quum oraculi monitum audisset, ariditatem illam non aliter, nisi ingenui alicujus juvenis

immolatione, depellendam, ipse sese ultro libenterque pro patriae suae incolumitate hostiam obtulit immolandam, ad cuius Jovi factum sacrificium pluvia decidit salutaris. Quare templum Elei Pluvio Jovi dicarunt, in eoque Molpidis statuam collocarunt. Molpidis igitur lapidem, uti aiebamus, Elim vocat, ubi Oenomaus cum procis filiae suae Hippodamiae curulia certamina decertabat, ex quorum devictorum caesorumque calvariis templum erat constructurus, quemadmodum et Antaeus, et Evenus, et Phorbas, et Diomedes Thrax, et denique ille Cycnus, qui ab Hercule de medio sublatus fuit.

161. Genericidam perditurum.) Hoc est, Oenomaum interfecturum, quem ideo genericidam appellat, quod filiae procos obtruncaret. Ac γαμβροκτόνος quidem is est, qui generos occidit: γαμβρόκτονος vero, qui a genero interimitur: ad quem modum cum τὸ πενθεροκτόνος, socericida, et πενθερόκτονος, qui a socero occiditur; tum reliqua ejusmodi nomina se habent. Ea enim omnia duo accentus admittunt, activa videlicet paroxytonum, puta γαμβροκτόνος, qui generos occidit: passiva autem proparoxytonum, v.g. γαμβρόκτονος, qui a genero perimitur.

162. Cadmili.) Cadmilus Boeotice Mercurius est, cujus ex Cleobule filius Myrtilus, Oenomai ille auriga.

163-64. Paravit.) Id est, molitus, contechnatus est. Historiam pone fuse enarravimus.

Ultimum autem.) Id est, ultimum hauriens Nerei poculum. vel, ultimum hauriens poculum, cognomina subiit Nerei sepulcra, hoc est, illud ab se Myrtoum pelagus appellatum, sicuti exposuimus. Caeterum schema, charientismus est et asteismus. Ac Nereus, fabulose quidem Deus est marinus, cujus et Oceanitidis Doridis filiae, Nereides vocitantur: allegorice vero mare ipsum, a νῆχω nato.

Exitiales diras.) Vel hoc diximus, quod in mare dejectus, diras Hippodamiae generi fuit imprecatus.

Imprecatus.) Θωξῆς proprie quidem

est vociferari et sibilare : heic vero exsecrari ac devovere significat .

166-67. Psyllae moderator .) Psylla et Harpinna , equae erant Oenomai , quarum Myrtilus moderator .

Ungulis Harpinnae Harpyiis aequalis .) *Ὀπλαιοῖς* , id est *ταῖς ὀνυξίν* , unguibus , similis Harpyiis . Caeterum male a parte orationem figuravit : Cum enim *pedibus* dicere debuisset *similis Harpyiis* , unguibus dixit . Harpyiae autem Deae quaedam fabulose sunt , quarum nomina , Aeollos , Ocyipete , Celaeno , Isidis sorores , ac Thaumantis et Oceanitidis Electrae filiae . Dicuntur etiam harpyiae aves quaedam rapaces : unde fabulati sunt , Phinei filias Eraseam et Harpyream , alites esse , quae escam raperent ab ore senis . Sunt denique harpyiae , venti allegorice , sicut et hic loci , *τὰρὰ τὸ ἐν τῷ αἰέρι πέτεσθαι* , quod per aëra ferantur . In *ἴσων* , aequalem , τὸ ἴ alibi quidem longum est , heic vero breve . Quod si longum admittas , tum versus non vitio , sed passione illa , quae choliambus appellatur , laborat . Iambici enim metri , sicut et heroici , variae passionibus sunt .

168-70. Quartum porro .) Id est , quartum praeterea sponsum videbit , fratrem accipitris exitiosi Hectoris . (1) Deiphobum intelligit , quem secundum lubricae palaestrae praemium adeptum praedicabunt . Caeterum per *δαΐσφαλλον* *πάλην* , lubricam luctam , alii quidem Helenam intelligunt , exponentes , sua causa in multis casibus atque infortuniis incidisse : nos vero de astutis ac decipientibus belli luctis , hoc est , stratagematibus , locutionem interpretamur , videlicet : Quem quidem Deiphobum secundam ab Hectore palmam bellicarum luctationum obtinuisse praedicabunt . At vel in hoc mentitur Vates : Post Hectorem enim frater Troilus , nec Deiphobus , secundas bellicis in rebus ferebat : nisi malis , secundum ipsum ab Alexandro Helenam duxisse uxorem . Fortasse etiam bene meritoque lubricam luctam dicit Helenam , ac vulturem rapacem ,

Alexandrum . Postquam enim e Lemno Philoctetes fuit eductus , ab eoque jaculis confectus Paris , Deiphobus Helenam duxit , vel Priamo illam in praemium cui strenue se in bello gessisset destinante , ipso , tamquam caeteris praestantiore , eam consequente : vel , ut aliis placet , solo ipso illam abripiente , quod et Euripides in (2) Troadibus testatur , canens :

Per vim autem novus hic maritus me rapiens

Deiphobus , uxorem habuit invitis Phrygibus .

171-73. In stragulis denique .) Quintum nempe imaginoso ejus corpore agitabit , ex insomniis turbatum , hoc est , faciet , ut Achilles , suum (*Helenae videlicet*) in somnis spectrum aspiciens , moveatur , atque exagitetur , ac si secum rem haberet . Quod tamen duplici fertur modo : Nam alii quidem ajunt , Achillem , quum in somnis rem cum Helena habuisset , illam , amore e somnio incensum , videre concupiisse , et , ut ad murum adduceretur , petiisse . Quod non denegantes Trojani , ut illam conspexit , majore amore fuisse affectum . Alii vero , quod quum ipsam apud moenia primum adspexisset , amore correptus fuit : hinc rogasse orasseque parentem , ut ad illam fruendam operam sibi praestaret suam . Thetim denique effecisse , ut in somnis filio cum amasia concumbere videretur ; sicque eum consolatum esse .

Imaginosum .) Hoc est , somniato amore , atque imaginaria ejus forma accendet illum .

Corpus .) *ῥέθος* proprie quidem solam faciem significat , ab eo dictum , quod *ῥᾶρον τὰ ἦσθ* , *facilius animi affectus per ipsam appareant* : nunc vero pro toto corpore sumptum .

174. Sponsum-futurum .) Achillem videlicet , Medeam apud inferos uxorem ducturum . Fabulantur enim , Medeam , Aeetae et Oceanitidis Idyiae filiam , Achilli in Beatorum insulis nupsisse .

Cytaicae .) Cytaea , Colchidis urbs est ,

(1) Testatur etiam vetus Homeri Scholiastes ad Iliad. ω. vers. 251. (2) Vers. 959-60.

unde ipsam Medeam Cytaicam appellavit. Colchi autem, (1) Indicoscythae sunt, alio nomine Lazi, prope Abasges, olim Massagetarum, habitantes: quorum Colchorum pharmaca extemplo necant. Ad eos igitur se Aeeta contulit, quum Corinthi regno non delectaretur. Aeetes enim et Aloeus, Solis et Oceanitidis Persae erant liberi. Ceterum Sol filiis dividens regnum suum, Arcadium Aloeo, Aetae Corinthum, dedit. At Aeeta Corinthum exosus, Buni, Mercurii ex Nympha filii, custodiae commisit, donec aut ipse, aut ex suis aliquis rediret; atque in Colchidem discessit: ubi Cytaeae Idyia, Oceani filia, in matrimonium ducta, Medeam et Absyrtum procreavit. Aetae et Aloeus sorores, sive Solis filiae, Circe et Pasiphae, et, ut aliis placet, Calypso. Ceterum de regni Solis in suos filios Aetam et Aloeum divisione, (2) Theopompus Chius, Eumeli Corinthii, poetae historici, meminit, (3) canentis:

*Sed quum Aeetes et Aloeus nati sunt
Ex Soleque et Antiope, tum vero bifariam regnum suum*

Divisit suis liberis Hyperionis illustris filius:

Quod quidem Asopus habitabat, nobili dedit Aloe;

Quod autem Ephyre tenebat, totum Aetae concessit.

At Aeetes Buno sponte tradidit tuendum,

Donec ipse postea rediret,

Aut ex suis aliquis: ipse interim in Colchidem est profectus.

Hinc obiter notandum, caeteros quidem

historicos Persae et Solis filios Aetam et Aloeum praedicare: hunc autem Eumelum Antiope et Sole prognatos efferre.

175. Ob-hospitem-debacchantis.) Id est Medae, quod prae hospitis Jasonis sibi conciliati amore debacchata sit, atque Absyrtum fratrem suum membratim caeciderit. Historia apud (4) Apollonium Rhodium occurrit. Tangit et Pindarus, (5) canens:

... Fatale erat, Peliam

Ab illustribus Aeolidis cadere

Manibus, aut consiliis inflexilibus.

Ceterum universa historia ita ex (6) Phercyde aliisque habet:

Salmonae et Alcides filia fuit Tyro, apud patrum Cretheum educata. Cum hac Neptunus congressus, geminos liberos, Peliam et Neleum, procreavit, quos mater in equili exposuit. At illi cum suscepti adolevissent, matrem agnoverunt, ejusque novercam, quamvis ad Junonis fanum confugisset, trucidarunt. Tum Neleus, exorta cum Pelia dissentione, Messenen concessit, ibique Pylum condidit. Pelias autem Thesaliam incolens, ex Anaxibia Biantis, vel Philomache Amphionis, filia, Acastum, Posidicen, Pelopiam, Hippotheam, et Alcesten suscepit. Cretheus interim, ubi Jolcum condidisset, ex Tyro, nepte sua, Aesonem, Amythaonem, et Pheretem sustulit. Post Cretheum Pelias Jolci imperavit, cui oraculum datum fuit, a quodam de Aeolidis necatum iri, quorum unus erat Jason, Aesonis et Polymedae, filiae Autolyce, filius. Ut igitur id caveret Pe-

(1) Aliter sentit in Stephanum Byz. Holstenius, pro Ἰνδικοί, Ζινδικοί emendans: cui emendationi nos quidem libenter favemus; sed omnes omnino MSS. refragantur. (2) Ille Isocratis discipulus, de quo et ejus scriptis, praeter Photium in Bibl. cod. 176. videndus omnino Vossius de Hist. Graecis lib. 1. cap. 7. (3) In Historia puto, Corinthiaca, quam metrica lege literis consignavit, et cujus Pausanias initio Corinthiac. meminit. Ceterum de hoc auctore, ejusque aetate et scriptis, Vossius te docebit, sis, lib. 4: de Hist. Graec. cap. 1. (4) Percurrendus liber tertius Argonaut. (5) Pyth. Od. 4. vers. 125-27. (6) Atheniense illo, alias Lerio, historico perantiquo, ut Dionysius innuit lib. 1. Antiquit. Rom. Philosopho tamen Syrio, teste Strabone lib. 10. pag. 487. (pessime ibi acceptus est ab interpretibus) multo juniore, contra ac Suidas scribit, ut qui circa Olymp. 75. natus sit, octogesima autem septima floruerit, auctore Anonymo in Ὀλυμπιάδων ἀναγραφῇ ad Olymp. 74. In hystoriis, quarum librum tertium appellat Athenaeus lib. 11. pag. 470.

lias, decrevit, omnes Aeolidas de medio tollere: quare etiam Jason adhuc infans, ut Aeolides, erat occidendus. Verum cognati ejus, ut puerum servarent, feretro impositum cum lacrymis nocte intempesta quasi mortuum eduxerunt, atque in Chironis antrum deportatum illi dederunt educandum atque erudiendum, quod etiam Pindarus (1) alicubi tradit. Postea Jason, cum adolevisset, de antro exiit, et, ut cum Apollonio ceteri auctores sunt, terram apud Anaurum fluvium aravit.

Interim Pelias, consulto rursum oraculo, responsum tulit, ut ab illo, quem unico calceo calceatum videret, sibi caveret, quemadmodum et Pindarus (2) canit:

Ut omnino ab unicum-habente-calceum

Diligentissime caveret.

Eo igitur oraculo accepto Pelias, sacra Neptuno instituit, omnibusque ad sacrificia convocatis, Jasonem altero pede nudum conspexit. Nam ille cum ad festa veniret, in trajiciendo Anauro fluvio:

Alterum quidem eripuit limo, alterum vero infra

Reliquit ibi calceum, infixum in alveo.

uti (3) Apollonius auctor est. Videns igitur Pelias Jasonem altero pede discalceatum, interrogavit, quid faceret, si forte sibi responsum esset, se ab aliquo interemptum iri? Tum ei Jason de Junonis consilio referens, *Illum, inquit, ad aureum vellus abducendum mitterem.* Hoc aureum vellus illius erat arietis, qui ab se devecto in Colchidem Phrixo fuit inibi Jovi Phyxio immolatus, pelle cuiusdam in luco Martis affixa quercui, quam draco servabat,

Qui crassitie longitudineque,

Quinquaginta remorum navem superabat,

ut (4) Pindarus loquitur.

De illius igitur sententia Pelias ipsum Jasonem jussit proficisci receptum, si-

bique adductum tale vellus. Ad cujus imperium juvenis Argo illam, quae carinam ex Dodonaea quercu habebat loquacissimam, cum novem et quadraginta lectissimis viris, quorum sunt nomina: (5) Aethalides, Coronus, Mopsus, Eurydamas, Actor, Eurytion, Eribotes, Oileus, Canthus, Clyto, Iphitus, Telamon, Peleus, Butes, Phalerus, Tiphys, Phlias, Talaus, Areius, Hercules, Nauplius, Idmon, Pollux, Castor, Lynceus, Idas, Periclymenus, Amphidamas, Cepheus, Augias, Asterius, Amphion, Polyphemus, Arginus, Ancaeus, Laocoon, Iphiclus, Palaemonius, Iphitus, Zeta, Calais, Acastus, Argus, Asterion, Polyphemus, Iphiclus, Admetus, Erytus, Echion Mercurii filius, et Orpheus: ut una omneis quinquagesimum explerent, consensus, in Colchidem appulit, Aeetemque poposcit, ut notum vellus sibi concederet asportandum. Aeetes annuit petitioni, modo Vulcanios ignivomos atque aeripedes sub jugum tauros adegisset, draconisque dentes, quos ipse Aeeta apud se habebat, Minerva partem eorum, quos Cadmus in agro Thebano olim severat, sibi donante, seminasset. Verum Medea, Aeetae filia, cum Jasonem deperiret, pharmacis illinitum tum ab taurorum igne servavit, tum noctu ad vellus adduxit; sopitoque incantationibus dracone, illud abstulit, tum denique, assumpto fratre Absyrto, cum Argonautis oram solvit. At insequente Aeeta, Absyrtum membratim caesum, ut patris cursum remoraret, in mare deiecit: cujus filii membra ut colligeret Aeeta, ab insecutione destitit ipse quidem; sed mox Colchos in profugos immisit. Illi interim Eridanum, Syrtides insulas, et Sirenes, Orpheo citharizante, transmiserunt, solo Buta ad illas exeunte. Post Sirenes, Charybdim, Scyllam, Cyaneasque praeternavigarunt, Thetide ipsos, Junonis rogatu, trajiciente. Thrinaciam denique, ubi solis boves pascebant, praetervecti, in Phaeaciam ad regem Alcinoem

(1) Nem. Od. 4. vers. 86. (2) Pyth. Od. 4. vers. 132-33. (3) Lib. 1. Argonaut. vers. 10. (4) Pyth. Od. 4. vers. 435-36. (5) Hac Argonautarum recensione partim a caeteris dissentit,

venerunt. Ceterum ex Colchis, Argonautas insequentibus, alii in Cerauniis montibus, alii in sinu Illyrico et Absyrtidis insulis, nonnulli demum in Phaeacia, consederunt. Arete interim, Alcinoi uxor, Jasonem et Medeam conjugibus vinculis astrinxit, ac duodenas ipsis ancillas tradidit. Qui Cretam ad hunc modum, Aeginam, Euboeam, Locridemque praeternavigantes, Iolcum tandem devenere, tota navigatione duobus mensibus expedita.

Interea Pelias, qui de Argonautarum reditu desperabat, Aesonem statuit interficere; at ille in sacrificio taurinum sanguinem epotus, interitum praevenit. Jasonis mater sibi pariter mortem conscivit, parvulo nato Promacho a Pelia jugulando relicto. Caeterum Jason, tradito vellere, atque in Isthmum profectus, Argo navem Neptuno consecravit: mox Medeam obsecravit, ut Peliam, pro suis cognatis allata nece, ulcisceretur. Tum illa, arietem membratim caesum cum decoxisset, in agnum convertit, jussaeque Pelei filiae pari modo patrem coquere, deceptae interfecerunt. At Acastus Medeam et Jasonem Iolco expulit, qui Corinthum profecti, decem ibi annis commorati sunt. Quum vero Jason Glaucam, Creontis filiam, in uxorem duxisset, non parvam Medae tristitiam intulit: quae, ubi Glaucam et Creontem de medio pharmacis sustulit, ac proprios liberos Mermerum et Pheretem, quos ex Jasone susceperat, ferro absumpsit, consensu curru, quem a Sole acceptum alati dracones trahebant, Athenas contendit, nuptaque Aegeo, Pandionis filio, Medum peperit. Postea insidias Theseo struere deprehensa, ex Attica cum filio expulsa est, qui magnam apud barbaros regionem consecutus, subjectam sibi provinciam universam, Mediam de suo ac matris nomine nuncupavit, atque Indis bellum inferens, fato defunctus est. Tandem Medea, ignota in Colchidem reversa, patri regnum restituit, caeso Persa patruo suo,

qui patrem regno exuerat.

Atque ita quidem (1) plerique historicorum, Argonautarum navigationem in Colchidem referunt expeditam, Jasone respondente Peliae, quod si saevituram in se dextram cognosceret, illam vero ad aureum vellus capiendum, sibi deferendum mitteret; Peliaque ex ejus sententia ipsum illud ad se deportare jubente. Pindarus autem (2) tradit, egressum Jasonem de Chironis antro, et a patre propinquisque agnitum, cum ipsis epulatum esse: mox ad Peliam profectum, inter ingentem multitudinem progenitorum regnum asperere repetisse. Peliam ad hoc redditionem esse pollicitum, dummodo primum Colchidem ipse adiret, Phrixique animam ter de more evocaret, caussatum, nocturnis spectris Phrixi caussa turbare. *Quod si abieris, inquit ei, idque peregeris, vellus quoque aureum reducens (juvenis enim es, ego autem senior) tuum tibi regnum libentissime restituum.* Hoc pactum eo animo proposuit, quod existimaret, illum a dracone necatum iri. Caeterum verba (3) Pindari ita habent:

. . . . Mox vero recta accedens, sui
Stetit animi imper-
territi, periculum-faciens
In foro, quum frequens-esset turba.
et rursum paullo post (4) ait:
Non decet nos aes-perforantibus gla-
diis,
Neque jaculis magnum progenitorum
Decus partiri

Aenones profugus.) Nempe Peleus. Nam Aeaci ex Deide filii, Telamon et Peleus: ex Psamate autem, una ex Nereidibus, Phocus, quem, quum exerceretur Peleus, disco percutiens, ac rursus Telamon in interscapilio ense saucians, interemerunt; quare ab Aeaco ambo ex Aegina exulatum ire compulsi, Telamon quidem Salaminem insulam habitatum venit, in qua Cynchreus, Neptuni filius ex Salamine Aesopi filia, necato serpente, Insulae illius vastatore, regnabat. Is naturae sine prole concedens, regnum

(1) Praesertim Apollod. lib. 1. cap. 9. seg. 16-28. (2) Pyth. Od. 4. vers. 225.
(3) Pyth. Od. 4. vers. 148-51. (4) Ibid. vers. 260-62.

Telamoni, qui ad se confugerat, reliquit. Peleus autem, ut (1) Pherecydes auctor est, ab Euryto Actoris filio expiatus, ejus filiam Antigone in matrimonium accepit: qua postea laqueo extincta, in Phthiam profectus est; Thetideque ducta, super equos Pharsalum ac Thetideum (haec urbs a Thetide nomen adepta est) venit. At Philarchus quidem (2) tradit, Thetidem armis instructam Vulcanum aufugisse, quum ejus amoribus non indulgeret: malleo autem ab ipso ad pedem sauciatam, in Thessaliam profectam, in oppido illo de nomine suo Thetideo vocato sanatam esse. (3) Euripides vero, quod, persequente illam Peleo, in varias se formas, ut Proteus, commutabat: in sepiam denique conversa, apprehensa compressaque fuit: unde locus ille Thessalicae Magnesiae, Sepias dictus fuit.

Ita igitur Thessalicae profugum Oenones, sive Aeginae, Peleum vocat: Aegina namque Oenone prius dicebatur ab Oenone Budionis filia, sicut Pythaeetus in (4) primo rerum Aeginetarum auctor est. Atque Aegina appellata fuit, ut uno omnes ore loquuntur, ab Aegina Asopi filia. Caeterum propter Phoci necem ejus mater Psamathe Pelei boves immani lupo tradidit discerpandos, quem rursus ipsa, Thetidis rogatu, in lapidem vertit. (5) Alii vero Thetidem ajunt, feram in lapidem convertisse, quod boves illas devorasset, quas Peleus Acasto mittebat poenae mercedem pro Actore filio suo, quem inter venandum improvide interfecerat. Sunt denique, qui scribant, Peleum Polymelidem ante Thetim habuisse uxorem, cujus frater erat

Irus, cujus filium Eurytionem unum ex Argonautis, in venatione Peleus temere occidit.

176. Formicarum sexpedem in-viros-commutans exercitum.) Aeginam, Asopi filiam, Juppiter in locum Phliuntem vocatum cum deportasset, compressit. Sisypho compressionem Asopo denunciante, Asopus, ut certior fieret, illo se contulit. Quod cum cognovisset Juppiter, Aeginam quidem in insulam cognominem vertit: Sisyphum vero hac paena multavit, ut apud inferos saxum quoddam prae grande volutaret. Interim Aegina Aeacum in lucem edidit, qui, quod unicus in insula versaretur, taedio affectus, ab Jove exoravit, ut quae illic erant formicae in homines converterentur. Alii autem formicarum in homines mutationem ita referunt, ut dicant, Peleum, cum proprium fratrem interemisset, exulatum esse, atque in Thessaliam profectum, exercitu indigentem, sollicitas Jovi preces adhibuisse, quibus flexum illum, myrmecas, seu formicas, in homines mutasse, unde Myrmidones vocati sunt.

Formicarum.) Fabulantur, Aeacum Jove satum ex Aegina, quum in insula Aegina, de nomine matris nuncupata, solus relictus degeret, ab Jove petiisse, ut formicas, quae illic erant, in hominum naturam mutaret, quemadmodum et Hesiodus in Heroum Genealogia auctor est:

(6) *Haec gravida facta peperit Aeacum gaudentem-equis;*

Sed, postquam juventutis amabilis attigit mensuram,

Solus cum esset, dolebat; at pater hominumque Deorumque

(1) In historiis. (2) In historiis, quas Athenaeus saepissime appellat. Auctoris frequenter meminit Plutarchus, Apollonii Scholiastes in lib. 2. vers. 400. et 4. vers. 1561. Zenobius Cent. 6. prov. 13. alique. (3) Procul dubio Tragoediam innuit, quae *Peleus* inscribatur, et cujus Aristoph. Schol. in Nubes, vers. 1153. Hesychius in *Ἀπρεῖ*, et Stobaeus serm. 88. 91. 114. meminerunt. Ejus argumentum fabulae exhibet Barnesius in suo Euripide, part. 2. pag. 488-89. (4) Ex eodem ejusdem operis libro testimonium petit et Apollon. Scholiastes in lib. 4. vers. 1712. tertium autem appellat Athenaeus lib. 13. pag. 589. f. (5) Vide eundem Tzetzem in vers. 901. (6) Fragmentum occurrit in Hes. Edit. Lugd. pag. 198. et Patauv. pag. 264. nec non apud. Pind. Schol. in Nem. 3. vers. 21-21.

Quotquot erant formicae intra amabilem insulam,

Eas viros fecit, mulieresque ampla cingula habentes.

Qui primum instruxerunt naves utrinque remis actas,

Et primi vela posuerunt navis nigram proram habentis.

Atque haec quidem sunt, quae nugas fabularum plane olent. Verum (1) Theagenes historicus in eo, quem de Aegina conscripsit, libro memoriae prodit, hominum penuria laborante insula, insulanos agrestes et efferos in speluncis habitasse, in iisque sotos terrae fructus recondidisse; ac quam ex ipsis effodiebant terram, ad agrorum culturam comportasse, quasi vero cavernosam insulam, maximeque in campis, impleant. Veritas tamen haec est:

Aeacus cum quibusdam ex Peloponneso ad insulam inhabitandam profectus, feros insulanos cicuravit, militarem disciplinam, et, ut summam loquar, quicquid ad humanam societatem confert, eos docens: unde fabulati sunt, Jovem, ut Aeaco indulgeret, omneis Aeginae insulae formicas homines fecisse: hoc est, fatum ac mentem Aeaci (Juppiter enim fatum et mens dicitur) convertisse ipsos, et ad omnes humanas operas agendas accommodasse. Ea autem insula Aegina, una ex (2) Sporadibus est, e regione Atticae sita, Argivorum, ut diximus, colonia: Cum enim Lacedaemonum manu profectus Aeacus, illam occupavit; ac post Aeaci obitum Triacon Argivus, ingenti multitudine comitatus, ipsam habitatum venit. Caeterum

Argivi ex Dorico genere sunt.

Sexpedem.) Ἑξάπεζον, id est, ἑξάπεδον, senos pedes habentem.

In-viros-commutans.) Ἀνδρώσας, de Aeaco quidem est, juxta fabulam, homines faciens: heic vero de Peleo dictum, pro; militares atque animosos efficiens.

177. Pelasgicum.) Oceani ex Tethye filius Inachus. Inachi ex Oceanitide Melia Phoroneus et prole carens Aegialeus, a quo Aegialia appellata regio. Phoroneus in Peloponneso imperans, ex Telodice nymphea Apin et Nioben procreavit. Verum Apis (a quo etiam Apia, Peloponnesi regio, nomen sortita est) tyrannicam dominationem cum exerceret, a Thelxione Telchineque de medio fuit sublatus. Niobe, Apidis sorore, et Jove natus Argus, a quo Argia appellata regio. Ut autem (3) Acusilaus putat, etiam Pelasgus cum Argo natus est, a quo Peloponnesi regio, quae et Apia appellatur, Pharsaliam usque et Larissen, Pelasgia vocata est. Achillem igitur Pelasgicum, ut Pharsalium, appellavit.

Typhonem.) Typhon, centiceps daemon est, ut fabula loquitur, ab Jove debellatus et fulminatus. ac Pindarus quidem (4) ait:

... centi-
cipitis Typhonis validi.

Aeschilus autem amplius de eo (5) canit:

Horrendis buccis caedem spirans,
Ex oculisque fulgurabat visu-terribilem splendorem.

Caeterum fabula tum ad animi allegoriam traducitur ad hunc modum:

Typhon, arrogantia est et inanis gloria, centum capita, hoc est, multimo-

(1) Rheginus ille, antiquissimus historicus, quem rerum etiam Caricarum et Macedonic. scriptorem appellat Stephanus in Καταλία et in Ἀλτὸς. (2) Male Stephanus Cycladibus annumerat Aeginam, ait Brietius Paral. Geog. t. 2. pag. 446. pessime Tzetzes Sporadibus. (3) Argivus ille, historicus, Suida teste, antiquissimus, et Genealogiarum auctor, ut Strabo lib. 10. pag. 472. Tertullianus lib. 2. ad Nationes, cap. 2. Hesiodi ad Theog. pag. 269. et Apollonii ad lib. 4. Scholiastae cum aliis testantur: quem Hesiodi scripta pedestrem in sermonem commutasse Clemens lib. 6. Strom. pag. 752. Ed Venet. auctor est. Verum hujus scriptoris aetatem docet Josephus contra Apionem lib. 1. c. 3. p. 439. tom. 2. Ed 1726. Citatur etiam ab Etymologo in Κοῖτος, et Homeri Schol. ad Iliad. v. (4) Olymp. Od. 4. vers. 13-14. (5) Promet. vers. 355-56.

das elationes, habens, qui fulminatur, prosternitur, uritur ab Jove, id est, a prudenti ratione. Tum ad elementariam, qua Typhon est vehemens ille ventorum post Chaos Erebiue dissolutionem, motus atque inflammatio, quae cohibita et cessare facta fuere ab Jove, id est, a bene temperato aere coeloque: Postquam enim temperatum fuit coelum, typhonic fervidique venti quieverunt. Quoniam vero in concavis et pumicosis locis, in Sicilia praesertim, interdum fumus apparet, noctu autem ignis, saxa montis dirumpens, in mareque devolvens (Si quidem aqua est, quae ex pumicosis siccisque exit terrae locis, vi impetuque erumpens, thermas efficit: aer autem ventusve, aridiora siccioraque cum sint ea loca, scindit ipsa confringitque in erumpendo, sicque ignem efficit, et quae inde efflat ignitam exhalationem:) fabulati sunt, Jovem in Sicilia Typhonem fulmine ictum in tartara detrussisse. Quod vero alii in Lydia, aliqui in Cilicia, quidam in Phrygia, nonnulli denique in Boeotia accidisse existimant. De caetero (1) Artemon historicus, cui nos suffragamur, scribit, omnem montem, qui ignem eructet, veluti a Typhone inflammari: in quod convenit quicquid ab omnibus mythicis vulgatur de Varietate locorum, ubi Typhon fulmine ad umbras fuerit adactus. Pelasgicum ergo Typhonem, aut daemonem, aut igneam eruptionem, Achillem vocat.

Verum, amice Lector, equum in campum incitas, rogans, historias Tzetzem amplificare. Pro claritate porro, obscuritatem potius, rerum copia, efficies pariam: Ut enim divino permissu dicamus, et polyhistore Alexandro, et Apollodoro, et memoria valentissimo Rhegino, et Pergameno Artemone, et Salaminio Cassandro, caeterisque denique historicis magis historici nos exhiberemus. Allegorias quoque tractare scimus vel

supra Cornutum, et Palaephatum, et Dominum, et Cephalionem, et Heraclitum, aliosque quot illi sint vel plagiarii, vel auctores, allegoriarum conscriptores. Ii quidem aut inutilia, aut plane exigua allegorice scripserunt, ut puta, Phicyles Corinthius: nos vero a nobismet didicimus, et fuse et accommodatae allegorias tractare, et historiam ample exacteque sequi. At sinas, o homo, nec fusius nos scribere importune adigas, ne magis confundamus, neque allegorice exponamus, quae ita minime prolatae sunt, Lycophroneas fabulas.

Procreavit.) Γεννᾶται Attice dictum est pro γεννᾷ, genuit, procreavit, passivo pro activo sumpto.

178. E septem puellis.) Nescio sane, ubi noster Lycophron, quod tradit, invenit, aut commentus sit, septem mares liberos ex Peleo Thetidem suscepisse, ac sex in ignem coniectos necasse, quasi, illis minime de sua natura participantibus, indigna passa fuerit: Achillem vero, deprehensam atque impeditam, (2) nequivisse. Pindarus (3) tradit, Neptunum, Apollinem, et Jovem de Thetidis nuptiis contendisse, cohibitos vero esse, secundum aliquos ex historicis, a Themide; juxta Aeschilum vero, a Prometheo. (4) Canit enim:

Quae quidem pariet filium patre valentior.

Apollodorus autem inter solum Jovem et Neptunum de Thetidos conjugio contentionem fuisse (5) memorat: Thetidem vero, utpote a Junone educatam, cum Jove concumbere negasse; hinc iratum Jovem voluisse, ut ea mortalis viri conjugio locaretur.

Caeterum Chironis consilio Peleus, ipsam, in varias se formas commutantem, corripuit, atque in sepiam mutatam compressit. Denique eorum nuptiae in Pelio monte celebratae sunt, ubi Dii

(1) Pergamenus ille, a Pindari Scholiasta pluries laudatus, nimirum in Pyth. Od. 1. et 3. in Olymp. Od. 2. et 5. et Isth. Od. 1. (2) Fabulam refert vetus Homeri Scholiastes ad Iliad. π. v. 36. et Lycophronem laudat legendum. (3) Isth. Od. 8. vers. 59-60. ubi tamen ne gry quidem de Apolline; sed cum Apollodoro plane convenit. (4) Prometh. vers. 767. (5) Lib. 3. seg. 5.

sua quisque munera sponsae contulere: Neptunus enim equos Xanthum et Bali-um, Vulcanus ensem, aliique alia. Ipsa autem Thetis filium peperit, cui nomen, juxta (1) Apollodorum, Ligyron fuit impositum, ac postea in Achillem mutatum, eo quod Chironi fuerit traditus, et sine communi χιλῇ, nutrimento, educatus. Hunc enim mater per noctem in ignem abscondebat, per diem ambrosia inungebat, quasi immortalitati vellet commendare. At cum Peleus Thetidem, filium in ignem conjicientem, conspicatus, inclamasset, factum est, ut illa ad Nereidas secesserit. Tum Peleus puerum hippocentauro Chironi tradidit alendum, Atque haec quidem refert Apollodorus. Verum (2) Agamestor Pharsalius, Pyrisoum prius, postea Achillem vocatum memorat in Thetidis Epithalamio, ut ejus carmina satis ostendunt:

Puero autem nomen imposuit Pyrisoum; verum Achillem

Peleus ipsum de labri nomine dixit: Quia sub cinere jacentem orbavit pruna,

Altero repente combusto χείλες labio,

Euripides (3) demum, cui et alii astipulantur, semel cum Thetide Peleum in Sepiade concubuisse canit.

Ignem.) Φεψάλλω, id est, urenti cinere, quem quis φεύγει ψάλλειν, vitat tangere, et ad ipsum propius accedere.

Combustis.) Σπιδῶμαι alibi quidem est vapulo: heic autem aduror.

179. Solum.) Μόνον Jonice dictum est pro μόνον, solum, unum.

Elapsum.) Ἐξαλύξαντα, hoc est, ἐκφυγόντα, elapsum.

Favillam.) Σποδόν, alibi lixivium cinerem significat: hic vero loci conflagrationem et ustionem.

180. Et hic quidem.) Et Alexander

quidem, rapta Helenā, Trojam revertetur, quasi aliquis puer, qui cruentarum vesparum domicilium fumo concutiat, atque illas exturbet excitetque. Caeterum τὸ χ' ὧ μὲν, Attica synaloephe est pro: καὶ ὁ μὲν, et hic quidem, τῷ αἰ et ὁ in ὧ magnum commiscendo mutatis, expulsionem tamen τῷ τ, quod alioquin supra ponitur.

181. Vespas cruentas.) Δαφονίδες, id est, φονικίδες, cruentas. Caeterum de Graecis loquitur.

Forāminibus.) Est verbum χῶ, notans, sum capax: a quo χηρμός est lustrum et latibulum anguim, vesparum, apum, et si quod aliud ejusmodi est animal, ut talpa.

182. Domum.) Id est, latebram, cuniculum.

183. Illi vero genitricem.) Crudeles Graeci ventis immolabant Iphigeniam, προγεννήτειραν, sive matrem, quae ante suum sacrificium pepererat τὸν ἐλαμώνυμον, a bello denominatum Neoptolemum. vel προγεννήτειραν, privignam τῷ ἐλαδωνύμῳ, illius a pera denominati, id est, Alexandri. Οὐλὰς enim pera est; atque in pera Alexander, inquit, educatus fuit: ex quo ἐλαδώνυμον ipsum vocare censent. Id tamen inter nugas referendum: nam πηρώνυμος aut σακκωνύμος, a pera saccove denominati, debebat dicere, neque vero ἐλαδωνύμος: pastores enim in sacco ipsum expositum invenere.

Genitricem.) Juxta quorundam opinionem, ex Iphigenia et Achille Neoptolemus natus est. Post enim Iphigeniae apud Euripum immolationem, ut ait (4) Pindarus, puerum Achilles, quem ex illa susceperat, Neoptolemum Deidamiae, ut quidam referunt, in Scyro insula commendavit. At Tryphiodorus cum ceteris omnibus, Deidamia, Lycomedis filia, et Achille natum Neopto-

(1) Ibid. seg. 6. (2) Philosophus ille Academicus et Poeta, cui crurum alterum tabe consumptum exilique fuisse docemur a Plutarcho Symp. lib. 1. quaest. 4. pag. 621. praeter quem et Tzetzem hic loci, tertium ignoro, qui ejus meminerit. Fallitur autem Meursius B.G. lib. 1. cum dicat, illum a Tzetze sine operis titulo laudari. (3) Vide in superiorem versum. (4) Pyth. Od. 11. vers. 35.

lemum novit. Sic enim de Pyrrho ille (1) canit:

Filius Achillis et laudatæ Deidamiae.

Iphigenia insuper, secundum probatos historicos, non fuit Achillis uxor; sed Graecis in Aulide ventorum caussa degentibus quum Menelaus, aut Agamemnon, ad venandum exisset, et, vulnerata cerva exultans jactabundus exclamasset, *Ne Diana quidem*, irata idcirco Dea ventos detinuit. Itaque consulto oraculo responsum est, haud aliter, quam Iphigeniae immolatione, posse illos ferentes ad Trojam ventos adipisci. Igitur Graeci Mycenae miserunt qui ad sacrificium Iphigeniam adducerent. Quaerente Clytaemnestra, quid ea opus foret? responderunt legati, Achilli conjungendam esse. Et revera illi propter Achillem ipsam in Aulidem deductum iri significarunt, at ut silentium ventorum gratia immolarent. Diana vero eam miserata, juxta (2) Phanodemum historicum, in ursam convertit: secundum (3) Nicandrum, in juvencam: ex aliis, in anum; atque aliquibus denique, in cervam. Quae quidem omnia fabulas et nugae omnino aestimamus, quum veritas ita habeat:

Admota ad aram Iphigenia, et jam immolanda, ursae quaedam, aut juvenca, aut anus, aut cerva per medium Graecorum exercitum transiit; ac tum pronunciantem vate, quod praeteribat, illud sacrificandum, Iphigenia servata est, quae in Scythiam profugiens ad Dianae templum, ibique sacrificula creata, in omnium capita Graecorum, qui illo perveniebant, hostili animo saeviit. Sunt porro, qui dicant, ut, puta, (4) Duris, Iphigeniam hanc non Agamemnonis, sed Thesei ex Helena filiam fuisse: a Clytaemnestra vero adoptatam atque educatam, quod et superius diximus: quamquam alii tam ex Helena, quam Clytaemnestra natam Iphigeniam negent; dicant vero, Chryseide Astynome et Agamemnone prognatos liberos Chrysem laudatamque Iphigeniam; ac post Ilii eversionem, remeantibus Graecis, Chrysem quidem in Chrysopoli Euxini de nomine suo vocata urbe, decessisse vita: sororem autem Iphigeniam Tauroscythas captivam agentes, Dianae, sive Lunae, sacrificulam fecisse. Caetero absurdum omnino, aut inverisimile non videtur, Iphigenia mox ad aram jugulanda, cervam pertransiisse, qua Graecos immolata, puellae pepercisse. Etenim vel (5)

(1) Vers. 51. de Trojae excidio. (2) Antiquum illum historicum, quem res Atticas literis consignasse testantur, praeter Dionysium Halicarn. lib. 1. Athenaeus lib. 3. pag. 114. Harpocration in *Λεωνόρειον*, et Aristoph. Scholiastes in Aves, vers. 874. Ejus auctoris meminerunt et Plutarchus in Themist. pag. 118. edit. Par. et Francof. Proclus in Timaeum lib. 1. pag. 30. Ed. Bas. et Mich. Apostolius Cent. 8. prov. 42. et Cent. 15. prov. 84. (3) In Poemate illo, quod quinque libris *περὶ ἐτερομενέων*, de transformatione, pepigisse docet Suidas: in quo autem de corporibus in novas formas immutatis egisse cognoscimus ex testimoniis, quae inde proferunt veteres auctores. Primus enim Poematis, Ovidianae Metamorphosi non absimilis, liber appellatur Stephano in *Ἀσπαλάθεια*, et quartus Ant. Liberali cap. 12. nec non Athenaeo lib. 7. pag. 305. Laudatur etiam ab Apollonii Scholiasta ad lib. 1. vers. 47. (4) In Historia Graecorum. Adi vers. 103. (5) Nescio sane, quo ex fonte Tzetzes id potuerit haurire! Immo Corradinus lib. 1. vet. Lat. pag. 366. ex veteri quodam lapide miratur, Luperas in Latio extitisse, *Quum nemo, quod sciam*, inquit, *praeter Plutarchum, qui Parall. cap. 17. meminit Valeriae Lupercae, faeminas Pani ministrasse perhibet*. Sed hanc ejus admirationem non parum minuunt cum Tzetzes (modo ne nobis memoriae lapsus propinet) tum maxime Gruterus quatuor antiquis, quae exhibet, monumentis, pag. 41. 1. *Quintiae Lupercae*. pag. 561. 6. *Juniae Lupercae*. pag. 1042. 7. *Fulviae Lupercae*. et denique eadem pag. 17. *Turranae Lupercae*.

Juliam Lupercam Romanam sic aquila servavit: quippe quae, illa jam jam jugulanda, devolans, secespitam ex carnificis, aut sacerdotis manu raptam, apud juvencam, prope templum pascentem, dejecit, quam vice illius sacrificarunt. Nec demum, (1) Sacris Literis referentibus, ignoras arietem illum, plantae Sabec pro Isaac immolandum, implicitum.

184. Ventis.) Βύκται, proprie sunt vehementes, et mugientes venti, qui naves βύσαι, demergunt: heic vero pro ventis simpliciter usurpata vox est.

Immolabunt.) Χερνίψουσιν, id est, mactabunt, jugulabunt, sacrificabunt: metaphora ἀπὸ τῶν χερνίβων, sive ab aquis, ducta, quibus abluimus et purgamus manus. ac sacrificium χέρνιβα dixit, tamquam expians et purgans.

Crudeles.) Ὠρησαὶ ex propria notione sunt qui ὠμὰ ἐσθίσαι, cruda comedunt, crudis vescuntur.

Juvencam.) Πόρριν, hoc est, juvencam, pro eaque Iphigeniam intelligit. Caeterum τὸ πόρριν, sic duobus ῥῥ scribere oportet, quod pro πόρτις sit, mutato τ in ῥ. Noster tamen Lycophron non poetica licentia, sed stulte ea agit: quamquam duplici ῥῥ vitio immunis sit versus. Iambici namque passio etiam est qui choliambus appellatur, qualis cum gemino ῥῥ is est.

185. Scyrii draconis.) Nempe Neoptolemi, propter caedes. In Scyro enim modo educatus fuit, secundum aliquos, Neoptolemus: mea vero sententia, etiam natus ex Deidamia, Lycomedis filia. Caeterum Scyrus insula est, unaque ex Cycladibus.

186. Quam sponsus.) Sensus hic est: Quam tori consors Achilles, ubi intra Euxinum mare quaesierit (intelligo furentem illam decollatricem atque interfetricem Graecorum) in Alba insula, quae et Spilus vocatur, diu considet habitator (Haec insula ad ostia jacet palustrium aquarum Celticae paludis,) uxorem desiderans, quam olim cerva a secespita liberabit. Multus autem desertus

ille cursus, dromos Achilles de sponsa si nomine dicetur, in loco illo, quem peragravit, quemque desertum vocat, quod frustra percurrerit. Ferunt enim, Achillem, ubi Iphigeniam ab Diana abreptam et in Scythiam delatam cognovit, ad illam quaerendam se contulisse. Postquam vero quaesitam nusquam potuit reperire, Leucen, ponti Euxini insulam, inhabitasse.

Salmydesium.) Salmydesus, fluvius Thraciae est, qui in mare Euxinum influit, a quo et pelagus Salmydesium dictum est, quod a Damaleo ad totum usque Euxinum pertingit: unde et appellationem sumpsit Lycophron.

187. Perquirens,) Ματεύων, nempe ματεύων, quaerens, perscrutans, Aeolica ecthlipsi τῆ σ.

Graeciae decollatricem.) Docuimus et superiori loco, omnia ejusmodi nomina, id est τῆ κατὰ μέρος, binos accentus admittere: activa nempe paroxytonum, passiva proparoxytonum. aut activa quidem oxytonum, passiva autem paroxytonum, verbi gratia, τομός, qui caedit ac scindit: τίμως vero, qui caeditur ac scinditur. κατὰ μέρος Graeciae, quae a Graecis decollanda est: vel κατὰ μέρος Graeciae, quae in Scythia Graecos interficiebat, propter quam in Tauris edidit hospitem caedem. Sic talia verba duplicem tenorem recipiunt, vel proparoxytonum si passiva; sin activa, perispomenum, puta, βόπληγες, qui a bovis sauciantur: βόπληγες autem, qui boves feriunt.

188. Albicantem.) Id est, Leucen, sive Albam, Euxini insulam: aut albescentem ex undarum spuma: aut, secundum (2) Dionysium Periegetem, quia plura in ea versantur alba animalia, puta, gaviae, olores, ciconiae, et id genus alia.

Insulam.) Σπίλον, hoc est, insulam.

189. Celtri.) Celtrus, paludis nomen est, in Euxinum pontum influentis.

192-93. Amplus autem intra litus.) Est (3) litus in Scythia, ad mille stadia

(1) Gen. cap. 22. vers. 13. Adi Barnes. in Eurip. Iphig. Aulid. vers. 1587. (2) Vers. 544. (3) Vide Strabonem lib. 7. pag. 307.

longitudine patens, qui Achilleus Dromus, sive Cursus, appellatur, quod solus Achilles illud currendo sit emensus.

194-99. Gementis.) Nempe hoc et illud prope pateras, mulctra, et altare; ac prope ollam Plutonis ebullientem e fundo flammis, quam Nigra, hoc est Proserpina aut Iphigenia, sufflabit, elixans carnes coquinaria arte. Caeterum Plutonis ollam dicit lebetem, in quem Iphigenia jugulatos injiciebat. Alii tamen ajunt, voraginem esse in Tauris flammivomam, in quam mactatos Iphigenia hospites projiciebat. A communi autem sensu, tum hoc:

Gementis clades et inanem navigationem.

tum istud:

Et ignotam in formam mutatam.

de Iphigenia dicta sunt, quae ad aram admota evanuit, senuitque in caedibus: aut, ut hic loci ajt Poeta, in anum mutata fuit, ne a Graecis agnosceretur.

200-01. Atque hic quidem calcabit regionem lamentatus Scythicam.) Hoc est: atque in Scythia quidem Achilles per lustrum gemens commorabitur, lecti cupidus Iphigeniae. Ceterum privigna Paridis Iphigenia erat, ut si quis privignam Aegisti dicat Chrysothemis, a Clytaemnestra ex priori viro in lucem editam.

202-05. Illi autem circa aram.) Graeci autem, inquit, in Aulide circa Jovis aram draconem, passerem cum matre devorantem, conspicati, mutuo devincti sacramento Trojam navigabunt.

Saturni.) Nonnulli quidem τὸ Κρόνου, pro Κρονίδης, Saturnii, sive Jovis, heic dictum accipiunt: alii vero pro ipso simpliciter Saturno, dicuntque, prius Delphicum oraculum Saturni fuisse, ubi responsum tulere Graeci, decimo se anno Ilium eversuros fuisse. Caeterum orationis tenor hic est: Graeci autem circa aram vatam principis Saturni, aut Saturnigenae, cognita ex carnivoro parvulorum cum matre, nempe ex dracone, passerem cum matre devorante, Trojanae urbis expugnatione, composito con-

stitutoque altero jurisjurandi jugo, hoc est, jurati denuo, se ad finem usque belli permansuros, robustum manibus armabunt remum; quod per antistrophem dictum est pro: manus solidis armabunt remis. Secundum autem dixit jusjurandum ad prioris illius distinctionem, quo proci, quotquot Helenae nuptias ambiebant, sese obstrinxere, una omnes auxiliaturos illum, qui eam conjugem sortito accepturus esset, si forte ab aliquo injuria afficeretur.

206. Servatorem Bacchum.) Dionysus intelligit, qui antea ipsos in Mysia a Telepho perituros servavit, producta ultro vite, et supplantato per ipsam Telepho, unde Supplantator dictus est. Productio vitis, fabula est, quae ita allegorice curatur: Telephus aut ebrius, ut quidam volunt, aut viteis ramis repessus ac remoratus, ab Achille ad Caicum, Mysiae fluvium, vulneratus est, ut (1) Pindarus loquitur:

*Quis namque strenuum Telephum
Sua sauciaverit hasta
Apud Caici ripas?*

Priorum cladum.) Quoniam primum navigantes Graeci, quum, in Mysiam delati, a Telepho vexati essent, rursus in Graeciam reversi sunt. Is autem Telephus, filius erat Herculis ex Auge, Alei, Tegeani et Neerae filii, filia, quae quidem infantem enixa, in luco Minervae deposuit. Saeviente pestilentia, Aleus cognitum puerum in Parthenium montem projecit, ubi pastores cervae ubera sugentem cum invenissent, sublatum servarunt, ac Telephum nominarunt. Interea Augem Nauplius, Neptuni filius, Teuthranti, tunc Mysiae dynastae, Alei jussu venundedit, qui apud se illam uxorem habuit.

207. Celebrantes.) Hoc est, laudibus praedicantes.

Cui olim in recessibus.) Cui nempe tauro, vel tauriformi Baccho, mystica sacra olim faciet in penetralibus (2) Delphini loci, sive Phocidis, in antris Lu-

(1) Ist. 5. vers. 52-54. (2) Vide, utra magis tibi placeat interpunctio atque interpretatio.

croso Dei, seu Apollinis. Quis demum ea sacra faciet? Agamemnon, chiliarchus ille exitiosi exercitus, hoc est, ductor classis mille numero navium, urbium vastatricis. Reliquas autem centum octoginta sex naves missas fecit, rotundo tantum usus numero: cunctae enim Graecorum naves, centenae octogenae sex supra millesimum fuere.

208. Delphinii.) Id est Phocidis, vel Apollinis. Nam oraculo monitus Agamemnon, ubi Delphos venit, Baccho in Apollinis templo sacrificavit. Delphinus igitur et Lucrosus Deus Apollo: Delphinus, quia vel Pythone Delphinum draconem sagittis confossum interfecit, Latoniae vim inferre conantem, uti (1) Heliodorus canit:

*Qui quondam sub petroso Parnasi
jugo*

Ingentem telis interemit Delphinum. vel Castalio Cretensi, coloniam deducen-
ti, aut delphino vectus, aut delphinis
praeferens imaginem, se ducem obtulit,
ejus navem ad Crissaeum usque sinum
Phocidemque praecedens. Nonnulli ta-
men in navem ipsum ingressum dicunt
delphini forma, atque inibi in mare de-
siluisse: unde et locus ille Delphi appel-
latus est, et ipse Apollo Delphinus:
quamquam alii Delphos a Delpho, Ne-
ptuni filio ex Melantho, Deucalionis fi-
lia, appellatos velint. Sic igitur Delphi-
nius. Lucrosus autem, quod per oracu-
la, quae commodum, utilitatem, lu-
crum pariunt, ostendat.

Ad antra.) Hoc est, in templi pe-
netralibus. Colebatur Delphis cum Apol-
line etiam Bacchus ea de causa: Tita-
nes Bacchi, quae discerpserant, membra
in lebetem injecta, ejus fratri Apollini

apposuerunt, qui tripodi illum admovit;
ut (2) Callimachus refert; et Eupho-
rion (3) canit:

... in ignem Bacchum

Divinam super phialam injecerunt...

209. Tauro.) Id est, Baccho, eo
quia cornigerum eum fingunt, ut Eu-
ripides in (4) Bacchis, et taurus praei-
re videtur. (5) Stesimbrotus vero Dio-
nysum ipsum vocat, quod cornutus ex-
iens, femur *Διὸς ἐνυξεν*, Jovis feriit.

Abstrusa piamina.) Quia in abscon-
dito mysteria Baccho peragebantur.

211. Cui sacrificiorum.) Cui scilicet
Agamemnoni novam ac recentem sacri-
ficiorum gratiam rependens Bacchus, Te-
lephum palmitis vitis supplantabit, ne
omnes Graecos interficiat. Aut ita con-
struendum: Retribuens Dionysus pro sa-
crificiis recentem gratiam, prohibebit Te-
lephum, ne extirpet delectaque Graecos,
caedentem ipsos metentemque quasi spi-
cam. Graeci in suscepta navigatione Tro-
ja aberrantes, ad Mysiam oram, quasi
Trojanam, applicuerunt: ubi Telephus,
Mysorum rex, egressus, complures ex
Graecis obtruncavit. Tum Bacchus, gra-
tes Agamemnoni pro oblato sibi sacri-
ficio referre volens, effecit, ut Telephus,
pede viteis ramis implicito, ab Achille
sauciaretur. Immedicabile expertus illud
vulnus, consulto oraculo, responsum
tulit, se haud aliter, nisi a dextra, qua
fuerat vulneratus, posse sanari. Itaque
Achilli reconciliatus, et sanitatem con-
secutus, iter, qua Trojam navigandum
erat, ostendit Graecis.

212. Deus Enorches.) Sic Diony-
sus apud Lesbos colebatur. Ferunt enim,
Daetam cum fratre Thyeste coeuntem,
puerum nomine Enorchen edidisse, qui,

(1) Atheniensis ille, cognomento Periegetes, ut videre est apud Athenaeum lib. 9. cap. 17. pag. 406. in Poemate, uti putare videtur Meursius B. Att. lib. 3. quod de Tripodibus, qui erant Athenis, concinnavit, et cujus Harpocraton in *Ὀνήτωρ* meminit. Vide etiam Vossium de H. Graec. lib. 3. (2) Fragmentum colle-
git Bentlejus n. 374. (3) Vide sub vers. 110. (4) Vers. 918. (5) Thasius ille,
historicus, cujus frequenter Plutarchus mentionem injicit, ex eoque multa nar-
rat, praesertim in Themistocle, Pericle, Cimone: ubi etiam illi duci fere coae-
taneum fuisse ait: in libro, puto, *Περὶ τελετῶν*, De initiis, quem in *Ἰδαῖος* ap-
pellat Etymologus, qui in *Διόνυσος* idem, ac Tzetzes ex eodem auctore refert.

quum Baccho templum erexisset, ipsum Deum de nomine suo appellatum voluit: nisi forte Enorches dictus sit, quod cum ὀρχήσας, saltatione ipsi mysteria fierent; aut quia ἐν ὄρχοις, inter pergulas et fagos vitam degit.

Alii vero obscoenam quamdam historiam referunt: dicunt enim, Bacchum matrem, quae fulmine icta fuerat, perquisisse. Quidam autem adolescens, nomine Polysymnus, significavit, se ipsi viam ad matrem inveniendam ostensurum, si secum rem habuisset. Quod ille facturum pollicitus est, dummodo eam prius invenisset. Itaque de Polysymni consilio ad Orcum descendens Dionysus, ex fonte Lerna matrem eduxit. Sed mortuo Polysymno, promissum persolvere volens, ficulnea pudenda, pelliceosque cervorum phallos sibi assuit: unde, inquit, Enorches, quasi coleatus, dictus est. Verum hi tum in historia nugantur, tum allegoriam ignorant. Ita igitur primum habet historia: Osiris, qui idem cum Dionysio est, Aegypti rex, a Typhone fratre, et conjuratis membratim fuit caesus, passimque expositus. At Isis, alias Ceres, Dionysi uxor, cum Oro filio Typhonem, atque omnes cum illo paricidas ulta est; collectisque viri membris, singulis templum et sacra erexit. Ac Phylis, Aegyptia urbe, maximum erat templorum, indeque magnum Aegyptiis jusjurandum, dicentes: *Per Osirim, qui Phylis est*. Cum igitur omnia Isis invenisset collegissetque, ut diximus, viri membra, atque illorum singulis templum erexisset: genitalia vero non reperiisset, curavit, ut pelliceos sibi phallos singuli suspenderent, cum iisque tripudiarent. Atque ita quidem historia: ejus autem allegoria, manifesta est, vinum membra concidere: ex quo Bacchum et juvenem et senem expungunt, bibendi moderationem excessumque significantes. Calvum praeterea senem illum sequi pingunt, quoniam vi-

nolenti arcana mentis exerunt produntque; unde cecinit (1) Alcaeus: *Vinum enim hominum speculator est*. Atque alia sexcenta sunt, quae Baccho, sive vino, allegorice attribuuntur, ut pardi, bacchae, satyri, molles amictus, aliaque nonnulla, quae longum esset et curiosius in mythicis Commentariis allegorice explicare.

Fagaleus.) Mihi quidem per ἡ debere scribi videtur τὸ Φηγαλεὺς, παρὰ τὸ ἐν φηγοῖς ἀλλεσθαι, quod in fagos et montes saliat. Alii vero cum ἱ legunt, agentes, Phigaleum in Arcadia Bacchum coli.

Phausterius.) Sic appellatur Bacchus ab eo, quod cum φανοῖς, sive lampadibus, ejus μυστήρια, mysteria, peragerentur. At nos hunc de Baccho Phausterium ad vini calorem magis allegorice referendum existimamus.

213-15. Leonem ab epulis.) Telephum nempe ab epulo prohibebit, ne spicam radicitus perdat, secans dente, voracibusque maxillis. Quis prohibebit? objiciendo palmites, ut eis pedem implicet. Λύγες hic vocat vitis palmites, et ῥάχυν, spicam, Graecum exercitum.

Perdat spicam.) Graecos spicam vocat: omittit tamen adverbium comparandi ὥς, veluti, ut sit: tamquam spicam dente metens, voracibusque maxillis. Caeterum incongruenter, cacozelia et cacomimesi id ait, leoni attribuens spicarum pabulum: Leo enim spicas non pabulatur. Sed leonem cum dixisset Telephum, debebat Graecos, boves aut agnos figurare; ipse tamen spicas illos appellavit. At quoniam leoni illum comparavit, bene quidem dente dixit et maxillis.

216. Cerno jam pridem.) Id est, praevideo haec. Caeterum de Graecis illis loquitur, qui ad Trojam oppugnandam navigarunt.

Catenam.) Σπείρα alibi est cohors: heic vero conglomeratio et congeries malorum, ab hostilibus navibus provenien-

(1) Comicus ille Mitylenaens, in Fabula, puto, quae *Ganymedes* inscribatur, et quam Pollux lib. 7. seg. 23. et Athenaeus lib. 10. cap. 13. laudant. De eo vide Meursium B. Attic. lib. 1.

tium. Caeterum metaphora ab anguibus in spiram collectis et sibilantibus desumpta est: *σπίρα* namque est serpentum illa contractio in flexuosam figuram, orbesque in sese non redeunt. Collectionem igitur navium, spiram maiorum appellavit.

217-18. Trahentem.) Verborum tenor ita habet: Vim et congregationem navium in mari trahentem, et advolventem, hoc est, et acclamantem atque intonantem patriae, nempe Trojae, terribiles minas, id est, populationem et incendium.

219-22. Sic non te Cadmus.) Apostrophe ad Prylin, qui vates erat in Issa, sive Lesbo, Cadmi seu Cadmili (nam per syncopen dixit Cadmum: Cadmilus quippe recta nominis pronuntiatio, ut *τὰς γαμφίδας*, maxillas, *γαμφὰς*.) id est, Mercurii filius ex Issa quadam Nympha, a qua Lesbus, quae et Mitylene, Issa vocata est. Is Prylis appulsis in Lesbum Graecis Illi capiendi modum per divinationem est profatus. Donis enim a Palamede permultus, Darei equi structuram praemonstravit. Ad hunc igitur orationem convertit, et, O Pryli, inquit, utinam te Cadmus (Mercurius videlicet eo nomine a Boeotiis appellatus) in Issa, seu Mitylene, *περιπρύτω* illa, hoc est, mari circumflua, non genuisset ducem et indicem Graecorum; consanguineorum autem Trojanorum eversores: quartus cum sis ex Atlantis stirpe. Plejones enim Oceanitidis et Japetidae ex Asia Atlantis septem fuere filiae, uti Aratus auctor est, (1) canens:

Septemgradae eae quidem ab hominibus celebrantur,

(1) Phaenom. vers. 257-58. (2) Vers. 261-63. (3) Eundem primum huius Poematis, acerbitate, petulantia, ac turpitudine pleni, adversus Bupalum sculptorem ab Hipponacte, quod notabilem vultus ejus deformitatem, ut scribit Plinius lib. 36. cap. 5. ridentium oculis proposuerat, compositi, citat etiam Chil. 10. vers. 380. De ipso auctore videndi Fabricius B. G. lib. 2. cap. 15. seg. 32. et Tanaq. Faber Vit. Poet. Graec. (4) Ceus ille, junioris ex filia avus, et unus e decem praecipuis poetis Lyricis, qui temporibus belli Persici adversus Darium Hystaspidem et Xerxem, usque ad Olymp. 78. qua obiit annos natus 89. floruit. De eo ejusque scriptis, praeter Suidam et Anonymum in *Ὀλυμπιάδων ἀναγραφῇ* ad Olymp. 72. an. 2. videre est quae congegit Lilius Gyraldus dial. 9. Hist. de Poetis.

Sex solae quamvis existant conspicuae oculis.

Et (2) rursus post haec:

... Porro septem illae nominatim vocantur,

Alcyone, Meropeque, Celaenoque, Electraque,

Et Sterope, et Teygeta, et veneranda Maja.

Ac Celaenus et Promethei filii Lycus et Chimaereus: Electrae et Jovis, Dardanus et Eetion: Steropes et Hyperochi, Oenomaus: Teygetae et Jovis, Lacedaemon: Majae denique et Jovis, Mercurius, sicut Orphaeus innuit initio Lapidorum:

Donum alexicaci Jovis mortalibus praebere

Jubens, Majae Mercurius venit portans

Filius, ut sustineremus aerumnae verum auxilium.

Et Hipponax in (3) primo adversus Bupalum Jambo clamavit:

Majae filium, Cyllenes regem.

Et (4) Simonides:

Formosae Oreadis Majae filius:

Haec enim in Cyllenes montibus celarem peperit Mercurium.

Mercurius igitur ex commemorata Issa Prylin suscepit: ideo quartum hunc ab Atlante vocavit. Atlas enim Majam, ut diximus, procreavit: Maja Mercurium: Mercurius denique Prylin. Miserum Atlantem vocat, quod ejus pronepos Prylis suos sit cognatos proditurus.

Cognatorum-tuorum.) Hoc est consanguineorum Trojanorum.

223. Vates.) Id est, augur, ad optima atque utilissima Graeca veracissime.

Caeterum *τόμαρος* est vates, qui *τὸ μὴ ὄν ὁρᾷ*, quod nondum evenit, videt: qui futurum praesentit. *Δῶρον*, optimum, fit a *δῶ*, id est, volo, opto, *Νημερτῆς*, verus, a *νη* privativa particula, et *ἀμαρτάνω*, erro: id est, qui *μὴ ἀμαρτάνει τῷ ἀληθῆς*, minime fallit aut aberrat a vero.

224-27. Nec ab Aesaciis.) Utinam meus pater neque nocturnos pavores, id est, Hecubae somnium, repulisset ab oraculis, sive extra Aesaci mandata posuisset. Utinam porro pro patria geminos, Hecubam puta et Alexandrum, una morte texisset, comburens eorum membra illo in Lemno, juxta Helianicum, invento igne. Aesacus filius fuit Priami ex Arisba, Meropis filia, vates praestantissimus, qui postea in avem mutatus fuit, lugens defunctam ejus uxorem Meropen, Cebrenis filiam. Priamo vero Hyrtaco Arisbam nuptui dante, et ducta Hecuba, ut accidit, ipsam, Alexandri praegnantem, ardentem in somnis facem vidisse, judicavit laudatus Aesacus, puerperam cum puerperio de medio esse tollendam, canens, Qui hodie editus est partus una cum pariente interficere oportet. At Priamus pro iis Cillam, quae tunc ex Themisto Munippum clandestinis nuptiis pepererat, morti addixit.

Utinam.) *Τὸ λῆ*, et similia, communes sunt syllabae: quare vel sine *ν* longae sunt.

Membra.) *τῶα* proprie quidem sunt manus a *τῶ*, capio et suscipio: per catathresin autem vel reliqua corporis membra dicuntur.

Lemnio igne.) A fulmine tacta arbore, in Graecis regionibus, in Lemno prius, tum ignis, tum armorum opificium inventa fuerunt, uti apud (1) Helianicum in libro de Chii aedificatione videre est, ne late historiam prosequamur.

(1) Lesbium illum, qui, praeter alia sexcenta, *κτίσεις ἐθνῶν καὶ πόλεων*, seu de origine gentium, et urbium conditoribus scripsit, teste Athenaeo lib. 10. cap. 14. et Stephano in *Χαρμᾶται*. unde depromptum censeo, quod heic Tzetzes de Chiorum origine memorat; quodque de Larissae origine refert Apollonii Scholiastes in lib. 1.

228. Non equidem tam-multorum.) Per ellipsin locutus est: debebat enim dicere, si ea facta essent, non tantarum profecto calamitatum inundaret fluctus, hoc est, instar diluvii effusae nos obruerent.

229-31. Palaemon quoque.) Nempe Melicerta, Inonis filius, qui in Tenedo infantium victimis summiopere colebatur. Historia paullo supra exposita est: Cum enim Athamas Bacchum educasset, furor, Junonis ira, correptus, filium Clearchum obtruncavit, deinde ebullientem in lebetem injecit, Ino quoque mente capta: quae postquam resipuit, et ipsa a viro Athamante ad mortem cum altero ejus filio Melicerta petebatur. Quamobrem per Geraniam, Megaricum montem, fugiens de Moluride petra se cum filio Melicerta, alias Palaemone dicto, in mare praecipitavit (quamquam alii, Athamante etiam Palaemonem in lebetem injecturo, matrem Ino, surrepto puero, fugam cepisse tradant.) Tum Nereides quum tripudiantes se proderent, jusserunt Sisyphum, in pueri honorem Isthmia celebrare: cujus corpus a Schoenuntia (illuc enim a mari ejectum, delphine deferente, fuit) Amphimachus et Donacenus Corinthum deportarunt Sisypho regi, qui frater erat Athamantis, Palaemonis patris; quare Isthmicos ludos Corinthi instituit. Caeterum etiam in Tenedo, ut significavimus, colebatur Palaemon.

Palaemon quoque.) Vates, loco dicendi: *Tenedium quoque mare aestuabit et coangustabitur multitudine Graecarum navium, Etiam Palaemon*, inquit, *infanticida videt anum Ogeni*, sive Oceani, conjugem Thetyn, nempe mare, *Titanidem*, unam scilicet ex Titanibus, Coeli Terraeque filiis. Videt, quid patientem? *fervorem et aestum mergis illaqueatis*, hoc est, funibus instructis navibus. Allegorice mergos heic dicit naves: nam *αἰθυαί*,

mergi, aves marinæ proprie sunt.

232-33. Porro bini .) Cycnus, ex Neptuno et Scamandrodice clandestino natus, juxta mare fuit expositus. Quidam piscatores olorem circa ipsum devolantem cum viderent, accedentes, puerum susceperunt, ac de nomine avis Cygnum appellarunt. Is in virilem aetatem adultus, Procleam, Laomedontis filiam, uxorem duxit, ex qua Tenen et Hemitheam suscepit. Defuncta Proclea Cycnus Phylonomen, Fraganasi filiam, novercam liberis induxit, quæ cum Tenæ amore capta esset, nec eo posset potiri, de vi sibi illata apud patrem illum insinulavit, usa ad hoc Molpi cujusdam tibicinis testimonio. Ad relatum facinus ira incensus Cycnus, utrumque, Tenen Hemitheamque, capsae inclusum mari auferendum dedit. Ea ad Leucophryn insulam, Tenedum hodie ab ipso Tena appellatam, ejecta, insulani videntes quod acciderat, factumque edocti, Tenen eorum regem crearunt, atque ex ejus nomine insulam Tenedum nominarunt. Interea Cycnus, rei veritate cognita, Phylonomen neci tradidit, ipse autem ad Tenedum profectus, simul cum liberis suis habitavit. In eam Achilles adversus Trojam militans ubi venit, Cycnum cum Tene, verbo quidem Cycni filio, sed reipsa Apollinis, interemit, Hemithea, dum stupri cupidum insectatorem fugeret, a tellure absorpta. Achilles porro, postquam illos de medio sustulit, etiam Mnemonem, succurrens, interfecit, quem Thetis comitem filio dederat, ut eum subinde admoneret, ne quem ex Apollinis filiis occideret: fatum quippe erat Achilli, tum occumbere, quum aliquem ex Apollinis filiis interemisset; ac Tenes, uti ajebamus, Apolline satus erat.

Porro bini .) Duo porro filii, Tenes et Hemithea, perduntur, nempe perduntur, cum patre Cycno, duro lapide ab strenuo duce Achille ad humeros vulnerati. At de eo mentitur quidem Lycophron: Non enim humerorum, sed capitis vul-

nere periit Cycnus. ajunt quippe, insauciabilem toto corpore, praeterquam in capite, fuisse. Hactenus fabula. Nam peritus ac dexter miles cum esset Cycnus, optimeque in bello caveret, ne vulneraretur, datus fuit fabulis dicendi locus, telis inviolabilem fuisse. Postquam vero ab Achille in capite vulneratus, necem occubuit, dixerunt, invulnerabilem, praeterquam in solo capite, fuisse.

234-35. Qui prius tibicinis .) Sic construere par est: Qui antea effugerant exitiales falsis sermonibus expositiones tibicinis Molpi. ubi tamen deest τὸ γενομένας, factas, ut dicat: mendacibus sermonibus factas.

Capsa-perdentes expositiones .) Id est, expositiones, quæ ipsos in arca erant perdituræ. Sin vero λαρυγκοφόρος sit, tum, quæ ipsos in arca per mare deportarunt: quam lectionem si sequeris, versus non modo non claudicat, sed et recte incedit, quod Lycophron forsitan ignoravit: Aspera enim consonans producendi vim habet, ut, verbi gratia:

Τρώες δ' ἐπρήλησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν.

Trojani (1) autem horruerunt, postquam viderunt varium anguem, Quem versum si tu quoque, ut vulgo, miurum legis, Hipponactem audias:

Ἦν αὐτὸν ὄφις τάντιννῆμιον δάκη.
Si ipse serpens cruri morsum infix-

erit. Ubi ecce! in ὄφις, τὸ ὄ longum receptum est; atque ejusmodi alia sexcenta reperiet rationis metricæ peritus.

236-39. Cui quidem credens .) Cui scilicet Molpo fidem praestans Cycnus, odibilis ille liberorum perditor, a mergis nutritus (quod, specie pro specie sumpta, dixit pro: a cygnis altus) piscatorum retibus captus, ab ostreis tortilibusque cochleis amatus, arca sepsit duos filios suos Tenen et Hemitheam.

Inclusit .) Δρύφακτα et δρύφακτα proprie sunt τὰ ἐκ δρυῶν περιφράγματα, lignea septa. Caetero historiae reliquum ex superiori expositione petendum, ubi

(1) Versus 208. Iliad. μ. apud Athenaeum occurrit lib. 14. pag. 632.

etiam de Mnemone quid tetigimus.

240-42. Cum illis autem.) Id est, cum Cycno ejusque filiis etiam miser patiensque Mnemon morietur pronus, ad pectus gladio vulneratus, non dicens mandata Deae matris Achillis, sed in oblivionem lapsus.

243-44. Gemit etiam Myrina.) Sensus ita habet: Quum ante dixisset, videre se navium collectionem per mare trahentem et minitantem patriae suae Trojae hoc et illud, nunc dicit, equidem gemituram Myrinam, Trojanum oppidulum, litoraue, equorum hinnitum excipientia, quum Achilles, novissimus omnium Graecorum ex navi in terram exiliens, vi saltus fontem aperiet, et configetur armis, cochleis canentibus cruentum classicum. Se porro suos ante oculos totius Troadis populationem habere, sibiue videri, auribus jam resonare suis ajulatus et gemitus mulierum Trojanarum, ob alternas ipsis supervenientibus calamitates. Sensus, inquam, talis est: constructione, propter claritatem, heic non est opus. Historia igitur exponenda nobis: Myrina, oppidulum Troadis est, in quo Trojani, audito a Priamede Polito, qui pedum pernicitate fretus, suorum speculator erat, Graecae classis adventu, se in aciem instruxerunt, ut (1) Homerus auctor est, canens:

*Est in conspectu tumulus sublimis,
in ipsa*

*Planicie campi positus, lato atque
patenti*

*Undique circuitu, Batiejam nomine
dicunt*

*Mortales; at Dii tumulum dixere My-
rines:*

*Hic demum Trojani acies sociique
struebant*

*Quisque suas, atque ordinibus mista
agmina certis*

*Jungebant, turmasque equitum, pe-
ditumque phalangas.*

Caeterum Myrina oppidulum illud appellatum est, quod una ex Amazonibus, nomine Myrina, ipsis Trojam adversus militantibus, ibi vita excesserit: quare reliquae Amazones urbem in ejus honorem condiderunt.

Litorales ripae.) Non vidi Trojanas oras: Si enim praeruptae sunt et saxosae, recte dixit: ἡϊόνες παράκτιοι, hoc est, litora lapidosa. Sin vero non sunt praecipites, tum simpliciter, quin potius fatue, ait ἡϊόνες παράκτιοι, id est, litora litorosa.

Hinnitum.) Φριμαγμόν vocat, ut puto, hinnitum. Atqui Φριμαγμός non est hinnitus, sed sonitus aut flatus ille, quem naribus emittunt equi, quum exultant.

Ripae.) Ἠϊόνες et ἡϊόνες, ut magis lubet, legas: sive tribus syllabis, prima subscripta, sive quaternis syllabis, adscriptione: Jambicus enim versus, et anapaestum admittit, qualis est praesens, et dactylum, et choreum, sed tantum in propriis sedibus.

Pelasgum saltum.) Hoc est, Thessalicum, sive Achilleum, saltum: Pelasgus enim et Thessalus Achilles. Unde Pelasgia nomen acceperit, significavimus. Caeterum de Achillis saltu historia haec: Responsum datum erat Achivis, illum, qui prior inter Graecos e navibus in litus Trojanum exiluisset, primum omnium casurum. Ac praesiliente Protesilao, et ab Hectore, vel alio quopiam, obtruncato, Achilles, aliena clade cautior factus, novissimus omnium e sua navi magno cum impetu exiliens, terram pedibus ita feriit, ut inde aquam excivisse tradant, sicut etiam (2) Antimachus, canens:

*Continuo velut accipiter nigrantis
Achilles*

*Desiliit in terrae dorsum sublimis;
at illi*

(1) Iliad. β. vers. 811-15. (2) De hoc Antimacho, Hypparchi filio, ejusque operibus deperditis, praeter Johan. Meursium B. G. lib. 1. et Vossium de Poet. Graec. cap. 6. videas Kusterum in Suidae Antimachum Colophonium.

*Ante pedes fluxit vitrea, fons lym-
pidus, unda.*

Atque (1) Euripides porro inquit per Neoptolemum :

*Saltans pedibus Trojanum saltum,
Vadit contra eos.*

246. Acer lupus.) Nempe Achilles.

247. Arena.) ἄμμος, id est ἄμμος, arenae, sabuli. Caeterum ἄμος simplici μ scribitur : ἄμαθος enim dicitur ab eo, quod ἀμαθής, incomprehensibilis atque innumerabilis sit ; ac per sincopen ἄμος arena. ἄμμος vero, duplici μμ, Aeolicus est. Ea quippe gens omnia consona solet conduplicare.

Ciebit.) Ποιβήσῃ, hoc est, cum sono faciet exilire.

Aquam.) Γάνος heic undam, alibi lac et laetitiam, significat.

249. Incendit.) Καταίθει nunc est, illustrat splendore armorum.

Saltator Mars.) Id est, agile bellum. Atque (2) Homerus :

.. cito te, saltatorem quamvis existentem. Caeterum ὄρχησῃς, saltator, dicitur Mars, sive bellum, quoniam carmina quaedam, ad viriles animos ad bellum excitandos idonea, modulabantur : aut quod cum pyrrhica et armata saltatione committeretur, uti a Laconibus fieri consueverat, nescio quo statuto rhythmico, egregio illo quidem et ad bellum incitante. Vel ὄρχησῃς, agilis, propter crebros, qui in bellis fiunt, motus.

250. Concha cruentum :) Hoc est, cochlea buccinans, proeliumque committens. Nam ante tubae inventionem igniferis utebantur in bellis, qui ex utraque acie medii incensis facibus prodeuntes, eas pro tubae sonitu projiciebant, sicque pugna committebatur. Postea cochleis buccinare excogitarunt, modulationesque nescio quas ad excitandum, animosque audientibus bellatoribus addendum, exercere ; et lampadum desiit jaculatio. Quum vero a Tyrrhenis inventae fuere tubae, tum vel buccinandi con-

suetudo per cochleas cessavit. Caetero versutum Lycophronis (3) commentum, fingere se tubam, tamquam posterius inventum, ignorantem, etiamsi Cassandrae personam ea de re loquentem inducat : Homerus enim antiquior ipso cum sit ad octingentos annos, Graecos tamen tuba utentes novit, (4) canens :

*Ut autem cum cognitu-facilis vox est,
quum clangit tuba.*

251. Vastata.) Sicut τὸ ἠϊόνες, litora, legendum verbum δῆϊσμένῃ, vel adscripto nec expresso, vel subscripto, τῷ ἱ. notat autem, depopulata, ferro ignique vastata.

252-53. Horrent.) Πέφρικαν, pro πεφρίκασιν, id est, spissescunt ; ut τὸ ἐσχάζσαν, laxabant, εἶποσαν, dixerunt, et similia, Chalcidiae, sive Atticae, dialecti est. Sic, reor, etiam τὸ ἦν pro ἦς, eras, fuisti, contra, quam canon praecipit, figuratum est. Regula namque, participiorum in σ cum acuta intentione desinentium tertias pluralis personas parisyllabas cum suis primis pluralibus jubet esse : quorum autem non ita sunt, parysillabas facit tertias in multitudinis numero personas cum primis singularis, v.g. εἶπον ; dixi, prima singularis : εἶπον, dixerunt, tertia pluralis. at τὸ εἶποσαν, sicut et τὸ ἐσχάζσαν pro ἐσχάζον, contraria sunt, et Chalcidicae dialecti, ac reliqua quidem ad hunc modum. Caeterum constructio ita habet : Densi sunt campi, tamquam segetis, hoc est, tamquam campi segetis in spicis. Densi autem lanceis coruscantibus.

Planities.) Τὸ γῆ vocis γῆαι, longum an breve quod accipias, vitio immunis est versus, prout doctus fuisti.

254. Turribus ab altis.) Id est, ex altis turribus.

Videtur-personare.) Ἰνδάλλεται, hoc est, exprimitur, assimilatur, per catachresin : proprie enim de oculis dicimus τὸ Ἰνδάλλειν, imaginem, seu spectrum, videre.

255. Aetheris tranquillas sedes.) Se-

(1) In Androm. vers. 1139-40. ubi videsis Barnesium. (2) Iliad. π. vers. 617. (3) Nescio sane, an recte ab Tzetzâ nostro dissentiat Politus ad Eustathium in Iliad. ε. vers. 785. (4) Iliad. 6. vers. 219.

des ventis vacuas aetheris dicit aethere-
rem per periphrasin, ut etiam (1) Pin-
darus:

Per vastum et serenum aethera.

In aere namque con crescunt, juxta (2)
Aristotelem omnesque sapientes, nubes,
tempestates, et venti: at aether, horum
omnium expers, placidus et tranquillus est;
unde ventis carentem eum dixit.

257. Aliam super aliam cladem ex-
cipientium.) Quasi dicat: Troadum nunc
Pandari, mox Sarpedonis, postea Hecto-
ris, cladem interitumque audientium;
ideoque gementium, vestimentaue scin-
dentium sua.

258-68. Illud te, o miserum cor.)
Ad semet Cassandra haec fatur, Hecto-
ris necem deplorans, et inquires: O mi-
serum meum cor, illud vero te plus
caeteris cladibus anget, quando Achilles
interemptum Hectorem de curru trahet,
terram inquinans illius sanguine. Con-
structio autem ita habet: Illud te, o mi-
serum cor, contristabit: illa erit cla-
dium maxima, quando venatoria aquila,
pugnatrix, nempe Achilles, indigena ne-
mora cruore contaminabit: contamina-
bit porro et terram sanguine, sublimem
rapiens unguibus carissimum tuum ex ute-
rinis fratrem, Ptoi, sive (3) Apollinis,
filium. Quid aliud perpetrans? Lanians
maxillis illius corpus, strepens alis,
edensque ore meram terribilemque vo-
cem. Quid faciens? Arans, veluti bu-
bulcus, in terram latam, aridum sulcum
ducens, impressum *ῥαιβῶ*, imo *ῥαιβῆ*
(masculino Attice pro feminino posito)
obliquo et tortuoso *βάσει*, gressu, id
est, huc et illuc obtorquens currum,
quasi arans.

Anget.) Id est, cruciabit, contrista-
bit.

Strepens.) Hoc est, strepens alis.

Venatoria.) *Περηνός*, id est, vena-
toria.

Alis.) Nimirum, rotis currus. Cae-
tero quum Achillem metaphorice aqui-
lam dixisset, recte quidem ac decenter
in metaphora persistens, rotas illius currus
alas appellavit, ut qui per ipsas ferretur
et volaret. Ad (4) Homericum illum
autem Hectoris ex curru tractum allu-
dit, quum ipsum Achilles interemit.

Obliquo.) *Τὸ ῥαιβῶ*, pro feminino
ῥαιβῆ *βάσει*, obliquo gressu, Atticum
est: nisi forte sententiam sic malis acci-
pere per ellipsin: Inscribens impressam
ἐν ῥαιβῶ ἀρότρῳ, incurvo aratro. *ῥαιβῶ*
autem est, inflexo, incurvo.

Orbitam.) *Τόρμαν* dicit impressionem
illam, quae a rota fit.

Tortuoso gressu.) Id solute ait pro,
ἐν ἀγκύλῃ βάσει, in tortuoso gressu.

Latam.) *Λευρᾶς*, id est, *λίαν εὐρείας*,
satis latam. Sed si velis, verborum ex-
positiones versibus superscribe.

Clangensque impermixtam.) Hoc est,
meraque clamans voce. Id autem dixit,
vel quod delectabilem aquila habeat vo-
cem, et a ceteris avibus peculiarem:
vel quia sola aquila, nempe Achilles,
seorsum a Graecis pugnabat, uti Home-
rus auctor est.

Uterinorum fratrem.) *Ἀγαθόρων τρό-
φιν*, id est, *ὁμογαθόρων ἀδελφόν*, ute-
rinorum fratrem, una videlicet educatum.

Ptooque patri.) Hoc est, uterinum
quidem fratrem, sed Ptoi, sive Apolli-
nis, filium. (5) Stesichorus enim, (6)
Euphorion, et (7) Alexander Aetolus,

(1) Olymp. 1. vers. 10. (2) De Mundo cap. 2. (3) Porphyrius *ἐν τοῖς Πα-
ραλειμμένοις* testatur, inquit antiquus Homeri Scholiastes ad Il. γ. 314. *ὅτι
τὸν Ἑκτορα Ἀπόλλωνος υἱὸν παραδίδωσιν Ἴβυκος, Ἀλέξανδρος, Εὐφωρίων, καὶ Λυκό-
φρων.* (4) Iliad. χ. vers. 395-405. (5) Forte in Poemate illo, quod de Ilii
excidio condidisse probavimus ad vers. 654. (6) Forsitan in historia ejus miscel-
la, de qua Suidas. (7) Pleuronice ille (uti a patria Pleurone cognominatur a
Scholiasta minori Homeri ad Iliad. π.) Grammaticus, qui, Suida teste, in Ple-
jade Tragicorum celebris fuit temporibus Ptolemaei Philadelphi: in ejus *Apolli-
ne*, quem versibus Elegiacis scripsisse constat ex testimonio, quod ex hoc Poe-
mate profert Parthenius Erotic. cap. 14.

poetae, Apollinis filium Hectorem fuisse tradunt. Ptoos autem hoc dicitur Apollo, quod Latonae, Dianam et Apollinem in Delo parienti, aper ingens obiectus formidinem incusserit: quare Ptoa illa cum Diana vocata fuit, Ptoosque Apollo.

269. Accipiens autem tauri jugulati.) Taurum vocat Hectorem, ut virilem et animosum.

Jugulati.) Πιφασμένῃς est, interempti et sublati.

Pretium.) Δάνος hic loci, donum aut munus notat. Veteres enim tradunt, Achillem, Priamidis Polyxenae amore captum, significasse Priamo, se, si sibi puella concederetur, pro ipso pugnaturum quo consentiente, cum in Thymbraei Apollinis templum convenissent, Alexandrum clam in Achillem telum intorsisse, transfixumque interemisse. Tum Trojanos, sumpto herois corpore, et in tuto collocato, denunciasset, se non prius ipsum dedituros, quam illa ipsa munera recepissent, quae pro Hectore redimendo dederat Priamus: quod etiam factum esse. Ait igitur, par pondo aurum pendendo Achillem, apud Graecos sepultum iri.

270. Exacta lance.) Id est, accurata amussi. Caeterum (1) Homerus quidem dona simpliciter Achilli pro Hectore redimendo data refert: Lycophron autem alique nonnulli, ponderato cadavere, aequilibre aurum persolutum fuisse tradunt.

Lance.) Τάλαντον heic est planum illud bracteale trutinæ, sive lanx, cui, quod ponderatur, imponitur.

Trutinæ.) Τρυτάνης, id est, librae. Caeterum τρυτάνη ea est, quae σχάνη trutina, alio nomine appellatur. Dicitur et scapus librae, seu transversa illa linea, ex qua lances dependent. At proprie est librilis ligula, sive examen.

Appensum.) Id est, suspensum, ponderatum.

271. Rursus.) Nempe, posthac, in posterum.

Pro-redemptione.) Hoc est, pretium pro Hectore, ne ulteriori injuria efficeretur, pensum.

Aequale.) In voce ἴσον, aequale, longum an breve, utcumque accipias τὸ ἴ, versum vitio semper immunem reperiens, sicut et antea te docuimus.

272. Aurum.) Μύδρος, ferrum ignitum, seu massa candefacta, proprie est, παρὰ τὸ μύρεσθαι, ab eo, quod expurgetur: hic vero loci ex eo, quod Pactolus dicatur, plane liquet, aurum significare. Pactolus enim, Lydiae fluvius, auream olim arenam, in se ex adjacente monte Tmolo, unde nascitur prope Sardes, cum micis metallisque, ex quibus aurum conficiunt, defluentem, volebat: hodie vero vitrum agit.

273-74. Amphoram Bacchi.) Id est, auream illam amphoram, quam Thetidi Bacchus remunerationis ergo dono dedit, quod, quum ab Lycurgo una cum Bacchis insectaretur, ad eam confugiens, servatus fuerit; et in qua Achillis, Patrocli, et Antilochi ossa fuerunt recondita. Caeterum historia haec est: Dionysus, Jovis et Semeles filius, a Rhea in Phrygia expiatus, totoque apparatu instructus, abiit peragratum universam terram. Cum vero in Thraciam devenisset, Lycurgus, Dryantis filius, eum cum nutricium comitatu suarum dixerat, expulitque, urgens ac fodicans stimulo: quare ille prae formidine, qua premebatur, mare subiens, a Thetide exceptus fuit, cui pro humanitate ac beneficio auream urnam rependit, in qua postea Achillis, Patrocli, et Antilochi ossa reposita fuere. De ea Homerus haec (2) habet.

. . . . Dionysi vero donum

Esse ajunt, sed opus inclyti Vulcani.

Deploratus a Nymphis.) Id est, defletus, lamentatus, comploratus a Musis.

Quae coluere.) Nempe, quae amarunt.

Bephyri undam.) Bephyrus, Macedoniae fluvius est: γάρος autem, aqua.

(1) Iliad. ω. vers. 58. et seq. (2) Odyss. ω. vers. 74-75.

275. Libethriam speculam .) Nimirum , apicem Libethri , Macedoniae montis .

Supra Pimpleam .) Speculam videlicet , quae supra Pimpleam est . Pimplea , urbs , et fons , et mons Macedoniae est , cujus meminit Callimachus in Hymnis , (1) canens :

Ut Musae poetam , qui Pimpleam non canit ,

Odere . . .

et Orpheus :

(2) *Age nunc , Pimplejas virgo , dic mihi Musa .*

Atque ad voces quidem (quas tibi sinimus interlineari expositione enarrare) quod pertinet , ita habet : sensus autem , ejusmodi ; Accepto Achilles pro Hectoreo cadavere redimendo pretio , ac rursus auri aequilibrata repensa , eadem in urna , qua Dionysus Thetidem donavit , sepelietur , lamentatus a Musis , quae prope Pimpleam , Libethram , et Bephyrum , loca ad Heliconem Macedoniae sita , incolunt .

Certe Lycophron quidem aliiq̃ auro Hectorem aequato examine libratum referunt , sicque pro Achilleo corpore redimendo pensum Priamo , rati , plus esse pretium ex hinc auri , inde corporis aequilibrio , quam pecuniae ab Homero commemoratae . At minime gentium ita est : Illa enim dena talenta , quae , praeter caetera , Homerus (3) memorat , pondus librati Hectoris transcendunt . Tradunt (4) ad haec , mortuum Achillem deploratum fuisse a Musis , auctore (5) Homero , Nereidibusque ; sed ille quidem sapienter et allegorice omnia prosequitur : a Musis , puta , quia cum musicis ei instrumentis fuit parentatum : a Nereidibus , quod accidit , ut tempore , quo occubuit ille heros , pontus , quasi dolens , mugierit primum , mox ad Rhoetium usque ad longum spacium erumpens , Achivos non parum exterruerit ,

posteaque recesserit . Atque ea quidem sunt , quae tradit Homerus : Neoterici vero Musas lacrymantes plorantesque inducunt , earumque domicilia docent , quo sint , quibusque e fluminibus aquam hauriant , Pimpleam et Libethram indicantes , et , qui apud me fluvius est , Bephyrum . Id autem ad allegoriam traducitur : quoniam Orpheus , princeps et pater poetarum , juxta Heliconem Libethramque incolebat , fictum fuit , Musas ea loca inhabitare .

276-78. Cadaverum-propola .) Nempe Achilles , ut qui extinctum Hectorem pretio reddiderit tumultandum . Ceterum ex *πέρνημι* fit *ὁ νεκροπέρνης* , mortuorum venditor . praesens enim *πέρνω* , id est , vendo , ab ipsoque formatur *πέρνημι* , ut ab *ἵστω* , *sto* , *sisto* , *erigo* , *ἵστημι* , idem : unde participium *ὁ πέρνας* , qui *venumdat et venumdedit* , ut *ὁ ἵσας* , qui *stat et stetit* . Ille , inquam , Achilles , qui mortem reformidans , tum muliebria induet vestimenta , tum texet , quasi mulier , tum omnium denique Graecorum novissimus de navi in Trojanam terram descendet , timens sibi Hectoream lanceam . Fertur enim a recentioribus , Achillem , audita Hectoris virtute , terriumque , puellam se finxisse , atque in Scyrum cum Lycomedis filiabus habitatum se contulisse , ubi etiam uni ex ipsis , Deidamiae , stuprum intulit . Tum Ulysem ab Agamemnone missum , sumto externi mercatoris habitu , colisque , fuis , caeterisque hujusmodi muliebribus instrumentis ante Lycomedis parthenonem cum ensibus , arcubus , sagittisque venalibus expositis , eum cognovisse , et ad Graecos adduxisse : Cum enim mulieres muliebria deligerent , Achilles sumtum ensem dextre pertractare experiebatur , sicque ex ingenii varietate se arguit , qualis esset . Verum haec figmenta et fabulae plane sunt : veritas enim ita habet :

(1) Hym. in Delum vers. 7-8. (2) Fragmentum , atque initium , ut videtur , incerti operis . (3) Iliad. ω. vers. 229-34. (4) Puta Philostratus in Heroicis cap. 19. seg. 12. in cujus Apollonii vitam lib. 4. cap. 16. videsis Olearium . (5) Odyss. ω. vers. 60-62.

Cum nuper Achilles Deidamiam, Lycomedis filiam, duxisset uxorem, secumque illa prae amore in gynaeceo ac parthenone esset commoratus, fabulati sunt, femineas eum vestes induisse. Audita autem ab Ulysse exercitus legatione, libenterque morem gerens, ad bellum alacri animo profectus est, quamvis disceret ab oraculo, se, si Trojam enavigasset, brevis aevi futurum. quod nuncium metumque ab oraculo incussum in enses et fusos exposuerunt. Namque Achillem non timuisse, sed prompto lubentique animo ad bellum se contulisse, Homerus testatur in Iliad. (1) libro λ'. Nestorem inducens dicentem Patroclo:

Nos autem intus existentes, ego et nobilis Ulysses,

Omnia sane in aedibus audiebamus, sicut praecipiebat:

Pelei scilicet venimus domus habitantibus commodas,

Copias cogentes per Achaeida feracem.

et (2) paullo post canit:

Ordiebar ego sermonem, hortans vos simul sequi:

Vos autem omnino volebatis . . .

Quae quidem omnia allegorice dicta sunt, ab aspere vero obscureque loquente Lycophrone nostro fabulosius excepta. Itaque importunius graviusque mihi videor, ea, quae minime per allegoriam sunt prolata, ut saepenumero significavimus, ad allegoriam traducere.

279. Et ultimus in terram.) Jam enarravimus historiam, attamen denuo tangere non gravabimur: Fatale illi erat, qui prior de navi descenderet, occumbere, quod accidit Protesilao: proinde Achilles novissimus egressus est.

281-85. O fatum!) ὦ δαίμον, id est, o fortuna! o fatum! qualem aedium columnam demoliri, fulcrum evellens infelicis patriae? Non tamen sine jactura et ultione, nec absque laboribus acerbis luctuque ridebit praedo Graecus exercitus, morte exultans strati Hectoris. Columnam vocat Hectorem, ut et Pin-

darus, (3) canens:

Qui Hectorem prostravit, Trojae Firmam columnam, invictum.

Columnam, inquam, appellat, ut qui non modo Priamejam domum contineret et fulciret virtute sua, sed et universam Trojam.

O fatum!) Versus iste anapaestum habet in quarta sede, vocaturque Iambicus Tragicus.

Graecus exercitus.) Δωριεύς, Doriensis, id est, Graecus, a Doro, Hellenis filio, sicut in Heroum genealogia docet Hesiodus:

(4) Graeci autem fuerunt jus-dicentes reges,

Dorusque, Xuthusque, et Aeolus gaudens-equis.

Aeolidae porro fuerunt jus-dicentes reges,

Cretheus, et Athamas, et Sisyphus versutus,

Salmonaeusque injustus, et magnanimus Perieres.

286. Naves.) Πρύμναις, nempe ταῖς ναῦσι, navibus. πρύμνη autem est posterior et summa navis pars, ab eo dicta, quod εἰς πέραις μέρος μένῃ, ultimo loco sita sit. At πρῶπα, prora, anterior et frons, παρὰ τὸ πρῶτον τῇ πόντος ἀπτεοῦται, quod princeps aquam attingat.

287. Navibus.) Πύλαις, id est ταῖς ναῦσι, navibus, sive classe. Caeterum sententiae tenor ita est: Non tamen impune morietur Hector, nec Graeci quidem sine multa et ultione ejus letum ridebunt, stratoque oblectabuntur; verum ad naves suas confugientes, cum classe ipsa comburentur. Ad Homericam autem naumachiam alludit vates, in (5) qua videtur Hector Graecos fugientes persequi, et Protesilai navem incendere.

288-89. Invocans votis.) Multum scilicet votis invocans futurum ipsi fugae causam Jovem, ut a se, ab Trojanis expugnato ac domito, mortem propellat. Vel, invocans Jovem Phyxium, qui discrimen possit fugare et amoliri. Phyxius

(1) Vers. 769-72. (2) Vers. 780-81. (3) Olymp. 2. vers. 145-46. (4) Fragmentum occurrit in Edit. Lugd. pag. 197. et Patav. pag. 260. (5) Iliad. 6 vers. 704.

autem, ut fugae favens, Juppiter, et Phylus, ut amicitiae praeses, et Hetaerius, ut sodalitiis juris vindex, et Homognus, ut gentilitii juris disceptator, et Ephestius, ut domestici juris patronus, et demum multimodis aliis vocatur, pro eventibus necessitatibusque appellatus: Quis enim fugiens, Phyxium Jovem invocat: Nuptias contrahens, Gamelium, seu conjugalem: Consultans, Bulaeum, sive consiliarium, aliique ratione simili.

290-92. Tunc nec fossa.) Id est, tunc non proderunt Graecis, neque fossa, neque pro navibus extructus agger, eaque illinc fossae circumvallatio, instar κορσίων defixorum sudium, fossae inhaerens: vel instar κροσῶν, sive scalae, hoc est in modum scalae compacta; neque coronae, seu ornamenta, neque denique ἀπὲ πύλῃς, sive turrium stationes illae, in quibus excubabant pugnabantque milites, quarum desuper sunt pinnae seu propugnacula, et, ut ita loquar, dentes muri. Haec, inquam, omnia tunc non juvabunt Achivos fugatos, et ad naves usque insectando propulsatos ab Hectore. Caetero eum murum inutilem sibi Graecos excitasse, in praesens Lycophron auctor est. Illius extructionem in sua Homerus Rhapsodia θ' prosequitur; atque in libro μ', quae nunc memoratur, Naumachiam, murique dissolutionem narrat.

Aliter: Κορσωτήν muri πτέρυγα, *tonsam pinnam*, dixit magnificum structurae aspectum, puta altitudinem, παρὰ τὸ κορύσσεισθαι, *ex eo, quod erectus sit*. (1) Homerus porro in illo:

Pinnae quidem turrium convellebant.. non de scalis loquitur, neque tradit, scalas occupasse: sed κροσῶν, quaedam erant lignae machinae, rotis inferne, scalis superne, instructae, propugnacula, in quibus collocati oppugnatores pugnabant adversus eos, qui muros tuebantur. Itaque sensus est: τὰς κροσῶν, sive eas machinas ad muros trahebant, et demoliebantur propugnacula.

Vallis.) Extructio utrinque muri, val-

lis intersepta, quos propter status rationem in rectum, σταυρὸς appellavit. Vel ipse murus, ob latitudinem.

293-94. Sed, ut apes.) Id est, sed instar apum, fumo stipitumque plagis obscuratarum, hi ab Hectore inflammati, per puppes et proras in peregrinum solum e sedilibus salientes, saltatoribus similes, Trojanam terram suo sanguine cruentabunt.

295. Puppes et proras.) Ἀφλαστον, *aplustre*, vocatur summitas navis per euphemismum: nam εὐφλαστον, *facile concrematu*, alioquin est: ac κόρυμβον idem significat: eo tamen discrimine, quod hoc puppis, illud prora est.

298-301. Multos vero praestantes.) Optimates nempe Graecos, qui et πρωτόλεια, id est, praedae captivitatisque primitias ex Graecia ob virtutem suam accipiunt, et natalium splendore efferuntur, tuae manus conterent, hoc est, tu interficies. Loquitur autem de Patroclo, Peneleo, Ascalapho, Arcesilao, caeterisque. Πρωτόλεια sunt τὰ τῆς λείας πρωτίστα, *id est spoliiorum primitiae*, seu delecta ex universa praeda, quae optimates accipere solebant, ut Agamemnon Chryseida Astynomen, Achilles Briseida Hippodamiam, Ajax demum Tecmessam. Conterent.) Id est, interficient.

302-06. Ego autem luctum.) Ego vero, inquit, non parum contristabor, tuam mortem δι' αἰῶνος, i. e. per omne aevum lamentata. Αἰὼν, *saeculum*, etiam vitae tempus uniuscujusque dicitur, sive aevum: Miseram enim videbo, inquit, illam tui interitus diem, et calamitatum maximam, quarum perfectior et consummator appellabitur. (nempe, dicitur) tempus, quod volvit et complet suum ambitum per lunarem cursum: quandoquidem veteres luna menses computabant, per menses autem tempus absolvitur.

307. Heu! heu! gemo.) Constructio haec est: Heu! heu! defleo etiam tuam florentem aetatem, o catule, nempe o Troile (per metaphoram) o dulce solatium et amplexum fratrum tuorum,

(1) Iliad. μ. vers. 258.

qui ignifero amatorii arcus telo immanem draconem, sive Achillem, saucians, sauciumque inexplicabilibus amoris laqueis paullisper nec placide detinens, (1) vulneratus ipse ab sic sauciato abs te Achille, ac capite minutus, patris tui Apollinis aram tuo sanguine cruentabis.

Heu! heu! gemo.) Id est, Heu! heu! lugeo vel tuam florentem ac benemoratam juventutem, o mi frater Troile, o proles excellentissima, deliciae domus, jucunde fratrum complexus, qui saucians Achillem amatorio pulchritudinis tuae telo, hoc est, eo afficiens, ut ipse quidem tui inflammetur amore, tu vero amori suo aversatus non respondens, capite in Apollinis fano ab ipso amasio minuere, atque in amputatione sacram aedem cruentabis. Tradunt enim, Achillem, Troili, Priami quidem et Hecubae nomine, revera Apollinis filii, amore captum, eum ita esse persecutum, ut jam jam foret apprehensurus. at ipsum ad Thymbraei Apollinis templum confugientem Achillem, cui exire cogenti renitebatur, ad aram accedentem obtruncasse: quem ulciscens Apollinem inibi Achillis necem praeparasse. Atque ita quidem hi de Troilo nugantur. Nos vero hunc Troilum tum barbitii constipatoris, tum nigrantis corporis fuisse novimus: secus autem ignoramus, an Thesalus ille Achilles adeo venerius fuerit, ut vel barba hispidum ac seniore hunc adamaret. Juvenis quippe haud erat Troilus et formosus, nigra vero cute densaque barba; ideoque amoribus Achillis prorsus indignus. Is igitur post Memnonis caedem Troja egressus, cum Achille confligit, a quo cadens, ingenti Trojam luctu complevit, ut Hector.

309-13. Ignito amatorio-telo arcuum.) Πυρρόρρῳ ἰνυγῇ, heic est, ignifero telo; ac locutio de Troili amore illecebrisque: proprie vero iynx, avis est, motacilla vulgo dicta, quod caudam perpetuo quatit;

mireque ad amatoria conducit. Est porro versicolori pluma variegata, collo procerro, quod identidem circumagit inflectitque: linguam habet longe exertam et prominentem, atque amatoriiis magicisque poculis perutilis. Ipsam enim veneficae accipientes, ad quamdam rotam alligant, quam circumvolventes incantant. Alii dicunt, quod cerea rota super ardentes prunas amburunt. Nonnulli, quod exerta ejus interanea rotae appendunt. Ut ut vero adhibeant, certum est, hanc iyn gem primam Venerem, Jasoni cum daret, eum docuisse, ut Medae animum ad sui amorem pelliceret. Ferunt praeterea, Iyn gem ipsam, mulierem primo fuisse, Pithus vel Echus ex Pane filiam, quae quum pharmacis suis Jovem in Jus amorem prolectasset, ab persequente Junone in avem mutata fuit. Sunt (2) denique, qui cantus praedulcis citharam iyn ga fuisse tradant, ut inde omne, quod expetas jucundius, iyn ga recte dicas.

314-22. Hei mihi miserae! Id est, Hei miserae mihi et calamitosae! vel tuam, o infelix canis Hecuba, gemo mortem, duarumque lusciniarum, seu facundarum sororum mearum, Laodices et Polyxenae, quarum illam hiscens absorbebit terra circa τὸ ἄλμα, sive saltum (παρὰ τὸ ἄλλασθαι, nempe ab incremento plantarum) id est, circa viridarium avi mei Trois, ubi Cilla jacet consepulta filio suo Munippo. Dehiscet igitur terra, et Laodicen suscipiet: hoc est, ruet in voraginem Laodice, et absorbetur. Quandonam? quum Troja excindetur. Atque hoc quidem loci barbarus parumque accuratus Lycophron, expugnata Troja ipsam occubuisse tradit: aliquantum vero progressus ait, post Trojanae urbis excidium, alio Munippo, ipsius Laodices filio, in Thracia suo cum genitore venante, et ab angue interempto, matrem doloris magnitudini cessis-

(1) Nota, quod contra omnes libros; imo secus, atque ipsemet in textu, sine negativa particula elegantius ac probabilius legit explicatque versum 312.

(2) Plurima apud Gesnerum de Avibus lib. 3. pag. 313. Vide Xenoph. Memorab. cap. 11. §. 18. Pind. Pyth. 4. vers. 380. seq. et Scholiast. Theoc. ad Eidyll. 2. vers. 17.

se. Sunt porro qui dicant, Laodicem, insectatores Graecos fugientem, in quemdam terrae hiatus decidendo periisse.

Caeterum sententiae tenor, ejusmodi: Hei mihi infelici! tuum, o misera canis Hecuba, interitum lamentor; quin et duas lusciniās, hoc est, facundas sorores meas (Laodicen intelligo et Polyxenam) de quibus unam quidem, nempe Laodicen, patria terra, sive Troja, hiscens, in barathrum excipiet, hoc est, decidet in telluris voraginem: propinqua in gemituum cladem visuram ibi loci, ubi est ἄλμα, saltus, aut paradisum, vel nemus avi Trois; ac meretricis juvencae, id est Cillae, commixta sunt facta cum catulo, sive Munippo ejus filio, antequam dulcedinem gustaret, hoc est, lac suggeret, per metaphoram; et membra ex nativitate lavaret aqua. Τοῖς οἶμοις, *hei-mihi!* non duae sunt orationis partes, sed una, quemadmodum et Homerus innuit, (1) canens: Ὀἶμοις ἐγὼ, *heu me!*

Canis.) Canem vocat Hecubam, quod in hoc animal conversa fuerit, prout fabulose tradit (2) Euripides:

Canis fies, ignitos habens aspectus. Et (3) Asclepiades de loco, in quo fuit interempta ac sepulta:

Quod canis vocant infaustae sepulcrum.

Atque hactenus quidem fabula. Veritas autem haec est: Cum Hecuba prae Polyxenae mortis dolore acrimia in Graecos maledicta conjiceret, irati illi, tamquam canem eam lapidibus obruerunt. De Cilla locuti fuimus in illud: (4) *Neque ab Aesacis meus.* rursus tamen dicemus, hanc Hecubae fuisse sororem, Thymoetique uxorem, quae, ajunt, occultam cum Priamo consuetudinem habens, Munippum genuit. Priamo oraculum Zeliae de regno consulenti responsum fuit, parientem cum partu esse sibi interimen-

dam. Contingens tunc temporis, ut, Hecuba Alexandrum edente, etiam Cilla praegnans Munippum pareret, Priamus, parcens Hecubae, Cillam cum filio Munippo neci tradidit. Heic igitur Laodice ab dehiscente tellure adsorpta fertur.

Lavaret.) *Χυτλῶσαι* est eluere, lavare: *χύτλον* enim vas dicitur olearium, in quo veteres oleum ad ungenda post balneum corpora servabant.

323-29. Te vero cruda ad sponsalia.) Sensus hic est: Te vero Polixenam invisus leo, videlicet Neoptolemus, Iphidis sive Iphigeniae filius, trahet ad cruda sponsalia, nuptialiaque sacrificia, nigrae matris Iphigeniae sacra imitans. Atque aliter: Te vero, o Polyxena, ad crudelia, aut acerba sponsalia, nuptialiaque sacrificia (rursum a communi sensu, *crudelia atque inhumana*, aut *acerba*.) ducet tristis, vel tristitia dignus, leo Iphidis, sive Iphigeniae. De Neoptolemo loquitur, matris suae, juxta Lycophronem, Iphigeniae sacrificia in Tauris ex hospitem caede facta imitante: quam quidem Iphidem, seu Iphigeniam, redimitam illam vaccam, perdet tripatris ense Candaonis, sive Orionis (etenim Candaon et Orion eadem unius nominatio est, cujus gladio Iphigenia jugulata fuit. *tripatris* porro, quod Orion Jovis, et Neptuni, et Apollinis esset filius:) crudelis draco, id est Diomedes, vel quis sacrificulus, lupis, iisque Graecis, nobile icens sacrificale foedus. Vel ad illud: Σεῖ δὲ, *te autem*, tota constructio referenda, nimirum: Te, quam super profundam (linquit *scrobem*) tamquam Poemandriam, seu Boeotiam, redimitam vaccam jugulabit ense tripatris Candaonis, sive Orionis, quem diximus, Iphidis leo, crudelis ille vorator draco. Caeterum *πρωτόσφακτον* in praesens, non quod princeps immolatum est, signifi-

(1) Iliad. 6. vers. 54. (2) In Hecuba vers. 1265. (3) Myrleanus ille, Nicea oriundus, Apollonii, Suida teste, discipulus, qui Ptolemaei Epiphanis, et Attali Eumenisque, Pergamenorum regum, temporibus floruit; in ejus, puto, Periegesi, cujus meminit Strabo lib. 3. pag. 157. (eundem vide lib. 13. pag. 595. atque in ipsum Casaub.) De eo, ejusque scriptis videndus Vossius de H. Graec. lib. 5. cap. 18. (4) Supra in vers. 224.

cat ; sed de victimae nobilitate dictum accipiendum . Atque ad sententiam quidem quod attinet , ita se habet : ad historiam vero , hoc modo :

Incensus Polyxenae amore Achilles , ob eamque in Thymbraei Apollinis dolosa morte peremptus , post Trojanae urbis excidium in somnis petiit a proceribus Graecorum , ut Polyxena sibi inferiae mitteretur , quasi vel post mortem illam adamaret : quam illi ad herois tumulum per filium Pyrrhum immolarunt , sicut in (1) Hecuba Euripides testatur . At (2) Phlavius Philostratus auctor est , solam Polyxenam Troja nondum eversa exisse , ac suis sese manibus ad Achillis tumulum jugulasse , tum herois desiderio delectam , tum justum arbitratam , ut quae alterum ejusmodi sponsum minime gentium nactura foret .

Iphidis .) Iphin , Iphigeniam quis dicens , tribus syllabis ab uno nomine praecisis , mire versificatoribus astringitur .

Multrale .) Poemandria , Boeotiae est oppidum , alias Tanagra appellatum , ubi praestantissimi boves .

Redimitam .) Στεφαννφόρον , redimitam , dixit , quod victimas coronare , floribusque aspergere consueverint .

Tripatris .) Si ad Orionem , quem Boeoti Candaonem vocant , refertur vox , legendum *τριπάτρης* , tripatris , nempe Candaonis : Cum enim Horieus Iovem , Neptunum , et Apollinem hospitio , ut erat comis et humanus , suscepisset , bovemque in ipsorum gratiam immolasset , Dii , ejus humanitate delectati , proposuerunt , ut quidquid liberet , ipse peteret : qui uxoris Coloniae sterilitatem aegre ferens , filium poposcit . Tum Dii ipsi , sumpta mactati bovis pelle , in illam minxerunt , unde Orion natus est , ita vocatus , quasi ἐκ τῶν ὕδρων , ex urinis , procreatus . Hinc tripatrem eum vocat , ejus ense Diomedes habebat . Sic igitur si ad Orionem pertinet epitheton : sin vero ad gladium , tum *τριπάτρης* , triheri , legere est ; ac de Neopto-

lemo sermo . Eum quippe enssem Vulcanus primum Peleo dono dedit , Peleus Achilli , quo mortuo , Neoptolemo filio cessit .

Nobile-sacrificale .) Πρωτόσφακτον , primum ictum , ac de Iphigenia sermo est , quod illam Graeci in Aulide ad Euripum primo sese obstringentes sacramento immolarint . At id tamen falsum est : Primum enim jusjurandum Sparta propter Helenam fuit contractum , ut et ipsissimus Lycophron (3) significavit : alterum autem in Aulide , quum draconem passerulos cum matre vorantem conspicati , auguratique , celebrato secundo sacramento , solidis armarunt brachia remis . Ita quidem de Iphigenia : de Polyxena vero , juxta caeteros interpretes , quatenus ante ipsam Achilles fuit peremptus , foedera feriens cum Trojanis : nos autem de utraque vocem dictam judicantes , victimam ex primaria nobilique familia sacramenti causa immolatam exponimus .

330-34. Te denique in cavo .) Id est , (4) Te demum vetulam Hecubam . vel potius : Te tandem , o vetula Hecuba , maledictis onerantem ac devoventem Graecos , in captivitatem actam , populi brachio lapidatam occultabit quoddam pallium in lapidum diluvio , hoc est , lapidabere , ac veluti obtegere lapidibus , quasi altero pallio , quando in cavo Thracum litore fuscum Maerae , sive canis , corpus permutabis . De Hecubae lapidatione diximus .

Litore .) Ἠϊόνα et ἡϊόνα , ad libitum tuum legas : nam utroque modo vitio immunis est versus .

Maerae .) Μαῖρα hic loci canem notat , ab una de Orionis canibus Maera vocata . proprie vero μαῖρα dicitur albi-nigris capra .

335-39. Ille autem in templo .) Id est , At ille miser , nempe Priamus , qui redemptus combustam ab Hercule in patriam rediit : redemptus autem flammeo sororis suae Hesiones , antiquo obscuro nomine tenebris deleta . Nam Podarces prius vocabatur : flammeo vero redemptus , Priamus transnominatus fuit .

(1) Vers. 523. et seq. (2) De vita Apollon. lib. 4. cap. 16. pag. 153. edit. Lips. Adde in Heroicis cap. 19. seg. 11. (3) Supra vers. 204. (4) Pari modo lamentatur apud Tryphiodorum vers. 386. et seq.

Hic in Agamemnonis, sive Hercei, Jovis templo domitus, sacrum solum cana verret caesarie prope aram. Priamus enim ad Hercei, sive Penetralis, Jovis templum confugiens, a Neoptolemo contrucidatus fuit, quod Achilles ab Alexandro ceciderit in Thymbraei Apollinis delubro. Agamemnon autem Juppiter non Trojae, sed Spartae colebatur.

Cana.) Πυρός alibi nigrum et pinguem significat: heic vero album.

Qui per flammeum.) Hesione, sicut et antea diximus, ab Hercule, expugnata et eversa Troja, in captivitatem cum fratre Priamo, Podarce tum vocato, acta fuit. At cum aureo intextum ejus flammeum pretio daret, fratrem ἐπρίατο, emit, unde Priamus, quasi emittus, appellatus fuit; Trojaeque reliquit, rata, fore, ut aliquando ab ipso vicissim redimeretur, quod etiam accidit. Ipsa interim Telamoni ab Hercule donata fuit, ex qua Teucer natus est.

Combustam.) Masculinum Attice pro feminino positum, hoc est, pro αἰθαλωτήν πατρίαν, incensam patriam. Probe novis, Trojam expugnatam ab Hercule ac populatam, flammis permissam fuisse absumendam.

Priori obscuro.) Praesens versus Iambicus Tragicus est, anapaestum habens in quarta sede.

340-47. Quando Chelydrus.) Constructio sic habet: Quando chelydrus, sive Antenor, gravi ac lucida face in signum Graecis incensa. Quid fecerit? aperiet. Ecquid? terribilem cohortem et tremendas insidias, producentes Graecos, quod omittit. Qui tandem eas aperiet? ventris compages extrahens ipsius durii equi: et quando (a communi sensu) Sisyphiae vulpis astutae, id est Ulyssis, consobrinus Sinon. Quid fecerit? perniciosam edet Graecis facem, ad angustam Leucophryn, nempe Tenedum, duplicesque Porcis draconis insulas (Calydnas intelligit) advectis.

Quando Chelydrus.) Ferunt, Antenorem futuri regni mercede Trojam Grae-

cis prodidisse: qui inde extracto durio equo, eique suorum praestantissimis inclusis, simulata fuga in Tenedum venerunt. Perplexi interim Trojani, dum alii dolum suspicabantur, a Diis missum rebantur alii, configi tandem eum jusserunt: quo facto, in urbem receperunt. Nocte intempesta Antenor, accensa Graecis face, imum equi ventrem reseravit: unde praestantissimi, quo latebant, egressi, patefactis Trojae portis, Graecos in urbem introduxerunt, sicque Troja capta est. Caeterum hujus loci mens, haec: Quum Antenor, patriae populator suae, acerba face in signum Graecis accensa, durateum equum aperiet, edentem illum terribilem Graecorum cohortem, ostio ventris ejus resignato. Ad summam, tum Priamus necabitur, quum chelydrus, sive senior Antenor, hoc et illud patrabit. Chelydrus, quo nomine Antenor, gener ille Priami ex Hecuba, cujus sororem Theano uxorem habebat, indicatur, marina testudo est. Ut scabrae porro cutis propter senium, chelydrum Antenorem vocat.

Sisyphiae.) Ulysses Sisyphi filius dicitur: Autolycus enim ex Amphithea Aesimum et Anticleam suscepit, quae Anticlea sic a Sisypho compressa fuit: Autolycus furandi arte super omneis excellebat: Cuivis namque et equos, et boves, et oves cum furaretur, eorum sphragidas mutando, dominos fallebat, ut etiam Hesiodus innuit, canens:

(1) Omnia enim quotquot capiebat,
ignota reddebat.

At, quum aliquot e Sisyphio grege abstulisset pecora, mutassetque quidem eorum sphragidas, dominum tamen Sisyphum fallere nequisset, utpotè qui suorum ungulis animalium nominis monogramma sui inusserat, amicitiam secum illo contraxit, qui, oblato ejus filiae Anticleae stupro, Ulyssis praegnantem fecit, quam mox Laertes uxorem duxit. Interea Aesimus, Anticleae frater, Sinonem illum genuit, qui seipsum con-

(1) Fragmentum, quod in collectione desideratur.

verberans, equo assedit ligneo, quum Graeci,

(1) *Proprium exstructis in tentoriis ignem jacentes,*

ut loquitur Tryphiodorus, ad Tenedum solverunt, insulasque Calydnas, quae juxta Trojam sitae sunt: unde duo dracones, Porces et Chariboea, tranantes, Laocoontis filium, ob conjectam in durium equum hastam, coram universo populo interemerunt. At haec quidem paullo post. Tum vero Sinon, Trojanis exeuntibus, ejusque dolis deceptis, equumque in urbem trahentibus, atque inde tum gaudio, tum ebrietate, tum demum somno solutis, ipse, sublata ex composito face, quum, ut (2) Lesches canit,

Nox erat intempesta, nitebat et aurea Phoebe,

Graecos Trojam advocavit; sicque eam urbem ceperunt.

Vulpis.) *λαμπρίς*, vulpis species est, albicante cauda. eo autem nomine Ulyssem hic vates appellat propter solertiam. Sinon quippe patruelis erat Ulysis, ut ex relata narratione docuimus, utpote Aesimi filius; atque Aesimus et Anticlea liberi erant Autolyti.

Angustam.) *Στενήν λευκοφρυν*, *Stenen spuma albicantem*; ac Tenedum intelligit: Eo enim nomine prius vocabatur. Aut, *στενήν λευκοφρυν*, *angustam Leucophryn*, sive Tenedum, quod in angustis Hellesponti partibus ea insula sita sit.

Leucophryn.) Nempe Tenedum, ut dictum est.

Puerivori Porcis insulas.) Calydnas memorat, ex quibus enatantes angues Porces et Chariboea, Laocoontis filium

peremerunt in Thymbraei Apollinis templo. Laocoon Neptuni sacerdos erat, atque Antenoris filius. Caeterum ad Trojanæ urbis eversionem id portentum fuit editum.

348. Ego autem misera.) Constructio sic habet: Ego autem misera, quae, recusato Apollinis concubitu prae desiderio virginitatem servandi intemeratam exemplo Minervae talis ac talis, corpus obscurum in carcerem concludens, tunc vi ut palumba raptabor, ut vitis eruar: ut palumba, ad vulturis concubitum: ut vitis, *ἄρπαις*, id est falcatis, maxillis: vel *ἄρπης*, sive falcis.

349. Conclavis lapidei structuris.) *Τυλίωμασιν*, id est, structuris: *τύκος* enim, fabrile instrumentum ferreum est, quo lapides scalpunt et poliunt, i.e. *caelum latomorum*.

350. Carentis.) *Ἄνις* proprie quidem is dicitur, qui viribus caret: per catachresin vero et omnis quomodocumque, qui aliqua re careat.

Carentis laquearibus.) *Ἄνις τεράμνων*, id est, laquearium expertis: *τέραμνα* enim contignationes dicuntur. Siquidem Priamus, domo ex lapidibus in modum pyramidis exstructa, in eam inclusit Alexandram, quod insanire videretur: unde laquearibus carentem dixit, expertem tecti domum, ut non contignatam, contra loquens, atque Homerus: Ille enim potius tecto instructos, ac bene compactos vocat thalamos illos ex lapidibus exstructos, (3) canens:

Duodecim erant tecto praediti ex polito lapide thalami.

Atque omnis, qui sapiat, non secus, quam Homerus, id sentit.

(1) Vers. 138. de Ilii excidio. (2) Pyrrhaeus ille, Lesbios, et unus ex epici cycli poetis, qui an revera fuerit parvae Iliadis auctor, vide Fabricium B. G. lib. 2. pag. 280. Caetero versiculum hunc adducunt etiam Clemens Alex. lib. 1. Strom. pag. 381. Ed. Venet. ex eoque Eusebius Praep. Evang. lib. 10. cap. 12. et Callisthenes lib. 2. rerum Graec. apud Scholiastam Eurip. veterem ad Hecub. v. 914. quod e Codice Fulvii Ursini produxit Josephus Scaliger lib. 5. emend. temp. pag. 378. Habes et inter Homeri frag. Edit. Lips. pag. 136. (3) Iliad. ζ. vers. 249. Caeterum nihil omnino obstat, quod sic canat Homerus. Nam Poeta quidem loquitur de diacta filiarum Priami. At Lycophron plane de turri illa verba facit, quam Priamus seorsim extruxerat, ut Cassandram in eam includeret.

351. Abdidi .) Ἀλιβδύσαι proprie dicitur τὸ ἐν ἅλϊ δύναι, sive sese in mare demergere . Etiam Callimachus :

... (1) *quae naves ἀλιβδύσαι, submergunt.*

abusive autem, quomodocumque se abscondere .

Obscuri .) Λυγαίας, id est, obscuri : λύγη enim nox dicitur et obscuritas .

352. Genitalem .) Nempe, genitalli semine fecundum : nam idem cum sole est, qui omnia gignit, nutrit, et auget, ut et Sophocles (2) loquitur :

... *Omnia quippe alentem flammam Reverimini regis Solis . . .*

Ptous .) Ex pavore ab sue incusso Ptous Apollo dictus est .

Horarium .) Ipsum videlicet solem, quod ver, et aestas, et reliqua demum anni tempora per ipsum distincta perficiantur . At noster Lycophron tria illa Apollinis cognomina fabulose effert .

353. Cupientem lectos .) Hoc est, concubitum appetentem . Nonnulli tamen λίπτοντ' ἀλέκτρων δαμνίων legunt, exponuntque, purorum cubilium cupidum . Caeterum historia, Apollinem Cassandrae amore incensum cum illa concumbere voluisse : renitente autem virgine effecisse iratum, ut posthac vaticinanti nulla fides adhiberetur, sicut et ipsamet (3) infra dictura :

Fidem enim nobis Lepsieus abstulit . nota ac manifesta est . Repulit ergo Apollinem secum rem habere volentem .

354. Adepta .) Πῶ, id est, acquiro, possideo : πάσω, *comparabo mihi*, πέπακα, *acquisivi*, πεπαμένη, *possidens* : quare unico μ̄ scribendum, quamvis haud

sciam, cur omneis exscriptores dupli μ̄ efferant .

355. Palladis aemulationibus .) Id est, Minervam aemulando . Pallas dicitur Minerva, vel a πάλλω, *vibro arma* : Belli quippe Dea est, atque in oriendo ex Jovis capite exiliit arma quatiens . vel quo παλλόμενον *palpitans* cor Bacchi Jovi attulerit : Dionysum enim illum, qui et Zagreus appellatur, Jovis et Proserpinae filium, Titanes membratim discerpere, atque ejus cor adhuc palpitans ad patrem Minerva detulit . vel quia in Deorum cum Gigantibus conflictu unum ex hisce, nomine Pallantem, occidit . vel denique quod Pallantem patrem suum alatum, cum ei vim inferre conaretur, ipsa contra virginitatem plurimi faceret, interemerit : cujus cute, veluti aegide, se munivit, atque alas pedibus aptavit suis : quare in Deorum numerum a Graecis relata fuit, veluti bellicosissima illa Minerva, Itonii filia, Jodamique soror, quam sibi obsistentem Jodamus de medio sustulit, ut (4) Simonides genealogus innuit, canens :

Peliades timuere videntes montibus altis

Palladis Itonidos factum : vel protinus ipsos

Spumosa heroas ferientes aequora remis .

Pherecydes, Palladia vocari omnes imagines non manu factas, et omne de coelo in terram παλλόμενον, vibratum, (5) auctor est : cujusmodi erat Minervae Palladium illud, trium e ligno cubitorum, coelitus in Pesinuntem, Phrygiae oppidum, delapsum unde id nominis obti-

(1) Fragmentum, quod in collectione sua Bentejus locavit n. 269. (2) Oedip. Tyr. vers. 1425-26. (3) Vers. 1454. (4) Ceus ille junior, senioris Lyrici, cognomento Melicertae, ex filia nepos : qui, Suida teste, circa Olympiadem 82. floruit ; scripsitque, praeter hoc Genealogiarum opus, tribus libris digestum, quorum e secundo sua haec Tzetzes petiit, teste Apollonii Schol. in lib. 2. vers. 368. etiam de rebus inventis item libros tres, ut Suidas docet . Caeterum si hunc Tzetzae locum nosset Vossius, non dubitasset cap. 6. de Poet. Graec. an et in Poetis ei esset locus . (5) In historiis, quarum meminit et Apollonii Scholiastes in lib. 1. vers. 741. et lib. 4. vers. 1396. Vide quae nos ad vers. 175. Meursium ad Hellad. Chrestomat. pag. 58. et Salmasium Comm. ad Solinum pag. 841. Ed. Paris.

nuisse urbem (1) Diodorus et (2) Dion memoriae produnt: quamque alius nescio quis (3) historicus, ex magna belli clade nomen adeptum locum scribat, quum illic ob raptum Ganymedis pugnam Ilus frater, Tantalusque amator ingenti utrinque caede inter sese conservare. (4) Johannes porro Antiochenus Palladium illud de coelo cecidisse negat, sed ab Asio quodam philosopho mathematico per optimum horoscopum fabrefactum asserit, ut urbs inexpugnabilis esset, in qua Palladium illud inviolatum servaretur: quod autem Troi largitus fuit. Caeterum allegoriae quidem omittendae, historiamque amplius dilatare sinendum: Is enim poeta, ut milites diximus, fabulis mire indulgit. Est praeterea Apollodorus, qui (5) scribit, Ilium, ubi Ilium condidit, bovem sequendo precatum esse, ut aliquod sibi signum ostenderetur; tuncque decidisse Palladium magnitudine trium cubitorum, pedibus ita compositis, ut ambulare videretur, dextra hastam elatam gerens, ac laeva colum fusumque. Caeterum de Palladio haec historia fertur:

Ajunt, natam Minervam, apud Tritonem, cui filia Pallas erat, educari coepisse: utrasque autem fuisse rei bellicae studiosas, et in contentionem aliquando devenisse. Pallade jam jam vulnus illatura Minervae Jovem veritum aegidem objecisse. Tum territam Palladem respexisse, atque ita ab Minerva vulneratam concidisse. At Minervam ejus de causa summo dolore affectam simulacrum illi simile confecisse, ac thoraci pectorique suo, quam pertimuerat, aegidem accommodasse, et apud Jovem honoris ergo constituisse. Deinde Electram per anni pestilentissimi contagionem ad hoc confugisse, ac secum id Palladium in terram Iliacam exportasse. Ilium denique in hujusce memoriam templum ab se conditum summopere coluisse.

356. Exosae-sponsas.) Palam est, eam, qui virginitatem magni facit, nuptas odisse. Caeterum virgo, quae et puella et juvenca dicitur, a nympa, muliere, et anu differt. Virgo enim ea est, quae viri congressum non gustaverit. Nympa, quae recens nupta, nondum pepererit. Mulier, quae capax generationis partus edat. Anus postremo, quae ad generandum sit inutilis.

Laphriae.) Laphria, seu Laphyria, per syncopen, epitheton Minervae est, quae τὰ λάφυρα, spolia, ex bello ducat. perinde est autem, quod Agelia, nempe quae ἀγείρει λείαν, praedam abducit.

Janitricis.) Vel hoc symbolicum Minervae epitheton. In portis namque urbium, et domorum januis eam expingere consueverant, veluti in suburbiis Martem, symbolice significantes, in civitatibus domibusque consilio et prudentia opus esse: foris autem, scientia rei militaris et magno animi robore ad hostes propulsandos.

357-58. Palumba ad vulturis torum.) Perlepide sane palumbam et vulturem, vitem et falcem conjunxit invicem. Ait enim: Ut palumba ab vulture, vel ut vitis falcibus, sic ab Ajace ad virginitatem amittendam abstrahar. Extrinsecus autem particula comparativa ὥς, sicut, sumenda est, quod noster Lycophron facere consuevit. Caeterum de vocibus φάσσα, palumba, et τόρρος, vultur: εἰνὰς, vitis, et ἀπρη, falx, locuti fuimus.

359-60. Multum sane Budeam.) Id est, multum implorans vindicem expultricem nuptiarum, mearum videlicet ex Locro Ajace violentarum, Virginem, nempe Minervam, Budeam illam et Fulicam. Hinc aliqui, fabulose Minervam arbitrati, illius epitheta haec esse dicunt: quum alioqui Minervae, id est prudentiae, propria esse cognomina videantur: Budea enim, quod prudentia τὰς βόας,

(1) Fragmentum, quod extat tom 2. pag. 640. Edit. Amstelod. (2) Fragmentum a Valesio collectum pag. 773. (3) Confer Herodianum lib. 1. cap. 11. ex eoque Ammian. Marc. lib. 22. cap. 9. (4) Vide ad vers. 111. (5) Lib. 3. Bibl. cap. 11.

boves, sub aratrum jugumque δέν, *as-
tingat*, terramque aret. Fulica, quod
navigia prudentia fabricaverit, docuerit-
que homines in ipsis more fulicae na-
vigare, pontum transmittentes. Postre-
mo αἰθυα, *mergus*, avis marina insipiens
est, quae (1) spuma capitur. Namque
piscatorum filii, sumtam manu spumam
procul in mare jaciunt, mox prope pro-
priusque ad eas, donec sub eorum ma-
nus venerit, accedentes, aucupantur.

361-62. Illa vero in laquearia.) Id
est: Illa vero Minerva, sublati ad ae-
dis contignationem oculis, irascetur exer-
citui, coelitus aliquando delapsa avo meo
Troi. Atque hic quidem poeta fabula-
tur, Minervae simulacrum ad templi
laqueare oculos elevasse, et Graeco exer-
citui succensuisse. Homerus vero ira-
tam tunc Minervam, aerem (2) vocat:
contrariis enim spirantibus ventis Grae-
corum classis disjecta fuit ac profligata.

363-64. Coelitus delapsa,) Alii qui-
dem sic fabulose narrant, regnante Troe,
coelitus id Palladium decidisse: at nos
allegorice intelligimus, ut et supra di-
ximus, Asium quemdam mathematicum
philosophum, horoscopiam atque astro-
logiam egregie callentem, ipsum ita fa-
brefecisse, ut inexpugnabilis esset illa
urbs, quae inviolatum illud servaret;
indeque propter horoscopiam et astro-
logiam datum fabulae locum dicendi,
ipsum coelitus lapsum esse.

365-72. Itaque unius ob noxam.) Id est:
Propter Ajacis Locri peccatum gemet uni-
versa Graecia, deplorans honorarios cae-
spites naufragorum Graecorum (nempe
ipsos naufragos Graecos) haud in tumu-
lis, sed in scopulis jacentes: non ser-
vantes cinerem in urnis conditum ipso-
rum ex igne reliquiarum, ut consuetu-
do eorum, qui peregre morti occum-
bunt; sed nomen miserandum et ceno-
taphiorum inscriptiones fletu madefactas:
ipsa scilicet sepulcra, calidis aspersa la-
crymis patrum et filiorum, uxorumque
(mortuorum videlicet) lamentis prose-
cuta. Mos erat priscis hominibus recep-

tum, ut, si quis peregre moreretur, se-
pulcrum illi honorarium erigerent, quae
Lycophron νεμήσια, sive ψευδήσια, *ce-
notaphia*, appellat.

Noxam.) Qualem noxam? Ferunt,
Ajacem Locrum in Trojanae urbis expu-
gnatione Cassandram jam in Minervae
confugientem, Palladio haerentem ab-
straxisse, inibique compressisse: quod ob
facinus iratam Minervam in mari nequam
hominem cum aliis compluribus Grae-
corum perdidisse. Sic, inquam, vulgo
fertur: Veritas tamen ita habet, ut Ale-
xandram ille Ajax de templo Minervae,
quo confugerat, abreptam, in captivi-
tatem egerit, sicut alias caeteri duces,
quas quisque auferre occupaverit. Con-
specta virgine Agamemnon, et amore
saucius, vulnus suum Ulyssi aperuit,
solicitudinemque, qua vexabatur, illi ex-
plicuit, qui Ajacem pollutae stupro sa-
crae aedis per praeconem insimulavit;
sicque factum est, ut Agamemnon puel-
la Ajaci adempta frueretur, Ajax autem
inconsultae multitudini odio esset: qui
tunc priorem illatam Achilli injuriam,
quomodo videlicet Hippodamia ille Bri-
seide fuit spoliatus, in mentem revo-
cans, et iniquam porro Palamedis mor-
tem memoria prosequens, veritus, ne
forte et ipse per insidias interimeretur,
consensa periculoso atque hiemali tem-
pore navi, ponto contrariis ventis se
credidit, et circa Tenum et Myconum,
vel Andrum et Tenum, naufragium fe-
cit. Itaque navi inter scopulos amissa,
vir aliquandiu genere natans, in Gy-
raeis tandem petris salutem adeptus est.
At saeviente magis magisque tempe-
state, in mare rursus cum parte cautis
abscissa delapsus, ab decumanis undis
fuit obrutus. Tristem casum ubi Locris
accepit, sumpta ad annum lugubri ve-
ste, virum universa luxit, et quotan-
nis navem sine gubernaculo et armamen-
tis, suspensio tamen nigro velo, in pe-
lagus incensam demittebat concreman-
dam, heroique parentandum.

Ex 367. Scopulis.) Χοιράδες, στίλοι, μύρ-

(1) Vide Aristot. Hist. Anim. lib. 9. cap. 35. (2) Odyss. β. vers. 499. seqq.

μνηες, τήγαντοι, ῥαχίαι, sub mari latentia saxa dicuntur. Quum mos esset, ut eos, qui peregre moriebantur, concremarent, eorumque cineres in urnis conditos domum comportarent, quod in Iliados (1) libro 4, atque in (2) Patroclo et (3) Achille memorat Homerus; inquit Lycophron, Graecos neque in patria morituros, neque peregre morientes, eorum ossa, in urnis condita, in singulorum patriam deportatum iri; sed naufragos inter cautes perituros, quae tamquam sepulcra ipsis erunt.

Ophelta, et custos rupium Zarax.) Ad loca et promontoria, ubi naufragium Graeci sunt facturi, orationem convertit, et, O Ophelta, et Zarax, inquit, cavorum saxorum custos; idque pro: O Zarax, habens concava saxa. Caeterum Opheltes et Zarax, Euboeae montes sunt: Opheltes quidem, ab Ophelta Archemori filio vocatus, qui Archemorus Lycurgo Nemei Jovis sacerdote natus erat. Zarax autem, a Zarace Carysti filio. Idem Zarax, juxta (4) Phalarim (5) aliosque, Caphareus appellatur, quod hodie promontorium Xylophagus, quasi Lignivorus, ob crebra naufragia, magis vulgarter dicitur.

374-75. Et Trychata.) Trychata, Nedon, et Dirphossus, Euboeae montes sunt. Dirphossus Euphorion Dirphyn vocat:

Asperam juxta Dirphyn sub Euboea pulvere foedatus fuerat.

Diacria item Euboeae sunt montes, sic (6) dicti, quod illic inter se διεκρίθησαν, discerptarunt Vulcanus, Minerva, et Mercurius, contendentes bonum esse, ille quidem hominem, hic autem domum, Minerva vero bovem. Hactenus fabulae.

376. Lustra.) Γωλεια sunt latibula seu lustra ad mare.

Phorcios domicilium.) Id est, mare.

381-83. Quot denique thynnorum.) Thunnos vocat naufragos Graecos. Caeterum sensus tenor, hic est: Quot demum thynnorum, capitis suturas praecisorum in latis saxis; atque a communi sensu intelligitur τὸ, στεναγμῶν ἀκούετε, suspiria audietis.

Quos praeceps.) Graeci post Trojam captam renavigantes, aeris opacitate, ventorum saevitia, fulminum demum ictibus perierunt, ut Euripides in (7) Troadibus sub Minervae persona significat, praecinens:

Et Juppiter quidem pluviam, copiosamque grandinem

Mittet, et caliginosos aetheris flatus.

Ajt porro, se mihi ignem fulmineum daturum,

Ut sternam Achivos, ignique naves incendam.

Et (8) rursus per Neptunum:

. . . Turbabo pelagus Aegaei maris;

Et littus Myconum, et rupes Deliae,

Scyrusque, et Lemnus, Caphareaque promontoria,

Multorum extinctorum habebunt corpora mortuorum.

Praeceptus.) Cataebates est sceptus, repentinum illud ac feriens fulmen, quod illisa et effracta nube impetu decidit. Fulminum autem species quinque: (9) Prester, qui et ignitus appellatur; estque tenuior spiritus e nubibus erumpens, qui contorquendo se defertur accensus. Sceptus, alias cataebates, quasi descensor, dictus; estque ignitus spiritus, qui crassior delabitur. Arges, qui prae nimia tenuitate non urit, sed infuscat. Psoloes, qui ἐν τῇ ψαύσει ὅλλει, in tactu perdit. Helicias denique, qui vertigines et ἑλικας, volumina, propter crassitudinis et humiditatis medietatem versat, aeris densitate remoratus.

384-86. Quando capite gravatos.) Id est: Quando noxius scilicet Nauplius, Palamedis genitor, in Caphareo, Euboe-

(1) Vers. 428. (2) Iliad. 4. vers. 253. (3) Odyss. 6. vers. 15. et seqq. (4) Huius auctoris meminere Diogenianus Cent. 2. prov. 50. et Cent. 8. prov. 65. et Eustathius ad Odyss. 6. pag. 1485. Edit. Rom. (5) Puta Pausan. fin. lib. 4. (6) Vide Berkelium in Steph. Byz. Διάκρισις. (7) Vers. 78-81. (8) Vers. 88-91. (9) Consule Aristot. Meteorol. lib. 3. cap. 1. et de Mundo cap. 4.

ae promontorio, facem, tenebrarum ducem, accendet, vigilans, ebriosque ex crapula Graecos ducens. Non omittit autem particulam comparativam *ὥς*, *veluti*, ut sit: *tamquam ebrios*; sed bene ita habet. Sic enim loquitur in (1) *Odyssea* Homerus:

Illi vero venerunt vino gravati filii Achivorum.

Cæterum historia, haec est; Quum nollet Ulysses Trojam cum Graecis navigare, insanum se esse simulavit. Tum equo et bove junctis, terram arare: Hanc ejus astutiam quum cognitam Palamedes ille, Nauplii et Clymenes, Cratei filiae, filius, aevi sui (2) sapientissimus, prodere vellet, Telemachum unicum illius filium, cunis sublatum, ante aratrum in sulco deposuit: quo viso Ulysses, ne filium laederet, aratrum sublevavit, et fictam eo pacto arguit dementiam suam. Hinc igitur quum una cum Graecis Trojam infensissimo in Palamedem animo venisset, effecit, ut is per falsas literas, ab se, tamquam a Priamo, conscriptas, proditionis insimulatus, ab universo exercitu lapidibus innocens obrueretur: cui postea in Lepetymno, Methymnae monte, templum dicatum fuit.

Iniquam filii caedem ubi didicit Nauplius, confestim ad Graecos navigavit, multam exacturus. At re infecta redire coactus, omnibus regi Agamemnoni, cujus et Ulyssis opera Palamedes perierat, subblandientibus, per totam Graeciam vagari, uxoresque principum, qui ad Trojam militabant, ad moechandum pellexit, Clytaemnestram, puta, Agamemnonis cum Aegistho: Aegialeam Diomedis cum Stheneli filio: Medam Idomei cum Leuco, a quo etiam fuit cum

filia Clesithera, ad sacrām aedem confugientes, necata: et alias cum aliis. Decem insuper Cretae urhibus vi est positus: exacto denique Trojano bello Idomeneum ad Cretam appellentem expulit. Nec eo contentus, ubi Graecorum reditum in patriam audivit, ad Euboeae voragines ex Caphareo promontorio, Xylophago hodie dicto, facem extulit, Graecosque illuc, tamquam ad portum, adnavigantes, in asperrimos scopulos pellexit, miserandoque perdidit naufragio. De iis, ad Palamedem quae pertinent, Euripides in Tragoedia, quam ejus nomine conscripsit, sic ait:

(3) *Neci dedistis, ah neci! doctissimam, Danaï,*

Musarum, innocentem lusciniā.

Neci neci dedistis Graecorum praestantissimum.

Ex 385. Facem ducem tenebrarum.) Facem illam intelligit, quae ipsos ad Orcum deduxit. Caeterum schema paradoxologia est.

387-92. Illum vero, veluti urinatore.) Id est: Illum vero *γυμνίτην*, armatum, vel nudum, phagrum (loquitur de Ajace Locro) vehet unda per fretum, tamquam urinandi peritum cerylum, sive marem alcyonem, duos inter scopulos fluctuantem: In Gyraeis autem saxis salutem nactus, ac pennas siccans solidansque salsa madidas aqua, rursum in mare decidet, a scopulis Neptuni tricuspidē, hoc est, decumanis pelagi fluctibus, dejectus; cumque balaeonis reliquisque piscibus nabit; tandem ab undis suffocatum, ad littusque ejectum sepeliet Thetis in (4) Tremonte, Deli loco.

Cerylum.) *Κηρέλος* vocatur mas alcyonum, Dorice cum *η* in prima, et

(1) Lib. 7. vers. 139. (2) Vide Strabonem lib. 8. pag. 368. (3) Haec ex Euripidis Palamede allegant et Diogenes Laertius in vita Socratis lib. 2. seg. 44. Philostratus in Heroicis cap. 11. pag. 718. Ed. Lips. Stobaeus in Florilegio aliquoties, et auctor anonymus argumenti orationis Isocratis, quae *Busiridis Encomium* dicitur. Extat fragmentum et in Grotii excerpt. Vet. Trag. pag. 396. et in Euripidea Barnesii edit. pag. 486. part. 2. sed perperam (quod et idem Barn. fatetur) Jambice digestum, quum Melicos fuisse versus plane doceat Philostratus cit. loco. (4) Loci hujus meminit Eustath. ad Dionys. vers. 524.

accentu in penultima : nam κέρυλος cum diphthongo et proparoxytono Atticus est, docente (1) Euphronio. Tu vero, Lector, scias velim, τὸ κέρυλος nos perinde atque Atticos et Dorienses sic per ῆ efferre : Aeolios autem cum diphthongo. Illi enim τὸ Πηλεὺς, *Peleus*, et Νηλεὺς, *Neleus*, et similia, Πείλεως et Νείλεως dicunt, ac diphthongo gaudent, secus quam Doros, qui τὸ πλεῖον, *plus*, et μείον, *minus*, et similia, πλεῖον et μῖον per ῆ efferunt. Caeterum de cerylis quae scribit (2) Antigonus prolata digna sunt : (3) *Senescentes alcedinum mares feminae vehunt alis ; atque in coitu deficientes illi moriuntur*. Fabulosam ceryli et alcyonum narrationem missam facere consulimus.

Ex 388. Fretum.) Longum et angustum maris tractum ἀνλῶνα vocat.

Ex 389-90. Duas inter aras.) Myconum scilicet et Tenum, vel Andrum et Tenum : nisi forte duos quosdam inter scopulos intelligat prope Gyra vocatas petras. Atque (4) Homerus :

Ad Gyra quidem primum Neptunus advexit

Ingentes petras

Tenus et Myconus insulae Calydnaeae sunt. Gyraea proprie dicebantur saxa illa, in quibus Ajax naufragium fecit.

Ex 392. Tricuspidem hasta.) Id est, tridenti, fuscina.

393. Vindex.) Neptunus nimirum, sive mare, quod ipse sit, qui punit, ulciscitur, concutitque terram.

Mercenarius.) Quoniam Neptunus operam suam mercede locavit Laome-

donti in Trojanae urbis extructione. Atque in Heroum Genealogia Hesiodus :

(5) *Die illo, quando elegantis moenia urbis*

Alta extruxerunt Neptunus et Apollo, juxta fabulam.

395. Cuccygem.) Cuccyx, avis est accipitri similis, garrula, adeoque timida, ut reliquarum alitum commercium compavescat. Igitur aut prae solitudine huic avi Ajacem comparavit poeta, aut propter loquacitatem. Canit enim (6) Homerus :

Dixit nempe, invitis Diis se effugitutum ingentes maris fluctus.

aut denique, quod sine causa loqueretur. Obstrepera quippe garrulaque avis illa dissona, quae a Romanis (7) *cuculus* vocatur.

Maledicta.) Id est, convicia. Nos porro εῶμας, τὰς διὰ εῶματος ὕβρεις, *contumelias ex ore fusas*, cavillationes, et loquacitates exponimus.

396-97. Cadaver delphinis.) Ajacis nempe cadaver, quod in litus sit ejectum. Delphinus enim, letum sibi instare cognoscens, in terram exit, teste (8) Oppiano.

Radius Sirii.) Id est, solis. vel, radius Sirius, hoc est, solaris, per catachresin. Sirius, stella quaedam proprie est, sub siderei canis (9) mentum sita, quam idiotae toto canis nomine, caniculam appellant. De hac stella Sirio haec Aratus in (10) Phaenomenis canit :

. Sed ei summum

Stella insignitum est fervida mentum, quod quidem maxime

(1) Grammatico illo, etiam a Suida in Διήγησις, atque Etymologo in ἐνεργμοίς, laudato. (2) Carystius ille, qui sub Lagi filio, et Philadelpho vixit (vide H. Dodwell. de aetate peripli Hannonis §. 21.) in unico inter multa, quae scripsit, et de quibus consulendi Vossius de H. Graec. lib. 1. cap. 12. et Meursius B. G. lib. 1. in unico illo, inquam, qui ad nos pervenit, libello, inscripto Ἱστοριῶν παραδόξων συναγωγή, *Historiarum mirabilium collectio* cap. 27. de quo videas Fabricium B. G. lib. 3. pag. 672. (3) Ex Pausania confirmat Caelius Ant. Lect. lib. 14. cap. 11. Habet et Gesnerus de Alcyone lib. 3. pag. 88. (4) Odyss. §. vers. 500-01. (5) Fragmentum, quod in collect. desideratur (6) Odyss. §. vers. 504. (7) Vide Gesn. lib. 3. pag. 366. (8) Lib. β. de Piscat. vers. 627. (9) Quamquam in capite collocet Hyginus lib. 2. cap. 35. et lib. 3. cap. 34. alique perperam in lingua. (10) Vers. 329-32.

Vehementer seipsa exiccat : atque ipsam vocant homines

Sirium.

Ubi τὸ σεipsα, vel splendet, vel siccatur, significat.

Arefaciet.) Καταναεῖ legitur et καταναεῖ. at illud quidem est, exsiccabit: αὖω enim, id est, sicco, (1) leni spiritu afficitur. hoc vero, illustrabit: αὖω quippe, hoc est, splendo, aspiratur: unde φαῖω etiam dicimus. Caeterum de altera hac lectione atque expositione schema charientismus et asteismus appellatur. dicere namque: Illustrabit cadaver, urbana ac lepida locutio est. Sol quippe siccatur nec illustratur; et quod siccum est, ubi vis nigrescit: ideo charientismus est schema. Sensus autem, huiusmodi: Ajacem a mari in litus eructatum arefaciet sol, tamquam delphini corpus. Atque in sequenti etiam particula desideratur comparativa ὡς, sicuti, ut dicat: Postremo veluti salitum rancidumque sepeliet miserta Nesaeae soror, sive Thetis, adjutrix illa maximi lapidis, nempe Jovis. Quod Thetis Jovis auxiliatrix fuerit, testatur (2) Homerus illis verbis:

Sed tu quum venisses, Dea, eum a vinculis liberasti.

398. Muscis et algis.) Μύϊον, muscus, est id, quod in marinis saxis adhaeret vel lanare, vel herbaceum. Ἀλγόν, alga, vero, quod refixum aquis innatat.

Putridum.) Σαθρὸς, hoc quidem loci sonat, putrefactum, ad cariem ductum: proprie vero est debilis, imbecillus, vietus, membris marcidus.

399-400. Nesaeae Soror.) Nesaea una est ex Nereidibus, Nerei et Doridis Oceanitidis filia. Hanc ejus sororem, Thetidem hic esse constat ex insequenti.

Inquit enim: Lapidis maximi adjutrix, non alia quippe Nereidum, quam sola Thetis lapidi, sive Jovi, suppetias tulit. Lapidem vocat Jovem, quod lapis a Rhea fasciis fuerit involutus, et a Saturno deglutitus, uti Hesiodus canit in (3) Theogonia, suppressor ille ac (4) vitiator Orphicae Theogoniae. Caeterum tum lapis, tum ejus devoratio, tum denique subsidium a Thetide Jovi latum,

(5) Quando ipsum colligare coelestes voluerunt alii,

Junoque, et Neptunus, et Pallas Minerva:

non ignobilem allegoriam habent; sed Lycophron fabulose omnia prosequitur.

Adjutrix.) Id est auxiliatrix Jovis Thetis.

Cynaethei.) Cynaethus colebatur in Arcadia Juppiter. Rustici enim et venerationis studiosi Arcades; atque in venatibus et canum insecutionibus ipsum honorabant.

401. Sepulcrum autem vicinum,) Latonae soror Asteria, Jovis concubitum fugiens, sese in coturnicem commutavit; atque in mare cum devolasset, in insulam versa est, quae quidem de suo et avis, cujus formam assumpserat, nomine Orthygia et Asteria vocata fuit. Postea vero, cum Latona ab Jove compressa et gravida facta Dianam et Apollinem esset editura, nec ullus tamen ipsi parienti locus sive in terra, sive mari, iratae Junonis opera, concederetur, jussit Neptuno Juppiter, ut eam insulam, Ortygiam et Asteriam appellatam, quae per illud tempus sub aquis, adhuc prae timore subtrementens, delitescere, ederet; atque ex ejus emergence et apparentia Delum nominarunt. Illuc ergo ubi devenit Latona, laurum

(1) Secus plane docet in Aristophanis Ranas Act. 4. sc. 2. Bisetus, cui adstipulari non gravarer. (2) Iliad. α. vers. 401. (3) Vers. 484-91. (4) Passim arguitur Hesiodus, Orphei Theogoniam non tam imitatus fuisse, quam corrupisse: quare videndae Thomae Galei notae ad Apollodorum, quibus reliquias Orphicae Theogoniae diligentissime collegit ille vir. De Orphei Theogonia, quam Orphei esse negat Pausanias in Atticis pag. 34. attribuunt tamen ei et Clemens Strom. lib. 6. pag. 628. et Macrobius lib. 1. in Somnium Scipionis cap. 2. et complures alii: videas Malalam pag. 88. et Cedrenum pag. 46. (5) Vers. 399-400. Iliad. α. Hom.

et palmam, inibi prius existentes, complexa, Dianam enixa est: quae obstetricis officium matri è vestigio praestans, Apollinem nascentem suscepit. Ac Diana quidem Delum inhabitavit, Apollo autem in Lyciam discessit. Alatam igitur Coturnicem dixit Delum propter ea, quae de Asteria locuti sumus. Vicina porro est Delia illa insula Mycon, ubi Ajax tumultus fuit.

402. Tremon.) Onomastice sic vocat locum prope Delum, in quo Ajax sepultus fuit; ac recte quidem meritoque, quod olim Delus concussionibus obnoxia fuerit. Caeterum sensus, huiusmodi: Tremon vero, loci nomen, sepulcrum videlicet Ajacis, alatae Coturnici, sive Delo, vicinus, strepitum cavebit Aegaei maris, hoc est, mortuo Ajace, non adhuc fluctibus concutietur. Atque id schema charientismus est: In Tremonte namque, (1) Delio loco, Ajax Locrus jacet, prope Tenum et Myconem, quae quidem insulae in Aegaeo mari sitae sunt; atque id pelagus hoc Aegaeum vocatur, quod instar αἰγὸς, sive caprae lascivientis, fluctuet.

403. Castniam.) Id est Venerem, moecham illam, quae καὶ αἰεὶ fratres, facit: Qui enim in amoribus deprehenduntur, fratres cognatosve se esse simulant.

Melinaeam.) Ipsam nempe Venerem, a (2) melle dictam, propter coitus suavitatem.

404. Moestus apud Orcum.) Hoc est, tristis apud Orcum conviciabitur. Atque id etiam charientismus est schema.

405. Quae ipsum captabit,) Id est: Quae Venus, sive amor, in oestri, hoc est libidinis, retibus captabit: cuius impulsu, ut fabulantur, in Minervae cum Cassandra concubuit.

Oestri.) Oestrus, sive asilus, insectorum genus est tenuissimum, quod ingerens sese boum (alis auribusve, insanire eos facit, agitque in praecipitia, et in mare, et in ignem, si forte occurrat. Etiam aquatilis (3) oestrus, immittens sese sub pinna piscium, ex aquis in terram illos pellit.

406. Erinnyum.) Erinnyes, sive Furiae, treis fabulose sunt ultrices Deae, quarum nomina, (4) Tisiphone, Megaera, et Alecto. Hae (5) Hesiodi quidem reliquorumque sententia, e guttis sanguinis, quae ex Saturni pudendis defluerunt, sunt progenitae. At secundum (6) Aeschylum,

... nigræ noctis filiae.

Etiam (7) Epimenides ex Saturno, Hesiodum secutus, eas editas memorat, canens:

*Florentem autem Evonymen duxit
versutus Saturnus,*

*Unde pulchra-comas nata est aurea
Venus,*

Parcaeque immortales, et varia-donantes Erinnyes.

Allegorice autem Erinnyes, ultrices potentiae sunt, ab eo dictae, quod ἐν τῇ ἐργῇ ναίωσι, terram incolant: vel quia τὰς ἀρὰς ἀνύσσιν, imprecationes perficiunt. Tisiphone igitur, παρὰ τὸ τίειν τὰς φονίας, ab homicidas ulciscendo. Megaera, παρὰ τὸ μεγαίνειν, ab invidendo malis. Alecto demum ex eo, quod minime gentium λήγη, cesset, eos ultum ire. Caeterum Saturni et Noctis dicuntur filiae, quod occulte et invisibiliter ultrices hae potentiae adorianur.

408. Tota autem dolores.) Compendio inquit fore, ut universa Graecia propter illatam sibi nuptialem vim ingemiscat: Ingentium enim Graecarum copiarum pars quidem naufraga ab marinis cetis devorabitur, pars vero ven-

(1) Testatur etiam Eustathius ad Odys. II. pag. 1644. 51. (2) Melius ab urbe Melina dici Melinaeam Venerem vult Stephanus Byz. in v. (3) Qui vermiculus est, inquit Aristoteles de H. Anim. lib. 8. cap. 19. effigie scorpionis, araneique magnitudine. (4) Ex Orpheo in Hymno, quem in Eumenides pepigit. (5) Theogon. vers. 183-85. (6) Eumenid. vers. 419. (7) Inclytus ille Cretensis fatiloquus, et septem sapientibus accensus (de quo adi. Fabric. B.G. tom. I. pag. 36.) in Theogonia deperdita.

tis peregrinam in terram acta, illic tumulabitur.

409. Araethus.) Epiri fluvius, cujus etiam Callimachus meminit, sic canens:

(1) *Illae autem obliquum apud alveum taurini-capitis Araethi.*

410. Libethriae.) Libethra, urbs Macedoniae est, Orphei patria, ut ipse testatur, occinens:

Nunc (2) vero age Libethrias filia dic mihi Musa.

Dotii portae.) Dotion, Olympi promontorium est, Libethris cohaerens. Portas autem dixit, quod in angustum desinat Dotion, et instar portarum concludat. Caeterum docet, quam terrarum partem in sinu suo contineant Araethus fluvius et Dotium promontorium (continent autem universam Graeciam, quatenus Dotion in Macedonia est, atque Araethus in Epiro: nisi forte Graeciae extremitates ea sint loca, perinde ac si quis Thraciae extremitates dicat Byzantium et Aenon) Haec igitur loca meas propter nuptias lugebunt.

411-12. Quibus meae.) Id est: queis hominibus vel ad inferos usque luctus erit ob meum connubium. Acherusia, palus est Heracleae Ponti, ut et flumen Acheron, qui hodie Saonautes appellatur. Juxta fabulam Acherusia et Acheron, palus et fluvius inferorum sunt, *παρὰ τὸ ἄχην πέειν*, eo quod doloribus et afflictionibus fluant mortuorum consanguinei.

413-16. Multorum enim.) Id est: Multorum namque cetorum in ventre sepelietur immensus numerus, multitudine *καμπέων*, cetorum, maxillis devoratus: nempe, devorabitur a marinis feris: *κάμπη* enim sunt cete.

417-20. Unum quidem Eon.) Hoc est: Nam nutritorem quidem pagurum (Phoenicem intelligit) illum patri suo omnium maxime mortalium invisum (qui genitor ipsum excaecavit, quando in adulterino columbae lecto cu-

buerat, hoc est, quando paterna cum pellice rem habuerat) Eon abscondet, vel Chrysopolis, vel Amphipolis, Strymonia urbs, Bisaltica sive Thracia, Absynthis et Bistonibus contermina, qui quidem populi sunt Thraciae prope Edonos seu Macedones. Abscondet autem antequam Tymphrestum, Macedoniae promontorium, viderit.

Eon.) Thracia urbs ad Strymonem, in qua defunctum Phoenicem Neoptolemus tumulavit, quum in patriam renavigaret. Hanc circa urbem Eonem Athenienses Medos proelio vicerunt, victoribusque populus Atheniensis tres lapideos Hermas erexit, sua singulos epigraphe. Primi igitur inscriptio, haec:

Hi quoque praestanti valuerunt peccatore, Medis

Strymonias ad aquas Eionisque locum

Perdomitis diraque fame, ferroque cruento:

Hostilem patriae qui repulere metum.

Alterius, hujusmodi:

Praemia Cecropidae haec ducibus memoranda dederunt,

Pro virtute virium, proque piis meritis.

Fortius, haec ubi posteritas insperxit, acri

Defendet patriae publica jura manu.

In tertio denique ea legebantur:

Atridis comes hac aliquando ex urbe Menestheus,

Dux fuit Iliaci moenia ad alta soli.

Quem virtute virum praestantem dixit Homerus,

Armatis Danaïs conciliasse decus.

Hanc igitur merito sibi vendicat Attica palmam,

Ut gerat invicta fortia bella manu.

Horum epigrammatum Aeschines orator (3) meminit.

(1) Fragmentum a Bentlejo collectum num. 203. pag. 387. (2) Refert ex Tzetzae Chiliad. in sua Poesi philosoph. H. Stephanus pag. 97. (3) Contra Ctesiphontem circa finem, ubi Taylorum videas.

Strymonis.) Strymon, fluvius est Thraciae: Bysaltae autem, Absynthii, et Bistones, Thraciae populi; unde de Orpheo Apollonius (1) cecinit:

Bistoniam cithara suavem incepit cantilenam.

Ac Bistones, a filio Martis Bistono, aut a Terpsichores filio, dicti sunt.

Ex 419. Nutritium pagurum.) Puero- rum nutritorem vocat Phoenicem, quia in pueritia Achillem educavit: pagurum autem, ob senium cutisque duritiem. Caetero nutritium dixit pagurum ad paguri illius distinctionem, qui pinnam alit. Est enim pagurus, parvum cancri genus, qui, auctore (2) Oppiano, marinam pinnam nutrit.

Edonos.) Edoni et Edones, populi quidem Thraciae sunt; sed hi maritimam oram, mediterraneum illi, incolunt.

Ex 420. Tymphrestum.) Tymphrestus, urbs et mons Trachinis, a quodam Tymphresto rege, aut a Temphrante, Herculis filio, nominatus. Caeterum mons quidem masculino genere effertur, urbs autem feminino, ut Euphorion innuit illo versu:

Bubulcitas in Trychinide Tymphrestae excelsae.

421-23. Patri maxime invisum mortali- um.) Phoenix, Amyntoris filius, matri suae Cleobulae precibus mixtus paternae pellici Clytiae, vel, secundum aliquos, Phthiae, fuit ab irato patre excaecatus. Itaque Phoenix, relicta patria, in Thessaliam ad Peleum se contulit, qui hospitem ad Chironem deducens, sanitatem ipsi ab illo deprecatus est. Hactenus quidem fabulae. Veritas autem ita habet:

Amyntor filium cum pallace sua rem habuisse cum deprehendisset, impreca-

tus est illi, ne prolem susciperet, quam poeta oculos appellat. Ad hoc Phoenix profugus ad Peleum devenit, qui ipsum ad Chironis antrum perducens, Achillem, qui illic educabatur, ei ostendit, commisitque curae suae, dicens: *Hem filium tuum! Instrue igitur ipsum in caeteris, sicque erudito, ut bonum genitorem decet carum filium instituere.* Atque ea gratia fabulati sunt, Peleum Phoenicem ad Chironem deduxisse, et, ut ab illo pristinum oculorum sensum reciperet, se adhibuisse. Oppianus autem liberos oculis et vita cariores (3) pronunciat. Caeterum Phoenicis caecitatem symbolice accipere par est, quod videlicet liberis caruerit; nec vero reapse, ut vulgo fertur: et quidem (4) Homerus, optime mecum conveniens, per ipsum Phoenicem ait Achilli:

Qualis eram, cum primum liqui Hellada pulchris - mulieribus - abundantem,

Fugiens iurgia patris Amyntoris Ormenidae:

Qui mihi de pellice irascebatur pulcra comas,

Quam ipse amabat, ignominia autem afficiebat uxorem,

Matrem meam: haec semper me supplex-orabat prehensis genibus,

Ut pellici prius-miscerer, ut senem odio haberet:

Cui parui, et feci. At pater meus, statim sentiens,

Multa imprecatus est; horrendasque invocabat Erinys,

Ne genibus unquam suis imponeretur dilectus filius

Ex me genitus; ac Dii perfecerunt imprecationes,

Iuppiterque infernus, et horrenda, Proserpina.

(1) Lib. 2. vers. 706. (2) Quamvis cancri genus sit pagurus, non eum tamen ait Oppianus de Piscat. lib. 2. vers. 190. pinnam alere tuerique, sed ipsum *καρκίνον*.

(3) En praecipua Oppiani verba lib. 2. de piscat. vers. 702-03.

Δαίμονες, ἃ καὶ ἄρα μῦθον ἐν ἀνδράσι τέκνα πέχοντα

Φίλτατα, καὶ φείος γλυκερώτερα καὶ βιότοιο.

(4) Lib. 1. Iliad vers. 447-91.

O Dii! non igitur solum inter homines liberi sunt

Carissimi, et oculis dulciores et vita.

Quamquam ea adjiciat verba:

... Sed te filium, Diis par Achille,
Adoptabam, ut aliquando indignum
a me fatum propulsares.

424-25. Tres autem.) Id est: Tres autem laros, sive senes, Calchantem videlicet, Idomeneum, et Sthenelum, sepelient Cercaphi saltus (Cercaphus, Colophonis mons est) non procul ab aquis Alentis, Colophonii fluvii. Dorice Ἀλέντα dixit in accusativo, pro patrio Ἀλέντος, Alentis. Caeterum κάυννας, sive laros, ipsos appellavit, eo quod ex senio albi essent, ut lari. κάυνξ denique larum significat Aenianum dialecto, ut et Hipponax docet hoc versiculo:

Accelerans autem sagacitatis expertus
larus.

Procul.) Syllabam πὸ adverbii ἀποθεν, longe, brevem legas; etiamsi nonnulli, metricae rationis ignari, longam eam efferant. Scias ad haec, adspirationem posse brevem syllabam aequae ac duplices producere, quoties versificatori libeat, sicut et antea te docuimus, in exemplum afferentes (1) versum illum:

Τρῶες δ' ἐρρίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον
ὄφιν.

Trojani autem horruerunt cum viderunt serpentem varium.

Quod si miurum eum existimas, versus quoque audias, quos ex Hipponacteis adversus (2) Mimnem pictorem choliambis proferimus:

Dolose Mimne, non amplius scribes:
Ὄφιν, serpentem in jugoso tritemis
latere,

A rostro fugientem ad gubernatorem.
Haec enim calamitas, haec tempestas,

Nicyrtae et Sabauni gubernatori,
Si ipsum, anguis in crure mordeat.

(1) Iliad. μ. 208. (2) Eadem de causa, qua in Bupalum Hipponax versuum claudicantium Jambicorum amarulentiam exercuit, quam tangit Cicero lib. 3. de Nat. Deorum, et Horatius Epod. 6. ac primum Poematis librum appellari a Tzetza supra vidimus ad vers. 219. Etiam erga Mimnetem pictorem, et Anthermum sculptorem, qui notabilem vultus sui deformitatem ridentium oculis proposuerant, ut Plinius loquitur lib. 36. cap. 5. Qui cap. pariter 5. lib. 35. illius aetatem, contra atque Eusebius in Chronicis, ad sexagesimam Olympiadem refert. (3) In Agamem. vers. 1453-54.

En igitur vocis ὄφιν τὸ ὄ parvum est, heic ab adspirato φ productum, cujusmodi et alia sexcenta observando invenies. Sic etiam τὸ ἀποθεν, procul, breve cum sit, longum reputatur epectasi τς θ. Metricae autem rationis ignari magnum id efferunt; at unde magnitudinem obtineat suam, ignorant. Tu vero, si forte id sequi velis, caussator, Attica productione hoc fieri, ut τὸ δώτης, dator, πῶτης, potor, et similia.

426. Primum quidem Molossi.) Cum superiori loco treis fore dixisset, nunc eos singulos recenset, et quidem Calchantem primum. Tria illa, Molossi, Cypei, Genitalis, Apollinis sunt epitheta. Molossi, eo quia in Molessia colebatur. Cypei, quod veluti veste induat: Idem est enim ac sol, qui calore suo instar vestis nos tegit et fovet: quum νυπας, pallium significet. Genitalis, quod sol semen producat, et coitus sit auctor, ut et vitalis dicitur.

Olorem.) Id est, Calchantem, propter senectutem et vaticinandi artem. Etenim cycni mortem praesciscunt suam, et suavius tunc melos edunt, ut alicubi etiam Aeschylus commemorat, (3) canens:

... cygni instar,
Extremum modulata funebrem lessum.

Ea enim avis Deo sacra est.

427-30. A suis aberrantem.) Apollinis et Aglaiae filius Thestor, a quo Calchas procreatus est. Huic responsum datum fuit ab oraculo, tum moriturum, quum praestantiorum in augurem incidisset. Post illi excidium ipse Calchas cum Amphilocho, Leonteo, Podalirio, Polypoete, aliisque ducibus, relictis navibus suis in Trojana ora, Colophonem

terrestri itinere profectus, a Mopso vate, Apollinis et Mantus filio, exceptus est. Hi cum ambo in contentionem de divinatione venissent, proposuit Mopso Calchas caprificum, quaesivitque ab ipso, quot demum essent in illa grossi? Cui Mopsus, decem millia, medimnon unum, grossumque praeterea ferre respondit; atque ita enumerando se rem habere compertum fuit. Tum contra Mopsus, interrogato Calchante de sue praegnante, quot illa suculas utero gereret, et quando esset paritura; eoque obmutescente, divinavit ipse, decem, et inter has unum marem gestare; esseque cras parituram. Quibus ex praedictione eventibus Calchas, intellecto oraculo, confectus dolore moeroreque inibi vitam finivit, ubi a sociis sepultus fuit. Sunt tamen qui velint, ipsum sibi mortem conscivisse.

Ex 428. Grossorum.) Φήληξ, ὄλυνθος, σῦκον, et ἰσχάς inter se praecipua notione diferunt: Φήληξ enim dicitur immatura et sylvestris ficus: ὄλυνθος, sativa quidem, sed immatura: σῦκον, matura: ἰσχάς denique carica.

431. Alterum vero, quartum.) Secundum dicere cum deberet, qua ratione quartum pronunciavit? Atqui animadvertens, recte loqui comperies: Cum enim superiori loco treis Cercaphi saltus tumulturos dixisset, ac primum Calchantem mox digessisse vidissemus: nunc τὸν δ' αὖ, inquit, hoc est, secundo autem loco eum, qui quartam ab Jove trahit generationem, atque Idomeneum intelligit. Nam ex Jove et Europa Minos, Rhadamanthus, et Phoenix nati sunt. Ex Minoe et Pasiphaë, Solis filia, Deucalion. Ex Deucalione demum et Cleopatra, Idomeneus. Caeterum quoad tradit, Idomeneum cum caeteris vagatum esse, mentitur plane: Homerus enim in (1) Odyssea scribit:

Omnes porro Idomeneus in Cretam
duxit socios

Qui fugerant ex bello: pontus nempe ei

nullum abstulit.

Postremo seditionem ipsis in Creta moventibus, ac decem Cretenseis urbes populantibus, a Leuco, vel Amyco, Talus filio, ex insula expulsi sunt.

Erechthei.) Erechtheus Juppiter Athenis et in Arcadia colebatur, atque ita dictus, vel ex eo, quod lapidem pro Jove Rhea Saturno ὀρέξῃ, dederit, devorandum: vel ab ἐρέχθω, quatio. per ipsum enim terrae motus fiunt.

432. Aethonis germanum.) Idomeneum intelligit. Sunt porro, qui pro Aethone Ulyssem exponant; sed perperam, dum sensus est: In Aethonis figmentis. Nugatur autem poeta verbo illo, γραφαῖς, scripturis: Non enim scripsit Ulysses, sed in Ithacam tandem reversus, cum agnosci primum nollet, Cretensem se finxit, Idomenei fratrem, et Aetoneum vocari.

433-34. Tertium denique ejus, qui moenia.) Collocatis superius primo et altero iis, quos in Colophone morituros pronunciavit, nunc tertium statuit, eumque Sthenelum, manifesto rursus mendacio: Namque Diomedes et ipse incolumis Argos cum convectoribus devenit suis, quorum unus erat Sthenelus, ejus auriga. Ac de eorum Argos adventu loquitur in (2) Odyssea Homerus. Caeterum Diomedes, insidiis uxoris suae Aegialiae periturus, in Dauniam, seu, ut manifestius loquar, Calabriam aufugit.

Moenia.) Μόσσυνς proprie quidem sunt lignei muri: heic vero pro Ectenum, seu Thebanorum, moeniis per catachresin usurpata vox est. (3) Nescio autem, quare Thebanos, Ectenas appellet: nisi forte sic eos vocet, qui ἐκ κτήνων, a bestiis, nomen adepti sunt. Olim namque Thebani, tamquam beluini et rudes notabantur, sicut et Pindarus innuit, (4) inquiens ad chori magistrum Aeneam:

. . . Hortare nunc Socios,
Aenea, primum quidem Ju-

(1) Lib. 7. vers. 191-92. (2) Lib. 7. vers. 180. (3) Evanesce hæc admiratio Pausaniae et Nonni locis, quae heic Canterus affert. (4) Olymp. Od. 6. vers. 148-53.

nonem Partheniam ut celebrent :
Considerent deinde , antiquum probrum
veris rationibus an effugerimus, Boeotiam
Suam . . .

Atque alius quidam (1) historicus, Hyantes, gentem barbaram, Thebas habitasse tradit. Caeterum Idiotae per idiotismum nomen corruerunt, vice dicendi Hyas Boeotius, Hys, quasi sus, Boeotius pronunciantes. Ejus gentis meminit etiam (2) Phrynichus poeta Tragicus in fabula Pleuroniis, canens:

*Exercitus aliquando in hanc terram
convertit pede*

Hyantis, qui terram habitavit antiquus populus:

*Campos autem omnes, et litoralem
plagam*

*Velox edacibus flamma devoravit
maxillis.*

Sthenelus tandem Capanei illius, qui Thebae urbis moenia diruit, vel erat diruturus, filius fuit.

435. Quem Gongylates.) Quem quidem Capaneum interfecit Juppiter Gongylates, per quem nimirum ἀγγύλας, sive constrictae, manus moventur. Consiliarius, per quem consulere est hominibus. Μύλης, Molaris, per quem homines τὰς μύλας, id est, dentes movent. vel Pistor, tamquam panis dator διὰ τῆς μύλης, per molam.

436. Violento flagello.) Ἀγλάτω μάλιστα est fulmine, aut ἄγαν ἐλαυνόμενον, vehementer impulso; indeque tenui spiritu afficienda vox: vel quod τὰς ἀγλαῖς ἐλαύνει, scelestos exagitet et vexet; unde aspiranda. Quod ἀγλῆς, scelestum et abominandum significet, a quo etiam ὁ ἀγίος dicitur impurus, Hipponax testatur, inquiens:

Sic illi quidem ἀγλαῖ, scelerato Bupallo diras imprecabantur.

De Capanei audacia, ejusque fulminatione Euripides in (3) Phoenissis haec verba profert:

Quomodo autem dicam, quam Capaneus insaniverit?

*Longarum enim scalarum gradus
Gestans veniebat, atque haec superbe protulit,*

*Ne sacrum quidem ignem Jovis ipsum
prohibiturum,*

Quominus a summis arcibus capiat urbem.

Et haec simul dixit, et quamvis saxis peteretur,

*Ascendebat tamen, corpore sub ipsum
clypeum contracto,*

*Scalarum clavis munitarum politos
gradus percurrentes.*

At jam murorum pinnam transcendentem

Ferit eum fulmine Juppiter. Strepitum autem edidit

Terra

Quod reliquum est, moenia Thebae urbis extruxerunt Amphion et Zethus, Antiopes, Asopo natae, filii ex Jove.

437-38. Quando germanos.) Capanei, qui Thebas erat subruturus, quique fulmine ictus fuit. Quando tandem? Quum filiae Noctis Erinnyes patruos, Eteoclem et Polynicem, armarunt. Ad quid armarunt? Ad mutuae mortis libidinem. Plane liquet, explicativum ac declarativum esse schema. Αὐτοφόντης porro valet ejus, quae illos est suis ipsorum manibus interfectura. Caeterum historia haec est:

Oedipus, Laii filius, interfecto ignarus genitore, ductaque perinde matre Jocaste, ut in (4) Odyssea testatur Homerus:

*Nupta suo filio. ille vero, interfecto
patre suo,*

Eam uxorem-duxit

suscepit ex illa liberos Eteoclem, Polynicem, Ismenen, et Antigone: quare Eteocles et Polynices, fratres et filii erant Oedipi. Cum vero matrem postea agnovisset, seipsum excaecavit. Atque ipsa parens laqueo sibi mortem conscivit, Ho-

(1) Hecataeus Milesius. Vide Strabonem lib. 7. pag. 321. et lib. 9. pag. 401.

(2) Atheniensis ille, Polyphradmonis filius, de quo, ejusque operibus deperditis, praeter Suidam et Fabricium B. G. tom. 1. pag. 654. videas Meursium B. Attic. lib. 5. (3) Vers. 1179-89. (4) Lib. λ. vers. 272-73.

mero illis verbis (1) testante :

*Illa autem abiit in irremeabilem
Orcum,*

*Deligato laqueo sublimi ab alta trabe,
Suo dolore correpta*

Hinc fratres Eteocles et Polynices, de regno contendentes, mutuo se interfecerunt : ille quidem pro Thebanis pugnans, hic autem eorum urbem cum Argivis populatam excindens : Namque Adrastus, Argivorum rex, filiam illi suam desponderat. Cum iis erat etiam Capaneus, qui transcensurus scandes Thebarum moenia, ab Jove fulminatus fuit. Id bellum in (2) quarto et (3) sexto Iliadis suae libro tangit Homerus.

439. Duo insuper .) Duo insuper vates, Mopsus, Apollinis et Mantus, Tiresiae filiae, filius; atque Alcmaeonis frater Amphilocho, ex Eriphyle, Adra- sti regis sorore, et vate Amphiareo natus.

440-42. Canes .) Id est, vates, ingenui, cultores ambo templi, Apollini sacri, in Deraenis, Abderitarum loco, cujus in (4) Paeanibus meminit Pindarus : mutuis interfecti caedibus, pugnam ultimam pugnabunt. Caeterum schema charientismus est : Nemo enim mortuus pugnat, Quin etiam cacoplastum, cacotropum, et cacozelum : Nam πόλεμον debebat dicere, nec βένν, πολέμῳσαι, pugnam pugnabunt. Ubi vero pugnabunt ? Sub firmamentis turrium Megarsi : quae Megarsos, secundum (5) Demetrium illum, qui Pamphiliaca conscripsit, Pamphyli filia fuit, a qua urbs Megarsos appellata est. Metonymice autem et ingenue poeta locutus est, urbem nominans pro

heroína Pamphyli filia : sicut etiam (6) Hesiodus, Pandionidem vocans avem hircundinem. Caetero urbs Megarsos ad ostia fluvii Pyrami sita est. Canes Apollinis dixit vates, metaphora ab amante heri cane ducta : aut quod ceterorum omnium brutorum unus canis ad simulacra respiciat. Mopsi et Amphilocho historia haec :

Post captam Trojam ambo hi fatidici viri in Ciliciam venerunt. Tum Amphilocho Amphiarei ille filius, Argos secessurus, regnum, seu sacerdotium suum, Mopso tradidit in annum integrum servandum. Elapso anno quum nollet Mopsus redeunti Amphilocho jus creditum reddere, ventum ad arma est, seque mutuo interfecerunt : quos ubi sepelierunt ejus loci incolae, urbem inter utrumque tumulum posuerunt, ut neque post mortem secum communicarent, quod et Euphorion innuit, (7) canens :

Pyramum resonantem ; at urbem potius condiderunt,

De qua contendentes inter se imprudentes

Mopsus Amphilochoque, vehementerque depugnantes,

Portas separatim subierunt aeterni Orci.

Atque ita quidem vulgo fertur, cum Mopso Amphilocho in Ciliciam profectum esse. Alii vero, inter quos (8) Apollodorus, tradunt, Amphilocho, Alcmaeonis filium, quum novissime Trojam hyberno tempore prefectus esset, tempestatis vi ejectum ad Mopsum venisse, ac de regno singulari pugna de-

(1) Lib. eodem, vers. 276-78. (2) Vers. 378. (3) Vers. 223. (4) Huius Pindarici Poematis multi veterum scriptorum meminerunt : quare videas Fabricium B. G. lib. 2. c. 15. pag. 538. de scriptis Pindari deperditis. (5) Calatianum existimarem heic innui, quem Περὶ Ἀσίας καὶ Εὐρώπης εἰκοσι βιβλῆς scripsisse docet Laertius lib. 5. seg. 83. et cujus Lucianus in *Longaevis*, Strabo lib. 1. pag. 60. Scholiastes Theocriti ad Idyll. 1. pag. 15. et Stephanus in *Ἀντίκρυα*, meminerunt. Meursius B. G. lib. 3. eum ipsum esse putat, quem de Rebus Argolicis scriptorem laudat Clemens in *Protreptico* pag. 41. tom. 1. Ed. Venet. sed propter ejus nominis auctorum multitudinem (quatuor enim supra triginta et amplius recensentur) opinionem suam non audet affirmare. (6) Ergis. vers. 566. (7) In ejus Mopso- pia, de qua videndus Vossius de H. Graec. lib. 1. cap. 16. et Fabricius B. Graec. lib. 2. cap. 19. pag. 646. (8) Fragmentum ex hoc Tzetzae loco collectum

pugnantes, mutuis vulneribus cecidisse. Accedit ad haec (1) quorundam opinio, Amphilochem, quod Argos Amphilochem appellatur, prope Arcananes inhabitasse.

443. Mari-exesa.) Ἀλιβρωῆς, id est, marinis fluctibus βιβρωσκόμενος, exesus, quare sic per ᾧ magnum mihi videor debere scribi.

Turris.) Ὀχμος hic loci turrem significat.

444. Megarsus.) Ciliciae oppidum, Mopsi et Amphilochi sepulcris interjacens, et Megarsiae Minervae sacrum.

Sacrorum.) Quomodo sacra vocat monumenta eorum, qui mutua se caede confecerunt? Non equidem ad caedem respiciens ita locutus est, sed ad divinationem, qua ambo erant initiati.

447. Quinque.) Teucer, Agapenor, Acamas, cumque ipsis Cepheus et Praxander, Cyprum vagi inhabitabunt. Teucer meus consanguineus, abdicatus et expulsus a patre suo Telamone, quod non adjuvisset fratri Ajaci, ab eoque mortem depulisset. Agapenor, talis ac talis, in Cyprum appulsus, aes effodiet, cujus patrem Calydonius aper occidit. Tertius Acamas Thesei illius filius, qui Aegei arma ex petra sumsit. Cujus Acamantis, legati olim Trojam cum Diomede profecti, amore capta Laodice Priameis, secum rem habuit, peperitque Muniton, quem Aethra, Acamantis avia, genitoris in manus ponet, eversa Troja, inquires illi: *Ecce tibi filium tuum*. Quem demum Muniton, cum patre Acamante in Thracia venantem, anguis morsu occidet, pro cuius interitu, luctu et moerore confecta mater Laodice, extremum diem macerata obibit. Hanc nugax iste Lycophron paullo ante dixit, excisa Troja, terrae hiatu absumptam esse. Inter haec porro elegantem et artificiosam pe-

ribolen introducit, dicens: Quando Aethra genitori Acamanti ipsum dederit: Aethra, quam solam inter omnes Atticos in servitutem redegerunt Castor et Pollux, tales illi ac tales, quos nunquam, o pater Juppiter, subsidio mitas denuo raptae Helenae; neque Protesilaum. Hi, ut et Idas Lynceusque, de suis navibus in Trojanam terram non egrediantur: Neque enim unum diem moenia Trojae horum bellum poterunt sustinere, quamvis Hectorem propugnaculum habeant. Postea Cassandra semet consolatur, et, Verum est nobis, inquit, adjutor Juppiter, qui contentionem inter ipsos suscitabit, quando Alexandrum hospitio-exceperint: qui etiam, praeter unum Pollucem, mutuo se interficient, propter nuptias pugnantes patruium eorum Phoebes et Ilirae. Ad haec incompositus noster poeta aliis quoque utitur ambitibus, et, Horum quidem Deus, ait, sopiet nobis hastam; sed aliam ingentem Graecorum multitudinem movebit adducetque, quam ne Anius quidem pane, vino, et oleo saturabit. Postremo ad reliquos duo pergit, et, Cepheus autem, inquit, et Praxander, quinti, hoc est, qui quinarium numerum complent eorum, quos diximus, ducum; quarti in Cyprum venient: Nam primus Teucer, secundus Agapenor, tertius Acamas, quarti hi duo, qui, uti agebamus, quinarium numerum explent.

Spheciam.) Id est, Cyprum: Ea enim insula Sphecia olim vocabatur, ut ait (2) Philostephanus in libro, quem de Cypro composuit; nomine ab ejus incolis adepto, qui Spheces appellabantur. Vocabatur et Cerastia, secundum quidem (3) Androclum in libro, quem de ipsa scripsit insula, quia cornutos eam homines inhabitabant: juxta (4) Xena-

(1) Vide Apollodorum Bib. lib. 3: in fin. cap. 7. (2) Cyrenaeus ille, qui, Callimachi familiaris, Philadelphi temporibus vixit. Hunc ejus *de Cypro* librum, majoris operis, quod, teste Harpocrate in Στρόμν, περὶ Νήσων, *de Insulis*, inscribebatur, partem fuisse recte censet Vossius de H. Grec. lib. 1. cap. 15. (3) Praeter Tzetzam, ignoro alterum, qui hujus scriptoris meminerit. (4) Historicum illum celeberrimum, ab Dionysio Halicarnassensi lib. 1. Antiq. Rom. ubi de Ur-

goram vero in quo de insulis conscrip-
sit libro, quod multos colles habeat,
quos *κέρατα* dicunt.

448. Satrachum.) Satrachus, oppidum
et flumen Cypri, qui a nonnullis Se-
trechus per *ε* effertur.

Hylati.) Nempe Apollinis: Hyle nam-
que, sive sylva, est juxta Carium, Cy-
pri locum, Apollini sacra, a qua Hy-
latem, seu Sylvanum, Deum appellant.

449. Morphonem.) Hanc Veneris sta-
tuam ab Lacedaemonio quodam legisla-
tore effinctam tradunt eo consilio, ut
lasciviam a virginibus averteret, aut ob-
sequium erga hanc Deam persuaderet.
Hunc sunt, qui Tyndareum fuisse pu-
tent, propter Helenae flagitium.

Zerynthiam.) Legas etiam, *τὴν Τροε-
ζηνίαν*, Troezeniam. Est antrum in Thra-
cia, in quo Zerynthia Venus colebatur.
vel quod Troezenae templum esset Ve-
neri sacrum, a Phaedra tum exstructum,
cum Hippolyti, Thesei et Amazonis Hip-
polytae filii, amore flagrabat.

450. Primus quidem patris querimo-
niis.) Expelletur, inquit, ex Salamine
Teucer a patre Telamone, Ajacis caus-
sa. Tradunt enim, Teucrum, quum in
patriam rediisset, a patre Telamone re-
pulsum esse, quod Ajacem fratrem mo-
riturum non adjuvisset. Salamine igitur
fugatum in Cyprum venisse, con-
ditaque nova Salamine, illam inhabitasse.
mox, Eune Cypria in uxorem ducta,
Asteriam procreasse.

451. Cynchrei antris.) Cynchreus, vel
Cynchreus, Salaminis et Neptuni fuit
filius, ac Salaminiorum rex, uti Eu-
phorion in (1) Hippomedonte testatur,
canens:

*Talis enim in parva Cynchrei Sala-
mine.*

Caeterum nobis alteram ab initio sylla-
bam ejus patrii per *η* scribi placet, quam-

quam nesciis, quare per diphthongum
omneis eam efferant: Nos enim, ut
Πηλεὺς Πηληϊός, Peleus, Pelei, ita legi-
mus et *Κυγχρεὺς Κυγχρεῖος*, Cynchreus,
Cynchrei. Hunc nonnulli, duplicis illum
naturae Cecropem esse volunt. Alii ve-
ro dicunt, draconem olim Salaminem
devastantem, Cynchreum interemisse:
unde etiam Anaxiphus vocatus fuit. *Τὸ
Κυγχρεῖος*, genitivus est ex dialecto.

452. Meus consanguineus.) Id est,
meus cognatus Teucer, ut Hesione na-
tus, Priami sorore, ab Hercule Tela-
moni, suo Trojanæ expeditionis socio,
virtutis ergo donata.

Patrii.) *Ὀγατρίς*, id est, uterini fra-
tris quidam legunt; atque inde annotant,
poetam male loqui propterea, quod Ajax
et Teucer non essent uterini: sed ille
quidem Eriboeae, Porthaone natae, fi-
lius; hic autem Hesiones. Nos tamen
hac parte poetam non incusamus, ve-
rum librarios, qui *ὀπατρίς*, patrii, exi-
liter scriptum invenientes, in ejus vi-
cem *ὀγατρίς*, uterini, suffecerunt. In
illo potius arguimus, quod dicat: *Tam-
quam Ajacis occisor*. Non enim ut in-
terfector, sed ut non adjutor, expulsus
fuit Teucer.

453. Pulli.) Quidam sic construunt:
Tamquam occisor ὀγατρίς, uterini (quod
nos *ὀπατρίς*, patrui, legimus) *pulli*, id
est, Ajacis. Alii autem, inciso ad *τὸ
φονεὺς*, peremptor, apposito, ab alio sic
ordiuntur initio: *Nothus pulli*, id est
Telamonis, *filius*; sed perperam. De
caetero propter vehementem impetum,
bellicamque virtutem pullum Ajacem
vocat.

Cognatorum detrimentum.) Id est,
Trojanorum, quod adversus Trojanos,
ejus consanguineos, arma tulerit, uti
apud (2) Homerum videre est:

Octo jam emisi acuta-cuspide tela,

bis origine agit, laudatum. Iste *de Insulis* liber citatur etiam ab Etymologo in
Σφίγεια. Stephano in *Καρπασία* et *Χυτροί*. Apollonii Scholiasta in lib. 1. vers. 633.
Michaele Apostolio Cent. 11. prov. 24. et Plinio innui videtur, qui lib. 5. cap. 31.
Xenagorae acceptum refert, Cyprum insulam prius fuisse dictam et Aspeliam, et
Amathusiam, et Macariam. (1) Meminit et Stephanus in *Λυκάων*. (2) Lib. 6.
Iliad. vers. 297-99.

Omniaque bellicosorum in corpore juvenum infixa sunt;

Hunc vero canem rabidum ferire nequeo.

454. Rabiem in greges.) Id est: Tamquam occisor patrii Ajacis, qui propter Achillea arma insanivit, perdiditque Graecorum greges. Caeterum historia, nota est: Cum Ajax se Ulyssi in Achillis armatura donanda pospositum videret, in furorem versus, Graecorum primo greges mactavit: postea, horum contumeliis accedentibus, sese cum illo gladio confodit, quem ab Hectore dono acceperat, quum singulari ambo certamine decertarunt, teste illis verbis (1) Homero:

... dedit ensem argenteis-clavis distinctum,

Cum vaginaque offerens, et artificiose-facta corrigia:

Ajax vero balteum dedit puniceo-colore splendidum.

455-61. Leonis crudelis pellis.) *Χάρων* leonem notat Macedonum dialecto. Historia autem, hujusmodi: In Nemea, Argolica regione, leo quidam erat, ferro omnigenisque telis prorsus inviolabilis. Hunc Hercules propriis manibus cum confregisset, ejus pelle pro scuto utebatur. Sic instructus cum aliquando iter ageret, in amicum Telamonem, Jovi sacra facientem, forte incidit, a quo ad domum suam subeundam, patrique suo Jovi sacrificandum, precans, ut mascula sibi proles enascetur (prole quippe carebat) invitatus est. Tum Hercules, sumta aurea phiala meri plena, sacrificavit, precibus ex amici voto adhibitis. Quibus peractis repente aquila apparuit, dixitque Telamoni: *Telamon, filium suscipies, quem ex signo Aëtum vocabis.* Natum igitur Ajacem, Aëtum, (quasi Aquilam) appellarunt, postea Ajacem. Hunc, ubi adolevit, Hercules leonina, quam gestabat, texit pelle, eamque ipsi gratificatus est: qua munitus,

erat, uti nugantur, undique invulnerabilis, praeter quam sola illa in parte, secundum aliquos, quam antea apud Herculem corytus, apud ipsum Ajacem clypeus, obtegebat. Sunt autem, qui sub clavicula vulnerabilem Ajacem dicant. At haec nugae et fabulae, quum veritas ita habeat: Dexter solersque miles cum esset Ajax, pluribusque cum hostibus depugnasset, nunquam laesus fuit, ut qui strenuissime se tueretur, tegetretque clypeo. Postquam vero sibi manus intulit, ense in latus, vel in jugulum, adacto, cessit in fabulam, ea tantum loca vulneribus obnoxia habuisse.

Ex 458. Corytus Scythicus.) Id est, pharetra Teutari, quem supra dixit poeta Herculem sagittandi rationem docuisse: ubi nos adnotavimus, ceteris placere, ab Euryto, aut vitrico Rhadamanthe, eam artem dedicisse.

Ex 458. Comyro.) Comyrus Juppiter Halicarnassi colebatur.

Ex 461. Catulum in ulnis.) Hercules amore prosequens Ajacem, suisque in ulnis susceptum agitans, pro ipso Jovi patri precatus est.

Amici.) *Τὸ αἶμα* Dorice est, pro *αἵματι*, amici. Scholiastae *αἶμα* per *τ* efferrantes, nugantur.

462-63. Non enim persuadebit.) Non enim, inquit, persuadebit Teucer Telamoni, Lemnium, seu bellicosum, Ajacem violentas sibi manus intulisse: (Lemnii quippe, auctore (2) Hellanico, armorum fabricandorum rationem adinvenerant) illud Bellonae, sive belli, fulmen: (namque *Ἐβωά*, *Bellona*, Junonis epitheton est:) qui nunquam fugam capessivit taurus iracundus, uti et Homerus (3) testatur illo versu:

Homini autem non cesserit magnus

Telamonius Ajax.

Patri.) *Φίλος*, generationem significat et genitorem. Verbum est *φίλος*, gigno.

(1) Iliad. 7. vers. 303-05. (2) Milesio illo, historico antiquissimo, et annis duodecim Herodoto grandiore: in libro, puto, quem *περὶ Ἀήμης κτίσεως* scripsisse constat ex Stephano, Athenaeo, aliisque veteribus scriptoribus. (3) Iliad. 7. vers. 321.

464-66. Inimicissimi peregrinorum munere.) Cum Hectore namque singulari certamine congressus, et aequo Marte pugnantibus, conciliati sunt, ac mutuis se donis prosecuti:

*Ajax autem balteum dedit puniceo-
colore fulgentem,*

quicum interfectus Hector, et ab Achille ligatus, de curru raptatus fuit. Atque Ajax cum eo, quem ab Hectore accepit, ense sese confodit, ut (1) Sophocles auctor est: quamquam (2) Anticlides a Paride sagitta confixum periisse tradat.

467-68. Trambeli fratrem.) Teucrum intelligit. Expugnata enim et eversa ab Hercule Troja, Telamon Theaniram, alio nomine Hesionem, pro eximio virtutis praemio accepit, ut (3) Ister in Miscellaneis tradit. Ea ab ipso Telamone facta praegnans, exiit de navi, et nando Miletum aufugit. Nos vero a Priamo ab rege Mileti Arione emtam existimamus: qui eam in sylva absconditam cum invenisset, custodivit, et quem enixa fuit puerum, nomine Trambelum, tamquam proprium filium educavit. Caeterum facta in Ilium expeditione Achilles Miletum venit, et reluctantem Trambelum obtruncavit: mox illius virtutem admiratus, ac Telamonidem esse comperiens, sepelivit, deplorans ipsum ut consanguineum.

469. Turrium-Eversori.) Id est, Telamoni: Tradit quippe (4) Hellanicus, priusquam Hercules Trojam ingrederetur, Telamonem, diruta moenium par-

te, urbem invasisse. Quum vero Herculesensem in illum distrinxisset, Telamonem, viso Hercule propterea indignabundo, saxa circa ipsum coacervare coepisse, et, *Quorsum illud*, quaerenti, *Fore se aram Herculi averrunco erecturum* respondisse; sicque iram Herculis sedasse: quin Hesionem, aliter Theaniram vocatam, dono ab eodem accepisse.

470. Comitii.) Hoc est, concionibus.

471-75. Caesio hortatus est cani mittere.) Phoenodamas, trium filiarum genitor, cum a Laomedonte ex tribus unam ceto exponere coactus esset, advocata concione concionatus est, oportere, Laomedontem, mali auctorem, filiam Hesionem exponere; ac Trojanis persuasit. Itaque ceto voranda exposita fuit: quam tamen Hercules, interfecta belua, servavit. Ob eam causam Laomedon Phoenodamanti iratus, treis illius filias quibusdam tradidit in (5) Libyae desertum, quo proficiscebantur, asportandas; ut feris pabulum relinquerent: quarum uni mixtus in forma canis Crimissus fluvius, Aegesten procreavit, qui illic tres urbeis aedificavit, Aegestam, Entellam, et Erycem.

Caesio cani.) Id est, ceto.

Orator.) *Βάβαξ* est orator, a *βαλῶ*, dico.

476-77. Pipone.) Pipo, avis marina est decora et speciosa: nunc vero Hesionem sic vocat. Caeterum scorpionem, propter caedes; ac lethalem partum, utpo-

(1) In Ajac. vers. 910. (2) Atheniensis ille, saepenumero ab auctoribus cum certo, tum incerto opere laudatus, de quo videas Vossium de Hist. Graec. lib. 3. et Meursium B. Attic. lib. 1. (3) Cirenaeus ille, Callimachi discipulus, qui Ptolemaei Evergetae aetate floruit. Horum ejus Miscellaneorum meminit etiam, praeter Suidam, et Sophoclis Scholiastes, qui in Oed. Col. vers. 1053. primum librum; et ad vers. 42. quartum, appellat. De auctore loquitur ad Laertium Menagius, lib. 2. seg. 59. (4) Mitylenaeus ille *ἐν τοῖς Τρωϊνοῖς*, quod opus, praeter alios, appellant Dionysius Halicarn. lib. 1. Strabo lib. 13. et Stephanus in *Φολίτιον*, alibi-que. (5) Id est, in vastam illam, ut loquitur Lycoph. v. 957. Siciliae a meridie Occidentem versus solitudinem. Ita bene convenit cum iis iisdem, quae narrat in vers. 953. Vide quae nos notavimus in vers. 648. Caeterum antiqui Auctores, e quibus Tzetzes sua hausit, *παρονομαστῶς* Libyae desertum appellarunt hanc magnam solitudinem.

te à ceto deglutitum, Herculem appellat.

478. Secundus autem ad insulam Agrestis.) Constructio ita habet: Agrestis autem mediterraneus Agapenor, suis ille epulis conviva, et ab lupiformibus Nyctimi sectoribus genus ducens (Nyctimum illum quercu natum intelligit) Qualibus Nyctimi sectoribus? Illis scilicet ante lunam natis, cibumque ex glandaria farina confectum sub favilla per summam hyemem torrentibus: secundus a Teucro in insulam Cyprum veniens, aes effodiet.

Agrestis.) Id est Agapenor, venator ille, quatenus genere Arcas, qui homines mediterranei sunt, et venationis studiosissimi. aut agrestis, quatenus agresti Arcades nutrimento utebantur, nempe glandibus, secundum quod proverbio fertur (1) oraculum:

Multi apud Arcadiam vescentes glande viri sunt.

480. Mediterraneus.) Hoc est, Arcadiae, Peloponnesi mediterranei, incola, teste etiam Homero, qui indicans, id eam gentem navibus carere, quod longe a mari absit, sic (2) canit:

Sed tamen has illi dederat rex ipse virorum

Maximus Atrides, nigri quibus aequora ponti

Transiret: quoniam procul absunt Arcades oris,

Aequoreis, nec multa marina negotia curant.

Nepotum quercus.) Arcas, Jovis,

vel Apollinis, ex Callisto, Lycaonis filia, filius, ut (3) Charon Lampsacenus memoriae prodit, quum inter venandum in quamdam ex Hamadryadibus nymphis incidisset in sylvis periclitantem, jam jamque ab fluminis torrente cum quercu, in qua nata erat, perituram, fluvium in alium cursum deflexit, quercumque aggere communivit: quare Nympha, cui nomen erat, juxta Eumelum, Chrysopelia, cum illo re habita, Elatum et Aphidantem genuit, ex quibus Arcades orti sunt, testante his verbis Apollonio:

(4) *Hic tamen iniquam pro parentis sui (Arcadis) pendebat poenam Scelere: Cum enim in montibus arbores solus excideret*

Aliquando, Hamadryadis nymphae neglexit preces,

Quae ipsi, lugens, voce blandiebatur miserabili,

Ne coevam extirparet arborem, in qua multa

Usque saecula degisset....

Vel igitur ob hanc causam Quercus Nepotum ait, vel quod Agapenor a Dryope originem traheret. Dryops autem filius erat Apollinis et Diae, Lycaonis filiae. Hanc enim cum compressisset Apollo, praegnantem fecit, quae enixa, puerum in *δρυοῖς* quercus stipite abscondit: unde Dryops appellatus fuit, et ab ipso, qui circa Parnassum incolebant, Dryopes, sicut (5) Helius innuit illo versu:

Generosi Theodamantis, quem inter Dryopes occidit.

(1) Extat apud Herodot. in Clio pag. 25. et Pausaniam init. Arcadic. (2) Lib. β. Iliad. vers. 612-14. (3) Pythoclis ille filius, historicus, teste Strabone lib. 13. pag. 583. et 589. illustris, et Xerxi aequalis, ut Anonymus ἐν Ὀλυμπιάδων ἀναγραφῇ auctor est ad Olymp. 75. In opere illo, puto, quod duobus libris de urbium origine condidisse docet Suidas. (4) Hi versus, quos affert ex Apollonio, occurrunt quidem libro β'. Argonaut ex 476 ad 481. sed alia prorsus sententia. Nam apud poetam Agenorides Phineus de amico suo, aut, secundum alios, fido famulo, Paraebio loquitur nautis remigibus. Quod porro de Arcade et nympha Hamadryade refert, deceptionem arbitror; atque aliter accepisse, quod de eadem nympha tradit apud ipsius Apollonii Scholiastam cit. loco Charon Lampsacenus, qui non de Arcade, verum de Rhoeco Centauro, loquitur. (5) Nemo alius, quod sciam, hujus auctoris meminit (nihil refert, quod de Helio antiquissimo astronomo fiat mentio apud Diodorum Siculum lib. 5. pag. 227. et Vossium de Scientiis Math. pag. 144.) Cavendum, ne Heliodorus et hic loci designetur.

481. Lupiformium .) Male loquitur Lycophron , nempe quod *λυκομόρφων* , non *λυκαινομόρφων* , deberet dicere : Non enim in lupas , sed in lupos , secundum se , versi fuerunt Lycaonis filii . Caeterum historia , haec est :

Jovis et Niobes filius fuit Pelasgus , cui ex puella Meliboea , vel , ut aliis magis placet , Cyllene nympa , Lycaon natus est . Hic Arcadiae rex constitutus ,

Pluribus conjugis pater extitit quinquaginta liberorum :

Sed impia filiorum propago enata est ,

quorum sunt nomina : Maenalus , The-sprotus , Nyctimus , Caucon , Lycius , Phthiusque et Teleboas , Aemon , Mantinus , Stymphalusque et Cleor , Orchomenusque et alii , qui omneis , uti agebamus , nemini impietate atque insolentia cedebant . Horum nequitiam experturus Juppiter , sumpta hominis mercenarii forma , ad eos accessit , qui invitatum hospitem hospitio exceperunt , ipsique jugulati e conterraneis pueris unus viscera , sacris admixta , apposuerunt comedenda , Maenali , majoris natu fratrum , consilio . Ejus immanitate rei indignatus Juppiter , mensam quidem subvertit eo ipso in loco , ubi Trapezus hodie est in Arcadia locus : Lycaonem vero , ejusque liberos , praeter juniorem Nyctimum , fulmine ictos concremavit . Caeterum , ut regnum Nyctimus adeptus est , Deucalioneus accidit cataclysmus , propter Lycaonidarum , ut nonnulli volunt , impietatem .

Aliter : Juppiter ab Lycaone hospitio exceptus , apud ipsum convivabatur . Hujus filii , ut experirentur , an Deus esset , conciso fratre Nyctimo , ejus carnes aliis carnibus permixtas Jovi apposuerunt . Quare iratus Juppiter , mensam subvertit , ubi Trapezusa urbs hodie est in Arcadia , aliquot Lycaonis filios fulmine perdidit , Arcadium denique assidue fulminavit , donec terra , porrectis manibus , dextraque Jovis apprehensa ,

ejus iram sedavit : Ideo in Arcadia primum manuum porrectionem factam esse ajunt . Alios denique de Lycaonis liberis in lupos commutavit , quos Lycophron nescio , quomodo in lupas mutatos dicat : nisi forte speciem pro specie ponere deberet , nimirum pro *ἀρκετομόρφων* , *ursiformium* . Callisto namque , ut fabulantur , Lycaonis filia , Dianae socia erat in venatione . Cum ea Juppiter , assumpta Dianae forma , consuetudinem habuit , et , ut Junonem falleret , in ursam convertit ; ex cujus concubitu Arcas natus est : unde etiam Agapenor ortum duxit .

Nictimi sectorum .) Vel hoc fabularum Lycophronis commentum : Non enim Nyctimum , sed alium conterraneum juvenem , dissecuerunt , ut cum caeteris (1) Apollodorus ratum facit .

482-83. Ante lunam .) Id primo adnotandum , adverbium etiam , vocali tantum subsequente , τὸ ὕ admittere , quemadmodum et nos scribimus , proptereaque multis indoctorum detrahimus , eorum nobis vitium attribuentibus .

Ante lunam fagineorum panum .) Quoniam proseleni , quasi antelunares , dicuntur Arcades : qui ante novilunium cibum sumebant , glandes igne assantes . Vel quod *προσελαιοί* vocentur conviciatores : *προσελαίν* quippe est conviciari . Apud alios porro pro stultis habentur , quod vetustissimos , et quidem luna antiquiores se esse dictitent . Caeterum ad haec quae pertinet (2) allegoria ita habet , ut Astrologiam , annum , menses , aequinoctium , atque hujusmodi omnia Arcadium rex , vel Atlas Lybicus , adinvenerit , mensibus per lunam computatis : mox Thales inventum expoliverit . Sunt denique , qui dicant , Arcades Diis sacrificare docuisse , primo murem , secundo equum album immolantes , tertio demum folia querna adolentes : unde Pythia :

Multi in Arcadia vescentes-glande vixi sunt .

484. Aes effodiet . Quoniam multae aeris fodinae sunt in Cyprio . Ajt igitur

(1) Lib. 3. cap. 8. (2) Vide Censorinum de Die Natali cap. 19.

tur, quod ex Arcadia in Cyprum profectus Agapenor, in aere conficiendo operabitur: nos vero ita exponimus, ut intelligatur, venturum esse in Cyprum, ubi sunt aerarii fabri. Indecorum quippe, talem ducem aerarium fieri. Sic igitur exponimus, atque orationem per syllepsin, aut charientismum, figuratam dicimus.

486. Cujus patrem.) *Φίτρος*, genitorem significat. Caeterum Agapenoris pater fuit Ancaeus, qui in Calydonium aprum cum exisset, ab illa bellua caesus fuit. Historiam (1) Homerus prosequitur, tangit etiam (2) Soterichus, tradens in Calydoniacis, „*Calydonius aper*, „*in Oeta prius versatus, tum in Aetolia* „*venit Dianae ira, quum Oeneus* „*solitis eam primitiis defraudavit:*

„ . . . (3) *Alli vero Dii epulati erant hecatombas* „.

Propterea igitur Oetaeus appellatus est.

487. Inguinis in virtibulis.) Hoc est: ad inguinis vertebrae corpus saucians. *βελών* autem coxendicis locus est. Hinc quem *βελών* sapientissimus noster Lycophron intelligat, non percipio, aut ipso barbare ac nugatorie loquente, aut nobis ignorantibus. Nam heic quidem in *βελώνι*, *inguine*, Ancaeam vulneratum refert: paullo post autem, *Ferens*, inquit, *certe σφύρον, malleolum*; ac nos contra partes astragalo circumjectas novimus *σφύρον*. Cum igitur *βελών* *σφύρον*, quasi *inguinis-malleolum*, juxta doctissimum hunc poetam, sexcentas pseudohistorias referentem, seque adversum, nec alios tantum, pugnancia milles loquentem, nesciamus, ut decet ignari sumus.

488-90. Cognovit vero miser.) Vel id nugae:

Samio enim Ancaeo flamini

(1) Per Phoenicem Iliad. 1. vers. 535. et seq. (2) Oasites, vel Hyasites, ille poeta et historicus Diocletiani tempore, de quo, praeter Suidam et Vossium de H. G. lib. 2. cap. 16. Reinesium videas pag. 316. Epist. ad Hofmannum et Rupertum. Hujus, quod prosa oratione condidit, operis de rebus Calydoniacis, nemo alius, quod sciam, meminit. (3) Ex Iliad. 1. vers. 531. (4) Vulgo putatur Philosophus ille Stagiritas: quare Fabricius adeundus B. G. tom. 2. pag. 160. cap. 35. Nos vero cum Tzetta etiam ad Hesiodum pag. 3. alium quemdam Aristotelem hunc esse existimamus.

Oraculo vetitum fuit, de vite ne biberet.

Nam huic Ancaeo, Neptuni ex Astypalaea, Phoenicis filia, filio, cum vitem plantasset, uti (4) Aristoteles ille, qui Peplos composuit, memoriae prodit, praedictum fuit a quodam vate, se ex illa vinum non gustaturum. Verum ubi vitis fructum tulit, racemum Ancaeus in poculum tamquam bibiturus expressit, vatemque derisit, calicem ostendens. At ille,

Multa cadunt inter calicem, inquit, supremaque labia.

Tum elato clamore, quod ingens aper regionem devastaret, deposito Ancaeus statim calice, illam in belluam irruit, a qua vulneratus interiit. Noster Lycophron, de Agapenore, Ancaeii patre, Actorisque ex Eurythemide, Acasti filia, filio; deque Calydonio apro id protulit. Sunt tamen, quia Atalantam omnium primam sagitta aprum percussisse tradant.

492-93. Impetu-facto interfecturum est ultus.) Si lectio est, ut mihi placeat, *κτανόντα, interfecturum*, sic construendum: Strepitu impetuque se ferens aper, occisurum se Ancaeam ultus est, illius, juxta Lycophronem, inguini-malleolum certo saucians. Sin contra, *κτανόντα, interficientem*, inepta, deque Ancaeo falsa est. Quippe Atalante feram jaculo ferit, ac Meleager, venabulo in fronte defixo, occidit. Ancaeus igitur nihil in ipsam praeclari edidit, nisi quod, dum securim sustollebat, belluam sauciaturus, ab ea rursum caesus, interfectus fuit. Atque ita quidem se habet de Ancaeo constructio: de Meleagro autem (quod abditissimum est, nostraque cogitatio) in hunc modum: Idem dens, sive aper, strepitu cadens interfectus,

interficiendum Meleagrum ultus est, certo feriens extremum malleolum, sive talum pedemque, saltatoris, id est celerissimi bellatoris.

At enim non quo ipsum feriisset in pede aper id ait, sed lepide et urbane dicit, illum esse ultum, vinctis scilicet ejus pedibus, eoque effecto, ne posset ambulare, quod sic interfectus fuerit. Cum enim aprum interemisset, caput et pellem ejus Atalantae pro insigni victoriae donavit, quod ea prima feram illam vulnerasset; ac suos pertristes ea gratia avunculos, infensoque in se animo ferentes, irarum plenus obtruncavit. Tum mater Althaea, moerore de fratrum caede confecta, fatalem illum, quem reservabat, torrem, in quo extincto filii vita consistebat, in ignem coniecit. Nonnulli autem non titionem, sed olivae frondem fuisse putant, quam cum praegnans comedisset, una cum Meleagro peperit, diligentissimeque asservavit, ut quae a vatibus didicisset, quamdiu illa illaesa servata esset, tamdiu illaesus et Meleagrum futurum: perdita fronde, simul et Meleagrum periturum. Hanc igitur doloris impatiens prae fratrum amissione cum combussisset, ingressaque filii thalamum, eumque, intestinis omnibus exustis, consumtum invenisset, sese etiam vita interfecit. Sic nos construere censemus τὸ πρῶτον, occidentem.

494. Tertius vero.) Aegeus, Pandionis, Scyriive, ut alii volunt, vel, juxta Lycophronem, Phemii, filius, a Pandione autem adoptatus: Athenarum rex, primo Metam, Opletis filiam, deinde Chalciope, Rhexenore natam, uxores duxit: quamquam alibi unam, eamque Autochthen, Persei filiam, uxorem habuisse legerim: nonnulli autem Calliope eam uxorem fuisse memorant. Utrumque vero, cum nulla se prole

augeri videret, timens Pallantem, Nisum, et Lycum, fratres, Pythiam de prole sciscitatum venit, cui Deus ita vaticinatus est:

Macte nova virtute, pedem, qui prominet utri

Ne prius exolvas, quam scandas Palladis arcem

Id oraculum quum non intelligeret, animi pendens, Troezenem ad Pittheum, oraculorum interpretem, profectus est, qui ipsi vino sua opera madenti filiam Aethrae summisit comprimendam; atque ea ipsa nocte cum eadem se Neptunus conjunxit. Caeterum Aegeus, ut Aethrae praegnantem novit, ense et calceis sub concavo saxo abditis, ut loquitur (1) Plutarchus, meminitque et (2) Callimachus, canens:

Ipsam enim (gladium) Troezenae sub rupe cava

Posuit cum calceis . . .

ipsaque Aethra praecepto monita, ut, si filius ex se nasceretur, ubi ad virilem aetatem adolevisset, saxum illi ostendisset, et ad se, sumto inde gladio, indutisque calceamentis, misisset (quod etiam ex voto cessit) Athenas reversus est.

495-96. Filius) Κέλεος, id est, filius gigantis Thesei, qui Aegei scilicet arma sumsit ex cava petra. Vel filius Thesei illius, qui gigantis Aegei arma cepit, quod potius est: Aegeus enim Atheniensis erat, terrigenaque ab Erechtheo. Nonnulli, inter quos etiam (3) Androtion, vel unum ex iis hunc esse dicunt, qui de seminatis in agro Thebano draconis dentibus prosiluerunt. Caetero tertium Acamantem, Thesei filium (a quo mons vocatur Acamas) in Cyprum profecturum ait. Sunt porro, qui non solum Acamantem, sed et ejus fratrem Demophontem in eam insulam venisse tradant.

Cujus aliquando in torum.) (4) Τὸν ἀν-

(1) In vita Thesei ab initio. Conf. Apollodorum lib. 3. cap. 14. (2) In Fragmentis a Bentlejo collectis num. 66. (3) De hoc Androtione, Atticae historiae conditore, Vossium adeas de H. Graec. lib. 3. pag. 160. et Meursium B. Attic. lib. 1. (4) Ita quidem legit Tzetzes: nos tamen, ne figura invito Poeta persisteret, genuinam lectionem ex iis MSS. quos in variantibus proferimus, restituere existimavimus.

tiptosis pro τῷ, id est: Cujus, nempe Acamantis, aliquando clandestinum in lectum veniet juvenca Idaea, sive Laodice. Diomedes enim, ac Thesei filius Acamas, antequam Graeci navigationem susciperent, legati ad Trojanos ierunt propter Helenam. Tum Laodice Priameis, Acamantis amore capta, consuetudinem cum illo habuit, peperitque filium, nomine Muniton. At sibi metuens, Aethrae, Thesei matri, sive Acamantis aviae, infantem tradidit educandum. Trojae namque cum Helena versabatur Aethra, ab Dioscuris Athenis rapta, de quo dicturus est. Rursus autem rapta ab Alexandro Helena, vel ipsa sponte illam comitata fuit: nisi potius haec Aethra Helenae persuaserit, Alexandrum sequi. Huic igitur Aethrae Munitum Laodice dedit educandum, quae nepotis sui Acamantis filium esse cognoscens, sumtum educavit. Capta tandem Troja, agnita ab Acamante, cum ipso discessit, secum ducens et Muniton, quem, ubi in Thraciam ventum est, cum patre venantem anguis morsu perdidit, ut (1) Euphorion auctor est:

Haec illi filium Munitum forma peperit conspicuum;

Sed ipsum in Sithonia, Olynthique palustribus

Una cum patre venantem ingens anguis occidit.

Atque haec quidem ita habent: sensus autem, hujusmodi:

De quinque illis, quos in Cyprum discessuros ait, tertius veniet Acamas, Thesei illius filius, qui Aegei arma ex petra sumsit. Namque (2) Acamas paucis cum navibus ad Thracobisaltas cum venisset, regis illius filia Phyllis ejus amore incensa est, cui etiam pater toto regno dotatam spondit. At cum in patriam reverti velle significaret, tum vero Phyllis cognatique orare atque obsecrare, ne digredi pateretur: qui tamen, ubi reditum jurejurando firmavit, disces-

sit, Phyllide ipsum ad Novem usque appellatas vias comitante. Quo ubi ventum esse, ac disjunctio facta, scrinio amasium donavit, significavitque, sacrum esse illud matri Rheae, vetans simul, ne ipsum aperiret, nisi quando de reditu ad se desperaret. Sic igitur in Cyprum profectus, illic habitavit. Interea praetereunte statuto tempore Phyllis, doloris impulsu, quod se spretam crederet, diras Acamanti imprecata, sibi mortem conscivit. Caeterum Acamas, ubi scrinium reseravit, viso correptus, equum conscendit, quem quum inordinate agitare, periit: siquidem, equo posticis partibus deficiente, delapsus, suum in se gladium infixit, Sui autem Cyprum inhabitant.

Juvenca.) Πόρτις dicitur juvenca: hincque, ejecto τ, additoque vice illius altero ρ, πόρρις. Versus autem choliambus est, quod jambici metri vitium. Exscriptores, vel potius ipse poeta Lycophron, vocem per unicum ρ efferentes, artis Grammaticae ignari videntur; quin et metricae rationis, ut qui nesciant, vel choliambum sub metrum jambicum constitui. Caeterum potius quidem est, pedem claudicare, quam quod ad integrum oratio rudis sit atque imposita. Allegorice tandem πόρριον, sive juvencam, Laodicem appellat.

497. Viva ad Orcum.) Heu Lycophronem! quomodo inconsequentia scribis,

Contraria omnibus, tibi que ipsi magis?

Cum enim (1) supra tuis multum plausibilibus scriptis dixisses:

„Quarum alteram quidem sponte patrius pulvis

„Hians, hiatu absordebit voraginis,

„Videntem cladem propinquam gemituum:

Id est, In voraginem incidet et peribit,

(1) In ejus Mopsopia, de qua videndus Vossius de H. Graec. lib. 1. cap. 16. et Fabricius B. G. lib. 2. cap. 19. pag. 646. (2) Non de Acamante, verum de Demophonte, Thesei filio, haec fertur historia. (3) Vers. 316-18.

Quando pulchre-turritum Ilium
Everterit Graecus exercitus valida
manu.

Haec, inquam, cum praedixisses,
nunc contra loqueris:

Siquidem illam, quae in terrae hia-
tum dilapsa periit,

Ad vitam revocas, moxque ad in-
feros denuo remittis,

Morientem, ut inquis, prae Mu-
niti clade,

Threiciae morsu viperae pereuntis.

499. Crestones.) Crestone Thracia
dicitur, ab Crestone, Martis et Cyrenes
filia.

502. Clam.) $\Delta\nu\acute{o}\phi\omega$ dicit Dorice pro
 $\gamma\nu\acute{o}\phi\omega$, tenebris: Dore enim pro γ , δ
ponunt.

503-05. Cui soli jugum servile.) Piri-
thus et Theseus, alter Jovis, alter Nep-
tuni filius, contracta secum amicitia,
Jovis filiam rapere transegerunt. Rap-
tam igitur Helenam Aphidnas Atticae de-
portarunt, et Aethrae, Pitthei filiae,
Theseique matri, commiserunt. At Dios-
curi Castor et Pollux, Helenae fratres,
Atticam ad sororis raptum ulciscendum
depopulati, Aethram, ad infamiae notam
raptori filio inurendam, captivam ege-
runt: quae vero, rapta rursum ab Ale-
xandro Helena, cum ipsa Trojam di-
scessit, teste (1) Homero:

. . . Cum ea et duae famulae seque-
bantur,

Aethra, Pitthei filia, Clymeneque
formosa.

Quare ipsam *mancipatam* dixit, ut quae
a Dioscuris, ad poenas patrati a filio
sceleris expendendas, in captivitatem du-
cta fuerit. Caeterum loci mens, haec:
Quum Aethra post Ilii eversionem, pa-
tri Acamanti Muniton tradet, tunc Mu-
nitus in Thracia supremum diem obibit.

Atheniensium lupi.) Ἀτταίων λύκοι ,
id est, Athenarum praedones et popu-

latores, iique Dioscuri. Acte autem vo-
cabatur Attica, vel ab Actaeo rege, vel
quod multa pars ejus acte, sive mari-
tima, sit.

506. Quorum testae ovi-ambitus dis-
sectus.) Significatum est superiori loco,
Jovem, sumpta oloris forma, ex ovo,
uti nugantur, illos procreasse, quorum
uterque dimidio putaminis ovi illius pro-
casside utebatur. Attamen Leda, prout
antiquus ille historicus Georgius (2) Ce-
drenus memorat, quum, absente con-
juge Tyndareo, in suburbio prope Eu-
rotam magnifice ornata spatialetur, quo-
dam cum juvene, Cygno nominato, atque
Ederionis, Achaiae regis, filio, adulte-
rata est; unde praegnans, trinam uno
partu edidit prolem, Castorem, Pollu-
cem, et Helenam. Caetero $\sigma\rho\acute{o}\beta\alpha\lambda\omicron\varsigma$,
est ambitus dissectus ovi, seu testae ovi
hemispherium.

507: Caput.) Κόρυς proprie vocatur
cerebri membrana: heic vero pro ipso
capite posita, usum vel (3) Empedocle
in libro, quem de Jurgio composuit,
confirmante illo versu:

Ut multorum quidem cervice-caren-
tia emergere κόρυας capita.

508-09. Cetera namque vermiculis-ero-
sum.) Ὀπίϛ (4) vermiculus est, qui li-
gnis innascitur. Nam ante sigillorum in-
ventum veteres lignis, ab eis vermicu-
lis exesis, obsignare solebant, quod mul-
tis distincta ac terebrata punctis sint.
Sensus autem est: Solam Aethram in
captivitatem, ad poenam pro Helena rap-
ta luendam, agentes, totam Atticam,
tamquam eroso vermiculis sigillo obsi-
gnatam, obibunt. Dioscuri namque,
bellum Theseo pro Helenae raptu infe-
rentes, omnibus in urbe civibus, prae-
terquam uni Aethrae, pepercerunt. Qua-
re eos admirantes Athenienses, Reges,
hoc est, Deos et Servatores appellarunt.

510. Quae quidem ad astrorum gra-

(1) Iliad. γ. vers. 143-44. (2) In suo historiarum compendio tom. 1. pag. 120-21.
Edit. Paris. De eo ejusque Annalibus vide Vossium de Hist. Graec. lib. 2. cap. 26.
et Fabricium B. G. lib. 5. cap. 4. seg. 40. (3) Tragico illo, de quo, praeter Sui-
dam, consule Fabricium B. G. lib. 2. cap. 19. pag. 644. Vide tamen Laërtium in
Empe doclis vita lib. 8. seg. 58. (4) Videndus in voce Hesychius.

us.) Quae quidem beneficia in Athenienses ab Dioscuris collata, ipsos coelo asserent, atque astris accensebunt: Gemini namque in Dioscurorum honorem inter astra relati fuerunt, teste in Oreste per (1) Apollinem Euripide:

Haec est, quam videtis in aëris voluminibus,

Servata nec interfecta abs te.

Ego ipsam servavi, et ab ense

Tuo rapui, jussus ab Jove patre.

Nam, ut Jovis filiam, immortalem oportet vivere;

Castorique et Polluci in aëris voluminibus

Assidebit, nautis salutaris.

Et paullo (2) post:

..... Ego

Vero Helenam ad Jovis aulam adducam,

Vadens per polum splendorum astrorum,

Ubi Junoni Herculisque

Hebae assidens, Dea hominibus

Erit, semper sacrificiis honorabilis,

Cum Tyndaridis, Jovis filiis,

Nautis curans mare.

511. Semideis.) Ἡμιθεὶς et ἡμιθεῖος, notione differunt inter se: ἡμιθεὶς siquidem dicitur, qui animo deficit, jamque semimortuus est: ἡμιθεῖος autem, qui de mortalitate atque immortalitate participat, hoc est, semideus. aut qui alternis vivit et moritur, quo sensu ἡμιθεῖος vocantur Dioscuri; atque historia, haec: Cynortes Hyacinthi fuit frater, pater autem Perierae, ex quo et Perseide, juxta (3) Stesichorum, Gorgophone, Tyndareus, Icarius, Aphareus, et Leucippus, nati sunt. Ex Aphareo et Arene, Oebali filia, vel Arne filia Aeoli, Lynceus et Idas. E Leucippo et Philodice, Inachi filia, Phoebe et Ilaira. Ex Icario et Naidē Periboea, quinque mares, unaque foemina, eaque Penelope, quae postea Ulyssis uxor fuit. Ex Tyndareo tandem

et Leda, Timandra, quam Echemonus duxit, Clytaemnestra, et, ut quidam putant, Helena cum Castore et Polluce: quamquam aliorum opinio Jove natos hos ferat, qui raptas Phoeben et Ilairam, uxorem ambo sunt consecuti. Atque ex Phoebe et Polluce, Mnesileus, sive Mnesinous, et Asineus: ex Castore autem et Ilaira, Anagon, sive Anaxis, et Aulothus, nati sunt.

Has Dioscuri Mesene raptas sibi uxores adjunxerunt. At quum simul cum Ida Lynceoque sociis ab Arcadia boum praedam abegissent, Idae arbitrio dividendam permisere. Tunc ille bovem in partes quatuor partitus, *Qui prior, inquit, portionem suam devoraverit, huic praedae dimidium cedit: posteriori, reliquum.* Quo dicto Idas antevertens, privatam prius, et fratris deinceps partem absumpsit, cumque eo praedam omnem Messenen avertit. Quare Dioscuri, conductis contra Messenen copiis, cum illam, tum aliam bene multam praedam, conviciis dictis, abduxerunt, atque in quercus caudice delituerunt. Verum Lynceus, mortalium omnium perspicacissimus, viso Castore, Idae fratri significavit, qui ipsum interfecit. Tum Pollux, utrumque insequutus, Lynceum quidem confixit hasta; verum ab Ida lapide de Apharei sepulcro disrupto secundum caput percussus, oborta oculorum caligine, concidit. Tum Jupiter, fulmine icto Ida, Pollucem immortalem erat effecturus: qui tamen illud exoravit, ut, itidem ac frater, alternis potius diebus viveret ac moreretur, teste etiam Homero, (4) canente:

Qui etiam infra terram honorem ab Jove consequentes,

Interdum quidem vivunt alternis diebus, interdum rursus

Moriuntur: honorem autem sortiti sunt aequalem Diis.

Dioscurorum historiam vel (5) Stasinus ille, qui res Cyprias carmine conscrip-

(1) Menelaum de Helena alloquentem vers. 1633-39. (2) Vers. 1685-92. (3) Vide ad vers. 113. (4) Lib. 2. Odyss. vers. 301-03. (5) Cyprius ille poeta, atque Homeri, ut quidam volunt, gener, auctor est illius poematis de rebus Cypriis, quod ab aliquibus frustra ipsi Homero attribuitur. Vide Fabricium B. G. tom. 1. pag. 282.

sit, prosequitur, canens :

... Quo tempore Lynceus
Taygeti velox ascendit culmina mon-
tis
Lustravitque oculis quidquid tenet in-
sula magni
Tantalidae Pelopis . Praeacuto lumi-
ne vidit
Hos ambos intra ventrosae robora
quercus ,
Pollucem fortem, et domitorem Castora
equorum .

Geminis .) Significatum fuit superiori loco , tergeminos ex ovo fratres , juxta quosdam , natos esse , Helenam , Castorem , Pollucem . secundum alios vero , non ex ovo , verum ex ipsa Leda : quamquam aliqui Castorem solum et Pollucem ex Leda natos significant , Jove astri specie cum ipsa concumbente ; unde geminos eos vates appellat . postea vero unam ex ovo Helenam .

Lapersiis .) Lapersii , vel παρὰ τὸ πέρσαι τὴν Λάν , ab evertendo Lan , Spartanam urbem : vel ἀπὸ τῆς πέρθειν τὰς λαῆς , a perdendis copiis hostilibus , dicti sunt .

513. Bis-raptae .) Secundo enim rapta fuit , Theseo prius ipsam septennem abducente , ut (1) Hellanicus commemorat : unde Duris Iphigeniae puerperam redditam tradit , quemadmodum (2) supra latius locuti fuimus . Prior igitur ejus raptor Theseus , alter autem Alexander .

Crecis .) Crex avis marina est , Ibi-
di similis , (Ibis (3) autem in Aegypto nascitur) quae sordibus victitat . Callimachus in libro , quem de (4) Avibus

conscripsit , nuptiis celebrantibus sinistrum esse auspiciū ait . Atque Euphorion in (5) Apollodoro :

Variegationem nec nigredinem timuit
Orchilochus Cyzicus ,
Infaustas cui cecinit nuptias inimi-
ca crex .

Creci autem Helenam confert , quod inauspicatas nuptias contraxerit .

516. In Bebrycum .) Trojanam olim terram Bebryces habitaverunt , unde etiam Bebryciam ipsam appellant , ut et illud :

(6) Servans antiquam Bebrycum haereditatem .

Sunt , qui velint , adverbium heic comparativum ὤς , sicut , deesse , ut sit : *Tamquam in Bebrycum litus proiciunt* , utpote qui prius ceteris cum Argonautis tunc navigarint , quum Amycum , Bebrycum regem , in pugilatu vicerunt . Dio Coccejanus Narbonenses vocat Bebrycas , ita scribens : (7) *Qui olim Bebryces appellabantur Narbonensibus attinet Pyrenaeus mons , qui Iberiam a Gallia dividit* .

Litus .) Ἐκβατηρία , id est , egressionem , litus .

517. Neque ii leonibus .) De Aphareï liberis Ida et Lynceo loquitur , ac leones Dioscoros appellat . Sententiam autem supra latius aperuimus .

519. Bellona .) Enyo , sive Bellona , Junonis epitheton est , ab ἀνύω , occido , tamquam bellicosa , Ἀνυὼ et Ἐνυὼ . Atque ita quidem fabulose : allegorice vero est quae omnia ἀνύει , sustentat ac perficit . eadem quippe , quod promiscuus beneque temperatus aer .

Tritonia .) Id est , Minerva , juxta

(1) Milesium appellare puto ἐν ταῖς ἱστορίαις , quas Athenaeus laudat extremo lib. 9. Nisi Lesbium malis intelligere ἐν τοῖς Τρωϊκοῖς . Caeterum videsis et Plutarchum in vita Thesei pag. 30. Edit. Lond. (2) Ad versum 103. (3) Consule C. Gesnerum de Avibus lib. 3. pag. 567. (4) Callimacheus iste de Avibus liber laudatur quoque Athenaeo lib. 9. pag. 388. 394. 395. Scholiast. Apollonii in lib. 1. Etymologo in Πέλεια , et Aeliano Hist. Anim. 905. Vide fragm. a Bentlejo collecta pag. 349-50. (5) Istud Euphorionis Chalcidensis opus laudatur etiam Apollonii Scholiastae ad lib. 1. vers. 1063. Parthenio Erot. cap. 28. Harpocratiōni , et Suidae in , ὁ κἀτῶθεν νόμος . Vide Reines. ad Daum. Epist. 85. pag. 215. (6) Ultimus Poematis hujus versiculus . (7) Fragmentum , quod extat apud Valesium pag. 773.

fabulam, eo quia in Tritone, Libyae fluvio, ἐγγυήθη, nata est, sicut et Homerus (1) ait:

. Jovis filia, nobilissima Tritogenia.

quamvis haud fabulose, ut Aeschylus:

(2) Seu circa fluentem genitalis seminis,

Tritonis, in locis regionis Libycae.

Aut igitur ob hanc causam, aut quod, juxta (3) Callisthenem, in τρίτη, tertia mensis die nata sit: ideo ea dies apud Athenienses Minervae sacra. aut ut ἐκ τῆς τρίτης, sive ex Jovis capite, edita, τρίτοῖ caput apud Boeotios significante. vel quod eadem sit ac luna, quae ab interlunio τριτάτα, triduo apparet. vel quod eadem sit atque animus, qui tripartitus est: habet enim iracundiam, cupiditatem, rationem. vel quod eadem atque aër sit, qui τρίτος, triplex gignitur, inque ver, aestatem, hiemem mutatur: antiquitus namque tripartitum erat tempus. vel quod eadem sit ac prudentia, quae ἐκ τῆς τρίτης, sive ex capite, nata, negotium facessit inimicis. vel denique quod, auctore (4) Democrito, tria haec gratificetur hominibus, ut bene consulant, recte judicent, rite agant.

520. Boarmia.) Boarmia dicta est Minerva, παρὰ τὸ συναρμόσαι βόας, seu ab jungendo boves ad aratrum: eadem siquidem est, uti aiebamus, ac prudentia. Eo autem nomine a Boeotis colebatur. Ac Longatis similiter: Longas enim locus est in Boeotia. Homoloidis appellatione vero apud Thebanos cole-

batur: Homoloides namque Thebanae portae, ab Homoloide, Niobes filia.

Potens.) Βία, id est, Potens.

521. Mercenarii,) Χειράναυτες sunt qui διὰ τῶν χειρῶν, manibus operantes, sibi victum quaeritant; ac qui, juxta fabulam, extruxerunt moenia Trojae. Caeterum de Neptuno et Apolline sermo est, atque historia satis nota. Allegoriis autem, utpote multis, iisque inutilibus, supersedendum hic est. Modo illud innuendum nobis, tum quidquid extruitur, tum quae ad id efficiendum materias necesse sunt, solari calore concotioneque, necnon aquae mixtione ac temperatura, indigere.

Gemini.) Perispomeno signanda vox. διπλὸς, duplex, autem prior ac simplex, a quo διπλοῖ cum oxytono.

522. Drymas.) Sic apud Milesios Apollo vocatur.

Prophantus.) Neptunus ab Thuriis appellatur.

Cromnes.) Cromna, locus Corinthi est. est et Paphlagoniae urbs, in qua Neptunus colebatur. Caetero (5) Herodotus plane negat, Neptunum et Apollinem Trojana moenia extruxisse, sed censet, Laomedontem pecuniam illorum sacrificiis dicatam in civitatis muros aedificandos insumsisse.

523. Regi perjuro.) Id est Laomedonti, quod quum promississet recepissetque jurejurando Herculi, se illi immortales equos, id est, praestantissimos generosissimosque, pro Hesione è ceti faucibus servanda daturum, accepto po-

(1) Iliad. d. vers. 515. (2) Hi duo a Tzetza laudati versus tamquam Aeschyli fragmentum accipiuntur. Nos vero ad Eumenides attinere, ibi versus 292-93. inverso ordine circumferri, locum denique ex Tzetza restitui posse, existimamus. (3) De hoc Callisthene Olynthio, ejusque scriptis videndus Vossius de Hist. Graec. lib. 1. cap. 9. et Meursius in B. G. lib. 2. nec non ad Chalcidium pag. 33. (4) In deperdito de Tritogenia, sive de Prudentia, libro. Videsis in Laertii librum 9. Menagium, pag. 413. qui totum hunc Tzetzae locum in testimonium recitat. (5) Frustra in Herodoti Musis quaeras hoc historici judicium, nec mirum propterea tibi videri debet. Complura enim Herodoti loca apud antiquos scriptores offenduntur, quae in libris, quales hodie habemus, non extant, ut Vossius quoque testatur Colomesio pag. 121. An vero existimandum sit, ea loca ad Assyriam aut Libycam, quas lib. 1. cap. 184. et lib. 2. cap. 161. promisit, historiam pertinere, an integrioribus Musis usi fuerint veteres, non facile dixerim.

stea beneficio promissumolvere dene-
garit. Male autem ait, κοῖραν, quum
τυράννη aut βασιλεῖ dicere debebat: Κοί-
ρανός enim dicitur herus, dominus. τυ-
ραννός, violentus rex. βασιλεύς autem,
legitimus ac justus. Differentiam hanc in-
nuit etiam Orpheus, sic in Dodecaeteri-
dibus canens:

(1) Erit porro quidam vir, vel dyna-
sta, vel tyrannus,

Aut rex, qui tunc in altum coelum
ascendet.

526. Canastraeum.) Canastra, pro-
montorium est, Macedoniae Thraciae-
que confinium, prope quod Gigantes in-
coluerunt. Propter generositatem autem
Canastraeum modo vocat Hectorem;
ideoque ipsum indigenam quoque dicit.

527. Hostium obicem.) Id est, pro-
pugnaculum contra hostes.

528. Ac primum.) Protesilaum in-
tellige. Is enim primus de navi in Tro-
janum litus desiliens, ab Hectore inter-
fectus fuit.

529. Cupientem.) Μαῖμῶντα, hoc
est αἰμῶντα, sive sanguinem sitientem,
ab ipsoque literae μ additione, μαῖμῶντα,
cupidum, flagrantem, appetentem.

Pecorum perniciem.) Id est, Graeco-
rum perditorem. Ποιμνίων, pecorum,
autem dixit, eo quod regem Poeta ποιμέ-
να, pastorem, vocet; ac ποιμνία, gre-
gem, qui ipsi subjectus est populum.
Sunt tamen, qui heic ποιμνίων legant,
ut sit, eorum, qui Trojanos pro rapta
ab Alexandro Helena ultum veniunt.
ac demum qui locutionem, ποιμνίων ἀλά-
στορα, pecorum perniciem, de Protesilaio
accipiant, exponantque, Trojani gregis
perditorem: sed de Hectore eam acci-
pere potius est.

530-31. Cujus sane aliquando bellico-
sus.) Oraculum editum fuit Graecis, pri-

mum illum interemptum iri, qui prior de
navi desiliens, Trojanum litus calcaverit.
Itaque Protesilaum primum egredientem
Hector obtruncavit, teste (2) Homero:

. . . . Eum enim interfecit Darda-
nus vir,

De navi multo primum Graecorum
desilientem.

Atque etiam Sophocles in (3) Pastoribus,
cui vel (4) Democritus ille Scepsius suf-
fragatur, ab Hectore Protesilaum inte-
remptum memorat. Caeterum constru-
ctionis hyperbaton ita habet: Cujus ali-
quando hastam Circus audax primum com-
movebit, veloci saltu prosiliens, hoc
est, exiliens primus et excitans. Deni-
que Circum audacem Protesilaum vocat.

532-33. Graecorum praestantissimus.)
Id est Protesilaus. Graeci autem prius vo-
cabantur Graeciae incolae, postea vero
Hellenes ab Hellene dicti sunt.

Cui jampridem.) Cui nempe ex an-
tiquo fato sepulcra parat accommodum
Doloncorum lapidosum tumulosumque
litus. Dolonci populi sunt Thraciae, ab
Dolonco, Saturni ex Thrace filio, dicti.
Est demum Cherronesus Thraciae, ubi
tumulatus Protesilaus, quasi Deus ab in-
digenis colebatur.

534. Mamillae-in-modum.) Ceteri
quidem ἡ Μαζυσία, Mazusia, legunt
cum articulo, dicuntque, eam Eleuntis
promontorium esse. Nos vero μαζυσία
exponimus, quae mamillae similitudi-
nem habet, sive quae ita prominet, ut
mamillae speciem referat.

Cherronesi cornu.) Id est, promon-
torium. De ipso autem Cherroneso lo-
quitur.

536-37. Drymnius Deus.) Nempe
Juppiter, qui Drymnii cognomine a Pam-
phylis, Promanthei a Thuriis, Aethiopis
denique ac Gyrapsii a Chiis, colebatur.

(1) Istud de genethliaca Orphei aut Onomacriti Dodecaeteride fragmentum ex-
hibet Joseph. Scaliger. Can. Isagog. pag. 182. (2) Iliad. β. 701-02. (3) Videndus
in Athenaeum Casanbonus, qui lib. 7. cap. 4. titulos Tragoediarum Sophoclis (tres
eo nomine poetae, et quidem Tragici, extiterunt) collegit, et κατὰ σκεῆτον
digestos Lectori subiecit. Itidem et Meursius in Sophocle suo. (4) Troezenium
illum arbitrarer, cuius libellum κατὰ σκεῆτον, appellat Diogenes in Empedocle
lib. 8. seg. 74.

538 43. Qui, erronem.) Qui quidem Juppiter gravem in mediis congressibus colloquiisque suscitabit tumultum, quando vagum hospitem (de Alexandro loquitur) noxium illum saevumque accipitrem (propter raptum) hospitio susceperint Dioscuri atque Apharei filii, qui gravia et rejicienda sunt passuri. Quando tandem? Quum, diximus, Alexandrum excipient, placabuntque epulo Cerealibusque libationibus morosum Cragum, sive Jovem. De caetero horum verborum summa haec est: Cum Menelaus Paridem hospitio excipiet, tunc dissensiones atque inimicitiae orientur inter Idam, Lynceum, ac Dioscuros pro Leucippi filiabus Phoebe et Ilaira, quas Apharidis jam desponsatas cum rapuisent Dioscuri, proelium illi instituerunt. Rapiente autem Alexandro Helenam, Dioscuri, eo bello distenti, Trojam proficisci non poterunt.

Hospitem.) Ὀρθάγην, hospitem ex dialecto valet. Est etiam Orthages daemon Priapejus juxta Venerem. Caeterum Ὀρθάγην vocat Alexandrum, ut aut raptorem, aut libidinosum, ab ὀρθῶ, *arrigo*.

Ex 539. Aquilam.) Καταρράκτηρα, id est, rapacem avem.

Ex 540. Qui gravia et aversanda.) Qui nimirum Apharei filii Dioscurique: Quando enim Dioscuri Alexandrum receperunt lare, discordia eos inter mota est, propter Leucippi filias Phoben et Ilacram, secundum Lycophronem: meo vero ceterorumque judicio, boum caussa, ut supra latius dictum est. Sic utique dissidentibus ipsis, raptam Alexander Helenam, ut vult Lycophron, Trojam avexit.

Ex 542. Implacidum Cragum.) Jovem intelligit, quod eorum sacrificia fastidiverit: quoniam ceteris Diis sacrificantes, ipsum sunt obliti: quare dissensionem inter eos contentionemque excitavit. Cragus Juppiter in Lycia colebatur.

544. Mordicus.) Ὀδᾶξ proprie quidem est *mordicus*, hic autem loci sonat, *ore*.

546-46. Patruelles.) Ἀυτᾶνέψιοι,

ἀνέψιοι, et ἐξάδελφοι dicuntur fratrum filii. Erant autem patruelles Dioscuri Apharidaeque ad hunc modum: Tyndareus, Aphareus, Leucippus, et Icarus, fratres erant, Oebalidae: atque hisce hi liberi nati sunt, Tyndareo videlicet specie tantum, Jove reapse procreante, Dioscuri Castor et Pollux: Aphareo, Idas et Lynceus: Leucippo demum, Phoebe et Ilaira. Caeterum constructio ita habet:

Ἀὐτίς δέ, id est, posthac, vel postea, post convicia nimirum, patruelles Apharidae pugnabunt adversus violentos fures raptoresque cognatarum, id est, contra Dioscuros. Quid tandem ipsis bellum inferent? Quippe qui velint consobrinis avibus Phoebae et Ilaeirae auxiliari in nuptiis, ulciscique connubium sine dotalibus muneribus conjunctum. Ea enim gratia Lycophron bellum inter Apharidas et Dioscuros ortum censet. Exprobratos ab Apharidis Dioscuros tradit, ut qui non persolverint de more socero sponsalia dona pro Leucippi filiabus. Hinc ipsos boves Aphareos clam ablatos ad Leucippum sponsalium loco attulisse: unde ipsis bellum. Nugatur vero, quum historia ita habeat, ut supra relata est. Tunc enim Dioscuri liberos, quos memoravimus, ex Leucippi filiabus jam susceperant; idque cacozelum, ipsos tanto post tempore de jugalibus donis exprobrari. At prorsus tamen tamquam de puellis sine sponsalibus muneribus nuper raptis hoc ait; hinc ergo nugatoria plane oratio: diximus quippe, tunc Dioscuros jam filios ex illis suscepisse.

550. Cneceorum fluentum.) Nempe Laconiae fluvius, Oenus postea dictus, ad quem pugna ab Dioscuris Apharidisque, quos aquilas vocat, commissa fuit.

552. Incredibilia.) Hoc ait, quod paradoxum videretur, eos inter se pugnare, quum essent patruelles.

Pheracis.) Id est, Laconibus: Pherae namque, Messeniae, sive Arcadiae, urbs. Arcadia autem, Laconum.

553. Alter quidem cornu.) Hoc est, Idas quidem cornea hasta cavum quer-

cus truncum feriens, geminorum, id est, Dioscurorum (gemi namque nati erant) alterum interfecit. Castorem intelligit, quem et leonem appellat, ut taurum Lynceum propter visus perspicacitatem. Ferunt enim, vel terram oculorum acie penetrasse: quamquam id Lynceo Aegypti filio tribuatur, quod plurium metallorum fodinas invenit.

556. Alter rursus venabulo.) Hoc est, Pollux autem, venabulo tauri, si-ve Lyncei, latera perrumpens, ad solum eum prosternet, hoc est occidet.

558. Vulnus intrepidus Aries.) Idas nimirum alterum vulnus in Pollucem infligit.

Aries infligit.) Extrinsecus oportet sumere adverbium comparandi *ὥς*, *veluti*, ut sit: *Tamquam aries cornu-infligit*. Arietem vocat Idam; ac verbum *ἐγκρούσεται*, *obarietabit*, ab arietibus per metaphoram effert: Solent enim arietes concertantes, in se arietare, quod proprie designat τὸ κρούπτειν, (1) Theocrito teste:

... *caveto, ne te κρούσῃ, cornu-feriat*.

560. Simul autem ferrum.) Pollux et Castor, ut superius ex poeta novimus, in cavo quercus stipite se absconderunt. Hinc Idas, illato vulnere, Castorem interemit, quod mox in Lynceo Pollux praestitit. At Juppiter Idam, lapidem de patris Apharei sepulcro in Pollucis caput intorquentem, atque ipsum obtenebrando perimentem, fulminavit. Aliter: Amyclus, Pherarum rex, praecelsum sibi bustum excitavit. Ex hoc sumto lapide Idas, Pollucem prostravit: quare ab Jove fulmine ictus fuit.

561-63. Quorum vires unius.) Marpessam, Eveni filiam desponsatam Idae, amore captus Apollo cum rapuisset, armis ab Ida est petitus. Ferunt igitur, decertantes ambo, pares in sagittaria arte evasisse. Hinc Jovem Mercurio misso demandasse, ut, quem Marpessa eli-

gebat, ei ambitam feminam concederet. Illam, quem demum eligeret, interrogatam, Idam Apollini anteposuisse, veritam, ne, senescens, neglectui ab Apolline haberetur. Ait ergo, neque Apollinem Idae virtutem contempsisse, ejus in pugna cornu recurvantis, hoc est, arcu pugnantis, uti et Homerus testatur, (2) canens:

Idaeque, qui fortissimus inter terrestres fuit viros

Sui aevi: utique contra regem sumpsit arcum

Phoebum Apollinem, pedibus-elegantis gratia nymphae.

Sciastes et Orchieus vocatur a Laconibus Apollo: Telphasius autem a Boeotiis.

567. Atque horum quidem nobis.) Id est, Apharidarum et Dioscurorum sopiet fatum hastam, hoc est, occumbentes, Trojam non aggredientur, teste etiam (3) Homero:

Sic ait: hos autem jam continebat alma tellus

In Lacedaemone istic, dilecta in patria terra.

570-76. Quorum neque Rhoeonis filius.) Staphylo, Bacchi filio, filia nata est Rhoeo, quicum rem habuit Apollo. Hoc cum cognovisset Staphylus, filiam capsae inclusam in mare dejecit. At ipsa in Euboeam ab undis delata, inque litus ejecta, ex capsula exiit, ac quoddam antrum ingressa, filium enixa est, quem Anium nominavit, quod sua gratia *ἀνισθῇ*, *afflicta fuerit*. Hunc Apollo in Delum detulit, qui, Dorippe in uxorem ducta, Viniferas procreavit, Oeno, Spermo, Elaidem, quibus Dionysus illud concessit, ut, quandocumque vellent, vinum, frumentum, oleum, pro suorum notione nominum, acciperent. (4) Pherecydes autem tradit, Anium Graecis ad suam insulam appulsis suasisse, ut ibi apud se novenos annos remanerent; datumque ipsis a Diis, ut decimo Ilium anno expugnatum everterent (oraculum quippe editum fuerat

(1) Idyll. 3. vers. 5. (2) Iliad. 1. vers. 554-56. (3) Iliad. 7. vers. 243-44. (4) In Historiis. Vide ad vers. 175.

Graecis , se Trojam decimo anno capturos) Pollicitum ad haec , commeatum copiis ab suis filiabus usque sustentum iri . Horum meminit et qui res (1) Cyprias carmine complexus est .

Quorum neque Rhoeonis filius .) Quorum nempe ardorem ne Rhoeonis quidem filius cohibebit , novenne leniens tempus : jubens ipsos oraculis signisque persuasos in insula Delo manere : dicens ad haec , treis ejus filias beatam annonam omnibus , scilicet Graecis , praebituras , quicumque patienter sustinuerint , in Cynthio promontorio , prope Inopum fluvium , commorari . Si vis , dicas : ἔλκοντες , id est , bibentes de Aegyptio lactice : aut πέλας Ἰνωπῆς ἔλκοντος , prope Inopum trahentem aquam , nempe Nili , quem Tritonem appellat .

Ex 574. Dicens .) Verbum ἴσκω , (2) Homerus quidem de assimilando , Lycophron autem de dicendo , usurparunt .

Cynthia .) Cynthus , mons Deli , unde Apollo Cynthius vocatur .

Ex 575. Inopum .) Inopus , Deli fluvius est , qui tum excrescit , quum Nilus Aegyptum irrigat : ex quo dixerunt , ipsum ex Niliacis aquis per quosdam occultos meatus impleri .

Ex 576. Tritonis .) Id est , Nili , quod τρίτον , ter transnominatus sit : Prius enim Oceanus appellabatur , postea Aegyptus , tertio denique Nilus dictus fuit : quare Tritonem ipsum vocat .

577. Problastus .) Nempe Bacchus , quoniam quum βλαστάνουσιν , pullulant vites : vel quando τὰς βλάστας , sarmenta abscissuri sunt , aut vineas deputaturi , tunc ipsi sacrificant .

Audax .) Eo quod impudentes atque inverecundi sint ebrii .

578. Moliti frumenti .) Id est , Cerealis frugis , sive tritici .

579. Vinum .) Χάλις et ἔρπιν merum designant . χάλις quidem , παρὰ τὸ χαλᾶν τὴν ἰνα , seu ab relaxando robore , dictum : ἔρπιν autem ex eo , quod ἔρπον-

τας , reptabundos faciat immodice πίνοντας bibentes : quare etiam Aegyptii vinum ἔρπιν appellant . Caeterum Hippo-nacteae sunt eae voces ; canit enim :

Parum sapiunt qui χάλιν , merum bibunt .

Et rursum alibi :

Ipsae autem à vestigio veniens tribus cum testibus ,

Ubi τὸν ἔρπιν , vinum tenebrae vendunt ,

Virum inveni tectum reficientem .

580. Zarecis .) Zarex , Carysti Carycive , Chirone nati , fuit filius , qui Rhoeonem , Staphyli filiam , postquam cum Apolline rem habuisset , uxorem duxit , suscepitque ex ipsa duos liberos . Caetero sicut Theseum memorat Aegei filium , Herculem Amphitryonis , Tyndari demum Castorem et Pollucem (quamquam alibi palam Jove natos profiteatur) sic et Anium dicit Zarecis filium , non natura , Apolline aliter procreante , sed adoptione . Perinde et Anii filias , Zarecis neptes vocat , quum essent Apollinis , quod Zarex Rhoeonem in matrimonium duxerit .

Neptes .) Ἐγγονον cum ἡ ceteri filium exponunt : ἔγγονον autem cum γ , nepotem . Nos vero è contrario , nepotem quidem , ἔγγονον , tamquam ἐκ τῆς γόνος γόνον , sobolem e sobole : filium autem , ἔγγονον cum γ efferimus , uti ἐγγοννθέντα , ingeneratum .

Palumbas .) Phaps , avis est genus : heic vero sic Viniferas appellat .

581. Quae et exercitus .) Agamemnon , Graecis fame laborantibus , Viniferas per Palamedem accersiit , quae , ubi in Rhoetium venere , ipsos saturarunt .

Extraneorum canum .) Id est , Graecorum , propter impudentiam , eo quia extranei licet , tamen impudenter agebant : aut quod non essent omnes conterranei .

583. Sithonis ad filiae .) Sythonis , Martis ex Achiroe , Nili filia Proteive ,

(1) De hoc poemate , de cujus conditore mire dissentiunt veteres auctores , videndus post Salmasium ad Solin. pag. 598-99. Edit. Traject. Joh. Meursius in Cypro lib. 1. cap. 1. (2) Ut , puta , Iliad. λ. vers. 798.

juxta quosdam, nati, filia fuit Rhoetea, a qua Rhoeteum, Trojae promontorium, nominatum est. Pollicitus fuit igitur Anius Graecis, inquit, decimo se anno in Rhoetium filias simul emissurum. Haec quidem jamdiu Parcae aëreis fuis nent stamina.

584-85. Aereorum.) Χαλκίων, *aereorum*, est, durorum. σρόμβων, *trochorum*, est, fusorum, παρὰ τὸ σρέσθαι, sive a torquendo. ἐπιρροίζῃσι, quod valet *urgent*, dictum est pro nent. Senes denique virgines vocantur Parcae.

586-88. Cepheus autem et Praxander.) Cum superiori loco quinque in Cyprum venturos fore significasset, ac trium tantum meminisset, nunc ad duo reliquos transit, et Cepheus, inquit, ac Praxander, non reges, sed ignobiles, quinti illi, qui nimirum quinum, quos diximus, virorum explent numerum, quarti in Cyprum venient: Nam primus Teucer, secundus Agapenor, tertius Acamas, quarti demum hi duo simul, complentes, uti ajebamus, quinarium numerum. Caeterum quaerent aliqui, cur non hos etiam symbolice lupos, vel pardos, vel dracones, aut alia hujusmodi appellatione appellet? etenim, oblique in omneis ea nomina usurpante, plane istos vocando declaravit. At respondendum, propter gentilitiam virorum obscuritatem coactum esse, eorum nomina proferre: In Homérico enim Catalogo ipsi non censentur. Erant autem oriundi, Cepheus ex Achaia, ex Lacedaemone Praxander, qui sic in Cyprum appulerunt, ut Philostephanus (1) auctor est.

589-91. Golgorum.) Golgi, locus et urbs Cypri, Deae Veneri sacra: unde Praxander erat, ducens Lacedaemonias copias Therapne, Laconia urbe.

Alter autem.) Id est, Cepheus autem ab Oleno Dymaque, Achaicis urbibus, exercitus ductor. Τὸ θάτερος, ab ἄτερος, *alter*, factum est. Quod si ab ἑτερος esset, θᾶτερος legeretur.

Buraeorum.) Βυραίοισι dicit pro Βυραίων, *Buraeorum*. Circa haec oppida, nimirum Therapnam, quae quidem Laconiae est urbs, Olenum Achaiae, ac Dymen, urbem pariter aut regionem Achaicam, prius constitit ingens nubes, acciditque Deucalioneus cataclysmus: postea vero per terraemotum marinis fuerunt undis involuta, ut Eratosthenes (2) tradit. Meminit et Callimachus, (3) canens;

Buraque, Dexameni Oeniadae bubile.

Atque in Thebaide Antimachus:

(4) *Sic ambo minati estis, ut Cauconidem Dymen*

Ambo diripistis Eleorum duces.

592-94. Alius Argyrippam.) Expulsus Diomedes a patria sua Aetolia, urbem Argyrippam, Argos Hippium interpretatam, extruet, Dauniorum, hoc est Calabrorum, possessionem prope Ausoniam, sive Italicam, Phylamon, acerbam sodalium suorum conspicatus sortem, avibus-mixtam, alatum: nempe, intuitus suos socios (5) Diomedes in aves mutatos. Caeterum cacoplaston est schema: Mortuo enim Diomede, in erodios socii conversi fuerunt. Igitur quo pacto inquit, *Conspicatus*? Vocatur insuper ea figura empsychon, sive animatio, atque Idolopoeja, quasi imaginum repraesentatio.

595-97. Qui marinam vitam.) Qui nempe Diomedis socii, in erodios, aut laros conversi, marinam mansionem, piscatorum more, laudabunt, pulcroculis oloribus quoad δομὴν, sive δέμας

(1) In libro, quem de Cypro conscripsisse testatur etiam Clemens in Protrept. tom. 1. pag. 51. Edit. Ven. Vide quae nos ad versum 447. (2) In Γεωγραφικαῖς deperditis, de quibus videndus, praeter alios, Fabricius B. G. lib. 3. cap. 18. (3) Hymn. in Delum vers. 102. (4) Id ipsum Antimachiae Thebaidos fragmentum refert in suis ad Stephanum v. Δύμη commentariis Berkelius, licet a se non nihil infectum, dum sanasse putat. Caeterum de poemate videas Kuster. in Suid. pag. 224. (5) De eo avium genere videndus Gesnerus de avibus lib. 3. pag. 381.

per metaplasmm, *corpus*, assimilati. 598-602. Rostris.) *ῥάμφορ* dicitur aduncum avium labrum, sive rostrum, ut et Callimachus:

(1) *ῥάμφορ* rostro vultur adunco laceravit cadaver.

Sequens autem, ita habet: Rostris porro ovas piscium, vel pisces ipsos, venantes, cognominem ducis sui, hoc est Diomedeam, habitabunt insulam, prope editum collem, theatro similem (theatrumformem dicit, vel quod theatri similitudinem referat locus, in quo versabantur, vel quod rotunda sit insula: theatri enim schema, orbiculare ab geometris effertur) compingentes in duris solidisque fissionibus densos nidos, imitatione Zethi, qui cum fratre Amphione Boeotias Thebas muro cinxit.

603-06. Simul porro ad venationem.) Is sensus, atque constructio, planissime habent; quare ad Diomedeam historiam convertendus stylus:

Diomedes, Argos suam patriam, post Trojam captam, reversus, uxorem Aegialeam cum Cometa, Stheneli filio, impulsu Veneris, ut, vulnus sibi in Trojanano bello illatum ulcisceretur, adulterantem quum invenisset, ac vitam ab ipsa conjuge esset amissurus, tunc quidem, ad Argivae Junonis aram confugiens, servatus est: mox vero in Italiam discessit, atque adeo in Dauniam, gentis barbarae, in qua Daunus regnabat. Is, obsidione pressus, Diomedis auxilium imploravit, pollicitus, se regionis partem illi daturum habitandam. Tum Diomedes, suppetiis latis, partaque Dauniiis victoria, urbem condidit Argyrippam, sive Hippejum Argos. Postea Daunus optionem ipsi concessit, universamne praedam accipere mallet, an totam hosticam regionem, arbitro ad hoc electo Alaeno, notho Diomedis fratre, atque Evippes, Dauni filiae, amore saucio,

qui Dauno terram, spolia Diomedis, adjudicavit. Quare iratus Diomedes, imprecatus est, agros non posse seri, satosve fructum non producere, ni quis de suis consanguineis conterraneisve eos seminaret: et cippos, quos ipse statuerat, neminem dimovere posse. Tandem a Dauno obtruncatus fuit, ac lugentes eum socii, in aves similes oloribus sunt mutati: aves, quae Barbaros cavent, adeo vero apud Graecos familiariter versantur, ut ex ipsorum manibus cibum sumant, subeantque sinum. In insula autem Diomedea ab Diomede vocata degunt; sicque, ac si urbem incolerent: Diluculo namque locum alis proluunt, proluentesque venatum eunt, praedam, quam congerunt, inter se partientes.

Caeterum sita est Diomedea insula prope Jonium sinum et Adriam: Nam Japyges Apulique juxta mare Jonium habitant. Gentes Apulorum, secundum (2) Dionem, Peucetii, Pediculi, Daunii, Tarentini, et Cannenses. Diomedis campus est circa Apuliam Dauniam. Mesapia et Japygia, postea Salentiae, denique Calabriae nomine venit. Urbs Diomedis Argyrippa, Arpi ab Apulis transnominata est.

Quod in praesentia tradit Lycophron, sterilescente ob Diomedis diras Dauniam, Daunios, accersitis Diomedeis civibus, ac vivis solo afflictis, terram foecundam reddidisse, nugae sunt: (3) Tempore siquidem Fabii Maximi Verrucosi non Daunii, sed Romani hoc fecerunt, Graecum et Gallum androgynum in medio foro defodientes ob metum quodam ab oraculo incussum, quod Graecum et Gallum urbe potituros significarat.

Ex 607. Et cinnos ex manibus.) *κρίμνον*, hordei species est: heic vero de cinni defluvio ponit, ut et Callimachus:

(4) *Ἐκ κρίμνονος*, liquorem cyceonis humi destillantem.

(1) Bentlejum adeas in fragm. 388. (2) Fragmentum, quod inde collegit Valesius, habes tom. 1. pag. 4. Edit. Dionis Hamburg. (3) Id Valesius, Zonarae, credo, auctoritate nixus, tamquam Dionis Coccejani fragmentum profert, licet auctor neque hic, neque ad vers. 1056. ubi hac de re iterum, laudetur a Tzetza. (4) Fragmentum apud Spanhemium num. 56. et Bentlejum num. 205. pag. 388. occurrit.

Ex 608. Gannientes.) Κνυζόμενοι, id est, dolentem vocem emittentes, obscure vociferantes. Caeterum de brutis verbum proprie ponitur.

610-14. Troezeniae autem vulnus.) Troezen Phaedra templum Veneri pro Hippolyti amore dedicavit, teste illis verbis (1) Euripide?

. Et propter Hippolytum

In posterum dici voluit Deae templum fundatum fuisse.

Venus autem, prout (2) Mimnermus tradit, ab Diomede vulnerata, illud effecit, ut Aegialea, praeter alios bene multos adulteros, cum Hippolyto etiam Cometaque, Stheneli filio, scortaretur. Diomedes interim, Argos reversus, insidiisque ab ipsa conjuge petitus, ad Junonis aram confugit, noctuque cum sodalibus suis aufugiens, in Italiam venit ad regem Daunum, a quo per insidias vitam amisit.

Caeterum constructio et sensus, hujusmodi: Vulnus autem illud, quod Veneri Diomedes infligit, erit ipsi causa vagi erroris, graviumque calamitatum, quando audax illa, libidinosaque canis, nempe uxor Diomedis Aegialea, furiose irruet ad concubitus. Ipsum vero neci paratum, Hoplosmiae, sive Junonis, templum servabit a morte.

Ex 613. Ara.) Τύμβον vocat aram, ut et illo loco:

(3) Ille vero juxta Agamemnonis τύμβον, aram domitus.

Duris (4) etiam in libro, quem de Ceraminibus concinnavit, altaria, τάφους

appellari scribit.

Ex 614. Hoplosmiae.) Hoplosmia Juno in Peloponneso colebatur.

615-18. Colosseus.) Capta Troja Diomedes, discessurus, lapides ex dirutis Ilii moenibus in suam navem pro saburra congegit. Argos autem appulsus, vixque paratam sibi ab uxore necem elapsus, in Italiam devenit, Colchicumque draconem, Phaeaciam tunc vastantem, interemit, aureo Glauci instructus clypeo: Putabat quippe draco, illud esse aureum arietis vellus. Proinde Diomedes insignem honorem adeptus, statuas ex saxis Trojanis, quae tum, cum inde profectus fuerat, in navem firmandam immiserat, sibi effingendas, et passim per illam regionem erigendas, curavit, quas postea Daunus, obtruncato Diomede, in mare dejecit. Illae vero, undis per se egressae, rursum suas quaeque baseis ascenderunt. Ejus rei meminerunt (5) Timaeus Siculus, et (6) Lycus in tertio historiarum libro. At historia quidem, hujusmodi: constructio autem, ita habet:

Κολοσσοβάμων, id est colosseus, sive in colossum effectus, (nam κολοσσός statuam, et quidem magnam, designat) stans. Ubi loci? in Ausonidarum territorio, ossa solidabit sua, hoc est, in colossi habitum figurabitur ex ingentibus saxis fundamentorum Neptuni, quem Amoebeum appellat. Ipse enim cum Apolline Trojam muris cinxit. At qui in colossi habitum figurabitur Diomedes? eductis ex navi sua suburalibus, nempe navem librantibus, saxis: In vacua quip-

(1) Hippol. vers. 32-33. (2) De hoc Mimnermo Colophonio, Solonis, uti ex Laërtio constat lib. 1. 60. aequali, et Pentametri, teste Propertio lib. 1. 9. inventore; videas Vossium de H. G. lib. 4. cap. 1. A. Schottum n. 52. Obs. Human. et quae viri docti ad Aelian. Var. Hist. 12. 36. annotarunt. Fragmenta ejus Fulvius Ursinus collegit. (3) Versus praecedens 335. (4) Samius, scriptor ille ab auctoribus subinde celebratus: quare Vossium adeas de H. G. lib. 1. cap. 15. quem tamen, miror, hunc περὶ ἀγώνων librum praeterisse. (5) Historicus ille Siculus, Andromachi filius, quem sub Ptolemaeo Lagi filio, et Philadelpho vixisse docet Suidas, ac nonagenarium obiisse tradit in Macrobiis Lucianus. Scripsit, praeter alia, de rebus Graecanicis et Siculis libros 8. quod opus heic Tzetzes appellare videtur. De hoc auctore Jonsius etiam lib. 4. pag. 344. et Vossius de H. G. lib. 1. cap. 12. locuti sunt. (6) De hoc Lyco historico Rhegino videndus Vossius de H. G. lib. 1. cap. 12.

pe navigia nāvigantes lapides solent congerere, ne oblique ob levitatem vehatur navis. Aliter: Κολοσσοβάμων, id est, in colossum, sive quemdam in collem, ascensus in aequoribus Italicis, crura firmabit sua in lapidibus structoris Neptuni, eductis è navi suburralibus saxis.

Quod reliquum est, perperam Lycophron Ausonios vocavit Phaeaces Dauniosque: Ausonidae namque, prout et ab horum Commentariorum initio (1) diximus, proprie Aurunci vocantur, medii inter Campanos et Volscos siti. Quidam ad Latium usque pertinere Ausoniam putarunt, ita ut ex hoc alii totam quoque Italiam, Ausoniam appellent. Noster vero doctus Lycophron, nescio, qua facultate Phaeacas et Daunios, sive Calabros, Ausonios nominet. Scio tamen, scriptores valde neotericos, inscitiae, stultitiae, ac temeritatis licentia, vel nos natione Graecos, Ausonidas vocare.

Ex 617. Structoris.) Structor Neptunus cur vocetur, diximus, extruxisse nimirum cum Apolline moenia Trojae. Caetero latius amplificare historiam per versus mavis, an pedestrem orationem, quamvis sexcenta relatu digna in promptu habeas, supervacaneum est.

Amoebei.) Amoebeum appellat Neptunum, quod ea Delphis appellatione coleretur, ob permutatos cum Apolline Delphos pro Calabria.

619. Iudicio autem Alaeni.) Diximus, Alaenum fuisse nothum Diomedis fratrem, qui Euippen, Dauni filiam, amans, et arbiter electus, ut amasiam demereretur, praedam, nec regionem Diomedis adjudicavit.

621. Cereris emittant.) Δηὸν vocatur Ceres, a δαίω, divido, quae cum omnibus sit hominibus distributa. Ἀνείναι autem est, producere et augere.

Almam aristam.) Ὀμπνὴ frumentum melle maceratum proprie est: at heic simpliciter pro tritico posita vox. Vel ὀμπνίος σάχης, quae ὀνίαν πνονήν, utilem spiritum, dat hominibus spica: aut a vento afflata, et ad juvandum aucta.

622. Agros.) Τύας vocat loca sata, sive agros cultos.

Nutricante.) Τιθαιβάσσοντος, id est, curante. At verbum proprie de apibus mellificantibus ponitur, παρὰ τὸ τιθέναι τὴν βῶσιν, a favum condendo. Atque (2) Homerus:

.... Ibi vero praeterea τιθαιβάσσουσι mellificant apes.

625. Immobilibus.) Immotas ait columnas, quas Diomedes fabricare, perque totam illam regionem erigere, curavit, quod, quamvis mortuo ipso in profundum maris a Dauno, ut demergerentur, dejectae, emersae tamen in pristino loco inventae fuerint.

627. Cito.) Ἀπτερώς, id est, continuo, protinus.

629. Undas.) Ἀνδρᾶ proprie sunt fluviorum labra, sive crepidines: hic autem loci undae appellatae.

Non-pedatis vestigiis.) Id est, vestigiis haud πέλζοις, pedibus impressis: Marmoreae quippe erant columnae.

Terentes.) Hoc est, prementes ac permeantes undas.

630-32. Deus autem a multis.) Phaeaces, qui sunt circa Jonium mare, Diomedem celebrabunt et venerabuntur, quod draconem, illuc e Colchide ad aureum vellus inquirendum devastando excursus, interemerit. Sunt tamen, qui praedonem quemdam fuisse hunc draconem putent. Caeterum Phaeacia circa Jonium sinum sita est: qui sinus, ex Lycophronis et Aeschyli mente, ab Io nomen adeptus est. Ait quippe Aeschylus in (3) Prometheo:

In posterum autem secessus ille maritimus,

Pro certo scias, Jonius vocabitur, Itineris monumentum tui omnibus hominibus.

Primo enim Saturnius ac Rheae sinus vocabatur, postea sic Jonius dictus est ab Ione: Haec enim Dodone illuc transmeavit, ac Canobi mentis compos evasit, ubi ex Jovis ἐπαφῇ, attactu, Epaphum genuit, qui Libyam procreavit,

(1) Ad vers.44. (2) Odyss. κ. vers. 106. (3) Jonem alloquente vers. 838-40.

ex qua Belus natus est, quo denique Danaus et Aegyptus sati. Atque ita quidem ii mare Ionium vocari memorant. Alii plerique vero scribunt, ab illius loci rege Ionio, natione Illyrico, atque Adrii illius filio, qui circa id pelagos urbem condidit, Adriam de nomine suo appellatam: quam tamen alii ab Dionysio, priori Siciliae tyranno, extractam volunt. Id igitur mare, ab Ionio, uti aiebamus, vocatum est.

633. Alii ad circumfusa.) Alii, id est Boeotii, quos caneros appellat, ad Gymnesia saxa navigantes, nudam agent vitam, discalceati, tribus fundis instructi, unam habentes ad cervicem, altera praecincti lumbis, tertiam denique manu gestantes, ubi matres filiolos lapides funditare docent: Nemo enim de puelulis illis cibum capiet, nisi rotata prius funda collineaverit, pane pro scopo super tabulam posito.

Hae Gymnesiae insulae juxta Tyrreniam sitae sunt, quarum vel (1) Artemidorus meminit. Timaeus insuper scribit, in eas insulas, quas *χορπάδας*, *sanas*, vocat, quosdam de Boeotiis venisse. Philteas in tertio (2) Naxiacorum, Baliaridas postea ipsas nominatas fuisse tradit. Hi insulani praestantissimi funditores sunt: Namque eorum matres, ut proxime notavimus, quodam super ligno panem ponunt, nec prius filiolos comedere sinunt, quam jacto funda lapide illum assecuti sint. Atque haec sane quidem de praefatis Gymnesiis insulis scriptores laudati. (3) Dio vero Coccejanus, prope ab Ibero flumine, Herculisque columnis Europaeis has insulas abesse tradit, quas Graeci juxta ac Romani vulgo Gymnesias: Hispani autem Valerias, hoc est, sanas, appellant. Alii tan-

dem hoc Gymnesias vocari scribunt, quod reliquiae naufragorum Graecorum *γυμναί*, *nudae*, illic exierint, contractoque cum feminis illis matrimonio, filios pariter et insulas sic nominaverint.

634. Spisso-induti-operculo.) *Σίους*, *σιούρα*, et *σιούρα* differunt inter se. *σίους* quippe dicitur omne vile vestimentum. *σιούρα*, sagum pelliceum, quod etiam *γῆραν* appellant: aut simpliciter villosum indumentum. *σιούρα* denique, depilis mastruca. Ejusmodi enim penulis utebantur hi insulani.

Cancris.) Quod eorum carnes ob maris attactum induruerint, scabritiemque contraxerint: aut quod in naufragio cutes operta esset: aut quod instar cancri navigarent, sic ipsos appellavit.

635. Trahent.) *Ἀμπρεύουσιν*, id est, quaestu vivent, laborabunt corpore. *Ἀμπρος* enim proprie dicitur funiculus is, quo boves trahunt: vel lignum illud, quod jumentorum cervicibus est impositum.

640. Panem.) *Ναός* panis proprie est, melle, vuis passis, aliisque aromaticis confectus; heic vero pro pane simpliciter posita vox est.

641. Tigillo.) *Τράφονξ*, proprie tabula quadantenus lata, qua panes ad furnum ferunt: Poeta vero pro ligno simpliciter posuit. Sic etiam vocatur labium illud navis, in quo scalmi ponuntur. Dicitur tandem et qui *τὴν τρεφὴν φέρει*, victum affert.

642. Asperas.) Id est, mari exesas.

643. Iberiae-feraces.) Hoc est, Ibericas: Gymnesiae enim prope ab Iberia sunt, quae ab Latinis Hispania etiam nominatur.

Tartessi portam.) Tartessus, insula et oppidum est, in quo Arganthonius octo-

(1) Ephesius ille, Geographus, qui, teste Marciano in Periplo, Olymp. 159. vixit. De ipso vide Meursium B.G. lib. 1. Vossium de Hist. G. lib. 1. cap. 22. et Fabricium B.G. lib. 4. cap. 13. seg. 9. Hujus auctoris fragmenta pleraque collegit ad calcem Marciani Hudsonus T. 1. Geograph. Graec. minorum. (2) Hujus operis meminit et Eustathius ad Odys. v. pag. 1880. edit. Rom. (3) Fragmentum ad 16. Dionis librum attinens, et a Valesio collectum habes tom. 1. pag. 5. Edit. Hamburg.

ginta annis regnavit, auctore (1) Herodoto, vita functus centum et viginti annos natus. Caeterum prope Herculis columnas haec Tartessus sita est, quam propter angustias interjacentis, tamquam ostii, Herculeis columnis, qua est in Oceanum enavigatio, portam appellavit.

644. Arnes.) Arne, Boeotiae urbs, ab Arne, Neptuni nutrice, dicta: quoniam Saturno Neptunum quaerenti, ipsa alumnus habere ἀπηνύσαστο, dene-gavit: ex quo oppidum, Sinoëssa prius vocatum, nomen obtinuit, ut (2) The-seus in tertio Corinthiorum memoriae prodidit. (3) Criton ab eo Arnen dici scribit, quod multas ἀγνᾶς, agnas, haberet, quemadmodum Cos id nominis ab habitantibus eam Caribus est adepta, quia κῶς apud ipsos pecus significat.

Temmicum.) Id est, Boeotorum, a monte Temmico.

645-46. Graean.) Boeotiae civitatem,

quae hodie Tanagra vocatur.

Leontarnes.) Leontarne est oppidum Boeotiae, sic ideo dictum, quod, Adrasto ἀρνᾶ, agnum illic sacrificaturo, λέων leo superveniens victimam mox immolandam ab ara abripuerit.

Solumque et Tengyram.) Scolus et Tengyra, pariter Boeotiae urbes.

Onchesti.) Onchestus, nemus est Neptuno sacrum, Homero (4) teste:

Onchestumque, sacrum Neptunium, pulcrum lucum.

647. Thermodontis.) Thermodon est quidem Paphlagoniae fluvius prope Sinopen, ubi erant Amazones: at de quo heic et Hypsarno fit mentio, Boeotiae ambo sunt amnes, teste Callimacho, canente;

(5) *Retrorsum ad Thermodontem utrique-ibant....*

648. Alios circa Syrtin.) De Ulysse sociisque loquitur: namque (6) circa Li-

(1) Lib. 1. pag. 163. (2) Historicus ille, quem, praeter illustrium virorum vi-tas, Res Corinthiacas tribus libris literis consignasse docet Suidas. Is idem operis tertius liber citatur etiam Etymologo in Ἀρνᾶ. Caeterum auctoris meminit et Stobaeus de Fortitudine. (3) Historicus ille Periegetes, de quo Suidas et Vossius de H. G. lib. 3. videndi sunt. Caetero hunc pro Cratone, quem hactenus nomi-natum ferre non poteram, rescribendo, Tzetzae mentem innuere existimo. (4) Iliad. β. vers. 506. (5) Fragmentum a Benth. collectum pag. 402. (6) Nemo, qui in Geographia versatus sit, omnino ignorat, totum mare Africanum per me-ridiem Cretae ad Leucopetram usque, meridianum freti Mamertini ostium, Pa-chynum, Drepanum, et Tunetem; immo et ad fretum usque Gaditanum, etiam mare Lybicum ab Antiquis appellatum fuisse: quare Lycophron noster, narrans, Ulyssem cum sociis errantem, fretum Siculum praeternavigasse, per paraphrasim loquens, *Circa Syrtin, et Libyca aequora, et angustum freti Tyrrheni concursum eum vagasse ait.* Per Syrtin igitur Pelorum intelligit, ac per Libyca aequora, freti Ma-mertini meridianum ostium. Sed jam videamus quam infecte et insulse acceperit Clu-verius hanc Tzetzae enarrationem, et quam inique invehatur in doctissimum homi-nem lib. 1. Sic. Ant. pag. 73. *De Ulyssis sociis (refert Tzetzae verba) loquitur: hi enim tempestate abrepti circa Libyam errarunt. Duae autem sunt Syrtes, major in Libya, minor vero est Charybdis. Est autem nomen loci in mari circa Messanam et Libyam, ubi Tyrrhenus cum Adria concurrens, saevam efficiunt Charybdim. Adria autem et Seno nomina sunt fluviorum in Jonium sinum defluentium. Scribitur vero etiam Λιγυ-στῖνὰς πλάκας, i. e. Liguriae aequora. Incolunt enim Ligures juxta Tyrrhenos. An-gustum autem freti concursus dicit, quia fretum hoc in medio Adriatici Tyrrhenique maris situm est, hinc desinens, illinc incipiens. Tyrrhenum autem mare inter Rhe-gium et Messanam protenditur. Libycum et Lygusticum unum idemque est,,.* Post quae insulse confuseque relata, magno supercilio,, O quantum nugarum! exclamat. Quis iste et qualis potest esse Charybdis locus circa Messanam simul et Africam? Tum vero non Tyrrhenum mare, sed ipsum fretum inter Rhegium Messanamque col-

byam ejecti vagabantur . Duae autem sunt in Libya Syrtes , altera magna , parva altera . Est Syrtis et loci nomen marini circa Messanam et Libyam , ubi Tyrrhenum cum Adria se commiscens , terribilem efficit Charybdin . Hadrias autem et Senon , fluviorum sunt nomina , in Jonium sinum influentium .

Syrтин .) Id est , Charybdim .

Libyae .) Legitur etiam *Λιγυστικὰς* , *Ligusticas* : ea enim gens cum Tyrrhenis incolit .

649. Angustumque freti concursus .) Sic ait , quoniam id freti medium interest Adriaticum inter et Tyrrhenum mare , alterius terminus , alterius initium . Ac Tyrrhenum pelagos Rhegio Messanaeque interjacet . Caeterum constructio , haec : Alios circa Syrтин , et Libyam , et Tyrrhenum fretum vagantes , omneis caupo Orcus excipiet .

Λιβυστικὸν et *Λιγυστικὸν* , hoc est , *Libycum* et *Ligusticum* , idem est . Nam illud quidem dicitur a Libya , Epaphi filia : hoc autem a Ligure , Alebionis fratre , qui Herculem ad Geryoneas boves abducendas profectum cum prohiberet , ab eodem interemptus fuit . Europae et (1) Libyae extremitates sunt , fretum ad septem stadia patens , ubi Libyam versus Herculis stant duae columnae , Abyla et Calpe vocatae . Inibi sunt etiam Gades , quae prius insula Cotinusa dicebantur . Amnis Gaditanus , Baetes , ubi lux repente , nec paullatim , dilabitur instar fulgetrae . Ac Gades quidem ad Europae confinium sunt sitae . Insulae autem Fortunatae Libyco termino terminantur , inhabitabile in promontorium con-

surgentes . (2) Clearchus tamen Gaditanas columnas Herculis , Briarei filii , esse contendit , post quem , inquit , Hercules Tyrius secundus ad Gades venit , ac tertius Graecus .

650. Semiferae .) Id est , Scyllae , Nisi Megarensis , ut mea fert opinio , filiae illius , quae desecta parenti suo aurea coma , imbecillum postquam fecit (in illa siquidem coma tota , instar Sampsonis , ei virtus consistebat) a Minoe , cui pater prodiderat , interfecta fuit , suspensa ex navis illius prora , perque pontum tracta , unde ille pelagi tractus , puto , appellatus fuit . Alii Scyllam formosam mulierem fuisse tradunt , quam Amphitrite cum Neptuno rem habere quum deprehendisset , infecto pharmacis fonte , in quo foemina se abluere consueverat , monstrosam in feram , sena capita , nempe erucae , canis , leonis , Gorgonis , balenae , et hominis ; ac duodecim pedes , habentem , transformavit . At haec quidem nugatoria sunt et fabulosa , quorum nos allegoriam superiori loco exposuimus .

Speculas .) *Σκοπὰς* , *speculas* , vocat scopulos . Atque (3) Homerus :

Illic autem piscatur , scopulum circumlustrans .

Hercules in Geryoneis hobus abigendis quum Scyllae habitaculum praeternavigaret , illam obtruncavit . At reversus ejus pater Phorcyn , adustam fecit reviviscere .

651-52. Mecistei , leonis-exuvio-induti .) Mecisteus apud Elios colebatur Hercules , qui , utpote leonina pelle indutus , *σερφόπεπλος* dictus est : *σερφό* enim , leonis exuvium valet , quo ipse pro pallio utebatur .

locandum erat . Sed nugas has et delirantis Grammatici somnia mittamus . . Videat igitur Lector uter magis deliret , Tzetzes ne bene docteque enarrans , an Cluverus male accipiens , indocteque exponens ; ac quod non intelligit , ceteris vitio vertens . Quod facit etiam lib. 1. Ital. Ant. pag. 137-38. et lib. 2. pag. 620.

(1) En , quod totam Africam Tzetzes Libyam ex veteribus appellat , dicens Europae et Libyae promontoria fretum efficere septem stadiorum . Vide supra in vers. 648. (2) Solensis ille , Aristotelis discipulus , nullique in Peripatetica disciplina secundus ab Josepho lib. 1. contra Apionem judicatus : in opere , puto , quod *περὶ θινῶν* , seu de arenosis solitudinibus scripsisse testatur Athenaeus lib. 8. pag. 345. (3) Odyss. μ. vers. 95.

Fossoris .) Quia vallum circa Augiae, Eliorum regis, bubile effodit, per quod duo ad stabulum flumina, Alpheum et Peneum, deducens, ingentem illum bovum finum brevi expurgavit, Eurytheo iussus, ut et de caeteris laboribus, quos subire necesse habuit.

Bubulci .) Quod Geryonis boves duxerit ex Erythea, Oceani insula, ut et Oppianus de (1) Venatione auctor est, canens:

*Quando ad Oceanum bellum gessit
cum Geryone,*

Eumque in speculis interemit...

Atque Hesiodus, puto, in (2) Theogonia:

... emensus iter Oceani,

Orthoque interfecto, et bubulco Eurytione,

Stabulo in obscuro, ultra inclytum Oceanum.

Et ipsum porro Geryonem, pro bobus suis pugnatum, occidit arcu ad fluvium Anthemuntem. Caeterum Chrysaoris et Calliroes Oceanitidis filius erat Geryon triceps et tricorpor, juxta cujus tumulum duae stabant arbores, ex quibus sanguis distillare videbatur.

653. Aviformium .) Ἀρπυγοειδῶν . a parte loquitur, Harpyias dicens pro avibus. Sirenes autem intelligit, quae quidem filiae erant Terpsichores Musae, et Acheloi fluminis, Aetoliam inter et Acarnaniam, alias Ambraciam, hodie vero Nicopolim, de Octavii Caesaris illic in Antonium victoria nominatam, fluentis. Harpe avis est genus, et Harpyia similiter, quo etiam nomine tum venti, tum alatae daemones appellantur. Porro Ἀρπυγοειδῆς, Harpyiarum-sobolem, si-ve aviformes, vocat Sirenas, quasi avisoboles: alatae enim erant, atque inferioribus partibus aves, superioribus vero homines. Has Musae quum cantu superassent, illarum alis se coronarunt: ideo Musae, praeter unam Terpsichorem, ut quae Sirenum mater fuerit,

aligerae in capite depinguntur. Haec omnia in Creta gesta sunt: unde et insulae civitas Aptera dicta est, quod ibi Sirenes alas victae dejecerint.

Erant igitur, uti ajebamus, Sirenes inferioribus partibus aves, homines superioribus; atque in Tyrrhenia habitabant: veluti Scylla, quae sena, ut diximus, habebat capita, ac superius corporis, humanum; Rhegium Siciliae accolens coram Charybdi ad Messanam: sicut et Gorgones Tarthesi, Iberiae urbe: (quamquam aliqui Tarsum incoluisse dicant:) quae etiam alatae erant, et draconteam caesariem habebant. Sic Harpyiae in Thracia, aures ursorum, corpora vulturum, facies puellarum, habebant. Sic Echidna in Lydia, pectore et capite puella, inferioribus vero partibus serpens, erat. Sic Orthus, canis ille Geryonis, in Erythea, duo canina, septem autem anguinea, habebat capita. Ita denique Asterius, aliter Minotaurus, in Creta, qui bubulam faciem, humanum vero reliquum corporis, habebat. Haec paucis ac per transennam de monstrosis animalibus dicta sunt, quoniam et Sirenes fabulose, prout significavimus, (3) monstrificae erant: allegorice vero voluptates sunt. At junior (4) Plutarchus scorta fuisse scribit, quae lepore suo praeternavigantes retinebant. Caeterum sirenes dicuntur etiam insecta quaedam, apibus non absimilia.

Scopulos .) Κλώμακας vocat loca aspera, rupes, promontoria.

Lusciniarum .) Id est, Sirenum, propter illecebras.

654. Crudeliter absumptos .) Ὀμόσι-τα δαιταλωμένους, hoc est, crudivoros. Nugatur vero: Id enim ajt quatenus in Solis insulam appulsi, piscibus, quos hamo capiebant, victitarunt; attamen, o Lycophron, non crudos illos comederunt. nisi de ipsis locutio sit, tamquam a Cyclope Laestrygonibusque crudeliter absumptis.

(1) Lib. 2. vers. 111-12. (2) Vers. 292-94. (3) Vide ipsum Tzetam Chil. 1. Hist. 14. de Sirenibus. (4) Videndi sunt, Vossius de Hist. Graec. lib. 2. cap. 10. Jonsius lib. 3. cap. 6. et Rualdus in Philosophi Chaeronensis vita cap. 1.

658. Delphinisigni .) Memorat (1) Stesichorus, Ulyssem caelatam delphinis imaginem in clypeo gestasse: cui et Euphorion astipulatur.

Fure .) Furem vocat Ulyssem, quod Trojam ingressus cum Diomede, Palladium per Antenorem furatus fuerit: Theano enim, Antenoris uxor, Trojanæ erat Minervæ sacrificula. Caeterum hac de causa Ulysses Palladium rapere aggressus est, quod responsum Graeci accepissent, se non aliter Trojam occupaturos, nisi Palladium a Pergami arce abstulissent.

Punicae .) Punicae appellatione Corinthi Minerva colebatur.

659-61. Qui videbit quidem .) Quum Ulysses, per Cycloperum terram vagatus, unoculi Polyphemi, Neptuni filii, antrum subiisset, eo dolo illum excaecavit: Postquam sex de suis sociis Cyclops comedisset, poculum ei Ulysses propinavit, inquit: (2)

*Cyclops, accipe, bibe vinum, postquam
humanas carnes manducasti,*

Ut scias, qualem hunc potum habuisset navis

Nostra.

Eum igitur cum inebriasset Ulysses, praeusto stipite, sociis adjuvantibus, occaecavit. Tandem ipsi, se sub ovium ventrem alligantes, salutem consecuti sunt.

Coclitis .) Id est, Cyclopis.

662.-63. Reliquium telorum .) Laestrygonas intelligit: Illos enim Hercules sagittis obruit, quod sibi, Geryoneas boves pellenti, bellum inferre conaren-

tur. Reliquias autem vocat eos, qui neci superfuerunt. Porro Laestrygonæ sunt ii populi in Sicilia, qui hodie Leontini appellantur.

Averrunci .) Κρημύντης dicitur Hercules, tamquam vindex et propulsator mortis: alexicacus siquidem.

Palaemonis .) Palaemon idem Hercules dictus est, eo quod palaestra cum Jove luctatus fuerit in Olympia: vel cum Acheloo in Aetolia, propter nuptias Deianiræ, Oenei filiae. Pherecydes vero scribit, Herculem, postquam Antaeum Libyæ Neptuni filium, virum sexaginta cubitorum magnitudine (cujus ossa in Olympiam ad fidem conciliandam relata fuerunt) palaestra superatum confregisset, cum Iphinoæ, illius uxore, rem habuisse, ex ipsaque filium Palaemonem suscepisse. Herculana autem magnitudo quatuor cubitorum et unius pedis fuit, prout Herodorus Ponticus (3) tradit. Menecrates vero, qui (4) de Nicæa scripsit, Herculem Alcaem prius vocatum fuisse auctor est, quum octo illos, nec quatuor, quos ex Megara susceperat, liberos obtruncavit, teste etiam (5) Pindaro, canente:

*... octo mortuorum aere-necatorum
Quos Megara, Creontis filia, illi
genuit liberos.*

Inde Herculem ab oraculo nominatum esse, quod quodammodo sic habet.

(6) *Te vocat Heraclem clarus cognomine Phoebus,*

Quod tua perpetuum mox gloria vivet in ævum.

Oraculum istud, quod non satis asse-

(1) In Ilii excidio, putarem, quod opus ad Homeri imitationem compositum fuisse existimat Dio Chrysostom. Orat. 2. de Regno. Meminerunt et Pausanias in Phoc. pag. 856. et Harpocrat. in καθελόν. Vide quæ nos ad vers. 113. (2) Ex lib. 1. Odys. vers. 347-49. (3) In opere illo, quod de Herculis gestis pluribus libris composuisse testantur Stephanus in Κυνητικόν, Athenæus extremo lib. 9. et Apollonii Scholiastes in lib. 2. vers. 817. (4) Teste Plutarcho in Theseo: Μενεκράτης δέ τις, ἰστορίαν περὶ Νικαίας τῆς ἐν Βιθυνίᾳ πόλεως ἐκδεδωκώς. Caetero hunc Menecratem, Nysæum illum, Aristarchi discipulum, fuisse puto. Multi quippe fuerunt hujus nominis scriptores: quinque vero celebriores, de quibus adi Vossium de H. Graecis lib. 1. cap. 21. (5) Isthm. Od. 4. vers. 108-9. (6) Respuit merito etymologiam hanc Eustathius in Iliad. 6. vers. 392. ob Herculei nominis adspirationem, quod aliàs προσφῶς ἐκ Ἡρας ἐτυ-

quor, alius historicus rursum refert.

664-65. Qui omnes conterentes.) Qui nempe Laestrygones, omnes Ulyssis naves confringentes in rotundo (deest) portu. Vel, secundum exscriptores: Qui quidem omnia, navigia scilicet Ulyssis, comminuentes in εὐτόρυν σκάφει, rotundo portu Laestrygonum (Est enim rotundus instar σκάφης, ventris navis.) conto acuto malam perforabunt cephalorum praedam. Cephalis autem piscibus confert Ulyssis socios, ab Laestrygonibus interfectos comesosque, quomodo piscatores mugiles scirpo trajectos venum dant, ementesque qui volunt, comedunt. Σχοῖνος, plantae genus est, juncus appellatum, quocum sportas texunt. Caeterum alludit ad (1) Homericum illud:

*Tamquam vero pisces transfigentes,
tristes epulas ferebant.*

666-67. Alia vero post aliam.) Id est, quae ipsis instat calamitas, multo gravior exantlata erit.

668. Charybdis.) Nempe aquarum vorago.

669. Semivirgo canis.) Nimirum Scylla, de qua saepe locuti sumus: hoc semivirgo dicta, quod humanam faciem haberet.

670. Quae non lusciniā sterilis.) Lusciniās vocat Sirenes propter garrulitatem; ac de hisce jam diximus: Steriles autem, virginitatis ergo. At nos ideo steriles eas appellari existimamus, quod audientibus se causa sterilitatis, sive mortis, essent. Aliter: Lusciniās dicit Sirenes propter illicem. Steriles autem, aut quia virgines fuerunt, vel quod, qui se apud illas sistebat, sine prole interiret.

Centaurocida.) Quoniam Centauri, ab Hercule Thessalia pulsi, in Sirenum insulas cum pervenissent, illarum cantu demulsi, perierunt. Hercules enim in Pholoë hospitio fuit exceptus a Pholo Centauro, qui hospiti vinum etiam pro-

pinavit generosissimum, communi Centaurorum reserato dolio. Accedentes vero Centauri, quod acciderat ex meri odore quum cognovissent, indignati sunt. Tum Hercules, sumto arcu, illorum partem quidem interemit, ut et Chironem, invito, reor, vulnere genu inflicto; partem autem insectatus est, qui in Sirenum insulam aufugientes, ut diximus, perierunt.

671. Aetolia vel Curetis.) Terpsicores Musae et fluvii Acheloi filias memorant Sirenes. Achelous autem, omnium plane fluminum lenissimus, Aetoliam inter et Curetidem, quae Acarnania etiam Ambraciaque, hodie vero Nicopolis, appellatur, fluit. Ea ideo locutione poeta usus est, veluti haesitabundus, Aetoliae potius, an Acarnaniae sit Achelous. Sunt, qui velint, Acarnanes prius Curetes vocatos esse. Achelous denique ab Acheloo quodam in se submerso nomen adeptus est: vel quod ejus aqua vulneribus doloribusque levamento sit. Achelous ergo dicitur, qui τὰ ἄλγῃ λύει, dolores moeroresque discutit.

673. Ferifabram.) Nempe Circen, quae Ulyssis socios in porcos, juxta fabulam, transformavit. Caeterum allegorice tum (2) Philalius Corinthius, tum nos alique veritatem novimus. At, quaeso, ad insulsam Lycophronearum fabularum confusionem, allegoriarum sacculum ne solvas. Satis enim superque, fabularum multitudinem tantummodo enarrare: Si namque fabulosam hanc narrationem allegorica expositione excoleremus, postulare quis omnino, idem vel in caeteris praestari; sicque majus nobis esset quod aliter perstringendum, quam illud, in quo plus operae ponendum: adeo ut universam Odysseam ceterasque historias in exigua Lycophronis parte allegorice evolveremus. Quare pleraque ad allegoriam revocare, sinere est:

πολογούμενον censet, quasi Hercules διὰ τῆς τοιαύτης Ἡρας κλέος εὐρῶν ὡς φιλόσοφος. Sed Georgius Grammaticus utramque reiicit. Vide Suidam in Prov. Ἡρακλῆς ζειρίζεται. Etymologum Magnum et Varinum in voce, H. Stephanum tom. 3. Thes. pag. 1014. d. et Natalem Comit. Mitholog. lit. 7. cap. 1. pag. 463. Edit. Venet. 1631. (1) Odys. x. vers. 124. (2) Nescio alterum, qui hujus auctoris meminert.

nonnulla autem, quotquot levem allegoriam habent, quaeramus.

Ferifabram.) *Θηρόπλαστον*, id est, feras formantem, in feras convertentem, passivo pro activo posito.

674. Dracaenam.) Prae truculentia vocat Circen: vel propter visus perspicaciam efficaciamque.

Miscentem.) *Ἐγκυκῶσαν*, hoc est, *συνταράττεισαν*, commiscentem. Ad cibum enim Ulyssis sociis caseum, farinam, mel, et vinum commiscuit: quod potens pharmacum illis ad bibendum cum dedisset, virga caesos in porcos transformavit.

Farinae.) *Ἀλευρον* farina est, proprieticea: *ἄλφιτον* vero, hordacea, heic pro pane et esca positum.

Pharmaca.) Id est, pharmaca magica.

675-76. Et fatum feriforme.) A communi sensu intelligendum τὸ *miscentem*. *Κνωπόμορφον* autem idem valet, ac feriforme: *κνώπες* enim dicuntur ferae, teste etiam Nicandro, (1) canente:

... *ubi κνώπες, ferae virescenti in sylva pascua-carpunt.*

Porro *κινώπετα*, et *κνώπετα*, et *κνώπες*, ferae sunt, quae ἐν τῷ πέτρῳ *κινῶνται*, super terram moventur, hoc est, terrestres; quemadmodum marinae, *κνώδαλα* vocantur, *παρὰ τὸ κινεῖσθαι δι' ἁλὸς*, quod in solo ipsae moveantur. Dicuntur ad haec *κνώδαλα* etiam terrestres, quae in montibus versantur, *παρὰ τὸ κινεῖσθαι, ab movendo se, vel παρὰ τὸ κνώσσειν, a cubando, ἐν τοῖς δαλοῖς*, in consitis locis.

677-78. Acinos.) Uvae cum acinos, tum cortices comedent cibo permistos. *γίγαρτα*, autem dicuntur acini vinacei, et malorum punicorum grana. *Τρύξ* vocatur mustum. *Στέμφυλα* denique appellantur vuarum folliculi. Caeterum male etiam nunc Lycophron ad Homerum alludit: Ille enim glandem ilicis Circen ipsis projecisse escam (2) tradit. Hic autem, ad communiores porcorum cibum respiciens, locutus est.

679. Moly servabit.) Id est, Ulyssem vero ab accipiendo detrimento, hoc est, ne fiat porcus, servabit moly, quae, explicandi ratione, radix est. Et quis tandem alius servabit? Ctarus, sive Mercurius, apparens. Ctarus, Mercurii cognomen est. Caeterum *μῶλυ* fit a *μῶ*, id est, quaero: vel *παρὰ τὸ μολύνειν*, a labefactando delendoque pharmaca. Tradunt porro, extremitatem radicis evulsi molyos revellenti mortem afferre.

680. Nonacriates.) Nempe Arcadicus: Nonacria enim Arcadiae urbs est, in qua Mercurius colebatur.

Triceps.) Ipsum intellige Mercurium, utpote coelestem, marinum, et terrestrem: vel propter Physicam, Ethicam, et Logicam: aut quia demum cum Hecate congressus, trinas ex illa filias suscepit.

Pulcher.) Per metalepsin pro *Albus*: etenim apud Boeotios Mercurius Albus colebatur. Bello siquidem ab Eretriis afflictis Tanagraei, puerum et puellam ex oraculi monito immolarunt, posteaque Albi Mercurii statuam erexerunt. Caeterum Mercurius Ulyssi ad Circen profecturo obviam veniens, radicem moly dedit, ne ab Circes pharmacis laedetur. Moly autem ruta sylvestris a medicis vocatur. Allegorice porro praemonuimus, explicare non oportere. Moly, laurus, cunilago, rhamnus, salix, aster marinus, iaspis lapis, aliaeque complures plantae, animalia, et lapides, omnibus magicis artibus resistunt.

681. Maritimum-campum.) *Ἀλίπεδον*, id est, levem, planum, et maritimum campum, quia circumfluo ipse Oceano praecingitur.

682. Senem.) *Πέμπελον*, hoc est, decrepitum et capularem, quod jam *πέμπεται*, dimittatur ad Orcum. Caeterum de Tiresia heic sermo est, quoniam septem illum generationes vixisse memorant. Alii autem novem. A Cadmi enim temporibus ad Eteoclem usque Polynicemque, et ulterius, vixit, ut

(1) Theriac. vers. 499. (2) Odys. ii. vers. 242.

etiam (1) Melampodiae poeta ille innuere videtur: Namque Tiresiam inducit loquentem in hunc modum:

Iuppiter pater, utinam mihi minus vitae saeculum,

Utinam, dedisses, et aequalia consilia scire

Mortalibus hominibus: nunc vero ne tantillum quidem me honorasti,

Qui me longum habere fecisti saeculum vitae,

Septemque adhuc vivere per generationes hominum.

683. Virorum et mulierum.) Trahunt, Tiresiam, angues in Cithaerone coeuntes cum invenisset, faeminam peremisse, et in feminam ipsum mutatum esse: mox, mare sublato, pristinam rursus formam recuperasse. Sunt porro, qui dicant, illum, quod nudam Minervam intuitus esset, in mulierem conversum fuisse. Praeterea contendente aliquando cum Junone Jove, ajenteque, mulieres majorem, quam viri, voluptatem in coitu recipere, (2) inquit, arbitrum illos Tiresiam elegisse, ut qui vir et mulier fuisset. Arbitro igitur constituto, pronunciantequae, mulierem decuplam viri voluptatem in coeundo percipere, ira percitam Junonem ipsum excaecasse. Jovem vero remunerationis ergo, tum certo vaticinandi scientiam, tum aevum diuturnum ei largitum esse. Sicut et Proserpina apud inferos eidem gratificatur, ut quae solum illum prae ceteris omnibus mortuis sapere faciat. Judicium a Tiresia de Jove et Junone libidinis gratia disceptantibus latum vel Melampodiae poeta in persona Tiresiae tan-

git hisce verbis:

Una quidem ex decem partibus delectatur vir,

Decem vero implet mulier delectans mentem.

684-85. Umbris calidum sanguinem.) Fuso enim Ulysses in fossam sanguine, suoque ad exterrendas animas districto ense, singulas, quae essent? interrogabat. Atque historia, haec: Circes, Ulyssem ad Orcum mittens Thebani Tiresiae animam de reditu suo sciscitatum, mandavit illi, ut, ubi illuc pervenisset,

(3) *Fossam foderet magnitudine cubitalem quaquaversum:*

Circa illam autem libamen funderet omnibus mortuis,

Primum mulso, deinde vero generoso vino,

Tertium contra aqua; farinamque albam inspergeret:

(4) *Ipse autem gladio acuto stricto a femore*

Sederet, neque sineret manium inania capita

Ad sanguinem prope accedere, antequam Tiresiam sciscitatus fuerit.

686. Animarum.) Περφίδων, id est, animarum, παρὰ τὸ πέρπεισθαι, ab eo, quod mittantur: Facile enim permeant, ut tenues et aëriae, animae.

687. Languidi oris.) Id est, exilis ac tenuis loquelae.

688-89. Inde Gigantum insula.) Procopius quidem Caesariensis Damascus Jovis adversus Gigantes trophaeum esse (5) ait. Alii vero Siciliam, ubi etiam Typhonem ipse Juppiter fulmine feriit, teste (6) Hesiodo:

(1) Auctor hujus poematis in vatem Melampodem (de quo videsis Fabricium B. G. lib. 1. cap. 15.) cujus liber secundus citatur ab Athenaeo lib. 11. pag. 498. et liber tertius lib. 13. pag. 609. Hesiodus vulgo creditur; et sane hoc et subsequens fragm. ex isto Tzetzae loco collecta habes in Lugd. pag. 202. et Patav. pag. 272. Hesiodi edit. Porro Hesiodo attribuunt etiam Pausanias in Boeot. pag. 771. seqq. Clemens lib. 6. Strom. pag. 628. et Eustathius tum ad Iliad μ. pag. 858. tum ad Odyss. o. pag. 1565. Ed. Rom. (2) Vide Nasonem lib. 3. Metam. vers. 320. et seq. (3) Ex Odyss. κ. vers. 517-20. (4) Vers. 535-37. (5) Percurri quidem Procopii libros, qui hodie extant; sed nihil inveni, quod id comprobaret: quare pro fragmento locus iste, si qua fides Tzetzae, habendus est. (6) Theog. vers. 859-61.

Flamma autem fulmine-icto prosili-
ebat a rege,

Montis in saltibus opacis asperis

Percusso

Nonnulli tamen Gigantum insulas, Pithecusas senserunt, quae in Italia sitae sunt, et quarum (1) Aeschryon in Ephesidos libro septimo meminit. Has insulas Gigantes prius inhabitaverunt, quos postea Iuppiter quum domuisset, quod adversum se insurgere ausi essent, inde expulit, pithecisque, sive simiis, alias satyris et arcoizianis, ad illorum ignominiam dedecusque, dedit insulas incolendas. Caeterum constructio ita habet: Quae insula interscapilium corpusque saevi draconis Typhonis collidit Sicilia (quamquam vulgi nugas propinam) quaeque flamma fervet, hoc est, flammigerat ex Aetna Catanam versus.

690-92. Recipiet unam habentem navim.) Excipiet nimirum haec insula Ulyssem uno tantum navigio instructum: haec, inquam, insula, in qua ὁ πάλμυς, sive rex, Deorum, simiarum genus collocavit. Verbum τὸ πάλμυς, rex, Jonicum est, eoque Hipponax usus, in-quiens:

O Iuppiter pater, Deorum Olympio-
rum πάλμυς, rex,

Cur mihi argenti aurum non dedisti,
πάλμυς, rex?

Habitare-fecit) Τὸ σὲ verbi ἔκτισε, longum est, tamquam communis syllaba.

693. Bellum.) Μῶλος bellum dicitur ab eo, quod μὴ ὄλον, minime integrum sit, omnibusque suis partibus constans: complures enim in bellis interficiuntur.

Filiis Saturni) Ἐγγόνους, id est, liberis Saturni, Jovi aliisque. De ἑγγόνος, nepos, et ἑγγονος, filius, alibi locuti sumus.

694. Baei postmodo praetervehens.)

Baeus iste, gubernator erat Ulyssis, qui vita functus, in Sicilia sepultus fuit; et a quo tum Bajas insulas et urbes, tum Baji portum juxta Italicum Avernum, nomina sortita esse ajunt.

695. Et Cimmericorum domicilia.) Cimmerici populi sunt, qui, ex Homero, ad Occidentalem Oceanum habitant.

(2) Canit enim:

Ibi autem Cimmericorum sunt virorum
populusque oppidumque,

Caligine et nebula tectum . . .

Secundum vero Periegeten (3) Dionysium,

Cimmerici sub frigido incolunt pede
Tauri.

Domicilia.) Ἐπαυλα, id est, τὰς ἐπαυλας, habitationes, domicilia. Schema autem metaplasma est.

Et Acherusiam.) Acheron, fabulose quidem flumen Inferni est: verum ex historicis et geographis, Heracleae illius, quae ad Sinopen jacet, fluvius est; ac Soonantes hodie vocatur. Haud scio tamen, ubi noster Lycophron Acherontem esse dicat.

697. Ossamque, & leonis.) Cuma et Ossa montes sunt Italiae maximi, (4) Metrodoro teste. Atque (5) Homerus de Aloë filiiis, Oto et Ephialte, canit:

Ossam Olympo imponere sunt conati,
Ossae autem

Pelium nemorosum, ut coelum scan-
sile esset.

Leonis.) Id est, Hereulis, vel propter leoninam pellem, vel propter robur: Hercules enim Geryonis armenta abigens, ubi ad Ossam et Cumam pervenit, Orontem fluvium, qui in Meliboeam fertur, invenit exundantem. Hunc quam trajicere non posset, montium vertices effodiens, in flumen projecit, sicque aggestum cum bobus transmisit.

(1) Samius ille, seu Mitylenaeus, ut idem Tzetzes Chi. 8. hist. 198. docet, Jambographus, teste Athenaeo lib. 7. cap. 12. et lib. 8. cap. 3. qui inter auctores de re Rustica a Varrone et Columella lib. 1. cap. 1. numeratur. Vide Fabricium lib. 3. cap. 5. pag. 96. notis. (2) Odyss. λ. vers. 14-15. (3) Vers. 168. (4) Sceptio illo, Periegetico, a Stephano in Ὑπανις. Plinio lib. 3. cap. 16. lib. 5. cap. 31. lib. 8. cap. 14. et apud Placidum Lutatium in 3. Thebaidos, laudato. (5) Odyss. λ. vers. 314-15.

698. Proserpinæque nemus.) Brimo et Obrimo dicitur Proserpina, quod adversus Mercurium vim illi in venatione inferre conantem ἐνὲς ἑρμῆος αὐτὸν, infremuerit; sicque ab auso conatuque ille destiterit. Sunt tamen, qui Ὀμβριμῆος legant, παρὰ τὸ ὀμβριμον, seu a gravitate.

699-702. Pyriphlegethontemque fluvium.) Id est, τοῦ πυρὶ φλεγέοντα, igne comburentem. Caeterum ignoro, ubi Pyriphlegethontem auctor esse dicat, nisi forte ubi somniorum civitas, & Platonis politia. Pyriphlegethon, fluvius est apud inferos, teste etiam Homero, (1) canente:

*Ibi quidem in Acherontem influunt
Pyriphlegethonque*

*Cocytusque, qui nempe Strygis aquae
est rivus.*

Et Cocytus pariter, ubi inaccessum collem esse ajunt, quem si quis forte conscendat, è conspectu statim evanescit. Illic hominum manes versari affirmant, quorum custos, centiceps canis Orci: eum porro ingredientibus quidem cum adulatione excipere, egredi vero volentes non sinere. Quod si quis ei reniti auderet, illum devorare.

Ex 700. Caelum.) Αἴθραν vocat aetherem, vel aërem, ab αἶθω, comburo fulgeoque, et ῥέω, fluo ut qui lucem in terram demittat. Caeterum ab recto, ὁ αἶθρα, aether; τῆς αἶθρας, aetheris; τῷ αἶθρα, aetheri; τὸν αἶθραν, aetherem, inflexum est.

Capax collis.) Collis nimirum, sive mons, qui (2) Polydegmon vocatur. Is Italiae mons est altissimus, unde omnia Italiae flumina fluere ajunt.

Ex 702. Ausoniam terram.) Non semel notum fecimus, Ausonios solos pro-

prie Auruncos nominari, qui medii Campanos inter et Volscos mare accolunt: per catachresin autem omnes Italos; magisque abusive etiam nos, quamvis natione Graecos, Ausonidas appellare. Caeterum Ausonii dicti sunt, juxta quidem nonnullos, ab Ausone Ulyssis et Circes filio: secundum vero alios, ab Ausone, Itali et Leutariae filio: quamvis non desint, qui ab alio Ausone nomen accepisse contendunt.

703. Lethaeonis.) Lethaeon, excelsus Italiae mons est.

Cacumen.) Κλέτας, id est, vertex, cacumen. Caeterum orationis tenor ita habet: Relicto Ulysses excelso Lethaeonis cacumine, hocque atque illo, ubi Jupiter talia constituit, dicabit, &c.

704. Paludemque Avernam.) Aornos vel Aornis, palus est circa Cumam, rotunda, et quasi vinculo undique cincta. Haec, ut quidam memorant, aquam caeruleam habet; atque Aornos dicta est, quod nulla (ὄρνειον) avis possit illam circumvolare, suam propter obscuritatem et magnitudinem. Ac Lycophron quidem paludem memorat Aornum; atque alii nescio qui paludem ad Eridanum calidam olentemque esse dicunt, cujus aquam nullum animal gustat, utpote quod potionem interitus sequatur. Ibi praeterea Phaëthontem decidisse tradunt, ubi et nigrae sunt populi, ex quibus electrum defluit. Ii vero, (3) qui res Alexandri gestas literis consignarunt, excelsam petram, ad quindecim stadia prominentem, esse tradunt Aornum: quae hoc ita dicitur, quod eam propter frigus nulla (ὄρνειον) avis valeat supervolare. Hanc autem Alexander devastavit.

Avernum alii, ut et (4) Sotion,

(1) Odyss. κ. vers. 513-14. (2) Perperam, meo quidem et aliorum judicio, proprium montis accipit τὸ πολυδέγμων. (3) Ut, puta, Arrianus, qui tamen sic loquitur lib. 4. de Alexandri expeditione pag. 191. Ed. Gronov. Τὸν μὲν δὲ αὐκλὸν τῆς πέτρας (τῆς Αὐρνὸν καλεμένης) λέγουσιν εἰς διακοσίας σταδίους μάλιστα εἶναι. ὕψος δὲ αὐτῆς, ἵνα περ χθαμαλάτατον, σταδίων ἑνδεκα καὶ ἀνάβασιν χειροποίητον μίαν χαλεπὴν. Vide Philostr. lib. 2. cap. 6. (4) Philosophus ille, ex Peripatetica disciplina (ut Gellii verbis utar ex lib. 1. cap. 8.) haud ignobilis, in miscellis περὶ ποταμῶν, καὶ κρηνῶν, καὶ λιμνῶν παραδοξολογούμενων. Ex hoc opere, quae hodie extant, edidit cum Aristotelis θαυμαστοῖς ἀνιστάμενον Henr. Stephanus; posteaque in sua Aristotelis editione inseruit Freder. Sylburgius.

(1) Agathostenes, (2) Dion, ac reliqui historici, non paludem, nec petram esse ajunt; sed hiatum quemdam circa Adiabenen, quem supervolare alites nequeunt, propter halitum inde se efferentem, ex quo et bruta quaevis animantia moriuntur. Adiabene porro Mesopotamiae regio est, et Syriae ad Ninum. In Adiabena est id ostium Aornum, urbs Ctesiphon, et lacus Asphaltites. ἀσφαλτος autem bitumen sonat. Porro de Asphaltite lacu, (3) Josephus circa Jordanem et Hierichuntem, amarum et infoecundum esse memorat: in eum omnia projecta fluitare. Vespasianum ad haec homines nandi inscios, revinctis post tergum manibus, in lacum projecisse, et fluitasse. Ac (4) Xenophon denique, alique bene multi, de ostio Aorno lacuque Asphaltite memorant.

705. 11. Et fluvium Cocyti.) Per paraphrasin extulit Homericum (5) illud:

Cocytusque, qui scilicet Stygis aquae est rivus.

Styx porro, in subsidii Jovi lati remunerationem, quum Dii illum de coelo dejicere aggressi fuerunt, id muneris ab eodem Jove obtinuit, ut per ipsam Dii sanctissime jurarent, teste etiam (6) Homero:

Nunc per ego et terras, et per alii sidera coeli,

Per Styga, sub tacito labentem flumine terris,

Qua non religio major jurantibus ulla est.

Coelitibus

Cocytus fabulose, fluvius est apud inferos: allegorice vero, luctus; et Acheron, ῥεῦσις τῶν ἀχέων, fluxus dolorum, propter mortuos. Atque Aeacus etiam, janitor ille, ab αἰ αἰ, hei, hei exclamando ἐν ταῖς κηδείαις, in funeribus, et quasi

in vestibulo inferorum, dictus est. Ac Minos et Rhadamanthus, παρὰ τὸ μίμνειν, ab retinendo illos, qui illuc descendunt; et παρὰ τὸ ῥαδίως μινύεσθαι, seu a facili corruptione. Sic demum et reliqua omnia habent nomina, ne sim prolixus.

Ex 706. Stygis nigrae.) Styx, Orci palus est, παρὰ τὸ συγχεῖσθαι, ab eo nimirum dicta, quod quae ibi sunt, odio sint. Est etiam in Arcadia Styx, quae frigiditate sua omnia vasa, praeterquam cornea, discindit.

Terminalis.) Id est, Juppiter, tamquam principium ac finis rerum omnium.

(Ex 707. Jurisjurandi.) Namque Deorum jusjurandum fabulose Juppiter constituit Stygem, quod prima illa inter immortales omnes in bello adversus Titanes Jovi auxilio venerit cum filiis suis, ut in (7) Theogonia Hesiodus auctor est.

Ex 708. Libaminaque hauriens.) Id est, libationes etiam, nempe sacrificia, aureis poculis hauriens ex illius aqua, quum in bellum adversus Gigantes ac Titanes erat profecturus. Constructio autem ita habet: Relicto Ulysses excelso Lethaeonis jugo, hocque atque illo, ubi talia Juppiter constituit, offeret ipse Ulysses munus, seu donarium. Cuinam? Dairae exitiali, hoc est, Proserpinae, ejusque marito Plutoni, post regressum ab inferis. Quod tandem donarium offeret? galeam, imponens ipsam capitello columnae. Fertur enim, Ulyssem, post reditum ab inferis, canem Plutoni ac Proserpinae immolasse: hinc et cassidem ipsi suam consecrasse. Proserpina praeterea etiam Isis, Terra, Rhea, Vesta, Pandora, aliisque sexcentis nominibus, appellatur.

Ex 710. Daeirae.) Daeira Proserpina dicta est, παρὰ τὴν δαῖδα, sive a taeda. Daduchos quippe ea Dea, quasi facifera.

(1) Auctor ille Asiaticorum Carminum, a Germanico in Aratea, et a Tzetza Chil. 7. Hist. 144. itidem cum Sotione laudatus. (2) Lib. 58. pag. 1141-42. tom. 2. Edit. Hamburg. ubi etiam inter fragmenta refertur tom. i. p. 5. (3) De bello Jud. lib. 4. cap. 8. seg. 4. (4) Fragmentum. Nam, ni fallor, nihil hujusmodi apud Xenophontem occurrit. (5) Odys. n. vers. 514. (6) Iliad. O. vers. 36-38. (7) Vers. 392-401.

Ex 711. Capiti.) *Κέφαλον* dicitur cum membrana illa cerebri custos, tum caput, uti (1) Empedocles usurpat, canens:

Postquam multorum quidem abscissa (κόρραι) capita suppullularunt.

712-16. Necabit porro virgines.) Sirenes intelligit, Parthenopem, Leucosiam, et Ligeam: quamquam alii aliter nominatas efferant, videlicet Pisinoem, Aglaopem, Thelxiepiam: quarum una cithara ludebat, altera canebat, tertia tibiam inflabat; sicque praeternavigantes apud se allectos detinebant. Caeterum Acheloi et Tepsichores filiae erant: Achelous autem Oceani ac Tethyos. Ipsae, quum despectum et victoriam ab Ulysse de se relatum ferre non possent, seipsas in mare praecipitarunt. Habitarunt denique, secundum aliquos, in Peloro; ex nonnullis vero, in Sirensis, quae tria sunt Italiae promontoria.

Ex 715. Urinantes pennis.) Hoc est, pennis natantes, quoniam, uti aiebamus, partem corporis superiorem habebant humanam, eamque virgineam; inferiorem autem, alatarum avium.

Ex 716. Quo lintheum.) Ubi videlicet amarum Parcarum stamen, hoc est, fatum, morti ipsas destinaverit.

717. Unam quidem Phalari.) Phalarus, Siciliae tyrannus, Neapolim in Italia condidit. Hic omneis, qui apud se divertebant, atrociter discruciendo interimebat. Ait igitur, Parthenopen illic fuisse ejectam. (2) Diodorus vero Siculus et Oppianus, Neapolim ab Hercule conditam fuisse auctores sunt. Canit enim Oppianus (3) de Venatione:

..... novum solum Herculis, ipsam Neapolim innuens. Praeterea Phalari etiam (4) Callimachus meminit, in-
quiens:

Illius factum imitatus est Phalarus.

Moenia.) *Τύπον* vocat moenia, quod murorum aedificandorum rationem Tyr-
rheni primi excogitaverint.

718. Glanis.) Fluvius Italiae et Cu-

mae, ubi ejusdem nominis quidam piscis, ut ferunt, nascitur, cujus fel valde prodest; sed illius tantum, qui eo in fluvio est. Est porro et alius Italiae fluvius, nomine Glanis, atque alius Iberiae.

719. Extruentes.) Priorem ab initio syllabam hujus verbi, *δομήσαντας*, brevem legit Tzetzes, longa desuper ipsam posita; atque, produci ab insequenti *μ* esse demum communem syllabam. Immutabiles enim, quoties versificatori libeat, producendi vim habent. Quod si quis longam velit efferre, caussetur saltem, Attica ectasi, nec temere, id facere.

720. Parthenopen.) Parthenope, una, et quidem princeps, Sirenum erat. Ipsa inde nomen obtinuit, quod aut haberet *παρθένος ὄπα*, virginis vocem, aut parvam virginem referret.

721. Volucrem Deam.) Quod semia-
ves fuerint Sirenes, volucres appellat: Deas autem, quia eam demulcendi vim habebant, ut detinerent atque interficerent illos, qui cantilenis suis aures praebebant.

722-25. Oram autem prominentem.) Idest, prominentem in mare; ac Posidium promontorium intelligit.

Enipei.) Enipeus Neptunus apud Milesios colebatur. Ad Posidium autem sepulta fuit ejecta Leucosia, Siren illa. Ipsa Leucosia, quasi candidior, dicta est, *παρὰ τὰ λευκὰ ὠτία*, ab albis auriculis. Vel quod Leuci cujusdam filia esset. Vel demum, quod Leuci *ὠτία*, aures, haberet.

Insulam.) *Πέτραν* hic loci insulam vocat, quae ab hac Sirene Leucosia, Leucosiae nomen sortita est.

Is.) Is et Laris, flumina Italiae sunt.

Latices.) *Ποταὶ* vocat aquas pro *ποταμοῖς*, ideo heic schema metaplasmsus est a masculino in neutrum.

726. Ligea.) Ligea appellata est, *διὰ τὸ λίγειον*, hoc est, propter dulcedinem Tragoediae suae.

(1) Vide ad vers. 507. (2) Fragmentum, quod ex hoc Tzetzae loco collectum habet tom. 2. pag. 640. num. 15. edit. Amstelod. (3) Lib. 2. vers. 149. (4) Vide Bentlejum in Fraggm. pag. 385.

Terinam.) Terina, Italiae urbs est.

Ejicietur.) Ἐκναυσθῆν proprie sonat, cum navi enavigare, heic vero ἐκναυσθῆσθαι valet, ab undis ejici.

727. Tranans.) Quum uno λ, χελύσσεια, verbum efferat Cecus, ait, verum non claudicare : communem porro esse syllabam : τὸ ἔ tandem ab immutabili λ produci ob eam causam, quam superius adduxit. Atque adspiratio perinde valet breves syllabas producere, si ante ipsas occurrat. Ceteri vero omneis duplici λλ legunt, dicentes, alterum λ per pleonasmum esse. χελύσσεια namque, enatantem significat : etenim qui nant, τοῖς χείλεσι, labiis trudent aquam. Caeterum thema est χελύω, nato, item eructo.

729-30. Ocinari vorticibus.) Ocinarus, fluvius est juxta Terinam, Mars, sive fortis, vocatus ; ac corniger, propter strepitum. nam fluvios cornigeros ac taurinis capitibus fingunt, forsitan ob vehementiam, sonitum, fremitumque fluentorum. Neque enim Mars appellatur fluvius apud Terinam, sed Eris : quare adjective id verbum ἄρης de Ocinaro dictum acceperunt.

731. Avisobolis.) Ὀρνιθόπαιδος, idest, avisobolis. Vox ὀρνιθόπαις, sicut et καλλίπαις, et ἀνδρόπαις, et similia, ancipitis notiois est ; ac sensus veritatem arguit : ὀρνιθόπαις quippe dicitur tum pul- lus, tum quae ex avium natura est, ut modo intelligitur. καλλίπαις, et pulchrā parente nata, et formosa puella. ἀνδρό- παις, tam qui virili prognatus est, quam ipse virilis puer. et reliqua ad hunc modum : quae quidem omnia, in quem intellectum resolvi debeant, sententia docet.

Monumentum.) Ἴσμα, id est firmamentum, tumulus, a verbo ἵζω, colloco.

Februans.) Φοιβάζων, hoc est, lavans, purgans aquis : unde φοῖβη dicitur aqua, et omne purum.

732-37. Primae quin etiam aliquando.) Timaeus Siculus (1) auctor est, Diotimum, Atheniensium navarchum, quum Neapolim pervenisset, Parthenopae ex oraculo sacrificasse, lampadumque cursum instituisse : quod quidem certamen cursumque Neapolitani quotannis celebrant.

Ex 733. Atticae.) Mopsopia olim vocabatur Attica regio, ipsaeque Athenae, a quodam Mopsope. Caeterum Diotimum Neapolim pervenit, quum dux Atheniensium bellum Siculis intulit.

Ex 736. Tranquillum.) Ἀκλυσον, id est, undosum, undisonum : aut placidum, pacatum.

Ex 737. Portuum Miseni.) Misenus, ὄρμος, sive λιμὴν portus, Neapolitanorum est. Per catachresin vero ὄρμος vocatur portus : Nam is quidem, nempe λιμὴν, dicitur tota latitudo sinusque, ubi naves appellant : ὄρμος autem statio uniuscujusque navis. Misenus porro Neapolitanus mons est.

Asperos tractus.) Id est, asperas et saxosas partes plagasque : vel promontoria.

738. Ventos autem in utre.) Aeolus, Hippotae filius, quum Rhegiū, Italiae urbe, astronomicae disciplinae peritissimus imperaret, in ventis navigantium causa perdiscendis operam sedulo collocavit suam, ita ut praediceret, an forte, v.g. sub signo Tauro navigarent : quamdiu Zephyrum secundum essent habituri : num in Caniculae occasu talem ventum, atque in ejusdem exortu alium. Ideo fabulati sunt, ipsum ventis dominatum esse. Perinde et Amaclidem, Protoclem, ac Protocleonem, uti (2) Orpheus auctor est, ita in

(1) In historia illa, quam de Graecanicis ac Siculis rebus conscripsisse testantur et Antigonus in Mirab. hist. 1. et Parthenius Erot. 29. Vide ad vers. 615.

(2) In Physicis, quae laudat Clemens Strom. lib. 1. pag. 333. et prae oculis habet lib. 6. pag. 692. Sic enim ex Phanodemi lib. 6. scribit Suidas in Τριτοπάτορες (cujus verba libavit Etymologus in ead. voce) — ἐν δὲ τοῖς Ὀρφείας Φυσικοῖς (sic malo legere cum Etymologista et Clemente cit. locis, quam singulariter) ὀνομάζεσθαι τὰς Τριτοπάτορας Ἀμακλείδην καὶ Πρωτοκλέα καὶ Πρωτοκλέοντα, Θυρωρὸς καὶ Φύλακας ἔντας τῶν ἀνέμων.

ventos dominatum habuisse dixerunt, ut, quem vellent, in utribus concluderent, reliquos spirare sinentes. Ad eum modum igitur vel hunc Aeolum ventos utri inclusos dedisse Ulyssi ajunt, solo Zephyro spirare permissis, ut secundam ei navigationem expediret. En ejusdem apud (1) Homerum verba:

*Ergo bovis tergo ventos, memorabile munus,
Inclusos praebet, quorum spiramina saeva
Utribus arcentur, nec iter datur inde procellis.
Hunc regem ventis, tempestatumque potentem
Juppiter imposuit, sciret dare jussus habenas,
Seu mulcere velit flatus, seu tollere ventos.*

Caeterum quod de utre fertur, probare quidem non gravamur: Ajunt enim magi, quique de arcanis scripserunt, quod si quis utrem ex delphini corio confecerit, ac secum gestaverit, is quem ventum voluerit, spirare faciet. Ac forsitan vel Aeolus iste in magicis erat artibus exercitatus. Ejus filius fuit Iocastus ille, qui Rhegium condidit, teste (2) Callimacho, canente:

Rhegium linquens, urbem Iocasti Aeolidae.

739. Retrogradis.) Ulysses enim contrarios ventos utri inclusos cum haberet, ac solo Zephyro flante navigaret, ubi, post novem dierum totidemque noctum navigationem, patriam suam decimâ die, et aliquot, qui excitabantur, ignes vidit, diuturno labore fessus, ut qui semper gubernaculum moderaretur, obdormivit. Tum ejus socii, aurum in utre esse rati, illum dissolverunt: quare, effusis ventis, mareque reflando perturbantibus, rursus in Aeoliam inviti reversi sunt, flatibus acti. At Aeolus hostiliter Ulyssem rejecit, inquiens:

(3) *I, valeas, ratibus, odiose Pelasge, per undas*

Aeoliâ excedas, terrâque, nefande, meorum

Te referas citius, qui vivos pessimas inter

Mortales degis: neque enim hospitioque domoque

Acceptare mihi fas est, seu ducere ponto

Invisos superis aeternâ sede beatis.

Heu Diis invisus....

740. Fulmineo flagello.) Quum Ulysses cum sociis in Thrinaciam insulam, in quâ Solis boves pascebantur, enavigasset, contrariis ventis spirantibus, plurimo ibi tempore manere fuit coactus. Quare ejus socii, omnibus, quae ad victum pertinent, consumtis, fameque laborantes, dum Ulysses in insulâ versabatur, quosdam de Solis bobus, qui proxime pascebantur, corripientes mactarunt, mactatosque comederunt. Quod Sol quum a Lampetiâ intellexisset, Jovi nunciavit, queribundus inquiens:

O pater altitonans, o foelix turba Deorum,

Perpetuique Dei, poenas nunc Jupiter acres

Sume Laertiadae a sociis errantis Ulyssis.

Prostravere boves nostras, et caede superba

Mactarunt, quae deliciae, quae magna voluptas,

Et fuerant decus, et nostri solatia ruris:

Delectabar enim quoties stellantis Olympi

Intrabam sedes, coeloque reversus ab alto

Ad virides ibam terras, pecudesque videbam.

Ni pro caede boum dent dignas crimine poenas,

Cocyti fluctus, Stygiasque subibo paludes,

Infernasque meum demittam lumen ad umbras.

Juppiter vero, iratus, fulmine illos per-

(1) Odyss. 2. vers. 19-22. (2) Vide Bentlejum in Fragm. num. 202. et Spanh. 39. (3) Hom. Odyss. 2. vers. 72-75.

culit. At perperam et promiscue Lycophron Ulyssis historiam prosequitur. Non enim illo itineris flexu Ulyssis navis de coelo fuit tacta: neque ipse porro Ulysses, quem larum inducit fulmine ictum, moxque caprifici ramo insidentem, ne a Charybdi absorbatur; sed alibi ejus navis fulminata fuit, ipseque, arrepta carina, ad Charybdin, ad cujus caprificum se suspendit, ventis trusus, postquam ejus socii Solis boves in Sicilia comederunt.

741-43. Larus.) Qui *κάρυξ* a Lycophrone, *κάρυξ* dicitur ab Hipponacte, canente:

Cicon autem, loquacitatis omnino expertus ille κάρυξ, larus.

Κάρυξ autem Aenianum dialecto dicitur larus.

Caprifici.) Nimirum *ἐρίνεος*, et per syncopen, *ἐρίνξ*, caprifici. *Ἐρίνεος* ficum sylvestrem vulgo dicitur designare: non ita tamen se res habet; verum *ἡ ἐρίνεος* est ficus species, ab Erineo, Dorico oppido, vocata. Senis namque urbibus constat Doris, quarum una Erineus appellatur, ubi ficus nascuntur, Erinei nominatae, ut Damascenae, Anatolicae, et Cydonea mala. Caeterum universam Ulyssis historiam paucis complectar, postquam de eo Lycophron loqui desierit.

Ex 743. Charybdin.) *Χάρυβδις*, maris absorptionem notat. (1) Charybdis porro ter in diem sorbet aquam, totidemque vices eructat.

744. Paullisper deinde delectatus.) Quo pacto ait *paullisper*, quum alioquin septennium Ulysses vixit cum Calypso? At respondendum est, *paullisper* respectu voluntatis Calypsus dixisse, quae septem annos perpauca reputabat: Volebat enim, ut ille semper secum ipsa esset conversatus, atque

(2) *Immortalem erat redditura, senique expertem per dies omnes.*

745. Rebus-navalibus-carens.) Naviculam intelligit, quoniam a nautis non vehabatur: Non enim erat navis, sed schedia, hoc est, ratis subito ac festine com-

pacta; neque de iis aliqua, quae in portu et statione recensentur: *ναυλόχας* siquidem dicebant navalia, quae *τὰς ναῦς*, *naves* receptas *λοχῶσι*, *protegent*.

Tumultuarium.) *Αὐτοκάρβαλον*, id est *αὐτοσχέδιον*, tumultuarium, subitarium, nempe quod subito ac temere compactum est. Caeterum metaphorice usurpata vox est: Namque *αὐτοκάρβαλον* proprie dicitur triticea farina utcumque subacta.

747. A-se-compactam ratem.) *Αὐτὴν γότευκτον βάριν*, hoc est, tumultuarium atque extemporale navigium. *Βάρις* autem, hoc quidem loci navigium, alibi vero solium, turrem, aulam, porticum, moeniaque, significat.

748. Devinctam.) *Προσεταιργανωμένην*, id est, connexam. Quam enim *σαργάνην* nos vocamus sportulam, *ταργάνην* dicunt Attici; ac complicari, *ταργανῶσθαι*.

749. Amphibaeus.) Amphibaeus appellatur a Cyrenaeis Neptunus.

750-53. Alcyones.) *Κήρυλος* dicitur alcyone mas, *δάμαρ* autem hujus, foemella ipsius.

Implumem pullum.) *Ἀπτήνα σπέρων* hic loci vocat deplumem aviculam. Solet enim tempestas alcedinum pullos perdere. Proinde ajunt, septem diebus mare tranquillum esse, quum alcyonae foetificant: qui dies, alcyonides propterea vocantur. Caeterum constructio ita habet: Ex quâ quidem schediâ Neptunus Ulyssem ejiciens, tamquam parvum implumem alcyones pullum, in undam jacet ipsum urinatorem, rudentibus implicitum: jacet insuper ipsis cum medianis antennisque. Vel sic: Ut mare solet alcedinum pullos conturbare, ita et Neptunus Ulyssem. *Μεσόδρυαι* dicuntur ligna, quae sunt in medio navium: *ἐκρία* autem, quae recta stant; quin etiam tabulata.

754-56. Civi contubernalis.) Glaucus Anthedonius piscator fuit. Is, mente captus, in mare desiluit. Quum enim piscem venatus esset, et mortuum in terram projecisset, appropinquare vidit

(1) Vide Cluverium Sic. Ant. lib. 1. pag. 66. et pag. 75. (2) Homer. Odysse. 8. vers. 136.

plantæ cuidam, et revivisere : ex quâ quum vel ipse comedisset, immortalis factus est, neque vero senectutis expers ; et mari, ut diximus, se immersit. Vatinabatur porro, veluti apud (1) Homerum Proteus, et apud (2) Pindarum Triton Argonautis divinavit. Herbam illam, de quâ Glaucus gustavit, sedam nonnulli fuisse ajunt.

Anthedonis.) Anthedon, Boeotiae urbs est, quam Thraces inhabitant. (3) Josephus tamen, quam hodie Agrippiadem appellamus, Anthedonem antea vocatam fuisse memorat. Caeterum Glaucos contubernalem Ulyssem fuisse hoc ait, quod de rati ipse in mare fuerit dejectus : sicut de terra ille desiluit, postquam de praefata herba gustavit.

Ac post alium alius, ceu pini corticem.) (4) Leonides in libello, quem de Italia conscripsit, quemdam montem esse memorat, in quo pini nascuntur ingentis magnitudinis : ex ipsis autem fieri subera, quibus piscatores utuntur ad allevanda retia. Per periphrasin pini corticem dixit suber, quod Homerus non φελλὸν, sed (5) φυλλίαν cum ipsa arbore, suberis nimirum tum arborem tum corticem, appellat. Caeterum constructio ita habet : Alius alii insurgens ventus, flatibus irruens suis, Ulyssem quatiet, tamquam pini corticem, sive suber. Atque orationis schema explicativum est.

757-61. Vix tandem Bynae.) Hoc est : Bynae, seu Inonis, aliàs Leucotheae, ἀμπυξ, vitta servabit. Haec ἀμπυξ, frontale muliebre est, teste Homero, (6) canente :

Ἀμπυκὰ, vittam, reticulumque, ac textile crinale.

Vix tandem Bynae.) Mercurius ab Jove missus ad Calypso, persuasit illi, ut Ulyssem dimitteret domum suam. Hinc

Calypso primum praecepit Ulyssi, schediam extruere, postea vestimentis instructum, aliisque cimeliis oneratum, dimisit. Is post septendecim dierum navigationem, duodevicesima die Phaeaciae appropinquavit. At eum Neptunus cum vidisset, omnigenos ventorum turbines excitavit. hinc, diffracta ejus rati, in mare ipsum eiecit : quem tamen Leucothea, porrecto frontali suo, servavit.

Ex 758. Munitum.) Δεδρυφαγμένον hic loci est, involutum, munitum.

Ex 759. Scārificantia.) Κρεαγράφπτες (πέτρας) id est, scarificantia, aspera saxa, passivo pro activo posito, Attica dialecto : Haec enim passiva active, et contra, efferre solet. ac rectus est ἡ κρέαγραπτος, sacrificans.

Ex 761. Summitatibus.) Στόρυγξ, id est, extremitatibus et acuminibus : Omne siquidem, quod in acutum fastigium desinit, στόρυγξ dicitur.

762. Harpen penetrans.) Nempe Phaeaciam insulam, Corcyram appellatam, in qua defossa erat falx, qua Juppiter Saturno pudenda secuit. aut quod ibi esset illa falx, quam Ceres a Vulcano accepit, ut spicas demeteret. Atque ad hunc modum Corcyra, Harpe, sive Falx, dicta est. Praeterea est etiam Siciliae locus, Drepanum ex eo vocatus, quod ibi abdita fuerit falx, quicum Saturnus Coeli genitalia amputavit.

763. Narrator.) Κόπις, hoc est, rhetor, et peritus, qui a multis rebus κέκοπται, obtusus ac fractus est : fit siquidem a κόπτω, frango, obtundo.

764. Fabulosum.) Μυθοπλάσιν, id est, fabulosam ejus calamitatem apud Alcinoium, Phaeacum, sive Corcyraeorum, regem recensebit.

765. Imprecationes persolvens.) Hoc est, diris persolutis excaecatae ferae, nem-

(1) Odyss. δ. vers. 470. et seg. (2) Pyth. 4. vers. 49-65. (3) De bello Judaico lib. 1. cap. 4. seg. 2. et cap. 21. seg. 8. Nomen autem novae Anthedoni inditum tradit ab rege Herode in Agrippae honorem. (4) Rhodius ille, si Meursio credimus lib. 2. de Rhodo, pag. 100. Stoicus, Strabone teste lib. 14. pag. 655. cujus meminit Hesychius in ἐκτορες, et cujus symmetriarum praecepta celebrat Vitruvius praef. lib. 7. (5) Neutrum verbum apud Homerum occurrit. (6) Iliad. χ. vers. 469.

pe Cyclopi . Cyclops enim Neptunum patrem suum obsecravit , ut hoc modo Ulyssem ulcisceretur . Caeterum constructio sic habenda : Quibus horridas cautes apprehendens , ab exesis acutisque summatibus cruentabitur , execrationes persolvens excaecati monstri . Deinde reliqua : Tum in insulam Saturno invisam talis ac talis deveniens , fabulosum luctum effutiet .

766-67. Nondum sane , nondum .) Non hactenus nimirum multabitur Ulysses , nec *τεσθόδε* , sive tantus ; aut *τοσόνδε* , id est , tantum , oblivionis somnus Neptunum capiat : hoc est , ne obliviscatur Ulyssis . Neptunus Melanthi nomine apud Athenienses , Equestris apud Delios , colebatur : Quum enim rem cum Furia Cerere habuisset , Arionem equum procreavit . Sunt tamen , qui memorent , Neptunum , quadam super petra agri Athenarum Coloni recubantem , genitale semen effudisse , indeque equum Scyphium , alio nomine Scyronitem , exitisse .

768-69. Navalem portum .) Idest , tranquillum portus Ithacensis locum , qui Rhethrus nominatur . *Νάυλοχον* dicit portum , quod in eo naves *λοχῶσι* , stationem habeant . Caeterum loco dicendi : *Veniet in Ithacam* , per periphrasin ait : *Veniet ad portum Ithacae , et ad Neriti summitates* . Ac Neritus Ithacensis mons est .

771. Proci scortatoribus .) *Μύκλος* vocatur subduplicatio in asinorum , bovumque collo : heic vero loci *μύκλοι* dicti sunt proci , propter helluationem salacitatemque . (1) Callimachus :

Est mihi Magnesius asinus ἐννεάμυκλος , cum novem in collo plicis .

Fuit et Myclus quidam , auletes , pronus in foeminas , qui propter libidinem suam

ab (2) Archilocho fuit sugillatus , aliisque deridendus propinatus .

Meretrix .) *Κασσάρα* , sive *Βασσάρα* , est et gentis cujusdam appellatio , et tuber , et vulpis genus , et Baccha : nunc vero pro meretrice , atque adeo pro Penelope , posita vox .

772. Scortans .) *Κασσάρα* , hoc est , *πορνέυσα* , scortans , moechans . Duris namque Samius in eo , quem de (3) Agathocle conscripsit , libro Penelopem cum procis omnibus rem habuisse , ac Panem genuisse , auctor est ; at de Panis nugatur : Pan enim Mercurii aliusque Penelopes filius fuit ; atque alius praeterea Pan , Jovis et Hybreis .

774. Ipse porro plures , quam ad Scaeeas .) Scaeeae , portae erant Trojanae urbis , ad quas graviter pugnatum fuit propter Achillis cadaver , sicut in persona Ulyssis Homerus (4) ait :

... quando in me plurimi avertas hastas

Trojani intorserunt circa Achillem mortuum .

775-76. Mendicus .) *Μολοβρός* est qui panem emendicat , *ἀπὸ τῆς μολεῖν πρὸς βορὰν* , ab adeundo cibi quaerendi gratia . Ulysses enim , quum in Ithacam pervenisset , pauperem e mentitus fuit , ut ignotus posset dolo procos de medio tollere . Melanthius vero , illius servus , obviam ipsi , Eumaeum subulcum una sequenti , factus , inquit ad Eumaeum :

(5) *Quonam jam hunc voracem ducis , immanis subulce ,*

Mendicum molestum , conviviorum contaminatorem ?

simulque illi colaphum impegit , ac cervicem caecidit . Caetero ridiculum sane et cacozelum videtur Lycophroneum illud :

(1) Ex Etymologo in *υ*. *μύκλος* , et hoc Tzetzae loco Bentlejum videsis in Frag. pag. 382. (2) Pario illo , Lyrici et Jambici , ut putatur , inventore . Ejus opera collegit Meursius B. G. lib. 1. (3) Hanc Agathoclis Syracusani historiam , qui anno uno decessit , antequam Ptol. Philadelphus imperaret , non unico libro Duridem Samium complexum fuisse , sed in plures distribuisse constat ex Athenaeo , qui lib. 12. cap. 10. decimum ex ea librum , et 14. cap. 2. secundum , citat. (4) Odyss. ε. vers. 309-10. (5) Homer. Odyss. ρ. vers. 219-20.

Tristes minas εὐλόφω, toroso dorso ferre.

Imprimis quod non minas, sed plagas dorso exceperit Ulysses. Secundo, quum λέφος dicatur collum et caput, quo ipse pacto εὐλόφον de dorso effert? Tertio tandem, quod neque in dorso, sed in cervice et natibus a Melanthio vapularit.

777. Sannis affectus.) Id est, conviciis ac contumeliis proscissus. Propter Antinoum, Eurymachum, et Ctesippum loquitur, qui illum maledictis onerarunt.

778. Plagis cedere et ictibus testarum.) Apud (1) Aeschylum quidam videtur testa Ulyssem verberare; non ita tamen apud Homerum, qui illum inducit, (2) pede quidem bubolo a Ctesippo, (3) scabbello autem ad humerum ab Antinoo, vapulare.

780. Sigillum manebit Thoantis.) Quum Ulysses explorator vellet Trojam ingredi, et metuens, ne cognitus occideretur, Thoanti, Andraemonis filio persuasit, ut se flagris violenter caederet, teste etiam Homero, (4) canente:

Seipsum plagis indecentibus domans.
Ajt igitur, non insueta futura Ulyssi flagella; imo vero plagarum, quas ipsi lubenti Thoas infliget, impressionem permansuram fore, quae virgis ample in lateribus τετρανθεῖσα, pertusa proprie, heic vero loci impressa, visenda erit.

781. Perditor.) Id est Ulysses. Trojanorum autem perditor.

783. Corpori.) Δομήν, hoc est, corpori. Caeterum schema metaplasmus est a neutro in foemininum. A δέμας enim, mutans per metaplasum, τὴν δομήν effinxit. Qui parvam Iliadem concinnavit auctor est, Ulyssem ab Thoante tum flagellatum esse, quum Trojam fuere hostiliter profecti.

784. Decipiat.) Παλεύω, id est, fallat hostes, eosque Trojanos, explorationibus. Παλεύτριας autem dicuntur illices, et, ut eo verbo utar, plagariae columbae.

785. Ludificans.) Φηλώσας, hoc est, fallens ploratibus regem Priamum, veluti gravia et indigna passus ab Agamemnone propter plagas. Τὸ φηλώσας, imponens, a φηλόω φηλῶ descendit verbo, quod decipio notans, ἀπὸ τῶν φηλήκων, sive a grossis, dictum est, quae immaturae et inutiles cum sint, specie tamen maturae esse videntur.

786-88. Bombyliae.) Bombylius, insectorum genus est, api simile, colore nigrum, quod de limo ceras fingit. Dicitur autem bombylius παρὰ τὸ βομβεῖν, seu a bombando: sicut et calicis quoddam genus, et rhombus, et strombus, bombylius et bembix appellantur: Bombylia porro et Bombylium, oppidum perinde ac mons Boeotiae, de quo nunc loquitur: scribitur autem cum ἱ. Quod si βομβύλεια dicās montis cacumen, tunc, ut possessivum, diphthongo efferas. Possis et utroque modo scribere, per ἱ, ἡ βομβυλία τῆς βομβυλίας, Bombylia Bombyliae: per diphthongum, ἡ βομβύλεια τῆς βομβυλείας, Bombyleia Bombyleiae. Ac Minerva illic Bombyleia colebatur. Porro Temmicia Boeotiae pariter mons est. Ajt igitur: Quem quidem, nempe Ulyssem, Boeotia ingens nobis malum educavit. In Boeotia namque Anticleam, Autolyxi filiam, Ulyssem peperisse tradunt. (5) Silenus vero Chius in secundo fabulosarum historiarum (duos enim conscripsit libros) auctor est, Anticleam, Ulyssis matrem, quum praegnans Neritum, Ithacae montem, pluvia urceatim defluente, pertransiret, et prae angore metuque decidisset, Ulyssem inde vocatum edidisse. At de Ulyssis appellatio-

(1) Fragmentum, quod in alias diligenti collectione Stanlejana desideratur. (2) Odyss. v. vers. 300-10. (3) Iliad. p. vers. 462. (4) Odyss. δ. vers. 244. Nihil autem obstat, quod seipsum dicat, utpote voluntariae plagae. (5) De hoc auctore Vossium consulas de Hist. Graecis lib. 3. pag. 189.

ne fallitur : Homerus enim in (1) Odysseâ avum Ulyssis Autolycum inducit jubentem , Odyssem puerum nominari :

Multis enim , inquit , ego ὀδυσσάμενός , invisus huc veni

Viris et mulieribus super terram aliam .

Idest , multi mihi ὀδύσαντο , irati sunt . Caeterum in Bocotiane , ex Lycophrone , Ulysses natus sit , an , juxta Silenum , in Ithacâ , quod et Homeri auctoritate comprobatur , (2) canentis :

Qui nutritus est in populo Ithacae , asperae licet existentis .

qui velit , inquirat , per me licet .

Ex 788. Solum ad aedes .) Ex iis enim , qui duodenis Ulyssem navibus Trojam secuti fuerunt , solus ipse , tandem aliquando reversus , servatus est .

789-94. Tandem , qualis larus .) Id est , Denique tamquam larus fluctuum ambulator , conchaque mari undique circumtrita , opes inveniens suas ab Lacedaemoniâ Penelope procaciter furente (libidine nimirum) exhaustas , senio confectus morietur , quasi corvus , cum armis , nempe pugnans , prope Neritum , marinum tegmen , sive Ithacam , fugiens .

Ex 791. Epulis Proniorum .) (3) Thucydides in quatuor tribus dividit Cephalleniam , nempe in Pronios , Samios , Palenses , et Cranios . Hinc Pronios poëta vocat procôs , ab gente laudata .

Ex 792. Ab Lacaenâ .) Id est , a Penelope . Tyndareus enim et Icarius , fratres erant : ex quo quidem Icario et Periboeâ , laudata Penelope nata est , quae , quum Arnaca prius vocaretur , sic postea denominata fuit , quod in mare a parentibus projecta , et ab penelopibus avibus in terrameducta et servata , rursus a parentibus suis recepta atque educata fuerit .

Ex 793. Decrepitus .) Σύφαρ et λε-

βυρίς , anguina vernatio est : heic vero σύφαρ pro sene positus , metaphorâ ab anguium exuviis ductâ . Senescens quippe anguis , et cavernam ingressus , pellem exuit .

Marinum fugiens tegmen .) Marinum tegmen dixit insulam Ithacam , vel navem , aut portum : haec enim a mari protegunt .

Ex 794. Corvus cum armis .) Corvum vocat Ulyssem , propter senectutem : Corvus namque , auctore (4) Hesiodo , centum et octo aetatibus vivit . Atque Ulysses decrepitus occubuit , interfectus a Telegono filio , sibi ex Circe genito , pugnans pro armentis suis . Ejus vel Opianus , de pastinaca loquens , meminit , sic fere (5) canens :

Hoc pastinacae telum olim ad jaculum longum amentatum

Venefica Circe Telegono tradidit mater ,

Ut strueret hostibus marinam mortem . At ille ad insulam

Caprarum-altricem appulsus est , et ignoravit , se greges vastare

Patris sui : venerando autem succurrenti genitori

Ipsi , quem quaerebat , malam attulit necem .

Profectus igitur Telegonus , pecora Ulyssis patris sui furaturus , ipsum genitorem , pro ovibus suis purgentem , inscius obtruncavit .

Neritios prope saltus .) Id est , prope nemora Neriti .

795. Lethifera cuspis .) Στόνυξ dicitur quicquid est mucronatum , seu in acumen desinit : heic vero loci aciem designat spinae pastinacae .

796. Insanabilis .) Id est , incurabilis : Insanabile namque vulnus pastinacae aculeo inflictum .

Piscis .) Ἐλλοψ vocatur omnis piscis , παρὰ τὸ ἐλλείπειν θάλασσαν ὁπός , sive a vocis defectione .

(1) Lib. 7. vers. 407-08. (2) Iliad. 7. vers. 201. (3) Lib. 2. Histor. cap. 30. Edit. Oxon. Ubi tamen velim , notes scripturae varietates nominum illarum gentium , ipsiusque Cephalleniae , quae duplici ἁλῇ effertur . (4) Nusquam apud Hesiodum occurrit hoc effatum . (5) Lib. 2. de Piscatione , vers. 497-502: Testatur et Nicander Ther. vers. 835-36.

Sardonici.) Σαρδονικῆς. Tzetzes alteram ab initio syllabam, δῶ, ejus nominis, brevem effert, et inquit, longam esse, ut ab immutabili ν, quae sequitur, productam: vel Σαρδανικῆς legendum. Magnum quippe ω haudquaquam hoc recipit; neque Atticos talia producere asseverant, nisi modo quae in οτης desinunt, verbi gratia, οἶνοπότης, bibax, οἶνοπάτης. αἵματοπότης, sanguipotā, αἵματοπάτης, et similia; nec non finales orationum partes, ut puta, δύο, duo, δύω. ἄπο, procul, longe, ἄπω. δέυρο, huc, age, δέυρω, et quotquot demum octo orationis partium finalia sunt.

Caeterum Sardo insula est ad Herculeas columnas, cujus coloni Carthaginenses sunt. In hac insula quaedam provenit herba apio similis, de qua qui gustant, convulsione oppressi, invite rident, ridendoque occumbunt. Timaeus porro (1) auctor est, insulanos illos eorum parentes, ubi septuagesimum aetatis annum exegerint, Saturno immolare, ridentes, fustibusque illos caedentes, atque in vasta hiantiaque praecipitia dejicientes: inde tandem *Sardonium risum* dictum esse. Alii autem scribunt, senes illos morientes invite ridere, inhumanam sibi a propriis liberis illatam necem respicientes; indeque proverbium ortum esse, (2) *Sardonius risus*. Prope eam igitur Sardiniam insulam Tyrrhenia est, ubi erat Circe, quae pastinacae stimulum hastae inseruit Telegoni filii sui.

797. Carnifex.) Ἀρταμος, id est, interfector, homicida, quasi aliquis αἰόρταμος, sive qui αἶορι τέμνει, ense caedit. vel ἄρταμος, cocus, et integer: unde et τὴν Ἀρτεμιν, Dianam, nomen

habere placet, ob illibatam virginitatem.

798. Achillis conjugis.) Illud primo scire oportet, Tzetzem τὸ Ἀχιλλεύς, Achilles, per unicum λ efferre. Inquit enim, sic esse appellatum, vel ab ἄχος, moerorem luctumque efficiendo Iliensibus. vel παρὰ τὸ ἄχῃ λύειν, sive a doloribus solvendis (medicus quippe erat) vel quod alterius χείλεως, labri, expers esset. aut denique παρὰ τὸ ἄγειν τὸν λαόν, sive abducendo exercitu, tamquam dux. Ac quale etymon sequare, unicum semper λ nomen habere. Quod si quis duplici ipsum λλ velit scribere, jubet hunc, haud temere id facere; verum Aeolicam dialectum praetendere. Aeolici namque consonantes solent conduplicare. Atque haec quidem respectu ejus, quod Achillis nomen etymologica ratione per unum λ efferre oporteat.

De illius autem uxore historia, haec: Post interitum Achilles Aeëtidem Medeam, ut fabulantur, uxorem duxit. Aeëtes porro, Circe, et Pasiphaë, Solis et Persae Oceanitidis fuerunt liberi. Atque Aeëtae Idyiaeque, Medea et Absyrtus. Circes et Ulyssis, Telegonus et Cassiphone. Pasiphaeae denique et Minois, Ariadna, Phaedra, Glaucusque, quem noster poëta Glouconem appellat: ita ut Telegonus et Medea essent consobrini, quos nos ἐξαδέλφους dicimus.

799. Vaticinans autem cadaver.) In Ithacensium (3) Politiā Aristoteles auctor est, apud Eurytanes, Aetoliae populos ab Euryto denominatos, Ulyssis oraculum esse: quod et Nicander in (4) Aetolicis ratum facit.

Eurytanus.) Τὸ Εὐρυτάν similitudinem gerit τῷ παϊάν, paeān.

(1) In historia Sicula. Vide ad Vers 615. (2) Vide Erasm. Chil. 3. Cent. 5. proverb. 1. (3) Aristotelis hae Politiae (quae utinam extarent hodie! exclamat in Laertium lib. 5. seg. 17. Casaubonus, et quarum ipse fragmenta, studiosissime, ut inquit, a se collecta, edidit) laudantur passim a Polluce, Athenaeo, aliisque. Quot autem urbes complecterentur, et an dubitetur, fuerit Stageritae genuinum opus, nec ne, Menagium videas in Laertium cit. loco. (4) Seu in Commentario illo, quod de rebus Aetolicis optime scripsisse, praeter Anonymum Graecum in ejus vita, & Scholiastam in Theriac. pag. 35. b. Edit. 1523. novi-

800. Trampyiae .) Trampyia , Epiri urbs est , quo post reditum Ulysses profectus est , ut et Homerus (1) scribit :

Donec ad illos perveneris , qui nesciunt mare

Viri , neque sale conditum cibum comedunt .

Caeterum Trampyiae Ulysses colebatur .

801-04. In qua aliquando quidem .) Id est , In qua urbe Trampyia aliquando *αἰθῆς* , sive quidem (neque enim alius ibi Hercules interfectus fuit , ut notet iterum , rursum) inter epulas perdet Draco Tymphaeus seu Epirota , hoc est Polysperchon , dux ille Aetichum , sive Epirotarum . Quem demum perdet ? Herculem , illum scilicet , qui ab Aeaco et Perseo genus ducit , nec a Temeni consanguinitate remotus est . Caeterum historia , haec : Alexandro Macedoni filius ex Perside Barsina natus est , Hercules appellatus . Hunc ad prandium cum vocasset Polysperchon Tymphaeus , Aethicum rex , ut Cassandrum demereretur , de medio sustulit .

Draco .) Nempe Polysperchon , ex pharmacorum toxico vocatus draco : pharmacis enim illum necavit .

Ex 802. Tymphaeus ,) Tymphaei , populi sunt Epirotici ; atque Aethices similiter , quorum et Homerus meminit , (2) canens :

Eos autem ex Pelio pepulit , et ad Aethicas usque adegit .

Ex 803. Ex Aeacique et Persei genere .) Hunc Herculem id ait ab ea stirpe genus ducere , quod pater ejus Alexander Macedo , quoad patrem , ab Hercule et Perseo ortum duceret , quoad matrem vero , a Neoptolemo , Achille , et Aeaco .

Ex 804. Temenicis .) Temenus iste , Herculis pronepos fuit . Herculis enim et Deianirae filius Hyllus . Hylli et Jolae , Euryti filiae , Cleodotus , Lichas , et

Ceyx . Cleodoti tandem Perideaeque ; Temenus iste , aliiue .

Procul .) Alteram ab initio syllabam adverbii *ἀπὸθεν* , longe , procul , brevem efferas , quod ab insequenti aspiratione producitur : est porro communis syllaba . Caeterum *ἀπὸ* et *ἀπὸθεν* Attice magno *ω* efferuntur .

805. Perge demum ipsum .) Perge , Tyrrheniae mons est , ubi Ulyssem poëta , in Gortyniâ crematum , jacere canit . Quo igitur pacto idem et apud Eurytanes , Epiri populos , et in Tyrrhenia sepultus est ? At Tzetzes male quidem ipsum Lycophronem scribere pronuntiat , et non modo aliis , ut saepius prae se tulit , verum etiam ipsi sibi repugnare , sicut hic loci , et in sequenti versu , ubi dicit , Quando , filii Telemachi uxorisque Circes fata deplorans , „ occubuerit „ . Ait porro ridibundus , multa heic esse inter se pugnantia . Imprimis , quod qui prius ab Telegono interfectus , nunc denuo , quasi vivus , moriturus inducatur , propter Circes ac Telemachi interitum . Ac primo quidem contrarium et inconsequens id esse ait . Secundo vel hoc inconsequens , o Lycophron , effers , quod vivo mortuoque Ulysse , Telemachi Ulyssis , et Cassiphonae Circes , filiorum nuptiae celebratae sint . Si vivo , nullo pacto prius illum Telegonus , veluti sibi ignotum , interfecit : noverat enim , quum ipsum in filii nuptiis vidisset . Sin mortuo , quomodo qui jam morti occubuit , rursum abs te comicis veluti technis ad vitam revocatus inducitur , tum Circes , tum Telemachi interitum lugens , ac prae ipsorum affectu moriens ?

Mihi certe , o Lycophron , inconsequentia et ridiculosissima haec tua videntur . Immo non tua modo ; verum etiam eorum , qui tibi in ejusmodi co-

mus etiam ex Harpocrate in *Θύγιον* . Apollonii Scholiasta , qui in lib. 4. vers. 57. secundum librum : in 1. autem , vers. 419. tertium , appellat cum Athenaeo lib. 7. pag. 296. et Macrobio lib. 5. Saturn. cap. 20. Non equidem abs re esse putarem , idem vel in opere illo , quod tribus digestum libris *τὰ περὶ χροσσηπίων πάντων* , condidisse docet Suidas , memorasse . (1) Odyss. λ. vers. 121-22. (2) Iliad. β. vers. 744.

atur adstipulari. Nam quidam magis inconsulti et indocti ajunt, Ulyssem ab Telegono peremtum, Circe pharmacis ad vitam revocasse. Circe, quae antea ab Telemacho obtruncta fuerat, nec semet poterat reviviscere: ita ut in se proverbium expletum videretur:

(1) *Aliis medetur ipse ulceribus scatenens.*

Aut, sicuti mortuus ille Simonidis servator, ita et haec Ulyssi mortua gratificatur. Atque haec quidem Tzetzes habet de erroneis illis, in consequentibus, inter seque pugnantibus, quae Ulyssis cum ad sepulturam in Epiro atque in Tyrrhenia, tum ad internecionem ab Telegono filio patratam, attinent; quomodo tandem vivus et mortuus propter Circes ac Telemachi interitum videatur, . Alii autem, quoad quidem priorem sententiam scribunt, illum fortasse ab Eurytanibus Epiroque in Tyrrheniam translatum esse: quod Tzetzae, utpote persuasibile, haud omnino rejiciendum videtur, eo potissimum nomine, quod saepius Lycophronem deprehendat, ejusmodi multa odisse. Quoad posteriorem vero ajunt, Ulyssem ab Telegono interfectum a Circe pharmacis ad pristinam vitam restitutum esse, Cassiphonemque Telemacho matrimonio conjunxisse; Penelopem autem Telegono in Beatorum insulis nupsisse.

806. In Gortynaea.) Tradit (2) Theopompus, Ulyssem, quum, domum reversus, Penelopae facinora cognovisset, in Tyrrheniam discessisse, Gortynaeamque inhabitasse, ubi etiam fato defunctus est.

808. Filii et uxoris.) Telemachus Cassiphonem, Circes filiam, uxorem duxit. Mox socrum interemit, non patiens mandata ejus. Ipse vero Telema-

chus ab uxore Cassiphone, matris mortem ulciscente, interfectus est. Quod igitur tradit, hoc est, fore, ut Ulysses, Circe a Telemacho, Telemachum autem a Cassiphone, pereuntes videns, moerore atque aegritudine confectus occumbat.

811. Glauconis Absyrtique consobrinae.) Quamvis historiam antea sumus prosecuti, denuo tamen reposcere non gravabimur: Glaucum, Glauconem vocat. Is Glaucus, Absyrtus, Cassiphone, et reliqui, quos recensuimus, consobrini fuerunt: Fratrum enim, ut diximus, filii, Pasiphaës nimirum Glaucus, Aeetae Absyrtus, Circes demum Cassiphone. Glaucus commemoratus, quum murem persequeretur, in cadum melle onustum decidens, suffocatus est. Vitam vero, ut ajunt, a vate Polyido recepit, Coeran filio, qui etiam innuerat, illum eo in cado suffocatum jacere: Quum enim Minos, pater ejus, filium Glaucum requireret, nec posset invenire, oraculum consuluit, accepitque, illum de loco, ubi filius esset, audiendum (a quo etiam ad vitam ipse revocatus esset) qui diceret, cui similis esset tricolor ejus vacca, quae in agris pascebatur. Polyidus autem significavit, rubi fructus similitudinem illam gerere. Tum Minos ipsum detinuit, ut indicaret, ubinam esset filius Glaucus? Hinc vates per divinationem nuntiavit, in cado mellis demersum illum jacere. Quod quum repertum esset, eductum cadaver quoddam in domicilium cum divinante conclusum fuit, ut per ipsum revivisceret. Polyidus vero, draconem ad cadaver accedentem videns, quum illum, ut interficeretur, vellet exasperare, forte fortuna feriens, occidit. Tum alius draco superveniens,

(1) Proverbium, quo usus CHRISTUS Dominus apud Lucam cap. 4. vers. 23. hodieque celebratissimum manet, refertur a Plutarcho in Commentario de dignoscendo assentatore ab amico, pag. 71. edit. Paris. et Franc. (2) Chius ille, Isocratis discipulus, de quo ejusque scriptis, praeter Photium in Bib. cod. 176. videndus omnino Vossius de Hist. Graec. lib. 1. cap. 7. Nisi malis Atheniensem illum, Poëtam Comicum, intelligere, in Fabula, quam titulo *Ulysses* docuisse constat ex Aristophanis Scholiasta in Vesp. vers. 1337. et Athenaeo lib. 4. cap. 18. Consule Meursium B. Attica lib. 6.

et herbam nescio quam extincto draconum imponens, illum excitavit. Eam herbam accipiens Polyidus, et mortuo Glaucum imponens, ad vitam ipsum revocavit. At Minos, non propterea Polyidum in patriam suam Argos reverti sivit, nisi prius Glaucum divinandi artem docuisset. Quod praestitit ipse quidem coactus; at discessurus, quum Glaucum in os suum expuere jussisset, illeque paruisset, rursus perceptae artis oblitus est.

813. Immutabilem Orcum.) Quoniam primo mortuus, per Circem, ut nungantur, revixit. Nos vero dicimus, quod ad Orcum propter Tiresiam descenderit, ac rursum reversus fuerit: quod vel ad lecanomantiam, quam exercuit, ut Tiresiae animam evocaret rogaretque, allegorice referri potest. Ideo inquit, immutabilem subiturum Orcum, nec talem, ut quum primo subivit, Tiresiae animae quaerendae causâ, ac denuo egressus fuit.

817. Ad-arati-temonem-jungere.) Unico σ effertur $\mu\epsilon\sigma\alpha\beta\tilde{\alpha}\nu$, denotatque ad temonem jungere proprie quidem boves, improprie autem alia etiam animalia. Ac $\mu\epsilon\sigma\alpha\beta\alpha$ dicuntur jugi crenae, ubi loris cervices boum colligantur. Sic Calimachus:

..... (1) *jugi-crenas subiens.* Lycophron vero poetica licentia modo duplicat consonantes, interdum de geminis per aphaeresin detrahit, omnifariam demum veritatem turbat, tam falsis narrationibus, quam barbaris corruptionibus tum locorum, tum vocum: quibus omnibus ne cerdo quidem utens in versificatione perferretur. Caeterum $\mu\epsilon\sigma\alpha\beta\alpha$ et $\mu\epsilon\sigma\alpha\beta\tilde{\alpha}\nu$ duobus quis σ scribens, Aeolica dialecto id facere causetur, quamvis Lycophron noster Chalcidensis Atticusve sit.

818. Fictis insaniae technis.) Ferunt, Ulyssem, compulsus a Graecis secum ipsis ad bellum Trojanum proficisci, furere se simulasse, junctoque bo-

ve et asino, terram arasse. Hunc ejus astum cum olfecisset Palamedes, ut Graecis exereret, illius filiolum Telemachum sumsit, eique ante vomer obiecit arandum. Tum pater Ulysses, veritus, ne puerum laederet, aratrum retinuit; sicque fictam dementiam Graecis arguit. At omne Ulyssis argumentum summam disserendum nobis est, posteaque reliqua pertingemus:

Post Ilii excidium cum in patriam renavigaret Ulysses, ad oram Ciconum tempestate delatus, ibique Ismarum, quae hodie Maronia appellatur, depopulatus, erat inde enavigaturus; sed moram interponentes socii, ecce postero die! quod Cicones, qui in continente habitabant, congregati, eos aggressi sunt; unde per totam diem, et quidem aequo Marte, pugnandum fuit. At in inclinate ad vesperam ejus acie septuagintaduo viri desiderati sunt, sex nimirum ex singulis navibus: duodenas enim naves habebat Ulysses. Ea igitur clade accepta, solvere tandem ab illo litore sunt coacti. At saevis afflictati ventis, quum magno terram negotio attigissent, ibi biduum transegerunt; ac triduo solventes, secundaque navigatione usi, parum aberat, quin in patriam quisque suam sospes perveniret. Sed a Maleo, Peloponnesi promontorio, depulsi, per novem dies totidemque noctes furentibus ventis ferebantur: decima tandem ad Lotophagorum, sive Camarinaeorum, regionem apulerunt, ubi, hausta aqua, cibum suas apud naves sumpserunt: postea treis miserunt regionem speculatum, qui, quum lotum gustassent, ad naves amplius redire noluerunt. Sed in naves abductos sub transtra cum ligassent, naves solverunt, noctuque in parvam Cyclopiam insulam ignari devenerunt, desertam illam quidem, sed quae magnam agrestium caprarum vim alebat: quarum postero mane centum vigintiocto stratis, tota die convivati sunt. Adventante vespere ignis

(1) Fragmentum, quod Bentleii diligentiam fugit: habes tamen epud Spanhemium in collectione pag. 287.

exitit in Cyclopum terra, dubiaque vox audita est. Itaque ubi illuxit Ulysses, reliquis undecim ejus navibus in parva illa insula relictis, propria tantum navi illuc enavigavit, remigatione usus. qua autem ceteris cum sociis juxta quamdam litoris partem lapidosam et occultam subducta abditaque, ipse duodenis, quos selegit, stipatus, sumto vini Maroniti utre cibariisque, Cyclopi antrum ingressus est, qui tunc in grege pascendo occupabatur.

Potentibus amicis, ut, de lacte caseoque comedentes, ac de ovibus sumentes, secederent, noluit Ulysses, donec Cyclopem illum videret, qui, cum vespasceret, reversus, ipsos in spelunca detinuit, interrogavitque, ubi demum esset eorum navis, et quo ipse nomine appellaretur? At fucum illi faciens Ulysses, navem a fluctibus confractam retulit, seque Outin nominari. Tum Cyclops, duos corripens de Ulyssis sociis, comedit: ac postero mane in totidem perinde saevitus, quum reliquos inclusisset, gregem eduxit pastum. Interea ipsi, parato praeacuto fusti, et, ut induresceret praecusto, constituerunt, eo vecte unicum illi oculum excutere, quod etiam effecerunt: Nam sub vesperum redeunti, atque, omni in speluncam coacto grege, duos alios ex suis comedenti vinum infuderunt, inebriatumque ac supinum recumbentem excaecarunt. Horrendum prae dolore ejulante, omneis Cyclopes accurrerunt, qui alioquin clamare ipsum audientes: Outis, *sive nemo*, me excaecavit, insanire eum rati, recesserunt.

Caeterum mane Cyclops in speluncae ostio sedens, oves expulit eo consilio, ut postea, occluso iterum ostio, inclusos palpando comprehenderet atque interimeret. At illi sub pecorum ventrem egressi, atque ipsorum multis in navem invectis, oram solverunt. Conclamantes cum audiret Cyclops, contorto in eos lapide adeo mare agitavit, ut a fluctuatione navis in continentem terram propelleretur: unde detrusa, ubi, resumta navigatione, clamores denuo sustollere coeperunt, imprecatus est illis a Nep-

tuno, ne in patriam pervenirent; jactoque iterum lapide, in continentem rursum terram eos propulsavit. Quare tacite mox renavigantes, in parvam insulam, ubi ceteras naves reliquerant, redierunt, sociosque lugentes invenerunt. Actum quidem epulati obdormierunt, mane autem, instituta remis navigatione, in Aeoliam devenerunt: in qua quum per mensem essent commorati, accepto tandem ab Aeolo Ulysse utre, qui procellosos ventos continebat, solverunt, secunda Zephyri navigatione per novem dies totidemque noctes usi. Decimo Ithaca, homines, ignis, fumus apparuit. At, quum defessus Ulysses quiesceret, socii, thesaurum in utrem inclusum rati, resolverunt, et hem! effusi venti ac debacchantes, decumani fluctus excitantur, a quibus abrepti, in Aeoliam denuo propulsati sunt. Aeolus vero, supplicantes licet atque obtestantes, tamquam Diis invisos rejecit. Quare per sex dies remigantes, septima ad Laestrigonas, immanissimos Campaniae populos, accesserunt, qui turmatim exeuntes, confractas vi saxorum undecim eorum naves pessum cum omnibus viris dederunt, sola Ulyssis navi, cujus ipse rudentes opportune resciderat, servata: qua cum sociis aufugiens remigantibus, ad Aeaeam, Circes insulam, quae homines in bestias convertibat, applicuerunt, atque in terram egressi, ibi duos integros dies commorati sunt deplorantes. tertia in duas se partes ita diviserunt, ut in altera dux esset Ulysses, in altera Eurylochus, duobus et viginti utrinque sociis; sortitique, utri parti Circe esset adeunda, Eurylochi exiliit sors.

Profecti, ubi ad Circes aedes ventum est, lupi ac leones extra aulam occurrerunt cicurati, ipsisque accedentibus caudis udulantes. Subsistente foris Eurylocho, socii ingressi sunt, quos quidem Circe, propinato farinae, caseo, et meli permisto vino, in sues commutavit. Eurylochus vero ad Ulyssem et reliquos, intercepta voce, oculisque lacrymis affatim madentibus nuncius rediit, quibus, animis vix tandem receptis, omne nego-

tium enarravit . Eo audito Ulysses jussit illum , ut ad Circen sibi viam praemonstraret . At renuente lacrymis Eurylocho , solus Ulysses iter ingressus est , quem obviis Mercurius omnia , ad Circen quae pertinabant , edocuit , deditque ei moly (herbae id est genus , contra praestigias natura idoneae) in remedium veneficiorum illius . Sic igitur monitus Circen adiit , a qua non modo non est in feram transformatus ; verum etiam , stricto in ipsam ense , effecit , ut socios e suilla in pristinam formam restitueret . Inde ad litus profectus , ceteros socios , qui cum Eurylocho remanserant , una adduxit ; sicque apud Circen integrum annum transegerunt , quicum Ulysses etiam concubuit .

Potentibus ipsis , ut in patriam proficisci sibi copia fieret , significavit mulier , in fatis esse , se non aliter posse remeare , nisi prius , ad Orcum descendentes , Tiresiae animam consulissent . Itaque integro die navigantes , per Hesperium Cimneriumque Oceanum descendunt : deinde effossa ex praeceptione cubitali fovea , arieteque et ovi super ipsam , ut sanguinem exciperet , jugulatis , inferias fecerunt , manibus ad bibendum sanguinem exeuntibus . At Ulysses , districto gladio , animas non ante sinebat accedere , quam , quae vellet , didicisset . Ac primo quidem Elpenoris advenit anima , qui in Circes aedibus adhuc insepultus jacebat . Mox Anticleae , ejusdem Ulyssis matris . Deinde Tiresiae , a qua vaticinante , omne de se futurum accepit . Postremo omnium heroum , eorumque uxorum , singuli qui essent , quaeque passi fuerint , commemorantium . Tandem timentes , ne Gorgon etiam exiret , conscensa rursum navi , ad Circes insulam , quae ad Orientem jacebat , Elpenoris tumultandi causa renavigarunt : quo praestito , quibusque ex usu essent a Circe acceptis , a qua Ulysses vel eadem , quae Tiresia , de Sirenibus , Cyaneis , Scylla , Charybdi , Solis bobus , ac reliquis , audivit , laeti oram solverunt , Ulysse so-

ciorum aures cera illitas obturante , seque , auribus reclusis , ad malum navis erectum alligari jubente . Praetereuntes igitur Sirenum portum , earumque cantibus , a quibus demulsi illectique audientes peribant , sic spretis , solverunt a malo Ulyssem . Interim Symplegadas praeternavigantes , quae inter se concurrentes , terribilem fragorem edebant . (Hae vel Cyaneae vocantur , jacentque , juxta (1) Homerum aliosque nonnullos , inter Ciliciam et Pamphiliam) per Charybdin , et Scyllam propinquius , transierunt : a qua tamen sex raptis ex navi viris , reliqui contentius remigantes , evaserunt .

Nocte adventante Solis insulae Thrinaciae applicuerunt , quam praeternavigare frustra Ulysses socios jusserat : contumaces enim illi appellentes , in terram exscenderunt ; ac primum quidem venatione et piscatione victitarunt : postea vero , austro per integrum mensem spirante , cum Ulysses interius in insulam penetrasset oraturus , cumque obdormisset , Eurylochi socii , annonae penuria dirum laborantes , novem de sacris illis bobus mactarunt , quibus sex integros dies victitarunt . Septima autem cum saevus ventus remisisset , conscendentes , ut navigarent , stridenti primum Zephyro navis confracta est , mox ipsi fulminati . Solus Ulysses , ejus sceleris expers , arrepta carina , tota nocte ferebatur ; atque ubi illuxit , pulsus austro , ad Carybdin venit , prehensaque , quae ibi erat , caprifico , de illa suspensus mansit , lignis vorticibus absorptis : emergentibus tandem , ipse , demittens se de caprifico , ligna apprehendit ; sicque per novem dies natavit . Decima autem ad Ogygiam , Calypsus insulam , delatus applicuit : ubi septem annos cum illa degit . Octavo vero cum rate discessit , Jove Calypso irato . Atque ita Ulysses per septendecim dies navigavit , ac duodevicesima Phaeaciam , sive Corcyram , conspexit . At ventis Neptuni ira exortis , saevientibusque , naufragium fecit , hincque per duos integros dies rursum natavit . Tertia vero

(1) Odyss. μ. vers. 61, et φ. vers. 337.

Leucothea, illius miserta, suam ipsi vittam porrexit, cujus ope in Phaeacum terram egressus est, atque inter arborum frondes decubuit.

Caeterum Nausicaâ, Alcinoi filia, suis cum ancillis veniente lotum atque oblectatum lusibus, seseque invicem in sphaeram cum clamore agentibus, expergefactus est Ulysses, atque a puella simplex opem imploravit. Illa esurientem esca, nudum vestibis postquam refecit, paternas ad aedes venire jussit, ac matrem suam Areten supplicare, ut quae velit, obtineret. Obsequentissimus ubi illuc pervenit, ab Alcinoô et Areta interrogatus, totum eis, ut exposuimus, negotium suum enarravit: a quibus deinde infinitis donis oneratus, in Ithacam dimissus est; ac vespere ex Phaeacia conscensa navi profectus, illuc primo mane quam felicissimo cursu pervenit, ingressusque tamquam mendicus, cum Eumaeo subulco ad procos venit, a quibus epulis potuque distentis admodum contumeliose habitus, aperuit se domesticis, quorum ope procos illos ad unum omnes obtruncavit. deinde ab uxore sua agnitus, cum illa concubuit, cui ordine omnia exposuit. Postero mane rusticatum profectus est. Interim procum consanguinei, quum factum intellexissent, primum domum Ulyssis cadaverum tumulandorum causa convenere, mox armis instructi rus se contulere, Ulyssem aggressuri. At Minervae consilio sedati animi, conciliati sunt. Tandem Ulysses ad Eurytanes, Epiri populos, ex oraculo profectus, de more sacrificavit, et quum decrepitu reverteretur, ab Telegono, suo ex Circe filio, interemptus est. Atque ad Ulyssem quae pertinent, ita habent.

820-21. Alius porro infaustam-toricomitem.) Id est, Menelaus, conjux ille, raptam quaerens infaustam-tori co-

mitem *πλάτιν*, uxorem (a *πλάζω*, rem habeo) Helenam. Quonam pacto illam quaerens? a rumoribus edoctus. Ac simulacrum illud alatum, quod in aethera aufugerat, requirens, quos maris recessus non scrutabitur?

Lycophron, (1) Herodotum secutus, Helenam Trojam venisse negat; sed raptam ab Alexandro, cum illo in Aegyptum discessisse, ibique a Proteo ablatam ipsi fuisse, memorat. Porro expugnata Troja, nec inventa Helena, Menelaum, ad Proteum venientem, uxorem suam recepisse.

Raptam.) Nosti, Helenam a Theseo primum, deinde ab Alexandro raptam fuisse.

822-24. Requirensque simulacrum.) Putant aliqui, de imagine illa Helenae, quam pro ipsa Proteus Alexandro dedit, heic loqui poetam. Nos vero recte eos sentire negamus: Neque enim quod simulacrum Paridi a Proteo datum fuit, ad aethera fugit; sed auctor noster de eo intelligit, quod postea Helenae contigit, ut Euripides in (2) Oreste planum facit: Quum enim a Pylade et Oreste, Agamemnonis filio, capta, esset jugulanda, quod patruus Menelaus se infortuniis laborantem non adjuvisset, ab Apolline raptam fuit, et ad Jovem adducta: deinde Menelao et Oresti in speciem idoli apparuit, Apolline ipso indicante. Caeterum sensus hic est: Menelaus porro, hoc et illud faciens; requirensque, postea nimirum, Helenae imaginem, in coelum ab Apolline relatum, quos maris recessus non scrutabitur? Interim Lycophron obscuritatem parit, posteriora prioribus, et priora posterioribus miscens.

825. Cernet quidem primo.) Id est: Contuebitur primo Arimos, Ciliciae montes, ubi (3) Pindarus et Homerus Typhonem esse auctores sunt. Ac Poëta quidem sic (4) canit:

(1) Lib. 2. cap. 113. et seq. (2) Vers. 1629. et seq. Vide etiam Aelium Aristidem in Orat. Panathenaica. (3) At Pindarus in quodam Ciliciae antro educatum refert Pyth. 1. vers. 32. in Sicilia autem fulminatum; neq. aliter Olymp. 4. vers. 10. (4) Iliad. β. vers. 781-83.

*Terra autem resonabat, ut resonat Jo-
vi fulmine gaudenti*

*Irato, quum circa Typhoeum terram
verberat*

*In Arimis, ubi dicunt Typhoei esse
cubila.*

826. Et capularem anum.) Hoc est, decrepitam illam anum, quae in lapidem conversa fuit. A parte autem, et a contento, Cyprum significavit. Fertur enim, Venerem, Diis iratam (quidam propterea volunt, quod Vulcanus cum Marte illam concumbentem deprehendisset) in Cyprum secessisse, ibique ad Caucasium montem commoratum esse. Deos autem illam quaerentes, ibi invenisse, vetula locum ostendente, in quo abscondita erat: ostendente, inquam, a Diis quaesita, an sciret, ubi esset Venus. Itaque iratam Venerem, in marmor eam convertisse, cujus hodieque illic simulacrum visitur.

827. Et Eremborum.) Tradit (1) Hellanicus, Erembos Nili ostia accollere. Genus autem Arabum sunt Erembi, alias Troglodytae et Ichthyophagi appellati, quorum mores vitaeque rationem late Diodorus (2) prosequitur. Caeterum Erembi dicuntur, quod ἐν τῇ ἐρᾷ βαίνοντες, (3) *terram subeant*: Sub terra namque atque in cavernis habitant.

829-30. Myrrhae munitam urbem.) Biblum intelligit, quae quidem Phoeniciae urbs est. Myrrha autem Theantis filia fuit, quae quum, patris amore capta, clam cum illo rem habuisset, gravida effecta est. At ubi facinus genitorem intellixisse cognovit, rogavit Deos, ut in aliam naturam mutaretur, quae neque inter vivos, neque inter mortuos esse videretur. Itaque in arborem eam transformarunt, myrrham, sive smyrnam Ae-

olica dialecto, ab ipsa dictam (unde etiam τὸ μύρον, *unguentum*, vocatum est) Cave enim, Myrrham, myrtum cum fatuis intelligas. Ea igitur sic in myrtum mutata, quum partus tempus instaret, diffracto cortice, Adonim edidit, quem cum vidisset Venus, amavit, atque ubi adolevit, virilemque aetatem ingressus fuit, pro amatore habuit.

831. Et a Dea defletum.) Musae, iratae Veneri, quod multis ex ipsis ad amorem concitatis persuasisset, ut cum viris rem haberent, prolemque susciperent (puta, Calliope ex Oeagro Orpheum et Cymothonem peperit: Terpsichore ex Strymone, Rhesum: Clio demum ex Magnete, Linum) ejus amasium Adonidem interemerunt: Cantum enim venatorium occinuerunt jucundum, audientemque Adonim, Veneris delicias, mollientes, venatum exire excitarunt. Hinc Deus Mars, Veneris rivalis, aut in suam transformatus, aut in suam irrumpenti Adoni obvius ipse factus, illum interfecit. Ac defluens ejus sanguis anemonem, quae antea alba erat, rubram effecit: nam juxta id papaveris genus Adonidem cecidisse contigit. Caeterum Venus, ubi tragicum eventum intellexit, nudis pedibus obiens, miserandum in modum lamentabatur; ac roseas in spinas incidens, effluente sanguine rosam rubram effecit.

Gavantis.) Adonis, Gavas a Cypriis appellatur. Adonis porro Cyprius, Cynarae, juxta aliquos, Cypriorum Regis, nec Theantis, filius fuit, ex quo Venus Priapum genuit deformem, et magnis pudendis: Etenim Juno praegnantem illam magica manu cum attrectasset, eum eniti fecit.

832-33. Schoenide, Arenta, Hospita.) Schoenis, Arenta, et Hospita, Veneris

(1) Quum duo fuissent Hellanici nomine scriptores, et quidem ambo antiqui historici, alter Mitylenaeus, Milesius alter: certo definire non possumus, utrum nunc Tzetzes sibi velit. At enim, quamvis ex Suida constet, Milesii esse τῆς Περσέως, tamen illum potius in Aegyptiacis, cujus operis Athenaeus lib. 11. cap. 6. et lib. 15. cap. 7. Arrianus lib. 2. dissert. Epicteti, ex eoque Gellius lib. 1. N. Att. cap. 2. meminerunt: illum, inquam, heic designari arbitramur. (2) Bibl. libr. 3. cap. 15. pag. 184. Edit. Amstelod. (3) Nescio, an merito reprobet hanc etymologiam Bochartus Geog. sacr. lib. 4. cap. 29.

epitheta sunt . Ac Schoenis dicta , quod schoenus , sive juncus , pinsus , dentes purget , et ad venerea excitet . Arenta , quod duos peregrinos jugali vinculo jungat . Hospita tandem , quod amicitias conciliet . Constructio autem sic habet : Videbit Menelaus hoc et illud . videbit et Gavantis tumultum a Musis perditum (per periphrasin Adonin innuit) et a Venere tali ac tali lacrymis prosecutum . Gavantis , inquam , sive Adonidis , quem aliquando aper candido broncho interemit . Caeterum ex eo , quod dicat , visurum esse Menelaum Adonidis sepulcrum , ipsum innuit sepulturae locum , eumque vel Biblum , vel Cyprum : Nam et Bibli fuit Adonis , et in Cypro alius , Cynarae filius . quae quidem aliqui quum haud probe norint , tirones quodammodo confundunt , qui ignorantes , Adonim , Myrrhae filium , Biblum esse ; Cyprium autem , alterum , quem diximus : insulam Adonidis , Cyprum ajunt . De reliquo cacoplaston et illud est , quod *sepulcrum* dicat *a Musis-perditum* : Non enim bustum , sed ipsum Adonidem Musae perdiderunt .

834. Videbit quoque .) Id est : Cernet etiam Menelaus loca illa , ubi haec illaque facta fuerunt , et ubi Perseum talem ac talem rapiens cetus , discessit . Interficietur autem (imo ἐπεφύετο , interfecta fuit) invisa balaena , ipse nempce cetus , enervata falcata lancea Persei ipsius , qui equinos et humanos solvit dolores gemini partus ex collo-parientis , et in saxa-convertentis mustelae , hoc est , qui Gorgonem obtruncavit , atque ex amputata ejus cervice Chrysaorem virum et equum Pegasum fecit exire .

Videbit quoque .) Id est : Viset insuper et Aethiopiam : Namque *ὑπολας* *Κηφειδας* , *arces Cepheidas* , vocat Cephei urbes . Caetero Cepheus iste , Andromedae pater , Aethiopum rex fuit , a quo Aethiopes

Cepheidas appellant . Cave autem , *Κηφειδας* , *Cephenidas* , cum fatuis legas , qui Cephenas Aethiopes vocari ajunt ; sed *Κηφειδας* , *Cepheidas* dicas turres , a *Cepheus Cephei* , *Κηφειδης* , et ectasi , *Κηφειδης* , *Cepheides* , ut *Χρυσηιδης* , *Chryseides* . Herodotus Cephenas et Artaeos , Persianos populos esse (1) scribit , non Aethiopicos .

835. Et Laphrii .) Laphrius , aliter hospitalis , Mercurius heic dictus est . Is enim Io ex Jovis mandato in Aethiopia custodiens , ne ab Junone laederetur , cum sitiret , percussâ altero pede terrâ , aquam excussit : unde locus ille , Mercurii Pterna , sive calx , appellatus est , ut Pegasi fons , et Scamander fluvius .

Mercurialis .) Cuncti quidem , *Ἐρμῆς* , diphthongo efferunt , ignorantes , ut videtur , differentiam : nos vero , *ἔρμης ἔρμῃον* , et in genitivo *ἔρμῃος* , lucrum insperatum intelligimus , sicque diphthongo scribimus : *Ἐρμῆς* autem *pedis* , id est *Ἐρμῆος* Mercurialis , cum simplici *ē* legimus , quod literae *ē* elisione factum sit .

836. Duplicesque aras .) Cepheo , Aethiopum regi , et Cassiepie filia fuit , nomine Andromeda . Cassiepiâ de pulchritudine cum Junone , vel , juxta alios , cum Nereidibus contendente , Neptunus , illarum rogatu , cetum misit , qui Aethiopiam vastaret . Hinc Cepheus , oraculo jussus , filiam suam Andromedam ceto illi escam exponendam , et juxta Joppen , Aethiopiae urbem , quibusdam in saxis ferreis vinculis propterea ligandam , curavit . Forte Perseus , amputato tunc Gorgonis capite , ea loca peragrabat : qui Andromedae misertus , Gorgonis caput ceto ostendit , simulque , districta falcata lancea , ferae partem abscidit , parte alia in lapidem concreta ; ac servatam puellam uxorem duxit . Caeterum haec ad Andromedam attinentia

(1) Imo utroque olim nomine Persas vocatos tradit lib. 7. cap. 61. nimirum a Graecis Cephenas , a seipsis vero et ab accolis , Artaeos .

prope Joppen contigisse, (1) Aristides, (2) Libanius, Procopius, et (3) Josephus, testantur; ac quidam ab ipsis sic ait: *Urbs Joppe, Andromedae carcer*. Porro alius nescio quis rursum tradit, Jo ibi, devicto Argo, in hominem mutatam esse.

Cephus.) Cephus, marinum animal alatum est, quod spuma venantur: heic vero pro ceto per catachresin positus.

838. Aurigenum.) Id est, Perseum. Historia autem haec est: Acrisius, Argivorum rex, ex Eurydice, Eurotei filia, filiam Danaën suscepit. Hanc, ut virgo maneret (oraculum quippe acceperat, se a nepote, qui ex filia nasceretur, interemptum iri) constructo ferreo thalamo, in illum conclusit. Juppiter vero, uti nugantur, in aurum conversus, et per quoddam foramen infusus, cum illa rem habuit, unde puella Perseum concepit. Filiam uterum ferre cum intellexisset Acrisius, puerperium expectavit; atque enixam cum foetu ligneam in capsam includens, in subiectum mare projecit; quae ad Seriphum, unam ex Cycladibus insulis, in qua Polydectes, Neptuni et Cerebiae filius, ac Dictyos frater, regnabat, delata est. At Dycis, ambobus susceptis, Perseum veluti proprium filium educavit, Danaës autem curam gessit. Tum Polydectes conari, stuprum inferre Danae. Verum quum ea potiri non posset, Perseo jam adolescente, finxit, se dotalibus muneribus ad nuptias cum Hippodamia, Oenomai filia, contrahendas opus habere. Hinc aliud ab alio de amicis petens, Perseum

ad Gorgonas misit, Medusam decollatum, ut praeciso capite Hippodamiam muneraretur. Id eo consilio fecit, ut, Perseo a Gorgonibus interempto, tuto ipse Danaë fruereetur. At haec nugae quidem. Polydectes enim treis aetatibus Hippodamiam praecessit. Hactenus quidem fabulose. Veritas autem ita habet:

Posteaquam Medusa, Pisidae uxor, cum Minerva de pulcritudine contendebat, Minerva Perseum in illam misit, describens ei ac demonstrans Gorgonem in quadam Sami urbe, Dictorio inde appellata ab indiciis in ipsa de Gorgone illa Perseo factis. Profectus igitur, ad Phorcidam Pephrodo Enyoque, Gorgonum sorores ab ortu anus, primum venit, atque unicum illarum oculum ac dentem, quo mutuis vicibus utebantur, ab ipsis accepit; nec prius ea voluit reddere, quam se ad Nymphas deduxissent: a quibus tum alatis talaribus, tum pera acceptis, galea Plutonis, adamantina Mercurii falce, Minervae denique speculo, instructus, volatu ad eas Gorgonas pervenit, quae ad Tartessum, Iberiae urbem, in Oceano erant. Hae squamea draconum capita, ingentium aprorum dentes, ferreas manus, alasque, quibus volabant, habebant. Quum igitur ad illas volando pervenisset, ac dormientes invenisset, Medusae caput amputavit, obiecto speculo, ne directe in illam oculos conjiceret: alioqui in lapidem conversus esset. Tum vero reliquae sorores ejus lugubriter ejulare, ex multis earum anguinis capitibus multiplicem sibilum emittentes, ad cujus imitationem Minerva, ut est apud

(1) Milesius forsitan ille, historicus, nec vulgare quidem operum (quae Meursius recenset Bib. Graec. lib. 1.) auctor. Namque apud Adrianensem Sophistam, in cujus alioquin orationibus ejusmodi sexcenta occurrunt, non invenio locum, in quo de hac Andromedae fabula fiat mentio. (2) Nihil, ni fallor, occurrit apud quae hodie extant Libanii et Procopii scripta. (3) Qui de bello Jud. lib. 3. cap. 9. sic loquitur: — *Cum Joppe natura esset importuosa: Nam in littus asperum caeteraque arduum desinit, ac summis utrinque cornibus leviter inflexum, in quibus profundae rupes ac saxa ingentia, quae mari prominent, εὐθὺς καὶ τῶν Ἀνδρομέδης δεσμῶν ἐστὶ δεκνόμενοι τόποι πικρύνται τὴν ἀρχαιοτάτην τὴν μὴν, i. e. ubi et adhuc ostensa Andromedae vinculorum vestigia fidem faciunt antiquitati fabulae.*

(1) Pindarum, cantionem illam, tibialem appellatam, excogitavit. Perseus abscissum caput in peram recondens, et a tergo gestans, discessit. Ac quum in Aethiopiam, ut diximus, pervenisset, Andromedam a ceto liberavit, ac postea uxorem duxit, et filium, quem ex illa suscepit, Persem apud Cepheum reliquit. Cephei porro fratrem Phineum, qui prior Andromedae amasius sibi insidias moliebatur, in lapidem convertit, ostenso Gorgonis capite. Ipse autem cum uxore Andromeda in Seriphum profectus est. Ubi inventa matre, quae cum Dictye ad templum propter Polyecten confugerat, illius domum ingressus, inventoque ibi lauto convivio, omnes in lapidem, Gorgone ostenta, mutavit, Dictyique regnum tradidit. Inde Nympharum talaribus Plutonisque galeâ Mercurio commissis, ut suis dominis redderentur, Gorgonis caput Minervae praebebat, quae in medio clypei sui fixit: quamquam alii ornatui illi, quem circa pectus gestabat, illud affixisse tradant: unde ipsum Minervae pectorale ornamentum, Gorgonium a Gorgone vocatum est.

Caeterum Perseus cum Andromeda et matre Danaë Argos venire properavit, ut quamprimum in Acrisii conspectum prodiret. Acrisius vero, oraculo territus, in Pelasgiam discesserat. Porro cum Teutamides, Larissaeorum rex, pentathlum propter patris interitum instituisset, Perseus certans, discoque vulnerans Acrisii pedem, invitus illum interfecit, quem vero lacrymis luctuque prosecutum extra urbem tumulavit. Deinde ad Megapenthem, Proeti filium, discedens, illi quidem regnum suum, Argorum imperium, concessit: ipse autem Tiryntha, illius regnum, detinuit. Tandem Midiam condidit et Mycenae, ubi alios etiam ex Andromeda liberos, Alcaeam, Sthenelum, Hellenem, Mestorem, Electryonem, et Gorgophontem, sustulit, Perse in Aethiopia, ut diximus,

apud avum Cepheum relicto. Atque ad vocem *Aurigenam* quae attinent, disseruimus.

Rapiens maxillis.) Nugatur, garrit, nesciens, quid scribat, sicut et τῷ ἡπατερῶν, *extisectorem*: neque enim Perseum deglutivit, ut Herculem, cetus. Equidem vino gravis Lycophron ex Ptolemaeëis deliciis donisque, Herculeam de ceto Hesiones historiam ad Perseum et Andromedam traduxit.

839. Masculum.) Id est, generosum.

Pennipedem.) Diximus, Perseum alatis Nympharum talaribus instructum fuisse. Ἀρβύλη autem, calceamenti genus est. Caeterum Perseus ab Abante ortum ducebat: Abantis enim filii Proetus et Acrisius, Acrisii Danaë, Danaës et Jovis Perseus, Persei Alcaeus et reliqui, Alcaei Amphitryon. Electryonis Alcmenae, Alcmenes et Amphitryonis Hercules et Iphicles, ex quo Jolaus natus est.

840. Messoris novacula.) Jam diximus.

842. Equino-humanos dolores.) Ubi Perseus caput Gorgoni amputavit, ex secta illius cervice prosiliit homo aureum ensem tenens, Chrysaor appellatus; et equus Pegasus: quod (2) suo loco significare non omisimus.

843-46. Ex-collo-parientis felis.) Id est, mustelae, quae partus ex collo edit: marina enim mustela per collum parit. Hic vero Gorgonem Medusam sic vocavit, quod post capitis amputationem per cervicem, uti ajebamus, Chrysaorem et Pegasus ediderit. Saxificam porro, eo quia in lapides convertibat insipientes se. Atque ita quidem haec. Totum vero hunc locum Lycophron insipienter absurdeque est persecutus: quare, nisi tantillum ei auxiliantes, quod opus est suppleverimus, turbidus remanebit.

Animadvertat quilibet, quam perperam heic habeat scriptura. Ait enim de Menelao, visurum Cepheidas turre, Mercurii calcitratus, et gemina saxa,

(1) Pyth. 12. vers. 41. (2) In vers. 17.

ad quae marinus canis assiluit, Andromedam laniaturus. At, Perseo, extorum dissectore illo, talaribus instructo, pro Andromeda deglutito, recessit. Atque hactenus quidem recte procedere tota oratio videtur, quamquam et hîc loci mentiatur, historiam inficiens. Verum a verbo illo, *Interficietur*, ad versiculum usque sonantem:

Videbit insuper aestate-irrigata arva. plane supervacanea et absurda descriptio est; atque attendas: Viset Menelaus loca illa, ubi haec atque haec facta fuerunt, et ubi cetus, rapto Perseo, discessit tunc: nunc autem interficietur Persei secula; et mox: *Qui homines effingens*, &c. Videtis, quam insipiens, repugnans, et absurda sit oratio? Age jam nos abditum scripti vitium pro virili sustollamus, runcatoque spineto, orationis campum, quoad fieri potest, aequemus. Ad hunc igitur modum quis ista construat: Viset porro Menelaus loca illa, ubi talia ac talia facta sunt; et ubi Perseum, talem ac talem illum, rapiens cetus, abiit. Occidetur autem, imo, occisa fuit tamen invisâ illa balaena, falcato enervata ense Persei ipsius, qui equino humanos partuum dolores ex collo parientis saxificaeque felis aperuit, hoc est, qui Gorgonem interfecit, atque ex capitali illius sectione Chrysaorem Pegasusque exire fecit; quique Perseus, ocularis fur trivagae deductionis, transformans ab animalibus homines, ἀγαλματώσας, sive ἡγαλμάτῃς, statuas efficiebat involutione saxorum.

Ex 846. Lucernae-fur.) Lycophron quidem auctor est, oculum illum, qui furtim a Perseo fuit sublatus, Gorgonum fuisse. Ait praeterea, illas unicum oculum habuisse, quem mutuis vicibus custodiebant. Perseum vero, a tergo accedentem, ipsum occupasse, sicque Gorgonis caput amputasse. Nos autem, Phorcidum, Gorgonum sororum, fuisse, superiori loco docuimus.

Trivagae deductionis.) Errantes enim tres illae sorores, se mutuo unico, quem habebant, oculo ducebant. vel quod una vicissim cum aliis utens oculo, vagantes reliquas deduceret.

847. Aestate-irrigata arva.) Masculino ac feminino genere dicimus τὰς ἀγροὺς, agros. Ac cum adscriptione vitio immunis est versus: Communis enim fit propter hiatum syllaba. Quod si choliambus esset, in iambico reciperet. Caeterum agros aestate irrigatos vocat Aegyptum: Nilus enim, aestate exundans, Aegyptum irrigat. Hic Aethiopiam a Libyâ disternit. Quidam volunt, ut (1) Duris, in Libyâ esse Niliacos fontes; sed falsum id est.

848-49. Asbystae.) Asbystae, populi sunt Libyae, ut Dionysius in libello de situ orbis (2) auctor est

Et humi-jacentia cubilia graveolentia.) Vel sic legendum, vel δυσόδμοις ὄντοισι, foetentibus feris, condormiens. Historia autem haec est: Menelaus, in Aegyptum pulsus, diuque illic commoratus, de reditu in patriam erat sollicitus. Cogitabundum ipsum quum in Pharo vidisset Idothea, Protei filia, his verbis affata est „ Menelaë, si omne de te futurum scire cupis, est mihi pater marinus Proteus. Is sub vesperam mari egressus, cum phocis condormit. Itaque phocarum pelles recens detractas „ a me accipias, easque tu tuorumque „ sociorum praestantiores induas, sicque „ vos ceteris immiscete phocis. Venientem Proteum apprehendite, ac nemo „ expavescat, in varias se formas, putata in aquam, ignem, diversa demum „ animalia, commutantem eum videns. Verum tenentes ipsum, interrogate, „ qui tum vobis planissime omnia aperiet „. Quum igitur ex consilio egissent, phocisque condormissent, ceteris etiam omnibus, quae jussi fuerant, praestitis, a Proteo cum de reditu, tum de omnibus, quae nosse maxime intererat,

(1) In Libyca historiâ, cujus alterum librum Suidas in Δαμῖα, et Schol. Aristophanis in Vespas vers. 989. appellant. (2) Vers. 211-12. Ubi Eustahius videndus est.

sunt edocti . Caeterum propter phocae gravecolentiam auctor dixit : *Cubilia foetentia* , vel , *foetentibus feris* .

850. Feret gratiâ .) Etiam *τλήσεται εἴνεκα* legitur . Atque illud quidem : *τλήσεται εἴνεκα* , Atticum est : siquidem *τὸ εἴνεκα* , gratiâ , *caussâ* , propter , Attice aspiratur . hoc autem : *τλήσεται εἴνεκα* , Ionicum et Aeolicum cum tenui : Jones enim et Aeolici omnia vocabula leni spiritu afficiunt , ut v. g. *τὸ Λεύκιππος* , *Leucippus* , *ἀπηνλιώτης* , *subsolanus* , et similia : quae quidem apud nos et Atticos cum adspiratione efferri solent , *Λεύκιππος* , *ἀπηνλιώτης* , &c. Attice igitur vel *τὸ εἴνεκα* aspiratum est .

851. Mulierperae .) Id est , Helenae , teste etiam Homero , qui Helenam non filium , sed filiam Hermionem genuisse (1) auctor est ; quin etiam , juxta (2) Durin , Iphigeniam ex Theseo . Alii vero tradunt , Helenam ex Menelao Nicostratum et Aethiolam genisse ; atque ex Alexandro plerique quatuor in lucem filios , Bunicum , Corythum , Agavum , et Idaeum edidisse ajunt .

Multiconjugis .) *Τριάνορος* , id est , multivirae , ut et (3) superius *πεντάλεκτρον* , *quinqueviram* , ipsam vocavit .

Puellae .) *Κόρη* proprie dicitur quae pura ac virgo est . Secundum Molossos autem , et communem consuetudinem , formosa , in quo hîc etiam intellectu posita vox est . Non enim mulierperam ac multiconjugem , virginem appellat ; verum formosam ipsam dicit .

852. Veniet autem erro .) Hoc est : Perveniet porro Menelaus errabundus in Japygum , sive Calabrorum , regionem : Messapia namque , Japygia etiam , pos-

tea Salentia , postremo Calabria dicta est , ut historicus (4) Dion , qui res gestas Romanorum literis consignavit , auctor est . Sita est autem Calabria circa sinum Jonium , et Adriam .

853. Ac dona suspendet .) Hoc est : Atque Japygiam , sive Calabram , et spoliatricem , id est , bellicosam , Minervam muneribus prosequetur , dicans illi donaria aereum ex Temesâ , Calabriae urbe , craterem , et suum clypeum , et facile denique calceanda Helenae calceamenta .

854. Tamasium .) Temesa , oppidum Calabriae est , optimo aere insigne , de quo cecinit (5) Homerus :

Navigans per nigrum pontum ad alienigenos homines ,

Ad Temesen propter aes : duco autem splendidum ferrum .

Hanc Barbari , Calabrique et alii , Tempsam adhuc vocant , tamquam reveriti , Homericam ex toto vocem commutare . Lycophron autem noster , Poeticam illius vocem non veritus , nec Barbarorum erga Vatem pudorem attendens , sed illis magis barbarum se praebens , et , ut in (6) proverbio est , aries nutricia persolvens , Tamasam ipsam Temesam vocavit .

Clypeum-bubulum .) *Βοάχηρον* , id est , scutum ex *βοῦς ἀγρῖς* , bovis agrestis corio confectum .

855. Calceos facile-calceandos .) Male quidem poëta noster *ἀσκέρας* vocat calceos , easque *εὐμαρίδας* , qui *εὐμαρῶς* , facile calceantur : (7) Proprie enim *ἀσκέρας* dicuntur impilia , seu fasciae pedales . Lycophron tamen , etsi cum Aeschyleorum , tum maxime Hipponacteorum verborum plagiarius , vel immemor ,

(1) Odyss. δ vers. 12-14. (2) Vide ad vers. 103. (3) Vers. 143. (4) Fragmentum , quod hinc habes tom. 1. pag. 5. num. 9. Edit. Dionis Hamburg. (5) Odyss. α , vers. 183-84. (6) Proverbium in ingratos dicitur , Suida et Hesychio testibus : Arietes enim , postquam enutriti , ad adultam aetatem pervenerunt , solent in eos , qui ipsos aluerant , arietare . Vide Zenob. 4. 63. pag. 99. Diogen. 5. 62. pag. 224. Erasm. n. 5. prov. 92. et Libanium Epist. 222. 716. (7) Videas Hemsterhusium ad Pollucem lib. 10. pag. 1204. Salmasium ad Lamprid. pag. 221. et seq. Ducangium in Gloss. deterioris Graecitatis voc. *ἀρτάρια* et *ὀρτάριον* , et Heinsium in Hesychii *ἀσκέρα* .

vel expilator ignarus, de illis alia aliter ac temere posuit. At ego doctum hunc poëtam meminisse faciam.

Nescisne, ô Lycophron, quod, quum Hipponactis terebas librum, post tergum ego tuum sistens, videbam te illius dictiones colligere; ac cum τὸ ἀσκήρας invenisses, ita usurpasti, vel ignarus, vel sententiarum oblitus. Sed, quaeso, audias, quomodo loquatur Hipponax, et discas, ἀσκήρας non calceos, sed impilia significare:

*Mihi enim neque pectorale prae-
buisti*

*Villosum, hiemalis propulsator ri-
goris;*

*Neque ἀσκήρας, calceis pedes hir-
sutis*

*Obtexisti, ne perniones contrahe-
rem.*

Nosti ne, ut pro eo, quod hirsutas dicat τὰς ἀσκήρας, hirtas ocreas sibi velle doceat. Quod si aliis testimoniis tibi opus est, audi:

*O benigne Majae fili Mercurie, Cyl-
lenie.*

et mox,

*Da quaeso, inquit, densam laenam
Hipponacti,*

*Et palliolum, et calceos, κασκήρι-
α, et impilia,*

Aurique stateras sexaginta

Inferni muri.....

Satisne hinc tibi persuasisti, ἀσκήρινα plane vocari pedulia? Ecce enim in uno eodemque versu tum de crepidis, tum de ἀσκήρας, udonibus, mentionem facit.

856. Adibit etiam Sirin.) Siris, fluvius et oppidum Italiae est, quod hodie Polieum appellatur, a Polide cassiae mercatore.

Lacinii sinus.) Lacinium, Crotonis promontorium est, de quo cecinit (1) Theocritus:

*Et quod Orientem spectat Lacinium,
ubi pugil*

*Aegon octoginta solus voravit pla-
centas.*

Porro Lacinium ab Lacinio Crotoniata vocatum est.

857. Ubi Juvenca.) Id est: Ubi, circa Crotonem videlicet, Thetis hortum Junoni consecrabit. Ibi mulieres indigenae pullatae semper de more erunt, novem magnitudine cubitorum Achillem lugentes, cujus gratia Dea Thetis munera in Deam Junonem conferet, dicabitque ipsis magnum terrae cacumen ad hortum conserendum.

Hortum.) Ὀρχατος dicitur ordo: heic vero per id, quod subditum est, plantis exornatum, pro pomario positus plane esse videtur.

858. Hoplosmiae.) Hoplosmia, Junonis est epitheton, quo Elide, Peloponnesi Triphylique civitate, colebatur.

859. Lex.) Τέθμενς dicitur lex, consuetudo, a τέθειμαι, positus sum, τέθεισθαι, positus es, τέθειται, positum ac statutum est.

860-61. Novemcubitalem.) Novem cubitorum magnitudine Achillem fuisse ait.

Ab Aeaco tertium ac Doride.) Id est, Aeaci ac Doridis nepotem. Aeaci namque et Endeidis Peleus filius fuit. Pelei et Thetidis Achilles. Et rursus ex materno genere: Doridis et Nerei Thetis filia fuit. Thetidis et Pelei Achilles.

Fulmen pugnae.) Πρηστὴνα μάχης, hoc est, violentum ignitumque belli ventum, atque hinc bellicosum.

862. Corpora.) Πέθος proprie dicitur facies ex eo, quod ῥᾶον τὰ ἔθνη, facilius mores affectusque per ipsam cognoscantur. heic vero abusivè pro omnibus membris, seu toto corpore, positum est.

863. Vinnula.) Id est, delicato stamine contexta, opulenta, serica.

864. Purpurâ tincta.) Κάλχην φορ-
υκτῆς, proprie quidem valet, purpurâ tinctos: at heic simpliciter, multis coloribus variegata et plumata vocat peppla. Κάλχης autem purpura est: ex qua

(1) Idyll. 4. vers 33-34.

ὁ κόρυς et ἡ κορυή, *idem*, inventa sunt.

865. Cacumen.) Id est, devexitatem, Crotonis promontorium. Caetero Lacinium intelligit.

866. Vadet denique tauri.) Hoc est: Perveniet tandem Menelaus in Siciliam, ubi palaestrae sunt Erycis, hospicidae illius, Veneris et Neptuni filii, a quo et locus Eryx dictus est. Palaestrita enim ipse vel quinquertio cum esset, hospites interimibat. Hercules vero praeteriens, et pentathlo cum illo certans, elevatum praecipitavit atque interfecit, sicque Eryx locus ille vocatus est. Taurum autem appellat Erycem, propter animum generositatemque.

867. Colotis.) Ea Venus appellatione colebatur in Cypro: quam autem hoc obtinuit, quod quidam juvenis a praedonibus, vel a tyranno detentus, ἐκ τῶν κώλων, *ex membris*, id est, extremis cruribus manibusque, vinctus esset. Filia vero aut ducis latronum, aut tyranni, amore juvenis capta, illum dissolvit, re secum habitā. Unde ipse Veneri Colotidi templum erexit grati animi caussā, quod laqueis, quibus ἐκ τῶν κώλων, *per membra*, devinctus erat, liberasset. Κωλὶς etiam vocatur avibus inaccessa terra.

868. Alentia.) Quae nimirum apud Alentem, Colophonis fluvium, colebatur: Ibi enim erat ejus templum.

Longuri.) Longurus, palus in Sicilia est.

869. Falcis.) Harpe, sive Falx, dicitur Phaeacia, sive Corcyra, (1) et locus in Sicilia: Corcyra quidem, quod illic abscondita fuerit falx, quā Jupiter Saturnum eviravit, vel quam Ceres a Vulcano accepit, ut spicas secaret. locus autem in Sicilia, quia ibi fuit falx, qua Saturnus Coeli virilia resecavit: quamvis Lycophron hīc loci de falce illa, quae Saturnum eviravit, loqui videatur. Caeterum falx apud Siculos zanculum dicitur; meminitque Callimachus in secundo (2) de Caussis libro.

870. Gonusam.) Est quidem Gonussa Thessaliae urbs, heic vero Siciliae palus, quam Menelaus oberravit.

871. Et ferino-exuvio-induti templum.) A comuni sensu τὸ κάμψας intelligendum, hoc est: Obiens Menelaus vel templum ferinā, seu leoninā, pelle induti Herculis. Jason enim Herculi templum ceteris cum Argonautis ad Syrtin Libycam erexit, postquam ibi agones perfecissent. Nam quum in Syrticum mare incidissent, nec provehere navem possent, sublatā super humeros Argo, undecim diebus per Libyae deserta sunt profecti, ut (3) Pindarus auctor est. Duodecimā vero cum ad aliud mare pervenissent, navem deposuerunt, certaminibusque decertatis, ablutique illo mari, quod diximus templum Herculi

(1) Cluverius lib. 1. Sic. Ant. p. 47. ita Tzetzem reprehendit „Obiter notetur Tzetzis haud modicus error, qui in Commentariis ad Alexandram Lycophronis Siciliam alio nomine Drepanum vocatam, sed falso tradit: quum Antiqui Scriptores oppidum intellexerint eo vocabulo in extremis versus Solis occasum oris situm, non ipsam insulam, ut latius suo loco (lib. 2. p. 235.) patebit „ Excusari posset Cluverius pro eo, quod in mendosum inciderit locum; at quod sanam et apertam habuerit lectionem in vers. 762. calumniatoris notam non facile effugiet. Debebat enim saltem monere Lectorem. (2) Hocce Callimachi Cyrenaei poëma quatuor libris digestum, quod a Clemente etiam in Protreptico pag. 32. Stephano in Ἀραχναῖον et Ἀσβύσα. Martiale, Prisciano, Servio ad Aen. 1. aliisque memoratur, et de quo doctissime scripsit Joh. Wouwerius tractatu de Polymathiā cap. 11. de caussis variarum fabularum, rituum, et antiquitatum usque eo αἰνυγματῶδες agebat, ut Grammaticorum ingenia mire exercuisse observet Alexandrinus memoratus lib. 5. Strom. pag. 676. Edit. Venet. Ipsum Epaphroditum illustrasse novimus ex Aeschyli Scholiasta ad Eum. vers. 2. (3) Pyth. Od. 4. vers. 44-48.

consecrarunt. Atque in ipso mari elutus Argonautarum sudor hodieque in arenâ instar olei refulget, neque a maris undâ, neque ab imbribus extersus.

872-73. Quod Crethei nepos, appulsus.) Id est: Quod quidem Herculis templum quinquaginta cum Argonautis extruxit Crethei nepos Jason, quum ad illud litus navem Argo applicuisset. Caeterum Crethei nepos erat Jason ad hunc modum: Salmonei et Alcicides filia fuit Tyro. Tyrûs et Neptuni Pelias Neleusque. Tyrûs porro ejusdem et Crethei Aeson, Amythaon, Pheres. Aesonis et Polymedes, Autolyçi filiae, vel, secundum aliquos, Arnes Scarphaeve, Jason. Argonautarum historiam satis ample antea persecuti sumus.

874-76. Litora.) Κρόκαι, id est, orae maritimae, litora, παρὰ τὸ κρύος κύνειν, sive a frigore pariendo: Frigida enim sunt magis, quàm altum.

Litora vero Minyarum.) Sic constructio habenda est: Quod templum quinquagenis cum fabris extruxit. Αἱ κρόκαι autem, id est, arenae litorave illius maris, pingues servant Minyarum, sive Argonautarum, sordes, quas neque fluctus abluunt, neque diuturnus imber extergit.

Minyarum.) Nempe Argonautarum, quod plerique ipsorum ab Orchomeno Minyio oriundi essent. Duo vero fuerunt Orchomeni, alter, is Minyius videlicet, in Boeotiâ; alter, pecoris ille dives, in Arcadiâ. Locus autem Orchomenus Minyius, sic a Minyâ, Neptuni et Oceanitidis Calliroës filio, vocatus est: cuius Minyae et Trigoniae, Aeoli filiae, plerique Argonautarum fuerunt liberi. Caeterum praestantissimi equites sunt Orchomeni: Erginus enim, quum eques Thebanos devicisset, vectigales il-

los habuit, quos autem Hercules in libertatem asseruit.

Pinguia strigmenta.) Εὐλίπη σελίγματα, id est, pingues sudores, sordes, strigmenta: σελίδες enim strigiles sunt, quibus in balneis defricati, sordem emitimus; Quod reliquum est, multa Lycophron de Menelao locutus, Antenoris filiorum nullam Mentionem intulit, Glauci inquam et Eurymanthi, qui, cum Menelao navigantes, naufragio facto, circa Cretam sunt egressi, nec amplius navigationi cum illo se committere voluerunt; sed Antenoridarum ab ipsis appellatum collem inhabitaverunt in Cretâ. (1) Lysimachus autem in primo de Reditibus sic quodammodo scribit, „Gla-

ucus, Acamas, Hippolochus, Antenoridae, apud Amnace, Afrorum regem, habitarunt, nolentes cum Ilii vastatoribus incolere; posteaque Antenoridarum collem inter Cyrenen et mare extruxerunt atque inhabitaverunt. 877 80. Alios autem litora.) Alios porro (de Thessalis Guneo, Prothoo, et Eurypylo loquitur) lugebunt litora maritimaque illa saxa, quae prope Teuchira, Libyae oppidum, sunt. Lugebunt vero ipsos, quid patientes? Ejectos ab undis in desertum Atlantis domicilium, hoc est, in Libyam. Ejectos autem, quales? Discissos δέρτροισι θρυλλιγμάτων, pro, θρυλλίγμασι δέρτρων, vice versâ, id est, corporum laniationibus.

Teuchira.) Cyrenae urbes, Apollonia et Teuchira. Cyrene autem, Libyca regio est, quemadmodum et Pharus.

Ex 879. Atlantis domicilium.) Libyam intelligit: Atlas enim, mathematicus ille, Poenus fuit, qui quum in altum montem ascendisset, ut diligentius astra posset speculari, lapsus, in subiacens mare

(1) Alexandrinus ille, cuius περὶ Νόμων, librum primum cum Tzetza adducunt tum Apollonii tum Pindari Scholiastae, et Mich. Apostolius Cent. 17. Prov. 25. E tertio autem testimonium petit Athenaeus lib. 4. cap. 15. De ceteris, quae ipsi attribuuntur, scriptis, incuriâ gentium barbarieque consumptis, adeundus, praeter Vossium de H. Grec. lib. 3. et Ionsium pag. 12. Fabricius B. G. lib. 2. cap. 15. seg. 37.

decidit ac periit: unde ab ipso tum mons, tum pelagus, Atlantici nomen acceperunt. (1) Polyidus vero ille, qui Dithyrambos conscripsit, Atlantem hunc pastorem Poenum, nec mathematicum, fuisse auctor est: a Perseo autem in lapidem commutatum, ostenso illi Gorgonis capite, eo quod se pertransire non sivillet, verum interrogasset, quisnam esset. Hujus porro Atlantis Hesperus, secundum alios, fuit filius; sed in hoc Polyidus non assentitur. Caetero desertum inquit Atlantis domicilium, quia deserta Libya est.

881-96. Mopsum Titaeronium.) Id est: Ubi aliquando defunctum Mopsum illum ex urbe Titaerone, funerantes Argonautae, erexerunt in modum cippi sepulcralem crepidinem, sive basim, ac super ipsam signum ex Argoo ligno posuerunt, fractâ tabulâ, aut remi manubrio. Eraxerunt autem ipsam, ut eo munere mortuos demerentur. Ubi locorum vero eraxerunt? Circa Ausigda, Afram urbem, quam praeterfluit Cinyphus amnis. Quod autem sequitur, sic construitur: Quo olim loci Argonautae Mopsum tumularunt; ac Colchis Medea Nerei filium Tritonem latâ ex auro paterâ donavit. Cur eo munere Tritonem prosecuta est? Ut qui ipsis navalem cursum ostenderit, docueritque gubernatorem Tiphyn, quâ saxorum illaesam Argo navem traducere potuisset. Tum Maris filius, biformis ille Deus, Triton, praecinuit, tunc Graecos regionis imperium accepturos, hoc est, Libyae potituros, quum agrestis Africanus populus donum illud vicissim Graeco dabit, patriae, si-

ve Libyae, defraudans. Quae Tritonis verba metuentes Afri, possessionem, nempe pateram, in cavis terrae sinubus abscondent abstrusam.

Mopsum Titaeronium.) Mopsus iste unus ex Argonatis fuit, Ampyci et Chloridis, Orchomeni filiae, filius. Ampycus, Titaeronis filius fuit, a quo urbs nomen sortita est, ut innuit (2) Hesiodus, canens:

*Mopsumque Ampycidem, Titaesium,
Martis progeniem.*

Hic Mopsus cum Argonautis navigans, in Libyâ a quodam angui interfectus fuit: ubi quum eum inhumassent Argonautae, super tumulum ejus remum, vel asserem Argo navis, fixerunt. Itaque Mopsus quidem, Ampyci et Chloridis filius, atque unus ex Argonautis, in Libya sepultus est. Mopsus autem, Apollinis et Mantûs, Tiresiae filiae, filius, Colophone, Asiae urbe: quamquam aliqui in Ciliciâ malint.

Ex 883. Argoae navis.) Argo dicta est Jasonis navis, vel quod, ut vult (3) Apollonius, Argo, Arestoris, aut Alectoris, filius, eam fabricaverit: vel quod Argis constructa fuerit, ut Hegesander (4) Salaminus auctor est.

Ex 885. Ausigda.) Ausigda, Libyca urbs est, quam praeterfluit Cinyphus amnis. Ajunt, in reditu Argo navem in Syrtim incidisse. Haesitantibus autem de egressu Argonautis Tritonem, Neptuni filium, apparuisse, illosque deduxisse: quapropter Medea ad gratiam referendam aureo eum cratere, quem ex paternis spoliis habebat, donavit.

Ex 886. Nerei autem filio Tritoni.) (5)

(1) Insignis ille Poëta Dithyrambicus, qui, teste Didoro Siculo lib. 14. Pictoriâ etiam et Musicâ arte excelluit. Floruit Olympiade 95. Caeterum quod ex Polyido tradit Tzetzes, refert ex Dectionis in Lycophronem Scholiis etiam Etymologus in *Ἀτλας*. (2) Scut. Hercul. vers. 181. (3) Lib. 1. vers. 110-11. (4) Nisi Delphicus pro Salaminus licet rescribere (Hegesander enim *ὁ Δελφός* commentaria quoque scripsit *περὶ ἀνδριάντων καὶ ἀγαλμάτων*, teste Athenaeo lib. 5. cap. 13. atque in illis fortasse id tangere potuit.) Nisi igitur Delphicum illum, de quo vide Vossium de H. G. lib. 3. malumus intelligere, ignoro alterum, qui ipsum commemoret. (5) Auctor iste nominatur etiam tum a Pindari Scholiasta bis in Pyth. Od. 4. tum e Cyrenaicâ ejus historiâ a Sophocleo ad Apollonium lib. 4. vers. 1561. et iterum vers. 1750.

Acesander auctor est, Eurypylum et Tritonem Neptuni ac Celaenûs fuisse filios: qui Eurypylus Cyrenarum rex, Sterope, Solis filiâ, ac Pasiphaës sorore, in uxorem ductâ, Lycaonem et Leucippum procreavit. Triton superiori quidem corporis parte usque ad ilia perfectus erat homo, manus habens et reliqua membra: ab illis vero ad pedes usque, delphinus, duos tantum anteriores equi pedes habens; ac, meâ caeterorumque sententia, Neptuni et Amphitrites filius.

Est porro Triton et Libyae fluvius. Is, sumtâ Eurypyli, laudati illius Cyrenes regis, formâ, ut (1) Menecles et (2) Pindarus tradunt, viam ostendit Argonautis, glebamque tradidit, quam Euphemus, proretus Argo navis, recepit, Neptuni et ipse filius ex Mecionice, vel Doride, Euroti filiâ; atque Alcmenes gener propter filiam Laonomen: quem Euphemum id muneris obtinuisse a Neptuno, ut per mare tuto, ac si per terram, posset ambulare, Asclepiades auctor est. Quum igitur ex Colchide, ubi per Phasin pervenerunt ac reversi sunt, in Istrum navigassent, deinde per terram in Adriam ingressi, navigationem expedissent, postquam duodecim diebus Argo navem extra Oceanum per Libyae desertum super humeros gestassent; illic circa Cyrenen glebam a Tritone, ut diximus, in Eurypyli formam prodeunte, acceperunt; ac prope Theram dissoluta est gleba illa, in navi madefacta. Tum praecinuit Argonautis Medea, Euphemi nepotes decimaseptimâ aetate coloniam ex Therâ in Libyam deducturos (Thera haec, Calliste prius vocabatur) id quod etiam accidit. Euphemus enim, re cum Lamache in Lemno habitâ, Leucopha-

nem procreavit, a quo Battus, conditor ille Cyrenes, genus duxit. Is namque discordiae causâ ex Therâ in Libyam, juxta oraculi monitum, migrans, Cyrenas condidit, ut Menecles tradit. De caetero Battum illum, nonnulli quidem *διὰ τὸ βατταρίζειν*, eo quod balbutiret, denominatum volunt, quemadmodum et (3) Aristoteles vocatur; alii vero, quod battus Libycâ dialecto dicatur rex.

Ita igitur (4) Pindarus, ceterique, quos memoravimus, historici Tritonem Neptuni filium ajunt, glebamque terream Argonautis dedisse, ex quâ ipsis praedixit Medea, coloniam ex Therâ in Libyam ducendam fore. At noster Lycophron Tritonem Nerei filium refert (forsitan *παρὰ τὴν νῆξιν*, ab natatione) eundem cum Neptuno esse dicens, accepisseque a Medeâ aureum craterem, quem ex paternis spoliis habebat, ideo quod Argonautis de discessu dubitantibus viam ostendisset. Atque hunc porro Afris praedixisse ajt, tum Graecos Libyae imperaturos, quum craterem illum aliquis Afer rursum Graeco redderet: quapropter territos Libycos craterem sub terrâ occultasse. Alii vero tradunt, Medeam, quum veneficam artem exerceret, navem pharmacis servasse, efficientem, ut locus in quo navis haerebat, aquis, sicut antea, fluctuaret.

Ex 887. Colchica.) Id est, Medea. Colchi autem, Lazi aliter nominati, Aegyptiorum coloni sunt, prope Abasgos, alio nomine Massagetes, habitantes. Colchi praeterea, et Scythae Asiani, et Leucosyri vocantur; atque in Asiae partibus juxta Phasin amnem incolunt. Scythia autem Europaea circa Maeotidem et Tanaïm sita est. (5) Jo-

(1) Puto Barcaeum illum appellare, cujus Chronica Athenaeus lib. 5. cap. 25. et primum Collectaneorum lib. 9. cap. 11. nominat. Vide tamen Vossium de H. G. lib. 3. qui dubitat, an alium quemdam heic Tzetzes, ut et Pindari Scholiastes in Pyth. Od. 4. signet. (2) Pyth. Od. 4. vers. 37. (3) De Aristotele illo loquitur Cyrenaeo, qui, sextus inter Aristoteles recensitus a Laërtio lib. 5. seg. 35. ubi Menagium videas; de Poëtica scripsit. (4) Pyth. 4. vers. 57. (5) Sic praecipue loquitur lib. 7. cap. 7. seg. 4. de bello Judaico: *Τὸ δὲ τῶν Ἀλανῶν ἔθνος, ὅτι μὲν εἰς Σκύθαι, περὶ τὸν Τάναϊν καὶ τὴν Μαίωτιν λίμνην κατοικῶντες, πρότερον*

sephus Hebraeus, Alanos Europaeorum Scytharum genus esse ait, eandem Maeotidem ac Tanaïm accolentes juxta Hyrcaniorum Caspiorumque transitum, quem rex Alexander ferreis portis conclusit.

Ex 890. Tiphys illaesam navem.) Male quidem Tiphyn, Agnii filium, gubernatorem inducit Argo navis: Tunc enim vitâ defunctus jam erat Tiphys, post cujus interitum Ancaeus Argo navem gubernavit, quem innuere opus erat. Ancaeus autem Lycurgi, vel, secundum aliquos, Neptuni filius fuit, ut (1) Apollonius Rhodius, qui Argonautica conscripsit; et (2) Apollodorus Atheniensis historicus, tradunt. Pindarus vero, qui ambobus multo vetustior fuit, Euphemum, ut diximus, ex navis prorâ glebam accepisse ait. Sed proretane, juxta aliquos, fuerit Euphemus, an praefectus, non facile dixerim. Caeterum haec (3) quodammodo sunt verba Pindari: *Euphemus, ex prorâ descendens, divinam glebam recepit.*

Ex 892. Maris-filius biformis.) Id est, Triton; atque hoc biformis dictus, quod corporis superioribus quidem partibus esset homo, inferioribus autem, piscis.

Ex 894. Libycus.) Libya regio, a Libyâ, Epaphi Mempheique filiâ dicta est, ut cuncti propemodum historici scribunt. Andron vero Halicarnasseus (4) tradit, Oceanum duas uxores habuisse, Pompholygen et Parthenopen, ex quibus quatuor filias suscepit, ex alterâ Asiam

et Libyam, ex alterâ Europam et Thraciam, a quibus regiones nomen obtinuisse fertur.

Ex 895. Asbystae.) Populi hi sunt Libyae.

897-98. In quam Cyphaeorum.) In quam nimirum terram Libycam, Guneum, Prothoum, et Eurypylum borealis ventus ejiciet cum eorum nautis. Cyphus autem, Thessaliae urbs est, ex quâ Guneus oriundus erat, teste etiam Homero, (5) canente:

Guneus autem ex Cypho duas viginti naves ducebat.

899. Palauthris.) Palauthra, Thessaliae oppidum est.

Filium Tenthredonis,) *Ἐγγονον*, pro filio, omnes cum π scribunt: pro nepote autem, cum γ . Nos vero e contrario, nepotem sic dicimus, quasi *ἐκ τῆς γόνος γόνον*, ex filio filium: imo posteriora per π efferimus. *Ἐγγονον* autem piscem, *τὴν γονὴν*, foeturam, habentem; ac mulierem virumque, vel *γόνον sobolem*, habentes, vel ad foetificandum aptos, *ἔγγονον* cum γ proferimus. Caeterum *ἔγγονον*, sive filium, Tenthredonis dicit Prothoum, ut etiam (6) Homerus:

Magnetibus praerant Prothous, Tenthredonis filius.

Nam post Ilii excidium Guneus, Prothous, et Eurypylus cum aliis quibusdam in Libyam profecti sunt.

900. Amphrysiorum.) Id est, Ma-

δήπρ δεδηλώκαμεν, i. e. Alanorum autem gens, quod quidem Scythae sint, juxta flumen Tanaim et paludem Maeotidem sedes habentes, alicubi iam ante (lib. 1. cap. 6. Ant. Jud.) memoravimus. (1) Lib. 1. vers. 188. (2) Lib. 1. cap. 8. seg. 2. et cap. 9. seg. 16. (3) Immo Pyth. Od. 4. vers. 33-40.

..... τὸν τότε
Τριτωνίδος ἐν προχοαῖς,
Λίμνης, Θεῶ ἀνέρι εἰδομένῳ,
Γαῖαν δίδοντι ξείνια,
Πρώραθεν Εὐφάμος καταβὰς
Δέξατο

i. e. Quod aliquando
In fluentis Tritonidis
Paludis ad Deum homini assimilatum,
Terram tradentem xenia,
E prorâ Euphemus cum descendisset,
Accepit

(4) In opere, puto, inscripto: *Ἐπιτομὴ τῶν συγγενειῶν*. Idem, ac Tzetzes, refert ex eodem auctore Aeschyli Scholiasta ad Persas vers. 185. Caeterum laudatur etiam Plutarcho in Theseo, Harpocrati in *φορβαντεῖον*, et Apollonii Schol. in lib. 1. vers. 45. et rursus ex τῷ *περίπλῳ* in lib. 2. vers. 354. (5) Iliad. β. vers. 748. (6) Iliad. β. vers. 756.

gnetum : Amphrysus enim Magnesiae fluvius est .

Euryampiorum .) Id est , Magnetum , ab urbe Euryampo vocatâ .

901. Et dominum in-lapidem-conversi lupi .) De Eurypylo loquitur , qui in illis Thessaliae locis regnavit , ubi est campus lupi appellatus , qui hodie Lycostomium nominatur . Dictus est autem lupi campus ob hanc causam : Cum Peleus Actorem , Acasti filium , temere inter venandum interemisset , dona Acasto pro filii caede misit , boves ovesque , quas quum lupus quidam devorasset , illum Thetis in lapidem commemoratis in locis commutavit . Alii autem ajunt , Telamonem et Peleum , ut et ab initio significavimus horumce Commentariorum , fratrem Phocum , Psamathe Nereide natum , prae invidiâ interfecisse . idcirco Psamathem in praefata loca lupum ad boves ovesque Pelei vastandas misisse : deinde Thetidis rogatu , Psamathem ipsam lupum inibi in lapidem convertisse . Caeterum si plura de hisce nosse cupis , initium adeas libri , ubi satis actum est .

902. Donivori .) Lupi videlicet , juxta Lyophronem , devorantis , ut diximus , Pelei ἀποῖνα , *debitae poenae pretium* : vel ἀποῖνα , *meritam* pro devoratis donis *poenam* , pendentis suâ in lapidem conversione . Caeterum Lycophron quidem Guneum , Prothoum , et Eurypylum in Libyam venisse ait . Apollodorus vero cum reliquis sic scribit , (1)

„ Guneus , suis navibus in Libyam relictus , ad Cinyphum amnem perveniens , ibi consedit (quod et noster auctor tradit) Magnetes autem et Prothous

„ in Euboeâ prope Caphareum cum aliis „ compluribus perierunt . Neoptolemus „ porro post septem dies pedestri itinere ad Molossos cum Heleno profectus est , Phoenice in viâ sepulto . Quum vero Prothous ad Caphareum naufragium fecisset , Magnetes , qui cum illo navigabant , in Cretam fluctibus dejecti , inibi inabitarunt .

Tymphrestiorum .) Tymphrestus , Meliensium mons est .

903. Aegoneam .) Aegonea , oppidum Meliensium est ,

904-05. Alii autem Echinum .) Echinus , Irus , et Trachin , Thessaliae urbes sunt .

Titaram .) Titarus , mons pariter et oppidum Meliensium est .

906. Gonum .) Gonus , quae Gonussa alio nomine dicitur , Perrhaebocae urbs est . Perrhaebi autem , Epirotici sunt populi .

Phalanumque , et Olossonum .) Phalanus et Olosson , Epiri et Thessaliae sunt urbes . Olosson autem Elasson hodie appellatur .

Agros .) Γῆρας , id est , regiones , agros . Caeterum τὸ γῦ , utcumque in metro legas , sine aut cum ῖ , γῡ , vitio immunis est versus .

907. Castanaeam .) Castanaea , oppidum Magnesiae Thessalicae est .

911. Alium autem Aesarique fluenta .) Philoctetem nimirum , Alexandri interfectorem , Aesarus , Crotonis fluvius , et oppidulum Oenotriae , siue Italiae , Crimissa , excipient : Accersitus enim a Graecis ex Lemno Philoctetes , secundum (2) Orpheum , sanatus fuit a Machaone medico (3) Ophietide lapide : juxta

(1) Id ex hoc Tzetzae loco habes inter Apollodori fragmenta . (2) De Ostritâ lapide . (3) Sic idem auctor , de magnete loquens :

Μάνθανε καὶ δολιχῶν ὄφεων μὴ δειέμεν ἰδὲ .

Τρίψαι γὰρ λεπτὴν Ὀφίητιδα κέκλεο πέτρην .

Ἦν ποτὲ τις κρατεροῖσι πεπαρμένος ἔλβη ὁδῶσι ,

Καί μιν ἐφ' ἑλκεῖ πάσσει , καὶ ἀτρεκέες ἔσονται ὄνειαρ .

Disce et longorum serpentum non timere sagittas :

Terere enim tenuem Ophietidem jube petram .

Si aliquando aliquis acribus transfixus veniat dentibus ,

Et ipsum super vulnus sparge , et vetrum erit auxilium .

vero alios et (1) Dionysium, ubi fuit ablatus, somnum illi injecit Apollo; sicque secans ipsum Machaon, vinoque aspergens, impositâ herbâ sanavit. Prius in Lemno jacebat, ab angue hydro, chelydro etiam appellato, sauciatus, quum aggestam Minervae aram in Chryse expurgavit. Alii vero ajunt, quamdam nympham, nomine Chrysen, Philoctetis amore fuisse captam in Lemno: at quum ad se pellicere eum non potuisset, effecisse iratam, ut ille a commemorato hydro morderetur. Heleno autem, Priami filio, vate, vel solo ad Graecos deficiente, ut (2) Quintus et (3) Tryphiodorus auctores sunt, vel, juxta (4) Sophoclem, ab Ulysse per insidias detento, et, Graecos haud aliter Ilium expugnatos, affirmante, nisi ossa Pelopis asportarent, et filium Achillis Neoptolemum cum ipso Philoctete adducerent, omnia praestita fuisse. Hic iste Philoctetes arcu repugnantem sibi Paridem, primo telo in laevâ saucians, secundo dextrum illi oculum effodiens, ac tertio ad pedes vulnerans, interemit.

Post Ilii excidium Menestheus, Phidippus, Antiphus, atque Elephenoris socii cum Philoctete ad Mimantem usque simul navigarunt. Deinde Menestheus, in Melum veniens, insulae imperium occupavit, rege illo Polyanacte defuncto. Antiphus, Thessali filius, ad Pelasgos profectus, regione potitus est, quam Thessaliam nominavit. Phidippus cum

Cois, primo in Adriam, mox in Cyprum, pulsus, ibi inhabitavit. Elephenore demum Trojae vitâ functo, ejus socii, ad Ionium sinum ejecti, Epiroticam Apolloniam incoluerunt. Porro Tlepolemi socii Cretae applicuerunt; deinde ventis acti, in Ibericis insulis consederunt. In Pindari (5) historiis vero legi, Tlepolemi socios in patriam Rhodum incolumes pervenisse, ac luctuosissimam Tlepolemi uxorem Philozoën certamina in viri funere instituisse: pueros autem certasse, victoresque populi frondibus redimitos fuisse. Socii porro Protesilai in Pallenem prope campum Canastrum fuerunt undis ejecti. Philoctetes denique in Italiam ad Campanos pulsus fuit, Leucanisque debellatis, in propinquo Crotonis Thuriique Crimisam inhabitavit: ubi erroribus suis finem imponens, templum Alaeo Apollini erexit, in quod vel arcum suum suspendit, ut (6) Euphorion auctor est. Caeterum Philoctetes sic vitam amisit: Ante Ilii expugnationem quidam, Pellene, Achaïcâ urbe, profecti, in Italiâ consederunt. Post Trojae excidium navigantes Rhodii, illuc pervenerunt, iisque, qui Pellene migraverant, bellum intulerunt: a quibus Philoctetes, Rhodiis auxilians, interfectus est.

912. Oenotriae terrae.) Ubi hodie est Chome, locus olim Oenotria dicebatur, in quâ Philoctetes post Trojam captam consedit, ut (7) Dionysius, et

(1) Cum plurimi fuerint hujus nominis auctores, de quibus, praeter Vossium, Ionsium, et Fabricium, satis Meursius singulari libro, qui in tom. decimo Thes. Gronoviani pag. 581. extat: in incerto sumus, cui hoc a Tzetza allatum testimonium ascribere debeamus. Si quid tamen ex nostrâ sententiâ nobis per Lectorem proferre licet, aut Milesium majorem, historicum illum clarum circa Olymp. 65. aut Mitylenaeum illum Scyteum, quem paullo ante Ciceronem vixisse constat ex Svetonio de Grammat. cap. 7. heic innui existimarem. (2) Lib. 1. vers. 346-49. (3) Vers. 45-49. (4) Philoct. vers. 605-14. (5) Nisi alio respexit (constat enim ex Suida, prosâ etiam oratione scripsisse Pindarum) locum innuit Olymp. Od. 7. vers. 141. (6) Chalcidensis ille, forte in historicis Commentariis, quos Athenaeus laudat lib. 4. (7) Dionysii fragmentum istud, quod in collectione desideratur. Nam meminit quidem regionis Oenotriae Dionysius lib. 1. Ant. Rom. pag. 10. Ed. Oxon. sed altum de eo silentium. Quoniam vero cuncti Tzetzae MSS. codices Ῥώμη constanter legunt, nimirum: Ἐνθα νῦν Ῥώμη ἐστὶ, χωρίον ἧν πρῶτον λεγόμενον Οἰνωτρία. (ubi nos, haud temere quidem, Ῥώμη res-

(1) Dio Cocceianus, et omnes demum, qui res gestas Romanorum literis consignarunt, memoriae produnt.

Ab cenchrinâ morsum.) Idest, Philoctetem, in Chryse aut Lemno ab angue hydro sauciatum: Non enim cenchrina eum momordit, sed hydra, cujus viro sua tela inunxerat, quibus Alexandrum vulneravit. Caetero speciem serpentis pro specie posuit: Namque anguis species est hydrus perinde ut cenchrinus, quem Lycophron cenchrinam feminino genere vocavit. Porro has anguium esse species, Nicander (2) testatur, canens:

Hydrum ipsum vocant: nonnulli vero chelidrum.

Et (3) rursum de cenchrino:

Ubi est Hebrus, montesque notae Zonae nivales,

Et quercus Oeagridae; ubi Zerynthium antrum,

Prolixum invenies cenchrini monstrum, quem leonem

Variis pictum squamis appellant.

913. Facis occisorem.) Nempe, ut diximus, Alexandri interfectorem. Facem autem vocat Paridem, eo quod Hecuba torrem ardentem in somnis viderit.

914-15. Ipsa namque.) Id est: Ipsa enim Minerva, tubicina illa, seu bellicosa, Philoctetis sagittam in Alexandrum dirigit, manibus intendens Maeotium nervum, Philoctetaei videlicet arcus, quem Scythes Teutarus Herculi dono dedit, cum eum, ut vult Lycophron, jaculandi artem docuisset. Philoctetes autem, cremato tumultoque prope Duram, Trachiniae fluvium, Hercule, arcum illum in navatae operae remunerationem accepit. Caetero historiam de Herculis morte fuse superiori loco exposuimus.

916-18. Durae ad ripas.) Sic constructio habenda est: Qui quidem Philoctetes, combusto apud Durae fluminis ripas audaci ac truculento leone Hercule, lyristâ illo, seu sagittario, nervum arcus in lyrae modum sonante, manus armavit suas incurvo Scythico dracone, hoc est, Scythici Teutari arcu, inevitabilem telorum excussore: Neque enim unquam aberravit a scopo. Sic igitur construendum: vel *λυροκτύπῳ* legens sine *ν*, dicas: Armavit manus incurvo Scythico dracone, inevitabilem telorum lyristâ. Caetero incurvum dicit propter arcus aduncitatem. Draconem autem propter sibilum sagittarum, aut letiferorum viroque illinitorum jaculorum emissionem.

Ex 918. Telorum.) *τομφοί* proprie sunt molares dentes, clavique: heic vero sagittae appellatae, quod ipsae sauciatos mordeant, discrucient, angant.

Lyristam.) Sic multis de causis eum dixisse potest, vel propter virilitatem, vel quod esset sagittarius, aut lyram amaret, aut demum sonitum cum nervo arcus cieret. Caeterum vox si dandi casu, *λυροκτύπῳ*, accipitur, ad *τὸ δράκοντι*, dracone, pertinet; sin vero accusativo, ad *λέοντα*, leonem, sive Herculem, attinet.

620. E-regione.) *Εὐράξ* hoc est, ex obliquo, è latere. *πλευράξ* enim est, ex quo *εὐράξ* Jonice factum est, unde *εὐράξ Ἀλαίς*, e latere Alaei, heic dictum.

Patarei.) Pataris enim colebatur Apollo. Caeterum etiam *Πατρίως*, Patrei, si legas Aeolicâ syncope, idem ais. *Παταρίως* quippe an *πατρίως* quod effertur, neque sensus laeditur, neque metrum vitatur.

cripsimus: Quid enim Oenotriae apud Brutios in ultimâ Italiâ cum Româ? ut recte observat Reimarus ad Dionis fragmenta pag. 4-5. tom. 1.) si sana est, quod nullo modo mihi persuadeo, Tzetzae lectio, sane eum deceperunt Dionysii verba lib. 2. pag. 75. ejusd. Edit. quae legas sis. Consule etiam Cluverium Ital. antiq. lib. 3. pag. 796-97. (1) Dionis Fragmentum a Valesio inde collectum pag. 773. extat. et in Ed. Hamb. tom. 1. p. 4. (2) Ther. vers. 414. (3) Vers. 461-64.

921. Navaethus .) Navaethus , fluvius Italiae est , sic dictus , quod , ex (1) Apollodoro ceterisque , post Ilii expugnationem Laomedontis filiae , Priami-que sorores , Aethylla , Astyoche , Medesicaste , quum illuc in Italiam reliquis cum captivis pervenissent , futuram in Graeciâ servitutem vitantes , τὰς ναῦς αἰθεῖν , sive πρῆσαι , naves incendere statuerunt : unde fluvius , Navaethus dictus est , mulieres autem , Nauprestides appellatae . Graeci vero qui cum illis erant , amissis navibus , ibi inhabitaverunt . (2) Plutarchus tamen auctor est , Roman fuisse captivam Trojanam , quae reliquis persuasit , ut Graecorum naves exurent . At noster Lycophron Sitaeam hanc fuisse ait .

922. Ausones Pellenii .) Qui nempe , ut diximus , ex Pellene profecti , in Italiâ consederunt .

923. Auxiliantem Lindiorum ducibus .) Id est , opem Lindiis , sive , ut ajebamus , Rhodiis ferentem : Lindus enim , Jalysus , et Cameris , Rhodi oppida sunt , ab Solis et Rhodae , vel Rhodae et Neptuni , filiis vocata .

924. Thermydri .) Thermydrus , Rhodi palus est .

Carpathi .) Carpathus , Rhodium est oppidum .

925. Errones .) Πλάνητας , nec πλανήτας , oportet hîc legere : πλανήτας enim longam habet finalem syllabam τας . Interdum tamen vel longam admittit tamquam brevem , communis syllabae ratione .

Fervidus Thracius canis .) Id est , ignitus Thracius canis ; ac boream intelligit , quoniam , juxta Homerum , ex Septentrionalibus Thraciae partibus spirat . (3) canit enim :

Boreas et Zephyrus , qui utique e Thraciâ spirant .

(4) Dionysius porro Periegetes vel locum Thraciae innuit , unde Boreas spirat , Ismaricum , sive Maronium ipsum appellans . Sic enim ait :

Ismarici flatibus agitata maria boreae ,

Recta spirantis : quandoquidem e regione sita sunt .

927. Macallis .) Macalla , urbs Italiae est , in quâ tumulus et templum Philoctetis a civibus culti , sacra ipsi facientes , immolatis bobus , ac si Deus immortalis esset . Caeterum constructio haec est : Cives denique Macallorum , extructo super Philoctetis tumulum templo , ipsum , quasi Deum , sacrificiis colent .

930. Equi-faber autem .) Sensus hic est : Epeus autem ille , qui durium Graecis equum ad Ilium everendum fabrefaciet ; quique timiditate et ignaviâ poenam pendit pro patre suo Panopeo , Minervam et Martem tunc pejerante , quum Amphitryoni , bellum Telebois prae suo in Alcmenen amore inferenti , militavit . Quod igitur eo se scelere obstrinxisset Panopeus , timidum quidem genuit hunc Epeum , pugilem vero praestantissimum mechanicumque : qui Langariae , Italicâ urbe , inhabitabit prope Cylistarnum fluvium . Instrumenta autem in Italicae Minervae templum suspendet : illa , inquam , instrumenta , quibus fabricans durateum equum , nobis indigenis Trojanis detrimentum importabit : Cassandra enim , vel tamquam pro illâ nuncius , hoc ait , cujus constructio sic habenda :

Ille autem equi fabricator Epeus , qui prope Cirin Cylistarnique fluentia procul a patriâ suâ Phocide aedes advena incollet in sinibus Langariae urbis , seu in urbe Langariâ : instrumenta sua , donarium in Myndiae Minervae templum suspendet . Quatenam instrumenta ? Illa sci-

(1) Apollodori , ut ex Luciano in Libro de Saltatione constat , omnia , quae ἀπὸ τῆς ἀρπαγῆς εὐθὺς , ἀχρὶ τῶν ἐν τοῖς νόστοις γεγεννημένων , acciderunt , omnino desiderantur . Vide tamen Canonis narrationem 13. ubi de navibus exurendis Aethylla , Laomedontis filia , consilii auctor memoratur . (2) In Romulo ab init. (3) Iliad. 6. vers. 5. (4) Vers. 113-14. Periegescos .

licet, quibus aliquando civibus meis Trojanis gravem perniciem struet. Quis tandem? Statuam, hoc est, durateum equum, fabricando. Qualis faber? Epeus, inquam, ille, qui hastam bellicamque phalangem extimescit. Quamobrem ista timidus reformidat? Ad poenas pro perjurio patris sui Panopei luendas, quod *τάλας, miser*, vel *ἀμφὶ πάλας τῶν δορυκτῆτων μύλων, de luctationibus abactatum ovium*, per Aloetin, Cydoniam, Audacem Minervam; perque Thraciae Deum Martem, talem illum ac talem, jurare ausus fuit. Ecquarum ovium? Illarum, quae erant e Comaethonis turribus, exercitui promiscuae, ut promiscue abactae caussâ nuptiarum Amphitryonis cupitarum ad Alcmenem potiundam. Ausus fuit pejerare quis? Panopeus ille, qui materno in utero germanum Crissum manibus, antequam nasceretur centuereturque solis lucem, percussit. Quod ob perjurium Dii filium ejus Epeum crearunt timidum: pugilem quidem bonum ac plurimum exercitui machinationibus suis prodeuntem, sed pavidum in pugna Martis. Habes igitur constructionem, accipias et historiam: Panopei filius Epeus durateum equum fabrefecit, in quem quinquaginta, aut tria millia, vel, meâ sententiâ, viginti tres Graeci se concluserunt. Tracto a Trojanis intra moenia equo, noctu illi egressi, faceque reliquis, qui in Tenedo erant, Graecis ostensâ, atque accedentibus portas urbis reserantes, Ilium depopulati sunt.

Langariae.) Langaria, Italiae urbs est, a Langarido quodam pastore illic pascen- te nominata.

931. Hastam horrens.) Ignavus quippe timidusque erat Epeus, pugil vero praestantissimus.

932. Paternum jusjurandum luens.) Id est, poenas pendens pro perjurio genitoris sui Panopei. Caeterum historia, haec: Mestoris et Lysidices Pelopeidis Hippothoë filia fuit, ex quâ et Neptuno Taphius natus est, qui *τῆλε θὰς*,

procul a patriâ profectus, in Echinades insulas cum suis habitatum venit, quos Teleboas et Taphios nominavit. Taphii filius Pterelas fuit, quem Neptunus invictum atque inexpugnabilem tamdiu fecit, quamdiu in capite suo aurea illa coma, quam ei largitus fuerat, (1) integra maneret. Hujus Pterelae filii fuerunt, Comaetho quidem femina, mares autem, Chronius, Tyrannus, Ampelus, Chersidamas, Mestor, et Everes, Electryone cum uxore Anaxo Mycenis imperante: quorum filii, femina pariter Alcmene, ac mares Stratobates, Gorgophonus, Philonymus, Celaeneus, alique cum Licymnio ex Medea Phrygiâ notho. Taphius et Pterelae filii Mycenarum regnum repetentes. At Electryone illis non attendente, abactis ejus bobus, discesserunt. Verum ab regis filiis aggressi quum ad manus ventum esset, omnes utrinque ceciderunt, Licymnio tantum ex Electryonis liberis, atque Evere ex Pterelae natis, salvis evadentibus. Bobes autem Taphii ad Polyxenum, Eleorum regem, perduxerunt, a quo Amphitryo recipiens, Mycenarum reduxit.

Interim Electryon filios ulcisci cupiens, concreditâ Amphitryoni cum regno filiâ, bellum Telebois erat illaturus. At in recipiendis bobus accidit, ut Amphitryon, in quamdam errantem clavam emittens, Electryonem interficeret, clavâ a cornu bovis resiliente, illumque sauciente. Quapropter Sthenelus, ipso Amphitryone Mycenis pulso, Mycenarum ac Tirynthis regnum occupavit. Amphitryon autem, Thebas profectus, a Creonte expiatus a caede est. Deinde cum ipso Creonte, Cephalo, Panopeoque, juxta Lycophronem et alios, adversus Taphios arma tulit: Sed illorum insulis potiri non potuit, donec ejus, vel Cephalo, amore capta Comaetho, Pterelae filia, abrasâ patris aureâ comâ, ipsum interemisset. Potitus itaque insulis Amphitryon, Cephalo tradidit, qui eas incolens, Cephalleniam appellavit. In eo

(1) Fabula sine dubio confecta ex Sampsonis historiâ.

igitur Taphiis illato bello ante conflictum refert qui omnibus reluctatur historicis Lycophron, cunctos per Martem et Minervam jurasse, nihil se ex spoliis occultaturos. Solum vero Panopeum, jusjurandum violantem, ex praeda aliquid abscondisse, ideoque timidum filium Epeum genuisse.

933. De Ovibus.) Pecora memorat a parte totarum facultatum, ut etiam (1) Hesiodus:

..... propter Oedipi oves,
id est, propter divitias et regnum Oedipi.

934. Comaethonis.) Comaetho, Pterelae filia fuit, quae Cephali, unius ex Amphitryonis sociis, amore capta, urbem et genitorem hostibus prodidit. Hoc sibi vult illud: *Amata-conjugalia propter connubia*: nisi de Amphitryonis et Alcmenae nuptiis malis intelligere. Etenim pro iis sponsalibus bellum motum fuit.

936. Aloetim, Cydoniam, Audacem.) Tria omnia Minervae epitheta sunt, sicut Dianae Dictyna apud Cretenses, Upis apud Thraces, Orthosia demum apud Arcades, ab Orthosio Arcadiae monte.

937. Crestonae Deum.) Crestone dicitur Thracia a quadam ejus urbe sic vocata. Deus autem Thracum est Mars, quod bellicosa ea gens olim fuerit.

938. Candaonem.) Candaon, Martis epitheton est, *παρὰ τὸ καλνεῖν καὶ δαλεῖν*, sive ab occidendo et concremando.

Mamertum.) Mamertus vocatur Mars, verum apud Latinos. Hinc barbarus noster Lycophron non contentus ceteris, Latinis etiam dictionibus utitur. Latini namque bellicosos, Mamertos appellant, ut alicubi tradit vel (2) Diodorus, vel (3) Dion (uter enim, non bene memini) in haec fere verba, *„ Illi, caesis, qui eos receperant, Messanensibus, occupatâque urbe Messanâ, Mamertos, hoc est, bellicosos, se appellarunt „*. Mamertus enim (4) Romanis vocatur Mars, ut etiam Quirinus, teste (5) Plutarcho.

939. Qui matris in utero.) Qui nempe Panopeus materno in utero cum fratre Crisso conflixit. Hi namque Phoci et Asterodiae filii in materno alvo decertarunt, ut (6) Phares et Zara, nec non Proetus et Acrisius, Abantes.

941. Titanis.) *Τιτῆς*, id est, diei, aurorae, ut etiam (7) Callimachus utitur:

Interea autem, dum ascendunt Bossum clivum, experrecta est Τιτῶ, Aurora.

943. Dii.) *Πόποι* dicuntur Dii, Dryopum dialecto: quare crebram illam apud Homerum admirationem indignationemve, *ὦ πόποι*, pro, *proh Dii!* nonnulli acceperunt.

Crearunt.) *Ἐνδρῶσαν*, hoc est, non *ἀνδρεῖον*, virilem; sed *ἀνδρα*, virum simpliciter crearunt.

946. Cirin et Cylistarni laticem.) Ciris et Cylistarnus Italiae sunt fluvii.

948. Statuam.) *Βρέτας* proprie est

(1) Ergis vers. 162. (2) Vide ex vigesimoprimo libro Eclogam 13. (3) Fragmentum, quod hinc Valesii diligentia collectum occurrit tom. 1. pag. 6. Ed. Ham. (4) Imo Opicis, sive Oscis, teste Festo de verborum signif. *Mamers Mamertis facit, id est, lingua Oscâ, Mars Martis*, Et mox in *Mamertini* — *Mamers forte exierat, qui, lingua Osorum, Mars significatur*. Quam autem linguam Sabinorum linguae similem fuisse hinc deprehenditur, quod Varro de lingua Latinâ scribat lib. 4. *„ Mars ab eo, quod maribus in bello praest: aut quod a Sabinis acceptus, ubi Mamers.* (5) *Τὸ γὰρ δέρον* inquit Plutarchus Quaest. Rom. pag. 285. c. Edit. Francf. et Lutet. Paris. *κῆριν ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ διὸ καὶ φασὶ Κυρίνον ἐνομασθῆναι Ἐνυάλιον*. Hinc audiendus est Dionysius lib. 2. Antiq. Rom. pag. 108. Edit. Oxon. *Τὸν δ' Ἐνυάλιον οἱ Σαβῖνοι, καὶ παρ' ἐκείνων οἱ Ῥωμαῖοι μαβόντες, Κυρίνον ἐνομάζουσιν, ἔκ' ἔχοντες εἰπεῖν τὸ ἀκριβές, εἴτε Ἄρης εἴσιν, εἴτε ἑτέρες τις ὁμοίας Ἄρει τιμὰς ἔχων*. (6) Genes. cap. 38. vers. 29. et ut Esau et Jacob. ibid. cap. 25. vers. 22. Quis ergo non sibi persuadet, Lycophronem Sacros Libros percursisse imitasseque? (7) Videsis Bentlejum in Fragmentis pag. 388.

humanum simulacrum, imagoque, ab eo, quod τὸν ἄνθρωπον, hominem, referat. At poeta noster per catachresin vocem pro durateo equo usurpavit.

951. Sicanorum.) Quidam Siculos omneis existimant vocari Sicanos: alii vero quamdam Siciliae partem Sicaniam esse ajunt, quum sit urbs apud Acragantinos sita. Atque ipse etiam Lycophron id novit, (1) dicens:

Ambiens Gonusamque, et Sicanorum arva,

Et leoninâ-induti templum

Enumerans enim Siciliae urbes locaque, censet et Sicaniam.

953. Phoenodamantis filias.) Trojanus quidam, nomine Phoenodamas, de quo ab initio locuti sumus, timens tribus filiabus suis, consulit civibus, ut Laomedontis filiam Hesionem ceto exponerent, quod facile persuasit. Quapropter Laomedon, iratus Phoenodamanti, illius filias nautis quibusdam dedit, feris pabulum in Sicilia (2) exponendas. Quo effecto, Veneris consilio servatae sunt: cum una quarum Crimissus fluvius, sumta canis forma, rem habuit, atque Aegesten procreavit, qui treis urbes in Sicilia extruxit, Aegesten de nomine suo vocatam, Erycem, et Entellam, aut Enstyllam ab uxore, quam duxit: Stylla enim appellabatur ejus uxor.

954. Cetipascentibus cladibus.) Id est, afflictionibus illis, pro Hesione ceti pabulum futura, conceptis. Nam si non fuit devorata, at certe exposita: quam Hercules, necato ceto, liberavit.

956. Laestrygonum.) Laestrygones, illi iidem sunt, qui Leontini hodie vo-

cantur in Sicilia. Hos, eo quod olim hospitibus excipiendis non assueti Ulyssis socios interfecerint, humana carne vesci fabulantur. (3)

958. Palaestritae.) Eryx, ut diximus, Veneris et Neptuni filius fuit, palaestrita pentathlusque. Quod ut discas, (4) superiores expositiones adi. Caeterum sequens constructionis sic habet: Illae vero Erycis. Qualis Erycis? advenas palaestra superantis; matri Veneri. Quali Veneri? Zerynthiae illi, sive Thraciae; templum extruxerunt, Deae donum ad elapsam mortem rependendam, et μονακήτας ἑδρας, solitarias sedes, id est, habitationem in deserto, ubi μόνα τὴν οἰκίαν, solae domicilium habebant: vel μνηστήτας, hoc est, sine virorum consortio cubabant.

959. Catulum generosum peperit.) Nimirum Aegesten genuit.

964. Trium fundatorem.) Tres enim condidit in Sicilia urbes, Aegesten, Erycem, Entellam, ut supra dictum est.

965. Qui quidem dirigens.) Qui quidem Aegestes in Dardaniam veniens, nothum Anchisae filium, nomine Elymum, in Siciliam duxit.

966. Deducet tricollem insulam.) Tricollem insulam vocat Siciliam, quam etiam Trinacriam et Triacriam appellant: Tria enim habet promontoria, Lilybaeum, Pachynum, et Pelorum.

In Marginalem.) Marginalem, ut insulam, Siciliam ajt. Insulae namque ambiuntur mari, et desinere videntur ab illo septae.

968. Segesta misera.) Aegesta seu Segesta, Siciliae urbs est, quae aliter, secundum aliquos, Acragas vocatur.

(1) Supra v. 870. (2) Defectus verbi ἐκθεῖναι a Pottero restituti effecit, ut frustra laborarit Cluverius lib. 1. Sic. Antiq. pag. 44-45. ad probandum genus nautarum illarum. (3) Quod in hac Occidentali Siciliae parte vastam Lycophron admittat solitudinem non probatur a doctis, quando fertilissima cereris et vini tota praedicatur Insula ab antiquis Tullio, Diodoro, &c. Ideo Cato apud Cicero- nem eam cellam penariam Reip. et nutricem plebis Romanae dixit. Verum ut- cumque senserint antiqui, sentiantque multi recentiorum, cum nostrâ expe- rientia bene convenit Cluverius pag. 58. inquit, „ Certe hodieque in extremâ „ hac Insulae versus Occidentem parte magna conspicitur solitudo „ &c. quae videsis. (4) Vers. 866.

Haec sola prae ceteris ejus insulae civitatibus Trojanas calamitates assidue deflet. Itaque ad ipsam urbem Segestam orationem convertit.

969. Patriam.) Patriam nempe meam Trojam.

970. Ignis jactibus combustam.) Primo enim ab Hercule capta fuit Troja, secundo a Graecis propter Helenam, tertio tandem ab Amazonibus: Quippe unus Aeneas captivitatem ac necem elapsus, Trojam reaedificavit. At irruentes Amazones, rursum everterunt.

976. Intonsa.) Intonsi enim erant, comamque alebant, ut qui aegritudine ac moestitiâ affecti essent.

977. Memoriam veterum.) Id est, tenens augensque memoriam inveterascentium Trojae lamentationum.

978. Multi autem Sirin.) Siris et Leutarnia, Italiae sunt oppida, ubi qui ex patriae excidio evaserunt Trojani inhabitant, ac per omnia Trojam aemulati, vel urbem ei similem condiderunt, quae primo Polieum, deinde Heraclium, postremo Siris dicta fuit, in quâ quidem Calchas, non Thestoris ille filius; sed cognominis alius, vates, ab Hercule interfectus fuit. Caeterum specialis ejus historia mox enarrabitur.

980. Calchas, grossorum.) Inconsequentia rursum scribit, nugaeque obtrudit Lycophron: Is enim, quem memorat, Calchas, Mopsus est, Apollinis ex Manto, Tiresiae filiâ, filius; non tamen Argonauta ille, Ampyco et Chloride, Orchomeni filiâ, natus, qui ab angue in Libyâ morsus diem obiit, et a ceteris Argonautis fuit sepultus. Hic iste igitur, de quo loquitur, Mopsus, Apollinis ac Mantûs filius, Colophone Asiae, vel, juxta aliquos, in Ciliciâ consedit: neque vero in Italiâ, ut auctor noster tradit. At de ejus quidem patriâ non disceptamus: quod autem inconsequentia et repugnantia non modo ceteris, verum et ipsimet, scribat, illud vero exprobramus ei, illud vitio vertimus, ac vinolentiae eum accusamus: Prius enim dixit, Thestoridem Calchantem ab ipso Mopso divinandi scientiâ superatum fuisse,

proptereaque periisse, ut uno omnes ore loquantur. Nam post Ilium captum Calchas, Leonteus, Polypoetes, et Podalirius, relictis in Trojanâ orâ eorum navibus, pedibus in Ciliciam et Colophonem profecti, in hunc Mopsum inciderunt, ubi etiam vaticinandi scientiâ superatum ab ipso Calchantem, et prae aegritudine occumbentem, sepelierunt. Cum enim caprificus ibi esset, Calchas Mopsum interrogavit, quot grossos illa ferret? Cui ille, decem millia, medimnum unum, et grossum amplius habere respondit: quod verum esse compertum fuit. Tum Mopsus, praegnante suae circiter versante, quaesivit ab aemulo, quot illa porcellos in utero gestaret, et quando esset editura? Ad quod quum Calchas obmutuisset, ipse Mopsus, decem atque uno mare gestare suculas, insequenti autem die parituram, divinatus est. Quo eveniente Calchas prae moerore confectus est.

Caeterum Polypoetes et Leonteus, paullo post, quàm defunctum socium tumultassent, in Graeciam reversi sunt. Deinde Amphilocho, Alcmaeonis filius, tempestate, juxta aliquos et nostrum Lycophronem, actus, ad ea loca, ubi iste Mopsus erat, ejectus est: qui de regno divinationisque principatu, ut inquit, contendentes, mutuis se vulneribus confecerunt, et utrinque urbis Megarsi sepulti sunt. Est et Megarsus in Scythiâ fluvius. Alii porro tradunt, Amphilocho, quod Argos Amphilochoicum vocatur, condidisse prope Acarnaniam, atque inhabitasse. Haec ista quidem de Mopso isto praedixit, fuisse nimirum post expugnatum ab Agamemnone Ilium, et causam mortis Calchanti, singulari denique certamine cum Amphilocho depugnantem, cecidisse confossum. Nunc autem, nugis se insigniens, ab Hercule eundem interfectum memorat. Quo igitur pacto ab Hercule obtruncatus reviviscit, et est in causâ, cur Calchas occumbat: mox ipse cum Amphilocho, Alcmaeonis filio, commoritur? Haec plane repugnant inter se: ante siquidem, quàm Agamemnon copias duceret ad-

versus Trojam, diu Hercules in Oetâ perierat. Veruntamen Lycophro, susque deque veritatem habens, nec tantulum de probabilitate ac persuasione sollicitus, sic historiam referre videtur:

Hercules ex Erythæa boves Geryoneos pellens, Calchantem hunc, sive Mopsum, quadam sub caprifico recubantem quum vidisset, Quot grossos gestaret arbor, interrogavit: cui ille respondit, Decem medimnos et unicam grossum, ut quae locum in modio habere nequiret. Quum vero Hercules grossum illam redundantem modio imponere conaretur, nec posset; Calchas eum deridebat. Quare iratus Hercules, pugno illum interfecit, et sub eadem caprifico tumulavit. Caeterum per catachresin ἐπινεὶς vocatur silvestris ficus ab Erineo Doricâ urbe, malas ficus ferente. Doris enim senis oppidis constat, Cytinio, Boeo, Lilaeo, Carphaeo, Dryope, et Erineo, a qua nomen caprificus sortita est. De mensurae quantitate grossorumque numero, supra diximus: quamquam Scholiastae quidam, ignari, decem medimnos ipsos exposuerunt.

Sisyphus.) Id est, doctus numerator: quoniam Sisyphus sapiens fuit, et singulis in rebus versatissimus. Quae inter ὀλύνθης, φύλλικας, σίκας, et ἰσχάδας transit, differentiam superiori loco innuimus.

981. Flagello rotundo.) Id est, manu inflicto ictu. De pugno autem aut colapho loquitur, qui inflexis manibus digitis incutitur.

987. Qui antea solum.) Jones, sive Athenienses, ante Trojanorum in Italiam adventum, Sirin habitarunt. Expugnato et everso Ilio, fugientibus in Italiam Trojanis Crotoniatae, quos aliter Achivos vocat, auxiliantes, cum illis exercitum adversus Siridem duxerunt, omnesque Jones, qui in Minervae confugerant, ad unum sustulerunt, quicum etiam sacrificulae Minervae filius, nomine Letarchus, occubuit, muliebribus vestimentis indutus. Quapropter ira per-cita Minerva, connivit.

989-90. Tristem Achivorum in Jones

noxam videns.) Achivos vocat Crotoniatas, qui, consociatis cum Trojanis armis, Sirin oppugnarunt, ac priores ejus urbis habitatores Jones (quos ideo, quod Jones et Crotoniatae Graeci ambo essent, gentiles vocat) obtruncarunt. Trojani autem, assumptis in societatem Crotoniatis, Siridis incolas Jones aggressi interemerunt.

991. Letarchus.) Τὸ λῆταρχος est publicus sacerdos, sive flamen: λῆτον siquidem quod publicum est vocatur. vel proprium nomen.

993. Tyllesia.) Tyllesium, mons, oppidum, ac nemus in Italia est.

994. Lini.) Linus et Linum non unum idemque sunt: neutrum autem, Italiae promontorium est.

995-96. Amazonis consortem terram.) Urbem videlicet et regionem, quae Amazoni Cletae sorte obvenerant: quae quidem urbs, de nomine conditricis Amazonis, Clete vocata fuit. Clete autem, Amazon illa, nutrix Penthesileae fuit, quae alumnam suam Trojae occubuisse cum inaudisset, ad eam quaerendam navigavit. At ventis pulsa, in Italiam venit, ibique, condito cognomini oppido, regnavit, cujus reginae deinceps omnes Cletes nomen tenuerunt. Multo autem post tempore exercitum ducentes Crotoniatae, ultimam illam reginam Cleten, neque vero fundatricem, interfecerunt, urbemque everterunt.

997-98. Quam, aere-cinctae altricem.) Quam quidem priorem Cleten errabundam agent fluctus in peregrinam terram, impigrae nutricem puellae Penthesileae, aere-praecinctae, hoc est, bellicosae: cujus quidem Penthesileae extremum spiritum ducentis effossus oculus efficiet Aetolico illi Thersitae, qui simium forma refert. Quid efficiet? lethalem casum, hoc est, exitialem mortem, τράφηι φοινίῳ τετραμήνῳ, hasta cruenta caeso, vel, hasta propter caedem obtusa. Τράφη proprie est lata tabula, in qua panes recens fermentati ponuntur: heic vero pro lancea posita. Impigrae puellae.) Id est, alumnae Penthesileae, quam Lycophron impigram

vocat propter animi alacritatem candomque, aut sententiae constantiam: Justa enim ita erat, ut justum virum frequenter in jus arcessitum objurgaret in medio foro conviciareturque, quasi nequam et inconsultum: quare iratus ille ense sauciatam (1) interfecit.

999. Cujus spiritum-ducentis extremum.) Inscii, Achillem, postquam Penthesileam interemit, ejus amore captum fuisse scriptitant, cui Thersites oculos effodit. Ob quam causam iratus Achilles, illum hasta, ut vult Lycophron, mea vero ceterorumque sententia, pugno percussus occidit: neque porro ob erutos oculos, sed propter turpes, quos de Achille in vulgus spargebat, sermones; dictitaret nempe, se cum mortua Penthesilea rem habuisse. Pugnans enim adversus feminam Achilles, et saepe ab ipsa superatus, quum tandem vix superior obtruncasset, illius robur, formam simul et juventutem admiratus, lacrymas effudit, Graecosque, ut puellam sepelirent, rogavit. Quamobrem mentitus Thersites, deque illicitis amoribus concubitusque dictitans, pugno ab ipso ictus periit. Tum Diomedes, qui Thersitis consobrinus erat, ideo iratus, ex pede tractam Penthesileam in Scamandrum projecit.

1000. Simiformi.) Id est, deformi Thersitae: *πίλινος* enim est simia, quae ab idiotis arcoizianus appellatur.

1002. Crotoniatae vero urbem.) Diximus, progressu temporis aliquando Crotoniatas, copiis Cleten adversus ductis, oppidum illud devastasse, ultimamque regnantem Cleten interemisse.

1003. Amazonis, virginem.) Cleten intelligit, non Penthesileae nutricem illam, sed novissimam ejus nominis post multas aetates.

1005. Multi tamen prius.) Id est, multi tamen prius terram mordicus arripient, hoc est, prona cadent, ab illa strati.

1006-07. Nec sine laboribus.) Id est:

(1) Ergo, dicet aliquis, non cecidit ab Achille? Sed respondendum, Tzetzem, etsi pugnantis interdum loqui videatur, non ita tamen rem habere, ut qui varias modo, de quo disserit, sententias referre studeat. (2) Vers. 671-75.

nec sine laboribus nimirum Cletae turres subruent Lauretes filii, id est, Crotoniatae. Laura enim, Crotonis est oppidum, a Laura, Lacinii filia, nominatum: a quo Lacinium, in Italia promontorium, nomen accepit. Haec autem Laura, Crotonis uxor fuit, a quo urbs Croton et Crotona vocata est.

1008-10. Alii rursum Terinam.) Alii Terinam, Italiae urbem, quam Ocinarus fluvius puris praeterfluit undis, arva irrigans; habitabunt, amaris erroribus divexati.

1011-26. Eum porro, qui secundas.) Nireum porro, Charopi et Aglaiae filium, qui secundas ab Achillis pulchritudine obtinet; ac Thoantem, Andraemonis et Gorges, Oenei filiae, filium, qui ex Lycorma, alias Eveno, Aetoliae fluvio, natales ducit: primo quidem boreae flatus in Libyam aget, mox autem ex Libya rursum auster ad Argyrinnos Ceraunosque montes propulsabit, ubi consident prope Lacmonium montem Aeanthemque fluvium. Crathis vero, vicinus Aeanti flumini; agerque, limitibus Mylacum propinquus, accolae in urbe Polli, a Colchis aedificata, excipient. Equibus Colchis? Quos filiae suae Medae inquisitores misit Aeetes, severus ille urbium Aeae Corinthique princeps, Eidyiaequae maritus (Eidyia enim Medae mater fuit) sponsiferam navem, hoc est, Argo, requirens. Qui quidem Colchi prope Dizerum, Polas praeterfluentem fluvium, alioquin consederunt.

Secundas pulchritudinum.) Quoniam formosus erat Nireus, teste in (2) Boeotia Homero, canente:

At tribus e Syma Nireus cum navibus ibat,

Nireus Aglaies et sceptrigeri Charopoci

Filius hic: Nireus vir formosissimus altam

Venerat ad Trojam, formosum praeter Achillem;

*Sed quia ineptus erat, nec fortibus
utilis armis,*

*Paucos de multis, qui se sequerentur,
habebat.*

Ex 1014. Libycam arenam.) Id est, in Libyam, per periphrasin: Arenosa enim Libya, et calore solis adusta. Caeterum τὸ ψάμος et ἄμος, *sabula, arena*, simplici μ̄ efferenda: duplici vero, ψάμος et ἄμος, Aeolice.

Ex 1015. Pedatis.) Πεδῶτα dicuntur veli extremitates.

Ex 1017. Ad Argyrinos.) Cum noster poëta, tum Scholiastae falluntur: ille quidem Argyrinus, Argyrinos vocando, ad metrum fortasse componendum; hi autem, Epiroticos populos ipsos esse scribendo, ignorantes, Argyrium, oppidulum Siciliae esse, historici Diodori patriam, nisi forte ne ipse quidem nomen sciret patriae suae.

Cerauniorum.) Ceraunia, Siciliae montes sunt: quamquam aliqui Italiae esse velint, non Siciliae.

Ex 1020. Lacmonii Aeantis.) Lacmonia vocatur summitas Pindi montis, ex qua multi amnes defluunt: hos inter et Aeas.

Ex 1021. Crathis.) Italiae fluvius, cuius aqua flavam reddit in se lavantium comam, sicut (1) Hesigonus historicus, (2) Sotion et Agathostenes philosophi, nec non Tragicus Euripides, auctores sunt. Et quidem hic (3) ait.

*Quam Thurorum terram pulcherri-
mus irrigat,*

Flava coma fulgens,

Crathis

Mylacum terminis.) Mylaces, Ilyriae, secundum aliquos, sunt populi.

Ex 1022. Colchorum Polis.) Polae, oppidum sunt Epiri, a Colchis Medae insectatoribus extractum. Hi enim quum illam assequi non possent, prae Aeëtae timore ibi consederunt, urbemque condiderunt, quae Colchico idiomate Polae vocatur. Ac πόλαι apud Colchos, fugitivos valet, testante (4) Callimacho. Caeterum constructio, haec: Crathis vero agerque, Colchorum Polis ac Mylacum finibus vicinus, ipsos accolae excipient.

Ex 1023. Vestigatores.) Μασηῖται, id est, insectatores, a μασηῖν, *inquirere, requirere, insectans.*

Ex 1024. Aeae Corinthique princeps.) Aea, Colchidis est urbs, Peloponnesi autem Corinthus: quarum principem vocat Aeëtam, ut et Eumelus poeta, cuius versus totâ cum historiâ (5) supra retulimus, Solem videlicet Aeëtae et Aloëo filiis regnum distribuisse suum, Arcadiamque Aloëo, Aeëtae Corinthum, assignasse. Qui alioquin, quum ea sibi pars constituta non satis placeret, in Colchidem concessit, Corinthi regimine Buno, Mercurii filio, tradito custodiendo usque donec ipse, vel quis ex se, Corinthum venisset. Constructio autem ita habet: Quos quidem Colchos severus Corinthi rex Aeëtes, Eidyiae conjux, misit insecutores filiae suae Medae.

Eidyiae sponsus.) Eidyia Oceanitis, Aeëtae uxor fuit, unde Medea et Absyrtus nati sunt.

Ex 1025. Sponsiferam navem.) Τρόπης vocatur carina navis, σείρα alio nomine dicta, quasi pars ceteris σεπτωτέρα, *solidior*, omniaque continens. Heic vero τρώπης tota navis, eaque Argo,

(1) Nil ultra scitur de hoc auctore. Quopropter nonnulli Hesiodus heic rescriptum iri putarunt. Sed quum expresse dicatur *historicus*; et contra alter Hesiodus ignoretur, praeter duos ignobiles, quorum alterius meminit Lysias apud Suidam in Μεσαίος: alterum adversus haereses scripsisse testatur auctor Praedestinati in limine lib. 1. et haeresi 83. nihil mutare ausus sum. (2) De utroque vide ad vers. 704. (3) Troadibus vers. 226-28. Idem ex Nymphodoro et Theophrasto testatur Theocriti Schol. ad Idyl. 4. atque ex Strabonis lib. 6. pag. 263. Eustathius ad Ilia. pag. 279. lin. 6. Edit. Rom. Adde Plinium lib. 2. cap. 103. et lib. 31. cap. 2. necnon Ovidium Metamorph. lib. 15. fab. 18. (4) Vide Benaleium in frag. pag. 356. (5) Ad vers. 174.

appellatur, a parte totum. Sponsiferam autem ipsam ait, quod sponsam Medeam cum Jasone Iolcum avexerit.

Ex 1026. Dizeri alveum.) Dizerus, flumen est (1) prope Polas, urbem a Colchis conditam.

1027. Melitem insulam juxta Othronum.) Othronus, insula est, quae Epirum inter et Italiam interjacet. Huic alia, nomine Melita, adjacet insula, quae Pachyno, Siciliae promontorio, protegitur. Caetero ad Adrii ostium Othronus jacet.

1030-31. Sisyphio filio.) Id est, Ulyse. Sisyphi historiam, cujus nonnulli filium Ulyssem faciunt, supra expedivimus. Nunc autem de promontorio illo Siciliae, Odysseo appellato, dicendum est: Ideo quod primus in Cherroneso Ulysses lapides in Hecubam jacere incepisset, in Sicilia oberrans, somniis ac visis terrebatur: quare templum Hecatae (Hecate namque spectris praest terribilis aeripes, serpentina monstrosaque) cenotaphium Hecubae, erexit, et proximum Pachyno promontorium, Caeram appellatum, Odysseum suo de nomine nominavit. Caeterum constructio sic habet: Ulyssis promontorium, Ulysseum aliquando vocandum.

Radens.) Id est, circumscribens praefiniensque.

1034-37. Avi-interfector.) Elephenor, Chalcodontis et Melanippae filius, Abantem avum suum (cui uxor Aglaia) incuriose a servo manu ductum videns, emisso in servum baculo, avum invitus suum interfecit, ideoque exulavit. Instante Trojano bello, reversus est, atque extra patriam suam Euboeam, sive Euripum (neque enim sibi propter caedem ingredi licebat) saxum conscensus, populum convocavit. Coacto igitur ad hunc modum exercitu, ipse copias duxit, ac Trojam veniens, ab Agenore interfectus est. Caeterum post Trojanae urbis expugnationem ejus socii, in

Jonium sinum ejecti, Apolloniam, Epiri urbem, habitarunt.

Auctor vero noster mortuos verbis excitat,

De Othronis loquens, ac rursus de transmigrationibus,

Prae draconum metu, in Abantiam urbem.

Prodit enim, Elephenorem post Trojam captam in Othronum devenisse, ibique inhabitasse: deinde vero a quodam dracone assiduis vexationibus aufugere coactum, in urbem Abantiam migrasse. Atque horum quidem auctor Lycophron. Homerus vero Iliadis libro (2) quarto Elephenorem Trojae ab Agenore interfectum refert. Socios autem ejus in mare Jonium, ut diximus, tempestate ejectos, Apolloniam, Epiri urbem, incoluisse.

Ex 1037. Conciones civibus.) Concionabitur nempe civibus *χέρσος πατρίδας*, patriae terrae, hoc est, Euboicis. De quo? De copiis ad Trojanum bellum colligendis.

1038-41. Non enim homicidam.) *Φονῆν*, id est *φονέα*, Atticā synaeresi. Non enim permittet homicidam vindex justitiae catula, Telphusia illa, sive Arcadica, vel Erinnyes, quae fluvium Ladonem accolit. Non permittet homicidam, quid facere? Attingere pedibus patriam terram, nisi prius integrum in exilio annum exegerit. Aut *τὸ χέρσος πατρίδας*, cum praecedenti, ut supra, construendum, nimirum: Civibus patriae terrae. Quod alioquin vel in *τὸ, ψαύσαι ποσὶ*, pedibus attingere, i. e. patriam terram, a communi sensu cadit.

Ex 1039. Completum annum.) Lex enim erat, ut siquis homicidium patrasset, a patria per integrum annum exularet.

Ex 1040. Telphusia.) Telphusa, Arcadiae oppidum est, in quo Erynnyes colebatur.

Ex 1041. Canis.) Id est, turbatrix, exterrens.

(1) Negat Cluv. It. Ant. lib. 1. p. 211. Dizerum fluvium esse prope Polas, circa quas, inquit, nullus est propinquus amnis. (2) Vers. 467-70.

1042-43. Unde, vitans.) Unde, id est, ab Othrono, dracones fugiens Elephenor ille, juxta Lycophronem, jam mortuus: meâ vero sententiâ, adhuc vivens, Abantiam ab se nominatam urbem veniet. Ejus autem incolae Abantes, Amantes postea transnominati fuerunt.

Abantiam.) Abantia, Epiri urbs est.

1044. Atintanorum.) Atintani, Epirotici sunt populi.

1047. Alius autem Ausonia prope.) De Podalirio, Aesculapii filio, sermo est, qui in Italiâ morietur prope Calchantis, ab Hercule colapho interfecti, cenotaphium. Calchas enim Argis sepultus fuit, in Italiâ autem cenotaphium ei erectum, apud quod Podalirium tumulandum esse ait. At mentitur plane, sicut et de ipso multimodis suppliciis affecto Calchante, quem antea in Italiâ sub caprificum humatum retulit: nunc autem pseudotaphium esse inquit caprificum, ipsum vero Argis sepultum, ut sexcentas hujus Calchantis mortes, auctore Lycophrone, praetermittam. Sic igitur vel de Podalirio mentitur Lycophron, prodens, in Italiâ illum excessisse vitâ. At prout supra scripsimus, Colophonem Trojâ venerunt pedites Amphilocho, Calchas, Leonteus, Polypoetes, isque Podalirius: ubi Calchantem, Thestoris filium, a Mopso eâ, quam praediximus, ratione interfectum, postquam sepelierunt, Polypoetes et Leonteus incolumes in Graeciam reversi sunt: Amphilocho, cum Mopso isto, ut quidam volunt, commortuus est, mutuis vulneribus in singulari pro divi-

nationis principatu commisso certamine confecti; secundum vero alios, in Graeciam reversus, Amphilocho Argos condidit. Podalirius autem, Argos perinde regressus, Delphicum oraculum de habitatione sciscitatus est; ac Deo, eò habitatum iret, respondente, ubi, ambiente coelo, nil gravis ex Caricâ Cherroneso passurus esset, locum montibus circumclusum incoluit. Vel hac igitur de re nugas effutit: Ille enim in Ciliciâ, aut, ex aliquibus, Colophone jacet; atque Argonauta Mopsus in Italiâ.

1048-49. Duorum fratrum alter.) Id est: Duorum fratrum, Machaonis et Podalirii, alter in Italiâ prope honorarium Calchantis sepulcrum morietur. Machaon enim, auctore (1) Quinto, ab Eurypylo, Telephi filio, cecidit belligerans; at antiquus ille (2) Orpheus post Eurypyli mortem vivum inducit Machaonem Philoctetae medentem. Caeterum Podalirius, ex Lycophrone quidem, in Italiâ defunctus est: meâ vero sententiâ, Caricam Cherronesum inhabitavit.

150-53. Pellibus autem ovium.) Consueverant Daunii, sive Calabri, supra ovillis pellibus in Podalirii busto condormire, ab eoque in somnis responsa accipere. Praeterea in proximo amne Althaeno suis cum armentis lavari, ac Podalirium invocando a morbis sanari: unde fluvius ille nomen adeptus est, quasi ἀλθαίνων, id est, juxta (3) Timaeum, sanans omnium, quae in se abluuntur, animalium vulnera: sicut, tradente Methodio medico, Alphus, Arcadiae flumen, (4) alphos sanat; et Cydnus; auctore Bigridio, (5) podagricos.

(1) Lib. 6. vers. 390. et seq. (2) De Ostritâ lapide. (3) In Historiâ de rebus Siculis. Vide ad vers. 615. (4) Idem ex aliorum auctoritate asseverat Strabo lib. 8. pag. 347. Nam, postquam significavit, lavacrum aquae Anigri alphos, vitiliginis albas, et impetiginis sanare, Φασὶ δὲ, καὶ τὸν Ἀλφεῖον, adiicit, ἀπὸ τῆς τῶν ἀλφῶν θεραπείας ἔτῳ παρωνομασθαι. Caeterum de hoc Methodio jatro nihil habeo, quod dicam, quum alterum ignorem, qui ejus meminerit: nisi Methodium illum sibi velit, quem auctor M. Etymologi frequenter laudat. (5) Idem testatur et Strabo, sic de Cydno loquens lib. 14. pag. 673. . . . ψυχρὸν τε καὶ τραχὺ τὸ ῥεῦμά ἐστιν, ὅθεν καὶ τοῖς παχυνεύροις καὶ ποδαγρικοῖς κτήνεσιν

1054. Aesculapii filium.) Asclepius, sive Aesculapius, Epius ab mansuetudine humanitateque prius vocabatur. Quum vero Asclen, sub Dauno tyrannum, oculis laborantem currasset, Asclepius, aut Aesculapius, appellatus fuit. Vel quod ἀσκηλοποιός, *macritudinis propulsator*, aliquis esset, ut qui homines a morbis σκέλλεσθαι, exsiccari ac contabescere non sineret. σκέλλω enim sonat exicco: unde corpus κατεσκληκός, est aliquo morbo contabefactum, languidum, inedia confectum, severâ demum disciplinâ, aliâque violentâ vexatione maceratum.

1056. Erit aliquando.) Non semel historiam retulimus cum Diomedis, Daunii, atque Aetolorum; tum duorum illorum androgynorum in medio Romanae urbis foro defossorum sub Fabio Verrucoso: quamvis Lycophron in Dauniâ, sive Calabria, haec esse gesta memoret; atque Aetolos fuisse illos, qui a Dauniis arcessiti, et ad accipiendam Diomedis haereditatem profecti, dira ac dolosa morte peremti fuerunt, vivi in foveam dejecti humatique. Nam sic ferme tradit: Quum Diomedes Dauniorum terrae esset imprecatus, ne fructum produceret, nisi ab Aetolis coleretur, Daunii, in Aetoliam profecti, pronunciarunt, an aliqui ex ipsis venire vellent, Diomedeam terrae mensuram accepturi. Hinc venientibus in Dauniam Aetolis, ut eam terram acciperent, Daunii, corripientes illos, vivos defoderunt, dicentes: “Recipite telluris vestrae sortem, quam a nobis postulatis; immo etiam, Diomedem”,

1058. Quum ad Salangorum terram.) Salangi et Angaesi, Italiae populi sunt.

1059. Petierint.) Αἰτίζωσιν, id est, postulaverint. Caeterum paragoge est, Atticumque schema, αἰτῶ αἰτίζω, *peto*,

postulo, *expostulo*; ut σελαζῶ σελαζίζω, *luceo*, *fulgeo*.

1063. Quibus autem funeribus-expers.) Non enim ἐκτερίσθσαν, id est, sepulti fuerunt, ut mos est, mortuos tumulare; sed vivi in foveam conjecti, tellureque contexti.

1066. Cerebrivori filii.) Tydidis videlicet Diomedis. Cerebrivorus eo nomine Tydeus dictus est: In bello Thebano ipse Tydeus vulnus a Melanippo, Astaci filio, accepit, quo postea mortem obiit. Sed dum adhuc viveret, Amphiarus vates, interfecto Melanippo, caput illius Tydeo attulit, qui ulcere lethali ex cruciatus, caput illud diffidit, cerebrumque sorbuit: quamobrem in Minervae odium incurrisse ajunt.

Acris apri.) Acrem aprum vocat eundem Tydeum propter robur, quodque ipse Calydonii pelle apri pro amictu uteretur.

1067. Nauboliorum autem ad Temesam nepotum.) Nauboli filius fuit Iphitus, cujus liberi, Schedius et Epistrophus, Phocensium duces, qui quidem in Trojano bello occisione occubuerunt. Post Trojam captam, illorum socii, in Italiam pulsi ventis, Temesam incoluerunt. Temesa autem, oppidum Calabriae est, optimum aes ferens, quod hodie Tempesa vocatur; quodque Lycophronem non pudet, modo Tamassam, modo Temessam appellare. De vocum ἐγγονος et ἐκγονος differentia scripturaque, saepe egimus.

1068. Lampetes.) Italiae promontorium prope Temesam.

1069. Hipponii cornu.) Hipponius, mons est et oppidum Italiae. Caeterum constructio sic habet: Ubi Lampetes, asperum Hipponii cornu, in mare vergit. Τὸ κέρας, *cornu*, verticem cacumenve significat.

καὶ ἀνθρώποις ἐπικρῆν . . . Id Strabonem e Cassio Parmensi (cujus alioquin nusquam meminit) docere ait Xylander. Utut vero sit, invenio quidem, qui, praeter Strabonem, cum Tzetza convenient, ut, puta, Plinius lib. 31. cap. 2. et Vitruvius lib. 8. cap. 3. sed alterum ignoro, qui hujus Bigridii meminerit. Proinde nonnulli rescribere conati sunt Bigrius, alique Bibagrius; sed frustra. MSS. omnes vulgatam lectionem tuentur.

1070-71. Crissae .) Crissa, Phocidis est urbs, a Crisso, Panopei fratre, aedificata. Est autem Crotoni opposita, quandoquidem Crissa (ut ajunt: neque enim eam novi) ad Orientem, Croton ad Occidentem, sitae sunt.

1072. Sulcanti pennâ .) Id est, vomere, extrema aratri parte, παρὰ τὸ ἑλκεσθαι, ab eo, quod trahatur.

1073-74. Patriam Lilaeam .) Lilaea, Anemorea, Amphissa, et Abae, Phocidis sunt oppida. Anemorea dicta est, quod sit frigida et ἀνεμώδης, ventis exposita. Phocis, a Phoco quodam rege: vel quod in proximo mari sint phocae. Amphissa, quasi aliqua ἀμφίβιος, nempe quae anceps alimentum habeat, supeditetque tum terrestribus, tum etiam marinis fructibus: vel a (1) polypode mari egresso, ibi circumeunte: quem deambulans rex cum vidisset, urbem condidit, Amphissamque nominavit, eo quia polypus amphibius sit, atque in terra aeque ut in mari vivat. Abae denique, vel a quodam Abante, vel quod nullus eam in civitatem peregrinus βαίην, veniat.

1075. Setaea misera .) Haec Setaea ex captivis Troadibus una fuit, quae, ubi ad Sybarim ventum est, persuasit reliquis mulieribus captivis, ut suorum dominorum classem exurerent, prae illarum oculis mala ponens, quae in Graecia passurae forent: quo facto, Graeci, capientes ipsam, petrae cuidam clavis affixerunt, quae ab illa Setaea vocata est. Ac Lycophron quidem Setaeam appellatam memorat, quae id consilii inivit. (2) Apollodorus vero, Laomedontis filias Aethyllam, Astyochen, et Medesicasten. (3) Plutarchus porro Romam quamdam commemorat, unam ex captivis, a qua, ex aliorum opinione, et Romanam urbem nomen accepisse ait: quamquam ipse a Romulo nominatam censeat.

1076. Membra-stringentibus pedicis .) Τυγχοῖς πέδαις, id est, compedibus τὰ γῆα, membra, eaque manus et pedes, constringentibus: Τῆα enim proprie vocantur corporis extremitates, teste Homero, (4) canente:

Levia autem fecit γῆα, membra, pedes manusque desuper.

1083. Membletis .) Membles, fluvius Italiae est prope Leucanos, Italiae populos.

1084. Insulamque Cerneatin .) Id est, Cernen insulam, quam, derivativo pro primitivo posito, Cerneatin dixit.

1085-86. Lametios vortices .) Lametus, ut (5) Philogenes scribit, amnis Italiae est.

1090. Neque qui tandem venerint .) Postquam de illis verba fecit, qui peregre occubuerint, recensuit exposuitque argumentum; ad eos jam digreditur, qui tandem in suam singuli patriam veluti postliminio reversi, ibi letum offenderunt: ac primum de Agamemnone loquitur.

1092. Cerdylae Larynthio .) Cerdylas et Larynthius, Jovis cognomina sunt.

1093. Talibus Echinus .) Echinus terrestris dictus, animal astutum est, qui spiraturos ventos praesentiens, nidi sui partem flaturo vento obversam obstruit, aliamque oppositam aperit. Ad hoc, vites ascensus, vuas decutit, in iisque, descendens, se volutat, sicque spinis suis infixas ad nidum comportat. Porro cum serpente depugnat, eumque interficit. Quod si permagnus sit anguis, simul ambo interimuntur: Quum enim serpens echinum incedentem videat, in spiram se contrahit, veluti illum devoraturus; quod sentiens echinus, volvitur in sphaerae speciem, spinisque implicatum serpentem enecans, servatur. Sin autem ingens anguis, etsi lethale sibi vulnus infligat spinis, una tamen et ip-

(1) Vide Palmerium Graec. Antiq. lib. 5. pag. 547. (2) Adi vers. 921. (3) In Romulo, ab initio. (4) Lib. 2 Iliad. vers. 122. (5) Praeter Tzetzam, nemo, quod sciam, hujus Geographi meminit.

sum echinum interficit, spiras suas discindere non valentem. Caeterum aliis etiam in rebus astutus echinus, ut et in proverbio est:

(1) *Multa novit vulpes, sed echinus unum magnum.*

Quare Palamedis patrem Nauplium propter astutiam echinum vocat: Palamedes enim, Graecis commilitans sapientiâ consilioque insignis, invidiâ Ulyssis prodicionis insimulatus, interemptus est. Quamobrem Nauplius, Graecos propter filii caedem ultem iens, ut supra diximus, quum in Graeciâ versaretur, Graecorum, qui ad Trojam erant, uxores ad moechandum pellexit, puta Clytaemnestram cum Aegistho, Aegialeam cum Cometâ, Stheneli filio. In Ithacam ut proci confluerent, effecit. In Cretâ Leuco, Tali filio, persuasit, ut a suo principe Idomeneo descisceret, uxoremque illius Medam cum liberis de medio tolleret. De Caphareo denique speculari faciem suspendens, redeuntes Graecos sic perdidit, ut supra latius enarravimus.

1094. Gallorum.) Id est, maritorum, conjugum. aut propter pugnacitatem gallos gallinaceos vocat metaphoricè Graecos.

1095-96. Domipernices.) *Στεφανόμυες*, id est, *ἐν τῇ σέτῃ νεμομένας*, domi degentes, resque domesticas administrantes. vel virorum *τὰς σέτας νεμνθείσας*, domos profligantes et perdentes.

Gallinas.) Gallinas heic appellat Graecorum uxores.

Navivorae speculares-faces.) De speculari illo igne loquitur, quem ipse Nauplius incendit in Caphareo, sive Xylophago, ab exitio navium appellato.

1097. Germine perduto.) Germine vocat Palamedem propter aetatem, quâ florebat.

1098. Methymnae.) In Lepetymno, Methymnae monte, Palamedes sepultus fuit. Methymna autem, una est ex quinque Lesbi civitatibus. Habet quippe Les-

bus urbes, Pyrrham, Methymnam, Eresum, Mitylenem, et Antissam.

1099. Unus enim apud unguillas.) Quoniam viro Agamemnoni Clytaemnestra tunicam praebuit induendam, cui nec colli, nec manuum erant exitus.

1101. Verriculo.) *Ἀμφιβλήσσω*, id est, cassi, verriculo. A *βάλλω*, mitto, jacio, futurum est *βλήσω*, conjiciam, unde *βλήτρον*, et cum praepositione *ἀμφί*, circum, et literae *σ* pleonasmò, *ἀμφιβλήσσω*.

1102. Sutrâs.) *ῥαφαί*, id est, quae ex fimbriis sunt, quaeque in extremitatibus per extremas lini suturas a nobis oblique accepta.

1103-05. Calidam domum.) Locum intelligit, ubi est balneum. Caeterum *λατράωνος* est, solii balnearis. *Τριβήνα*, tripodem. *Κύπελλον*, vas tripodis. *Σκεπάρον*, securi. *Κόγχον* denique, capitis calvam.

1106. Anima.) *Πέμφιξ*, animam significat.

Taenarum.) Laconiae promontorium, ubi descensum ad Orcum patere ajunt.

Volabit.) *Πτερύσσεται*, pro *πτασθήσεται*, volabit, advolabit, positum est. Et apud (2) Homerum:

Atque anima ex corpore πταμένη αὐόλans, ad Orcum descendit.

1108-09. Ego autem prope labium.) *Δοίτη*, ligneum dolium, vel pelvis alveusque, proprie est: hîc vero loci pro solio labrove posita. Hinc, *Ego autem*, inquit Cassandra, *prope solium Agamemnonis interficiar*. Quod reliquum est, noster quidem auctor cum reliquâ omnî neotericorum turbâ in lavacro interemtum Agamemnonem tradit: (3) Homerus vero accumbentem, ad convivium ab Aegistho vocatum. *Prope* autem merito dixit: etenim in propinquo Agamemnonis interempta fuit.

Chalybdicâ.) Chalybes, Scythiae sunt populi, apud quos optimum est ferrum. Caeterum Aeolice protulit *τὸ χαλυβδικῶ*.

(1) Vide omnino Erasmus Adag. Chil. 1. Cent. 5. prov. 18. (2) Lib. π. Iliad. vers. 856. de Patroclo. (3) Odyss. δ vers. 532-37.

siquidem Aeolici τὸν ὄχον, *vehiculum*, ὄχον dicunt, ac τὸ chalybicum, chalybicum; aliaque hujusmodi sexcenta.

Securi.) Κνώδης heic securim valet: proprie vero est omne in acutum desinens, παρὰ τὸ προσκναίειν ὀδόντι, *ab atterendo dente*.

1108-17. Ego autem prope labium.) Totius periodi constructio haec: Ego autem juxta labium jacebo in solo icta securi; quandoquidem cum ipsâ dracaena, dipsas illa Clytaemnestra, caedet latam cervicem, interscapiliumque meum, sicut aliquis materiae sector (a communi sensu τὸ ῥήσσει, caedit) pini truncum, aut quercûs stipitem; atque animum explebit suum, irâ truculentâ plenum. Quî tandem explebit? pedem cervici imponens meae, zelotypa multum gemebundam, vel, sine commiseratione, me ulciscens tamquam moecham, nec captivam.

Ex 1113. Ac totum scindens.) Λακίζσα, id est scindens. Sunt autem, qui pro: πᾶν λακίζσα, παλλακίζσα legant, ut sit, tamquam pellicem ultum iens.

Ex 1114. Dracaenâ dipsas.) Immo echidna, eaque Clytaemnestra. Caeterum speciem pro specie usurpans, dracaenam dipsadem dixit pro echidnâ. Sicut enim echidna maritum post concubitum interficit, ac filii matrem post partum; ita etiam Clytaemnestra Agamemnonem, et Orestes Clytaemnestram interemit. De echidnis sic loquitur (1) Nicander:

Cum durum fugiens morsum ignescentis echidnae

Frendit echis; vel ubi fervente libidinis aestu

Saevo dente sui resecat caput illa mariti.

Ast ubi post vegetam coeperunt pignora vitam,

Jamque propinqua adsunt maturi tempora partûs,

Indignam chari mortem ulciscencia patris,

Eroso miserae nascuntur matris ab alvo.

Ac dipsas serpens est, sic dicta, quod ab eâ morsus διψῇ, siti vehementi inarescat, ad potumque effervescat adeo, ut incessanter hauriens dissiliat.

1120. Catulus vero patris.) Historia, quam modo exposuimus, satis nota est.

Mortem caedis.) Per periphrasim mortem dicit.

1122. Malum, piaculum gentile.) Ut vulgari proverbio fertur, (2) Malum malo curans Orestes, paternam caedem maternâ caede curavit: quare ad insaniam adactus fuit.

1123. Meus autem maritus.) Schema apodosis, sive redditio, est: Merito enim τὸ ἀποίτης, *vir*, ad τὸ νόμους, *sponsae*, respondet; τὸ ἀναξ, *dominus*, autem, ad τὸ δμῶιδος, *captivae*.

1124. Juppiter a Spartanis pellacibus.) Lacedaemonii Agamemnoni Jovî templum in herois honorem erexerunt. Pellaces vocat Lacones, quod mendaces sint et fraudulentî, teste (3) Euripide illis verbis:

Spartae incolae, dolosa conciliabula.

1125. Oebali filiis.) Oebali filios dicit Lacedaemones, ut etiam Hesiodus:

(4) *Salvete Lyncei proles . . .* ac siquis forte Alexandrinos, Alexandri filios vocaret: Oebali siquidem, ut quorundam opinio fert, Tyndareus et reliqui fuerunt liberi, qui Lacones superarunt; at secundum alios, Cynorto et Gorgophone natus Tyndareus ejusque fratres.

1128-30. Sed templum mihi.) Cassandrae templum in Italiâ est apud paludem Salpen, quod Dauniorum procures in ejus honorem extruxerunt. Ac Dardanus, secundum aliquos, Italiae oppidum: nos vero Dardanos, populos no-

(1) Theriac. vers. 128-34. (2) Vide Erasmus Proverb. collectione pag. 650. (3) Andromach. vers. 446. (4) Fragmentum, puto, ex Heroogoniâ, quod in collectione desideratur.

vinus super Illyricos et Macedones habitantes, ibique esse Dardanum urbem.

1131. Virgines autem conjugale.) Virgines, inquit, Dauniae, si procis suis nubere noluerint propter aut deformitatem, aut generis notam, ad meum delubrum confugientes, facie pharmacis illinitâ pullâque veste indutae; et statuam amplectentes meam, virgines permanebunt.

1133. Hectoreis comis.) Hectorea coma ea est, quae a tergo demissa fluit, a fronte autem tonsa jacet, ut noster Lycophron innuit. Ac (1) Plutarchus auctor est, Theseum, quum pubesceret, Delphos venisse, et primitias comae suae Apollini consecrasse, anteriori tantum erasâ, posteriori prolixâ intonsâque permissâ. Quod tonsurae genus primi Abantes sectati sunt, Homero teste, de iis (2) canente:

Hunc simul Abantes sequebantur veloces, a tergo comati.

At noster Lycophron Cassandram fortasse inducit, prae Hectoris desiderio talem comam Hectoream vocantem, ac si eam Hector aluisset.

1134. Maculâ.) Μῶμα dictus est ὁ μῶμος, nota, macula, ut εἶδαρ, esca, αἶλαρ, tutamen, εἶλαρ, propugnaculum.

1135. Statuam.) Βρεῖτας proprie est hominis idolum: per catachresin autem et quaecumque simulacrum.

1137-38. Erinnyum vestem.) Treis sunt Erinnyes, Tisiphone, Megaera, et Alecto, quae plectendi facultatem habent: nigrae autem aspectu sunt; unde nigras vestes, Furiarum dicimus. Porro Dauniorum uxores pullas gestant vestes, faciemque rufo colore inficiunt, ut (3) Timaeus tradit: fasciis ad haec latis sunt succinctae, cavis calceis calceatae, virgamque tenent.

Coloribus.) Idest, infectis pigmentis: Colores enim erant medicati.

1141-45. Luctum tamen multis.) Cum Ajax Locrensis naufragium circa Gyreas fecisset, atque in Tremonte, Deli loco, sepultus esset, Locri, qui cum ipso erant, vix tandem servati, domum quisque suam reversi sunt. Post tertium ab inde annum, quum exitium ac pestilentia in Locridem grassarentur propter vim Cassandrae ab Ajace illatam, oraculo admoniti sunt Locri, ut Iliensem Minervam ad mille annos placarent, duas sorte electas mittendo virgines: quibus obviam prodeuntes Trojani, si eas comprehendebant, interficiebant, ossibusque infelicibus ac sylvestribus lignis concrematis, ex Trarone, Trojano monte, in mare cineres projiciebant, Locrensibus alias iterum mittentibus. Sin aliquibus elabi contingebat, hae clam in Minervae templum ascensae, sacrificulae fiebant: Namque sacram aedem verrebant irrigabantque. Ad Deam vero non accedebant, neque de templo, nisi noctu, egrediebantur. Erant praeterea tonsae, solâ tunicâ amictae, discalceataeque. Caeterum primae ex Locrensibus virginibus abierunt Periboea et Cloepatra. Ac primo quidem virgines, deinde anniculos infantes cum eorum nutricibus miserunt Locri. At mille illis a Trojano bello transactis annis, ab eo sacrificio cessarunt, ut (4) Timaeus Siculus memoriae prodit. Historiam (5) Callimachus quoque Cyrenaëus tetigit.

Ex 1143. Cypriae.) Id est, hîc loci, virginis.

1146. Larymna.) Thessaliae oppidum. At (6) Larissam male Larymnam vocat.

Spercheë.) Spercheus, Thessaliae fluvius est, qui hodie Salambria dicitur.

Boagrie.) Boagrius, Locridis flumen est: Thessaliae quippe adiacet Locris.

1155-56. Quarum funeribus carens.) Diximus, ab Trojanis peremptas Locren-

(1) In Theseo haud procul ab initio. (2) Iliad. β. vers. 542. (3) In historiâ Siculâ. (4) In Graecanicâ historiâ (5) Vide ex Homeri Scholiastâ ad Iliad. v Bentlejum in fragmentis pag. 306. (6) Vide Palmerium Graec. Antiq. lib. 5. pag. 583. ubi Tzetam merito ex hac parte reprehendit.

infel'icibus lignis ex . . . cineribus in
dejectis . Ceterum constructio ita
habet : Quorum externum Locrensi-
um in alieno litore exequiis carens triste
sepulcrum a fluctu profligabitur .

1157. Quando infelicibus .) Jam di-
ximus .

1159. Ex collibus Traronis .) Ac-
cidit aliquando uni ex Locrensis mis-
sis , ut de quodam Trojae colle , Traro-
ne appellato , perderetur . Tum Locri,
sepultâ virgine , silere , nec amplius puel-
las mittere , rati , annorum numerum
compleri . Oraculum vero tempus (1)
non definierat , sed pro injuriâ Cas-
sandrae illatâ duas virgines mittere jus-
serat . Sterilitate autem post cessatum
sacrificium Locride rursus laborante , mi-
serunt iterum non amplius duas , sed
unam tantum , sufficientem esse multam
existimantes .

1160. Similes .) Vocis ἴσαι , *similes* ,
aequales , longa an brevis quod accipia-
tur syllaba , vitio immunis est versus , ut
saepe saepius docuimus .

1161. In Sithonis filiae regiones .)
In Rhoetium videlicet : a quo totam
Trojam significavit . Sithonis enim , Thra-
ciae regis , et Nileidis Achiroës , filiae
Pallene et Rhoetia , a quibus tum Palle-
ne , Thraciae urbs , tum Rhoetium ,
Trojanus locus , nomen acceperunt . Si-
thon autem Martis filius fuit .

1162. Occultas vias circumspicientes .)
Λαθραῖα κενέλιεβα παπταλῶμεναι , id
est , occultas vias circumspicientes : Ti-
mebant enim , ut diximus , ne a Tro-
janis interciperentur . Namque deman-
datum erat Trojanis , ut , quum illas ex
Locride venire audirent , lapidibus gladiis-
que instructi in ipsas irruerent : quare
noctu templum ingrediebantur . Caeterum
Lycophroneâ licentiâ prolatum est τὸ παπ-
ταλῶμεναι . Hipponacteum quippe est
verbum , ac *circumspicientes* designat .
At ille tamen παμφαλῆσαι dixit , quod
est lustrare oculis ac circumspectare , non

παπταλῆσαι , ut hîc loci Lycophron !
qui alioquin mox sub finem dicturus :

*Puella obscurum , prope παμφαλῶμενος ,
circumspiciens .*

Quum eâ igitur licentiâ utatur , ecqui
non ad libitum suum metricè scri-
pserit ?

1165. Verrent .) Ὀφελτρεύσωσιν , id
est , σαρῶσωσι , *verrent* , *scopis purgabunt* ,
Σαρὸς enim , et ὄφελτρον , et ὄφελλα ,
et ὄφελμα , dicuntur scopae . Atque hoc
Hipponax vocabulo usus est , scribens :

*Ille autem statim veniens cum tribus
testibus ,*

Ubi tenebrae vinum vendunt ,

Hominem reperit ornantem domum :

*Neque enim in promptu erant ex stoe-
be ὄφελμα , scopae .*

1166. Purgabunt .) Φοιβᾶσωσιν , id
est , lavabunt : Nam φοῖβη allegorice aqua
dicitur .

1168-69. Saxum tenens .) Vel illud ,
aut illud : Talibus siquidem armati Tro-
jani Locrenses excipiebant , ut interfee-
rent . Lex enim erat Trojanis , Locren-
sium interfectores laudibus extollere .
Quod si quis eos sepellisset , gravi sup-
plicio afficiebatur .

1170. Validam securim .) Hipponax
Cybelin Rheam vocat , quod ea Cybel-
lae , Phrygiae urbe , coleretur : Lyco-
phron autem κύβηλιν pro securi usur-
pavit .

Phalacraeam hastam .) Id est , lignum
ex Phalacrâ : Quatuor enim Idae pro-
montoria , Pergamus , Lecton , Gargaron ,
Phalacra , ex qua Trojani sibi hastilia com-
parabant .

1171. Cupiens .) Αἱμῶν proprie est ,
sanguinem sitiens ; hinc additâ literâ μ ,
μαῖμῶν .

Explere .) Κορέσαι . Duas in secundâ
sede collocare breves cujus licentiae sit ,
nescio . Ego tamen , ambigens , eo quod
aliquis poëticus tropus ibi non occurrat ,
qui alteram ab initio verbi syllabam pro-
ducat , gemino εε extuli , Aeoli-

(1) Confer quae adnotat in versu 1159 , et nota turpem discrepantiam historico-
rum Graecorum .

cā dialecto , ut assolet in versu heroico .

1172-73. Populus autem impune .) Constructio haec est : Populus autem , Trojanus videlicet , flagitiosae gentis , id est , Locrensiū , occisorem laudabit , impune id lege sanciens , nempe ut laudibus efferatur alicujus Locrensis interfector , neque in hujusmodi noxam inquiratur .

1175. Persei enim filia .) Hecate . Atque in hoc etiam Lycophronis licentia notanda est , quod Persem , Perseum ad metrum suis numeris explendum vocet . (1) Hesiodus enim Hecatē Persae et Asteriae filiam fuisse canit , non autem Persei . Nam porro Persae cujusdam junioris , sed Persae illius antiqui , qui Euriboei filius , Coeli liberorum , filius fuit . Ac Persae uxor Asteria , Coeli et Phoebes , Coelo pariter natorum , filia fuit .

1176. Brimo .) Eadem Hecate Brimo dicta , quod in Mercurium , sibi inter vendendum vim inferre conātem , ἐνεβρμήσατο , infremuerit , sicque ille destiterit . Atque etiam Proserpina Brimo vocatur : quae tamen eadem cum Hecate esse videtur .

Triformis .) Id est , triceps , quatenus coelorum , terrae , et inferorum sit particeps .

Pedissequam .) Ἐπωπίς cum spiritu aspero pedissequam : ἔπωπις autem cum leni , inspicientem , inspectricem , significat , παρὰ τὰς ὀφθαλμοὺς , ab oculis , seu ab videndo . Caeterum ἔπωπίδα , sive sectatricem Hecates dicit Hecubam , eo quod , uti nugantur , haec in canem conversa fuerit , utpote lapidibus interempta . Atque Hecatē nigras horrendasque canes sequi ajunt .

1179. Simulacra .) Δείκηλα dicuntur imagines , simulacra : proprie vero τὰ

τῷ Διὶ αἰκέλα , Jovi similia , hoc est , Jovis statuæ , quasi aliqua δείκηλα , et δείκηλα .

1180. Pheraeam .) Hecate , ex Pheraeā Aeolide ac Jove nata , in triviis fuit exposita . At quum Pheretis pastores invenissent , susceptam educarunt : quare in triviis sacra ipsi faciebant . Pheraeam autem dicit , quod Pheris coleretur : quam urbem , Serrham hodie vocatam , Pheres quidam condidit . Ac de Dianā cecinit (2) Callimachus :

Veneranda Munychia , portuum-custos ,
salve , Pheraea .

quae cum Hecate eadem est .

1181. Insulare cacumen .) Promontorium in Sicilia est , quod Pachynus appellatur , ubi Ulysses cenotaphium erexit Hecubae , a qua , quod primus inter Graecos in eam lapides contorquere aggressus esset , nocturnis terroribus agitabatur . Caeterum tria sunt Siciliae promontoria , Pachynus , Pelorus , et Lilybaeum .

1182. Ex insomniis .) Neque ab ὄναρ , neque ab ὄνειρον aut ὄνειρος , somnium , rectis declinavit τὸ ὄνειράτων . Tum enim ὄναρτων vel ὄνειρων esset patrius ipse . Verum a nominativo τὸ ὄνειράτων , ut τὸ προσώπατον , vultus . Atque Homerus :

Subridens terribili (3) προσώποισιν ,
vultu

Ab eo igitur recto patrius dicitur προσώπατων et ὄνειράτων .

1183. Herilibus manibus .) Ulysseis nempe manibus . Hecubā namque potitus fuit Ulysses , Euripide in (4) Troadibus testante :

Rex Ithacae Ulysses te servam sibi futuram sortito-acceptit .

1184-85. Ante fluentia Helori .) Id est , prope fluentia Helori , Siciliae fluvii , miserae Hecubae libamina fundet Ulysses . Fluvius Helorus , ab rege quodam Helo-

(1) Theog. vers. 409-11. (2) Hym. in Venerem vers. 259. (3) Falsum , nihilque ad rem hocce , quod ex Homero affert , testimonium . Poëta namque non προσώποισιν , quod ex rectā alioquin inflexione procedit , ajt lib. ἡ Iliad. vers. 212. verum προσώπασιν , per metaplasum , tamquam a πρόσωπας προσώπατες . Praeterea quid τὸ προσώπατον cum τῷ προσώποισιν , aut προσώπασιν ; (4) Vers. 278.

ro, qui illum magno ponte stravit, nomen adeptus est. Vel quod Helori quidam, quum Argos profecturi oraculo moniti essent, ne anonymum amnem trajicerent, neglecto secus oraculo discedentes, ubi flumini appropinquarent, illud nando transmissuri, vix ingressi cum equis fluento abrepti suffocatique fuerint: ex quo ipsum id nominis accepit. Ad eum igitur fluvium cum accessisset Ulysses, Hecubam sibi in somnis videre videbatur, praefocantem ipsum, atque exprobrantem „An non ego te de manibus Trojanorum eripui? Quid enim et tu filiam meam manibus Agamemnonis non exemisti? „ Itaque expergefactus Ulysses, statuum illi erexit; unde in proverbium cessit: (1) *Mortuus vivum capiens, suffocabat*. Tum ille orare primum enixe atque obsecrare, ne occideretur: mox hortari se ad hunc modum „O insipientiam! Quid faciam? Subtraham me quidem faucium elisioni, erectâ statuâ, sed omnium vituperationibus non valebo. Utcumque, illud praestabo, modo vivam. Caetero ad libitum suum loquantur homines: Melius est enim vivere vel ab omnibus vituperatus, quam mori „.

Miserae.) Nempe Hecubae.

Fundet libamina.) Nimirum Ulysses.

1186. Tricervicis.) Id est, Hecates, quam supra triformem appellavit.

1191-93. Non frustra basim.) Hoc est: Non frustra arae basim taurorum, sive victimarum, sanguine perfundes, earum taurinarum victimarum plurimas offerens primitias Jovi, Ophionii throni regi. Nam ante Saturnum et Rheam Ophion atque Eurynome Oceanitis Diis, quos Titanes vocant, imperarunt. At Saturnus, Ophione dejecto; et Rhea, Eurinomâ palaestrâ devictâ, atque in Tartarum detrusâ, Deorum imperium occuparunt: quibus Juppiter in Tartara iterum praecipitatis, eodem imperio est potitus, quod prius Saturnus cum Rheâ tenebat, et ante ipsos Ophion et Eurynome: quare

Jovem regem vocat regni Ophionis et Eurynomes.

1194-95. Sed ducet te in natalem terram.) Tradunt, pestilentiam in Graeciam grassante, editum esse oraculum, ut Hectoris ossa, in Ophryno, Trojano loco, jacentia, in aliquam de Graecis civitatibus, quae Trojanae expeditionis particeps non fuisset, honorifice exportarentur. Tum Graeci, cum invenissent Thebanos Boeotios adversus Ilium non militasse, sumptas herois reliquias Thebas deportarunt, et juxta Oedipodium fontem reposuerunt.

Caeterum natalem terram vocat Thebas, quod, secundum aliquos, Thebis Juppiter natus sit: ubi et Beatorum insulas esse ajunt. Ac Jovis natales, de iis quidem, qui, quis sit Juppiter, ignorant, alii Cretae, nonnulli Arcadiae, Lycophron demum Thebis Boeotiis, asserunt, ubi haec quoque inscripta sunt:

Haec sunt Beatorum insulae, ubi optimum

Jovem, Deorum regem, Rhea genuit hoc in loco.

Quibus vero norunt, suos reges veteres, Joves Deosque vocasse, non alienum videbitur, et in Cretâ, et in Arcadiâ, et Thebis, et aliis demum innumeris in locis regum natales fuisse, atque epigrammata conscripta. Ad haec, coelestis Jovis generationem in coelo, ac mentalis Jovis in cerebro, esse. Sic igitur qui novit, reges omnes Joves Deosque appellatos esse, non mirabitur, varias eorum patrias scriptaque epigrammata offendens. Ita et cui non ignorat, Typhonem dici omnem igneam eruptionem, mirum non videbitur, inveniens hunc, apud quosdam in Sicilia, apud aliquos in Ciliciâ Arimisque montibus, apud alios demum alibi, fumigare ardereque. Sin contra animatum quemdam daemoneum eum existimarit, tum vero obstupescet, audiens, variis ipsum in locis fumigare; et id genus alia.

Caeterum fortunatas insulas epigram-

(1) Ni fallor, frustra alibi quaeras hoc proverbium, quod cum toto loco ex praestantissimo libro Vatic. 972. eruimus.

mätographus memoratus vocavit Thebas, has illis assentatorie conferens: Thebae enim non sunt insula. Deorum praeterea regem dixit Jovem, hoc est, regum regem: Namque et reges Dii, uti aiebamus, nominantur. Postremo Beatorum insulae, de quibus mox loquemur, in Oceano sitae sunt.

1196-98. Ubi ipsius mater.) Historias quidem sumus prosecuti. Superest, ut constructionem proponamus, quae quidem ita habet: Ubi σφε', sive ipsius Jovis, mater Rhea, luctae perita illa, dolores exolvit occulti partus, priori reginâ Eurynomâ in Tartarum praecipitatâ. Caeterum τὸ σφε' pro αὐτῆς, ipsius, an-tiptosis est.

Luctae perita.) Nempe Rhea, quod Eurynomen palaestrâ devicerit, inque Tartarum dejecerit. Quod reliquum est, tum ad Saturnalem liberorum vorationem, tum ad occultum Jovis partum, tum denique ad deglutitum a Saturno pro Jove lapidem, quae pertinent, nota vel idiotis sunt.

1200-05. Neque saturavit voratione.) Constructio, haec: Neque saturavit ventrem escâ crudelis Centaurus, id est, Saturnus, sepulcrum factus prolis suae. Quî tandem ventrem non explevit? ἐκλά-
ψας, sive deglutiens (de canibus autem proprie verbum usurpatur) Ecquid? vicarium Jovis lapidem, fasciis γυμνόλλοις, id est, τὰ γυῖα κολλώσας, membra agglutinantibus astringentibusque (Fasciae enim conglutinant constringuntque infantum membra) involutum. Sepulcrum filiorum Saturnum vocat, quod suos liberos comederit, cum a matre Terrâ patreque Coelo intellexisset, se ab aliquo ex propriis liberis regno dejectum iri. Centaurum porro eundem appellat, eo quod, in equum conversus, cum Philyrâ Oceanitide rem habuerit, et Chironem Centaurum procreaverit. Unus enim inter Centauros Chiron ex Saturno na-

tus est, reliquis omnibus Ixionis et Nepheles filiis.

Ex 1204. Insulis Beatorum.) Fortunatas insulas Thebas vocat noster auctor, deceptus epigrammate, de quo diximus. Ac superius innuimus, ejus epigrammatis auctorem nosse quidem non esse Thebas Beatorum insulas, assentatorie tamen affirmasse. Nam Fortunatae insulae in vasto Oceano Atlantico sunt sitae, (1) Hesiodo, (2) Homero, (3) Euripide, (4) Plutarcho, (5) Dione, (6) Procopio, et (7) Philostrato cum reliquâ scriptorum turbâ testantibus: siquidem in Oceano sita Britannia insula, media inter occidentalem Britanniam, et orientalem Thulem. Illuc transvehi ajunt defunctorum animas. Nam in litore Oceani illius, in quo insula haec Britannia est, piscatores habitant, subditi quidem Francis, tributum vero illis non pendentes, eo quod, ut ajunt, mortuorum animas transmittant. Ab opere enim domum quisque suam ad vesperam discedentes, cubitum eunt. Mox foribus pulsare sentiunt, vocemque audiunt, se ad opus evocantem. Surgunt, et ad litus accedunt, ignorantes, quae se necessitas ducat. Tum scaphas, non illas quidem suas, vident, ad enavigandum paratas, hominibus tamen vacuas: quas ingressi, remigare, earum pondus sentientes, ac si vectoribus oneratae essent; neminem tamen videntes. Impetu deinde uno in Britanniam insulam perveniunt, quum vix aliter navigiis usi suis unius noctis ac diei navigatione eum cursum perficiant. Ubi ad insulam appulsum est, rursus neminem vident, vocem vero audiunt veluti recipientium vectores suos, eosque paterno ac materno ex genere numerantium; quin et secundum dignitatem, artem, nomine demum singulos vocantium. Caeterum illi, exoneratis quodammodo scaphis, uno rursum impetu leviores domum quisque suam revertuntur. Hinc

(1) In Ergis vers. 169. (2) Odyss. α. vers. 11-14. (3) Helenâ vers. 1693. ubi videsis Barnesium. (4) In Q. Sertorio pag. 571-72. Edit. Francof. et Paris. (5) Fragmentum a Reimaro collectum tom. 2. pag. 1522. (6) Fragmentum, puto. (7) Apollon. vitâ lib. 5. cap. 3. pag. 189.

multi existimarunt, ibi esse Beatorum insulas, atque illuc defunctorum animas migrare.

1206. Ogygi satus populus.) Ogyges, antiquus fuit Thebanorum rex, a quo Thebis portae Ogygiae nomen acceperunt. Ab ipso vel omne vetustum, ogygium dicunt, propter altissimam ejus antiquitatem. Caeterum Ogyges Neptuno et Alistra natus est. (1) Lycus autem in libro, quem de Thebis conscripsit, haec tradit, Deucalionea post tempora „ Juppiter, re cum Iodamâ, Tithoni Amphitryonis filii filia, habita, Thebam „ procreavit, quam Ogygo in matrimonio locavit, a quo Thebae Ogygiae „ dictae sunt „. Alius porro historicus refert, Jovem, cum Thebe congressum, Aegyptum genuisse, cujus filia fuit Carche: a quibus tum Aegyptia urbs Thebae, tum Carchedon insula, nomen adeptae sunt. Atque Ogyges Thebis Aegyptiis imperavit, unde oriundus Cadmus in Graeciam cum devenisset, septenis portis ur-

bem condidit, quas Ogygias appellavit, Aegyptias Thebas per omnia imitatus. Alii tamen ab obsignata a Cadmo vacca Thebas Heptapylas vocatas memorant, quum thebe vaccam Syriaca lingua designet. Caeterum Aegyptias Thebas Ogygias nominari, praeter alios, etiam Periegetes testatur. Sic enim (2) canit:

Thebas Ogygias centum-portas-habentes: ubi resonans

Memnon exorientem suam matrem salutat Auroram.

At noster Lycophron, Heptapylas ignorans, Ogygias appellat. Pro sato populo Thebani intelliguntur: Cadmus enim, quum Martis draconem, aquarum Dirces custodem, interemisset, quod Seriphum et Deileontem, socios suos, aquam ibi ad libandum haurientes, necaverat, evulsos illi dentes seminavit, unde armati viri extiterunt, a quibus, ajunt, Thebani genus ducunt. Sed haec fabulam resipiunt. (3) Palaephatus vero historicus, etsi frigide, allegorice tamen Cadmum,

(1) Historicus ille Rheginus, teste Stephano in Ἀβροτόνον, et, auctore Clemente in primo Strom. Peripateticus, Demetrii Phalerei aequalis (cujus insidiis appetitum fuisse ait Suidas) et adoptione Lycophronis nostri pater, ut idem auctor in Ἀύκος et Λυκόφρων testatur: quem Libyae et Siciliae historiam, praeter alia, de quibus consule Vossium de H. Graec. lib. 1. cap. 12. condidisse novimus ex Antigoni histor. Mirab. lib. 66. et Suida cit. loco. (2) Vers. 249-50. (3) Quatuor fuere hujus nominis Scriptores: unus poeta epicus Atheniensis, alter Prienensis, tertius historicus Abydenus, quartus denique grammaticus Aegyptius. Trium priorum aetas a Suida indicatur, quarti vero omnino ignoratur. Extat hodie Palaephati nomine libellus inscriptus Περὶ ἀπίστων, qui primus ejus quinque libris digesti operis creditur, et unicus, cui voracissimi fauces temporis elabi contigerit. Ipsum initium quidem esse operis, et sane vetustissimi auctoris, ab eo adducor, ut fatear, quod de simplici antiquo more ita incipiat: Τὰδε περὶ ἀπίστων συγγράμματα. Sed integrum esse librum (fragmenta potius) inde nego, quod pluribus in locis, et ea maxime in parte, ubi de Hercule agitur, ita corruptus mutilusque sit, ut vix percipi eruditorum etiam judicio possit, quid paucula illa, et alia quaedam ambigua sibi velint. Utut vero sit, quae heic ex Palaephato Tzetzes habet, ex hoc Περὶ ἀπίστων, opere desumpta sunt: Occurrunt enim capite 7. laudati libri, qui circumfertur, ubi de seminatibus Gigantibus loquitur. Caeterum cui praecipue de quatuor illis Palaephatis memoratis id opus adjudicari debeat, varia sunt eruditorum judicia: quare Vossius de H. G. lib. 3. et Fabricius B. G. lib. 1. pag. 138. omnino adeundi. Nos autem, quibus ne privatim quidem de rebus dijudicare licet, hoc tantum dicimus, perperam Meursium lib. 5. B. Attic. hic Tzetzem corrigere. Παλαίφατος δὲ Τρωϊκός, quasi Palaephatus Aegyptius, quarto ille loco recensitus, ea in Trojais

ex Phoenice venientem, elephantinos dentes habuisse, ex iisque disseminatis suppetias sibi suum adversus fratrem tulisse, ait. Porro (1) Androtion historicus, Cadmum quibusdam cum palantibus Thebas venisse memorat. Nos vero draconem illum, praedonem praefectumve fuisse remur, qui Cadmum sacra adolentem adortus, aliquot ex ejus sociis interemerit. Tum Cadmum, reluctantem, et ipsum Draconem, et nonnullos ex iis, quibus stipabatur, (quos, propter mordacitatem acerbitemque, dentes appellat) obtruncasse, reliquis fuis fugatisque: de quibus tamen aliquos in affinitatem adscivit.

Ogygi satus populus.) En, ut habet constructio! Quo te, ô Hector, feret satus Ogygi populus ad Calydni moenia, nempe Thebas, Aonumque terram. Feret, qualem? servatorem. Quando tandem? Quum divexabuntur hostili exercitu, hoc atque illud populante. Feret, undenam? Ablatum ex Ophryno, Trojano loco. Ac feret te monitus oraculis Medici, Lepsii, Terminthei, id est, Apollinis.

1208. Ex Ophryneis sepulcris.) Ophrynus, locus est Trojae, ubi Hectorea ossa recondita erant, et unde Graeci oraculi monitu transferentes, Thebis ad Oedipodium vocatum fontem tumularunt.

1209. Calydni moenia.) Τύρος dicitur murus, quod primi Tyrrheni muros excitare coeperint. Calydni autem moenia heic vocat Thebas: quippe quidam Calydus primus Thebis imperavit, ac post ipsum Ogyges: quem quidem

Calydnum nonnulli Thebas Heptapylas muris cinxisse ajunt, nempe qui neque Homerum perlegerint, apud (2)quem Zetus et Amphion eam urbem extruxisse, muroque sepsisse feruntur.

Aonum.) Aones, populi Boeotiae sunt. 1210. Armato exercitu.) Thebani namque, bello ac pestilentia vexati, Hectorea ossa Thebis ex oraculo comportata sepelierunt.

1211. Tenerique delubra.) Fanum videlicet regiamque Teneri, qui Apollinis et Oceanitidis Meliae, Ismeni sororis, filius fuit: Haec enim Melia, ab Apolline compressa, hunc Tenerum peperit, in quem pater divinandi scientiam contulit. Caetero oraculum ejus prope Ismenum, Thebanum fluvium, erat.

1214. Pertinget etiam Gnossum.) Infelices, inquit, et aerumnosi erunt mea caussa Cretenses. Gnossum enim, Cretae oppidum, unde Taurus, dux ille Gnossius, qui Europam rapuit, oriundus erat.

Gortynis aedes.) Gortyn, sive Gortyna, urbs pariter Cretensis, teste etiam Homero, (3) canente:

Cretensibus autem Idomeneus bellicosus praecerat,

Qui Gnossum incolebant, Gortynamque bene-moenibus-cinctam.

Ac (4) Xenion in libro, quem de Creta conscripsit, centum illas Cretae urbes nominatim recenset.

1215. Totaque eversa erit.) Propter Leuci flagitium in Idomenei aedibus patratum, per syllepsin, *Tota*, inquit, *vastabitur ducum domus*.

1217. Piscator.) Πορκυς, id est, piscator; ac Nauplium intelligit, quod,

tradiderit: quum aliter constat, ut novimus, ex opere illo Περὶ ἀπίστων desumpta esse. Ac pro, ὁ Στωϊκός, ex fide duorum MSS. ὁ ἰσορκευός rescribimus. (1) Atheniensis ille, Andronis, docente Suida, filius, rhetor, et popularis, atque Isocratis discipulus, qui praecipue Atticam historiam, pluribus libris digestam, edidit. Vide Vossium de H. Graec. lib. 3. qui et hoc a Tzetza allatum testimonium attingit; et Meursium B. Attic. lib. 1. (2) Odys. λ. vers. 261-63. (3) Iliad. β. vers. 645-46. (4) Xenionem hunc Cretica conscripsisse constat etiam ex Stephano in Ἀρκάδες et Δραγμὸς. Pluribus autem digestum libris hoc opus fuisse (etsi contra innuant Tzetzae verba) patet ex Etymologo, qui in Ἀρκέσιον scribit: Οὕτω Ξενίων ἐν τοῖς περὶ Κρήτης. Caeterum Italica etiam condidisse testatur Macrobius lib. 1. Saturnal. cap. 9.

piscatoriâ scaphâ conscensâ, errabundus, ut supra diximus, ad gallorum domivoras gallinas, hoc est, ad Graecorum, qui apud Trojam erant, uxores, navigarit. Vel ad hunc modum accipienda sententia: Sicut piscator pisces errando venatur, ita etiam Nauplius Graecorum uxores dolose alliciens, ad moechandum impulit: ideo ipsum piscatori bene comparavit.

1218. Leucum.) Leucus, Talo Cretensis aerarii filius fuit, cui Idomeneus, Trojam proficiscens, regnum commisit et domum suam. Huic Nauplius, ut credito regno potiretur, persuavit: qui sine morâ Idomenei tum uxorem, nomine Medam, tum filiam Clesitheram, quam ipsi Idomeneus post suum Tojâ reditum desponderat, tum filios denique Iphiclum et Leucum, interemit. Ipse tamen defector oculis ab redeunte domino multatus fuit. Caeterum is Leucus, infans expositus, ab Idomeneo fuit susceptus, qui eum educavit adversum se, colubrumque fovit sinu suo: proinde Lycophron alumnum draconem appellat.

1222. Non Clesitherae.) Convenerat enim cum Leuco Idomeneus, si Trojâ reverteretur, se illi filiam Clesitheram in uxorem daturum.

1225. Oncaeae foveae.) Id est, Erinnyos, sive Cereris: Erinnyos quippe Cereris Oncis, Arcadiae urbe, colebatur, teste etiam (1) Callimacho, canente:

Quam quidem ille procreavit ex Erinnye Telphussaeâ.

Oncae praeterea, pagus Thebarum sunt, ubi Cadmus Minervae statuam erexit.

1226-30. Generis vero avorum.) De Romanis hîc disserit. Caeterum quae ad hunc locum postremo annotant interpretes, ridicula plane sunt: Dicunt enim, alterius Lycophronis esse hoc poëma, non condentis *Troada*: Familiaris quippe cum esset Philadelphi (sic ratio-cinantur) minime gentium de Romanis fecisset verba. At illud percipere non valeo, quomodo id poëma fingentis ipsum

esse abnuant: Potius enim negare debent, auctorem esse illum, qui vulgo fertur, Lycophronem; sed alium quemdam. Hisce porro vel alias adjiciunt nugas, dicentes, Romulum et Remum Priameide Creusa prognatos esse, aetatibus bene multis seriores natos referentes, uti nos accuratius de iis disserentes, mox ostendemus. Atque hae quidem primae notae: secundae tandem, illos cum Hectoris filiis, Astyanacte, aliter Trojae enecto, et Sapernio, Romam condidisse.

Ex 1227. Nepotes.) *Ἀγνῶτοι* dicuntur nepotes Cyrenaica dialecto: aliter enim sunt *τῶν ἀγνῶτων*, agnorum filii. Constructio autem, haec: Nepotes vero mei generis avorum meorum gloriam aliquando rursus augebunt. Quidnam faciendo augebunt? primorum spoliis coronam hastis acquirendo, terrae marisque sceptrum et imperium adepti.

1230-35. Neque obscuram.) Hoc est: Neque tu, ô infelix patria Troja, immemorabilem occultabis marcescentem tenebris gloriam tuam: quippe meus quidam consanguineus, isque Aeneas, Castniae et Chiradis, sive Veneris, filius, optimus ille in consiliis, neque armis contemnendus, tales duo relinquet scymnos, eximiam Romae sobolem.

Ex 1232. Tales meus quidam consanguineus.) Scilicet Aeneas. Tros enim genuit illum, Assaracum, et Ganymedem, quem fabulose Juppiter rapuit. Ilus Laomedontem. Laomedon Priamum. Priamus denique Hectorem, Cassandram, Creusam, et reliquos. Rursum Assaracus Capyn procreavit. Capys Anchisem. Anchises postremo Aeneam. Sic igitur Aeneas Cassandrae erat consanguineus; quin etiam gener, propter ejus, quam duxerat, sororem Creusam, ex qua Ascanium suscepit.

Caeterum, capta Troja, ipse Aeneas, aut in libertatem a Graecis assertus, aut servituti ab Neoptolemo mancipatus, ut qui parvam Iliadem conscripsit auctor est;

(1) Vide Bentlejum in Frag. pag. 388.

ac post Neoptolemi caedem, Delphis ab Oreste patratam, in libertatem vindicatus, inhabitavit primum quae juxta Rhaecelum (hoc postea Aenos ab ipso fuit vocatum) Almoniamque, Macedoniae ad Cissum montem jacentia oppida, sunt loca: deinde ex Macedonia in Italiam venit, quae *Argessa* olim vocata fuit, mox *Saturnia* a Saturno: (nam *Κρόνος* Romanis Saturnus est:) deinde ab Ausone quodam *Ausonia*: postea *Tyrrhenia*: postremo ab Italo, vel ab uno ex Geryoneis tauris, ab Hercule abactis, qui ex Rhegio in Siciliam ad campum Erycis, Solymorum regis, Neptuno nati, transnavit; *Italia* nuncupata est. Italum enim vocant taurum Tyrrheni: unde regioni nomen Italiae haesit. In qua primus Picus regnavit, postea Faunus ejus filius, quo tempore Hercules cum ceteris Geryonae armentis illuc devenit, genuitque ex Fauni filia Latinum, qui inibi regnavit, et a quo Latini omnes nomen accepere.

Quinquagesimo quinto post Herculem anno hicce Aeneas, post Trojae excidium, in Italiam, ut diximus, et ad Latinos venit, appulitque ad Laurentum, Trojam alio nomine vocatum, vicinum Numicio flumini; secum habens e Creusa susceptum filium Ascanium, vel illum. Ibi cum socii ejus mensas ex selino, aut ex durioribus panum partibus (neque enim aliae illis erant mensae) comederent, et porca alba de navi ejus exiliens in adiacentem montem, Albanum postea ab ipsa dictum, triginta porcellos pareret (quae portendebant, triginta post annis filios ejus regione meliorique fortuna fruituros:) oraculo hac de re praemonitus, erroribus suis finem imposuit; immolataque porca, urbem condere instituit.

Vetante id Latino, ad arma ventum est: verum bello superatus, Aeneae filiam suam Laviniam nuptui collocavit, ex qua urbi a se conditae nomen Lavinii dedit. Latino deinde ac Turno, Rutulorum rege, bello invicem sublatis, Aeneas regnum obtinuit. Interempto hinc etiam in Laurentino bello Aenea, quod iidem Rutuli et Mezentius Tyrrhenus mo-

verant, uxore Lavinia Silvii praegnantem relictâ, Ascanius ex Creusa filius rerum potitur: qui et Mezentium legationes rejicientem, sed omnem Latini regionem annuo tributo obnoxiam postulantem, proelio congressum totâ acie devicit. Inde jam aucti opibus viribusque Latini (cum tricesimus annus, porcae aenigma, pervenisset) spreto Lavinio, aliam urbem condiderunt, quam a porca alba, Albam longam (Graece Leucen Macran) et vicinum montem, Albanum, nominarunt. solos vero penates Troja adductos, Lavinium denuo remiserunt. Ascanio vita functo non successit in regno Julus filius; sed frater, Lavinia natus, Silvius: quamquam aliqui filium hunc memorent Ascanii regnantem. Silvii iterum alius Aeneas filius fuit: Aeneae Latinus: Latini Capys: Capyi Tiberinus: Tiberini Amulius: Amulii Aventinus.

Hactenus Albae et Albanorum res: nunc venimus ad Romanas. Aventinus Numitorem genuit et Amulium, vel, ut aliis placet, Procam: cujus Procae filios ajunt Numitorem hunc et Amulium. Regnantem Numitorem Amulius expulit, Aegestemque illius filium in veneratione occidit, sorore Silvia, sive Rhezia, nepte sua, Deae Vestae sacerdote creata, ut perpetuam virginitatem servaret, oraculum veritus, quod ipsum a Numitoris liberis interimendum esse edixerat. Quae ipsi causa fuit, cur et Aegestem de medio tolleret, et Rheam Vestae sacerdotem faceret, ut nimirum virgo permanens, fraterna sic proles extingueretur. At haec in luco Martis, cum aquatum isset, compressa est, unde praegnans, Romulum et Remum in lucem edidit; ac pro eadem, ne morti daretur, Amulii filia intercessit. Infantes interim Faustulo pastori, Laurentiae marito, traditi fuerunt in fluvium Tiberim proiiciendi; sed hos uxor Faustuli, quae tum forte abortum fecerat, susceptos educavit.

Romulus et Remus adulti, per Amulii agros gregem pascebant: cum vero nonnullos ex avi Numitoris pastoribus inter-

fecissent, insidiis petebantur. Capto hinc Remo, advolat Romulus rem nunciatum Faustulo, qui extemplo accepta omnia ad Numitorem narrare pergit. Tandem Numitor nepotes ex filia suos illos esse cognovit. Qui multorum auxilio adjuti, Amulium obtruncant; redditoque avo Numitori Albae regno, Romam ipsi condere aggrediuntur, anno Romuleae aetatis duodevicesimo. Caeterum antequam magnam hanc Romam Romulus non procul Faustuli domo in Palatino monte aedificaret, alia jam Roma ab Romulo quodam Remove, hisce antiquiore, quadrato schemate extructa fuerat.

1236-41. Qui primum, Rhaecelum profectus.) De Rhaecelo ac reliquis fuse in historia actum est. Rhaecelus tamen, Macedoniae est oppidum. Cissus autem Macedoniae similiter mons, in quo Aeneas post Trojae excidium consedit, ac de nomine suo Aenum appellavit. Almonia vero Macedoniae regio est: Ex Macedonia enim discessit Aeneas, caedem effugiens. Laphystias dictus est Bacchus a Laphystio, Boeotiae monte; ab ipsoque Laphystiae quae in Macedonia sunt Bacchae, Mimallones alio nomine appellatae, *διὰ μίμνησιν*, seu ab Dionysi imitatione: Cornua enim gestant, ut Bacchum imitentur, qui taurino capite fingitur ac describitur, puta ab Euripide, (1) canente:

Et tuo capiti cornua adnata esse videntur.

Caeterum cornutus inducitur, eo quod vinum affatim haustum viros in alienas mulieres bacchari faciat: mulieres autem vini amantes deprehendentes viri, quum eo plenas inveniant, cum ipsis concumbant. Praeterea taurino capite, vel corniger, de-

pingitur, quia ebrii, brutorum instar, irrationales sunt.

Ex 1239. Tyrrhenia.) Id est, Italia, a Tyrrheno, Telephi filio dicta.

Ex 1240: Lynceus.) Italiae fluvius, calidas aquas habens. (2) Lynceus autem vocatus est, quod ejus aqua complures oculos reddiderit: vel quod antiquus ille Lynceus eo in profluente demersus fuerit.

Ex 1241. Pisae et Agylla, Tyrrheniae sunt oppida.

Pecorosi.) *Πολύρρηνοι*, id est, *πολύαρνες*, agnis abundantes. Pecorosa enim Italia.

1242-43. Miscebit amicum, inimicus licet, exercitum.) Ferunt, Ulyssem in Italia Aeneam offendisse, paceque inter se conciliata, iniisse foedera. At igitur, quod inimicus licet, amicum tamen ei exercitum per foedera junget, sacramentis precibusque adigens, ac si transfuga esset. Ipsi etiam copias conjungentes suas duo filii Telephi Tarchon et Tyrrhenus, eam regionem inhabitabunt, quae ab eodem Tyrrheno Tyrrhenia vocata fuit.

1244. Nanus.) Ulysses sic a Tyrrhenis appellatur, nomine erroneum significante. Nos tamen legimus, Ulyssem Nannum prius, deinde Ulyssem nominatum esse: quemadmodum Achilles Ligyron Pyrisousque antea vocabatur; et alii aliter.

1246. Domicustos.) Nempe Bacchus, sic dictus, quod semel in anno mulieres illius aedem ingrederentur, reliquo tempore domi manentibus, et rem domesticam curantibus.

1247. Deus-Vini.) Idem videlicet Dionysus, quasi Deus vini inventor, ut loquitur Aeschylus:

(3) *O pater Deus vini, Maenadam conjux.* Ac (4) Dionysius Scymnaeus.

(1) In Bacchis vers. 919. ubi Pentheus Bacchum alloquitur. (2) Vide Cluv. lib. 2. Ital. ant. pag. 472. (3) Fragmentum, quod in collectione desideratur, pertinet, meo judicio, vel ad *Bacchas*, vel ad *Bacchi Nutrices*: quarum Tragoediarum altera enumeratur ab Anonymo in Catalogo, alterius meminit Scholiastes Euripidis in Argumento Medae. (4) Praeter Tzetzam ad hunc locum, nemo alius, quod sciam, hujus auctoris mentionem injicit. Hinc Jonsius pag. 242. pendet animi, an forte intelligendus Aelius Dionysius Halicarnasseus junior, quod Scymno Lexicon suum inscripserit, Sed, quoad me, solvo ipsum ab hac ἀπορία.

Per vini-Dei Coronidisque puellas .

Crura vinciens .) Supra diximus .

1249. Herculeis sanguinibus .) Herculis et Augæ , Alei filiae , Telephus filius fuit . Telephi autem et Hieræ , Tarchon et Tyrrhenus .

1250-52. Ubi mensam .) Paullo supra historiam fuse enarravimus , quomodo Aeneas Lavinium condiderit : quamquam imperiti quidam Romam fuisse dicitent . Attendas animo , ut historiam referant : Oraculo admonitus Aeneas , ut , ubi sui socii suas mensas comedissent , ibi urbem poneret : quum in Italiam venisset , mensarum egentes , panibus usi sunt . tandem vel mensas , nempe quos pro mensis adhibebant , panes , absumpserunt . Tum igitur oraculi memor Aeneas , inibi urbem Laviniam condidit : quamvis , inquam , ignari Romam dicant .

1253. Condet autem regionem .) *Κτίσας χώραν* , *condet regionem* , id est , *εἰς τὴν χώραν* , *in regione* . Neque enim regio conditur , sed urbs .

Aboriginum .) Temeraria , intellectu difficilia , scriptaque omnia Lycophroni . Itali prius Aborigines vocabantur ; atque alia sexcenta ab incolentibus ipsa gentibus . Caeterum Lycophron pro *Aboriginum* , *Boriginum* ait .

1254. Ultra Latinos .) Hac etiam in re nugatur : Ipsi siquidem Aborigines a Latino , Fauni vel Herculis filio , Latini appellati sunt .

1255. Turres triginta) Neque heic nugarum expers : Non enim triginta urbes condidit Aeneas , sed trigesimo anno filius ejus Ascanius , ut superius diximus , Albam civitatem aedificavit , ab alba porca , quam Trojâ secum avexerat dictam : quamquam (1) nigram Lycophron fuisse scribat . Integram historiam fuse accurateque expositam paullo superius habes .

1258. Aequalium-numero .) Id quoque perperam falsoque refert poëta : Non enim prius conditae fuerunt , quas me-

morat , urbes , quàm porca foetum ederet , ut dicat , porcellos ejus aequales numero fuisse turribus ; sed contra .

1263-69. Quas quidem , dimittens .) Sic per hyperbaton accipienda constructio : Quae quidem simulacra pluris faciet cum sene patre , stragulis obvolvens , uxore , liberis , aliâque thesaurorum optima possessione , hoc est , divitiis , contemptis : quando bellicosi canes hoc illudque patrabunt . Tradit enim cum aliis quibusdam auctoribus noster Lycophron , eversa ab Graecis Troja , solum Aeneam in libertatem assertum ab ipsis fuisse , facta ad hoc copia , ut , quidquid vellet , ex urbe acciperet . Tum Aeneam , domo , uxore , liberisque praetermissis , penatium simulacra suo cum genitore anteposuisse ; atque in Atho profectum , ibi munitam urbem extruxisse , Aeneadem de numine suo nuncupatam : ubi accidit , ut pater ejus Anchises vita defungeretur . Quo multimodis cremato , reconditisque in aurea capsâ cineribus , ingenti luctu inde discessisse , avecta secum etiam porca , quae postea triginta foetus enixa est : cujus cum porcellis suis confectum simulacrum in quadam ex urbibus ab se conditis erexisse . Haec quidem ii . Lesches vero auctor ille , qui parvam Iliadem pepigit , Andromachen et Aeneam captivos Achilleïdae Neoptolemo traditos fuisse , secumque ab illo in Pharsaliam , Achillis patriam , abductos ait . Sic enim canit :

(2) *Postea Achillis magnanimi illustris filius*

Hectoream uxorem deduxit ad cavae naves :

Puerum vero ex sinu bene-comptae nutricis abstractum

Projecit, pede extento, de turri : quem decidentem

Correpsit purpurea mors , durumque fatum .

Mox acceptam Andromachen , formosam uxorem

(1) Vide eruditissimum Xaverium Matthaei Exercitat. 2. de duplici Alba , Neapoli 1759. (2) Fragmentum , quod extat et inter Homerica fragmenta , tom. 5. pag. 136. Edit. Lips .

*Hectoris, quam ipsi omnium procures
Achivorum*

*Dederant possidendam, gratum viro
praemium referentes;*

*Ipsamque bellicosi Anchisae inclytum
filium*

*Aeneam, pontigradas, ad naves ad-
duxit,*

*Ex omnibus Danais praemium ducere
ceterorum praestantissimum.*

1272. Per nepotes.) Romulus enim
et Remus, ejus posteri, illam aedifica-
runt.

Fundabit.) Prima ab initio syllaba,
Ϝ, verbi *δομήσεται*, brevis elata, pro-
ducitur a litera μ, admissio pro magno
parvo Ϝ. Caetero per magnum ω Atti-
ce effertur.

1273. Circæi.) Circaeum, Italiae
mons est.

1274. Argûsque inclytum portum,
Aeëtem.) Aeëtes, palus in Italiâ est,
ubi Argo navem applicuisse, Jasonem-
que et Medeam ex Absyrti caede expia-
tos ab Circe fuisse, ajunt.

1275. Phorcae.) Phorce, palus est,
quingentis a Româ stadiis dissita.

Marsicae.) Marsi, populi Italiae sunt,
laudatam paludem Phorcen accolentes.

1276-77. Titoniumque profluentem.)
Titon, Italiae fluvius est prope Circaeum:
quod quidem Circaeum a Circe nomen
accepit. Caeterum hic amnis Titon non
in mare se exonerat, verum a terrâ ab-
sorbetur, testante etiam (1) Philoste-
phano.

1278-80. Zosteriique declivitatem.)
Zosterium, Italiae mons est, in quo
templum Zosterii Apollinis. Ait igitur,
ibi Sibyllam egisse vitam. Tres autem
fuere Sibyllae, Cumana (quam Apollinis
sororem censent) Erythraea, et Sardia-
na: sicut et treis Bacides vates, unus
ex Eleone, Boeotiae urbe, alter Athe-
niensis, tertius Arcas. Quod reliquum

est, cujus nunc Lycophron meminit,
Sibylla, Cumana illa fuit, quæ diem suum
Tarquini Superbi tempore obiit, libris
propheticis tribus, vel novem, relictis:
ex quibus unum, aut tres Romani sibi
pretio compararunt, ceteris ab illius an-
cillâ concrematis, quod postulatum sibi
pretium dare denegarent. Quod tandem
cum fecissent, unum tresve, qui su-
pererant, emerunt, et M. Acilio cus-
todiendos tradiderunt. Hic autem vivus
culeo inditus supplicium meruit, quod
oracula describenda concessisset. Librum
denique illum, vel libros illos Romani
cum capsulâ in foro defossos terrâ obru-
erunt. (2)

Ex 1280. Cavo barathro.) Γρόνφ pro
κοίλω, cavo; ac βερέθρφ pro σπηλαίω,
specu, posita sunt.

1283-84. Quidnam miserae matri Pro-
methei.) Asiae et Japeti Prometheus et
Epimetheus fuerunt libri: quo Prometheo
et Hesione, vel Axiothea, Deucalion na-
tus est. Ab hac igitur Promethei parente
Asiâ regionem nominatam esse innuit
Lycophron: ut Europa ab Europâ, quae
ex Jove Sarpedonem, Minoem, et Rha-
damanthum peperit. Quidam Asiam qui-
dem ab Asio, Europam autem a quodam
Europe, Himeri filio, nomen accepisse
ajunt. At Andron Halicarnasseus Oceanum
duas uxores habuisse (3) tradit, Pom-
pholygen et Parthenopen. Ex alterâ igi-
tur Asiam et Libyam procreasse, ex al-
tera Europam et Thraciam suscepisse,
a quibus nomina quaeque sua regiones sor-
titae sunt.

1285. Quas pontus Helles.) Quas
quidem Europam et Asiam Hellespon-
tus, hocque et illud, dividunt. Caete-
rum unde Hellespontus nomen accepe-
rit, non semel diximus. Istud vero
scias, velim, Hellespontum esse id fre-
ti Sestum inter et Abydum, ubi pontem
Xerxes ad Thraciam usque Bosphori par-

(1) In illo hodie desiderato opere, quod *περὶ παραδόξων ποταμῶν*, pluribus
libris conscripsisse docet Athenaeus initio lib. 8. (2) Id Reimar ex hoc Tzetzae
loco desumptum, inter Dionis fragmenta disposuit tom. 2. pag. 1522. eo addu-
ctus, quod Zonaram idem ex ipso historico narrantem inveniat tom. 1. pag.
331. b. (3) Idem ad versum 894. refert: quare illuc adeas sis.

tem extruxit : quem Bosphorum Darius , Xerxis pater , ponte stravit antequam idem , ut diximus , filius Xerxes faceret in Hellesponto .

Cautes Symplegades .) Quas Homerus *Vagas* (1) appellat , atque in Tyrreniâ sitas memorat : Eratosthenes *Synormadas* (2) vocat , atque in ponto Euxino , immo in Augustiis ejus maris , latere ait : Apollonius autem et noster Lycophron , Symplegades quidem nominant ; sed hic innuere videtur , Chalcedonem inter et Byzantium sitas esse , ut sit qui ab idiotis Barbaris *Fluxus* dicitur : Apollonius vero aliquando in ponto Euxino , sive in Euxini Angustiis , sitas (3) refert ; interdum cum Lycophrone consentit , canens :

(4) *Symplegades inhospitales , et ubi cruentae coenae .*

Caeterum Cyanea saxa , duo , juxta fabulam , sunt scopuli , qui in sese olim concurrebant , navesque confringebant . Postquam vero eos praeternavigavit Argo navis , firmarunt se , desieruntque a motu . Atque historice alter in Europâ est juxta Byzantium , alter in Asiâ prope Chalcedonem .

Symplegades .) Quae nimirum *συμπλέσαι* , simul nantes , incurrunt in sese . *Πλαγκταί* , vagae , autem dicuntur , quasi *πλανώμεναι περὶ τὰς ἀκτὰς* , vagantes circa litora .

1286. Salmidessus .) Quod inter By-

zantium et Damalim interjacet pelagos , ab Salmydesso , praeterfluente fluvio , nominatum .

Inhospitalis fluctus .) Nempe fauces Euxini maris , quod propter obliquam navigationem , quique in illo versabantur , piratas , postea ab Hercule sublato , Axenum , sive Inhospitum , antea cum vocaretur , sic ominis caussâ postea ab accolis appellatum fuit . Caeterum bene quidem nunc Lycophron cacoxenum , inhospitaleve , id pelagi vocavit , Aeschylum secutus , qui de hoc mari sic (5) ait .

. . . Circa Thermodontem , ubi

Asper est ponti Salmydessius sinus

Nautis inhospitalis , noverca navium .

1287. Scythis vicinus .) Post angustias enim ejus pelagi et Sacrum promontorium Scythia est .

1288-89. Paludemque secans Tanais .) Tanais , Scythiae fluvius , Asiam ab Europa disternit , in Maeotidem se paludem exonerans , teste (6) Dionysio , canente :

Europam autem ab Asia Tanais in medio disternit

(Qui quidem , volvens se per Sauro- matorum terram ,

Trahitur in Scythiam et in Maeotidem paludem)

Versus Boream

1290. Perniones .) *Χιμεῖρα* , id est , frigefacta ab *χειμῶνι* , frigore , manuum

(1) Immo Deos sic eas appellare scribit lib. μ. Odyss. vers. 61. (2) In Geographiâ suâ , de quâ adi Fabricium B. G. lib. 3. pag. 474. De hocce Eratosthene Cyrenaeo consulendus omnino Vossius de H. Graec. lib. 1. cap. 17. (3) Lib. 4. Argonaut. vers. 786-87. (4) Nullibi apud Apollonium occurrit versus iste : locus tamen videtur lib. 2. vers. 597-641. praecipueque :

. ἐν δ' ἄρα μέσσαις

Πληγάσι δινήεις εἶχεν ῥόος . αἱ δ' ἐ-
κάτερθε

Σειόμεναι βρόμεον . πεπέδοντο δὲ νῆϊα
δῆρα .

. Atque in mediis utique

Symplegadibus vorticosus excepit fluxus

(Argo navem) quae vero utrinque

Quassatae remugierunt : vinctaeque sunt
navalia ligna .

Hinc quum Tzetzae hallucinatio plane liqueat , aut versus , quem citat , omnino sustollendus , factâ ad hunc modum clausulâ : *ποτὲ δὲ ὁμοίως τῷ Λυκόφρονι γράφει . ἦσαν δὲ* , &c. aut producti in ejus vicem suffiendi . (5) Prometh. vers. 724-26. Vide Strabonem lib. 7. pag. 298-99. et Apollonii Scholiast. ad lib. 2. vers. 347. (6) Vers. 14-17. Perieg.

pedumque. Eo enim gelida est quae ad Maeotidem sita Scythia, ut perniones, seu ambusta frigore, efficiat incolis. Caeterum ejus morbi medela, magistro Nicandro, amphisbaenae pellis, (1) paliurique radicis jus super ipsos illitum.

Maeoticis.) Maeotis enim vocatur palus illa, in qua omnes pisces ἀπομαίνονται, speculantur.

1291-95. Dispereant nautae primum Carnitae.) Carne, Phoeniciae urbs. Phoenices autem, mercimoniis intenti, Argos venerunt; raptâque Io, Inachi filiâ, in Aegyptum ad Osiridem avexerunt, ut noster Lycophron cum aliis auctor est. Herodotus vero, ipsam Io ad Phoenicum navem devenisse, cumque naucleoro rem habuisse, (2) tradit: gravidam inde effectam, timore patris, exorasse ab illis, ut secum in Aegyptum adducerent. Caeterum buceriis eam oculis praeditam dicit, quod, ut fabulose ajunt, cum ipsa Jovem concubuisse quum cognovisset Juno, pellicem in vaccam commutavit: revera tamen, quod amore saucia instar vaccae oberrasset.

Ex 1292. Taurivirginem.) Soloecismus videtur, nisi quis dicat, tauro, vel tauriformi navigio, vectam. Non enim androgynus erat, ut taurivirginem appellet: neque porro in taurum conversa fuit, sed in vaccam. Utcumque, navis, quâ avecta fuit, tauri insigne in prora habebat.

Ex 1294. Conjugem.) Πλάτιδας et πλάγωνα, λίνας, δαγύδας nymphas vocant Lacones, Cyprii, alique.

Fatalem.) Ipsam Io fatalem dicit, quod belli causa Asiam inter et Europam, duas illas continenteis, fuerit.

Memphitae.) Nempe Osiridi, ut auctor innuit. Memphis enim Aegypti urbs est.

1297. Curetes.) Qui nimirum daemones Jovem in Creta educarunt, a quibus nunc Cretenses nominantur.

Ulciscendam.) In multam et recipiationem quodammodo Jûs, Europam ex Phoenice abripientes.

1298. Juvencam.) Πόριν, id est, buculam. Caeterum saepenumero docuimus, oportere, gemino ῥῥ efferatur ἢ πόρις. πόρις enim est. Igitur in vicem τᾷ τ, alterum ῥ debet suffici. At noster auctor Lycophroneâ suâ licentiâ cuncta scribit, nesciens, ut videtur, claudicationem Jambici vitium esse, atque in fine Jambici spondeum trochaeumve collocari.

1299. In tauriformi navigii.) Optime hoc scripsit Lycophron, tauriformi navigio ex Phoeniciâ Cretenses raptam Europam avexisse: Fingunt enim mythographi, Jovem, in taurum conversum, illam rapuisse. Porro aliter quoque exponitur haec fabula: Taurus, Gnosius imperator, ab Asterio, alias Minotauro, Cretae rege, missus, Sarapiâ, Phoeniciae Sidonem inter et Tyrum sitâ urbe, illam abripuit.

1300. Dictaeum.) Dicte et Ida, montes sunt Cretae. Est praeterea et Trojanus mons Ida, ut (3) Aratus innuit de Cretensi Ida:

Dicte in odora, prope montem Idaeum.

1301. Cretae Asterio imperatori.) Asterius hic est, qui alio nomine Minotaurus appellatur, Pasiphaës filius taurina, ut fabulantur, facie praeditus, a Minoe et, quem Daedalus confinxit, tauro genitus; aut ex historia, a Teucro duce: cui similis cum esset, fabulati sunt,

(1) Ajt quidem Nicander Theriac. vers. 377-83. amphisbaenae pellem pernionibus mederi; minime vero paliurni radicis, aut juris ex eâ radice confecti, meminit. Docet enim, deglabratam oleastri virgam pelli memorati anguis insertam, ac pedibus manibusve obvolutam, frigentes artus juvare. Caeterum paliurni tantum scimus, semen potum tussi opitulari, vesicae calculos comminuere, serpentum ictibus adversari: Folia adstrictoriam vim habere, eorumque decoctum potu alvum sistere, urinam trahere, antidotum esse: Radicem denique recentia tubercula, tumoresque omnes discutere, tritam et impositam. (2) Lib. 1. cap. 5. (3) Phaenomen. vers. 33.

Ilum taurinam faciem habuisse. Caeterum Lycophron Asterium Jovem, Sarpedonis, Minois, et Rhadamanthi patrem fuisse auctor est.

1302-08. Neque vero illi contenti fuerunt.) Id est: Nec Cretensibus, qui Graeci sunt, satis fuit, Barbaros ultum esse, Europa pro Io rapta; sed et coloniam constitutum circa Trojam miserunt Teucrum et Scamandrum: ex cujus Scamandri filia Dardanus in matrimonium ducta meos majores procreavit. Qui dum? Quoniam potius consanguineam ab hisce accepit Dardanus, quam detrimentum, ut innuit Lycophron illis verbis: *Nec porro illi contenti fuerunt, sed miserunt exercitum*. Ad quod tamen respiciens, coloniam in Trojanam regionem deduxisse, Sminthiumque condidisse, significat: Nuptiae enim assensu placitoque partium contractae fuerunt. Caeterum historia ita habet: Teucer Scamandri, viri Cretensis, filius fuit. Huic oraculum datum, ibi cum suis sedem figere, ubi a terribis infestarentur. Itaque quum in quamdam Ilii partem devenissent, muresque tum clypeorum lora, tum nervos arcuum ipsorum noctu arrosissent, oraculi memores, Sminthium, Sminthiique Apollinis templum, aedificarunt (mures enim, sminthi a Cretensibus vocantur) conditamque urbem, rege Teucro, inhabitaverunt, a quo Teucro Trojani appellati sunt, teste etiam Callimacho, canente:

(1) *Quando Achivorum naves Teucrorum urbes vexabant.*

Ex 1304. Cretensi.) *Δραυνίη*, id est, Cretensi: siquidem Drauce, Cretae oppidum est.

Ex 1305. In Bebrycum.) Hoc est, Trojanorum: Nam Bebryces nunc Mysi sunt, penitiores Bityniae populi, quorum est mons Olympus. Sunt praeterea et alii Bebryces, Galliae populi, inter Pirenem, Ceraunios montes, et Iberiam siti, qui Narbonenses appellantur.

Ex 1306. Quorum ex semine.) Aris-

bam, vel, ut quidam volunt, Bateam, Teucro filiam, quum Dardanus duxisset, Erichthonium genuit. Erichthonius autem Troem. Tros Ilum, Assaracum, et Ganymedem. Ilus Laomedem. Laomedon Priamum. Priamus denique Cassandra ipsam, ejusque fratres.

1309. Praeterea secundos miserunt.) Superiora adeas, ubi de Argonautis omnia subtiliter sumus prosecuti; atque ea brevissimo compendio docuimus, quae ne quinquaginta quidem Apollonii.

1312. Cytaeam Ligusticam.) Cytaea, Colchidis est urbs. Colchi autem, gens Lazica, ut antea fusius explicuimus, prope Abasgos incolens. Caeterum Libystica et Ligustica regio (quarum altera a Libyâ, Epaphi filia, vocata est: altera a Ligure, Alebionis fratre, qui ab Hercule, cui ad Geryonis armenta accedenti impedimento erat, obtruncatus fuit.) ad Cyrenem, Carthaginem, et Alexandriam attinens, unum idemque sunt, ut supra diximus, in Libyâ. Noster vero Lycophron, multarum renovator ille rerum, etiam Colchicam terram, Ligusticam appellat. Ac secundum quidem imperitos, qui regionum divisionem ignorant, verum Libysticam et Ligusticam unam eandemque esse putant, sic, ut diximus, res habet. Peritorum sententia vero, Ligusticae partes eae sunt Tyrrheniae proximae: Ligures enim maritimam oram a Tyrrheniâ ad Alpes usque Gallosque incolunt, ut (2) Dion alique probati historici, scriptores et Geographi tradunt.

1313. Quadrinarem hydram.) Id est, bicipitem, aut binos habentem nasos, draconem: Duo enim nasi quatuor nares, seu narium spiracula, habent. Specie autem pro specie sumpta hydram vocat draconem.

Pharmacis.) *Φάρμακ*, id est, pharmacis Medae, a *θάρω*, *salio*, *θάρω* et *θάρω*.

(1) Fragmentum a Bentlejo collectum pag. 389. (2) Fragmentum hinc habes tom. I. pag. 5. Edit. Hamburg.

1315. Et *in* lebete decoctus corpus.) Ajunt, Medeam decoctum Jasonem repubescere fecisse.

1316. Arietis.) Ἐπ' αἰῶνος arietem notat: apud (1) Callimachum vero pro capro positus, ab ὀρῶ, ruo, irruo.

1317. Sed ultroneam.) Sponte enim Medea ad Jasonem transfugit.

Ceraïdem.) Medeam hîc loci ceraïdem vocat: Ceraïs quippe avicula salacissima est. Caeterum eo nomine ipsam appellat, quatenus sese prae novarum Jasonis nuptiarum aegritudine consumpserit.

1318. Fratricidam, et filiorum perniciem.) Id est, apprehendentem atque interficientem fratrem suum Absyrtum: Medea namque fugiens, et a patre insecta, hunc Absyrtum corripiens interemit. Deinde Corinthi vel quos ex Iasone peperat liberos Memerum et Pheretem obtruncavit, propter in Jasonem zelotypiam, quod, se relictâ, Glaucen, Creontis Corinthiorum regis filiam, duxisset.

1319. In garrulâ cissâ.) Argo navem intelligit, quod illius carina, ex Dodonaeâ quercu constructa, vocalis esset et loquax. Cissam autem, seu picam appellat, quoniam pica avis humanam vocem imitatur, sicut et Argo exprimebat. At omnia antea sumus prosecuti.

1322. Rursum qui e saxo calceos.) De Theseo, ense, Aegeique calceamentis, coluraeâ, sive cavâ, sub petrâ absconditis, historiam supra exposuimus. Coluraeâ inquam, quod sic ipsam Callimachus appellet, canens:

(2) *Ipsam enim gladium Troezenae coluraeâ, sive cavâ, sub petrâ
Posuit cum calceis*

Calceos.) Diximus superiori loco, ἀσκήπας socculos laneos, sive udones,

appellari: Lycophronem vero pro calceis usurpare.

1324. Phemii nepos.) Id est, Phemiades: Nostri enim auctoris sententiâ Phemii nepos fuit Theseus; et quidem Aegeum Phemio natum, Aegeo autem Theseum, referunt. At Theseum Aegei et Aethrae fuisse filium, concedimus: Aegeum vero Phemio progenitum, plane negamus, quum Pandionis filium fuisse compertum sit.

Scyrus.) Scyrus insula est, unaque ex Cycladibus, in quâ, Dolopibus insulanis, Lycomedes regnavit. In hanc igitur Scyrum Theseus, vel praedia possidens, juxta (3) Plutarchum, Lycomedaeque amicitiam colens; impendens sibi ob Helenae raptum Dioscurorum bellum timens, venit ad Lycomedem, ibique commoratus est: vel, secundum aliquos, quod suspicionem praeberet, se Athenis regnaturum: vel, ut alii volunt, quod a Lyco, Aegei fratre, propter aut Pallantidarum aut Hippolyti caedem, Athenis expulsus esset; sicque profugus in Scyrum venit. Ubi Lycomedes nova ipsum moliri suspicatus, regnoque timens suo, quamdam in rupem eduxit, veluti quaedam ei inde ostensurus, et de saxo praecipitatum interemit.

1327-28. Cum ferâ veniens.) Rursum Theseus, cum Hercule in Scythiam ad Amazones profectus, duplex in Graecos jurgium suscitavit, propter Hippolytae cingulum et Antiopen Amazonem, ex (4) quâ Hippolytum suscepit. Historia autem haec est: Admeten, Eurysthei filiam, cupido cepit Hippolytae cingulum possidendi. Hinc Hercules, navem cum Theseo aliisque consensus, in Themiscyrae portum appulit; eique obvia Hippolyta, ubi adventus causam sciscitando intellexit, optatum cingulum se daturam est pollicita. At Juno, sumtâ Amazonum unius formâ, reliquas con-

(1) Fragmentum collegit Bentlejus pag. 416. (2) Fragmentum, quod recte, meâ sententiâ, putat Bentlejus in frag. pag. 322. ad *Hecalen* pertinere, cujus argumentum erat Theseus ab Hecale hospitio exceptus. (3) Pag. 34. Edit. Londin. (4) Theseum Antiopen habuisse testatur Plutarchus, quem vide in Theseo pag. 24. et seq. Edit. Lond.

venit nunciatum, reginam Hippolyten ab advectis hospitibus rapi. Tum armatis Amazonibus veluti ad pugnam exeuntibus reluctatus Hercules, Hippolytam interemit, sumtumque cingulum Eurystheo ejusque filiae attulit. Atque (1) Apollodorus quidem ceterique ab Hercule interemptam Hippolyten tradunt. (2) Apollonius vero sic canit:

Flexerunt procul a portuoso Amazonidum litore,

Ubi quondam progressam Aretiada Menalippen

Heros Hercules insidiis-excepit;eique pretium

Hippolyte baltheum insignem tradidit

Pro sorore: ille autem intactam dimisit.

Alius autem nescio quis, cum prioribus conveniens, sic ait:

*..... Telamon inexplibilis pugnae
Nostris lumen sociis omnium-primus
praebuit,*

*Interemtâ viros-perdente inculpatâ
Menalippe,*

Auream-habentis-zonam reginae sorore.

Suxit mammam.) Id est, sumpsit mammillam, et se lactavit: Suxit enim infans Junonis ubera Hercules, a Minervâ susceptus, et ad Junonem delatus, suadens, ut ei puerulo mammas praerberet. Itaque immortalis redditus fuit.

Hostilis.) Hoc est, Junonis: Inimica enim erat Herculi.

Initiatâ.) Nempe Hercule, quod Eleusine parvis illis suâ gratiâ institutis Mysteriis initiatus fuerit. Eumolpus enim, non ille Thrax, ut vult (3) Ister; sed qui Mysteria instituit, hospites sacris initiandis arcere jussit. Itaque quum Hercules Eleusinem venisset, et sacris initiari petisset, Eleusini, legem quidem Eumolpi servare; sed et communi benefacienti Herculi morem gerere, volen-

tes, parva propter illum Mysteria instituerunt. Caeterum initiati myrrhâ redimebantur.

Triumphalis.) Junonis videlicet, quatenus victores et ei, sicut Jovi, trophaea erigebant.

Mammam.) *Μασθός*, mamma cum στήθος, de viro dicitur, *παρὰ τὸ μὴ ἐσθίεσθαι*, ab eo, quod non sugatur: *μαστός*, uber, vero cum στήθος, de muliere, eo quia *μαστός*, plenum sit lactis.

1329. Fur-cinguli.) Auctor noster, Theseum Hippolytae cingulum accepisse, Herculi tradidisse, ait: ipsum autem ipsam Hippolytam duxisse, ex quâ prudentem Hippolytum suscepit; ac post ejus mortem sibi Phaedram adiunxisse: quae privigni Hippolyti amore capta, quum juvene potiri nequiret, templum Veneri erexit, Amatorium vocans. Deinde prae nimio, quo in diem augescere torquebatur, amore in morbum incidit, quem, urgente nutrice, ut, quid pateretur, indicaret, tandem aperuit. Tum illa, alumnae amorem suae pharmacis solvere studens, nec potens, Hippolytum convenit, a quo tamen non modo non exaudita; verum et iracunde repulsa fuit. Quo intellecto Phaedra laqueo sibi mortem conscivit. Sic igitur Lycophron. Nos vero, qui antea satis de eo egimus, nunc hoc tantum dicemus, Theseum ex Antiope, non autem Hippolytâ, Hippolytum sustulisse: Illa enim vel liberata fuit, accepto Hercule a Menalippe, ejus sorore, cingulo; vel ab Hercule interempta, ac Menalippe a Telamone.

1330. Themiscyra.) Themiscyra, Paphlagonum et Amazonum urbs est, ubi Themiscyreae Amazones vocantur.

1331. Sagittariam.) Ceteri quidem omnes *τοξόδραμον* proparoxytono legunt, nos vero *τοξέδραμον* paroxytono: Quae enim accentum in antepenultimâ habent nomina, passionem denotant, ut,

(1) Biblioth. lib. 2. cap. 5. seg. 9. unde sua Tzetzes desumpsisse videtur.
(2) Lib. 2. Argon. vers. 967-71. (3) Callimachus ille, sive Callimachi discipulus, patriâ Paphius, *ἐν τῇ συναγωγῇ*, puto, *τῶν Κρητικῶν θυσιαῶν*, quod opus Porphyrius lib. 2. de abstinentiâ ab animatis appellat.

verbi gratiâ, τοξόδαμνον, sagittis domitam: τοξόδαμνον vero, telis domantem. Caeterum de Hippolitâ sermo est.

Orthosiam.) Orthosia dicitur Diana, ab Orthosio, Arcadiae monte, utpote illic culta; vel tamquam ἐπορθῶσα, id est, auctor, ut res bene succedat parturientibus: Obstetrix quippe Dea. Nos igitur ita sententiam accipendam remur, ut dicat, Sagittariam Antiopen, aut, ex Lycophrone, Hippolytam, Orthosiâ Dianâ privasse, veluti ab illâ amatam, quod sagittandi artem exerceret. Sunt porro, qui illud, *Orthosiam*, Hippolytae cognomen sentiant.

1332. Cujus sorores, virgines Neptunides.) Neptunis Amazo haec vocabatur, a quâ reliquae Amazones, Neptunides dictae sunt. Hae Atticam hostili agmine cum invasissent, acie victae, in Scythiam reversae sunt. Ac noster quidem Lycophron propter cingulum illas bellum Athenis intulisse ait. (1) Hellenicus vero Lesbios auctor est, congelatum ipsas Bosphorum Cimmerium transmississe, et in Atticam venisse: postquam vero quatuor mensibus ibi bellum gesserunt, in patriam rediisse; sed causam non affert. (2) Lysias Rhetor Amazones principes inter omnes homines equum conscendere ausas memorat. Itaque animum ac fortitudinem expertae suam, complura in loca excursionem fecere; atque in Atticam cum venissent, bello victae, aegre sibi fugâ consuluerunt. (3) Herodorus denique Ponticus tradit, Theseum tum Antiopen duxisse, cum aut secum conficiens, a Molpide Amazone sagittâ laesa et lapsa fuit: aut legationem cum muneribus apud Athenienses pacis causâ obiit.

1333-34. Erin.) Eris, Lagmus, Telamus, ac Thermodon, Scythiae flumina sunt. Actaeus autem, mons.

1340. Terras.) Γῆας, id est, regiones, agros. Caeterum τὸ γῆ cum adscriptione, vel sine adscriptione quod efferas, metrum ne laeditur quidem.

1341. Avus.) Nempe Ilus: nonnulli tamen Laomedontem intelligunt. Laomedon enim, urbibus, quas Lycophron enumerat, potitus, Trojanam amplitudinem ad Peneum usque propagavit. Prius enim Troja parvum quoddam oppidulum erat.

1342. Regionemque Eordorum.) Eordi, Macedones sunt.

Caladraeum.) Caladrus, Macedoniae urbs est.

1343. Penei.) Peneus, Thessaliae est fluvius. Caeterum Ilus tractum usque ad mare ditione tenuit.

1345. Viribus adolescens.) Νέανδρος, id est, νέος ἀνδρείος, robustus juvenis. Aeschyleum autem verbum transtulit poeta: Quem enim ἀνδρόπαιδα, puerum virilitatem prae se ferentem, dicit (4) Aeschylus, νέανδρον ipse, veluti interpretans, ait.

1346-48. Illa vero pro istis.) Europa vero ad hasce illatas injurias ulciscendas Herculem leoninâ pelle indutum sex cum navibus mittens, Igonibus Ilium diruit.

Ex 1347. Sex-puppibus-instructum.) Sic dicit Herculem, quod sex navium classe Trojam venerit, teste etiam Homero, (5) canente:

Qui quondam huc profectus, causâ
equorum Laomedontis,

Sex solis cum navibus et paucioribus
viris,

(1) Ἐν τῇ Ἀττικῇ ζυγγραφεῖ, cujus, praeter Thucydidem lib. 1. cap. 97. pag. 54. Ed. Oxon. meminerunt Justinus Martyr Paraenisi ad Graecos, et Harpocration in Ἐρυθραῖοι. iterumque in Ἀλόπη, unde opus pluribus digestum libris fuisse videtur. (2) In oratione funebri τοῖς Κορινθίων βοηθοῖς, circa initium. (3) Vide ad vers. 663. (4) S. C. T. vers. 539. Aeschylum autem imitatum esse Sophoclem docemur a Pindari Schol. in Nem. Od 3. qui ex illius Tragoediâ *Troilus* citat hunc versum: Τὸν ἀνδρόπαιδα δεσπότης ἀπώλεσα. (5) Iliad. 6. 640-42.

Ilii vastavit urbem, desolavitque vias.

Ex 1348. Editam arcem.) Ilium in-
nuit, utpote editum atque in sublime
positum, Homero etiam (1) testante:
Equidem ego abeo ad Ilium vento-
sam.

1349. Quem anceps-sententiâ.) Non-
nulli quidem Iunonem intelligunt, ut
quae ancipitis in Herculem sententiae
fuerit. Primo enim odio illum est pro-
secuta: mutatâ deinde sententiâ sibi in
generum propter filiam Heben ascivit.

Gorgas.) Id est, quae terrorem incu-
tit, *παρὰ τὴν γοργότητα*, seu a *trucu-*
lentia.

1350. Consecrabit.) Hoc est, in
Deorum numerum referet Juno; idque,
juxta aliquos, quod ipsum lactarit: ex
aliorum sententiâ vero, quia ob filiam
Heben sibi in generum ascivit. (2) So-
tas Byzantius in Deorum colloquiis, tum
Herculem inter Deos relatum memorat,
quum gigantem Pronomum, vim Ju-
noni inferre conantem, interemit.

Calamitatum praeses.) Quoniam Juno
auctor Herculi laborum extitit. Sic igi-
tur aliqui. Alii autem de Minervâ haec
malunt accipere; ac τὸ Παλίμφορον,
sollertem sagacemque exponunt. *Gorgas*
eo dictum volunt, quod ipsa Gorgo-
nium ad pectus gestaret. *Infortuniorum*
denique *praeses*, ut quae in laboribus
Herculi subeundis praeiverit, illum adiu-
vans.

1351. Circi porro.) Tyrrhenus et
Lydus, Atyos Lydorum regis fuere filii.
Hi, Lydiâ fame laborante, primum lu-
sibus esuriem lenire sunt conati, pilas,
talos, et reliquos ludos excogitantes. At
quum sic malo se eximere non posse
viderunt, duas in partes divisi, arbi-

tro patre sortiuntur, utri partium in
Lydiâ manendum, utri in coloniam di-
scedendum, foret. Sorte coloniae dedu-
cendae in Tyrrhenum cadente, una cum
suis ipse in Italiam discessit; ac quos-
dam ex illis populis bello aggressus,
regionem victor cum regno occupavit,
ac de nomine suo Tyrrheniam dixit.

1352. Cimpsum.) Cimpsum, vicus
est Lydiae. Pactolus autem, fluvius,
qui prius aurea ferebat ramenta; sed ho-
die vitrea.

1353. Paludis.) Gygaeum intelligit
vel Ascanium lacum.

1354. Cavernae incubat recessu.)
Non procul a Lydiâ sunt Arimi montes,
ubi Echidnam esse Hesiodus (3) testa-
tur. Cum hac concubuit Typhon, ex
eoque concubitu alia ingens (4) echidna
nata est.

1356-58. Gravem cum Ligustinis.)
Constructio haec est: Gravem miscen-
tes Martis pugnam in bellis. Quibus?
cum Ligustinis, iisque, qui a sanguine
Sithoniorum, sive Thraciorum, Gigan-
tum *ρίζαν*, id est originem, ducunt:
nisi malis *δεινὴν ρίζαν Γιγάντων*, *gravem*
stirpem Gigantum. Caeterum a virtute ac
strenuitate Tyrrhenos Italosque laudans,
cognatos ipsos esse praedicat Thracio-
rum Gigantum: Gigantes enim ex Thra-
ciâ oriundi in Tyrrheniam venerunt,
atque in Pithecusis insulis habitarunt.
Quapropter qui cum Tyrrheno eam re-
gionem occuparunt, Lydos majus com-
mendat, quod illos, qui a Sithonicis Gi-
gantibus genus ducere dicuntur, debel-
laverint. Sithon denique, rex Thraciae
fuit.

1360. Umbros.) Umbri, genus Gal-
lorum sunt.

1361. Et Alpes.) Non Salpes, sed

(1) Iliad. 7. 305. (2) Quum alterum nesciam, qui hujus auctoris mentionem faciat, faci-
le mihi persuadeo, *Sotades* rescribi debeat, quem quidem patriâ Byzantium, philo-
sophum, laudatum invenio apud Clementem Strom. lib. 1. pag. 351. Ed. Ven. &
frustra quosdam *Sosas* emendare conentur. (3) Theog. vers. 304. (4) Hydram
intelligit, quam tertio partu, post Orthum et Cerberum, edidisse docet Hesio-
dus citato loco.

Alpes, magni sunt Europaei in Italiâ montes : alter, ex quo Ister fluit ; alter, ex quo Rhenus . Alpes autem a quodam (1) Alpide, in illis locis interemto, dictae sunt .

1362. Torris .) Nempe Alexander . Antiquam litem .) De bello loquitur, quod ob Iûs raptum inter duas continentes exarsit .

1364. Rhyndaci .) Rhyndacus, Mysiae fluvius est .

1369. Iovis Lapersii .) Lapersae, populi sunt Atticae, apud quos Jovis Agamemnonis fuit templum . Cognominis igitur Lapersii Jovis Agamemnon ille, qui adversus Trojam copias duxit .

1374. Secundus .) Orestes, post Aegisthi et Clytaemnestrae caedem, exagitatus a Furiis, Athenas in Anthesteriorum festo confugit, archonte Demophonte ; atque in Areopago judicatur, vel cum Furiis, vel Tyndareo, vel Erigone, Aegisti et Clytaemnestrae filiâ ; aequalibusque latis suffragiis, absolutus est . Deinde oraculum accepit, se furore liberatum iri, si Dianae statuam, quae Tauris erat, exportasset . (Tauri, Scytharum pars sunt) Itaque cum Pylade profectus, & a bubulcis captus, ad regem Thoantem vinctus cum socio adductus est . Ille ad sacrificulam Iphigeniam utrumque misit, quicum rapto simulacro aufugerunt ; ac fluctibus acti, Selucianas, ut hodie vocantur, in partes non procul Antiochiâ, et Melantio monte (qui, quod ibi Orestes furore agitari desierit, Amanus dictus est) ejecti fuerunt . Mox inde Athenas profecti, Electraque Pyladae matrimonio con-

juncta, ipse Orestes, obtruncato fratrum ope Achillide Neoptolemo, Hermionem duxit, ex eaque Tisamenum sustulit . aut, ut quorundam opinio tenet, Erigonem, Aegisthi filiam, uxorem duxit, ex qua Penthilum suscepit, Orestiae, Arcadiae urbe, habitans, ubi ab angue morsus periit .

Alii tradunt, Orestem, post allatam Aegisto et Clytaemnestrae necem, anno apud Azades Arcades transacto, ut (2) Euripides testatur, oraculo fuisse jussum, ut coloniam deduceret . Hinc, collecto ex variis gentibus populo (quem ex varietate locorum Aeolicum appellavit) in Lesbum discessisse . Ipsum denique fato praevenit, urbem condere non potuisse ; quemdam vero ex nepotibus suis, nomine Gram, centum post annis in Lesbo imperantem, urbem extruxisse . Caeterum ad Lesbiam coloniam quae attinent, Hellanicus Lesbicus refert in primo (3) Aeolicorum .

1375. In verriculis .) Sic loquitur, quatenus instar piscis in subuculam incidens Agamemnon, sublatus fuit . Cum enim Agamemnon domum reverti cunctaretur, tunicam paravit illi Clytaemnestra exitus expertem ; ac redeuntem tandem simulata laetitia et gratulatione excipiens, ea tunica induit, sicque tamquam aliquem piscem interemit . (4) Homerus tamen discumbentem illum ab Aegisto ceterisque, qui ea in caede participes memorantur, necatum fuisse auctor est . Sic enim canit :

Sed mihi Aegisthus structa morteque fatoque,

(1) Vide Brietium Ital. Ant. tom. 2. pag. 526. ubi post quatuor Alpium etymologias, quinto loco hanc Tzetzae refert . (2) In Oreste vers 1645. ubi, propter praecedentia Tzetzae, Scholiastes consulendus . (3) Hujus operis neminem alium, quod sciam, mentionem facit . Scripsisse tamen de rebus Aeolicis Hellanicum inde magis adducor, ut credam, quod advocata reperiam ejus Aegyptiaca ab Athenaeo lib. 11. cap. 6. & 15. cap. 7. Persica ab Stephano in 'Αρταία et Χαλδαίοι . Scythica in 'Αμάδοις et 'Αμύργον . Lydiaca in 'Αζειῶται . Lesbiaca in Μαλόεις . Cypriaca in Καρπασία . Cranaica denique ab Aristophanis Scholiasta in Aves vers. 1403. (4) Ex Agamemnonis umbra exitium Ulyssi suum referentis lib. λ. Odyss. vers. 408-10.

Perniciosa cum uxore mactavit, domum vocatum,

Convivioque exceptum:quemadmodum quis bovem ad prae-sepe occidit.

Filius autem Orestes, ubi adolevit, paternam caedem materna adulterique Aegisti nece ultum ivit.

Piscis.) Ἐλλοψ dictus piscis ἀπὸ τῆς ἐλλείπειν τὴν ὄψα, seu a vocis privatione. Prae ceteris autem piscibus solus scarus (1) vocalis est.

Muti.) Μῦνδον dicit mutum, elinguem.

1378. Tertius vero, regis.) Tertium Neleum, Codri regis filium, in Asiam devenisse ait.

Lignatoris.) Lignatorem vocat Codrum hac de causa: Lacedaemoniis bellum cum Atheniensibus gerentibus cautum fuit ab oraculo, ne Atheniensium imperatorem occiderent. Id cum rescisset Codrus, sumpta lignarii veste, quasi lignatum iens in Lacedaemones irruit, interfectoque de industria ex illis quodam, & ipse vicissim peremptus fuit. Quod cum cognovissent Lacedaemonii, castra moverunt. Quiddam huiusmodi memoriae produnt (2) Duris, (3) Diodorus, et (4) Dion, Samnitibus videlicet, Tyrrenis, aliisque gentibus bellum cum Romanis gerentibus, Decium Consulem Romanum, Torquati in militari imperio collegam, eodem se pacto jugulandum hostibus tradidisse, quorum ipso die centies millia desiderati sunt.

Mortuo Codro, Medon et Neleus, ejus filii, de regno contendebant. Itaque oraculum acceperunt, uter ipsorum primus sacra faceret, ubi pinguis porcus sui similem contereret, illum regnum accepturum. Medon igitur duas olivas moveri, seque invicem conterentes, scobem emittere cum vidisset,

sacris ibi factis, Atticae imperio potitus est. Neleus autem id rursus oraculum accepit:

Neleu, vide, ubi iniustorum Carum sit genus hominum.

Itaque assumtis iis, quos Achivi pepulerant, Jonibus, in Asiam duxit, Miletoque et Caria potitus, tres urbes condidit, ut (5) Aristides Rhetor compluribus cum historicis auctor est. Sunt tamen, qui dicant, Neleum Delphis responsum tulisse, ut ad aureos homines, filia indicante, adiret. Hinc Athenas profectum, filiam audisse, quae subductis vestibis cunnum percutiens, ad hunc modum alloquebatur.

Quere diligenter tuum florentem maritum, vel Athenis,

Vel Mileti, clademque Caribus instrue.

1379. Figulam.) Id est, figuli filiam Caïram.

Branchesiam.) Hoc est Caricam, a Branchio, qui Mileti oraculum extruxit. Caetero responsum accepit Neleus, ibi considerare, ubi a virgine glebam aqua maceratam acciperet. Itaque Miletum profectus, figuli cujusdam filiam rogavit, ut argillam ad sigillum imprimendum sibi daret. Quod quum libenti illa animo fecisset, Neleus, Mileto potitus, tres urbes condidit.

1383. Phthirorum montanum.) Nonnulli quidem ajunt, Phthirem Endymionis fuisse filium, a quo et locus et mons nomen adepti sunt. Aliis vero placet, Phthirem Cariae esse montem, sic dictum, quod φθειρας permultas habeat. Φθειρας autem dicuntur pinorum fructus, quae nimirum nuces pineae appellantur, quod φθειρών, seu pediculorum, similitudinem prae se ferant. Atque in illo monte pini permultae sunt.

(1) Teste Oppiano de Piscat. lib. 1. vers. 134-35. (2) In historia Macedonica, cujus quintum librum citat Athenaeus lib. 6. cap. 13. septimum lib. 4. cap. 19. et quintumdecimum Aristoph. Scholiasta in Nubes vers. 397. (3) Fragmentum, quod in negligentissima collectione desideratur. (4) Fragmentum, quod in diligentissima Valesii collectione occurrit pag. 774. nec non tom. 1. pag. 6. Edit. Dionis Hamburg. (5) Et hoc fragmentum, ni fallor.

1384. Primum-mercenarium Carium.) Primi siquidem Cares fuerunt mercenarii auxiliares, hoc est, qui pro mercede sua arma consociarunt.

1385-87. Quum puella petulca.) *Κατωπὶς* dicitur scortum. Videtur autem Nelei filia impudica fuisse, et ab aliquo ex Barbaris pudorem amisisse. Caeterum Neleo oraculum Miletī rursum consulente, ubi terrarum ponenda sibi esset urbs, respōsum tulit, a filia sua doctum iri. Profectus igitur, vidit illam, quae expassis petulanter femoribus aiebat: *Quis mecum coire vult?* Quod ubi audivit pater, intellecto oraculo, illic inhabitavit. Caeterum constructionis sequens ita habet: Quum Nelei filia, pudendum percutiens, sponsalia cavillabitur in Barbarorum lupanaribus, hoc est, in communibus illis apud Cares locis, in quibus scorta versantur. Lupanaria enim prius vocabantur.

1388. Dymantheo genere.) Dymantheum genus dicit Dore, a Dymante illorum rege: quorum in Cnidum deductae coloniae Hippotas Aletes dux fuit.

1389. Lacmonique, et Cytnaei.) Lacmon quidem, Perrhaebiae mons est, in quo Dorienses habitant. Cytnum autem, Dorica urbs. Atque ex utrisque, Lacmoniis nimirum Cytnaeisque, Dore significat.

Codri.) Omittit conjunctionem *et*, ut sit: *et Codri*. Athenienses autem intelligit, quos a Codro, Athenarum rege, sic vocat. Namque Athenienses etiam Heraclidarum coloniae fuerunt particeps.

1390-92. Thingrum.) Thinger, Icariae est oppidum: Satnium autem, mons. Peninsulam dicit illam Dotio vicinam, in qua Erysichthon habitavit. Curita denique, Cereris cognomen est.

1393-96. Omniformis.) Erysichthon

quidam Thessalus, Aethon alio nomine dictus, Triopae filius, nemus Cereris succidit. Quare, irata Ceres, effecit, ut ille, perpetuo esuriens, nunquam saturaretur. Huic filia fuit venefica, nomine Mestra, quam pater in omne animalis genus conversam divendens, quotidianum sibi victum comparabat. Illa interim, mutata rursus forma, fugiensque, ad patrem revertebatur; sicque ipse famem, qua torquebatur, depellebat. Ejus autem allegoria ita habet: Postquam pater Mestrae bona omnia dilapidasset, agrosque ad incitas redactus vendidisset, fame premebatur. Haec ejus filia scortans, et ab isto bovem, ab illo ovem, ab alio demum aliud quippiam accipiens, se patremque alebat: unde haec in fabulam cesserunt.

Aethonis extremitates.) Aethon propter esuriem, ut inquit (1) Hesiodus, vocabatur Erysichthon. *Πτερὰ* hīc loci extremitates valent.

1397-40. Phryx autem, sororis.) De Mida loquitur, qui multas Thraciae partes depopulatus est. Is ergo, inquit, sororis Cleopatrae sanguinem ulciscens, Europam, mortuorum imperatoris perinde et iudicis Minois nutricem, perditum ibit.

1401-08. Qui quondam gladio.) Id est: Qui quidem Midas, abscissis aliquando *ἀμφώδοντες*, nempe, mea sententia, cum ense auribus ex summis ansis, tempora decorabit. vel, ex reliquorum expositione: Qui quidem *ἀμφώδοντες*, sive asini, abscindens aures, tempora decorabit sua. Ajunt enim nonnulli, Midam asininas aures, quibus natura foedabatur, abscidisse. Alii autem auctores sunt, illum ob auditus acumen asininis auribus praeditum praedicari: Asinus enim acuti auditus, (2) Aristotele magistro, est. Sunt demum qui velint,

(1) In hīs, quae extant hodie hujus Poëtae, carminibus nec vola est, nec vestigium de eo. Vide omnino Spanhemium in Callimach. Hymn. in Cererem vers. 67. (2) Lib. 5. de Gener. Anim. cap. 2. etiam rationem reddit, quod videlicet longioribus auriculis praeditus sit, quae melius administrant, et motum minus excipientes, ad sensorium reddunt.

ideo ipsum ita dici, quod permultos exploratores haberet. At veritas haec est: Ajunt, duo esse in Phrygia colles, Asini Aures appellatos. Hos Midas cum occupasset, quique ibi grassabantur, praedones sustulisset, fabulati sunt, asininas illum aures habuisse.

Ex 1403. Muscis.) *δάπτειν* dicit muscam, a *δάπτω*, mordeo.

1409. Multas porro vicissim.) Multa, inquit, bella modo in Asia, interdum in Europa flagrabunt.

1410. Candaeus, vel Mamertus.) Martis utraque appellatio est.

1412. Epimethei genetrix.) Nempe Asia. Asiae enim et Japeti Prometheus et Epimetheus fuerunt liberi: qui quidem Epimetheus, postquam se malo obstrinxisset, ita prudens fuit, ut resipisceret.

1413. Persei.) A Perseo enim, Jovis et Danaë filio, Xerxes genus ducit.

1414-15. Cui mare quidem pervium.) Quum Xerxes bellum Atheniensibus inferebat, ut Graecos exterreret, Hellespontum quidem ita pontibus stravit, ut facile per ipsum tutoque posset commeari: Montem autem Athonem forans ac discindens, navigabilem reddidit, quemadmodum (1) Herodotus auctor est. Atque in praesentia quidem hujusmodi narratiunculas referam, ac reliquorum scholia expediam: postea vero, quum parva haec de Xerxe transegero omnia, cunctam ejus historiam fuse prosequar.

1416-20. At Laphriae aedes Mavortiae.) Minervae domicilium Attica est. Laphria autem et Mavortia Minerva dicta. Caeterum constructionis sequens ita habet: Minervae aedes cum ligneis muris combustae cum Apolline propter oraculum conquerentur, ac si ipse eas decipisset.

Ex 1419. Fatidicum incusabunt.) Xerxe exercitum in Graeciam ducente, hoc Atheniensibus oraculum datum fuit:

Juppiter e ligno muris Tritonida donat.

Quod quum Athenienses recte non intellexissent, murum in arce ligneum extruxerunt, quem Persae omnibus cum praesidiariis militibus concremarunt. Tum Themistocles, exercitus praetor, ita oraculum interpretatus est, ut pro ligneo muro naves intelligendae forent. Itaque persuasi Athenienses, ac triremes conscensi, Xerxem navali proelio devicerunt. Ea naumachia in Salamine commissae fuit.

Ex 1420. Plutonis servum.) Ajunt, sub tripode chaos magnum fuisse, unde oracula veluti ex Inferis ascendebant, quae Apollo proferebat.

1422. Duplicem librum.) Duplicem ajt, quoniam quercus duplicem corticem habet. Caeterum ab uno quercus fructu, omneis significavit: Veteres enim omnem arborem quercum appellabant.

1424. Omnis autem torrentum.) Hyperbolice inquit, omnes fluvios a Persarum multitudine exiccato iri: Nam solus Ilissus in Attica, quique Onochonus in Thessalia vocatur, exiccati fuerunt; quin et, ut (2) Herodotus adjicit, Maeander in Asia. *Ἀναυρος* autem proprie dicitur hiemalis torrens.

1426. Nubes.) *Κύφελλα* superiori loco pro auribus posuit: heic vero pro nubibus usurpat, eo quod *κῆφα*, leves eae sint. Caeterum sagittarum densitatem vult innuere.

1427-28. Cimmeriaque veluti.) Cimmerii, populi sunt in Oceano tenebris obvoluti. Hinc sensus: Sicuti Cimmeriorum caligo, lucem obumbrando, tenebras efficit; ita et sagittae a Persis jactae solem obducent.

1429-31. Locrensis autem qualis.) Xerxes, inquit, exterritus, in fugam se conjiciet, paullisper, tamquam Locrensis rosa, quae citius imbecillitatis ergo marcescit, vicens ac pollens.

1432-34. Turrin fagineam.) Heic navem intelligit: Consueverunt enim turres ligneas in navibus excitare. Caeterum mens loci ita habet: Xerxes paullisper, tam-

(1) Lib. 7. cap. 21. et 122. (2) Lib. 7. cap. 196.

quam Locrensis rosa , vicens armisque pollens , devictus in Salamine , fugam capesset , fugacemque renavigationem experietur , navem anxie sollicitateque perquirens , sicut reconditam atque obscuram latebram puella perquirat , quam ensifer inimicus persequatur . Sic igitur sententia , constructio autem ad hunc modum : *Αὐτίς* , postea , renavigantem fugam experietur Xerxes . Vel : *αὐθις* , iterum , prope perlustrans turrin fagineam , nempe navem ; sicque , tamquam puella aeneo territa ense (a communi sensu , circumspicit et quaerit) caecum ac salutare latibulum . Atque ita quidem haec . Nos interim , prout quae antea polliciti sumus , historiam de Xerxe latius enarrare exordiamur :

Hippias , Pisistrati filius , quum Athenis imperaret , solio sceptrisque paternis pulsus fuit . Itaque in Persidem profectus , Darium rogavit , ut Atheniensibus bellum inferret , et persuasit , sicut (1) Aristides tradit . (2) Herodotus vero auctor est , Aristagoram Milesium Atheniensibus persuasisse , ut Sardes et complures alias Dario subiectas urbes invaderent ac popularentur . Quod quum intellexisset Darius , de statu ac viribus Atheniensium edoctus , Mardonium cum ingenti navium ac peditatus vi in illos misit . At cum ad Athonem (3) naufragium fecisset , viginti hominum millibus amissis ; ipseque a Thracibus esset vulneratus , Darius illum quidem imperio exuit : insequenti autem anno legatos Athenas misit petitum (4) terram et aquam . Athenienses vero Persarum legatos vivos

in (5) puteum dejectos terra lapidibusque obruerunt ; ac quemdam Myn Samium , qui ipsis Persici regis literas interpretatus fuerat , secundum quosdam , interfecerunt ; ex aliquibus autem , ignominia affecerunt ; ut et Arithmium Zelitam , qui legatus a Dario missus , barbaricum sibi aurum attulerat . Cyrsilum ad haec , unum ex Senatoribus , lapidibus obrutum interemerunt , eo quod consulisset , ut Barbaro terram et aquam mitterent ; atque ejus uxorem uxores , liberos liberi Atheniensium eadem sorte affecerunt .

Ipsa Olympiadis septuagesimae primae anno Darius , postquam Mardonium praefectura amovisset , misit rursus in Atticam Datim et Artaphernem (6) patrualem suum cum sexcentarum navium classe , qui Naxum Eretriamque , Euboeae oppidum , occuparunt . Atque in Delo Datis trecentas thuris libras super Apollinis aram adolevit . His actis solventes , Marathonem appulerunt , ubi positis castris (secum ipsis erat et tyrannus Hippias : Miltiade et Stesileo Atheniensium ducibus , Callimacho et Cynaegiro tribunis militum , Plataeensibus denique mille auxiliariis) acie (7) superantur , et ad Darium revertuntur . Tum ille , audita clade , milites adversus Graeciam (8) conscribere . Tribus igitur integris annis tum classē instruxit , tum pedestres copias collegit . Quarto vero e vita excessit .

Dario vita functo , Xerxes regnum cum bello capessivit , Mardonio (9) suadente , dissuadente Artabano , ut illud prosequeretur . Caeterum erat totus ei exercitus tum inermis tum armati nu-

(1) Milesius ille historicus clarissimus , subinde ab auctoribus laudatus , in historia , quam de rebus Persicis conscripsisse constat ex Plutarcho , qui in Parallelis minoribus cap. 4. primum librum appellat : Stobaeo serm. 7. aliisque . Idem , quod ex eo refert Tzetzes , tangit et Aelius Aristides in Orat. 2. Platonica pro Quatuorviris cap. 278. ubi Scholiastes haec annotat : *Ἐκπεσὼν τῆς τυραννίδος ὁ Ἰππίας , μνησικακῶν ἦλθε πρὸς Δαρείον , καὶ ἐπεισεν αὐτὸν κατὰ τῆς Ἑλλάδος στρατεύσαι* , i. e. Quum regno excidisset Hippias , injuriae memor ad Darium se contulit , eique persuasit , uti adversus Graeciam arma sumeret . (2) Lib. 5. cap. 97-99. (3) Idem auctor lib. 6. cap. 44-45. (4) Herod. lib. 6. cap. 48. (5) Idem lib. 7. cap. 133. (6) Idem lib. 6. cap. 94. (7) Idem lib. 6. cap. 114. (8) Idem lib. 7. ab initio . (9) Idem ibidem cap. 5.

merus, (1) quingentae hominum myriades. Classis autem duorum millium ducentarum et sexaginta navium. Quadringenta demum talenta pro exercitûs commeatu. Decreta in Graeciam expeditione, innovare naturam voluit. Itaque Bubaris et quinquecubitalis Artachaeus multis cum myriadibus praemissi sunt, et suffossioni Atheo montis praepositi, quem discissum in mare dejecerunt. Alii ad hoc missi, Hellespontum ponte stratum eâ parte, quod Asperum litus dicitur, inter Sestum et Abydum. Paratum pontem quum undarum vis dissolvisset, (2) ducentas plagas Hellesponto inflixit, atque in ejus pelagus par compedum ferreorum demitti jussit, quasi vero mare, tamquam servum, vinculis coerceret. Tum duos alios pontes prioris loco extruere hoc modo: Transversas naves secundum profluentem firmarunt, mareque impleverunt. Supra naves funes quam maximos traxerunt utrinque terrae. Supra funes autem trabes straverunt clavis suffixas, eisque tellurem aggresserunt, frondibus myrrhae et lauri super humum sparsis. Postremo utrinque pontis aliae erant trabes, quae illum intercludebant, ne forte quis lapsus, in mare decideret. Ita igitur Hellespontus pontibus stratus fuit, excelsaque Xerxi lapidea sedes ibidem erecta, in quam postea, quum revertetur, consensus, exercitum spectavit.

Profectus Xerxes, Celaenas primum, Phrygiae urbem, pervenit, et a Pythio Lydo toto cum exercitu magnifice exceptus est: qui Darium antea platano arbustiva cum vite aurea donarat; ac tum Xerxi argenti duo millia talentorum, auriue quadragies centena millia nummum Daricorum, (3) aliquot millibus minus, pro munere obtulit. Quorum Xerxes nil accipiens, sed hospitis liberalitatem grato animo amplexus; quin

ei potius, quod in myriadibus deficiebat, supplens, ad Hellesponti partes per Phrygiam et Lydiam movit. In itinere pulcrum alicubi platanum intuitus, secundum (4) Herodotum propter ejus pulcritudinem deauravit: ex aliis vero, quod in meridie sub illa recubans, aestum vitasset. Iter ulterius pergente, portantibus equis exiccatus est Maeander, ut et Peneus postea in Thessalia, et Athenis Ilissus, alique fluvii. Ubi ad Hellespontum ventum est, (5) eclipsis solaris accidit, aliaque signa visa sunt; tamen novem diebus totidemque noctibus exercitus pontes sine intermissione trajecit, denique ipse Xerxes in curru vectus.

Quum in Atticam devenisset, istud Atheniensibus oraculum redditum fuit:

Juppiter e ligno muris Tritonida donat,

Qui soli invicti tibi sint natisque saluti.

Tu vero adventum peditumque equitumque quietus,

Terrestresque acies ne praestolare: sed hosti

Terga dato, vel si tibi fors erit obvius usquam.

Atque hujusmodi (6) alia. Id igitur cum audissent Athenienses, mulieribus cum pueris senibusque Troezenae collocatis, extructos muros ligneos in Athenarum arce cum aliquorum praesidio collocarunt, quos postea Persae una cum muris exusserunt. Caeterum in Salamine Athenienses classem habebant, ducentis et septuaginta una navibus constantem partim ex suis, partim ex foederatis: ubi deinde Barbaros navali praelio devicerunt. Xerxes autem in Aegaleo monte, e regione Salaminae sito, in throno magnifice (7) sedebat, naumachiam inspiciebat. Persis ea pugna superatis, pedestribus copiis decerni jussit; ac tum vero sol ex sagittarum Persicarum emissio-

(1) Aliter Herodotus lib. 7. cap. 60., et 184. (2) Trecentas idem lib. 7. cap. 35. (3) Septem Herod. lib. 7. cap. 28. (4) Idem ibid. cap. 31. (5) Idem auct. ibidem cap. 17. (6) Quae apud Herod. occurrunt lib. 7. cap. 141. (7) Herodot. lib. 8. cap. 90.

ne obnubilatus fuit . Quod quum quidam ex Graecis ducibus animadvertisset, ad milites conversus, *O viri*, inquit, *prandium sumite, apud Plutonem coenam exacta pugna sumturi. Confidite: neque enim sub aestu solis, verum sub sagittarum umbra pugnabimus*. Xerxe toto cum exercitu accedente, Leonides Spartanus cum trecentis Thermopylarum angustias occupavit; eique resistens, praeter multos, duos etiam Xerxis fratres obtruncavit. Ac generose pugnando eo est reluctatus, ut Xerxes ipse equo descendere, et pedes dimicare coactus fuerit. Tandem ipso Leonide una cum trecentis suis conculcato, eorum tentoria percurrerunt; atque illius caput vallo affixum sustulerunt.

Postremo Xerxes, quum se ab Atheniensibus Lacædaemoniisque foederatis profligatum videret; quin et inaudiret, Graecos fore pontem dissoluturos, Mardonio in acie relicto, ipse cum exercitûs parte concessit, cujus plerumque in itinere frigore et fame periit. Deinde sub Strymone Phoeniciam navem conscendens, et foedissimam in tempestatem incidens, adeo ut complures e navi in salum salutis ergo desilirent; vix tandem in patriam infortunatus reversus est. Caeterum Mardonium et qui cum illo erant Persas Athenienses obtruncarunt; itemque Masistium, squamoso ex auro thorace insignitum: cujus gratia caesi grave praelium commissum fuit. Atque ita quidem haec habent. Xerxes autem, antequam in patriam revertetur, Sardes post acceptam cladem profectus, Masistidis uxoris amore captus est: quicum congressus, ita se oblectasse fassus est qui totam Persiam perdiderat, ac si victoriam reportasset;

quod et omneis victi facere consuerunt. Tandem in patriam reversus, luctum suum declaravit.

1437. Vehementibus exordiis.) *Δειναίων ἀρχαίς*, id est, (1) asperis oris, nimirum maris, ab aquarum ἀρχαίς, initiis, dictis.

1438. Alii autem in dorsis.) Id est, in campis, a boum aratione, sive ab arata a bobus terra.

1439-40. Donec bellicosus.) Donec videlicet Macedo Alexander, superveniens, bellum sedaverit, occupato imperio. Olympias enim, Alexandri mater, ab Achillide Pyrrho et Priamide Heleno oriunda erat, ut (2) Theopompus et (3) Pyrrander auctores sunt. Ac Pyrrhus quidem ab Aeaco, Helenus autem a Dardano, genus ducebant.

1441. Thesprotius.) Quod Epirotica esset ejus mater.

Chalastreaus.) Etiam *Chaladraeus* legitur: etenim progressus, *Chaladraeo lupo*, inquit. Caeterum Chalastra, vel Chaladra, urbs et palus Macedoniae est, a qua totam Macedoniam appellat.

1442. Labantemque consanguineorum.) Id est Persarum, quatenus ambo, Xerxes et Alexander, ex Perseo originem ducebant: Persei namque Alcaeus, Electryon, et Sthenelus fuerunt liberi. Electryonis Alcmena. Alcmenes Hercules. Atque Alexander ab Hercule et Neoptolemo originem trahebat: Persae autem a Perseo.

1443-45. Argivorum principes.) Sic, aut, *Ἀργείων πρόμυς*, *Actaeorum proceres*, lectio est. Caeterum Argivi et Actaei dicuntur Athenienses, quorum nonnulli in Persiam migrarunt cum Medea. Heic igitur Athenienses propter coloniam vocat Persas, et, *Coget*, inquit,

(1) Minime placet interpretatio haec, ideoque eam non sequimur. (2) Nobilis ille historicus Chius, Isocratis discipulus; in Philippicis, puto, historiis, quas libris 58. conscripsisse complures auctores testantur, praesertim Diodorus Siculus lib. 16. pag. 511. Vide Photium Bib. Cod. 176. (3) Forsitan in Peloponnesiacis, cujus operis e quarto libro narratiunculam promit Plutarchus in Parallelis minoribus cap. 37. pag. 315. a. Edit. Francof. et Paris.

Persarum ducēs exterritos sibi adulari , subiicere se , sceptrumque praebere cum imperii summa .

1446. Cum quo quidem post sextam generationem consanguineorum .) Frater , inquit , meus post sextam generationem , hoc est , longo post tempore , eorum cognatus et amicus existimabitur . Sermo autem de Tarquinio , Romanorum rege , est : Is enim a Romulo , ut qui ante nos Lycophronem sunt interpretati nugantur , sextus fuit . Nos vero primum novimus Romulum , postea Numam , tertium Tullum Hostilium , quartum Ancum Marciū , quintum Tarquinium Priscum , sextum Servium Tullium , septimum Tarquinium Superbum , deinde Brutum aliosque . Illi contra sic censent : Primus Romulus , postea Pompejus Lius , tertius Hostinius Apys , quartus Marcus Carpinus , quintus Priscus Horpinus , sextus Tarquinius Tullius (quisque enim ipsorum duobus ac pluribus utebatur nominibus .) Ergo , inquit , sextus a Romulo Tarquinius fuit . Adjiciunt ad haec , Romulum Aeneae filium fuisse ; ideoque sextum Cassandrea cognatum illum arbitrantur : sed perperam . Nos autem , undecimum vel duodecimum ab Aenea Romulum noscentes , non perinde ut ipsi , loci mentem exponimus ; sed ita , ut dicat Cassandra , post senas ab Alexandro Macedone generationes suum cognatum Tarquinium cum alio quodam Alexandro Macedone pugnaturum fore : Nam Romani et Macedones multum terra marique confligere . Tandem contigit , ut Romanus imperator vivus a Macedonibus captus ; et

contra Macedonum dux , postremus ille Alexander prioris cognatus , ab Romanis interfectus , et corpus ejus occupatum , permutatio fieret , mortuum Romanis , vivum Macedonibus imperatorem , reddentibus ; sicque bella composita sunt .

Aliter : Post sextam generationem Tarquinius , impetu in Alexandri exercitum facto , a prima ad sextam usque horam solus adversus omnes hostiles copias pugnavit . Quod cum vidisset Alexander , admiratione captus , amicitiam cum illo junxit , multamque ei praedam propter virtutem suam largitus est .

1452. Ad napas horridas .) *Νάπαι* maritima saxa sunt , in quae scilicet litorea fluctus illiduntur . *Δυσπλήτιδες* autem , quae difficulter pulsantur . Quod si legas *δασπλήτιδες* , tum horrida asperaque .

1454. Lepsieus .) Qui terribilia ac tecta loquitur , metaphora *ἀπὸ τῆς λέπης* , a tunica , ducta .

1456. Et oraculorum vaticinam .) A communi sensu intelligitur illud : *Inficiens falsis rumoribus sermones , veracemque addivinandi scientiam* . Promulgarat enim Apollo , Cassandram non esse vatem ; sed insanam temere loqui .

1457. Lectis privatus .) Diximus ab initio .

1460. Fatidicam hirundinem .) Sese Cassandra hirundinem et Sirenem vocat , eo quod futura praecinat ; vel propter sermonis suavitatem : quoniam Sirenes illices erant . *Φοιβόληπτον* , fatidicam significat .

1463. Sirenis ingemuit .) Id est , (1) illecebrosam et suave , sicut decan-

(1) Quis cordatus interpretationem hanc non exhibebit ? Quid enim ad Cassandram flentem , atque imo corde suspiria trahentem , Sirenis dulcis et laetus cantus ? Quid contra ad Sirenes lacrymae et suspiria ? Nec porro spectanda quorundam opinio est , agentium , poetam hinc loqui de nescio qua Sirenis se in mare praecipitantis cantione : quum , praeter alia , clare patet , illa verba : *λοίσθιον μέλος* non ad τὸ Σειρήνος pertinere , sed ad Cassandram , hoc est , postremo luctuosae suae cantilenae alta suspiria , dum se intus recipiebat , imo corde ducendo , lugubrem crabronis sirenis sonitum imitantem . Vox igitur *σειρήν* duplicem et plane sibi oppositam significationem habet . Principaliter et praecipue unam ex poetis illis tribus virginibus notat , de quibus nihil tritius in Mythologia : secundo et minus usitate , quoddam crabronum saevum et infestum genus , mali omnino ominis , *ἀμυδρόν τι* , ut inquit Eustathius ad Odys. φ. pag. 767. E.R.

tatae Sirenes . Est autem et parvum ani- Baccha , vel prophetissa , quae scilicet
mal api simile , quod siren appellatur . Apollinem in vaticinando μιμῖται , imi-
1464. Clari Mimalon .) Mimalon est tatur . Clarus autem , mons est et op-

κλαυθυρίζον . unde in proverbium cessit : Σειρὴν μὲν φίλον ἀγγέλλει . ξείνον δὲ
μέλισσα . Vide Eras. Chil. 2. Cent. 8. n. 5. Apum generi accensent nonnulli , ut
Helianus Hist. anim. lib. 5. cap. 42. Suidas , et Hesychius . Tzetzia autem ipse
hic et antea in vers. 653. non de apum genere , verum apibus similem esse si-
renen scribit ; sed longe melius atque accuratius Aristot. Hist. Anim. lib. 9.
cap. 40. init. tradens , sirenem fucorum genus quoddam esse solitarium , ac du-
plicis formae , majoris nempe et minoris : minorem esse fuscum , nigrum et
varium majorem : μονοδικὰ δὲ (de fucorum genere loquitur) τρία , σειρὴν ὁ μι-
κρόν , φαίδν . ἄλλος σειρὴν μέζων , ὁ μέλας καὶ πικρίλος . Aristoteli assentitur
et Plinius , licet non adeo accurate , qui lib. 11. cap. 16. de apibus verba fa-
ciens , ait sirenes et cephenes esse quod fucos Latine vocant . Sacri Interpretes ,
ac praesertim septuaginta Seniores , non aliter , atque hac altera notione , quid-
quid garriant Expositores , saepe vocem usurparunt , sed quantum apparet , haud
bene crabronem illum cognovere , ut qui non modo dissenserint inter se in in-
terpretando , sed ab Hebraicis , quas expresserunt , vocibus mire aberrarunt .
Ubi enim Hebraica veritas habet נַחֲשׁ נָחָשׁ et נָחִי . LXX quidem indiscriminim
reddidere σειρῆνες . ceteri autem , ut mox videbimus , modo σειρῆνες , modo
σπασθοκάμηλοι . At נַחֲשׁ Hebraeis genus avis proprie est deserta incolentis , cujus
vox est ululatus , unde ulula Latinis dicta : נָחִי vero , vel נָחִי serpens est ma-
gnus , aut draco , terrestris sit ille seu marinus , ut et apud Arabes تنين . Ver-
sio Arabica antiqua , quae ex LXX. concinnata audit , si excipias locum Job mox
citandum , quoties laudati Seniores utrumque Hebraicum vocabulum reddidere
σειρῆνες , ipsa constanter habet بنات اوى . sed Arabis اوى est animal quoddam
ex cane et vulpe genitum , hylax Graecis et Latinis dictum . Versio autem re-
cens ex Hebraico , Syriaco , et Graeco , ut dicitur , elaborata , pro Hebraicis
et Syriacis vocibus , et pro Graeca τῶν σειρήνων , habet خیالات , quod est phan-
tasmata seu spectra , ad imitationem , puto , quorundam expositorum , e. g.
S. Basilius non semel : ὁ μὲν ἔξωθεν λόγος σειρῆνας παραδέδωκεν γυναικᾶς τινὰς
μελωδίσσας . ἐνταῦθα δὲ δαιμόνων ἔοικεν ὄνομα εἶναι . Suidas in v. αἱ δὲ παρὰ τῷ Ἡσαΐᾳ
εἰρημέναι σειρῆνες , δαίμονές τινές εἰσιν , ἅττω χρηματιζόμεναι ἐπ' ἐρημίᾳ πόλεως ,
ἥτις χόλω θεῶν γίνεταί . S. Hieron. in cap. 13. Isai. „ Syrenes autem נָחִי vocan-
tur , quas nos aut daemones , aut monstra quaedam interpretati sumus „ . Cae-
terum S. Scripturae loca , quae per sirenes expresserunt Interpretes , haec sunt :
Job cap. 30. 29. pro Hebraico נָחִי LXX. perperam reddidere σειρήνων . bene
Targum נָחִי . non admodum accurate Arab. اولاد الواحوش . accurate S. Hieron. dra-
conum . Isai. cap. 13. 21. pro Hebraico נַחֲשׁ נָחָשׁ . i. e. filiae ululae . LXX. parum
recte reddidere σειρῆνες . ita et Targum נַחֲשׁ נָחָשׁ . i. e. filiae struthionum : male
Arab. بنات اوى . nec diligenter S. Hieron. struthiones , qui tamen mox in inseq.
vers. ubi Heb. habet נָחִי . et optime Targum נָחִי , ipse cum Aquila , Symma-
cho , Theodot. et Procopio exponit sirenes . In eodem cap. 34. 13. pro Hebr.
נָחִי . LXX. perperam reddidere σειρήνων . bene Targum נָחִי . non admodum ac-
curate Arab. بنات اوى . accurate S. Hier. draconum . In eod. cap. 43. 20. pro
Heb. נָחִי . LXX. Aquila et Symmachus perperam reddidere σειρῆνες . bene Chald.
נָחִי . non admodum accurate Arab. بنات اوى . accurate S. Hieron. dracones .

pidum Asiae circa Colophonem, a quo Clarius Apollo dictus est.

Vel Melancraerae interpres.) μελαγκραφης is est, qui μελάγει τὴν κραῖραν, *caput obscurat*, hoc est, mentem ac rationis sedem tetricis sermonibus turbat. Caeterum Melancraera dicta est Sibylla παρὰ τὸ μελάγειν τὴν φράσιν, seu ab *obnubilando locutionem* oraculaque. Κόπις autem est rhetor, παρὰ τὸ κόπτειν τὰς λόγους, *ab obtundendis orationibus*, κόπις et κόπις: vel peritus, versutus.

1465. Nesûs filiae.) Nesûs filia Sibylla est.

Sphiceum monstrum.) Id est, Sphinx. Incolebat Sphinx quemdam Thebanum montem, qui ab ipsa Sphiceus

vocatus est. Caeterum poëta Cassandram comparat tum Bacchae Clariae, tum Sibyllae interpreti, tum denique Sphingi, eo quod, ut inquit (1) Euripides, intricate obscureque loquatur.

1467. Caeterum ego oblique.) Λοξόν, hoc est, aenigmatice, obscure: unde Loxias dictus Apollo, vel ab λοξήν ἴαν, *ambagiosam* vocem edendo (obliqua enim obscuraque fundebat oracula) vel ab λοξῶς ἰέναι, *oblique* eundo: Nam idem cum sole est, qui oblique per Zodiacum circulum versatur,

Immotus ut sic lationis impetus

Decursibus promatur adversis sibi.

ut (2) Pisides cecinit. Quod reliquum

Mich. cap. 1. 8. pro Hebr. שִׁרְיוֹן . LXX. parum recte reddidere θυγατέρων σειρήνων . ita et Chald. שִׁרְיוֹן ut supra, male Arab. بنات أوى . nec diligenter S. Hieron. *struthionum*. Jerem. cap. 10. 22. Hebr. שִׁרְיוֹן Symmachus male reddidit σειρήνων . perperam LXX. σφρῶν . optime Targum שִׁרְיוֹן . et S. Hieron. *draconum*. Deinde Thren. cap. 4. 3. plur. Hebr. שִׁרְיוֹן i. e. *ululae*, parum recte reddidit σειρήνες . sic et LXX. σφρῶν in singul. ac S. Hieron. *struthio*. Tandem Malach. cap. 1. 3. Hebr. שִׁרְיוֹן Aquila perperam interpretatus est σειρήνας . LXX. longe aliter δώματα, *domos*: allusive Chald. שִׁרְיוֹן, *devastationem, desolationem*.

Caeterum ego vehementer suspicor, sacros Interpretes, quotquot in Antiquo Foedere vocem σειρήν usurparunt, crabronem hunc non cognovisse. Noverunt quidem, ut palam est, duplicem vocis significationem, sed relicta priori et vulgata nimis, putarunt esse τὴν σειρήνα in secunda et minus usitata animal quoddam aut quadrupes, aut volatile lugubre et ominosum, tetram et luctuosam per noctem emittens vocem, atque in dirutis desolatisque urbibus versans; et quidem Scholiasta Graecus in vers. 13. cap. 34. Isai. sic exponit: σειρήνας καλεῖ τὰ ἐν νυκτὶ θρηνῶδη φωνὴν ἰέντα τῶν πτηνῶν, *μονοναχὶ κατολολύζοντα, οἷον ἡ γλαῦξ, καὶ τὰ ἐοικότα*. Quod autem supra modum miror, est, quod Bochartus tam egregie hallucinatus sit; et sic mirabundus, humanam defleo imbecillitatem (de Trombio non adeo sollicitus sum, scribente in suis Concordan. σειρήν *monstri marini genus, quod, uti fabulantur, suavitate cantus tamquam seipā catena attrahit, et in naufragium pellicit*. Heb. שִׁרְיוֹן .) Bochartus enim ille, qui principalium idiomatum Orientalium notitia instructus, et omni scientiarum genere bene excultus, ignorans hanc alteram vocis σειρήν significationem, nec aliam, quam vulgatam apud Poëtas, habere vocem ratus, haud leviter invehitur in LXX. seniores, quod in lugubribus nominibus σειρήνας interpretati sint, ita infeliciter concludens cap. 8. lib. 4. Hieroz. sui, „ *Sed sive thoes, sive feles intellexeris, quid illorum dirī clamores et inconditi cum dulci Sirenium modulamine commune habeant, nihil video* „. Infelix homo docte, audistine sirenem esse et parvum animal de crabronum genere, lugubriter quid resonans in desolatis dirutisque civitatibus domibusve? Sed hactenus, et per transennam haec dicta sunt.

(1) In Hecubā vers. 123, et 676-77. (2) Georgius ille, Constantinopolitanae

est, *τρέχιν* nuncium appellat, *παρά τὸ* *τρέχειν*, *ab excurrendo*. Sunt tamen qui proprium nomen hoc esse putent, illius nimirum, qui istaec omnia renuntiat, quemadmodum in Commentariorum initio locuti fuimus.

Ecclesiae diaconus et Referendarius Phocæe atque Heraclii temporibus, ut Suidas, et Nicephorus lib. 18. Hist. Eccles. cap. 48. auctores sunt; in Poëmate illo, quod de Mundi Opificio tribus millibus versibus condidit (ex quibus soli supersunt versus 1879.) vers. 219-20.

FINIS.

Tamquam a Libro Lycophronis, ab Isaacio Tzetzæ explicato, tetrastichon Incerti Auctoris.

Liber ille ego sum poëtae Lycophronis atri,
Qui hactenus, visu cassis instructus oculis, caecutivi:
Nunc vero clare videntem me Mercurii reddidit arte
Tzetzes Isaacius, sinuosis ambagibus expeditis.

CECI, sive TZETZIS.

Injucundos sermones, multa passus, profers
Historiae-ignarus, barbaris ad hoc usus verbis,
Γωλειοῖς, *lustris*, *γρῶναις*, *cavis*, *ἄσσοις*, *funibus*, et *τυκίσμασι*, *structuris*,
Cum *ὀρθάγῃ*, *hospite*, *κρίμνοις*, *pulte*, et *λυκοφίᾳ*, *latibulo*;
Solum tironibus negotium facessens, stulte Lycophron:
Neque enim aliud tua sunt, quàm inanes nugis onustae orationes.

EJUSDEM.

Lycophroneam hanc barbara strepentem voce,
Et incerta furentem Clio Calliopeiam Baccham
Quum ego Tzetzes Isaacius raptim explanaverim,
Omnipotenti regi sublimem hymnum me debere fateor.

INDEX GEOGRAPHICUS

A

Abae 1074.
 Abantia, Epiri urbs. 1043.
 Abasges 174.
 Abdera 440.
 Acamas, mons. 495.
 Acarnania 653. 671.
 Achelaus, omnium fluminum
 lenissimus. 671.
 Acheron, Heracleae flu. 695.
 Acherusia 90. 695.
 Actaeus, Scythiae mons. 1334.
 Adiabene 704.
 Adria 852.
 Aea 1024.
 Aeus, fluvius. 1011.
 Aeetes, Italiae palus. 1274.
 Aegae, Achajae urbs. 135.
 Agaeum mare 135. 402.
 Aegialia 177.
 Aegina 175. 176.
 Aegonea, Meli urbs. 903.
 Aenos 1232.
 Aesarus, Crotonis flu. 911.
 Agylla, Tyrreniae urbs. 1241.
 1355.
 Alba Longa 1232.
 Albanus mons *ibidem*.
 Alejus, Lyciae campus. 17.
 Almonia, Macedoniae urbs.
 1238.
 Alpes 1361.
 Alpheus amnis 651. 1050.
 Althaenus fluvius. 1050.
 Amanus mons 1374.
 Ambracia 653. 671.
 Amphipolis 417.
 Amphissa 1074.
 Amphrysus, Magnesiae flu-
 vius. 900.
 Anaurus fluvius 175.
 Andrus 365.
 Anemorea, Phocidis urbs.
 1073.
 Anthedon, Boeotiae urbs 754.
 Anthemus 651.
 Antissa, Lesbi urbs. 1098.

Aornos 704.

Aphidnae, Athenarum vi-
 cus. 143.

Apia 156. 177.

Apollonia, Epiri urbs. 877.
 911. 1034.

Aptera, Cretae urbs. 653.

Arcadia 174. 706.

Argos Amphiloichicum 440.

Argyrippa 592.

Argyrium, Siciliae oppi-
 dum 1017.

Arimi montes 1354.

Arne 644.

Ascanius lacus 1353.

Asphaltites 704.

Asteria 401.

Athamania 22.

Ate, Phrygiae mons. 29.

Atho, Macedoniae mons. 1263.

Ausigda, Africae urbs. 885.

Ausonia 44.

B

Baetes, Gaditanus flu. 649.

Bajae 694.

Bephyrus, Macedoniae flu.
 274.

Biblus, Phoeniciae urbs. 829.

Bitynia 1305.

Boagrius, Locridis fluvius 1146.

Boeum, Doridis oppidum 980.

Bombylia, Boeotiae urbs 786.

Bosphorus 1285.

Bura 72. 589.

Byzantium 1285.

C

Cajcus, Mysiae fluvius. 206.

Calydnae, insulae. 25. 347.

Calydon 50.

Camerus 923.

Canabus, mons. 630.

Canastra 526.

Caphareus 373. 384.

Caria 1378.

Caricus, Laconiae fluvius. 149.

Carius, Cypri locus. 448.

Carne, Phoeniciae urbs.
 1291.

Carpathus, Rhodi urbs. 924.

Carphaeum 980.

Castanaea, Magnesiae et Thes-
 saliae urbs. 907.

Catanea 688.

Caucasus 826.

Celtrus, palus 189.

Canacum, Euboeae promon-
 torium. 50.

Cephalenia 791.

Ceraunii montes. 175. 1011.
 1017.

Cercaphus 424.

Cerne, Oceani insula 16. 18.
 1084.Chaladrus, Macedoniae urbs.
 1342.Chalastra, Macedoniae pari-
 ter urbs 1441.

Charybdis 45.

Chrysopolis 183. 417.

Cilicia 177.

Cimpsus, Lydiae vicus. 1352.

Cinyphus, Africae flu. 881.

Circaeum, Italiae mons. 1276.

Ciris, Italiae flu. 946.

Cissus, mons. 1237.

Clarus, mons et oppidum
 Asiae. 1464.

Clete 995.

Corcyra 762.

Corinthus 174.

Cos 644.

Crathis, Italiae fluvius. 1021.

Crimissa 911.

Crimissus 471.

Crissa, Phocidis urbs. 1070.

Crissaeus sinus 208.

Cromna 522.

Croton 856-57. 1006.

Ctesiphon 704.

Cuma, Italiae mons. 697.

Cybella, Phrygiae urbs. 1170.

Cydnus, fluvius 1050.

- Cylistarnus , Italiae fluvius . 930. 946.
 Cyphus, Thessaliae urbs . 897.
 Cyprus 447.
 Cytaea , Colchidis urbs . 174.
 1312.
 Cytinum , vel Cytinium , Doridis urbs . 980. 1389.

D

- Damaleus 186. 1286.
 Damascus 688.
 Danubius , aliter Ister . 74.
 Dardania 29.
 Dardanus , urbs . 1128.
 Daunia , sive Calabria . 433.
 Delphi 208.
 Delus 401.
 Diacria 375.
 Dicte , Cretae mons . 1300.
 Diomedea insula 603.
 Diomedeus campus . *ib.*
 Dizerus , fluvius . 1026.
 Dolonci 532.
 Dotion , Olympi prom . 410.
 1390.
 Drauce, Cretae oppidum . 1304.
 Drepanum 762. 869.
 Dromus Achilleus . 192.
 Dryope , Doridis urbs . 980.
 Dura , Trachinae fluvius . 914.
 Dyma , Achajae urbs . 590.

E

- Echinus, Thessaliae urbs . 904.
 Elasson 906.
 Elis 41. 159. 858.
 Elorus , Siciliae fluvius . 1033.
 1184.
 Entella , Siciliae urbs . 953.
 Eon , aliter Chrysopolis et Amphipolis . 417.
 Epirus 1027.
 Eressus , Lesbi urbs . 1098.
 Eretria , Euboeae oppidum .
 1432.
 Erineus, Doridis urbs . 741. 980.
 Eris , Scythiae flum . 1333.
 Erythea , Oceani insula . 651.
 Eryx , Siciliae urbs . 953.
 Euboea 175. 373. 1034.
 Euripus 183. 1034.

- Eurota , fluvius . 88.
 Euryampus 900.
 Euxinus Pontus 186. 1286.

F

- Fagius , mons . 16.

G

- Gallia 516.
 Gargarum , Idae Trojanae promontorium . 24.
 Geraestus 156.
 Glanis 718.
 Gnossus , Cretae oppidum
 1214.
 Golgi 589.
 Gonusa 870. 906.
 Gortyna , Cretae urbs . 1214.
 Gortynaena , Tyrrheniae urbs .
 806.
 Gygaeus lacus 1353.
 Gythion, Laconiae promont . 98.

H

- Hadrias . 648.
 Helice 72.
 Hellespontus 1285.
 Helorus , Siciliae fluv . 1184.
 Heraclea 695.
 Hiericus 704.
 Hipponium, Italiae urbs . 1069.
 Hypsarnus 647.

I

- Ialysus , Rhodi urbs . 923.
 Iapygia 603.
 Iberia 516.
 Ida , Cretae mons . 1300.
 Trojanus mons . 24.
 Ilissus , Atticae fluv . 1424.
 Inopus fluvius 570.
 Ioppe , Palaestinae urbs . 836.
 Iordanis 704.
 Irus , Thessaliae urbs . 905.
 Is , Italiae fluvius . 724.
 Ismenus , Thebanus fluvius .
 1211.
 Issa , alias Lesbos aut Mitylene . 220.
 Ister , aliter Danubius . 74.
 1361.

L

- Lacinium , Crotonis promont .
 856. 1006.
 Lacmon , Perrhaebiae mons .
 1389.
 Ladon , Arcadiae fluvius . 6.
 1038.
 Laetrina , Elidis urbs . 52. 54.
 Lagmus , Scythiae fluvius .
 1333.
 Lametus , Thessaliae fluvius .
 1085.
 Lampetes , Italiae promont .
 1068.
 Langaria , Italiae urbs . 930.
 Laris , Italiae fluvius . 725.
 Larissa 177. 1146.
 Larymna, Thessaliae oppidum .
 1146.
 Las , Lacedaemonis urbs . 95.
 Laura , Crotonis urbs . 1006.
 Lavinium 1232.
 Lebadea , Boeotiae urbs . 153.
 Lectum , Idae Trojanae promont . 24.
 Lemnus 224.
 Leontarne 645.
 Lepetymnus, Methymnae mons .
 1098.
 Lethaeon , Italiae mons . 703.
 708.
 Leuce , Euxini insula . 186.
 188.
 Leutarnia , Italiae urbs . 978.
 Libethra 410.
 Libethrus , Macedoniae mons .
 275.
 Lilaia , Phocidis urbs . 1073.
 Lilaeum , Doridis urbs . 980.
 Lilybaeum , Siciliae promontorium 1181.
 Lindus , Rhodi urbs . 923.
 Linum , Italiae prom . 994.
 Locris 1146.
 Longurus , Siciliae palus . 868.
 Lycormas, Aetoliae fluv . 1011.
 Lycostomium , Thess . campus . 901.
 Lydia 158. 177.
 Lynceus , Italiae fluv . 1240.

M

- Macalla , Italiae urbs . 927.

Maeander, Asiae fluv. 1424.
 Maeotis 887. 1290.
 Magnesia 175.
 Malea, Peloponnesi promontorium 94.
 Marathon 1432.
 Mare Ionium 630.
 Media 175. 838.
 Megarsus 440. 444.
 Melantium, mons. 1374.
 Melita insula 1027.
 Membles, Italiae fluvius. 1083.
 Memphis, Aegypti urbs. 1294.
 Mesapia 603.
 Mesopotamia 704.
 Messana 45. 648.
 Messene 175.
 Methymna 1098.
 Miletus 467. 1379.
 Misenus mons 737.
 Mitylene 1098.
 Moabe, Thebanus locus. 7.
 Molossia 426.
 Mycenae 183. 838. 932.
 Myconus 365.
 Myrina 243.
 Myrtoum mare 156.

N

Navaethus, Italiae fluvius. 921.
 Naxus 1432.
 Nedon 374.
 Neptunius mons. 722.
 Neritus 768.
 Nicopolis 653. 671.
 Ninus 704.
 Nonacria, Arcadiae urbs. 680.

O

Ocalea, Boeotiae urbs. 50.
 Ocinarus 729. 1008.
 Oechalia 50.
 Oenotria 912.
 Olenus, Achajae urbs. 590.
 Olosson 906.
 Olympus 42.
 Oncae, Arcadiae urbs. 1225.
 Onochonus, Thessaliae fluvius. 1424.
 Opheltis 373.
 Ophrynus, Trojanus locus. 1208.

Orchomenus 874.
 Orontes 697.
 Orthosius, Arcadiae mons. 1331.
 Ortygia 401.
 Ossa 697.
 Ostrima, Trojani montes. 94.
 Othronus 1027.

P

Pachynus, Siciliae promontorium. 1027. 1030. 1181.
 Pactulus, Lydiae fluvius. 272. 1352.
 Palauthra 899.
 Pallene 63. 1161.
 Paphlagonia 522.
 Parnassus 208.
 Parthenius, mons. 206.
 Pelasgia 156. 177.
 Pelion, Thessal. mons. 178.
 Pelorus, Siciliae promont. 712. 1181.
 Pencus, Thessal. fluv. 651. 1343.
 Pergamum, Trojanae Idae prom. 24.
 Perge, Tyrreniae mons. 805.
 Perrhaeoea 906.
 Pesinus, Phrigiae oppidum. 355.
 Phaeacia 630.
 Phalacra, Idae prom. 24.
 Phalanus 906.
 Pharsalia 177. 1263.
 Pharsalus 175.
 Phasis, Colchidis fluv. 886.
 Pherae 552. 1180.
 Phlegrae, Macedoniae urbs. 63.
 Phocis 207. 1073.
 Phoenicia 1206.
 Phorce, Italiae palus. 1275.
 Phrygia 177.
 Phthia 175.
 Plithir, Cariae mons. 1383.
 Phylae, Aegypti urbs. 212.
 Phylamos 592.
 Pimplea 275.
 Pisa 156.
 Pisae, Tyrreniae oppidum. 1241.

Pithecusae 688. 1356.
 Pleuron, Peloponnesi urbs. 143.
 Plynus, Libyae urbs. 149.
 Poemandria, Boeotiae oppidum. 326.
 Polae, Italiae urbs. 1011. 1022.
 Priapus 29.
 Pylus 39.
 Pyranus, fluv. 440.
 Pyrenaeus mons 516.
 Pyrrha, Lesbi urbs. 1098.
 Pytho 208.

R

Rhaecelus, Macedon. urbs. 1236.
 Rhegium 45. 738.
 Rhenus 1361.
 Rhithymna, Cretae urbs. 76.
 Rhoetium. 1161.
 Rhyndacus, Mysiae fluvius. 1364.

S

Saeus, Aegypti urbs. 111.
 Salamina 110. 175.
 Salentia 603.
 Salmydesus 186.
 Samothrace 29.
 Sarapia, Phoeniciae urbs. 1299.
 Sardes 272.
 Sardo 796.
 Satnium, Icariae mons. 1390.
 Satrachus 448.
 Saum, Thraciae mons. 77.
 Scandea, Cytherorum urbs. 108.
 Schoenus 107.
 Scolus 646.
 Scylla 45.
 Scyrus 183. 185. 1324.
 Scythia 886.
 Segesta, Siciliae urbs. 968.
 Seriphus, insula. 838.
 Sicania 951.
 Sidon, Phoeniciae urbs. 1299.
 Sigaeum pelagos. 21.
 Sinope 647.
 Sinus Illyricus 175.

Sirenusae 712.
 Siris 856. 978.
 Sminthium 1302.
 Spercheus, Thessaliae fluvius.
 1146.
 Spheceus, Thebanus mons.
 1465.
 Strymon, Thraciae fluvius.
 417.
 Syria 704.
 Syrtes 648.

T

Taenarus 90. 1106.
 Tanagra 645.
 Tanais 886. 1288.
 Taphiae 932.
 Tarsus 653.
 Tartessus 643.
 Telamus, Scythiae fluvius. 1333.
 Telphusa 1040.

Temesa 854. 1068.
 Temmicia, Boeotiae urbs, et
 mons. 786.
 Temmicus, mons. 644.
 Tenedus 229. 232. 340.
 Tengyra 646.
 Tenos 365.
 Terina, Italiae urbs. 726. 1008.
 Teuchira, Cyrenarum urbs.
 877.
 Thebae Aegyptiae 1206.
 Thebae Boeotiae 1206.
 Themiscyra 1330.
 Thera 886.
 Therapne 589.
 Thermodon 647. 1334.
 Thermydrus, Rhodi palus. 924.
 Thinger, Icariae urbs. 1390.
 Thrinacia 740.
 Thyrides, Laconiae promon-
 toria. 98.

Titarus, Meli urbs et mons,
 904.
 Titon, Italiae fluvius 1276.
 Tmolus 272.
 Trachin 50. 905.
 Trampyia, Epiri urbs. 800.
 Trapezusa, Arcadiae urbs. 481.
 Tremon, Deli locus 402.
 Triton, Libyae fluvius. 519.
 886.
 Troezen 449.
 Trychata, Euboeae mons. 374.
 Tyllesium 993.
 Tymphrestus, Macedoniae
 promontorium. 417. 420.
 902.
 Tyrus 1299.

Z

Zarax. 373.
 Zosterium, Italiae mons. 1278.

ELENCHUS

AUCTORUM, QUI A SCHOLIASTE PASSIM LAUDANTUR.

A

Acesander Vers. 886.
 Achaeus Prolegom.
 Acusilaus Vers. 177.
 Aeschines Vers. 417.
 Aeschrion Vers. 688.
 Aeschylus Prol. Vers. 87.
 106. 177. 178. 406. 426.
 519. 630. 778. 855. 1247.
 1286. 1345.
 Agamestor Pharsalius, Prol.
 Vers. 178.
 Agathias Prol.
 Agathosthenes Philosophus,
 Vers. 704. 1021.
 Alcaeus Prol. Vers. 212.
 Alcman Prol.
 Alexander Aetolus, Vers. 266.
 Alexander Polyhistor, Vers.
 177.
 Anacreon Prol.
 Ananias Prol.
 Androcles Vers. 447.
 Andron Halicarnasseus, Vers.
 894. 1283.
 Androtion Historicus, Vers.
 495. 1206.
 Anticlides Vers. 464.
 Antigonus Vers. 387.
 Antimachus Prol. Vers. 245.
 589.
 Apollodorus Atheniensis, Vers.
 177. 178. 355. 361. 440.
 481. 890. 902. 921. 1075.
 1327.
 Apollonius Rhodius, Prol.
 Vers. 156. 175. 417. 480.
 883. 890. 1285. 1309. 1327.
 Aratus Prol. Vers. 219. 396.
 1300.
 Archilochus Prol. Vers. 91.
 771.
 Arion Prol.
 Arion Metymnaeus, Prol.

Aristides Vers. 836. 1378.
 1432.
 Aristophanes Prol.
 Aristoteles Vers. 255. 799.
 1401.
 Aristoteles, qui Pepla con-
 texuit, Prol. Vers. 488.
 Artemidorus Vers. 633.
 Artemon Pergamenus Ver.
 177.
 Asclepiades Prol. Vers. 315.
 886.
 Athenaeus Prol.
 Automedes Prol.

B

Bacchylides Prol.
 Bigradius Vers. 1050.

C

Callimachus Prol. Vers. 45.
 139. 152. 208. 275. 351.
 409. 494. 513. 589. 598.
 607. 647. 717. 738. 771.
 817. 869. 941. 1022. 1141.
 1180. 1225. 1302. 1316.
 1322.
 Callisthenes Vers. 519.
 Cassander Salaminus Vers.
 177.
 Cedrenus Vers. 506.
 Cephalion Vers. 177.
 Charax Vers. 111.
 Charon Lampsacenus Vers.
 486.
 Clearchus Vers. 649.
 Corinna Prol.
 Cornutus Vers. 177.
 Cratinus Prol.
 Crison Vers. 644.

D

Demetrius Vers. 440.

Demetrius Phalereus Prol.
 Democritus Vers. 519. 530.
 Demodocus Prol.
 Demosthenes Vers. 111.
 Dictys Vers. 61.
 Dio Vers. 44. 355. 516. 603.
 633. 704. 852. 912. 938.
 1204. 1312. 1378.
 Diodorus Vers. 119. 148. 355.
 717. 827. 938. 1017. 1378.
 Dionysius Vers. 911. 912.
 Dionysius Periegetes, Vers.
 188. 695. 847. 925. 1206.
 1288.
 Dionysius Scymnaeus Vers.
 1247.
 Domninus Vers. 177.
 Duris Samius Vers. 103. 143.
 183. 513. 613. 772. 847.
 851. 1378.

E

Empedocles Vers. 507. 711.
 Ephorus Vers. 148.
 Epicharmus Vers. 17.
 Epimenides Vers. 406.
 Eratosthenes Vers. 23. 589.
 1285.
 Eumelus Corinthius Vers. 174.
 480. 1024.
 Euphorion Vers. 110. 208.
 266. 374. 440. 451. 495.
 513. 654. 911.
 Euphronius Vers. 387.
 Eupolis Prol.
 Euripides Prol. Vers. 14. 143.
 170. 175. 178. 209. 245.
 315. 323. 382. 384. 436.
 510. 610. 822. 1021. 1124.
 1174. 1183. 1204. 1236.
 1374. 1465.

H

Hegesander Salaminus, Vers.
 883.

Heliodorus Vers. 208.

Helius Vers. 480.

Hellanicus Milesius , Vers.
227. 462. 513.

Hellanicus Mitylenaeus , Vers.
469. 827. 1332. 1374.

Heraclitus Vers. 177.

Hermioneus Prol.

Herodorus Ponticus , Vers.
662. 1332. 1414. 1424.

Herodotus Prol. Vers. 119.
522. 643. 820. 834. 1291.
1432.

Hesigonus Historicus , Vers.
1021.

Hesiodus , Prol. ter. Vers. 144.
176. 284. 344. 393. 399.
406. 440. 652. 688. 707.
794. 881. 933. 1124. 1175.
1204. 1354. 1396.

Hipponax Prol. Vers. 219. 234.
424. 436. 579. 741. 690.
855. 1162. 1165. 1170.

Homerus Prol. bis. Vers. 16.
17. 39. 51. 69. 86. 88. 95.
143. 243. 249. 250. 261.
270. 273. 275. 276. 287.
290. 314. 350. 361. 367.
384. 389. 395. 396. 399.
421. 431. 433. 437. 453.
454. 462. 464. 480. 486.
503. 511. 519. 530. 561.
567. 574. 586. 622. 646.
650. 659. 664. 677. 684.
695. 697. 699. 705. 738.
739. 740. 744. 754. 757.
774. 775. 778. 780. 786.
800. 802. 818. 825. 851.
854. 897. 899. 925. 941.
1011. 1034. 1076. 1106. 1108.
1133. 1182. 1204. 1209. 1214.
1285. 1346. 1348. 1375.

Homerus junior , Prol.

I

Ibycus Prol.

Johannes Antiochenus Vers. III.
355.

Jon Prol.

Josephus Flavius Vers. 704.
754. 836. 887.

Ister Vers. 467. 1327.

L

Labrines Prol.

Laeris Prol.

Lassus Prol.

Leonides Vers. 754.

Lesches Vers. 344. 350. 783.
1232. 1263.

Lesses Lampsacenus, Vers. 29.

Libanius Vers. 836.

Lycus Vers. 615. 1206.

Lysias Vers. 17. 1332.

Lysimachus Vers. 874.

M

Melampodiae Auctor , Vers.
682. 683.

Melampus Vers. 31.

Menander Prol. Vers. 90.

Meneclis Vers. 886.

Menecrates Vers. 662.

Methodius Vers. 1050.

Metrodorus Vers. 697.

Miinnermus Prol. Vers. 610.

N

Nicander Prol. Vers. 78. 183.
675. 799. 912. 1114. 1290.

O

Oppianus Vers. 396. 419.
421. 652. 717. 794.

Orpheus Prol. bis. Vers. 83.
143. 219. 275. 399. 410.
417. 523. 738. 911. 1048.

P

Palaephatus Vers. 177. 1206.

Palladas Prol.

Panyasis Prol.

Phalaris Vers. 367.

Phanodemus Historicus, Vers.
183.

Phemius Ithacensis , Prol.

Pherecrates Prol.

Pherecydes Vers. 145. 175.
355. 570. 662.

Phicules Corinthius , Vers.
177.

Philalius Corinthius , Vers.
673.

Philarchus Vers. 175.

Philemon Prol.

Philicus Prol.

Philistion Prol.

Philogenes Vers. 1085.

Philostephanus Vers. 447. 586.
1276.

Philostratus Vers. 323. 1204.

Philoxenus Cytherius , Prol.

Phileas Vers. 633.

Phrynichus Prol. Vers. 433.

Pindarus Prol. Vers. 38. 88.
156. 175. 177. 178. 183. 206.
255. 281. 433. 440. 662.
754. 825. 838. 871. 886.
890. 911.

Pisander Prol.
Pisides Vers. 1467.
Plato Vers. 699.
Plato Comicus , Prol.
Plutarchus Vers. 494. 921.
938. 1075. 1133. 1204.
1324.

Pisander Prol.

Pisides Vers. 1467.

Plato Vers. 699.

Plato Comicus , Prol.

Plutarchus Vers. 494. 921.
938. 1075. 1133. 1204.
1324.

Plutarchus junior, Vers. 653.

Polyidus Vers. 879.

Prattinas Prol.

Proclus Prol.

Procopius Vers. 688. 836.
1204.

Pyander Vers. 1439.

Pythacnetus Vers. 175.

Q

Quintus Calaber Vers. 61.
911. 1048.

R

Rheginus Vers. 177.

S

Sappho Prol.

Scholia Lycophronis , Vers.
980. 1017. 1226. 1446.

Scriptura Sacra , Vers. 183.
648. 939.

Silenus Chius , Vers. 786.

Simonides Prol. Vers. 219.

Simonides junior Genealogus . Stesimbrotus Vers. 209.
355. Symmachus Vers. 874.

Sophocles Prol. Vers. 3. 352.
464. 530. 911.

Sophon Vers. 77.

Sotas Byzantius , Vers. 1350.

Soterichus Vers. 486.

Sotion Vers. 704. 1021.

Stasinus Vers. 511. 570.

Stephanus Grammat. Vers.
31.

Stesichorus Prol. Vers. 113.
266. 511. 658.

T

Thales Vers. 145.

Theagenes Vers. 176.

Theocritus Prol. Vers. 558.
856.

Theopompus Vers. 174. 806.
1439.

Theseus Vers. 644.

Thespis Prol.

Thucydides Vers. 791.

Timaeus Siculus , Vers. 615.

732. 796. 1050. 1137. 1141.

Tryphiodorus Vers. 143. 183.
344. 911.

X

Xenagoras Vers. 447.

Xenion Vers. 1214.

Xenophon Vers. 704.

INDEX

RERUM ET VERBORUM.

A

Abae, Phocidis urbs, unde vocatae. 1074.
 Aborigines a quo Latini appellati. 1254.
 Absyrtus a sorore Medea membratim caesus, et in mare projectus. 175.
 Acamas quando cum Laodice, Priami filia, rem habuerit. 495. Post Trojam captam aviam Aethram cum filio secum ducit. *ibidem* Alia de eo historia. *ib.*
 Acarnanes quomodo antea vocarentur. 671.
 Acheious fluvius unde nomen adeptus. *ib.*
 Acheron quis historice et fabulose 695. 705.
 Acherusia via quae 90.
 Acherusia unde dicta 411.
 Achilles in somnis cum Helena rem habet. 143. 170. Medae sponsus apud inferos. 174. Ligyron et Pyrisous antea vocatus. 178. Varia ejus nominis etymologia. *ib.* Chironi traditur educandus. *ib.* Ejus pro Iphigenia inquirenda peregrinatio. 186. In Leuce, Euxini insula, considit. *ib.* Cygnum et Tenem in Tenedo interficit. 232. Cur Mnemonem, itineris comitem, obtruncaverit. *ib.* Fontem quomodo in Trojano litore aperuerit. 243. 245. 279. Pelasgus et Thesalus unde dictus. 245. Quare et quomodo in Scyrum se contulerit. 276.

An militiam adversus Trojam detrectaverit. *ib.* Trojulum in Apollinis templo cur interfecerit. 307. Trambelum, Telamonis et Hesiones filium, occidit. 467. Penthesileam interficit. 999. Pro ea lacrymatur, efficitque, ut sepulturae mandetur. *ib.* Cur Thersitem interfecerit. *ib.* Ab Alexandro dolose cadit. Propter ejus cadaver graviter pugnatum. 774. Ejus interitum deplorant Musae et Nereides. 275. A Crotoniatis defletus. 857. Ejus manes Polyxenam inferias poscunt. 323. Ejus magnitudo quae. 857. 860. Ejus genealogia. 860. Cur Sisyphi filius dicatur. 334.
 Acinius M. cur culei supplicio affectus fuerit. 1278.
 Acte unde appellata Attica. 111. 504.
 Actor, Acasti filius, a Peleo improvide occiditur. 175.
 Admetus, Alcestidis maritus, Herculem hospitio excepit. 50.
 Adonis cur a Musis occisus. 831.
 Aeacus, inferni janitor, unde dictus. 705.
 Aeacus, Jovis et Aeginae filius, a patre exorat, ut formicae in homines convertantur. 176. Variae ejus rei opiniones. *ib.* Historica veritas quae *ib.*
 Acetes, Solis filius, Corinthum a patre accipit. 174. Partis acceptae exosus, in

Colchidem discedit. 174. 1024. Ejus conditio Jasoni oblata. 175.
 Aegaeon unde dictus Neptunus. 135.
 Aegaeum mare unde dictum. 35.
 Aegestes, Crimissi fluminis filius, tres urbes in Sicilia condit. 471. 953.
 Aegeus, ejusque parentes qui. 494. Quas uxores habuerit. *ib.* Apollinem de prole consulit. *ib.* Cum Aethra, Pitthei filia, quomodo rem habuerit. *ib.* Cum Medea concumbit. 175.
 Aegialia a quo dicta 177.
 Aegina unde nomen adepta. 175.
 Aegina, Asopi filia, ab Jove comprimitur. 176. In cognominem insulam convertitur. *ib.* Aeacum edit. *ib.*
 Aeginae insulani feri et agrestes 176. In speluncis habitare soliti. *ib.*
 Aegyptiis jusjurandum quod. 212.
 Aegyptus, ejusque genealogia. 630. 702.
 Aegyptus ab Nili limo exaggeratur. 118. Mare antea. 119.
 Aenea, ejusque genealogia. 1232. Errores et historiate exposita. 1232. 1263.
 Aeolici unde dicti. 1374. Eorum dialecti proprietates quae. 247. 387. 850.
 Aeolus astronomiae studiosissimus. 738. Unde fabula de ejus in ventos imperio. *ib.*

- aeria regio quae . 255.
 Aesacus , Priami et Arisbae filius , vates praestantissimus . 224. Hecubae de ardenti face somnium exponit . *ib.* In avem mutatus . *ib.*
 Aesculapius unde appellatus . 1050.
 Aeson , Jasonis pater , sibi mortem consciscit . 175.
 Aetheria regio quae . 255.
 Aethra a Dioscuris in captivitatem acta . 447.
 Aethon unde dictus Erysichthon . 1396.
 Aetnae descriptio . 177.
 Aetoli quidam vivi a Dauniis defodiuntur . 1056.
 Agamemnon , ejusque genealogia 149. Ejus Baccho sacrificium . 206. Ejus astus . 276. Ubi et quomodo a Clytaemnestra interemptus . 1108. 1375.
 Agapenor an in Cyprio aeriariam artem exercuerit . 484.
 Ajax Locrus cur Troja aufugerit . 389. Ejus naufragium . 365. 389. Cur cuculo comparatus . 395.
 Ajax Telamonius cur in insaniam versus , sibi mortem consciverit . 454. Sub Hercule Nemeaei leonis pelle invulnerabilis . 455. Ejus historia . *ib.*
 Ajax et Hector mutuis se muneribus prosequuntur . 464.
 Alba Longa unde appellata . 1232.
 Albanorum Regum series 1446.
 alcedinum mares in senectute a feminis vehuntur . 387.
 Alcioneus , Gigantum princeps , ab Hercule occiditur . 63.
 alcyonides dies quales . 750.
 Alejus campus unde dictus 17.
 Alenus cur fratrem Diomedem prodiderit . 603. 619.
 Alexander quā primum Troja solverit . *Proleg.* A Philoctete vulneratus Oenones uxoris medicam manum flagitat . 61. Trium Dearum de pulchritudine judex constitutus . 93. 132. Ejus judicium . *ib.* Helenam quomodo rapuerit . 93. Ubi primum cum Helena concubuit . 110. A Proteo Helena privatur . *ib.* Illius simulacrum accipit . *ib.* Anthemum inconsulto occidit . 132. A Menelao liberatur . *ib.* Legum contemptor 137. Ab ura per quinque dies lactatur in monte Ida . 138. Ejus nominis ratio . *ib.* Achillem dolose occidit . 269.
 Alexander Macedo unde genus duceret . 803. 1439-42. Hyrcaniorum Caspiorumque transitum ferreis portis concludit . 886.
 Alexandra cur inscriptum hoc Poema . *Prol.*
 Alexandra , Priami filia , unde vocata . *ib.*
 allegoria physica de Perseo , Gorgonibus , et Pegaso equo . 17.
 allegoria rhetorica de Bellerophonte , Chimaera , Amazonibus , et Solimis ab illo devictis . 17.
 allegoria de casu Bellerophontis ex Pegaso equo . *ib.*
 allegoria rhetorica et physica de Tithoni raptu ab Aurora . 18.
 allegoria Demosthenis et Tzetzae de gemina Cecropis natura . 111.
 allegoria de Neptuni amoribus in Pelopem , deque equis ab eodem Pelopi datis . 156.
 allegoria de Musarum Nereidumque lacrymis in Achillis funere . 275.
 allegoria de Apollinis et Neptuni extructione Trojanae urbis . 521.
 allegoria de Cocyto et Acheronte inferorum fluviiis . 705.
 allegoria de Aeaci , Minois , et Rhadamanthi apud inferos potestate . *ib.*
 allegoria fabulae de Thebarum a Cadmo exaedificatione 1206.
 allegoria de Erysichthonis filiae Mestrae in varias formas mutatione ad patrem alendum . 1393.
 allegorica Erinnyum expositio , earumque nominum etymologia . 1137.
 allegorica Scyllae fabulae explicatio . 45.
 Aloeus , Solis filius , et Arcadiae rex . 174.
 Alpes a quo vocatae . 1361.
 Alpei fluminis virtus . 1050.
 Althaea , Meleagri mater , quomodo mortem filio attulerit . 492-93.
 Althaeni fluvii virtus quae . 1050.
 Amaclides cur ventorum dominator dictus . 738.
 Amanus mons unde nomen adeptus . 1374.
 Amazones quae . 17. Unde Themiscyreae appellatae . 1330. Unde Neptunides . 1332. Cur bellum Atheniensibus intulerint . *ib.* Principes equum conscenderunt . *ib.*
 ἄμμος cujus dialecti sit . 247.
 ἀμναμος proprie quid . 144.
 Amphilochoi et Mopsi historia . 440.
 Amphilochoi cum Mopso certans commoritur . 1047.
 Variae de eo opiniones . *ib.*
 Amphion cum fratre Zetho Thebas muro cinxit . 436. 1209.
 Amphissa , Phocidis urbs , unde vocata . 1073.
 Amphitryon quomodo Electryonem occiderit . 932.
 amphora Thetidi a Baccho donata . 273. Achillis , Patrocli , et Antilochi conditorium . *ib.*

Amulius, **Aventini** filius, fratrem **Numitorem** regno expellit. 1232. Illius filium cur occiderit, filiamque **Iliam** **Deae Vestae** sacerdotem fecerit. *ib.*

Anathematici **Poetae** qui. **Prol.** **Ancaeus**, **Agapenor**is pater, ab **apro Calydonio** interemptus. 486. Ejus historia. 488.

Ancaeus, **Argo** navis gubernator. 890. Ejus parentes qui. *ib.*

anchorae proprietas. 100.

Andromedae **ceto** expositae historia 836.

anemone quo eventu **rubrum** colorem induerit. 831.

Anemorea, **Phocidis** urbs, unde appellata. 1073.

Anii parentes qui. 580.

Anius unde nomen adeptus.

570. Quas filias genuerit.

ib. **Graecis** suadet, ut novennium apud se transigant.

570. **Annonae** ubertatem eis pollicetur. *ib.*

anni tempora tria antiquitus. 519.

Antea, aliter **Steneboea**, **Proeti** uxor, **Bellerophon**tem deperit. 17. **Spreta**, tentatae pudicitiae juvenem apud virum insimulat. *ib.*

Antenor patriae **Trojae** proditor. 340.

Antenoridarum historia. 874.

Antheus, formosus **Antenor**is filius, ab **Alexandro** per imprudentiam occiditur. 132.

Antiphus **Thessaliam** de nomine patris nuncupat. 911.

Aornos palus ubi sita. 704. Ejus proprietas. *ib.* Cur ita dicta. *ib.*

Apharidae quomodo cum **Dioscuris** essent patruels. 546.

Eorum genealogia. 511.

Pugna cum **Dioscuris**. 447. 511.

Apia, **Peloponnesi** regio, a quo nominata. 177.

Apis in **Peloponneso** tyrannice regnans interficitur. 177.

Apollo **Cassandram** amore prosequitur. **Prol.** **Daphnes** amator 6. Ob puellae amorem lauro redimitur. *ib.* Cum **Jove** et **Neptuno** certat de **Thetidis** nuptiis. 178. **Delphinum** **Draconem** sagittis conficit. 208. **Castalio** **Cretensi** dux fit itineris. *ib.* Cur **Ptoius** nominatus. 266. **Marpessam** rapit, ideoque cum **Ida** decertat. 546. Unde **Cynthius** appellatus. 574. An per se oracula **Delphis** funderet. 1420. Unde **Clarius** appellatus. 1464. Unde **Loxias**. 1467.

Aptera, **Cretae** urbs, unde nomen adepti. 653.

Apuli qui populi. 603.

aqua primum elementorum quorum sententia 145. Qualis ex siccis et pumicosis terrae locis erumpat. 177. **Salsa** dulci magis purgatrix. 135.

aquae terram universam primitus obruebant. 22.

aquilarum variae species. 148.

Cur *ὀφθαλμίας* dicantur. *ib.* Pullos suos quomodo probent. *ib.*

Arcades rustici et venationis studiosi. 400. Unde orti. 480-81. Stulti apud aliquos habiti. 482. **Proseleni** cur dicti *ib.* Primi **Sacrorum** inventores, quaeque prima **Diis** offerre consueverint. 483.

Arcadia, **Peloponnesi** meditullium. 480.

Arcas, ejusque parentes qui. *ib.*

Arctis, **Alcinoi** uxor, **Jasonem** et **Medeam** matrimonio jungit. 175.

Arganthonius ubi et quantisper regnaverit, quaque aetate decesserit. 643.

Argo navis quae. 175. A quo extracta. 883.

Argonautae templum **Herculi** dicant. 871-72. **Argo** navem per **Libyae** deserta pluribus diebus vehunt. *ibid.* et 886. Unde **Minyae** appellati. 874. **Mopsum**, e sociis unum, sepeliunt. *ib.* Eorum numerus, nomina, historia et navigatio. 175.

Argus, **Jovis** et **Niobes** filius. 177.

Argyrippa quomodo transnominata. 603.

Aristagoras auctor fuit, ut **Athenienses** **Dario** complures subjectas urbes popularentur. 1432.

Aristoteles cur **Battus** cognominatus. 886.

arinorum fabricandorum ratio in **Lemno** primum inventa. 224. 462.

Arne, **Boeotiae** urbs, unde nomen adepti, quodque prius habuerit. 644.

Arsinoe quae per anagrammatismum. **Prol.**

Artaci quae gens juxta **Herodotum**. 835.

Asbystae, **Libyae** populi. 848.

Ascanius, **Aeneae** filius, in **Albae** regnum succedit. 1232. **Mezentium** devincit. *ib.*

asinus acuti auditus animal. 1401.

Asmatographi **Poetae** qui. **Prol.**

Asphaltites lacus qui. 704. **aster** marinus contra magicas artes efficax. 680. **asteismus** quale schema. 163.

Asteriae in coturnicem mutatio. 401.

Asterius quale monstrum. 653. Ejus parentes qui. 1301.

Athamas quis. 21. Ejus parentes, uxores, liberi. *ib.* **Phrixum** filium mactaturus.

- ib.* In furorem versus, filium Learchum occidit. *ib.* Furoris caussa quae 229. Oraculum quare consuluerit, quodque responsum tulerit. 21.
- Athenae unde Actae dicantur. 111.
- Athenienses hermas victoribus suis erigunt. 417. Unde Codri appellati. 1389.
- Apollinis oraculum de classe instruenda ut perperam interpretati sint. 1419. Quomodo Xerxem navali proelio devicerint. *ib.* Darii complures urbes populantur. 1432. Legatos vivos sepe liunt. *ib.* Quamobrem unum e suis Senatoribus lapidibus obruerint. *ib.*
- Atlanta aprum Calydonium prima ferit. 488.
- Atlas unde ortus. 149. Ejus filiae quae. *ibid.* et 219. Inventa. 482.
- Attica, regio sterilis. 111. Minervae domicilium dicta. 1416. A quo Acte appellata. 504.
- aves Diomedae quae. 603.
- Augias, Elidis rex. 41. Ejus parentes. *ib.* Debellatur ab Hercule. *ib.*
- Aurora mythographis corporea Dea. 16. Tithoni conjux. 18. Immortalem eum reddit. *ib.* Quae physice et allegorice. *ib.*
- Ausonia quae proprie sit, et a quo dicatur Italia. 44. De ejus finibus varia. 615.
- Autolicus furto insignis. 344.
- B**
- Bacchae quae. 143. Laphystiae et Mimallones unde dictae. 1236.
- Bacchus unde natus dicatur. Prol. Cur supplantator dictus 206. Quamobrem Delphis cum Apolline coleretur. 208. Cur Taurus appellatus. 209. Cur Dionyxus. *ib.* Cur Enorches. 212. Idem cum Osiride. *ib.* Cur juvenis et senex fingatur. *ib.* Cur senem calvum eum sequi. *ib.* Cur Phausterius dictus. *ib.* Thetidem aurea amphora remuneratur. 273. A Rhea expiatur. *ib.* Cornutus quamobrem fingatur. 1236.
- Bajae a quo nomen adeptae. 694.
- Battus unde ortus. 886. Cyrenas condit. *ib.* Unde appellatus. *ib.*
- battus quid Libyca dialecto. 886.
- Beatorum insulae ubi sitae. 1204.
- Bebryces antiqui Trojanae regionis incolae. 516. Unde Troes dicti, alique Bebryces populi. 1305.
- Bellerophontes. 17. Hippo-nus alio nomine dictus. *ib.* quem interfecerit. *ib.* Argos profugit, et a rege Proeto hospitio exceptus expiatur. *ib.* In flagrantissimum Antaeae amorem incidit. *ib.* Calumniis impetitus vita periclitatur. *ib.* In Lyciam mittitur lethalibus literis instructus. *ib.* Ibi Chimaeram interficit, Solimos profligat, Amazones debellat. *ib.* Lyciae regnum tandem obtinet. *ib.* Ejus volatus per equum Pegasus, et casus in Alejum campum, et allegoria. *ib.*
- Belli caussa et origo inter Barbaros et Graecos. Prol.
- Boeotorum vitae genus. 633.
- bombylius quod animal, et unde dictus. 786.
- borea unde spiret. 925.
- Bosphorus a Dario ponte stratus. 1285.
- Βράτας proprie quid valeat. 948. 1135.
- C**
- Cadmilus apud Boeotos Mercurius. 162.
- Cadmus cur Martis draconem interemerit. 1206. Ejus dentes disseminat. *ib.* Historica allegoria. *ib.*
- Calabria quomodo antea appellaretur. 603. 852. Ubi sita. *ib.*
- Calchas, Thestoris filius, quod oraculum acceperit. 427. Colophonem proficiscitur, *ib.* Cum Mopso de divinatione certat. *ib.* Ab adversario superatus, prae aegritudine occumbit. *ib.* et 980. Ubi tumultatus fuerit. 1047.
- caliditas sanitatem tuetur. 62.
- Callista, Lycaonis filia, in ursam conversa. 481.
- Calydnus primus ante Ogygem Thebis Boeotiis imperavit. 1209. An ipse eas muro cinxerit. *ib.*
- Calydonii apri historia. 486.
- Calypso Ulyssem jubet schediam struere, moxque muneribus onustum dimittit. 757.
- Canastra, Macedoniae et Thraciae confinium. 526.
- canes Rheae et Hecatae immolari soliti. 77. Apollini sacri 440.
- canon Grammaticus. 252.
- Capaneus ab Jove fulminatus. 435-37.
- carceris Cassandrae quale schema. 349.
- Cares primi, qui mercede auxiliaria arma sumpserint. 1384.
- cartilago quae. 155.
- Cassandra et Helenus fratres gemini. Prol. Eorum natalitia in Thymbraei Apollinis templo celebrata. *ib.* Quorsum in eo sano a parentibus relictis infantes. *ib.* Unde dicta sit. *ib.* Pollicitatio ab Apollinis sacerdote ei facta. *ib.* Cur demens habita. *ib.* Cur, et quomodo a patre Priamo
- B b 2

- in carcerem inclusa . *ib.*
qua dialecto per geminum
 $\sigma\sigma$ efferatur . *ib.* Ejus in-
doles quae . 350. Quorsum
Dauniae in ejus templum
confugerent . 1131. Ejus
genealogia . 1306.
 $\kappa\alpha\sigma\sigma\acute{\alpha}\rho\alpha$, sive $\beta\alpha\sigma\sigma\acute{\alpha}\rho\alpha$,
quid significet . 771.
Castor et Pollux unde orti .
88. Devicto Theseo , soro-
rem Helenam Aphidnis ab-
ducunt . 143.
cataclysmi Deucalionis effe-
ctus . 72. Quo tempore ,
et quare contigerit . 72.
481. 589.
caussa discordiae inter Dioscu-
ros et Apharidas quae . 546.
Cecrops cur biformis dictus .
111. Princeps in Graecia
matrimonii vinculum insti-
tuit . *ib.*
cenotaphiorum mos apud anti-
quos . 362.
Centauri Sirenum causa pe-
reunt . 670.
Cephalenia in quot , et qua-
les tribus divisa . 791. Un-
de nominata . 932.
Cepheides a quo dicti Aethi-
opes . 834.
Cephenes qui populi juxta He-
rodotum . 835.
Cepheus ignobilis dux apud
Graecos . 586.
Cepheus Aethiopiae rex . 834.
cepphus quod animal . 837.
cerais quod avis genus . 1317.
Cerastia appellata olim Cy-
prus 447.
Cerberus centiceps Orbi ca-
nis . 699.
Ceres Pelopis scapulam co-
medit . 152. Varia ejus co-
gnomina . 153. A Neptu-
no persecutionem patitur .
ib. Cur furibunda dicatur .
ib. Eadem atque Isis , Osi-
ridis uxor . 212. Cur $\Delta\eta\delta$ ap-
pellata . 621.
ectus Nepuni ira in Troja-
nam regionem immissus .
34.
Chalcidia dialectus quae . 252.
Chalybes , Scythiae populi ,
optimi ferri divites 1109.
charientismus quale schema .
163. 402. 440.
Charybdis ubi sit . 45. Quo-
ties in die eructet et re-
sorbeat aquas . 743.
Chimaera quae historice . 17.
Ejus pater et fratres qui .
ib. Cur triplex bellua fin-
gatur . *ib.* A Bellerophonte
devincitur . *ib.* Quomodo
apud Homerum accipien-
da . *ib.*
Chimaereus et Lycus , Prome-
tei filii , Trojae sepul-
ti . *ib.*
Chrysaor vir unde ortus . 17.
Allegorice quis . *ib.*
Chrysopolis unde nominata .
183.
Chrysothemis , Aegisti privi-
gna . 200.
cicadae senescentes repubes-
cunt . 18.
Cilla , Priami pallaca , morti
datur cum filio . 224. 315.
Cimmerii ubi sint , juxta Ho-
merum et Periegetem . 695.
Qui Oceani populi . 1427.
Clarius unde dictus Apollo .
1464.
Clete Amazon , ejusque histo-
ria . 995.
Clytaemnestra exitus exper-
tem tunicam praebet viro
Agamemnoni . 1099. Cur
echidnae comparata 1114.
Quomodo virum Agamem-
nonem interemerit . 1375.
coccyx avis quae . 395. Huic
Ajax cur compareretur . *ib.*
choclearum usus in committen-
dis praeliis . 250.
Cocytus quis fluvius . 699.
705.
Codri unde Athenienses voca-
ti . 1389.
Codrus , Atheniensium rex ,
cur lignator dictus . 1378.
Coeli figura et motus . 17.
Colchi , aliter Indicoscythae .
174. Eorum pharmaca per-
niciosa . *ib.* Argonautarum
insecutores , ubi sedem fi-
xerint . 175. Eorum varia
nomina . 886.
columba Veneri sacra . 87.
Avium salacissima . *ib.*
columnae Herculis quae , et
ubi sitae 649.
coma Hectorea quae . 1133.
Comaetho patrem hostibus
prodit , et quamobrem .
932-34.
Comici poetae qui . Prol.
Comoediae proprietates quae .
Prol. Unde nomen ade-
pta . *ib.*
consuetudo antiqua abstinendi
manus a convivis . 17.
 $\kappa\acute{\epsilon}\rho\eta\eta$ quid significet . 851.
corvus quot annos vivat .
794.
Corybantes qui . 77.
Cos insula unde nominata .
644.
Crathis , Italiae fluvius , ejus-
que vis . 1021.
Crestone unde dicta Thracia .
497.
Cretenses Europae raptores .
1299.
Cretheus Jolcum condit . 175.
Ejus liberi . *ib.*
crex , quae avis species . 513.
Sinistrum in nuptiis auspi-
cium . *ib.*
Crotoniatae urbem Cletem
devastant , reginamque co-
gnominem obtruncant . 1002.
cunilago contra magicas artes
efficax . 680.
Curetes qui . 77.
cyeni mortem praesentientes ,
suaviter canunt . 426.
Cygnus , Neptuni filius , cur
sic appellatus . 232. Pro-
cleam , Laomedontis filiam ,
uxorem ducit . *ib.* Liberos
Tenem et Hemitheam in
mare projicit . *ib.* Secundam
uxorem Philonomen occi-
dit , atque in Tenedum
cum filiis habitatum profi-
ciscitur . *ib.* Invulnerabilis
quomodo fuerit . *ib.*

Cynchreus, Neptuni filius, Draconem, Salaminae regem, occidit. 110. Illiber decedens, Telamoni Salaminae regnum relinquit. 175. Neptuni et Salaminis filius 451. Varias de eo opinionones. *ib.*

Cypri varia nomina. 447. **Aeris** dives. 484.

D

Damascus Jovis trophaeum. 688.

Danae, Acrisii et Eurydices filia, a patre in ferreum thalamum includitur. 838. Quomodo cum Jove rem habuerit. *ib.* Persei puerpera in mare, capsae cum foetu inclusa, projicitur a patre. *ib.* Ad Seriphum insulam delata, a Dictye, insulae regis fratre, humaniter excipitur. *ib.*

Daphne, ejusque parentes et amasius. 6. A matre Terra cur absorpta, et in ejus vicem arbor cognominis producta. *ib.*

Dardania quomodo antea vocaretur. 29. Cum Ilio et Troja in unam urbem coa- luit. 72.

Dardanus ejusque parentes. 29. Quando in Samothraciam enavigaverit. *ib.* 72. Dardaniam extruit. *ib.* Quando et quomodo Scamandri filiam uxorem duxerit. 72. 1302. Quos liberos susceperit. *ib.* Ejus sepulcrum ubi. 72.

Darius cur exercitum in Athenienses miserit. 1432. Decedit vita. *ib.*

Datis trecentas thuris libras super Delii Apollinis ara adolet. *ib.*

Dauniae mulieres, nuptias exosae, quem habitum assumerent. 1131. 1137.

Daunii Aetolos vivos defo-

diunt. 603. Eorum consuetudo in Podalirii busto cubandi, et in Althaeno fluvio se abluendi. 1050. Cassandrae templum dicant. 1128.

Decius consul Romanus cur se hostibus occidendum tradiderit. 1378.

Dejanira, Herculis uxor, ab Nesso Centauro decepta, mortem affert marito. 50.

Deiphobus Helenam post Parisem habuit. 143. 168.

Delos insula unde nomen adepta. 401.

Delphi unde dictae. 208.

Delphicum oraculum Saturni primum fuit 202. Ibi Graeci responsum tulere de decennali bello. *ib.*

Delphinus cur dictus Apollo. 208.

Delphinus quid agat instante leto. 395.

δέμας quid significet. 41. An differat a δῶμα. *ib.*

Deucalionis genealogia. 431. 1283.

Diana Graecis ob Atridarum jactantiam irata 183. Unde Proa dicta. 266. Unde Ἀρτεμις. 796. Varia ejus cognomina 936. Unde Orthosia appellata. 1331.

dies quomodo fiat post noctem. 17.

Dii Thetidem in nuptiis munerantur. 178.

Diomedes incolumis Argos cum suis revertitur. 433.

Argyrippam condit. 592.

Ejus socii in aves conversi. 595. 603. Uxorias insidias quomodo caverit. 603. 610.

In Dauniam se confert. 603. 615. Dauno victoriam parit. 603. Dauniorum arvis cur imprecatur. 603. A Dauno occiditur. *ib.* Colchicum Draconem conficit. 615. 630.

Statuas sibi erigit. 615. **Palladium** Trojanum cum Ulys-

se furatur. 658.

Dionyxus cur dictus Baccus. 209.

Dioscuri quare pro Diis et servatoribus apud Athenienses habiti. 507-10. Eorum genealogia. 511. De eorum cum Apharidis pugna historia. 447. 511. 538. 560. Quomodo inter vivos et mortuos vitam agere dicantur. *ib.* Quomodo cum Apharidis essent patruales. 546.

Diotimus Neapoli Parthenopae sacrificat, atque in ejus honorem lampadum cursum instituit. 732.

Dithyrambi hymni unde dicti. Prol. Horum agendorum auctor quis. *ib.*

Dithyrambici poetae insignes qui. Prol.

Doricae dialecti proprietates quae. 387.

Doris quot urbibus constet. 980.

Draco, primus Salaminis rex, a Cynchreo, Neptuni filio, interficitur. 110.

draco, aurei velleris custos, qua magnitudine esset. 175.

Dryopes unde dicti. 480.

E

Echidna quale monstrum. 653.

echinus terrestris quod animal. 1093. Ejus astutia praedicatur. *ib.*

Electra Palladium in Trojanam regionem devchit. 355.

Electryon cur bellum contra Teleboas pararet. 932.

Quomodo ab Amphitryone interfectus fuerit. *ib.*

Elegiaci poetae qui. Prol.

Elei a quo Epei dicantur. 151.

Elephenoris historia, deque interitu contrariae sententiae. 1034. Socii Apol-

Ioniam incoluerunt . *ib.*
 Eleusina mysteria parva cur dicta , quamobrem , et a quibus instituta . 1328.
 Eleusina mysteria a quo instituta . *ib.*
 Enorches cur dictus Bacchus . 212.
 Epei a quo dicantur Elei . 151.
 Epeus duratei equi fabricator . 52. Ejus genealogia . 53.
 Epigrammatographi poetae qui . Prol.
 Epimetheus , Asiae et Japeti filius . 1412.
 Epithalamiographi poetae qui . Prol.
 Erechthidae unde orti . 111.
 Erembi ubi accolant . 827.
 Quod genus hominum , et unde dicti . *ib.*
 Erichthonius Dardani et Arisbae filius . 29. 111.
 Eriveds unde dicatur caprificus . 980.
 Erinnyes quae , earumque nomina . 1137.
 Erinnyes vocatur Ceres Callimacho . 153.
 Eris , discordiae Dea . 93.
 Erysichton quamobrem perpetua fame laboraret , et quomodo eam leniret . 1393.
 Metamorphosis ejus filiae Mestrae . *ib.* Quamobrem Aechton vocaretur . *ib.*
 Eryx hospicida quomodo ab Hercule interemptus . 866. 958.
 Euphemus , Argo navis proreta , quod munus a patre Neptuno acceperit . 886.
 Euripides reprehensus . 14.
 Europa unde nomen adepta . 1283. Variarum opiniones . *ib.* A Cretensibus rapta . 1299.
 Euryale allegorice quae . 17.
 Eurynome et Ophion Diis ante Saturnum et Rheam imperarunt . 1191. Quomodo dejecti . *ib.*
 Eurytion , Iri filius , et unus

ex Argonautis , a Pelco inter venandum occiditur . 175.
 Euxinum mare unde dictum . 1286.

F

Ferae lactantes truculentiores . 138.
 flumina cur cornigera fingantur . 729.
 fulicae natura quae . 76.
 fulminum variae species . 381.
 Furiarum nomina , et etymologia . 406. Unde natae . *ib.* Variarum opiniones . *ib.*

G

Gemini cur in astrorum numerum relati . 510.
 Geryon quis ejusque parentes . 651.
 Gigantes unde profecti in Pithecusis insulis habitaverunt . 1356. Eorum natura quae 63.
 Glanis fluvius in variis locis . 718.
 Glaucus Anthedonius , ejusque historia . 754. 811.
 Gorgon allegorice quae . 17.
 Graeci Iphigeniam cur ventis immolaverint . 183. Eorum classis quae . 207. Ad Mysiam oram ignari appellunt . 211. A Telepho , Mysiae rege , male habiti . *ib.* In Tenedum simulato reditu se conferunt . 340. Quomodo perierint . 381. 384. 408. A quo Hellenes dicti . 532. Quot se in Trojanum equum incluserint . 930.
 Graecia omnis Araetho fluvio et Dotio promontorio circumscripta . 410.
 Guneus Arabs insignis justitiae cultor . 128. Babylo-nios et Phoenices dissidentes componit . *ib.*

Gymnesiae insulae ubi sitae . 633. Quomodo postea nominatae . *ib.*

H

Harpyiae quae . 166. 653.
 Earum nomina et parentes . *ib.*
 Harpynna et Psylla Oenomai equae . 166.
 Hecate quae . 77. Spectrorum visorumque praeses . 1030.
 Cur ei templum crexerit Ulysses . *ib.* Ejus parentes qui . 1175. Eadem cum Proserpina . 1176. Cur tri-formis appellata . *ib.* Unde in triviis ei sacra faciendi consuetudo . 1180.
 Hector Trojae fulcrum . 281.
 Complures Graecorum proceres ferro sternit . 298.
 Ejus ossa quamobrem Thebas Boeotias exportata . 1194.
 Hectorea coma quae . 1133.
 Hecubae parentes qui . Prol.
 Somnium . 86. Ad Ulyssem in somnis exprobratio . 1184.
 Historia de ejus in canem conversione . 315.
 Helena ob salacitatem columbae comparata . 87. Ex ovo nascitur . 88. Ejus filiae . 103. Bis rapta . *ib.* Ubi primum ab Alexandro compressa . 110. Quid secum avexerit cum Paride fugiens . 132. Quot viris nupta . 143. Calamitatum causa . 168. A Theseo rapta ubi delata fuerit . 503. De ejus prole variae sententiae . 851. Ab Apolline cur rapta . 822.
 Helenus et Cassandra fratres gemini . Prol. Eorum natalitia in Thymbraei Apollinis templo celebrata . *ib.*
 Quorsum in eo sano a parentibus relictis infantes . *ib.*
 Helle , Athamantis filia , in mare decidit . 21.

Hellespontus unde dictus . 21.
 a quo ponte stratus . 1283.
 Helorus , Siciliae fluvius , unde nomen acceperit . 1184.
 Hercules Alcmenaes et Jovis filius . 33. Cur trinox dicatur a Lycophrone . *ib.* Cur leo . *ib.* Deglutitus a ceto , Hesionem servat . 34. Pacto equorum praemio ob Hesionem servatam ab Laomedonte fraudatur . 34. 523.
 Trojam oppugnat , expugnat , et incendit . 34. 1346.
 Laomedontem cum filiis obtruncat . 34. Lycum , Thebanorum regem , occidit . 38. In furorem versus , uxorem et liberos interficit . *ib.* A Junone lactatur . 39. Novercam Junonem sauciat . *ib.* Neleo bellum infert . *ib.* Augiam debellat , Eledemque depopulatur . 41. Olympium certamen instituit . *ib.* Cum Jove colluctatur . *ib.* Scyllam obtruncat . 45. Plutonem ferit , Cerberum educturus . 50. Acheloum devincit . *ib.* Dejaniram Acheloo desponsatam ducit uxorem . *ib.* Eumomum temere occidit . *ib.* Ad Ceycem profugit . *ib.* Nessum , Dejanirae stuprum illaturum , sagitta configit . *ib.* Ejus sagittae Hydrae veneno infectae . *ib.* Jovi in Cenaeo promontorio sacrificat . *ib.* Venenatis vestibus ab uxore acceptis indutus , moritur excruciat . *ib.* Arcum cum pharetra et sagittis suum Philocteti relinquit . *ib.* A quo sagittandi artem didicerit . *ib.* Ab Admeto hospitio excipitur . *ib.* Porphyriionem et Alcioneum , Gigantum principes , interimit . 63. Ejus columnae quae , et ubi sitae . 649. Protei filios Tmolus et Telegonus obtruncat . 124. Nemeaeum

leonem occidit , ejusque pelle amicitur . 455. Pro Telamone Jovem patrem precatur . *ib.* Suam pellem Ajaci gratificatur . *ib.* Ejus in Ajacem amor . 461. Hesionem Telamoni praemio dat . 467. Orontem fluvium aggerit , et cum bobus transmittit . 697. Cur *ἑρφόπης* dictus . 651. Quomodo Augiae bubile expurgaverit . *ib.* Geryonem obtruncat . *ib.* Cur Palaemon appellatus . 662. Antaeum gigantem occidit . *ib.* Ejus magnitudo quae *ib.* Proprios liberos obtruncat . *ib.* Quomodo antea vocaretur , et unde Herculis nomen acceperit . *ib.* A Pholo Centauro hospitio excipitur . 670. Centauros profligat . *ib.* Neapolim aedificat , juxta Diodorum et Oppianum . 717. Ejus genealogia . 839. Erycem obtruncat . 866. Ei templum Argonautae ubi erexerint . 871. Orchomenios a vectigali Ergino pendendo eximit . 874. Cur immortalis redditus 1327. 1349. Quo tempore Latinum procreaverit ex Fauni filia . 1232. Ad Hippolytae cingulum acquirendum mittitur ab Eurysthei filia . 1327. Hippolytam Amazonem occidit . *ib.* Contraria Apollonii sententia . *ib.* Parvis sua gratia institutis Eleusinis mysteriis initiat . 1328. Quomodo Junonis gener . 1349.
 Hercynna , Trophonii filia , Lebadeae Boeotiae Cereri statuam erexit . 153.
 hermae victoribus suis ab Atheniensibus erectae . 417.
 Hermione , Menelai et Helenae filia . 103.
 Heroici poetae qui celebres . Prol.
 Hesiodus malignus Orphicae

Theogoniae plagiarus . 399.
 Hesione ceto exponitur pabulum . 34. Ab Hercule liberatur . *ib.* 471. In captivitatem ab Hercule acta . 337. Telamoni praemio donatur . *ib.* 452. 467. Fratrem Priamum redimit flammeo suo . 337.
 Hesperus , Atlantis filius , secundum aliquos . 879.
 Hippias , Atheniensium rex , regno pulsus persuadet Dario , ut in Athenienses arma ferat . 1432.
 Hippodamia , Oenomai filia , a proprio patre amatur . 156.
 Hippodamia , Achillis captiva . 298.
 Hippolyta , Amazonum regina , ab Hercule interficitur . 1327. Contraria Apollonii sententia . *ib.*
 historici officium . 144.
 homicida ex veterum lege integrum annum a patria exulabat . 1039.
 homines quibus ante fruges inventas vesci solerent . 16.
 Antiquitus pastorem et rusticam vitam degebant . 106.
 Horiei hospitalitas . 328. Quomodo Orionis pater . *ib.*
 humiditas morbi causa . 62.
 Hymnographi poetae qui . Prol.
 Jambographi poetae praestantes qui . Prol.
 Jason infans capite periclitatur . 175. Quomodo servatus sit . *ib.* A Chirone educatur atque eruditur . *ib.* Terram arat . *ib.* Calceum amittit in fluvio Anauro . *ib.* Colchicam navigationem suscipit . *ib.* Aureum vellus ab Aëta petit , et Medae

ope abducit. *ib.* Cum Medea oram solvit. *ib.* Apud Alcinoum diversatur. *ib.* Ejus in Jolcum reditus. *ib.* Quomodo Crethei nepos esset. 872. Argo navem Neptuno consecrat. 175. Despecta Medea, Glaucam, Creontis filiam, uxorem ducit. *ib.* Ubi cum Medea expiatur. 1274.
 Iaspis contra magicas artes efficax. 680.
 Ibis quae avis species. 513.
 Ichnaea eadem quae Themis, Solis filia. 129. Unde dicta. *ib.*
 Ida sagittarius praestantissimus. 561.
 Idae promontoria quae. 1170.
 Idomenei genealogia. 431.
 Igniferorum antiquus in bellis usus. 250.
 Ignis in Lemno inventus. 224.
 Ili et Tantalus gravis pugna ob raptum Ganymedem. 355.
 Ilus, Dardani et Arisbae filius. 29. Ilium condit. *ib.*
 Inachi parentes et liberi qui. 177.
 Ino, Athamantis uxor. 21. Ejus odium in privignos. *ib.* A viro insectata, se in mare cum filio Melicerta demergit. *ib.* 107. 229. Prope Schoenum, in Peloponneso portum, a Delphine exportatur cum filio Palaemone. 107. 229. Eorum cadavera Corinthum ab Amphimaco et Donaceno deportantur. 107. In eorum honorem agon instituitur quotannis celebrandus. *ib.* Leucothaea unde dicta. 107. Ejus filia. *ib.*
 Inopus fluvius quis, et quando excrescat. 575.
 Insulae Fortunatae ubi sitae. 649. 1204.
 Io quomodo Epaphum genuerit. 630. A Phoenicibus ra-

pta. 1191. Contraria Herodoti sententia. *ib.* Quamobrem a Junone in vaccam mutata fuerit. *ib.* Belli causa inter Asiam et Europam. 1294.
 Jobates, Proeti socer, Bellerophonem de medio tollere multifariam tentat. 17. In generum tandem asciscit, et regni successorem relinquit. *ib.*
 Jocastus, Aeoli filius, Rhegium condit. 738.
 Jones ante Trojanos in Italiam venerunt. 987. A Trojanis et Crotoniatis in Minervae templo trucidantur. *ib.*
 Jonicae dialecti proprietates. 850.
 Jonium mare unde nomen adeptum. 630. Variarum de eo opiniones. *ib.*
 Joves apud priscos dicti reges. 88.
 Jovis cum Alcmena concubitus. 33.
 Iphides, Amphitryonis et Alchmenes filius. 33.
 Iphigenia, Thesei et Helenae filia. 103. Ventis immolanda in quod animal transformatum fuerit. 183. In Scythiam ad Dianae templum profugit, ibique sacrificula creatur. *ib.* A Clytaemnestra in filiam adoptata. 183. A Tauroscythis in captivitatem acta. *ib.* Ejus feritas in sacrificiis. 194. Paridis privigna. 200. Quomodo cum fratre Oreste aufugerit. 1374.
 Ischenus, Gigantis filius, libenter pro patriae incolumitate mactari vult. 42. Ubi ejus tumulus. *ib.*
 Isis, Osiridis uxor, idem ac Ceres 212. Viri necem ulciscitur. *ib.*
 Italia a quo dicatur Ausonia. 44. Ejus antiqua nomina. 1232. Pecorum di-

ves. 1242.
 Italus Tyrrhenis dictus taurus. 1232.
 Julia Luperca Romana prodigiose servata. 183.
 Ἰσλός quot significet. 23.
 Juno Herculis noverca. 39.
 Latonam praegnantem persequitur. 401. Unde Enyo, sive Bellona, dicta. 517.
 Juppiter quis apud Homerum. 17. In cycnum conversus, Nemesin, Oceani filiam, comprimit. 88. In astrum mutatus, cum Leda rem habet. *ib.* Historica expositio. *ib.* 506. Aeginam, Asopi filiam, in Philunte comprimit, et in insulam convertit. 176. Typhonem ubi fulminaverit. 177. Cum Neptuno et Apolline de Thetidis nuptiis contendit. 178. Multifariam appellatus. 288. Agamemnon ubi coleretur. 335. Liberos Lycaonis impietatem ulciscitur. 481. Arcadiam cur assidue fulminarit. *ib.* Quamobrem rex dictus regni Ophionis et Eurynomes. 1191. Ejus natales ubi terrarum. 1194.
 Iynx quod animal. 309. Ad magicas praestigias confert. *ib.*

L

Lacedaemones pestilentia laborantes quod responsum ab Oraculo acceperint. 132. Mendaces et fraudulentum. 1124. Quomodo pugnam committerent. 240. Quomodo Oebali filii vocati sint. 1125. Trojae ad Lyci et Chimaerei sepulcrum cur sacrificaverint. 132. Iphis, bellum cum Atheniensibus gerentibus, quid cautum fuerit ab Oraculo. 1378.
 Lacinium promontorium un-

de nomen adeptum . 356.
 Ladonis , Arcadiae fluvii , cum
 Terra concubitus . 6.
 Laestrigones qui populi , et
 quomodo hodie vocati .
 956. Cur ab Hercule sa-
 gittis petiti . 662.
 Lampus , Aurorae equus . 17.
 Ejus etymologia . *ib.*
 Langaria , Italiae urbs , unde
 nomen adepta . 930.
 Laocoon , Neptuni sacerdos ,
 344. Ejus filius a duobus
 serpentibus cur necatus fue-
 rit . *ib.*
 Laodice cum Acamante rem
 habet , et Munitum parit .
 495.
 Laomedon filiam Hesionem
 ceto exponit . 34. Inter-
 ficitur ab Hercule . *ib.*
 Cur Phoenodamantis filiae,
 ut feris exponerentur , jus-
 serit . 471. 953. Ejus filiae
 quae Graecorum naves ca-
 ptivae incenderint . 921.
 1075.
 Latonae , Dianam et Apolli-
 nem pariturae , quid con-
 tigerit . 266. Ab Jove com-
 pressa . 401. Pariturae lo-
 cus , Junonis ira , non da-
 tur . *ib.* Quomodo in insula
 Delo Dianam et Apollinem
 enixa sit . *ib.*
 laurivori cur dicantur va-
 res . 6.
 Laurus cur semper vireat . *ib.*
 Alexicaca arbor . *ib.* Contra
 magicas artes efficax . 680.
 Leda adulterium . 88. 506.
 Lemnii primi armorum fabri-
 candorum rationem inve-
 nerunt . 462.
 Leontarne , Boeotiae oppidum ,
 unde dicta . 645.
 Leucosia , una è Sirenibus ,
 unde dicta . 722.
 Leucothaea unde dicta Ino .
 107.
 Leucus regno sibi ab Idome-
 neo credito per prodicionem
 potitur . 1218. Illius filios
 occidit . *ib.*

liberi oculis comparati . 421.
 Libya quamobrem desertum
 Atlantis domicilium appel-
 lata . 879. Unde nomen
 adepta . 649. 894. 1312.
 Sabulosa et torrida . 1014.
 Liguria unde appellata . 649.
 1312.
 Ligustici ubi habitent . *ib.*
 Ligyron prius Achille dictus .
 178.
 litora Trojana quae . 244.
 Locrenses cur pestilentia af-
 flicti . 1141. Quod ab Ora-
 culo responsum tulerint . *ib.*
 Quomodo binas virgines
 Trojam in piaculare sacri-
 ficiu mitterent . *ib.* Qua-
 mobrem ab eo sacrificio
 cessaverint . 1159.
 Locridis annum sacrificium in
 Ajacis honorem . 365.
 Luna tempus computabant ve-
 teres . 302.
 lupanaria quae . 1383.
 Lupercae in Latio . 183.
 Lycaonis historia . 481. Ejus
 liberorum impietas . *ib.*
 Lycophron cur monodus dica-
 tur . Prol. Poeta Tragicus
 quot fabulas docuerit . *ib.*
 Ejus patria et parentes . *ib.*
 Poetis Plejadis adscriptus .
ib. Quo tempore floruerit .
ib. In Poesi et in anagram-
 matismis excogitandis cla-
 rus . *ib.* Quae anagramma-
 ta composuerit . *ib.* Quor-
 sum ad praesens poema con-
 dendum animum appulerit .
ib. Quid in eo praestite-
 rit . *ib.* Quamobrem ita vo-
 cetur . *ib.* Reprehensus .
 615. 775. 805. 817. 822.
 838. 843. 854. 855. 886.
 932. 980. 1047. 1175.
 1253. 1255. 1258.
 Lycurgus Bacchum ejusque nu-
 trices insectatur . 273.
 Lycus , Thebanorum rex ,
 ab Hercule interficitur .
 38.
 Lycus et Chimaereus , Prome-
 thei filii , Trojae sepulti 132.

Lydi , gens barbara . 150.
 Tyrreniae coloni ob vir-
 turem praedicantur . 1356.
 Lynceus , Italiae fluvius , un-
 de nomen adeptus . 1240.
 Lyrici poetae illustres qui .
 Prol.

M

Macedones et Romani post
 longum conflictum ad pa-
 ctiones cur accesserint .
 1446.
 Maera una ex Orionis cani-
 bus dicta . 334.
 Machaon Philoctetem saucium
 quomodo sanaverit . 911.
 Varia de eo . 1048.
 Maja , Atlantis filia , Mercu-
 rii mater . 219.
 Mamerti apud Romanos dicti
 bellicosi . 938. Mardonius
 ubi cum classe naufragium
 fecerit . 1432. A Thraci-
 bus vulneratur . *ib.*
 mare cur longaevum dicatur .
 145. Ejus aqua dulci ma-
 gis purgatrix . 135. Ter-
 rae motus causa . 393.
 Marpessa cur Idam Apollini
 anteposuerit . 561.
 Mars cur ὀρχηγός dicatur .
 249. Cur in suburbiis pin-
 gi solitus . 356. Unde
 Candaon cognominatus . 938.
 Mamertus apud quos appel-
 latus . *ib.*
 materies ad construendum ido-
 nea solis calore et aquae
 temperatura indiget . 521.
 matrimonii institutio in Grae-
 cia a Cecrope . 111.
 Medea Achilli nubit apud in-
 feros . 174. Ejus parentes
 qui . *ib.* Fratrem Absyrtum
 membratim caedit . 174.
 175. 1318. Jasoni ad aureum
 vellus abducendum praesto
 est . 174. Ejus veneficia . *ib.*
 Aemulam Glaucam et pro-
 prios liberos de medio tollit .
ib. 1318. Athenas proficisci-
 tur . 174. Aegeo nubit et
 C c

Medum parit. *ib.* Theseo insidias struit. *ib.* Ex Attica cum filio Medo expellitur. *ib.* In Colchidem ignota revertitur. *ib.* Patri amisum regnum restituit. 175. Ubi cum Jasone expiata. 1274. Ejus genealogia. 798. Tritonem aurea patera donat, et cur. 881. 886. Varias de eo opiniones. *ib.*

Medus, Aegei et Medae filius, Mediam nominat. 175. Medusa allegorice quae. 17. Megarsos, Pamphyli filia, nomen urbi cognomini dedit. 440.

Meleager aprum Calydonium occidit. 492. Atlantam pelle et capite apri donat. *ib.*

Avunculos suos obtruncat. *ib.* Vitam quomodo finierit. *ib.*

Melicerta, Athamantis filius. 21. Infantium victimis in Tenedo cultus. 229.

Menelaus Trojam mittitur sacrificatum ad Lyci Chimaerei que sepulcrum. 132. Ejus genealogia. 149. Ad uxorem requirendam proficiscitur. 820. Quomodo a Proteo de suo fato edoctus fuerit. 848.

Menestheus Meli insulae imperium obtinet. 911.

Mercurius, Majae filius, Cadmilus in Boeotia appellatus. 162. 219. Cur triceps appellatus. 680. Ulyssi, ad Circen proficiscenti, moly offert antidotum. *ib.* Ab Jove missus persuadet Calypsoni, ut Ulyssem dimittat. 757.

mergus, quod animal. 359. *μίσσα* proprie quae, quaeque dialecto duplici *σ* effertur vox. 817.

μεσόδμυ quae sint in navigio. 750.

Midae excursiones infestae, et quamobrem. 1397. Quo-

modo asininis auribus praeditus dicatur. *ib.*

Minerva allegorice quae. 17. Unde Pallas appellata. 355. Ejus cum Pallade pugna. *ib.* Unde Laphria et Agelia appellata. 356. Cur in portis urbium et domorum januis depingi solita. *ib.* Budea et Fulica cur a Lycophrone cognominata. 359. Unde Tritonia dicta. 519. Unde Boarmia. 520. Medusae caput a Perseo acceptum ubi accomodaverit. 838. Varia ejus epitheta. 936.

Minos unde dictus. 705.

Minotaurus quale monstrum. 653.

Minyae quamobrem Argonautae vocati. 874.

μῶλος unde dicatur bellum. 693. Molpis, nobilis Eleus, se pro patriae suae incolumitate devovet. 159.

molyos radix extrema vellenti letalis. 679. Herba quae. 680. Contra magiam praesens. *ib.*

Monodi poetae qui. Prol.

Mopsopia olim dicta Attica. 733.

Mopsus Titaeronius in Colchica Argonautarum navigatione defunctus a ceteris Argonautis sepelitur. 881. 980.

Mopsus, Apollinis et Mantus filius, ejusque historia. 440. 980.

mos cremandi cadavera peregre defunctorum, et cineres domum comportandi. 367. Precandi extensis ad coelum manibus ubi primum invaluerit. 481. Obsignandi apud antiquos. 508.

mulieres in Graecia promiscue primum coibant cum viris, brutorum ritu. 111.

Munitus, Acamantis et Laodices filius. 447. Serpentis morsu perit. *ib.* 495.

Musae, eorumque domicilia. 275. Achillis mortem la-

mentantur. *ib.* Adonidem, Veneris amasium, cur et quomodo interemerint. 831.

mustela marina per collum parit. 843.

Myclus auletes cur ab Antilocho derisus. 771.

Myrina, Trojae oppidulum, unde appellata. 243.

Myrmidones unde dicti. 176.

Myrtoum mare a quo dictum. 156.

Myrrha, ejusque historia. 829.

Myrtilus, Hippodamiae amator. 156. Oenomai auriga. *ib.* Quomodo effecerit, ut dominus a Pelope vinceretur. 156. Vim Hippodamiae dum inferre conatur, a Pelope interficitur. *ib.*

N

Nanus erronem Tyrrenis significat. 1244.

Narbonenses olim Bebryces vocati. 516.

Nauplii artes, ut Graecos propter filii necem ulcisceretur. 384. 1093. Echino propter astutiam comparatus. 1093.

Navaethus, Italiae fluvius, unde nomen adeptus. 921.

Neapolim quis aedificaverit. 717.

Neleus, Codri filius, quomodo Atticae imperium obtinuerit. 1378. Quod oraculum acceperit. *ib.* Cum Ionum manu in Asiam veniens, tres urbes condidit. *ib.* Varias de eo opiniones. *ib.* 1379. Ejus filia scortum. 1387. Cum fratre Pelia in equili exponitur. 175. Messenem concedit. *ib.* Pylum condit. *ib.*

Nemesis, Oceani filia, ab Jove compressa ovum gignit. 88.

Neoptolemus, Iphigeniae et Achillis filius, juxta aliquos,

183. 185. Deidamiae concreditus in Scyro insula. 183. Quando ab Oreste interemptus. 1374. Neptunus Cererem persequitur. 153. Unde Naumedon dictus. 155. Pelopis amans. 156. Cum Jove et Apolline de Thetidis nuptiis disceptat. 178. Laomedontis mercenarius. 393. Contraria Herodoti sententia. 522. Cur Amoebus appellatus. 617. Quomodo Arionem equum procreaverit. 766. Variarum opiniones. *ib.* Nereides Achillis interitum lugent. 275. Nesea, Nerei et Doridis filia. 399. Nessus Centaurus Eveni portitor. 50. Ab Hercule sagitta conficitur. *ib.* Moriturus, Herculi insidias struit. *ib.* Nicopolis unde dicta Ambra-
cia. 653. nigra vestis unde Furiarum dicta. 1137. Nilus unde dictus. 119. Varia ejus nomina. *ib.* 576. Per aestatem in Aegyptia arva effunditur. 847. Ejus fontes ubi sint, juxta Duridem. *ib.* Nireus formosus Aglaiae et Charopi filius. 1011. nox quomodo fiat. 17. Nyctimus a fratribus conciditur, et Jovi apponitur comedendus. 481.

O

Oedipus Sphingem obtruncat, et Thebas deportat. 7. Regno compensatur, et matrem ignarus uxorem ducit. *ib.* Ejus historia. 437. Oenomaus quis. 156. A Pelope dolosa Myrtili ope interficitur. *ib.* Quomodo filiae procos occideret. *ib.* Myrtilo mortem impreca-

tur. *ib.* Eorum, quos occidebat, calvariis templum extruere molitus fuerat. *ib.* Oenone prior Alexandri uxor. 55. Corythum filium cur ad Graecos miserit, futurum eorum in Trojana expeditione ducem. *ib.* Prae interitus viri dolore sibi mortem consciscit. 61. Medicinae et Musicae perita. *ib.* oestrus, insectorum quale genus. 405. Ogenus dictus Oceanus. 232. Ogyges antiquus Thebanorum rex. 1206. Ab ipso omne vetus ogygium dictum. *ib.* Thebae Ogygiae ab ipso dictae. *ib.* Olympium certamen quo tempore celebraretur. 41. Olympus quomodo antea vocaretur. 42. Opheltes, Euboeae promontorium, unde nomen adeptus 373. Ophion atque Eurinome Diis ante Saturnum et Rheam imperarunt. 1191. Quomodo solio dejecti fuerint. *ib.* Oratoris officium quod. 14. Orchomenei equites praestantissimi. 874. Vectigales ab Ergiao reddit, ab Hercule solvuntur. *ib.* Orchomeni qui. *ib.* Orestes cur in furorem versus. 1122. Athenas quando confugerit. 1374. In Areopago judicatur, et absoluitur. *ib.* Quomodo a furore liberatus fuerit. *ib.* Variarum de eo opiniones. *ib.* Electram Pyladae matrimonio jungit. *ib.* Quam uxorem post amissum furorem duxerit. *ib.* In Lesbum coloniam deducit. *ib.* Orion quomodo a Boeotiis appetetur. 328. Quomodo tres patres habuerit. *ib.* Orphei patria quae. 410. Domicilium. 275. Parentes. 831.

Orthages daemon Venerens. 538. Orthus quale monstrum. 653. Osiris, Aegypti rex, ident ac Bacchus. 212. A fratre Typhone aliisque conjuratis interficitur, et membratim caeditur. *ib.*

P

Pactulus fluvius a veteri conditione degenerans. 272. πάγος cur dicatur sal. 135. paguri genus. 419. Palamedes oevi sui sapientissimus 384. Palladia quae proprie. 355. Palladii Trojani schema. *ib.* Ejus historia. *ib.* 363. Palladis et Minervae pugna. 355. Pallas unde dicta Minerva. *ib.* Pallene, Thraciae urbs, unde nomen adepta. 1161. Pan, ejusque parentes qui. 772. Panopeus cum fratre Crisso in matris utero confligit. 939. Quando perjurio se obstrinxerit, quidque poenarum pependerit. 930. Paphlagon, gens barbara. 150. Parcae, cur παρὰ dictae. 144. Cur Maris filiae. *ib.* Cur Noctis. *ib.* Eorum nomina et etymologiae ratio. *ib.* παρηνίπασον quale schema. 1. Paris. Vide Alexander. Parthenope, Sirenum princeps, unde dicta. 720. pastoralis vitae praestantia. 95. pastores antiquitus homines. 106. Pegasus, pennatus Aurorae equus. 17. Ejus origo et allegoria. *ib.* Pelasgia a quo dicta. 177. Peleus, ejusque parentes. 53. 175. Phocum fratrem occidens, exulatum abit. 175. 901. Ab Euryto expiatur. *ib.* Ejus filiam uxorem ducit. *ib.* In Phthiam proficit. *ib.*

- ciscitur, Thetidemque alteram uxorem ducit. *ib.* Thetidem in sepiam mutatam comprimit. 175. 178. Actorem improvide occidit. 175. 901. Polymelidem quoque uxorem ducit. 175.
- Pelias** cum fratre Neleo in equili exponitur. 175. Ejus liberi qui. *ib.* Jolci imperium obtinet. *ib.* Quod oraculum de morte acceperit. *ib.* Ejus consilium. *ib.* Jasonem interrogat. *ib.* A suis filiabus, a Medea deceptis, interficitur. *ib.*
- Pelopidarum** insigne quod. 152. Dissensiones ob aurei velleris agnam. 156.
- Pelops** unde oriundus. 150. Ejus ossa oraculi monito Trojam asportantur. 54. A patre Tantalo conciditur, Diisque ad epulandum apponitur. 152. A Diis excoquitur, et ad vitam restituitur. *ib.* Allegoria quae. *ib.* Quomodo bis pubuerit, et a Neptuno amatus fuerit. 156. Oenomaum curuli certamine superans interimit. *ib.* Myrtilum de Geraesto promontorio praecipitat. *ib.* A Vulcano expiatur. *ib.*
- Peloponnesus** a quo dictus. 156.
- Penelope** an cum procis rem habuerit. 772. Ejus genealogia 792. Priscum nomen. *ib.* In mare a parentibus dejecta, posteaque quomodo recepta fuerit. *ib.*
- Penthesilea** generosissima Amazonum regina. 997. A quo ceciderit. *ib.* 999. In Scamandrum fluvium quomobrem a Diomede projecta. *ib.*
- pernionum** medela quae. 1290.
- Persarum** exercitus sub Xerxe quot flumina sitim extinguendo exiccaverit. 1424.
- Perseus** ad Gorgonas a Miner-
- va missus, Medusam obtruncat. 17. Quis allegorice, et unde dictus. *ib.* Cetum, Andromedam voraturum, necat. 834. 836. Quomodo ex Danae et Jove natus sit. 838. A Dictye, Seriphi regis fratre, in filium adoptatur. *ib.* A Polydecte, Seriphi rege, ad Gorgonas quo consilio missus. *ib.* Cuncta ejus historia accurate exposita. *ib.* Mycenae condit. 838. Ejus genealogia. 839.
- Pesinus**, Phrygiae urbs, unde nomen adeptus. 355.
- Phaeacia** ubi sita. 630. Unde Harpe, sive Falx, appellata. 762. 869.
- Phaedra** propter Hippolyti amorem Veneri templum dicat. 449. 610. Ejus in Hippolytum amor. 1329. Templum Amatorium Veneri sacrat. *ib.* Incidit in morbum. *ib.* Sibi mortem consciscit. *ib.*
- Phaethon**, Aurorae equus. 17. Ejus etymologia. *ib.* Ubi deciderit. 704.
- phalena**, quod animal. 84. Varia ejus nomina. *ib.*
- Pharalus**, crudelis tyrannus, Neapolis conditor, juxta Tzetzam aliosque. 717.
- Phares** et Zara in materno utero inimici. 939.
- Pherae** unde dictae. 1180.
- Phereclus** Alexandro, Priami filio, navem fabrefecit. 97.
- Philoctetes** arcus et sagittarum Herculis haeres. 50. 914. Alexandrum sauciat. 61. 63. A Machaone quomodo sanatus. 911. Quomobrem ab hydro sauciatu fuerit. 911. 912. Quomodo Alexandrum interemerit. 911. Ejus errores. *ib.* Ubi tandem consederit. 911. 912. Quomodo vitam amiserit. 911. Ubi Italiae religioso cultu coleretur. 927.
- phoca**, quod animal, ejusque natura. 84.
- Phocis** unde dicta. 1073.
- Phoenices** quomodo Jonem raperint. 1291. Contraria Herodoti sententia. *ib.*
- Phoenix** cur patri suo invisissimus 417. Ubi, et a quo sepultus fuerit. *ib.* Achilles educator. 419. Ejus historia. 421.
- Phoenodamantis** concio ad populum Trojanum contra Laomedontem. 471. 953.
- Phorcydarum** nomina et natura. 838.
- Phrixus**, ejusque liberi. 21.
- Phthir** unde dictus Cariae mons 1383.
- pica** humanam vocem imitatur. 1319.
- Picus** primus Italiae rex. 1232.
- Pithecusae** insulae primum a Gigantibus, postea a similibus habitatae. 688.
- Plejadis** qui poetae, et cur dicantur. Prol. Quo tempore floruerint. *ib.*
- Podalirius** ubi vita excesserit. 1047.
- Podarces** olim dictus Priamus. 34. 335.
- Poeas**, Philoctetis pater, Herculi morienti adstitit. 50.
- Poemandria** bovum ferax. 326.
- poetae** epici proprietates quae. Prol. A versificatoribus quomodo distinguatur. *ib.* Eorum celebres qui. *ib.*
- poetae** dithyrambici quale indicium, et quae proprietates. Prol. Quo victor donaretur. *ib.* Eorum quis insignis. *ib.*
- poetae** iambographi qui character. Prol. Eorum praestantes qui. *ib.*
- poetae** tragici, satyrici, et comici quae proprietates. Prol. Quod praemium victores acciperent. *ib.* Quomodo eorum actus agerentur in scena. *ib.*
- poetae** elegiographi qui character, Prol.

- poetae epigrammatographi et anathematici quae proprietates . Prol.
- poetae hymnographi qui . Prol.
- poetae epithalamiographi quae proprietates . Prol.
- poetae monodi qui sint . Prol.
- poetae officium quod . 14.
- poetarum in varias species distributio . Prol.
- Polae a quibus Colchis extractae . 1022.
- Politus , Priami filius , Trojani exercitus speculator . 243.
- Pollux et Castor , devicto Theseo, sororem Helenam Aphidnis abducunt . 143. Unde nati sint . 88.
- Polydemon , altissimus Italiae mons , juxta Tzetzam . 699.
- Polydus , ejusque et Glauci historia . 808.
- polypus , amphibium animal . 1073.
- Polysperchon Herculem , Alexandri Macedonis filium , quando et quamobrem occiderit . 801.
- Polyxena Achilli a filio Neoptolemo immolatur . 323. A semet super Achillis tumulo jugulatur , secundum Philostratum . *ib.*
- porci Istrii natura quae . 72.
- Porphyrion , Gigantum princeps , ab Hercule interficitur . 63.
- Praxander ignobilis dux apud Graecos . 586.
- Priami parentes qui . Prol. Quomodo antea vocaretur . 34. 337. In Jovis Hercei templo a Pyrrho trucidatur . 335. Ejus genealogia . 1306.
- Priapisaei Apollinis oraculum . 29.
- Priapus , deformis Veneris et Adonidis filius . 831.
- προαναφώνημα quale schema . 14.
- proci Penelopes quamobrem μύηλοι appellati . 771.
- Prometheus Jovem, Neptunum, et Apollinem de Thetidis nuptiis disceptantes cohibet . 178. Asiae et Japeti filius . 1412.
- prooemium poematis hujus cur ab aliquibus expungatur . Prol. II reprehenduntur a Scholiasta . 1.
- Proserpinae variae appellationes . 708. Eadem cum Hecate . 1176.
- Proteus , Neptuni filius , & Aegypti rex , Helenam Alexandro adimit . 112. Risus et lacrymarum aequae osor . 117. Ejus historia . 124. Ejus filii , qui et quales . *ib.* Audita liberorum nece , nec lacrymas , nec risum effundit . *ib.*
- Prothous ubi naufragium fecerit . 902.
- Procleon cur ventorum dominus dictus . 738.
- Procles cur ventis imperare dicatur . *ib.*
- πρωτόλεια quae . 298.
- proverbii : *Nondum in melampyrum incidisti* , explicatio . 91. Aliud de citharistis sine munere pulsantibus . 139.
- Prylis , Mercurii et Issae filius . 219. Graecos Ilia capiendi modum per ligneum equum edocuit . *ib.*
- Psamathe lupum in lapidem convertit . 175. Cur ad Pelei armenta vastanda miserit . 901.
- Psylla et Harpinna Oenomai equae . 166.
- Pterelas , Taphii filius , quod munus a Neptuno acceperit . 932. Ejus liberi qui . *ib.*
- Ptolemaeus quis per anagrammatismum . Prol.
- pugna inter Dioscuros et Apha-ridas ubi commissa . 550.
- Quercus duplicis corticis arbor . 1422. Per eam omnes arbores appellabant veteres . *ib.*
- R
- Reges post regni amissionem emendicare, absurdum . 14.
- Rhadamanthus , Herculis vitricus , privignum sagittandi artem docuit . 50. unde dictus . 705.
- rhamnus contra magicas artes efficax . 680.
- Rhea quae . 77. Bacchum expiat . 273. Lapidem fasciis involutum viro Saturno offert pro Jove devorandum . 399.
- Rhea Ilia , Numitoris filia , cur a patruo Amulio Vestae sacerdos creata . 1232.
- A Marte compressa , Romulum et Remum parit . *ib.*
- Rhoeo , Staphyli filia , cur a patre in mare dejecta . 570.
- Anium parit . *ib.* Zareci nubet . 580.
- Rhoetium , Trojae promontorium , unde appellatum . 583.
- Roma , una ex captivis Trojanis , auctor ceteris , juxta Plutarchum , de exurenda Graecorum classe . 921. 1075.
- Roma alia, Romulea antiquior, quo schemate extracta . 1232.
- Romani Gallum et Gallam in medio foro boario vivos defodiunt . 603. 1056. Cum Macedonibus ad pactiones post longum conflictum cur accesserint . 1446.
- Romanorum regum series . *ib.*
- Romulus et Remus ad ripas Tyberis projiciuntur . 1232.
- A Faustuli uxore suscepti educantur . *ib.* Amulium occidunt , et Romam condunt . *ib.*
- rosa unde orta . 831.

Sais, Aegyptiorum dialecto dicta Minerva. 111.
 sal amicitiae symbolum. 132.
 Cum hospitibus comedi solitum. *ib.* Ejus ratio. *ib.*
σαλαμβα proprie quae. 98.
 Salamis cur insula Draconis dicta. 110.
 salix contra magicas artes efficax. 680.
 Sardiniensium inhumanitas in parentes. 796.
Sardonius risus proverbium unde ortum. *ib.*
 Saturnus, vatum princeps. 202. Cur proprios liberos devoraverit. 1200.
 satyrae proprietates quae. Prol. Unde dicta. *ib.*
 satyri vulgo arcoiziani dicti. 688.
 Satyrici poetae qui. Prol.
 Scamander quando cum filio Teucro coloniam deduxerit in Trojanam regionem. 1302.
 Scylla, semifera Phorcynis filia, ab Hercule obtruncatur. 45. Physica et allegorica ejus expositio. *ib.* A patre excoquitur, et ad vitam revocatur. *ib.* Formosa mulier in feram degenerat, Amphitritae dolo. 45. 650. Ubi sita. 45.
 Scythia Europaea ubi sita. 886. sedum, mirae virtutis herba. 754.
 Segesta, una inter Siciliae civitates Trojanos casus lamentatur. 968.
 Septentrionalis ventus qui. 27. serpentes senescentes exuvias exuunt. 18.
 Setaea, una ex captivis Trojanis auctor ceteris, ut Graecorum dominorum classem incenderent. 1075. Quod supplicium tulerit. *ib.*
 Sibyllae quot, & quae fuerint. 1278. Cumana ubi vitam ageret. *ib.* Tarquinio Super-

bo propheticos libros praetio offert. *ib.*
 Sicania quae. 951.
 Sicilia Trinacria unde dicta. 966.
 silentium non modo virginibus, sed et mulieribus congruum. 3.
 Silvius, Aeneae ex Lavinia filius, Ascanio fratri succedit in Albae regno. 1232.
 Sinonius astus in hostibus fallendis. 344. Ulyssis quomodo patruelis. *ib.*
 siren quod animal. 653. 1463.
 Sirenes quae per allegoriam. 653. Earum nomina, proprietates, et parentes. 712. Cur se in mare praecipitaverint. *ib.* Varias de earum domicilio opiniones. *ib.*
 Siris quomodo, et unde hodie vocetur. 856. 978.
 Sirius quae stella. 396. Arati de eo sententia. *ib.*
 Sisyphus, Athamantis frater, agonem in Leucotheae et filii Palaemonis honorem Corinthi instituit. 107. 229. Ejus supplicium apud inferos. 176. Aevi sui prudentissimus. 344. Anticleam comprimit. *ib.*
 sminthe dicuntur Cretensibus mures. 1302.
 Sol aeris subtilius attrahit. 17. Rerum omnium pater. 352. Ejus proprietates quae. 397.
 Sol Aloe et Aeetae liberis regnum suum partitur. 174. 1024. Ejus filiae quae. 174.
σῶμα quid significet, et an differat a *δέμας*. 41.
 Spartani quod gentilitium insigne habuerint. 152.
 Sphecia dicta olim Cyprus. 447.
 Sphinx quale monstrum. 7. Historice quae fuerit, et ubi versaretur. *ib.* Ejus aenigma, quod viatoribus solvendum proponebat. *ib.* Ab Oedipo interfecta, et Thebas deportata. *ib.*
 stemmata in Apollinis templo

ex quo contexta. 6.
 Sthenelus, Capanei filius. 433.
 Stheno allegorice quae. 17.
 Styx quamobrem Divorum jusjurandum constituta. 705. 707. Unde dicta, et quae historice. 706.
 Symplegades quae, et ubi sitae. 1285.
 synaloephes species quot. 1. Exempla. *ib.*
 synecdoche quae. 151.
 Syrtes ubi sitae. 648.

T

Taenarus Inferni aditus. 90.
 talpa quod animal. 123.
 Tanagra, Boeotiae urbs, boum dives. 326.
 Tanagraei ab Eretriis bello afflicti, puerum et puellam Mercurio immolant. 680.
 Tanais, Scythiae fluvius, a terra absorbetur. 1276.
 Tantalus Pelopem Diis hospitio exceptis epulandum apponit. 152. Ejus cum illo grave praelium ob raptum Ganymedem. 355.
 Taphius cum Pterelae filiis Electryonis armenta abigit. 932. Cadit sub armis. *ib.*
 Tartessus insula ubi sita. 643.
 Tecmessa Ajacis captiva. 298.
 Telamon, ejusque parentes. 52. Hesione praemio accipit ab Hercule. 34. Phocum fratrem cum Peleo interficiens, a patria exulat. 175. Herculi persuadet, ut Jovi pro se preces adhibeat. 455.
 Telegoni genealogia. 798.
 Telephus, Mysiae rex, Graecos divexat. 206. 211. Ejus parentes qui. 206. In Parthenio monte expositus, cervae ubera sugit. *ib.* Ab Achille vulneratur. 211. Ejdem reconciliatus, Graecis viam ostendit. *ib.*
 Temenus Herculis quomodo pronepos. 804.

- Témesa, Calabriae urbs, Temp-
 psa Barbaris dicta . 854.
 Aeris optimi dives . 1067.
 tempus affert et perficit res
 omnes . 302.
 Tenes a noverca stupri insi-
 mulatus, in mare capsae
 inclusus cum sorore Hemi-
 thea projicitur . 232. Ad
 Leucophryn, sive Tenedum,
 insulam defertur . *ib.* Insu-
 lae rex constituitur . *ib.*
 Terra cur Gigantes produxe-
 rit . 63. Antea aquis obru-
 ta . 22.
 Teucer, Trojae rex . 29. Ejus
 parentes qui . *ib.*
 Teucer a patre Telamone cur
 abdicatus et expulsus . 447.
 450.
 Teucer et Scamander quan-
 do in Trojanam regionem
 coloniam deduxerint . 1302.
 Teucr unde dicti Trojani . *ib.*
 Teutarus Scythia Herculem ja-
 culandi artem docet . 50.
 Thales Atlantis inventa exco-
 luit . 483.
 Thebae Aegyptiae, Ogygiae
 vocatae . 1206. Boeotiae
 quamobrem Beatorum insu-
 lae vocatae . 1195. A quo
 conditae . 1206.
 Thebani Delphos mittunt de
 annonae penuria sciscita-
 tum . 21. Belluini et rudes
 olim habitati . 433. Quamo-
 brem Hectoris ossa Thebas
 contulerint . 1210.
 Thebani belli origo . 437.
 Themis eadem, quae Ichnaea,
 Solis filia . 129. Justitiae prae-
 ses . 137. Iovem, Neptunum,
 et Apollinem de Thetidis nu-
 ptiis contententes cohibet .
 178.
 Themiscyreae unde dictae
 Amazones . 1330.
 Thera insula quomodo antea
 diceretur . 886.
 Thersites Penthesileae oculos
 effodit . 999. Cur ab Achille
 interfectus . *ib.*
 Theseus, Helenae raptor .
 143. Raptum quomodo pa-
 traverit . 503. Apollini Del-
 phico primitias comae suae
 consecrat . 1133. Ejus pa-
 rentes qui . 1324. Histo-
 ria et interitus . 1324.
 1327. Hippolytam Amazo-
 nem ducit, ex eaque Hip-
 polytum suscipit . 1329.
 Contraria Scholiastae senten-
 tia . *ib.* 1332.
 Thessalia quae, et a quo nun-
 cupata . 911.
 Thestor, Apollinis et Aglaiae
 filius . 427.
 Thetis cur dicatur mare . 22.
 Thetis filii Achillis petitioni
 de Helena fruenda quomo-
 do indulserit . 173. Renitens,
 a Vulcano malleo sauciatur .
 175. Ejus metamorphosis .
ib. Lupum in lapidem con-
 vertit . *ib.* 901. Sex liberos
 igne necat . 178. Idem ef-
 fectura in Achille, a Peleo
 prohibetur . *ib.* Ejus cum
 Peleo nuptiae in Pelio mon-
 te celebratae . 178. Peleo
 irata, ad Nereidas conce-
 dit . *ib.* Jovi in discrimine
 opitulatur . 399. Ubi hor-
 tum Junoni consecraverit .
 857.
 Thraces, bellicosa gens . 937.
 Thraciae extremitates quae .
 410. Unde nominata .
 1283.
 Thydeus cur cerebrivorus ap-
 pellatus . 1066.
 Tiresia quot aetates vixerit .
 682. In feminam cur mu-
 tatus dicatur . *ib.* Arbitr-
 inter Jovem et Junonem de
 coitus voluptate in utroque
 sexu eligitur . 683. Quam-
 obrem excaecatus fuerit .
ib.
 Titanes Dionysum, Jovis et
 Proserpinae filium, membra-
 tim caedunt . 355.
 Tithonus Priami frater *δμο-
 πάτριος* . 16. Ejus conjux
 quae . 18. Immortalis red-
 ditur, sed non senectutis
 expers . *ib.* In cicadem con-
 vertitur . *ib.* In cuna tam-
 quam infans agitur . *ib.*
 Titon, Italiae fluvius, a ter-
 ra absorbetur . 1276.
 Tlepolemi uxor agones in vi-
 ri funere instituit . 911.
 Torone, Protei uxor . 115.
 Tragoediae proprietas quae .
 Prol. Unde dicta . *ib.*
τράμπις quid valeat . 97.
 Trinacria unde dicta Sicilia .
 966.
 Triton marinum monstrum
 quod . 34. Argonautis va-
 ticipatur . 754. Cur a Me-
 dea aurea patera donatus
 fuerit . 881. Ejus forma
 quae . 886. . 892. Unde
 dictus . 886.
 Tritonia unde dicta Minerva .
 519.
 Troja quamobrem detrimenti
 collis dicatur . 29. Quoties
 vastata fuerit . 69. Quomo-
 do capta fuerit . 340-44.
 Olim parvum quoddam op-
 pidulum . 1341.
 Trojanæ orae quae . 244.
 Trojanam terram qui olim ha-
 bitaverint . 516.
 Trojani ubi se in aciem in-
 struxerint . 243. Ligneum
 equum in urbem trahunt .
 340-44. Gaudio et ebrietate
 soluti, ab inimicis oppri-
 muntur . 344. Cum Crotoni-
 atis Jones obtruncant . 987-
 89. Quomodo Locrenses
 virgines exciperent . 1162.
 Earum interfectores ex lege
 lata laudabantur . 1168.
 1172.
 Troilus secundas ab Hectore
 in bellis meritis . 168. Pri-
 ami filius formosissimus . 307.
 Contraria Tzetzae assertio .
ib. Deliciae domus . *ib.* Ab
 Achille denegati amoris er-
 go obtruncatur in templo
 Apollinis . *ib.*
 tubae usus Homeri aevo .
 259.

turres lignae in navibus olim excitari solitae . 1432.

Typhon quale monstrum . 177. Ab Jove debellatur et fulminatur . *ib.* Physica ejus allegoria . *ib.* 1194.

Tyro , Salmonai et Alcides filia , cum Neptuno rem habet , et geminos liberos parit . 175.

Tyrrheni tubarum inventores . 250. Muros excitandi inventores . 1209.

Tyrrhenia a quo appellata . 1239. 1321.

Tyrrhenus Lydius quamobrem coloniam in Italiam deduxerit . 1351.

VU

Vates lauro redimitti oracula fundebant . 6.

ventus quid efficiat ex terra erumpens . 177.

Venus cur Castnia denominata . 403. Ejus simulacrum

Morpho a quo , et quamobrem erectum . 449. Qua-

mobrem in Cyprum secesserit . 826. Vetulam quam-

dam cur in saxum mutaverit . *ib.* Quid egerit , do-

lens propter Adonidis interitum . 831. Varia ejus co-

gnomina . 832. 867.

Veteres quomodo suos reges appellarent . 1194.

Vini effectus 212. Varias ap-

pellationes apud Graecos . 579.

viri fortes et animosi Neptuni filii et amatores dicti . 156.

Ulysses necis Palamedis causa . 384. Ejus simulata in-

sania . *ib.* Palladium Trojanum cum Diomede furatur ,

et quamobrem . 658. Quomodo Polyphemum excaecaverit . 659. Ejus necromantia . 683. Plutoni et Proser-

pinas donarium dicat . 708. Sociorum causa jactatus

tempestate 739. Per Leucotheae vittam naufragio liberatur . 757. A suis servis

caeditur . 775. Varias de eo sententias . 778. Quamobrem a Thoante vapulare

passus fuerit . 780. Ubi natus 786. Unde appellatus ,

variaeque opiniones . *ib.* Ex quot Trojam profectis sociis

superstes domum reversus fuerit . 788. Ejus mors quae ,

et a quo acceperit . 794. Ejus oraculum ubi terrarum

situm . 799. Ubi sepultus fuerit . 805. Varias de eo

opiniones . *ib.* 808. Ampla integraque ejus historia .

818. Cur templum Hecatae , et Hecubae cenotaphium

erexerit . 1030. 1181. Ab Hecuba in somnis exprobratur . 1184. Ejus haesitatio . *ib.* Quod tandem con-

pellationes apud Graecos . 579.

viri fortes et animosi Neptuni filii et amatores dicti . 156.

Ulysses necis Palamedis causa . 384. Ejus simulata insania . *ib.* Palladium Trojanum cum Diomede furatur ,

et quamobrem . 658. Quomodo Polyphemum excaecaverit . 659. Ejus necromantia . 683. Plutoni et Proserpinas donarium dicat . 708. Sociorum causa jactatus

tempestate 739. Per Leucotheae vittam naufragio liberatur . 757. A suis servis caeditur . 775. Varias de eo sententias . 778. Quamobrem a Thoante vapulare

passus fuerit . 780. Ubi natus 786. Unde appellatus , variaeque opiniones . *ib.* Ex quot Trojam profectis sociis superstes domum reversus fuerit . 788. Ejus mors quae ,

et a quo acceperit . 794. Ejus oraculum ubi terrarum situm . 799. Ubi sepultus fuerit . 805. Varias de eo opiniones . *ib.* 808. Ampla integraque ejus historia .

818. Cur templum Hecatae , et Hecubae cenotaphium erexerit . 1030. 1181. Ab Hecuba in somnis exprobratur . 1184. Ejus haesitatio . *ib.* Quod tandem con-

pellationes apud Graecos . 579.

viri fortes et animosi Neptuni filii et amatores dicti . 156.

Ulysses necis Palamedis causa . 384. Ejus simulata insania . *ib.* Palladium Trojanum cum Diomede furatur ,

et quamobrem . 658. Quomodo Polyphemum excaecaverit . 659. Ejus necromantia . 683. Plutoni et Proserpinas donarium dicat . 708. Sociorum causa jactatus

tempestate 739. Per Leucotheae vittam naufragio liberatur . 757. A suis servis caeditur . 775. Varias de eo sententias . 778. Quamobrem a Thoante vapulare

passus fuerit . 780. Ubi natus 786. Unde appellatus , variaeque opiniones . *ib.* Ex quot Trojam profectis sociis superstes domum reversus fuerit . 788. Ejus mors quae ,

et a quo acceperit . 794. Ejus oraculum ubi terrarum situm . 799. Ubi sepultus fuerit . 805. Varias de eo opiniones . *ib.* 808. Ampla integraque ejus historia .

818. Cur templum Hecatae , et Hecubae cenotaphium erexerit . 1030. 1181. Ab Hecuba in somnis exprobratur . 1184. Ejus haesitatio . *ib.* Quod tandem con-

silium ceperit . *ib.* Poedem cum Aenea ferit in Italia .

1242. Nanus cur a Tyrrhenis vocatus 1244.

Umbri Gallorum genus . 1360. uter ex de Iphinis corio multum ad ventos confert . 738.

Vulcanus Minervae vim inferre conatur . 111.

X

Xerxes Hellespontum ponte sternit . 1285. Quamobrem .

1414. Athonem quomodo navigabilem reddiderit . *ib.*

Paterno regno succedit , bellumque susceptum prosequitur

cujus consilio . 1432. Numerus totius ejus exercitus et classis . *ib.*

Hellespontum flagellat . *ib.* Quomodo pontibus straverit . *ib.*

Totius ejus expeditionis historia . *ib.*

Z

Zanclum dicta falx Siculorum dialecto . 869.

Zara et Phares in materno utero inimici . 939.

Zarax , Euboeae mons , unde appellatus . 373.

Zethus , Jovis et Antiopes filius , Thebas cum fratre Amphione muro cinxit .

436. 598. 1209.

Lycophron, / Isaac / Johannes

Lykophronos ... Kassandra = Lycophronis ... Cassandra

Roma 1803

4 A.gr.a. 666

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10215244-1